

Prezes Rady Ministrów

Mateusz Morawiecki

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-152-22
UC46

Pani Elżbieta WITEK
Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Cyfryzacji.

Z poważaniem
Mateusz Morawiecki
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepis ogólny

Art. 1. Ustawa z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającą Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.);
- 2) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1, z późn. zm.).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, ustawę z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej, ustawę z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym, ustawę z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, ustawę z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, ustawę z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawę z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, ustawę z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie

- 1) art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret piąte oraz art. 45 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.;
- 2) art. 26 ust. 6–8 oraz art. 295 ust. 1, które wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 325, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 4) art. 417 ust. 1 pkt 3 i 5 oraz ust. 2 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Rozdział 2

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII w tytule działu IVd wyraz „telekomunikacji” zastępuje się wyrazami „komunikacji elektronicznej”;
- 2) w art. 479⁵⁷ w pkt 2 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 3) w art. 479⁵⁸ w § 1 wyraz „dwutygodniowym” zastępuje się wyrazem „miesiąca”;
- 4) w art. 479⁶¹ w § 1 i w art. 479^{66a} wyraz „telekomunikacji” zastępuje się wyrazami „komunikacji elektronicznej”.

powiadamiania ratunkowego, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, ustawę z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, ustawę z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 2 grudnia 2016 r. o wyposażeniu morskim, ustawę z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej, ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa, ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 31 lipca 2019 r. o powszechnym spisie rolnym w 2020 r., ustawę z dnia 9 sierpnia 2019 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r., ustawę z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny oraz ustawę z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 1, 366, 480, 807, 830, 974, 1098, 1301, 1371, 1692, 1855, 1967, 2127, 2140, 2180 i 2339.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479, 1301, 1692, 1967, 2127 i 2180) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3a:

a) w § 1:

- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „a także uznanego przez jednostkę samorządu terytorialnego zwrotu do budżetu państwa całej nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej, o którym mowa w art. 37a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1672, 1901 i 1927)” zastępuje się wyrazami „uznanego przez jednostkę samorządu terytorialnego zwrotu do budżetu państwa całej nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej, o którym mowa w art. 37a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2022 r. 2267), a także środków z doładowań, o których mowa w art. 325 ust. 8 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,
- w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:
„15) z informacji, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”,

b) w § 2 w pkt 1 wyrazy „lub w oświadczeniu, o którym mowa w art. 37a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego” zastępuje się wyrazami „w oświadczeniu, o którym mowa w art. 37a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, lub w informacji, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;

2) w art. 20 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Organem egzekucyjnym w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym może być ponadto inny organ w zakresie określonym odrębnymi ustawami.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2022 r. poz. 1728, 1846 i 2185) w art. 36⁴ w ust. 8 w pkt 28 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 29 w brzmieniu:

„29) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1693, 1768, 1783 i 2185) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 20 w pkt 19 wyrazy „art. 39 ust. 7” zastępuje się wyrazami „art. 39 ust. 7g”;
- 2) w art. 39:
 - a) w ust. 1a wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,
 - b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W szczególnie uzasadnionych przypadkach lokalizowanie w pasie drogowym urządzeń obcych oraz reklam, z zastrzeżeniem ust. 3¹, może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej – zezwolenie nie jest wymagane w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 7, lub w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7a lub w art. 22 ust. 2, 2a, 2c.”,
 - c) po ust. 3 dodaje się ust. 3¹–3⁴ w brzmieniu:

„3¹. W pasie drogowym mogą być instalowane punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884 i 2164), zwane dalej „punktami dostępu”, przy czym może to nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej.

3². Zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na instalację punktów dostępu wyłącznie, jeżeli ich umieszczenie spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego.

3³. Do instalowania w pasie drogowym punktów dostępu nie stosuje się przepisów art. 40 ust. 1 i 3.

3⁴. W przypadku gdy umieszczenie w pasie drogowym dotyczy jednocześnie punktów dostępu i innej infrastruktury telekomunikacyjnej, zarządca drogi rozpatruje wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 3¹, łącznie w ramach jednego postępowania administracyjnego i wydaje jedną decyzję administracyjną.”,
 - d) ust. 3aa otrzymuje brzmienie:

„3aa. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 3¹ lub 3⁴, lub gdy decyzja, o której mowa w ust. 3, dotyczy lokalizacji w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej, w decyzji tej określa się dodatkowo, czy w okresie 4 lat od jej wydania jest planowana budowa, przebudowa lub remont odcinka drogi, którego dotyczy decyzja, o ile wynika to wprost z uchwały budżetowej jednostki samorządu terytorialnego, wieloletniej prognozy finansowej jednostki samorządu terytorialnego, programu wieloletniego wydanego na podstawie art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, 1692, 1725, 1747, 1768, 1964 i 2414) lub planów, o których mowa w art. 20 pkt 1 lub 2 niniejszej ustawy.”,

e) po ust. 3aa dodaje się ust. 3ab w brzmieniu:

„3ab. W decyzji, o której mowa w ust. 3¹ i 3⁴, określa się w szczególności sposób, termin, miejsce i warunki umieszczenia w pasie drogowym punktów dostępu.”,

f) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. W przypadku gdy właściwy organ nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 3 lub 3⁴, w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku, a w odniesieniu do infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz decyzji, o której mowa w ust. 3¹ – w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, organ wyższego stopnia, a w przypadku braku takiego organu – organ nadzorujący, wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki.”,

g) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Utrzymanie obiektów i urządzeń, o których mowa w ust. 3 i 3¹, należy do ich posiadaczy.”,

h) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Ponowne uruchomienie oraz rekonfiguracja punktów dostępu, w przypadku ich przełożenia przez zarządcę drogi w sytuacjach, o których mowa w ust. 5a, lub w przypadkach uszkodzeń publicznej infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na której są zainstalowane te punkty dostępu, należy do ich

posiadaczy, którzy ponoszą koszty ponownego uruchomienia oraz rekonfiguracji punktów dostępu.”,

i) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Z zastrzeżeniem art. 32 ust. 3, jeżeli budowa, przebudowa lub remont drogi wymaga przełożenia punktów dostępu lub innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym, koszt tego przełożenia ponosi:

- 1) zarządca drogi – w przypadku przełożenia punktów dostępu gdy nie upłynęły 3 lata, a w przypadku innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym gdy nie upłynęły 4 lata, od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, pod warunkiem zachowania dotychczasowych właściwości użytkowych oraz parametrów technicznych infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 2) właściciel infrastruktury telekomunikacyjnej – w przypadku gdy:
 - a) upłynęły 4 lata, a w przypadku przełożenia punktów dostępu 3 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴,
 - b) na żądanie właściciela wprowadzono ulepszenia w infrastrukturze telekomunikacyjnej,
 - c) infrastruktura telekomunikacyjna lub punkty dostępu zostały zlokalizowane w pasie drogowym, mimo że zarządca drogi zawarł w decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, informację o planowanej w okresie 4 lat budowie, przebudowie lub remoncie odcinka drogi, którego dotyczy ta decyzja.”,

j) po ust. 6c dodaje się ust. 6ca i 6cb w brzmieniu:

„6ca. Wniosek, o którym mowa w ust. 6c, składa się przy użyciu formularza elektronicznego zamieszczonego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w systemie teleinformatycznym udostępnionym pod adresem „www.gov.pl”, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

6cb. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 6ca, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów

realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 oraz z 2022 r. poz. 1087).”;

k) ust. 7aa otrzymuje brzmienie:

„7aa. W przypadku niezawarcia umowy, o której mowa w ust. 7a, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o udostępnienie kanału technologicznego, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie udostępnienia tego kanału. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie udostępnienia kanału technologicznego w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę w szczególności konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków udostępnienia kanału.”;

3) w art. 40 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Za zajęcie pasa drogowego:

- 1) bez zezwolenia zarządcy drogi lub bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub bez decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴,
- 2) z przekroczeniem terminu zajęcia określonego w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴,
- 3) o powierzchni większej niż określona w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴

– zarządca drogi wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 10-krotności opłaty ustalonej zgodnie z ust. 4–6.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882, 2333, 2447 i 2448 oraz z 2022 r. poz. 655, 1115, 1488 i 1855) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 18c w ust. 1 i 2 po wyrazach „Komendant Główny Policji” dodaje się wyrazy „, Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendant Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości”;
- 2) w art. 20c w ust. 1:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”;
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;
- 3) w art. 20cb w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;
- 2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.

Art. 7. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1061, 1115 i 1855) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10b w ust. 1:
- a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”;
- b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;
- 2) w art. 10bb w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;
- 2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.

Art. 8. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2057) w art. 14i ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. SWD PSP uzyskuje nieodpłatnie, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 331 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 331 ust. 2 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.⁴⁾) w art. 15 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) kwota dopłaty, o której mowa w art. 364 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...);
- 2) kwota rocznej opłaty telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 23 ustawy wymienionej w pkt 1.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w pkt 30 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374) zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) w art. 26:
 - a) uchyla się ust. 5,
 - b) w ust. 8 wyrazy „art. 115 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 87 ust. 5 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 3) w art. 36 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Koncesja może zostać udzielona na okres krótszy niż 10 lat na wniosek podmiotu ubiegającego się o udzielenie koncesji lub w przypadku wystąpienia konieczności wyrównania czasu trwania uprawnień do dysponowania częstotliwością na tym samym multipleksie.

3b. W przypadku udzielenia koncesji na okres krótszy niż 10 lat z powodu konieczności wyrównania czasu trwania uprawnień na tym samym multipleksie, datę końcową obowiązywania tej koncesji ustala się zgodnie z datą koncesji najdalej sięgającą w czasie spośród dat końcowych obowiązywania koncesji w ramach tego multipleksu w chwili udzielania tej koncesji.”;
- 4) w art. 37:
 - a) w ust. 3 wyrazy „art. 114 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 69 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”,

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1927, 2105, 2106, 2269 i 2427 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 830, 872, 1079, 1265, 1561, 1812, 1967, 2014 i 2180.

- b) uchyla się ust. 3a;
- 5) w art. 38a w ust. 5 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 6) w art. 38b w ust. 1 wyrazy „art. 123 ust. 13 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 101 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 7) w art. 40:
 - a) w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
 - b) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:

„11a. W przypadku udzielenia koncesji na okres krótszy niż 10 lat opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki jest udzielana koncesja.”;
- 8) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Operator rozprowadzający programy w sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem podmiotu rozprowadzającego program w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w multipleksie, obowiązany jest na własny koszt do rozprowadzania, a także do odpowiedniego wyeksponowania i zapewnienia łatwego dostępu dla wszystkich odbiorców jego usługi w zakresie rozprowadzania programów do:

 - 1) programów, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1,
 - 2) regionalnego programu, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 3, właściwego dla danego obszaru,
 - 3) programów określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 4

– wraz z elementami uzupełniającymi te programy, a rozpowszechnianymi równocześnie z nimi, takimi jak ułatwienia dostępu do treści, dane wspierające telewizję hybrydową i elektroniczne przewodniki po programach, przy czym programy określone w ust. 1 pkt 1 i 2 zostaną umieszczone w układzie programów w elektronicznym przewodniku po programach na pozycjach od 1 do 5 w kolejności: ogólnokrajowe programy ogólnotematyczne I, II, regionalne programy, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 3, wyspecjalizowany program informacyjno-publicystyczny oraz program o tematyce kulturalno-artystycznej.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, jest nałożony na operatorów, którzy łącznie spełniają następujące wymagania:

- 1) podmioty te rozprawdają programy dla zidentyfikowanych, uprawnionych na podstawie umowy z podmiotem rozprawdającym odbiorców wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) urządzenia używane przez odbiorców do odbioru programów są przyłączone do sieci tego operatora lub operator stosuje zabezpieczenia techniczne lub rozwiązania informatyczne zapewniające odbiór programów wyłącznie w sposób stacjonarny.

3. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, po przeprowadzeniu otwartych konsultacji publicznych, inne niż określone w ust. 2, rodzaje podmiotów rozprawdających programy, wobec których to podmiotów stosuje się ust. 1, jeżeli:

- 1) podmioty te rozprawdają programy dla zidentyfikowanych, uprawnionych na podstawie umowy z podmiotem rozprawdającym odbiorców wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i
- 2) dany rodzaj rozprawdania służy znacznej liczbie odbiorców do odbioru programów telewizyjnych

– uwzględniając interes społeczny w zakresie dostępu do informacji, dóbr kultury i sztuki, upowszechniania sportu, dorobku nauki, edukacji obywatelskiej, potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych, pluralizmu źródeł informacji i różnorodności ogólnodostępnej oferty programowej.

4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, po przeprowadzeniu otwartych konsultacji publicznych, listę programów podlegających obowiązkowi rozprawdania obejmującą co najmniej programy, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2 i 4, dostępne drogą rozsiewczą naziemną, oraz sposób umieszczenia programów, w układzie programów w elektronicznym przewodniku po programach, przy czym programy, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2 i 4, dostępne drogą rozsiewczą naziemną będą zajmowały kolejne pozycje po pozycji 5, uwzględniając interes społeczny w zakresie dostępu do informacji, dóbr kultury i sztuki, upowszechniania sportu, dorobku nauki, edukacji obywatelskiej, potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych, a także zachowanie pluralizmu źródeł informacji i zwiększenia różnorodności ogólnodostępnej oferty programowej oraz konieczności promowania programów objętych tym obowiązkiem, zapewniając odpowiednie wyeksponowanie i łatwy dostęp odbiorców do tych programów.

5. Liczba programów określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, nie może być większa niż 30.

6. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, właściwy obszar, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dla poszczególnych regionalnych programów telewizji publicznej uwzględniając lokalizację terenowych oddziałów spółki Telewizja Polska – Spółka Akcyjna oraz techniczne uwarunkowania rozprowadzania programów.

7. Podmiot zobowiązany do rozprowadzania programów na podstawie ust. 1 i 2, lub przepisów wydanych na podstawie ust. 3, może rozpocząć rozprowadzanie tych programów po uzyskaniu pisemnej zgody nadawcy.

8. Nadawca, który rozpowszechnia program, o którym mowa w ust. 1, nie może odmówić bez ważnych powodów podmiotowi zobowiązanemu do jego rozprowadzania na podstawie ust. 1 i 2, zgody na rozprowadzanie tego programu, ani nie może uzależnić jej udzielenia od uiszczenia jakiegokolwiek wynagrodzenia.

9. Za ważny powód do odmowy zgody przez nadawcę uważa się w szczególności brak uprawnień do jej udzielenia w zakresie praw autorskich lub praw pokrewnych do audycji w programie lub ich elementów, o ile zezwolenie to nie zostało skutecznie uzyskane przez podmiot rozprowadzający od innego podmiotu uprawnionego, w szczególności od organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi. Ważnym powodem jest także bezzasadna odmowa przez podmiot zobowiązany do rozprowadzania programu zawarcia umowy z nadawcą określającej warunki rozprowadzania programu.

10. Nadawca może uzależnić zgodę na rozprowadzanie programu, o którym mowa w ust. 1, od wykazania przez podmiot zobowiązany do jego rozprowadzania, przesłanek, o których mowa w ust. 2 lub 3.

11. Przepisy niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, z zastrzeżeniem ust. 8.

12. Przepisy niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1128 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie transgranicznego przenoszenia na rynku wewnętrznym usług online w zakresie treści (Dz. Urz. UE L 168 z 30.06.2017, str. 1). W szczególności odbiór programów objętych obowiązkiem rozprowadzania, zgodnie z przepisami niniejszego artykułu lub przepisami wydanymi na jego podstawie, w ramach, objętej rozporządzeniem (UE) 2017/1128, usługi online w zakresie treści przez abonenta zamieszkałego

w Rzeczypospolitej Polskiej, który czasowo przebywa w innym państwie członkowskim, w rozumieniu tego rozporządzenia, traktuje się tak, jakby miał miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przy stosowaniu przepisów ust. 7–11 nadawca może uzależnić zgodę, o której mowa w tych przepisach, od wykazania przez podmiot zobowiązany do rozprowadzania programu, że dokonuje on weryfikacji państwa zamieszkania zgodnie z art. 5 tego rozporządzenia.

13. Podmioty rozprowadzające programy zapewniają odbiorcom bezpośredni i natychmiastowy dostęp do programu po jego wywołaniu przy pomocy oznaczenia danego programu lub audycji w jego ramach, w szczególności bez przekazów handlowych, ogłoszeń lub innych treści niestanowiących elementu danego programu, pomiędzy wywołaniem programu przy pomocy jego oznaczenia a dostępem do sygnału tego programu, chyba że treści te pochodzą od nadawcy danego programu lub uzyskano jego zgodę, a treści zostały odpowiednio oznaczone i nie naruszają przepisów ustawy. Przepis art. 44b ust. 2 stosuje się odpowiednio.

14. Pozyskanie sygnału programu przez podmiot rozprowadzający program następuje z udostępnionego temu podmiotowi przez danego nadawcę źródła sygnału programu, o ile nie wskaże on innego źródła sygnału.

15. Przewodniczący Krajowej Rady przeprowadza ocenę realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, 2 i 5, oraz przepisach wydanych na podstawie ust. 3 i 4, nie rzadziej niż raz na pięć lat, kierując się interesem społecznym w zakresie dostarczania informacji, udostępniania dóbr kultury i sztuki, ułatwiania korzystania z oświaty, sportu i dorobku nauki i upowszechniania edukacji obywatelskiej. Wyniki oceny Przewodniczący Krajowej Rady przedstawia ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, który podejmuje działania konieczne do zapewnienia, aby obowiązki te, były proporcjonalne i przejrzyste oraz nakładane jedynie wtedy, gdy jest to niezbędne do realizacji wymienionych celów.”;

9) po art. 44b dodaje się art. 44c i art. 44d w brzmieniu:

„Art. 44c 1. Nadawca nie może uzależniać zawarcia umowy na rozprowadzanie programu od zawarcia umowy na rozprowadzanie programu lub pakietu programów innego niż ten, o który wystąpił operator.

2. Nadawca nie może różnicować opłat za udostępnianie tego samego programu lub pakietu tych samych programów operatorom rozprowadzającym program.

3. Przewodniczący Krajowej Rady może żądać od dostawców usługi medialnej oraz operatorów rozprowadzających program przedstawienia materiałów, dokumentów i udzielenia wyjaśnień pozwalających ustalić czy stosowana przez nadawcę opłata za ten sam program lub ten sam pakiet programów nie narusza zakazu określonego w ust. 2.

Art. 44d. 1. Operator rozprowadzający program nie może uzależniać zawarcia z odbiorcą umowy o świadczenie usług rozprowadzania programów od zawarcia umowy o świadczenie innych niż rozprowadzanie programów usług lub nabycia urządzenia.

2. Operator rozprowadzający program jest obowiązany oferować odbiorcy możliwość zakupu pojedynczych programów i nie może uzależniać zawarcia umowy o świadczenie usług rozprowadzania tych programów od zawarcia umowy na rozprowadzanie innych programów lub pakietów programów, z wyjątkiem programów określonych w art. 43 ust. 1.”;

- 10) użyty w art. 20 w ust. 1a, w art. 44 ust. 2, w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 2, w ust. 8 w zdaniu pierwszym i w ust. 9 w zdaniu pierwszym, w art. 53b w ust. 1 trzykrotnie, w ust. 2 i w ust. 3 w różnym przypadku wyraz „operator” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „podmiot”;
- 11) użyty w art. 44 ust. 7, w ust. 8 w zdaniu drugim i w art. 45 w ust. 3 w pkt 2 i 2a w różnym przypadku wyraz „operator” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „podmiot rozprowadzający program”.

Art. 11. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1062 oraz z 2022 r. poz. 655) w art. 6¹ w ust. 4 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 12. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 r. poz. 88, 1557, 1768, 1783, 1846 i 2206) w art. 29:

- 1) w ust. 4 w pkt 3 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu: „e) punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884 i 2164);”;
- 2) w ust. 8 wyrazy „art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 87 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 13. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 459 i 830) w art. 35b w ust. 5 wyrazy „art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „art. 381 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 14. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1438) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. W celu zapewnienia bezpieczeństwa państwa, mając na uwadze ochronę interesów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz jednostek sił zbrojnych państw obcych przebywających czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, Minister Obrony Narodowej może zarządzić o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze, przez czas niezbędny do wykonywania określonych zadań (lub czynności), z uwzględnieniem konieczności minimalizacji skutków braku możliwości korzystania z usług telekomunikacyjnych.

2. Minister Obrony Narodowej może powierzyć realizację zadania, o którym mowa w ust. 1, kierownikowi komórki organizacyjnej lub jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, właściwej w sprawach zarządzania częstotliwościami.

3. O zastosowaniu urządzeń, o których mowa w ust. 1, podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, niezwłocznie informują Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2487) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11w w ust. 1:

a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”,

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;

2) w art. 11y w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
- 2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375 i 1855) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 218 w § 1 wyrazy „art. 180c i art. 180d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576 oraz z 2022 r. poz. 501)” zastępuje się wyrazami „art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) w art. 237 w § 5 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.

Art. 17. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899 oraz z 2022 r. poz. 1846 i 2185) w art. 4 pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) łączności publicznej – należy przez to rozumieć sieci telekomunikacyjne oraz powiązane zasoby służące zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 18. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1893, z późn. zm.⁵⁾) w art. 29 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie systemu radionawigacji satelitarnej Galileo.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.⁶⁾) w art. 147a w ust. 1b w pkt 2 wyrazy „art. 2 pkt 37 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 60 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2368 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 350, 807, 847, 1390 i 1933.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2127 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 1079, 1260, 1504, 1576, 1747, 2088, 2127 i 2375.

Art. 20. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1214 oraz z 2022 r. poz. 655 i 1488) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 30 w ust. 1:
 - a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, popełnionych przez osoby, o których mowa w art. 3 ust. 2, albo w celu ratowania życia lub zdrowia ludzkiego bądź wsparcia działań poszukiwawczych lub ratowniczych Żandarmeria Wojskowa może uzyskiwać dane niestanowiące treści odpowiednio, komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, przesyłki pocztowej albo przekazu w ramach usługi świadczonej drogą elektroniczną, określone w:”;
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”;
- 2) w art. 30c w ust. 1:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 3 ust. 2 pkt 1, 3, 4, 5 i 6” zastępuje się wyrazami „art. 3 ust. 2”;
 - b) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
 - 2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.

Art. 21. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2022 r. poz. 557, 1488 i 2185) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) realizowanie zadań, we współpracy z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, związanych z ustanowieniem i funkcjonowaniem systemu zarządzania kluczami kryptograficznymi PRS, w szczególności wykonywanie funkcji organu do spraw dystrybucji produktów kryptograficznych;”;
- 2) użyte w art. 27 ust. 12 oraz w art. 28 ust. 2 i 3 w różnym przypadku wyrazy „przedsiębiorca telekomunikacyjny” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „przedsiębiorca komunikacji elektronicznej”;

- 3) w art. 28 w ust. 1:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego”,
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;
- 4) w art. 28b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
 - 2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.

Art. 22. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235, 1715, 1846 i 2185) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 125 w ust. 2 wyrazy „art. 111 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576 oraz z 2022 r. poz. 501)” zastępuje się wyrazami „art. 62 ust. 3 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) w art. 212 w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „art. 111 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 62 ust. 3 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.

Art. 23. W ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1341) w art. 4 w ust. 1 wyrazy „art. 2 pkt 35 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.²⁾)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 59 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 24. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) w pkt 3 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,

- b) w pkt 4 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 2) uchyla się art. 10;
- 3) w art. 12 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Usługodawca, który świadczy usługi drogą elektroniczną obejmujące transmisję w sieci telekomunikacyjnej danych przekazywanych przez odbiorcę usługi, nie ponosi odpowiedzialności za treść tych danych, jeżeli:”;
- 4) uchyla się art. 24;
- 5) art. 25 otrzymuje brzmienie:
„Art. 25. Orzekanie w sprawach o czyny określone w art. 23 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2020 r. poz. 358, z 2021 r. poz. 1177 oraz z 2022 r. poz. 1488 i 1726) w art. 16 w ust. 1 w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 w brzmieniu:

„21) określone w art. 444 ustawy z dnia 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ...).”.

Art. 26. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520) w art. 53 w ust. 6 w zdaniu pierwszym wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576 oraz z 2022 r. poz. 501)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 27. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.⁷⁾) w art. 116 w ust. 1 po pkt 7h dodaje się pkt 7i w brzmieniu:

„7i) środki, o których mowa w art. 325 ust. 8 ustawy z dnia....2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1292, 1559, 1773, 1834, 1981, 2105, 2120, 2232, 2270, 2427 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 64, 91, 526, 583, 655, 807, 974, 1002, 1079, 1265, 1352, 1700, 1855, 2140 i 2180.

Art. 28. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 oraz z 2022 r. poz. 1087) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepis art. 20ae ustawy stosuje się również do podmiotu, o którym mowa w art. 2 pkt 40 lit. a ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) w zakresie, o którym mowa w art. 291 ust. 3 pkt 2 lit. e tej ustawy.”;

2) w art. 3 w pkt 3 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;

3) w art. 20ae po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Skutek, o którym mowa w ust. 1, wywołuje opatrzenie danych podpisem zaufanym również w stosunku do podmiotu, o którym mowa w art. 2 pkt 40 lit. a ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, w zakresie, o którym mowa w art. 291 ust. 3 pkt 2 lit. e tej ustawy, jeżeli obie strony wyrażą na to zgodę.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 837 i 1488) w art. 38 w ust. 5 w pkt 1 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576 oraz z 2022 r. poz. 501)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 30. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1900) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 17 ust. 12 oraz w art. 18 ust. 2 i 3 w różnym przypadku wyrazy „przedsiębiorca telekomunikacyjny” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „przedsiębiorca komunikacji elektronicznej”;

2) w art. 18 w ust. 1:

a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego”,

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;

3) w art. 18b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
- 2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2022 r. poz. 502 i 655) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 31 ust. 11 oraz w art. 32 ust. 2–5 w różnym przypadku wyrazy „przedsiębiorca telekomunikacyjny” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „przedsiębiorca komunikacji elektronicznej”;
- 2) w art. 32 w ust. 1:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego”,
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;
- 3) w art. 32b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
 - 2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.

Art. 32. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1720 i 1733) w art. 24d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. SWD PRM uzyskuje za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 331 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 331 ust. 3 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2142 i 2236) w załączniku do ustawy:

- 1) w części I:
 - a) w ust. 36 w kolumnie 4 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) dokonanie wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych”,
 - b) w ust. 53 w kolumnie 4 w pkt 4 wyraz „telekomunikacji” zastępuje się wyrazami „komunikacji elektronicznej”;
- 2) w części III uchyla się ust. 32.

Art. 34. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2233) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5:
 - a) w pkt 4 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 2 pkt 46 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648 i 1933),” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 74 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...),”;
 - b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) wyposażenia lotniczego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235, 1715, 1846 i 2185) lub następującego wyposażenia lotniczego objętego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1, z późn. zm.⁸⁾) i przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu:

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 236 z 05.07.2021, str. 1.

- a) statków powietrznych innych niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego,
 - b) bezzałogowych statków powietrznych, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;”,
 - c) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
 - „9) wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 747).”;
- 2) w art. 22 i w art. 24 w ust. 1 wyrazy „z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.

Art. 35. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 261, 583 i 2185) w art. 21a:

- 1) w ust. 3 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia..... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 3, nie obejmuje wysyłania komunikatu użytkownikom końcowym, których karty SIM są zainstalowane i wykorzystywane w urządzeniach używanych wyłącznie do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884 i 2164) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) zasady zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego w zakresie nieuregulowanym ustawą z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) w art. 2:

a) w ust. 1:

- w pkt 4 po wyrazach „linię kablową podziemną i nadziemną,” dodaje się wyrazy „punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, przenośne wolnostojące maszty antenowe,”
- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) infrastruktura techniczna – każdy element infrastruktury lub sieci, który może służyć do umieszczenia w nim lub na nim elementów sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, nie stając się jednocześnie aktywnym elementem tej sieci telekomunikacyjnej, taki jak rurociągi, kanalizacja, maszty, kanały, komory, studzienki, szafki, budynki i wejścia do budynków, instalacje antenowe, antenowe konstrukcje wsporcze, wieże i słupy, z wyłączeniem:

 - a) kabli, w tym włókien światłowodowych,
 - b) elementów sieci wykorzystywanych do zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi,
 - c) kanałów technologicznych w rozumieniu art. 4 pkt 15a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1693, 1768, 1783 i 2185);”
- pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) miejsce dostępu – miejsce w budynku bądź poza nim, w którym znajduje się lub w którym można umieścić punkt dystrybucji wspólny dla istniejących bądź przyszłych zakończeń sieci w budynku i jednocześnie najbliższy tych zakończeń;”
- po pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11–13 w brzmieniu:

„11) punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu – niewielkie urządzenie radiowe o małej mocy, wyposażone w jedną lub więcej anten o krótkim zasięgu i niskim oddziaływaniu na krajobraz, pozwalające użytkownikom uzyskać bezprzewodowy dostęp do sieci telekomunikacyjnej niezależnie od rodzaju tej sieci – ruchomej lub stacjonarnej, oraz posiadające cechy fizyczne i techniczne określone w aktach wykonawczych wydawanych przez Komisję Europejską, o których mowa w art. 57 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej

Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.⁹⁾);

- 12) publiczna infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną w przestrzeni publicznej, będącą własnością albo w zarządzie jednostek samorządu terytorialnego, jednostek organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego, państwowych osób prawnych, innych państwowych jednostek organizacyjnych oraz podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej z choćby częściowym udziałem Skarbu Państwa w strukturze własnościowej, nadającą się pod względem technicznym do umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub niezbędną do połączenia takich punktów z siecią telekomunikacyjną, w szczególności: latarnie, konstrukcje wsporcze znaków drogowych, konstrukcje wsporcze sygnalizatorów świetlnych, konstrukcje wsporcze urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, tablice i urządzenia reklamowe, a także przystanki kolejowe, autobusowe i tramwajowe oraz stacje kolejowe i metra;
- 13) wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną pomiędzy miejscem dostępu a zakończeniem sieci, a także odcinek kanalizacji kablowej pomiędzy złączem rozgałęźnym poza budynkiem a miejscem dostępu, w przypadku gdy miejsce dostępu znajduje się w budynku.”,

b) uchyla się ust. 2;

3) w art. 3:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Jednostka samorządu terytorialnego może w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej:

- 1) budować lub eksploatować sieci telekomunikacyjne i powiązane zasoby oraz nabywać prawa do sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów;
- 2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów;

⁹⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 164 i Dz. Urz. UE L 419 z 11.12.2020, str. 36.

3) świadczyć, z wykorzystaniem posiadanych sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów, usługi na rzecz:

- a) przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
- b) użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
- c) użytkowników końcowych – w zakresie i na warunkach określonych w art. 6 i 7.

1a. Działalność polegająca na budowie sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów może być podjęta, jeżeli na danym obszarze:

- 1) nie istnieją sieci telekomunikacyjne i powiązane zasoby;
- 2) istniejące sieci telekomunikacyjne i powiązane zasoby nie są dostępne lub nie odpowiadają zapotrzebowaniu jednostki samorządu terytorialnego.”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przy zachowaniu kompatybilności i łączalności z innymi sieciami telekomunikacyjnymi tworzonymi przez podmioty publiczne lub finansowanymi ze środków publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. 2022 r. poz. 1634, 1692, 1725, 1747, 1768, 1964 i 2414) oraz przy zagwarantowaniu przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, na zasadach równego traktowania, współkorzystania z sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów oraz dostępu do nich;”;

4) w art. 5 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;

5) w art. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) udostępniać przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu sieci telekomunikacyjne oraz powiązane zasoby w zamian za opłaty niższe niż koszt wytworzenia;”;

6) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Podmiot, który wykorzystał środki publiczne, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, do budowy, przebudowy lub remontu infrastruktury telekomunikacyjnej wykorzystywanej do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub publicznej sieci telekomunikacyjnej, lub nabył prawa do takiej infrastruktury lub sieci oraz powiązanych zasobów, z wyłączeniem użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy

z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, jest obowiązany prowadzić ewidencję w sposób umożliwiający odrębne obliczanie kosztów i przychodów, zysków i strat w zakresie budowy oraz nabywania praw do infrastruktury telekomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, a także działalności telekomunikacyjnej.”;

7) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Operator jest obowiązany prowadzić negocjacje w celu zawarcia umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci na uzasadniony wniosek jednostki samorządu terytorialnego.”;

8) w art. 13:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Jednostka samorządu terytorialnego jest obowiązana uwzględnić uzasadnione wnioski przedsiębiorców telekomunikacyjnych, użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz innych jednostek samorządu terytorialnego o zapewnienie im dostępu, w tym użytkowania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów.

2. Do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego stosuje się przepisy działu I rozdziału 4 oraz działu III rozdziału 1 i 3 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z tym że:

- 1) jednostka samorządu terytorialnego wykonująca działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, jest obowiązana równo traktować przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach;
- 2) wniosek w sprawie wydania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu może złożyć każda ze stron sporu, jeżeli w terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem w sprawie zawarcia umowy o dostępie taka umowa nie została zawarta.

3. W przypadku uzyskania dostępu telekomunikacyjnego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego od:

- 1) jednostki samorządu terytorialnego lub
- 2) podmiotu, który zawarł z jednostką samorządu terytorialnego umowę koncesji, w rozumieniu ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na

- roboty budowlane lub usługi, lub umowę o partnerstwie publiczno-prywatnym, w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym, w zakresie elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych dostępem – obowiązki regulacyjne nałożone na tego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego stosuje się, w tym samym zakresie i na tych samych warunkach, do elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych tym dostępem.”,
- b) uchyla się ust. 4;
- 9) w art. 14 wyrazy „prawa telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „prawa komunikacji elektronicznej”;
- 10) w art. 16 w ust. 1 pkt 1–3 otrzymują brzmienie:
- „1) budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną, sieci telekomunikacyjne i powiązane zasoby oraz nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów;
- 2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów;
- 3) świadczyć, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, usługi na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych.”;
- 11) w art. 16a:
- a) w ust. 3:
- pkt 1–3 otrzymują brzmienie:
- „1) wpływy z opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;
- 2) 15% wpływów z opłat za prawo do dysponowania częstotliwością, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1;
- 3) wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 29d ust. 13 i art. 29q ustawy oraz art. 439 ust. 1 i 2 i art. 443 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1;”,
- po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) wpływy z opłat, o których mowa w art. 26 ust. 3 pkt 1 i ust. 4 ustawy, o której mowa w pkt 1;”;

– w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) środki, o których mowa w art. 325 ust. 8 ustawy, o której mowa w pkt 1.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Środki Funduszu przeznacza się na:

- 1) działania wspierające rozwój szybkich sieci telekomunikacyjnych przez dofinansowanie lub finansowanie:
 - a) budowy szybkich sieci telekomunikacyjnych,
 - b) przebudowy sieci szerokopasmowych w celu dostosowania do standardu szybkich sieci szerokopasmowych,
 - c) wykonywania przyłączy telekomunikacyjnych do lokalizacji użytkownika końcowego,
 - d) opracowywania dokumentów planistycznych i analitycznych w obszarze rozwoju sieci szerokopasmowych;
- 2) działania mające na celu pobudzenie popytu użytkowników końcowych na usługi związane z szerokopasmowym dostępem do Internetu przez dofinansowanie lub finansowanie:
 - a) zakupu usług telekomunikacyjnych,
 - b) zakupu urządzeń multimedialnych,
 - c) organizacji szkoleń rozwijających kompetencje cyfrowe lub udziału w tych szkoleniach,
 - d) poradnictwa w zakresie rozwoju kompetencji cyfrowych i korzystania z usług telekomunikacyjnych;
- 3) koszty utrzymania i uruchomienia systemu, o którym mowa w art. 29j;
- 4) dofinansowanie lub finansowanie funkcjonowania Koordynatora Szerokopasmowego, o którym mowa w art. 29p ust. 1;
- 5) finansowanie lub dofinansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia problemowego korzystania z nowych technologii cyfrowych przez dzieci i młodzież;
- 6) działania związane z cyfryzacją jednostek wchodzących w skład systemu oświaty;

- 7) finansowanie zadań dysponenta Funduszu oraz jednostek podległych lub nadzorowanych przez dysponenta Funduszu w obszarze telekomunikacji oraz związanych z obsługą Funduszu.”,
- c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:
- „5. Wsparcia ze środków Funduszu udziela się w drodze otwartego i niedyskryminacyjnego naboru wniosków o udzielenie wsparcia albo w drodze indywidualnego wezwania do złożenia wniosku o udzielenie wsparcia.
6. Warunkiem ubiegania się o wsparcie ze środków Funduszu jest spełnienie wymagań określonych każdorazowo dla danego naboru wniosków o udzielenie wsparcia albo w indywidualnym wezwaniu do złożenia wniosku o udzielenie wsparcia.”,
- d) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:
- „8a. Do wsparcia ze środków Funduszu stosuje się odpowiednio przepisy art. 206 ust. 1, ust. 2 pkt 1–4 i 5–8, ust. 3 i 5 oraz art. 207 ust. 1–8, ust. 9 pkt 1 i ust. 10, 11, 12 i 12a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, przy czym:
- 1) przez instytucję zarządzającą, o której mowa w tych przepisach, rozumie się dysponenta Funduszu, a przez instytucję pośredniczącą, o której mowa w tych przepisach, rozumie się instytucję mu podległą lub przez niego nadzorowaną,
 - 2) od decyzji, o której mowa w art. 207 ust. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, wydanej w stosunku do beneficjenta Funduszu przez:
 - dysponenta Funduszu – przysługuje stronie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy,
 - instytucję podległą dysponentowi Funduszu lub przez niego nadzorowaną – przysługuje odwołanie do dysponenta Funduszu.”,
- e) uchyla się ust. 9;
- 12) art. 17 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 17. 1. Operator sieci zapewnia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostęp do infrastruktury technicznej, w tym współkorzystanie z niej, w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów.
2. Do dostępu do publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu stosuje się przepisy dotyczące infrastruktury technicznej. W przypadku, o którym mowa w zdaniu

pierwszym, przepisy dotyczące operatora sieci stosuje się do właściciela lub zarządcy publicznej infrastruktury technicznej.

3. Dostęp telekomunikacyjny do infrastruktury technicznej, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że:

- 1) strony umowy postanowią inaczej lub
- 2) dotyczy on publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.”;

13) w art. 18:

- a) uchyla się ust. 1,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Po przedstawieniu przez operatora sieci informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki, na jakich powinien być zapewniany dostęp do infrastruktury technicznej. Przepisy art. 22 ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.”,

- c) dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Prezes UKE przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 3, przeprowadza postępowanie konsultacyjne. Przepisy działu I rozdziału 4 oddziału 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej stosuje się.”;

14) w art. 19:

- a) uchyla się ust. 2,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek o dostęp do infrastruktury technicznej określa elementy szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną, planowane do realizacji, wraz ze wstępnym harmonogramem ich realizacji.”,

- c) w ust. 4:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) umieszczenie elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej w infrastrukturze technicznej objętej wnioskiem nie jest możliwe ze względów technicznych;
- 2) nie ma dostępnej przestrzeni do umieszczenia elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, z uwzględnieniem przyszłego zapotrzebowania operatora sieci na miejsce

w infrastrukturze technicznej objętej wnioskiem, co wynika z przedstawionego przez operatora sieci harmonogramu planowanej do realizacji inwestycji obejmującej pozostałe miejsca w infrastrukturze technicznej;”

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

5) zapewnia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu inny niż określony we wniosku skuteczny dostęp do sieci i powiązanych zasobów, w szczególności do włókna światłowodowego, który:

a) spełnia potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w zakresie zapewnienia szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz infrastruktury telekomunikacyjnej,

b) jest oferowany na warunkach niezakłócających uczciwej konkurencji.”

d) w ust. 5 skreśla się wyrazy „na piśmie”;

15) uchyla się art. 20 i art. 21;

16) w art. 22:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Do zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej przez operatora sieci stosuje się przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem ustępów kolejnych.

2. Prezes UKE, wydając decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu do infrastruktury technicznej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę, aby opłaty z tytułu dostępu umożliwiały zwrot poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kosztów oraz uwzględniały wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów.”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Operator sieci, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu do infrastruktury technicznej, przedstawia Prezesowi UKE uzasadnienie wysokości opłat z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej, w którym uwzględnia kryteria, o których mowa w ust. 2 lub 3.”

c) uchyla się ust. 5 i 8,

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić umowę o dostępie do infrastruktury technicznej lub decyzję, o której mowa w art. 183 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, dotyczącą infrastruktury technicznej, również w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej.”;

17) uchyla się art. 23;

18) w art. 24:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do umowy o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się art. 176 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez operatora sieci zobowiązanego do zapewnienia dostępu.”,

b) uchyla się ust. 2–4;

19) uchyla się art. 24a;

20) w art. 25a:

a) w ust. 1 po wyrazach „szybką sieć telekomunikacyjną” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną”;

b) w ust. 3 po wyrazach „szybką sieć telekomunikacyjną” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną”;

c) w ust. 7 w zdaniu pierwszym po wyrazach „szybkich sieci telekomunikacyjnych” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną”;

d) w ust. 8 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną”;

21) w art. 25b w ust. 2 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną”;

22) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Podmiot, który:

1) wykorzystał środki publiczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych do:

- a) budowy, przebudowy lub remontu sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, lub
 - b) nabycia praw do sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej,
- 2) nabył prawa do sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, o których mowa w pkt 1 lit. a

– zapewnia dostęp telekomunikacyjny do takich sieci lub infrastruktury przedsiębiorcom telekomunikacyjnym.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy całości sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, która została zbudowana, przebudowana, wyremontowana lub w stosunku do której nabyto prawa z wykorzystaniem środków publicznych, także w zakresie, w jakim finansowanie części tej sieci lub infrastruktury nastąpiło ze środków prywatnych.

3. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że strony umowy postanowią inaczej.

4. Do zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz art. 18 ust. 2–3, 6–8 i 11, art. 19 ust. 1 i 2a oraz art. 24 ustawy, z tym że:

- 1) Prezes UKE wydaje decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu, biorąc pod uwagę w szczególności zasady zapewnienia dostępu określone w decyzjach, umowach lub innych aktach, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków publicznych budowy, przebudowy lub remontu sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów, lub nabycia praw do nich, a także kierując się koniecznością zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu oraz rozwoju konkurencji;
- 2) Prezes UKE może z urzędu zmienić umowę o dostępie albo decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu wyłącznie w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, zmianą zapotrzebowania na usługi, zmianą sytuacji rynkowej lub potrzebą wykonania obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1.

5. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się do zmiany umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1.”;

23) w art. 29:

- a) w ust. 1:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) informacje o usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz świadczonych z nimi w pakiecie, w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych;”;
 - w pkt 2 wyrazy „budynkami umożliwiającymi kolokację” zastępuje się wyrazami „obiettami budowlanymi umożliwiającymi kolokację”;
- b) w ust. 2:
- uchyla się pkt 1,
 - pkt 1a otrzymuje brzmienie:
 - „1a) jednostki samorządu terytorialnego;”;
 - część wspólna otrzymuje brzmienie:
 - „– przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, informacje o posiadanych publicznych sieciach telekomunikacyjnych, obiektach budowlanych umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu.”;
- c) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:
- „2a. Informacje o:
 - 1) posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, przebiegu światłowodowych linii kablowych

zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu – przekazuje się w terminie:

- a) do dnia 15 września – za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca,
 - b) do dnia 28 lutego – za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia poprzedniego roku;
- 2) obiektach budowlanych umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu – przekazuje się corocznie w terminie do dnia 28 lutego według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

2b. Podmioty, o których mowa w ust. 2, które nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, obiektów budowlanych umożliwiających kolokację i nie świadczą usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu ani nie świadczą w pakiecie z nimi usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych przekazują Prezesowi UKE corocznie w terminie do dnia 28 lutego według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku oświadczenie, że nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, obiektów budowlanych umożliwiających kolokację i nie świadczą usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu ani nie świadczą w pakiecie z nimi usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych.”,

- d) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Informacje, o których mowa w ust. 2, lub oświadczenie, o którym mowa w ust. 2b, przekazuje się za pomocą strony internetowej systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 29b ust. 2.”,

- e) w ust. 3 wyrazy „art. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 22 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”,
- f) w ust. 6 po wyrazach „danych z niej pochodzących,” dodaje się wyrazy „za pomocą strony internetowej, o której mowa w art. 29a ust. 2,”,
- g) ust. 6a otrzymuje brzmienie:
 - „6a. Informacje, o których mowa w ust. 2 Prezes UKE może wykorzystywać w zakresie niezbędnym do wykonywania jego uprawnień i obowiązków określonych w art. 414 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”,
- h) w ust. 7:
 - pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) rodzaj infrastruktury oraz informacje o świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, informacje o świadczonych w pakiecie z tymi usługami usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych podlegających inwentaryzacji i skalę map, na których dokonuje się inwentaryzacji, o której mowa w ust. 1,
 - 2) szczegółową postać elektroniczną oraz elektroniczny format przekazywania danych,”,
 - część wspólna otrzymuje brzmienie:
 - „– kierując się potrzebą zapewnienia szczegółowego, rzetelnego i wiarygodnego zbioru informacji o jakości istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz świadczonych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, a także potrzebą usprawnienia i ujednoczenia procesu przekazywania danych.”;
- 24) w art. 29b w ust. 6 wyrazy „art. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 22 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej” ;
- 25) w art. 29c w ust. 1:

- a) w zdaniu pierwszym po wyrazach „art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4,” dodaje się wyrazy „z wyjątkiem informacji objętych wykazem, o którym mowa w art. 29d ust. 6a,”
 - b) w zdaniu drugim wyrazy „do dnia 31 marca” zastępuje się wyrazami „do dnia 28 lutego”;
- 26) w art. 29d:
- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwy zarządca drogi przekazuje Prezesowi UKE w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2, posiadane w postaci elektronicznej informacje o kanałach technologicznych zlokalizowanych w pasie drogowym na obszarze jego własności w zakresie, o którym mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4.”,
 - b) w ust. 5:
 - uchyla się pkt 2,
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) art. 29b ust. 1 pkt 4, w zakresie kanałów technologicznych – najpóźniej na 2 miesiące przed dniem złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, o pozwoleniu na budowę albo dniem zgłoszenia przebudowy drogi publicznej.”,
 - c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Na wniosek Prezesa UKE dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa udostępnia Prezesowi UKE, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, wykazy infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3 lit. k ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, znajdującej się na terenie województw, objęte wojewódzkimi planami zarządzania kryzysowego.”;
- 27) w art. 29e pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółową postać elektroniczną oraz elektroniczny format przekazywania informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, 4 i 6,”;
- 28) w art. 29f pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) sposób prezentowania informacji gromadzonych w bazie danych, o której mowa w art. 29b ust. 2,”;
- 29) w art. 29h w ust. 1 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

- „4) wynikających z pozwoleń, o których mowa w art. 138 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;
- 5) pochodzących z rejestru urzędzeń, o którym mowa w art. 147 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 4;”;
- 30) po art. 29r dodaje się art. 29s w brzmieniu:
- „Art. 29s. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji gromadzonych w SIDUSIS, może określić obszary geograficzne, na których nie jest możliwe świadczenie i w ciągu 3 lat nie jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS informacje o określonych przez niego obszarach geograficznych wraz z otwartym zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną zapewniającą lub umożliwiającą świadczenie usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, zawierającym pouczenie o zakresie informacji wymaganych w zgłoszeniu oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń.
3. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS zgłoszenia otrzymane w terminie określonym w zaproszeniu, z wyjątkiem informacji objętych zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.”;

31) w art. 30:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, z wyłączeniem użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp telekomunikacyjny do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na umożliwieniu:

- 1) doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami aż do miejsca dostępu,
- 2) doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami dalej niż do miejsca dostępu, jeżeli elementy tej sieci wraz

z powiązаныmi zasobami zostaną umieszczone w istniejącej wewnątrzbudynkowej infrastrukturze technicznej, a jeśli brak jest takiej infrastruktury albo jest ona niedostępna, to wówczas gdy:

- a) użytkownik końcowy, który nie posiada przyłączenia do szybkiej sieci odpowiadającej jego potrzebom, wyraził zgodę lub
 - b) przedsiębiorca telekomunikacyjny wykona wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną przystosowaną do umieszczenia w niej lub na niej dodatkowych elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów także przez innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
- 3) korzystania z miejsca dostępu,
 - 4) utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, które stanowią własność tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub z których korzysta na podstawie innego tytułu prawnego,
 - 5) wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku, w zakresie niezbędnym do korzystania z dostępu, o którym mowa w pkt 1–4 i ust. 3

– w zakresie, w jakim ma to służyć zapewnieniu telekomunikacji wyłącznie w budynku na tej nieruchomości.

1a. Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, z wyłączeniem użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp, o którym mowa w ust. 1, także wtedy, gdy ma to służyć zapewnieniu telekomunikacji w budynku na sąsiedniej nieruchomości, której właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą jest ten sam podmiot.”,

- b) po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu:

„1aa. Wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną uważa się za niedostępną w szczególności, gdy:

- 1) jej właściciel nie podjął negocjacji z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w sprawie dostępu do tej infrastruktury;
- 2) jej właściciel odmówił przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do tej infrastruktury;

- 3) oferowane warunki dostępu do tej infrastruktury są dyskryminujące lub ze względu na oferowane zawyżone opłaty za dostęp do tej infrastruktury jej wykorzystanie jest dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego ekonomicznie nieefektywne;
 - 4) jej wykorzystanie na potrzeby umieszczenia w niej lub na niej elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami zgodnie z zamierzeniem przedsiębiorcy telekomunikacyjnego jest technicznie niewykonalne.”,
- c) w ust. 1b skreśla się wyrazy „, choćby w budynku istniała lub była wykonywana inna instalacja telekomunikacyjna”,
- d) w ust. 1c wyrazy „, przyłącza telekomunikacyjnego, wykonaniu instalacji telekomunikacyjnej budynku, doprowadzeniu kolejnego kabla telekomunikacyjnego do budynku lub umieszczeniu takiego kabla w istniejącej kanalizacji kablowej” zastępuje się wyrazami „, szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami do miejsca dostępu lub dalej niż do miejsca dostępu”,
- e) w ust. 1e pkt 1–3 otrzymują brzmienie:
- „1) danych kontaktowych właściciela infrastruktury telekomunikacyjnej znajdującej się na nieruchomości;
 - 2) podmiotach korzystających z miejsca dostępu;
 - 3) innych przedsiębiorcach telekomunikacyjnych korzystających z infrastruktury telekomunikacyjnej znajdującej się na nieruchomości;”,
- f) ust. 3 i 3a otrzymują brzmienie:
- „3. Właściciel wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp do tej infrastruktury na potrzeby umieszczenia w niej lub na niej elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami, jeżeli powielenie takiej infrastruktury byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne. Jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna stanowi części składowe nieruchomości, do zapewnienia dostępu jest obowiązany właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości.
- 3a. Dostęp, o którym mowa w:
- 1) ust. 1, jest nieodpłatny, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi:

- a) koszty doprowadzenia, utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, lub z których korzysta na podstawie innego tytułu prawnego, w tym przywrócenia stanu poprzedniego nieruchomości,
 - b) koszty, które wystąpiły po stronie zapewniającego dostęp, jeżeli są konieczne, zaistniały bezpośrednio na skutek zapewnienia takiego dostępu i nie są związane ze zwykłą działalnością zapewniającego dostęp;
- 2) ust. 3, jest:
- a) odpłatny, z zastrzeżeniem lit. b, jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest własnością podmiotu, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna; opłaty za ten dostęp powinny umożliwiać zwrot proporcjonalnej części poniesionych przez ten podmiot kosztów powstania tej infrastruktury oraz ponoszonych przez ten podmiot kosztów jej utrzymania oraz uwzględniać wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego podmiotu, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, albo
 - b) nieodpłatny, jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest własnością podmiotu, dla którego działalność telekomunikacyjna nie jest przeważającym przedmiotem działalności, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi proporcjonalną część kosztów utrzymania tej infrastruktury.”,
- g) uchyla się ust. 3b,
- h) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Zawarcie umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1 i 3, stanowi czynność zwykłego zarządu.”,
- i) w ust. 5:
- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Do dostępu, o którym mowa w ust. 1, 1a i 3, stosuje się przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z tym że:”,
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) Prezes UKE wydaje decyzję o dostępie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, także wówczas, jeżeli dla istniejących elementów sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów warunki dostępu nie są określone w umowie lub umowa taka wygasła, chyba że przedsiębiorca telekomunikacyjny wykonał je, nie mając tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością na ten cel oraz wbrew woli lub bez wiedzy właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości.”,
- w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:
- „5) stronami postępowania w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3 zdanie drugie, także o dostępie, o którym mowa w ust. 3, są przedsiębiorca telekomunikacyjny oraz właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, do którego przedsiębiorca telekomunikacyjny wystąpił z wnioskiem o zapewnienie tego dostępu; w przypadku zmiany zarządcy nieruchomości, ustania zarządu albo utraty przez dotychczasowego zarządcę uprawnienia do zawarcia umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1 lub 3, na jego miejsce wstępuje nowy zarządca nieruchomości, a w przypadku jego braku – właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości;
- 6) w przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3 zdanie drugie, także o dostępie, o którym mowa w ust. 3, a przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o dostępie do Prezesa UKE przepisy pkt 5 oraz art. 30 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185) stosuje się odpowiednio.”,
- j) uchyla się ust. 5b–5c,
- k) ust. 5e otrzymuje brzmienie:
- „5e. Przepisy ust. 1–1f oraz 3–5a i 5d stosuje się odpowiednio do każdego, komu przysługuje skuteczne względem właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości lub właściciela wewnątrzbudynkowej infrastruktury

technicznej prawo korzystania z miejsca dostępu lub wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej.”,

l) uchyla się ust. 5f,

m) dodaje się ust. 5g w brzmieniu:

„5g. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie może żądać ustanowienia za wynagrodzeniem służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli zachodzą przesłanki zapewnienia temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 1a.”;

32) uchyla się art. 31 i art. 32;

33) w art. 33 ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadkach innych niż określone w art. 30 ust. 1 i 1a właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić operatorom, użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na umożliwieniu umieszczenia na nich elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, a także ich eksploatacji i konserwacji, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości.

2. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że:

1) strony umowy o dostępie postanowią inaczej;

2) dotyczy umieszczenia, eksploatacji i konserwacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na nieruchomościach, o których mowa w ust. 1, stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. 2021 r. poz. 1984 oraz z 2022 r. poz. 727 i 1846).

3. Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora, użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, lub jednostkę samorządu terytorialnego wykonującą działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, z wnioskiem o jej zawarcie. Przepis art. 30 ust. 5d stosuje się odpowiednio.”;

34) uchyla się art. 35;

35) w art. 35a:

a) w ust. 1 w części wspólnej skreśla się wyrazy „umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Po przedstawieniu informacji, o której mowa w ust. 1, lub upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, Prezes UKE, kierując się potrzebą zapewnienia skutecznej konkurencji oraz zapewnienia telekomunikacji, może, w drodze decyzji, określić obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, 1a i 3 lub w art. 33 ust. 1.

4. Podmioty, o których mowa w ust. 1, wobec których została wydana decyzja w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, 1a i 3 lub w art. 33 ust. 1, są obowiązane do zawierania, w zakresie swojej właściwości, umów o tym dostępie na warunkach nie gorszych niż określone w tej decyzji.”

c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, zamieszczają na swoich stronach internetowych aktualne warunki zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 oraz w art. 33 ust. 1, uwzględniające warunki określone decyzją, o której mowa w ust. 3.

7. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przekazują Prezesowi UKE za pomocą strony internetowej systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 29b ust. 2, informacje o adresach swoich stron internetowych w terminie 7 dni od dnia zamieszczenia na nich warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 oraz w art. 33 ust. 1. Prezes UKE udostępnia te informacje przez punkt informacyjny do spraw telekomunikacji.”

d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Prezes UKE przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 3, przeprowadza postępowanie konsultacyjne. Przepisy działu I rozdziału 4 oddziału I ustawy z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej stosuje się.”;

36) uchyla się art. 36;

37) w art. 36a:

a) w ust. 2:

– w pkt 1 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z powiązanymi zasobami”,

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) zaprojektowaniu i wykonaniu przez operatora sieci infrastruktury technicznej, w szczególności kanalizacji kablowej, szafy kablowej, miejsca dostępu lub antenowej konstrukcji wsporczej, uwzględniającej potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego dotyczące realizacji elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami, jeżeli powielenie tej infrastruktury przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego jest ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne.”,
 - b) w ust. 3 w pkt 1 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z powiązanymi zasobami”;
 - c) w ust. 5 w pkt 3:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
 - „zaoferuje przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu skuteczny dostęp do elementów swojej sieci, w szczególności do włókna światłowodowego, który:”;
 - w lit. a po wyrazach „szybkich sieci telekomunikacyjnych” dodaje się wyrazy „wraz z powiązanymi zasobami”;
- 38) w art. 36b:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Do umowy o koordynacji robót budowlanych przepisy art. 183 ust. 1, 2, 4 i 5 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz art. 19 ust. 1 i 2a oraz art. 24 stosuje się odpowiednio, z tym że decyzje wydaje starosta albo wojewoda.”;
 - b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
 - „3a. Do umowy o koordynacji robót budowlanych stosuje się art. 176 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez strony tej umowy.”;
- 39) w art. 36c:
- a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
 - „Przepis art. 183 ust. 4 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej stosuje się odpowiednio.”;
 - b) w ust. 5 wyrazy „art. 22 ust. 5–8” zastępuje się wyrazami „art. 22 ust. 6–7a”;
- 40) w art. 36e:

- a) w ust. 7 w zdaniu pierwszym po wyrazach „szybkich sieci telekomunikacyjnych” dodaje się wyrazy „wraz z powiązаныmi zasobami”,
- b) w ust. 8 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z powiązаныmi zasobami”.

Art. 37. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 742 oraz z 2022 r. poz. 655 i 1933) w art. 51 w ust. 1 w zdaniu drugim wyrazy „art. 179 ust. 4a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, 2245 i 2354)” zastępuje się wyrazami „art. 43 ust. 5 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 38. W ustawie z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 649) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) w pkt 1 wyrazy „art. 2 pkt 20a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.²⁾)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 24 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,
 - b) w pkt 3 wyrazy „odbiornik cyfrowy, o którym mowa w art. 2 pkt 23a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „odbiornik sygnału telewizyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 31 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”,
 - c) w pkt 5 wyrazy „art. 2 pkt 23c ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 33 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”,
 - d) w pkt 6 wyrazy „art. 2 pkt 38a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 63 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 2) w art. 6 w ust. 1 wyrazy „art. 132 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne,” zastępuje się wyrazami „art. 401 ust. 6 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;
- 3) w art. 7 w ust. 1 i 2, w art. 8 i w art. 10 w ust. 1 i 2 wyrazy „art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 63 ust. 2 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;

- 4) w art. 11 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.

Art. 39. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2360) w art. 6 w pkt 12:

- 1) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„transakcji płatniczych przeprowadzanych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, dokonywanych obok usług komunikacji elektronicznej na rzecz abonenta, doliczanych do należności za usługi komunikacji elektronicznej.”;
- 2) w części wspólnej wyrazy „usługi telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „usługi komunikacji elektronicznej”.

Art. 40. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 896, 1933 i 2042) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po rozdziale 10 dodaje się rozdział 10a w brzmieniu:

„Rozdział 10a.

Organy właściwe w sprawach poczty

Art. 120a. 1. Organami właściwymi w sprawach poczty są minister właściwy do spraw łączności i Prezes UKE.

2. Organem regulacyjnym w dziedzinie rynku usług pocztowych jest Prezes UKE.

Art. 120b. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE, jako organu regulacyjnego w dziedzinie rynku usług pocztowych, należy w szczególności:

- 1) opracowywanie wskazanych przez ministra właściwego do spraw łączności projektów aktów prawnych w zakresie poczty;
- 2) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami pocztowymi;
- 3) analiza i ocena funkcjonowania rynku usług pocztowych;
- 4) wykonywanie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 5) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;
- 6) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynku usług pocztowych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty;
- 7) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług pocztowych, przeciwdziałania praktykom

- ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom operatorów pocztowych i ich związków;
- 8) przedstawianie Komisji Europejskiej informacji z zakresu poczty, w tym:
 - a) o nazwie i adresie operatora wyznaczonego świadczącego usługi powszechne,
 - b) o sposobie udostępniania korzystającym z usług powszechnych szczegółowych i aktualnych informacji dotyczących charakteru oferowanych usług, warunków dostępu, cen i minimalnych wymagań w zakresie czasu przebiegu przesyłek pocztowych,
 - c) o przyjętych dla obrotu krajowego minimalnych wymaganiach dotyczących czasu przebiegu przesyłek pocztowych i o przyznanym odstępstwie w tym zakresie,
 - d) o przyznanym odstępstwie od częstotliwości opróżniania nadawczych skrzynek pocztowych i doręczania przesyłek z jednoczesnym przekazaniem tej informacji pocztowym organom regulacyjnym państw członkowskich Unii Europejskiej,
 - e) danych statystycznych o krajowym rynku pocztowym oraz, na żądanie Komisji Europejskiej, informacji o systemie rachunku kosztów stosowanym przez operatora wyznaczonego;
 - 9) kontrola obowiązku umieszczania oddawczych skrzynek pocztowych;
 - 10) wykonywanie zadań wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/644 z dnia 18 kwietnia 2018 r. w sprawie transgranicznych usług doręczania paczek (Dz. Urz. UE L 112 z 02.05.2018, str. 19).
2. Prezes UKE, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, ma prawo wstępu na teren nieruchomości, na których znajdują się oddawcze skrzynki pocztowe.

Art. 120c. 1. Prezes UKE, co najmniej raz na 4 lata, przeprowadza badanie społeczne zapotrzebowania na usługi powszechne, obejmujące w szczególności badanie:

- 1) środowiska technologicznego, ekonomicznego i społecznego oraz związanych z tym potrzeb korzystających z usług powszechnych;
- 2) sposobu wypełniania przez operatora wyznaczonego obowiązku zapewnienia dostępności i jakości usług powszechnych.

2. Wyniki badania, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw łączności oraz udostępnia na stronie podmiotowej BIP.”;

- 2) w art. 121 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Do kontroli oraz zaleceń pokontrolnych stosuje się przepisy działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”.

Art. 41. W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2175) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 1, w art. 5 w ust. 1 i 3 w pkt 7, w art. 21 w ust. 1–7 i w art. 29 w ust. 1 i 3 wyrazy „usług telefonicznych” zastępuje się wyrazami „usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiającących nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów”;
- 2) użyte w art. 2 w pkt 2, w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 w lit. d, w art. 13 w ust. 2 w pkt 2 i w art. 32 w ust. 1 i 2 w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „połączenia telefonicznego” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „połączenia głosowego”;
- 3) w art. 2 w pkt 4 wyrazy „art. 2 pkt 43 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648 i 1933)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 71 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 4) w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) powiązanie zgłoszenia alarmowego z danymi teleadresowymi miejsca zgłoszenia oraz jego pozycją geograficzną, ustalonymi na podstawie danych pochodzących z sieci telekomunikacyjnych oraz o informacji z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeżeli zapewnia ono taką możliwość.”;
- 5) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:
„Art. 13a. 1. System teleinformatyczny łączy się i wymienia dane z systemami teleinformatycznymi innych podmiotów niż wymienione w art. 13 ust. 1 przez sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego. Centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego może być wykorzystywany również przez System Wspomagania Dowodzenia Policji, System Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej oraz System Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego.
2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, organizację, funkcjonowanie oraz wymagania techniczne dla centralnego

punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie sprawnej dystrybucji informacji i danych centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dyspozytoriom medycznym.”;

- 6) w art. 14 w ust. 1 wyrazy „w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „w art. 331 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 331 ust. 2 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 7) w art. 15 w ust. 1 wyrazy „art. 2 pkt 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 42 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 8) w art. 19 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 331 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
- 9) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów zapewnia:
 - 1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi;
 - 2) kierowanie:
 - a) połączeń głosowych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń głosowych do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy,
 - b) krótkich wiadomości tekstowych (sms) do numeru alarmowego 112 do centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 3:

- 1) w pkt 15 wyrazy „art. 2 pkt 35 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 58 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) w pkt 19 wyrazy „art. 2 pkt 46 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 74 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.

Art. 43. W ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2020 r. poz. 287 oraz z 2021 r. poz. 2105 i 2337) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1 w pkt 6 wyrazy „zawieranych z dostawcą usług, o którym mowa w art. 2 pkt 27 lit. a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460)” zastępuje się wyrazami „zawieranych z dostawcą usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 2 pkt 40 lit. a ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Bez uszczerbku dla prawa dostawcy usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 2 pkt 40 lit. a ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, do pobierania opłat za połączenia głosowe, jeżeli przedsiębiorca wskazuje numer telefonu przeznaczony do kontaktowania się z nim w sprawie zawartej umowy, opłata dla konsumenta za połączenie z tym numerem nie może być wyższa niż opłata za zwykłe połączenie głosowe, zgodnie z pakietem taryfowym dostawcy usług telekomunikacyjnych, z którego korzysta konsument.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 540 i 2185) w art. 14 w ust. 5 w pkt 4 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 45. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2309) w art. 235 w ust. 7 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 91, 583, 830, 835, 1383, 1561 i 2185.

telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648 i 1933)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 46. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 813, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 114 w ust. 1:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”,
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi””;
- 2) w art. 115 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) dane, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
 - 2) dane, o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.

Art. 47. W ustawie z dnia 2 grudnia 2016 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 955) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15 w ust. 4 wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, 2245 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 643 i 730), zwanej dalej „Prawem telekomunikacyjnym”.” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „Prawem komunikacji elektronicznej”.”;
- 2) w art. 16 w ust. 5, w art. 17 w ust. 4 oraz w art. 18 w ust. 6 wyrazy „Prawie telekomunikacyjnym” zastępuje się wyrazami „Prawie komunikacji elektronicznej”.

Art. 48. W ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 989 oraz z 2022 r. poz. 1002) w art. 11 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) związane z uzyskaniem dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 835, 1079, 1301, 1488, 1713, 1730, 1933 i 2015.

Art. 49. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 575, 1728 i 2333 oraz z 2022 r. poz. 655 i 1115) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 57 w ust. 1:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”,
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi””;
- 2) w art. 59 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
 - 2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.

Art. 50. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593, 655, 835, 2180 i 2185) w art. 96 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) przetwarzać informacje, o których mowa w art. 76 ust. 1 pkt 5, objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 51. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24, 974 i 1570) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 48 w ust. 11 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) kontrola jest prowadzona na podstawie przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) w zakresie funkcjonowania infrastruktury telekomunikacyjnej lub korzystania z niej”;
- 2) w art. 50 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) kontrola jest prowadzona w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej w zakresie funkcjonowania infrastruktury telekomunikacyjnej lub korzystania z niej”.

Art. 52. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470) w art. 12 w ust. 1 pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) ustawie z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 53. W ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o powszechnym spisie rolnym w 2020 r. (Dz. U. poz. 1728 oraz z 2020 r. poz. 1486) w art. 10 w ust. 4 wyrazy „art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, 2245 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 643, 730 i 1030)” zastępuje się wyrazami „art. 381 ust. 1 ustawy z dnia ...2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 54. W ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 1143) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12:

a) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ...2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przekazanie Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego danych, o których mowa w ust. 22 załącznika nr 2 do ustawy, przez dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej nie stanowi naruszenia tajemnicy komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, o której mowa w art. 381 ust. 1 ustawy z dnia ...2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”,

c) w załączniku nr 2 w ust. 22:

– użyte w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „publicznie dostępna usługa telefoniczna” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „publicznie dostępna usługa komunikacji głosowej”,

– wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ...2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 55. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1815, z 2020 r. poz. 695 oraz z 2021 r. poz. 2333) w art. 18 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydaje, na wniosek, o którym mowa w ust. 1, lub z urzędu, decyzję w sprawie obniżenia opłaty, biorąc pod uwagę koszty wykazane w analizie, o której mowa w ust. 3, oraz kierując się zapewnieniem zrównoważonej konkurencji w zakresie rozpowszechniania lub rozprowadzania programów telewizyjnych.”.

Art. 56. W ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2022 r. poz. 2305) w art. 628 w ust. 5 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) urządzenia i sieci telekomunikacyjne:

- a) ujęte w planach działania, o których mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), przewidziane do użycia na potrzeby jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 2,
- b) niezbędne do wykonania decyzji nałożonych na przedsiębiorców telekomunikacyjnych przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w trybie określonym w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”.

Art. 57. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, z późn. zm.¹²⁾) w art. 104 wyrazy „art. 60b ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576 oraz z 2022 r. poz. 501)” zastępuje się wyrazami „art. 291 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.

Rozdział 3

Przepis uchylający, przepisy epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy

Art. 58. 1. Traci moc ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648 i 1933), z wyjątkiem ust. 2.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 682, 683, 684, 830, 930, 1002, 1087, 1383, 1561, 1692, 1733 i 2185.

2. Przepis art. 56 ust. 4a ustawy, o której mowa w ust. 1, traci moc z dniem ogłoszenia ustawy.

Art. 59. 1. Do ustalenia i uiszczania rocznej opłaty telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 183 ustawy uchylanej w art. 58, przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych za rok 2023 stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do ustalenia i uiszczania rocznej opłaty telekomunikacyjnej przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych za rok 2024 stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1.

3. Komunikat o wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej w 2023 r., wydany na podstawie art. 183 ust. 8 ustawy uchylanej w art. 58, zachowuje moc do dnia 31 grudnia 2023 r.

Art. 60. Przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, w przypadku, o którym mowa w art. 142 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, może wszcząć i prowadzić jedno postępowanie oraz wydać jedną decyzję lub odrębne decyzje w sprawie zmiany wskazanych pozwoleń.

Art. 61. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zawierając umowę o świadczenie usług przedpłaconych na podstawie pakietów startowych dostępnych w sprzedaży przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, może realizować obowiązek, o którym mowa w art. 279 ust. 7, art. 281 ust. 1 oraz art. 284 ust. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, przez doręczenie konsumentowi tych informacji niezwłocznie po rozpoczęciu świadczenia usług w trybie art. 291 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Doręczenie, o którym mowa w ust. 1, realizowane jest przez udostępnienie informacji, o których mowa w art. 279, art. 281 i art. 284, w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów, z pouczeniem o konieczności ich pobrania i utrwalenia w celu zachowania możliwości ich późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci, dla celów dowodowych lub możliwości otrzymania tych dokumentów w każdej jednostce obsługującej użytkowników danego dostawcy usług.

3. O udostępnieniu informacji, o którym mowa w ust. 2, dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje abonenta na trwałym nośniku.

Art. 62. W przypadku usług powtarzalnych, o których mowa w art. 345 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, świadczonych w dniu ogłoszenia ustawy, o której mowa w art. 1, zgoda

i autoryzacje, o których mowa w art. 344 ust. 1 lub 2 oraz art. 345 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, nie są wymagane przez okres trwania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej z dostawcą usługi komunikacji elektronicznej świadczącym abonentowi również usługę fakultatywnego obciążania rachunku, lecz nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia ogłoszenia ustawy.

Art. 63. W roku 2023 oświadczenie, o którym mowa w art. 29 ust. 2b ustawy zmienianej w art. 36, przekazuje się w terminie do dnia 31 marca.

Art. 64. 1. Do wniosków o wpis, o dokonanie zmiany wpisu oraz o wykreślenie z rejestrów, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 1a ustawy uchylanej w art. 58, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Podmioty wpisane do rejestrów, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 1a ustawy uchylanej w art. 58, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, są obowiązane uzupełnić wpisy do rejestrów, o których mowa odpowiednio w art. 5 ust. 1 i 3 ustawy, o której mowa w art. 1, odpowiednio o dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4–7 oraz art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w art. 1, w zakresie, w jakim nie było to wymagane przepisami ustawy uchylanej w art. 58.

3. Prezes UKE w terminie 30 dni od dnia otrzymania danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4–7 oraz art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w art. 1, uzupełnia wpisy do rejestrów, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

4. Jeżeli podmiot wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 1a ustawy uchylanej w art. 58, nie uzupełnił wpisu do rejestru zgodnie z przepisem ust. 2, Prezes UKE wzywa ten podmiot do uzupełnienia danych, o których mowa w ust. 2, w określonym w wezwaniu terminie, nie krótszym niż 7 dni.

5. Nieuzupełnienie danych zgodnie z przepisem ust. 4 skutkuje wykreśleniem podmiotu z właściwego rejestru.

Art. 65. 1. Do analiz rynku rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Czynności w ramach analiz, o których mowa w ust. 1, dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują ważność.

3. Do postępowań w sprawie określania rynków właściwych, nakładania, zmiany i uchylania obowiązków regulacyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 66. 1. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 27, art. 28 i art. 139 ustawy uchylanej w art. 58 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, z wyjątkiem art. 183 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 45, art. 62 ust. 3, art. 62a ust. 2, 5 i 6, art. 63 ust. 2a i art. 136 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 67. 1. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 39 ust. 4, art. 40 ust. 4, art. 43 ust. 1 i 2, art. 53 ust. 1–3, art. 54, art. 96 ust. 1 i 3, art. 98 ust. 1–3, art. 109 ust. 1, art. 114a ust. 1, 2 i 5, art. 115a, art. 116 ust. 11a, art. 122, art. 122¹ i art. 122a ustawy uchylanej w art. 58 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W przypadku gdy postępowania, o których mowa w art. 98 ust. 1 i 2 ustawy uchylanej w art. 58, były prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych, postępowania, o których mowa w art. 98 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 58, wszczyna się i prowadzi na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 68. W przypadku obowiązków określonych w art. 39 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 40 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, wynikających z decyzji wydanych przed dniem 2 czerwca 2011 r., w celu weryfikacji i ustalenia wysokości opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalnego albo minimalnego poziomu stosuje się następujące metody:

- 1) pułap cenowy;
- 2) cena detaliczna minus;
- 3) orientacja kosztowa;
- 4) uwzględnienie wysokości opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych.

Art. 69. 1. Do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, o której mowa w art. 56 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, zawartej przed dniem wejścia w życie ustawy,

o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, z wyjątkiem przepisów art. 279–285 oraz art. 288 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. W przypadku umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej z podmiotami, o których mowa w art. 287 ustawy, o której mowa w art. 1, przed dniem wejścia w życie tej ustawy dostawca usług telekomunikacyjnych uzyskuje zgodę tego podmiotu na wyłączenie stosowania wobec niego przepisów art. 299 ust. 1 i 3 oraz art. 311 ustawy, o której mowa w art. 1.

3. Przepisy art. 295 ustawy, o której mowa w art. 1, nie mają wpływu na okres obowiązywania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

4. W przypadku wypowiedzenia umowy, o której mowa w ust. 1, przez abonenta lub przez dostawcę usług telekomunikacyjnych z winy abonenta, przed upływem okresu, na jaki umowa została zawarta, nie stosuje się przepisów art. 298 i art. 303 ustawy, o której mowa w art. 1. Roszczenie jest dochodzone na podstawie dotychczasowych postanowień umownych, a jego wysokość nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi przy zawarciu umowy pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej wypowiedzenia.

5. Przepisy art. 325 ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się również do środków z doładowań znajdujących się na koncie w dniu ogłoszenia ustawy, o której mowa w art. 1.

6. Dostawca usług telekomunikacyjnych, wprowadzając zmiany warunków umowy, o której mowa w ust. 1, wynikające wyłącznie z konieczności ich dostosowania do przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, podaje do publicznej wiadomości, publikując na swojej stronie internetowej, treść wprowadzonych zmian z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Dostawca usług telekomunikacyjnych informuje jednocześnie abonenta o prawie do wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, z zastrzeżeniem konieczności zapłaty roszczenia, o którym mowa w ust. 4, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

7. Dostawca usług telekomunikacyjnych może wprowadzić zmiany warunków umowy, o których mowa w ust. 6, w dotychczasowych wzorcach umownych.

8. Do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1, dostawca usługi komunikacji głosowej przekazuje Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, informację, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 w formie oświadczenia osoby uprawnionej do

reprezentowania danego dostawcy usługi komunikacji głosowej o wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w art. 325 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, pomniejszonych o odprowadzony od nich podatek od towarów i usług.

9. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 8, zawiera następujące dane:

- 1) okres (rok kalendarzowy), za który jest składane;
- 2) cel składania oświadczenia:
 - a) złożenie oświadczenia,
 - b) korekta oświadczenia;
- 3) dane dostawcy usługi komunikacji głosowej:
 - a) firmę lub nazwę dostawcy usługi komunikacji głosowej, jego siedzibę i adres lub adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej jeżeli dostawca usługi komunikacji głosowej posiada takie miejsce,
 - b) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer w innym właściwym rejestrze prowadzonym w państwie członkowskim albo innym państwie określonym w art. 5 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, o ile dostawca usługi komunikacji głosowej taki numer posiada,
 - c) numer z rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych;
- 4) wysokość pozostałych na koncie środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w art. 325 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, pomniejszonych o odprowadzony od nich podatek od towarów i usług;
- 5) pouczenie o następującej treści „W przypadku nieprzekazania do Prezesa UKE w terminie wskazanym w art. 325 ust. 8 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) wskazanych w niniejszym oświadczeniu pozostałych na koncie środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w art. 325 ust. 1 ustawy z dnia ...2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, pomniejszonych o odprowadzony od nich podatek od towarów i usług lub przekazania ich w niepełnej wysokości, niniejsze oświadczenie będące informacją, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia...2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479, 1301, 1692, 1967, 2127 i 2180);

- 6) oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że dane zawarte w informacji są zgodne z prawdą”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Art. 70. 1. Do zgłoszenia, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, zgłoszenia aktualizacyjnego, o którym mowa w art. 65 ust. 1d ustawy uchylanej w art. 58, oraz do informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie, o której mowa w art. 65 ust. 1k ustawy uchylanej w art. 58, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, wpisany w dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, do rejestru, o którym mowa w art. 339 ust. 1 tej ustawy, w terminie 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie przekazuje Prezesowi UKE swój numer NIP.

3. Prezes UKE w terminie 30 dni od dnia otrzymania numeru NIP, o którym mowa w ust. 5, uzupełnia wpis do rejestru, o którym mowa w art. 339 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

4. Jeżeli podmiot wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, nie przekazał numeru NIP zgodnie z przepisem ust. 2, Prezes UKE wzywa ten podmiot do uzupełnienia tego numeru w określonym w wezwaniu terminie, nie krótszym niż 7 dni.

5. Nieuzupełnienie numeru NIP zgodnie z przepisem ust. 4 skutkuje wykreśleniem podmiotu z rejestru, o którym mowa w art. 339 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 71. Do żądania przeniesienia numeru, o którym mowa w art. 71 ustawy uchylanej w art. 58, złożonego i niezrealizowanego przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 72. Po dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, abonent może żądać szczegółowego wykazu wykonanych usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 80 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 58, zrealizowanych przed dniem wejścia ustawy, o której mowa w art. 1, zgodnie z art. 80 ust. 6 ustawy uchylanej w art. 58.

Art. 73. Do publikacji przez Prezesa UKE sprawozdania, o którym mowa w art. 99 ust. 5 ustawy uchylanej w art. 58, w zakresie spraw związanych z dopłatą do kosztów usług

świadczonych przez przedsiębiorcę, do których świadczenia został wyznaczony, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 74. Do zdarzeń będących podstawą do wszczęcia reklamacji, o której mowa w art. 106 ustawy uchylanej w art. 58, zaistniałych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 75. Plany zagospodarowania częstotliwości, ustalone na podstawie art. 112 ustawy uchylanej w art. 58, zachowują moc.

Art. 76. Rezerwacja częstotliwości, o której mowa w art. 114 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, dokonana przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowuje moc i staje się rezerwacją częstotliwości, o której mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 77. 1. Do postępowań w sprawie dokonania, zmiany i cofnięcia rezerwacji częstotliwości, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań w sprawie dokonania na kolejny okres rezerwacji częstotliwości, które, w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1, są częstotliwościami zharmonizowanymi, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Postępowania w sprawie dokonania na kolejny okres rezerwacji częstotliwości, które w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1, nie są częstotliwościami zharmonizowanymi, wszczęte i niezakończone przed dniem wejściem w życie ustawy, o której mowa w art. 1, umarza się.

4. Wniosek w sprawie dokonania na kolejny okres rezerwacji częstotliwości, które w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1, są częstotliwościami zharmonizowanymi” dla której okres wykorzystywania częstotliwości upływa w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, składa się nie później niż w terminie 6 miesięcy przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości.

Art. 78. 1. Do przetargu, aukcji albo konkursu, o których mowa w art. 116 ustawy uchylanej w art. 58, ogłoszonych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowania w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości po przeprowadzeniu przetargu, aukcji albo konkursu ogłoszonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 79. 1. Przydziały numeracji dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc i stają się przydziałami zasobów numeracji w rozumieniu tej ustawy.

2. Do postępowań w sprawie przydziału numeracji wszczętych na podstawie art. 126 ust. 1–9 ustawy uchylanej w art. 58 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do postępowań w sprawie cofnięcia przydziału numeracji lub zmiany jego zakresu, o których mowa w art. 126 ust. 10 i 11 ustawy uchylanej w art. 58, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 80. Do postępowań w sprawie wydania, zmiany i cofnięcia pozwolenia radiowego lub zmiany warunków wykorzystywania częstotliwości, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 81. Pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 143 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, wydane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowuje moc i staje się pozwoleniem radiowym, o którym mowa w art. 138 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 82. Decyzje, o których mowa w art. 144a i art. 144b ustawy uchylanej w art. 58, wydane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc i stają się decyzjami, o których mowa w art. 152 i art. 153 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 83. Do wniosków o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 144c ustawy uchylanej w art. 58, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 84. 1. Świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej, o którym mowa w art. 149 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, wydane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowuje moc przez okres, na jaki zostało wydane.

2. Świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, o którym mowa w art. 149 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, wydane przed dniem

wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowuje moc i jest równoważne zaświadczeniu o pozytywnym wyniku egzaminu z wiedzy i umiejętności osoby ubiegającej się o pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, o którym mowa w art. 143 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 85. Do decyzji wydanych na podstawie art. 178 ust. 1 oraz art. 179 ust. 6 ustawy uchylanej w art. 58 stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 86. 1. Do prowadzonych na podstawie ustawy uchylanej w art. 58:

- 1) kontroli,
- 2) postępowań pokontrolnych oraz
- 3) innych postępowań dotyczących decyzji w sprawie nałożenia kar pieniężnych, o których mowa art. 209 ustawy uchylanej w art. 58

– wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do decyzji w sprawie nałożenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 209 ustawy uchylanej w art. 58, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Czynności podjęte w ramach kontroli prowadzonej na podstawie ustawy uchylanej w art. 58 dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują ważność.

Art. 87. Do postępowań sądowych i sądownoadministracyjnych wszczętych, na skutek odwołań od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, skarg na decyzje Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej i zażaleń na postanowienia wydane przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 88. 1. Decyzje lub postanowienia wydane na podstawie ustawy uchylanej w art. 58 przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, z uwzględnieniem art. 78 ust. 2, art. 79, art. 81, art. 82, art. 83 i art. 102 niniejszej ustawy, zachowują moc i stają się odpowiednio decyzjami lub postanowieniami, o których mowa w ustawie, o której mowa w art. 1, regulującymi sprawy rozstrzygane decyzjami utrzymanymi w mocy.

2. Do decyzji wydanych na podstawie art. 98 ust. 1–3 ustawy uchylanej w art. 58 stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do spraw związanych z realizacją obowiązków, o których mowa w art. 38 ust. 1 i art. 39 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, i związanych z tym uprawnień Prezesa UKE stosuje się przepisy dotychczasowe, z uwzględnieniem art. 68 niniejszej ustawy.

Art. 89. Jeżeli kwota udziału w pokryciu dopłaty, o której mowa w art. 367 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, została uzyskana od przedsiębiorcy w drodze egzekucji do dnia 31 grudnia 2021 r., przedsiębiorca telekomunikacyjny obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, przeciwko któremu toczyło się postępowanie egzekucyjne, pokrywa, poza kwotą wydatków związanych z przekazaniem egzekwowanej, należności przedsiębiorcy wyznaczonemu, uprawnionemu do otrzymania dopłaty, o której mowa w art. 367 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, również opłatę komorniczą.

Art. 90. Zgody na przesyłanie niezamówionej informacji handlowej lub na używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i automatycznych systemów wywołujących dla celów marketingu bezpośredniego zebrane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność, jeżeli pierwotny sposób wyrażenia zgody odpowiada warunkom ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 91. Obowiązku, o którym mowa w art. 401 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, nie stosuje się do pojazdów wyposażonych w samochodowe odbiorniki radiofoniczne wyprodukowanych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 92. 1. Sprawy wszczęte z wniosków zarządców dróg o zwolnienie z obowiązku budowy kanału technologicznego, o którym mowa w art. 39 ust. 6c ustawy zmienianej w art. 5, złożonych i nierozpatrzonych do czasu wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za załatwione w sposób w całości uwzględniający żądanie zarządcy drogi występującego z wnioskiem.

2. Do wniosków zawierających braki formalne złożonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, po ich uzupełnieniu, stosuje się odpowiednio ust. 1.

Art. 93. 1. Do postępowań w sprawie udzielenia koncesji, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 10 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do czasu wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 43 ust. 4 ustawy o radiofonii i telewizji w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, obowiązek, o którym mowa w art. 43 ust. 1 i ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się także

do niewymienionych w tym przepisie programów, o których mowa w art. 43 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o radiofonii i telewizji w dotychczasowym brzmieniu.

Art. 94. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 13 ust. 2, art. 18, art. 22, art. 30 oraz art. 35a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 36 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, oraz ustawy zmienianej w art. 36 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z wyjątkiem art. 183 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 95. Przepis art. 27 ustawy zmienianej w art. 36, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnych, których budowa, przebudowa lub remont, a także nabycie praw do nich, z wykorzystaniem środków publicznych, nastąpiła przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 96. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 3 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 2) art. 7 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 3) art. 13 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 4) art. 51 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 255 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 5) art. 65 ust. 2c ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 340 ust. 8 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 6) art. 73 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 324 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 7) art. 78:
 - a) ust. 7 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 331 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1,
 - b) ust. 7a ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13a ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 41,

- 8) art. 79c ust. 3 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 334 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 9) art. 82 ust. 5 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 355 ust. 9 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 10) art. 95 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 364 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 11) art. 106 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 373 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 12) art. 109 ust. 12 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 379 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 13) art. 111:
 - a) ust. 3 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1,
 - b) ust. 4 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 62 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 14) art. 120 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 126 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 15) art. 126:
 - a) ust. 12:
 - pkt 1 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 162 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1,
 - pkt 2 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 162 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1,

- b) ust. 13 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 162 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 16) art. 132:
- a) ust. 3 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 401 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1,
 - b) ust. 4 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 401 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 17) art. 144 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 145 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 18) art. 148 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 144 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 19) art. 150 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 158 ust. 12 i 13 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 20) art. 175a ust. 2a ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc,
- 21) art. 175d ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc,
- 22) art. 176a ust. 5 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 39 ust. 9 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 23) art. 177 ust. 6 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 41 ust. 9 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 24) art. 180a ust. 4 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 48 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 25) art. 180c ust. 2 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 49 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1,

- 26) art. 180f ust. 3 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 54 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 27) art. 182 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 46 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 28) art. 183 ust. 7 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 23 ust. 14 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 29) art. 184 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 9 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 30) art. 185:
 - a) ust. 11 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 19 ustawy, o której mowa w art. 1,
 - b) ust. 12 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 20 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 31) art. 199 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 427 ustawy, o której mowa w art. 1,
- 32) art. 205:
 - a) ust. 2 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 434 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1,
 - b) ust. 3 ustawy uchylanej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 434 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1

– jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, i mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 97. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 29 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 36 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 29 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 36, jednak nie

dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 98. 1. Rejestr, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, staje się rejestrem przedsiębiorców telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Rejestr, o którym mowa w art. 10 ust. 1a ustawy uchylanej w art. 58, staje się rejestrem jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji, o którym mowa w art. 5 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1.

3. Wpisy do rejestrów, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 1a ustawy uchylanej w art. 58, stają się odpowiednio wpisami, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

4. Prezes UKE usuwa dane, o których mowa w art. 10 ust. 4 pkt 6 ustawy uchylanej w art. 58, ujawnione przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, w rejestrach, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 1a ustawy uchylanej w art. 58.

5. Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przekazuje do Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) treść wpisów do rejestru, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, dokonanych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 99. 1. Rejestr, o którym mowa w art. 65 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 58, staje się rejestrem numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, o którym mowa w art. 339 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Zgłoszenie i zgłoszenie aktualizacyjne do rejestru, o którym mowa w art. 65 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 58, oraz informacja o terminie zakończenia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie, o których mowa w art. 65 ust. 1, 1d oraz 1k ustawy uchylanej w art. 58, stają się odpowiednio zgłoszeniem do rejestru, o którym mowa w art. 340 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zgłoszeniem aktualizacyjnym, o którym mowa w art. 340 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, lub informacją o terminie zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, o której mowa w art. 342 ust. 1 ustawy, o której mowa w ust. 1.

3. Wpis do rejestru, o którym mowa w art. 65 ust. 1j ustawy uchylanej w art. 58, staje się wpisem, o którym mowa w art. 341 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 100. 1. Wniosek w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe złożony przez podmiot, o którym mowa w art. 4 ustawy uchylanej w art. 58, i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, staje się wnioskiem o dokonanie przydziału częstotliwości, o którym mowa w art. 128 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Rezerwacje częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe dokonane na rzecz podmiotów, o których mowa w art. 4 ustawy uchylanej w art. 58, przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stają się przydziałami częstotliwości, o których mowa w art. 128 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, i zachowują moc do upływu terminu na jaki zostały wydane.

3. Użytkownik rządowy wykorzystujący częstotliwości z zakresów użytkowanych jako cywilno-rządowe nieposiadający rezerwacji częstotliwości, o której mowa w art. 114 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, jest obowiązany do wystąpienia z wnioskiem o dokonanie przydziału częstotliwości, o którym mowa w art. 128 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie tej ustawy. Prezes UKE, dokonując tego przydziału, nie może naruszać dotychczasowych uprawnień użytkowników rządowych do dysponowania przez nich częstotliwościami.

Art. 101. 1. Częstotliwości w użytkowaniu rządowym wykorzystywane przez użytkowników rządowych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stają się częstotliwościami wykorzystywanymi na podstawie przydziału częstotliwości, o którym mowa w art. 72 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Użytkownicy rządowi przekazują Ministrowi Obrony Narodowej informacje dotyczące wykorzystywanych częstotliwości będących w użytkowaniu rządowym w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

3. Minister Obrony Narodowej, na podstawie otrzymanych informacji, dokona niezwłocznie przydziału częstotliwości, o którym mowa w art. 72 ustawy, o której mowa w art. 1. Minister Obrony Narodowej, dokonując tego przydziału, nie może naruszać dotychczasowych uprawnień użytkowników rządowych do dysponowania przez nich częstotliwościami.

Art. 102. 1. Rejestr, o którym mowa w art. 144c ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, staje się rejestrem, o którym mowa w art. 147 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Wpis do rejestru, o którym mowa w art. 144c ust. 3 ustawy uchylanej w art. 58, staje się wpisem, o którym mowa w art. 148 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 103. Plany działań w sytuacjach szczególnych zagrożeń, o których mowa w art. 176a ust. 2 ustawy uchylanej w art. 58, sporządzone, uzgodnione i wprowadzone do stosowania przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stają się planami działań w sytuacji szczególnego zagrożenia, o których mowa w art. 39 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 104. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 180b ustawy uchylanej w art. 58, wskaże Prezesowi UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, wspólnie z którym będzie wykonywał obowiązek, o którym mowa w art. 47 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, lub przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, któremu powierzył realizację tego obowiązku.

Art. 105. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, Prezes UKE, o którym mowa w art. 190 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, staje się Prezesem UKE, o którym mowa w art. 408 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Kadencja osoby powołanej na stanowisko Prezesa UKE na podstawie ustawy uchylanej w art. 58 nie ulega skróceniu.

3. Zastępca Prezesa UKE powołany przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, staje się z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, zastępcą Prezesa UKE, o którym mowa w art. 412 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 106. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, Urząd Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 193 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, staje się Urzędem Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 415 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, pracownicy zatrudnieni w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 193 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, stają się pracownikami Urzędu Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 415 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1. Przepis art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1510, 1700 i 2140) stosuje się odpowiednio.

3. Statut Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydany na podstawie art. 193 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 58 zachowuje moc do dnia wejścia w życie statutu, o którym mowa w art. 415 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1.

4. Zamiejscowe jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 193 ust. 4, wchodzące w skład Urzędu Komunikacji Elektronicznej przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stają się zamiejscowymi jednostkami organizacyjnymi, o których mowa w art. 415 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 107. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, mienie Skarbu Państwa będące we władaniu Urzędu Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 193 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, staje się mieniem Skarbu Państwa będącym we władaniu Urzędu Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 415 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Należności i zobowiązania Urzędu Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 193 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stają się należnościami i zobowiązaniami Urzędu Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 415 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 108. 1. W sprawach sądowych, sądownoadministracyjnych lub administracyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, w których stroną lub uczestnikiem jest Prezes UKE, o którym mowa w art. 190 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, z dniem wejścia w życie ustawy stroną lub uczestnikiem staje się Prezes UKE, o którym mowa w art. 408 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. W sprawach sądowych, sądownoadministracyjnych lub administracyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, w których stroną lub uczestnikiem jest Urząd Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 193 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, z dniem wejścia w życie ustawy stroną lub uczestnikiem staje się Urząd Komunikacji Elektronicznej, o którym mowa w art. 415 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 109. Prezes UKE publikuje informację, o której mowa w art. 23 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1, w terminie 14 dni od ogłoszenia ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 110. 1. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „BIP UKE”, pierwszą informację, o której mowa w art. 24 ust. 22 ustawy, o której mowa w art. 1, o wysokości jednorazowej opłaty za prawo używania urządzenia radiowego objętego pozwoleniem radiowym wydawanym w związku z wykonywaniem działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów, w wysokości 65% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego

w ostatnim komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

2. Wysokość opłaty przedstawiona w informacji, o której mowa w ust. 1, obowiązuje od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, do dnia 31 grudnia 2023 r.

Art. 111. 1. Przed uruchomieniem narzędzia porównawczego, o którym mowa w art. 309 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenie o gotowości narzędzia porównawczego do przyjęcia danych.

2. W terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1, dostawca usług, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym wyniósł co najmniej 10 000 000 zł przekazuje dane, o których mowa w art. 307 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, dotyczące wszystkich oferowanych przez siebie publicznie dostępnych usług dostępu do internetu oraz publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej.

Art. 112. 1. Przepisu art. 312 ust. 10 ustawy, o której mowa w art. 1, nie stosuje się przed upływem 3 miesięcy od dnia ogłoszenia przez Prezesa UKE informacji o uruchomieniu funkcjonalności systemu, o którym mowa w art. 315 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Prezes UKE udostępnia informację, o której mowa w ust. 1, w Dzienniku Urzędowym Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanym dalej „Dziennikiem Urzędowym UKE”, oraz na stronie podmiotowej BIP UKE.

3. Przepisu art. 312 ust. 4 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, nie stosuje się przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1.

4. Prezes UKE określa sposób i tryb wymiany komunikatów między operatorami lub dostawcami usług do czasu upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, w informacji udostępnionej w Dzienniku Urzędowym UKE oraz na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 113. 1. Przepisów art. 330 i art. 331 ustawy, o której mowa w ust. 1, w zakresie przekazywania i udostępniania danych lokalizacyjnych pochodzących z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego nie stosuje się przed upływem 3 miesięcy od dnia ogłoszenia przez Prezesa UKE w Dzienniku Urzędowym UKE oraz na stronie podmiotowej BIP UKE informacji o uruchomieniu funkcjonalności dotyczącej lokalizowania zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego, w oparciu o dane pochodzące z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego.

2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej ogłasza na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej informację o gotowości centrów powiadamiania ratunkowego do przyjmowania i obsługi zgłoszeń alarmowych zawierających dane lokalizacyjne pochodzące z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego.

3. Prezes UKE udostępnia informację, o której mowa w ust. 1, po ogłoszeniu przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej informacji o gotowości centrów powiadamiania ratunkowego, o której mowa w ust. 2.

Art. 114. Prezes UKE sporządza:

- 1) raport o stanie rynku komunikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 414 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, za rok 2022,
- 2) sprawozdanie, o którym mowa w art. 409 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, za rok 2022

– na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 58.

Art. 115. 1. Rezerwa celowa, o której mowa w art. 26 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1, jest tworzona po raz pierwszy w budżecie na rok 2023.

2. Rezerwa celowa, o której mowa w art. 26 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1, w roku 2023 wynosi 70 000 000 zł.

Art. 116. 1. W latach 2023–2032 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym utworzenia rezerwy celowej, o której mowa w art. 26 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1, dla ministra właściwego do spraw informatyzacji i Prezesa UKE, wynosi 1 026 250 000 zł, z czego w:

- 1) 2023 r. – 70 000 000 zł;
- 2) 2024 r. – 96 250 000 zł;
- 3) 2025 r. – 98 750 000 zł;
- 4) 2026 r. – 101 250 000 zł;
- 5) 2027 r. – 103 750 000 zł;
- 6) 2028 r. – 106 250 000 zł;
- 7) 2029 r. – 108 750 000 zł;
- 8) 2030 r. – 111 250 000 zł;
- 9) 2031 r. – 113 750 000 zł;
- 10) 2032 r. – 116 250 000 zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętych na dany rok budżetowy maksymalnych limitów wydatków określonych w ust. 1 stosuje się mechanizm korygujący polegający na racjonalizacji wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym utworzenia rezerwy celowej, o której mowa w art. 26 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1, lub na ograniczeniu kosztów.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw informatyzacji i Prezes UKE.

Art. 117. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1, art. 36 pkt 11 lit. b–e, art. 62, art. 69 ust. 3 i 5–7 oraz art. 110, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 5 pkt 2 lit. j, która wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 59, art. 92, art. 109, art. 115 oraz art. 116 które wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia;
- 4) art. 36 pkt 23 i 26 oraz art. 41 pkt 9 w zakresie art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.;
- 5) art. 55, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Wprowadzenie

Ustawa wprowadzająca ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej związana jest z projektowaną ustawą – Prawo komunikacji elektronicznej (zwaną dalej również „Pke” lub „ustawą Pke”), która ma zastąpić ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, z późn. zm.), zwaną dalej również „Pt” lub „ustawą Pt”. Biorąc pod uwagę wielość zmian koniecznych do wprowadzenia w odrębnych ustawach, związanych z zastąpieniem obecnie obowiązującej ustawy – Pt nową ustawą Pke, implementującą postanowienia Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.) (zwaną dalej również: „EKŁE”), zasadne jest uregulowanie zmian, przepisów przejściowych oraz dostosowujących w odrębnej ustawie wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej.

Ustawa, w art. 1, reguluje termin wejścia w życie tzw. ustawy głównej, tj. ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, która powinna wejść w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia. Należy wskazać, że w art. 124 EKŁE został określony termin transpozycji tej dyrektywy, która powinna nastąpić do 21 grudnia 2020 r. Z uwagi na liczne uwagi przedsiębiorców zgłaszane w trakcie konsultacji ustawy Pke oraz ustawy wprowadzającej Pke zdecydowano się na wydłużenie *vacatio legis*, tak aby wszystkie podmioty, na które Pke nakłada nowe obowiązki miały czas się do nich przygotować.

Wyjątkiem od ogólnego terminu wejścia w życie Pke jest regulacja wynikająca z art. 295 ust. 1 dotycząca maksymalnego okresu na jaki mogą być zawierane umowy w zakresie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna. Uprawnienie konsumenckie limitujące długość trwania umowy z dostawcą usług jest bardzo ważne z punktu widzenia interesów konsumenta, gdyż uniemożliwia związanie konsumenta z danym dostawcą na okres dłuższy niż 24 miesiące i pozwala na częstsze niż dotychczas korzystanie z różnorodności wyboru zarówno samej usługi jak i jej dostawcy. Należy wspomnieć, że obecnie na rynku oferowane są umowy trwające 36, a czasem nawet 48 miesięcy, co nie zawsze z punktu widzenia konsumenta może być pożądane, gdyż w tak długim okresie zobowiązaniowym na rynku pojawiać się mogą korzystniejsze oferty, z których konsument nie może swobodnie skorzystać, bez ryzyka konieczności zwrotu ulgi udzielonej przy zawarciu umowy. W związku z tym zasadnym jest

aby przepis regulujący długość trwania umów wszedł w życie w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy, eliminując tym samym możliwość zawierania od tego dnia umów z konsumentami na okres dłuższy niż 24 miesiące.

Dodatkowym wyjątkiem jest art. 26 ust. 6–8, który wejdzie w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, co w połączeniu z art. 115–117 ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej zapewni możliwość utworzenia rezerwy celowej, o której mowa w art. 26 ust. 6 Pke, po raz pierwszy w budżecie na rok 2023.

Art. 325 Pke dotyczący uprawnienia do otrzymywania zwrotu środków prepaid pozostałych na koncie abonenckim wejdzie w życie w terminie 3 miesięcy od dnia opublikowania ustawy. Termin ten jest z jednej strony wystarczający na dostosowanie systemów teleinformatycznych dostawców usług, zaś z drugiej strony pozwala konsumentom na szybsze skorzystanie z nowego uprawnienia.

Z dniem ogłoszenia ustawy powinien wejść art. 417 ust. 1 pkt 3 Pke. Przepis ten odnosi się do uprawnień kontrolnych Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej również: „UKE”) w zakresie kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1782 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla zasilaczy zewnętrznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 95). Rozporządzenie to już obowiązuje (od 1 kwietnia 2020 r.) i zasadne jest, żeby Prezes posiadał kompetencje do kontroli tych wyrobów już z dniem wejścia w życie Prawa komunikacji elektronicznej. Kolejnymi wyjątkami od w/w terminu są art. 417 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 2 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Art. 417 ust. 1 pkt 5 dotyczy uprawnień kontrolnych Prezesa UKE w zakresie znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/2021 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla wyświetlaczy elektronicznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 i uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 241). Rozporządzenie to obowiązuje od 1 marca 2021 r. i zasadne jest, żeby Prezes UKE posiadał kompetencje do kontroli tych wyrobów już z dniem wejścia w życie Prawa komunikacji elektronicznej. Analogicznie jest w przypadku określonego w art. 417 ust. 2 pkt 1 uprawnienia Prezesa UKE do kontroli wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów związanych z energią, o których mowa w rozporządzeniu

delegowanym Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 05.12.2019, str. 1). Rozporządzenie to zgodnie z jego art. 11 powinno być stosowane od dnia 1 marca 2021 r.

II. Zmiany w innych ustawach:

Zmiany dokonywane ustawą wprowadzającą ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej w ustawach odrębnych wynikają z konieczności aktualizacji znajdujących się w tych przepisach odesłań do Pt lub są konsekwencją rozwiązań wprowadzonych w Pke lub implementują postanowienia EKŁE, które nie zostały uregulowane w Pke.

1. Zmiany związane z aktualizacją odesłań zostały dokonane w:

- 1) ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.);
- 2) ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479, z późn. zm.);
- 3) ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2022 r. poz. 1728, z późn. zm.);
- 4) ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1693, z późn. zm.);
- 5) ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882, z późn. zm.);
- 6) ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1061, z późn. zm.);
- 7) ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2057);
- 8) ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.);
- 9) ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722);
- 10) ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1062, z późn. zm.);

- 11) ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, z późn. zm.);
- 12) ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 459 , z późn. zm.);
- 13) ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1438);
- 14) ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2487);
- 15) ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375, z późn. zm.);
- 16) ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899, z późn. zm.);
- 17) ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1893, z późn. zm.);
- 18) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.);
- 19) ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1214, z późn. zm.);
- 20) ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2022 r. poz. 557, z późn. zm.);
- 21) ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235, z późn. zm.);
- 22) ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1341);
- 23) ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344);
- 24) ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2020 r. poz. 358, z późn. zm.);
- 25) ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520);

- 26) ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.);
- 27) ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070, z późn. zm.);
- 28) ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 837, z późn. zm.);
- 29) ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1900);
- 30) ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2022 r. poz. 502, z późn. zm.);
- 31) ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1772, z późn. zm.);
- 32) ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2022 r. poz. 2142, z późn. zm.);
- 33) ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2233);
- 34) ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 261, z późn. zm.);
- 35) ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884, z późn. zm.);
- 36) ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 742, z późn. zm.);
- 37) ustawie z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 649);
- 38) ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2360);
- 39) ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 896, z późn. zm.);
- 40) ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2175);

- 41) ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354, z późn. zm.);
- 42) ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2020 r. poz. 287, z późn. zm.);
- 43) ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 540, z późn. zm.);
- 44) ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2309);
- 45) ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 813, z późn. zm.);
- 46) ustawie z dnia 2 grudnia 2016 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 955);
- 47) ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 989, z późn. zm.);
- 48) ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 575, z późn. zm.);
- 49) ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593, z późn. zm.);
- 50) ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.);
- 51) ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470);
- 52) ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o powszechnym spisie rolnym w 2020 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1728, z późn. zm.);
- 53) ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 1143);
- 54) ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1815, z późn. zm.);
- 55) ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2022 r. poz. 2305);

56) ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, z późn. zm.).

Zmiany odesłań dokonywane w wyżej wymienionych ustawach stanowią konsekwencję uchylecia Pt i wprowadzenia Pke. Zmiany te mają charakter wynikowy i nie niosą za sobą zmian merytorycznych. Związane są one m.in. ze zmienioną systematyką Pke w odniesieniu do Pt oraz zmianami w siatce pojęciowej.

2. Projektowana ustawa wprowadzająca ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej dokonuje również zmian merytorycznych w:

1) ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego

Projekt przewiduje zmianę tytułu działu IVD tytułu VII księgi pierwszej kpc „Postępowanie w sprawach z zakresu telekomunikacji i poczty” na „Postępowanie w sprawach z zakresu regulacji komunikacji elektronicznej i poczty”. Zmiana wynika z poszerzenia zakresu przedmiotowego projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej na szerzej rozumianą niż telekomunikacja – komunikację elektroniczną.

Zmiana w art. 479⁵⁷ ma charakter dostosowawczy i polega na zastąpieniu odwołania do Pt odwołaniem do Pke. Kolejną proponowaną zmianą jest wydłużenie w art. 479⁵⁸ § 1 terminu na wniesienie odwołania od decyzji Prezesa UKE. Obecnie odwołanie wnosi się w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji. Po zmianie odwołanie będzie wnoszone w terminie miesiąca. Proponowany termin jest analogiczny do terminu określonego w przepisach dotyczących postępowania w sprawach odwołań od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zmiana uwzględnia zgłaszane w tym zakresie postulaty rynku i zapewnia odpowiedni czas na sporządzenie odwołań od decyzji, które niejednokrotnie dotyczą skomplikowanej i złożonej materii. Należy podkreślić, że przepis ten na mocy art. 479⁶⁶ stosuje się odpowiednio również do zażaleń na postanowienia Prezesa UKE;

2) ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji

Zmiany w art. 3a wynikają z konieczności zapewnienia skutecznej egzekucji należności z tytułu środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, które zgodnie z art. 325 dostawcy usługi komunikacji głosowej mają obowiązek przekazać na rachunek UKE. Zmiany są konieczne, ponieważ wysokość tych środków nie wynika wprost ani z przepisów prawa, ani z decyzji czy postanowienia. Wysokość tych środków i ewentualna należność do egzekucji będzie wynikała z informacji składanej przez dostawcę usługi komunikacji głosowej na podstawie art. 20 ust. 1 Pke. Zmiana polega na

uzupełnieniu katalogu dokumentów wskazanych w art. 3a (§ 1) o informację określoną w art. 20 ust. 1 Pke. Ponadto uzupełniono też § 2 w art. 3a wskazując, że na tej informacji z art. 20 ust. 1 Pke musi być zawarte pouczenie, że stanowi on podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

Dodany w art. 20 § 4 umożliwia pełnienie funkcji organu egzekucyjnego w zakresie egzekucji administracyjnej i ma na celu wskazanie jasnej podstawy prawnej dla organów, innych niż wskazane w nowelizowanej ustawie, do pełnienia funkcji organu egzekucyjnego w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym.

Zmiana została wprowadzona na, zgłoszony w trakcie prekonsultacji, wniosek Ministerstwa Finansów w związku z projektowanym art. 408 ust. 3 Pke. Zgodnie z tym przepisem Prezes UKE jest organem egzekucyjnym w zakresie administracyjnej egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym wskazanych w przepisach Pke, ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy – Prawo pocztowe. Zbliżony treścią przepis znajdował się już w art. 190 ust. 9 Pt. Uprawnienia Prezesa UKE zdaniem projektodawcy wynikały również z art. 20 § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Przepis ten wskazuje, że w przypadkach określonych szczególnymi przepisami jako organ egzekucyjny w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym działają także organy powołane do ochrony spokoju, bezpieczeństwa, porządku, zdrowia publicznego lub mienia społecznego. Ustawa Pke (jak i obecnie Pt) wskazuje, że do zakresu działania Prezesa UKE należy wykonywanie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego.

Prezes UKE posiadając ww. obowiązki w zakresie bezpieczeństwa był uznawany, na podstawie tego przepisu oraz regulacji zawartej w Pt za organ egzekucyjny w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym. Ministerstwo Finansów mając zastrzeżenia do takiej interpretacji oraz widząc pewną lukę prawną w przepisach egzekucyjnych uznało za konieczne dodanie projektowanego przepisu, który jasno wskazywałby na możliwość pełnienia przez organy niewymienione w art. 20 nowelizowanej ustawy, funkcji organu egzekucyjnego w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym w zakresie wskazanym w przepisach odrębnych. Analogiczną możliwość przewiduje już art. 19 § 8 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, który wskazuje, że organem egzekucyjnym w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych może być organ inny niż organy wymienione w tym artykule – w zakresie określonym odrębnymi ustawami.

Ze względu na powyższe wprowadzono do niniejszej ustawy przedmiotową nowelizację art. 20 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zmiana wiąże się bezpośrednio z zakresem obowiązków i uprawnień Prezesa UKE. Jednocześnie nie jest zasadne ograniczanie dodawanego przepisu jedynie do kompetencji Prezesa UKE. W opinii Ministerstwa Finansów zauważona luka prawna powinna zostać uzupełniona poprzez rozwiązania o charakterze systemowym;

3) ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece

Do katalogu podmiotów uprawnionych do wystąpienia do Ministra Sprawiedliwości o zgodę na wielokrotne, nieograniczone w czasie wyszukiwanie ksiąg wieczystych w centralnej bazie danych ksiąg wieczystych dodaje się Prezesa UKE, któremu owe uprawnienie jest to niezbędne do realizacji zadań ustawowych, w szczególności w związku z koniecznością właściwego określenia adresatów czynności wykonywanych przez Prezesa UKE. Szczególnie istotne jest – niezbędne dla wykonywania zadań ustawowych – właściwe określenie dysponentów nieruchomości jako stron postępowań administracyjnych prowadzonych przez Prezesa UKE, w sposób jak najmniej uciążliwy dla organu. Ustawowym zadaniem Prezesa UKE jest m.in. wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz zapewnienie rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej. Zadania te są realizowane poprzez prowadzenie postępowań administracyjnych przewidzianych w ustawie o wspieraniu rozwoju, w tym postępowań z art. 30 i art. 35a tej ustawy, w wyniku których przedsiębiorcy telekomunikacyjni mają możliwość rozbudowy infrastruktury i świadczenia z jej wykorzystaniem konkurencyjnych usług telekomunikacyjnych. Postępowania te są związane ze sporami o dostęp telekomunikacyjny w zakresie dostępu do nieruchomości, w tym do budynków, które będą rozstrzygane na podstawie art. 183 ust. 1 Pke w zw. z art. 30 pkt 1 ustawy o wspieraniu rozwoju. Zgodnie ze Sprawozdaniem Prezesa UKE za 2019 r. (z lipca 2020 r.): „W 2019 r. do UKE wpłynęło 147 wniosków przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zakresie dostępu do budynków na podstawie art. 30 megaustawy (...) W 2019 r. UKE kontynuował również 298 postępowań administracyjnych wszczętych wnioskami złożonymi przed 2019 r. W 2019 r. UKE wydał 232 decyzje dotyczące ustalenia warunków dostępu do nieruchomości oraz budynków (art. 30 megaustawy)”. Natomiast na podstawie art. 35a ust. 1 pkt 3 ustawy o wspieraniu rozwoju Prezes UKE może wezwać właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcę co najmniej 10 budynków mieszkalnych wielorodzinnych, zamieszkania zbiorowego lub użyteczności publicznej, do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu, o którym

mowa w art. 30 ust. 1 i 3, lub umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1 tejże ustawy. Pozyskanie dostępu do informacji z ksiąg wieczystych w związku z prowadzonymi postępowaniami administracyjnymi jest niezbędne w celu prawidłowego określenia stron prowadzonego postępowania administracyjnego. Stronami tego postępowania są bowiem między innymi właściciele nieruchomości wskazani w księdze wieczystej. Mając na uwadze cel postępowań toczących się przed Prezesem UKE konieczny jest dostęp do informacji na temat ustalonych już służebności – np. służebności przesyłu. Wydane w postępowaniach rozstrzygnięcia dotyczą bowiem zastąpienia decyzją administracyjną stosownej umowy mającej wpływ na korzystanie z nieruchomości. Stroną katalogu stron postępowania należy m.in. właściciel, użytkownik wieczysty. W wyniku wydania decyzji na stronę postępowania nakładany jest obowiązek zapewnienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do nieruchomości, w tym do budynku oraz punktu styku. Inna istotna w tym kontekście kompetencja Prezesa UKE jest określona w art. 30 ust. 5a ustawy o wspieraniu rozwoju. Zgodnie z ww. przepisem umowa zawarta w formie pisemnej albo ostateczna decyzja o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1, stanowią podstawę do dokonania wpisu w księdze wieczystej. W przypadku gdy podstawą do dokonania wpisu jest ostateczna decyzja o dostępie, wpisu można dokonać także na wniosek Prezesa UKE;

4) ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych

Art. 5 pkt 1

Zmiany w art. 20 pkt 19 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. polegają na zmianie błędnego odwołania do art. 39 ust. 7. Zmiana nie ma charakteru zmiany merytorycznej.

Art. 5 pkt 2 lit. a–b

Zmiany w art. 39 ust. 1a i 3b ustawy z dnia 21 marca 1985 r. polegają na zmianie odwołania z „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907, z późn. zm.)” na „ustawy z dnia ... 2020 r. Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz....)”. Zmiana nie ma charakteru zmiany merytorycznej. Z kolei zmiany w art. 20 pkt 19 mają na celu wyeliminowanie błędnego odwołania do opłat za udostępnianie kanałów technologicznych, które w chwili obecnej uregulowane są w art. 39 ust. 7g. Natomiast zmiany w art. 39 ust. 3 mają na celu wyeliminowanie błędnego odwołania do umów, o których mowa w art. 39 ust. 7. Obecnie umowy te zawarte są art. 39 w ust. 7a ustawy. Z tą zmianą związane jest dodanie decyzji, o których mowa w art. 39 ust. 7. Dodatkowo, w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych pomiędzy regulacjami zawartymi w art. 39 i nowododawanymi przepisami

dotyczącymi punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, w zdaniu pierwszym art. 39 ust. 3 przesądzono, że lokalizowanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, realizowane jest na podstawie decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹. Wykorzystanie infrastruktury technicznej na cele instalacji punktów dostępu będzie odbywać się na podstawie przepisów Megaustawy. Art. 1 ust. 3 Megaustawy jasno wskazuje, że przepisów art. 17–26 Megaustawy nie stosuje się do lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej w pasach drogowych dróg publicznych. Tak więc każda nowa infrastruktura techniczna będzie objęta reżimem art. 39 i 40 ustawy o drogach publicznych w obecnym brzmieniu.

Lokalizowanie w pasie drogowym punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu

Art. 57 EKŁE stanowi, że wdrażanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu powinno się odbywać bez jakichkolwiek zezwoleń indywidualnych za wyjątkiem sytuacji gdy punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu mają być uruchamiane na budynkach lub w miejscach o wartości architektonicznej, historycznej lub przyrodniczej chronionych zgodnie z prawem krajowym lub, w razie konieczności, ze względów bezpieczeństwa publicznego. Projektodawca analizując obowiązujący stan prawny w tym zakresie, wynikający z przepisów ustawy o drogach publicznych uznał, iż najlepszym i najbardziej efektywnym instrumentem prawnym będzie decyzja administracyjna na wzór decyzji lokalizacyjnej, o której mowa w art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych. Rozwiązanie takie jest zgodne z EKŁE, ponieważ wartością chronioną jest „bezpieczeństwo publiczne”, przejawiające się koniecznością sprawdzenia przez zarządcę drogi, czy w indywidualnym przypadku, umieszczenie takich punktów nie spowodowałoby zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego. Jest to jedyna przesłanka do odmowy wydania zezwolenia na instalację punktów dostępu w pasie drogowym (art. 39 ust. 3² ustawy o drogach publicznych).

Zaproponowane uregulowania bazują więc na sprawdzonych rozwiązaniach zawartych w ustawie o drogach publicznych. Tak przyjęty model gwarantuje zarówno zarządcom dróg jak i podmiotom, które będą instalowały punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, zachowanie w większości dotychczasowych mechanizmów funkcjonujących w ustawie o drogach publicznych i zabezpiecza w pełni ich interesy. Ponadto, zmiany w art. 40 ust. 12 pozwolą zarządcom dróg na nałożenie stosownych kar administracyjnych, jeżeli instalacja punktów dostępu będzie odbywać się bez decyzji, o której mowa w art 39 ust. 3¹, lub niezgodnie z tą decyzją.

Art. 5 pkt 2 lit. c

W projektowanym art. 39 ust. 3¹ przesądzono, że instalowanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej. W art. 39 ust. 3² wskazano, że jedyną przesłanką odmowy wydania zezwolenia jest zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego. Art. 39 ust. 3³ rozstrzyga, że do instalacji punktów dostępu wymagana jest jedynie jedno zezwolenie zarządcy drogi, tj. decyzja, o której mowa w ust. 3¹. Tak więc podmiot, który planuje instalowanie punktów dostępu w pasie drogowym zostaje zwolniony z obowiązku uzyskania decyzji na zajęcie pasa drogowego, o których mowa w art. 40 ust. 1, a także opłat z tym związanych (art. 40 ust. 3 ustawy o drogach publicznych). To rozwiązanie jest w pełni zgodne z art. 57 ust. 5 EKŁE, zgodnie z którym uruchamianie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu nie podlega żadnym opłatom niebędącym opłatami administracyjnymi zgodnie z art. 16 tejże dyrektywy. Opłata za zajęcie pasa drogowego nie mieści się w pojęciu „opłaty administracyjnej” w rozumieniu EKŁE, więc konieczne jest wyłączenie stosowania art. 40 ust. 3 ustawy o drogach publicznych.

W przypadku gdy umieszczenie w pasie drogowym dotyczy jednocześnie infrastruktury telekomunikacyjnej i punktów dostępu, zarządca drogi proceduje wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 3¹, łącznie i wydaje jedną decyzję administracyjną, o czym przesądza nowododany art. 39 ust. 3⁴. W praktyce oznacza, że w jednym rozstrzygnięciu, tj. wydaniu zezwolenia w formie decyzji, odniesie się do obu żądań składających się na jedną sprawę administracyjną, w oparciu o relewantne dla tych żądań przepisy (np. różne są przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia). Taki obowiązek połączenia różnych żądań (wniosków wywodzonych na podstawie różnych przepisów prawa materialnego) jest rozwiązaniem występującym w systemie prawa. Zarządca, prowadząc indywidualną sprawę, może uznać za zasadne wydanie rozstrzygnięcia uwzględniające jedynie część żądań (np. gdy spełnione są przesłanki do lokalizacji punktów dostępu, ale nie do infrastruktury telekomunikacyjnej – będącej infrastrukturą powiązaną na gruncie tej instytucji – lub odwrotnie). Nakaz połączenia wniosków oznacza, że są one objęte jednym postępowaniem i jednym rozstrzygnięciem jako jedna sprawa administracyjna. Nie oznacza to, że mamy do czynienia z kolizją przepisów i potrzebą stosowania zasad wykładni prawa dla nich przewidzianą. Takie rozwiązanie pozwoli wyeliminować niczym nieuzasadnioną niepewność inwestycyjną po stronie przedsiębiorcy, a także pozwoli ograniczyć koszty związane z wydawaniem decyzji przez zarządcę drogi, ze

względem na zmniejszeniu liczby czynności w jednym postępowaniu („łącznym”) w stosunku do sumy czynności, które byłyby wykonywane odrębnie dla każdego z postępowań.

Art. 5 pkt 2 lit. d

Zmiana w istniejącym art. 39 ust. 3aa polega na dodaniu odwołania również do decyzji dotyczącej punktów dostępu.

Art. 5 pkt 2 lit. e

Po ust. 3aa zaproponowano dodanie ust. 3ab, który wskazuje co ma określać decyzja dotycząca punktów dostępu, czyli: sposób, termin, miejsce i warunki umieszczenia w pasie drogowym tych punktów dostępu.

Art. 5 pkt 2 lit. f

Zmiana w art. 39 ust. 3b polega na aktualizacji odesłania do ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz wprowadzeniu odesłania do decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3⁴.

Art. 5 pkt 2 lit. g–i

Zmiana w ust. 4 reguluje kwestię utrzymania punktów dostępu, natomiast zmiany w ust. 5 regulują kto i kiedy jest obowiązany do przełożenia punktów dostępu jeżeli jest to spowodowane budową, przebudową lub remontem drogi. Dodatkowo nowododawany art. 39 ust. 4a przesądza, że kwestia ponownego uruchomienia i rekonfiguracji punktów dostępu w sytuacji, w sytuacjach o których mowa w ust. 5a lub w przypadkach uszkodzeń publicznej infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na której zainstalowane są te punkty dostępu, należy do posiadaczy tych punktów i to oni ponoszą koszty ponownego uruchomienia oraz rekonfiguracji. Zmiany w art. 39 ust. 5a polegają na uwzględnieniu w regulacji decyzji dotyczących punktów dostępu.

Art. 5 pkt 2 lit. j

Wnioski o zwolnienie z obowiązku budowy kanału technologicznego mają być składane w postaci elektronicznej według wzoru określonego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. Zgodnie z art. 16a ust. 1 pkt 3 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w przypadku gdy w przepisach prawa został wskazany organ właściwy do określenia wzoru dokumentu, jeżeli przepisy te nie wykluczają przesyłania dokumentów drogą elektroniczną, organ ten, udostępnia na ePUAP lub w innym systemie teleinformatycznym formularz elektroniczny umożliwiający wygenerowanie dokumentu

elektronicznego w celu złożenia go za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W związku z tym minister właściwy do spraw informatyzacji, określając wzór zgodnie z art. 16a, będzie zobowiązany jednocześnie do udostępnienia usługi online z dedykowanym formularzem elektronicznym pozwalającym na wniesienie takiego wniosku. Elektronicznie składanie wniosków przyspieszy obieg dokumentów w postępowaniu administracyjnym. Natomiast udostępnienie wzoru wniosku na serwisie gov.pl poprawi jakość składanych wniosków dzięki określeniu podstawowych informacji niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy.

Dodatkowo proponowane regulacje mają za cel optymalizację wydatków jednostek samorządu terytorialnego w związku ze zmniejszeniem wpływów do budżetów samorządów związanych z panującą epidemią COVID-19, jak również koniecznością zwiększenia wydatków samorządów w celu zapobiegania oraz usunięcia skutków tej epidemii.

Art. 5 pkt 2 lit. k

Zmiany w art. 39 ust. 7aa mają charakter porządkowy w związku ze zmianami wprowadzonymi w art. 22 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Art. 5 pkt 3

Zmiana w art. 40 ust 12 mają a celu zdyscyplinowanie podmiotów, które będą wdrażały punkty dostępu, do przestrzegania decyzji. W przypadku gdy punkty dostępu będą wdrażane bez takiej decyzji, lub niezgodnie z jej postanowieniami zarządca drogi będzie mógł w drodze decyzji administracyjnej nałożyć karę pieniężną na taki podmiot;

5) ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej

Zmiana polega na dostosowaniu zawartych w art. 14i ust. 1 ustawy o ochronie przeciwpożarowej odesłań do konkretnych przepisów ustawy Pt na odpowiadające im przepisy ustawy Pke. Obecne brzmienie przepisu wskazuje, że System Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej uzyskuje nieodpłatnie, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Wskazany w przepisie centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego określony będzie w art. 331 ust. 4 pkt 1 Pke, natomiast dane dotyczące abonenta zostaną wskazane w art. 331 ust. 2 Pke. Zmiana ma na celu dostosowanie jedynie odesłań do nowych przepisów Pke;

6) ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji

Przepis, oprócz zmian legislacyjnych mających na celu dostosowanie odesłań do ustawy Pke przewiduje zmianę merytoryczną w art. 36 ustawy o radiofonii i telewizji. Obecny art. 36 ust. 3 wskazuje, iż koncesja jest udzielana na okres 10 lat. Okres ten w szczególnych sytuacjach powinien być jednak elastyczny, umożliwiając wyrównania czasu trwania uprawnień w różnych rezerwacjach częstotliwości na tym samym multipleksie. Jest to szczególnie istotne w przypadku, gdy zajdzie konieczność uzupełnienia zwolnionego miejsca na multipleksie lub gdy istnieje potrzeba aby terminy ważności koncesji były takie same dla każdej koncesji na danym multipleksie. W związku z tym proponuje się dodanie kolejnego ustępu umożliwiającego w takiej sytuacji, oraz na wniosek podmiotu, wydanie koncesji na czas krótszy niż 10 lat. Jednocześnie należy podkreślić, że organ nie ma tu dowolności w określaniu krótszego czasu na jaki udzielona będzie koncesja. Przepis wprost wskazuje, że w przypadku udzielenia koncesji na okres krótszy niż 10 lat z powodu konieczności wyrównania czasu trwania uprawnień na tym samym multipleksie, datę końcową obowiązywania tej koncesji ustala się zgodnie z datą koncesji najdalej sięgającą w czasie spośród dat końcowych obowiązywania koncesji w ramach tego multipleksu w chwili udzielania tej koncesji.

W przypadku udzielenia koncesji na okres krótszy niż 10 lat opłatę za nią określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki udzielana jest koncesja. Jest to regulacja analogiczna do uregulowań dotyczących opłat za rezerwację częstotliwości w przypadku dokonania rezerwacji na kolejny okres inny niż okres, na który wydano rezerwację będącą podstawą do ustalenia jednorazowej opłaty za rezerwację. Takie rozwiązanie zabezpiecza interesy nadawców, którzy w przypadku wystąpienia konieczności udzielenia koncesji na czas krótszy niż 10 lat lub zawnioskowania o taki okres, nie będą obowiązani do uiszczenia pełnej opłaty koncesyjnej, a jedynie kwoty proporcjonalnej do czasu trwania uprawnienia;

Wprowadzono także dodatkowe zmiany do ustawy o radiofonii i telewizji wynikające z postulatów Ministerstwa Kultury w zakresie kształtowania obowiązków must-carry i must-offer.

Cel i potrzeba nowelizacji

Celem projektowanych zmian w rozdz. 6 ustawy o radiofonii i telewizji w zakresie must-carry i must-offer (gł. dotyczące art. 43 i 44–44d) jest uaktualnienie i uzupełnienie przepisów o tzw. transmisji obowiązkowej w związku z art. 114 dyrektywy 2018/1972 (EKŁE), w tym połączenie tego obowiązku z odpowiednim wyeksponowaniem w elektronicznym przewodniku

po programach (EPG), w nawiązaniu do potwierdzonej w art. 7a zmienionej (na mocy dyrektywy 2018/1808) dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych (DAUM) kompetencji Państw Członkowskich UE do zapewnienia odpowiedniego wyeksponowania usług medialnych świadczonych w interesie ogólnym.

Potrzeba zmian reżimu must-carry w Polsce jest podnoszona od długiego czasu. W poddanym przez MKiDN w 2015 r. konsultacjom publicznym projekcie nowelizacji ustawy o RTV zaproponowano nowe ujęcie must-carry, łączące się z wyeksponowaniem w EPG, ale też wyraźnie potwierdzające nieobejmowanie obowiązkiem must-carry podmiotów rozprowadzających programy w systemach teleinformatycznym. Proponuje się przyjęcie w tym zakresie rozwiązania bardziej zniuansowanego i dopuszczenie objęcia must-carry rozprowadzania w Internecie (systemach teleinformatycznych) lub do urządzeń mobilnych, w drodze rozporządzenia KRRiT.

Oprócz uzupełnienia must-carry o uregulowanie obowiązku odpowiedniego wyeksponowania i zapewnienia łatwego dostępu do określonych programów, zmiany wymaga także rozciągnięcie must-carry na inne programy publicznej telewizji dostępne naziemnie (niż tylko TVP1 i TVP2 oraz odpowiedni program regionalny), otwartego kształtowania listy niepublicznych programów objętych must-carry, określenia kategorii podmiotów obciążonych obowiązkiem must-carry, skorelowania reżimu must-carry z prawem autorskim, lepszej ochrony integralności i wysokiej jakości technicznej rozprowadzanych programów, zapewnienia bezpośredniego i natychmiastowego dostępu odbiorcy po wywołaniu programu w ramach usługi rozprowadzania.

Proponowane zmiany są związane także z pilną potrzebą działań na rzecz bezpieczeństwa informacyjnego i cybernetycznego Państwa, w obliczu znaczących zagrożeń dezinformacyjnych. Tym bardziej istotne staje zapewnienie odbiorcom programów korzystającym z usług podmiotów je rozprowadzających, co w Polsce dotyczy ponad 60% ludności, łatwego dostępu do podstawowego zestawu telewizyjnych programów publicznych i określonych rozporządzeniem KRRiT programów niepublicznych, w sposób gwarantujący ich integralność i odpowiednią jakość techniczną.

Aktualny stan prawny

Regulacja must-carry zawarta jest w artykułach 43 i 43a ustawy o RTV. Podmiotowo obowiązek odnosi się do operatora rozprowadzającego program, z wyłączeniem operatorów multipleksów naziemnych. Przedmiotem must-carry jest, po pierwsze, rozprowadzanie

niektórych programów nadawcy publicznego TVP1, TVP2 i jednego regionalnego programu telewizyjnego rozpowszechnianego przez TVP, przy czym tylko wobec niektórych operatorów (gł. sieci kablowych) istnieje obowiązek rozprowadzania regionalnego programu telewizyjnego właściwego dla danego obszaru. Ponadto obowiązkiem objęto rozpowszechniane naziemnie w 2011 r. programy wymienionych nadawców niepublicznych – (Polsat, TVN, Polskie Media, Puls). Obowiązek must-carry połączono z tzw. obowiązkiem must-offer uregulowanym w art. 43a.

Aktualne przepisy o must-carry wprowadzone zostały w związku z wdrażaniem naziemnej telewizji cyfrowej w 2011 r.

Prawo Unii Europejskiej

Krajowe reguły must-carry, pod określonymi warunkami, zwłaszcza zachowania proporcjonalności, uważane są za dopuszczalne ograniczenie swobody przepływu usług (programów radiowych i telewizyjnych) na gruncie prawa Unii Europejskiej (art. 56 TFUE). Mieszczą się one w kompetencji państw członkowskich w zakresie gwarantowania pluralizmu mediów i różnorodności kulturowej.

Potwierdzenie tego stanowiła regulacja zawarta w art. 31 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (Dz. Urz. UE L 108 z 24.04.2002, str. 51, z późn. zm.). Aktualnie, po wejściu w życie dyrektywy 2018/1972 (EKŁE), materia ta jest regulowana w art. 114 tej dyrektywy.

Przepisy art. 114 dyrektywy EKŁE są zbliżone do regulacji z art. 31 dyrektywy o usłudze powszechnej. Do istotnych zmian należy możliwość nakładania must-carry także na przedsiębiorstwa świadczące usługi łączności elektronicznej, obok przedsiębiorstw udostępniających sieci łączności elektronicznej. Ponadto uzupełniono wyjaśnienie dotyczące „powiązanych usług uzupełniających”, które mogą także być przedmiotem must-carry, w taki sposób, że obok „usług ułatwiających odpowiedni dostęp użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami”, wymieniono też usługi „zapewniające dane wspierające usługi telewizji hybrydowej i elektroniczne przewodniki po programach”. Doprecyzowano przepis o ewentualnym wynagrodzeniu (poprzednio art. 31 ust. 2 dyrektywy o usłudze powszechnej; aktualnie art. 114 ust. 3 dyrektywy EECC). Państwa członkowskie nadal nie mają obowiązku wprowadzania wynagrodzenia za transmisję obowiązkową. Jeżeli jednak wynagrodzenie takie wprowadzają, powinny to uczynić „wyraźnie” i określić „kryteria obliczania wynagrodzenia”.

Podmioty oferujące usługę dostępu do programów TV online nie są objęte art. 114 dyrektywy, jeżeli nie są operatorem sieci, ani dostawcą usługi komunikacji elektronicznej.

Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie Playmedia orzekł, że art. 31 ust. 1 dyrektywy o usłudze powszechnej nie obejmuje przedsiębiorstwa oferującego oglądanie programów telewizyjnych w bezpośredniej transmisji strumieniowej, oraz że przepisy dyrektywy nie stoją na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie nałożyło obowiązek must carry na takie przedsiębiorstwa, z poszanowaniem prawa Unii, w szczególności przepisów dotyczących swobody świadczenia usług ustanowionej w art. 56 TFUE.

Na mocy nowelizacji dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych dokonanej dyrektywą 2018/1808 dodany został przepis art. 7a potwierdzający możliwość stosowania przez państwa członkowskie środków służących odpowiedniej ekspozycji audiowizualnych usług medialnych świadczonych w interesie ogólnym.

Zakres podmiotowy obowiązku must-carry

Proponuje się, by obowiązek must-carry obejmował z mocy samej ustawy operatorów rozprowadzających programy w sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem podmiotów rozprowadzających programy w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w multipleksie (art. 43 ust. 1). Obowiązek ten dotyczyć ma operatorów, którzy łącznie spełniają następujące wymagania:

- 1) rozprowadzają programy telewizyjne dla zidentyfikowanych, uprawnionych umownie odbiorców, w określonych lokalizacjach, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) urządzenia używane przez odbiorców do odbioru programów są przyłączone do sieci tego operatora lub operator stosuje zabezpieczenia techniczne lub rozwiązania informatyczne zapewniające odbiór programów wyłącznie w określonych lokalizacjach.

Chodzi zatem o takie podmioty jak operatorzy sieci kablowych czy operatorzy telewizyjnych platform satelitarnych, a także operatorzy sieci telekomunikacyjnych świadczący usługę typu IPTV, jak również inne podmioty świadczące usługi dostępu do rozprowadzanych programów w określonych lokalizacjach, niezależnie od tego, czy są oni operatorami sieci telekomunikacyjnych.

Wyraźnie wskazane zostałyby także, że obowiązek dotyczy rozprowadzania w systemach zamkniętych, do odbioru stacjonarnego i wyłącznie w Polsce. W takich sytuacjach bowiem istnieje uzasadnienie dla transmisji obowiązkowej wynikające z faktycznego uzależnienia możliwości odbioru programów od oferty danego operatora. Odbiorca korzystający z sieci kablowej, platformy satelitarnej, czy też usługi IPTV swego operatora telekomunikacyjnego często nie utrzymuje bieżącej alternatywnej ścieżki odbioru programów telewizyjnych (np. przez korzystanie z naziemnej telewizji cyfrowej), gdyż wymaga to dodatkowej instalacji i obsługi urządzeń. W takich sytuacjach oferta operatora jest więc dla odbiorcy głównym sposobem odbioru programów telewizyjnych, co jest przesłanką dopuszczalności zastosowania must-carry na gruncie przepisów europejskiego prawa telekomunikacyjnego. Nie budzi także wątpliwości, że znaczna liczba odbiorców w Polsce korzysta, jako z głównego sposobu odbioru programów, z płatnej telewizji (63%), w tym z usług rozprowadzania programów w sieciach kablowych (26% gospodarstw domowych) oraz na platformach satelitarnych (37% gospodarstw domowych). Dane te uzasadniają uznanie tych sytuacji, wyraźnie wymienionych w końcowej części proponowanego art. 43 ust. 2, za spełniające przesłankę głównego sposobu odbierania kanałów radiowych i telewizyjnych przez znaczną liczbę użytkowników końcowych sieci i usług, wymaganą art. 114 ust. 1 dyrektywy EKŁE.

Przesłanki te nie zachodzą natomiast w odniesieniu do reemisji internetowej i mobilnej. Jest to jeden z dodatkowych możliwych sposobów odbioru programów, stanowiący udogodnienie dla odbiorcy. Odbiorca nie jest jednak faktycznie ograniczony w wyborze serwisu internetowego, ani aplikacji mobilnej, z której chce korzystać, w takim stopniu jak pozostaje związany wybraną tradycyjną metodą stacjonarnego dostępu do telewizji płatnej (sieci kablowej, platformy satelitarnej, usługi IPTV operatora telekomunikacyjnego).

W stosunku do innych podmiotów rozprowadzających programy celowe jest upoważnienie dla KRRiT do wydania rozporządzenia, na mocy którego zostałyby one objęte reżimem must-carry, o ile spełnione zostaną następujące warunki:

- 1) podmioty te rozprowadzają programy dla zidentyfikowanych, uprawnionych umownie odbiorców wyłącznie na terytorium Polski i
- 2) dany rodzaj rozprowadzania służy znacznej liczbie odbiorców do odbioru programów telewizyjnych.

KRRiT kierowałyby się przy wydaniu rozporządzenia wytycznymi z zakresu interesu publicznego, a przed jego wydaniem przeprowadzone zostałyby konsultacje społeczne (proponowany art. 43 ust. 3).

Wciąż wymagana byłaby zamknięta natura rozprowadzania (dla zidentyfikowanych uprawnionych umownie odbiorców) i jego ograniczenie do terytorium Polski. Nie byłaby zaś wymagana stacjonarność usługi. KRRiT musiałaby ustalić znaczną doniosłość społeczną danego rodzaju rozprowadzania, tak by przeciwdziałać wypadaniu programów o wartości publicznej z możliwości dostępu dla znacznej części społeczeństwa.

Wyraźne ograniczenie must-carry do rozprowadzania w środowisku kontrolowanym, tj. do „zidentyfikowanych, uprawnionych umownie odbiorców wyłącznie na terytorium Polski” jest także niezbędne z uwagi na spójność z prawem autorskim w zakresie zdeterminowanym przez prawo UE zgodnie z dyrektywą 2019/789. Reemisja internetowa jest nią objęta, o ile jest prowadzona w „środowisku kontrolowanym” (art. 2 pkt 2 lit. b tej dyrektywy), które z kolei oznacza „środowisko, w którym reemitent dokonuje zabezpieczonej reemisji do upoważnionych użytkowników” (art. 2 pkt 3 tej dyrektywy). Reemisja internetowa w innym środowisku niż kontrolowane (np. reemisja w otwartym Internecie) nie będzie podlegała tej dyrektywie i w praktyce może być niemożliwe jej w pełni skuteczne licencjonowanie. Stosowanie w tym zakresie must-carry prowadziłyby do naruszania prawa autorskiego.

Zakres przedmiotowy must-carry (objęte nim programy i elementy uzupełniające)

Proponuje się ustalenie ustawowej podstawowej listy programów objętych must-carry oraz listy uzupełniającej określonej w drodze rozporządzenia KRRiT.

Lista ustawowa objęłaby programy TVP wymienione w art. 26 ust. 2 pkt 1 ustawy o RTV (czyli TVP1, TVP2, TVP Info i TVP Kultura) oraz regionalny program TVP właściwy dla danego obszaru (art. 43 ust. 1 pkt. 1 i 2). Właściwy obszar dla poszczególnych regionalnych programów telewizji publicznej, uwzględniając lokalizację terenowych oddziałów TVP oraz techniczne uwarunkowania rozprowadzania programów, określałoby rozporządzenie KRRiT (art. 43 ust. 6). Proponuje się rezygnację z ograniczenia obowiązku rozprowadzania publicznego programu regionalnego właściwego dla danego obszaru tylko do operatorów kablowych i IPTV (tj. innych niż rozprowadzających programy naziemnie i satelitarnie). Nie jest właściwe, aby odbiorcy korzystający z platform satelitarnych (ponad 30% gospodarstw domowych), byli pozbawieni w ich ramach dostępu do właściwych dla ich regionów publicznych programów regionalnych. Jest to istotne także w kontekście bezpieczeństwa regionalnego i lokalnego, z uwagi na to, że

programy regionalne mogą najlepiej odpowiadać na potrzeby społeczności lokalnych, na wypadek klęsk żywiołowych lub innych zagrożeń na danym obszarze.

Lista uzupełniająca określana byłaby w drodze rozporządzenia KRRiT (art. 43 ust. 4), przy czym KRRiT byłaby obowiązana objąć tą listą co najmniej te telewizyjne programy publiczne, które są rozpowszechniane w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w multipleksie. KRRiT mogłaby objąć listą także inne programy, uwzględniając względy interesu publicznego. Proponuje się jednocześnie, dla jasności zakresu obowiązku, ustawowe określenie maksymalnej liczby programów, które w drodze rozporządzenia mogłyby zostać objęte must-carry, na poziomie 30.

Oprócz programów obowiązek rozprowadzania obejmowałby, zgodnie z art. 114 ust. 1 dyrektywy EKŁE, także elementy uzupełniające programy o statusie must-carry, a rozpowszechniane równocześnie z nimi, takie jak ułatwienia dostępu do treści, dane wspierające telewizję hybrydową i elektroniczne przewodniki po programach. Wskazanie na równoczesność rozpowszechniania takich elementów uzupełniających programy, objętych wraz z nimi must-carry, służy odróżnieniu od elementów udostępnianych publicznie w sposób nierównoczesny, takich jak usługi typu catch-up, start-over, czy wideo na żądanie, które pozostają poza must-carry, choćby towarzyszyły programom.

Odpowiednie wyeksponowanie i zapewnienie łatwego dostępu do programów objętych must-carry.

Proponuje się, w wykonaniu kompetencji Państwa, potwierdzonych art. 7a DAUM, połączenie regulacji transmisji obowiązkowej z regulacją odpowiedniego wyeksponowania programów objętych must-carry (proponowane art. 43 ust. 1 i 4 ustawy o RTV). Operatorzy, na których nakłada się obowiązek must-carry, byłiby obowiązani nie tylko do rozprowadzania określonych programów, ale także do ich odpowiedniego wyeksponowania i zapewnienia łatwego dostępu do nich dla wszystkich odbiorców usługi danego operatora w zakresie rozprowadzania programów. Ten ostatni element służy potwierdzeniu zgodnie z istotą must-carry, że programy objęte tym reżimem powinny znajdować się w pakietach podstawowych operatorów, tak aby były dostępne dla wszystkich klientów usługi dostępu do telewizji płatnej, a nie jedynie w pakietach dodatkowo płatnych. Obowiązek ten byłby doprecyzowany w rozporządzeniu KRRiT poprzez określenie sposobu umieszczenia programów objętych must-carry w układzie programów w elektronicznym przewodniku po programach (EPG), przy czym należy w samej ustawie określić pozycję w EPG ustawowych programów publicznej telewizji objętych must-

carry z mocy ustawy (art. 43 ust. 1 pkt 1 i 2), wskazując ich kolejność na pozycjach od 1 do 5 – kolejno dla TVP1, TVP2, TVP3 (program regionalny), TVP Info i TVP Kultura. Rozporządzenie KRRiT będzie uzupełniać to uregulowanie. Konsekwentnie, w pierwszej kolejności rozporządzenie określi pozycję w EPG innych programów telewizji publicznej dostępnych naziemnie (pozycje od 6), następnie programów niepublicznych objętych must-carry.

Wprowadzenie obowiązku odpowiedniego wyeksponowania programów do polskiego prawa było proponowane już w toku konsultacji projektu ustawy z 2015 r., jak też podnoszone przez KRRiT, która zaproponowała, aby operator rozprowadzający programy umieszczał w EPG kolejno: 1) programy telewizji publicznej tworzone przez TVP S.A. w kolejności określonej deskryptorem LCN; 2) pozostałe programy objęte zasadą must-carry w kolejności określonej deskryptorem LCN; 3) pozostałe programy.

Połączenie must-carry z obowiązkiem odpowiedniego wyeksponowania w EPG jest uzasadnione znaczną liczbą programów dostępnych w ofercie operatorów rozprowadzających programy i ryzykiem spychania programów o wartości publicznej na trudniej dostępne dla odbiorcy pozycje. Sam obowiązek rozprowadzania nie zapewni dogodnego dla odbiorcy dostępu do programów o wartości publicznej.

Realizacja must-carry – stosunki między nadawcą o reemitentem

Proponuje się utrzymanie zasady nieodpłatności realizacji przez operatorów obowiązku must-carry i wyraźne wskazanie jego wykonywania na własny koszt operatora. Nie ma uzasadnienia dla wprowadzenia odpłatności w tym zakresie. Większość programów objętych must-carry stanowi wartościową pozycję w ofercie operatora, bez której zainteresowanie odbiorców tą ofertą mogłoby być mniejsze.

Proponuje się także, zgodnie z ukształtowanym stanowiskiem, wyraźne potwierdzenie, że podmiot zobowiązany do rozprowadzania programów może rozpocząć to rozprowadzanie po uzyskaniu pisemnej zgody nadawcy (art. 43 ust. 7).

Jednocześnie proponuje się ukształtowanie swoistego obowiązku kontraktowania po stronie nadawcy programu o statusie must-carry wobec operatorów zobowiązanych z mocy ustawy do jego rozprowadzania. Nadawca nie będzie mógł odmówić bez ważnych powodów takiemu podmiotowi zgody na rozprowadzanie tego programu ani uzależnić jej udzielenia od uiszczenia jakiegokolwiek wynagrodzenia (art. 43 ust. 8). Ważny powód może stanowić w szczególności brak uprawnień po stronie nadawcy do udzielenia zgody w zakresie praw autorskich lub praw

pokrewnych do audycji w programie lub ich elementów, o ile zezwolenie to nie zostało skutecznie uzyskane przez podmiot rozprowadzający od innego podmiotu uprawnionego, w szczególności od organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi (art. 43 ust. 9). Odpowiada to stanowisku, że regulacja must-carry nie może naruszać zasady *nemo plus iuris*, a także zapewnia korelację must-carry z prawem autorskim.

Proponuje się także, aby zgodę na rozprowadzanie programów nadawca mógł uzależnić od wykazania przez podmiot zobowiązany do rozprowadzania przesłanek określonych w proponowanym art. 43 ust. 2 lub 3, a wskazujących, że ze względu na charakter jego usług lub ich zasięg, jest on objęty obowiązkiem must-carry (art. 43 ust. 10). Ponieważ przesłanki te dotyczą okoliczności po stronie operatora lub innego podmiotu zobowiązanego, on będzie w stanie je wykazać.

W zakresie relacji nadawcy z reemitentem zachodzi istotna różnica w odniesieniu do z jednej strony operatorów rozprowadzających programy w sieci w stałych lokalizacjach, a z drugiej reemitentów internetowych i mobilnych. Jak wyjaśniono, korzystanie przez odbiorcę z sieci operatora rozprowadzającego programy (np. sieci kablowej, platformy TV satelitarnej, usługi IPTV) łączy się zazwyczaj z rezygnacją z innych sposobów odbierania programów, co nadaje reemitentowi status strażnika dostępu do programów i powoduje „wąskie gardło”, w którym mogą przepadać niektóre programy. Inna jest sytuacja przy usługach reemisji internetowej i mobilnej, które zwykle takiego „wąskiego gardła” nie tworzą, tylko zapewniają narzędzie dostępu do programów, niewykluczające dostępu do innych podobnych narzędzi, lecz z nimi konkurujące. Sam nadawca może zapewniać powszechnie dostępną i dogodną transmisję programu w systemie teleinformatycznym. Reemisja internetowa programów zasługujących na status must-carry nie zawsze więc będzie służyła interesowi publicznemu. Może natomiast być wykorzystywana do budowy własnych modeli biznesowych reemitenta, bez tworzenia wartości dodanej dla systemu medialnego i z przejęciem części wartości wytworzonej przez nadawcę, w wypadku nadawcy publicznego – z udziałem środków publicznych.

Jeżeli chodzi o relację must-carry do prawa autorskiego, proponuje się przyjęcie, że są to uregulowania niezależne, z zastrzeżeniem jednak obowiązku udzielenia zgody przez nadawcę i niemożliwości jej uzależnienia od wynagrodzenia (art. 43 ust. 12). Nie oznacza to jednak niedopuszczalności dochodzenia wynagrodzenia po udzieleniu zgody, co będzie wymagało oceny całokształtu okoliczności konkretnej sprawy. Taki sposób określenia relacji must-carry do prawa autorskiego odpowiada stanowisku orzecznictwa. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 lipca 2020 r., V CSK 108/18: „(...) art. 43 i 43a ustawy o radiofonii i telewizji

– przewidziany w powołanych przepisach obowiązek rozprowadzania określonych programów nie jest równoznaczny z upoważnieniem do naruszania praw autorskich i oznacza obowiązek rozprowadzania tych programów z zachowaniem wszelkich wymagań wynikających z innych przepisów prawa”. Z kolei Trybunał Sprawiedliwości UE w wyroku z dnia 1 marca 2017 r., C-275/15, ITV i in. v. TVCatchup 2, stwierdził, że „... nie jest dozwolone uregulowanie krajowe przewidujące brak naruszenia prawa autorskiego w przypadku natychmiastowej retransmisji drogą kablową, w tym ewentualnie za pośrednictwem Internetu, na obszarze pierwotnego nadawania, utworów nadawanych w kanałach telewizyjnych podlegających obowiązkowi z tytułu świadczenia usługi publicznej”.

Proponuje się także potwierdzenie, że przepisy o must-carry pozostają bez uszczerbku dla rozporządzenia UE 2017/1128 w sprawie transgranicznego przenoszenia na rynku wewnętrznym usług online w zakresie treści. Nie jest to, co prawda, konieczne z uwagi na bezpośrednie stosowanie tego rozporządzenia w Polsce i niemożliwość skutecznego wprowadzania na poziomie krajowym wyłomów od jego unormowania. Celowe jednak, w kontekście objęcia must-carry rozprowadzania skierowanego wyłącznie do odbiorców w Polsce, jest usunięcie wszelkich wątpliwości co do tego, co wynika z art. 4 powołanego rozporządzenia, a mianowicie, że świadczenie (subskrybowanej, przenoszalnej i zasadniczo odpłatnej) usługi reemisyjnej online dla zamieszkałych w Polsce abonentów czasowo przebywających w innym państwie członkowskim UE uważane jest za mające miejsce wyłącznie w Polsce, także w odniesieniu do obowiązku must-carry. Konsekwentnie zapewnianie przez reemitenta przenoszalności zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1128 nie zmienia tego, że rozprowadzanie takie traktowane jest tak, jak dokonywane dla odbiorców w Polsce, a w rezultacie podlega zasadzie must-carry (przy spełnieniu przesłanek określonych w ustawie i przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 3). Potrzebne jest natomiast zastrzeżenie, iż w kontekście zgody nadawcy potrzebnej na rozprowadzanie nadawca może żądać wykazania przez reemitenta zapewniającego przenoszalność, że respektuje warunki rozporządzenia (UE) 2017/1128 poprzez odpowiednią weryfikację państwa członkowskiego zamieszkania abonenta (art. 5 rozporządzenia).

Zasada bezpośredniego i natychmiastowego dostępu odbiorcy do programu po jego wywołaniu przy pomocy oznaczenia programu

W praktyce rozprowadzania programów, zwłaszcza przy pomocy internetowych usług reemitentkich, pojawiła się praktyka umieszczania przez podmiot rozprowadzający przekazów handlowych po wywołaniu programu przez odbiorcę, a przed pojawieniem się jego sygnału

(tzw. pre-rolls). Narusza to zaufanie i komfort odbiorcy, który wybierając oznaczenie usługi medialnej spodziewa się wywołania jej treści, a narażony jest na przekaz nie pochodzący od nadawcy (o czym odbiorca może nie wiedzieć) o nieokreślonym czasie trwania i nieuregulowanej zawartości (np. z punktu widzenia ochrony małoletnich, produktowych zakazów lub ograniczeń reklamy, itd.). Jednocześnie do przeciwdziałania takim ingerencjom nie wystarcza ochrona integralności sygnału usługi medialnej, gdyż sygnał ten pojawia się dopiero po dodanych treściach.

Należy więc uzupełnić tę ochronę, wprowadzając zasadę bezpośredniego i natychmiastowego dostępu odbiorcy do programu po jego wywołaniu przy pomocy oznaczenia danego programu lub audycji w jej ramach (art. 43 ust. 13). Przy czym należy wskazać, że oznacza to zakaz w szczególności jakichkolwiek przekazów handlowych, ogłoszeń lub innych treści niestanowiących elementu danej usługi medialnej pomiędzy wywołaniem programu przy pomocy jego oznaczenia w tym interfejsie a dostępem do sygnału tej usługi medialnej, chyba że treści te pochodzą od dostawcy usługi medialnej lub uzyskano zgodę dostawcy usługi medialnej. Ten ostatni element wynika z podobnego ukształtowania ochrony integralności usługi medialnej (art. 44b), która to ochrona ma charakter względny, gdyż dopuszcza się ingerencje autoryzowane przez dostawcę usługi medialnej. W odniesieniu do przesłanek i granic skuteczności zgody dostawcy należy zastosować tę samą regułę, co przy ochronie integralności usługi medialnej, co proponuje się uzyskać poprzez odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 44b ust. 2. Jednocześnie – z uwagi na ochronę interesu publicznego i odbiorców – konieczne jest zastrzeżenie, że ewentualne treści dodane za zgodą nadawcy powinny być odpowiednio oznaczone (np. jako reklamy) i nie mogą naruszać przepisów ustawy (np. dotyczących przekazów handlowych i ochrony małoletnich).

Zasada dostępu do sygnału programu z systemu strumieniowego przesyłania treści nadawcy (CDN)

Proponuje się także uzupełnienie art. 43 (ust. 14) o zasadę uzyskiwania przez podmiot rozprowadzający program dostępu do sygnału programu z udostępnionego temu podmiotowi przez danego przez nadawcę źródła sygnału programu, np. systemu CDN danego nadawcy, chyba że wskaże on inne źródło sygnału (np. off-air). Zapewni to integralność rozprowadzanego programu i jego możliwie najwyższą jakość dla odbiorców. Takie rozwiązanie zabezpieczy także dostęp do sygnału na potrzeby rozprowadzania programów od ingerencji osób trzecich, czy też od awarii lub zakłóceń infrastruktury nadawczej. Jest to

uzasadnione także potrzebą przeciwdziałania ewentualnym akcjom dezinformacyjnym lub innym zagrożeniom bezpieczeństwa.

Okresowy przegląd

Przepis art. 43 ust. 15 odpowiada dotychczasowemu art. 43 ust. 3 i 4 i przewiduje, zgodnie z art. 114 dyrektywy EKŁE, okresowy przegląd w zakresie must-carry przeprowadzany przez Przewodniczącego KRRiT.

Zasada must offer

Projektowane przepisy art. 44c i art. 44d rozbudowują i doprecyzowują obowiązującą zasadę must – offer. Na podstawie tych przepisów nadawca nie będzie mógł uzależniać zawarcia umowy na rozprowadzanie programu od zawarcia umowy na rozprowadzanie programu lub pakietu programów innego niż ten, o który wystąpił operator. Ponadto nadawca nie będzie miał możliwości różnicowania opłat za udostępnianie tego samego programu lub pakietu tych samych programów operatorom rozprowadzającym program.

Dodane zostało uprawnienie (w art. 44c ust. 3) Przewodniczącego KRRiT do wystąpienia z żądaniem do dostawców usługi medialnej oraz operatorów rozprowadzających program do przedstawienia materiałów, dokumentów i udzielenia wyjaśnień pozwalających ustalić czy stosowana przez nadawcę opłata za ten sam program lub ten sam pakiet programów nie narusza zakazu określonego w ust. 2 art. 44c.

Zgodnie z art. 44d operator rozprowadzający program nie może uzależniać zawarcia z odbiorcą umowy o świadczenie usług rozprowadzania programów od zawarcia umowy o świadczenie innych niż rozprowadzanie programów usług lub nabycia urządzenia.

Ponadto operator rozprowadzający program został zobowiązany do oferowania odbiorcy możliwość zakupu pojedynczych programów i nie może uzależniać zawarcia umowy o świadczenie usług rozprowadzania tych programów od zawarcia umowy na rozprowadzanie innych programów lub pakietów programów, za wyjątkiem programów określonych w art. 43 ust. 1.

Konieczność dostosowania terminologii w niektórych przepisach

Z uwagi na z jednej strony objęcie proponowanymi zasadami must-carry innych reemitentów niż operatorzy sieci oraz – z drugiej – aktualny stan prawny, w którym szereg obowiązków (np. rejestracja programów) lub sankcje adresowane są do „operatorów” lub „operatorów rozprowadzających programy”, proponuje się uporządkowanie terminologii, tak aby te ogólniej

ujęte obowiązki i sankcje dotyczyły wszystkich podmiotów rozprowadzających programy, a nie tylko „operatorów”.

Rozwiązanie przejściowe

Zasadne wydaje się utrzymanie w przepisach przejściowych w mocy obowiązku must-carry w odniesieniu do programów dotąd objętych tym obowiązkiem, a nie zaliczonych do podstawowej ustawowej listy programów podlegających transmisji obowiązkowej wedle nowych proponowanych rozwiązań, przez czas do wydania przez KRRiT rozporządzenia na podstawie art. 43 ust. 4 w nowym brzmieniu. Będzie to dotyczyło programów niepublicznych objętych dotychczasowym art. 43 ust. 1 ustawy o RTV. Programy te będą mogły także dalej korzystać ze statusu must-carry, jeżeli zostaną objęte rozporządzeniem KRRiT wydanym na podstawie art. 43 ust. 4 w nowym brzmieniu. Zmiana w zakresie art. 25 ustawy o RTV

7) ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane

Art. 57 EKŁE stanowi, że wdrażanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu powinno się odbywać bez jakichkolwiek zezwoleń indywidualnych za wyjątkiem zezwolenia ogólnego, które dotyczy wykorzystywania częstotliwości radiowych. W związku z tym konieczne jest przesądzenie w ustawie – Prawo budowlane, że instalowanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu nie wymaga uzyskania pozwolenia na budowę oraz dokonania zgłoszenia robót budowlanych organowi administracji architektoniczno-budowlanej;

8) ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej

Wprowadzenie do art. 42 projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej poprawki polegającej na rozszerzeniu listy podmiotów uprawnionych do „zarządzenia o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze” o Ministra Obrony Narodowej zachodzi konieczność wprowadzenia do ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej, zmiany, która określi przypadki i zasady wydania wyżej wymienionego zarządzenia;

9) ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej

W związku z kompleksowym uregulowaniem zarządzania PRS w przepisach ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, w tym umocowaniem funkcjonującej w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, jednostki zarządzającej w Polsce PRS (Competent PRS Authority – CPA Polska) zasadne jest dodanie „satelitarnej usługi publicznej o regulowanym

dostępie systemu radionawigacji satelitarnej Galileo” do katalogu spraw w zakresie działu „sprawy wewnętrzne” w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej;

10) ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną

Obok zmian wynikających z konieczności uaktualnienia odesłań do przepisów Pt, w ustawie tej uchyla się art. 10 dotyczący niezamówionych informacji handlowych. Wynika to z potrzeby uregulowania zagadnień marketingu bezpośredniego w jednym akcie prawnym, tj. wyłącznie w Pke (art. 393 Pke). Obecnie materia ta jest przedmiotem dwóch ustaw: art. 172 Prawa telekomunikacyjnego oraz art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną (uśude). Powoduje to wątpliwości interpretacyjne, dotyczące tego czy przedsiębiorca ma obowiązek uzyskać dwie odrębne zgody na komunikację marketingową, czy też obowiązek uzyskiwania różnych zgód na komunikację zależy od środka komunikacji.

Należy wskazać, że obecny art. 172 Pt oraz art. 10 uśude (jak również projektowany art. 360 Pke) stanowią transpozycję do polskiego porządku prawnego regulacji art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dyrektywa o e-prywatności). W tym sensie cel obu regulacji jest dokładnie ten sam i ma za swoją podstawę jeden przepis regulacji unijnych. Przy czym art. 10 uśude reguluje węższą materię od art. 172 Pt. Art. 10 uśude odnosi się swoim zakresem wyłącznie do przesyłania informacji handlowej drogą elektroniczną. Z kolei art. 172 odnosi się również do innych rodzajów komunikacji – w szczególności do telemarketingu (podobnie jak art. 360 Pke). Obowiązujący art. 172 Pt i projektowany art. 393 Pke dokonują transpozycji do polskiego porządku prawnego nie tylko art. 13 ust. 1 dyrektywy o e-prywatności, ale również art. 13 ust. 3 tejże dyrektywy. Przepis art. 13 ust. 3 dyrektywy daje państwom członkowskim prawo wyboru (w szczególności w kontekście telemarketingu), czy w stosunku do innych form komunikacji niż komunikacja elektroniczna zastosują w swoim porządku prawnym system opt-in (wymagana zgoda, aby móc się komunikować) czy system opt-out (wymagany sprzeciw, aby przestano się komunikować). Poszczególne państwa w Unii Europejskiej przyjęły różne systemy w tym obszarze.

Mając na uwadze powyższe, w tym trudności w stosowaniu art. 172 Pt i art. 10 uśude oraz jeden cel i jedną podstawę w prawie unijnym, zasadne wydaje się uregulowanie tego zagadnienia w jednym przepisie art. 393 Pke, który zastąpi art. 172 Pt oraz uchylenie art. 10 uśude.

Zmianie ulega również art. 12 ust. 1 uśude. Przepisy wskazujące na wyłączenie dostawcy usług komunikacji elektronicznej zostały przeniesione do ustawy Pke.

W związku z wprowadzeniem do projektu PKE przepisów dotyczących przesyłania niezamówionej informacji handlowej (dotychczas znajdujących się w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną), zasadnym jest przeniesienie przepisów karnych z ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną do ustawy Prawo komunikacji elektronicznej;

11) ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary

Celem zmiany ustawy jest uwzględnienie w katalogu przestępstw w stosunku do których przepisy ww. ustawy mają zastosowanie, przestępstw określonych w art. 444 ustawy Pke;

12) ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

Niezbędne jest dokonanie zmian wynikających ze zmiany brzmienia art. 325 ust. 8 Pke;

13) ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne

Wprowadzane zmiany są konsekwencją zmian w procesie weryfikacji abonenta przeprowadzonym przed rozpoczęciem świadczenia usług telekomunikacyjnych. W ustawie Prawo komunikacji elektronicznej dopuszczono możliwość weryfikacji tożsamości abonenta za pomocą danych zawartych w złożonym przez abonenta podpisie zaufanym, z zastrzeżeniem, że podpis ten może być wykorzystany wyłącznie do potwierdzenia tożsamości abonenta. Weryfikacja ta może być dokonana tylko za pomocą narzędzia określonego w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji na podstawie art. 20d ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Skutkiem tego będzie możliwość korzystania przez wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tego samego narzędzia przygotowanego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji jako kompletnej i zupełnej usługi świadczonej online. Możliwość weryfikacji złożonego podpisu zaufanego przez dostawców usług telekomunikacyjnych jest nieodpłatna. Z przepisów tych nie wynika możliwość udostępnienia wybranym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji części ww. narzędzia w postaci np. interfejsu programistycznego aplikacji lub kodu źródłowego;

14) ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej

Projektowana zmiana przewiduje wprowadzenie do ustawy o opłacie skarbowej zwolnienia z obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej w odniesieniu do dokonania wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Zmiana ma charakter porządkujący, gdyż dotychczas wpis do rejestru był już zwolniony z opłaty skarbowej na podstawie art. 10 ust. 12 Pt. Ze względu na to, że to ustawa o opłacie skarbowej wskazuje jakie czynności podlegają opłacie i które czynności są z niej zwolnione, zdecydowano na przeniesienie do tej ustawy wyłączenia w odniesieniu do dokonania wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Ponadto, proponuje się uchylenie w załączniku do ustawy w części III ust. 32 dotyczącego opłaty skarbowej w odniesieniu do pozwolenia radiowego wydawanego w związku z wykonywaniem działalności polegającej na świadczeniu usług telekomunikacyjnych, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub udogodnień towarzyszących. Wydanie pozwolenia nie będzie objęte opłatą skarbową, gdyż zgodnie z projektowanym art. 24 ust. 21 podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe będzie obowiązany uiścić jednorazową opłatę za prawo używania urządzenia radiowego objętego tym pozwoleniem. W związku z tym, że opłatą skarbową nie będzie objęte wydanie pozwolenia, również opłata ta nie będzie pobierana w przypadku przedłużenia terminu ważności pozwolenia. Kwestia ta nie wymaga jednak zmian w ustawie o opłacie skarbowej, gdyż brak jest możliwości zwolnienia z opłaty skarbowej przedłużenia terminu ważności pozwolenia, skoro wydanie samego pozwolenia nie będzie objęte tą opłatą. Ostatnia zmiana jest w załączniku do ustawy w części I ust. 53 dotyczącym zwolnienia decyzji Prezesa UKE z opłaty skarbowej, gdzie wprowadzono zmianę o charakterze dostosowującym, wynikającą z rozszerzenia zakresu ustawy Pke w stosunku do Pt oraz zmiany siatki pojęciowej i polegającą na zastąpieniu wyrazu „telekomunikacji” wyrazami „komunikacji elektronicznej”;

15) ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej

W porównaniu do dotychczas obowiązującego brzmienia art. 5 ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej zaktualizowano katalog urządzeń, do których nie stosuje się przepisów tej ustawy. Katalog uregulowany w art. 5 stanowi wdrożenie art. 2 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79). Dyrektywa ta została znowelizowana rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia

Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1).

Art. 137 powyższego rozporządzenia zmienił katalog urządzeń, do których nie stosuje się dyrektywy 2014/30/UE, obejmując nim określone urządzenia będące wyposażeniem lotniczym – statki powietrzne inne niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane oraz bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości. Zmiana ta znalazła odzwierciedlenie w projektowanym art. 5 pkt 7 ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej.

Na wzór regulacji zawartych w Pke dotyczących wyłączeń od obowiązków stosowania wymagań określonych w dyrektywie 2014/53/UE dotyczącej urządzeń radiowych, wyłączenie od stosowania wymagań w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej będzie dotyczyło również wyposażenia lotniczego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze. Dotyczy to urządzeń, które nie są regulowane prawem unijnym.

Ponadto, w art. 5 dodano pkt 9 wskazujący, iż przepisów ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej nie stosuje się także do wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa. Jest to regulacja wzorowana na dotychczas obowiązującym art. 152a Pt, przeniesionym do Pke. Należy wskazać, że w/w ustawa oraz wydane na jej podstawie przepisy wykonawcze, ze względu na specyfikę regulowanych nimi wyrobów, określają m.in. wymagania dla tych wyrobów. sposób i tryb przeprowadzania oceny zgodności;

16) ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym

Proponuje się dodanie przepisu, który umożliwi niewysyłanie operatorowi komunikatu o zagrożeniu do kart SIM zainstalowanych i używanych w urządzeniach, które są

wykorzystywane wyłącznie do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, w szczególności w urządzeniach telemetrycznych, np. miernikach, lokalizatorach GPS i innych urządzeniach przesyłających na odległość dane pomiarowe.

Powszechne jest bowiem gromadzenie danych, pozwalających na skuteczniejsze ich wykorzystywanie i w rezultacie optymalizację procesów, w jakich są one wykorzystywane. Telemetria znajduje zastosowanie w procesach, które na bieżąco kontrolują dane dotyczące funkcjonowania elementów systemów wielu przedsiębiorstw. Zastosowanie systemów z kartami SIM (telemetrycznymi) umożliwia na bieżąco otrzymywanie informacji o działaniu poszczególnych systemów. Dostęp do bieżących danych, obrazujących działanie poszczególnych elementów, pozwala na dokonywanie stosownych zmian w zachodzących procesach w czasie rzeczywistym. Ponadto w przypadku awarii jakiegoś elementu systemu – osoby odpowiedzialne otrzymują o tym informację – mogą więc natychmiast podjąć stosowne działania naprawcze.

Innym przykładem jest system lokalizacji GPS za pomocą kart SIM (telemetrycznych). Znajduje on zastosowanie zarówno w monitorowaniu transportu drogowego jak i w zdalnym określaniu lokalizacji pojazdów. Stosowanie takiego rozwiązania przynosi korzyść w postaci stałego monitoringu pojazdów i zdolności optymalizowania ich tras. Możliwe jest również monitorowanie parametrów funkcjonowania tych pojazdów, np. poziomu paliwa, prędkości z jakimi się poruszają, czy też liczby przejechanych kilometrów.

Powyżej wskazano tylko dwa przykłady używania kart SIM operatorów, na które nie ma potrzeby wysyłania ALERT-ów RCB. Projekt przewiduje, iż operator, stosownie do swoich możliwości technicznych, może podjąć decyzję o niewysyłaniu komunikatu do użytkownika końcowego, jeżeli będzie to karta SIM znajdującą się w urządzeniu służącym wyłącznie do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna.

Proponowane rozwiązanie pozwoli wysyłać komunikaty przede wszystkim do osób fizycznych na zagrożonym obszarze;

17) ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych
Art. 36 pkt 1, pkt 3–7, pkt 9–10, pkt 13 lit. b, pkt 16 lit. b, pkt 16 lit. d, pkt 19, pkt 20–21, pkt 23 lit. e, pkt 24, pkt 28–29, pkt 31 lit. b–d, pkt 31 lit. i tiret pierwsze, pkt 31 lit. j, pkt 35 lit. a–c, pkt 37 lit. a tiret pierwsze, pkt 37 lit. b i lit. c tiret drugie, pkt 38 lit. a, pkt 39 lit. b, pkt 40.

Zaproponowane zmiany w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (dalej również: „Megaustawa”) polegają na zastąpieniu dotychczasowych odwołań do Prawa telekomunikacyjnego odwołaniem do Prawa komunikacji elektronicznej, usunięciu odwołań do przepisów uchylonych lub na dostosowaniu siatki pojęciowej uwzględniając definicje zawarte w Pke, jak również uspoźnieniu brzmienia przepisów z analogicznymi regulacjami na gruncie Pke (np. zawarty w art. 12 Megaustawy obowiązek prowadzenia przez operatora negocjacji w celu zawarcia umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci na wniosek jednostki samorządu terytorialnego).

Art. 36 pkt 2 lit. a tiret pierwsze

Do definicji „infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu” w art. 2 ust. 1 pkt 4, dodaje się dwa desygnaty: „punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu” oraz „przenośne wolnostojące maszty antenowe”.

Art. 36 pkt 2 lit. a tiret drugie

Definicja infrastruktury technicznej zawartej w art. 2 ust. 1 pkt 6 została rozszerzona o „antenowe konstrukcje wsporcze”. Zmiana ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych związanych z określaniem desygnatów pojęcia infrastruktury technicznej.

Art. 36 pkt 2 lit. a tiret trzecie

Zmiana definicji „punkt styku” na „miejsce dostępu” w art. 2 ust. 1 pkt 9 jest spowodowana obecną nieprzejrzystością siatki pojęciowej, spowodowaną występowaniem podobnie brzmiących definiendum na gruncie szeroko pojętego prawa telekomunikacyjnego.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 9 Megaustawy w dotychczasowym brzmieniu, punkt styku to miejsce, w którym możliwe jest połączenie publicznej sieci telekomunikacyjnej z instalacją telekomunikacyjną budynku. Definicja ta jest wykorzystywana na potrzeby określenia obowiązków i uprawnień związanych z zapewnieniem dostępu do nieruchomości, o którym mowa w art. 30 Megaustawy, a także koordynacją robót budowlanych, o której mowa w art. 36a Megaustawy. W obu przypadkach definicja ta powinna odnosić się do przestrzeni fizycznej, w budynku lub poza nim, która umożliwia umieszczenie punktu dystrybucji wspólnego dla wszystkich zakończeń sieci w budynku. Aby doprecyzować ustalenie tego miejsca w każdym przypadku, zaproponowano dookreślenie, że chodzi o miejsce jednocześnie najbliższe tych zakończeń. Z powyższych względów zdecydowanie bardziej intuicyjnym określeniem od „punktu styku” jest proponowane „miejsce dostępu”.

Podobnie brzmiące, w stosunku do pojęcia „punktu styku”, pojęcie „punktu styku sieci” wykorzystywane jest w związku z dostępem polegającym na połączeniu sieci. Zgodnie z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego (Dz. U. poz. 919), punkt styku sieci to fizyczny lub logiczny punkt połączenia sieci telekomunikacyjnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych lub użytkowników specjalnych, niebędący zakończeniem sieci.

Art. 36 pkt 2 lit. a tiret czwarte

W art. 2 ustawy Megaustawy dodano pkt 11, 12 i 13 określające nowe definicje – punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu (pikokomórki), zgodną z EKŁE, oraz publicznej infrastruktury technicznej i wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej. Dla punktów dostępu bezprzewodowego wiążące są postanowienia aktów wykonawczych wydawanych przez Komisję Europejską, o których mowa w art. 57 ust. 2 EKŁE. Do tej pory na ww. podstawie prawnej zostało wydane rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/911 z dnia 30 czerwca 2020 r. określające cechy punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu zgodnie z art. 57 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej. Zgodnie z art. 1 tego rozporządzenia nie ma ono zastosowania do punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu z aktywnym systemem antenowym, a więc analogicznie propozycje przepisów w polskim prawie nie odnoszą się do tego typu instalacji (z aktywnym systemem antenowym).

Definicję publicznej infrastruktury technicznej dodano do słowniczka ustawowego na potrzeby wyjaśnienia stosowania dalszych regulacji w zakresie umieszczania w przestrzeni publicznej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Definicja ta wywodzi się z treści art. 57 ust. 4 EKŁE, zgodnie z którym *„Państwa członkowskie, stosując w odpowiednich przypadkach procedury przyjęte zgodnie z dyrektywą 2014/61/UE, zapewniają, aby operatorzy mieli prawo dostępu do każdej zarządzanej przez krajowe, regionalne lub lokalne organy publiczne infrastruktury technicznej, która nadaje się pod względem technicznym do umieszczania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub która jest niezbędna do połączenia takich punktów dostępu z siecią szkieletową, w tym wyposażenia ulic, np. latarni, znaków ulicznych, sygnalizacji świetlnej, billboardów, przystanków autobusowych i tramwajowych oraz stacji metra. Organy publiczne spełniają wszystkie uzasadnione wnioski o dostęp na uczciwych, rozsądnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunkach, które są podawane do wiadomości w pojedynczym punkcie informacyjnym”*.

Biorąc pod uwagę powyższe, po odpowiednich dostosowaniach, publiczna infrastruktura techniczna została zdefiniowana jako „*infrastruktura techniczna w przestrzeni publicznej, będąca własnością albo w zarządzie jednostek samorządu terytorialnego, jednostek organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego, państwowych osób prawnych, innych państwowych jednostek organizacyjnych, oraz podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej z choćby częściowym udziałem Skarbu Państwa w strukturze własnościowej nadającą się pod względem technicznym do umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub niezbędną do połączenia takich punktów z siecią telekomunikacyjną, w szczególności: latarnie, konstrukcje wsporcze znaków drogowych, konstrukcje wsporcze sygnalizatorów świetlnych, konstrukcje wsporcze urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, tablice i urządzenia reklamowe, a także przystanki kolejowe, autobusowe i tramwajowe oraz stacje kolejowe i metra*”.

Projektowana definicja wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej jest nową definicją, związaną ze zmianami w art. 30 Megaustawy. Definicja ta jednoznacznie przesądza, że infrastruktura techniczna pomiędzy miejscem dostępu a zakończeniem sieci w budynku stanowi wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną. Wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną, w przypadku gdy miejsce dostępu znajduje się w budynku, stanowi również odcinek kanalizacji kablowej pomiędzy złączem rozgałęźnym poza budynkiem a miejscem dostępu.

Art. 36 pkt 2 lit. b

Dotychczasowy przepis art. 2 ust. 2 Megaustawy wyraźnie precyzował, że pojęcia używane w ustawie należy w pierwszej kolejności interpretować zgodnie ze znaczeniami, jakie tym pojęciom nadawało Pt. Jest to przepis zbędny i w związku z tym projektowane jest jego uchylenie. Nie wyklucza to dalszej, systemowej wykładni pojęć Megaustawy przez pryzmat ich definicji w Pke, należy bowiem zauważyć, że art. 2 ust. 2 Megaustawy stanowił *de facto* odzwierciedlenie ówczesnej (na moment przyjęcia pierwotnego tekstu Megaustawy) praktyki legislacyjnej w zakresie wskazywania sposobu dokonywania wykładni pojęć normatywnych, od której ustawodawstwo polskie już odeszło. Zgodnie z § 148 Zasad techniki prawodawczej¹⁾, jeżeli w ustawie zachodzi wyjątkowo potrzeba odstąpienia od znaczenia danego określenia ustalonego w ustawie określanej m.in. jako „prawo” podstawowej dla danej dziedziny spraw, to wtedy należy podjąć odpowiednie rozwiązania legislacyjne z zasad techniki prawodawczej.

¹⁾ Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283).

Nie ma takiej potrzeby w rzeczonym przepisie, ponieważ siatka pojęciowa jest wspólna dla wszystkich aktów prawnych w tej gałęzi prawa, obejmującej m.in. projektowane Pke oraz nowelizowaną Megaustawę.

Art. 36 pkt 8 lit. a i b

Proponowane zmiany art. 13 ust. 2 Megaustawy są związane z potrzebą dostosowania odesłań do rozdziałów Pke dotyczących konsultacji, zasad ogólnych dostępu telekomunikacyjnego oraz koordynacji dostępu, a także uwypukleniem skutku, jaki niesie ze sobą nie zawarcie umowy o dostępie we wskazanym terminie. Z obecnie obowiązujących przepisów wynika, że jednostka samorządu terytorialnego jest zobowiązana zawrzeć umowę o dostępie telekomunikacyjnym w terminie 30 dni od dnia wystąpienia o jej zawarcie. Niedotrzymanie wskazanego terminu skutkuje nabyciem uprawnienia przez obie strony negocjacji do wniesienia wniosku o rozstrzygnięcie sporu do Prezesa UKE i właśnie ta okoliczność powinna wynikać z redakcji art. 13 ust. 2. Proponowana treść art. 13 ust. 2 pkt 1 Megaustawy nie pozostawia wątpliwości, że jest to przepis wskazujący inny termin na zasadzie określonej w art. 183 ust. 2 pkt 2 Pke.

Zmiany w art. 13 ust. 3 i 4 Megaustawy mają na celu uproszczenie przepisów przesądzających, że obowiązki regulacyjne nałożone na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego mają zastosowanie w tym samym zakresie i na tych samych warunkach do elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych dostępem telekomunikacyjnym, nawet gdy zasoby te zostały udostępnione przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przez:

- jednostki samorządu terytorialnego, lub
- podmiot, który zawarł z jednostką samorządu terytorialnego umowę koncesji w rozumieniu ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi lub umowę o partnerstwie publiczno-prywatnym w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym w zakresie elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych dostępem.

Art. 36 pkt 11

Zmiany w art. 16a ust. 3 Megaustawy polegają na rozszerzeniu katalogu przychodów Funduszu Szerokopasmowego, m.in. o:

- kary pieniężne, o których mowa w art. 76a ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 1863),

- środki za prawo używania urządzenia radiowego objętego pozwoleniem radiowym,
- pozostałe na koncie środki z doładowań kont prepaid, o których mowa w art. 325 ust. 6 ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.

Ponadto, w związku z wdrażaniem Funduszu w trudnych realiach pandemicznych, konieczne jest wprowadzenie ustawowych usprawnień w sposobie zarządzania oraz wydatkowania środków Funduszu, aby zapewnić efektywność procesu dystrybucji środków i korzystania ze wsparcia przez beneficjentów Funduszu.

W związku z powyższym proponuje się:

- 1) nowelizację katalogu przeznaczeń środków Funduszu, poprzez uzupełnienie go o:
 - a) wspieranie opracowywania dokumentów planistycznych w obszarze rozwoju podaży i popytu na usługi dostępu do szybkiego internetu – aby móc wspierać w szczególności jednostki samorządu terytorialnego w opracowywaniu dokumentów wyznaczających kierunki ich działań w obszarze umożliwienia swoim mieszkańcom powszechnego i równego dostępu do usług łączności elektronicznej,
 - b) poradnictwo w zakresie rozwoju kompetencji cyfrowych i korzystania z usług telekomunikacyjnych, które mają być udzielane użytkownikom końcowym najbardziej potrzebującym (np. osobom wykluczonym, ubogim, starszym), tak aby mogli oni skorzystać z profesjonalnej pomocy w zakresie niejasności m.in. prawnych, merytorycznych w korzystaniu z nowoczesnych usług cyfrowych; jednocześnie udzielanie porad w zakresie rozwoju kompetencji cyfrowych i korzystania z usług telekomunikacyjnych, ma za zadanie rozwijanie świadomości i wiedzy użytkowników końcowych na temat korzyści płynących z posiadania dostępu do sieci szerokopasmowych,
 - c) dofinansowanie lub finansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia problemowego korzystania z nowych technologii cyfrowych przez dzieci i młodzież,
 - d) działań w obszarze cyfryzacji obszaru edukacji i wychowania przedszkolnego,
 - e) finansowania zadań dysponenta Funduszu oraz jednostek podległych lub nadzorowanych przez dysponenta Funduszu w obszarze telekomunikacji oraz związanej z obsługą Funduszu;

- 2) skreślenie formy udzielania wsparcia w postaci pożyczek oraz uzupełnienie form wsparcia o finansowanie (obok dofinansowania) – ze względu na ograniczony budżet Funduszu oraz funkcjonowanie Funduszu w otoczeniu interwencyjnym państwa, w którym w innych źródłach finansowych oferowane są różnego rodzaju produkty finansowe o charakterze pożyczkowym, wsparcie w postaci pożyczki nie będzie atrakcyjne dla potencjalnych beneficjentów Funduszu; z kolei wprowadzenie formy finansowania ma na celu uniknięcie wątpliwości co do możliwości udzielania ze środków Funduszu wsparcia w wysokości 100% wartości działań, na które udziela się wsparcia;
- 3) umożliwienie udzielania wsparcia – poza trybem naboru wniosków – także w drodze indywidualnego wezwania potencjalnego beneficjenta do złożenia wniosku – takie rozwiązanie jest stosowane w systemie wydatkowania środków europejskich i znacznie przyspiesza udzielanie wsparcia na potrzeby najpilniejsze. Jednocześnie wprowadzenie tego szczególnego trybu będzie neutralne z punktu widzenia stosowania ogólnych reguł udzielania pomocy publicznej;
- 4) w zakresie wydatkowania środków Funduszu odwołanie do rygoru wydatkowania środków europejskich określonego w tej ustawie – aby zapewnić dysponentowi Funduszu elastyczność w kreowaniu warunków udzielania, rozliczania i zwrotu wsparcia ze środków Funduszu, której nie gwarantuje stosowanie przepisów o dotacjach celowych, przedmiotowych i podmiotowych;
- 5) uchylenie przepisu o obligatoryjnym rozporządzeniu ministra właściwego do spraw informatyzacji, określającym szczegółowe warunki i tryb udzielania wsparcia – w obliczu ww. propozycji nowelizacji, które wyczerpująco regulują warunki i tryby udzielania wsparcia ze środków Funduszu, takie rozporządzenie staje się bezprzedmiotowe.

Art. 36 pkt 12

W art. 17 ust. 1 zmiana polega na uwzględnieniu powiązanych zasobów przy dostępie do infrastruktury technicznej. Natomiast art. 17 ust. 2 przesądza, że publiczna infrastruktura techniczna jest podzbiorem infrastruktury technicznej (co wynika również z definicji publicznej infrastruktury technicznej), ale do jej udostępnienia zobowiązane są podmioty inaczej określone rodzajowo niż operatorzy sieci, tj. jednostki samorządu terytorialnego, jednostki organizacyjne jednostki samorządu terytorialnego, państwowe osoby prawne oraz podmioty wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej, z choćby częściowym udziałem Skarbu Państwa w strukturze własnościowej. Poza ogólnym obowiązkiem zapewnienia dostępu, do

publicznej infrastruktury technicznej zastosowanie mają wszystkie przepisy dotyczące infrastruktury technicznej, z tymże ww. ilekroć mowa jest o operatorze sieci, należy rozumieć przez to właściciela lub zarządcę publicznej infrastruktury technicznej.

Z kolei brzmienie art. 17 ust. 3 Megaustawy, po pierwsze, uwypukla, że dostęp do infrastruktury technicznej jest dostępem telekomunikacyjnym (a więc mają do niego zastosowanie odpowiednie postanowienia EKŁE). Po drugie, przesądza o nieodpłatnym dostępie do publicznej infrastruktury telekomunikacyjnej na potrzeby instalacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Projektowane rozwiązanie ma istotne znaczenie dla możliwości zapewnienia powszechnego zasięgu bezprzewodowej łączności elektronicznej, umożliwiającej wdrażanie i funkcjonowanie rozwiązań technologicznych z zakresu inteligentnych miast czy autonomicznej mobilności. W tym celu konieczne jest umiejscowienie w przestrzeni publicznej dużej liczby punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Naturalnym i mało inwazyjnym rozwiązaniem jest wykorzystanie dla tego typu instalacji istniejącej infrastruktury „komunalnej”, takiej jak słupy, lampy uliczne, wiaty przystanków, itp. Rozwiązanie takie implementuje uregulowania przewidziane w EKŁE (art. 57 ust. 4 i 5), zgodnie z którymi *„Państwa członkowskie, stosując w odpowiednich przypadkach procedury przyjęte zgodnie z dyrektywą 2014/61/UE, zapewniają, aby operatorzy mieli prawo dostępu do każdej zarządzanej przez krajowe, regionalne lub lokalne organy publiczne infrastruktury technicznej, która nadaje się pod względem technicznym do umieszczania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub która jest niezbędna do połączenia takich punktów dostępu z siecią szkieletową, w tym wyposażenia ulic, np. latarni, znaków ulicznych, sygnalizacji świetlnej, billboardów, przystanków autobusowych i tramwajowych oraz stacji metra. Organy publiczne spełniają wszystkie uzasadnione wnioski o dostęp na uczciwych, rozsądnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunkach, które są podawane do wiadomości w pojedynczym punkcie informacyjnym”* (ust. 4) oraz *„Bez uszczerbku dla wszelkich umów handlowych uruchamianie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu nie podlega żadnym opłatom niebędącym opłatami administracyjnymi zgodnie z art. 16”* (ust. 5). W tym miejscu warto odwołać się nie tylko do treści art. 57 ust. 4 i 5 EKŁE, ale również do uzasadnienia rozwiązania w nim przewidzianego, wyrażonego w treści motywu 140, w którym wskazano, iż *„Każdego dnia duża liczba użytkowników końcowych, która odwiedza budynki publiczne i korzysta z innych elementów infrastruktury publicznej, potrzebuje łączności, aby móc skorzystać z usług w obszarze e-administracji, e-transportu oraz innych usług. Pozostałe elementy infrastruktury publicznej, takie jak latarnie uliczne, sygnalizatory*

światłne, stanowią – na przykład ze względu na gęstość ich rozmieszczenie – dogodne miejsca dla umieszczenia nadajników o małej mocy. Bez uszczerbku dla możliwości objęcia przez właściwe organy realizacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu indywidualnymi uprzednimi zezwoleniami, operatorzy powinni mieć prawo dostępu do tych publicznych miejsc, aby móc odpowiednio zaspokajać popyt. Dlatego państwa członkowskie powinny zapewnić, aby takie budynki publiczne i inne elementy infrastruktury publicznej były udostępniane na rozsądnych warunkach na potrzeby rozmieszczenia nadajników o małej mocy w celu uzupełnienia dyrektywy 2014/ 61/UE i bez uszczerbku dla zasad ustanowionych w niniejszej dyrektywie”.

Art. 36 pkt 13 lit. a

Uchyła się art. 18 ust. 1 ponieważ regulacja, która ma zastosowanie w przypadku do którego odnosi się ten przepis, została zawarta w art. 168 Pke. Zmiana w tym zakresie dotyczy formy – umowa o dostępie, w tym umowa o dostępie do infrastruktury technicznej, zawierana jest pod rygorem nieważności w formie dokumentowej, a nie na piśmie, jak było to uregulowane dotychczas w uchylanym art. 18 ust. 1 Megaustawy.

Art. 36 pkt 13 lit. c

Dodany do art. 18 ust. 11 przesądza, że Prezes UKE przed przyjęciem rozstrzygnięcia w sprawie o której mowa w art. 18 ust. 3 Megaustawy, przeprowadza się postępowanie konsultacyjne zgodnie z regulacją zawartą w Pke. Innymi słowy, jest to „inne rozstrzygnięcie wskazane w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych” w rozumieniu art. 30 pkt 12 Pke.

Art. 36 pkt 14 lit. a i d

Konieczne jest uchylenie w art. 19 ust. 2, ze względu na to, że powieliła on regulację art. 169 ust. 2 Pke. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami umowy o dostępie (a więc m.in. umowy o dostępie do infrastruktury technicznej) mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, także po ich zakończeniu.

W art. 19 ust. 5 wykreśla się „na piśmie”. W związku ze zmniejszeniem rygoru formalnego dla umowy o dostępie, nie jest zasadne, aby uzasadnione przyczyny odmowy dostępu do infrastruktury technicznej były przekazywane na piśmie, jeżeli w przypadku wniosku o zawarcie takiej umowy zastrzeżona jest forma dokumentowa.

Art. 36 pkt 15

Uchyła się art. 20 Megaustawy, ponieważ zmiana umowy o dostępie do infrastruktury technicznej przez Prezesa UKE, działającego z urzędu, następuje na podstawie art. 182 Pke i – zgodnie z nowym brzmieniem nadanym niniejszą nowelizacją – art. 22 ust. 9 Megaustawy, który rozszerza m.in. katalog przesłanek uprawniających do zmiany umowy o dostępie, jeżeli dotyczy infrastruktury technicznej, o potrzebę zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej.

Uchyła się również w art. 21 Megaustawy:

- ust. 2, ponieważ uprawnienie określone w tym przepisie wynika z art. 183 ust. 2 Pke. Okoliczność odmowy zapewnienia dostępu jest wskazana w art. 183 ust. 2 pkt 1 Pke. Natomiast termin 60-dniowy, związany z uzyskaniem przez strony negocjujące umowę o dostępie do infrastruktury technicznej, uprawnienia do wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji rozstrzygającej kwestie dostępu przez Prezesa UKE, pozostaje bez zmian i wynika z zasady ogólnej określonej w art. 183 ust. 2 pkt 2 Pke;
- ust. 2a, ponieważ w przypadku określonym w tym przepisie zastosowanie mieć będzie art. 183 ust. 4–5 Pke, określające wymogi formalne wniosku w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego, a więc również dostępu do infrastruktury technicznej, co wynika z definicji dostępu telekomunikacyjnego zawartego w Pke;
- ust. 3, ponieważ tożsame uprawnienia Prezesa UKE jako organu prowadzącego postępowanie administracyjne, wobec strony postępowania administracyjnego wynika z przepisów z ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000), zwany dalej „Kpa”. Ponadto Prezes UKE może uzyskać te informacje na podstawie projektowanego art. 19 ust. 2 Pke. W przypadku operatorów sieci, będą oni „innymi podmiotami działającymi na rynku komunikacji elektronicznej lub innych rynkach ściśle powiązanych z tym rynkiem” w rozumieniu przywołanego przepisu, niezależnie, czy są stroną w rozumieniu Kpa, tj. stroną postępowania administracyjnego, czy stroną negocjacji.

Art. 36 pkt 16 lit. a

Proponowane nowe brzmienie art. 22 ust. 1 zdanie pierwsze zawiera odwołanie do przepisów związanych z koordynacją dostępu, zawartych w dziale III rozdziału 3 Pke, zastrzegając zmiany wynikające z kolejnych ustępów.

W związku z wprowadzeniem na podstawie art. 183 ust. 1 Pke terminu 60 dni na rozpatrzenie wniosku o rozstrzygnięcie sporu przez Prezesa UKE, w tym sporu o dostępu do infrastruktury technicznej, należy zmienić art. 22 ust. 1 Megaustawy. Termin 60 dni na wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej nie ulega więc zmianie w stosunku do obecnego stanu prawnego. Nie ulega również zmianie konieczność, uwzględnienia przez Prezesa UKE, zapewnienia zakresie konieczności „zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu” załatwiając sprawę sporną dotyczącą umowy o dostępie do infrastruktury technicznej (art. 22 ust. 1 zdanie drugie Megaustawy).

Zgodnie z projektowanym nowym brzmieniem art. 22 ust. 2 ustawy, Prezes UKE, wydając decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu do infrastruktury technicznej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę, aby opłaty z tytułu dostępu umożliwiały zwrot poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kosztów, oraz uwzględniały wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz infrastruktury telekomunikacyjnej. Zmiana w stosunku do obecnego brzmienia art. 22 ust. 2 polega przede wszystkim na usunięciu odwołania do celów określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. L 108 z 24.04.2002, str. 33) (dyrektywa ramowa), w związku z zastąpieniem tejże dyrektywy EKŁE.

Art. 36 pkt 16 lit. c

Proponuje się uchylenie 22 ust. 5 Megaustawy w związku z projektowanym art. 183 ust. 1 pkt 2 Pke, przewidującym możliwość wydania przez Prezesa UKE decyzji rozstrzygającej spór zmieniającej w całości lub w części umowę o dostępie. Natomiast zgodnie z ogólną regułą wyrażoną w art. 188 Pke, zawarcie umowy o dostępie w przedmiocie określonym wcześniej decyzją, skutkuje wygaśnięciem z mocy prawa decyzji w zakresie objętym umową.

Art. 36 pkt 17

Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 23 Megaustawy: *„Do decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdziału 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne”*, a więc przepisy ustanawiające postępowanie konsultacyjne. Postępowanie konsultacyjne będzie miało zastosowanie, ale na podstawie art. 30 pkt 4 Pke, który przesądza, że Prezes UKE przeprowadza je przed podjęciem

rozstrzygnięcia w sprawie spornej o dostęp na podstawie art. 183 ust. 1 Pke. Z powyższych względów art. 23 należy uchylić jako potencjalnie „zdublowaną” regulację.

Art. 36 pkt 18 lit. a–b

W związku z proponowanym wprowadzeniem w art. 176 Pke ogólnej regulacji w zakresie obowiązku przekazywania umowy o dostępie, w tym umowy o dostępie do infrastruktury technicznej, oraz kwestii związanej z jawnością umów o dostępie (art. 176 ust. 3 Pke), zmiana w art. 24 ust. 1 Megaustawy polega na odesłaniu do stosowania ww. artykułu, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez operatora sieci zobowiązanego do zapewnienia dostępu. Pozostałe ust. 2–4 uchyla się.

Art. 36 pkt 22

Nowelizacja art. 27 Megaustawy w zasadniczym zakresie nie zawiera zmian o charakterze merytorycznym i polega przede wszystkim na dostosowaniu jego brzmienia do nowej struktury przepisów o dostępie do infrastruktury technicznej, w związku z czym – dla czytelności – proponuje się nadać nowe brzmienie art. 27 w całości. Merytoryczną zmianą w art. 27 Megaustawy jest odejście od „względności” obowiązku zapewniania dostępu do sieci telekomunikacyjnych, których budowa lub nabycie było finansowane ze środków publicznych. Zgodnie z dotychczasowym art. 27 ust. 1 Megaustawy, o istnieniu tego obowiązku *de facto* rozstrzygały akty (przepisy prawa, decyzje, umowy, itp.), na podstawie których udzielono finansowania publicznego na budowę lub zakup sieci telekomunikacyjnych. Wg projektowanego brzmienia art. 27 ust. 1, obowiązek udzielenia dostępu do sieci telekomunikacyjnych, „finansowanych” ze środków publicznych, będzie następował z mocy samej Megaustawy. Akty, na podstawie których udzielone zostało wsparcie publiczne, w zakresie, w jakim określają warunki zapewniania dostępu do wspieranej infrastruktury telekomunikacyjnej, będą nadal brane pod uwagę przez Prezesa UKE w postępowaniach rozstrzygających spory o dostęp do tej infrastruktury. Co więcej, obowiązek dostępu hurtowego dotyczyć będzie także tych elementów (odcinków) sieci zrealizowanej w ramach projektu, które nie były dofinansowane w tym projekcie i zostały sfinansowane w całości ze środków własnych beneficjenta

Jednocześnie projekt zawiera przepis przejściowy, zgodnie z którym ustawy (tj. z mocy prawa) obowiązek udzielenia dostępu do infrastruktury wspieranej ze środków publicznych nie będzie dotyczyć infrastruktury, co do której wsparcie publiczne zostało udzielone przed wejściem w życie znowelizowanego art. 27 ust. 1 Megaustawy.

Zmiana w art. 27 ust. 1 *in fine* Megaustawy podkreśla, że dostęp do takich sieci lub infrastruktury przedsiębiorcom telekomunikacyjnym jest przejawem dostępu telekomunikacyjnego w rozumieniu Pke.

Art. 36 pkt 23 lit. a, lit. b tiret trzecie, lit. c oraz h, art. 36 pkt 27

Zmiany w art. 29 Megaustawy polegają głównie na:

- w ust. 1 w pkt 2 wskazuje się, że inwentaryzacją objęte są wszystkie obiekty budowlane (nie tylko budynki),
- w ust. 2 w części wspólnej oraz w ust. 2a i 2b dostosowuje się terminologię,
- w ust. 7 uzupełnia się zakres delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia określającego szczegółowe zasady prowadzenia inwentaryzacji o dodatkowe elementy, takie jak zapewnienie szczegółowych informacji o jakości inwentaryzowanej infrastruktury i usług.

Druga z istotnych zmian w obowiązkach inwentaryzacyjnych dotyczy obowiązku informacyjnego w zakresie sprawozdawania o świadczonych usługach – obecnie informowanie o usługach telefonicznych i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych dotyczyć będzie tych usług wyłącznie w zakresie, w jakim są świadczone w pakiecie z usługami dostępu do szerokopasmowego internetu. Zmiany w tym zakresie zostały odzwierciedlone w nowym brzmieniu ust. 1 pkt 1 oraz w częściach wspólnych w ust. 2 i 7. Dodatkowo w ust. 7 uzupełniono upoważnienie do wydania rozporządzenia dookreślającego zasady prowadzenia inwentaryzacji o szczegółową postać elektroniczną przekazywanych danych (podobnie znowelizowano także delegację ustawową z art. 29e megaustawy).

W pozostałym zakresie zmiany w art. 29 stanowią zmianę terminu raportowania o istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej za okres od 1 stycznia do 30 czerwca – z 31 sierpnia na 15 września. Zmiana ta podyktowana jest zmniejszeniem uciążliwości tego obowiązku w okresie wakacyjnym i typowo urlopowym.

Art. 36 pkt 23 lit. b tiret pierwsze i drugie

W art. 29 ust. 2 uchyla się pkt 1 oraz zmienia brzmienie pkt 1a. Zmiany te mają na celu ostateczne doprecyzowanie, jakie kategorie podmiotów zobowiązane są do uczestnictwa w procesie inwentaryzacji infrastruktury i usług. Państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne w zakresie obowiązku inwentaryzacyjnego powinny być traktowane odpowiednio jako podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej (art. 29 ust. 2 pkt 2 lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni (art. 29 ust. 2 pkt 3) i tylko w tym kontekście powinno być oceniane ich zobowiązanie do uczestnictwa w inwentaryzacji. Podobnie jednostki

samorządu terytorialnego powinny być zobowiązane do uczestnictwa w inwentaryzacji w oderwaniu od ich statusu jednostki wykonującej zadania, o których mowa w art. 3 ust. 1 Megaustawy.

Art. 36 pkt 23 lit. d

W art. 29 dodaje się ust. 2c rozstrzygający, że obowiązek inwentaryzacyjny lub obowiązek złożenia oświadczenia o nieposiadaniu infrastruktury telekomunikacyjnej lub nieświadczaniu usług telekomunikacyjnych realizuje się za pomocą Punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji. Podobne zmiany dotyczące uwzględnienia obowiązków publikowania informacji na stronie internetowej tego Punktu zawierają także inne projektowane przepisy (np. nowe brzmienie ust. 6a). Zmiany mają na celu odzwierciedlenie planowanej funkcji Punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji jako głównej bramy informacyjnej i kontaktowej Prezesa UKE w sprawach dotyczących telekomunikacji. Obecnie UKE jest w procesie adaptowania systemu teleinformatycznego Punktu do obsługi wszystkich spraw na styku Prezesa UKE z podmiotami telekomunikacyjnymi,

Art. 36 pkt 23 lit. f

Zmiana polega na doprecyzowaniu w jaki sposób, tj. za pośrednictwem strony Punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji, następuje realizacja prawa wglądu do inwentaryzacji oraz pobierania i otrzymywania danych z niej pochodzących.

Art. 36 pkt 25

Projektowana zmiana uwzględnia nadanie Prezesowi UKE uprawnienia dostępu do wojewódzkich wykazów infrastruktury krytycznej, z którego Prezes UKE czerpać będzie informacje o infrastrukturze technicznej, która może nie służyć celom telekomunikacji. W związku z tym równolegle proponuje się umożliwić operatorom sieci odmowę przekazania do Punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji informacji o infrastrukturze technicznej z powołaniem się na objęcie jej wojewódzkim wykazem infrastruktury krytycznej.

Proponuje się także uspoźnienie terminu na przekazanie danych w wykonaniu obowiązku określonego w art. 29c ust. 1, z terminami wykonania innych obowiązków o charakterze inwentaryzacyjnym i sprawozdawczym, realizowanych na rzecz Prezesa UKE i określonych w Megaustawie – tj. harmonizację terminów na poziomie 28 lutego. Zmiana ta znieśie ryzyko potencjalnego chaosu sprawozdawczego związanego z różnie określonymi terminami wykonania różnych przedmiotowo – choć podobnych funkcjonalnie – obowiązków w zakresie informowania Prezesa UKE o posiadanej infrastrukturze (telekomunikacyjnej lub technicznej).

Art. 36 pkt 26 lit. a i b tiret pierwsze

Zmiana w art. 29d ust. 4 polega na zniesieniu obowiązku przekazywania przez zarządców dróg, do Punktu informacyjnego ds. telekomunikacji, informacji o planowanej infrastrukturze technicznej, dla której zarządcy dróg wydali decyzje o lokalizacji tej infrastruktury w pasie drogowym lub zezwolenia na zajęcie pasa drogowego, o których mowa w art. 39 ust. 3 i art. 40 ust. 1 ustawy o drogach publicznych. W związku z nałożeniem na operatorów sieci bezwzględnego obowiązku przekazywania do ww. Punktu informacji o planowanej infrastrukturze technicznej, informacje w tym zakresie, pochodzące od zarządców dróg, mogą niepotrzebnie dublować informacje przekazane już do Punktu przez operatorów sieci. W związku z tym odpowiednio uchyla się pkt 2 w art. 29d ust. 5, określającym terminy, w jakich zarządcy dróg obowiązani są przekazywać informacje wynikające z wydanych decyzji.

Art. 36 pkt 26 lit. b tiret drugie i lit. c

Zmiana w art. 29d ust. 5 pkt 3 usuwa niedopatrzenie ustawodawcy – lukę prawną, polegającą na niedookreśleniu terminu, w jakim zarządcy dróg obowiązani są przekazywać do Punktu informacyjnego ds. telekomunikacji informacje o planowanych kanałach technologicznych. W obecnym brzmieniu termin określony jest poprzez odwołanie do ust. 6a w art. 39 ustawy o drogach publicznych, który to przepis został uchylony na mocy przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw. Proponuje się, aby termin przekazania informacji o kanałach technologicznych wynosił 6 miesięcy przed dniem złożenia przez inwestora drogowego wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub o pozwoleniu na budowę albo dniem zgłoszenia przebudowy drogi publicznej.

Zgodnie z ust. 6a dodawanym do art. 29d Prezes UKE nabywa uprawnienie do żądania od wojewody uzyskania danych o infrastrukturze krytycznej pochodzących z wojewódzkich planów zarządzania kryzysowego. Uprawnienie to ma na celu zapewnienie Prezesowi UKE lepszej kontroli nad wykonywaniem przez operatorów sieci obowiązków przekazywania do Punktu informacji o infrastrukturze technicznej innej niż objęta inwentaryzacją infrastruktury i usług telekomunikacyjnych.

Art. 36 pkt 30

Art. 22 EKŁE w ust. 2–4 przewiduje dodatkowe uprawnienie dla właściwego organu regulacyjnego lub innego właściwego organu do określania tzw. obszarów wykluczenia

cyfrowego – obszarów geograficznych, które zgodnie z prowadzonymi analizami i prognozami geograficznymi nie znajdują się w zasięgu istniejących i planowanych sieci telekomunikacyjnych. Skorzystanie przez właściwy organ z tego uprawnienia wymaga podania do publicznej wiadomości informacji o ustalonych obszarach wraz z zaproszeniem do zgłaszania zainteresowania objęcia tych obszarów zasięgiem sieci umożliwiającym świadczenie usług dostępu do internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s. Informacje o zgłoszeniu takiego zainteresowania na danym obszarze także powinny być podawane do publicznej wiadomości.

Zgodnie z ustawą z dnia 15 września 2022 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych minister właściwy ds. informatyzacji prowadzić będzie System Informacyjny o Dostępie do Usług Stacjonarnego Internetu Szerokopasmowego (SIDUSIS), w którym zbierane i prezentowane będą informacje o punktach adresowych, w których:

- 1) jest możliwe świadczenie,
- 2) jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia w wyniku realizacji inwestycji finansowanych ze środków publicznych,
- 3) w ciągu 3 lat jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia w wyniku realizacji inwestycji ze środków prywatnych

– za pomocą stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających stacjonarny szerokopasmowy dostęp do Internetu.

W związku z tym kompetencje w zakresie określania tzw. obszarów wykluczenia cyfrowego zgodnie z projektowanymi przepisami przypisana będzie ministrowi właściwemu ds. informatyzacji.

Art. 36 pkt 31 lit. a

Dotychczasowa regulacja art. 30 Megaustawy, ze względu na posługiwanie się pojęciami: „instalacji telekomunikacyjnej” budynku oraz „punktu styku” zdefiniowanego poprzez odwołanie do pojęcia instalacji telekomunikacyjnej budynku, łączy 3 różne mechanizmy przewidziane w prawie europejskim:

- dostęp do wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (art. 9 ust. 2–3 Dyrektywy kosztowej),

- dostęp do budynku w celu doprowadzenia swojej sieci w lokalu abonenta, jeśli brak jest dostępnej wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (art. 9 ust. 5 Dyrektywy kosztowej),
- dostęp do okablowania wewnątrz budynków lub okablowania na odcinku do pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji (art. 12 ust. 3 dyrektywy ramowej – obecnie art. 61 ust. 2 EKŁE).

Korzystanie ze „zbiorczego” pojęcia instalacji telekomunikacyjnej budynku, które obejmuje zarówno okablowanie w budynku, jak i wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną powoduje liczne problemy.

Przede wszystkim prawo wykonania nowej instalacji telekomunikacyjnej budynku zostało uzależnione od dostępności istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku, podczas gdy z art. 9 ust. 5 Dyrektywy kosztowej wynika, że co najwyżej sposób doprowadzenia łącza do abonenta powinien być uzależniony od dostępności wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (kanalizacji telekomunikacyjnej budynku), a nie od dostępności okablowania. Inny problem to jednoznaczne przesądzenie, czy „szczątkowa” instalacja telekomunikacyjna budynku (np. kabel łatwego dostępu bez zakończeń w lokalach) to już instalacja telekomunikacyjna budynku, czy jednak nie.

Z tych względów, aby uporządkować uprawnienia przedsiębiorców telekomunikacyjnych zasadnym jest uporządkowanie siatki pojęciowej i ustalenie prawidłowych zależności pomiędzy różnymi stanami faktycznymi a uprawnieniami przedsiębiorców. Zasadnym jest przede wszystkim usunięcie z siatki pojęciowej (wykorzystywanej na potrzeby Pke i Megaustawy) pojęcia instalacji telekomunikacyjnej budynku w zakresie dotychczasowego art. 30 ust. 1–5d i korzystanie z pojęć:

- wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna (jak w Dyrektywie kosztowej) – podzbiór infrastruktury technicznej, która jest podzbiorem powiązanych zasobów,
- okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji – podzbiór powiązanych zasobów.

Usunięcie instalacji telekomunikacyjnej budynku wymaga jednak ponownego określenia definicji punktu dostępu z art. 2 pkt 11 Dyrektywy kosztowej („punkt styku” z Megaustawy, zmienia się na „miejsce dostępu”). Definicja ta ma następujące funkcje:

- określa do jakiego miejsca przedsiębiorca telekomunikacyjny może bezwarunkowo doprowadzić swoją sieć (art. 9 ust. 1 Dyrektywy kosztowej),
- określa granicę, od której infrastruktura techniczna jest wewnątrzbudynkową infrastrukturą techniczną (której udostępnianie jest obowiązkiem nie tylko operatora sieci, ale każdego jej posiadacza – art. 9 ust. 2 Dyrektywy kosztowej),
- określa granicę, od której wykonanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego okablowania w nowej wewnątrzbudynkowej infrastrukturze technicznej (w tym/lub natynkowo) uzależnione jest m.in. od dostępności istniejącej wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej.

Zgodnie z definicją punktu dostępu zawartego w Dyrektywie kosztowej, jest to: *„punkt fizyczny znajdujący się wewnątrz lub na zewnątrz budynku, dostępny dla przedsiębiorstwa dostarczającego lub upoważnionego do dostarczania publicznych sieci łączności, za pomocą którego to punktu udostępniane jest połączenie z wewnątrzbudynkową infrastrukturą techniczną przystosowaną do szybkich łącz.”*

Definicja ta spełnia wskazane wyżej funkcje tylko wtedy, gdy faktycznie istnieje wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna. Kiedy jej nie ma, powstaje luka i niepewność z nią związana. Dlatego zasadnym jest zdefiniowanie tego punktu w taki sposób, by odnosił się do funkcji, niż do konkretnego stanu infrastruktury.

Dzięki definicji miejsca dostępu będzie można wskazać, że:

- przedsiębiorca może doprowadzić sieć aż do takiego miejsca w budynku (ewentualnie poza nim), w którym będą zbiegać się wszystkie jego przyszłe kable/włókna z danego budynku,
- przedsiębiorca może bezwarunkowo doprowadzić sieć aż do takiego miejsca w budynku (ewentualnie poza nim), w którym będzie mógł skorzystać z okablowania rozprowadzonego po budynku (przez innego przedsiębiorcę bądź inny podmiot),
- sposób doprowadzenia łącza do abonenta (tj. cała analiza dostępności wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, ewentualny wymóg zgody abonenta) zaczyna się od tego jednego miejsca w budynku.

Proponowane zmiany odnoszą się do definicji miejsca dostępu oraz wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej wprowadzonych na gruncie niniejszej nowelizacji. Zgodnie z proponowaną treścią art. 30 ust. 1 Megaustawy, właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, z wyłączeniem użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a,

b, d, e, g oraz h ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, jest zobowiązany zapewnić dostęp polegający na:

- umożliwieniu doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami, w tym infrastrukturą techniczną, aż do miejsca dostępu. W stosunku do dotychczasowego uprawnienia związanego z możliwością doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego, należy podkreślić, że „miejsce dostępu”, może znajdować się w obiekcie budowlanym lub poza nim. Użyte pojęcie „powiązanych zasobów” ma swoją legalną definicję w art. 2 pkt 38 Pke, zgodnie z którą na powiązane zasoby składa się również okablowanie pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji, anteny i urządzenia powiązane z siecią telekomunikacyjną lub usługami komunikacji elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, które mogą służyć do tego celu,
- umożliwieniu doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami dalej niż do miejsca dostępu, pod warunkiem, że elementy tej sieci wraz z powiązanymi zasobami zostaną umieszczone w istniejącej wewnątrzbudynkowej infrastrukturze technicznej, a jeśli brak jest takiej dostępnej infrastruktury, to wówczas gdy użytkownik końcowy, który nie posiada przyłączenia do szybkiej sieci odpowiadającej jego potrzebom, wyraził na to zgodę lub gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny wykona wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną przystosowaną do umieszczenia w niej lub na niej dodatkowych elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów przez innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
- umożliwieniu korzystania z miejsca dostępu,
- umożliwieniu utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub z których korzysta na podstawie innego tytułu prawnego,
- umożliwieniu wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku, w zakresie niezbędnym do korzystania z ww. form dostępu.

Omówiony obowiązek zapewnienia dostępu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego jest związany z celem, któremu ma służyć, tj. zapewnianiu telekomunikacji, wyłącznie w budynku na tej nieruchomości (art. 30 ust. 1 Megaustawy) oraz – co nie było przewidziane w dotychczasowej regulacji, ale jest uzasadnione – gdy ma to służyć zapewnieniu telekomunikacji w budynku na sąsiedniej nieruchomości, której właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub

zarządcą, z wyłączeniem użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, jest ten sam podmiot (art. 30 ust. 1a w brzmieniu nadanym niniejszą nowelizacją).

Zgodnie z nowym brzmieniem art. 30 ust. 1a Megaustawy, właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, z wyłączeniem użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp, o którym mowa w ust. 1, także wtedy, gdy ma to służyć zapewnieniu telekomunikacji w budynku na sąsiedniej nieruchomości, której właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą, z wyłączeniem użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, jest ten sam podmiot. Przepis odnosi się do sytuacji, co do których odmienne poglądy uczestników rynku przekładały się na istotną wątpliwość co do właściwego zastosowania przepisów art. 30 i art. 33 Megaustawy na kanwie poszczególnych stanów faktycznych. Ustęp 1a przesądza o konieczności wystąpienia tzw. podwójnej tożsamości podmiotowej – zarówno po ustronie uprawnionego (ubiegającego lub korzystającego) do dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, jak również zobowiązanego do zapewnienia dostępu.

Nowy art. 30 ust. 1aa reguluje tę samą materię co dotychczasowy art. 30 ust. 1a Megaustawy. Poza oznaczeniem ustępu i zmianą części przepisu, zmiany dotyczą:

- uspołnieniu redakcji przepisów w zakresie pkt 1–2,
- uproszczeniu przesłanki, o której mowa w pkt 3, zgodnie z której nowym brzmieniem, wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest niedostępna, jeżeli warunki dostępu do tej infrastruktury są dyskryminujące lub ekonomicznie nieefektywne dla ubiegającego się o dostęp,
- zmiany przesłanki „technologicznej” na bardziej adekwatną, zgodnie z którą wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest niedostępna, jeżeli wykorzystanie jej na potrzeby umieszczenia w niej lub na niej elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami, zgodnie z zamierzeniem przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jest technicznie niewykonalne. W tym zakresie należy zauważyć że jest to rozwiązanie uwzględniające dotychczasowe uprawnienie do wykonania instalacji telekomunikacyjnej ze względu na „nieodpowiadanie zapotrzebowaniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego” (art. 30 ust. 1 pkt 3 lit. b Megaustawy w dotychczasowym brzmieniu).

Wyłączenie użytkowników rządowych wymienionych w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, wprowadzono na wzór art. 174 tej samej. Budynki, których właścicielem jest administracja rządowa często mogą stanowić infrastrukturę na potrzeby bezpieczeństwa i obronności państwa, dlatego zasadnym jest analogiczne wyłączenie wymogu obligatoryjnego udostępnienia tej infrastruktury przez użytkowników rządowych.

Art. 36 pkt 31 lit. f

Zmiana w art. 30 ust. 3 Megaustawy jest konsekwencją zmian w zakresie definicji oraz rozwiązań wynikających z projektowanych zmian – nowego brzmienia art. 30 ust. 1 Megaustawy oraz faktu, że obowiązek zapewnienia dostępu do okablowania, w związku z transpozycją przepisów EKŁE, wynika z Pke.

Zgodnie ze zmianami w art. 30 ust. 3a Megaustawy, dostęp, o którym mowa w art. 30 ust. 1 jest nieodpłatny, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi:

- koszty doprowadzenia, utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub z których korzysta na podstawie innego tytułu prawnego, w tym przywrócenia stanu poprzedniego nieruchomości,
- koszty, które wystąpiły po stronie zapewniającego dostęp, jeżeli są konieczne, zaistniały bezpośrednio na skutek zapewnienia takiego dostępu i nie są związane ze zwykłą działalnością zapewniającego dostęp.

Natomiast dostęp, o którym mowa w art. 30 ust. 3 Megaustawy, jest:

- odpłatny jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest własnością podmiotu, dla którego działalność telekomunikacyjna nie jest przeważającym przedmiotem działalności. Opłaty za ten dostęp powinny umożliwiać zwrot proporcjonalnej części poniesionych przez ten podmiot kosztów powstania tej infrastruktury oraz ponoszonych przez ten podmiot kosztów jej utrzymania oraz uwzględniać wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego podmiotu, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, albo
- nieodpłatny jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest własnością podmiotu, dla którego działalność telekomunikacyjna nie jest przeważającym przedmiotem

działalności, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi proporcjonalną część kosztów utrzymania tej infrastruktury.

Art. 36 pkt 31 lit. g

Uchyła się ust. 3b jako zbędny – koszty dotyczące dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i ust. 3 Megaustawy będą uregulowane w całości w nowym brzmieniu art. 30 ust. 3a.

Art. 36 pkt 31 lit. h

Zmiany polegające na wprowadzeniu nowego brzmienia art. 30 ust. 4 wynikają z:

- uregulowania zawartego w art. 168 ust. 2 Pke, zgodnie z którym umowa o dostępie określa warunki dostępu telekomunikacyjnego (w rozumieniu Pke, a więc obejmujące dostęp do nieruchomości, w tym do budynków niezależnie od tego, czy dysponentem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, czy inny podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu) oraz związanej z nim współpracy. Z tego powodu należy usunąć art. 30 ust. 4 zdanie pierwsze Megaustawy,
- konieczności uspoźnienia brzmienia treści dotychczasowego art. 30 ust. 4 zdanie drugie Megaustawy, przy zachowaniu rozwiązania polegającego na tym, że zawarcie umowy o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 Megaustawy, stanowi czynność zwykłego zarządu. Ze względu, że obowiązek zapewnienia dostępu do okablowania w budynku znajduje się w Pke zgodnie z projektem tejże ustawy, również w art. 174 ust. 3 Pke znajduje się odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 30 ust. 4 Megaustawy.

Art. 36 pkt 31 lit. j tiret trzecie

Dodane do art. 30 ust. 4 punkty 5 i 6 stanowią przeniesienie, odpowiednio regulacji z art. 30 ust. 5b i 5ba, przy odpowiednim dostosowania brzmienia do nowej siatki pojęciowej. Regulacje te stanowią odmienności, w stosunku do ogólnej procedury rozstrzygania sporów o dostęp przez Prezesa UKE uregulowanej w dziale rozdziału 3 Pke.

Art. 36 pkt 31 lit. j

Treść przepisów art. 30 ust. 5b i 5ba zostaje przeniesiona do ust. 5 jako pkt 5 i 6, jako że stanowią odmienności, w stosunku do ogólnej procedury rozstrzygania sporów o dostęp przez Prezesa UKE uregulowanej w dziale III rozdział 3 Pke.

Artykuł art. 30 ust. 5c Megaustawy w dotychczasowym brzmieniu jest zbędny, ponieważ możliwość stosowania art. 49 Kpa, w przypadkach, gdy liczba stron postępowania przekracza

20 – lub innymi słowy, gdy w postępowaniu bierze udział więcej niż 20 stron – wynika wprost z treści art. 49a Kpa, który wszedł w życie 1 czerwca 2017 r.

Art. 36 pkt 31 lit. l

Art. 30 ust. 5f w obecnym brzmieniu jest zbędny, ponieważ treść art. 30 nie przewiduje już rozróżnienia polegającego na wyłączeniu spod obowiązków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości, „niebędącego przedsiębiorcą telekomunikacyjnym”.

Art. 36 pkt 31 lit. m

W efekcie zidentyfikowanej przez uczestników rynku, niezgodnej z *ratio legis* przepisów Megaustawy, praktyk żądania przez dysponentów nieruchomości ustanowienia służebności przesyłu na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1360), konieczne jest wskazanie *expressis verbis*, że właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie może żądać ustanowienia za wynagrodzeniem służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli zachodzą przesłanki zapewnienia temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 1a Megaustawy w brzmieniu nadanym niniejszą nowelizacją.

Art. 36 pkt 32

Uprawnienia użytkownika końcowego, do których odnosi się art. 31 i 32 Megaustawy, niezależnie od stosunku prawnego łączącego użytkownika końcowego z właścicielem nieruchomości, przysługują na podstawie przepisów odnoszących się do różnego rodzaju zobowiązań, zawartych w Kc. Tytułem przykładu, zgodnie z art. 684 Kc: „*najemca może założyć w najętym lokalu oświetlenie elektryczne, gaz, telefon, radio i inne podobne urządzenia, chyba że sposób ich założenia sprzeciwia się obowiązującym przepisom albo zagraża bezpieczeństwu nieruchomości. Jeżeli do założenia urządzeń potrzebne jest współdziałanie wynajmującego, najemca może domagać się tego współdziałania za zwrotem wynikłych stąd kosztów*”. Proponuje się więc uchylenie art. 31 i 32 jako zbędnych i powielających uprawnienia wynikające z innych obowiązujących przepisów.

Art. 36 pkt 33

Zmiany w brzmieniu art. 33 ust. 1 służą zmniejszeniu wątpliwości interpretacyjnych związanych z uprawnieniami i obowiązkami w zakresie dostępu do nieruchomości na podstawie art. 30 ust. 1 (i art. 30 ust. 1a w brzmieniu nadanym niniejszą nowelizacją), a art. 33

Megaustawy. Doprecyzowanie polega na wskazaniu, że obowiązek z art. 33 ust. 1 dotyczy „innych przypadków niż określone w art. 30 ust. 1 i 1a”. Pozostałe zmiany w brzmieniu art. 33 ust. 1 związane są z potrzebą dostosowania postanowień do innych zmian, wynikających również z projektu ustawy Pke, która to uchyla ustawę Pt.

Nowe brzmienie art. 33 ust. 2 związane jest z przesądzeniem, że umieszczanie, eksploatacja oraz konserwacja punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na nieruchomościach stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, będzie nieodpłatne. Powyższe rozwiązanie wpisuje się w jeden z głównych celów strategicznych Komunikatu *Gigabit Society* (powielanego także w dokumentach krajowych), a mianowicie zapewnienia do roku 2025 niezakłóconego dostępu do sieci 5G na wszystkich obszarach miejskich i na wszystkich głównych szlakach komunikacyjnych (a więc także kolejowych). W celu stworzenia przyjaznych warunków dla realizacji nowoczesnych sieci telekomunikacyjnych służących zapewnieniu dostępu do usług telekomunikacyjnych na szlakach kolejowych, uzasadnione jest zatem, aby dostęp do nieruchomości, stanowiących obszar kolejowy, w celu umieszczania na nich punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, był nieodpłatny. Beneficjentem takiej regulacji będą nie tylko przedsiębiorcy telekomunikacyjni, ale przede wszystkim pasażerowie korzystający z transportu kolejowego, którzy będą mieli możliwość uzyskania dostępu, w trakcie korzystania z transportu kolejowego, do nowoczesnych usług telekomunikacyjnych realizowanych przy wykorzystaniu punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Możliwość korzystania z nowoczesnych usług telekomunikacyjnych w trakcie korzystania z transportu kolejowego stanowić będzie również niewątpliwą zachętę dla pasażerów do korzystania z tego typu transportu, a zatem jest potencjalnie korzystna także z punktu widzenia przewoźników kolejowych, w tym podmiotów zapewniających dostęp do nieruchomości stanowiących obszar kolejowy. Wskazać należy również, iż tego typu rozwiązania przewidujące pewnego rodzaju „uprzywilejowanie” określonej formy dostępu do nieruchomości czy określonej infrastruktury w związku z uznaniem istotności celu, który będzie realizowany za pomocą tak uzyskanego dostępu już teraz występują w przepisach, zarówno na poziomie krajowym jak i unijnym. Tytułem przykładu wskazać można choćby nieodpłatny dostęp do nieruchomości w celu związanym z zapewnieniem telekomunikacji na danej nieruchomości (przewidziany w art. 30 Megaustawy) czy przewidziany w art. 57 ust. 4 i 5 EKŁE (a znajdujący odzwierciedlenie w projektowanym art. 17a Megaustawy) nieodpłatny dostęp: „do każdej zarządzanej przez krajowe, regionalne lub lokalne organy publiczne infrastruktury technicznej, która nadaje się

pod względem technicznym do umieszczania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub która jest niezbędna do połączenia takich punktów dostępu z siecią szkieletową”. W tym miejscu warto również podkreślić, iż jak zostało wskazane w SOR „Cyfryzacja i innowacyjność potrzebują odpowiedniej infrastruktury telekomunikacyjnej. Dostęp do szybkiego internetu napędza rozwój społeczno-gospodarczy i jest jedną z podstawowych potrzeb, której zaspokojenie umożliwia społeczeństwu korzystanie z usług i aplikacji ułatwiających życie codzienne. Dzięki sieciom szerokopasmowym możliwe jest ograniczenie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, m.in. poprzez nowe modele biznesowe, lepsze zautomatyzowanie produkcji czy dostęp do nowych narzędzi cyfrowych. Coraz bardziej zaawansowane usługi cyfrowe wymagają coraz wyższych przepustowości. Rozwój sieci w tym kierunku jest zatem kołem zamachowym innowacji wzmacniających konkurencyjność gospodarki i poziom życia obywateli. (...) Szerokopasmowy dostęp do internetu, podobnie jak inne techniki informacyjno-komunikacyjne (ICT), stanowi katalizator wzrostu gospodarczego, zarówno w skali globalnej, jak i regionalnej. (...) Podstawowym wymogiem wystąpienia tych efektów jest dostępność nowoczesnej infrastruktury, dlatego rolą państwa w tym zakresie jest tworzenie przyjaznych warunków dla budowy sieci szerokopasmowych (mobilnych i stacjonarnych) oraz interwencja publiczna ze środków krajowych i unijnych maksymalizująca pozytywny wpływ tych sieci na gospodarkę i społeczeństwo.”. Wprowadzenie nieodpłatnego dostępu do nieruchomości stanowiących obszar kolejowy na cele związane z umieszczeniem punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu stanowi właśnie wyraz realizacji roli państwa w zakresie „tworzenia przyjaznych warunków dla budowy sieci szerokopasmowych (mobilnych i stacjonarnych)”.

Zmiany w art. 33 ust. 3 wynikają z:

- uregulowania zawartego w art. 168 ust. 2 Pke, zgodnie z którym umowa o dostępie określa warunki dostępu telekomunikacyjnego (w rozumieniu Pke, a więc obejmujące dostęp do nieruchomości, w tym do budynków niezależnie od tego, czy dysponentem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, czy inny podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu) oraz związanej z nim współpracy,
- art. 168 ust. 1 Pke, który dla umowy o dostępie jest przewiduje formę dokumentową pod rygorem nieważności. Projektuje się więc rezygnację z obowiązku zawierania umowy na piśmie, także o dostępie, o którym mowa w art. 33,

- konieczności uzupełnienia katalogu podmiotów w ślad za art. 33 ust. 1 Megaustawy, z którymi również warunki korzystania z nieruchomości powinny być ustalone w terminie 30 dni od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy w zakresie rzeczowego dostępu,
- dodaje się zdanie, zgodnie z którym art. 30 ust. 5d Megaustawy stosuje się odpowiednio. „Odpowiednie stosowanie” w ocenie projektodawcy oznacza, że przewidziany skutek związania następców prawnych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych umową lub decyzją oraz innych podmiotów władających tą nieruchomością dotyczy umów oraz decyzji w sprawie dostępu, o którym mowa w art. 33 (a nie art. 30 ust. 1 i 3) Megaustawy.

Należy podkreślić, że w związku z niezmienioną treścią art. 33 ust. 7 Megaustawy, spór o dostęp, o którym mowa w art. 33 Megaustawy, będzie rozstrzygany w oparciu o przepis tego artykułu i odpowiednie stosowanie przepisów, do których odsyła. W tym kontekście regulacja art. 33 Megaustawy ma charakter *lex specialis* w stosunku do Działu III Rozdziału 3 Pke.

Art. 36 pkt 34

Proponuje się uchylenie art. 35 Megaustawy, ponieważ infrastruktura techniczna, o której mowa w rzeczonym przepisie, jest udostępniana przez operatorów sieci w oparciu o inne przepisy ustawy, a spory o dostęp do tej infrastruktury rozstrzyga Prezes UKE.

Art. 36 pkt 35 lit. d

Dodany do art. 35a Megaustawy ust. 8 przesądza, że Prezes UKE przed przyjęciem rozstrzygnięcia w sprawie o której mowa w art. 35a ust. 3 Megaustawy, przeprowadza się postępowanie konsultacyjne zgodnie z regulacją zawartą w Pke. Innymi słowy, jest to „inne rozstrzygnięcie wskazane w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych” w rozumieniu art. 30 pkt 13 Pke.

Art. 36 pkt 36

Proponuje się usunięcie art. 36 Megaustawy jako przepisu zbędnego i powodującego istotne wątpliwości interpretacyjne w związku z odesłaniem do odpowiedniego stosowania przepisów art. 33 i 34 Megaustawy, z kolei które przepisy również odsyłają do „odpowiedniego stosowania” innych przepisów.

Art. 36 pkt 37 lit. a

Zmiany w projektowanym nowym brzmieniu art. 36 ust. 2 pkt 1 i 2 Megaustawy wynikają, po pierwsze, z potrzeby doprecyzowania, na czym polega koordynacja robót. Przedmiotem

koordynacji może być się tylko wykonanie robót dotyczących szybkiej sieci telekomunikacyjnej, ale zgodnie z nowym brzmieniem również powiązanych z zasobów w rozumieniu art. 2 pkt 38 Pke. Po drugie, w art. 36a ust. 2 pkt 2 Megaustawy zastąpiono określenie „punkt styku” na „miejsce dostępu” oraz usunięto wyrażenie „uwzględniającej potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego dotyczące realizacji elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej” jako zbytecznego.

Art. 36 pkt 37 lit. c tირet pierwsze

Zmiana w art. 36a ust. 5 pkt 3 Megaustawy jest związana z potrzebą wyjaśnienia, że włókno światłowodowe jest elementem sieci, ale nie jest elementem infrastruktury technicznej, co wynika wprost z definicji tej infrastruktury zawartej w art. 2 pkt 6 Megaustawy.

Art. 36 pkt 38 lit. b

W związku z proponowanym wprowadzeniem w art. 176 Pke ogólnej zasady w zakresie obowiązku przekazywania umowy o dostępie, zawarte w dotychczasowym brzmieniu art. 36b ust. 3 Megaustawy odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 24 Megaustawy należy zastąpić, poprzez odesłanie bezpośrednio do stosowania się art. 176 Pke, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez operatora sieci zobowiązanego do zapewnienia dostępu. Odesłanie w kształcie zaproponowanym poprzez brzmienie nowego ust. 3a w art. 36b jest niezbędne do utrzymania dotychczas obowiązującego rozwiązania, ponieważ umowa o koordynacji robót budowlanych nie jest umową o dostępie.

Art. 36 ust. 39 lit. a

Zmiana nie stanowi zmiany merytorycznej, ponieważ w zakresie wymogów w zakresie wniosku kierowanego do starosty o rozstrzygnięcie sporu o koordynację robót, dotychczasowe odesłanie do odpowiedniego stosowania uchylonego art. 21 ust. 2a Megaustawy zastępuje się odesłaniem do odpowiedniego stosowania art. 183 ust. 4 ustawy Pke.

18) ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych

Zmiana w art. 51 w ust. 1 w zdaniu drugim polega na zastąpieniu odwołania do art. 179 ust. 4a Pt odwołaniem do art. 43 ust. 4 ustawy Pke. Obecnie obowiązujący art. 51 ust. 1 ustawy o ochronie informacji niejawnych wskazuje, że obowiązkowi akredytacji bezpieczeństwa teleinformatycznego nie podlegają systemy teleinformatyczne znajdujące się poza strefami ochronnymi oraz służące bezpośrednio do pozyskiwania i przekazywania w sposób niejawny informacji oraz utrwalania dowodów w trakcie realizacji czynności operacyjno-

rozpoznawczych lub procesowych przez uprawnione do tego podmioty. Wyłączenie obowiązku akredytacji nie obejmuje interfejsów, o których mowa w art. 179 ust. 4a Pt oraz systemów z nimi współpracujących. Określone w art. 179 ust. 4a Pt interfejsy są to interfejsy, za pomocą których przedsiębiorcy telekomunikacyjni mogą zapewniać podmiotom uprawnionym warunki dostępu i utrwalania określonych w Pt danych. Na skutek uchylecia ustawy Pt konieczne jest odesłanie do art. 43 ust. 5 Pke, który odpowiada art. 179 ust. 4a Pt. Nowelizacja ma charakter dostosowujący i nie wiąże się ze zmianą merytoryczną;

19) ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe

Zmiana polega na dodaniu Rozdziału 10a. Organy właściwe w sprawach poczty, który powtarza treść dotychczasowej regulacji odnoszącej się do usług pocztowych zawartej dotychczas w poszczególnych ustępach art. 189, art. 192 oraz w art. 192a ustawy Pt. Przeniesienie tej regulacji do ustawy – Prawo pocztowe ma charakter porządkujący.

Ponadto dodano ust. 2 w art. 121, który umożliwi stosowanie, do prowadzonych przez Prezesa UKE kontroli oraz zaleceń pokontrolnych, przepisów rozdziału 8 Działu I ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeksu postępowania administracyjnego, tj. przepisów o doręczeniach;

20) ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego

W zakresie nowelizacji ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego wprowadzono zmiany w art. 8 ust. 1 lit b, które mają na celu wdrożenie obowiązku z art. 109 ust. 6 EKŁE dotyczącego wykorzystywania przy lokalizacji osoby wykonującej połączenie na numer 112 nie tylko danych lokalizacyjnych ustalanych w oparciu o sieć telekomunikacyjną (tak jak obecnie), ale również danych pochodzących z urządzenia końcowego użytkownika (o ile urządzenie to posiada takie techniczne możliwości). Dodatkowo w art. 20 ust. 1 uwzględniono poszerzony w EKŁE katalog podmiotów, które mają obowiązek zapewniania połączeń z numerami alarmowymi. W związku z tym, w przepisie tym jako adresata obowiązku wskazano dostawcę publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów.

Wprowadzono również zmiany wynikające z konieczności zapewnienia możliwości wysyłania na numer alarmowy 112 krótkich wiadomości tekstowych. Kierując się stwierdzonymi trudnościami (technicznymi i finansowymi) w dostarczeniu sms do właściwych terytorialnie centrów powiadamiania ratunkowego, zdecydowano o zmianie sposobu kierowania sms. Zmiana ta jest korzystna zarówno dla systemu powiadamiania ratunkowego, jak i dla

operatorów telekomunikacyjnych. Pozwoli na wykorzystanie istniejącej infrastruktury (centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego), której odpowiednie modyfikacje i późniejsze utrzymanie będzie mniej kosztowne, niż budowa nowej, odrębnej struktury i – co za tym idzie – przyniesie oszczędności dla budżetu państwa.

Powyższa zmiana podyktowana jest koniecznością rozszerzenia wykorzystania centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, nie zawężając go tylko do pozyskiwania danych lokalizacyjnych z PLI CBD.

Z uwagi na szybko zachodzące zmiany w zakresie potrzeb wykorzystania CP SPR, w tym wynikające z prawa UE, delegację do wydania rozporządzenia o CPSPR dotychczas zawartą w Pt przeniesiono do ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego.

Wprowadzono również zmiany dostosowujące słownictwo występujące na gruncie ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego do słownictwa stosowanego w Pke;

21) ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach

Zmiany mają charakter dostosowujący. W związku z uchyceniem Pt konieczne jest zastąpienie odwołań do przepisów Pt odpowiadającymi im odwołaniami do przepisów Pke. Zawarta w art. 3 pkt 15 definicja „sieci telekomunikacyjnej” odwoływała się do definicji „sieci telekomunikacyjnej”, zawartej w art. 2 pkt 35 Pt. Definicja ta została przeniesiona z Pt do art. 2 pkt 58 Pke w związku z tym należało zmienić odwołanie.

Analogicznie, zawarta w art. 3 pkt 19 ustawy o cudzoziemcach definicja „urządzenia telekomunikacyjnego” odwołuje się do definicji „urządzenia telekomunikacyjnego” zawartej w art. 2 pkt 46 Pt. Definicja ta została przeniesiona do art. 2 pkt 74 Pke w związku z tym należało zmienić odwołanie;

22) ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców

Niniejsza ustawa przewiduje zmianę art. 48 ust. 11 oraz art. 50 ust. 2 ustawy – Prawo przedsiębiorców, która polega na wyłączeniu obowiązku zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli oraz wyłączeniu obowiązku wykonywania czynności kontrolnych w obecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej – w przypadku kontroli prowadzonej przez Prezesa UKE na podstawie ustawy Pke w zakresie funkcjonowania infrastruktury telekomunikacyjnej lub korzystania z niej.

Należy wskazać, że obecne regulacje wynikające z Prawa przedsiębiorców uniemożliwiają przeprowadzenie w określonych wypadkach realnych kontroli i nie uwzględniają w żaden

sposób specyfiki rynku telekomunikacyjnego. Dotyczy to w szczególności sytuacji powodowania szkodliwych zakłóceń. W sytuacji spełnienia wymogów określonych w Prawie przedsiębiorców, czyli zawiadomienia z wyprzedzeniem o planowanej kontroli, przedsiębiorca na czas tej kontroli zaprzestaje podejmowania działań niezgodnych z prawem. Należy przy tym zauważyć, że Prawo przedsiębiorców zawiera już obecnie szereg wyłączeń kiedy nie trzeba dokonywać uprzedniego zawiadomienia, np. w przypadku kontrolowania jakości paliw, czy kontroli podejmowanych na podstawie Prawa energetycznego. Żadne z tych wyłączeń nie znajduje jednak zastosowania w sytuacjach kontroli prowadzonych przez UKE. W szczególności nie można skorzystać z wyłączenia dotyczącego przeciwdziałaniu popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, ponieważ nieprzestrzeganie przepisów PT lub PKE nie stanowi przestępstwa ani wykroczenia. Z tego względu wprowadzana zmianę należy uznać za konieczną celem umożliwienia sprawnego przeprowadzania przez Prezesa UKE kontroli, na podstawie ustawy Pke;

23) ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw – art. 55 projektu ustawy

Art. 29 Megaustawy określa zasady prowadzenia inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych, tj. procesu służącego Prezesowi UKE do gromadzenia informacji o pokryciu terytorium kraju infrastrukturą telekomunikacyjną oraz pozyskiwania danych o usługach, jakie są oraz mogą być świadczone w Polsce. Przepisy dotyczące prowadzenia inwentaryzacji zostały zawarte w Megaustawie już w jej tekście pierwotnym z 2010 r.

Do momentu przyjęcia EKŁE wspólnotowe ramy regulacyjne dla rynku telekomunikacyjnego nie określały zobowiązania dla Państw członkowskich do zorganizowania procesów służących zbieraniu danych o funkcjonujących na ich terenach sieciach łączności elektronicznej. Dopiero EKŁE, w treści art. 22, wprost zobowiązało Państwa członkowskie do prowadzenia tzw. analiz geograficznych, dotyczących co najmniej sieci łączności elektronicznej zapewniających szerokopasmową transmisję danych.

Obecnie obowiązujący art. 29 Megaustawy, w przeważającej większości jego treści, jest zgodny z art. 22 EKŁE, tj. określa zasady prowadzenia analiz geograficznych w zakresie już istniejących sieci telekomunikacyjnych (art. 22 ust. 1 akapit pierwszy, drugi i siódmy EKŁE), oraz zasady udostępniania informacji z tych analiz (art. 22 ust. 5 akapit drugi EKŁE). Natomiast art. 22 EKŁE umożliwia też Państwom członkowskim prowadzenie prognoz dotyczących planowanych inwestycji w sieci łączności elektronicznej, co obecnie nie jest przedmiotem

inwentaryzacji Prezesa UKE. Co prawda, na podstawie dotychczasowego art. 6b ust. 1 pkt 2 Prawa telekomunikacyjnego Prezes UKE posiadał uprawnienie do wezwania operatorów telekomunikacyjnych do przedstawienia informacji o obszarach geograficznych, które operatorzy planują objąć zasięgiem sieci telekomunikacyjnych, jednak było to uprawnienie Prezesa UKE o charakterze fakultatywnym, a zbierane w tym trybie informacje mogły dotyczyć wyłącznie bieżącego roku kalendarzowego.

W związku z tym, że znaczenie informacji o potencjalnym pokryciu kraju infrastrukturą telekomunikacyjną wzrosło w związku z nową strukturą uprawnień regulacyjnych Prezesa UKE, proponuje się, aby nowelizacja art. 29 Megaustawy dokonała implementacji art. 22 EKŁE w zakresie prowadzenia prognoz dotyczących planowanych inwestycji.

Ze względów formalnych oraz historycznych, zmiany zasad prowadzenia inwentaryzacji zostały już częściowo zaprojektowane w Megaustawie ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, która nowelizowała zasady prowadzenia inwentaryzacji w zakresie m.in. częstotliwości przekazywania informacji Prezesowi UKE. Ze względów ekonomiki legislacyjnej oraz biorąc pod uwagę czytelność zmian w art. 29 Megaustawy, proponuje się obecnie uchylenie przeważającej większości nowelizacji tego przepisu, przewidzianych ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r., oraz „przeniesienie” tych nowelizacji do zakresu zmian w art. 29 objętych projektowanym art. 36 pkt 23 niniejszej ustawy. Zaproponowana technika legislacyjna nie doprowadzi do zmian o charakterze merytorycznym w zasadach prowadzenia inwentaryzacji, które mają obowiązywać zarówno na podstawie zmian przewidzianych niniejszą ustawą, jak i ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r.

24) zmiany w ustawie z dnia:

- 6 kwietnia 1990 r. o Policji,
- 12 października 1990 r. o Straży Granicznej,
- 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych,
- 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych,
- 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej,
- 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego,
- 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami,

- 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
- 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych,
- 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu,
- 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze,
- 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym,
- 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary,
- 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe,
- 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym,
- 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym,
- 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego,
- 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym,
- 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej,
- 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,
- 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta,
- 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim,
- 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne,
- 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej,
- 2 grudnia 2016 r. o wyposażeniu morskim,
- 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej,
- 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa,
- 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu,
- dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 31 lipca 2019 r. o powszechnym spisie rolnym w 2020 r.,
- 9 sierpnia 2019 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r.,
- 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny,
- 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa.

Zmiany w w/w ustawach przede wszystkim mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu służb, uprawnionych organów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane w art. 45, art. 49, oraz art. 384. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.

Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” – stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”.

W zakresie ustaw: o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym oraz o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu ze względu na specyfikę działania tych służb zdecydowano się na rozszerzenie katalogu podmiotowego przedsiębiorców zobowiązanych do udostępniania danych i zapewniających warunki do przeprowadzenia kontroli operacyjnej – na wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej. W związku z czym odpowiednio w tych ustawach w art. 31 ust. 11 oraz w art. 32 ust. 2–5, w art. 17 ust. 12 oraz w art. 18 ust. 2 i 3, oraz w art. 27 ust. 12 i w art. 28 ust. 2 i 3 wyrazy „przedsiębiorca telekomunikacyjny” zastąpiono wyrazami „przedsiębiorca komunikacji elektronicznej”, a ponadto pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny”. W zakresie ustawy – Kodeks postępowania karnego zmieniono odwołania do Pt na odwołania do Pke oraz zmieniono odwołania do art. 180c i art. 180d Pt na odwołania do art. 45, art. 49 Pke.

Dodatkowo, uzupełniono art. 5 ust. 1 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu poprzez dodanie pkt 3a. dotyczącego zarządzania satelitarną usługą publiczną o regulowanym dostępie PRS, w związku z kompleksowym uregulowaniem w Pke oraz ustawie o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu zagadnień związanych z PRS, w tym działalności jednostki zarządzającej PRS – CPA Polska (Competent PRS Authority). Część zadań CPA powinna być wykonywana we współpracy lub za zgodą krajowej władzy bezpieczeństwa (National Security Authority – NSA) oraz organu do spraw

dystrybucji produktów kryptograficznych (Crypto Distribution Authority – CDA). W Polsce funkcję obu organów pełni Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przy czym dotychczas w żadnym akcie prawnym nie wskazano, że ABW jest organem do spraw dystrybucji produktów kryptograficznych.

W związku z tym, w ustawie z dnia 24 maja 2012 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu należało wprowadzić zapis określający współpracę Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w obszarze zarządzania kluczami kryptograficznymi PRS w Polsce, w szczególności pełnienie przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego funkcji organu do spraw dystrybucji produktów kryptograficznych.

III. Przepis uchylający, przepisy epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy

W związku z wejściem w życie nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, w art. 58 ustawy przewidziano uchylenie ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Dodano przy tym zastrzeżenie, że przepis art. 56 ust. 4a ustawy Prawo telekomunikacyjne traci moc z dniem ogłoszenia ustawy. Ponadto przepis art. 199 ust. 1b pkt 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne utracił moc z dniem 28 lutego 2021 r. Uzasadnienie do tej zmiany zawarto w omówieniu terminu wejścia w życie ustawy Pke.

Zastąpienie w systemie prawa dotychczasowych regulacji rozwiązaniami wprowadzanymi przepisami Pke, prowadzi do powstania sytuacji intertemporalnych wymagających rozstrzygnięcia w niniejszej ustawie.

Uregulowania w przepisach ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej wymagają kwestie dotyczące:

1) rocznej opłaty telekomunikacyjnej – art. 59

Zgodnie z art. 183 ust. 8 Pt (w Pke art. 23 ust. 13), minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do 15 grudnia każdego roku komunikat o wysokości wskaźnika opłaty telekomunikacyjnej. Komunikat Ministra Cyfryzacji o wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej w 2022 r. został ogłoszony w dniu 9 grudnia 2021 r. i będzie obowiązywał do dnia 31 grudnia 2022 r. na podstawie Pt (art. 23 Pke – 6 miesięczne *vacatio legis*). Planowane wejście w życie Pke w ciągu roku 2022 r. powoduje, że niezbędne jest zapewnienie podstawy prawnej dla ustalenia i uiszczenia opłaty telekomunikacyjnej w 2023 r.

Zgodnie z art. 183 ust. 8 Pt (w Pke art. 23 ust. 13), minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do 15 grudnia każdego roku komunikat o wysokości wskaźnika opłaty telekomunikacyjnej. Komunikat Ministra Cyfryzacji o wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej w 2023 r. zostanie ogłoszony w grudniu 2022 r. Planowane wejście w życie Pke w 2023 r. powoduje, że niezbędne jest zapewnienie podstawy prawnej dla ustalenia i uiszczenia opłaty telekomunikacyjnej w 2023 r. Ponadto dodano przepisy, które stanowią podstawę prawną (po wejściu w życie Pke i utracie mocy przez Pt) do obowiązywania komunikatu Ministra Cyfryzacji o wysokości wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej w 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

Ponadto wskazano przepisy, zgodnie z którymi do ustalenia i uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych za rok 2024 stosuje się przepisy ustawy Pke.

2) zapewnienia Prezesowi UKE odpowiedniego czasu na dostosowanie urzędu, w tym w zakresie systemów teleinformatycznych, do nowych regulacji w zakresie wydawania pozwoleń radiowych – art. 60

Przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy Pke, zgodnie z którą w przypadku wydłużenia okresu ważności pozwoleń radiowych w związku z przedłużeniem rezerwacji lub jej dokonaniem na kolejny okres Prezes UKE wydaje jedną decyzję w odniesieniu do wszystkich wskazanych we wniosku pozwoleń, Prezes UKE będzie mógł wszcząć i prowadzić jedno postępowanie oraz wydać jedną decyzję lub odrębne decyzje w sprawie zmiany wskazanych pozwoleń;

3) zestawów prepaid dostępnych w sprzedaży w dniu wejścia w życie Pke – art. 61

W celu ograniczenia kosztów dostosowania znajdujących się w obrocie zestawów startowych prepaid do przepisów Pke oraz uniknięcia konieczności ich wycofywania z rynku jako niezgodnych z nowymi przepisami wprowadzono regulację przejściową w tym zakresie.

Przepis umożliwi dostawcom usług sprzedaż już wyprodukowanych starterów usług prepaid, przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy mimo, że startery te nie zawierają wszystkich informacji o których mowa w art. 279, art. 281 i art. 284 Pke. Doręczenie tych informacji realizowane jest poprzez poinformowanie na trwałym nośniku o udostępnieniu zwięzłego podsumowania warunków umowy w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów. W takim wypadku

dostawca usług może przedstawić je niezwłocznie po uruchomieniu usług (po zarejestrowaniu danych abonenta i włożeniu przez niego karty SIM do urządzenia) poprzez przesłanie wiadomości sms na zarejestrowany numer telefonu z linkiem do wymaganych informacji. Abonent musi zostać pouczony o konieczności ich pobrania i utrwalenia do celów dowodowych lub możliwości otrzymania tych dokumentów w każdej placówce danego dostawcy. W tym wypadku konsument nie musi potwierdzać woli zawarcia umowy po otrzymaniu podsumowania.

Należy podkreślić, że startery przekazane do sprzedaży po dniu wejścia w życie Pke mają zawierać zwięzłe podsumowanie warunków umowy zgodnie z art. 285 Pke na trwałym nośniku i zostać wydane przed zawarciem umowy;

4) uzyskania zgody na świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku – art. 62

Brzmienie przepisu przejściowego zapewnia dotychczasowym użytkownikom usług odpowiadających swoim przedmiotem, zakresem i sposobem świadczenia definicji usług fakultatywnego obciążania rachunku wynikającej z Pke, świadczonych w sposób powtarzalny, możliwości nieprzerwanego korzystania z tych usług po ogłoszeniu ustawy Pke. Dostawcy usług komunikacji elektronicznej nie będą zobligowani do wstecznego zebrania zgód od tych abonentów, którym w momencie opublikowania Pke już świadczą w sposób powtarzalny usługi fakultatywnego obciążania rachunku. Wymóg autoryzacji nie będzie wymagany względem tych transakcji, które zawarto przed datą publikacji Pke. Zwolnienie z obowiązku pozyskiwania zgód i autoryzacji będzie obowiązywać tylko przez okres trwania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej z dostawcą, który świadczy abonentowi dodatkowo usługę fakultatywnego obciążania rachunku, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy. Zaproponowany przepis przejściowy pozwoli wyeliminować sytuacje, w których abonent nie potwierdził swojej zgody na świadczone mu już usługi, co w konsekwencji obligowałoby dostawcę usług do zaprzestania świadczenia usług fakultatywnego obciążania rachunku, choć abonent nie zgłaszał zastrzeżeń co do sposobu i warunków ich świadczenia;

5) obowiązku złożenia oświadczenia Prezesowi UKE – art. 63

Przepis art. 63 rozstrzyga, że w 2023 roku w ramach inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych oświadczenie o nieświadczeniu usług telekomunikacyjnych (...) przekazuje się Prezesowi UKE w dotychczasowym terminie, tj. do dnia 31 marca;

6) rejestru PT i JST – art. 64 i art. 99

Projektowany przepis przejściowy zapewnia ciągłość funkcjonowania dotychczasowego rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji poprzez wskazanie, że dotychczasowe rejestry prowadzone na podstawie przepisów ustawy Prawo telekomunikacyjne stają się rejestrem PT oraz rejestrem JST w rozumieniu ustawy Pke. Ponadto dotychczas dokonane wpisy do rejestrów stają się wpisami do rejestrów z ustawy Pke.

Wejście w życie ustawy Pke nie będzie zatem pociągało za sobą konieczności złożenia przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych czy jednostek samorządu terytorialnego ponownych wniosków o wpis do rejestrów. Jednocześnie należy zaznaczyć, że ustawa Pke zmienia katalog informacji jakie powinny zostać zawarte we wniosku o wpis do rejestru, w porównaniu do danych wymaganych na gruncie ustawy Prawo telekomunikacyjne, dostosowując ten katalog do wymogów EKŁE. Z tego względu podmioty wpisane do rejestrów przed wejściem w życie Pke na mocy przepisu przejściowego obowiązane są do uzupełnienia wpisu do rejestru w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy Pke w zakresie w jakim nie było to wymagane przepisami Pt m.in. o dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4–7 oraz art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy Pke.

Przykładowo, zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Ministra Cyfryzacji z dnia 25 kwietnia 2019 r. w sprawie wzorów wniosków stosowanych w rejestrach w zakresie telekomunikacji, przy określaniu rodzaju dostarczanej sieci telekomunikacyjnej, przedsiębiorca wskazuje, czy dostarcza: stacjonarną publiczną sieć telekomunikacyjną, ruchomą publiczną sieć telekomunikacyjną, ruchomą publiczną sieć telekomunikacyjną nieposiadającą własnej infrastruktury radiowej itd. Zgodnie natomiast z wytycznymi BEREC z dnia 6 grudnia 2019 r. dotyczącymi wzoru zgłoszenia, przedsiębiorca telekomunikacyjny obowiązany będzie do wskazania, czy dostarczana przez niego sieć telekomunikacyjna stanowi: kabel parowymiedziowy, kabel koncentryczny, światłowód, itd.

Po upływie tego terminu Prezes UKE wzywa do uzupełnienia braków wyznaczając dodatkowy termin. Brak uzupełnienia danych mimo wezwania będzie skutkował wykreśleniem podmiotu z właściwego rejestru.

Przepis przejściowy reguluje również kwestię usuwania przez Prezesa UKE danych, które zostały ujawnione w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych przed wejściem w życie ustawy Pke, a których zawarcie we wniosku o wpis na gruncie tej ustawy nie jest już wymagane.

Dotyczy to danych kontaktowych osoby upoważnionej do kontaktowania się w imieniu podmiotu wpisanego do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w nagłych przypadkach związanych z funkcjonowaniem sieci czy świadczeniem usług.

Niniejsza ustawa przewiduje również, iż Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy Pke przekazuje do Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) treść wpisów do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, o którym mowa w ustawie Prawo telekomunikacyjne, dokonanych przed dniem 21 grudnia 2020 r. Regulacja ta stanowi wdrożenie art. 12 ust. 4 akapit 3 *in fine* EKŁE;

7) analiz rynku, określania rynków właściwych, nakładania, zmiany, uchylenia obowiązków regulacyjnych – art. 65

Przepis wskazuje, iż do analiz rynku, postępowań administracyjnych dotyczących określania rynków właściwych, nakładania, zmiany i uchylania obowiązków regulacyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke stosuje się przepisy tej ustawy. Jednocześnie czynności dokonane w ramach analiz rynku przed dniem wejścia w życie ustawy Pke zachowują moc. Przepis przejściowy zapobiega ryzyku konieczności ponownego przeprowadzenia analiz po wejściu w życie ustawy Pke;

8) postępowań prowadzonych na podstawie art. 27, art. 28, art. 45, art. 62 ust. 3, art. 62a ust. 2, 5 i 6, art. 63 ust. 2a, art. 136 ust. 1 i art. 139 Pt – art. 66

Przepis umożliwia stosowanie przepisów ustawy Pke do postępowań wszczętych na podstawie w/w przepisów ustawy – Prawo telekomunikacyjne, które nie zostały zakończone przed dniem wejścia w życie ustawy Pke;

9) postępowań wszczętych na podstawie art. 39 ust. 4, art. 40 ust. 4, art. 43 ust. 1 i 2, art. 53 ust. 1 i 2, art. 54, art. 96 ust. 1 i 3, art. 98 ust. 1–3, art. 109 ust. 1, art. 114a ust. 1, 2 i 5, art. 115a, art. 116 ust. 11a, art. 122, art. 122¹ i art. 122a – art. 67

W celu zachowania przewidywalności i ciągłości prawnej, przepisy przejściowe zapewniają, że do:

- a) postępowań mających na celu wydanie decyzji dotyczących ustalenia opłat na rynku hurtowym na podstawie art. 39 ust. 4 Pt oraz na podstawie art. 40 ust. 4 Pt,
- b) postępowań dotyczących oferty ramowej,
- c) postępowań mających na celu wydanie decyzji określających wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału,

- d) postępowań mających na celu wydanie decyzji zatwierdzających instrukcję w zakresie rachunkowości regulacyjnej i opis kalkulacji kosztów,
- e) postępowań mających na celu wydanie decyzji nakładających obowiązek publikacji zatwierdzonej instrukcji w zakresie rachunkowości regulacyjnej, zatwierdzonego opisu kalkulacji kosztów oraz cen stosowanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego
- f) postępowań w sprawie przyznania przedsiębiorcy wyznaczonemu do świadczenia usługi powszechnej dopłaty do kosztów świadczonych przez niego usług, ustalenia przedsiębiorców obowiązanych do pokrycia dopłaty oraz wysokości ich udziału w dopłacie,
- g) postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich,
- h) postępowań spornych dotyczących współkorzystania z częstotliwości,
- i) postępowań w sprawie wykorzystania zwolnionej pojemności multipleksu,
- j) postępowań w sprawie stwierdzenia braku możliwości dokonania rezerwacji na kolejny okres,
- k) postępowań związanych z obrotem i przeniesieniem praw do częstotliwości

– wszczętych na podstawie dotychczasowej ustawy i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Pke, należy stosować dotychczasowe przepisy.

Ponadto, zgodnie z ust. 2 doprecyzowano przepisy poprzez wskazanie, że jeżeli postępowanie na podstawie art. 98 ust. 1–2 Pt zostało objęte dotychczasowymi przepisami czyli Pt, to w konsekwencji również postępowanie z art. 98 ust. 3 musi być prowadzone na podstawie dotychczasowych przepisów, czyli Pt. Ten przepis został wprowadzony ze względu na to, że te postępowania, o których mowa w art. 98, dotyczą spraw sprzed kilku lat i składają się z kilku etapów – postępowań zakończonych odrębnymi decyzjami, m.in. decyzja z art. 98 ust. 2 dotyczy ustalenia jednolitego wskaźnika procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty, natomiast decyzja z art. 98 ust. 3 dotyczy ustalenia kwoty udziału w pokryciu dopłaty dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i łączy się nierozdzielnie z decyzją z art. 98 ust. 2, dlatego do tych postępowań muszą mieć zastosowanie te same przepisy prawne, pomimo że postępowanie z art. 98 ust. 3 może nie zacząć się przed wejściem w życie Pke;

10) obowiązków określonych w art. 39 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 40 ust. 1 Pt – art. 68

Jest to przepis przejściowy przeniesiony wprost z ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. poz. 587), który wszedł w życie 2 czerwca 2011 r., który wciąż obowiązuje dla obowiązków określonych w art. 39 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 40 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, wynikających z decyzji wydanych przed 2 czerwca 2011 r. Ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne wprowadziła obowiązek wskazywania w decyzjach nakładających obowiązki z art. 39 i 40 Pt metod weryfikacji i ustalenia wysokości opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalnego albo minimalnego poziom. W związku z powyższym, w przypadku decyzji wydanych w tych sprawach przed dniem wejścia w życie tej ustawy, wprost w ustawie wskazano ww. metody;

11) umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych – art. 69

W związku ze znacznymi zmianami jakie ustawa Pke wprowadza w porównaniu do regulacji zawartej w ustawie Pt konieczne jest zawarcie przepisów przejściowych rozstrzygających, iż zasadniczo do umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke stosuje się przepisy tej ustawy. Zapewni to stosowanie m.in. nowych regulacji wynikających z EKŁE do już zawartych umów, co będzie korzystne dla użytkowników końcowych. Jednocześnie konieczne jest enumeratywne wskazanie odstępstw od stosowania nowych przepisów w przypadkach, gdy takie podejście jest uzasadnione. Do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przed dniem wejścia w życie Pke stosuje się przepisy Pke z wyłączeniem przepisów dotyczących: przekazywania konsumentom przed zawarciem umowy informacji przedumownych i zwięzłego podsumowania warunków umowy, pozostałych obligatoryjnych elementów składających się na umowę, publikowania informacji o zasadach świadczenia usług NDS i korzystania z automatów publicznych oraz obligatoryjnych elementów umowy B2B.

Dodatkowo doprecyzowano, że w przypadku umowy zawartej z mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami i organizacjami pożytku publicznego przed dniem wejścia w życie Pke dostawca usług musi pozyskać zgodę tych podmiotów, na to żeby uprawnienia konsumenckie wynikające z Pke, które stosuje się również wobec tych podmiotów, nie miały do nich zastosowania.

Rozstrzygnięto, że nowe przepisy Pke limitujące długość umowy zawieranej z konsumentem nie będą wpływać na okres obowiązywania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przed dniem opublikowania Pke. Jednocześnie należy podkreślić, że aneksowanie

umowy z konsumentem, choćby zawartej przed opublikowaniem Pke, ale dokonane już po wejściu w życie Pke, nie może odbywać się na okres dłuższy niż wynikający z Pke – 24 miesiące.

Uregulowano zasady dochodzenia roszczeń przez dostawcę usług w przypadku wypowiedzenia umowy przez abonenta lub przez tego dostawcę z winy abonenta przed upływem okresu, na jaki umowa została zawarta poprzez wskazanie, że roszczenie dochodzone jest na podstawie dotychczasowych postanowień umownych, a jego wysokość nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi przy zawarciu umowy pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej wypowiedzenia.

W odniesieniu do uprawnień konsumentów do otrzymania zwrotu środków pozostałych na koncie prepaid zdecydowano, że uprawnienia obejmuje te środki, które będą znajdowały się na koncie w dniu opublikowania ustawy.

W celu ułatwienia dostawcom usług informowania swoich dotychczasowych abonentów o zmianach wprowadzanych w zawartych już umowach przesądzono, że dostawca usług telekomunikacyjnych wprowadzając zmiany warunków umowy wynikające wyłącznie z konieczności ich dostosowania do przepisów Pke, podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść wprowadzonych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian z zastrzeżeniem konieczności zapłaty roszczenia na rzecz dostawcy usług.

Dodatkowym ułatwieniem w zakresie dostosowania obowiązujących już umów jest możliwość wprowadzania zmiany warunków umowy w dotychczasowych wzorcach umownych.

Ponadto dodano ustęp 8, który jako przepis przejściowy zapewni podstawę prawną do przekazywania, przez dostawców usługi komunikacji głosowej, Prezesowi UKE informacji na temat wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w art. 325 ust. 5 ustawy Pke do czasu, gdy dostawcy usługi komunikacji głosowej zaczną przekazywać powyższe informacje, w ramach corocznej sprawozdawczości, przy użyciu formularza elektronicznego, o którym mowa w art. 20 ust. 3 Pke. Ust. 9 precyzuje zawartość tej informacji w celu skutecznej egzekucji należności z tytułu środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, do czasu wydania aktu wykonawczego z art. 20;

12) rejestru usług *premium rate* – art. 70 i art. 99

Analogicznie do kwestii rejestrów Pt i Jst przewidziano również przepisy przejściowe dotyczące rejestru tzw. usług *premium rate*. Uregulowany w art. 65 ust. 2 Pt rejestr numerów wykorzystywanych do świadczenia usług o podwyższonej opłacie staje się rejestrem numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem. Przepis przejściowy reguluje kwestię zgłoszeń i wpisów do rejestru dokonanych na gruncie Pt, spraw o wpis do rejestru wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Pke. Dodatkowo wskazuje na obowiązek przekazania Prezesowi UKE, przez podmiot wpisany do rejestru przed wejściem w życie Pke, numeru NIP w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie Pke. Wynika to z faktu, iż ustawa Pke w art. 340 wprowadziła wymóg podania Prezesowi UKE numeru NIP przez podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, w terminie co najmniej 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia tej usługi;

13) żądania przeniesienia numeru – art. 71

Przepis wskazuje, iż do żądania przeniesienia numeru, o którym mowa w art. 71 Pt, złożonego i niezrealizowanego przed dniem wejścia w życie ustawy Pke, stosuje się przepisy dotychczasowe. Zapis ten wynika z konieczności zapewnienia regulacji przejściowej w związku ze zmianami w procedurze przeniesienia numeru jakie przewiduje ustawa Pke w porównaniu do dotychczasowych przepisów Pt;

14) uprawnień abonenta – art. 72

Przepis odnosi się do kwestii uprawnienia abonenta do żądania szczegółowego wykazu wykonanych usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 80 ust. 2 Pt. W sytuacji gdy żądanie zostało złożone po wejściu w życie ustawy Pke ale dotyczy usług zrealizowanych przed dniem wejścia w życie tej ustawy zasadne jest stosowanie przepisów dotychczasowych, tj. przepisów Pt;

15) realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 99 ust. 5 Pt – art. 73

W toku są postępowania administracyjne prowadzone przez Prezesa UKE w zakresie przyznania dopłaty do kosztów świadczenia usługi powszechnej a przed sądami toczą się postępowania w zakresie decyzji Prezesa UKE o przyznaniu/odmowie przyznania dopłaty. W związku z powyższym, sporządzenie sprawozdania przez Prezesa UKE na podstawie art. 99 ust. 5 Pt w zakresie spraw związanych z dopłatą do kosztów usług świadczonych przez przedsiębiorcę, do których świadczenia został wyznaczony, wszczętych i niezakończonych

przed dniem wejścia w życie ustawy Pke, może być sporządzony tylko na podstawie dotychczasowych przepisów czyli Pt;

16) zdarzeń będących podstawą do wszczęcia reklamacji – art. 74

W związku ze zmianami w zakresie postępowania reklamacyjnego jakie wprowadza ustawa Pke w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów Pt zasadne jest wskazanie w przepisie przejściowym, iż do zdarzeń lub sytuacji będących podstawą do wszczęcia reklamacji, o której mowa w art. 106 Pt, zaistniałych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke, stosuje się przepisy dotychczasowe;

17) planów zagospodarowania częstotliwości – art. 75

Przepis ma na celu wyeliminowanie jakichkolwiek wątpliwości, iż plany zagospodarowania częstotliwości ustalone na podstawie ustawy Prawo telekomunikacyjne zachowują moc. Pozwoli to na kontynuowanie przez Prezesa UKE gospodarki zasobami częstotliwości bez konieczności wydawania nowych planów zagospodarowania częstotliwości;

18) rezerwacji częstotliwości – art. 76

Przepis ma na celu wyeliminowanie jakichkolwiek wątpliwości, iż decyzje w sprawie rezerwacji częstotliwości wydane na podstawie ustawy Pt zachowują moc, a co więcej są tożsame z rezerwacjami częstotliwości w rozumieniu ustawy Pke. Konieczność wprowadzenia w tym zakresie regulacji szczegółowej wynika ze specyfiki decyzji dającej prawo do dysponowania, przez określony czas nie dłuższy niż 15 lat, wskazanym zasobem częstotliwości;

19) postępowań w sprawie dokonania, zmiany i cofnięcia rezerwacji częstotliwości – art. 77

Przepis przesądza, że do postępowań będących postępowaniami administracyjnymi (zatem nie obejmuje on postępowań selekcyjnych) w sprawie dokonania, zmiany oraz cofnięcia rezerwacji częstotliwości, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke stosuje się przepisy dotychczasowe, czyli przepisy ustawy Pt.

Do postępowań w sprawie dokonania na kolejny okres rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy ustawy Pke.

Ze względu na fakt, że ustawa Pke nie przewiduje instytucji odnowienia rezerwacji częstotliwości innych niż częstotliwości zharmonizowane, postępowania w sprawie dokonania

na kolejny okres rezerwacji częstotliwości z zakresów niezharmonizowanych, wszczęte i niezakończone przed wejściem w życie ustawy Pke umarza się;

20) ogłoszonych postępowań selekcyjnych – art. 78

Przepis określa, że do postępowań selekcyjnych (aukcja, przetarg, konkurs), ogłoszonych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke stosuje się przepisy dotychczasowe, czyli przepisy ustawy Pt. Także do postępowań w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości po przeprowadzeniu postępowania selekcyjnego ogłoszonego przed wejściem w życie ustawy Pke stosować się będzie przepisy dotychczasowe;

21) przydziałów numeracji – art. 79

Przepis ma na celu wyeliminowanie jakichkolwiek wątpliwości, iż decyzje w sprawie przydziału numeracji wydane na podstawie art. 126 Pt są tożsame z decyzjami w sprawie przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji w rozumieniu ustawy Pke. Ponadto rozstrzyga się, że do postępowań w sprawie przydziału numeracji wszczętych na podstawie art. 126 ust. 1 Pt, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Pke, stosuje się przepisy Pt. Podobnie do przetargu wszczętego w celu przydziału zasobów numeracji, o które ubiega się więcej niż jeden podmiot ogłoszonego i niezakończonego przed dniem wejścia w życie Pke stosuje się dotychczasowe przepisy Pt. Do postępowań w sprawie cofnięcia przydziału numeracji lub zmiany jego zakresu wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Pke stosuje się przepisy dotychczasowe;

22) postępowań w sprawie dokonania, zmiany i cofnięcia pozwolenia radiowego – art. 80

Przepis przesądza, że do postępowań będących postępowaniami administracyjnymi w sprawie dokonania, zmiany oraz cofnięcia pozwolenia radiowego, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke stosuje się przepisy dotychczasowe, czyli przepisy ustawy Pt;

23) pozwoleń radiowych – art. 81

Przepis ma na celu wyeliminowanie jakichkolwiek wątpliwości, iż pozwolenia radiowe wydane na podstawie ustawy Pt zachowują moc, a co więcej są tożsame z pozwoleniami radiowymi w rozumieniu ustawy Pke. Konieczność wprowadzenia w tym zakresie regulacji szczegółowej wynika ze specyfiki decyzji dającej prawo do korzystania, przez określony czas, z określonego zasobu częstotliwości;

24) decyzji w sprawie czasowego używania urządzeń radiowych – art. 82

Ustawa przesądza, że decyzje dotyczące czasowego używania urządzenia radiowego zachowują moc i stają się odpowiednio decyzjami w tym zakresie regulowanymi przez ustawę Pke;

25) rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia – art. 83 i art. 102

Przepisy utrzymują kompleksowo w mocy funkcjonujący na podstawie ustawy Pt rejestr urządzeń;

26) świadectw operatora urządzeń radiowych – art. 84

Przepis ma na celu wyeliminowanie jakichkolwiek wątpliwości, iż świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej wydane na podstawie ustawy Pt zachowują moc.

Jednocześnie świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej zachowuje moc i staje się świadectwem operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w rozumieniu ustawy Pke.

Przepis przewiduje również zachowanie okresu przejściowego umożliwiającego dostosowanie organów administracji morskiej do nowych obowiązków wynikających ze zmiany ustawy o bezpieczeństwie morskim w zakresie świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej. Do dnia 31 grudnia 2021 r. kwestie uzyskiwania kwalifikacji w służbie radiokomunikacyjnej morskiej pozostaną bez zmian na dotychczasowych zasadach. Od dnia 1 stycznia 2022 r. obowiązki te przejmie minister właściwy do spraw gospodarki morskiej. Do tego czasu zostaną opracowane nowe przepisy w przedmiotowym zakresie. Zastosowanie takiego okresu przejściowego pozwoli na płynne przejście nowych obowiązków, w tym przejście bazy danych, zorganizowanie możliwości przeprowadzania egzaminów w nowej formule czy zaplanowanie środków finansowych na nowy rok budżetowy. Szytwe ustalenie daty przejścia obowiązków ułatwi również planowanie uzyskiwania świadectw lub ich odnawianie przez samych zainteresowanych, czyli marynarzy, którzy z wyprzedzeniem będą wiedzieli od kiedy kompetencje zostaną przeniesione do ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

27) wspólnego wykonywania lub powierzenia wykonania obowiązków, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, art. 49 oraz art. 51 ust. 1 Pke – art. 85 i art. 88

Art. 85 odnosi się do kwestii wspólnego wykonywania przez dwóch lub więcej operatorów lub dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych obowiązków, o których mowa w art. 180a ust. 1 Pt, w zakresie przechowywania określonych danych telekomunikacyjnych i ich udostępniania uprawnionym podmiotom, a także powierzenia wykonywania tych obowiązków innemu przedsiębiorcy, na podstawie dotychczasowego art. 180b ust. 1 i 2 Pt. W związku z zastąpieniem w/w przepisów Pt przez przepisy Pke zasadne jest zobowiązanie operatorów lub dostawców o wskazanie Prezesowi UKE w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy operatora lub dostawcę, wspólnie z którym będzie wykonywał w/w obowiązek lub przedsiębiorcę telekomunikacyjnego któremu powierzył realizację tego obowiązku;

28) kontroli wykonywania działalności gospodarczej – art. 86

W celu zachowania przewidywalności i ciągłości prawnej, przepisy przejściowe zapewniają, że do kontroli, postępowania pokontrolnego oraz innych postępowań dotyczących decyzji w sprawie nałożenia kar pieniężnych, o których mowa art. 209 Pt, prowadzonych na podstawie ustawy Prawo telekomunikacyjne wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke stosuje się przepisy dotychczasowe. Wskazanie, że również do decyzji w przedmiocie nałożenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 209 Pt, należy stosować przepisy dotychczasowe ma na celu wyłączenie reguły określonej w art. 189c Kodeksu postępowania administracyjnego (zasada zastosowania przepisu względniejszego dla stron, w przypadku zmiany przepisów w trakcie wydawania decyzji).

W konsekwencji powyższych zmian również czynności podjęte w ramach kontroli dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy Pke zachowują ważność;

29) postępowań sądowych i sądownoadministracyjnych wszczętych na skutek odwołań od decyzji Prezesa UKE i zażaleń na postanowienia wydane przez Prezesa UKE – art. 87

Wprowadzenie zmian w Pke w katalogu decyzji i postanowień Prezesa UKE, od których przysługuje odwołanie i zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów spowodowało konieczność uregulowania kwestii intertemporalnych odnoszących się do postępowań sądowych i sądownoadministracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Pke.

W przepisie przesądzono, iż stosuje się przepisy dotychczasowe;

30) utrzymania w mocy decyzji oraz stosowane przepisy prawa – art. 88

Przepis zapewnia utrzymanie w mocy decyzji i postanowień wydanych na podstawie Pt przed wejściem w życie Pke. Artykuł będzie obejmował w szczególności decyzje wydane na podstawie następujących przepisów Pt:

- art. 23 ust. 1 pkt 2 Pt – decyzja o określeniu rynku właściwego, stwierdzeniu, że na tym rynku występuje skuteczna konkurencja oraz uchyleniu nałożonych obowiązków regulacyjnych,
- art. 24 Pt – decyzja o określeniu rynku właściwego, wyznaczeniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, nałożeniu, utrzymaniu, zmianie lub uchyleniu obowiązków regulacyjnych,
- art. 28 ust. 1 Pt – decyzja o dostępie telekomunikacyjnym,
- art. 28 ust. 6 Pt – zmiana decyzji o dostępie telekomunikacyjnym,
- art. 29 Pt – zmiana treści umowy o dostępie telekomunikacyjnym lub zobowiązanie stron umowy do jej zmiany,
- art. 30 ust. 1 Pt – zmiana umowy o dostępie telekomunikacyjnym,
- art. 39 ust. 4 Pt – ustalenie wysokości opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalnego albo minimalnego poziomu,
- art. 40 ust. 4 Pt – w przypadku, gdy wysokość opłat ustalonych przez operatora jest nieprawidłowa – ustalenie wysokości opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalnego albo minimalnego poziomu,
- 43 ust. 1 Pt – zatwierdzenie projektu oferty ramowej albo zmiana przedłożonego projektu oferty ramowej i jego zatwierdzenie, a w przypadku nieprzedstawienia oferty ramowej w terminie – samodzielne ustalenie oferty ramowej,
- art. 43 ust. 2 Pt – zobowiązanie operatora do przygotowania zmiany oferty ramowej, a w przypadku nieprzedstawienia przez zobowiązanego operatora zmiany oferty ramowej w określonym terminie – samodzielne ustalenie zmiany oferty ramowej,
- art. 45 Pt – nałożenie na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kontrolującego dostęp do użytkowników końcowych obowiązków regulacyjnych niezbędnych do zapewnienia użytkownikom końcowym tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego komunikowania się z

użytkownikami innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w tym obowiązku wzajemnego połączenia sieci,

- art. 53 ust. 1 Pt – określenie wskaźnika zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału,
- art. 53 ust. 2 Pt – zatwierdzanie instrukcji i opisu kalkulacji kosztów,
- art. 54 Pt – obowiązek publikowania na BIP UKE zatwierzonego opisu kalkulacji kosztów, instrukcji w zakresie rachunkowości regulacyjnej,
- art. 96 ust. 3 – 4 Pt – przyznanie dopłaty do kosztu świadczenia usług wchodzących w skład usługi powszechnej bądź odmowa jej przyznania,
- art. 98 ust. 1 i 2 Pt – ustalenie przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do pokrycia dopłaty i wysokości ich udziału w dopłacie oraz ustalenie jednolitego wskaźnika procentowego udziału tych przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty,
- art. 98 ust. 3 Pt – ustalenie kwoty udziału w pokryciu dopłaty dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego,
- art. 114 Pt – rezerwacja częstotliwości,
- art. 114a ust. 2 Pt – ustalenie warunków współkorzystania z częstotliwości,
- art. 116 ust. 8 Pt – rezerwacja częstotliwości na kolejny okres,
- art. 116 ust. 9–9b Pt – odmowa dokonania rezerwacji na kolejny okres,
- art. 116 ust. 11a Pt – stwierdzenie braku możliwości dokonania rezerwacji na kolejny okres,
- art. 118d Pt – unieważnienie przetargu/konkursu/aukcji,
- art. 118e Pt – uznanie przetargu/konkursu/aukcji za nierozstrzygnięte,
- art. 122 ust. 1 Pt – zmiana podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości,
- art. 122 ust. 3 Pt – odmowa zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją,
- art. 123 ust. 1 Pt – cofnięcie lub zmiana rezerwacji częstotliwości,
- art. 123 ust. 2c Pt – zmiana przydzielonych rezerwacji na częstotliwości o analogicznych właściwościach w celu zapewnienia ładu w gospodarce częstotliwościami oraz zwiększenia efektywności wykorzystywanych częstotliwości,
- art. 123 ust. 6 Pt – odmowa dokonania rezerwacji,

- art. 123 ust. 7 Pt – odmowa wydania lub cofnięcie pozwolenia radiowego,
- art. 126 Pt – przydział numeracji, odmowa przydziału, cofnięcie,
- art. 131d ust. 2 Pt – rozstrzygnięcie kwestii spornych lub określenie warunków współpracy w sprawie umowy o dostępie do multipleksu,
- art. 131f Pt – zmiana treści umowy o dostępie do multipleksu lub zobowiązanie do jej zmiany,
- art. 136 ust. 1 Pt – nałożenie obowiązku dostępu do udogodnień towarzyszących,
- art. 139 ust. 1b Pt – określenie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej i nieruchomości,
- art. 139 ust. 4 Pt – rozstrzygnięcie sporu w zakresie dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej i nieruchomości,
- art. 143 Pt – pozwolenie radiowe,
- art. 144a ust. 1 Pt – zgoda na czasowe używanie urządzenia radiowego w celu zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji,
- art. 144a ust. 9 Pt – odmowa wydania zgody na czasowe używanie urządzenia radiowego w celu zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji albo cofnięcie takiej zgody,
- art. 144b ust. 1 Pt – zezwolenie na czasowe używanie urządzenia radiowego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów,
- art. 144b ust. 4 Pt – odmowa wydania lub cofnięcie zezwolenia na czasowe używanie urządzenia radiowego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów,
- art. 144b ust. 6 Pt – przedłużenie zezwolenia na czasowe używanie urządzenia radiowego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów lub odmowa jego przedłużenia,
- art. 144c Pt – wpis do rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia,
- art. 144d Pt – wykreślenie wpisu z rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia,
- art. 145 ust. 6 Pt – cofnięcie pozwolenia radiowego w przypadku niewywiązania się przez podmiot z obowiązku informowania o przerwach w wykorzystywaniu częstotliwości trwających powyżej 14 dni,
- art. 147 Pt – cofnięcie, zmiana, odmowa wydania pozwolenia radiowego,

- art. 148b ust. 1 Pt – zgoda na używanie urządzenia radiowego przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych,
- art. 148b ust. 7 Pt – cofnięcie zgody na używanie urządzenia radiowego przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych,
- art. 150 Pt – świadectwo operatora urządzeń radiowych,
- art. 175b ust. 2 Pt – obowiązek podania do publicznej wiadomości informacji o wystąpieniu naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług,
- art. 175c ust. 3 Pt – zakaz stosowania środków mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa i integralności sieci, usług oraz przekazu komunikatów związanych ze świadczonymi usługami,
- art. 178 ust. 1 Pt – obowiązki nakładane na przedsiębiorców telekomunikacyjnych w sytuacji wystąpienia szczególnego zagrożenia,
- art. 179 ust. 6 Pt – czasowe zawieszenie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania,
- art. 201 ust. 3 Pt – decyzje nakazujące usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości i ewentualnie nakładające kary,
- art. 201 ust. 4 Pt – zakaz wykonywania działalności telekomunikacyjnej, zmiana lub cofnięcie rezerwacji częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydziału numeracji,
- art. 202 ust. 1 i 2 Pt – decyzje wydane w związku z podjęciem przez Prezesa UKE działań zmierzających do usunięcia zagrożeń (np. zakazujące używania lub obsługiwania urządzenia radiowego przez osobę nieuprawnioną),
- art. 204 ust. 1 Pt – wymienione w tym przepisie decyzje wydawane w przypadku stwierdzenia, że urządzenie powoduje szkodliwe zakłócenia pracy innego urządzenia,
- art. 209 ust. 1 i 2 Pt – nałożenie kary pieniężnej.

W celu zachowania przewidywalności i ciągłości prawnej wprowadzono zasadę w ust. 2, że do decyzji z art. 98 ust. 1–3, dotyczących ustalenia przedsiębiorców obowiązanych do pokrycia dopłaty do kosztu netto usługi powszechnej oraz wysokości ich udziału w tej dopłacie będzie się stosować przepisy dotychczasowe. Ten przepis został wprowadzony ze względu na to, że te

decyzje dotyczą spraw sprzed kilku lat, a Pke zmienia krąg podmiotów zobowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty oraz sposób jego liczenia. W tych sprawach w toku są postępowania administracyjne prowadzone przez Prezesa UKE w zakresie przyznania dopłaty do kosztów świadczenia usługi powszechnej a przed sądami toczą się postępowania w zakresie decyzji Prezesa UKE o przyznaniu/odmowie przyznania dopłaty.

Inny wyjątek wprowadzono w ust. 3, który zapewnia, że do spraw związanych z realizacją obowiązków dotyczących rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów, wynikających z art. 38 ust. 1 i art. 39 ust. 1 Pt i związanych z tym uprawnień Prezesa UKE stosuje się przepisy dotychczasowe z uwzględnieniem art. 68 wPke. Powyższy przepis dotyczy w szczególności wszystkich uprawnień Prezesa UKE i obowiązków przedsiębiorców wskazanych w art. 53 i art. 54 Pt. Ponadto ten przepis zapewnia podstawy prawne dla umowy i ustaleń z biegłym rewidentem, wynikających z dotychczasowej ustawy, koniecznych ze względu na to, że w 2020 została zawarta umowa pomiędzy UKE a biegłym rewidentem obowiązująca do 2022 roku, która będzie dotyczyć badania rocznych sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyników kalkulacji kosztów pod kątem zgodności z przepisami prawa oraz zatwierdzonymi przez Prezesa UKE instrukcją i opisem kalkulacji kosztów. Żeby powyższe badanie było możliwe do przeprowadzenia, muszą podczas jego przeprowadzania obowiązywać te same przepisy prawne co podczas sporządzania przez przedsiębiorcę instrukcji w zakresie rachunkowości i opisu kalkulacji kosztów oraz sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyników kalkulacji kosztów;

31) postępowania egzekucyjnego dotyczącego udziału w pokryciu kosztu netto – art. 89

Art. 367 ust. 7 Pke został zapisany w brzmieniu, które uwzględnia zmiany wynikające z art. 4 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1553 i 2070), wprowadzone w związku z planowanym uchyleniem przepisów dotyczących opłaty komorniczej od dnia 1 stycznia 2022 r., i w takiej treści ma obowiązywać dopiero od 1 stycznia 2022 r. Jednakże w związku z tym, że ustawa Pke wejdzie w życie przed 1 stycznia 2022 r., art. 89 wPke reguluje sytuacje dotyczące toczących się wcześniej postępowań egzekucyjnych przeciwko przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, obowiązanemu do udziału w pokryciu dopłaty, w sprawie kwoty jego udziału w pokryciu dopłaty i wynikających z tych postępowań konsekwencji, czyli m.in. konieczności zapłaty opłaty komorniczej;

32) zgody na przesyłanie niezamówionej informacji handlowej – art. 90

W projektowanej ustawie proponuje się, aby zgody na przesyłanie niezamówionej informacji handlowej zebrane na podstawie obecnego art. 10 uśude oraz zgody na marketing bezpośredni zebrane na podstawie obecnego art. 172 Pt zachowały ważność, jeżeli pierwotny sposób wyrażenia zgody odpowiada warunkom określonym w Pke;

33) samochodowych odbiorników radiofonicznych – art. 91

Przepis odnosi się do wprowadzonego w art. 401 ust. 5 Pke obowiązku, aby samochodowe odbiorniki radiofoniczne umożliwiały odbiór i odtwarzanie co najmniej usług radiofonii cyfrowej świadczonych za pośrednictwem naziemnych cyfrowych transmisji radiofonicznych. Jest to nowy obowiązek, stanowiący implementację art. 113 EKŁE. W związku z tym konieczne jest zapewnienie regulacji przejściowej, która wskaże, iż obowiązkowi tego nie stosuje się do pojazdów wyposażonych w samochodowe odbiorniki radiofoniczne wyprodukowanych przed dniem wejścia w życie ustawy Pke;

34) trwających postępowań ws. zwolnienia zarządcy drogi z obowiązku budowy kanału technologicznego – art. 92

Przepisy przejściowe do postępowań administracyjnych prowadzonych przez ministra właściwego ds. informatyzacji na podstawie art. 39 ust. 6c ustawy o drogach publicznych ws. zwolnienia zarządcy drogi z obowiązku budowy kanału technologicznego w związku ze zmianami proponowanymi w art. 6 niniejszej ustawy. Z uwagi na to, że w przypadku niektórych wszczętych postępowań o zwolnienie z obowiązku budowy kanału technologicznego, w świetle zmienianej ustawy o drogach publicznych, zarządcy drogi nie byłoby zobowiązani do lokalizowania takiego kanału, proponuje się dodanie przepisu, który zrównując sytuację zarządców dróg składających wnioski o zwolnienie pod różnymi reżimami prawnymi, pozwoli na rozstrzygnięcie spraw zgodnie ze złożonym wnioskiem.;

35) trwających postępowań w sprawie udzielenia koncesji – art. 93

Do wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy postępowań w sprawie udzielenia koncesji stosuje się nowe regulacje;

36) postępowań wszczętych na podstawie art. 13 ust. 2, art. 18, art. 22, art. 30 ustawy zmienianej w art. 36–art. 94

Przepis umożliwia stosowanie przepisów ustawy Pke do postępowań wszczętych na podstawie ww. przepisów Megaustawy, które nie zostały zakończone przed dniem wejścia w życie ustawy

Pke, z wyjątkiem art. 183 ust. 4 Pke, co oznacza, że w zakresie wymogów formalnych wniosku w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego (w rozumieniu Pke, a nie dotychczasowej regulacji Pt) stosuje się przepisy uchylane;

37) obowiązku zapewnienia dostępu hurtowego do infrastruktury zrealizowanej z udziałem środków publicznych – art. 95

Przepis art. 95 rozstrzyga, że bezwzględny obowiązek zapewnienia dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej zrealizowanej z udziałem finansowania publicznego nie dotyczy infrastruktury, co do której finansowanie publiczne zostało udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy.

38) utrzymania w mocy aktów wykonawczych wydanych na podstawie Pt i megaustawy – art. 96 i art. 97

Projektowana ustawa zawiera ponadto regulacje dotyczące utrzymania w mocy szeregu aktów wykonawczych wydanych na podstawie ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z art. 96 niniejszej ustawy przeważająca część aktów wydanych na podstawie Pt zachowuje moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiadających im zakresowo przepisów Pke, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy Pke. Projektowany przepis pozwoli na sukcesywne wydawanie rozporządzeń po wejściu w życie nowych regulacji. Jednocześnie akty wykonawcze wydane na podstawie art. 73, art. 79c, art. 109 ust. 12, art. 126 ust. 12 pkt 1 i 2, art. 184 ust. 4 Pt utracą moc z dniem wejścia w życie ustawy Pke. W ich miejsce zostaną wydane wraz z ustawą Pke nowe rozporządzenia.

Konieczne jest również zamieszczenie przepisu utrzymującego w mocy akt wykonawczy wydany na podstawie zmienionego upoważnienia z art. 29 ust. 7 Megaustawy do czasu wejścia w życie nowego aktu wykonawczego, jednak nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy Pke;

39) postępowań w sprawie dokonania, zmiany i cofnięcia rezerwacji częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe lub rządowe złożony przez użytkownika rządowego – art. 100 i 101

Ze względu na wprowadzenie ustawą Pke nowej regulacji, zgodnie z którą użytkowanie częstotliwości cywilno-rządowych przez użytkowników rządowych nie będzie już wymagało posiadania rezerwacji częstotliwości, ale niezbędne będzie uzyskanie przydziału częstotliwości, należy przewidzieć przepisy przejściowe.

I tak, wniosek w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe złożony przez użytkownika rządowego i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy Pke, staje się wnioskiem o wydanie przydziału w rozumieniu ustawy Pke.

Jednocześnie rezerwacje częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe dokonane na rzecz użytkowników rządowych przed wejściem w życie ustawy Pke zachowują moc i zwalniają z obowiązku uzyskania przydziału. Zatem w tym zakresie użytkownicy rządowi, posiadający ważną rezerwację częstotliwości nie muszą podejmować żadnych dodatkowych kroków w celu wykorzystywania częstotliwości.

W przypadku gdy użytkownik rządowy wykorzystujący częstotliwości z zakresów użytkowanych jako cywilno-rządowe nie posiada ani pozwolenia radiowego ani rezerwacji częstotliwości obowiązany jest do wystąpienia z wnioskiem o uzyskanie przydziału w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie tej ustawy. Należy przy tym zauważyć, że częstotliwości w użytkowaniu rządowym wykorzystywane przez użytkowników rządowych przed dniem wejścia w życie Pke stają się częstotliwościami wykorzystywanymi na podstawie przydziału częstotliwości. Użytkownicy rządowi są obowiązani przekazać, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, Ministrowi Obrony Narodowej informacje dotyczące wykorzystywanych częstotliwości. Ma to na celu zapewnienie niezbędnych do dokonania przydziału informacji, a wynika z faktu, że obecnie użytkowanie częstotliwości rządowych nie wymaga uzyskania rezerwacji częstotliwości. Na podstawie otrzymanych informacji Minister Obrony Narodowej dokona niezwłocznie, z urzędu, przydziału częstotliwości na rzecz danego użytkownika rządowego. Minister Obrony Narodowej, dokonując tego przydziału, nie może naruszać dotychczasowych uprawnień użytkowników rządowych do dysponowania przez nich częstotliwościami. Oznacza to, że przydział będzie obligatoryjnie dotyczył tego samego zakresu częstotliwości, którym dysponuje obecnie dany użytkownik i nie może przewidywać żadnych dodatkowych ograniczeń. Podstawą dokonania tych pierwszych przydziałów jest bowiem nie przepis Pke, a właśnie regulacja wynikająca z przepisów wprowadzających Pke. Rozwiązanie ma na celu zachowanie pełnych uprawnień użytkowników rządowych do wykorzystywanych w chwili wejścia w życie Pke zasobów widma radiowego.

40) planów działań w sytuacjach szczególnych zagrożeń – art. 103

Projektowany przepis przejściowy zapewnia ciągłość funkcjonowania dotychczasowych (wydanych na podstawie Pt) planów działań w sytuacjach szczególnych zagrożeń. Stają się one bowiem planami, o których mowa w art. 39 ust. 1 Pke.

41) obowiązku udostępniania uprawnionym podmiotom oraz sądowi i prokuratorowi danych retencyjnych – art. 104

Przepis określa obowiązek wskazania przez operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych sposobu wykonywania obowiązku dotyczącego udostępniania uprawnionym podmiotom oraz sądowi i prokuratorowi danych retencyjnych.

42) przepisów przejściowych dotyczących Prezesa UKE i UKE – art. 105–109

W art. 105–108 zawarto przepisy dostosowujące, które odnoszą się do kwestii przejścia obowiązków Prezesa UKE oraz pracowników i mienia dotychczasowego Urzędu Komunikacji Elektronicznej, funkcjonujących w oparciu o uchylaną ustawę Pke na Prezesa UKE i UKE funkcjonujących na podstawie Pke. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej pozostaje na stanowisku do czasu upływu kadencji, na którą został powołany.

Ponadto art. 108 reguluje kwestię postępowań, w których stroną lub uczestnikiem był Urząd Komunikacji Elektronicznej;

Ponadto dodano przepisy (art. 109 wPke), które regulują ogłoszenie przez Prezesa UKE po raz pierwszy informacji, o której mowa w art. 23 ust. 6 Pke.

43) opłaty za pozwolenie radiowe – art. 110

W związku z wprowadzeniem w art. 24 ust. 22 Pke, w miejsce opłaty skarbowej, nowej opłaty za prawo używania urządzenia objętego pozwoleniem radiowym, w tym regulacji dotyczącej wysokości tej opłaty i ogłaszania w tym zakresie informacji przez Prezesa UKE, należało wprowadzić przepisy przejściowe, które rozstrzygną kwestie ogłaszania pierwszej informacji o wysokości tej opłaty;

44) narzędzia porównawczego – art. 111

Przepis odnosi się do kwestii sprawnego uruchomienia przez Prezesa UKE narzędzia porównawczego umożliwiającego porównanie dostępnych na rynku ofert publicznie dostępnych usług dostępu do internetu oraz publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery oraz pod pewnymi warunkami, publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów. Przepis wprowadza wymóg, dokonania przez Prezesa UKE obwieszczenia na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej UKE gotowości narzędzia porównawczego do przyjęcia danych oraz reguluje termin przekazania przez dostawcę usług wymaganych danych;

45) zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu – art. 112

Przepis odnosi się do art. 312 ust. 10 Pke, który wskazuje, iż wymiana informacji pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu w zakresie realizacji uprawnienia abonenta do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu, w przypadku zmiany dostawcy – odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem prowadzonego przez Prezesa UKE systemu teleinformatycznego. Przepis przejściowy ma na celu uregulowanie kwestii ogłoszenia przez Prezesa UKE informacji o uruchomieniu odpowiednich funkcjonalności systemu, tak aby dostawcy i operatorzy, których to dotyczy mogli dowiedzieć się w łatwy sposób o możliwości korzystania z systemu. Przepis przewiduje przy tym okres 3 miesiące – po upływie którego będzie możliwe korzystanie z systemu, a przy tym dla zapewnienia sprawnego przepływu informacji między dostawcami lub operatorami w tym okresie – przepis zobowiązuje Prezesa UKE do określenia sposobu i trybu wymiany komunikatów do czasu upływu powyższego terminu;

46) przepis art. 113 odnosi się do art. 330 ust. 1 pkt 2 Pke w części dotyczącej danych lokalizacyjnych pochodzących z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. Przepis przejściowy ma na celu uregulowanie kwestii ogłoszenia przez Prezesa UKE informacji o uruchomieniu funkcjonalności dotyczącej lokalizowania zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego w oparciu o dane pochodzące z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. Ogłoszenie nastąpi z 3-miesięcznym wyprzedzeniem tak, aby operatorzy mogli uzyskać odpowiednie informacji i przygotować się do realizacji nowej funkcjonalności.

47) raportu i sprawozdania Prezesa UKE – art. 114

W związku z uchynieniem ustawy – Prawo telekomunikacyjne i wejściem w życie nowych regulacji ustawy Pke, w tym dotyczących zawartości, sporządzanych przez Prezesa UKE, raportu o stanie rynku komunikacji elektronicznej oraz sprawozdania z działalności regulacyjnej, należy uregulować kwestię na podstawie jakich przepisów będą te dokumenty opracowywane za 2022 r., po wejściu w życie ustawy. Przesądono, iż powinny one zostać opracowane na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. ustawy – Prawo telekomunikacyjne;

48) rezerwy celowej – art. 115

Art. 115 reguluje zasady dotyczące utworzenia po raz pierwszy rezerwy celowej, o której mowa w art. 26 ust. 6, czyli wskazują rok jej utworzenia po raz pierwszy oraz wysokość tej pierwszej rezerwy.

49) wydatków budżetu państwa – art. 116

W art. 116 wskazano maksymalne limity wydatków Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji wynikające z utworzenia rezerwy celowej, o której mowa w art. 26 ust. 6 Pke. Ten limit w latach 2023–2032 wynosi 1 026 250 000. W kolejnych ustępach wskazano mechanizm korygujący powyższych wydatków oraz organ właściwy do monitorowania wykorzystania limitu tych wydatków.;

50) terminu wejścia w życie ustawy – art. 117

Przepis określa, iż niniejsza ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia. Wskazanie tej daty ma na celu ujednoczenie daty wejścia w życie ustawy Pke oraz ustawy zawierającej przepisy wprowadzające Pke, co umożliwi skuteczne funkcjonowanie nowych przepisów Pke. Należy przy tym wskazać, że aby zapewnić jednakowy termin wejścia w życie obu ustaw przewidziano, że art. 1 ustawy wprowadzającej, który określa termin wejścia w życie ustawy Pke – wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Ponadto przewidziano kolejne wyjątki od wskazanego wyżej terminu wejścia w życie ustawy – Przepisy wprowadzające Pke.

Wyjątkiem są przepisy art. 5 pkt 2, który w zakresie lit. j, wchodzi w życie w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia. Przepis dotyczy zamian w zakresie obowiązujących przepisów ustawy o drogach publicznych, stanowiących ułatwienie dla zarządców dróg w zakresie zwolnienia z obowiązku budowy kanałów technologicznych. Stanowią oczekiwane przez wnioskodawców rozwiązanie, w związku z czym nie wymagają 6 miesięcznego *vacatio legis*.

W terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wejdzie w życie art. 59, art. 92, art. 109, art. 115 i art. 116 wPke. Art. 59 zapewnia podstawę prawną dla ustalenia i uiszczania opłaty telekomunikacyjnej w 2023 r. Pozostałe przepisy wiążą się z wprowadzoną w art. 23 ust. 22 Pke nową opłatą za prawo używania urządzenia objętego pozwoleniem. Pke wskazuje wysokość tej opłaty, która będzie powiązana z wysokością średniego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. Wysokość opłaty będzie przy tym podawana w informacji Prezesa UKE ogłaszanej corocznie do dnia 31 marca. Projektowany art. 109 wPke zawiera przepisy przejściowe regulujące ogłoszenie w/w informacji po raz pierwszy. Art. 115 wPke zapewnia możliwość utworzenia rezerwy celowej, o której mowa w art. 26 ust. 6 Pke. Konieczność wejścia w życie art. 116 w terminie skróconym jest konsekwencją wejścia w życie w tym terminie art. 26 ust. 6–8 Pke oraz art. 115 wPke i wynika z konieczności utworzenia rezerwy celowej po raz pierwszy w roku 2023.

Wyjątkiem będą również art. 36 pkt 23 i 26, art. 41 pkt 9 w zakresie art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b nowelizujące zasady prowadzenia inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych Prezesa UKE, a także nowelizujące zasady raportowania przez operatorów sieci o infrastrukturze nieobjętej obowiązkiem inwentaryzacyjnym. Zmiany te wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2023 r., wraz z innymi zmianami w zasadach prowadzenia inwentaryzacji, określonymi pierwotnie w ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw, z wyjątkiem art. 55, który wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Dodatkowo zdecydowano, że z dniem następującym po dniu ogłoszenia wejdzie w życie przepis art. 69 ust. 3, który wyłącza stosowanie przepisów ograniczających długość trwania zobowiązania umownego do umów zawartych przed dniem wejścia w życie Pke. Również ust. 5–7 tego przepisu, wchodzi w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia ustawy wPke. Są to przepisy, które umożliwiają dostawcom usług wprowadzenie zmian w dotychczasowych wzorach umownych oraz stanowią w jaki sposób mają oni dokonać tych zmian. Z tego powodu przepisy powinny wejść w życie przed wejściem w życie ustawy Pke, aby dać dostawcom usług odpowiednią ilość czasu na przygotowanie odpowiednich zmian i doręczenie stosownych informacji abonentom.

Wyjątek w zakresie terminu wejścia w życie został przewidziany również dla zmiany w ustawie o systemie powiadamiania ratunkowego polegającej na ustaleniu, że SMS-y kierowane do numeru 112 powinny być dostarczane do centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego. Regulacja ta z uwagi na konieczność zmian w systemie, w szczególności rozszerzenia funkcjonalności centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

Z dniem następującym po dniu ogłoszenia wejdą w życie zmiany w art. 16a Megaustawy, nowelizujące zasady funkcjonowania Funduszu Szerokopasmowego. Istota tych zmian, polegająca na uelastycznieniu form prowadzenia interwencji ze środków Funduszu oraz zasad jego obsługi, a także skierowanie tych przepisów do dysponenta Funduszu, uzasadnia możliwość ich stosowania już od dnia ogłoszenia ustawy.

Przedkładany projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 743 oraz z 2022 r. poz. 807).

Projekt ustawy nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), zatem nie podlega notyfikacji.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych, w stosunku do projektowanej ustawy, środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

<p>Nazwa projektu Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące KPRM</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w KPRM</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tomasz Proć – Dyrektor Departamentu Telekomunikacji – Tomasz.Proc@mc.gov.pl tel. 22 556 84 94</p>	<p>Data sporządzenia 7.11.2022 r.</p> <p>Źródło:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.); • projekt ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej. <p>Nr w wykazie prac UC 46</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (dalej „PWPke”) jest projektem towarzyszącym projektowi ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej (dalej „Pke”). Pke uchyla obowiązującą ustawę Prawo telekomunikacyjne (dalej „Pt”), co wymaga wielu zmian w innych aktach prawnych odnoszących się do Pt.

Projekt Pke został opracowany w związku z koniecznością wdrożenia do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (dalej „Kodeks” lub „EKŁE”).

PWPke wprowadza niezbędne przepisy w trzech podstawowych zakresach:

- a) zmiany w przepisach obowiązujących w związku z uchYLENIEM Pt i wdrożeniem EKŁE do nowej ustawy – Pke,
- b) zmiany w innych niż Pt ustawach, w tym wynikające z konieczności implementacji EKŁE,
- c) przepisy intertemporalne wynikające z uchYLENIA ustawy Pt i uchwalenia Pke.

W PWPke implementacja EKŁE następuje w szczególności przez nowelizację ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884, z późn. zm.) (dalej „ustawa szerokopasmowa”).

Celem nowelizacji ustawy szerokopasmowej jest implementacja EKŁE w zakresie nie uregulowanym w Pke, w szczególności w zakresie dotyczącym stworzenia odpowiednich warunków dla wdrożenia punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu oraz w zakresie szerokorozumianego dostępu do zasobów infrastrukturalnych lub budynkowych możliwych do wykorzystania na potrzeby inwestycji szerokopasmowych. Biorąc pod uwagę wielość zmian koniecznych do wprowadzenia w odrębnych ustawach, związanych z zastąpieniem obecnie obowiązującej ustawy – Prawo telekomunikacyjne ustawą Pke, w opinii projektodawcy zasadne jest uregulowanie zmian w przepisach obowiązujących, przepisów uchylających oraz przejściowych w odrębnej ustawie wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

A. PWPke wprowadza zmiany w przepisach obowiązujących w następujących aktach:

- 1) ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.);
- 2) ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479, z późn. zm.);
- 3) ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2022 r. poz. 1728, z późn. zm.);
- 4) ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1693, z późn. zm.);
- 5) ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882, z późn. zm.);
- 6) ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1061, z późn. zm.);
- 7) ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2057);
- 8) ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.);
- 9) ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722);
- 10) ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1062, z późn. zm.);
- 11) ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, z późn. zm.);
- 12) ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 459, z późn. zm.);

- 13) ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1438, z późn. zm.);
- 14) ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2487);
- 15) ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375, z późn. zm.);
- 16) ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899, z późn. zm.);
- 17) ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1893, z późn. zm.);
- 18) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.);
- 19) ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1214, z późn. zm.);
- 20) ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2022 r. poz. 557, z późn. zm.);
- 21) ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235, z późn. zm.);
- 22) ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1341);
- 23) ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344);
- 24) ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2020 r. poz. 358, z późn. zm.);
- 25) ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520);
- 26) ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.);
- 27) ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070, z późn. zm.);
- 28) ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 837, z późn. zm.);
- 29) ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1900);
- 30) ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2022 r. poz. 502, z późn. zm.);
- 31) ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1772, z późn. zm.);
- 32) ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2142, z późn. zm.);
- 33) ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2233);
- 34) ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 261, z późn. zm.);
- 35) ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 887, z późn. zm.);
- 36) ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 742, z późn. zm.);
- 37) ustawie z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 649);
- 38) ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2360);
- 39) ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 896, z późn. zm.);
- 40) ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2175);
- 41) ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354, z późn. zm.);
- 42) ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2020 r. poz. 287, z późn. zm.);
- 43) ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 540, z późn. zm.);
- 44) ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2309);
- 45) ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 813, z późn. zm.);
- 46) ustawie z dnia 2 grudnia 2016 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 955);
- 47) ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 989, z późn. zm.);
- 48) ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 575, z późn. zm.);
- 49) ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593, z późn. zm.);
- 50) ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.);
- 51) ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470);
- 52) ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o powszechnym spisie rolnym w 2020 r. (Dz. U. poz. 1728, z późn. zm.);
- 53) ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 1143);

- 54) ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1815, z późn. zm.);
- 55) ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2022 r. poz. 2305);
- 56) ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, z późn. zm.).

B. Nowelizacja ustawy szerokopasmowej przewiduje środki, które mają na celu zwiększenie możliwości wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej na cele telekomunikacyjne, w tym obniżenie kosztów uzyskiwania dostępu do niej (poprzez m.in. wprowadzenie obowiązku zapewnienia nieodpłatnego dostępu do infrastruktury technicznej jednostek samorządu terytorialnego, państwowych lub samorządowych jednostek organizacyjnych na potrzeby umieszczania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu).

C. PWPke uchyla Pt, dotychczas regulującą sektor telekomunikacyjny w Polsce w związku z implementacją EKŁE do nowej ustawy – Pke, regulującej sektor komunikacji elektronicznej, którego podstawową częścią jest telekomunikacja. W związku z zmianą reżimu prawnego, konieczne jest uchwalenie przepisów regulujących świadczenie usług w okresie zmiany przepisów, w szczególności obejmujących obowiązujące umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz trwające postępowania administracyjne przed Prezesem UKE.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowana regulacja jest związana z wdrożeniem do polskiego porządku prawnego postanowień dyrektywy EKŁE. Większość państw nie ma jeszcze wypracowanych finalnych wersji projektów aktów prawnych wdrażających EKŁE – są na etapie prac rządowych bądź konsultacji publicznych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes UKE	1	-	Pozytywne. Motywujące.
Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej niebędący przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi	Brak danych	-	
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	4075	Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzony przez Prezesa UKE https://bip.uke.gov.pl/rpt/rejestr-przedsiębiorców-telekomunikacyjnych	- przyspieszeniu prowadzenia szeroko rozumianego procesu inwestycyjnego w telekomunikacji; - obniżenie kosztów budowy oraz eksploatacji nowoczesnych sieci telekomunikacyjnych; - zwiększenie możliwości wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej na cele telekomunikacyjne, w tym obniżenie kosztów uzyskiwania dostępu do niej; - ułatwienia w uzyskiwaniu dostępu do nieruchomości, w tym do budynków w celu zapewnienia telekomunikacji;
Przedsiębiorcy z branży kolejowej	10 przedsiębiorców, będących zarządcami infrastruktury kolejowej oraz 22 operatorów (użytkowników/właścicieli) kolei wąskotorowych	-	- obowiązek udostępniania infrastruktury technicznej i nieruchomości stanowiących obszar kolejowy na potrzeby umieszczania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu; - obowiązek uzgadniania projektu miejscowego planu zagospodarowania

			przestrzennego i projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego w części dotyczącej obszarów przyległych do obszarów kolejowych;
Zarządcy dróg publicznych	2 808 (zarządcy dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych) + GDDKiA	-	- obowiązek udostępniania infrastruktury technicznej na potrzeby budowy sieci telekomunikacyjnych;
Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego			- uregulowanie prawne działań ABW jako organu do spraw dystrybucji produktów kryptograficznych (Crypto Distribution Authority – CDA) oraz współpracy z ministrem właściwym ds. wewnętrznych w zakresie zarządzania kluczami kryptograficznymi PRS;
Jednostki samorządu terytorialnego	2873	Główny Urząd Statystyczny https://stat.gov.pl/statystyka-regionalna/jednostki-terytorialne/podzial-administracyjny-polski/	- obowiązki związane z ułatwieniem dostępu do infrastruktury technicznej dla operatorów telekomunikacyjnych;

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W dniu 6 marca 2020 r. Minister Cyfryzacji rozpoczął prekonsultacje projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej wraz z uzasadnieniem oraz projektu ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej. W toku prekonsultacji następujące podmioty przedstawiły stanowisko odnoszące się do projektu:

- 1) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- 2) Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji;
- 3) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
- 4) Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
- 5) Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej;
- 6) Związek Telewizji Kablowych w Polsce – Izba Gospodarcza;
- 7) Izba Gospodarki Elektronicznej;
- 8) Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom;
- 9) Spółdzielnia Mieszkaniowa w Grudziądzu;
- 10) SAYF;
- 11) Digital Virgo;
- 12) Centrum Technologii Mobilnych Mobiltek S.A.;
- 13) Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB;
- 14) Federacja Konsumentów;
- 15) Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich;
- 16) Polski Związek Krótkofalowców;
- 17) Kancelaria Olesiński i Wspólnicy Sp. K.;
- 18) Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego;
- 19) Exatel S.A.;
- 20) Ministerstwo Obrony Narodowej, w tym Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami;
- 21) Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej;
- 22) Ministerstwo Finansów;
- 23) Ministerstwo Infrastruktury;

- 24) Departament Prawa Unii Europejskiej – Kancelaria Prezesa Rady Ministrów;
- 25) Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji;
- 26) Urząd Komunikacji Elektronicznej;
- 27) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 28) Urząd Ochrony Danych Osobowych;
- 29) Polski Komitet Normalizacyjny;
- 30) Komitet Techniczny;
- 31) Osoba fizyczna – radioamator;
- 32) Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
- 33) Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych;
- 34) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji;
- 35) Kancelaria FORYSTEK & PARTNERZY Adwokaci i Radcowie Prawni;
- 36) Osoby fizyczne – uwagi w zakresie marketingu i tajemnicy telekomunikacyjnej;
- 37) Kancelaria Szostek_Bar i Partnerzy.

W dniach 17 kwietnia 2020 r., 28 kwietnia 2020 r., 29 kwietnia 2020 r., 8 maja 2020 r., 15 maja 2020 r., 21 maja 2020 r. oraz 22 maja 2020 r. – z podmiotami, które złożyły stanowiska w toku prekonsultacji, odbyły się warsztaty z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość, na których zostały omówione zgłoszone uwagi.

Projekt został poddany konsultacjom publicznym oraz opiniowaniu, które trwały 30 dni (od 29 lipca do 28 sierpnia 2020 r.)

Poniżej wskazano podmioty, do których został przesłany projekt ustawy w ramach konsultacji:

- 1) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- 2) Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji;
- 3) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
- 4) Krajowa Izba Gospodarczej;
- 5) Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
- 6) Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej;
- 7) Polska Izba Handlu;
- 8) Izba Gospodarki Elektronicznej;
- 9) Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej;
- 10) Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
- 11) Polskie Towarzystwo Informatyczne;
- 12) Fundacja Nowoczesna Polska;
- 13) Fundacja Projekt Polska;
- 14) Internet Society Poland;
- 15) Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji;
- 16) Fundacja Panoptykon;
- 17) Związek Pracodawców Mediów Publicznych;
- 18) Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom;
- 19) Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
- 20) Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza;
- 21) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 22) Polskie Centrum Badań i Certyfikacji S.A.;
- 23) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 24) Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług;
- 25) Polska Izba Producentów Urządzeń i Usług na rzecz Kolei;
- 26) Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB;
- 27) Fundacja ePaństwo;
- 28) Amerykańska Izba Handlowa;

- 29) Federacja Konsumentów;
- 30) Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT – ZIPSEE „Cyfrowa Polska”;
- 31) Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego;
- 32) Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich;
- 33) Polski Związek Krótkofalowców;
- 34) Związek Harcerstwa Polskiego;
- 35) Związek Harcerstwa Rzeczypospolitej;
- 36) Liga Obrony Kraju;
- 37) Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych;
- 38) Sektorowa Rada ds. Kompetencji – Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo;
- 39) Polska Izba Nieruchomości Komercyjnych;
- 40) Polska Rada Biznesu;
- 41) Naczelną Organizację Techniczną.

W wyniku konsultacji zostały zgłoszone uwagi, głównie przez izby telekomunikacyjne. Uwagi te w części zostały uznane za zasadne.

Dnia 30 października 2020 r. zorganizowano spotkanie dotyczące procedowanej ustawy Pke i ustawy – Przepisy wprowadzające Pke, w którym wzięli udział przede wszystkim przedstawiciele izb oraz Federacji konsumentów. Następnie, z podmiotami, które zgłosiły uwagi do Pke oraz przepisów wprowadzających ustawę Pke zorganizowano warsztaty dnia 30 listopada 2020 r. mające na celu omówienie kluczowych zagadnień związanych z projektem.

Ponadto projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania przez:

- 1) Radę Dialogu Społecznego;
- 2) Business Centre Club – Związek Pracodawców;
- 3) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
- 4) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 5) Forum Związków Zawodowych;
- 6) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
- 7) Konfederację Lewiatan;
- 8) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 9) Federację Związków Zawodowych Pracowników Automatyki i Telekomunikacji PKP;
- 10) Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji.

oraz

- 1) Krajową Radę Radiofonii i Telewizji;
- 2) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
- 4) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 5) Polski Komitet Normalizacyjny;
- 6) Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami;
- 7) Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 8) Komisję Nadzoru Finansowego;
- 9) Rzecznika Praw Obywatelskich;
- 10) Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Z podmiotami, które zgłosiły uwagi w ramach uzgodnień oraz opiniowania zorganizowano konferencję uzgodnieniową w dniach 19–20 oraz 23 listopada 2020 r.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											Łącznie (0–10)
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Dochody ogółem	-	74,750	77,250	79,750	82,250	84,750	87,250	89,750	92,250	94,750	97,250	860,000
budżet państwa	-	74,750	77,250	79,750	82,250	84,750	87,250	89,750	92,250	94,750	97,250	860,000
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	70,000	96,250	98,750	101,250	103,750	106,250	108,750	111,250	113,750	116,250	1 026, 250
budżet państwa	-	70,000	96,250	98,750	101,250	103,750	106,250	108,750	114,830	113,750	116,250	1 026, 250
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	4,750	-19, 000	-19,000	-19,000	-19,000	-19,000	-19,000	-19,000	-19,000	-19,000	-166,250
budżet państwa	-	4,750	-19, 000	-19,000	-19,000	-19,000	-19,000	-19,000	-19,000	-19,000	-9,000	-166,250
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	<p>Wydatki budżetu państwa w latach 2023–2032 wynikające z wejścia w życie ustawy Pke wynoszą 1 026 250 000 zł . Na powyższe wydatki składają się wydatki Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji w latach 2023–2032, wynikające z utworzenia rezerwy celowej, o której mowa w art. 26 ust. 6 Pke w kwocie 1 026 250 000 zł. Finansowane będą z budżetu państwa. Wejście w życie projektowanej regulacji będzie podstawą do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel.</p> <p>Wydatki ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz Prezesa UKE w kwocie 1 026 250 000 zł (70 000 000 zł – 2023 r., 96 250 000 zł – 2024 r., 98 750 000 zł – 2025 r., 101 250 000 zł – 2026 r., 103 750 000 zł – 2027 r., 106 250 000 zł – 2028 r., 108 750 000 zł – 2029 r., 111 250 000 zł – 2030 r., 113 750 000 zł – 2031 r., 116 250 000 zł – 2032 r.) wynikają z utworzenia rezerwy celowej, o której mowa w art. 26 ust. 6 Pke.</p> <p>W roku 2023 wysokość rezerwy celowej wyniesie 70 mln zł, co wynika z art. 116 PWPke. Natomiast w kolejnych latach wysokość rezerwy celowej będzie równa kwocie wpływów z rocznej opłaty telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 23 ust. 1, za trzeci i czwarty kwartał roku poprzedniego oraz za pierwszy i drugi kwartał roku bieżącego.</p> <p>Wpływy z rocznej opłaty telekomunikacyjnej w danym roku są równe iloczynowi wskaźnika rocznej opłaty telekomunikacyjnej na ten rok oraz sumy rocznych przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych, obowiązanych do uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej w danym roku, z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna. Przedsiębiorca telekomunikacyjny obowiązany do uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej w danym roku to ten, którego przychody z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej osiągnięte w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, przekroczyły próg, o którym mowa w art. 23 ust. 6, obliczony dla roku obrotowego poprzedzającego o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna. Czyli ci przedsiębiorcy, których przychody z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej osiągnięte w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, przekroczyły ośmiotysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej dla roku obrotowego poprzedzającego o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 504, z późn. zm.).</p> <p>Założenia do wyliczenia wysokości rezerwy:</p>
---------------------	--

- 0,25% – maksymalny wskaźnik rocznej opłaty telekomunikacyjnej wynikający z Pke,
- żeby nie komplikować wyliczeń i robić za dużo teoretycznych założeń, wysokość rezerwy w danym roku będzie równa wysokości wpływom z rocznej opłaty telekomunikacyjnej w danym roku,
- obliczenia są wykonywane na najbardziej aktualnych danych,
- najbardziej aktualne dane dotyczące przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych dotyczą 2020 r.,
- 45 300 240 zł = 5 662, 53 * 8 000 – próg przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, powyżej którego przedsiębiorca telekomunikacyjny jest zobowiązany uiszczać roczną opłatę telekomunikacyjną (obliczony na podstawie najbardziej aktualnych danych czyli Komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 9 lutego 2022 r. w sprawie przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w 2021 r. (M.P. z 2022 r. poz. 175), w rzeczywistości taki próg będzie obowiązywał przedsiębiorców w przypadku uiszczenia opłaty za rok 2023);
- 36 922 859 553,16 zł – suma rocznych przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej w danym roku, z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna (obliczone na podstawie przychodów za 2020 r. i prognozy przychodów dla roku 2023 r.);
- w rzeczywistości suma rocznych przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do uiszczenia opłaty rocznej opłaty telekomunikacyjnej w 2023 roku, z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna powinna uwzględniać przychody przedsiębiorców za rok 2021 i próg przychodów za rok 2023, więc biorąc pod uwagę, że obliczamy kwoty maksymalne zakładamy, że ta suma przychodów wyniesie ok. 37 500 000 000 zł,
- zakładając co roku wzrost sumy przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych, obowiązanych do uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej o 1 mld zł, sumy rocznych przychodów dla poszczególnych lat wyniosą: (2023 – 37 500 000 000 zł, 2024 r.– 38 500 000 000 zł, 2025 r. – 39 500 000 000 zł, 2026 r. – 40 500 000 000 zł, 2027 r.– 41 500 000 000 zł, 2028 r. – 42 500 000 000 zł, 2029 r.– 43 500 000 000 zł, 2030 r.– 44 500 000 000 zł, 2031 r. – 45 500 000 000 zł, 2032 r. – 46 500 000 000 zł);
- biorąc pod uwagę powyższe, maksymalne wpływy z rocznej opłaty telekomunikacyjnej wyniosą (93 750 000 zł – 2023 r., 96 250 000 zł – 2024 r., 98 750 000 zł – 2025 r., 101 250 000 zł – 2026 r., 103 750 000 zł – 2027 r., 106 250 000 zł – 2028 r., 108 750 000 zł – 2029 r., 111 250 000 zł – 2030 r., 113 750 000 zł – 2031 r., 116 250 000 zł – 2032 r.).

W związku z tym, że dotychczasowe wpływy do budżetu państwa z tytułu rocznej opłaty telekomunikacyjnej wynosiły ok. 19 mln zł, dochody budżetu państwa z tytułu wpływów z rocznej opłaty telekomunikacyjnej wzrosną maksymalnie o (74 750 000 – 2023 r., 77 250 000 zł – 2024 r., 79 750 000 zł – 2025 r., 82 250 000 zł – 2026 r., 84 750 000 zł – 2027 r., 87 250 000 zł – 2028 r., 89 750 000 zł – 2029 r., 92 250 000 zł – 2030 r., 94 750 000 zł – 2031 r., 97 250 000 zł – 2032 r.).

1. Podniesienie górnych limitów opłat za prawo do dysponowania częstotliwością (art. 24 ust. 10 Pke) i rocznych opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji (art. 25 ust. 5), po zmianie odpowiednich rozporządzeń z art. 24 ust. 20 i 25 ust. 8 spowodują wzrost wpływów do budżetu państwa i Funduszu Szerokopasmowego. Jednakże na ten czas oszacowanie wzrostu tych wpływów nie jest możliwe.

2. PWPke przewiduje dodanie wyłączenia od obowiązku zapłaty opłaty skarbowej w przypadku wydania pozwolenia radiowego. Zgodnie intencją ustawodawcy w miejsce opłaty skarbowej za wydanie przez Prezesa UKE pozwolenia wprowadza się opłatę wynikającą z uprawnienia do używania urządzenia radiowego objętego pozwoleniem radiowym. Opłata ta w przypadku pozwoleń na używanie stacji bazowych powinna stanowić w 50% przychód

	<p>Funduszu Szerokopasmowego i w 50% przychód gminy, na terenie której zlokalizowana jest stacja bazowa objęta pozwoleniem. W pozostałych przypadkach opłata będzie stanowiła w całości przychód Funduszu Szerokopasmowego. Dotychczas opłata skarbowa wpływała do urzędu Dzielnicy Wola m.st. Warszawy. Wysokość opłaty zostanie przy tym zwiększona w porównaniu do wysokości opłaty skarbowej za wydanie pozwolenia radiowego, która obecnie wynosi 1939 zł. Z tego względu nie przewiduje się istotnych zmian we wpływach do budżetu jst. Nastąpi jedynie zmiana jst, do których będą następowały wpływy.</p> <p>Pke ani PWPke nie przewiduje poza tą zmianą nowych zwolnień w zakresie opłaty skarbowej. Pke przenosi obecnie funkcjonujące rozwiązania i dokonuje w tym zakresie zmian o charakterze porządkującym. Wejście w życie ustawy nie spowoduje zatem, w porównaniu do obecnego stanu, zmniejszenia dochodów budżetów gmin z tytułu opłaty skarbowej.</p>
<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p>Wydatki/oszczędności/przychody nieszacowalne w zakresie nowelizacji Ustawy szerokopasmowej:</p> <p>Nieodpłatny dostęp do publicznej infrastruktury technicznej jednostek samorządu terytorialnego oraz państwowych i samorządowych jednostek organizacyjnych w nowelizacji ustawy szerokopasmowej. W celu wsparcia inwestycji w sieci dostępu bezprzewodowego dla rozwiązań np. z zakresu inteligentnych miast lub autonomicznej komunikacji, zniesione zostaną opłaty za dostęp do infrastruktury technicznej stanowiącej wyposażenie ulic i obiektów – jak latarnie, znaki drogowe, przystanki itp., należącej do jednostek samorządu terytorialnego oraz państwowych i samorządowych jednostek organizacyjnych. Oszacowanie potencjalnego uszczuplenia przychodów ww. podmiotów również nie jest możliwe przede wszystkim z uwagi na to, że do tej pory nie były instalowane punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, a tym samym podmioty te nie uzyskiwały przychodów związanych z udostępnieniem infrastruktury w tym celu. Dotychczas bowiem publiczna infrastruktura techniczna nie jest co do zasady wykorzystywana na potrzeby inwestycji telekomunikacyjnych, ewentualnie to jej dysponenci umieszczają na niej urządzenia telekomunikacyjne (np. publiczne hotspoty). Z drugiej strony należy zauważyć, że infrastruktura bezprzewodowa, umieszczana na publicznej infrastrukturze technicznej, wykorzystywana będzie także na cele związane ze świadczeniem przez dysponentów tej infrastruktury usług publicznych lub do wykonywania przez nie innych zadań własnych – w związku z czym nieodpłatność dostępu do tej infrastruktury skutkować będzie korzyściami ekonomicznymi dla tych podmiotów.</p> <p>Zmiany wspierające nowe inwestycje w sieci telekomunikacyjne, wynikające z implementacji EKŁE, w zakresie nowelizacji ustawy szerokopasmowej:</p> <p>Ułatwienie i obniżenie kosztów dostępu do terenów kolejowych ułatwi rozwój sieci wykorzystywanej w transporcie kolejowym, w tym umożliwi dostęp do sieci dla pasażerów kolejowych (koleje przewożą rocznie ok. 300 mln pasażerów¹⁾). Jednocześnie przewoźnicy kolejni uzyskają dostęp do lepszej jakości usług. Obecne problemy z dostępem do internetu w pociągach wynikają m.in. z utrudnień (w tym ograniczeń technicznych i prawnych) dotyczących budowy infrastruktury telekomunikacyjnej na nieruchomościach stanowiących obszary kolejowe, jak nasypy czy słupy trakcyjne oraz ze skomplikowanej struktury własnościowej nieruchomości.</p> <p>Pozostałe zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kolejnym elementem zwiększającym możliwość korzystania z internetu są zmiany w ustawie o drogach publicznych. Proponowane przepisy ułatwią objęcie zasięgiem sieci ruchomych autostrad i pozostałych dróg publicznych, a tym samym poprawią łączność dla użytkowników. Jednocześnie zapewnienie tego typu dostępu może być istotne dla rozwoju innowacji w transporcie, w tym inteligentnych systemów transportowych i samochodów komunikujących się z pasem drogowym. Może to wpłynąć pozytywnie na rozwój innowacji w tym obszarze, szczególnie, że przy obecnych przepisach rozwój tego typu infrastruktury jest mocno ograniczony.

¹⁾ <https://www.utk.gov.pl/pl/raporty-i-analizy/analizy-i-monitoring/statystyka-przewozow-pa/dane-archiwalne/13893,Przewozy-pasazerskie-w-2017-r.html>

	<p>2. W związku z przekazywaniem części niewykorzystanych środków prepaid na rachunek Narodowego Funduszu Zdrowia należy wskazać, że skutki finansowe z tytułu realizacji niniejszej ustawy dla ochrony zdrowia zostaną sfinansowane w ramach środków na ochronę zdrowia określonych zgodnie z art. 131c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, bez możliwości ubiegania się o dodatkowe środki ponad te kwoty. Szacunkowa kwota do przekazania na rachunek NFZ z tego tytułu będzie wynosić około kilkunastu milionów zł.</p> <p>3. Nałożenie na Ministra Obrony Narodowej obowiązku koordynacji wykorzystania częstotliwości użytkowanych przez użytkowników rządowych wiąże się z koniecznością zwiększenia zatrudnienia w Ministerstwie Obrony Narodowej o dwa etaty specjalistyczne.</p> <p>Wejście w życie projektowanej regulacji będzie podstawą do planowania dodatkowych środków z budżetu państwa w ramach wydatków obronnych na zwiększenie zatrudnienia na ten cel w kwocie 2 416 000 zł (256 000 zł w 2023 r. oraz 240 000 zł w każdym kolejnym roku), które będą finansowane z części budżetowej 29 – Obrona narodowa.</p> <p>Do wyliczenia kosztów zwiększenia zatrudnienia (2 etaty specjalistyczne w MON) przyjęto jednolite założenia, zgodnie z którymi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • koszt utworzenia stanowiska pracy: osiem tysięcy zł, • roczny koszt 1 etatu z wynagrodzeniem na poziomie eksperckim: sto dwadzieścia tysięcy zł. <p>Tym samym:</p> <ul style="list-style-type: none"> • koszt utworzenia 2 stanowisk pracy: szesnaście tysięcy zł, • roczny koszt 2 etatów z wynagrodzeniem na poziomie eksperckim: dwieście czterdzieści tysięcy zł.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Rodziny, obywatele, gospodarstwa domowe – regulacje ustawowe przyczynią się do zwiększenia zaufania do bezpieczeństwa usług komunikacji elektronicznej, z których korzystają wszyscy obywatele.							
Niemierzalne	-	-							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Obniżenie kosztów inwestycyjnych w zakresie nowelizacji ustawy szerokopasmowej:</p> <p>Zmiana zasad dostępu do obszarów kolejowych oraz dróg publicznych zmniejszy koszty budowy sieci telekomunikacyjnych na tych obszarach. Nowe przepisy wskazują, że umieszczanie na tych nieruchomościach punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu będzie nieodpłatne, co też wynika wprost z art. 57 EKŁE. Rządowe zobowiązania w zakresie wdrażania systemów nowoczesnej telekomunikacji bezprzewodowej zakładają pokrycie niezawodną łącznością elektroniczną wszystkich głównych szlaków transportowych.</p>								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

- tak
 nie
 nie dotyczy

☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt PWPke nie ma wpływu na szeroko pojęty rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
---	--	--

Omówienie wpływu	<p>Projekt Pke reguluje sektor komunikacji elektronicznej, który bezpośrednio wiąże się z informatyzacją kraju.</p> <p>Niezawodne usługi komunikacji elektronicznej są niezbędne do dalszego rozwoju państwa, społeczeństwa informacyjnego oraz rozwoju nowoczesnej gospodarki.</p> <p>Ustawa wprowadza ramy regulacyjne umożliwiające dalszy rozwój tego sektora gospodarki, mając na celu zapewnienie bardzo szybkich sieci szerokopasmowych stacjonarnych oraz mobilnych.</p> <p>Projekt będzie miał bezpośredni pozytywny wpływ na wsparcie budowy ultraszybkich i mobilnych sieci szerokopasmowych, które umożliwiają cyfrowe zmiany w społeczeństwie i gospodarce.</p> <p>Ustawa zwiększy poziom bezpieczeństwa przedsiębiorców komunikacji elektronicznej.</p>
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Regulacje objęte projektem powinny wejść w życie z 6-miesięcznym *vacatio legis* z wyjątkiem:

- 1) art. 1, art. 36 pkt 11 lit. b–e, art. 62, art. 69 ust. 3 i 5–7 oraz art. 110, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia – art. 1 dotyczy terminu wejścia w życie ustawy Prawo komunikacji elektronicznej, a zatem powinien wejść w życie z dniem następujący po dniu ogłoszenia. Równocześnie określa *vacatio legis* dla ustawy Pke; art. 36 pkt 11 lit. b–e nowelizuje zasady funkcjonowania Funduszu Szerokopasmowego; art. 62 reguluje kwestię uzyskania zgody na świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku, art. 69 ust. 3 i 5–7 reguluje zasady świadczenia usług telekomunikacyjnych na podstawie zawartych już umów; art. 110 jest przepisem przejściowym wynikającym z wprowadzenia w Pke nowej opłaty za prawo używania urządzenia objętego pozwoleniem radiowym. Reguluje kwestie ogłoszenia pierwszej informacji Prezesa UKE o wysokości tej opłaty;
- 2) art. 55, który wprowadza zmianę art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw – wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 5 pkt 2 lit. j, który wchodzi w życie 3 miesiące od dnia ogłoszenia – przepis dotyczy składania do ministra właściwego do spraw informatyzacji wniosków o zwolnienie z obowiązku budowy kanałów;
- 4) art. 36 pkt 23 i 26, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r. – przepisy określają znowelizowane zasady prowadzenia inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2023 r. w związku z deklaracją dostępności systemu obsługującego inwentaryzację od ww. dnia;
- 5) art. 41 pkt 9 w zakresie zmiany art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego – który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r. – przepis dotyczy obowiązków dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami dotyczących połączeń z numerami alarmowymi;
- 6) art. 59, art. 92, art. 109, art. 115 oraz art. 116, które wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia. Przepis art. 59 zapewnia podstawę prawną dla ustalenia i uiszczenia opłaty telekomunikacyjnej w 2023 r. Przepis art. 92 zrównuje sytuację zarządców dróg składających wnioski o zwolnienie z obowiązku budowy kanału technologicznego pod różnymi reżimami prawnymi, pozwoli na rozstrzygnięcie spraw zgodnie ze złożonym wnioskiem. Art. 109 dotyczy wysokości jednorazowej opłaty za prawo używania urządzenia radiowego, zaś art. 115 dotyczy rezerwy celowej.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Co do zasady, efekty wejścia w życie projektu będą natychmiastowe i nie wymagają pomiaru, a w przypadku powzięcia informacji o niewłaściwym funkcjonowaniu proponowanych rozwiązań w najbliższym możliwym terminie dokonane zostaną niezbędne zmiany.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.).

Nie dotyczy.

**RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA
PROJEKTU USTAWY PRZEPISY WPROWADZAJĄCE
- PRAWO KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ**

1. Informacje ogólne.

Projekt ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (dalej „PWPke”) jest projektem towarzyszącym projektowi ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej (dalej „Pke”). Pke uchyla obowiązującą ustawę Prawo telekomunikacyjne (dalej „Pt”), co wymaga wielu zmian w innych aktach prawnych odnoszących się do Pt.

Projekt Pke został opracowany w związku z koniecznością wdrożenia do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (dalej „EKŁE”).

PWPke wprowadza niezbędne przepisy w trzech podstawowych zakresach:

- a) zmiany w przepisach obowiązujących w związku z uchyceniem Pt i wdrożeniem EKŁE do nowej ustawy - Pke,
- b) zmiany w innych niż Pt ustawach, w tym wynikające z konieczności implementacji EKŁE,
- c) przepisy intertemporalne wynikające z uchycenia ustawy Pt i uchwalenia Pke.

W PWPke implementacja EKŁE następuje w szczególności przez nowelizację ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2410) (dalej „ustawa szerokopasmowa”).

Celem nowelizacji ustawy szerokopasmowej jest implementacja EKŁE w zakresie nie uregulowanym w Pke, w szczególności w zakresie dotyczącym stworzenia odpowiednich warunków dla wdrożenia punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu oraz w zakresie szerokorozumianego dostępu do zasobów infrastrukturalnych lub budynkowych możliwych do wykorzystania na potrzeby inwestycji szerokopasmowych. Biorąc pod uwagę wielość zmian koniecznych do wprowadzenia w odrębnych ustawach, związanych z zastąpieniem obecnie obowiązującej ustawy – Prawo telekomunikacyjne ustawą Pke, w opinii projektodawcy zasadne jest uregulowanie zmian w przepisach obowiązujących, przepisów uchylających oraz przejściowych w odrębnej ustawie wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej.

2. Przebieg konsultacji.

W dniu 6 marca 2020 r. Minister Cyfryzacji rozpoczął prekonsultacje projektu ustawy Prawo komunikacji elektronicznej wraz z uzasadnieniem oraz projektu ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej. W toku prekonsultacji następujące podmioty przedstawiły stanowisko odnoszące się do projektu:

- 1) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
- 2) Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
- 3) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,

- 4) Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
- 5) Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej,
- 6) Związek Telewizji Kablowych w Polsce - Izba Gospodarcza,
- 7) Izba Gospodarki Elektronicznej,
- 8) Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom,
- 9) Spółdzielnia Mieszkaniowa w Grudziądzu,
- 10) SAYF,
- 11) Digital Virgo,
- 12) Centrum Technologii Mobilnych Mobiltek S.A.,
- 13) Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB,
- 14) Federacja Konsumentów,
- 15) Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich,
- 16) Polski Związek Krótkofalowców,
- 17) Kancelaria Olesiński i Wspólnicy Sp. K.,
- 18) Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego,
- 19) Exatel S.A.,
- 20) Ministerstwo Obrony Narodowej, w tym Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami,
- 21) Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej,
- 22) Ministerstwo Finansów,
- 23) Ministerstwo Infrastruktury,
- 24) Departament Prawa Unii Europejskiej - Kancelaria Prezesa Rady Ministrów,
- 25) Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji,
- 26) Urząd Komunikacji Elektronicznej,
- 27) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- 28) Urząd Ochrony Danych Osobowych,
- 29) Polski Komitet Normalizacyjny,
- 30) Komitet Techniczny,
- 31) Osoba fizyczna - radioamator
- 32) Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
- 33) Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych,
- 34) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- 35) Kancelaria FORYTEK & PARTNERZY Adwokaci i Radcowie Prawni,
- 36) Osoby fizyczne – uwagi w zakresie marketingu i tajemnicy telekomunikacyjnej,
- 37) Kancelaria Szostek_Bar i Partnerzy.

W dniach:

- 1) 17 kwietnia 2020 r.,
- 2) 28 kwietnia 2020 r.,
- 3) 29 kwietnia 2020 r.,
- 4) 8 maja 2020 r.,
- 5) 15 maja 2020 r.,
- 6) 21 maja 2020 r. oraz

7) 22 maja 2020 r.

z podmiotami, które złożyły stanowiska w toku prekonsultacji, odbyły się warsztaty z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość, na których zostały omówione zgłoszone uwagi.

Projekt został poddany konsultacjom publicznym oraz opiniowaniu, które trwały 30 dni (od 29 lipca do 28 sierpnia 2020 r.)

Poniżej wskazano podmioty, do których został przesłany projekt ustawy w ramach konsultacji:

- 1) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
- 2) Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
- 3) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
- 4) Krajowa Izba Gospodarczej,
- 5) Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
- 6) Polska Izba Radiodfuzji Cyfrowej,
- 7) Polska Izba Handlu,
- 8) Izba Gospodarki Elektronicznej,
- 9) Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej,
- 10) Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń,
- 11) Polskie Towarzystwo Informatyczne,
- 12) Fundacja Nowoczesna Polska,
- 13) Fundacja Projekt Polska,
- 14) Internet Society Poland,
- 15) Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji,
- 16) Fundacja Panoptykon,
- 17) Związek Pracodawców Mediów Publicznych,
- 18) Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom,
- 19) Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
- 20) Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza,
- 21) Związek Rzemiosła Polskiego
- 22) Polskie Centrum Badań i Certyfikacji S.A.,
- 23) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
- 24) Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
- 25) Polska Izba Producentów Urządzeń i Usług na rzecz Kolei,
- 26) Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB,
- 27) Fundacja ePaństwo,
- 28) Amerykańska Izba Handlowa,
- 29) Federacja Konsumentów,
- 30) Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT – ZIPSEE „Cyfrowa Polska”,
- 31) Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego,
- 32) Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich,
- 33) Polski Związek Krótkofalowców,
- 34) Związek Harcerstwa Polskiego,

- 35) Związek Harcerstwa Rzeczypospolitej,
- 36) Liga Obrony Kraju,
- 37) Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych,
- 38) Sektorowa Rada ds. Kompetencji - Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo,
- 39) Polska Izba Nieruchomości Komercyjnych,
- 40) Polska Rada Biznesu;
- 41) Naczelną Organizację Techniczną.

Dnia 30 października 2020 r. zorganizowano spotkanie dotyczące procedowanej ustawy Pke i ustawy – Przepisy wprowadzające Pke, w którym wzięli udział przede wszystkim przedstawiciele izb oraz Federacji konsumentów. Następnie, z podmiotami, które zgłosiły uwagi do Pke oraz przepisów wprowadzających ustawę Pke zorganizowano warsztaty dnia 30 listopada 2020 r. mające na celu omówienie kluczowych zagadnień związanych z projektem.

Ponadto projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania przez:

- 1) Radę Dialogu Społecznego,
- 2) Business Centre Club – Związek Pracodawców,
- 3) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”,
- 4) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 5) Forum Związków Zawodowych,
- 6) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- 7) Konfederację Lewiatan,
- 8) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- 9) Federację Związków Zawodowych Pracowników Automatyki i Telekomunikacji PKP,
- 10) Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji.

oraz

- 1) Krajową Radę Radiofonii i Telewizji,
- 2) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- 3) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
- 4) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
- 5) Polski Komitet Normalizacyjny,
- 6) Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami,
- 7) Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców,
- 8) Komisję Nadzoru Finansowego,
- 9) Rzecznika Praw Obywatelskich,
- 10) Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Z podmiotami, które zgłosiły uwagi w ramach uzgodnień oraz opiniowania zorganizowano konferencję uzgodnieniową w dniach 19-20 oraz 23 listopada 2020 r.

3. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

W wyniku konsultacji została zgłoszona duża ilość uwag, głównie przez izby telekomunikacyjne, ale również przez organizacje konsumenckie. Uwagi te w części zostały uznane za zasadne.

Szczegółowe omówienie wyników konsultacji i opiniowania znajduje się w tabeli stanowiącej załącznik do Raportu.

4. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

5. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

L P ·	Art.	Podmiot	Treść uwagi	Stanowisko
1		Lewiatan	<p>LEWIATAN zwraca uwagę, że przedstawiony w projekcie ustawy termin wejścia w życie przepisów datowany na 21 grudnia 2020 r. jest, biorąc pod uwagę obecny etap prac nad przepisami, niemożliwy dla przedsiębiorców do dotrzymania.</p> <p>Przedsiębiorcy nie mogą rozpocząć daleko idących działań dostosowawczych odnoszących się zarówno do kwestii obsługi klienta, zawierania umów i kreowania ofert, jak i innych elementów prowadzonej działalności gospodarczej w oparciu o projekt ustawy. Momentem, w którym przedsiębiorcy będą mogli realnie ocenić jakie zmiany muszą wprowadzić w procesach oraz zlecić rozpoczęcie prac wdrożeniowych będzie publikacja ustawy w Dzienniku Ustaw – Ministerstwo powinno brać tę kwestię pod uwagę i nie powinno zmuszać przedsiębiorców do rozpoczynania wielomilionowych projektów implementacyjnych wyłącznie w oparciu o treść projektowaną, która na kolejnych etapach prac legislacyjnych będzie ulegała zmianom.</p> <p>Z tego względu LEWIATAN postuluje o wskazanie dłuższego <i>vacatio legis</i> obejmującego okres 9 miesięcy od dnia publikacji ustawy (Art. 1. Ustawa z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)) wchodzi w życie w terminie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw, z wyjątkiem art. 386 ust. 2 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 marca 2021 r.).</p> <p>Wdrażanie EKŁE jest największą regulacją i od chwili uchwalenia obecnie obowiązującej Prawa telekomunikacyjnego, tj. od ponad 15 lat.</p> <p>Dłuższe <i>vacatio legis</i> pozwoli przedsiębiorcom telekomunikacyjnym na dostosowanie się do nowych regulacji w sposób racjonalny i przewidywalny.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Proponuje się 6 miesięcy <i>vacatio legis</i></p>

		<p>Zwracamy uwagę na konstrukcję przepisów przejściowych dot. wykonania obowiązków z zakresu usług przedpłaconych, w kontekście starterów prepaid funkcjonujących na rynku w momencie wejścia w życie ustawy.</p> <p>Produkcja tzw. starterów kart przedpłaconych oraz wdrożenie odpowiednich sposobów dostarczenia w formie dokumentowej zwięzłego podsumowania umowy może rozpocząć się dopiero w momencie uzyskania przez rynek pewności co do ostatecznego kształtu przepisów w tym zakresie (faktycznie po podpisaniu ustawy PKE przez Prezydenta RP).</p> <p>Aktualnie dostępne w sklepach pakiety startowe oraz te będące w procesie produkcji są zgodne z wymogami przepisów prawa, które w danym momencie obowiązują. LEWIATAN zwraca uwagę, że niemożliwe jest np. zawieszenie produkcji starterów prepaid. Przedsiębiorcy liczą się z ryzykiem wzmożonego zapotrzebowania społeczeństwa na dostęp do usług telekomunikacyjnych, w tym do tanich usług przedpłaconych, w związku z ew. wprowadzeniem w najbliższym czasie ograniczeń związanych z przeciwdziałaniem COVID-19. Proces dystrybucji pakietów startowych prepaid polega na tym, że w większości przypadków są oferowane na rynku u partnerów handlowych – dystrybutorów. Z momentem ich sprzedaży przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego stają się własnością partnera handlowego. W przypadku takich zestawów startowych, nie jest już możliwe załączenie do nich podsumowania umowy w wersji papierowej.</p>	
2	Lewiatan	<p>Niepokój budzą przepisy zakładające ingerencję nowej ustawy w trwające stosunki umowne pomiędzy przedsiębiorcami a abonentami. Umowy te zawarte zostały zgodnie z prawem na podstawie Prawa telekomunikacyjnego, przedstawiona oferta i warunki w ramach tych umów zostały zaakceptowane przez obie strony wobec czego niewłaściwym jest daleko idąca ingerencja Projektodawcy w treść tych zobowiązań.</p> <p>Art. 66 projektu ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej, zgodnie z którym do umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się nowe przepisy jest faktycznie nie do zrealizowania oraz stanowi istotne naruszenie zasady stanowienia prawa, zgodnie z którą prawo nie działa wstecz. Chodzi przede wszystkim o część dotyczącą struktury dokumentów oraz ust. 3 stanowiący że z mocy prawa wszystkie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z wyłączeniem usług transmisji danych do komunikacji maszyna-maszyna zawarte przed dniem wejścia w życie ustawy, na czas określony dłuższy niż 24 miesiące stają się umowami zawartymi na okres</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>W ustawie wPke wprowadzono zmianę zgodnie, z którą od dnia ogłoszenia Pke dostawcy usług nie mogą zawierać z użytkownikami będącymi konsumentami umów na okres dłuższy niż 24 miesiące.</p>

24 miesiące, chyba że te 24 miesiące już upłynęły. Jeżeli wszystkie kiedykolwiek zawarte umowy miałyby zostać zmienione w taki sposób, że zamiast obecnej treści umów i wzorców umów w postaci regulaminów, regulaminów promocji i cenników na umowę z nową treścią i coś, co w przepisach określone jest jako przedumowny obowiązek informacyjny, a także podsumowanie do umowy, to w praktyce okaże się niemożliwe do zrobienia biorąc pod uwagę, że mamy do czynienia z rynkiem masowym.

Retrospektywne zastosowanie przepisów PKE do umów zawartych przed dniem wejścia w życie nowej ustawy doprowadzi do naruszenia szeregu standardów i zasad wynikających z Konstytucji RP oraz Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Taki przepis naruszy prawa nabyte przedsiębiorców telekomunikacyjnych, ograniczy swobodę działalności gospodarczej, może doprowadzić do sparaliżowania działań przedsiębiorcy w okresie przygotowawczym do implementacji ustawy, jak i po jej wdrożeniu. Jednocześnie warto podkreślić, że obowiązek dostosowania dotychczasowych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych nie jest związany z wdrażaniem EKŁE, które o tym nic nie stanowi.

W związku z powyższym, KL zwraca uwagę, że nie powinno dochodzić do automatycznego skracania umów zawartych przed wejściem w życie PKE (poniżej propozycja do ust. 3). W przypadku podtrzymywania przez Projektodawcę konieczność dostosowania trwających umów, przepis przejściowy (poniżej propozycja do ust. 5) powinien wskazywać, że informacje w tym zakresie mogą być przekazane przez przedsiębiorców na stronie internetowej jako efektywnym środkiem dotarcia do abonentów. Zobligowanie przedsiębiorców do dokonania zmian w dokumentach oraz wysyłki informacji w tym zakresie doprowadziłoby do konieczności przeprowadzenia procesu wdrożeniowego, który swoją skalą daleko wykraczałby poza to co przedsiębiorcy byli zobowiązani do wdrożenia np. w kontekście RODO.

Podkreślić, trzeba również że mając na uwadze ilość i charakter zmian, okres 2 miesiące jest bardzo krótkim czasem na zmianę dokumentów, procesów i systemów przez dostawców usług, nie wspominając o kosztach z tym związanych. W szczególności dostosowywanie struktury dokumentów umownych dla obecnych klientów wydaje się bardzo kosztowne dla przedsiębiorców, a jednocześnie nie zwiększy ochrony abonentów. Wprawdzie przepis przejściowy dopuszcza wprowadzenie zmian w regulaminach lub

Okres vacatio legis został wydłużony.

		<p>cennikach, ale z uzasadnienia do ustawy wynika przecież, że „w projektowanej ustawie zrezygnowano z regulowania zasad umieszczania informacji umownych w regulaminach oraz cennikach świadczenia usług. Z uwagi na fakt, że zakres informacji przedumownych, stanowiących integralną część umowy, wyczerpuje dotychczasowy zakres informacji, które zamieszczane były w regulaminie lub cenniku, utrzymywanie regulacji dotyczących regulaminu i cennika nie ma dalszego uzasadnienia.” Zatem niezrozumienie budzi część stanowiącą o tym, że zmiany mogą być wprowadzone w dotychczasowych regulaminach lub cennikach świadczenia usług, skoro projekt ustawy przewiduje odejście (poza przedpłaconymi usługami telekomunikacyjnymi) od regulaminów świadczenia usług (wzorców umownych) – wydaje się, że w przepisach będzie luka w tym zakresie. Odnotowania wymaga też fakt, że ze zmiany w dokumentacji abonenckiej wymagają olbrzymich nakładów w zakresie przygotowania systemów IT obsługujących proces ofertowy, co przy tak bardzo ograniczonym czasie na dostosowanie obecnych umów abonenckich może doprowadzić do nieprzepracowania odpowiednich zmian w przedsiębiorstwach dostawców. Z tego względu w przypadku utrzymania konieczności dostosowania umów w ciągu 2 miesięcy od wejścia w życie, tym bardziej istotne jest wydłużenie okresu vacatio legis PKE, o które KL postuluje w pkt 1 uwag, w przypadku braku zmiany terminu wejścia w życie przepisów PKE, termin 2 m-cy na dostosowanie, może być niemożliwy do zrealizowania.</p>	
3	PINK	<p>Projektowana ustawa – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej zawiera propozycje zmian do ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (dalej „Ustawa” lub „Megaustawa”). W związku z tym niezbędne jest rozważenie – zaproponowanych w dalszej części niniejszego stanowiska – wprowadzenia rozwiązań prawnych, które wyeliminują dotychczasowe problemy praktyczne wynikające ze stosowania przepisów tej ustawy, a także doprecyzują obecnie obowiązujące zasady udzielania dostępu telekomunikacyjnego do nieruchomości, w tym także nieruchomości komercyjnych, poprzez zagwarantowanie zasady proporcjonalności i niedyskryminacyjnego charakteru warunków takiego dostępu.</p> <p>Abstrahując w tym miejscu od braku – w ocenie PINK – zasadności wprowadzania tak gruntownych zmian w przepisach Megaustawy w związku z implementacją EKŁE, wskazać należy, że zaproponowane w niniejszym stanowisku propozycje pozwolą na zagwarantowanie właścicielom,</p>	<p>Uwaga wyjaśniona W zakresie w jakim uwaga zawiera ogólną opinię, przyjęta do wiadomości. Szczegółowe wyjaśnienia znajdują się w odniesieniu do szczegółowych uwag Polskiej Izby Nieruchomości Komercyjnych. Należy wyjaśnić, że wskazany przez zgłaszającego uwagę podział na udostępniających będących przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi i udostępniających niebędących przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi jest relewantny przede wszystkim w kontekście zagadnienia odpłatności,</p>

		<p>użytkownikom wieczystym i zarządcom nieruchomości (dalej „Udostępniający”) podstawowych uprawnień w relacjach z domagającymi się uzyskania dostępu do nieruchomości przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi na etapie przedprocesowym oraz z Prezesem UKE w ramach prowadzonych przez niego postępowań administracyjnych.</p> <p>Zmiany Ustawy zaproponowane w obecnym kształcie w projekcie z dnia 29 lipca 2020 roku ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (dalej „Projekt”), w praktyce kolejny raz mogą wpłynąć na pogorszenie sytuacji Udostępniających, przyznając przedsiębiorcom telekomunikacyjnym zdecydowanie korzystniejszą pozycję w kwestiach dotyczących dostępu. Udostępniający wyrażają zgodę na zapewnienie dostępu do nieruchomości, z zastrzeżeniem, że warunki takiego dostępu nie mogą być dyskryminujące (nieproporcjonalnie uprzywilejowujące przedsiębiorców telekomunikacyjnych), a także uniemożliwiające realne dochodzenie zwrotu kosztów związanych z zapewnieniem takiego dostępu. Warunki dostępu nie powinny również obciążać nieruchomości ponad miarę, w tym ze względów zarówno technicznych, jak i estetycznych.</p> <p>W naszej ocenie nie znajduje uzasadnienia wyłączenie spod regulacji obowiązującej Ustawy przepisów, które dotychczas odnosiły się zarówno do zapewnienia dostępu do nieruchomości, w tym do budynku i znajdującego się w nim punktu styku – zgodnie z nową nomenklaturą – miejsca dostępu, w tym zapewnienia prawa skorzystania z istniejącej instalacji telekomunikacyjnej lub prawa do jej wybudowania w przypadku ziszczenia się przesłanek wynikających z Ustawy. Obecnie zaproponowane zmiany w Projekcie doprowadzą do konieczności przeprowadzenia przez Udostępniających jeszcze głębszych analiz, w tym analiz prawnych, bowiem projekt zakłada wprowadzenie następującego podziału przedmiotu dotychczasowych regulacji na:</p> <p>1. ustawę – regulującą wyłącznie dostęp do Nieruchomości, w tym do Budynku i miejsca dostępu, 2. ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (dalej „PKE”) – regulujące dostęp do okablowania wraz z powiązanymi zasobami, 3. wyeliminowanie podziału na Udostępniających będących przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi i Udostępniających niebędących przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.</p>	<p>kosztów dostępu, Innymi słowy, jeżeli takie wyróżnienie nie jest doniosłe prawnie, nie należy go wprowadzać jako nieuzasadnionego.</p>
--	--	--	---

		<p>Taki kształt projektowanej regulacji prowadzi do uznania, że podstawowe zasady, jakimi są zasada proporcjonalności i zasada niedyskryminacji ulegają istotnemu zaburzeniu.</p> <p>Jeżeli bowiem Udostępniający mają być traktowani na równi z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi i zmianie nie ulegną dotychczasowe założenia przedstawione w projekcie, PINK poza zmianami szczegółowymi, o których mowa poniżej, poddaje pod rozważenie możliwość zastosowania wobec przedsiębiorców telekomunikacyjnych analogicznych konsekwencji, obowiązujących w obecnym stanie prawnym i określonych w przepisach ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (dalej „ustawa – Prawo telekomunikacyjne”). W naszej ocenie, sankcje dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych powinny służyć zdyscyplinowaniu tych podmiotów do przestrzegania obowiązków, w tym tych dotyczących dostępu telekomunikacyjnego do nieruchomości, w szczególności w zakresie konieczności uwzględniania odmiennego przeznaczenia budynku, jego warunków technicznych i estetycznych (por. art. 30 ust. 1c Ustawy).</p>	
4	PRCH	<p>Co jednak istotne, w przedstawionych w projekcie zmianach proponuje się modyfikację przepisów ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (dalej jako: „Megaustawa”). Zawarte w Megaustawie rozwiązania, jakkolwiek niezwiązane wprost z działalnością prowadzoną przez właścicieli, zarządców i użytkowników wieczystych nieruchomości, w tym nieruchomości handlowych, obligują te podmioty do zapewnienia – na zasadach w niej określonych – dostępu telekomunikacyjnego do nieruchomości.</p> <p>Nasze Stowarzyszenie od kilku lat podejmuje działania mające na celu wskazanie problemów interpretacyjnych i praktycznych, jakie wiążą się z egzekwowaniem przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych dostępu do nieruchomości handlowych.</p> <p>Jak wskazywaliśmy w naszym stanowisku z dnia 28 grudnia 2018 r., nieruchomości handlowe charakteryzują się wieloma odrębnościami w porównaniu do chociażby nieruchomości mieszkalnych tak wielorodzinnych, jak</p>	<p>Uwaga wyjaśniona W zakresie w jakim uwaga zawiera ogólną opinię, została przyjęta do wiadomości. Szczegółowe wyjaśnienia znajdują się w odniesieniu do szczegółowych uwag.</p>

i jednorodzinnych. Taki stan rzeczy powinien prowadzić do tego, że właściciel, zarządca i użytkownik wieczysty takiej nieruchomości powinien dysponować mocniejszym uprawnieniem do decydowania o zasadach, na jakich udzielony zostanie dostęp przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do takiej nieruchomości.

Jakkolwiek doceniamy wprowadzone ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw zmiany w zakresie art. 30 ust. 1c Megaustawy, przesądzającym o konieczności uwzględniania – przy ustalaniu warunków dostępu do nieruchomości – odmiennego przeznaczenia tej nieruchomości, częściowo uwzględniające postulaty PRCH przedstawione w przywołanym piśmie, to chcielibyśmy ponownie zwrócić uwagę na konieczność zmiany obowiązujących przepisów.

W pierwszej kolejności chcielibyśmy wskazać na konieczność jednoznacznego **rozdzielenia zasad dostępu do nieruchomości handlowych i komercyjnych**. W ocenie PRCH, tego rodzaju dostęp powinien być regulowany innymi przepisami prawnymi, które określą odmiennie zasady zarówno ubiegania się przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych o ten dostęp, jak i sposób jego realizacji. Ponownie chcielibyśmy wskazać, że w takich nieruchomościach zdecydowanie różny jest charakter abonenta korzystającego z usług telekomunikacyjnych. Co więcej, aktualne mechanizmy rynkowe prowadzą do tego, że właścicielom, zarządcom i użytkownikom wieczystym zależy na tym, aby w danej nieruchomości dostępne były usługi telekomunikacyjne najwyższej jakości, gwarantujące dodatkowo należyty poziom bezpieczeństwa.

Odnosząc się do zaproponowanych w projekcie regulacji, podnieść należy na **nieostre i nieprecyzyjne przepisy dotyczące zwrotu kosztów poniesionych przez właściciela, zarządcę i użytkownika wieczystego w związku z zapewnieniem dostępu**. W konsekwencji przyjęcia takiego brzmienia przepisów uzyskanie jakiegokolwiek zwrotu kosztów od przedsiębiorców telekomunikacyjnych będzie bardzo utrudnione, o ile w ogóle możliwe. Biorąc pod uwagę fakt, w jak niekorzystnej pozycji stawiani są właściciele, zarządcy i

		<p>użytkownicy wieczystości w relacjach z przedsiębiorcami telekomunikacyjnym, za bezwzględnie uzasadnioną uznać należy możliwość żądania przez te podmioty zwrotu kosztów poniesionych w związku z dostępem. Koszty te bowiem, w zależności od okoliczności danej sprawy, mogą się wiązać chociażby z potrzebą adaptacji pomieszczeń, czy też wydatkami dotyczącymi bieżącej eksploatacji i zabezpieczenia infrastruktury technicznej w budynku.</p> <p>W związku z tym, poddajemy Państwu pod rozwagę możliwość takiej zmiany brzmienia projektowanego art. 30 ust. 3b Megaustawy, aby wprost z tego przepisu wynikało uprawnienie właściciela, zarządcy i użytkownika wieczystego nieruchomości do żądania od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego zwrotu tych kosztów, które poniesione zostały w związku z zapewnieniem dostępu.</p> <p>Wyrażam nadzieję, że zaprezentowane przez PRCH stanowisko spotka się z aprobatą Pana Ministra. Ponownie chciałbym wskazać, że chociażby kierunkowe uwzględnienie zaproponowanych rozwiązań przyczyni się do poprawy sytuacji prawnej właścicieli, zarządców i użytkowników wieczystych nieruchomości handlowych.</p> <p>Jednocześnie chciałbym wyrazić gotowość PRCH do aktywnego udziału we wszelkich inicjatywach podejmowanych przez Ministerstwo Cyfryzacji, które mogłyby mieć wpływ na działalność przedsiębiorców działających w branży nieruchomości handlowych.</p>	
5	PSE SA	<p>1. INFRASTRUKTURA KRYTYCZNA</p> <p>Sieć telekomunikacyjną wraz z zasobami i usługami powiązanymi, wykorzystywaną do spraw technologicznych w energetyce należy traktować jak infrastrukturę krytyczną, zdefiniowaną w Ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, zwanej dalej „Megaustawą” jako infrastrukturę krytyczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: infrastruktura krytyczna - należy przez to rozumieć systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia, instalacje, usługi kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, a także instytucji</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwzględnienie uwagi skutkowałoby niezgodnością polskich przepisów z Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (dalej także jako “dyrektywa kosztowa”)</p> <p>Motyw 13 tej dyrektywy jasno wskazuje, że powinna ona mieć zastosowanie nie</p>

	<p>i przedsiębiorców. Infrastruktura krytyczna obejmuje systemy: a) zaopatrzenia w energię, surowce energetyczne i paliwa, b) łączności, c) sieci teleinformatycznych, d) finansowe, e) zaopatrzenia w żywność, f) zaopatrzenia w wodę, g) ochrony zdrowia, h) transportowe, i) ratownicze, j) zapewniające ciągłość działania administracji publicznej, k) produkcji, składowania, przechowywania i stosowania substancji chemicznych i promieniotwórczych, w tym rurociągi substancji niebezpiecznych; Infrastruktura krytyczna, a wraz z nią sieć telekomunikacyjna wraz z zasobami i usługami powiązаныmi wykorzystywana do spraw technologicznych w energetyce powinna zostać wyłączona spod wszelkich regulacji dotyczących telekomunikacji i być traktowana jako zasób systemu energetycznego. Traktując zaopatrzenie w energię, jako usługę Kluczowa dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, wyłączenie sieci telekomunikacyjnej wraz z zasobami i usługami powiązаныmi wykorzystywanej do spraw technologicznych w energetyce spod regulacji przygotowywanej Ustawy Prawo Komunikacji Elektronicznej, z naszego punktu widzenia jest niezbędne, ponieważ współkorzystanie z niej przez firmy telekomunikacyjne powoduje ryzyko zawodności pracy sieci elektroenergetycznej, w tym przede wszystkim ryzyko zwiększenia liczby przerw w zasilaniu odbiorców na skutek mogących wystąpić awarii, które mogą objąć znaczne obszary kraju, nie wykluczając całkowitego black out'u.</p> <p>2. OBOWIĄZKI INFORMACYJNE I SPRAWOZDAWCZE</p> <p>Przedsiębiorstwa energetyczne, dla realizacji celów określonych w PE, prowadzą działalność dotyczącą łączności. Wiąże się to przede wszystkim z przyłączaniem do sieci energetycznej. Jedynym powodem prowadzenia tej działalności jest prawidłowość funkcjonowania systemu elektroenergetycznego kraju i zapewnienie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i ciągłości zasilania. Dla przedsiębiorstw energetycznych traktowanie ich jak dostawców sieci telekomunikacyjnych i zasobów oraz usług powiązanych wiąże się z szeregiem uciążliwych obowiązków ustawowych, w szczególności dotyczących raportowania (obowiązki informacyjne i sprawozdawcze) oraz obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Proponujemy zatem, aby dokonać odpowiednich zmian legislacyjnych, które wyłączą omawianą działalność przedsiębiorców energetycznych z obowiązku raportowania wynikającego z Megaustawy.</p>	<p>tylko do dostawców publicznych sieci łączności, ale również do wszelkich właścicieli lub posiadaczy praw do użytkowania — w tym drugim przypadku bez uszczerbku dla praw własności stron trzecich — rozległej i wszechobecnej infrastruktury technicznej, w ramach której można umieścić elementy sieci łączności elektronicznej, takie jak sieci techniczne wykorzystywane do dostarczania usług elektroenergetycznych, gazowych, wodociągowych, kanalizacyjnych i odprowadzania wód opadowych, grzewczych i transportowych. Regulacje dyrektywy kosztowej, których transpozycja znajduje się w większości w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, z zakresu dostępu i koordynacji robót odnoszą do operatorów sieci. Zgodnie z definicją operatora sieci, która została zawarta w art. 2 dyrektywy kosztowej, to m.in. przedsiębiorstwo zapewniające infrastrukturę techniczną przeznaczoną do świadczenia usług w zakresie wytwarzania, przesyłu lub dystrybucji energii elektrycznej, w tym oświetlenia publicznego. Dodatkowo należy wskazać, że przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych regulują kwestie dostępu do infrastruktury krytycznej, w tym także możliwość dostępu do takiej infrastruktury. M.in. art. 19 ust. 4 pkt 3 wskazuje jasno, że operator sieci może odmówić dostępu do infrastruktury</p>
--	---	--

		<p>Podkreślamy, że chodzi wyłącznie o działalność skierowaną wobec innych przedsiębiorców energetycznych i prowadzoną wyłącznie dla realizacji celów ustawy PE. Naszym zdaniem przyczyni się to znacznie do podniesienia poziomu bezpieczeństwa elektroenergetycznego. Ewentualnie postulujemy, aby przesądzić na poziomie ustawowym, że omawiana działalność telekomunikacyjna przedsiębiorstw energetycznych nie stanowi usługi telekomunikacyjnej publicznie dostępnej i znacznie ograniczyć w odniesieniu do niej obowiązki dotyczące raportowania wynikające z Megaustawy. Jednocześnie wnioskujemy, aby wobec OSP i OSD wyłączyć obowiązek udzielenia informacji innym podmiotom nt. posiadanej sieci i infrastruktury telekomunikacyjnej wraz z zasobami i usługami powiązаныmi, w tym infrastruktury krytycznej, wykorzystywanej jedynie jako wsparcie technologiczne dla systemu elektroenergetycznego (m.in. ujawnianie lokalizacji i przebiegu infrastruktury technicznej oraz charakterystyki aktualnego sposobu jej użytkowania), a także obowiązek dokonywania inspekcji w tym zakresie. Wymogi bezpieczeństwa państwa każą w sposób szczególny chronić infrastrukturę krytyczną, dlatego przedmiotowa sieć i infrastruktura telekomunikacyjna nie powinna być objęta obowiązkami informacyjnymi i inspekcyjnymi.</p>	<p>technicznej jeżeli nie jest możliwe wykorzystanie infrastruktury technicznej ze względu na bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne, integralność i bezpieczeństwo sieci, w szczególności infrastruktury krytycznej.</p> <p>Analogicznie jest w przypadku obowiązków informacyjnych i sprawozdawczych dotyczących infrastruktury krytycznej. M.in.art. 25c ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych jasno wskazuje, że obowiązek udzielenia informacji, o którym mowa w art. 18 ust. 2 i art. 25a ust. 1, oraz obowiązek umożliwienia dokonania inspekcji, o którym mowa w art. 25b ust. 1, nie dotyczą infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury krytycznej, której wykorzystanie do celów szybkich sieci telekomunikacyjnych jest niemożliwe ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa lub bezpieczeństwo i porządek publiczny. Informacje te nie są przekazywane do punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji.</p>
6	Polkomte l sp. z o.o.	<p>Jednocześnie Polkomtel zwraca uwagę, że założony w projekcie ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej termin wejścia w życie przepisów ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej to jest 21 grudnia 2020 r. jest niemożliwy do dotrzymania. Należy podkreślić, że wdrożenie nowych regulacji, w szczególności w zakresie koniecznych do przeprowadzenia zmian w systemach informatycznych, stanowi ogromne obciążenie organizacyjne, a także finansowe. Dostosowanie się do nowych obowiązków wynikających z ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej oraz ustawy</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Proponuje się 6 miesięcy vacatio legis</p>

		<p>wprowadzającej tę ustawę wymaga ułożenia od nowa wszystkich relacji z abonentami. Niestety wbrew wcześniejszym przewidywaniom projektowanych przepisów ww. ustaw nie można traktować jak rewolucji na rynku telekomunikacyjnym ale jako budowę zupełnie nowego rynku telekomunikacyjnego, w tym przede wszystkim z uwagi na projektowane zmiany w zakresie dokumentów umownych, które w bardzo wąskim zakresie są implementacją do polskiego porządku prawnego dyrektywy ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej. Zbudowanie nowych zasad relacji z abonentami i przełożenie ich na funkcjonujące systemy informatyczne wymaga odpowiedniego czasu, a także pewności co do ostatecznego kształtu każdego z obowiązków wynikających z projektowanych przepisów, co w założeniu ma gwarantować odpowiednie vacatio legis. W związku z powyższym, Polkomtel proponuje przyjęcie dla ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej vacatio legis wynoszące 12 miesięcy.</p>	
7	Polkomte 1 sp. z o.o.	<p>W kontekście powyżej podnoszonych problemów, należy podkreślić, że największym wyzwaniem dla Spółki i z pewnością dla wszystkich dostawców usług telekomunikacyjnych, jest dostosowanie się do nowej konstrukcji wzorców umownych polegającej na wyeliminowaniu wszystkich aktualnie stosowanych w relacji z abonentami wzorców umownych, która to zmiana, oprócz wprowadzenia podsumowania warunków umownych, nie wynika z dyrektywy ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej. Powyższe oznacza, że zmiany w zakresie wzorców umownych stosowanych przez dostawców usług nie muszą być elementem projektowanych zmian w przedmiotowych projektach ustaw i tym samym nie ma uzasadnienia do wprowadzania takich zmian jednocześnie ze zmianami wynikającymi z konieczności implementacji dyrektywy do polskiego porządku prawnego. Decyzja o tak poważnej zmianie wieloletniej praktyki rynkowej, nie powinna być podejmowana arbitralnie na podstawie pojedynczych skarg (przy setkach tysięcy umów zawieranych rocznie), czy ewentualnych nieprawidłowości w przypadkach konkretnych dostawców usług telekomunikacyjnych, ale szczegółowej analizy funkcjonowania rynku usług telekomunikacyjnych, w tym ustalenia skali ewentualnych nieprawidłowości, przeprowadzenia konsultacji z wszystkimi zainteresowanymi interesariuszami, w tym ustalenia ewentualnych korzyści lub innych konsekwencji takiej zmiany, oraz na końcu wyważenia ewentualnych korzyści z negatywnymi konsekwencjami dla rynku telekomunikacyjnego. Podkreślenia wymaga również, że wbrew pozorom, zmniejszenie ilości</p>	<p>Uwaga ogólna, nie dotyczy ustawy wprowadzającej.</p>

			dokumentów przekazywanych abonentowi w momencie zawierania umowy (zastąpienie stosowanych wzorców jednym bądź dwoma dokumentami), bez zmiany zakresu obowiązków informacyjnych, nie wpłynie na ilość stron otrzymywanych przez abonenta. W związku z powyższym postulujemy o wyłączenie zmian w zakresie wzorców umownych wykraczających poza wprowadzenie obowiązku stosowania podsumowania warunków umownych z projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej i podjęcie ewentualnej decyzji o ich wprowadzeniu w późniejszym terminie.	
8		Polkomte l sp. z o.o.	Spółka, podziela uwagi zgłaszane Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji, której Polkomtel jest członkiem, w szczególności odnośnie niedopuszczalności działania prawa wstecz poprzez projektowany obowiązek dostosowywania umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej do nowych przepisów, w szczególności konieczności skrócenia obecnie zawartych umów na czas oznaczony, dłuższy niż 24 miesiące. Ze względu na to, że projektowane regulacje w znaczący sposób ingerują w istniejące stosunki zobowiązaniowe, powstałe przed dniem wejścia w życie ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, w ocenie Polkomtel, są one nie do zaakceptowania w państwie prawa. W związku z powyższym wnosimy o rezygnację z wprowadzania w projekcie ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej ustępu 3 w art. 66	Uwaga ogólna – szczegółowe odniesienie się przy uwagach do art. 66
9		BCC	Analiza projektu ustawy wskazuje, że w wielu miejscach proponuje się rozwiązania skutkujące przeregulowaniem rynku i nałożeniem na przedsiębiorców nowych kosztownych obciążeń. Rozumiejąc, że ustawa ma na celu implementację ww. dyrektywy, wydaje się, że w wielu obszarach proponowane restrykcje krajowe idą znacznie dalej niż wymogi unijnej dyrektywy. Musimy odnotować, że sprzeciw budzi m.in. propozycja przepisów przejściowych do ustawy PKE, która prowadzi do automatycznego skracania zawartych już umów do 24 miesięcy albo przekształcania tych umów w umowy na czas nieokreślony, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy okres 24 miesięcy już upłynął. W naszej ocenie taka konstrukcja stanowi pogwałcenie podstawowych zasad stanowienia prawa, uderzając bezpośrednio i w sposób zupełnie nieuzasadniony w przedsiębiorców telekomunikacyjnych.	Uwaga uwzględniona - w zakresie vacatio legis

			<p>Ponadto, mając na uwadze późny czas przedłożenia projektu ustawy (sam koniec lipca br.) i przewidywany termin wdrożenia (21 grudnia br.), wskazujemy, że zważywszy na rozległość przewidywanych zmian termin ten wydaje się nierealistyczny i powinien zostać wydłużony poprzez wprowadzenie odpowiednio długiego vacatio legis min. 6 miesięcy.</p> <p>Jednocześnie podkreślenia wymaga fakt, że to na sektorze telekomunikacyjnym w ostatnich dwóch kwartałach spoczywała duża odpowiedzialność za zapewnienie prawidłowego i nieprzerwanego działania w zakresie komunikacji międzyludzkiej, w edukacji i wielu dziedzinach gospodarki. Co więcej, jest wielce prawdopodobne, że stan ten nie ulegnie zmianie w najbliższym czasie, dlatego też projektując nowy reżim regulacyjny nie można abstrahować od kontekstu tych wyzwań.</p>	
1 0		KIKE	<p>Ze względu na zakres zmian, w tym poważną nowelizację ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, oraz brak uprzednich szczegółowych analiz dotyczących wyłącznie ustawy wprowadzającej PKE w toku pre-konsultacji, w ocenie KIKE ustawa PWPke powinna być konsultowana odrębnie od PKE oraz powinien zostać przewidziany dłuższy niż 30 dni termin do zgłaszania do niej uwag.</p> <p>Dokładne przeanalizowanie skutków PWPke i zaproponowanie kompleksowych zmian nie było możliwe w określonym terminie konsultacji projektu PKE.</p> <p>Powyższe potwierdza sam projektodawca, który proponuje osobny akt prawny na regulacje kwestii przejściowych i zmian w ustawach szczegółowych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Ustawa wprowadzająca Pke jest konsultowana odrębnie, równoległe do Pke.</p>
1 1		KIKE	<p>KIKE zauważa, że nie tylko wdrożenie EKŁE jest celem wprowadzenia PKE i PWPke – istotne jest także wprowadzenie rozwiązań, które mają ułatwić realizację infrastruktury telekomunikacyjnej.</p> <p>W ostatnim czasie dostęp do Internetu oraz innych usług telekomunikacyjnych okazał się szczególnie ważny dla całego społeczeństwa. W okresie pandemii a zwłaszcza tzw. lockdownu, zdalnie odbywało się m.in. świadczenie pracy, nauka w szkołach, a nawet spotkania towarzyskie i konferencje, także branżowe (m.in. konferencja KIKE, która odbyła się w dniach 23-25 czerwca bieżącego roku, została przeprowadzona za pośrednictwem Internetu poprzez portal Virbella). Wiele osób korzystało z możliwości zrobienia zakupów przez Internet, także tych spożywczych. Niezwykle istotny był również stały dostęp do informacji, które ukazywały się w mediach, w tym telewizji i Internecie. Okazało się, że w</p>	<p>W zakresie w jakim uwaga zawiera ogólną opinię, została przyjęta do wiadomości.</p> <p>W zakresie uzupełnienia projektu o nowelizację ustawy o lasach – uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Obecnie obowiązujące brzmienie art. 39b ustawy o lasach jest wyrazem kompromisu zawartego pomiędzy reprezentantami rynku telekomunikacyjnego a reprezentantami zarządców</p>

		<p>nadzwyczajnych sytuacjach społeczeństwo nie byłoby w stanie funkcjonować bez dostępu do Internetu. Szybki rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej jest więc w interesie wszystkich obywateli i stanowi realizację celu publicznego.</p> <p>Potrzeba szybkiego i łatwego rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej była jednak dostrzeżona już wcześniej, także przez ustawodawcę. W dniu 25 października 2019 roku weszła w życie ustawa z dnia 30 sierpnia 2019 r. <i>o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw</i> (Dz. U. z 2019 r., poz. 1815, dalej: Nowelizacja), która wprowadziła wiele rozwiązań korzystnych dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych.</p> <p>Już od dłuższego czasu przedsiębiorcy telekomunikacyjni zgłaszali organom Państwa, w tym UKE, problemy związane z uzyskiwaniem dostępu do nieruchomości leśnych, zarządzanych przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe (dalej: LP) i podległe im jednostki organizacyjne (nadleśnictwa) na podstawie art. 33 Megaustawy. Warto przypomnieć, że nieruchomości te należą do Skarbu Państwa, stanowiąc mienie publiczne. Jedną z największych bolączek przedsiębiorców telekomunikacyjnych były problemy związane z narzuceniem przez nadleśnictwa wysokich stawek opłat za uzyskanie dostępu do nieruchomości, sięgających nawet kilku - kilkunastu tysięcy złotych rocznie, co skutkowało uznaniem wielu planowanych inwestycji związanych z realizacją infrastruktury telekomunikacyjnej za nieopłacalne. Ceny te były nieadekwatne do zakresu obciążenia nieruchomości, zwłaszcza że umieszczane są tam zwykle niewielkie urządzenia (np. kanalizacje kablowe o średnicy 25 mm). Co więcej, nadleśnictwa często uzależniały wysokość stawek opłat od np. średniej ceny drewna w danym roku kalendarzowym, co nie pozwalało na oszacowanie wysokości opłat w przyszłości.</p> <p>Z tego względu, Nowelizacja w art. 4 zmieniała art. 39b ustawy z dnia 28 września 1991 roku <i>o lasach</i> (dalej: UL). W nowym ust. 4 wskazano jednolity sposób ustalania wysokości opłat za uzyskanie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych do nieruchomości zarządzanych przez LP w celu umieszczenia na nich obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej – jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni nieruchomości zajętej przez rzut poziomy tych obiektów i urządzeń i stawki opłaty za zajęcie 1 m² nieruchomości pobieranej za każdy rok umieszczenia na nieruchomości tych obiektów i urządzeń.</p>	<p>nieruchomości leśnych, którego elementem jest brak ustawowo określonego obowiązku stosowania ustawowo uregulowanej maksymalnej opłaty za udostępnienie nieruchomości leśnej do stosunków prawnych powstałych przed wejściem w życie znowelizowanego brzmienia art. 39b ustawy o lasach. Jest to sytuacja analogiczna do kompromisu w sprawie obniżenia maksymalnych stawek opłat za zajęcie pasa drogowego, gdzie równolegle uchylono art. 40f ustawy o drogach publicznych. W obydwu przypadkach pozostawiono decyzje o zastosowaniu do istniejących stosunków prawnych nowych maksymalnych stawek opłat stronom tych stosunków, tj. zarządcy nieruchomości leśnej oraz zarządcy drogi.</p>
--	--	--	---

Co więcej, w nowym art. 39b ust. 5 UL zastrzeżono, że stawka opłaty pobieranej za każdy rok umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej **nie może przekroczyć 2,50 zł za zajęcie 1 m² nieruchomości.**

Nowelizacja nie zawierała żadnych przepisów przejściowych, w związku z czym należało uznać, że ograniczenia wynikające z nowego brzmienia art. 39b UL co do sposobu ustalania i wysokości opłat za uzyskanie dostępu do nieruchomości na podstawie art. 33 Megaustawy dotyczą nie wszystkich umów, także tych zawartych przed dniem 25 października 2019 roku. Przepisy dotyczące wysokości opłat mają bowiem charakter bezwzględnie obowiązujący.

Oznacza to, że **od dnia wejścia w życie Nowelizacji nadleśnictwa nie są uprawnione do żądania wyższych opłat niż iloczyn kwoty 2,50 zł oraz liczby metrów kwadratowych powierzchni nieruchomości zajętej przez rzut poziomy umieszczonych na nieruchomości obiektów i urządzeń.** Uregulowanie to nie ma jednak zastosowania w rzeczywistych stanach faktycznych.

W praktyce nadleśnictwa żądają od przedsiębiorców telekomunikacyjnych, z którymi mają zawarte umowy o dostęp do nieruchomości na podstawie art. 33 Megaustawy, **opłat w wysokości określonej w umowach, pomijając to, że regulacja dotycząca wysokości opłat zawarta w art. 39b UL ma charakter bezwzględnie obowiązujący i powinna być stosowana przez nadleśnictwa także do umów zawartych wcześniej**, tj. przed zmianą stanu prawnego. Czynności podejmowane przez nadleśnictwa są więc niegodne z przepisami prawa. KIKE była wielokrotnie informowana przez swoich członków o sytuacjach, w których opłata naliczana na podstawie umowy miała wysokość ponad 10.000,00 zł, natomiast po przeliczeniu rzeczywistej liczby m² zajętych przez umieszczone urządzenia i zastosowaniu najwyższej stawki za zajęcie 1 m² nieruchomości, tj. 2,50 zł – zgodnie z nowym brzmieniem art. 39b UL – opłata ta powinna zostać zmniejszona do ok. 100-150 zł! W efekcie, przedsiębiorcy telekomunikacyjni, z obawy przed rozwiązaniem umowy, uiszczają opłaty zgodne z brzmieniem zawartej umowy, wbrew treści obowiązujących przepisom prawa.

Z informacji posiadanych przez KIKE wynika, że nadleśnictwa nie wyrażają zgody na zmianę umowy, nawet jeśli wnioskujący o nią przedsiębiorca przedstawi propozycję zawarcia aneksu do umowy oraz rzetelnie wyjaśni podstawę prawną swojego żądania. Nadleśnictwa, w celu uzasadnienia swojej

decyzji, powołują się często na uzyskanie wytycznych co do braku obowiązku renowacji umów od nadrzędnych jednostek, tj. właściwej Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych oraz Generalnej Dyrekcji Lasów Państwowych.

Nowelizacja nie wprowadziła żadnych narzędzi, pozwalających przedsiębiorcom telekomunikacyjnym na negocjowanie stanowiska nadleśnictw oraz uiszczenie opłaty zgodnej z obecnym brzmieniem art. 39b ust. 4 i 5 UL, bez obawy o utratę tytułu prawnego do dysponowania daną nieruchomością.

Warto zaznaczyć, że stanowisko KIKE w zakresie konieczności zastosowania ograniczeń z art. 39b ust. 4 i 5 UL także do umów zawartych przed dniem 25 października 2019 roku podziela Prezes UKE, który – zgodnie z informacjami uzyskanymi przez KIKE – w piśmie z dnia 31 lipca 2020 roku zwrócił się do Generalnego Dyrektora Lasów Państwowych – p. Andrzeja Koniecznego. W piśmie tym Prezes UKE zajął stanowisko, w którym wprost wskazał, że od dnia wejścia w życie Nowelizacji podmioty zarządzające nieruchomościami LP powinny pobierać opłaty za umieszczenie infrastruktury telekomunikacyjnej według zasad określonych w obecnym (nowym) brzmieniu art. 39b UL. Zwrócił on uwagę, że opinia, zgodnie z którą przepisy prawa nie przewidują renowacji umów zawartych przed dniem 25 października 2019 roku, jest nieuzasadniona a brak przepisów przejściowych potwierdza, że nowe brzmienie art. 39b UL ma powszechne zastosowanie – zarówno do nowych, jak i ukształtowanych już stosunków prawnych.

Warto przy tym zaznaczyć, że w ocenie KIKE zmiana treści umowy byłaby jedynie formalnością – **nawet w przypadku braku podpisania aneksu, przedsiębiorca telekomunikacyjny powinien uiścić opłatę zgodną z obecnym brzmieniem art. 39b ust. 4 i 5 UL** a nie z treścią umowy, która stała się niezgodna z przepisami prawa. Nastąpiło obowiązkowe ograniczenie wysokości stawek opłat za dostęp do nieruchomości zarządzanych przez nadleśnictwa.

Prezes UKE nie dysponuje jednak instrumentami prawnymi, które mogłyby przymusić Generalną Dyrekcję Lasów Państwowych i podległe im jednostki organizacyjne, w tym nadleśnictwa, do zastosowania nowych przepisów.

Z tego względu, konieczna jest zmiana Nowelizacji, poprzez wprowadzenie jednoznacznego przepisu przejściowego, który wskazywałby że zmiana art. 39b UL ma zastosowanie także do ukształtowanych przed jej wejściem w życie stosunków prawnych. Bez jej wprowadzenia, przedsiębiorcy telekomunikacyjni

nie będą posiadali narzędzi prawnych, pozwalających na przymuszenie nadleśnictw do aneksowania umów. Regulacja ta powinna także rozstrzygać obowiązek zwrotu opłat za 2020 roku w części przekraczającej maksymalnej opłaty, wyliczonej zgodnie z art. 39 ust. 4 i 5.

Warto zaznaczyć, że w przypadku pozostawienia obecnego *status quo*, miałyby miejsce **nierówne traktowanie przedsiębiorców telekomunikacyjnych**, zależne od tego, w jakim terminie zawarli oni z nadleśnictwem umowę na podstawie art. 33 Megaustawy. Ma to **negatywny wpływ na konkurencję** na rynku usług telekomunikacyjnych a tym samym sytuacja ta jest niekorzystna dla wszystkich użytkowników końcowych. Wprowadzenie odpowiedniej zmiany jest pożądane z punktu widzenia interesu publicznego.

KIKE proponuje, aby w **Nowelizacji dodany został nowy art. 30a** w brzmieniu:

1. *Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej nowelizacji na podstawie art. 33 ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy, dotyczących nieruchomości zarządzanych przez nadleśnictwa, zastosowanie ma art. 39b ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Dotyczy to w szczególności wysokości stawek opłat za uzyskanie dostępu do tych nieruchomości i sposobu jej określenia.*
2. *Nadleśniczy obowiązany jest na wniosek podmiotu, z którym zawarta została umowa na podstawie art. 33 ustawy zmienianej w art. 1, dostosować treść zawartej umowy do brzmienia art. 39b ustawy zmienianej w art. 4 niniejszej ustawy nadanego niniejszą ustawą, w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia stosowanego wniosku przez ten podmiot. W przypadku braku zmiany umowy, wysokość stawki opłaty pobieranej za każdy rok umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 39b ust. 5 ustawy zmienianej w art. 4, wynosi 2,50 zł za zajęcie 1 m² nieruchomości, niezależnie od tego, co jest przyczyną braku zmiany umowy.*
3. *W przypadku uiszczenia po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, opłaty w wyższej wysokości niż wynikająca z art. 39b ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nadleśnictwo ma obowiązek zwrócić podmiotowi, z którym została zawarta umowa na podstawie art. 33 ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy bez wezwania opłatę w części,*

			<p>w jakiej przekracza ona wysokość opłaty określonej zgodnie z art. 39b ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>Przyczyną rozwiązania przez nadleśnictwo umowy zawartej na podstawie art. 33 ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie może być uiszczenie opłaty niezgodnie z treścią zawartej umowy, jeśli podmiot, z którym została zawarta ta umowa uiścił opłatę w wysokości obliczonej na podstawie art. 39b ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z uwzględnieniem określonej tam maksymalnej stawki opłaty.</p>	
1 2		Telewizja a Polska	<p>Nowa dyrektywa – EKŁE - kompleksowo reguluje funkcjonowanie sieci łączności elektronicznej na poziomie państw członkowskich i Unii Europejskiej. EKŁE zawiera rozwiązania ukierunkowane na zwiększanie konkurencji i pobudzanie inwestycji w sieci o bardzo wysokiej przepustowości, a także sprzyjanie rozwojowi sieci 5G. Dyrektywa wprowadza nowe regulacje w obszarach takich jak alokacja widma radiowego, dostęp operatorów do sieci i regulacja symetryczna wszystkich dostawców sieci w określonych okolicznościach. EKŁE wzmacnia także ochronę konsumentów. Kodeks, jako jeden z głównych bloków budujących Jednolity Rynek Cyfrowy, z zamierzenia mający w sposób pełny regulować materię rozrzuconą do tej pory w różnych dyrektywach, oprócz nowej problematyki skupia w jednym akcie zagadnienia objęte dotychczasowymi regulacjami. Wśród tych zagadnień jest również instytucja tzw. transmisji obowiązkowej uregulowana dotychczas w dyrektywie o usłudze powszechnej 2002/22/WE¹.</p> <p>TVP wraz z innymi nadawcami, a także innymi podmiotami będącymi aktywnymi uczestnikami rynku medialnych usług audiowizualnych, niejednokrotnie podnosiła, iż instytucja transmisji obowiązkowej została transponowana do prawa polskiego w sposób niespójny z zasadami wynikającymi z dyrektywy o usłudze powszechnej, a ponadto budzący rozbieżności interpretacyjne co do zakresu podmiotowego i przedmiotowego tej regulacji. Podobne stanowisko prezentowane jest również przez naukę prawa, której przedstawiciele w komentarzach, artykułach naukowych czy opiniach prawnych ^{2*} podnoszą, iż przepisy ustawy z dnia 29 grudnia 1992r. o radiofonii</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Dotychczasowe orzeczenia zarówno TSUE jak i polskich sądów administracyjnych, wskazują, że zasada must carry/must offer dotyczy nie tylko operatorów w myśl art. 43 ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r., poz. 805), ale także na operatorów rozprawdzających programy w Internecie, tj. takich, którzy nie dysponują własną, zamkniętą siecią telekomunikacyjną. Dodatkowo należy wskazać, że w toku konsultowanych przepisów KRRiT, w której właściwości pozostaje ustawa o radiofonii i telewizji nie wskazała na potrzebę dokonania zmian wnioskowanych TVP S.A. W związku z powyższym uwaga uznana zostaje jako nadmiarowa i tym samym odrzucona.</p>

¹ Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników

² Piątek Matlak, Targosz

i telewizji (urit) regulujące tę materię powinny zostać znowelizowane tak aby usunąć wątpliwości interpretacyjne oraz niespójności pomiędzy stosowaniem ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Wobec faktu, iż wiedza o konieczności poprawnego uregulowania instytucji transmisji obowiązkowej w prawie polskim jest powszechna w środowisku nie tylko nadawców czy operatorów telekomunikacyjnych, a także wobec wielokrotnie formułowanych wniosków *de lege ferenda* w zakresie regulacji *must-carry*, Telewizja Polska ze zdumieniem skonstatowała, że w projekcie ustawy wprowadzającej PKE w zakresie zmian wprowadzanych do ustawy o radiofonii i telewizji brak jest propozycji nowelizujących brzmienie przepisów regulujących transmisję obowiązkową. W opinii TVP, moment transponowania EKŁE do polskiego porządku prawnego jest doskonałą sposobnością aby uporządkować uregulowania w zakresie tej transmisji, tak aby były one jasne i zgodne z intencją dyrektywy, realizowały ściślej cele interesu publicznego, a także były dostosowane do rozwoju rynku i technologii oraz uwzględniały ewolucję prawa Unii Europejskiej. Potrzeba zmian w przepisach regulujących transmisję obowiązkową wynika również z ww. wątpliwości w praktyce przy stosowaniu tych rozwiązań oraz relacji przepisów regulujących *must-carry* do przepisów prawa autorskiego.

II Wniosek TVP o wprowadzenie zmian do ustawy o radiofonii i telewizji w zakresie przepisów regulujących tzw. transmisję obowiązkową

W związku z wejściem w życie dyrektywy EKŁE oraz obowiązkiem jej implementowania do porządków prawnych Państw Członkowskich, Polska decydując się na utrzymanie w prawie polskim instytucji transmisji obowiązkowej powinna dokonać rewizji istniejącego przepisu i wskazać w ustawie wprowadzającej przepisy PKE oraz w uzasadnieniu do tego projektu czy implementując ww. dyrektywę do polskiego prawa pozostawia *status quo* czy rozszerza zakres przedmiotowy dotychczasowego obowiązku *must-carry* obejmując nim nie tylko rozprowadzanie wskazanych w ustawie programów telewizyjnych czy również powiązane z tymi programami usługi uzupełniające, w szczególności usługi ułatwiające odpowiedni dostęp użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami (np. napisy dla osób niesłyszących w telewizji, tłumaczenia migowe, audiodeskrypcja dla osób niewidomych) i zapewniające dane wspierające usługi telewizji hybrydowej i elektroniczne przewodniki po programach.

Zgodnie z motywem 308 EKŁE Państwa Członkowskie mając możliwość nakładania proporcjonalnych obowiązków *must-carry* na przedsiębiorstwa podlegające ich jurysdykcji, w interesie uzasadnionym względami polityki publicznej, tam, gdzie są one konieczne do osiągnięcia celów wynikających z interesu ogółu, wyraźnie określonych przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii, mają również możliwość stosowania transmisji obowiązkowej do określonych kanałów radiowych i telewizyjnych oraz usług uzupełniających, dostarczanych przez określonego dostawcę usług medialnych. W art. 114 EKŁE powiązane usługi uzupełniające, które mogą być objęte obowiązkiem transmisyjnym zostały określone w sposób otwarty ze szczególnym wskazaniem na usługi ułatwiające odpowiedni dostęp użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami i zapewniających dane wspierające usługi telewizji hybrydowej i elektroniczne przewodniki po programach.

W opinii TVP, takie ujęcie zakresu przedmiotowego transmisji obowiązkowej wraz z usługami uzupełniającymi pozwoli na korzystanie z programów objętych *must-carry*, w ich pełnej wersji, odpowiadającej potrzebom użytkowników końcowych z uwzględnienie potrzeb użytkowników z niepełnosprawnościami. Ponadto, ujęcie transmisji obowiązkowej w sposób taki jak wynika to z art. 114 EKŁE uwzględnia także zmieniające się zwyczaje widzów, którzy będą mieli zapewniony dostęp do programów telewizyjnych w ich pełnej wersji niezależnie od tego z jakiej platformy telekomunikacyjnej korzystają, co uwzględni zmieniające się zwyczaje publiczności telewizyjnej korzystającej coraz częściej i chętniej z dobrodziejstw konwergencji dostępnych w telewizji hybrydowej.

Niestety powyższe zagadnienia nie zostały objęte nowoprojektowanymi regulacjami, a w uzasadnieniach przedstawionych do projektu PKE i projektu uwPKE brak jest jakiegokolwiek wzmianki temat transmisji obowiązkowej i przyjętego sposobu implementacji tej instytucji, której zakres przedmiotowy został ujęty trochę szerzej od dotychczasowej regulacji zawartej w art. 31 dyrektywy o usłudze powszechnej.

Pominięcie zagadnienia transmisji obowiązkowej w projekcie uwPKE jest w opinii TVP niewłaściwe, gdyż obecna regulacja tej instytucji w prawie polskim nasuwa z prawnego punktu widzenia szereg wątpliwości. Wątpliwości te wzbudza zwłaszcza sposób uregulowania zakresu podmiotowego obowiązku *must-carry*, co utrudnia właściwe określenie kategorii podmiotów (operatorów

		<p>rozprowadzających programy telewizyjne), do której adresowane są przepisy ustanawiające transmisję obowiązkową.</p> <p>Trudności z prawidłowym ustaleniem zakresu obowiązków nałożonych na podmiot rozprowadzającego programy jak i na nadawcę zobowiązanego do udostępnienia tych programów jak najbardziej uzasadniają wniosek TVP, aby przy okazji implementowania EKŁE podjąć działania zmierzające do prawidłowej implementacji instytucji transmisji obowiązkowej. Zwłaszcza że na potrzebę zmian przepisów o <i>must-carry</i> wskazuje się już od dawna. Dla przykładu można choćby powołać projekt nowelizacji ustawy o radiofonii telewizyjnej z 2015r.³ w którym również proponowano inne uregulowanie zakresu podmiotowego obowiązku <i>must-carry</i>.</p> <p>Przez wzgląd na powyższe, za pośrednictwem przedmiotowych konsultacji, TVP wnosi o wprowadzenie zmian do konsultowanego projektu ustawy – przepisy wprowadzające Prawo Komunikacji Elektronicznej - polegających na zmianie brzmienia art. 43 urit w taki sposób aby podmiotami zobowiązanymi do transmisji obowiązkowej byli operatorzy dostarczający sieci telekomunikacyjne i świadczący usługi łączności elektronicznej wykorzystywane do rozprowadzania wśród ogółu obywateli programów telewizyjnych, w przypadku gdy dla znacznej liczby użytkowników końcowych takie sieci i usługi są głównym sposobem odbierania programów telewizyjnych. Ponadto, implementacja EKŁE powinna zabezpieczyć aby transmisja obowiązkowa w Polsce nie ograniczała się wyłącznie do transmisji samych programów telewizyjnych ale obejmowała także powiązane z nimi usługi uzupełniające, w szczególności te usługi, które wymienia Kodeks czyli usługi ułatwiające odpowiedni dostęp użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami a także zapewniające dane wspierające usługi telewizji hybrydowej i elektroniczne przewodniki po programach.</p> <p>W opinii TVP, w celu dokonania implementacji przepisów EKŁE regulujących transmisję obowiązkową dotychczasowy art. 43 powinien otrzymać następujące brzmienie:</p> <p>„Art. 43.</p> <p>1. Operator rozprowadzający programy w sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem podmiotu rozprowadzającego program w sposób cyfrowy drogą</p>	
--	--	--	--

³ Projekt z 4.2.2015 r., art. 1 pkt. 37 i 38, <http://www.prawoautorskie.gov.pl/pages/posts/rozpoczely-sie-konsultacje-publiczne-dotyczace-projektu-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-radiofonii-i-telewizji-730.php>

		<p><i>rozsiewczą naziemną w multipleksie, obowiązany jest na własny koszt do rozprowadzania, a także do odpowiedniego wyeksponowania i zapewnienia łatwego dostępu do:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) programów, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1;</i> <i>2) regionalnego programu, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 3, właściwego dla danego obszaru;</i> <i>3) programów określonych w rozporządzeniu Krajowej Rady, o którym mowa w ust. 4;</i> <p><i>- wraz z elementami uzupełniającymi te programy, a rozpowszechnianymi równocześnie z nimi, takimi jak ułatwienia dostępu do treści, dane wspierające telewizję hybrydową i elektroniczne przewodniki po programach.</i></p> <p><i>2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, jest nałożony na operatorów sieci, którzy łącznie spełniają następujące wymagania:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) rozprowadzają programy telewizyjne dla ograniczonej liczby zidentyfikowanych, uprawnionych umownie użytkowników końcowych, w określonych lokalizacjach, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</i> <i>2) urządzenia użytkowników końcowych służące do odbioru programów są przyłączone do sieci tego operatora.</i> <p><i>3. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, po przeprowadzeniu otwartych konsultacji publicznych, inne niż określone w ust. 2, rodzaje podmiotów rozprowadzających programy poprzez sieci telekomunikacyjne, wobec których to podmiotów stosuje się ust. 1, o ile:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) podmioty te rozprowadzają programy dla ograniczonej liczby zidentyfikowanych, uprawnionych odbiorców wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i</i> <i>2) rozprowadzanie to służy nie mniej niż 500 000 użytkowników końcowych jako główny sposób odbioru programów telewizyjnych;</i> <p><i>- uwzględniając interes społeczny w zakresie dostępu do informacji, dóbr kultury i sztuki, upowszechniania sportu, dorobku nauki, edukacji obywatelskiej, potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych, a także pluralizmu źródeł informacji i różnorodności ogólnodostępnej oferty programowej.</i></p> <p><i>4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, po przeprowadzeniu otwartych konsultacji publicznych, listę programów podlegających obowiązkowi rozpowszechniania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, obejmującą co najmniej programy, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2 i 4, rozpowszechniane w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w multipleksie, oraz określi w</i></p>	
--	--	--	--

	<p><i>rozporządzeniu sposób umieszczenia programów, o których mowa w ust. 1, w układzie programów w elektronicznym przewodniku po programach (EPG), uwzględniając interes społeczny w zakresie dostępu do informacji, dóbr kultury i sztuki, upowszechniania sportu, dorobku nauki, edukacji obywatelskiej, potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych, a także zachowanie pluralizmu źródeł informacji i zwiększenia różnorodności ogólnodostępnej oferty programowej oraz konieczności promowania programów objętych tym obowiązkiem, zapewniając odpowiednie wyeksponowanie i łatwą dostępność tych programów dla odbiorców.</i></p> <p><i>5. Liczba programów określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 5, przypadających na jednego operatora nie może być większa niż 10.</i></p> <p><i>6. Krajowa Rada w drodze rozporządzenia określi właściwy obszar, o którym mowa w ust 1 pkt 2, dla poszczególnych regionalnych programów telewizji publicznej uwzględniając lokalizację terenowych oddziałów spółki Telewizja Polska – Spółka Akcyjna oraz techniczne uwarunkowania rozprowadzania programów.</i></p> <p><i>7. Podmiot zobowiązany do rozprowadzania programów na podstawie ust. 1 i 2, lub przepisów wydanych na podstawie ust. 3, może rozpocząć rozprowadzanie tych programów po uzyskaniu pisemnej zgody nadawcy.</i></p> <p><i>8. Nadawca, który rozpowszechnia program, wymieniony w ust. 1, nie może odmówić bez ważnych powodów podmiotowi zobowiązanemu do jego rozprowadzania na podstawie ust. 1 i 2, lub przepisów wydanych na podstawie ust. 3, zgody na rozprowadzanie tego programu, ani nie może uzależnić jej udzielenia od uiszczenia jakiegokolwiek wynagrodzenia.</i></p> <p><i>9. Za ważny powód do odmowy zgody przez nadawcę, o której mowa w zdaniu drugim, uważa się w szczególności brak uprawnień do jej udzielenia w zakresie praw autorskich lub praw pokrewnych do audycji w programie lub ich elementów, o ile zezwolenie to nie zostało skutecznie uzyskane przez podmiot rozprowadzający od innego podmiotu uprawnionego, w szczególności od organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi.</i></p> <p><i>10. Nadawca może uzależnić zgodę na rozprowadzanie programu wymienionego w ust. 1, od wykazania przez podmiot zobowiązany do jego rozprowadzania, przesłanek, o których mowa w ust. 2 lub 3.</i></p>	
--	---	--

11. Przepisy niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, z zastrzeżeniem ust. 8.”

2) uchyla się 43a.

Po artykule wprowadzającym nowe brzmienie art. 43 urit. TVP wnioskuje o wprowadzenie do uwPKE przepisu o charakterze przejściowym w brzmieniu:

„Programy objęte obowiązkiem rozprowadzania na podstawie art. 43 ustawy o radiofonii i telewizji w dotychczasowym brzmieniu nie wymienione w art. 43 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, podlegają obowiązkowi rozprowadzania po dniu wejścia niniejszej ustawy, na podstawie art. 43 ustawy o radiofonii i telewizji w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 10 sierpnia 2021 r. Programów tych nie wlicza się do liczby programów określonej w art. 43 ust. 5 ustawy o radiofonii i telewizji w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”

III Uzasadnienie proponowanych zmian

Proponowana nowelizacja art. 43 ustawy o radiofonii i telewizji⁴ (dalej: ustawa o RTV) ma na celu uaktualnienie uregulowania w zakresie transmisji obowiązkowej - must-carry, tak aby realizowało ono ściśle cele interesu publicznego, było jasne i dostosowane do rozwoju rynku i technologii oraz uwzględniało ewolucję prawa Unii Europejskiej. Potrzeba zmian w przepisach o must-carry wynika także z wątpliwości w praktyce przy stosowaniu tych rozwiązań, a zwłaszcza pytania o objęcie tym reżimem rozprowadzania w systemie teleinformatycznym oraz w ramach usług mobilnych (rozprowadzanie internetowe i mobilne), oraz relacji must-carry do prawa autorskiego.

Brzmienie aktualnie obowiązujących przepisów o must-carry określone zostało ustawą z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej.⁵ Przepisy te były więc ściśle powiązane z konwersją analogowo-cyfrową w zakresie nadań naziemnych. Proces ten został już dawno zakończony,

⁴ Ustawa z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 361, z późn.zm.

⁵ Dz. U. nr 153, poz 903; t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 649.

		<p>a w zakresie potrzeb uregulowania retransmisji obowiązkowej pojawiły się nowe wyzwania, znajdujące już wyraz w uregulowaniach w niektórych innych państwach europejskich oraz w prawie Unii Europejskiej. Chodzi tu w szczególności o potrzeby uzupełnienia must-carry o uregulowanie obowiązku odpowiedniego wyeksponowania i zapewnienia łatwego dostępu do określonych programów (due prominence). Możliwość stosowania tego rodzaju rozwiązań w prawie krajowym potwierdza art. 7a dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych dodany na mocy dyrektywy 2018/1808.</p> <p>Inne główne zmiany dotyczą objęcia must-carry także innych programów publicznej telewizji niż tylko główne 2 programy ogólnotematyczne i programy regionalne, bardziej elastycznego i otwartego kształtowania listy niepublicznych programów objętych must-carry, jasnego określenia – zgodnie z prawem unijnym – rodzaju operatorów obciążonych obowiązkiem must-carry, lepszego skorelowania reżimu must-carry z prawem autorskim.</p> <p>Na potrzebę zmian przepisów o must-carry wskazuje się od pewnego czasu. Już w poddanym przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2015 r. konsultacjom publicznym projekcie ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji⁶ zaproponowano nowe uregulowanie must-carry, m.in. potwierdzające nieobejmowanie tym reżimem podmiotów rozprowadzających programy w systemach teleinformatycznym. Proponuje się przyjęcie w tym zakresie rozwiązania bardziej zniuansowanego i ewentualne dopuszczenie objęcia must-carry rozprowadzania także w Internecie (systemach teleinformatycznych) lub do urządzeń mobilnych spełniającego określone przesłanki, w drodze rozporządzenia KRRiT.</p> <p>Zaproponowane powyżej nowe brzmienie art. 43 urit uwzględnia zasady wyrażone w art. 114 EKŁE, które co do zasady są zbliżone do regulacji z art. 31 dyrektywy o usłudze powszechnej. W przepisach EKŁE uzupełniono min. wyjaśnienie dotyczące „powiązanych usług uzupełniających”, które mogą także być przedmiotem must-carry, w taki sposób, że obok „usług ułatwiających odpowiedni dostęp użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami”,</p>	
--	--	---	--

⁶ Projekt z 4.2.2015 r., art. 1 pkt. 37 i 38, <http://www.prawoautorskie.gov.pl/pages/posts/rozpoczely-sie-konsultacje-publiczne-dotyczace-projektu-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-radiofonii-i-telewizji-730.php>

wymieniono też usługi „zapewniające dane wspierające usługi telewizji hybrydowej i elektroniczne przewodniki po programach”. Wreszcie doprecyzowano przepis o ewentualnym wynagrodzeniu (poprzednio art. 31 ust. 2 dyrektywy o usłudze powszechnej; aktualnie art. 114 ust. 3 dyrektywy EKŁE). Państwa członkowskie nadal nie mają obowiązku wprowadzania wynagrodzenia za transmisję obowiązkową. Jeżeli jednak wynagrodzenie takie wprowadzają powinny to uczynić „wyraźnie” i określić „kryteria obliczania wynagrodzenia”.

Proponuje się doprecyzowanie zakresu podmiotowego obowiązku rozprowadzania. Obejmowałby on zasadniczo z mocy samej ustawy operatorów rozprowadzających programy w sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem podmiotów rozprowadzających programy w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w multipleksie (art. 43 ust. 1). Nastąpiłoby jednak doprecyzowanie, że dotyczy to operatorów sieci, którzy łącznie spełniają następujące wymagania:

- 1) rozprowadzają programy telewizyjne dla ograniczonej liczby zidentyfikowanych, uprawnionych umownie użytkowników końcowych, w określonych lokalizacjach, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) urządzenia użytkowników końcowych służące do odbioru programów są przyłączone do sieci tego operatora (art. 43 ust. 2).

Chodzi zatem o takie podmioty jak operatorzy sieci kablowych czy operatorzy telewizyjnych platform satelitarnych, a także operatorzy sieci telekomunikacyjnych świadczących usługę typu IPTV.

W ten sposób usunięte zostałyby wątpliwości co do tego, że obowiązek dotyczy operatorów sieci telekomunikacyjnej i do tej sieci przyłączone mają być urządzenia odbiorców. Wyraźnie przesądzono by także, że obowiązek dotyczy rozprowadzania w systemach zamkniętych, do odbioru stacjonarnego i wyłącznie w Polsce. W takich sytuacjach bowiem istnieje uzasadnienie dla transmisji obowiązkowej wynikające z faktycznego uzależnienia możliwości odbioru programów od oferty danego operatora. Odbiorca korzystający z sieci kablowej, platformy satelitarnej, czy też usługi IPTV swego operatora telekomunikacyjnego często nie utrzymuje bieżącej alternatywnej ścieżki odbioru programów telewizyjnych (np. przez korzystanie z naziemnej telewizji cyfrowej), gdyż wymaga to dodatkowej instalacji i obsługi urządzeń. W takich sytuacjach oferta operatora jest więc dla odbiorcy głównym sposobem odbioru programów telewizyjnych, co jest przesłanką dopuszczalności zastosowania *must-carry* na gruncie przepisów europejskiego prawa telekomunikacyjnego. Nie

		<p>budzi także wątpliwości, że znaczna liczba odbiorców w Polsce korzysta, jako z głównego sposobu odbioru programów, z płatnej telewizji (63%), w tym z usług rozprowadzania programów w sieciach kablowych (26% gospodarstw domowych) oraz na platformach satelitarnych (37% gospodarstw domowych).⁷ Dane te uzasadniają uznanie tych sytuacji, wyraźnie wymienionych w końcowej części proponowanego art. 43 ust. 2, za spełniające przesłankę głównego sposobu odbierania kanałów radiowych i telewizyjnych przez znaczną liczbę użytkowników końcowych sieci i usług, wymaganą art. 114 ust. 1 dyrektywą EECC (d. art. 31 ust. 1 dyrektywy o usłudze powszechnej).</p> <p>Przesłanki te nie zachodzą natomiast w odniesieniu do reemisji internetowej i mobilnej. Jest to jeden z dodatkowych możliwych sposobów odbioru programów, stanowiący udogodnienie dla odbiorcy. Odbiorca nie jest jednak faktycznie ograniczony w wyborze serwisu internetowego, ani aplikacji mobilnej, z której chce korzystać, w takim stopniu jak pozostaje związany wybraną tradycyjną metodą stacjonarnego dostępu do telewizji płatnej (sieci kablowej, platformy satelitarnej, usługi IPTV operatora telekomunikacyjnego).</p> <p>W stosunku do innych podmiotów rozprowadzających programy poprzez sieci telekomunikacyjne (tj. niekoniecznie będące ich operatorem), celowe jest więc zastosowanie odmiennego rozwiązania. Proponuje się fakultatywne upoważnienie dla KRRiT do wydania rozporządzenia, na mocy którego takie inne podmioty mogłyby zostać objęte reżimem <i>must-carry</i>, o ile spełnione zostaną następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmioty te rozprowadzają programy dla ograniczonej liczby zidentyfikowanych, uprawnionych umownie odbiorców wyłącznie na terytorium Polski i 2) rozprowadzanie to służy nie mniej niż 500 000 użytkowników końcowych jako główny sposób odbioru programów telewizyjnych. <p>KRRiT kierowałaby się przy wydaniu rozporządzenia interesem społecznym w zakresie dostępu do informacji, dóbr kultury i sztuki, upowszechniania sportu, dorobku nauki, edukacji obywatelskiej, potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych, a także pluralizmu źródeł informacji i różnorodności ogólnodostępnej oferty programowej. Przed jego wydaniem przeprowadzone zostałyby konsultacje społeczne (proponowany art. 43 ust. 3).</p>	
--	--	--	--

⁷ Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji w 2018 roku, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, s. 10

W tej sytuacji zagwarantowana zostanie proporcjonalność środka. Wciąż wymagana byłaby zamknięta natura rozprowadzania (dla zidentyfikowanych uprawnionych umownie odbiorców) i jego ograniczenie do terytorium Polski. Nie byłaby zaś wymagana stacjonarność usługi. KRRiT musiałaby ustalić znaczną doniosłość społeczną danego rodzaju rozprowadzania, którą proponuje się określić przez odwołanie się do 500 000 użytkowników końcowych, dla których ma to być główny sposób odbioru programów telewizyjnych. W ten sposób zapewnione zostanie, iż w razie znacznej doniosłości społecznej tego rodzaju rozprowadzania możliwe będzie zastosowanie do niego *must-carry*, przeciwdziałające wypadaniu programów o wartości publicznej z możliwości dostępu dla znacznej części społeczeństwa.

- **Zakres przedmiotowy *must-carry* (objęte nim programy i elementy uzupełniające).**

Proponuje się ustalenie ustawowej podstawowej listy programów objętych *must-carry* oraz listy uzupełniającej określonej w drodze rozporządzenia KRRiT.⁸

Lista ustawowa objęłaby programy TVP wymienione w art. 26 ust. 2 pkt 1 ustawy o RTV (czyli TVP1, TVP2, TVP Info i TVP Kultura) oraz regionalny program TVP właściwy dla danego obszaru (art. 43 ust. 1 pkt. 1 i 2). Właściwy obszar dla poszczególnych regionalnych programów telewizji publicznej uwzględniając lokalizację terenowych oddziałów TVP oraz techniczne uwarunkowania rozprowadzania programów, określałoby rozporządzenie KRRiT (art. 43 ust. 6). Proponuje się rezygnację z ograniczenia obowiązku rozpowszechniania publicznego programu regionalnego właściwego dla danego obszaru tylko do operatorów kablowych i IPTV (tj. innych niż rozprowadzających programy naziemnie i satelitarne). Nie jest właściwe, aby odbiorcy korzystający z platform satelitarnych byli pozbawieni w ich ramach dostępu do właściwych dla ich regionu publicznych programów regionalnych.

Lista uzupełniająca określana byłaby w drodze rozporządzenia KRRiT (art. 43 ust. 4), przy czym KRRiT byłaby obowiązana objąć tą listą co najmniej te telewizyjne programy publiczne, które są rozpowszechniane w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w multiplexie. KRRiT mogłaby objąć listą także

⁸ Podobnie – projekt z 4.2.2015 r.

		<p>inne programy, uwzględniając interes społeczny w zakresie dostępu do informacji, dóbr kultury i sztuki, upowszechniania sportu, dorobku nauki, edukacji obywatelskiej, potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych, a także zachowanie pluralizmu źródeł informacji i zwiększenia różnorodności ogólnodostępnej oferty programowej. Proponuje się jednocześnie, w celu uniknięcia nakładania na operatorów nadmiernych obowiązków i zachowania proporcjonalności, ustawowe określenie maksymalnej liczby programów, które w drodze rozporządzenia mogłyby zostać objęte <i>must-carry</i>, na poziomie 10. Jest to więcej niż proponowano w toku konsultacji w 2015 r. (7),⁹ a jednocześnie mniej np. wszystkie programy rozpowszechniane w naziemnej telewizji cyfrowej.</p> <p>Oprócz programów obowiązek rozprowadzania obejmowałby, zgodnie z art. 114 ust. 1 dyrektywy EECC, także elementy uzupełniające programy o statusie <i>must-carry</i>, a rozpowszechniane równocześnie z nimi, takie jak ułatwienia dostępu do treści, dane wspierające telewizję hybrydową i elektroniczne przewoźniki po programach.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Odpowiednie wyeksponowanie i zapewnienie łatwego dostępu do programów objętych <i>must-carry</i>. <p>Proponuje się, w wykonaniu kompetencji Państwa, potwierdzonych art. 7a dyrektywy AVMS, połączenie regulacji transmisji obowiązkowej z regulacją odpowiedniego wyeksponowania programów objętych <i>must-carry</i> (proponowane art. 43 ust. 1 i 4 ustawy o RTV). Operatorzy, na których nakłada się obowiązek <i>must-carry</i>, byłiby obowiązani nie tylko do rozprowadzania określonych programów, ale także do ich odpowiedniego wyeksponowania i zapewnienia łatwego dostępu do nich. Obowiązek ten byłby doprecyzowany w rozporządzeniu KRRiT poprzez określenie sposobu umieszczenia programów objętych <i>must-carry</i> w układzie programów w elektronicznym przewoźniku po programach (EPG), uwzględniając interes społeczny w zakresie dostępu do informacji, dóbr kultury i sztuki, upowszechniania sportu, dorobku nauki, edukacji obywatelskiej, potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych, a także zachowanie pluralizmu źródeł informacji i zwiększenia różnorodności</p>	
--	--	--	--

⁹ Projekt z 4.2.2015 r., dostępny: http://www.prawoautorskie.gov.pl/media/radiofonia_i_telewizja_nowelizacja_konsultacje/2015-02-04_projekt_ustawy.pdf, s. 19 (proponowany art. 43 ust. 4).

		<p>ogólnodostępnej oferty programowej oraz konieczności promowania programów objętych tym obowiązkiem, zapewniając odpowiednie wyeksponowanie i łatwą dostępność tych programów dla odbiorców. Tak ukształtowana wytyczna służyłaby jasnemu uzasadnieniu obowiązku odpowiedniego wyeksponowania programów w sposób zgodny z motywem 25 dyrektywy 2018/1808. Pojęcie elektronicznego przewodnika po programach (EPG) wyznacza art. 2 pkt 7 ustawy Prawo telekomunikacyjne, zgodnie z którym oznacza to – środki lub rozwiązania techniczne umożliwiające wybór programów, stosowane w systemach telewizji cyfrowej, zawierające dodatkowe dane opisujące programy występujące w cyfrowym sygnale telewizyjnym.</p> <p>Wprowadzenie obowiązku odpowiedniego wyeksponowania programów do polskiego prawa było proponowane już w toku konsultacji z 2015 r.,¹⁰ jak też podnoszone przez KRRiT.¹¹ Jest to uzasadnione znaczną liczbą programów dostępnych w ofercie operatorów rozprowadzających programy i ryzykiem spychania programów o wartości publicznej na trudniej dostępne dla odbiorcy pozycje. Sam obowiązek rozprowadzania nie zapewni dogodnego dla odbiorcy dostępu do programów o wartości publicznej.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Realizacja <i>must-carry</i> – stosunki między nadawcą o operatorem. <p>Proponuje się utrzymanie zasady nieodpłatności realizacji przez operatorów obowiązku <i>must-carry</i> i wyraźne wskazanie jego wykonywania na własny koszt operatora (art. 43 ust. 1). Nie ma uzasadnienia dla wprowadzenia odpłatności w tym zakresie. Większość programów objętych <i>must-carry</i> stanowi wartościową pozycję w ofercie operatora, bez której zainteresowanie odbiorców tą ofertą mogłoby być mniejsze.</p> <p>Proponuje się także, zgodnie z ukształtowanym stanowiskiem,¹² wyraźne potwierdzenie, że podmiot zobowiązany do rozprowadzania programów może rozpocząć to rozprowadzanie po uzyskaniu pisemnej zgody nadawcy (art. 43 ust. 7). W przeciwnym razie mogłoby dochodzić do naruszeń praw nadawcy.¹³</p>	
--	--	--	--

¹⁰ Projekt z 4.2.2015 r., dostępny: http://www.prawoautorskie.gov.pl/media/radiofonia_i_telewizja_nowelizacja_konsultacje/2015-02-04_projekt_ustawy.pdf, s. 19 (proponowany art. 43 ust. 3).

¹¹ Strategia regulacyjna na lata 2017-2020, KRRiT, Warszawa 1.03.2018, s. 20.

¹² Stanowisko KRRiT z dnia 22 maja 2018 r. w sprawie interpretacji art. 43 i art. 43a ustawy o radiofonii i telewizji.

¹³ Tamże oraz powołane tam źródła.

		<p>Jednocześnie proponuje się ukształtowanie swoistego obowiązku kontraktowania po stronie nadawcy programu o statusie <i>must-carry</i>. Nadawca nie będzie mógł odmówić bez ważnych powodów podmiotowi zobowiązanemu do jego rozprowadzania zgody na rozprowadzanie tego programu ani uzależnić jej udzielenia od uiszczenia jakiegokolwiek wynagrodzenia (art. 43 ust. 8). Ważny powód może stanowić w szczególności brak uprawnień po stronie nadawcy do udzielenia zgody w zakresie praw autorskich lub praw pokrewnych do audycji w programie lub ich elementów, o ile zezwolenie to nie zostało skutecznie uzyskane przez podmiot rozprowadzający od innego podmiotu uprawnionego, w szczególności od organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi (art. 43 ust. 9). Odpowiada to stanowisku, że regulacja <i>must-carry</i> nie może naruszać zasady <i>nemo plus iuris in alium transferre potest quam ipse habet</i>¹⁴. Nadawca może nie posiadać uprawnień do niektórych elementów programu (np. filmów lub transmisji sportowych), np. w zakresie ich udostępniania w Internecie. Jednocześnie w zakresie reemisji kablowej istnieje na gruncie prawa autorskiego obowiązkowe pośrednictwo organizacji zbiorowego zarządzania i rozszerzony skutek umowy z taką organizacją, z wyłączeniem praw nadawcy.¹⁵ Na inne rodzaje reemisji rozwiązania te zostaną rozciągnięte dopiero wskutek implementacji dyrektywy 2019/789.¹⁶</p> <p>Proponuje się także, aby zgodę na rozprowadzanie programów nadawca mógł uzależnić od wykazania przez podmiot zobowiązany do rozprowadzania przesłanek określonych w proponowanych art. 43 ust. 2 lub 3, a wskazujących, że ze względu na charakter jego usług lub ich zasięg, jest on objęty obowiązkiem <i>must-carry</i> (art. 43 ust. 10). Ponieważ przesłanki te dotyczą okoliczności po stronie operatora lub innego podmiotu zobowiązanego, on będzie w stanie je wykazać.</p> <p>Jeżeli chodzi o relację <i>must-carry</i> do prawa autorskiego, proponuje się przyjęcie, że są to uregulowania niezależne, z zastrzeżeniem jednak obowiązku udzielenia zgody przez nadawcę i niemożliwości jej uzależnienia od</p>	
--	--	--	--

¹⁴ Stanowisko KRRiT z dnia 30 lipca 2013 roku w sprawie interpretacji art. 43 ust 1 ustawy o radiofonii i telewizji.

¹⁵ Art. 21¹ ustawy z 4.02.1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1231; art. 5 ust. 2 i 3 ustawy z 15.06.2018 r. o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, Dz. U. poz. 1293.

¹⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/789 z 17.04.2019 r. ustanawiająca przepisy dotyczące wykonywania praw autorskich i praw pokrewnych mające zastosowanie do niektórych transmisji online prowadzonych przez organizacje radiowe i telewizyjne oraz do reemisji programów telewizyjnych i radiowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 93/83/EWG, Dz. Urz. UE L 130, 17.05.2019, s. 82, art. 4 i 5.

wynagrodzenia (art. 43 ust. 11). Nie oznacza to jednak niedopuszczalności dochodzenia wynagrodzenia po udzieleniu zgody, co będzie wymagało oceny całokształtu okoliczności konkretnej sprawy.

Proponuje się też odejście od roli KRRiT w relacjach między operatorem a nadawcą. Są to bowiem stosunki o charakterze prywatnoprawnym, pozostające poza zasadniczym zestawem kompetencji KRRiT. Z tego względu proponuje się uchylene art. 43a ustawy o RTV. Inne kwestie objęte jego przepisami są już wystarczającym stopniu objęte proponowanymi, wyżej wyjaśnionymi, przepisami.

- **Przepis przejściowy i wejście w życie.**

Proponuje się utrzymanie w mocy obowiązku *must-carry* w odniesieniu do programów dotąd objętych tym obowiązkiem, a nie zaliczonych do podstawowej ustawowej listy programów podlegających transmisji obowiązkowej wedle nowych proponowanych rozwiązań, do dnia 10 sierpnia 2021 r. (art. 2), tj. do upływu 10 lat od wejścia w życie ustawy o wdrażaniu naziemnej telewizji cyfrowej. Będzie to dotyczyło programów niepublicznych objętych dotychczasowym art. 43 ust. 1 ustawy o RTV. Programy te będą mogły korzystać ze statusu *must-carry* po tej dacie, jeżeli zostaną objęte rozporządzeniem KRRiT wydanym na podstawie art. 43 ust. 4 w nowym brzmieniu.

Vacatio legis proponowanej nowelizacji będzie dostosowane do *vacatio legis* uwPKE.

- **Przewidywane skutki regulacji.**

Proponowane rozwiązania wywołają pozytywne skutki w zakresie dostępu do programów o wartości publicznej w ofercie podmiotów rozprowadzających programy. Umożliwione będzie dopasowanie *must-carry* do rozwoju rynku i oferty programowej. Powinno to sprzyjać pluralizmowi mediów i różnorodności kulturowej.

- **Stosunek do prawa Unii Europejskiej.**

			Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Stan prawny w tym zakresie i powiązania proponowanych rozwiązań z prawem UE przedstawiono powyżej.	
1 3	Art. 1 ustaw y wpro wadz ającej PKE	KIGEiT	<p>Z uwagi na stan zaawansowana prac legislacyjnych KIGEiT uznaje za wykluczone utrzymanie obecnego terminu wejścia w życie ustawy. Prawo komunikacji elektronicznej wiąże się z koniecznością dokonania gigantycznych zmian w systemach informatycznych.</p> <p>Nie jest przy tym możliwe rozpoczęcie wdrożenia bez potwierdzenia ostatecznego brzmienia przepisów, które mogą zmieniać się nadal na etapie prac parlamentarnych. Nie jest możliwe rozpoczęcie wdrażania zmian w systemach w oparciu o projekt przepisów i jego modyfikację jeśli przepisy ulegają zmianie. Ogrom czekających dostawców zmian oznacza istotne obciążenie własnych służb IT i dostawców zewnętrznych i tego rodzaju swoisty „zwinny system współpracy z ustawodawcą” (agile) musiałby oznaczać sparaliżowanie bieżącej działalności przedsiębiorstw.</p> <p>Z tego względu konieczne jest odejście od sztywnej daty wejścia w życie przepisów i posłużenie się określoną liczbę miesięcy od daty ich ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.</p> <p>Proponowana zmiana: <i>Ustawa z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)</i> <i>wchodzi w życie w ciągu 9 miesięcy od dnia jej ogłoszenia, z wyjątkiem art. 386 ust. 2 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 marca 2021 r.</i></p>	Uwaga częściowo uwzględniona Proponuje się 6 miesięcy vacatio legis
1 4	Art. 1	PIIT	<p>Prawo komunikacji elektronicznej jest najważniejszą zmianą prawną w branży telekomunikacyjnej od kilkunastu lat. Podkreślenia wymaga fakt, że nie ogranicza się ono do implementacji postanowień Europejskiego Kodeksu Łączności Elektronicznej, ale wprowadza nowe rozwiązania prawne i zmienia te istniejące.</p> <p>Wdrożenie nowych regulacji będzie stanowiło ogromne obciążenie organizacyjne dla dostawców usług, szczególnie w zakresie prac informatycznych, ponieważ dostosowanie się do nowych obowiązków</p>	Uwaga częściowo uwzględniona Proponuje się 6 miesięcy vacatio legis

			<p>wynikających z ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej oraz ustawy wprowadzającej tę ustawę wymaga ułożenia od nowa wszystkich relacji dostawcy usług z abonentem, a tym samym wymusi zmiany w szeregu systemów kluczowych dla funkcjonowania przedsiębiorstw telekomunikacyjnych. Należy podkreślić, że wbrew wcześniejszym przewidywaniom projektowanych przepisów nie można traktować jak rewolucji na rynku telekomunikacyjnym ale jako budowę zupełnie nowego rynku telekomunikacyjnego, w szczególności z uwagi na projektowane zmiany w zakresie dokumentów umownych. Zbudowanie nowych zasad relacji z abonentami i przełożenie ich na funkcjonujące u każdego z dostawców usług systemy informatyczne wymaga odpowiedniego czasu, a także pewności co do ostatecznego kształtu każdego z obowiązków wynikających z projektowanych przepisów, co w założeniu ma gwarantować odpowiednie vacatio legis</p> <p>Jednocześnie zwracamy uwagę, że na możliwość dostosowania się dostawców usług do nowych obowiązków wpływa brak znajomości przepisów wykonawczych, które na podstawie ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej nie zostają utrzymane w mocy. Zgodnie bowiem z art. 86 ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej, zachowują w mocy tylko niektóre przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy – Prawo telekomunikacyjne co oznacza, że w niektórych zagadnieniach „starych”, wcale mocno nie zmienianych przez ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej dostawcy usług nie znają przepisów wykonawczych, na podstawie których powinni przygotowywać się do wdrożenia, w tym przygotowywać treści wzorców umownych.</p> <p>Z tego względu PIIT proponuje przyjęcie vacatio legis wynoszącego co najmniej 12 miesięcy, co i tak jest krótkim okresem zważywszy na zakres zmian.</p> <p>Proponowana zmiana: <i>Ustawa z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) wchodzi w życie w ciągu 12 miesięcy od dnia jej ogłoszenia, z wyjątkiem art. 386 ust. 2 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 marca 2021 r.</i></p>	
1 5	Art. 1	Związek Pracoda	Art. 1	Uwaga częściowo uwzględniona Proponuje się 6 miesięcy vacatio legis

		wców Prywatnych Mediów	<p>Termin wejścia ustawy w życie.</p> <p>Postulujemy przyjęcie vacatio legis wynoszącego 9 miesięcy.</p> <p>Art. 1. Ustawa z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) wchodzi w życie w ciągu 9 miesięcy od dnia jej ogłoszenia, z wyjątkiem art. 386 ust. 2 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 marca 2021 r.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Prawo komunikacji elektronicznej jest najważniejszą zmianą prawną w branży telekomunikacyjnej od kilkunastu lat. Nie ogranicza się ona jedynie do implementacji postanowień Europejskiego Kodeksu Łączności Elektronicznej, ale wprowadza nowe rozwiązania prawne a także zmienia te istniejące.</p> <p>Wdrożenie nowych regulacji będzie stanowiło ogromne obciążenie finansowe i organizacyjne dla dostawców usług – szczególnie w zakresie prac informatycznych, ponieważ nowe przepisy wymuszą zmiany w szeregu systemów Kluczowych dla funkcjonowania przedsiębiorstw. Wprowadzi ono bardzo szeroko zakrojone zmiany przede wszystkim dla procesów, które na gruncie dotychczasowych przepisów powstawały przez wiele lat i w efekcie ukształtowały obecne funkcjonowanie rynku.</p> <p><u>Implementacja zmian w tak krótkim czasie, jaki proponuje ustawodawca w projekcie jest praktycznie niewykonalna.</u></p>	
1 6	Art. 1	PIKE	<p>Art. 1</p> <p>Ustawa z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) wchodzi w życie w terminie 9 miesięcy od ogłoszenia, z wyjątkiem art. 386 ust. 2 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 marca 2021 r.</p> <p>Aczkolwiek dyrektywa wskazuje termin implementacji na dzień 21 grudnia 2020 r., obecna sytuacja czyni zasadnym podjęcie na forum unijnym działań, zmierzających do opóźnienia terminu implementacji dyrektywy. Mając na uwadze zakres niezbędnych do wprowadzenia zmian, zasadne jest oczekiwanie co najmniej 9 m-cy vacatio legis.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Proponuje się 6 miesięcy vacatio legis</p>

1 7	Art. 5 pkt 2	KIKE	<p><i>dodanie w art. 39a ustawy o drogach publicznych, ust. 4 - 5</i></p> <p>Zmianie powinien ulec projektowany art. 39a ust. 4 UDP nakładający obowiązek uzgodnienia z określonymi podmiotami (tj. zarządcą drogi, organem zarządzającym ruchem oraz podmiotami pobierającymi opłaty, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 i ust. 2, oraz opłaty za przejazd autostradą, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym), kwestii określonych w projektowanym art. 39a ust. 3 UDP (kwestii dotyczących umieszczenia w pasie drogowym dróg publicznych punktów dostępu). W aktualnym kształcie regulacja ta jest niedoskonała, przez co jej stosowanie w praktyce może być przyczyną wielu sporów. Należy doprecyzować:</p> <ul style="list-style-type: none"> • jaką formę – spośród czynności administracyjnych prawnie uregulowanych - ma mieć uzgodnienie. W tym zakresie rekomendowaną formą jest decyzja administracyjna lub postanowienie; • co musi zawierać wniosek o uzgodnienie to po to, aby zapobiec nakładaniu nadmiernych obowiązków na wnioskującego o uzgodnienie oraz nieuzasadnionym wezwaniom do uzupełnienia braków formalnych; • czy to wnioskujący musi udowodnić, że nie zostały spełnione negatywne przesłanki instalacji punktów dostępu, o których mowa w ust. 3 projektowanego art. 39a, czy też to zadaniem organu jest wykazanie, że w danym przypadku przesłanki te ziściły się i uzgodnienie nie jest możliwe; • jak ma wyglądać uzgodnienie instalacji punktu dostępu z zarządcą przez jednostkę samorządu terytorialnego (może bowiem w tym zakresie dojść do sytuacji, kiedy wymagane byłoby to, aby organ uzgodnił coś sam ze sobą); • czy podmiot wydający uzgodnienie może odmówić uzgodnienia i jakie wówczas przysługują wnioskującemu środki odwoławcze; • czy podmiot wydający uzgodnienie może nałożyć na wnioskującego obowiązek spełnienia dodatkowych warunków (jeśli tak, to w jakim dokładnie zakresie) i jaka może sankcja za brak ich spełnienia; • czy uzgodnienie jest wolne od opłat. <p>W przepisie nie wskazano formy, w jakiej miałyby nastąpić „uzgodnienie”. Wydaje się, że uzgodnienie następowałoby w formie czynności materialno-technicznej organu, niezaskarżalnej w trybie administracyjnym. Na podmiot</p>	Uwaga uwzględniona kierunkowo
--------	-----------------	------	---	-------------------------------

dokonujący uzgodnienia nie zostałyby nałożony wprost obowiązek uzasadnienia podjętej przez siebie decyzji.

Z tego względu, właściwym byłoby dodatkowo w treści art. 39a UDP zastrzeżenia, że uzgodnienie następuje w formie decyzji, która byłaby zaskarżalna w trybie odwoławczym, względnie postanowienia, na które przysługuje zażalenie.

Nie wskazano też, **jaka byłaby konsekwencja braku „uzgodnienia”** przez podmiot go dokonujący – wydaje się, że w takiej sytuacji umieszczenie punktu dostępu nie byłoby możliwe nawet w przypadku braku uzgodnienia chociażby przez jeden z podmiotów określonych w art. 39a ust. 4 UDP. W przypadku braku uzgodnienia, podmiot planujący umieścić punkt dostępu, nie wiedziałby czy stanowisko podmiotu dokonującego uzgodnienia jest dla niego wiążące czy też nie. Skutek wydania przez podmiot dokonujący uzgodnienia negatywnego stanowiska powinien być określony wprost w treści nowego art. 39a UDP.

Tym samym podmiotowi, który zamierza instalować punkty dostępu, w szczególności przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, nie przysługiwałoby w trybie administracyjnym prawo kwestionowania stanowiska podmiotu dokonującego uzgodnienia. W praktyce mogłoby to doprowadzić do uniemożliwienia umieszczenia punktu dostępu, zwłaszcza że do tej pory zarządcy dróg (jeden z organów, mających dokonywać uzgodnień), często nie wyrażali zgody na umieszczanie w pasie drogowym podobnych urządzeń. Fakt ten został dostrzeżony przez samego projektodawcę, który w uzasadnieniu do PWPke, wskazał, że *Dotychczasowe doświadczenia operatorów telekomunikacyjnych pokazują, że już obecnie występują duże problemy z zainstalowaniem urządzeń telekomunikacyjnych obsługujących podróżnych na szlakach komunikacyjnych (potrzeba występująca w szczególności w pobliżu punktów poboru opłat, parkingów). Podejmowane przez operatorów próby realizacji niezbędnej infrastruktury sieci bezprzewodowych w lokalizacjach takich jak Miejsca Obsługi Podróżnych (MOP), Obwody Utrzymania Autostrad, Punkty Poboru Opłat, czy wykorzystania urządzeń Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, spotykały się z odmowami ze strony GDDKiA, a także dzierżawców terenów MOP. Problem jest istotny już obecnie, a w przypadku wdrażania systemów łączności bezprzewodowej dla rozwiązań autonomicznej mobilności okaże się barierą krytyczną dla tych aplikacji, które z założenia wymagają instalacji w obrębie dróg.*

Celem projektodawcy było więc ułatwienie umieszczania punktu dostępu w pasie dróg publicznych. Powyższe oznacza, że **treść art. 39a UDP nie powinna zawierać postanowień, które mogłyby w jakikolwiek sposób utrudniać umieszczenie punktów dostępu w pasie drogowym.**

KIKE zwraca uwagę, że nie jest tu zasadne pozostawienie kwestii uzgodnienia uznaniowości podmiotów wydających uzgodnienie, albowiem uzależni to budowę punktu dostępu od dobrej woli tych podmiotów i będzie skutkować tym, że organy nie będą równo traktowały wnioskujących o uzgodnienie. Uniemożliwi to również zwalczaniu nieprawidłowych stanowisk tych podmiotów, a w szczególności przeciwdziałanie działaniom sprzecznym z projektowanymi przepisami.

Warto również zaznaczyć, że podmiotem, który ma dokonywać uzgodnienia w zakresie określonym w art. 39a ust. 3 pkt 4 UDP *in fine*, tj. ustalenia czy punkt dostępu może zakłócać prawidłowość poboru opłat, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. *o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym*, ma być – zgodnie z nowym art. 39a ust. 4 pkt 3 UDP – podmiot pobierający opłaty, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. *o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym*.

Zgodnie z art. 37a ww. ustawy, opłaty takie może pobierać m.in. Szef Krajowej Administracji Skarbowej (KAS) oraz drogowa spółka specjalnego przeznaczenia lub spółka, z którą Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad albo drogowa spółka specjalnego przeznaczenia zawarli umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, na warunkach określonych w tej umowie. Zarówno spółka specjalnego przeznaczenia, jak inna spółka nie są organami w rozumieniu przepisów prawa, nie mogą więc wydawać ani postanowień ani decyzji wywołujących skutki w sferze administracyjno-prawnej. Co więcej, ustalenie przez podmiot planujący umieścić punkt dostępu jaki dokładnie organ pobiera opłaty na danym odcinku autostrady, mogłoby być kłopotliwe.

Z tego względu **proponujemy, aby uzgodnienia w tym zakresie dokonywał zawsze Szef KAS, ewentualnie Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad** lub inny odpowiedni organ administracji publicznej, wprost wskazany w treści art. 39 ust. 4 pkt 3 UDP.

Co więcej, **nie doprecyzowano przesłanek, które pozwalałyby na odmowę uzgodnienia przez podmiot dokonujący uzgodnienia.** Wydaje się, że

należałoby zaznaczyć, że brak uzgodnienia może nastąpić wyłącznie z ważnych przyczyn. Obecna treść przepisu może być przyczyną nadużyć ze strony podmiotów dokonujących uzgodnienia.

Warto również zaznaczyć, że obowiązek zwrócenia się przez podmiot, o którym mowa w art. 39a ust. 2 UDP do kilku podmiotów jednocześnie z prośbą o uzgodnienie może powodować praktyczne problemy (dotychczasowa praktyka i nieprzychylność w zakresie umieszczenia punktów dostępu) a brak uzgodnienia przez chociażby jeden z podmiotów określonych w art. 39a ust. 4 UDP powodowałby brak możliwości umieszczenia punktu dostępu, należałoby rozważyć, czy obowiązek uzgodnienia nie jest zbyt daleko idący. Proponujemy aby rozważyć **wprowadzenie w miejsce obowiązku uzgadniania obowiązek opiniowania** przy jednoczesnym zastrzeżeniu, że podmiot określony w art. 39a ust. 2 UDP miałby obowiązek zastosowania się do uzasadnionych uwag i zastrzeżeń określonych w opinii. Brak wydania opinii w ustalonym ustawowo terminie oznaczałoby wydanie opinii pozytywnej.

Zaletą takiego rozwiązania byłaby również możliwość wydawania opinii przez spółki specjalnego przeznaczenia lub spółki, z którymi Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad albo drogowa spółka specjalnego przeznaczenia zawarli umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, o których mowa w art. 37a ustawy z dnia 27 października 1994 r. o *autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym*.

Wydaje się również, że termin na uzgodnienie, określony w **art. 39a ust. 5 UDP** (2 miesiące) jest zbyt długi – w ocenie KIKE, wystarczający w tym zakresie byłby miesięczny termin.

Dodatkowo w celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości należy jasno wskazać (choćby w uzasadnieniu projektowanej regulacji), **czy w przypadku instalowania w pasie drogowym punktów dostępu mają zastosowanie art. 39** (w szczególności art. 39 ust. 3aa) **i art. 40 ust. 2 pkt 2 i 4 UDP**. W tym zakresie podnieść trzeba, że nie wydaje się celowe, aby stosowany był przepis art. 39 UDP, gdyż stanowi on regulację podobną do art. 39a.

Rozważenia wymaga, czy zasadne jest odrębne uregulowanie kwestii uzgadniania instalowania punktów dostępu, w szczególności, jeśli weźmie się pod uwagę niedoskonałość zaproponowanej regulacji. Wydaje się, że lepszym rozwiązaniem byłoby zastosowanie w tym przypadku powszechnie znanej instytucji decyzji w przedmiocie zezwolenia na lokalizację (w zakresie, w jakim

			<p>dotyczy ona infrastruktury telekomunikacyjnej), a w art. 39a jedynie wprowadzenie obowiązków dokonania dodatkowych uzgodnień z organem zarządzającym ruchem i podmiotami pobierającymi opłaty (i ewentualnie uregulowanie innych odmienności dotyczących instalacji punktu dostępu).</p> <p style="text-align: center;">***</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe, proponujemy, aby art. 39a ust. 4 - 6 UDP uzyskać brzmienie:</p> <p><i>4. Instalowanie punktów dostępu wymaga uzgodnienia z:</i></p> <p><i>1) zarządcą drogi – w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 i 2;</i></p> <p><i>2) organem zarządzającym ruchem – w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 3;</i></p> <p><i>3) podmiotami pobierającymi opłaty, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 i ust. 2, oraz opłaty za przejazd autostradą lub z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej w przypadku dotyczącym umieszczenia urządzeń pasie drogowym autostrad płatnych, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym – w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 4.</i></p> <p>5. Brak uzgodnienia może nastąpić wyłącznie z ważnych przyczyn i następuje w formie decyzji, od której przysługuje odwołanie. W przypadku braku uzgodnienia przez którykolwiek z podmiotów określonych w ust. 4, umieszczenie punktu dostępu jest niedopuszczalne.</p> <p>5.6. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 4, następuje w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące miesiąc, licząc od dnia przekazania przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, propozycji instalacji punktów dostępu. Niezajęcie stanowiska w tym terminie uznaje się za brak zastrzeżeń do propozycji i wyrażenie zgody na umieszczenie punktu dostępu.</p> <p>- przy jednoczesnym oznaczeniu obecnego ust. 6 odpowiednio jako ust. 7.</p>	
1 8	Art. 5	KIKE	<p>Niezależnie od proponowanych przez projektodawcę zmian w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (dalej: UDP), określonych w art. 5 PWPke, konieczne jest również wprowadzenie innych zmian w treści tej ustawy, zwłaszcza w art. 39 i 40 UDP. Zmiany te mają na celu wyeliminowanie aktualnych niespójności i wątpliwości w przepisach, a także ułatwienie i przyspieszenie realizacji inwestycji w przyszłości, w szczególności tych dotyczących infrastruktury szerokopasmowej. Warto również podkreślić, że sieć</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione</p> <p>Ad. 1</p> <p>W przypadku decyzji wydawanych na podstawie ustawy o drogach publicznych (wskazanych w uwadze) nie ma możliwości zastosowania fikcji pozytywnego załatwienia sprawy,</p>

i usługi telekomunikacyjne odgrywają obecnie Kluczowa rolę dla sprawnego funkcjonowania społeczeństwa w dobie epidemii wirusa SARS-CoV-2, która udowodniła, jak bardzo ważny jest w dzisiejszym społeczeństwie stały dostęp do internetu.

1. Milczące załatwienie sprawy w przypadku decyzji wydawanych na podstawie art. 39 ust. 3 oraz 40 ust. 1 UDP

Po pierwsze, KIKE proponuje, aby w przypadku wydania zezwoleń, o których mowa w art. 39 ust. 3 oraz art. 40 ust. 1 UDP, zastosowanie miała **instytucja milczącego załatwienia sprawy**, co mogłoby korzystnie wpłynąć na proces uzyskiwania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych zezwoleń związanych z zajęciem pasa drogowego.

Instytucja milczącego załatwienia sprawy (tzw. fikcja pozytywnego rozstrzygnięcia) jest powszechnie uwzględniana w różnych procedurach administracyjnych. Także regulacja znajdująca się UDP przewiduje jej zastosowanie w niektórych przypadkach.

Instytucja ta jest wyjątkowo korzystna dla strony wnoszącej o rozstrzygnięcie sprawy, ponieważ w sytuacji braku załatwienia przez organ sprawy w ustawowo określonym terminie, sprawę uznaje się załatwioną w całości uwzględniając żądanie strony. Tym samym milczące załatwienie sprawy przeciwdziała bezczynności organu, a także znacząco przyczynia się do przyspieszenia postępowania administracyjnego.

Regulacja dotycząca milczącego załatwienia sprawy wraz z przepisami dotyczącymi postępowania uproszczonego zostały wprowadzone w dniu 1 czerwca 2017 r. do procedury administracyjnej nowelizacją Kodeksu postępowania administracyjnego na mocy ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. *o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw* (Dz.U. z 2017 r. poz. 935).

Ustawa nowelizująca UDP, tj. ustawa z dnia 31 lipca 2019 r. *o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych* (Dz.U. z 2019 r. poz. 1495) wprowadziła możliwość stosowania przepisów o milczącym załatwieniu sprawy i postępowaniu uproszczonym do decyzji w sprawie przeniesienia praw i obowiązków wynikających z zezwolenia na zajęcie pasa drogowego, a także możliwość stosowania przepisów dotyczących uproszczonego postępowania w przypadku decyzji, o których mowa w art. 39 ust. 7 i art. 40 ust. 14 UDP, ale z wyłączeniem przepisów o milczącym załatwieniu sprawy wobec decyzji

uwzględniającej w całości żądanie strony
W zakresie decyzji wydawanych na podstawie art. 39 ust. 3 zarządca drogi, jako organ wydający decyzję, ma obowiązek zawrzeć w niej istotne dla inwestora informacje, w tym warunki, a także pouczenie. Z kolei w decyzji wydawanej na podstawie art. 40 ust. 1 przede wszystkim określone są opłaty za zajęcie pasa drogowego, a także m.in. warunki zajęcia pasa drogowego czy też warunki jego przywrócenia do stanu poprzedniego. Szczegółowy zakres decyzji (zezwoleń) wydanych na podstawie art. 40 ustawy o drogach publicznych określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 2004 r. w sprawie warunków udzielania zezwoleń na zajęcie pasa drogowego (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 1264).

Ad. 2

Poza zakresem regulacji projektu ustawy. Wymóg dołączenia zatwierdzonego projektu organizacji ruchu wynika z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 2004 r. w sprawie warunków udzielania zezwoleń na zajęcie pasa drogowego. Dodatkowo należy wskazać, że prowadzenie robót polega w pasie drogowym polega na wyłączeniu czasowym określonego terenu pasa drogowego z funkcji do jakich jest on przeznaczony – np. ruch kołowy, ruch pieszy, postój pojazdów. Niezasadne jest wyłączenie z obowiązku zatwierdzania

	<p>dotyczących udostępnienia kanału technologicznego oraz decyzji ustalającej warunki zajęcia pasa drogowego w razie konieczności usunięcia awarii urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego.</p> <p>Pomimo korzystnego charakteru wprowadzonych przez prawodawcę zmian w UDP, w dalszym ciągu należy je uznać jako działania niewystarczające względem prowadzonych inwestycji telekomunikacyjnych, w szczególności tych dotyczących infrastruktury szerokopasmowej. Konieczne jest wprowadzenie regulacji, które pozwolą korzystać z milczącego załatwienia sprawy w szerszym zakresie.</p> <p>Warto zauważyć, że w obecnych okolicznościach związanych z wprowadzeniem w państwie stanu epidemii i zaistniałego z tego powodu spowolnienia w pracy urzędów, instytucja milczącego załatwienia sprawy nabiera tym bardziej doniosłego znaczenia i może przyczynić się do przyspieszenia prowadzonych postępowań. W przeciwnym razie, szereg inwestycji, w tym telekomunikacyjnych, będzie narażonych na dodatkowe opóźnienia i przerwy w realizacji z uwagi na brak wymaganych rozstrzygnięć organów.</p> <p>W związku z tym KIKE postuluje wprowadzenie maksymalnego 14-dniowego terminu wydania zezwoleń z art. 39 ust. 3 oraz art. 40 ust. 1 UDP, po upływie którego inwestor będzie mógł domniemywać uzyskanie zgody.</p> <p>Proponujemy więc:</p> <p>a) wprowadzenie do art. 39 UDP nowego ust. 3aaa w brzmieniu: <i>3aaa. Sprawę związaną z wydaniem zezwolenia na lokalizowanie w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, o którym mowa w ust. 3, na cele związane z infrastrukturą telekomunikacyjną, uznaje się za załatwioną milcząco w sposób w całości uwzględniający żądania podmiotu występującego z wnioskiem, jeżeli w terminie 14 dni od daty doręczenia wniosku właściwemu organowi organ ten nie wyda decyzji w sprawie, o której mowa w ust. 3.</i></p> <p>b) zmianę art. 40 ust. 2b UDP poprzez nadanie mu brzmienia: <i>2b. Sprawę związaną z wydaniem zezwolenia na zajęcie pasa drogowego, o którym mowa w ust. 1, na cele związane z infrastrukturą telekomunikacyjną, uznaje się za załatwioną milcząco w sposób w całości uwzględniający żądania podmiotu występującego z wnioskiem, jeżeli w terminie 14 dni od daty doręczenia</i></p>	<p>projektu organizacji ruchu i jego dołączania wraz z wnioskiem o zajęcie pasa drogowego. Jest to o tyle istotne, że nawet zdjęcie pokrywy studni zlokalizowanej w chodniku zagraża bezpieczeństwu w ruchu pieszym i wymaga odpowiedniego oznakowania i zabezpieczenia.</p> <p>Ad. 3 Należy zauważyć, iż z punktu widzenia procesu budowy dróg wydaje się iż mimo wszystko istotniejszym czynnikiem są kwestie związane z gwarancją odpowiedniego wykonania tych robót (i związane z nimi uprawnienia dochodzenia takiej gwarancji) niż kwestie dotyczące infrastruktury telekomunikacyjnej. Trudno sobie wyobrazić na jakiej podstawie przedsiębiorca telekomunikacyjny miałby taką gwarancję od wykonawcy robót drogowych „przejmować”, a przede wszystkim w jaki sposób przedsiębiorca telekomunikacyjny miałby realizować ewentualne roszczenia gwarancyjne zgłaszane przez zlecającego budowę drogi. Proponowane rozwiązanie może prowadzić także do sytuacji, w których będzie problem z rozgraniczeniem odpowiedzialności gwarancyjnej wykonawcy budowy drogi z „przejętą” odpowiedzialnością gwarancyjną do części drogi przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. Ewentualne szkody wyrządzone w ograniczonym pasie drogi związanym z realizacją infrastruktury telekomunikacyjnej mogą także mieć wpływ na wadliwość całej drogi.</p>
--	---	---

wniosku właściwemu organowi organ ten nie wyda decyzji w sprawie, o której mowa w ust. 1.

Podkreślamy, że wobec wprowadzenia instytucji milczącego załatwienia sprawy, przepis dotyczący możliwości nałożenia na organ wydający decyzję kary pieniężnej za zwłokę w wydaniu decyzji, jest bezcelowe. W naszej ocenie, milczące załatwienie sprawy przyniesie większe korzyści dla obu stron niż nałożenie kary pieniężnej na organ wydający zezwolenie na zajęcie pasa drogowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 UDP.

Zmiany te powinny mieć odzwierciedlenie w art. 5 PWPke.

2. Projekt organizacji ruchu drogowego - oświadczenie inwestora w sprawie braku zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego podczas prowadzenia robót w pasie drogowym

Zgodnie z § 1 ust. 3 pkt 2 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia warunków udzielania zezwoleń na zajęcie pasa drogowego (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1264), do wniosku o udzielenie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego w celu prowadzenia robót związanych z umieszczeniem urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego (takimi jak np. umieszczenie obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej), dołącza się obligatoryjnie zatwierdzony projekt organizacji ruchu w przypadku, kiedy zajęcie pasa drogowego wpływa na ruch drogowy lub ogranicza widoczność na drodze albo powoduje wprowadzenie zmian w istniejącej organizacji ruchu pojazdów lub pieszych. W projekcie tym przedsiębiorca telekomunikacyjny powinien określić sposób zabezpieczenia robót zgodnie z wymogami bezpieczeństwa ruchu drogowego.

W praktyce bardzo często zdarza się, że przedsiębiorcy zobowiązani są sporządzać i konsultować z odpowiednimi organami projekty organizacji ruchu także w sytuacji, kiedy wiadome jest, że prowadzone przez nich roboty nie będą zagrażać bezpieczeństwu ruchu drogowego. Takie postępowanie konsultacyjne obejmuje zazwyczaj przedstawienie opinii w sprawie przez Policję, w dalszej kolejności przez właściwego zarządcę drogi oraz starostę, z czego dla niektórych organów termin zaopiniowania nie jest określony a dla innych wynosi nawet 30 dni. Tak nieściśle określone ramy czasowe konsultacji powodują znaczne wydłużenie okresu uzyskania wymaganego załącznika do wniosku o wydanie zezwolenia, w związku z czym opóźnienie dotyczy także całego procesu inwestycyjnego.

W obecnym stanie prawnym, brak załączenia zatwierdzonego projektu organizacji ruchu jest właściwie traktowany przez zarządców dróg jako brak formalny wniosku, którego nieuzupełnienie w terminie powoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania. Tymczasem, m.in. w orzecznictwie samorządowych kolegiów odwoławczych, wskazuje się, że w sytuacji, w której wnioskodawca udowodnił brak wpływu prowadzonych prac w pasie drogowym na ograniczenie widoczności oraz ruch drogowy, organ – właściwy zarządca drogi – nie może uznać braku doręczenia projektu organizacji ruchu za brak formalny wniosku.

Z powyższych względów, KIKE postuluje, aby w miejsce zatwierdzonego projektu organizacji ruchu umożliwić inwestorowi załączenie do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 40 ust. 1 UDP, oświadczenia o braku zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego podczas prowadzonych robót w pasie drogowym, w sytuacji gdy zajęcie pasa drogowego nie wpłynie na ruch drogowy, nie ograniczy widoczności na drodze albo nie spowoduje wprowadzenia zmian w istniejącej organizacji ruchu pojazdów lub pieszych.

Złożenie tego oświadczenia zwalniałoby przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z obowiązku przedłożenia organowi projektu organizacji ruchu. Oświadczenie przedsiębiorcy w tym zakresie byłoby wiążące dla organu.

Proponujemy więc:

a) nadanie **art. 40 ust. 16 UDP** brzmienie:

16. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa warunki niezbędne do udzielania zezwoleń na zajmowanie pasa drogowego na cele, o których mowa w ust. 2, mając na względzie bezpieczeństwo użytkowania i ochronę dróg. W odniesieniu do wydawania zezwoleń na cele związane z infrastrukturą telekomunikacyjną, rozporządzenie przewiduje przypadki, w których podmiot wnioskujący o wydanie decyzji jest zwolniony z obowiązku przedkładania projektu organizacji ruchu, w szczególności w razie złożenia oświadczenia o braku zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego podczas prowadzonych robót w pasie drogowym, w sytuacji gdy: zajęcie pasa drogowego nie wpłynie na ruch drogowy, nie ograniczy widoczności na drodze albo nie spowoduje wprowadzenia zmian w istniejącej organizacji ruchu pojazdów lub pieszych a oświadczenie podmiotu wnioskującego o wydanie zezwolenia na zajmowanie pasa drogowego na cele, o których mowa w ust. 2 w tym zakresie jest wiążące dla organu wydającego to zezwolenie.

b) oraz jednocześnie dodanie **art. 95 PWPke** o treści:

Rada Ministrów dostosuje treść rozporządzenia, o którym mowa w art. 40 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 5 do zmian wynikających z niniejszej ustawy w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie zmian w ustawie zmienianej w art. 5. W przypadku wniosków złożonych do dnia wejścia w życie zmian w tym rozporządzeniu, zastosowanie mają przepisy dotychczasowe.

3. Utrata gwarancji jako przesłanka odmowna decyzji lokalizacyjnej

Podmiot starający się o uzyskanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego, w pierwszej kolejności jest obowiązany uzyskać decyzję lokalizacyjną na podstawie art. 39 ust. 3 UDP. Organ może odmówić wydania takiego zezwolenia w szczególnie uzasadnionych przypadkach, określonych wprost w treści UDP. Wobec infrastruktury telekomunikacyjnej odmowa następuje tylko gdy (zgodnie z art. 39 ust. 3 pkt 1 i 2 UDP):

a) jej umieszczenie spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, naruszenie wymagań wynikających z przepisów odrębnych lub miałyby doprowadzić do utraty uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi w zakresie budowy, przebudowy lub remontu dróg,

b) w kanale technologicznym istnieją wolne zasoby.

W praktyce, szczególnie problematyczne dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych jest odmowa lokalizacji w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej, jeśli jej umieszczenie miałyby doprowadzić do utraty uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi. W takim przypadku, aby zapobiec negatywnemu rozstrzygnięciu organu, przedsiębiorca telekomunikacyjny zobowiązany jest często do podjęcia z przedsiębiorcą budowlanym negocjacji w sprawie **przejęcia części gwarancji albo do uzyskania zaświadczenia, że zakres prowadzonych prac w pasie drogowym nie spowoduje utraty gwarancji**. W ostateczności przedsiębiorcy telekomunikacyjni zmuszeni są do zrealizowania inwestycji telekomunikacyjnej za pośrednictwem lub pod nadzorem gwaranta. Okoliczności te powodują przedłużenie całego procesu uzyskania zezwolenia na zajęcie pasa drogowego, a tym samym realizację infrastruktury telekomunikacyjnej.

Przy okazji wejścia w życie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, została zmieniona treść art. 39 ust. 3 pkt 1 UDP. W uzasadnieniu do projektu tej ustawy wskazano, że jej naczelnym celem jest zniesienie barier dla inwestycji w infrastrukturę teleinformatyczną, aby zapewnić

szeroki dostęp do Internetu szerokopasmowego. Co więcej, podkreślono także, że wykładnię przepisów wprowadzonych tą ustawą należy dokonywać mając na uwadze jej cele (por. uzasadnienie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 sierpnia 2011 roku, sygn. akt: VII SA/Wa 943/11). Zmiana ta miała zatem stanowić jeden z przykładów potwierdzenia stanowiska ustawodawcy, że rozbudowa szybkich sieci telekomunikacyjnych jest bardzo pożądana, a tym samym umożliwiała dopuszczenie korzystania z pasa drogowego na cele niezwiązane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego w coraz szerszym zakresie.

W praktyce, organy często odmawiają wydawania decyzji lokalizacyjnych, nie biorąc pod uwagę, że zmiana art. 39 ust. 3 UDP miała być korzystna przede wszystkim dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz ułatwić realizację infrastruktury telekomunikacyjnej. Nie uwzględniają tym samym nakazu bezpośredniego interpretowania i stosowania art. 39 ust. 3 UDP. Zgodnie z literalnym brzmieniem art. 39 ust. 3 UDP zasadą jest wyrażenie zgody na lokalizację w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej, a jej odmowa może mieć miejsce wyłącznie wtedy, gdy umieszczenie tej infrastruktury spowodowałoby jedną z okoliczności wymienionych w pkt 1 tego przepisu. Obowiązek wykazania tych okoliczności spoczywa na organie (a nie na inwestorze), o czym organy bardzo często zapominają, czego skutkiem jest wydanie negatywnego rozstrzygnięcia bez wcześniejszego dokładnego zbadania stanu faktycznego pod kątem wystąpienia określonych przesłanek uniemożliwiających wydanie pozytywnej decyzji. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w orzecznictwie – zgodnie z wyrokami sądów administracyjnych, organy nierzadko **nie wykazują konkretnych okoliczności oraz zagrożeń, które faktycznie uniemożliwiłyby wyrażenie zgody na zlokalizowanie inwestycji**. Zamiast tego opierają się na niepodpartym materiałem dowodowym twierdzeniach albo domniemaniach. Należy przy tym mieć na uwadze, że decyzja lokalizacyjna ma uznaniowy charakter. W związku z tym realnym zagrożeniem jest przekraczanie przez organy granic uznania administracyjnego, wykazując tym samym dowolność swoich rozstrzygnięć (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 6 lutego 2015 r., sygn. II SA/Gl 1267/14, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 12 września 2019 r., sygn. II SA/Bk 510/19, wyrok

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 3 grudnia 2019 r., sygn. III SA/GI 827/19).

Warto również zaznaczyć, że gwarancje udzielane na wykonanie dróg publicznych, mogą być określone na okres 10 lat. Przejęcie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego gwarancji na określony odcinek drogi pod koniec okresu gwarancyjnego, np. w ósmym roku od dnia wybudowania drogi, nie jest więc zasadne. Nie sposób również zaznaczyć, że obecnie wiele inwestycji dotyczących umieszczania obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej odbywa się napowietrznie lub za pomocą metody tzw. przecisku hydraulicznego, co w żaden sposób nie wpływa na nawierzchnię drogi. Przejęcie gwarancji w tym wypadku wydaje się nieracjonalne.

Biorąc pod uwagę opisane wyżej okoliczności, konieczna jest zmiana art. 39 ust. 3 UDP poprzez **usunięcie** z katalogu przesłanek wyłączających możliwość wydania decyzji lokalizacyjnej przesłanki dotyczącej prawdopodobieństwa utraty uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi i **zastąpienie jej nową regulacją, która określałaby możliwość realizacji inwestycji telekomunikacyjnej w taki sposób, który nie naruszyłby udzielonej gwarancji bądź rękojmi.** Ustalenie to odbywałoby się w porozumieniu z zarządcą drogi oraz gwarantem.

Ponadto, mogłoby ono także obejmować **ewentualne kwestie odpowiedzialności.**

KIKE postuluje, aby dodano do **art. 39 UDP nowe ust. 1b – 1e** w brzmieniu:

1b. Realizacja urządzeń i infrastruktury, o której mowa w ust. 1a, następuje w sposób, który nie prowadzi do utraty uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi w zakresie budowy, przebudowy lub remontu dróg.

1c. Jeśli zgodnie z postanowieniami gwarancji lub rękojmi w zakresie budowy, przebudowy lub remontu dróg, realizacja urządzeń i infrastruktury, o której mowa w ust. 1a, mogłaby prowadzić do utraty tych uprawnień, zarządca drogi informuje o tym podmiot ubiegający się o zezwolenie, o którym mowa w ust. 3 oraz zawiera porozumienie z gwarantem lub podmiotem udzielającym rękojmię określające warunki realizacji tych urządzeń i infrastruktury w taki sposób aby nie doprowadziło to do utraty tych uprawnień. Porozumienie jest zawierane w ciągu 14 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 3. Zarządca drogi niezwłocznie przekazuje porozumienie podmiotowi

			<p><i>ubiegającemu się o to zezwolenie. Gwarant lub podmiot udzielający rękojmi nie może odmówić ustalenia warunków, o których mowa w zdaniu poprzednim.</i></p> <p><i>1d. Podmiot realizujący urządzenia i infrastrukturę, o których mowa w ust. 1a, jest obowiązany do przestrzegania porozumienia, o którym mowa w ust. 1c. Jeśli organ nie przekaze mu tego porozumienia w ciągu 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie tego zezwolenia, uznaje się, że realizacja tych obiektów i urządzeń nie doprowadzi do utraty uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi w zakresie budowy, przebudowy lub remontu dróg. W takim przypadku podmiot, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie ponosi odpowiedzialności za utratę przez zarządcę drogi uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi w zakresie budowy, przebudowy lub remontu dróg.</i></p> <p><i>1e. Gwarant lub podmiot udzielający rękojmię w zakresie budowy, przebudowy lub remontu dróg udziela gwarancji lub rękojmi w sposób umożliwiający późniejszą realizację urządzeń i infrastruktury, o której mowa w ust. 1a.</i></p> <p>Jednocześnie, KIKE postuluje aby art. 39 ust. 3 pkt 1 UDP uzyskał brzmienie:</p> <p><i>1) może odmówić wydania zezwolenia na umieszczenie w pasie drogowym urządzeń i infrastruktury, o których mowa w ust. 1a, wyłącznie, jeżeli ich umieszczenie spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, lub naruszenie wymagań wynikających z przepisów odrębnych</i></p> <p style="text-align: center;">***</p> <p>Jednocześnie postulujemy o to, aby wszelkie zmiany wprowadzane w UDP weszły w ciągu 30 dni od dnia uchwalenia PWPke, jeśli PWPke zostanie uchwalone najpóźniej 21 listopada 2020 roku (skrócenie <i>vacatio legis</i> w przypadku przepisów zmieniających UDP w odniesieniu wobec pozostałych przepisów PKE i PWPke).</p>	
1 9	Art. 6	KIKE	<p><i>Udostępnianie danych telekomunikacyjnych Policji</i></p> <p>Przepis art. 6 PWPkw przewiduje dokonanie zmian związanych z aktualizacją odesłań w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i poz. 956). Aktualizacja odesłania powinna stanowić właściwą okazję do zamieszczenia w ustawie o Policji ustawowej delegacji do wydania aktu wykonawczego, który określał będzie wzór formularza do wniosku o udostępnienie danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych, o których mowa w art. 20c ust. 1, kierując się koniecznością zapewnienia z jednej strony celu uzyskiwania danych, szybkości czynności rozpoznawczo-</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Postulat wprowadzenia wzoru formularza stanowiącego wniosek o udostępnienie danych może zostać uwzględniony w drodze uporządkowania przez poszczególne uprawnione podmioty formalnych procedur wystąpień z takimi wnioskami.</p>

			<p>operacyjnych prowadzonych przez Policję, a także obowiązek zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych.</p> <p>Obecnie za nagminną uznać należy praktykę policyjną, którą zwraca się do przedsiębiorców telekomunikacyjnych o udostępnienie danych telekomunikacyjnych i jako podstawę wniosku wskazuje przepisy ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Każda z komend posługuje się swoim własnym wzorem wniosku. Niektóre z pośród jednostek Policji, jako podstawę udostępnienia danych wskazują jeszcze przepisy ustawy o ochronie danych osobowych z 1997 r., która ponad dwa lata temu utraciła moc. Wnioski Policji nie zawierają stosownych upoważnień osób, które mogą zwracać się o udostępnienie danych (art. 20c ust. 2). To tylko niektóre z pośród niedogodności, z którymi muszą mierzyć się przedsiębiorcy telekomunikacyjni otrzymujący z Policji wnioski o udostępnienie danych abonentów. Niejednokrotnie przedsiębiorcy telekomunikacyjni zmuszeni się „edukować” funkcjonariuszy z przepisów właściwej im ustawy resortowej, tj. ustawy o Policji.</p> <p>Wprowadzenie w art. 55 ust. 1 pkt 2 PKE obowiązku udostępniania danych uprawnionym podmiotom (w tym Policji, która najczęściej zwraca się o takie dane) zgodnie z elektronicznym formatem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 56 ust. 3 PKE powinien skutecznie korespondować z określonym według jednego wspólnego wzoru wnioskiem uprawnionych organów.</p> <p>Powyższe uwagi odnoszą się do pozostałych tzw. ustaw resortowych regulujących funkcjonowanie uprawnionych podmiotów, tj. Biura Nadzoru Wewnętrzny, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnego Biura Antykorupcyjnego i Krajowej Administracji Skarbowej.</p>	
2 0	Art. 10	PIKE	<p>PIKE wskazuje, że zasadne jest dodanie do ustawy o radiofonii i telewizji definicji "operatora" poprzez odesłanie do PKE oraz "odbiorcy" jako "użytkownika końcowego" z PKE.</p> <p>Co więcej projekt ustawy nietrafnie pomija kwestię must carry, pomimo że została ona uregulowana na nowo w motywach 308-310 i art. 114 EKŁE.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Dotychczasowe orzeczenia zarówno TSUE jak i polskich sądów administracyjnych, wskazują, że zasada must carry/must offer dotyczy nie tylko operatorów w myśl art. 43 ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r.,</p>

			<p>Zgodnie z motywem 308 EKŁE: „Zobowiązania [do transmisji obowiązkowej] powinny być sformułowane w taki sposób, aby dostarczyć wystarczających zachęt do wydajnych inwestycji w infrastrukturę”. Obecnie obowiązek must carry w żaden sposób nie zachęca do wydajnych inwestycji w infrastrukturę. Wręcz przeciwnie, zniechęca operatorów do rozprowadzania programów, skoro wiąże się z tym nałożenie obowiązku, za którego realizację nie przewiduje się wynagrodzenia. Ustanowienie wynagrodzenia do wypłaty operatorom przez nadawców programów must carry niewątpliwie stanowiłoby natomiast taką zachętę. PIKE proponuje przy tym, by wynagrodzenie to pokrywało koszty rozprowadzania. Wynagrodzenie to uznać należy zatem za proporcjonalne, czyli zgodne z motywem 309 EKŁE.</p> <p>Przy tym należy także jednoznacznie rozstrzygnąć o braku obowiązku uiszczania wynagrodzenia przez operatora nie tylko na rzecz nadawcy programu, ale także na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania. Zgodnie bowiem z wyrokiem TSUE z dnia 16 marca 2017 roku (C-138/16), takie publiczne udostępnianie jakie ma miejsce w przypadku rozprowadzania programów must carry, może nie wymagać zezwolenia twórców utworów i innych praw wykorzystanych w takim programie. Pomimo to, niektóre organizacje zbiorowego zarządzania żądają od operatorów zapłaty wynagrodzenia także za programy must carry. Jeżeli natomiast operatorzy byłiby zmuszeni uiszczać wynagrodzenia na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania, to powinno zostać to wliczone do kosztów z tytułu rozprowadzania programu i poniesione przez nadawcę. W istocie bowiem, gdyby prawa do utworów wykorzystanych w programach należała do nadawcy, to sam nadawca mógłby udzielić operatorowi nieodpłatnej licencji na korzystanie z nich przez operatora (art. 21[1] ust. 1[1] PrAut). Nie ma zatem żadnych powodów by te koszty realizacji obowiązku must carry przerzucać na operatora.</p>	<p>poz. 805), ale także na operatorów rozprowadzających programy w Internecie, tj. takich, którzy nie dysponują własną, zamkniętą siecią telekomunikacyjną. Dodatkowo należy wskazać, że w toku konsultowanych przepisów KRRiT, w której właściwość pozostaje ustawa o radiofonii i telewizji nie wskazała na potrzebę dokonania zmian wnioskowanych TVP S.A. W związku z powyższym uwaga uznana zostaje jako nadmiarowa i tym samym odrzucona.</p>
2 1	Art. 10 pkt 3	PIKE	<p>Proponowana zmiana jest nieuzasadniona oraz prowadzi do wielu problemów praktycznych. Przede wszystkim odnosi się do kwestii w żaden sposób nie regulowanej przez EKŁE, stąd w ocenie PIKE należałoby zaniechać jej dalszego procedowania.</p> <p>Jeżeli jednak projektodawca w dalszym ciągu popierał będzie tę zmianę, to należy uzupełnić ją o nowelizację także innych przepisów. Przede wszystkim</p>	<p>W zakresie 10 lat uwaga częściowo uwzględniona – przepis został doprecyzowany.</p> <p>W związku ze zgłoszoną uwagą zachowano obecnie obowiązujący w ustawie rtv zapis, jednak wprowadzono</p>

	<p>należałoby wskazać, że to podmiot wnoszący o koncesję określa na jaki czas – nie dłuższy niż 10 lat – chce ją otrzymać. Ponadto wysokość opłaty za udzielenie koncesji powinna uwzględniać długość, na jaką ją udzielono.</p> <p>PIKE dostrzega także inną potrzebną zmianę w zakresie przepisów o koncesji. Mianowicie należałoby znieść obowiązek uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programu w sieci telekomunikacyjnej i zastąpić go obowiązkiem zgłoszenia do rejestru.</p> <p>Od 9 lat sprawdza się bowiem taki tryb w przypadku programu telewizyjnego rozpowszechnianego wyłącznie w systemie teleinformatycznym. Należy zatem zauważyć, że w przypadku sieci telekomunikacyjnych jeszcze bardziej ograniczony jest zasięg programu oraz łatwiejsze jest sprawowanie nad nim kontroli. Nie ma zatem uzasadnienia dla dalszego utrzymywania obowiązku koncesyjnego dla rozpowszechniania programu w sieci telekomunikacyjnej.</p> <p>Zastąpienie go obowiązkiem wpisu do rejestru sprawiłoby, że łatwiejsze i tańsze byłoby rozpowszechnianie przede wszystkim programów lokalnych. Programy te mają natomiast charakter misyjny, stanowiąc jedno z głównych źródeł informacji dla lokalnych społeczności. Z tego też powodu każda inicjatywa zmierzająca do zmniejszenia obowiązków administracyjnych dla nadawców takich programów powinna spotkać się z aprobatą ustawodawcy.</p> <p>W przypadku jeśli projektodawca nie wprowadzi zmian wynikających z powyższej argumentacji PIKE wnosi o zmianę przedmiotowego przepisu poprzez nadanie mu brzmienia: „Koncesja jest udzielana na czas nie dłuższy <u>krótszy niż 10 lat</u>”.</p> <p>PIKE wskazuje, że brak limitu minimalnego okresu trwania koncesji może doprowadzić do instrumentalnego wydawania koncesji na krótkie okresy, taka sytuacja powoduje, że trudniejsze jest dla koncesjonariuszy stworzenie planów dla swoich przedsięwzięć, utrudnione będzie uzyskiwanie czasowych licencji czy tworzenie nowych treści, a także zmniejszy się stabilność zatrudnienia wśród pracowników twórczych. Naturalnie skrócenie okresów spowoduje też, że koncesjonariusze będą zmuszeni do częstszego składania wniosków co namnoży czas potrzebny na załatwienie formalności.</p>	<p>możliwość udzielenia koncesji na okres krótszy w ściśle wskazanych sytuacjach.</p> <p>Wprowadzenie zapisu, zgodnie z którym koncesja mogłaby być wydawana na okres do 10 lat wynika z konieczności zapewnienia w określonych sytuacjach możliwości zastosowania okresu elastycznego, umożliwiającego dostosowanie go do uprawnień wydanych wcześniej. Przy sztywnym obecnym zapisie 10 lat, podmiot który otrzymuje np. koncesję w wyniku uzupełnienia multipleksu i dołącza do multipleksu gdzie są inne podmioty posiadające koncesję już od kilku lat, nie może otrzymać koncesji dostosowanej okresem trwania do uprawnień tych podmiotów, tak aby jednolicie regulować cały multipleks, a w każdym przypadku musi to być dokładnie 10 lat. Praktyczne problemy występują również ze zgraniem okresu, na który udzielona jest koncesja z okresem rezerwacji, co może doprowadzić do sytuacji kiedy podmiot co prawda ma koncesję, ale nie będzie mógł jej w praktyce realizować.</p> <p>W zakresie innych zmian – uwagi nieuwzględnione –wykraczają poza zakres tej nowelizacji</p>
--	---	---

			<p>Skrócenie czasu na jaki udzielana jest koncesja może spowodować faworyzowanie niektórych podmiotów na rynku względem innych, a już na pewno będzie faworyzowało nadawców treści nieobjętych obowiązkiem uzyskania koncesji,</p> <p>Stan niepewności co do okresu na jaki wydawane są koncesje powoduje, że nadawcy będą bardziej chętni uzyskiwać koncesję na terenie innych państw członkowskich Unii Europejskiej a nie w Polsce,</p> <p>W uzasadnieniu projektu ustawy wprowadzającej skrócenie okresu trwania koncesji podyktowane jest tym, że czas trwania koncesji ma być zależny od czasu rezerwacji częstotliwości. Zdaniem PIKE ta zależność powinna być odwrotna. Czas trwania rezerwacji powinien być uzależniony od czasu trwania koncesji,</p> <p>Projektowana zmiana narusza podstawową zasadę procesu koncesyjnego jaką jest długotrwałość stosunku prawnego pomiędzy organem koncesyjnym a koncesjonariuszem,</p> <p>Należy też ostatecznie wskazać, że nadawanie programów radiowych i telewizyjnych na terenie większym niż jedno województwo stanowi działalność o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym. Wśród innych działalności tego typu jest działalność regulowana przez Prawo energetyczne. W przypadku działalności dot. energetyki, koncesji udziela się na czas nie krótszy niż 10 lat ale nie dłuższy niż 50 lat. PIKE uważa, że to powinno być przykładem dla regulacji ustawy RTV.</p> <p>Na marginesie PIKE wskazuje też, że wprowadzenie takiej zmiany do ustawy wprowadzającej nie ma związku z regulowaną materią, a to powoduje brak zgodności projektu z zasadami techniki legislacyjnej.</p>	
2 2	Art. 10	KIGEIT	<p>przepis art. 10 projektu <i>ustawy wprowadzającej Prawo komunikacji elektronicznej</i> proponuje zmianę treści art. 36 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji określającego czas, na który udzielana ma być koncesja na nadawanie programów radiowych i telewizyjnych. Na skutek wprowadzenia nowych przepisów koncesja miałaby być udzielana na okres maksymalnie 10 lat, bez określenia przy tym jakiegokolwiek terminu minimalnego (<i>Koncesja jest udzielana na czas nie dłuższy niż 10 lat</i>), co stwarza możliwość Krajowej Radzie</p>	<p>W zakresie 10 lat uwaga częściowo uwzględniona – przepis został doprecyzowany.</p> <p>W związku ze zgłoszoną uwagą zachowano obecnie obowiązujący w ustawie rtv zapis, jednak wprowadzono możliwość udzielenia koncesji na okres krótszy w ściśle wskazanych sytuacjach.</p>

	<p>Radiofonii i Telewizji udzielania koncesji dla nadawców radiowych i telewizyjnych na zdecydowanie krótszy okres czasu niż dotychczas. W uzasadnieniu do tego rozwiązania wskazano bardzo ogólnie, że okres trwania koncesji „<i>powinien być elastyczny, umożliwiając dostosowanie okresu na jaki wydana będzie koncesja do udzielanych rezerwacji częstotliwości oraz przykładowo innych koncesji wydanych wcześniej</i>”. Pośrednio może świadczyć to o woli projektodawcy sformułowania przepisu w taki sposób, aby możliwe było udzielenie koncesji na dowolnie krótki okres czasu (poniżej 10 lat), co jest bardzo problematyczne z punktu widzenia podstawowych zasad wynikających z Konstytucji RP oraz gwarancji ochrony przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w dziedzinie radiofonii i telewizji.</p> <p>W związku z powyższym proponujemy niedokonywanie zmian w art. 36 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji, względnie dla osiągnięcia celów elastyczności wskazanych przez ustawodawcę uregulowanie, że koncesji udziela się na okres co najmniej 10 lat. Przedstawiamy następujące argumenty na poparcie naszego stanowiska.</p> <p>I. W pierwszej kolejności należy podkreślić, że nadawcy radiowi i telewizyjni mają w społeczeństwie do spełnienia szczególnie ważną rolę. Są oni zobowiązani do zapewnienia obywatelom dostępu do informacji, zagwarantowanego m.in. w art. 61 Konstytucji RP. Przepis art. 1 Prawa prasowego również potwierdza, że media urzeczywistniają prawo obywateli do ich rzetelnego informowania, jawności życia publicznego oraz kontroli i krytyki społecznej. Dla prawidłowej realizacji tego społecznego obowiązku, nadawcy mają ustawowo zagwarantowaną wolność wypowiedzi (art. 14 Konstytucji i art. 1 Prawa prasowego), a ponadto organy państwowe mają stwarzać prasie warunki niezbędne do wykonywania jej funkcji i zadań (art. 2 Prawa prasowego).</p> <p>Z drugiej strony, nadawcy (jako przedsiębiorcy), prowadzą działalność gospodarczą chronioną m.in. na podstawie art. 20 i art. 22 Konstytucji oraz art. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców.</p> <p>Prawidłowa realizacja przez nadawców wskazanych wyżej obowiązków ustawowych wymaga więc zagwarantowania im stabilnej pozycji gospodarczej i ekonomicznej. Tę gwarancję zapewnia dotąd prawidłowo</p>	<p>Wprowadzenie zapisu, zgodnie z którym koncesja mogłaby być wydawana na okres do 10 lat wynika z konieczności zapewnienia w określonych sytuacjach możliwości zastosowania okresu elastycznego, umożliwiającego dostosowanie go do uprawnień wydanych wcześniej. Przy sztywnym obecnym zapisie 10 lat, podmiot który otrzymuje np. koncesję w wyniku uzupełnienia multipleksu i dołącza do multipleksu gdzie są inne podmioty posiadające koncesję już od kilku lat, nie może otrzymać koncesji dostosowanej okresem trwania do uprawnień tych podmiotów, tak aby jednolicie regulować cały multipleks, a w każdym przypadku musi to być dokładnie 10 lat. Praktyczne problemy występują również ze zgraniem okresu, na który udzielona jest koncesja z okresem rezerwacji, co może doprowadzić do sytuacji kiedy podmiot co prawda ma koncesję, ale nie będzie mógł jej w praktyce realizować.</p>
--	---	---

ustawa o radiofonii i telewizji, na podstawie której Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji udziela koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, których długość wynosi 10 lat.

- II. Niezależnie od tego, że od chwili uchwalenia ustawy o radiofonii i telewizji zmieniła się treść normy określającej długość okresu, na który może zostać udzielona koncesja, to jednak uwarunkowania gospodarcze, ekonomiczne, techniczne i programowe skłaniały Krajową Radę Radiofonii i Telewizji do udzielania koncesji na maksymalny okres. Potwierdzały to bowiem analizy i symulacje ekonomiczne wskazujące okresy czasu gwarantujące stabilne warunki prowadzenia działalności przez nadawców szczególnie telewizyjnych, których koszty są bardzo wysokie. Należy mieć bowiem na uwadze, że zapewnienie odpowiedniej oferty programowej wiąże się ze znacznymi wydatkami (np. bieżące produkowanie utworów audiowizualnych, sukcesywne pozyskiwanie praw autorskich do filmów fabularnych oraz przekazów z międzynarodowych imprez sportowych np. olimpiad, mistrzostw świata). Nadawca telewizyjny musi ponadto dysponować obecnie wysokiej Klasy sprzętem zapewniającym realizację i transmisję poszczególnych audycji w systemie cyfrowym, dostęp do stacji satelitarnej oraz wysoko wykwalifikowanym personelem umożliwiającym obsługę skomplikowanych urządzeń.

Mając na uwadze wskazane wyżej uwarunkowania, polski ustawodawca – kilka lat temu – uznał za konieczną zmianę treści art. 36 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji, gwarantując w nim, że *„Koncesja jest udzielana na 10 lat”*. Takie rozwiązanie realizowało bowiem w sposób optymalny ustawowe uwarunkowania odnoszące się rozpowszechniania programów, uwzględniające m.in. konstytucyjne obowiązki nadawców.

- III. Koncesja jest jednym z najważniejszych aktów administracyjnych umożliwiających prowadzenie działalności w zakresie radiofonii i telewizji, który ma wymierną wartość gospodarczą. Działalność w dziedzinie radiofonii i telewizji jest przedsięwzięciem kapitałochłonnym, a okres obowiązywania koncesji ma podstawowe znaczenie dla określenia horyzontu inwestycyjnego, w którym można oczekiwać zwrotu kapitału i osiągnięcia zysku. Brak jednoznaczności czasu utrudnia zarówno podejmowanie, jak też prowadzenie działalności gospodarczej.

W szczególności na etapie przygotowywania biznes planu konieczne jest określenie przyszłej wartości koniecznych nakładów finansowych i rzeczowych, to zaś nie jest możliwe, kiedy podstawowy parametr jakim jest czas koncesji pozostaje niejednoznaczny.

Media znajdują się w centrum cyfrowej konwergencji, która charakteryzuje się dynamicznym postępem technologicznym oraz rozwojem nowych rynków i sposobów korzystania z mediów. Konwergencja z jednej strony wymusza znaczące nakłady inwestycyjne na produkcję i post produkcję oraz nowoczesne techniki realizacyjne, z drugiej w wyniku rozwoju nowych technik odbioru (w tym mobilnego) skłania przedsiębiorców mediowych do rozpowszechniania w wielu formatach. Zmiany te generują znaczące nakłady, których zwrot wymaga czasu. W tym kontekście czas obowiązywania koncesji ma istotne znaczenie gospodarcze, nie tylko dla realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych, ale też dla wprowadzania innowacji technicznych i rynkowych. Dodatkowym elementem jest silna konkurencja zarówno o charakterze intramediowym (między mediami tego samego rodzaju) jak też intermedialna (ze strony innych mediów), także rywalizujących o czas i uwagę odbiorców oraz zasoby reklamowe. Pewność inwestowania i prowadzenia działalności ma tu znaczenie podstawowe.

Działalność radiowo-telewizyjna charakteryzuje się wydłużonym okresem zwrotu nakładów. Przy podejmowaniu produkcji programów dopiero długotrwała emisja umożliwia zwrot poniesionych nakładów. Dla tego rodzaju decyzji pewność czasu prowadzenia i kontynuowania działalności ma znaczenie podstawowe.

Istotnym elementem zawartości oferowanej przez firmy mediowe są licencje, w tym zakup praw do gotowej produkcji (filmów, seriali, formatów i innych form). W kontraktach licencyjnych, także niezbędnym elementem przy podejmowaniu decyzji jest czas obowiązywania licencji, który dla nabywcy ściśle wiąże się z czasem obowiązywania koncesji.

Niektóre przedsiębiorstwa medialne zakupują prawa do szczególnych przedsięwzięć np. rozgrywek sportowych, olimpiad, wielkich wydarzeń i to zarówno o charakterze jednorazowym jak też cyklicznym. Pewność czasu koncesji ma tu znaczenie podstawowe. Prawa licencyjne dla dużych

wydarzeń sportowych są zakupywane ze znaczącym wyprzedzeniem czasowym, co oznacza, że w okresie zbliżonym do końca czasu koncesji firmy nie będą mogły swobodnie negocjować praw, ponieważ nie będą miały pewności co do kontynuowania działalności.

Działalność w dziedzinie radiofonii i telewizji ma charakter rynkowy, ponieważ opiera się na interakcji podaży, czyli oferty programowej nadawców oraz popytu, czyli zainteresowania i uwagi odbiorców. W ten sposób naturalnie powstają więzi społeczne, czyli kreuje się pewien krąg stałych lub częstych odbiorców danego medium. Odmowa lub administracyjne skracanie czasu koncesji stanowi potencjalne zagrożenie dla trwałości więzi społecznych łączących nadawcę i odbiorców.

IV. Kierując się wskazanym wyżej, bardzo ogólnym uzasadnieniem projektodawcy, należałoby oczekiwać przedstawienia przez projektodawcę szczegółowych analiz ekonomicznych, gospodarczych i technicznych, które potwierdzałyby, że w ostatnich latach zmiany uległy uwarunkowania rynkowe, których źródłem jest obecnie obowiązująca treść przepisu oraz odnieść szczegółowe analizy do różnych rodzajów wydawanych koncesji. Nie budzi bowiem wątpliwości, że koszty działalności gospodarczej różnych nadawców (np. radiowych i telewizyjnych) istotnie różnią się między sobą. To samo dotyczy rozpowszechniania programów w sposób rozsiewczy naziemny i satelitarny oraz przewodowy. Gdyby dopiero z przedmiotowych analiz wynikało konkretne zróżnicowanie kosztów prowadzenia tego typu działalności gospodarczej – mając na uwadze powołane wcześniej uwarunkowania wynikające z Konstytucji RP oraz innych ustaw – można byłoby rozważyć długość okresu koncesji dostosowaną do rodzaju rozpowszechnianego programu; w każdym przypadku konieczne byłoby jednak określenie minimalnego okresu, na który mogłaby zostać udzielona koncesja. Ten minimalny okres musiałby zostać powiązany z obiektywnymi kosztami prowadzenia działalności gospodarczej konkretnego rodzaju nadawcy (np. radiowego lub telewizyjnego), które umożliwiają mu realizację konstytucyjnych obowiązków, zapewniając jednocześnie racjonalny i stabilny sposób prowadzenia działalności gospodarczej, która leży z pewnością w interesie całego społeczeństwa.

Tymczasem proponowana regulacja ustawowa jest niejednoznaczna, stwarza organowi koncesyjnemu możliwość przyznawania koncesji w dowolnym zakresie w przedziale do 10 lat. Tym samym naruszona zostaje jedna z elementarnych zasad procesu koncesyjnego jakim jest długotrwałość stosunku prawnego organu koncesyjnego i koncesjonariusza. Jednocześnie propozycja nowelizacji nie rozstrzyga przy tym czy czas, na który udzielona zostanie koncesja ma być jednakowy czy dowolnie różny dla różnych koncesjonariuszy, to zaś – bez określenia ustawowych wytycznych w tym zakresie – stwarza przesłanki dla możliwego naruszania elementarnych zasad konkurencyjności rynkowej przez decyzje organu koncesyjnego.

V. Proces rezerwacji częstotliwości jest wynikiem udzielonych koncesji. Uzależnienie okresu na jaki udzielana jest koncesja od udzielanej (później) rezerwacji częstotliwości jest nieuzasadnione. Tym samym przedmiotowa zmiana jest pozbawiona racjonalnych podstaw, a dodatkowo – jeśli w ogóle – powinna być prawidłowo dokonywana w jednej z planowanych nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji.

2. **Nowelizacja Art. 43 ustawy o radiofonii i telewizji poprzez ustawę wprowadzającej - Prawo komunikacji elektronicznej**

I. Nowa dyrektywa – EKŁE - kompleksowo reguluje funkcjonowanie sieci łączności elektronicznej na poziomie państw członkowskich i Unii Europejskiej. EKŁE zawiera rozwiązania ukierunkowane na zwiększanie konkurencji i pobudzanie inwestycji w sieci o bardzo wysokiej przepustowości, a także sprzyjanie rozwojowi sieci 5G. Dyrektywa wprowadza nowe regulacje w obszarach takich jak alokacja widma radiowego, dostęp operatorów do sieci i regulacja symetryczna wszystkich dostawców sieci w określonych okolicznościach. EKŁE wzmacnia także ochronę konsumentów. Kodeks jako jeden z głównych bloków budujących Jednolity Rynek Cyfrowy, z zamierzenia mający w sposób pełny regulować materię rozrzuconą do tej pory w różnych dyrektywach, oprócz nowej problematyki skupia w jednym akcie zagadnienia objęte dotychczasowymi regulacjami. Wśród tych zagadnień jest również instytucja tzw. transmisji obowiązkowej uregulowana

			<p>dotychczas w dyrektywie o usłudze powszechnej 2002/22/WE¹⁷.</p> <p>Nadawcy telewizyjni niejednokrotnie podnosili, iż instytucja transmisji obowiązkowej została wprowadzona do prawa polskiego w sposób niespójny z zasadami wynikającymi z dyrektywy o usłudze powszechnej. Ponadto sposób tej implementacji budzi rozbieżności interpretacyjne co do zakresu podmiotowego i przedmiotowego tej regulacji. Podobne stanowisko prezentowane jest również w komentarzach, artykułach naukowych czy opiniach prawnych^{18*}. Naukowcy podnoszą, iż przepisy ustawy z dnia 29 grudnia 1992r. o radiofonii i telewizji (urit) regulujące tę materię powinny zostać znowelizowane tak aby usunąć wątpliwości interpretacyjne oraz niespójności pomiędzy stosowaniem ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.</p> <p>W projekcie ustawy wprowadzającej PKE w zakresie zmian wprowadzanych do ustawy o radiofonii i telewizji brak jest propozycji nowelizujących brzmienie przepisów regulujących transmisję obowiązkową. W opinii Izby moment implementacji EKŁE do polskiego porządku prawnego jest doskonałą sposobnością, aby uporządkować uregulowania w zakresie tej transmisji, tak aby były one jasne i zgodne z intencją dyrektywy, realizowały ściślej cele interesu publicznego, a także były dostosowane do rozwoju rynku i technologii oraz uwzględniały ewolucję prawa Unii Europejskiej. Potrzeba zmian w przepisach regulujących transmisję obowiązkową wynika również z ww. wątpliwości w praktyce przy stosowaniu tych rozwiązań oraz relacji przepisów regulujących <i>must-carry</i> do przepisów prawa autorskiego.</p> <p>II. W związku z powyższymi faktami, Izba wnosi o wprowadzenie zmian do konsultowanego projektu ustawy – przepisy wprowadzające Prawo Komunikacji Elektronicznej - polegających na zmianie brzmienia art. 43 i 43a urit w taki sposób aby podmiotami zobowiązanymi do transmisji obowiązkowej byli operatorzy dostarczający sieci telekomunikacyjne i świadczący usługi łączności elektronicznej wykorzystywane do</p>	
--	--	--	---	--

¹⁷ Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników

¹⁸ Piątek Matlak, Targosz

rozprowadzania wśród ogółu obywateli programów telewizyjnych, w przypadku gdy dla znacznej liczby użytkowników końcowych takie sieci i usługi są głównym sposobem odbierania kanałów radiowych i telewizyjnych. Ponadto, implementacja EKŁE powinna zabezpieczyć, aby transmisja obowiązkowa w Polsce nie ograniczała się wyłącznie do transmisji samych programów telewizyjnych, ale obejmowała także powiązane z nimi usługi uzupełniające, w szczególności te usługi, które wymienia Kodeks, czyli usługi ułatwiające odpowiedni dostęp użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami a także zapewniające dane wspierające usługi telewizji hybrydowej i elektroniczne przewodniki po programach. Każdorazowo transmisja obowiązkowa powinna dotyczyć przekazu kontrolowanego przez nadawcę i pochodzącego z autoryzowanego źródła.

W opinii Izby, wdrażając przepisy EKŁE regulujące transmisję obowiązkową ustawodawca powinien nadać nowe brzmienie przepisom art. 43 i 43a urit. Treść wskazanej regulacji powinna zostać ustalona w konsultacji z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji, która już rozpoczęła dyskusje z nadawcami i operatorami na temat oczekiwanego kształtu wskazanej regulacji.

III. Zgodnie z motywem 308 EKŁE Państwa Członkowskie mając możliwość nakładania proporcjonalnych obowiązków must-carry na przedsiębiorstwa podlegające ich jurysdykcji, w interesie uzasadnionym względami polityki publicznej, tam, gdzie są one konieczne do osiągnięcia celów wynikających z interesu ogółu, wyraźnie określonych przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii, mają również możliwość stosowania transmisji obowiązkowej do określonych kanałów radiowych i telewizyjnych oraz usług uzupełniających, dostarczanych przez określonego dostawcę usług medialnych. W art. 114 EKŁE powiązane usługi uzupełniające, które mogą być objęte obowiązkiem transmisyjnym zostały określone w sposób otwarty ze szczególnym wskazaniem na usługi ułatwiające odpowiedni dostęp użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami i zapewniających dane wspierające usługi telewizji hybrydowej i elektroniczne przewodniki po programach.

W opinii Izby takie ujęcie zakresu przedmiotowego transmisji obowiązkowej wraz z usługami uzupełniającymi pozwoli na korzystanie z programów objętych *must-carry*, w ich pełnej wersji, odpowiadającej potrzebom użytkowników końcowych z uwzględnienie potrzeb użytkowników z niepełnosprawnościami. Ponadto, ujęcie transmisji obowiązkowej w sposób taki jak wynika to z art. 114 EKŁE uwzględnia także zmieniające się zwyczaje widzów, którzy będą mieli zapewniony dostęp do programów telewizyjnych w ich pełnej wersji niezależnie od tego z jakiej platformy telekomunikacyjnej korzystają, co uwzględni zmieniające się zwyczaje publiczności telewizyjnej korzystającej coraz częściej i chętniej z dobrodziejstw konwergencji dostępnych w telewizji hybrydowej.

Niestety powyższe zagadnienia nie zostały objęte nowoprojektowanymi regulacjami, a w uzasadnieniach przedstawionych do projektu PKE i projektu uwPKE brak jest jakiegokolwiek wzmianki temat transmisji obowiązkowej i przyjętego sposobu implementacji tej instytucji, której zakres przedmiotowy został ujęty trochę szerzej od dotychczasowej regulacji zawartej w art. 31 dyrektywy o usłudze powszechnej.

Pominięcie zagadnienia transmisji obowiązkowej w projekcie uwPKE jest w opinii Izby niewłaściwe, gdyż obecna regulacja tej instytucji w prawie polskim nasuwa z prawnego punktu widzenia szereg wątpliwości. Wątpliwości te wzbudza zwłaszcza sposób uregulowania zakresu podmiotowego obowiązku *must-carry*, co utrudnia właściwe określenie kategorii podmiotów (operatorów rozprowadzających programy telewizyjne), do której adresowane są przepisy ustanawiające transmisję obowiązkową.

Ustawa o radiofonii i telewizji w art. 43 konstytuuje obowiązek *must-carry* wobec podmiotów rozprowadzających programy telewizyjne, a także odpowiadające im uprawnienie do uzyskania nieodpłatnej licencji na reemisję wskazanych w art. 41 ust. 1 programów w oparciu o zasadę *must-offer*. Ustawodawca w art. 43 ust. 1 u.r.t. wskazuje, że ww. uprawnienie i obowiązek dotyczą z jednej strony nadawców wskazanych programów, z drugiej zaś operatorów rozprowadzających programy w sieciach telekomunikacyjnych.

			<p>Zakres pojęcia „operator rozprowadzający program w sieciach telekomunikacyjnych” jest zatem kluczowy dla określenia treści normy ustanawiającej obowiązek <i>must-carry</i> i <i>must-offer</i>. Pojęcie to nie zostało w ustawie o radiofonii i telewizji zdefiniowane, co prowadzi do zbyt szerokiej jego interpretacji przez podmioty zainteresowane rozprowadzaniem programów.</p> <p>Stanowisko Izby znajduje także potwierdzenie w poglądach prezentowanych przez naukę prawa. Należy wskazać, iż prof. S. Piątek¹⁹ wskazuje, że w związku z tym, że ustawa o radiofonii i telewizji nie definiuje operatora, a w świetle przepisów ustawy - Prawo telekomunikacyjne operatorem jest podmiot dostarczający sieć telekomunikacyjną lub świadczący usługi towarzyszące, to na potrzeby ustawy o radiofonii i telewizji należy się posłużyć definicją operatora z Prawa telekomunikacyjnego. Dodatkowo stanowisko to wzmacnia prof. A. Matlak²⁰ wskazując, że reguły wykładni systemowej przemawiają, za interpretacją tego pojęcia w sposób zgodny z ustawą – Prawo telekomunikacyjne. Według powołanych autorów wniosek o udostępnienie programu w celu jego rozprowadzania przysługuje tylko operatorowi rozprowadzającemu programy w sieci telekomunikacyjnej. Nie dotyczy to operatorów rozprowadzających programy w systemie teleinformatycznym. Jak dalej podkreśla prof. S. Piątek, podmioty korzystające z usług transmisyjnych zapewnianych w sieci (np. przez dostawcę usługi dostępu do Internetu) wykorzystujące swoje systemy teleinformatyczne przyłączone do sieci telekomunikacyjnej w celu rozpowszechniania programów nie korzystają z przywileju wynikającego z art. 43 ust. 2 oraz art. 43a ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji.²¹</p> <p>Rozumienie pojęcia operatora rozprowadzającego program w sieci telekomunikacyjnej jako podmiotu dostarczającego sieć telekomunikacyjną zostało również przedstawione w stanowisku Polskiej</p>	
--	--	--	---	--

¹⁹ Komentarz do ustawy o radiofonii i telewizji

²⁰ A. Matlak Must carry z perspektywy prawa autorskiego, Aktualne wyzwania prawa własności intelektualnej i prawa konkurencji : księga pamiątkowa dedykowana profesorowi Michałowi du Vallowi Warszawa 2015

²¹ A. Matlak Must carry z perspektywy prawa autorskiego, Aktualne wyzwania prawa własności intelektualnej i prawa konkurencji : księga pamiątkowa dedykowana profesorowi Michałowi du Vallowi Warszawa 2015 str 333

Izby Komunikacji Elektronicznej z 25 lipca 2013 r. w sprawie stosowania art. 43-43a urit, którym zawarto wezwanie do podjęcia prac mających na celu dostosowanie przedmiotowych przepisów do przepisów prawa unijnego oraz aktualnego stanu rynku. W stanowisku tym wyraźnie wykazano, iż operatorem, na którego może zostać nałożony obowiązek *must-carry* może być jedynie operator infrastruktury, który jednocześnie rozprowadza program. Dalej w stanowisku PIKE podniesiono: iż podmioty łącznie spełniające te kryteria występują w trojkiej roli. Po pierwsze występują jako operator infrastruktury. Po drugie podmiot ten musi rozprowadzać sygnał programu więc go emitować. Po trzecie podmiot ten może, ale nie musi być jednocześnie podmiotem zastawiającym ofertę pakietową na podstawie umowy z nadawcą. Podmioty spełniające łącznie wszystkie przedmiotowe funkcje to operatorzy kablowi. Natomiast w przypadku dostawców usług w Internecie to spełniają oni zazwyczaj tylko kryterium trzecie tj. zestawienie oferty pakietowej, czyli akurat to kryterium, którego spełnienie nie jest niezbędne dla uznania za operatora rozprowadzającego program”. W dalszej części stanowisko PIKE argumentuje, iż „dostawcy usług w Internecie nie dokonują przesyłu sygnału do użytkownika końcowego, podczas gdy to właśnie przesył tego sygnału stanowi istotę usługi telekomunikacyjnej. Zatem działalności opartej na systemie teleinformatyczny nie można zrównać z siecią telekomunikacyjną. System teleinformatyczny nie stanowi bowiem sieci telekomunikacyjnej a jedynie może być w oparciu nią zbudowany. Brak zatem możliwości uznania, iż świadczenie usługi dostarczania programu z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego spełnia ze swej istoty kryterium rozprowadzenia w sieci telekomunikacyjnej. Tym samym więc, wyłącznym podmiotem, który może zostać uznany za operatora rozprowadzającego program jest ten przedsiębiorca (operator) telekomunikacyjny, jak np. operator kablowy, satelitarny, operator sieci IPTV, który dostarczając infrastrukturę telekomunikacyjną jednocześnie rozprowadza (dostarcza) sygnał programu.

Inne rozumienie operatora rozprowadzającego program w systemie telekomunikacyjnym tj. rozszerzające jego pojęcie na dostawców usług udostępniających programy telewizyjne w systemach teleinformatycznych powoduje, że dostawcy ci czyniący z siebie

			<p>„beneficjentów” systemu <i>must-carry</i> jednocześnie podejmują się działalności polegającej na świadczeniu usług w sposób naruszający prawa wyłączne innych pomiotów. Taki zarzut wyrażono również w doktrynie, zdecydowanie krytykując regulacje (czy też taką ich wykładnię).²² Ma to znaczenie tym bardziej w sytuacji, kiedy nadawcy objęci obowiązkiem <i>must-offer</i> nie posiadają uprawnień dostatecznych do licencjonowania użytku w ramach korzystania z usługi online. Można także zauważyć, że również Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w stanowisku z dnia 30 lipca 2013 r., wskazała, że realizacja obowiązku wynikającego z przepisu art. 43 u.r.t. będzie przez nią oceniana z uwzględnieniem zasady <i>nemo plus iuris in alium transferre potest quam ipse habet</i> (tzn. nikt nie może przenieść na drugą osobę więcej praw niż sam posiada). Również rzecznik generalny opinii do orzeczenie Plaeymdia podkreśla, że: „retransmisja programów telewizyjnych w Internecie przez przedsiębiorstwo inne niż pierwotny nadawca telewizyjny stanowi zasadniczo publiczne udostępnianie w rozumieniu art. 3 dyrektywy 2001/29. Ustawodawstwo krajowe nie może zatem nakładać na przedsiębiorstwa prowadzące taką retransmisję obowiązku rozpowszechniania, któremu towarzyszyłby ciężący na odnośnych nadawcach telewizyjnych obowiązek niesprzeciwiania się temu rozpowszechnianiu, bez zobowiązania tych przedsiębiorstw do uprzedniego uzyskania zgody podmiotów praw autorskich”.</p> <p>Zdaniem Izby rozszerzanie zakresu obowiązku <i>must-carry</i> na podmioty, które nie zapewniając sieci, a dokonują jedynie rozprowadzania programów w Internecie byłoby naruszeniem zasady proporcjonalności wskazanej w dyrektywie. Według E. Czarny-Drożdziejko²³ odniesienie obowiązku <i>must-carry</i> z art. 43 u.r.t. do wszystkich operatorów (z wyłączeniem jedynie operatora multipleksu) „skutkuje naruszeniem przez Polskę traktatowej swobody świadczenia usług. Na problem szerokiego zakresu podmiotowego obowiązku <i>must-carry</i> zwróciła uwagę KRRiT w stanowisku z 30.07.2013 r., wyrażając opinię iż byłoby wskazane, aby nie nakładać obowiązku <i>must-carry</i> na wszystkich operatorów, ale tylko na tych, którzy dostarczają swoją usługę co</p>	
--	--	--	---	--

²² T. Targosz, Must Carry – Must Offer – Must Infringe, <http://copyrightblog.kluweriplaw.com/2013/07/04/must-carry-must-offer-must-infringe/>

²³ E. Czarny-Drożdziejko, Ustawa oradiofonii i telewizji. Komentarz, komentarz do art. 43, LEX/el. 2014., uwaga 8

			<p>najmniej 100.000 odbiorców. Niemniej taki warunek w ustawie o radiofonii i telewizji nie występuje.</p> <p>Trudności z prawidłowym ustaleniem zakresu obowiązków nałożonych na podmiot rozprawdzającego programy jak i na nadawcę zobowiązanego do udostępnienia tych programów jak najbardziej uzasadniają wniosek Izby aby przy okazji implementowania EKŁE podjąć działania zmierzające do prawidłowej implementacji instytucji transmisji obowiązkowej. Zwłaszcza że na potrzebę zmian przepisów o <i>must-carry</i> wskazuje się już od dawna. Dla przykładu można choćby powołać projekt nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji z 2015r.²⁴ w którym zaproponowano nowe uregulowanie <i>must-carry</i>, m.in. potwierdzające nieobejmowanie tym reżimem podmiotów rozprawdzających programy w systemach teleinformatycznym.</p>	
2 3	Art. 10 ust. 3	Lewiatan	<p>Art. 10 pkt 3</p> <p>Proponowana jest zmiana art. 36 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji w ten sposób, że zamiast jego dotychczasowego brzmienia: "<i>Koncesja jest udzielana na 10 lat.</i>", wprowadza się nowe: „<i>Koncesja jest udzielana na czas nie dłuższy niż 10 lat.</i>”</p> <p>Postulujemy usunięcie przedmiotowego zapisu.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Projektowany zapis dotyczy okresu na jaki będzie udzielana koncesja na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych. Zamiast określonego obecnie na sztywno okresu 10 lat, ustawodawca proponuje okres elastyczny – do 10 lat. Planowany zapis będzie stanowił zasadniczą zmianę warunków prowadzenia działalności w zakresie rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych.</p>	<p>W zakresie 10 lat uwaga częściowo uwzględniona – przepis został doprecyzowany.</p> <p>W związku ze zgłoszoną uwagą zachowano obecnie obowiązujący w ustawie rtv zapis, jednak wprowadzono możliwość udzielenia koncesji na okres krótszy w ściśle wskazanych sytuacjach.</p> <p>Wprowadzenie zapisu, zgodnie z którym koncesja mogłaby być wydawana na okres do 10 lat wynika z konieczności zapewnienia w określonych sytuacjach możliwości zastosowania okresu elastycznego, umożliwiającego dostosowanie go do uprawnień wydanych wcześniej. Przy sztywnym obecnym zapisie 10 lat, podmiot który otrzymuje np. koncesję w wyniku uzupełnienia</p>

²⁴ Projekt z 4.2.2015 r., art. 1 pkt. 37 i 38, <http://www.prawoautorskie.gov.pl/pages/posts/rozpoczely-sie-konsultacje-publiczne-dotyczace-projektu-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-radiofonii-i-telewizji-730.php>

	<p>Należy podkreślić, że nadawcy radiowi i telewizyjni mają w społeczeństwie do spełnienia szczególnie ważną rolę. Są oni zobowiązani do zapewnienia obywatelom dostępu do informacji, zagwarantowanego m.in. w art. 61 Konstytucji RP. Przepis art. 1 Prawa prasowego również potwierdza, że media urzeczywistniają prawo obywateli do ich rzetelnego informowania, jawności życia publicznego oraz kontroli i krytyki społecznej. Dla prawidłowej realizacji tego społecznego obowiązku, nadawcy mają ustawowo zagwarantowaną wolność wypowiedzi (art. 14 Konstytucji i art. 1 Prawa prasowego), a ponadto organy państwowe mają stwarzać prasie warunki niezbędne do wykonywania jej funkcji i zadań (art. 2 Prawa prasowego).</p> <p>Z drugiej strony, nadawcy (jako przedsiębiorcy), prowadzą działalność gospodarczą chronioną m.in. na podstawie art. 20 i art. 22 Konstytucji oraz art. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców. Prawidłowa realizacja przez nadawców wskazanych wyżej obowiązków ustawowych wymaga więc zagwarantowania im stabilnej pozycji gospodarczej i ekonomicznej. Tę gwarancję zapewnia dotąd prawidłowo ustawa o radiofonii i telewizji, na podstawie której Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji udziela koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, których długość wynosi 10 lat.</p> <p>Wskazana zmiana jest nieuzasadniona merytorycznie oraz błędna co do sztuki legislacyjnej z następujących powodów:</p> <p style="padding-left: 40px;">a) swoboda uznaniowa KRRiT</p> <p>Projektowany przepis umożliwia KRRiT zbyt duży zakres swobody uznaniowej (dowolność) co do okresu obowiązywania koncesji. W skrajnym przypadku może on wynieść zaledwie kilka miesięcy. Przepis ten dotyczyłby także koncesji udzielanych w wyniku tzw. postępowania rekoncesyjnego. Planowana zmiana nie zawiera przesłanek, którymi KRRiT miałyby się kierować skracając okres obowiązywania nowych koncesji poniżej 10 lat.</p> <p>Z uzasadnienia proponowanego zapisu wynika, że okres koncesji powinien być elastyczny, umożliwiając dostosowanie okresu na jaki wydana będzie koncesja do udzielanych rezerwacji częstotliwości oraz „<i>przykładowo innych koncesji wydanych wcześniej</i>”. Takie uzasadnienie nie znajduje potwierdzenia w obecnym stanie prawnym i praktyce decyzyjnej KRRiT i Prezesa UKE, a</p>	<p>multipleksu i dołącza do multipleksu gdzie są inne podmioty posiadające koncesję już od kilku lat, nie może otrzymać koncesji dostosowanej okresem trwania do uprawnień tych podmiotów, tak aby jednolicie regulować cały multipleks, a w każdym przypadku musi to być dokładnie 10 lat. Praktyczne problemy występują również ze zgraniem okresu, na który udzielona jest koncesja z okresem rezerwacji, co może doprowadzić do sytuacji kiedy podmiot co prawda ma koncesję, ale nie będzie mógł jej w praktyce realizować.</p>
--	--	--

także celach regulacyjnych Unii Europejskiej w zakresie tworzenia ram regulacyjnych dla działalności z zakresu komunikacji elektronicznej.

Po pierwsze, zarówno z obecnego stanu prawnego, jak i planowanego brzmienia przepisów PKE wynika, że w przypadku radiofonii analogowej **rezerwacja częstotliwości ma charakter wtórny do koncesji** i to okres obowiązywania rezerwacji częstotliwości jest dostosowywany do okresu koncesji, a nie na odwrót. Zgodnie z art. 37 ust. 3a zd. pierwsze ustawy o radiofonii i telewizji, Prezes UKE „*dokonyuje niezwłocznie rezerwacji częstotliwości dla nadawcy, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego w sposób analogowy drogą rozsiwczą naziemną*”. Zgodnie z art. 123 ust. 12 prawa telekomunikacyjnego, „*rezerwacja częstotliwości na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych udzielona w celu wykonywania uprawnień wynikających z koncesji na rozpowszechnianie tych programów wygasa w przypadku cofnięcia przez Przewodniczącego KRRiT tej koncesji lub jej wygaśnięcia*.” PKE utrzymuje zasadę wtórności rezerwacji częstotliwości w stosunku do koncesji w art. 97, który powtarza obecne brzmienie art. 123 ust. 12 prawa telekomunikacyjnego. Potwierdza to także uzasadnienie do PKE.

Po drugie, praktyka decyzyjna Prezesa UKE wskazuje, że rezerwacje częstotliwości dla nadawców są udzielane na okres 10 lat czyli okres równy okresowi obowiązywania koncesji. Zatem nie istnieje potrzeba ani dostosowywania okresu obowiązywania koncesji do rezerwacji częstotliwości, ani na odwrót.

Po trzecie, ponieważ wszystkie koncesje są udzielane na okres 10 lat, a jednocześnie nie są one od siebie w żaden sposób współzależne, nie ma potrzeby – wbrew temu co mówi uzasadnienie do projektowanego przepisu - dostosowanie okresu na jaki wydana będzie koncesja do „*przykładowo innych koncesji wydanych wcześniej*”.

Po czwarte, zgodnie z zasadami wyznaczonymi przez Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającą Europejski kodeks łączności elektronicznej (**EKLE**), implementowany przez PKE, państwa członkowskie dążąc do zapewnienia większej stabilności i pewności obrotu prawnego wydłużają okresy obowiązywania rezerwacji częstotliwości. Wyrazem tej zasady jest art. 75 PKE, który stanowi, że rezerwacja częstotliwości jest udzielana na okres do 15 lat, a więc o 5 lat dłużej niż koncesja,

a w przypadku rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych, rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas nie krótszy niż 15 lat i nie dłuższy niż 20 lat. Z zapisów tych jasno wynika, że **tendencja regulacyjna jest zatem dokładnie odwrotna w porównaniu do projektowanego przepisu**. Na marginesie warto wskazać, że PKE zawiera wyliczenie ośmiu przesłanek, które UKE musi wziąć pod uwagę wyznaczając okres obowiązywania rezerwacji, w przypadku projektowanego przepisu – jak to zostało wskazane powyżej - KRRiT nie jest związana żadnymi kryteriami.

Brak w uzasadnieniu projektu argumentów na zasadność wprowadzenia, tak istotnej dla funkcjonowania rynku nadawców radiowych i telewizyjnych, zmiany budzi więc powszechną obawę co do intencji, zasadności i legalności takich propozycji legislacyjnych.

Proponowana regulacja ustawowa jest niejednoznaczna, stwarza organowi koncesyjnemu możliwość przyznawania koncesji w dowolnym zakresie w przedziale do 10 lat. Tym samym naruszona zostaje jedna z elementarnych zasad procesu koncesyjnego jakim jest długotrwałość stosunku prawnego organu koncesyjnego i koncesjonariusza. Jednocześnie propozycja nowelizacji nie rozstrzyga przy tym czy czas, na który udzielona zostanie koncesja ma być jednakowy czy dowolnie różny dla różnych koncesjonariuszy, to zaś – bez określenia ustawowych wytycznych w tym zakresie – stwarza przesłanki dla możliwego naruszania elementarnych zasad konkurencyjności rynkowej przez decyzje organu koncesyjnego.

b) **naruszenie konstytucyjnych praw nadawców**

Pełna dyskrejonalność organu koncesyjnego, brak okresu minimalnego, nie gwarantują pluralizmu, a wręcz przeciwnie – stanowią zagrożenie dla konstytucyjnych praw i wolności przedsiębiorców, a zwłaszcza wolności prasy (mediów) i stają w sprzeczności z konstytucyjną zasadą praworządności, której elementem jest pewność obrotu prawnego (TK – P 3/00, TK – K 27/00). Projektowany przepis wprowadza natomiast dla każdego nadawcy ubiegającego się o koncesję, czy tzw. rekoncesję niepewność prawną co do okresu, na jaki zostanie mu ona udzielona.

Warto wskazać na orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, który uznał, że istotne jest zabezpieczenie interesu ekonomicznego nadawców komercyjnych

i opowiedział się za przyznaniem im (na równi z nadawcami społecznymi) prawa do rekoncesji czyli de facto przedłużenia koncesji na kolejny okres. TK doszedł do przekonania, że „uruchomienie i prowadzenie działalności nadawczej wiąże się z poważnymi nakładami finansowymi i organizacyjnymi. Niepewność nadawców co do ponownego uzyskania koncesji, a co za tym idzie kontynuowania działalności nadawczej stanowi realne zagrożenie ekonomiczne dla wszystkich nadawców, nie tylko społecznych. Istota rekoncesjonowania dotyka więc ekonomicznych podstaw funkcjonowania nadawców” (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 marca 2006 r., sygn. K 4/06, OTK-A 2006/3/32).

Na konieczność uregulowania problemu rekoncesji wskazywała też KRRiT (biuletyn nr 3-4/2004 (88/89)): „nie jest właściwe, aby podmioty, które zainwestowały znaczne sumy pieniędzy w działalność nadawczą, a następnie zdobywały doświadczenie i renomę poprzez swoją działalność, były traktowane na równi z podmiotami ubiegającymi się o koncesję po raz pierwszy. Nadawcy podkreślali, że nie są w stanie dokonywać długotrwałych inwestycji w przedsiębiorstwo, ze względu na niepewność sytuacji odnośnie do przewidywanej działalności nadawczej.”

Również Wojewódzki Sąd Administracyjny wskazał na konieczność istnienia instytucji rekoncesji i zapewnienia „pewności prowadzenia koncesjonowanej działalności gospodarczej”. Jak podniósł WSA w Warszawie w wyroku z dnia 18 marca 2004 r., „łączenie pojęcia ryzyka gospodarczego z działalnością organów koncesyjnych, z ich uznaniem w tym zakresie, jest w demokratycznym państwie prawnym niedopuszczalne. Koncesjonariusz ma bowiem prawo liczyć, przy właściwym spełnieniu wymagań ustawowych, na przedłużenie koncesji, przy czym nie wynika to z jakiegoś „prawa do rekoncesji”, lecz powinno być następstwem właściwej dla państwa prawa trwałości warunków prawnych prowadzenia działalności gospodarczej - zwłaszcza gdy jest to działalność koncesjonowana, a więc już podlegająca ograniczeniom” (sygn. akt II SA 516/02, Lex 150641). Stanowisko to zostało w pełni podzielone przez Trybunał Konstytucyjny we wspomnianym wyżej wyroku.

Ta niesłuszna i niczym nie uzasadniona propozycja zmian stoi w sprzeczności z zasadą pewności prawa oraz konstytucyjną zasadą wolności gospodarczej. Wprowadza ograniczenie działalności gospodarczej mimo tego, iż ważny interes publiczny przemawia za utrzymaniem status quo - co czyni ją prawnym kuriozum

stojącym w oczywistej sprzeczności z wolnościami gwarantowanymi przez ustawę zasadniczą.

Istotą proponowanej zmiany jest wprowadzenie, ze wszech miar niepożądanego, elementu uznaniowości, grożącego nierównym traktowaniem nadawców (konstytucyjna zasada niedyskryminacji) i stanem niepewności co do warunków prowadzenia działalności (konstytucyjne zasady pewności prawa i zrównoważonego rozwoju). Powyższe stoi w sprzeczności z deklaracjami przedstawicieli Rządu co do budowy nowych, jasnych i przejrzystych zasad prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce

Możliwość udzielenia koncesji, w sposób uznaniowy, na niesprecyzowany okres powoduje pogorszenie w radykalny sposób przewidywalności prowadzenia działalności gospodarczej przez nadawców programów telewizyjnych i radiowych. Ma to ogromne znaczenie w kontekście bardzo wysokich nakładów finansowych, jakie wiążą się z tworzeniem i nadawaniem programu telewizyjnego lub radiowego (np. koszty utrzymywania własnej infrastruktury nadawczej, koszty pozyskiwania praw do treści, w przypadku telewizji np. transmisji wydarzeń sportowych oraz filmów od amerykańskich studiów filmowych, inwestycje we własne produkcje filmów i seriali, koszty długoterminowego wynajmu transponderów na satelicie).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że projektowany przepis przeczy trwałości warunków prawnych w zakresie działalności nadawczej, zagraża interesom ekonomicznym nadawców koncesjonowanych, które powinny podlegać ochronie i może prowadzić do fikcyjności procesów rekonesyjnych, jeżeli w ich wyniku koncesje będą wydawane na np. zaledwie kilka miesięcy, zamiast jak dotychczas na 10 lat.

Niewątpliwym jest, iż uznanie administracyjne w tym zakresie godzi w bezpieczeństwo prawne, stabilność i ciągłość działalności nadawczej. Zaburza przewidywalność działalności nadawczej i utrudnia działania inwestycyjne. Czyni niemożliwym długookresowe finansowanie dłużne inwestycji tego rodzaju, podważając jednocześnie zabezpieczenia ustanowione na przedsiębiorstwach nadawców. **Oslabia to ogromnie polskich nadawców, względem podmiotów zagranicznych funkcjonujących na polskim rynku, których działalność jest regulowana przepisami państw trzecich.**

Koncesja jest jednym z najważniejszych aktów administracyjnych umożliwiających prowadzenie działalności w zakresie radiofonii i telewizji, który ma wymierną wartość gospodarczą. Działalność w dziedzinie radiofonii i telewizji jest przedsięwzięciem kapitałochłonnym, a okres obowiązywania koncesji ma podstawowe znaczenie dla określenia horyzontu inwestycyjnego, w którym można oczekiwać zwrotu kapitału i osiągnięcia zysku. Brak jednoznaczności czasu utrudnia zarówno podejmowanie, jak też prowadzenie działalności gospodarczej. W szczególności na etapie przygotowywania biznes planu konieczne jest określenie przyszłej wartości koniecznych nakładów finansowych i rzeczowych, to zaś nie jest możliwe, kiedy podstawowy parametr jakim jest czas koncesji pozostaje niejednoznaczny.

Media znajdują się w centrum cyfrowej konwergencji, która charakteryzuje się dynamicznym postępem technologicznym oraz rozwojem nowych rynków i sposobów korzystania z mediów. Konwergencja z jednej strony wymusza znaczące nakłady inwestycyjne na produkcję i post produkcję oraz nowoczesne techniki realizacyjne, z drugiej w wyniku rozwoju nowych technik odbioru (w tym mobilnego) skłania przedsiębiorców mediowych do rozpowszechniania w wielu formatach. Zmiany te generują znaczące nakłady, których zwrot wymaga czasu. **W tym kontekście czas obowiązywania koncesji ma istotne znaczenie gospodarcze, nie tylko dla realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych, ale też dla wprowadzania innowacji technicznych i rynkowych.** Dodatkowym elementem jest silna konkurencja zarówno o charakterze intramedialnym (między mediami tego samego rodzaju) jak też intermedialna (ze strony innych mediów), także rywalizujących o czas i uwagę odbiorców oraz zasoby reklamowe. **Pewność inwestowania i prowadzenia działalności ma tu znaczenie podstawowe.**

Działalność radiowo-telewizyjna charakteryzuje się wydłużonym okresem zwrotu nakładów. Przy podejmowaniu produkcji programów dopiero długotrwała emisja umożliwia zwrot poniesionych nakładów. Dla tego rodzaju decyzji pewność czasu prowadzenia i kontynuowania działalności ma znaczenie podstawowe.

Istotnym elementem zawartości oferowanej przez firmy mediowe są licencje, w tym zakup praw do gotowej produkcji (filmów, seriali, formatów i innych form). W kontraktach licencyjnych, także niezbędnym elementem przy

podejmowaniu decyzji jest czas obowiązywania licencji, który dla nabywcy ściśle wiąże się z czasem obowiązywania koncesji.

Niektóre przedsiębiorstwa medialne zakupują prawa do szczególnych przedsięwzięć np. rozgrywek sportowych, olimpiad, wielkich wydarzeń i to zarówno o charakterze jednorazowym jak też cyklicznym. Pewność czasu koncesji ma tu znaczenie podstawowe. Prawa licencyjne dla dużych wydarzeń sportowych są zakupywane ze znaczącym wyprzedzeniem czasowym, co oznacza, że w okresie zbliżonym do końca czasu koncesji firmy nie będą mogły swobodnie negocjować praw, ponieważ nie będą miały pewności co do kontynuowania działalności.

Działalność w dziedzinie radiofonii i telewizji ma charakter rynkowy, ponieważ opiera się na interakcji podaży, czyli oferty programowej nadawców oraz popytu, czyli zainteresowania i uwagi odbiorców. W ten sposób naturalnie powstają więzi społeczne, czyli kreuje się pewien krąg stałych lub częstych odbiorców danego medium. **Odmowa lub administracyjne skracanie czasu koncesji stanowi potencjalne zagrożenie dla trwałości więzi społecznych łączących nadawcę i odbiorców.**

Nieokreśloność czasu obowiązywania koncesji zmniejsza stabilność stosunków pracy, a firmy mediowe są znaczącym pracodawcą i ważnym elementem wspierania zawodów twórczych. Powstawanie zespołów twórczych jest procesem złożonym i wymagającym czasu. Pewność działania przedsiębiorcy mediowego sprzyja nawiązywaniu długoterminowych umów o pracę i świadczenie usług.

c) stanowisko UE

Unia Europejska podkreśla, że pluralizm w sferze mediów wymaga od władz publicznych działania w pełni wiedzy o nowych technologiach, jak i modelach biznesowych. Sytuacja, w której koncesja mogłaby być udzielona na okres dowolny – do 10 lat - czyli również na np. 3 miesiące, może w znacznej mierze uniemożliwić działalność podmiotów na rynku mediów. Działalność taka wiąże się przecież z dużymi nakładami finansowymi, czego projektowana zmiana wydaje się nie brać pod uwagę.

Pluralizm rynku mediów (w rozumieniu regulacji europejskich) gwarantuje obywatelom dostęp do informacji oraz opinii z wielu zróżnicowanych źródeł.

Brak jasnych kryteriów przy wydawaniu decyzji administracyjnej może prowadzić do dowolności działania organu, co w rezultacie może spowodować utrudnianie, a nawet uniemożliwienie działalności podmiotom prezentującym odmienne poglądy.

Brak jednoznaczności w podstawach decyzji administracyjnych organu koncesyjnego rodzi ryzyko polityczne, zarówno w wymiarze krajowym poprzez tworzenie warunków dla nieuzasadnionej manipulacji rynkiem mediów (rynek idei), jak też w wymiarze międzynarodowym, europejskim (tu przestrzegania zasad i idei wynikających potrzeby transparentności, o której mówi się między innymi w Europejskim Kodeksie Łączności Elektronicznej).

W szerokim kontekście obecnych i potencjalnych inwestorów zagranicznych stawia pod znakiem zapytania dwustronne i wielostronne porozumienia w zakresie ochrony inwestycji.

Zgodnie z Dyrektywą o Telewizji Bez Granic, niejednoznaczność rozwiązań w zakresie udzielania koncesji na działalność radiowo-telewizyjną może skłaniać nadawców do podejmowania starań o uzyskanie niektórych koncesji (np. na nadawanie satelitarne) w innych krajach Unii Europejskiej, co w jakimś stopniu jest kompromitujące dla krajowych organów regulacyjnych.

d) naruszenie zasad bezpieczeństwa gospodarczo-obronnego RP

Należy zauważyć, że nadawanie programów radiowych i telewizyjnych przez przedsiębiorcę, którego działalność obejmuje teren większy niż jedno województwo, stanowi działalność o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym, zgodnie z art. 3 ust. 3) ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców (Dz.U.2001.122.1320).

W katalogu działalności, które mają szczególne znaczenie gospodarczo-obronne dla Rzeczypospolitej Polskiej, obok nadawania programów radiowych i telewizyjnych, wskazano także inne rodzaje działalności wymagające koncesji tj. wytwarzanie, dystrybucja i przesyłanie gazu ziemnego, paliw płynnych oraz energii elektrycznej oraz produkcja, transport i magazynowanie produktów

		<p>naftowych. Zasady dotyczące udzielania koncesji w tym zakresie określa ustawa z dnia z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U.2020.833 t.j.)</p> <p>Zgodnie z art. 36 prawa energetycznego „Koncesji udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 50 lat, chyba że przedsiębiorca wnioskuje o udzielenie koncesji na czas krótszy.”</p> <p>Minimalny okres na jaki udzielana jest koncesja na podstawie prawa energetycznego jest zbieżny z okresem (sztywnym) trwania koncesji na nadawanie programów radiowych i telewizyjnych na podstawie ustawy o radiofonii i telewizji w aktualnym brzmieniu, czyli 10 lat. Przyczyną takiej regulacji jest nie tylko ochrona interesów przedsiębiorcy, który ponosi ryzyko gospodarcze związane z inwestycją, ale także konieczność zagwarantowania Rzeczypospolitej Polskiej bezpieczeństwa w zakresie działalności, która spełnia koniunkcyjne kryteria:</p> <ul style="list-style-type: none"> – jest działalnością koncesjonowaną – posiada szczególne znaczenie gospodarczo-obronne dla Rzeczypospolitej Polskiej. <p>Wynika stąd wniosek, że skrócenie terminu na jaki udzielana jest koncesja dotycząca działalności, o której mowa w ustawie o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców będzie naruszać zasady bezpieczeństwa gospodarczo-obronnego Rzeczypospolitej Polskiej. W zakresie kwestii bezpieczeństwa gospodarczo-obronnego uzasadnienie ustawy wprowadzającej Prawo komunikacji elektronicznej nie zawiera żadnych analiz (jak się wydaje, nie przeprowadzono ich). Zmiana proponowana w art. 10 ustawy wprowadzającej Prawo komunikacji elektronicznej, nie jest zgodna z założeniami strategicznymi dotyczącymi bezpieczeństwa gospodarczo-obronnego Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>Zastosowane w prawie energetycznym rozwiązanie, gdzie zagwarantowany jest minimalny okres trwania koncesji, jest spójne zasadami dotyczącymi koncesji na działalność o podobnym znaczeniu strategicznym. Gdyby zatem ustawodawca dążył do zwiększenia elastyczności czasu trwania koncesji dotyczącej nadawania programów radiowych i telewizyjnych, to powinien zastosować rozwiązanie gwarantujące minimalny (a nie maksymalny) czas trwania koncesji, co doprowadzi do zwiększenia elastyczności, o której mowa w uzasadnieniu ustawy</p>	<p>Należy zwrócić uwagę, że nadawanie programów radiowych i telewizyjnych jest tylko przesłanką do uznania przedsiębiorcy jako przedsiębiorcy o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym. Przedsiębiorca zostaje takim przedsiębiorcą i wykonuje zadania, o którym mowa w art. 2 ustawy, gdy zostanie on wpisany do wykazu przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym oraz zadania te zostaną nałożone na niego decyzją administracyjną i podpisana zostanie</p>
--	--	---	--

			<p>wprowadzającej prawo komunikacji elektronicznej, przy zastrzeżeniu, że minimalny czas trwania koncesji nie będzie krótszy niż 10 lat, co wynika z konieczności spójnego systemu zasad bezpieczeństwa gospodarczo-obronnego Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>e) nieprawidłowości procesu legislacyjnego</p> <p>Projektowany przepis dotknięty jest także wadami natury formalnej. Zmiana okresu na jaki udzielana jest koncesja na rozpowszechnianie programów telewizyjnych lub radiowych nie należy do materii wprowadzania w życie nowych przepisów z zakresu komunikacji elektronicznej. Tym samym zasadne wydaje się stwierdzenie, że projektodawcy naruszyli zasady techniki prawodawczej, które stanowią, że „w ustawie nie zamieszcza się przepisów, które regulowałyby sprawy wykraczające poza wyznaczony przez nią zakres przedmiotowy (stosunki, które reguluje) oraz podmiotowy (krąg podmiotów, do których się odnosi) oraz ustawa nie może zmieniać lub uchylać przepisów regulujących sprawy, które nie należą do jej zakresu przedmiotowego lub podmiotowego albo się z nimi nie wiążą” (§ 3 ust. 2 i 3 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zasad techniki prawodawczej, Dz.U. z 2016 r. poz. 283).</p> <p>Kwestionowany zapis znajduje się w ustawie wprowadzającej PKE, a więc w ustawie o charakterze pomocniczym, technicznym w stosunku do PKE. Brak jest podstaw, aby w ustawie pomocniczej wprowadzać zmiany merytoryczne do materii regulowanej odrębnym aktem prawnym (tj. ustawy o radiofonii i telewizji), w sytuacji gdy ustawa wprowadzana ustawą pomocniczą tj. PKE nie reguluje kwestii okresu, na jaki jest udzielana koncesja.</p> <p>Z powyższych względów należy zrezygnować z proponowanego zapisu art. 10 pkt 3 ustawy wprowadzającej PKE, który zmienia art. 36 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji.</p>	<p>umowa z właściwym nadzorującym ministrem.</p>
2 4	Art. 10 ust. 3	PIIT	<p>Uwaga dot. proponowanej zmiany do art. 36 ust.3 ustawy o radiofonii i telewizji o brzmieniu: „Koncesja jest udzielana na czas nie dłuższy niż 10 lat.” Izba wnioskuje o wykreślenie art. 10 pkt. 3 w całości i utrzymanie obecnego brzmienia art. 36</p>	<p>W zakresie 10 lat uwaga częściowo uwzględniona – przepis został doprecyzowany. W związku ze zgłoszoną uwagą zachowano obecnie obowiązujący w</p>

		<p>ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji, tj. „3. Koncesja jest udzielana na 10 lat.”</p> <p>Proponowana zmiana w żaden sposób nie wiąże się z materia, którą ma regulować nowe Prawo komunikacji elektronicznej. Brak jest podstaw do wprowadzenia takiej zmiany w dyrektywie z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (UE) 2018/1972, którą wdraża do polskiego porządku prawnego Prawo komunikacji elektronicznej. Potrzeba zmiany nie jest również sygnalizowana przez uczestników rynku ani też odbiorców. Praktykowane od 2006 r. przyznawanie koncesji na okres dziesięciu lat, z możliwością przedłużenia na kolejne okresy, umożliwia racjonalne planowanie i rozwój oferty audiowizualnej oferowanej widzom. Pozwala na rozsądne ułożenie perspektywy zwrotu nakładów, a także budowanie biblioteki kontentu, która jest obecnie jednym z najwartościowszych aktywów nadawców.</p> <p>Istotą proponowanej zmiany jest wprowadzenie (niepożądanego) elementu uznaniowości, grożącego nierównym traktowaniem nadawców (co stoi w sprzeczności z konstytucyjną zasadą niedyskryminacji) i stanem niepewności co do warunków prowadzenia działalności (sprzecznej z konstytucyjną zasadą pewności prawa i zrównoważonego rozwoju). Niewątpliwym jest, iż uznanie administracyjne w tym zakresie godzi w bezpieczeństwo prawne, stabilność i ciągłość działalności nadawczej. Zaburza przewidywalność działalności nadawczej i utrudnia działania inwestycyjne. Czyni niemożliwym długookresowe finansowanie dłużne inwestycji tego rodzaju, podważając jednocześnie zabezpieczenia ustanowione na przedsiębiorstwach nadawców. Osłabia to ogromnie polskich nadawców, względem podmiotów zagranicznych funkcjonujących na polskim rynku, których działalność jest regulowana przepisami państw trzecich.</p> <p>Proponowana zmiana stoi w sprzeczności z zasadą pewności prawa oraz konstytucyjną zasadą wolności gospodarczej (brak przesłanki ważnego interesu publicznego do wprowadzania ograniczenia działalności gospodarczej). Przedstawione przez ustawodawcę ogólnikowe uzasadnienie do proponowanej zmiany nie uwzględnia skali oraz negatywnego wpływu tej zmiany na rynek nadawców oraz na odbiorców usług audiowizualnych. Dziwi również fakt, że skutki tak istotnej proponowanej zmiany nie zostały uwzględnione w OSR.</p>	<p>ustawie rtv zapis, jednak wprowadzono możliwość udzielenia koncesji na okres krótszy w ściśle wskazanych sytuacjach.</p> <p>Wprowadzenie zapisu, zgodnie z którym koncesja mogłaby być wydawana na okres do 10 lat wynika z konieczności zapewnienia w określonych sytuacjach możliwości zastosowania okresu elastycznego, umożliwiającego dostosowanie go do uprawnień wydanych wcześniej. Przy sztywnym obecnym zapisie 10 lat, podmiot który otrzymuje np. koncesję w wyniku uzupełnienia multipleksu i dołącza do multipleksu gdzie są inne podmioty posiadające koncesję już od kilku lat, nie może otrzymać koncesji dostosowanej okresem trwania do uprawnień tych podmiotów, tak aby jednocześnie regulować cały multipleks, a w każdym przypadku musi to być dokładnie 10 lat. Praktyczne problemy występują również ze zgraniem okresu, na który udzielona jest koncesja z okresem rezerwacji, co może doprowadzić do sytuacji kiedy podmiot co prawda ma koncesję, ale nie będzie mógł jej w praktyce realizować.</p>
--	--	---	---

2 5	Art. 10	Polsat	<p>14 stycznia 2006 roku weszła w życie ustawa, która uwalniała nadawców od permanentnej niepewności co do perspektywy czasowej działania i pełnej dowolności urzędniczej w decydowaniu o powodzeniu ekonomicznym przedsięwzięcia. Wprowadzona tą ustawą, na wniosek Pana Posła Antoniego Mężydło reprezentującego wówczas Prawo i Sprawiedliwość, poprawka stabilizowała sytuację przedsiębiorców działających na rynku telewizyjnym. Perspektywa dziesięciu lat, z możliwością przedłużenia na kolejne okresy, umożliwi rozsądne planowanie i rozwój oferty audiowizualnej oferowanej widzom. Pozwala na rozsądne ułożenie perspektywy zwrotu nakładów, a także budowania biblioteki kontentu, która jest obecnie jednym z najwartościowszych aktywów nadawców.</p> <p>Ku naszemu zaskoczeniu projekt chce tę - już ponad 15 letnią normalność - wzruszyć. Dlaczego? Na to pytanie nie jesteśmy w stanie sobie odpowiedzieć. Nie nakazuje tego dyrektywa z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (UE) 2018/1972, nie skłaniają do tego ograniczenia techniczne i organizacyjne, które towarzyszyły telewizji analogowej. Potrzeba taka nie jest również sygnalizowana przez uczestników rynku ani też odbiorców. Uzasadnienie projektu nie zawiera argumentów na zasadność wprowadzenia, tak istotnej dla funkcjonowania rynku nadawców telewizyjnych, zmiany.</p> <p>Wobec powyższego, przedmiotowa inicjatywa ustawodawcza może budzić powszechną obawę co do intencji, zasadności i legalności takich propozycji legislacyjnych. Niewątpliwym jest, iż uznanie administracyjne w tym zakresie godzi w bezpieczeństwo prawne, stabilność i ciągłość działalności nadawczej. Zaburza przewidywalność działalności nadawczej i utrudnienie działań inwestycyjnych. Czyni niemożliwym długookresowe finansowanie dłużne inwestycji tego rodzaju, podważając jednocześnie zabezpieczenia ustanowione na przedsiębiorstwach nadawców. Osłabia to ogromnie polskich nadawców, względem podmiotów zagranicznych funkcjonujących na polskim rynku, których działalność jest regulowana przepisami państw trzecich.</p> <p>Ta niesłuszna i niczym nie uzasadniona propozycja zmian stoi w sprzeczności z zasadą pewności prawa oraz konstytucyjną zasadą wolności gospodarczej. Wprowadza ograniczenie działalności gospodarczej mimo tego, iż ważny interes publiczny przemawia za utrzymaniem status quo - co czyni ją</p>	<p>W zakresie 10 lat uwaga częściowo uwzględniona – przepis został doprecyzowany.</p> <p>W związku ze zgłoszoną uwagą zachowano obecnie obowiązujący w ustawie rtv zapis, jednak wprowadzono możliwość udzielenia koncesji na okres krótszy w ściśle wskazanych sytuacjach.</p> <p>Wprowadzenie zapisu, zgodnie z którym koncesja mogłaby być wydawana na okres do 10 lat wynika z konieczności zapewnienia w określonych sytuacjach możliwości zastosowania okresu elastycznego, umożliwiającego dostosowanie go do uprawnień wydanych wcześniej. Przy sztywnym obecnym zapisie 10 lat, podmiot który otrzymuje np. koncesję w wyniku uzupełnienia multipleksu i dołącza do multipleksu gdzie są inne podmioty posiadające koncesję już od kilku lat, nie może otrzymać koncesji dostosowanej okresem trwania do uprawnień tych podmiotów, tak aby jednolicie regulować cały multipleks, a w każdym przypadku musi to być dokładnie 10 lat. Praktyczne problemy występują również ze zgraniem okresu, na który udzielona jest koncesja z okresem rezerwacji, co może doprowadzić do sytuacji kiedy podmiot co prawda ma koncesję, ale nie będzie mógł jej w praktyce realizować.</p>
--------	------------	--------	---	--

			<p>prawnym kuriozum stojącym w oczywistej sprzeczności z wolnościami gwarantowanymi przez ustawę zasadniczą.</p> <p>Istotą proponowanej zmiany jest wprowadzenie, ze wszech miar niepożądanego, elementu uznaniowości, grożącego nierównym traktowaniem nadawców (konstytucyjna zasada niedyskryminacji) i stanem niepewności co do warunków prowadzenia działalności (konstytucyjne zasady pewności prawa i zrównoważonego rozwoju). Powyższe stoi w sprzeczności z deklaracjami przedstawicieli Rządu co do budowy nowych, jasnych i przejrzystych zasad prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce, podkładając ładunki wybuchowe pod podstawowe wartości liberalnej gospodarki.</p> <p>W związku z powyższym wnosimy o wykreślenie z projektu z 29 lipca 2020 r. ustawy wprowadzającej ustawę Prawo komunikacji elektronicznej punktu 3) w artykule 10</p>	
2 6	Art. 10	Stowarzyszenie Sygnał	<p>Nowe brzmienie art. 36 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji</p> <p>Stosownie do art. 10 pkt 3 projektu ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (dalej „Projekt”) przewidywane jest wprowadzenie zmiany w ustawie o radiofonii i telewizji w postaci możliwości skrócenia okresu, na jaki udzielana jest koncesja na rozpowszechnianie programów telewizyjnych i radiowych („Koncesja jest udzielana na czas nie dłuższy niż 10 lat.”). Obecnie na podstawie art. 36 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji koncesja udzielana jest na 10 lat.</p> <p>Przed wszystkim należy wskazać na brak podstaw wprowadzenia proponowanej zmiany w dyrektywie z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (UE) 2018/1972. Nie wiąże się ona w żaden sposób z materią, którą ma regulować nowe Prawo komunikacji elektronicznej. Podkreślić należy, że uzasadnienie Projektu zawiera jedynie lakoniczne i niezrozumiałe argumenty co do zasadności oraz intencji wprowadzenia tak istotnej dla funkcjonowania rynku nadawców telewizyjnych modyfikacji. Potrzeba taka nie była i nie jest sygnalizowana przez uczestników rynku ani też odbiorców. Zmiany tej nie można uzasadnić także ograniczeniami natury technicznej czy organizacyjnej.</p>	<p>W zakresie 10 lat uwaga częściowo uwzględniona – przepis został doprecyzowany.</p> <p>W związku ze zgłoszoną uwagą zachowano obecnie obowiązujący w ustawie rtv zapis, jednak wprowadzono możliwość udzielenia koncesji na okres krótszy w ściśle wskazanych sytuacjach.</p> <p>Wprowadzenie zapisu, zgodnie z którym koncesja mogłaby być wydawana na okres do 10 lat wynika z konieczności zapewnienia w określonych sytuacjach możliwości zastosowania okresu elastycznego, umożliwiającego dostosowanie go do uprawnień wydanych wcześniej. Przy sztywnym obecnym zapisie 10 lat, podmiot który otrzymuje np. koncesję w wyniku uzupełnienia multipleksu i dołącza do multipleksu gdzie</p>

			<p>Zaproponowana zmiana godzi w bezpieczeństwo prawne i stabilność prowadzonej działalności nadawczej. Możliwość udzielenia koncesji, w sposób uznaniowy, na niesprecyzowany okres zaburza przewidywalność działalności nadawczej i utrudnia podejmowanie działań inwestycyjnych.</p> <p>Nowe brzmienie art. 36 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji oznacza również osłabienie polskich nadawców, względem podmiotów zagranicznych funkcjonujących na polskim rynku.</p> <p>Co należy podkreślić, skrócenie okresu koncesji zgodnie z proponowaną zmianą miałyby dotyczyć zarówno nowo udzielanych koncesji, jak i koncesji wydawanych na kolejny okres. Zmiana ta, może również w znaczący sposób przyczynić się do utraty konkurencyjności polskiego rynku nadawczego i w konsekwencji przeniesienie siedzib [niektórych] nadawców do innych krajów UE. Ponadto poszerzenie w sposób nieuzasadniony zakresu uznaniowości Regulatora może powodować brak jasno określonych reguł traktowania wszystkich nadawców na rynku. Obawę nierównego traktowania nadawców szczególnie uzasadnia fakt, iż planowana zmiana nie wprowadza żadnych przesłanek, którymi Regulator miałby się kierować skracając okres obowiązywania koncesji poniżej 10 lat.</p> <p>Co ważne planowana zmiana stoi w sprzeczności z konstytucyjną zasadą wolności działalności gospodarczej, a także innymi zasadami konstytucyjnymi mającymi znaczenie dla przedsiębiorców i wykonywanej przez nich działalności gospodarczej, w tym zasadami pewności prawa, niedyskryminacji oraz zrównoważonego rozwoju. Stoi także w sprzeczności z deklaracjami przedstawicieli Rządu co do dążenia do zagwarantowania praw przedsiębiorców oraz budowy nowych, jasnych i przejrzystych zasad prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce.</p> <p>W związku z powyższym, Stowarzyszenie postuluje usunięcie z Projektu zmiany przewidzianej w art. 10 pkt 3 oraz zachowanie obecnego brzmienia art. 36 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji.</p>	<p>są inne podmioty posiadające koncesję już od kilku lat, nie może otrzymać koncesji dostosowanej okresem trwania do uprawnień tych podmiotów, tak aby jednolicie regulować cały multipleks, a w każdym przypadku musi to być dokładnie 10 lat. Praktyczne problemy występują również ze zgraniem okresu, na który udzielona jest koncesja z okresem rezerwacji, co może doprowadzić do sytuacji kiedy podmiot co prawda ma koncesję, ale nie będzie mógł jej w praktyce realizować.</p>
2 7	Artykuł 10 pkt 3)	WKB Wierciński	Proponowany przepis ustawy wprowadzającej ustawę Prawo Komunikacji Elektronicznej wprowadza istotną zmianę w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o	W zakresie 10 lat uwaga częściowo uwzględniona – przepis został doprecyzowany.

	<p>Kwieciński Baehr sp. K.</p>	<p>radiofonii i telewizji. Zmiana dotyczy okresu obowiązywania koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych.</p> <p>Art. 10. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805) wprowadza się następujące zmiany: (...) 3) w art. 36 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Koncesja jest udzielana na czas nie dłuższy niż 10 lat.”;</p> <p>W chwili obecnej koncesja na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, z wyjątkiem programów publicznej radiofonii i telewizji, udzielana jest na okres 10 lat. W wyniku proponowanej zmiany okres ten może być krótszy.</p> <p>Proponowana zmiana wprowadza maksymalny okres, na jaki koncesja może być udzielona – do 10 lat, nie wprowadzając przy tym żadnego okresu minimalnego.</p> <p>Przepis nie wskazuje, jakie kryteria będą przyjmowane przez organ wydający decyzję o udzieleniu koncesji przy określaniu okresu, na jaki jest udzielana.</p> <p>Wprowadzenie tak istotnej dla rynku zmiany w ramach nowelizacji obejmujące zgoła inną materię, godzi w zasadę pewności legislacyjnej.</p> <p>Projektowana zmiana jest sprzeczna z wytycznymi polityki regulacyjnej z zakresie telekomunikacji, która ma promować długoterminowe inwestycje przez zapewnienie przewidywalności i spójności w zakresie rezerwowania i wykorzystywania częstotliwości.</p> <p>Uzasadnienie w sposób lakoniczny odnosi się do konieczności skorelowania okresów obowiązywania koncesji z okresami, na jakie rezerwowane są częstotliwości. Mając na uwadze dotychczasową praktykę konsultacji regulatorów w tym obszarze, zmiany wprowadzające uznaniowość po stronie organu koncesyjnego w omawianym zakresie są niczym nieuzasadnione.</p> <p>Co więcej, uzasadnienie projektu ustawy przywołuje konieczność dostosowania okresu na jaki wydana będzie koncesja do innych koncesji wydanych wcześniej. Fragment ten jest zupełnie niezrozumiały i nie wnosi żadnego przełożenia na realia rynkowe.</p>	<p>W związku ze zgłoszoną uwagą zachowano obecnie obowiązujący w ustawie rtv zapis, jednak wprowadzono możliwość udzielenia koncesji na okres krótszy w ściśle wskazanych sytuacjach.</p> <p>Wprowadzenie zapisu, zgodnie z którym koncesja mogłaby być wydawana na okres do 10 lat wynika z konieczności zapewnienia w określonych sytuacjach możliwości zastosowania okresu elastycznego, umożliwiającego dostosowanie go do uprawnień wydanych wcześniej. Przy sztywnym obecnym zapisie 10 lat, podmiot który otrzymuje np. koncesję w wyniku uzupełnienia multipleksu i dołącza do multipleksu gdzie są inne podmioty posiadające koncesję już od kilku lat, nie może otrzymać koncesji dostosowanej okresem trwania do uprawnień tych podmiotów, tak aby jednolicie regulować cały multipleks, a w każdym przypadku musi to być dokładnie 10 lat. Praktyczne problemy występują również ze zgraniem okresu, na który udzielona jest koncesja z okresem rezerwacji, co może doprowadzić do sytuacji kiedy podmiot co prawda ma koncesję, ale nie będzie mógł jej w praktyce realizować.</p>
--	--------------------------------	---	---

			<p>Skutki regulacji dla rynku innych niż publiczni nadawcy radiowi i telewizyjni będą ogromne. Dowolność określania przez organ koncesyjny okresu na jaki udzielana jest koncesja bez odniesienia do jakichkolwiek wymiernych parametrów czy wytycznych odbije się negatywnie i znacząco na możliwościach inwestycyjnych na polskim rynku telewizyjnym i radiowym.</p> <p>Przedstawiona ocena skutków regulacji nie wskazuje ani Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji ani przedsiębiorców będących nadawcami telewizyjnymi, jako podmiotów na które oddziałuje projekt, co jest istotnym pominięciem.</p>	
2 8	Art. 10	Ameryka ńska Izba Handlow a	<p>Amerykańska Izba Handlowa w Polsce jest dumna z ostatnich 30 lat rozwoju gospodarczego Polski rolą naszych inwestorów w tym rozwoju. Firmy z udziałem kapitału amerykańskiego zainwestowały w naszym kraju ponad 236 mld PLN, zatrudniają ponad 267,000 pracowników, i są motorem napędowym najnowocześniejszej technologii i modeli biznesu na Polskim rynku.</p> <p>Istotnym elementem do inwestowania i reinwestowania na danym rynku jest stabilność: polityczna, społeczna, prawna. W obecnym projekcie ustawy wprowadzającej ustawę Prawo Komunikacji Elektronicznej, widzimy z pozoru drobną zmianę okresu wydawania koncesji dla dostawców programów radiowych i telewizyjnych z 10 lat na okres do 10 lat. Posiadanie ważnej i długo terminowej koncesji jest istotnym czynnikiem wartości firmy medialnej. Krótszy lub niepewny okres koncesji w poważny sposób podważa wycenę wartości spółki co jest zmartwieniem dla nas i naszych inwestorów. Jest to poważny problem, dlatego bardzo prosimy o zwrócenie uwagi na okres przyznawania koncesji, aby uniknąć niepożądanych dla inwestorów konsekwencji.</p> <p>Dlatego też, bardzo istotne dla prowadzenia i rozwijania biznesu w Polsce w naszej opinii jest aby:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Treść art. 10 pkt 3 projektu ustawy została nie zmieniona i pozostała w datyczasowej formie. 	<p>W zakresie 10 lat uwaga częściowo uwzględniona – przepis został doprecyzowany.</p> <p>W związku ze zgłoszoną uwagą zachowano obecnie obowiązujący w ustawie rtv zapis, jednak wprowadzono możliwość udzielenia koncesji na okres krótszy w ściśle wskazanych sytuacjach.</p> <p>Wprowadzenie zapisu, zgodnie z którym koncesja mogłaby być wydawana na okres do 10 lat wynika z konieczności zapewnienia w określonych sytuacjach możliwości zastosowania okresu elastycznego, umożliwiającego dostosowanie go do uprawnień wydanych wcześniej. Przy sztywnym obecnym zapisie 10 lat, podmiot który otrzymuje np. koncesję w wyniku uzupełnienia multipleksu i dołącza do multipleksu gdzie są inne podmioty posiadające koncesję już od kilku lat, nie może otrzymać koncesji dostosowanej okresem trwania do uprawnień tych podmiotów, tak aby jednolicie regulować cały multipleks, a w</p>

				każdym przypadku musi to być dokładnie 10 lat. Praktyczne problemy występują również ze zgraniem okresu, na który udzielona jest koncesja z okresem rezerwacji, co może doprowadzić do sytuacji kiedy podmiot co prawda ma koncesję, ale nie będzie mógł jej w praktyce realizować.
2 9	Art. 10	Związek Pracodawców Prywatnych Mediów	<p>Art. 10 pkt 3</p> <p>Proponowana jest zmiana art. 36 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji w ten sposób, że zamiast jego dotychczasowego brzmienia: "Koncesja jest udzielana na 10 lat.", wprowadza się nowe: „Koncesja jest udzielana na czas nie dłuższy niż 10 lat."</p> <p>Postulujemy usunięcie przedmiotowego zapisu.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Projektowany zapis dotyczy okresu na jaki będzie udzielana koncesja na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych. Zamiast określonego obecnie na sztywno okresu 10 lat, ustawodawca proponuje okres elastyczny – do 10 lat. Planowany zapis będzie stanowił zasadniczą zmianę warunków prowadzenia działalności w zakresie rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych.</p> <p>Należy podkreślić, że nadawcy radiowi i telewizyjni mają w społeczeństwie do spełnienia szczególnie ważną rolę. Są oni zobowiązani do zapewnienia obywatelom dostępu do informacji, zagwarantowanego m.in. w art. 61 Konstytucji RP. Przepis art. 1 Prawa prasowego również potwierdza, że media urzeczywistniają prawo obywateli do ich rzetelnego informowania, jawności życia publicznego oraz kontroli i krytyki społecznej. Dla prawidłowej realizacji tego społecznego obowiązku, nadawcy mają ustawowo zagwarantowaną wolność wypowiedzi (art. 14 Konstytucji i art. 1 Prawa prasowego), a ponadto organy państwowe mają stwarzać prasie warunki niezbędne do wykonywania jej funkcji i zadań (art. 2 Prawa prasowego).</p>	<p>W zakresie 10 lat uwaga częściowo uwzględniona – przepis został doprecyzowany.</p> <p>W związku ze zgłoszoną uwagą zachowano obecnie obowiązujący w ustawie rtv zapis, jednak wprowadzono możliwość udzielenia koncesji na okres krótszy w ściśle wskazanych sytuacjach.</p> <p>Wprowadzenie zapisu, zgodnie z którym koncesja mogłaby być wydawana na okres do 10 lat wynika z konieczności zapewnienia w określonych sytuacjach możliwości zastosowania okresu elastycznego, umożliwiającego dostosowanie go do uprawnień wydanych wcześniej. Przy sztywnym obecnym zapisie 10 lat, podmiot który otrzymuje np. koncesję w wyniku uzupełnienia multipleksu i dołącza do multipleksu gdzie są inne podmioty posiadające koncesję już od kilku lat, nie może otrzymać koncesji dostosowanej okresem trwania do uprawnień tych podmiotów, tak aby jednolicie regulować cały multipleks, a w każdym przypadku musi to być dokładnie 10 lat. Praktyczne problemy występują</p>

		<p>Z drugiej strony, nadawcy (jako przedsiębiorcy), prowadzą działalność gospodarczą chronioną m.in. na podstawie art. 20 i art. 22 Konstytucji oraz art. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców. Prawidłowa realizacja przez nadawców wskazanych wyżej obowiązków ustawowych wymaga, więc zagwarantowania im stabilnej pozycji gospodarczej i ekonomicznej. Tę gwarancję zapewnia dotąd prawidłowo ustawa o radiofonii i telewizji, na podstawie której Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji udziela koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, których długość wynosi 10 lat. Wskazana zmiana jest nieuzasadniona merytorycznie oraz błędna co do sztuki legislacyjnej z następujących powodów:</p> <p style="padding-left: 40px;">a) swoboda uznaniowa KRRiT</p> <p>Projektowany przepis umożliwi KRRiT zbyt duży zakres swobody uznaniowej (dowolność) co do okresu obowiązywania koncesji. W skrajnym przypadku może on wynieść zaledwie kilka miesięcy. Przepis ten dotyczyłby także koncesji udzielanych w wyniku tzw. postępowania rekonesyjnego. Planowana zmiana nie zawiera przesłanek, którymi KRRiT miałyby się kierować skracając okres obowiązywania nowych koncesji poniżej 10 lat.</p> <p>Z uzasadnienia proponowanego zapisu wynika, że okres koncesji powinien być elastyczny, umożliwiający dostosowanie okresu na jaki wydana będzie koncesja do udzielanych rezerwacji częstotliwości oraz <i>„przykładowo innych koncesji wydanych wcześniej”</i>. Takie uzasadnienie nie znajduje potwierdzenia w obecnym stanie prawnym i praktyce decyzyjnej KRRiT i Prezesa UKE, a także celach regulacyjnych Unii Europejskiej w zakresie tworzenia ram regulacyjnych dla działalności z zakresu komunikacji elektronicznej.</p> <p>Po pierwsze, zarówno z obecnego stanu prawnego, jak i planowanego brzmienia przepisów PKE wynika, że w przypadku radiofonii analogowej rezerwacja częstotliwości ma charakter wtórny do koncesji i to okres obowiązywania rezerwacji częstotliwości jest dostosowywany do okresu koncesji, a nie na odwrót. Zgodnie z art. 37 ust. 3a zd. pierwsze ustawy o radiofonii i telewizji, Prezes UKE <i>„dokonuje niezwłocznie rezerwacji częstotliwości dla nadawcy, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego w sposób analogowy drogą rozsiwczą naziemną”</i>. Zgodnie z art. 123 ust. 12 prawa telekomunikacyjnego,</p>	<p>również ze zgraniem okresu, na który udzielona jest koncesja z okresem rezerwacji, co może doprowadzić do sytuacji kiedy podmiot co prawda ma koncesję, ale nie będzie mógł jej w praktyce realizować.</p>
--	--	--	---

		<p>„rezerwacja częstotliwości na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych udzielona w celu wykonywania uprawnień wynikających z koncesji na rozpowszechnianie tych programów wygasa w przypadku cofnięcia przez Przewodniczącego KRRiT tej koncesji lub jej wygaśnięcia.” PKE utrzymuje zasadę wtórności rezerwacji częstotliwości w stosunku do koncesji w art. 97, który powtarza obecne brzmienie art. 123 ust. 12 prawa telekomunikacyjnego. Potwierdza to także uzasadnienie do PKE.</p> <p>Po drugie, praktyka decyzyjna Prezesa UKE wskazuje, że rezerwacje częstotliwości dla nadawców są udzielane na okres 10 lat, czyli okres równy okresowi obowiązywania koncesji. Zatem nie istnieje potrzeba ani dostosowywania okresu obowiązywania koncesji do rezerwacji częstotliwości, ani na odwrót.</p> <p>Po trzecie, ponieważ wszystkie koncesje są udzielane na okres 10 lat, a jednocześnie nie są one od siebie w żaden sposób współzależne, nie ma potrzeby – wbrew temu co mówi uzasadnienie do projektowanego przepisu - dostosowanie okresu na jaki wydana będzie koncesja do „przykładowo innych koncesji wydanych wcześniej”.</p> <p>Po czwarte, zgodnie z zasadami wyznaczonymi przez Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającą Europejski kodeks łączności elektronicznej (EKŁE), implementowany przez PKE, państwa członkowskie dążąc do zapewnienia większej stabilności i pewności obrotu prawnego wydłużają okresy obowiązywania rezerwacji częstotliwości. Wyrazem tej zasady jest art. 75 PKE, który stanowi, że rezerwacja częstotliwości jest udzielana na okres do 15 lat, a więc o 5 lat dłużej niż koncesja, a w przypadku rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych, rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas nie krótszy niż 15 lat i nie dłuższy niż 20 lat. Z zapisów tych jasno wynika, że tendencja regulacyjna jest zatem dokładnie odwrotna w porównaniu do projektowanego przepisu. Na marginesie warto wskazać, że PKE zawiera wyliczenie ośmiu przesłanek, które UKE musi wziąć pod uwagę wyznaczając okres obowiązywania rezerwacji, w przypadku projektowanego przepisu – jak to zostało wskazane powyżej - KRRiT nie jest związana żadnymi kryteriami.</p>	
--	--	--	--

Brak w uzasadnieniu projektu argumentów na zasadność wprowadzenia, tak istotnej dla funkcjonowania rynku nadawców radiowych i telewizyjnych, zmiany budzi więc powszechną obawę co do intencji, zasadności i legalności takich propozycji legislacyjnych.

Proponowana regulacja ustawowa jest niejednoznaczna, stwarza organowi koncesyjnemu możliwość przyznawania koncesji w dowolnym zakresie w przedziale do 10 lat. Tym samym naruszona zostaje jedna z elementarnych zasad procesu koncesyjnego jakim jest długotrwałość stosunku prawnego organu koncesyjnego i koncesjonariusza. Jednocześnie propozycja nowelizacji nie rozstrzyga przy tym czy czas, na który udzielona zostanie koncesja ma być jednakowy czy dowolnie różny dla różnych koncesjonariuszy, to zaś – bez określenia ustawowych wytycznych w tym zakresie – stwarza przesłanki dla możliwego naruszania elementarnych zasad konkurencyjności rynkowej przez decyzje organu koncesyjnego.

b) naruszenie konstytucyjnych praw nadawców

Pełna dyskreccjonalność organu koncesyjnego, brak okresu minimalnego, nie gwarantują pluralizmu, a wręcz przeciwnie – stanowią zagrożenie dla konstytucyjnych praw i wolności przedsiębiorców, a zwłaszcza wolności prasy (mediów) i stają w sprzeczności z konstytucyjną zasadą praworządności, której elementem jest pewność obrotu prawnego (TK – P 3/00, TK – K 27/00). Projektowany przepis wprowadza natomiast dla każdego nadawcy ubiegającego się o koncesję, czy tzw. rekoncesję niepewność prawną co do okresu, na jaki zostanie mu ona udzielona.

Warto wskazać na orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, który uznał, że istotne jest zabezpieczenie interesu ekonomicznego nadawców komercyjnych i opowiedział się za przyznaniem im (na równi z nadawcami społecznymi) prawa do rekoncesji, czyli de facto przedłużenia koncesji na kolejny okres. TK doszedł do przekonania, że „uruchomienie i prowadzenie działalności nadawczej wiąże się z poważnymi nakładami finansowymi i organizacyjnymi. Niepewność nadawców co do ponownego uzyskania koncesji, a co za tym idzie kontynuowania działalności nadawczej stanowi realne zagrożenie ekonomiczne dla wszystkich nadawców, nie tylko społecznych. Istota rekoncesjonowania dotyczy więc ekonomicznych podstaw funkcjonowania nadawców” (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 marca 2006 r., sygn. K 4/06, OTK-A 2006/3/32).

Na konieczność uregulowania problemu rekoncesji wskazywała też KRRiT (biuletyn nr 3-4/2004 (88/89)): „nie jest właściwe, aby podmioty, które zainwestowały znaczne sumy pieniędzy w działalność nadawczą, a następnie zdobywały doświadczenie i renomę poprzez swoją działalność, były traktowane na równi z podmiotami ubiegającymi się o koncesję po raz pierwszy. Nadawcy podkreślali, że nie są w stanie dokonywać długotrwałych inwestycji w przedsiębiorstwo, ze względu na niepewność sytuacji odnośnie do przewidywanej działalności nadawczej.”

Również Wojewódzki Sąd Administracyjny wskazał na konieczność istnienia instytucji rekoncesji i zapewnienia „pewności prowadzenia koncesjonowanej działalności gospodarczej”. Jak podniósł WSA w Warszawie w wyroku z dnia 18 marca 2004 r., „łączenie pojęcia ryzyka gospodarczego z działalnością organów koncesyjnych, z ich uznaniem w tym zakresie, jest w demokratycznym państwie prawnym niedopuszczalne. Koncesjonariusz ma bowiem prawo liczyć, przy właściwym spełnieniu wymagań ustawowych, na przedłużenie koncesji, przy czym nie wynika to z jakiegoś "prawa do rekoncesji", lecz powinno być następstwem właściwej dla państwa prawa trwałości warunków prawnych prowadzenia działalności gospodarczej - zwłaszcza gdy jest to działalność koncesjonowana, a więc już podlegająca ograniczeniom” (sygn. akt II SA 516/02, Lex 150641). Stanowisko to zostało w pełni podzielone przez Trybunał Konstytucyjny we wspomnianym wyżej wyroku.

Ta niesłuszna i niczym nieuzasadniona propozycja zmian stoi w sprzeczności z zasadą pewności prawa oraz konstytucyjną zasadą wolności gospodarczej. Wprowadza ograniczenie działalności gospodarczej mimo tego, iż ważny interes publiczny przemawia za utrzymaniem status quo - co czyni ją prawnym kuriozum stojącym w oczywistej sprzeczności z wolnościami gwarantowanymi przez ustawę zasadniczą.

Istotą proponowanej zmiany jest wprowadzenie, ze wszech miar niepożądanego, elementu uznaniowości, grożącego nierównym traktowaniem nadawców (konstytucyjna zasada niedyskryminacji) i stanem niepewności co do warunków prowadzenia działalności (konstytucyjne zasady pewności prawa i zrównoważonego rozwoju). Powyższe stoi w sprzeczności z deklaracjami przedstawicieli Rządu co do budowy nowych, jasnych i przejrzystych zasad prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce.

Możliwość udzielenia koncesji, w sposób uznaniowy, na niesprecyzowany okres powoduje pogorszenie w radykalny sposób przewidywalności prowadzenia działalności gospodarczej przez nadawców programów telewizyjnych i radiowych. Ma to ogromne znaczenie w kontekście bardzo wysokich nakładów finansowych, jakie wiążą się z tworzeniem i nadawaniem programu telewizyjnego lub radiowego (np. koszty utrzymywania własnej infrastruktury nadawczej, koszty pozyskiwania praw do treści, w przypadku telewizji np. transmisji wydarzeń sportowych oraz filmów od amerykańskich studiów filmowych, inwestycje we własne produkcje filmów i seriali, koszty długoterminowego wynajmu transponderów na satelicie).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że projektowany przepis przeczy trwałości warunków prawnych w zakresie działalności nadawczej, zagraża interesom ekonomicznym nadawców koncesjonowanych, które powinny podlegać ochronie i może prowadzić do fikcyjności procesów rekonesyjnych, jeżeli w ich wyniku koncesje będą wydawane na np. zaledwie kilka miesięcy, zamiast jak dotychczas na 10 lat.

Niewątpliwym jest, iż uznanie administracyjne w tym zakresie godzi w bezpieczeństwo prawne, stabilność i ciągłość działalności nadawczej. Zaburza przewidywalność działalności nadawczej i utrudnia działania inwestycyjne. Czyni niemożliwym długookresowe finansowanie dłużne inwestycji tego rodzaju, podważając jednocześnie zabezpieczenia ustanowione na przedsiębiorstwach nadawców. **Oslabia to ogromnie polskich nadawców, względem podmiotów zagranicznych funkcjonujących na polskim rynku, których działalność jest regulowana przepisami państw trzecich.**

Koncesja jest jednym z najważniejszych aktów administracyjnych umożliwiających prowadzenie działalności w zakresie radiofonii i telewizji, który ma wymierną wartość gospodarczą. Działalność w dziedzinie radiofonii i telewizji jest przedsięwzięciem kapitałochłonnym, a okres obowiązywania koncesji ma podstawowe znaczenie dla określenia horyzontu inwestycyjnego, w którym można oczekiwać zwrotu kapitału i osiągnięcia zysku. Brak jednoznaczności czasu utrudnia zarówno podejmowanie, jak też prowadzenie działalności gospodarczej. W szczególności na etapie przygotowywania biznes planu konieczne jest określenie przyszłej wartości

	<p>koniecznych nakładów finansowych i rzeczowych, to zaś nie jest możliwe, kiedy podstawowy parametr jakim jest czas koncesji pozostaje niejednoznaczny.</p> <p>Media znajdują się w centrum cyfrowej konwergencji, która charakteryzuje się dynamicznym postępem technologicznym oraz rozwojem nowych rynków i sposobów korzystania z mediów. Konwergencja z jednej strony wymusza znaczące nakłady inwestycyjne na produkcję i post produkcję oraz nowoczesne techniki realizacyjne, z drugiej w wyniku rozwoju nowych technik odbioru (w tym mobilnego) skłania przedsiębiorców mediowych do rozpowszechniania w wielu formatach. Zmiany te generują znaczące nakłady, których zwrot wymaga czasu. W tym kontekście czas obowiązywania koncesji ma istotne znaczenie gospodarcze, nie tylko dla realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych, ale też dla wprowadzania innowacji technicznych i rynkowych. Dodatkowym elementem jest silna konkurencja zarówno o charakterze intramedialnym (między mediami tego samego rodzaju) jak też intermedialna (ze strony innych mediów), także rywalizujących o czas i uwagę odbiorców oraz zasoby reklamowe. Pewność inwestowania i prowadzenia działalności ma tu znaczenie podstawowe.</p> <p>Działalność radiowo-telewizyjna charakteryzuje się wydłużonym okresem zwrotu nakładów. Przy podejmowaniu produkcji programów dopiero długotrwała emisja umożliwi zwrot poniesionych nakładów. Dla tego rodzaju decyzji pewność czasu prowadzenia i kontynuowania działalności ma znaczenie podstawowe.</p> <p>Istotnym elementem zawartości oferowanej przez firmy mediowe są licencje, w tym zakup praw do gotowej produkcji (filmów, seriali, formatów i innych form). W kontraktach licencyjnych, także niezbędnym elementem przy podejmowaniu decyzji jest czas obowiązywania licencji, który dla nabywcy ściśle wiąże się z czasem obowiązywania koncesji.</p> <p>Niektóre przedsiębiorstwa medialne zakupują prawa do szczególnych przedsięwzięć np. rozgrywek sportowych, olimpiad, wielkich wydarzeń i to zarówno o charakterze jednorazowym jak też cyklicznym. Pewność czasu koncesji ma tu znaczenie podstawowe. Prawa licencyjne dla dużych wydarzeń sportowych są zakupywane ze znaczącym wyprzedzeniem czasowym, co oznacza, że w okresie zbliżonym do końca czasu koncesji firmy nie będą mogły</p>	
--	--	--

		<p>swobodnie negocjować praw, ponieważ nie będą miały pewności co do kontynuowania działalności.</p> <p>Działalność w dziedzinie radiofonii i telewizji ma charakter rynkowy, ponieważ opiera się na interakcji podaży, czyli oferty programowej nadawców oraz popytu, czyli zainteresowania i uwagi odbiorców. W ten sposób naturalnie powstają więzi społeczne, czyli kreuje się pewien krąg stałych lub częstych odbiorców danego medium. Odmowa lub administracyjne skracanie czasu koncesji stanowi potencjalne zagrożenie dla trwałości więzi społecznych łączących nadawcę i odbiorców.</p> <p>Nieokreśloność czasu obowiązywania koncesji zmniejsza stabilność stosunków pracy, a firmy mediowe są znaczącym pracodawcą i ważnym elementem wspierania zawodów twórczych. Powstawanie zespołów twórczych jest procesem złożonym i wymagającym czasu. Pewność działania przedsiębiorcy mediowego sprzyja nawiązywaniu długoterminowych umów o pracę i świadczenie usług.</p> <p>c) stanowisko UE</p> <p>Unia Europejska podkreśla, że pluralizm w sferze mediów wymaga od władz publicznych działania w pełni wiedzy o nowych technologiach, jak i modelach biznesowych. Sytuacja, w której koncesja mogłaby być udzielona na okres dowolny – do 10 lat - czyli również na np. 3 miesiące, może w znacznej mierze uniemożliwić działalność podmiotów na rynku mediów. Działalność taka wiąże się przecież z dużymi nakładami finansowymi, czego projektowana zmiana wydaje się nie brać pod uwagę.</p> <p>Pluralizm rynku mediów (w rozumieniu regulacji europejskich) gwarantuje obywatelom dostęp do informacji oraz opinii z wielu zróżnicowanych źródeł. Brak jasnych kryteriów przy wydawaniu decyzji administracyjnej może prowadzić do dowolności działania organu, co w rezultacie może spowodować utrudnianie, a nawet uniemożliwienie działalności podmiotom prezentującym odmienne poglądy.</p> <p>Brak jednoznaczności w podstawach decyzji administracyjnych organu koncesyjnego rodzi ryzyko polityczne, zarówno w wymiarze krajowym poprzez tworzenie warunków dla nieuzasadnionej manipulacji rynkiem mediów (rynek idei), jak też w wymiarze międzynarodowym, europejskim (tu przestrzegania</p>	
--	--	---	--

zasad i idei wynikających potrzeby transparentności, o której mówi się między innymi w Europejskim Kodeksie Łączności Elektronicznej).

W szerokim kontekście obecnych i potencjalnych inwestorów zagranicznych stawia pod znakiem zapytania dwustronne i wielostronne porozumienia w zakresie ochrony inwestycji.

Zgodnie z Dyrektywą o Telewizji Bez Granic, niejednoznaczność rozwiązań w zakresie udzielania koncesji na działalność radiowo-telewizyjną może skłaniać nadawców do podejmowania starań o uzyskanie niektórych koncesji (np. na nadawanie satelitarne) w innych krajach Unii Europejskiej, co w jakimś stopniu jest kompromitujące dla krajowych organów regulacyjnych.

d) naruszenie zasad bezpieczeństwa gospodarczo-obronnego RP

Należy zauważyć, że nadawanie programów radiowych i telewizyjnych przez przedsiębiorcę, którego działalność obejmuje teren większy niż jedno województwo, stanowi działalność o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym, zgodnie z art. 3 ust. 3) ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców (Dz.U.2001.122.1320).

W katalogu działalności, które mają szczególne znaczenie gospodarczo-obronne dla Rzeczypospolitej Polskiej, obok nadawania programów radiowych i telewizyjnych, wskazano także inne rodzaje działalności wymagające koncesji tj. wytwarzanie, dystrybucja i przesyłanie gazu ziemnego, paliw płynnych oraz energii elektrycznej oraz produkcja, transport i magazynowanie produktów naftowych. Zasady dotyczące udzielania koncesji w tym zakresie określa ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U.2020.833 t.j.)

Zgodnie z art. 36 prawa energetycznego „Koncesji udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 50 lat, chyba że przedsiębiorca wnioskuje o udzielenie koncesji na czas krótszy.”

Minimalny okres na jaki udzielana jest koncesja na podstawie prawa energetycznego jest zbieżny z okresem (sztywnym) trwania koncesji na nadawanie programów radiowych i telewizyjnych na podstawie ustawy o radiofonii i telewizji w aktualnym brzmieniu, czyli 10 lat. Przyczyną takiej regulacji jest nie tylko ochrona interesów przedsiębiorcy, który ponosi ryzyko gospodarcze związane z inwestycją, ale także konieczność zagwarantowania

		<p>Rzeczypospolitej Polskiej bezpieczeństwa w zakresie działalności, która spełnia koniunkcyjne kryteria:</p> <ul style="list-style-type: none"> – jest działalnością koncesjonowaną – posiada szczególne znaczenie gospodarczo-obronne dla Rzeczypospolitej Polskiej. <p>Wynika stąd wnioski, że skrócenie terminu na jaki udzielana jest koncesja dotycząca działalności, o której mowa w ustawie o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców będzie naruszać zasady bezpieczeństwa gospodarczo-obronnego Rzeczypospolitej Polskiej. W zakresie kwestii bezpieczeństwa gospodarczo-obronnego uzasadnienie ustawy wprowadzającej Prawo komunikacji elektronicznej nie zawiera żadnych analiz (jak się wydaje, nie przeprowadzono ich). Zmiana proponowana w art. 10 ustawy wprowadzającej Prawo komunikacji elektronicznej, nie jest zgodna z założeniami strategicznymi dotyczącymi bezpieczeństwa gospodarczo-obronnego Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>Zastosowane w prawie energetycznym rozwiązanie, gdzie zagwarantowany jest minimalny okres trwania koncesji, jest spójne zasadami dotyczącymi koncesji na działalność o podobnym znaczeniu strategicznym. Gdyby zatem ustawodawca dążył do zwiększenia elastyczności czasu trwania koncesji dotyczącej nadawania programów radiowych i telewizyjnych, to powinien zastosować rozwiązanie gwarantujące minimalny (a nie maksymalny) czas trwania koncesji, co doprowadzi do zwiększenia elastyczności, o której mowa w uzasadnieniu ustawy wprowadzającej prawo komunikacji elektronicznej, przy zastrzeżeniu, że minimalny czas trwania koncesji nie będzie krótszy niż 10 lat, co wynika z konieczności spójnego systemu zasad bezpieczeństwa gospodarczo-obronnego Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>e) nieprawidłowości procesu legislacyjnego</p> <p>Projektowany przepis dotknięty jest także wadami natury formalnej. Zmiana okresu na jaki udzielana jest koncesja na rozpowszechnianie programów telewizyjnych lub radiowych nie należy do materii wprowadzania w życie nowych przepisów z zakresu komunikacji elektronicznej. Tym samym zasadne wydaje się stwierdzenie, że projektodawcy naruszyli zasady techniki prawodawczej, które stanowią, że <i>„w ustawie nie zamieszcza się przepisów, które regulowałyby sprawy wykraczające poza wyznaczony przez nią zakres</i></p>	
--	--	--	--

			<p><i>przedmiotowy (stosunki, które reguluje) oraz podmiotowy (krąg podmiotów, do których się odnosi) oraz ustawa nie może zmieniać lub uchylać przepisów regulujących sprawę, które nie należą do jej zakresu przedmiotowego lub podmiotowego albo się z nimi nie wiążą” (§ 3 ust. 2 i 3 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zasad techniki prawodawczej, Dz.U. z 2016 r. poz. 283).</i></p> <p>Kwestionowany zapis znajduje się w ustawie wprowadzającej PKE, a więc w ustawie o charakterze pomocniczym, technicznym w stosunku do PKE. Brak jest podstaw, aby w ustawie pomocniczej wprowadzać zmiany merytoryczne do materii regulowanej odrębnym aktem prawnym (tj. ustawy o radiofonii i telewizji), w sytuacji gdy ustawa wprowadzana ustawą pomocniczą tj. PKE nie reguluje kwestii okresu, na jaki jest udzielana koncesja.</p> <p>Z powyższych względów należy zrezygnować z proponowanego zapisu art. 10 pkt 3 ustawy wprowadzającej PKE, który zmienia art. 36 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji.</p>	
3 0	Art. 10	IAB Polska	<p>Całkowicie niezrozumiałym dla branży oraz IAB Polska jest fakt, że w ustawie wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej dodano zapisy zupełnie niezwiązane z koniecznością implementacji EKŁE oraz ingerujące w materię wykraczającą poza zagadnienia związane z komunikacją elektroniczną. Przede wszystkim pragniemy zwrócić uwagę na art.10 ust. 3) tej ustawy, który przewiduje zmianę w art. 36 ust. 3 ustawy dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (dalej: „urit”). Przedmiotowa zmiana zakłada możliwość wydania koncesji na rozpowszechnianie w sposób rozsiewczy naziemny programu radiowego lub telewizyjnego na okres krótszy niż 10 lat. W uzasadnieniu do tego rozwiązania wskazano bardzo ogólnie, że okres trwania koncesji „powinien być elastyczny, umożliwiający dostosowanie okresu na jaki wydana będzie koncesja do udzielanych rezerwacji częstotliwości oraz przykładowo innych koncesji wydanych wcześniej”. Pośrednio może świadczyć to o woli projektodawcy sformułowania przepisu w taki sposób, aby możliwe było udzielenie koncesji na dowolnie krótki okres poniżej 10 lat, w skrajnym przypadku może on wynieść zaledwie kilka miesięcy - co jest bardzo problematyczne z punktu widzenia podstawowych zasad wynikających z Konstytucji RP oraz gwarancji ochrony przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w dziedzinie radiofonii i telewizji. Takie rozwiązanie stoi w sprzeczności z zamysłem obecnej regulacji dającej bezpieczeństwo prawne dla wnioskującego podmiotu poprzez</p>	<p>W zakresie 10 lat uwaga częściowo uwzględniona – przepis został doprecyzowany.</p> <p>W związku ze zgłoszoną uwagą zachowano obecnie obowiązujący w ustawie rtv zapis, jednak wprowadzono możliwość udzielenia koncesji na okres krótszy w ściśle wskazanych sytuacjach.</p> <p>Wprowadzenie zapisu, zgodnie z którym koncesja mogłaby być wydawana na okres do 10 lat wynika z konieczności zapewnienia w określonych sytuacjach możliwości zastosowania okresu elastycznego, umożliwiającego dostosowanie go do uprawnień wydanych wcześniej. Przy sztywnym obecnym zapisie 10 lat, podmiot który otrzymuje np. koncesję w wyniku uzupełnienia multipleksu i dołącza do multipleksu gdzie</p>

		<p>gwarancję, że taka koncesja przyznawana jest na 10 lat, co w sposób oczywisty wspiera stabilność działalności medialnej, umożliwia racjonalne planowanie i rozwój oferty audiowizualnej oferowanej widzom, pozwala na rozsądne ułożenie perspektywy zwrotu nakładów, a także budowanie biblioteki kontentu, która jest obecnie jednym z najwartościowszych aktywów nadawców.</p> <p>Niezależnie od braku związku proponowanego przepisu z wdrożeniem EKŁE, należy wskazać, że potrzeba zmiany okresu na jaki przyznawana jest koncesja, nie jest również sygnalizowana przez uczestników rynku, ani też odbiorców.</p> <p>Proponowana zmiana, poprzez nowelizację art. 36 ust. 3 urit, przyznaje regulatorowi dyskrecyjną możliwość skrócenia czasu udzielania koncesji nadawczej, co z kolei może w sposób znaczący zaburzyć nie tylko przewidywalność działalności nadawczej, ale także uniemożliwić działania inwestycyjne nadawców oraz potencjalnie dopuszcza możliwość nierównego traktowaniem nadawców. Nie może umknąć uwadze, że brak przesłanki ważnego interesu publicznego do wprowadzenia takiego uznaniowego ograniczenia działalności nadawczej stoi jawnie w sprzeczności z konstytucyjną zasadą wolności gospodarczej. Przedstawione przez ustawodawcę ogólnikowe uzasadnienie do proponowanej zmiany nie uwzględnia skali oraz negatywnego wpływu tej zmiany na rynek nadawców oraz na odbiorców usług audiowizualnych. Dziwi również fakt, że skutki tak istotnej proponowanej zmiany nie zostały uwzględnione w OSR.</p> <p>W związku z powyższym IAB Polska rekomenduje niedokonywanie zmian w art. 36 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji. Wskazana zmiana jest nieuzasadniona merytorycznie oraz błędna co do sztuki legislacyjnej z następujących powodów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) W pierwszej kolejności należy podkreślić, że nadawcy radiowi i telewizyjni mają w społeczeństwie do spełnienia szczególnie ważną rolę. Są oni zobowiązani do zapewnienia obywatelom dostępu do informacji, zagwarantowanego m.in. w art. 61 Konstytucji RP. Przepis art. 1 Prawa prasowego również potwierdza, że media urzeczywistniają prawo obywateli do ich rzetelnego informowania, jawności życia publicznego oraz kontroli i krytyki społecznej. Dla prawidłowej realizacji tego społecznego obowiązku, 	<p>są inne podmioty posiadające koncesję już od kilku lat, nie może otrzymać koncesji dostosowanej okresem trwania do uprawnień tych podmiotów, tak aby jednolicie regulować cały multipleks, a w każdym przypadku musi to być dokładnie 10 lat. Praktyczne problemy występują również ze zgraniem okresu, na który udzielona jest koncesja z okresem rezerwacji, co może doprowadzić do sytuacji kiedy podmiot co prawda ma koncesję, ale nie będzie mógł jej w praktyce realizować.</p>
--	--	--	---

nadawcy mają ustawowo zagwarantowaną wolność wypowiedzi (art. 14 Konstytucji i art. 1 Prawa prasowego), a ponadto organy państwowe mają stwarzać prasie warunki niezbędne do wykonywania jej funkcji i zadań (art. 2 Prawa prasowego).

Z drugiej strony, nadawcy (jako przedsiębiorcy), prowadzą działalność gospodarczą chronioną m.in. na podstawie art. 20 i art. 22 Konstytucji oraz art. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców.

Prawidłowa realizacja przez nadawców wskazanych wyżej obowiązków ustawowych wymaga więc zagwarantowania im stabilnej pozycji gospodarczej i ekonomicznej. Tę gwarancję zapewnia dotąd prawidłowo ustawa o radiofonii i telewizji, na podstawie której Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji udziela koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, których długość wynosi 10 lat.

2) Niezależnie od tego, że od chwili uchwalenia ustawy o radiofonii i telewizji zmieniła się treść normy określającej długość okresu, na który może zostać udzielona koncesja, to jednak uwarunkowania gospodarcze, ekonomiczne, techniczne i programowe skłaniały Krajową Radę Radiofonii i Telewizji do udzielania koncesji na maksymalny okres. Potwierdzały to bowiem **analizy i symulacje ekonomiczne wskazujące okresy czasu gwarantujące stabilne warunki prowadzenia działalności przez nadawców szczególnie telewizyjnych**, których koszty są bardzo wysokie. Należy mieć bowiem na uwadze, że zapewnienie odpowiedniej oferty programowej wiąże się ze znacznymi wydatkami (np. bieżące produkowanie utworów audiowizualnych, sukcesywne pozyskiwanie praw autorskich do filmów fabularnych oraz przekazów z międzynarodowych imprez sportowych np. olimpiad, mistrzostw świata). Nadawca telewizyjny musi ponadto dysponować obecnie wysokiej Klasy sprzętem zapewniającym realizację i transmisję poszczególnych audycji w systemie cyfrowym, dostęp do stacji satelitarnej oraz wysoko wykwalifikowanym personelem umożliwiającym obsługę skomplikowanych urządzeń.

Mając na uwadze wskazane wyżej uwarunkowania, polski ustawodawca – kilkanaście lat temu – uznał za konieczną zmianę treści art. 36 ust. 3 ustawy o

radiofonii i telewizji, gwarantując w nim, że „Koncesja jest udzielana na 10 lat”. Takie rozwiązanie realizowało bowiem w sposób optymalny ustawowe uwarunkowania odnoszące się rozpowszechniania programów, uwzględniające m.in. konstytucyjne obowiązki nadawców.

3) Koncesja jest jednym z najważniejszych aktów administracyjnych umożliwiających prowadzenie działalności w zakresie radiofonii i telewizji, który ma wymierną wartość gospodarczą. Działalność w dziedzinie radiofonii i telewizji jest przedsięwzięciem kapitałochłonnym, a okres obowiązywania koncesji ma podstawowe znaczenie dla określenia horyzontu inwestycyjnego, w którym można oczekiwać zwrotu kapitału i osiągnięcia zysku. **Brak jednoznaczności czasu utrudnia zarówno podejmowanie, jak też prowadzenie działalności gospodarczej. W szczególności na etapie przygotowywania biznes planu konieczne jest określenie przyszłej wartości koniecznych nakładów finansowych i rzeczowych, to zaś nie jest możliwe, kiedy podstawowy parametr jakim jest czas koncesji pozostaje niejednoznaczny.**

Media znajdują się w centrum cyfrowej konwergencji, która charakteryzuje się dynamicznym postępem technologicznym oraz rozwojem nowych rynków i sposobów korzystania z mediów. Konwergencja z jednej strony wymusza znaczące nakłady inwestycyjne na produkcję i post produkcję oraz nowoczesne techniki realizacyjne, z drugiej w wyniku rozwoju nowych technik odbioru (w tym mobilnego) skłania przedsiębiorców mediowych do rozpowszechniania w wielu formatach. Zmiany te generują znaczące nakłady, których zwrot wymaga czasu. W tym kontekście czas obowiązywania koncesji ma istotne znaczenie gospodarcze, nie tylko dla realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych, ale też dla wprowadzania innowacji technicznych i rynkowych. Dodatkowym elementem jest silna konkurencja zarówno o charakterze intramedialnym (między mediami tego samego rodzaju), jak też intermedialna (ze strony innych mediów), także rywalizujących o czas i uwagę odbiorców oraz zasoby reklamowe. Pewność inwestowania i prowadzenia działalności ma tu znaczenie podstawowe.

Działalność radiowo-telewizyjna charakteryzuje się wydłużonym okresem zwrotu nakładów. Przy podejmowaniu produkcji programów dopiero

długotrwała emisja umożliwia zwrot poniesionych nakładów. Dla tego rodzaju decyzji pewność czasu prowadzenia i kontynuowania działalności ma znaczenie podstawowe. Istotnym elementem zawartości oferowanej przez firmy mediowe są licencje, w tym zakup praw do gotowej produkcji (filmów, seriali, formatów i innych form). W kontraktach licencyjnych, także niezbędnym elementem przy podejmowaniu decyzji jest czas obowiązywania licencji, który dla nabywcy ściśle wiąże się z czasem obowiązywania koncesji.

Niektóre przedsiębiorstwa medialne zakupują prawa do szczególnych przedsięwzięć np. rozgrywek sportowych, olimpiad, wielkich wydarzeń i to zarówno o charakterze jednorazowym jak też cyklicznym. Pewność czasu koncesji ma tu znaczenie podstawowe. Prawa licencyjne dla dużych wydarzeń sportowych są zakupywane ze znaczącym wyprzedzeniem czasowym, co oznacza, że w okresie zbliżonym do końca czasu koncesji firmy nie będą mogły swobodnie negocjować praw, ponieważ nie będą miały pewności co do kontynuowania działalności.

Działalność w dziedzinie radiofonii i telewizji ma charakter rynkowy, ponieważ opiera się na interakcji podaży, czyli oferty programowej nadawców oraz popytu, czyli zainteresowania i uwagi odbiorców. W ten sposób naturalnie powstają więzi społeczne, czyli kreuje się pewien krąg stałych lub częstych odbiorców danego medium. Odmowa lub administracyjne skracanie czasu koncesji stanowi potencjalne zagrożenie dla trwałości więzi społecznych łączących nadawcę i odbiorców.

4) Proces rezerwacji częstotliwości jest wynikiem udzielonych koncesji. Nie odwrotnie. Uzależnienie okresu na jaki udzielana jest koncesja od udzielanej (później) rezerwacji częstotliwości jest nieuzasadnione. Tym samym przedmiotowa zmiana jest pozbawiona racjonalnych podstaw.

Przedstawione przez projektodawcę uzasadnienie iż okres trwania koncesji „powinien być elastyczny, umożliwiający dostosowanie okresu na jaki wydana będzie koncesja do udzielanych rezerwacji częstotliwości oraz przykładowo innych koncesji wydanych wcześniej” nie znajduje potwierdzenia w obecnym stanie prawnym i praktyce decyzyjnej KRRiT i Prezesa UKE, a także celach regulacyjnych Unii Europejskiej w zakresie

tworzenia ram regulacyjnych dla działalności z zakresu komunikacji elektronicznej. Po pierwsze, zarówno z obecnego stanu prawnego, jak i planowanego brzmienia przepisów PKE wynika, że w przypadku radiofonii analogowej rezerwacja częstotliwości ma charakter wtórny do koncesji i to okres obowiązywania rezerwacji częstotliwości jest dostosowywany do okresu koncesji, a nie na odwrót. Zgodnie z art. 37 ust. 3a zd. pierwsze ustawy o radiofonii i telewizji, Prezes UKE „dokonuje niezwłocznie rezerwacji częstotliwości dla nadawcy, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną”. Zgodnie z art. 123 ust. 12 prawa telekomunikacyjnego, „rezerwacja częstotliwości na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych udzielona w celu wykonywania uprawnień wynikających z koncesji na rozpowszechnianie tych programów wygasa w przypadku cofnięcia przez Przewodniczącego KRRiT tej koncesji lub jej wygaśnięcia.” PKE utrzymuje zasadę wtórności rezerwacji częstotliwości w stosunku do koncesji w art. 97, który powtarza obecne brzmienie art. 123 ust. 12 prawa telekomunikacyjnego. Potwierdza to także uzasadnienie do PKE.

Po drugie, praktyka decyzyjna Prezesa UKE wskazuje, że rezerwacje częstotliwości dla nadawców radiowych są udzielane na okres 10 lat czyli okres równy okresowi obowiązywania koncesji. Zatem nie istnieje potrzeba ani dostosowywania okresu obowiązywania koncesji do rezerwacji częstotliwości, ani na odwrót.

Po trzecie, ponieważ wszystkie koncesje radiowe są udzielane na okres 10 lat, a jednocześnie nie są one od siebie w żaden sposób współzależne, nie ma potrzeby – wbrew temu co mówi uzasadnienie do projektowanego przepisu - dostosowanie okresu na jaki wydana będzie koncesja do „przykładowo innych koncesji wydanych wcześniej”.

Po czwarte, zgodnie z zasadami wyznaczonymi przez Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającą Europejski kodeks łączności elektronicznej (EKŁE), implementowany przez PKE, państwa członkowskie dążąc do zapewnienia większej stabilności i pewności obrotu prawnego wydłużają okresy obowiązywania rezerwacji częstotliwości. Wyrazem tej zasady jest art. 75 PKE, który stanowi, że

rezerwacja częstotliwości jest udzielana na okres do 15 lat, a więc o 5 lat dłużej niż koncesja, a w przypadku rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych, rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas nie krótszy niż 15 lat i nie dłuższy niż 20 lat. Z zapisów tych jasno wynika, że tendencja regulacyjna jest zatem dokładnie odwrotna w porównaniu do projektowanego przepisu. Na marginesie warto wskazać, że PKE zawiera wyliczenie ośmiu przesłanek, które UKE musi wziąć pod uwagę wyznaczając okres obowiązywania rezerwacji, w przypadku projektowanego przepisu – jak to zostało wskazane powyżej - KRRiT nie jest związana żadnymi kryteriami.

Ponadto, przyjęta w uzasadnieniu logika wymagałaby przedstawienia przez projektodawcę szczegółowych analiz ekonomicznych, gospodarczych i technicznych w tym zakresie, które potwierdzałyby, że w ostatnich latach zmianie uległy uwarunkowania rynkowe, których źródłem jest obecnie obowiązująca treść przepisu. Z dokumentów przedstawionych do konsultacji publicznych nie wynika jednak, aby jakiegokolwiek badania w tym zakresie zostały przeprowadzone.

Kierując się wskazanym wyżej, bardzo ogólnym uzasadnieniem projektodawcy, należałoby odnieść szczegółowe analizy do różnych rodzajów wydawanych koncesji. Nie budzi bowiem wątpliwości, że koszty działalności gospodarczej różnych nadawców (np. radiowych i telewizyjnych) istotnie różnią się między sobą. To samo dotyczy rozpowszechniania programów w sposób rozsiewczy naziemny i satelitalny oraz przewodowy. Gdyby dopiero z przedmiotowych analiz wynikało konkretne zróżnicowanie kosztów prowadzenia tego typu działalności gospodarczej – mając na uwadze powołane wcześniej uwarunkowania wynikające z Konstytucji RP oraz innych ustaw – można byłoby rozważyć długość okresu koncesji dostosowaną do rodzaju rozpowszechnianego programu; w każdym przypadku konieczne byłoby jednak określenie minimalnego okresu, na który mogłaby zostać udzielona koncesja. Ten minimalny okres musiałby zostać powiązany z obiektywnymi kosztami prowadzenia działalności gospodarczej konkretnego rodzaju nadawcy (np. radiowego lub telewizyjnego), które umożliwiają mu realizację konstytucyjnych obowiązków, zapewniając jednocześnie

racjonalny i stabilny sposób prowadzenia działalności gospodarczej, która leży z pewnością w interesie całego społeczeństwa.

Tymczasem proponowana regulacja ustawowa jest niejednoznaczna, stwarza organowi koncesyjnemu możliwość przyznawania koncesji w dowolnym zakresie w przedziale do 10 lat. Tym samym naruszona zostaje jedna z elementarnych zasad procesu koncesyjnego jakim jest długotrwałość stosunku prawnego organu koncesyjnego i koncesjonariusza. Jednocześnie propozycja nowelizacji nie rozstrzyga przy tym czy czas, na który udzielona zostanie koncesja ma być jednakowy czy dowolnie różny dla różnych koncesjonariuszy, to zaś – bez określenia ustawowych wytycznych w tym zakresie – stwarza przesłanki dla możliwego naruszania elementarnych zasad konkurencyjności rynkowej przez decyzje organu koncesyjnego.

Pełna dyskrecjonalność organu, brak okresu minimalnego, nie gwarantują pluralizmu, a wręcz przeciwnie – stanowią zagrożenie dla konstytucyjnych praw i wolności przedsiębiorców, a zwłaszcza wolności prasy (mediów) i stają w sprzeczności z konstytucyjną zasadą praworządności, której elementem jest pewność obrotu prawnego (TK – P 3/00, TK – K 27/00). Projektowany przepis wprowadza natomiast dla każdego nadawcy ubiegającego się o koncesję, czy tzw. rekoncesję niepewność prawną co do okresu, na jaki zostanie mu ona udzielona.

Warto wskazać na orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, który uznał, że istotne jest zabezpieczenie interesu ekonomicznego nadawców komercyjnych i opowiedział się za przyznaniem im (na równi z nadawcami społecznymi) prawa do rekoncesji czyli de facto przedłużenia koncesji na kolejny okres. TK doszedł do przekonania, że „uruchomienie i prowadzenie działalności nadawczej wiąże się z poważnymi nakładami finansowymi i organizacyjnymi. Niepewność nadawców co do ponownego uzyskania koncesji, a co za tym idzie kontynuowania działalności nadawczej stanowi realne zagrożenie ekonomiczne dla wszystkich nadawców, nie tylko społecznych. Istota rekoncesjonowania dotyczy więc ekonomicznych podstaw funkcjonowania nadawców” (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 marca 2006 r., sygn. K 4/06, OTK-A 2006/3/32).

Na konieczność uregulowania problemu rekoncesji wskazywała też KRRiT (biuletyn nr 3-4/2004 (88/89)): „nie jest właściwe, aby podmioty, które zainwestowały znaczne sumy pieniędzy w działalność nadawczą, a następnie zdobywały doświadczenie i renomę poprzez swoją działalność, były traktowane na równi z podmiotami ubiegającymi się o koncesję po raz pierwszy. Nadawcy podkreślali, że nie są w stanie dokonywać długotrwałych inwestycji w przedsiębiorstwo, ze względu na niepewność sytuacji odnośnie do przewidywanej działalności nadawczej.”

Również Wojewódzki Sąd Administracyjny wskazał na konieczność istnienia instytucji rekoncesji i zapewnienia „pewności prowadzenia koncesjonowanej działalności gospodarczej”. Jak podniósł WSA w Warszawie w wyroku z dnia 18 marca 2004 r., „łączenie pojęcia ryzyka gospodarczego z działalnością organów koncesyjnych, z ich uznaniem w tym zakresie, jest w demokratycznym państwie prawnym niedopuszczalne. Koncesjonariusz ma bowiem prawo liczyć, przy właściwym spełnieniu wymagań ustawowych, na przedłużeniu koncesji, przy czym nie wynika to z jakiegoś "prawa do rekoncesji", lecz powinno być następstwem właściwej dla państwa prawa trwałości warunków prawnych prowadzenia działalności gospodarczej - zwłaszcza gdy jest to działalność koncesjonowana, a więc już podlegająca ograniczeniom” (sygn. akt II SA 516/02, Lex 150641). Stanowisko to zostało w pełni podzielone przez Trybunał Konstytucyjny we wspomnianym wyżej wyroku.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że projektowany przepis przeczy trwałości warunków prawnych w zakresie działalności nadawczej, zagraża interesom ekonomicznym nadawców koncesjonowanych, które powinny podlegać ochronie i może prowadzić do fikcyjności procesów rekoncesyjnych, jeżeli w ich wyniku koncesje będą wydawane na np. zaledwie kilka miesięcy, zamiast jak dotychczas na 10 lat.

Ponadto taka zmiana daje możliwość wydawania decyzji u których podstaw będą spoczywać upodobania polityczne, nie zaś przesłanki merytoryczne. Unia Europejska podkreśla, że pluralizm w sferze mediów wymaga od władz publicznych działania w pełni wiedzy o nowych technologiach, jak i modelach

biznesowych. Sytuacja, w której koncesja mogłaby być udzielona na okres dowolny – do 10 lat, może w znacznej mierze uniemożliwić działalność podmiotów na rynku mediów. Pluralizm rynku mediów (w rozumieniu regulacji europejskich) gwarantuje obywatelom dostęp do informacji oraz opinii z wielu zróżnicowanych źródeł. Brak jasnych kryteriów przy wydawaniu decyzji administracyjnej stwarza zbyt szerokie swobodne uznanie organu, co w rezultacie może spowodować utrudnianie, a nawet uniemożliwienie działalności podmiotom prezentującym odmienne poglądy.

5) Należy zauważyć, że nadawanie programów radiowych i telewizyjnych przez przedsiębiorcę, którego działalność obejmuje teren większy niż jedno województwo, stanowi działalność o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym, zgodnie z art. 3 ust. 3) ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców (Dz.U.2001.122.1320).

W katalogu działalności, które mają szczególne znaczenie gospodarczo-obronne dla Rzeczypospolitej Polskiej, obok nadawania programów radiowych i telewizyjnych, wskazano także inne rodzaje działalności wymagające koncesji tj. wytwarzanie, dystrybucja i przesyłanie gazu ziemnego, paliw płynnych oraz energii elektrycznej oraz produkcja, transport i magazynowanie produktów naftowych. Zasady dotyczące udzielania koncesji w tym zakresie określa ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U.2020.833 t.j.). Zgodnie z art. 36 prawa energetycznego „Koncesji udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 50 lat, chyba że przedsiębiorca wnioskuje o udzielenie koncesji na czas krótszy.”

Minimalny okres na jaki udzielana jest koncesja na podstawie prawa energetycznego jest zbieżny z okresem (sztywnym) trwania koncesji na nadawanie programów radiowych i telewizyjnych na podstawie ustawy o radiofonii i telewizji w aktualnym brzmieniu, czyli 10 lat. Przyczyną takiej regulacji jest nie tylko ochrona interesów przedsiębiorcy, który ponosi ryzyko gospodarcze związane z inwestycją, ale także konieczność zagwarantowania Rzeczypospolitej Polskiej bezpieczeństwa w zakresie działalności, która spełnia koniunkcyjne kryteria:

- jest działalnością koncesjonowaną
- szczególne znaczenie gospodarczo-obronne dla Rzeczypospolitej Polskiej.

Wynika stąd wnioski, że skrócenie terminu na jaki udzielana jest koncesja dotycząca działalności, o której mowa w ustawie o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców będzie naruszać zasady bezpieczeństwa gospodarczo-obronnego Rzeczypospolitej Polskiej. W zakresie kwestii bezpieczeństwa gospodarczo-obronnego uzasadnienie ustawy wprowadzającej Prawo komunikacji elektronicznej nie zawiera żadnych analiz, a także rozwiązanie takie nie było poddane koniecznym konsultacjom. **Zmiana proponowana w art. 10 ustawy wprowadzającej Prawo komunikacji elektronicznej, nie jest zgodna z założeniami strategicznymi dotyczącymi bezpieczeństwa gospodarczo-obronnego Rzeczypospolitej Polskiej.**

Zastosowane w prawie energetycznym rozwiązanie, gdzie zagwarantowany jest minimalny okres trwania koncesji, jest spójne zasadami dotyczącymi koncesji na działalność o podobnym znaczeniu strategicznym. Gdyby zatem ustawodawca dążył do zwiększenia elastyczności czasu trwania koncesji dotyczącej nadawania programów radiowych i telewizyjnych, to powinien zastosować rozwiązanie gwarantujące minimalny (a nie maksymalny) czas trwania koncesji, co doprowadzi do zwiększenia elastyczności, o której mowa w uzasadnieniu ustawy wprowadzającej prawo komunikacji elektronicznej, przy zastrzeżeniu, że minimalny czas trwania koncesji nie będzie krótszy niż 10 lat, co wynika z konieczności spójnego systemu zasad bezpieczeństwa gospodarczo-obronnego Rzeczypospolitej Polskiej.

6) Brak jednoznaczności w podstawach decyzji administracyjnych organu koncesyjnego rodzi ryzyko polityczne, zarówno w wymiarze krajowym poprzez tworzenie warunków dla nieuzasadnionej manipulacji rynkiem mediów (rynek idei), jak też w wymiarze międzynarodowym, europejskim (tu przestrzegania zasad i idei wynikających potrzeby transparentności, o której mówi się między innymi w Europejskim Kodeksie Łączności Elektronicznej). W szerokim kontekście potencjalnych inwestorów zagranicznych stawia pod znakiem zapytania dwustronne i wielostronne porozumienia w zakresie ochrony inwestycji.

Zgodnie z Dyrektywą o Telewizji Bez Granic, niejednoznaczność rozwiązań w zakresie udzielania koncesji na działalność radiowo-telewizyjną może skłaniać nadawców do podejmowania starań o uzyskanie niektórych koncesji (np. na nadawanie satelitarne) w innych krajach Unii Europejskiej, co w jakimś stopniu jest kompromitujące dla krajowych organów regulacyjnych.

Potencjalnie możliwe skracanie czasu koncesji tworzy zbytecznie koszty transakcyjne związane z przygotowywaniem kolejnych wniosków o przedłużenie koncesji tworząc zbyteczną mitręgę administracyjną.

Nieokreśloność czasu obowiązywania koncesji zmniejsza stabilność stosunków pracy, a firmy mediowe są znaczącym pracodawcą i ważnym elementem wspierania zawodów twórczych. Powstawanie zespołów twórczych jest procesem złożonym i wymagającym czasu. Pewność działania przedsiębiorcy mediowego sprzyja nawiązywaniu długoterminowych umów o pracę i świadczenie usług.

Projekt dotknięty jest także wadami natury formalnej. Zmiana okresu na jaki udzielana jest koncesja na rozpowszechnianie programów telewizyjnych lub radiowych nie należy do materii wprowadzenia w życie nowych przepisów z zakresu komunikacji elektronicznej (czyli nowego prawa telekomunikacyjnego). Tym samym zasadne wydaje się stwierdzenie, że projektodawcy naruszyli zasady techniki prawodawczej, które stanowią, że „w ustawie nie zamieszcza się przepisów, które regulowałyby sprawy wykraczające poza wyznaczony przez nią zakres przedmiotowy (stosunki, które reguluje) oraz podmiotowy (krąg podmiotów, do których się odnosi) oraz Ustawa nie może zmieniać lub uchylać przepisów regulujących sprawy, które nie należą do jej zakresu przedmiotowego lub podmiotowego albo się z nimi nie wiążą” (§ 3 ust. 2 i 3 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zasad techniki prawodawczej, Dz.U. z 2016 r. poz. 283). Kwestionowany zapis znajduje się w ustawie wprowadzającej PKE, a więc w ustawie o charakterze pomocniczym, technicznym w stosunku do PKE. Brak jest podstaw, aby w ustawie pomocniczej wprowadzać zmiany merytoryczne do materii regulowanej odrębnym aktem prawnym (tj. ustawy o radiofonii i telewizji), w sytuacji gdy ustawa wprowadzana ustawą pomocniczą tj. PKE nie reguluje kwestii okresu, na jaki jest udzielana koncesja. Z powyższych względów

			należy zrezygnować z proponowanego zapisu art. 10 pkt 3 ustawy wprowadzającej PKE, który zmienia art. 36 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji.	
3 1	Art. 13	PIIT	W ramach nowelizacji kodeksu postępowania karnego związaną z wejściem w życie przepisów ustawy PKE powinny zostać wykreślone art. 218a i 218b Kpk ponieważ są zbędne i niezgodne innymi przepisami.	Uwaga nieuwzględniona. Ministerstwo Sprawiedliwości nie wskazuje na potrzebę zmiany treści albo skreślenia tych przepisów. Przepisy pełnią rolę w postępowaniu karnym.
3 2	Art. 20 pkt 3	KIKE	<p><i>Uchylenie art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną</i></p> <p>Proponowana zmiana nie jest spójna z treścią projektowanego art. 360 ust. 1 PKE. Zgodnie z art. 20 pkt 3, uchyleniu miałyby podlegać cała treść art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym jej ustęp 2 stanowiący o tym, kiedy informację handlową uważa się za zamówioną.</p> <p>Z kolei art. 360 ust. 1 PKE odnosi się do <i>przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną</i>. Nie sposób określić, czy w rozumieniu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną odnosi się do pojęcia <i>informacji handlowej</i>, czy <i>niezamówionej informacji handlowej</i>. Nawet gdyby uznać, że chodzi o to pierwsze, to nie sposób pominąć tego, że po uchyleniu art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną brak byłoby wyjaśnienia, czym jest zamówiona informacja handlowa, a treść przepisu PKE mogłaby mylnie sugerować, że objaśnienia w tym zakresie można poszukiwać w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną.</p> <p>Wobec powyższego, najlepszym rozwiązaniem jest uchylenie art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną i jednoczesne wprowadzenie w art. 2 tej ustawy pojęcia niezamówionej informacji handlowej, obok pojęcia <i>informacji handlowej</i>.</p> <p>KIKE także zwraca uwagę na to, że w Prawie komunikacji elektronicznej wprowadza się sankcje za naruszenie projektowanego art. 360 PKE. Mając na uwadze tą okoliczność oraz to, że kwestie związane z przesyłaniem niezamówionej informacji handlowej zostają w zasadzie przeniesione z ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną do PKE, należy rozważyć uchylenie (bądź przeniesienie do PKE) art. 24 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, który stanowi o sankcjach za przesyłanie za pomocą środków</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga nieuwzględniona w zakresie wprowadzenia definicji niezamówionej informacji handlowej. Przedmiotowe pojęcie z powodzeniem funkcjonuje w obecnym stanie prawnym.</p> <p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>komunikacji elektronicznej niezamówionych informacji handlowych. Byłoby to wyrazem racjonalnego działania ustawodawcy i regulowania tych samych zagadnień w jednym akcie prawnym.</p> <p>Nie sposób też pominąć tego, że nie został usunięty w proponowanej nowelizacji problem nadmiernych sankcji za wysyłane niezamówionej informacji handlowej. Za naruszenie omawianego zakazu możliwe jest nałożenie sankcji na dany podmiot przez trzy odrębne instytucje - Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Nie sposób tolerować naruszeń przepisów powszechnie obowiązującego prawa, jednakże wydaje się, że możliwość stosowania potrójnych sankcji w zasadzie za to samo zachowanie, jest dolegliwością niewspółmierną i nadmierną.</p>	
3 3	Art. 28 pkt 19 (art. 30?)	Związek Pracodawców Prywatnych Mediów	<p>art. 28 pkt 19</p> <p>Proponowana zmiana dotyczy nowego brzmienia art. 27 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tzw. megaustawa)</p> <p>Postulujemy zmianę ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (który zmienia brzmienie art. 27 megaustawy) poprzez nadanie mu następującego brzmienia:</p> <p>„art. 27 otrzymuje brzmienie: „Art. 27. 1. Podmiot, który: 1) wykorzystał środki publiczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych do: a) budowy, przebudowy lub remontu sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów, lub b) nabycia praw do sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów, 2) nabył prawa do sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów, o których mowa w pkt 1 lit. a - zapewnia dostęp do takich sieci lub powiązanych zasobów przedsiębiorcom telekomunikacyjnym. 2. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że strony umowy postanowią inaczej. 3. Do rozstrzygnięć w przedmiocie dostępu, o którym mowa w ust. 1, w tym dot. zatwierdzenia oferty ramowej i zatwierdzenia zmian oferty ramowej</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie w jakim odesłanie zawarte w art. 27 Megaustawy do odpowiedniego stosowania art. 18 tejże ustawy, powinno przesądzać o konieczności przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego. Wprowadzono odesłanie do art. 18 ust. 11 (nowododany), w którym to ustępie mowa jest o obowiązku przeprowadzenia przez Prezesa UKE postępowania konsultacyjnego.</p> <p>W zakresie propozycji zmiany procedury zatwierdzania oferty ramowej i jej zmiany, uwaga niezasadna.</p> <p>W obecnym brzmieniu przepisów nie ma takiego obowiązku i nie wynika on z interpretacji innych przepisów.</p>

	<p><u>stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdziału 4 ustawy z dnia ... 2020 r. - Prawo komunikacji elektronicznej.</u></p> <p>4. Do zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 18 ust. 1-3 i 6-8, art. 19 ust. 1 - 2a, art. 21-22, art. 24 ust. 1, 3 i 4 i art. 24a, z tym że:</p> <p>1) Prezes UKE wydaje decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu biorąc pod uwagę w szczególności zasady zapewnienia dostępu określone w decyzjach, umowach lub innych aktach, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków publicznych budowy, przebudowy lub remontu sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów, lub nabycia praw do nich;</p> <p>2) Prezes UKE może zmienić umowę o dostępie albo decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu wyłącznie w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, zmianą zapotrzebowania na usługi, zmianą sytuacji rynkowej lub potrzebą wykonania obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1, wynikającego z przepisów prawa, decyzji, umów lub innych aktów, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków publicznych budowy, przebudowy, remontu infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej lub nabycia praw do nich.”</p> <p>Obecny stan prawny i praktyka Prezesa UKE</p> <p>Zgodnie z obecnie obowiązującym art. 27 ust. 1 megaustawy podmiot, który wykonał sieć (infrastrukturę) z pomocą środków publicznych, zobowiązany jest zapewnić do niej dostęp przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jeżeli obowiązek ten wynika z przepisów prawa, decyzji, umów lub innych aktów, na podstawie których nastąpiło finansowanie. W realiach sieci POPC, wykonanych w drugim i trzecim konkursie, realizacja tego obowiązku polega na opublikowaniu zatwierdzonej przez regulatora oferty ramowej dostępu, zaś w realiach sieci POPC wykonanych w pierwszym konkursie, poprzez zastosowanie wzoru oferty ramowej stanowiącej załącznik do umowy o dofinansowanie. Rozwiązanie te wynikają z dokumentacji konkursowej oraz umów o dofinansowanie i załączników do nich.</p> <p>W tym kontekście wskazać należy, że zgodnie z art. 27 ust. 7 megaustawy, do dostępu do sieci współfinansowanych ze środków publicznych stosuje się przepisy działu I rozdziału 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, tj. właśnie przepisy o postępowaniu konsultacyjnym.</p>	<p>Oferty hurtowe beneficjentów PO PC nie są ofertami ramowymi w rozumieniu art. 27 w zw. z art. 18 Megaustawy, choć ich istota jest podobna. Ponadto, oferty te przygotowywane są na podstawie dokumentacji konkursowej, której element w postaci wymagań dla dostępu hurtowego, a także narzędzia pozwalające beneficjentom opracować ofertę akceptowalną z punktu widzenia uczestników rynku oraz regulatora, zostały opracowane przez UKE. W związku z tym akceptacja ofert hurtowych beneficjentów POPC odbywa się poza ramami postępowania administracyjnego i nie jest w tej sprawie wydawane rozstrzygnięcie.</p> <p>Proces konsultacji jest obowiązkowy w określonych w Pke przypadkach. Zgodnie z art. 30, obowiązkowo przeprowadza z zainteresowanymi podmiotami konsultacje przed podjęciem rozstrzygnięcia mającego znaczący wpływ na rynek właściwy. Ustawa zawiera przy tym zamknięty katalog spraw objętych obowiązkiem przeprowadzania konsultacji – są to sprawy wskazane w art. 30 ust. 1 (wymienione wprost w art. 30 ust. 1 lub poprzez odesłanie do innych przepisów Pt oraz innych przepisów ustawy o wspieraniu rozwoju). Są to m.in. projekty rozstrzygnięć w sprawach określenia rynku właściwego, nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji</p>
--	---	--

	<p><u>W praktyce jednak, zatwierdzone przez regulatora oferty ramowe lub ich zmiany nie są poddawane publicznym konsultacjom.</u> Wydaje się, iż przyczyną tego stanu rzeczy jest taka interpretacja przepisów przez regulatora, zgodnie z którą konsultacjom poddawane są wyłącznie „decyzje”, tj. rozstrzygnięcia wydawane w postępowaniu spornym. Takie zawężanie stosowania przepisu art. 27 ust. 7 wydaje się sporne od strony prawnej, w szczególności ze względu na fakt, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 27 ust. 7 nie odwołuje się do decyzji spornych, o których mowa w art. 27 ust. 6 megaustawy, ale do art. 27 ust. 1, a więc dostępu jako takiego; 2) postępowanie konsultacyjne może być prowadzone w odniesieniu do „rozstrzygnięć”, a zatem nie tylko do aktów administracyjnych jakimi są decyzje regulatora. <p>Niezależnie jednak od oceny prawnej praktyki, <u>celem niniejszego pisma jest pokazanie, że obecna praktyka regulatora prowadzi do niepożądanych zjawisk w zakresie dostępu do sieci POPC, które to zjawiska rażąco naruszają konkurencję na rynkach detalicznych oraz interesy użytkowników końcowych. Tym samym nie może być uznana za zasadną zmiana prawa ograniczająca w jeszcze większym stopniu konsultacje rozstrzygnięć Prezesa UKE w zakresie dostępu do sieci objętych pomocą publiczną.</u></p> <p>Projektowany stan prawny i propozycja jego zmiany</p> <p>Obecnie projektowane rozwiązanie zakłada usunięcie z art. 27 megaustawy odwołania do postępowania konsultacyjnego uregulowanego obecnie w Prawie Telekomunikacyjnym, a w przyszłości w Prawie Komunikacji Elektronicznej. Ze względu na niejednoznaczną treść i potencjalną sprzeczność art. 31 pkt 5 projektu PKE oraz art. 23 megaustawy w projektowanym brzmieniu, nie jest jasne czy zamiarem Ministerstwa jest objęcie konsultacjami publicznymi: (i) wszystkich rozstrzygnięć z megaustawy, czy też (ii) tylko tych, co do których wskazano w megaustawie na obowiązek przeprowadzenia konsultacji. W obu jednak przypadkach, przyjęta koncepcja nie jest prawidłowa i powinna ulec zmianie w toku dalszych prac. Przepisy megaustawy powinny bowiem jednoznacznie wskazywać, że zatwierdzanie ofert ramowych operatorów sieci współfinansowanych publicznie wymaga uprzednich konsultacji.</p> <p>Argumenty przemawiające za słusnością zmian:</p>	<p>elektronicznej o znaczącej pozycji lub nieposiadającego takiej pozycji, oraz nałożenia, uchylenia, zmiany lub utrzymania obowiązków dostępowych symetrycznych.</p> <p>Aby przeprowadzić konsultacje niezbędne jest rozstrzygnięcie organu administracji a w przypadku oceny ofert hurtowych Prezes UKE nie wydaje żadnej opinii, jedynie może zgłosić uwagi i zastrzeżenia mające na celu dopracowanie oferty przed jej publikacją przez OSD.</p> <p>W przyszłości zgodnie z intencją projektodawcy obowiązywać będzie podobny system ofert hurtowych dotyczących infrastruktury powstałej z udziałem wsparcia ze środków publicznych.</p>
--	---	---

a) potrzeba konsultacji ofert operatorów sieci finansowanych publicznie z punktu widzenia realiów rynku

Postępowanie konsultacyjne ma na celu zagwarantowanie, że rozstrzygnięcie organu będzie w jak najwyższym stopniu odpowiadać realiom rynku. Jest to możliwe jedynie wtedy, gdy wszyscy jego uczestnicy mają możliwość wypowiedzenia się w sprawie, bez względu na szczebel dystrybucji na jakim działają. W szczególności, przy zatwierdzaniu ofert hurtowych, tylko uzyskanie głosu przedstawicieli rynku detalicznego może zapewnić regulatorowi wiedzę niezbędną do tego, aby planowane rozstrzygnięcie zapewniało konkurencyjność oraz uwzględniało interesy abonentów. Takim forum jest w sprawach dostępowych postępowanie konsultacyjne.

Należy przy tym podnieść, że sytuacja sieci POPC, bo o takich sieciach w praktyce mowa w art. 27 megaustawy, jest szczególna. Przemawia za tym fakt, że:

- 1) **Sytuacja dysponenta takiej sieci przypomina w większości przypadków sytuację operatora o znaczącej pozycji na rynku właściwym. Realizacja sieci z dofinansowaniem publicznym odbywa się na terenach, na których budowa sieci bez tych środków byłaby nieopłacalna. Przesądzają o tym przepisy Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 (GBER)²⁵. W związku z tym, operator, który wykona sieć na dofinansowanym obszarze, pozostaje tam jedynym dysponentem nowoczesnej infrastruktury szerokopasmowej, bez widoków na jakąkolwiek konkurencję w najbliższych latach. W tym wypadku, pozostali przedsiębiorcy telekomunikacyjni mają możliwość konkurowania z nim tylko na poziomie usługowym, tj. w oparciu o świadczone przez niego usługi hurtowe, a nie na poziomie infrastrukturalnym. Powielenie sieci na tych obszarach jest bowiem nieopłacalne, zwłaszcza na warunkach komercyjnych (gdyby budowa takiej komercyjnej sieci była opłacalna, obszar nie otrzymałby dofinansowania). Warto tutaj zwrócić uwagę, jaka jest procedura wyznaczania obszarów do dofinansowania. Przyjęta metodologia**

²⁵ Jak wskazuje motyw (71) GBER: „Pomoc inwestycyjna na infrastrukturę szerokopasmową ma na celu ułatwienie budowy/rozbudowy takiej infrastruktury i prowadzenia związanych z tym robót w zakresie inżynierii lądowej i wodnej w obszarach, gdzie infrastruktura tego rodzaju nie istnieje i najprawdopodobniej nie zostanie wybudowana przez działających na rynku operatorów w najbliższej przyszłości”.

obejmuje dwa etapy, tj: (i) wstępne określenie adresów niemających dostępu do sieci szerokopasmowych o przepustowości co najmniej 30MB/s w oparciu o dane z SIIS, oraz (ii) uzgodnienie wstępnych ustaleń z planami inwestycyjnymi przedsiębiorców. Ostatecznie, jako białe plamy kwalifikują się wyłącznie te punkty, które nie są objęte żadnymi planami inwestycyjnymi. Powyższe powoduje, że obszary zakwalifikowane do wsparcia to obszary, w których jakkolwiek inwestycja bez pomocy publicznej pozostaje nieracjonalna ekonomicznie, a zatem nie należy się takiej inwestycji spodziewać.

2) **Sieci współfinansowane są dla ogromnej liczby abonentów jedyną możliwością dostępu do szerokopasmowego Internetu.** Zgodnie z publicznie dostępnymi danymi, inwestycje realizowane na podstawie zawartych umów o dofinansowanie z POPC obejmują przyłączenie aż **1.992.363 pojedynczych HP**. Jak wynika z metodologii ustalania białych plam opisanej w pkt 1) powyżej, odbiorcy w tych punktach adresowych nie mogą liczyć na pojawienie się tam w najbliższych latach konkurencyjnej infrastruktury.

3) Operatorzy dofinansowywanych sieci w zdecydowanej większości są operatorami zintegrowanymi pionowo, a zatem świadczą usługi na rynku detalicznym. W dotychczasowych projektach finansowanych w ramach POPC, umowy o dofinansowanie zostały zawarte przez aż 65 podmiotów. **Wśród tych 65 beneficjentów dotychczasowych projektów POPC, aż 42 czyli 65% z nich świadczy obok usług hurtowych także usługi detaliczne.** Zakładać należy zatem, że w przypadku ukształtowania ofert hurtowych w sposób nierealizujący słusznych potrzeb operatorów korzystających, **większość z przyłączonych w ramach POPC odbiorców (1.992.363 HP) może zostać „skazana” na korzystanie z usług jednego operatora.**

Jak wynika z powyższego, oferty ramowe operatorów sieci dofinansowanych publicznie, w tym POPC, mają dla ogromnej rzeszy użytkowników końcowych taką samą wagę jak oferty ramowe operatora SMP. Tzn. oferty takie są gwarancją dostępu do konkurencyjnego rynku usług telekomunikacyjnych dla znacznej liczby odbiorców (jak wynika z powyższego, dla blisko 2.000.000 HP).

Niezrozumiałe wydaje się zatem objęcie obowiązkiem konsultacji ofert ramowych operatora SMP i jednocześnie wyłączenie z konsultacji ofert operatorów sieci POPC.

Należy dodatkowo zwrócić uwagę na kryteria zatwierdzania ofert ramowych określone w dokumentach konkursowych programów POPC. Przykładowo, dokument „Wymagania dla podłączenia gospodarstw domowych do drugiego i trzeciego konkursu w ramach działania 1.1 POPC”, nakazuje branie pod uwagę przy opracowywaniu oferty ramowej obowiązku „zapewnienia konkurencji na rynku detalicznym i interesu abonentów”. Spełnienie takich wytycznych jest możliwe tylko w wyniku konsultacji, przeprowadzonych w trybie określonym przez Dział I Rozdział 4 projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej. Tylko bowiem w takim wypadku, regulator zatwierdzający ofertę może uzyskać wiedzę o interesach rynku detalicznego.

b) brak podstaw do rozróżnienia pomiędzy rozstrzygnięciami z art. 27 megaustawy a decyzjami, które są objęte obowiązkiem konsultacji

Obowiązek konsultacji obejmuje szeroki zakres rozstrzygnięć Prezesa UKE w przedmiocie dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej, w tym obowiązków nakładanych na przedsiębiorców o znaczącej pozycji rynkowej (SMP) oraz dostępu symetrycznego. Omawiane postępowanie w przedmiocie dostępu do sieci realizowanej w oparciu o środki publiczne nie odbiega swoim charakterem od tych rozstrzygnięć, które w projektowanym stanie prawnym będą musiałyby być konsultowane. W naszym przekonaniu, dostęp do sieci zrealizowanych z wykorzystaniem pomocy publicznej nie różni się od pozostałych konsultowanych rozstrzygnięć niczym, co uzasadniałoby projektowane wyłączenie. Warto zaznaczyć choćby, że obowiązkiem konsultacji objęte pozostaje postępowanie z art. 30 megaustawy, dotyczące dostępu do nieruchomości. Wpływ jaki może mieć taka decyzja na rynek jest o wiele mniejszy niż wpływ zatwierdzanej oferty ramowej dostępu do sieci, np. sieci POPC. Mimo to zgodnie z wolą projektodawcy, decyzja o zdecydowanie mniejszym znaczeniu dla rynku podlega obowiązkowi konsultacji, a decyzja regulująca świadczenie usług na potencjalnie rozległym i z natury niekonkurencyjnym obszarze geograficznym nie jest nim objęta. Rozwiązanie takie nie może być uznane za racjonalne.

c) wpływ zmiany oferty ramowej na usługi detaliczne

		<p>Przeprowadzenie postępowania konsultacyjnego zmian w ofertach ramowych jest też o tyle niezbędne z punktu widzenia alternatywnych dostawców, że oferty ramowe regulujące warunki dostępu do sieci określonych w art. 27 megaustawy, stanowią podstawę do opracowania oferty oraz świadczenia abonentom usług detalicznych. W związku z powyższym, zmiana w ofercie ramowej powoduje każdorazowo konieczność automatycznej zmiany oferty operatora korzystającego, niekiedy powodując zupełny brak możliwości świadczenia niektórych usług lub ich wariantów. Przykładowo, zmiana oferty ramowej może polegać na wyeliminowaniu z niej usług hurtowych o przepustowości, która jest potrzebna przedsiębiorcy detalicznemu do świadczenia usługi o zadeklarowanych właściwościach.</p> <p>Przykładem powyższego jest sytuacja, w której dochodzi do tak istotnej modyfikacji oferty jak usunięcie niektórych przepustowości dostępnych w usłudze BSA. Przykładowo, w przypadku usunięcia z oferty ramowej najniższej przepustowości 100 MB/s, operator korzystający mógłby dalej świadczyć swoją usługę detaliczną dostępu do Internetu 100MB/s tylko w oparciu o droższą usługę BSA (np. 300MB/s), co może okazać się nieopłacalne. Taka zmiana oferty powoduje też, że użytkownikom końcowym na obszarze Sieci POPC nie są dostępne najtańsze usługi dostępu do Internetu. Ich świadczenie staje się bowiem nieopłacalne dla operatora korzystającego w oparciu o ofertę hurtową, a w zasięgu nie znajduje się żadna alternatywna infrastruktura. Dodatkowo, jeżeli operator korzystający nawet zdecyduje się na dalsze korzystanie z sieci POPC, nie ma wystarczającego czasu na dostosowanie swojej oferty detalicznej do zmienianej oferty OSD i nie może skutecznie konkurować na rynku detalicznym z OSD, który przecież posiada wiedzę o planowanych przez siebie zmianach i może przygotować się do nich z odpowiednim wyprzedzeniem. Tego typu zmiany ofert mogą stanowić istotne utrudnienie funkcjonowania operatorów alternatywnych, a nawet skutkować ich wycofaniem się z obsługi abonentów w sieciach POPC. Każde ograniczenie oferty detalicznej wiąże się natomiast z pogorszeniem sytuacji użytkownika końcowego.</p> <p>W związku z powyższym, konieczne jest zapewnienie możliwości jak najwcześniejszego zapoznania się przez przedsiębiorcę detalicznego z planowanymi zmianami oferty ramowej (np. w celu zaprzestania oferowania usług o konkretnej przepustowości) oraz wyrażenia swojego stanowiska w</p>	
--	--	---	--

			przedmiocie planowanych zmian. Taką możliwość daje jedynie przeprowadzenie postępowania konsultacyjnego.	
3 4	Art. 30	KIGEiT	<p>Art. 1 ust. 1 pkt 3 Megaustawy Art. 1 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 2 Megaustawy</p> <p>Niezrozumiałe jest jaki cel ma być osiągnięty poprzez usunięcie w ustawie o wspieraniu rozwoju odniesienia do rozumienia definicji użytych w niej jako pojęć z PKE. W konsekwencji nie wiadomo jak należy interpretować i rozumieć poszczególne pojęcia, którymi posługuje się Megaustawa, choć ich nie definiuje, a definicje objęte są regulacjami PKE. Jeszcze trudniej zrozumieć taki zabieg w kontekście niektórych postanowień PKE, w tym definicji, które wprost odwołują się do ustawy o wspieraniu rozwoju np. definicja powiązanych zasobów.</p> <p>Propozycja zmian: Przywrócenie obecnego brzmienia art. 2 ust. 2 Megaustawy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Jak zostało wyjaśnione w uzasadnieniu, dotychczasowy przepis art. 2 ust. 2 Megaustawy wyraźnie precyzował, że pojęcia używane w ustawie należy w pierwszej kolejności interpretować zgodnie ze znaczeniami, jakie tym pojęciom nadawały przepisy ustawy Prawo telekomunikacyjne. Jest to przepis zbędny i w związku z tym projektowane jest jego uchylenie. Nie wyklucza to dalszej, systemowej wykładni pojęć Megaustawy przez pryzmat ich definicji w Pke, należy bowiem zauważyć, że art. 2 ust. 2 Megaustawy stanowił <i>de facto</i> odzwierciedlenie ówczesnej (na moment przyjęcia pierwotnego tekstu Megaustawy) praktyki legislacyjnej w zakresie wskazywania sposobu dokonywania wykładni pojęć normatywnych, od której ustawodawstwo polskie już odeszło. Zgodnie z § 148 Zasad techniki prawodawczej, jeżeli w ustawie zachodzi wyjątkowo potrzeba odstąpienia od znaczenia danego określenia ustalonego w ustawie określonej m.in. jako „prawo” podstawowej dla danej dziedziny spraw, to wtedy należy podjąć odpowiednie rozwiązania legislacyjne z zasad techniki prawodawczej.</p> <p>Nie ma takiej potrzeby w rzeczonym przepisie, ponieważ siatka pojęciowa jest wspólna dla wszystkich aktów prawnych</p>

				w tej gałęzi prawa, obejmującej m.in. projektowane Pke oraz nowelizowaną Megaustawę.
3 5	Art. 30	SayF	<p>Doprecyzowania wymaga treść przepisu art. 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2410, z 2020 r. poz. 471, 695, 875.)</p> <p>Z art. 5 ww. ustawy wynika, że działalność polegająca na</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) budowie lub eksploatacji sieci telekomunikacyjne i powiązanych zasobów, 2) dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub zapewnianiu dostępu do sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów; 3) świadczeniu usług na rzecz: <ol style="list-style-type: none"> a) przedsiębiorców telekomunikacyjnych, b) użytkowników rządowych, c) użytkowników końcowych <p>niebędącą działalnością gospodarczą, wykonuje się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.</p> <p>Przepis art. 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (ustawy szerokopasmowej) nie daje jednoznacznej odpowiedzi na pytanie:</p> <p style="padding-left: 40px;">Jakie są prawa i obowiązki jednostek samorządu terytorialnego, które zobowiązane są do wykonywania działalności określonej w art. 3 tej ustawy: Czy są to prawa i obowiązki przypisane przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, czy są to prawa i obowiązki podmiotów innych niż przedsiębiorcy telekomunikacyjni wykonujące działalność w sposób i na zasadach określonych w ustawie Prawo telekomunikacyjne a w przyszłości w ustawie Prawo komunikacji elektronicznej.</p> <p>Proponuje się jednoznacznie określić w art. 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych prawa i obowiązki, którym podlegają jednostki samorządu terytorialnego (na przykład poprzez wpisanie odpowiednich odesłań), a określone są w ustawie Prawo komunikacji elektronicznej.</p>	<p>Uwaga ogólna</p> <p>Nie jest zasadne, aby przyjąć sposób regulacji wg którego uprawnienia i obowiązki jednostek samorządu terytorialnego, mogą być zawarte wyłącznie w jednej jednostce redakcyjnej, biorąc pod uwagę, że jednostki samorządu terytorialnego, w różnych sytuacjach mogą być adresatami różnych norm prawnych, tytułem przykładu, jako Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, właściciele infrastruktury telekomunikacyjnej, czy jako podmioty umożliwiające korzystanie z lokalnej sieci radiowej. Niemniej takie wyjaśnienia mogą być zawarte w dokumentach o charakterze informacyjnym.</p>
3 6	Art. 30 pkt 1	PIIT	<p>W ramach nowelizacji proponujemy wykreślenie przepis art. 1 ust. 3 megaustawy, który z uwagi na jego wadliwe sformułowanie, może stanowić źródło potencjalnych wątpliwości interpretacyjnych i jako taki powinien być w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>

	– dot. art. 1 ust. 3 megaustawy		<p>całości wykreślony z ustawy. Nie może bowiem ulegać wątpliwości, że w przypadku lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej w pasach drogowych dróg publicznych zastosowanie mogą mieć zarówno:</p> <ul style="list-style-type: none"> • przepisy ustawy o drogach publicznych – w zakresie umieszczania infrastruktury telekomunikacyjnej (sieci telekomunikacyjnych wraz z powiązanymi zasobami) w pasie drogowym; • przepisy megaustawy dotyczące dostępu do infrastruktury technicznej (właśnie przywoływane w omawianym przepisie art. 17-26 megaustawy) – w zakresie umieszczenia sieci telekomunikacyjnych na/w infrastrukturze technicznej. <p>Są to zatem dwa oddzielne zakresy przedmiotowe, które mogą występować razem właśnie w przypadku uzyskiwania na cele telekomunikacyjne dostępu do infrastruktury technicznej znajdującej się w pasie drogowym. A zatem stwierdzenie w omawianym przepisie, że <i>Przepisów art. 17-26 <u>nie stosuje się</u> do lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej w pasach drogowych dróg publicznych</i> jest wadliwe merytorycznie, w związku z czym przepis jako taki powinien być w całości wykreślony w ramach nowelizacji ustawy.</p>	<p>W przepisie art. 1 ust. 3 Megaustawy jest mowa wyraźnie o lokalizowaniu infrastruktury telekomunikacyjnej w pasie drogowym. Pojęcie należy to rozumieć dokładnie tak, jak rozumie je ustawa o drogach publicznych w art. 39. Art. 1 ust. 3 Megaustawy przeciwdziała potencjalnym próbom dowodzenia, że przepisy dotyczące dostępu do infrastruktury technicznej są przepisami szczególnymi względem przepisów ustawy o drogach publicznych, przez co wyłączony mógłby być obowiązek uzyskania zgody zarządcy drogi na samo zlokalizowanie infrastruktury telekomunikacyjnej w pasie drogowym. Komentowany przepis nie jest więc wadliwy merytorycznie, a wszelkie wątpliwości interpretacyjne projektodawca uznaje za nieuzasadnione.</p>
37	Art. 30	KIGEiT	<p>Art. 2 ust. 1 pkt 10 Megaustawy Definicja punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu posługuje się nieprecyzyjnymi i ocennymi pojęciami tj. „niewielkie urządzenie radiowe”, „antena o krótkim zasięgu” oraz „niskie oddziaływanie na krajobraz”. W praktyce istnieje ryzyko, że definicja będzie przez każdego stosującego ten przepis, w tym organy kontrolne, wykładana odmiennie, co nie przyczyni się do pewności inwestycyjnej, a samemu operatorowi nie pozwoli skutecznie skorzystać z ułatwień inwestycyjnych dla tych punktów.</p> <p>Propozycja zmian: Przeredagowanie przepisu tak, aby spełniał powyższe postulaty.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z art. 57 ust. 1 akapit drugi EKŁE, określenie cech fizycznych i technicznych punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu jest obowiązkiem Komisji (nie kraju członkowskiego) i następuje w drodze aktów wykonawczych. Jeden z aktów został już wydany, jest nim rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/911 z dnia 30 czerwca 2020 r. określające cechy punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu zgodnie z art. 57 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 ustanawiającej Europejski</p>

				kodeks łączności elektronicznej (Dz.Urz. UE z 1.07.2020, L 208, s. 48).
3 8	Art. 30	KIGEiT	<p>Art. 2 ust. 1 pkt 11 Megaustawy Definicja publicznej infrastruktury technicznej jest niekompletna, bowiem nie uznaje się za taką infrastruktury należącej do spółek Skarbu Państwa, spółek komunalnych czy samorządowych, a to z reguły ich własnością lub w ich zarządzie są wskazane przykładowo w definicji latarnie, konstrukcje wsporcze znaków drogowych, konstrukcje wsporcze sygnalizatorów, świetlnych, konstrukcje wsporcze urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, billboardy, a także przystanki kolejowe, autobusowe i tramwajowe oraz stacje kolejowe i metra.</p> <p>Propozycja zmian: publiczna infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną w przestrzeni publicznej, będącą własnością albo w zarządzie jednostki samorządu terytorialnego lub państwowej lub samorządowej jednostki organizacyjnej, <u>jak również infrastrukturę techniczną będącą własnością albo w zarządzie spółek Skarbu Państwa, spółek komunalnych albo samorządowych</u>, nadającą się pod względem technicznym do umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub niezbędną do połączenia takich punktów z siecią telekomunikacyjną, taką jak: latarnie, konstrukcje wsporcze znaków drogowych, konstrukcje wsporcze sygnalizatorów świetlnych, konstrukcje wsporcze urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, billboardy, a także przystanki kolejowe, autobusowe i tramwajowe oraz stacje kolejowe i metra;</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona Projektowana definicja zostanie także uzupełniona o wskazanie na podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej, aby nie było wątpliwości co do zakresu definicji publicznej infrastruktury technicznej.</p>
3 9	Art. 30	KIGEiT	<p>Art. 12 Megaustawy W art. 12 nie dostosowano siatki pojęciowej i pozostawiono pojęcie dostępu telekomunikacyjnego, podczas gdy Megaustawa, tak jak PKE posługuje się pojęciem dostępu.</p> <p>Propozycja zmian: Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany uwzględnić uzasadnione wnioski jednostki samorządu terytorialnego o zapewnienie dostępu telekomunikacyjnego w zakresie połączenia sieci, zgodnie z przepisami działu III rozdziału 1 i 3 ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
4 0	Art. 30	KIGEiT	<p>Art. 13 ust. 2 Megaustawy W przepisie błędnie odwołano się do działu I rozdziału 4 PKE, który dotyczy konsultacji.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>Propozycja zmian: Przeredagowanie przepisu tak, aby spełniał powyższe postulaty.</p>	<p>Odesłanie takie jest zbędne, ponieważ przesądza o konieczności przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego w tym przypadku art. 30 pkt 6 PKE.</p>
4 1	Art. 30	KIGEiT	<p>Art. 17 Megaustawy Zwracamy również uwagę na potrzebę wprowadzenia zmian w zakresie przepisów dotyczących dostępu do publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, ponieważ są one niekompletne.</p> <p>Projektowany art. 17 ust. 2 pkt 2 wprowadza wyjątek od zasady odpłatności dostępu do infrastruktury technicznej. Nieodpłatność dostępu dotyczy „publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu”. Ponieważ projekt nie przewiduje innych regulacji związanych z dostępem do publicznej infrastruktury technicznej wydaje się, że intencją projektodawcy jest, aby w całym pozostałym zakresie do dostępu do „publicznej infrastruktury technicznej” miały zastosowanie przepisy dotyczące dostępu do „infrastruktury technicznej” (art. 17 i n. megaustawy) jako kategorii generalnej.</p> <p>Przepisy <u>dotyczące dostępu do infrastruktury technicznej (art. 17 i n. megaustawy) odnoszą się jednak do obowiązków ciążących na operatorze sieci</u>, czyli „przedsiębiorcy telekomunikacyjnym lub podmiocie wykonującym zadania z zakresu użyteczności publicznej, w tym jednostki samorządu terytorialnego”;</p> <p>Odmienny jest zatem zakres podmiotowy pojęcia „operator sieci” a zakres podmiotów, których własnością lub w których zarządzie jest czy też może być publiczna infrastruktura techniczna.</p> <p>W związku z powyższym konieczne jest uspoźnienie przepisów w powyższym zakresie.</p> <p>Mogłoby to zostać dokonane w sposób taki jak proponowany w ubiegłorocznej nowelizacji megaustawy, czyli w projekcie ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw w wersji z dnia 4 lipca 2019 r., tj. po III czytaniu w Sejmie²⁶ (czyli nałożenie generalnego obowiązku zapewnienia dostępu do tej kategorii</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z projektowaną definicją publicznej infrastruktury technicznej, będzie ona stanowić zawężony przedmiotowo podzbiór „infrastruktury technicznej” w obecnym i niezmiennym rozumieniu Megaustawy. Stąd do dostępu do tej (publicznej) infrastruktury zastosowanie będą mieć ogólne zasady określone w art. 17 i nast. Megaustawy, z tą odrębnością, że dostęp do takiej infrastruktury na potrzeby instalowania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu będzie nieodpłatny. Należy także zwrócić uwagę, że definicja publicznej infrastruktury zostanie zmieniona w związku m.in. z uwagą KIGEiT. Odnosząc się zaś do proponowanego wprowadzenia do projektu przepisów analogicznych do już procedowanych w nowelizacji Megaustawy z 2019 roku (do etapu Senackiego) należy wyjaśnić, że te przepisy w istocie odpowiadały obecnie projektowanemu stanowi prawnemu w ww. zakresie, jednakże dostrzeżono, że ujęcie legislacyjne tych kwestii w istocie może zostać sprowadzone do jedynie „prostej” nowelizacji art. 17 (zamiast</p>

			infrastruktury technicznej na jej właścicieli lub zarządców i w pozostałym zakresie odesłanie do odpowiedniego stosowania pozostałych przepisów dotyczących dostępu do infrastruktury technicznej), albo poprzez odpowiednie rozszerzenie definicji operatora sieci (zapewnienie takiego samego zakresu podmiotowego jak w definicji publicznej infrastruktury technicznej).	proponowania w projekcie przepisu bogatego w odesłania, co zdecydowanie nie sprzyjałoby prostocie interpretacji zasad dostępu do publicznej infrastruktury technicznej).
4 2	Art. 30	KIGEiT	Art. 18 ust. 1 Megaustawy Niezrozumiałe dla Izby jest usunięcie ust. 1 z art. 18, zwłaszcza w kontekście regulacji art. 1 ust. 1 pkt 3 Megaustawy tj. odrębnych regulacji dotyczących dostępu, nieuregulowanych w PKE. Wykreślenie art. 18 ust. 1 Megaustawy spowoduje brak podstawy prawnej tego, że warunki dostępu do infrastruktury technicznej strony ustalają w umowie o dostępie. Takiej podstawy prawnej nie stanowi nowelizowany art. 22 ust. 1 Megaustawy, bowiem reguluje on wyłącznie spory przed Prezesem UKE a nie procedurę negocjacji i zawarcia umowy między stronami. Propozycja zmian: Pozostawienie art. 18 ust. 1 Megaustawy w obecnym brzmieniu jako regulacji niezbędnej wobec brzmienia art. 1 ust. 1 pkt 3, zgodnie z którym Megaustawa reguluje dostęp nieuregulowany w PKE.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z proponowanym nowym brzmieniem art. 1 ust. 1 pkt 3 Megaustawy: „zasady zapewnienia dostępu w zakresie nieuregulowanym ustawą z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”, w tym przypadku zastosowanie będzie miała treść art. 148 PKE. Innymi słowy, umowa o dostępie do infrastruktury technicznej stanowi podzbiór umów o dostępie.
4 3	Art. 30	KIGEiT	Art. 19 ust. 2 Megaustawy Niezrozumiałe dla Izby jest usunięcie zasady poufności negocjacji, zwłaszcza w kontekście regulacji art. 1 ust. 1 pkt 3 Megaustawy tj. odrębnych regulacji dotyczących dostępu, nieuregulowanych w PKE. Wykreślenie art. 19 ust. 2 Megaustawy spowoduje brak podstawy prawnej zobowiązującej strony do zachowania poufności negocjacji umowy o dostępie do infrastruktury technicznej. Takiej podstawy prawnej nie stanowi nowelizowany art. 22 ust. 1 Megaustawy, bowiem reguluje on wyłącznie spory przed Prezesem UKE a nie procedurę negocjacji i zawarcia umowy między stronami. Propozycja zmian: Pozostawienie art. 19 ust. 2 Megaustawy w obecnym brzmieniu jako regulacji niezbędnej wobec brzmienia art. 1 ust. 1 pkt 3, zgodnie z którym Megaustawa reguluje dostęp nieuregulowany w PKE.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z proponowanym nowym brzmieniem art. 1 ust. 1 pkt 3 Megaustawy: „zasady zapewnienia dostępu w zakresie nieuregulowanym ustawą z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”, w tym przypadku zastosowanie będzie miała treść art. 149 ust. 2 PKE. Jak zaznaczono we wcześniejszej uwadze, umowa o dostępie do infrastruktury technicznej stanowi podzbiór umów o dostępie.
4 4	Art. 30	KIGEiT	Art. 22 ust. 3 Megaustawy Mając na względzie proponowaną treść art. 22 ust. 2 Megaustawy, ust. 3 tego przepisu powinien zostać uchylony, z uwagi na zdublowaną regulację. Propozycja zmian:	Uwaga nieuwzględniona Wskazane przepisy nie stanowią „zdublowanej regulacji”, ponieważ opłaty są odmiennie określone w przypadkach

			Usunięcie art. 22 ust. 3 Megaustawy.	gdy dysponentami infrastruktury technicznej są różne kategorie podmiotów – przedsiębiorcy telekomunikacyjni i podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej.
4 5	Art. 30	KIGEiT	Art. 22 ust. 4 Megaustawy W przepisie jest błędne odwołanie do ust. 3 i 4, zamiast do ust. 2 i 3. Propozycja zmian: Operator sieci, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu do infrastruktury technicznej, przedstawia Prezesowi UKE uzasadnienie wysokości opłat z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej, w którym uwzględnia kryteria, o których mowa w ust. 2 lub 3.	Uwaga uwzględniona
4 6	Art. 30	KIGEiT	Art. 24 Megaustawy Zasady z art. 155 PKE dotyczące przekazywania umowy o dostępie i jej formy powinny mieć zastosowanie wprost do umowy o dostępie do infrastruktury technicznej. Odpowiednie stosowanie zawsze powoduje problemy z wykładnią, w szczególności co do tego, które z regulacji na zasadzie odpowiedniego stosowania nie mają w sprawie znaczenia. Propozycja zmian: Do umowy o dostępie do infrastruktury technicznej <u>stosuje się art. 155</u> ustawy z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez zobowiązanego do zapewnienia dostępu.	Uwaga uwzględniona
4 7	Art. 30	KIGEiT	Art. 24a Megaustawy Zasady z art. 162 ust. 5 PKE oraz art. 19 i art. 22-24 Megaustawy powinny mieć zastosowanie wprost do umowy o dostępie do infrastruktury technicznej. Odpowiednie stosowanie zawsze powoduje problemy z wykładnią, w szczególności co do tego, które z regulacji na zasadzie odpowiedniego stosowania nie mają w sprawie znaczenia. Propozycja zmian:	Uwaga nieuwzględniona Odesłania zawarte w tym przypisie są zbędne, odpowiednie przepisy będą miały zastosowanie w przypadku zmian umowy o dostępie do infrastruktury publicznej, co wynika z ich treści - nie jest potrzebne dodatkowe odesłanie do ich stosowania.

			Do zmiany umowy o dostępie do infrastruktury technicznej <u>stosuje się przepisy art. 162 ust. 5 ustawy z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz art. 19 i art. 22–24 niniejszej ustawy.</u>	W związku z powyższym proponuje się uchylene art. 24a.
4 8	Art. 30	KIGEiT	Art. 29 ust. 2 pkt 1 Megaustawy Niezrozumiałe i niedopuszczalne jest, także przez pryzmat celu prowadzenia inwentaryzacji infrastruktury, zwolnienie z obowiązków informacyjnych wobec Prezesa UKE państwowych jednostek organizacyjnych. Propozycja zmian: Pozostawienie art. 29 ust. 2 pkt 1 Megaustawy w obecnym brzmieniu.	Uwaga nieuwzględniona Projektowane zmiany katalogu podmiotów zobowiązanych do uczestnictwa w inwentaryzacji Prezesa UKE dostosowują ten katalog do kategorii podmiotów, które rzeczywiście są lub mogą być dysponentami infrastruktury telekomunikacyjnej lub świadczą/mogą świadczyć usługi. Zmiana wynika z wieloletnich już doświadczeń Prezesa UKE w prowadzeniu inwentaryzacji, w której rzeczony podmioty składały rokrocznie oświadczenia, że nie posiadają infrastruktury/nie świadczą usług.
4 9	Art. 30	KIGEiT	Art. 30 ust. 1 Megaustawy zawiera błąd w redakcji. Zgodnie z ust. 1 pkt 2 dostęp do nieruchomości ma umożliwić doprowadzenie szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami, która zgodnie z definicją szybkiej sieci telekomunikacyjnej z art. 2 ust. 1 pkt 7 Megaustawy oznacza sieć telekomunikacyjną zdolną do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s. Przepis ten, określając zakres (tj. od tiret pod pkt 1-5) zawęża jednak cel zapewnienia dostępu, jakim dla wszystkich wymienionych w ust. 1 form dostępu ma być tylko i wyłącznie dostarczanie usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s. Propozycja zmian: Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na: 1) umożliwieniu doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami aż do miejsca dostępu,	Uwaga częściowo uwzględniona Proponuje się zmianę art. 30 ust. 1 <i>in fine</i> Megaustawy, na brzmienie, z którego będzie wynikać, że dostęp jest zapewniany w zakresie, w jakim ma to służyć zapewnieniu telekomunikacji wyłącznie w budynku na tej nieruchomości.

			<p>2) umożliwieniu doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami dalej niż do miejsca dostępu, jeżeli elementy tej sieci wraz z powiązаныmi zasobami zostaną umieszczone w istniejącej wewnątrzbudynkowej infrastrukturze technicznej, a jeśli brak jest takiej dostępnej infrastruktury, to wówczas gdy:</p> <p>a) wynika to z potrzeby użytkownika końcowego lub</p> <p>b) przedsiębiorca telekomunikacyjny wykona wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną przystosowaną do umieszczenia w niej lub na niej dodatkowych elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów także przez innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych,</p> <p>3) umożliwieniu korzystania z miejsca dostępu,</p> <p>4) umożliwieniu utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego,</p> <p>umożliwieniu wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku, w zakresie niezbędnym do korzystania z dostępu, o którym mowa w pkt 1–4 i ust. 3 – <u>w celu zapewnienia telekomunikacji w tym budynku.</u></p>	
5 0	Art. 30	KIGEiT	<p>Art. 30 ust. 1 pkt 2 w zw. z ust. 1a Megaustawy Izba zwraca uwagę, że nie jest jasne, czy pod pojęciem niedostępnej infrastruktury z ust. 1 pkt 2 należy rozumieć infrastrukturę, której w ogóle nie wykonano w budynku czy też, w kontekście ust. 1a, wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną, która co prawda została zrealizowana w budynku, ale jest dla wnioskującego o dostęp niedostępna z uwagi na zaistnienie przesłanek z ust. 1a. Redakcja przepisów nie daje odpowiedzi na powyższe pytanie.</p> <p>Propozycja zmian: Przeredagowanie przepisu tak, aby jego brzmienie nie budziło powyższych wątpliwości.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona „Brak dostępnej infrastruktury” odnosi się zarówno do sytuacji, gdy brak jest „takiej” infrastruktury, jak i sytuację, gdy infrastruktura jest, ale jest niedostępna. Jeżeli zgodnie z sugestią zgłaszającego uwagę, nie jest to oczywiste, proponowana jest zmiana art. 30 ust. 1 pkt 2 w ten sposób, aby wskazać obie ww. okoliczności wprost.</p>
5 1	Art. 30	KIGEiT	<p>Art. 30 ust. 1 pkt 2 Megaustawy Jeżeli brak jest wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej nie wiadomo na czym miałyby polegać dostęp z lit a) art. 30 ust. 1 pkt 2 Megaustawy, przyznany mimo braku infrastruktury</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona W konsultowanym nowym brzmieniu art. 30 ust. 1 pkt 2 jest określenie: „a jeśli brak</p>

			<p>technicznej, jeżeli wynika to z potrzeb użytkownika końcowego. Redakcja przepisów nie daje odpowiedzi na powyższe pytanie.</p> <p>Jeżeli brak jest wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej nie wiadomo na czym miałby polegać dostęp z lit b) art. 30 ust. 1 pkt 2 Megaustawy, przyznany mimo braku infrastruktury technicznej, skoro redakcja przepisu nakazuje przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu wnioskującemu o dostęp wykonanie infrastruktury przystosowanej dla potrzeb innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych bez uwzględnienia zakresu wnioskowanego dostępu i potrzeb samego wnioskującego o dostęp.</p> <p>Propozycja zmian: Przeredagowanie przepisu tak, aby jego brzmienie nie budziło powyższych wątpliwości.</p>	<p>jest takiej dostępnej infrastruktury”, oznacza, że chodzi zarówno o sytuację, gdy brak jest „takiej” infrastruktury”, jak i sytuację, gdy infrastruktura jest, ale jest niedostępna. Nie mniej w ślad za uwagą, treść przepisu będzie odnosić się wprost do sytuacji, w których brak jest infrastruktury lub gdy jest ona niedostępna.</p>
5 2	Art. 30	KIGEiT	<p>Art. 30 ust. 3 Megaustawy Obecnie obowiązujący art. 30 ust. 3 Megaustawy reguluje dostęp do elementów infrastruktury telekomunikacyjnej, w sytuacji, gdy jej właściciel nie był jednocześnie zobowiązany do zapewniania dostępu do nieruchomości zgodnie z ust. 1. Zatem ust. 1 i ust. 3 stanowią obecnie dwie rozłączne regulacje.</p> <p>Na tle takiego rozwiązania, niezrozumiała jest propozycja zmiany ust. 3, w konsekwencji której dostęp do wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej może być zapewniony przez właściciela zarówno z ust. 1, jak i ust. 3, co biorąc pod uwagę ingerencję tych przepisów w prawo własności oraz pewność i przewidywalność rynku dostępu jest niedopuszczalne.</p> <p>Propozycja zmian: Przeredagowanie przepisu tak, aby jego brzmienie nie budziło powyższych wątpliwości.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Uprawnienie do dostępu do infrastruktury technicznej wynika z projektowanego art. 30 ust. 1, a z art. 30 ust. 3, który odzwierciedla postanowienia art. 9 ust. 2 Dyrektywy kosztowej.</p> <p>Art. 30 ust. 1 Megaustawy w proponowanym brzmieniu łączy zaś w sobie rozwiązania z art. 9 ust. 1 Dyrektywy kosztowej (doprowadzenie sieci do miejsca dostępu) i ust. 5 (doprowadzenie sieci do abonenta pod warunkiem zgody abonenta).</p> <p>Jeżeli więc przedsiębiorca chce doprowadzić szybką sieć do abonenta z wykorzystaniem wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, to powoła się łącznie na art. 30 ust. 1 i 3.</p>
5 3	Art. 30	KIGEiT	<p>Art. 30 ust. 3b Nowe brzmienie przepisu, stanowiące <i>de facto</i> przeredagowanie istniejącej regulacji, bez żadnych nowych postanowień, nie rozwiązuje praktycznych problemów przedsiębiorców ze wspólnotami lub spółdzielniemi,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. W zakresie kosztów i opłat szczegółowe wyjaśnienia zawarte są przy innych uwagach odwołujących się do kwestii odpłatności.</p>

			<p>które to podmioty uzależniają dostęp od zapłaty kosztów, niezwiązanych z dostępem np. opłaty za dozór pracownika, udostępnienie klatki schodowej do wykonywania robót.</p> <p>Propozycja zmian:</p> <p>Ponieważ zaproponowane nowe brzmienie przepisu nie rozwiązuje żadnych istniejących problemów, należy zostawić art. 30 ust. 3b Megaustawy w obecnym brzmieniu.</p>	
5 4	Art. 30	KIGEiT	<p>Art. 30 ust. 4 Megaustawy Usunięcie zdania pierwszego z dotychczas obowiązującego przepisu skutkuje tym, że nie ma regulacji, z której wynikałoby z kim po stronie udostępniającego zawierana jest umowa o dostępie. W przypadku takich umów jest to regulacja kluczowa, jej usunięcie praktycznie czyni obowiązek zawarcia umowy pozornym.</p> <p>Propozycja zmian:</p> <p>Pozostawienie art. 30 ust. 4 Megaustawy w obecnym brzmieniu tj.:</p> <p>Warunki dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, określa umowa zawarta między przedsiębiorcą telekomunikacyjnym a odpowiednio właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą nieruchomości, właścicielem kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub przyłącza telekomunikacyjnego. Zawarcie umowy, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stanowi czynność zwykłego zarządu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zastosowanie ma, zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 3 Megaustawy w projektowanym brzmieniu, art. 148 ust. 1 Pke, a stronami umowy są: podmiot uprawniony (w tym przypadku przedsiębiorca telekomunikacyjny) oraz podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu.</p>
5 5	Art. 30	KIGEiT	<p>Art. 30 ust. 5c Megaustawy Izba postuluje pozostawienie ust. 5c będącego gwarantem szybkości i sprawności postępowania w przypadku występowania stron w większej ilości niż 20.</p> <p>Propozycja zmian:</p> <p>Pozostawienie art. 30 ust. 5c Megaustawy w obecnym brzmieniu tj.:</p> <p>Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w ust. 1 i 3, przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Jak zostało wskazane w uzasadnieniu, przepis art. 30 ust. 5c Megaustawy w dotychczasowym brzmieniu jest zbędny, ponieważ możliwość stosowania art. 49 Kpa, w przypadkach, gdy liczba stron postępowania przekracza 20 – lub innymi słowy, gdy w postępowaniu bierze udział więcej niż 20 stron – wynika wprost z treści art. 49a Kodeksu postępowania administracyjnego, który wszedł w życie 1 czerwca 2017 r.</p>

5 6	Art. 30 pkt 11 – dot. art. 17 mega ustaw y	LEWIAT AN	<p>LEWIATAN pozytywnie ocenia umieszczenie w projekcie ustawy przepisów dotyczących punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, w tym m.in. dotyczących dostępu do publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczenia w niej lub na niej tych punktów, Zwracamy jednak uwagę na potrzebę wprowadzenia zmian w omawianym zakresie.</p> <ul style="list-style-type: none"> • nowoprojektowane art. 2 ust. 1 pkt 10 i 11 megaustawy wprowadzają nowe definicje „punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu” oraz „publicznej infrastruktury technicznej”. Przez to drugie pojęcie rozumiana ma być „<i>infrastruktura techniczna w przestrzeni publicznej, będąca własnością albo w zarządzie jednostki samorządu terytorialnego, państwowej lub samorządowej jednostki organizacyjnej, nadająca się pod względem technicznym do umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub niezbędną do połączenia takich punktów z siecią telekomunikacyjną, taka jak: latarnie, konstrukcje wsporcze znaków drogowych, konstrukcje wsporcze sygnalizatorów świetlnych, konstrukcje wsporcze urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, billboardy, a także przystanki kolejowe, autobusowe i tramwajowe oraz stacje kolejowe i metra</i>”. Z definicji tej wynika zatem m.in. że publiczna infrastruktura techniczna jest rodzajem infrastruktury technicznej (pojęcia już zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 pkt 6 megaustawy) będącej w dyspozycji określonej grupy podmiotów, tj. jednostki samorządu terytorialnego, państwowej lub samorządowej jednostki organizacyjnej; • projektowany art. 17 ust. 2 pkt 2 wprowadza wyjątek od zasady odpłatności dostępu do infrastruktury technicznej, wskazując na nieodpłatność dostępu w przypadku dostępu do infrastruktury technicznej, który dotyczy „<i>publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczenia w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu</i>”. Projekt nie wprowadza innych dodatkowych regulacji związanych z dostępem do publicznej infrastruktury technicznej. Wydaje się zatem, że intencją projektodawcy jest, aby w całym pozostałym zakresie – prócz zasady nieodpłatności - do dostępu do „publicznej infrastruktury technicznej” miały zastosowanie przepisy 	<p>Ad. 1 Uwaga ogólna. Konstatacje zgłaszającego uwagi w zakresie art. 2 ust. 1 pkt 10 i 11 Megaustawy, zgodnie z konsultowanym brzmieniem, są prawidłowe, choć ulegną zmianie w zw. z uwagami innych podmiotów..</p> <p>Ad. 2–4 Uwagi uwzględnione. Projektowana definicja publicznej infrastruktury technicznej zostanie uzupełniona o wskazanie na infrastrukturę będącej własnością lub w zarządzie określonych podmiotów. W związku z tym zniesione zostaną wątpliwości dotyczące zakresu stosowania art. 17 i nast. do dostępu do publicznej infrastruktury technicznej „należącej” do tych podmiotów. Ponownie należy wyjaśnić, że przepis art. 17a, znajdujący się w projekcie nowelizacji Megaustawy z 2019 r., w istocie określa kierunek regulacji zasad dostępu do publicznej infrastruktury technicznej tożsamy z zasadami projektowanymi w ustawie wprowadzającej Pke.</p>
--------	---	--------------	--	--

			<p>dotyczące dostępu do „infrastruktury technicznej” (art. 17 i n. megaustawy) jako kategorii generalnej;</p> <ul style="list-style-type: none">• należy jednak podkreślić, że przepisy dotyczące dostępu do infrastruktury technicznej (art. 17 i n. megaustawy) odnoszą się do obowiązków ciążących na operatorze sieci, czyli zgodnie z aktualną i niezmienną definicją „przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub podmiotu wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej, w tym jednostki samorządu terytorialnego”;• odmienny jest zatem zakres podmiotowy pojęcia „operatora sieci” (w ramach którego pojęcia mieści się – w interesującym tu zakresie – „jednostka samorządu terytorialnego”, ale już nie „państwowa lub samorządowa jednostka organizacyjnej”) a określenia „jednostki samorządu terytorialnego, państwowej lub samorządowej jednostki organizacyjnej”. <p>Zwracamy uwagę, że omawiana kwestia została prawidłowo ujęta w tekście ubiegłorocznej nowelizacji megaustawy, czyli w projekcie ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw w wersji z dnia 4 lipca 2019 r., tj. po III czytaniu w Sejmie²⁷.</p> <p>Projekt ustawy w omawianej wersji przewidywał przede wszystkim nałożenie – w odrębnym przepisie – generalnego obowiązku na jednostkę samorządu terytorialnego, państwową lub samorządową jednostkę organizacyjną zapewnienia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostępu do publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu (art. 17a ust. 1), wprowadzał zasadę nieodpłatności (art. 17a ust. 2), a w całym pozostałym zakresie odsyłał do odpowiedniego stosowania pozostałych przepisów dotyczących dostępu do infrastruktury technicznej (art. 17a ust. 3-7).</p> <p>Taka konstrukcja nie prowadziła do powstania luki w zakresie podmiotów objętych obowiązkiem zapewnienia dostępu.</p>	
--	--	--	--	--

²⁷

[http://orka.sejm.gov.pl/opinie8.nsf/nazwa/3484_u3/\\$file/3484_u3.pdf](http://orka.sejm.gov.pl/opinie8.nsf/nazwa/3484_u3/$file/3484_u3.pdf)

			Proponujemy zatem rozszerzenie definicji operatora sieci o „państwowe lub samorządowe jednostki organizacyjne”.	
5 7	Art. 30 pkt 11 – propozycja wprowadzenia dodatkowej zmiany w ustawie Prawo budowlane	PIIT	<p>Biorąc pod uwagę, że projekt ustawy nie przewiduje zmian w ustawie Prawo budowlane oraz w związku z licznymi problemami interpretacyjnymi oraz niekorzystną praktyką organów, która wytworzyła się w odniesieniu do art. 29 ust. 2 pkt 15 ustawy Prawo budowlane w przypadkach zarówno budowy nowych stacji bazowych jak i ich modernizacji (wymiana lub dokładanie systemów radiowych), <u>w odniesieniu do punktów dostępu bezprzewodowego należy w treści ustawy Prawo budowlane (w art. 29 ust. 2 pkt 15 lub w oddzielnej jednostce redakcyjnej) jednoznacznie wskazać, że nie wymaga uzyskania pozwolenia na budowę ani zezwolenia instalowanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na obiektach budowlanych.</u></p> <p>W przypadku bowiem dorozumianego uznania, że instalowanie takich punktów mieści się w zawartym w w/w przepisie pojęciu „instalowania urządzeń” powstaje ryzyko, że również w przypadku tego typu urządzeń wytworzy się niekorzystna praktyka stosowania przepisów, podobnie jak w odniesieniu do sytuacji budowy/modernizacji stacji bazowych.</p>	Uwaga uwzględniona
5 8	Art. 30 pkt 11 – dot. art. 17 mega ustawy	PIIT	<p><u>Wadliwe sformułowanie projektowanych przepisów dotyczących punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu (tzw. small cells)</u></p> <p>Izba z satysfakcją odnotowała pojawienie się w projekcie ustawy przepisów dotyczących punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, w tym m.in. dotyczących dostępu do publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej tych punktów, tj. kwestii uregulowań wynikających z art. 57 EKŁE. Należy jednak zauważyć, że <u>proponowane w tym zakresie w projekcie ustawy przepisy wymagają ponownej weryfikacji pod kątem prawidłowości ich sformułowania.</u> W tym zakresie zwrócić należy uwagę na następujące <u>okoliczności skutkujące powstaniem faktycznej luki w ramach projektowanej regulacji:</u></p>	Uwaga częściowo uwzględniona Wprowadzono zmiany w definicji publicznej infrastruktury technicznej (patrz uwaga KIGEiT oraz stanowisko projektodawcy), co powinno wyeliminować wątpliwości co do zakresu stosowania zasad dostępu do publicznej infrastruktury technicznej w kontekście państwowej lub samorządowej jednostki organizacyjnej jako operatorów sieci.

- nowoprojektowane art. 2 ust. 1 pkt 10 i 11 megaustawy wprowadzają nowe definicje „punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu” oraz „publicznej infrastruktury technicznej”. Przez to drugie pojęcie rozumiana ma być „**infrastruktura techniczna w przestrzeni publicznej, będąca własnością albo w zarządzie jednostki samorządu terytorialnego, państwowej lub samorządowej jednostki organizacyjnej**, nadająca się pod względem technicznym do umieszczenia w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub niezbędną do połączenia takich punktów z siecią telekomunikacyjną, taka jak: latarnie, konstrukcje wsporcze znaków drogowych, konstrukcje wsporcze sygnalizatorów świetlnych, konstrukcje wsporcze urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, billboardy, a także przystanki kolejowe, autobusowe i tramwajowe oraz stacje kolejowe i metra”. Z definicji tej wynika zatem m.in. że **publiczna infrastruktura techniczna jest rodzajem infrastruktury technicznej** (pojęcia już zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 pkt 6 megaustawy) **będacej w dyspozycji określonej grupy podmiotów, tj. jednostki samorządu terytorialnego, państwowej lub samorządowej jednostki organizacyjnej**;
- projektowany art. 17 ust. 2 pkt 2 wprowadza wyjątek od zasady odpłatności dostępu do infrastruktury technicznej, wskazując na **nieodpłatność dostępu w przypadku dostępu do infrastruktury technicznej, który dotyczy „publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczenia w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu”**. Projekt **nie wprowadza innych dodatkowych regulacji związanych z dostępem do publicznej infrastruktury technicznej**. Wydaje się zatem, że intencją projektodawcy jest, aby w całym pozostałym zakresie – prócz zasady nieodpłatności - do dostępu do „publicznej infrastruktury technicznej” miały zastosowanie przepisy dotyczące dostępu do „infrastruktury technicznej” (art. 17 i n. megaustawy) jako kategorii generalnej;
- należy jednak podkreślić, że **przepisy dotyczące dostępu do infrastruktury technicznej (art. 17 i n. megaustawy) odnoszą się do obowiązków ciążących na operatorze sieci**, czyli zgodnie z aktualną i

niezmienianą definicją „przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub podmiotu wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej, w tym jednostki samorządu terytorialnego”;

- odmienny jest zatem zakres podmiotowy pojęcia „operatora sieci” (w ramach którego pojęcia mieści się – w interesującym tu zakresie – „jednostka samorządu terytorialnego”, ale już nie „państwowa lub samorządowa jednostka organizacyjnej”) a określenia „jednostki samorządu terytorialnego, państwowej lub samorządowej jednostki organizacyjnej”.

Powyższe oznacza, że w zakresie dostępu do publicznej infrastruktury technicznej państwowej lub samorządowej jednostki organizacyjnej co prawda jest wprowadzona zasada nieodpłatności, ale do dostępu tego nie odnosi się cała reszta przepisów dotyczących dostępu do infrastruktury technicznej operatora sieci – w tym przede wszystkim nie jest nałożony odpowiedni obowiązek ustawowy jako taki, czy określona procedura rozstrzygnięcia sporów w tym zakresie.

Wydaje się, że powyższe zagadnienia - kluczowe dla prawidłowego uregulowania kwestii dostępu do publicznej infrastruktury technicznej na cele umieszczania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu i poprawnego wdrożenia art. 57 ust. 4 EKŁE (który wymaga od państw członkowskich zapewnienia operatorom prawo dostępu do każdej zarządzanej przez krajowe, regionalne lub lokalne organy publiczne infrastruktury technicznej) - w zdecydowanie bardziej precyzyjny i prawidłowy sposób regulowały przepisy procedowane do pewnego momentu w ubiegłorocznej nowelizacji megaustawy, czyli w projekcie ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw w wersji z dnia 4 lipca 2019 r., tj. po III czytaniu w Sejmie²⁸.

Projekt ustawy w w/w wersji przewidywał przede wszystkim nałożenie – w odrębnym przepisie – generalnego obowiązku na jednostkę samorządu terytorialnego, państwową lub samorządową jednostkę organizacyjną

²⁸ [http://orka.sejm.gov.pl/opinie8.nsf/nazwa/3484_u3/\\$file/3484_u3.pdf](http://orka.sejm.gov.pl/opinie8.nsf/nazwa/3484_u3/$file/3484_u3.pdf)

			<p>zapewnienia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostępu do publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu (art. 17a ust. 1), wprowadzał zasadę nieodpłatności (art. 17a ust. 2), a w całym pozostałym zakresie odsyłał do odpowiedniego stosowania pozostałych przepisów dotyczących dostępu do infrastruktury technicznej (art. 17a ust. 3-7). Taka konstrukcja przepisów, w przeciwieństwie do proponowanej w aktualnym projekcie ustawy, nie powodowała powstania omawianej luki w zakresie podmiotów objętych obowiązkiem zapewnienia dostępu.</p> <p><u>Omawiana luka prawna powinna być zatem usunięta poprzez powrót do przepisów w wyżej opisanym kształcie, względnie rozszerzenie definicji operatora sieci o „państwowe lub samorządowe jednostki organizacyjne”. W innym przypadku podmioty te pozostaną nieobjęte ustawowym obowiązkiem udzielania dostępu na cele związane z umieszczeniem punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, co wydaje się być wprost sprzeczne z intencjami projektodawcy.</u></p>	
59	Art. 30 pkt 11 – propozycja wprowadzenia dodatkowej zmiany w ustawie Prawo	LEWIATAN	<p>LEWIATAN postuluje zmianę w ustawie - Prawo budowlane (w art. 29 ust. 2 pkt 15 lub w oddzielnej jednostce redakcyjnej) polegającą na jednoznacznym określeniu, że instalowanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na obiektach budowlanych nie wymaga uzyskania pozwolenia na budowę ani zezwolenia.</p> <p>Propozycja zmian motywowana jest negatywnymi doświadczeniami rynku w relacjach z organami w kontekście zarówno budowy nowych stacji bazowych jak i ich modernizacji (wymiana lub dokładanie systemów radiowych). Firmy obawiają się, że brak precyzji w omawianym zakresie wytworzy niekorzystną praktykę stosowania przepisów, tak jak w przypadku budowy/modernizacji stacji bazowych.</p>	Uwaga uwzględniona

	budo wlane			
6 0	Art. 30 pkt 11-17 – dot. art. 17-26 mega ustaw y	PIIT	<p><u>Art. 17 – 26 megaustawy – dodatkowa uwaga generalna:</u></p> <p>W projekcie ustawy zabrakło ponadto zapisów wspierających rozwiązanie faktycznych problemów współpracy z operatorami sieci będącymi przedsiębiorstwami energetycznymi w zakresie udostępniania infrastruktury technicznej w postaci słupów elektroenergetycznych.</p> <p>Podstawowy problem w praktyce współpracy w tym zakresie polega na tym, że przedsiębiorstwa energetyczne traktują konstrukcje wsporcze, którymi są słupy elektroenergetyczne, na równi z urządzeniami energetycznymi takimi jak sieci energetyczne, transformatory itd. Z tego powodu dostęp do słupów elektroenergetycznych traktują jako wymagający odpowiednich uprawnień z dziedziny energetyki, takich jakby prace na zasobach telekomunikacyjnych stanowiły zagrożenie dla bezpieczeństwa pracowników na równi z zagrożeniem przy wykonywaniu prac na zasobach energetycznych będących pod napięciem. Wiąże się to ze stawianiem dodatkowych wymogów (wymóg prowadzenia prac w technologii Prac Pod Napięciem, stosowania wewnętrznych instrukcji i norm), które nie znajdują swojego umocowania zarówno w przepisach megaustawy jak i Dyrektywy kosztowej, w tym przede wszystkim wykraczają poza ewentualne przesłanki odmowy udzielenia dostępu do infrastruktury technicznej enumeratywnie określone w obu wyżej przywołanych aktach. Tymczasem słupy elektroenergetyczne stanowią istotny potencjał dla programów rozwoju telekomunikacyjnych sieci szerokopasmowych.</p> <p>Ponieważ ustawa wprowadzająca PKE ingeruje w regulacje innych obszarów prawa – w tym m.in. wprowadza w szerokim zakresie zmiany w megaustawie, możliwe jest wprowadzenie zmian ułatwiających dostęp do infrastruktury technicznej przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W opinii projektodawcy kwestie omawiane w uwadze nie należą do sfery spraw jakie powinny być regulowane przepisami Megaustawy – tak jak dotychczas, pozostając w sferze stosunków umownych i ewentualnej kompetencji regulatora do zastąpienia tych stosunków odpowiednim stosunkiem o charakterze administracyjno-cywilnym (decyzją regulacyjną). Należy wyjaśnić, że w opinii projektodawcy brak jest ustawowych uprawnień operatorów sieci elektroenergetycznych do żądania od przedsiębiorców telekomunikacyjnych stosowania się do reguł i procedur, które nie wynikają z powszechnie obowiązującego prawa (co także uzasadnia brak konieczności dodatkowej interwencji legislacyjnej w tym zakresie). Ministerstwo dało wyraz takiemu rozumieniu otoczenia prawnego współpracy operatorów telekomunikacyjnych z operatorami elektroenergetycznymi w wydanych w kwietniu 2020 r. dobrych praktykach w zakresie korzystania z podbudowy słupowej.</p>
6 1	Art. 30 pkt 12 lit.	LEWIAT AN	LEWIATAN pozytywnie ocenia pominięcie w projekcie ustawy obowiązku uzgadniania / zasięgania opinii treści decyzji Prezesa UKE dotyczących dostępu do infrastruktury technicznej z innymi regulatorami sektorowymi (Prezes URE/UTK).	<p>Uwaga ogólna</p>

	c, pkt 15 lit. c oraz pkt 21			
6 2	Art. 30 pkt 15 lit. a	LEWIATAN	<p>LEWIATAN zwraca uwagę, że zaproponowany przepis, dotyczący rozstrzygania sporów, nie zawiera obecnie przesłanek, jakimi powinien kierować się Prezes UKE przy wydawaniu decyzji o dostępie do infrastruktury technicznej (inaczej niż to jest ujęte w obecnie obowiązujących przepisach).</p> <p>art. 22 ust. 1 megaustawy w zaproponowanym brzmieniu odsyła do działu III rozdział 3 projektu ustawy PKE (który zawiera przepisy proceduralne a nie materialne (w tym dot. w/w przesłanek).</p> <p>Będziemy wdzięczni za wyjaśnienie tej kwestii.</p>	Uwaga uwzględniona
6 3	Art. 30 pkt 15 lit. a	PIIT	<p>Projektowane zastąpienie obecnego art. 22 ust. 1 megaustawy (zgodnie z którym „Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, <u>biorąc pod uwagę w szczególności konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu</u>”) proponowanym w projekcie przepisem, zgodnie z którym „Do sporów dotyczących zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej stosuje się przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem ustępów kolejnych” <u>powoduje skutek w postaci wykreślenia przesłanek, którymi kieruje się Prezes UKE przy wydawaniu decyzji o dostępie do infrastruktury technicznej.</u></p> <p>Wskazać przy tym należy, że dział III rozdział 3 projektu ustawy PKE, do którego odsyłać ma art. 22 ust. 1 megaustawy w projektowanym brzmieniu <u>dotyczy koordynacji dostępu, a więc zawiera przepisy proceduralne dotyczące postępowania przed Prezesem UKE, a nie przepisy wskazujące przesłanki brane pod uwagę przez Prezesa UKE przy regulowaniu danej formy dostępu</u> (te – nawet w przypadku różnych form dostępu – regulowane są generalnie lub w odniesieniu do każdej z form dostępu w określonym przepisie</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>„merytorycznym” dotyczącym danej formy dostępu – np. poszczególne przepisy zawarte w dziale III rozdział 2 projektu PKE – dostęp symetryczny).</p> <p>Nie jest przy tym jasne, czy jest to celowy zabieg i <u>jakie w związku z tym przesłanki Prezes UKE będzie brał pod uwagę wydając decyzję w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej?</u></p> <p>Warto zaznaczyć, że przesłanki te znajdują swoją podstawę w art. 3 ust. 5 akapit pierwszy Dyrektywy kosztowej, zgodnie z którym państwa członkowskie wymagają, aby krajowy organ ds. rozstrzygania sporów, o którym mowa w ust. 4, uwzględniając w pełni zasadę proporcjonalności, wydał wiążącą decyzję rozwiązującą spór rozpoczęty zgodnie z ust. 4, obejmującą ustalenie sprawiedliwych i rozsądnych zasad i warunków, w tym w stosownych przypadkach ceny.</p>	
6 4	Art. 30 pkt 15 lit. b – dot. art. 22 ust. 4 mega ustaw y	PIIT	Projektowany przepis zawiera błędne odesłanie do kryteriów, o których mowa w ust. 3 i 4 (prawidłowo powinno być ust. 2 i 3 – kryteria dotyczące ustalania opłat z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej).	Uwaga uwzględniona
6 5	Art. 30 pkt 12 lit. c, pkt 15 lit. c oraz	PIIT	Wyrażamy poparcie dla usunięcia obowiązku uzgadniania / zasięgnięcia opinii treści decyzji Prezesa UKE dotyczących dostępu do infrastruktury technicznej z innymi regulatorami sektorowymi (Prezes URE/UTK). W tym zakresie w pełni należy podzielić, która już była przedstawiana przez Ministerstwo Cyfryzacji w toku prac nad ostatnią nowelizacją megaustawy, gdzie wskazywane było m.in. że: „ <i>W skrajnych sytuacjach, w przypadku braku uzgodnienia projektu decyzji z innymi wymaganymi organami, może to doprowadzić do niemożliwości zakończenia postępowania administracyjnego wydaniem decyzji ustalającej</i>	Uwaga ogólna, przyjęta do wiadomości

pkt 21	<p><i>warunki dostępu do infrastruktury technicznej. Z oczywistych względów takie rozwiązanie w praktyce może przelożyć się na opóźnienie czy też całkowite umożliwienie realizacji szybkich sieci telekomunikacyjnych z wykorzystaniem dostępu do infrastruktury technicznej, co należy uznać za jedną z istotnych barier dla procesu inwestycyjnego w telekomunikacji. Należy ponadto podkreślić, iż przepisy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (tzw. Dyrektywy kosztowej) w części dotyczącej dostępu do infrastruktury technicznej (art. 3), które zostały implementowane m.in. do przepisów dotyczących dostępu do infrastruktury technicznej operatorów sieci, nie przewidują jakiegokolwiek formy obowiązku uzgadniania / opiniowania decyzji krajowego regulatora sektora telekomunikacyjnego z innymi krajowymi regulatorami sektorowymi. Dlatego przewidziane w ustawie dodatkowe obostrzenia (zarówno w aktualnej postaci, jak i w złagodzonej – zgodnie z projektem ustawy) i tak stanowią rozwiązania dalej idące niż przewidziane w tym zakresie w Dyrektywie kosztowej. W zakresie dostępu do infrastruktury technicznej podkreślenia wymaga również fakt, iż uzyskanie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych dostępu do tego typu infrastruktury dla celów związanych z realizacją szybkich sieci telekomunikacyjnych jest znaczącym ułatwieniem w realizacji tego typu sieci, w szczególności na terenach o niskiej gęstości zaludnienia, gdzie realizacja tego typu sieci, bez uzyskania dostępu do już istniejącej infrastruktury technicznej, mogłaby być z przyczyn ekonomicznych w ogóle niemożliwa. Z powyższych względów niezwykle istotne jest, aby w przypadku braku osiągnięcia porozumienia pomiędzy stronami negocjującymi umowę o dostępie do infrastruktury technicznej, Prezes UKE w sposób prawidłowy, sprawny i przede wszystkim terminowy realizował swoje ustawowe obowiązki związane z prowadzeniem postępowań i wydawaniem decyzji administracyjnych zastępujących umowy o dostępie do infrastruktury technicznej. Wszelkie ewentualne nieprawidłowości i opóźnienia w tym zakresie powodują bowiem niemożność realizacji planowanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych inwestycji związanych z rozbudową sieci, a finalnie powodują ograniczenia w dostępie do nowoczesnych usług telekomunikacyjnych dla użytkowników końcowych w Polsce.”.</i></p>	
-----------	--	--

			<p>Tytułem uzupełnienia dodać można, że zgodnie z art. 3 ust. 5 Dyrektywy kosztowej (2014/61/UE), państwa członkowskie wymagają, aby krajowy organ ds. rozstrzygania sporów, o którym mowa w ust. 4, uwzględniając w pełni zasadę proporcjonalności, wydał wiążąca decyzje rozwiązującą spór rozpoczęty zgodnie z ust. 4, obejmującą ustalenie sprawiedliwych i rozsądnych zasad i warunków, w tym w stosownych przypadkach ceny. Trudno, w przypadku konieczności uzgadniania/zasięgania opinii przez Prezesa UKE treści decyzji o dostępie do infrastruktury technicznej energetycznej i kolejowej mówić o pełnej realizacji wymagania związanego z realizacją uprawnienia do wydania wiążącej decyzji, skoro w omawianym zakresie Prezes UKE musi uzgodnić (a więc faktycznie uzyskać akceptację dla każdego z jej postanowień objętych koniecznością uzgodnienia) jej treść z innymi regulatorami sektorowymi. A zatem proponowana zmiana polegająca na wykreśleniu obowiązku pozyskiwania przez Prezesa UKE stanowisk (uzgodnienia lub opinii) innych organów będzie służyła realizacji w/w celów, a także zapewni możliwie pełną transpozycję przepisów Dyrektywy kosztowej, która w chwili obecnej wydaje się nie mieć pełnego charakteru.</p>	
6 6	Art. 30 pkt 17 dot. art. 24 mega ustaw y	PIIT	<p>W zakresie rozwiązania dotyczącego obowiązku przekazywania umów o dostępie do infrastruktury technicznej (zgodnie z projektowanym przepisem następuje tu odesłanie do art. 155 projektu PKE) w pełni aktualne pozostają uwagi Izby dotyczące art. 155 projektu PKE związane z nadmiarowością obowiązku w proponowanym kształcie oraz uzasadnieniem dla modyfikacji tych przepisów, poprzez zastąpienie bezwzględnego obowiązku przekazywania umów, wprowadzeniem możliwości wezwania przez Prezesa UKE do przekazania przez określony podmiot określonej kategorii umów. Szersze uzasadnienie zostało przedstawione w tym zakresie w uwadze do art. 155 projektu PKE.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Ze względu na znaczną liczbę podmiotów zobowiązanych do przekazania umowy, a także uwzględniając ich znaczenie dla nadzoru rynku przez Prezesa UKE, nie jest uzasadnione przyjęcie proponowanego rozwiązania.</p>
6 7	Art. 30 pkt 22	LEWIAT AN	<p>Wątpliwości LEWIATAN budzi ujęcie przesłanek zawartych w art. 27 megaustawy, które sugeruje, że podstawą do zapewnienia dostępu do sieci telekomunikacyjnych, których budowa lub nabycie było finansowane ze środków publicznych, jest sam fakt że dana infrastruktura została dofinansowana ze środków publicznych (co potwierdza uzasadnienie do projektu ustawy).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Po pierwsze należy wyjaśnić, że zgodnie z projektowanymi przepisami przejściowymi nowe brzmienie art. 27 Megaustawy stosowane będzie wyłącznie do infrastruktury, która powstanie lub do której nabycie praw nastąpi po wejściu w</p>

			<p>Uzasadnienie do projektu ustawy dodatkowo wskazuje, że Prezes UKE będzie nadal brał pod uwagę akty, na podstawie których udzielone zostało wsparcie publiczne. Brakuje jednak jasności na jakiej podstawie będzie się to odbywać.</p>	<p>życie ustawy. Co się zaś tyczy brania przez Prezesa UKE pod uwagę dokumentów, na podstawie których zostało udzielone wsparcie publiczne, należy wyjaśnić, że jest to wskazówka dla Prezesa UKE w zakresie prowadzenia postępowania dowodowego, aby w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o dostępie do „współfinansowanej” infrastruktury, jak również w samym rozstrzygnięciu, nie pominął ewentualnych szczególnych zobowiązań nałożonych na beneficjenta tego współfinansowania.</p>
6 8	Art. 30 pkt 22	PIIT	<p>Przepis wprowadza zmianę w art. 27 megaustawy, polegająca na usunięciu wskazania podstawy do zapewnienia dostępu do sieci telekomunikacyjnych, których budowa lub nabycie było finansowane ze środków publicznych. Dotychczas niewystarczające było to, że infrastruktura została wybudowana z udziałem środków publicznych, ale zobowiązanie do zapewnienia dostępu musiało wynikać „z przepisów prawa, decyzji, umów lub innych aktów, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków publicznych tej budowy, przebudowy, tego remontu lub nabycia praw.”. Usunięcie tego odwołania powoduje, że taki dostęp jest bezwarunkowy tzn. wystarczające jest to, że dana infrastruktura została dofinansowana ze środków publicznych. Potwierdza to uzasadnienie do ustawy wprowadzającej PKE, w którym napisano „<i>Jedyną merytoryczną zmianą w art. 27 Megaustawy jest odejście od „względności” obowiązku zapewniania dostępu do sieci telekomunikacyjnych, których budowa lub nabycie było finansowane ze środków publicznych.</i>”.</p> <p>Co prawda dalej uzasadnienie wskazuje, że Prezes UKE w postępowaniach rozstrzygających spory o dostęp do tej infrastruktury będzie nadal brał pod uwagę akty, na podstawie których udzielone zostało wsparcie publiczne, ale nie jest jasne na jakiej podstawie i jakie przepisy będą zobowiązywać Prezesa UKE do takiego postępowania.</p> <p><u>Proponowane rozwiązanie budzi zatem wątpliwości, gdyż wprowadza istotną zmianę w warunkach na jakich przedsiębiorcy telekomunikacyjni i</u></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Wyjaśnienie jak wyżej do uwagi Konfederacji Lewiatan.</p>

			<p><u>inne podmioty zdecydowały się do udziału w realizacji projektów budowy sieci z udziałem środków publicznych.</u> Przykładowo w projektach budowanych z udziałem środków publicznych przyznawanych w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa obowiązek zapewnienia dostępu hurtowego do hurtowych usług aktywnych został określony na 7 lat. Aktualnie wprowadzona zmiana przepisów może oznaczać, że obowiązki te nie będą ograniczone w czasie.</p>	
6 9	Art. 30 pkt 23 lit. a, b, c, j oraz art. 49 pkt 2	PIIT	<p>Przepisy te wprowadzają zmiany w art. 29 megaustawy poprzez zobowiązanie Prezesa UKE do uwzględnienia w ramach corocznej inwentaryzacji informacji o planowanej infrastrukturze telekomunikacyjnej i publicznych sieciach telekomunikacyjnych, które zapewnią lub umożliwią zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s w ciągu 3 lat, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku oraz ich aktualizacji corocznie w terminie do dnia 31 marca. Jednocześnie więc nakłada na jednostki samorządu terytorialnego (dalej: JST) i na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązek przekazywania danych o planowej infrastrukturze. Planowane zobowiązanie jest w naszej ocenie nadmiarowe i nie jest jasne jakim celem miałyby służyć. <u>Obowiązek ten jest dodatkowym obciążeniem zarówno dla Regulatora, a także dla podmiotów zobowiązanych do przekazania danych, w tym przedsiębiorców telekomunikacyjnych.</u></p> <p>Planowane zobowiązania, w naszej ocenie wykraczają poza wymagania przewidziane w art. 22 ust. 1 EKŁE, który nie nakłada obowiązku uwzględniania prognozy w przeprowadzanych analizach geograficznych zasięgu sieci. Art. 22 ust. 1 EKŁE stanowi, że analiza geograficzna może zawierać prognozę dotyczącą zasięgu sieci szerokopasmowych, w tym sieci o bardzo dużej przepustowości. Przepis ten nie wprowadza obowiązku przeprowadzania takiej prognozy, a daje jedynie taką możliwość. Tym bardziej przepis ten nie nakłada obowiązku przeprowadzania analizy geograficznej z uwzględnieniem prognoz corocznie i przekazywania danych o planowanych inwestycjach również corocznie. Takie podejście potwierdzają również Wytyczne BEREC w dokumencie „<i>Guidelines on Geographical surveys of network deployments</i>” z dnia 5 marca 2020 r. <u>W związku z tym wnosimy o usunięcie takiego zobowiązania, aby nie powodować nadmiernego obciążenia dla JST i przedsiębiorców w zakresie sprawozdawczości, która już aktualnie jest już dość rozbudowanym</u></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektodawca od wielu lat (także przed upublicznieniem pierwszych wersji projektu EKŁE) sygnalizował rynkowi telekomunikacyjnemu, że docelowo zamierza uzupełnić zakres inwentaryzacji o plany inwestycyjne. Ponadto należy wyjaśnić, że informacje o planach inwestycyjnych nie służą i nie będą służyć wyłącznie celom udzielania pomocy publicznej na sieci szerokopasmowe, ale stanowić będą cenne źródło danych dla prowadzonych przez Prezesa UKE analiz geograficznych i rynkowych.</p> <p>Jednocześnie należy wyjaśnić, że nie należy utożsamiać procesu zbierania planów inwestycyjnych w ramach inwentaryzacji z procesem zbierania planów inwestycyjnych w otwartych konsultacjach społecznych organizowanych dotychczas przez Ministra Cyfryzacji. Procesy te z uwagi na ich różne oparcie w przepisach prawa będą mieć różny zakres przedmiotowy, zaś rzeczywisty zakres obowiązku inwentaryzacji planów inwestycyjnych zostanie przecież określony w rozporządzeniu, które będzie odrębnie konsultowane z rynkiem</p>

			<p><u>obowiązkiem.</u> Należy także uwzględnić, iż dane dotyczące planów inwestycyjnych są danymi wrażliwymi z punktu widzenia konkurencji, co też powinno prowadzić do ograniczenia zakresu przekazywanych danych.</p> <p><u>Ponadto zbieranie danych powinno być uzasadnione i wykorzystane dla realizacji priorytetowych, ściśle określonych celów publicznych, a nie dla bliżej niesprecyzowanych lub ogólnikowo określonych potrzeb regulatorów. Przekazywanie planów w szczególności nie powinno, więc dotyczyć obszarów, gdzie istnieje infrastruktura pozwalająca uzyskać wydajność pod względem prędkości pobierania danych na poziomie co najmniej 100 Mb/s, bowiem cele rozwoju sieci o bardzo dużej przepustowości zostały już tam osiągnięte, a obszar ten jest obszarem konkurencyjnym.</u></p> <p><u>Przekazywanie planów inwestycyjnych powinno dotyczyć tylko sytuacji, gdy państwo planuje przeznaczyć środki publiczne na wsparcie inwestycji w obszarach, gdzie nie ma sieci o określonych parametrach i nie są to obszary atrakcyjne komercyjnie.</u> Przekazanie danych w takiej sytuacji powinno mieć charakter obligatoryjny. Wynika to z jednej strony z tego, że środki publiczne powinny być kierowane na obszary, które nie są atrakcyjne ekonomicznie, a z drugiej, aby w sytuacji podjęcia decyzji przez państwo o interwencji, przedsiębiorcy lub inne podmioty poprzez swoje działania, nie pogarszały wyniku ekonomicznego na tych trudnych inwestycyjnie obszarach.</p>	<p>telekomunikacyjnym. Należy jednak oczekiwać, że zakres ten będzie minimalny do zapewnienia Prezesowi UKE dostępu do wiarygodnych informacji o planach inwestycyjnych oraz równoległe dla jak najmniejszego obciążenia podmiotów zobowiązanych.</p>
7 0	Art. 30 pkt 23 lit. a, b, c, j oraz art. 49 pkt 2	PIIT	<p><u>Nie jest jasne jakie są konsekwencje przekazania planów inwestycyjnych i ich niezrealizowania. Może bowiem wystąpić sytuacja, że pomimo tego, że przedsiębiorca zaplanuje inwestycje, to może swoje plany zmienić. Czy możliwość aktualizacji planu oznacza, że zgłoszenie planu inwestycyjnego w roku X może zostać zmienione lub nawet wycofane w roku X+1 bez ponoszenia ryzyka nałożenia kar przez Prezesa UKE? Czy możliwa jest realizacja inwestycji w zakresie wykraczającym poza zgłoszony plan przed zgłoszeniem aktualizacji Prezesowi UKE np. w innym obszarze geograficznym?</u></p> <p><u>Nie jest jasne też jakie konsekwencje są złożenia oświadczenia o nieposiadaniu planów inwestycyjnych i zrealizowaniu pewnych inwestycji w ciągu tego samego roku.</u> Czy złożenie takiego oświadczenia oznaczałoby, że dany przedsiębiorca nie może realizować żadnych inwestycji na terenie całej</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Do przekazywania danych o planach inwestycyjnych zastosowanie będą mieć ogólne przepisy sankcjonujące nierzetelne przekazywanie informacji na podstawie obowiązków określonych w Megaustawie, których zastosowanie pozostanie fakultatywne. Należy jednak wyjaśnić, że obawy wyrażone w uwadze są przesadzone – np. nakładanie kar w sytuacji objęcia inwestycją obszaru dodatkowego względem obszarów sprawozdanych w inwentaryzacji, co jest sytuacją pozytywną z punktu widzenia</p>

		<p>Polski, nawet na obszarach konkurencyjnych, gdzie istnieje już infrastruktura pozwalająca na świadczenie usług o parametrze 100 Mb/s, i nie może realizować takich inwestycji dla klientów zgłaszających takie zapotrzebowanie, w tym zwłaszcza klientów biznesowych?</p> <p><u>Jeśli przedsiębiorcy nie mogliby swobodnie zmieniać (tzn. bez ponoszenia konsekwencji ryzyka nałożenia kar) swoich planów na obszarach gdzie jest już infrastruktura pozwalająca na świadczenie usług o parametrze 100 Mb/s, a także na obszarach gdzie nie jest planowane wykorzystanie środków publicznych do wsparcia inwestycji w ciągu danego roku, to wprowadzone przepisy doprowadzą do zahamowania inwestycji komercyjnych, sztucznego nadzoru państwa nad realizacją komercyjnych inwestycji i ograniczenia konkurencji na tych rynkach. Prowadziłoby to również do naruszenia konstytucyjnej zasady wolności działalności gospodarczej oraz byłoby sprzeczne z zasadą wyrażoną w ustawie Prawo przedsiębiorców stanowiącą, że ochrona i wspieranie wolności działalności gospodarczej przyczyniają się do rozwoju gospodarki oraz do wzrostu dobrobytu społecznego.</u></p> <p>Inwestycje odpowiadają na popyt, który może się zmieniać także w ciągu roku. Mało prawdopodobne jest, aby klient, zwłaszcza biznesowy chciał czekać rok na realizację inwestycji, bo przedsiębiorca nie ujął jego lokalizacji w swoich planach inwestycyjnych i musi najpierw zgłosić plan inwestycyjny do UKE aby go zrealizować. Zmieniają się również dane adresowe, pojawiają się nowe lokalizacje, bo np. ktoś wybudował nowy budynek lub nawet całe osiedle mieszkaniowe - i w takiej sytuacji czy również przedsiębiorca najpierw musiałby zgłosić plan, a dopiero później realizować inwestycję?</p> <p>Należy zwrócić uwagę, że w Polsce niska sprawdzalność planów inwestycyjnych wynika z szeregu przyczyn, do których należy zaliczyć:</p> <ul style="list-style-type: none"> • błędy w bazach adresowych, mapach geodezyjnych itp., • nieregulowany stan prawny gruntów i nieruchomości, • przedłużający się czas podejmowania decyzji przez administrację publiczną oraz brak pozytywnych decyzji odpowiednich organów wymaganych dla przeprowadzenia inwestycji, 	<p>użytkowników końcowych oraz rynku, byłoby oczywiście niezasadne. Nie należy także domniemywać złej woli regulatora w podejściu do stosowania się przez operatorów do nowego obowiązku sprawozdawczego.</p>
--	--	---	---

			<ul style="list-style-type: none"> • przedłużający się czas podejmowania decyzji o wyrażeniu zgody przez właścicieli lub ich odmowa, • istotnie wyższy koszt realizacji inwestycji w stosunku do założeń np. ze względu na koszty odtworzenia nawierzchni lub żądanych odszkodowań, konieczność wybudowania dodatkowej infrastruktury (np. gdy inwestor zakładał skorzystanie z istniejących słupów lub kanalizacji, a okazało się to z różnych przyczyn niemożliwe), wzrost kosztów usług i materiałów, wzrost kosztów zatrudnienia, • inne niemożliwe lub trudne do przewidzenia okoliczności np. pogodowe, niemożność pozyskania podwykonawców w określonym czasie itp. <p>W związku z powyższym usunięcie planowanych przepisów jest jak najbardziej uzasadnione. Tylko z daleko posuniętej ostrożności wskazujemy, że proponowane terminy przekazywania danych o planowanych inwestycjach są nieadekwatne do specyfiki planowania realizacji inwestycji telekomunikacyjnych. Plany, zwłaszcza o horyzoncie trzyletnim, jak wskazaliśmy powyżej charakteryzują się zmiennością oraz zakładają pewien margines nierealizowalności i niedokładności. W związku z tym przekazywanie planu według stanu sprzed trzech miesięcy (na koniec lutego, plan z grudnia) oznacza, że w momencie ich przekazywania plany te mogą już nie być w pełni aktualne. Naszym zdaniem po pierwsze plany powinny być przekazywane jako plany aktualne na dzień przekazania. Ponadto możliwość aktualizacji powinna być częstsza, nawet comiesięczna. W relacjach międzyoperatorskich spotykaną praktyką jest publikowanie planów o horyzoncie czasowym 3-4 miesięcznym, z comiesięczną aktualizacją danych o zrealizowanych inwestycjach w danym miesiącu oraz planowanych na kolejne 3- 4 miesiące.</p>	
7 1	Art. 30 pkt 23 lit. c	PIIT	<p>Zmiany do art. 29 ust. 2b megaustawy polegają na nałożeniu zobowiązania na podmioty wskazane w ust. 2 art. 29 megaustawy, w tym przedsiębiorców telekomunikacyjnych do corocznego podawania informacji o nie posiadaniu planów inwestycyjnych.</p> <p>Podobnie jak w uwagach powyżej do art. 30 pkt 23 oraz do art. 49 pkt 2 ustawy wprowadzającej PKE uważamy, że zobowiązanie jest nadmiarowe i powinno zostać usunięte. Przekazywanie takich informacji powinno być jedynie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Wyjaśnienie jak wyżej. Co do istoty oświadczenia należy wyjaśnić, że spełnia ono funkcję gwarancyjną dla Prezesa UKE w zakresie możliwości ustalenia, czy podmiot zobowiązany do uczestnictwa w inwentaryzacji wykonuje te zobowiązania oraz jaki jest stopień rzetelności tego wykonania.</p>

			ograniczone tylko do sytuacji (obszarów), gdy państwo planuje przeznaczyć środki publiczne na wsparcie inwestycji.	
7 2	Art. 30 pkt 23 lit. f	PIIT	<p>Przepis ten wprowadza zmiany do art. 29 poprzez dodanie ust. 5a- 5c megaustawy poprzez wprowadzenie możliwości przeprowadzenia przez Prezesa UKE otwartych konsultacji planów dla wybranych obszarów geograficznych.</p> <p><u>Nie jest jasne co się dzieje ze zgłoszonym zamiarem objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną i jaka jest relacja w taki sposób przekazanych planów inwestycyjnych do planów inwestycyjnych przekazanych w ramach inwentaryzacji.</u></p> <p><u>Projektowane przepisy powinny być uzupełnione o informację, że konsultacje i zgłoszenia planów inwestycyjnych dotyczą tylko sytuacji (obszarów), gdy państwo planuje przeznaczyć środki publiczne na wsparcie inwestycji w obszarach, gdzie nie ma sieci o określonych parametrach i nie są to obszary atrakcyjne komercyjnie.</u> Przekazanie danych w takiej sytuacji powinno mieć charakter obligatoryjny i dotyczyć informacji o planowanych inwestycjach, jak i o ich braku. Wynika to z jednej strony z tego, że środki publiczne powinny być kierowane na obszary, które nie są atrakcyjne ekonomicznie, a z drugiej, aby w sytuacji podjęcia decyzji przez państwo o interwencji, przedsiębiorcy lub inne podmioty poprzez swoje działania, nie pogarszały wyniku ekonomicznego na tych trudnych inwestycyjnie obszarach.</p> <p>W projektowanych przepisach brakuje informacji w jaki sposób przekazywane przez przedsiębiorców i inne podmioty plany będą podlegać weryfikacji. Taka weryfikacja powinna odbywać się na podstawie przejrzystego i obiektywnego mechanizmu. Zgłaszający plany winni otrzymać informacje o wyniku tej weryfikacji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proponowane uzupełnienie przepisów nie jest konieczne, bowiem konsultowanie tzw. obszarów wykluczenia cyfrowego projektowane jest jako fakultatywne uprawnienie Prezesa UKE (zgodnie zresztą z przepisami EKŁE). Stąd to Prezes UKE każdorazowo będzie podejmować decyzję, czy zachodzi jakiegokolwiek uzasadnienie do uruchomienia projektowanego procesu.</p>
7 3	Art. 30 pkt 23 lit. j	PIIT	Projektowane przepisy dotyczą publikacji danych o planowanej infrastrukturze. Publikacja nie powinna dotyczyć planów inwestycji komercyjnych realizowanych na obszarach gdzie już istnieje infrastruktura która zapewnia lub umożliwia zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Do publikacji zastosowanie będą mieć postanowienia PKE o tajemnicy przedsiębiorstwa, w tym zasad zastrzegania i uchylania zastrzeżeń.</p>
7 4	Art. 30 pkt	LEWIAT AN	LEWIATAN wskazuje, że omawiane przepisy wprowadzają zmiany w art. 29 megaustawy, nakładając na jednostki samorządu terytorialnego (dalej: JST) i na	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wyjaśnienie jak do uwag PIIT.</p>

	23 lit. a, b, c, j oraz art. 49 pkt 2		<p>przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązek przekazywania danych o planowej infrastrukturze.</p> <p>Zdaniem LEWIATAN wspomniany obowiązek nie został przewidziany w EKŁE i w ocenie rynku jest on nadmiarowy. Sugerujemy rezygnację z przepisu.</p> <p>LEWIATAN pragnie przypomnieć, że zasadą powinno być zbieranie danych, które jest uzasadnione i wykorzystane dla realizacji priorytetowych, ściśle określonych celów publicznych, a nie dla bliżej niesprecyzowanych lub ogólnikowo określonych potrzeb regulatorów.</p>	
7 5	Art. 30 pkt 23 lit. a, b, c, j oraz art. 49 pkt 2	LEWIAT AN	<p>Przepis nie adresuje podstawowych kwestii takich jak m.in.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jakie są skutki złożenia planów inwestycyjnych a później ich niezrealizowania? • Czy aktualizacja planu w danym roku jest równoznaczna z możliwością jego zmiany lub wycofania (bez ponoszenia ryzyka ew. kar)? • Czy inwestycje można zrealizować w zakresie wykraczającym poza zgłoszony plan (jeszcze przed zgłoszeniem aktualizacji Prezesowi UKE)? • Jakie są skutki złożenia oświadczenia o nieposiadaniu planów inwestycyjnych i zrealizowaniu pewnych inwestycji w ciągu tego samego roku? <p>Inwestycje to obszar dynamicznych zmian (zmiana popytu, danych adresowych, lokalizacji). Przepisy dotyczące inwestycji powinny zatem uwzględniać tę specyfikę i pozwalać na dużą elastyczność (w zakresie dotyczącym procedur zgłaszania i realizacji inwestycji).</p> <p>Zwracamy uwagę, że proponowane terminy przekazywania danych o planowanych inwestycjach są nieadekwatne do specyfiki planowania realizacji inwestycji telekomunikacyjnych. Naszym zdaniem plany powinny być przekazywane jako plany aktualne na dzień przekazania, a możliwość aktualizacji powinna być częstsza, nawet comiesięczna.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Wyjaśnienie jak do uwag PIIT.</p>

7 6	Art. 30 pkt 23 lit. c	LEWIAT AN	<p>Przepis nakłada na jego adresatów, w tym przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązek corocznego podawania informacji o nie posiadaniu planów inwestycyjnych.</p> <p>Podobnie jak w uwagach powyżej uważamy, że zobowiązanie jest nadmiarowe i powinno zostać usunięte.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Wyjaśnienie jak do uwag PIIT.</p>
7 7	Art. 30 pkt 23 lit. f	LEWIAT AN	<p>LEWIATAN proponuje by projektowane przepisy zostały uzupełnione o informację, że konsultacje i zgłoszenia planów inwestycyjnych dotyczą tylko sytuacji (obszarów), gdy państwo planuje przeznaczyć środki publiczne na wsparcie inwestycji w obszarach, gdzie nie ma sieci o określonych parametrach i nie są to obszary atrakcyjne komercyjnie.</p> <p>W opisywanej sytuacji przekazanie powinno mieć charakter obowiązkowy i dotyczyć informacji o planowanych inwestycjach, jak i o ich braku.</p> <p>Apelujemy o uzupełnienie przepisu o dookreślenie sposobu weryfikacji przekazywanych przez przedsiębiorców i inne podmioty planów (konieczne w oparciu o przejrzysty i obiektywny mechanizm) oraz wprowadzenie obowiązku przesyłania informacji o wyniku tej weryfikacji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Wyjaśnienie jak do uwag PIIT.</p>
7 8	Art. 30 pkt 23 lit. j	LEWIAT AN	<p>LEWIATAN wnosi o to, by publikacja danych o planowanej infrastrukturze nie dotyczyła planów inwestycji komercyjnych realizowanych na obszarach gdzie już istnieje infrastruktura która zapewnia lub umożliwia zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Wyjaśnienie jak do uwag PIIT.</p>
7 9	Art. 30 pkt 27 lit. d – dot. art. 30 ust. 3a mega	PIIT	<p><u>Wyrażamy zdecydowany sprzeciw wobec rozwiązania polegającego na wykreśleniu w art. 30 ust. 3a jednoznacznego stwierdzenia, że dostęp do nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1 megaustawy jest nieodpłatny.</u></p> <p>Niezależnie od faktu, czy projektowana zmiana jest wynikiem omyłki, czy celowym zabiegiem związanym z nowo proponowaną treścią art. 30 ust. 3b (zgodnie z którym <i>W przypadku uzyskania dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny może ponosić opłaty obejmujące wyłącznie zwrot kosztów...</i>) projektowana zmiana może być źródłem wysuwania przez podmioty zobowiązane do zapewnienia dostępu do nieruchomości na cele telekomunikacyjne niezasadnych żądań dotyczących uiszczania opłat z tytułu</p>	<p>Uwaga uwzględniona Przepis został doprecyzowany, aby uniknąć wskazanych wątpliwości przez zgłaszających uwagi.</p>

	ustaw y		realizacji ustawowego obowiązku zapewniania dostępu. <u>Nieodpłatność dostępu do nieruchomości była i jest zasadą, która jednoznacznie powinna wybrzmieć w treści art. 30 ust. 3a. Wszelkie zmiany w tym zakresie należy uznać za niecelowe oraz mogące być źródłem potencjalnych sporów.</u> Natomiast ewentualnym rozwiązaniem „ <i>problemów natury interpretacyjnej</i> ” związanych z „ <i>redakcją tego przepisu w powiązaniu z przepisami odnoszącymi się do ponoszenia kosztów</i> ” (tak w uzasadnieniu) powinna być co najwyżej odpowiednia redakcja art. 30 ust. 3b dotyczącego kosztów ponoszonych przez przedsiębiorcę w przypadku uzyskania nieodpłatnego dostępu do nieruchomości, a nie zmiana polegająca na wykreśleniu z treści art. 30 ust. 3a odniesienia do dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 megaustawy.	
8 0	Art. 30 pkt 27 lit. d – dot. art. 30 ust. 3a mega ustaw y	LEWIAT AN	Jesteśmy przeciwni wykreśleniu w art. 30 ust. 3a jednoznacznego stwierdzenia, że dostęp do nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1 megaustawy jest nieodpłatny. Opowiadamy się za pełnym respektowaniem zasady nieodpłatność dostępu do nieruchomości. Obawy rynku budzi to, że projektowana zmiana może być źródłem wysuwania przez podmioty zobowiązane do zapewnienia dostępu do nieruchomości na cele telekomunikacyjne niezasadnych żądań dotyczących uiszczania opłat z tytułu realizacji ustawowego obowiązku zapewniania dostępu.	Uwaga uwzględniona
8 1	Art. 30 pkt 27 lit. e – dot. art. 30 ust. 3b mega	PIIT	Zgodnie z obowiązującym aktualnym brzmieniem megaustawy, dostęp do nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 megaustawy jest nieodpłatny (art. 30 ust. 3a megaustawy), ale zgodnie z art. 30 ust. 3b megaustawy przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi koszty: <i>1) związane z udostępnieniem nieruchomości w celu wykorzystywania istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku albo doprowadzenia do budynku przyłącza telekomunikacyjnego lub wykonania instalacji telekomunikacyjnej budynku, w tym przywrócenia stanu pierwotnego;</i>	Uwaga częściowo uwzględniona Przepis został doprecyzowany, aby uniknąć wskazanych wątpliwości przez zgłaszających uwagi.

ustawy	<p>2) utrzymania udostępnionego przyłącza telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub całości lub części kabla telekomunikacyjnego.</p> <p>Aktualne brzmienie art. 30 ust. 3b megaustawy sprzyja wysuwaniu przez dysponentów nieruchomości nieuzasadnionych żądań dotyczących uiszczania opłat z tytułu takich czynności jak np. koszt obsługi dźwigów osobowych (zwiększone wykorzystywanie urządzeń), koszt sprzątania (zwiększony ruch na terenie budynku i posesji), czy koszt obsługi ze strony firmy dozorującej osiedle (rejestracja wzmożonego ruchu), które w rzeczywistości stanowią ukrytą formę opłat za dostęp do nieruchomości. W sposób oczywisty nie są to uzasadnione koszty związane bezpośrednio z faktem uzyskania dostępu do nieruchomości na cele telekomunikacyjne, nie mniej hipotetycznie można je zaliczyć – zgodnie z brzmieniem przepisu – np. do kategorii „kosztów związanych z udostępnieniem nieruchomości w celu (...) wykonania instalacji telekomunikacyjnej budynku”, z czego korzystają niektórzy dysponenti nieruchomości chcąc uzyskać nieuzasadnione opłaty z tytułu dostępu, względnie zablokować udzielenie dostępu do nieruchomości.</p> <p><u>Niestety zaproponowana zarówno w projekcie PKE poddanym prekonsultacjom jak i w aktualnej wersji skierowanej do właściwych konsultacji publicznych zmiana omawianego przepisu wydaje się jeszcze bardziej niefortunna niż aktualne brzmienie tego przepisu i przede wszystkim może być źródłem jeszcze większych wątpliwości interpretacyjnych oraz podstawą do formułowania przez dysponentów nieruchomości żądań związanych z uiszczaniem opłat za nieodpłatny w swej istocie dostęp do nieruchomości w celu zapewnienia odpowiednich usług telekomunikacyjnych w budynku znajdującym się na danej nieruchomości.</u></p> <p>Aktualnie projekt <u>posługuje się pojęciem „kosztów, które zaistniały w związku z zapewnieniem takiego dostępu”</u>. Pod pojęciem „kosztów, które zaistniały w związku z zapewnieniem takiego dostępu” podmioty zobowiązane do zapewnienia nieodpłatnego dostępu do nieruchomości będą mogły kwalifikować każdą mniej lub bardziej nieuzasadnioną kategorię kosztów teoretycznie „zaistniałych w związku” z zapewnieniem dostępu do nieruchomości.</p> <p>Przepis ten powinien wyłącznie odnosić się do kwestii kosztów przywrócenia stanu poprzedniego. W zakresie utrzymania zrealizowanej infrastruktury jest</p>	
--------	--	--

			<p>bowiem oczywiste i niewymagające ustawowego potwierdzenia, że koszty te ponosi podmiot, który zrealizował infrastrukturę (przedsiębiorca telekomunikacyjny). Natomiast cała reszta innych czynności udostępniającego, stanowiących określone formy dostępu wyartykułowane w art. 30 ust. 1 megaustawy, są po prostu objęte ustawową zasadą nieodpłatności wynikającą z dotychczasowego brzmienia art. 30 ust. 3a. Inne dodatkowe postanowienia są zatem zbędne i aby zlikwidować źródło potencjalnych wątpliwości interpretacyjnych i podstawę do nieuzasadnionych żądań dysponentów nieruchomości mających na celu faktyczne zablokowanie dostępu, przepis art. 30 ust. 3b powinien być zatem wykreślony, względnie powinien mu być nadana zmodyfikowana w stosunku do zaproponowanej w projekcie ustawy treść:</p> <p><i>W przypadku uzyskania dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny może ponosić opłaty obejmujące wyłącznie zwrot kosztów związanych z przywróceniem stanu poprzedniego lub utrzymaniem wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, a także tych, które zaistniały w związku z zapewnieniem takiego dostępu.</i></p>	
8 2	Art. 30 pkt 27 lit. e – dot. art. 30 ust. 3b mega ustaw y	LEWIAT AN	<p>Megaustawy w jej obecnym brzmieniu zapewnia, że dostęp do nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 megaustawy jest nieodpłatny (art. 30 ust. 3a megaustawy), ale przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi koszty (o których mowa w z art. 30 ust. 3b megaustawy).</p> <p>Praktyka wskazuje, na problem wysuwania przez dysponentów nieruchomości nieuzasadnionych żądań dotyczących uiszczenia opłat z tytułu takich czynności jak np. koszt obsługi dźwigów osobowych (zwiększone wykorzystywanie urządzeń), koszt sprzątania (zwiększony ruch na terenie budynku i posesji), czy koszt obsługi ze strony firmy dozorującej osiedle (rejestracja wzmożonego ruchu), które w rzeczywistości stanowią ukrytą formę opłat za dostęp do nieruchomości.</p> <p>W związku z tym przepis art. 30 ust. 3b powinien być zatem wykreślony. Gdyby nie było to możliwe proponujemy następującą jego modyfikację:</p> <p><i>W przypadku uzyskania dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny może ponosić opłaty obejmujące wyłącznie zwrot kosztów związanych z przywróceniem stanu poprzedniego lub utrzymaniem</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Nie jest zasadne, aby przedsiębiorca telekomunikacyjny, ponosił opłaty jedynie w zakresie wskazanym przez zgłaszającego uwagę. Jeśli utrzymanie wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej pociąga za sobą koszty, to brak jest podstaw do zwalniania korzystających z niej przedsiębiorców z partycypacji w tych kosztach.</p>

			wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, a także tych, które zaistniały w związku z zapewnieniem takiego dostępu.	
8 3	Art. 30 pkt 27 nowa lit. j – dot. art. 30 ust. 5g mega ustaw y	LEWIAT AN	<p>W zakresie zmian dot. ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2410 oraz z 2020 r. poz. 471, 695 i 875) w art. 30 pkt 27 projektu ustawy wprowadzającej dot. art. 30 megaustawy postulujemy wprowadzenie dodatkowej zmiany w brzmieniu:</p> <p>„j) dodaje się ust. 5g w brzmieniu: <i>"5g. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie może żądać ustanowienia za wynagrodzeniem służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli zachodzą przesłanki zapewnienia temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu, o którym mowa w ust. 1."</i></p> <p>Przepisy wprowadzające szczególny tryb pozyskania tytułów prawnych do nieruchomości na cele inwestycji szerokopasmowych zostały wprowadzone ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (druk sejmowy 2546). Jej szczególnym celem wyrażonym w uzasadnieniu było <i>zapewnienie rozwoju dostępu do telekomunikacji, przy czym szczególne działania nakierowane są na dostęp szerokopasmowy oraz likwidację wykluczenia cyfrowego geograficznego i socjalnego</i>. Kształt art. 30 zbliżony do obecnego, tj. zakładający dostęp również do nieruchomości w celu wykonania przyłącza, a także w formule nieodpłatnej wprowadzono ustawą z dnia 12 października 2012 r. <i>o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw</i> (druk sejmowy 541). Wówczas w uzasadnieniu wyraźnie wskazano, że celem zmian jest <i>doprecyzowanie obowiązków właścicieli, użytkowników wieczystych oraz zarządców nieruchomości w zakresie zapewnienia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostępu do nieruchomości w celu zapewnienia telekomunikacji, wskazując jednocześnie, że celem dostępu ma być zapewnienie telekomunikacji w tym budynku</i>. Celem ustawodawcy było wyraźne potwierdzenie, że interes publiczny przesądza, że uzasadnionym jest udzielanie dostępu nieodpłatnie, przy zwrocie jedynie uzasadnionych kosztów wynikających z udzielenia dostępu.</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>W kolejnych latach przepisy te przyczyniły się do istotnej poprawy warunków dostępu do nieruchomości i budynków, w tym skutkując przełamaniem wielu niekorzystnych zjawisk, jakie występowały w obszarze współpracy przedsiębiorców telekomunikacyjnych, z dysponentami zasobów budynkowych. Nieoceniona była tutaj rola Prezesa UKE, który w swojej praktyce decyzyjnej rozstrzygał znaczną liczbę praktycznych problemów, wynikających ze znacznego spektrum występujących stanów faktycznych.</p> <p>Wieloletnie już funkcjonowanie w obrocie prawnym opisanej w art. 30 szczególnej instytucji dostępu do nieruchomości w celu zapewnienia telekomunikacji w budynku unaocznilo jednak istotny problem praktyczny wynikający z kolizji z ogólnymi normami Kodeksu cywilnego określającego w art. 305¹-305⁴ zasady obciążania nieruchomości służebnością przesyłu. Normy KC wykorzystywane są bowiem coraz częściej przez dysponentów nieruchomości w celu, ominięcia regulacji art. 30 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, tj. wymuszenia odpłatności z tytułu dostępu, który zgodnie z megaustawą powinien być nieodpłatny.</p> <p>Problem ten będzie trudny do jednoznacznego rozstrzygnięcia w praktyce decyzyjnej Prezesa UKE. Uzasadnia to wprowadzenie normy prawnej wyraźnie rozstrzygającej, że w przypadku wyczerpania przesłanek do udzielenia dostępu w trybie art. 30 ustawy <i>o wspieraniu rozwoju sieci i usług telekomunikacyjnych</i> nie aktualizuje się uprawnienia do ustanowienia służebności przesyłu za wynagrodzeniem.</p>	
8 4	Art. 30 pkt 29 – dot. art. 33 ust. 1 mega stawy	PIIT	<p>Końcowy fragment nowego art. 33 ust. 1 ustawy zawiera błąd. Brzmi on „<i>jeżeli nie <u>umożliwia</u> to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości...</i>”, podczas gdy powinno być „<i>jeżeli nie <u>uniemożliwia</u> to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości...</i>”.</p>	Uwaga uwzględniona

8 5	Art. 30 uwag a ogóln a	PSE SA	<p>Art. 30 UWAGA OGÓLNA Wyłączenie grupy podmiotów sektora energetycznego</p> <p>Proponujemy wyłączyć z obowiązku udostępniania zasobów, w szczególności infrastruktury technicznej oraz infrastruktury telekomunikacyjnej (oraz z innych obowiązków z tym powiązanych określonych projektowaną ustawą), operatorów sieci przesyłowej oraz operatorów sieci dystrybucyjnej – (w skrócie OSP i OSD) w rozumieniu ustawy Prawo energetyczne z dnia 10 kwietnia 1997 r. (tj. Dz.U. z 2020 r. poz. 833, z późn. zm.), zwanej dalej „PE”, którzy są właścicielami sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami i usługami, wykorzystywanej jedynie jako wsparcie technologiczne dla systemu elektroenergetycznego, który w Polsce opiera się na nowoczesnych, zdalnie sterowanych stacjach elektroenergetycznych. Dzięki sieci i infrastrukturze telekomunikacyjnej realizowane jest m.in. zdalne sterowanie stacją elektroenergetyczną z centrów dyspozytorskich (zarządzane on-line odłącznikami/wyłącznikami). Cała infrastruktura, na której opiera się przesył energii jest w energetyce zasobem chronionym. Bezawaryjne utrzymywanie redundantnej sieci telekomunikacyjnej jest niezbędne, gdyż brak komunikacji spowodowany awarią sieci telekomunikacyjnej może stać się przyczyną awarii systemu elektroenergetycznego na dużym obszarze kraju lub nawet może doprowadzić do black out’u, czyli całkowitego zaniku energii w całym kraju. Wiodącym podmiotem jeżeli chodzi o przesył energii są Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. które wykonują swoje zadania przy zachowaniu wymaganych kryteriów bezpieczeństwa pracy Krajowego Systemu Elektroenergetycznego (KSE). Celem bezkompromisowo nadrzędnym dla działalności OSP jakim jest PSE S.A., jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ zapewnienie bezpiecznej i ekonomicznej pracy Krajowego Systemu Elektroenergetycznego jako części wspólnego, europejskiego systemu elektroenergetycznego, z uwzględnieniem wymogów pracy synchronicznej i połączeń asynchronicznych; ☐ zapewnienie niezbędnego rozwoju krajowej sieci przesyłowej oraz połączeń transgranicznych; ☐ udostępnianie na zasadach rynkowych zdolności przesyłowych dla realizacji wymiany transgranicznej; ☐ tworzenie infrastruktury technicznej dla działania krajowego hurtowego rynku energii elektrycznej. <p>Sieć telekomunikacyjna wraz z zasobami i usługami powiązanymi, będąca jedynie technologicznym wsparciem sektora energetycznego nie może być poddawana ogólnym regulacjom rynku telekomunikacyjnego ze względu na jej specyficzny charakter i</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Patrz stanowisko do podobnej uwagi PSE wyżej. Podsumowując, proponowane wyłączenie byłoby wprost niezgodne z postanowieniami Dyrektywy (UE) nr 61/2014, która za operatorów sieci zobowiązanych do udostępniania swoich zasobów przedsiębiorcom telekomunikacyjnym uznaje m.in. dysponentów infrastruktury elektroenergetycznej. Należy jednocześnie zwrócić uwagę, że zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami Megaustawy – opartymi o postanowienia ww. dyrektywy – obowiązek udostępnienia nie dotyczy infrastruktury krytycznej, czyli m.in. niektórych rodzajów i przebiegów sieci elektroenergetycznych.</p>
--------	---------------------------------------	--------	---	--

			<p>odpowiedzialność względem rynku energetycznego odgrywającego Kluczową rolę dla bezpieczeństwa całego państwa i jego obywateli, stąd nasz główny wniosek o usunięcie tego obszaru infrastruktury spod regulacji rynku telekomunikacyjnego. Spółki OSP i OSD stając się dostawcą sieci telekomunikacyjnej i zasobów powiązanych dla rynku telekomunikacyjnego, starając się sprostać jego oczekiwaniom, stwarzają ryzyko dla bezawaryjnej pracy Krajowego Systemu Elektroenergetycznego (KSE) oraz stają się jedynym odpowiedzialnym w przypadku zaistnienia sytuacji zaniku dostawy energii, bo to nie przedsiębiorca telekomunikacyjny odpowiadać będzie, gdy zaopatrzenie w energię państwa będzie przerwane i zagrożone zostanie przez to jego bezpieczeństwo. Należy wskazać, że ochrona bezpieczeństwa i integralności tej sieci musi być na najwyższym poziomie a wykorzystanie któregośkolwiek elementu dla celów realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej nie może, bezpośrednio lub pośrednio, oddziaływać na bezpieczeństwo sieci przesyłowej w czasie pracy w stanie normalnym, awarii lub odbudowy KSE. W szczególności chodzi o przypadki, w których umożliwia się fizyczny dostęp do elementów lub urządzeń sieci przesyłowej osób działających na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Umożliwienie fizycznego dostępu prowadzi do zniszczeń lub awarii elementów tych sieci. Umożliwianie bezpośredniego dostępu osób trzecich do elementów sieci przesyłowych może również narażać operatorów tych sieci na ujawnienie informacji chronionych związanych ze stosowanymi systemami zabezpieczeń infrastruktury technicznej, w tym krytycznej. Największym zagrożeniem dla odbiorców energii jest występowanie awarii systemowych, które powodują nagle przerwy w dostawach energii elektrycznej dla milionów klientów i olbrzymie straty społeczne i finansowe dla gospodarki. Należy zauważyć, że przerwa w dostawach innych końcowych nośników energii nie powoduje tak dotkliwych skutków, jak brak dostawy energii elektrycznej.</p>	
8 6	Art. 30 - ogóln a	PIKE	<p>PIKE zwraca uwagę, że nie dokonano w pełni poprawy siatki pojęciowej megaustawy. W szczególności, w art. 30 ust. 6 wciąż pozostawiono sformułowanie o obowiązku budowy przez inwestora „instalacji telekomunikacyjnej”.</p> <p>Nadto, PIKE zwraca uwagę na zasadność zmiany siatki pojęciowej także w przepisach Rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W art. 30 ust. 6 Megaustawy pozostawia się pojęcie instalacji telekomunikacyjnej w związku z merytorycznym powiązaniem tego przepisu z zobowiązaniami inwestorów z zakresu prawa budowlanego, w tym wspomnianego rozporządzenia</p>

				budynkowego, które posługuje się tym pojęciem.
8 7	Art. 30 pkt. 2 lit. a – zmian a istnieją cych defini cji	KIKE	<p>Zmiana definicji w art. 2 ust. pkt 9 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</p> <p>Nowe przepisy zmieniają definicje wskazane w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. W tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>punktu styku</i> □ <i>miejsce dostępu</i>, • <i>wewnętrzna instalacja telekomunikacyjna</i> □ <i>wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna</i>. <p>O ile można rozważać zasadność zmiany brzmienia definicji pojęć używanych w branży telekomunikacyjnej (w celu doprecyzowania tego, jak pojęcia te należy rozumieć i wyeliminowania ewentualnych problemów, które mogły występować w związku z ich stosowaniem), o tyle sama zmiana pojęć nie jest zasadna. Takie działanie może przynieść więcej negatywnych skutków niż korzyści i z całą pewnością będzie w następnych latach przyczyną wielu problemów, a tym bardziej opóźnienia w uzyskiwaniu dostępu do nieruchomości i budynków w celu zapewnienia telekomunikacji. Uwaga ta dotyczy również – a może nawet przede wszystkim - zastąpienia pojęcia <i>wewnętrznej instalacji telekomunikacyjnej</i> pojęciem <i>wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej</i> oraz ograniczeniu jego znaczenia do wewnątrzbudynkowej kanalizacji kablowej.</p> <p>Nie jest zasadna zmiana pojęć, które są ukształtowane analogicznie do innych branż związanych z dostawą mediów i są używane na oznaczenie infrastruktury tego samego typu (a raczej pełniące tę samą funkcję). Zmiana używanych pojęć będzie prowadziła do dezinformacji i sporów, a także do przedłużenia okresu uzgadniania treści umów dostępowych. Pojęcia te nie dotyczą bowiem jedynie relacji przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z organami, ale i przede wszystkim stosunków przedsiębiorców telekomunikacyjnych z przeciętnymi konsumentami, zarządcami budynków, wspólnotami mieszkaniowymi, deweloperami itd. Do tej pory rozumiałym było dla tych podmiotów m.in., co stanowi instalację telekomunikacją w budynku – analogicznie do instalacji wodociągowej, kanalizacyjnej itd.</p> <p>Zastąpienie aktualnych pojęć nowymi, nie przyniesie żadnych pozytywnych efektów i na pewno nie uwzględni interesów podmiotów, które nie są związane z branżą telekomunikacyjną, a które odpowiadają za zapewnienie dostępu do</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wprowadzenie zmian w zakresie definicji wskazanym przez Izbę jest wyjaśnione w uzasadnieniu do ustawy.</p>

			<p>budynków/nieruchomości. Nie zostało przemyślane to, że, przykładowo, po zmianie siatki pojęciowej, zarządcy budynków/wspólnoty mieszkaniowe znajdują się w sytuacji, w której będą stroną umów o dostępie do budynków, w których będą pojawiać się odmienne pojęcia – dla takich podmiotów nie będzie jasne to, czy <i>de facto</i> umowy te dotyczą tej samej infrastruktury, czy też innej, jaki jest zakres dostępu danego przedsiębiorcy. Trzeba mieć na uwadze, że to podmioty, które nie posiadają wiedzy specjalistycznej i opierają się na utartych praktykach oraz wiedzy powziętej w dotychczasowej współpracy z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. Nie zostały rozważone skutki nowej regulacji i koncepcja ta wymaga ponownego przemyślenia.</p> <p>Warto również dodać, że zmiana siatki pojęciowej będzie wymuszać konieczność zmian dokumentów, którymi w dotychczasowej działalności posługiwali się przedsiębiorcy telekomunikacyjni - co będzie generować dodatkowe koszty oraz będzie wymagało zaangażowania personelu, które potrzebne będzie jednocześnie w innych kwestiach wynikających z wprowadzenia nowej ustawy regulującej podstawy działania branży telekomunikacyjnej (np. w dziale obsługi abonentów). Chodzi w tym zakresie chociażby o wzory umów dostępowych.</p> <p>Aktualne pojęcie punktu styku, jak i jego definicja są przejrzyste. Pojęcie to jest używane w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tj. z dnia 8 kwietnia 2019 r., Dz.U. z 2019 r. poz. 1065 wraz z późn. zm.) Punkt styku jednoznacznie wyznaczał granice przyłącza telekomunikacyjnego i wewnątrzbudynkowej instalacji telekomunikacyjnej.</p> <p>W projektowanej regulacji prawnej proponuje się zmianę pojęcia oraz jego definicji. Sama definicja ma zostać zmodyfikowana poprzez wprowadzenie do niej elementu uznaniowego/ocennego, a to poprzez wskazanie, że miejscem dostępu jest punkt dystrybucji <u>najbliższy</u> zakończeń sieci w budynku.</p> <p>KIKE postuluje, aby wyeliminować ten uznaniowy element z definicji, poprzez jednoznaczne wskazanie, o które miejsce chodzi.</p>	
8 8	Art. 30	PIKE	<p>Art. 30 - dodanie art. 2 ust. 2 megaustawy o treści: „Ilekcroć w ustawie są używane określenia zdefiniowane w ustawie z dnia... Prawo komunikacji elektronicznej, określenia te należy rozumieć w znaczeniu tam przyjętym”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Jak zostało wyjaśnione w uzasadnieniu, dotychczasowy przepis art. 2 ust. 2 Megaustawy wyraźnie precyzował, że pojęcia używane w ustawie należy w pierwszej kolejności interpretować</p>

			<p>Skoro definicje z Megaustawy i PKE się ze sobą przeplatają, a w niektórych miejscach PKE wprost odwołuje do Megaustawy postulowane jest, aby symetryczny zapis był także w Megaustawie. Ustawa ta jest bowiem stosowana w relacjach z dysponentami nieruchomości, którzy na co dzień nie mają do czynienia z prawem łączności elektronicznej, a brak niektórych definicji w Megaustawie i brak wyraźnego odwołania do PKE może rodzić w praktyce trudności i rozbieżności w interpretacji pewnych pojęć i prowadzić do problemów w skutecznym uzyskaniu dostępu do nieruchomości.</p>	<p>zgodnie ze znaczeniami, jakie tym pojęciom nadawały przepisy ustawy Prawo telekomunikacyjne. Jest to przepis zbędny i w związku z tym projektowane jest jego uchylenie. Nie wyklucza to dalszej, systemowej wykładni pojęć Megaustawy przez pryzmat ich definicji w Pke, należy bowiem zauważyć, że art. 2 ust. 2 Megaustawy stanowił <i>de facto</i> odzwierciedlenie ówczesnej (na moment przyjęcia pierwotnego tekstu Megaustawy) praktyki legislacyjnej w zakresie wskazywania sposobu dokonywania wykładni pojęć normatywnych, od której ustawodawstwo polskie już odeszło. Zgodnie z § 148 Zasad techniki prawodawczej, jeżeli w ustawie zachodzi wyjątkowo potrzeba odstąpienia od znaczenia danego określenia ustalonego w ustawie określonej m.in. jako „prawo” podstawowej dla danej dziedziny spraw, to wtedy należy podjąć odpowiednie rozwiązania legislacyjne z zasad techniki prawodawczej.</p> <p>Nie ma takiej potrzeby w rzeczonym przepisie, ponieważ siatka pojęciowa jest wspólna dla wszystkich aktów prawnych w tej gałęzi prawa, obejmującej m.in. projektowane Pke oraz nowelizowaną Megaustawę.</p>
8 9	Art. 30 pkt 2 lit. a – nowe	KIKE	<p><i>Dodanie w art. 2 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, pkt:</i></p> <p><i>10) punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu</i></p> <p>Zdaniem KIKE <u>należy doprecyzować</u> (albo chociażby objaśnić w uzasadnieniu projektowanej regulacji), jak należy rozumieć poszczególne zwroty</p>	<p>W zakresie art. 2 ust. 1 pkt 10 Megaustawy uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zgodnie z art. 57 ust. 1 akapit drugi EKŁE, określenie cech fizycznych i technicznych punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu jest</p>

defini cje	<p>niedookreślone użyte w nowej definicji pojęcia <i>punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu</i>, a to jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>niewielkie urządzenie radiowe;</i> • <i>urządzenie radiowe o małej mocy;</i> • <i>antena o krótkim zasięgu;</i> • <i>antena o niskim oddziaływaniu na krajobraz.</i> <p>Bez takiego objaśnienia stosowanie ww. pojęć w praktyce może być mocno problematyczne.</p> <p style="text-align: center;">11) publiczna infrastruktura techniczna</p> <p>W celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości, warto doprecyzować, czy zamiarem ustawodawcy było przedstawienie w omawianej definicji przykładowego katalogu infrastruktury uznawanego za publiczną infrastrukturę techniczną (w tym przypadku zasadne byłoby zastąpienie określenia taką jak określeniem w szczególności), czy też chodziło o wprowadzenie zamkniętego wyliczenia.</p> <p>Zasadnym byłoby również dookreślenie, jak należy rozumieć pojęcie przestrzeni publicznej, które zostało użyte w zaproponowanej definicji. Mogą się tu bowiem pojawiać twierdzenia, że chodzi wyłącznie o obszar przestrzeni publicznej w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tj. z dnia 6 lutego 2020 r., Dz.U. z 2020 r. poz. 293 wraz z późn. zm.</p> <p style="text-align: center;">12) wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna</p> <p>W odniesieniu do nowego pojęcia wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej aktualne pozostają uwagi wyrażone w kontekście nowego pojęcia miejsca dostępu. KIKE postuluje o zastąpienie projektowanego pojęcia, pojęciem <u>wewnątrzbudynkowej instalacji telekomunikacyjnej</u>, albowiem jest ono powszechnie znane oraz aktualnie stosowane na gruncie prawa budowlanego, w szczególności w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, tj. z dnia 8 kwietnia 2019 r., Dz.U. z 2019 r. poz. 1065 wraz z późn. zm.</p>	<p>obowiązkiem Komisji i następuje w drodze aktów wykonawczych. Pierwszy akt został już wydany, jest nim rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/911 z dnia 30 czerwca 2020 r. określające cechy punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu zgodnie z art. 57 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz.Urz. UE z 1.07.2020, L 208, s. 48).</p> <p>W zakresie art. 2 ust. 1 pkt 11 Megaustawy uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>„Przeźren publiczna”, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 nie jest „obszarem przestrzeni publicznej”, którego to legalna definicja znajduje się w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Natomiast wskazany w definicji publicznej infrastruktury technicznej katalog ma charakter otwarty, o czym przesądza użyty w zwrot „taką jak”, nie mniej mając na względzie § 153 ust. 3 Zasad Techniki Prawodawczej zasadna jest zmiana tego zwrotu zgodnie z sugestią zgłaszającego uwagę, na zwrot „w szczególności”.</p> <p>W zakresie art. 2 ust. 1 pkt 12 Megaustawy uwaga nieuwzględniona</p>
---------------	---	---

			<p>Brak jest uzasadnienia do zmiany pojęcia, natomiast jak już była mowa wyżej, istnieje szereg argumentów przemawiających za tym, aby utrzymać dotychczas funkcjonujące pojęcie wewnątrzbudynkowej instalacji telekomunikacyjnej.</p> <p>Także i nowe znaczenie pojęcia będzie źródłem wielu problemów. Wewnątrzbudynkową instalacją telekomunikacyjną był bowiem nazywany zbiór różnych elementów, który miał początek w punkcie styku - a przede wszystkim w skład tych elementów wchodziła zarówno wewnętrzna kanalizacja kablowa, jak i umieszczone w niej kable telekomunikacyjne. Według nowego pojęcia, wewnątrzbudynkową infrastrukturą techniczną ma być <u>wyłącznie</u> infrastruktura techniczna, a zatem w zakres tego pojęcia mają nie wchodzić kable telekomunikacyjne. Dla wielu podmiotów, w szczególności zobowiązanych do zapewnienia dostępu do nieruchomości i budynków, nie będzie to zrozumiałe – co może generować szereg problemów z uzyskiwaniem dostępu do nieruchomości.</p>	<p>Instalacja telekomunikacyjna (a nie wewnątrzbudynkowa instalacja telekomunikacyjna) z Rozporządzenia budynkowego, to całość infrastruktury telekomunikacyjnej w budynku – kable, urządzenia, punkt styku, kanalizacja, anteny. Do pojęcia instalacji telekomunikacyjnej odwołanie jest w art. 30 ust. 6 i odnosi się do obowiązku wyposażenia budynku zgodnej z zasadami wynikającymi z szeroko pojętego prawa budowlanego. Jeśli zaś chodzi o wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną, to jest to pojęcie odpowiadające temu zdefiniowanemu w art. 2 pkt 8 Dyrektywy kosztowej i jest to podzbiór infrastruktury technicznej (a więc bez kabli, urządzeń). Rozdzielenie zasad zapewnienia dostępu do kabli i wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej jest konieczne, bo zasady dostępu do tych elementów już na poziomie aktów unijnych (odpowiednio art. 61 ust. 3 EKŁE i art. 9 ust. 2-4 i nast. Dyrektywy kosztowej) zostały określone w sposób odmienny.</p>
9 0	Art. 30 pkt 2	PINK	<p><i>wykreślenie projektowanego art. 2 pkt 6 Ustawy</i></p> <p>Uzasadnieniem braku zgody na rozszerzenie definicji „infrastruktury technicznej” jest fakt, iż w obecnych czasach powierzchnie dachowe w budynkach użyteczności publicznej wykorzystywane są na potrzeby instalacji fotowoltaicznych, czy też na potrzeby zainstalowania reklam przez najemców – czego najemcy oczekują w kontraktach. Dotychczasowa definicja infrastruktury technicznej, obejmowała swoim zakresem instalacje antenowe, przez co Udostępniający rozumieli instalację kablową niezbędną na potrzeby zainstalowania antenowej konstrukcji wsporczej. Z samej istoty antenowe</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Z perspektywy stanu faktycznego wskazanego w uwadze nie jest istotna regulacja dot. dostępu do infrastruktury technicznej, do której, po pierwsze, nie mogą należeć kable (proponowane zmiany nie zmieniają tego faktu). Po drugie, obowiązek zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej dotyczy operatora sieci (a w przypadku dostępu do</p>

			<p>konstrukcje wsporcze służą zapewnieniu telekomunikacji poza budynkiem, na którym są instalowane. Zatem zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 33 Ustawy instalacja konstrukcji antenowych wsporczych bezsprzecznie była możliwa, ale z zachowaniem odpłatności na rzecz Udostępniającego. Rozszerzenie definicji „infrastruktury technicznej” o „antenowe konstrukcje wsporcze” jest swoistym ograniczeniem prawa własności właścicieli budynków, w szczególności budynków użyteczności publicznej.</p>	<p>publicznej infrastruktury technicznej – innych podmiotów). W tym kontekście istotny jest dostęp, o którym mowa w art. 33 Megaustawy, który jest co do zasady odpłatny.</p>
9 1	art. 30 ust. 1	PINK	<p><i>1. Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp do nieruchomości, w tym do budynku na podstawie złożonego przez niego pisemnego wniosku, polegający na:</i></p> <p><i>1) umożliwieniu doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami aż do miejsca dostępu,</i></p> <p><i>2) umożliwieniu doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami dalej niż do miejsca dostępu, tj. do gniazda abonenta, jeżeli skorzystanie z istniejącej infrastruktury technicznej i powiązanych zasobów jest technicznie niemożliwe,</i></p> <p><i>3) umożliwieniu korzystania z miejsca dostępu,</i></p> <p><i>4) umożliwieniu utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego,</i></p> <p><i>5) umożliwieniu wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku, w zakresie niezbędnym do korzystania z dostępu, o którym mowa w pkt 1–4 i ust. 3, na zasadach określonych w wewnętrznych dokumentach dotyczących korzystania z budynku, w tym budynku mieszkalnego wielorodzinnego, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej,</i></p> <p><i>– w zakresie w jakim ma to służyć dostarczaniu usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s wyłącznie w budynku na tej nieruchomości.</i></p> <p>Uwzględniając obecnie prezentowaną przez Prezesa UKE wykładnię przepisów Megaustawy, z którą zarówno PINK, jak i Udostępniający się zgadzają, dokonanie zaproponowanej zmiany jest niezbędne, ze względu na fakt, iż pozostawienie brzmienia projektowanego artykułu narazić może</p>	<p>Uwaga niezasadna</p> <p>Zaproponowane przez zgłaszającego uwagę, w sposób nieuzasadniony, nieproporcjonalny utrudniałaby dostęp do nieruchomości. Propozycja nie uwzględnia interesu użytkownika końcowego. Należy również podkreślić, że przedsiębiorca nie ma pełnej swobody przy wejściu na nieruchomość, gdyż ogranicza go zasada nieuciążliwości, o której mowa w ust. 1c.</p>

			<p>Udostępniających, na nieograniczone dublowanie szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami.</p> <p>Nie sposób sobie wyobrazić, aby przedsiębiorca telekomunikacyjny wnioskujący o dostęp do nieruchomości miał niczym nieograniczone prawo do powielania istniejących zasobów, które w pierwszej kolejności powinny być wykorzystane na zasadzie współdzielenia. Analizując obecnie pojawiające się problemy Udostępniających, w szczególności dotyczące nierespektowania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązkowego wymogu akceptowania zasad wynikających z odmiennego przeznaczenia budynku, jego odmiennych warunków technicznych i estetycznych zmiana ta jest – w ocenie PINK - niezbędna. Pozwoli ona bowiem na zachowanie zasady proporcjonalności dostępu i braku dyskryminacji, przejawiającej się obecnie w jednostronnym i uprzywilejowanym traktowaniu wyłącznie przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.</p>	
9 2	art. 30 ust. 1a	PINK	<p>1a. <i>Wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną uważa się za niedostępną, gdy:</i></p> <p>1) jej właściciel nie podejmuje negocjacji z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w sprawie dostępu do tej infrastruktury;</p> <p>2) jej właściciel odmawia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do tej infrastruktury;</p> <p>3) oferowane warunki dostępu do tej infrastruktury są dyskryminujące lub uniemożliwiają przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu oferowanie użytkownikom końcowym konkurencyjnych warunków świadczenia usług, w tym cenowych i jakościowych w danej lokalizacji, z uwzględnieniem odmiennego przeznaczenia budynku, jego warunków technicznych i estetycznych;</p> <p>4) jej wykorzystanie na potrzeby umieszczenia w niej lub na niej elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami zgodnie z zamierzeniem przedsiębiorcy telekomunikacyjnego jest technicznie niewykonalne.</p> <p>Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 30 ust. 1c Ustawy, przedsiębiorca telekomunikacyjny wnioskujący o dostęp do budynku, zobowiązany jest do uwzględniania odmiennego przeznaczenia budynku, jego warunków technicznych i estetycznych. Zaproponowana powyżej zmiana jest niezbędna z</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Nie jest dostatecznie uzasadnione, aby wprowadzać dodatkowe obostrzenia w przesłance określonej w art. 30 ust. 1a pkt 3.</p>

			<p>uwagi na aktualną praktykę przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zgodnie z którą przedmiotowe wytyczne nie są uwzględniane przy proponowaniu warunków dostępu.</p> <p>PINK poddaje również pod rozagę wprowadzenie następujących modyfikacji w przepisach regulujących szczegółowe warunki dostępu do nieruchomości.</p> <p>Należy zwrócić uwagę, iż dotychczasowe decyzje Prezesa UKE w tej kwestii w dużej mierze opierają się na doświadczeniach i specyfice budynków mieszkalnych. Specyfika budynków użyteczności publicznej jest jednak całkowicie odmienna i inna ze względu m.in. na przeznaczenie (prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na generowaniu zysku), kwestie estetyczne (lepsze jakościowo i o wiele droższe materiały, ściany LED), charakter biznesowy obiektu, wymogi bezpieczeństwa sieci i ciągłości usług dla najemców (banki, branża finansowa i IT), wdrażanie nowych technologii dla i przez najemców, zapewnienie ochrony fizycznej i elektronicznej obiektu.</p>	
9 3	art. 30 ust. 1b	PINK	<i>1b. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, jest możliwy do czasu rozpoczęcia procedury związanej z oddaniem budynku do użytkowania, choćby w budynku istniała lub była wykonywana inna instalacja telekomunikacyjna</i>	Uwaga uwzględniona
9 4	art. 30 ust. 1c	PINK	<p><i>1c. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do korzystania z dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, w sposób możliwie najmniej uciążliwy dla właściciela, użytkownika wieczystego oraz osób, którym przysługują inne prawa do nieruchomości, z obowiązkiem uwzględnienia przeznaczenia budynku, w tym budynku mieszkalnego wielorodzinnego, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej, oraz jego stanu technicznego i estetycznego, a także do przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego niezwłocznie po doprowadzeniu przyłącza telekomunikacyjnego, wykonaniu instalacji telekomunikacyjnej budynku, doprowadzeniu kolejnego kabla telekomunikacyjnego do budynku lub umieszczeniu takiego kabla w istniejącej kanalizacji kablowej.</i></p> <p>Mając na uwadze fakt, że w toku prowadzonych rozmów Udostępniających z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi wnioskującymi o dostęp,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazywanie: „w tym budynku mieszkalnego wielorodzinnego, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej,” jest nadmiarowe.</p>

			<p>przedsiębiorcy ci kwestionują zasadność stosowania art. 30 ust. 1c Megaustawy do budynków użyteczności publicznej, poddajemy pod rozwagę konieczność doprecyzowania art. 30 ust. 1c Ustawy. Uzasadnieniem dokonania zmiany art. 30 ust. 1c Ustawy w ramach ostatniej nowelizacji Megaustawy z 2019 roku, było rozróżnienie budynków o charakterze mieszkalnym wielorodzinnym, budynków zamieszkania zbiorowego oraz budynków użyteczności publicznej. Mając na uwadze fakt, iż ustawodawca w art. 30 ust 7 Ustawy, wprost posługuje się wskazanym doprecyzowaniem, analogiczne doprecyzowanie jest w pełni uzasadnione.</p> <p>Należy ponownie zwrócić uwagę, iż dotychczasowe decyzje Prezesa UKE w tej kwestii w dużej mierze opierają się na doświadczeniach i specyfice budynków mieszkalnych. Specyfika budynków użyteczności publicznej jest jednak całkowicie odmienna i inna ze względu m.in. na przeznaczenie (prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na generowaniu zysku), kwestie estetyczne (lepsze jakościowo i o wiele droższe materiały, ściany LED), charakter biznesowy obiektu, wymogi bezpieczeństwa sieci i ciągłości usług dla najemców (banki, branża finansowa i IT), wdrażanie nowych technologii dla i przez najemców, zapewnienie ochrony fizycznej i elektronicznej obiektu.</p>	
9 5	Art. 30 pkt 3 lit. c	KIKE	<p>Zmiana art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</p> <p>Nadmiernie skomplikowany jest opis ustawy <i>o finansach publicznych</i> zaproponowany w art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy <i>o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</i>. Należy zacytować dziennik ustaw, w którym opublikowano ustawę i dodać zapis wraz z późn. zm. W dalszej części ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w ogóle posługuje się wyłącznie nazwą i datą ustawy, a nie wymienia wszystkich dzienników ustaw, w których dokonano zmiany tego aktu prawnego – co tym bardziej czyni zasadną przedmiotową uwagę.</p>	Uwaga ogólna, przyjęta do wiadomości
9 6	art. 30 ust. 3b	PINK	<p><i>3b. W przypadku zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny obowiązany jest do zwrotu kosztów związanych z przywróceniem stanu poprzedniego, utrzymaniem</i></p>	Uwaga częściowo uwzględniona Przepis został doprecyzowany, aby uniknąć wskazanych wątpliwości przez zgłaszających uwagi.

		<p><i>wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, a także tych które zaistniały w związku z zapewnieniem takiego dostępu.</i></p> <p>Zaproponowane w Projekcie brzmienie przepisu, po pierwsze – nie uwzględnia istoty zwrotu kosztów, którego to regulacja w obecnie obowiązujących przepisach jest korzystniejsza dla Udostępniających aniżeli w Projekcie, po drugie – w praktyce uniemożliwi - w ocenie PINK - dochodzenie od przedsiębiorców telekomunikacyjnych zwrotu jakichkolwiek kosztów wynikających z udzielanego dostępu. Nadmienić również należy, że regulacje związane ze zwrotem kosztów projektowane w PKE pośrednio oddają charakter wnioskowanych przez PINK zmian w tym zakresie, z zastrzeżeniem konieczności ich doprecyzowania, zgodnie z przedstawioną poniżej propozycją. W celu zachowania zasady proporcjonalności i wyeliminowania dyskryminującego, nierównego traktowania Udostępniających, zaproponowane przez PINK zmiany zarówno w zakresie art. 30 ust. 3b Megaustawy, jak również art. 153 PKE są jak najbardziej uzasadnione. Jest oczywistym, że koszty związane z udzieleniem dostępu powstają i nie ma żadnego uzasadnienia, aby ponosił je Udostępniający, zwłaszcza, że beneficjentem dostępu jest komercyjny dostawca usług telekomunikacyjnych, który czerpie przychody z zapewnienia dostępu przez właściciela nieruchomości w postaci usług sprzedawanych najemcom budynku. Dodatkowo w trakcie dotychczas prowadzonych negocjacji okazuje się, iż przedsiębiorca telekomunikacyjny, wysyła jednostronne projekty umów i pomimo szeregu czynności podejmowanych przez Udostępniających, nie dochodzi do zawarcia umowy o dostęp, ponieważ przedsiębiorca telekomunikacyjny, po upływie 30-dniowego terminu, składa wniosek o wszczęcie postępowania administracyjnego do Prezesa UKE. Udostępniający w związku z negocjacjami, ponosi szereg kosztów, które w konsekwencji powinny być pokrywane przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wnioskującego o dostęp. Udostępniający nie poniósłby ich bowiem, gdyby nie wnioskowany dostęp.</p> <p>Nieuwzględnienie powyższych propozycji i argumentów w konsekwencji doprowadzi do sytuacji, w której wnioskujący przedsiębiorcy telekomunikacyjni znajdują się w uprzywilejowanej pozycji z naruszeniem zasady równowagi stron wobec Udostępniającego.</p>	
--	--	--	--

9 7	art. 30 ust. 5	PINK	<p><i>wykreślenie z przepisu pkt 1</i></p> <p>PINK wskazuje na dotychczasowe problemy wynikające z bardzo krótkiego i niewystarczającego 30-dniowego terminu na zawarcie umowy. Jest to okres niemożliwy z góry do zachowania, w przypadku, gdy druga strona, którą jest Udostępniający, oczekuje od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego uwzględnienia jej interesów i odpowiedniego dostosowania warunków dostępu do nieruchomości.</p> <p>Termin 30 dni byłby możliwy do zachowania w sytuacji, w której Ustawa jednoznacznie wskazywałaby zasady obowiązujące w zakresie uzyskiwania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego dostępu do budynków mieszkalnych wielorodzinnych, budynków zamieszkania zbiorowego oraz budynków użyteczności publicznej, nakładając jednocześnie na wnioskujących przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązek ich uwzględnienia.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wskazany termin 30dniowy jest istotny z perspektywy aktualizacji uprawnienia do złożenia przez strony wniosku do Prezesa UKE o rozstrzygnięcie sporu. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby strony, które wyrażają wolę współpracy i którym ta współpraca się układa, zawarły umowę w późniejszym terminie, bez składania ww. wniosku do Prezesa UKE.</p>
9 8	Art. 30 pkt 10 lit. b	KIKE	<p><i>Zmiana art. 16a ust. 4 pkt 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</i></p> <p>Należy wyjaśnić w uzasadnieniu projektowanego przepisu, czy zmiana brzmienia art. 16a ust. 4 pkt 1 wynika z tego, iż przyjęto, że pojęcie przyłącza telekomunikacyjnego mieści się w pojęciu sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, czy też modyfikacja ma na celu zmianę przeznaczenia środków z funduszu (poprzez wyeliminowanie możliwości przeznaczenia środków z funduszu na dofinansowanie lub udzielanie pożyczek na wykonywanie przyłączy telekomunikacyjnych do lokalizacji użytkownika końcowego).</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmiany w art. 16a ust. 4 pkt 1 omyłkowo pominęły możliwość wspierania wykonywania przyłączy telekomunikacyjnych, w związku z czym ten element obowiązującego przepisu zostanie przywrócony.</p>
9 9	Art. 30 pkt 11	KIKE	<p><i>Zmiana art. 17 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</i></p> <p>Treść projektowanej zmiany nie koresponduje z jej uzasadnieniem, gdyż uzasadnienie stanowi o czymś zupełnie innym niż treść przepisu. Wymaga to zatem poprawy.</p> <p>Ponadto, niewłaściwie proponuje się modyfikację art. 17 ust. 1 poprzez wskazanie, że zapewnienie dostępu dobywa się nie w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej, ale w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej <u>wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną</u>. Z definicji infrastruktury</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Ze względów wskazanych przez Izbę użycie takiego wyrażenia jest zbyt precyzyjne. Wyrażenie „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną” zostanie zastąpione „wraz z powiązanymi zasobami”.</p>

			telekomunikacyjnej wynika bowiem, że stanowi ona część (element) sieci telekomunikacyjnej. Tożsamy błąd znajduje się w kolejnych projektowanych zmianach dostępu do infrastruktury technicznej, np. w art. 19 (nie jest on odrębnie opisywany poniżej). Aktualna regulacja w prawie telekomunikacyjnym jest zatem prawidłowa i nie wymaga zmiany.	
1 0 0	Art. 30 pkt 12 lit. a	KIKE	Zmiana art. 18 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych Usunięcie postanowienia stanowiącego o formie umowy o dostępie do infrastruktury technicznej oraz o elementach, które musi ona zawierać, bez wyraźnego odwołania się do regulacji art. 148 PKE (zwłaszcza w kontekście tego, że w definicji dostępu nie zostało wskazane wśród zamieszczonych tam przykładów, że chodzi m.in. o dostęp do infrastruktury technicznej), nie jest prawidłowe. Należy tu albo powtórzyć regulację art. 148 PKE albo zamieścić wyraźne odwołanie do tego przepisu (analogicznie do projektowanej regulacji art. 22 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych).	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z proponowanym nowym brzmieniem art. 1 ust. 1 pkt 3 Megaustawy: „zasady zapewnienia dostępu w zakresie nieuregulowanym ustawą z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”, w tym przypadku zastosowanie będzie miała treść art. 148 PKE. Innymi słowy, umowa o dostępie do infrastruktury stanowi podzbiór umów o dostępie.
1 0 1	Art. 30 pkt 12 lit. c art. 30 pkt 15 lit. c art. 30 pkt 21	PTPiREE	Projekt ustawy wprowadzającej przewiduje uchylenie art. 18 ust. 4-5a, art. 22 ust. 6-7a, art. 25d ust. 3 i 4 Megaustawy stanowiących o obowiązku uzgodnienia treści decyzji w sprawie dostępu oraz określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej z: 1) Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki ("Prezes URE") - w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych; 2) Prezesem Urzędu Transportu Kolejowego ("Prezes UTK") - w odniesieniu do przedsiębiorstw zapewniających infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu kolejowego. Usunięcie z procesu wydawania decyzji w sprawie dostępu konieczności dokonywania uzgodnień z Prezesem URE należy ocenić krytycznie. Prezes URE, który właściwy jest w sprawach przedsiębiorstw energetycznych, powinien mieć wpływ na te działania regulatora telekomunikacyjnego (Prezesa UKE), które wywierają bezpośrednio wpływ na działalność operatorów systemów dystrybucyjnych („OSD”) i operatorów systemów przesyłowych („OSP”) – poprzez ingerencję w ich infrastrukturę. Nie może także budzić wątpliwości, iż istniejące obecnie uregulowania zakładające konieczność uzgodnienia mają na celu zapewnienie udziału wyspecjalizowanego regulatora sektorowego, właściwego w sprawach przedsiębiorstw energetycznych (Prezesa URE), w	Uwaga nieuwzględniona W zakresie uchylenia przepisów dotyczących udziału Prezesa URE w procesie wydawania decyzji przez Prezesa UKE aktualne jest stanowisko Ministerstwa Cyfryzacji do podobnych uwag przedstawicieli rynku elektroenergetycznego, zgłaszanych w toku prac nad nowelizacją Megaustawy z 2019 r. Przytaczając najważniejszy z argumentów należy wyjaśnić, że Dyrektywa kosztowa nie przewiduje współdziałania organów w procesie wydawania rozstrzygnięć zastępujących umowy przedsiębiorców telekomunikacyjnych z dysponentami infrastruktury elektroenergetycznej, w związku z tym obowiązujące przepisy

			<p>postępowaniach administracyjnych prowadzonych przez Prezesa UKE. Rola Prezesa URE w tych postępowaniach jest istotna, bowiem Prezes URE czuwa nad tym, aby obowiązki nakładane przez Prezesa UKE nie powodowały istotnych zakłóceń w działalności OSD i nie prowadziły do naruszenia przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne.</p> <p>Nie można zgodzić się z twierdzeniem, iż opiniowanie czy też uzgadnianie z Prezesem URE dostępu do infrastruktury technicznej jest czynnikiem utrudniającym lub przedłużającym postępowanie przed Prezesem UKE. Należy przy tym wyjaśnić, że o ile Prezes UKE w swoich działaniach kieruje się przede wszystkim interesem abonentów (również przyszłych) usług telekomunikacyjnych, o tyle istotną rolą Prezesa URE jest troska o interes odbiorców energii oraz OSD i OSP. Rola ta jest nieodzowna w sytuacji, w której działania podejmowane przez Prezesa UKE mogą w niektórych przypadkach prowadzić nawet do przerw w dostawach energii elektrycznej do odbiorców z powodu udostępniania infrastruktury energetycznej przedsiębiorcom telekomunikacyjnym. Ustawa w swoim aktualnym kształcie przewiduje mechanizmy zapobiegające niepotrzebnemu przedłużaniu postępowania administracyjnego, w szczególności pozwalające na uznanie, że niezajęcie stanowiska przez Prezesa URE w określonym terminie jest równoważne z akceptacją przedłożonego projektu, co wydaje się wystarczające do zapobieżenia przewlekłości postępowania w tym zakresie.</p> <p>Z powyższych względów opowiadamy się za nieuchylaniem przepisów art. 18 ust. 4-5a, art. 22 ust. 6-7a, art. 25d ust. 3 i 4 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.</p>	<p>Megaustawy w tym zakresie obarczone są wadą niezgodności z tą dyrektywą.</p>
1 0 2	Art. 30 pkt 12 lit. a	PTPiREE	<p>12 lit. a</p> <p>W Uzasadnieniu do projektu ustawy wprowadzającej wskazano, że „Uchyła się art. 18 ust. 1 w związku z tym, że regulacja, która ma zastosowanie w przypadku określonym w tym przepisie określona jest w art. 148 PKE.”</p> <p>W zmianach do ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych nie dostrzegamy wyraźnego odesłania do stosowania wprost albo w odpowiedni sposób określonych przepisów działu III rozdziału 1. PKE. W zmianach do ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione</p> <p>Zgodnie z proponowanym nowym brzmieniem art. 1 ust. 1 pkt 3 Megaustawy: „zasady zapewnienia dostępu w zakresie nieuregulowanym ustawą z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”, w tym przypadku zastosowanie będzie miała treść art. 148 PKE. Innymi słowy, umowa</p>

			<p>sieci telekomunikacyjnych wprowadzono bowiem wyłącznie następujące odesłania do przepisów PKE: □ w art. 12 do „działu III rozdziału 1 i 3 ustawy z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji □ elektronicznej” □ w art. 13 ust. 2 do „Do zapewnienia dostępu stosuje się przepisy działu I rozdziału 4, działu III rozdziału 1 i 3 ustawy z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej [...] ” □ w art. 22 ust. 1: „Do sporów dotyczących zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej stosuje się przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem ustępów kolejnych.” □ w art. 23: do „działu I rozdziału 4 oraz działu III rozdziału 1 ustawy z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej” □ w art. 24: „Do umowy o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio art. 155 ustawy z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez zobowiązanego do zapewnienia dostępu.” □ w art. 24a: „Do zmiany umowy o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy art. 162 ust. 5 ustawy z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz art. 19 i art. 22–24 niniejszej ustawy.”</p> <p>Wątpliwości nie rozstrzyga również definicja „dostępu” zawarta w art. 2 pkt 8 PKE, która nie odnosi się do pojęcia infrastruktury technicznej.</p> <p>W odniesieniu do przepisów regulujących dostęp do infrastruktury technicznej, w przepisach projektu ustawy wprowadzającej należałoby zamieścić wyraźne odesłanie do określonych przepisów działu III rozdziału 1 PKE.</p>	<p>o dostępie do infrastruktury stanowi podzbiór umów o dostępie.</p> <p>Definicja dostępu (zmienionego w związku z innymi uwagami zgłoszonym podczas konsultacji na dostęp telekomunikacyjny) obejmuje również dostęp do infrastruktury technicznej, ponieważ infrastruktura techniczna stanowi część powiązanych zasobów, o którym mowa w art. 2 pkt 8 lit. a.</p>
1 0 3	Art. 30 pkt 13 lit. b	KIKE	<p><i>Powtórzenie numeracji</i></p> <p>W odniesieniu do zmian projektowanych w art. 19 ustawy <i>o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</i> popełniono błędy w numeracji przepisów ustawy wprowadzającej (dwukrotnie pojawia się punkt „b” – raz dotyczący zmian w ust. 3, i drugi raz dotyczący zmian w ust. 4). Konieczne jest zatem poprawienie tej numeracji.</p>	Uwaga uwzględniona
1 0 4	Art. 30 pkt.	KIKE	<p><i>Zmiana art. 19 ust. 4 pkt 5 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</i></p> <p>Przedmiotem wniosku przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do operatora sieci jest zapewnienie dostępu do infrastruktury technicznej. Aktualnie zatem</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Intencją projektodawcy jest uregulowanie występujących w praktyce sytuacji, gdy przedsiębiorca udostępniający ma możliwość zaproponowania innego, niż</p>

	13 lit. b		<p>prawidłowo określono w treści art. 19 ust. 4 pkt 5 <i>ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</i>, że operator sieci może odmówić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, jeżeli zapewnia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu inny niż określony we wniosku, skuteczny dostęp do infrastruktury technicznej. Brak jest podstaw do zmiany treści tej przesłanki na zapewnienie innego niż określony we wniosku skutecznego dostępu do sieci i powiązanych zasobów. Uzasadnienie do projektowanej regulacji nie objaśnia przyczyn i celu proponowanej modyfikacji.</p>	<p>objęty wnioskiem rodzaju dostępu, który jest możliwy do wykorzystania przez przedsiębiorcę wnioskującego. Tytułem przykładu, zamiast dostępu do kanalizacji telekomunikacyjnej budynku oferowany jest dostęp do wolnych włókien światłowodowych lub usługa BSA.</p>
1 0 5	Art. 30 pkt 13	PTPiREE	<p>W Uzasadnieniu wskazano, że „konieczne jest uchylenie art. 19 ust. 2 (Megaustawy), ze względu na to, że powieliła on regulację art. 149 ust. 2 PKE.”</p> <p>W proponowanych zmianach do Megaustawy nie dostrzegamy wyraźnego odesłania do stosowania wprost albo do odpowiedniego stosowania określonych przepisów działu III rozdziału 1. PKE, w tym art. 149 PKE. Uzasadnienie jak w przypadku uwagi do art. 30 pkt 12 lit. a powyżej.</p> <p>W przypadku przepisów regulujących dostęp do infrastruktury technicznej należałoby zamieścić wyraźne odwołanie do określonych przepisów działu III rozdziału 1 PKE.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z proponowanym nowym brzmieniem art. 1 ust. 1 pkt 3 Megaustawy: „<i>zasady zapewnienia dostępu w zakresie nieuregulowanym ustawą z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej</i>”, w tym przypadku zastosowanie będzie miała treść art. 149 ust. 2 PKE. Umowa o dostępie do infrastruktury stanowi podzbiór umów o dostępie.</p>
1 0 6	Art. 30 pkt. 15 lit. a	KIKE	<p>Zmiana art. 22 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</p> <p>Zrozumiałe jest usunięcie z art. 22 ust. 2 odwołania do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady, która przestaje obowiązywać. W ślad za taką zmianą powinno jednak pójść określenie bezpośrednio w treści przepisu celów, które mają być brane pod uwagę przez Prezesa UKE przy wydawaniu decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Brak określenia tych celów może bowiem skutkować tym, że decyzje nie będą pełniły funkcji, których się od nich oczekuje oraz, że będą one miały charakter w pełni uznaniowy, co może stać się przyczyną szkód po stronie przedsiębiorców telekomunikacyjnych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zasadne jest aby z treści przepisu wynikało, że Prezes UKE, wydając decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu do infrastruktury technicznej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę, aby opłaty z tytułu dostępu umożliwiały zwrot poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kosztów, oraz uwzględniały wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci</p>

				telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów.
1 0 7	Art. 30 pkt. 15 lit. b	KIKE	<p>Zmiana art. 22 ust. 4 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</p> <p>W treści projektowanej regulacji błędnie wskazano, że uzasadnienie wysokości opłat z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej ma uwzględniać kryteria określone w ust. 3 lub 4, albowiem powinno ono uwzględniać kryteria określone w ust. 2 lub ust. 3.</p>	Uwaga uwzględniona
1 0 8	Art.3 0 pkt. 21)	PSE SA	<p>ROZSTRZYGANIE SPORÓW W SPRAWACH O UDZIELENIE INFORMACJI LUB UMOŻLIWIENIE DOKONANIA INSPEKCJI</p> <p>Proponujemy przyjęcie poprawki w art.30 projektu ustawy wprowadzającej UPKE i wykreślenie z niego pkt.21: W art.30 projektu ustawy wprowadzającej UPKE skreśla się pkt.21.</p> <p>Uzasadnienie: Nie jest zasadnym usuwanie z art.25d Megaustawy ustępów 3 i 4. Decyzje, o których mowa w art.25d ust.1 Megaustawy w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych powinny być uzgadniane z Prezesem URE. Inne organy regulacyjne, tj. Prezes URE i Prezes UTK zajmują w polskim systemie prawnym pozycję równą Prezesowi UKE. Nie jest zasadne daleko idące ograniczanie ich kompetencji w odniesieniu do przedsiębiorców działających na rynkach przez nich regulowanych tak jak zaproponowano w projekcie ustawy wprowadzającej UPKE. Dlatego proponuje się zbilansować wymagania poszczególnych, regulowanych sektorów gospodarki poprzez zapewnienie udziału właściwych organów, tj. Prezesa URE i UTK, także w procesie wydawania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący spraw o udzielenie informacji lub umożliwienie dokonania inspekcji. Dodać należy, że mechanizm wydawania przez Prezesa UKE decyzji w uzgodnieniu z innymi organami jest znany polskiemu prawu, np. art. 114 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego (PT), gdzie decyzje dotyczące rezerwacji częstotliwości na cele rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE dokonuje, zmienia lub cofa w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT (analogiczne rozwiązanie przewiduje art.65 ust.2 projektu UPKE).</p>	Uwaga nieuwzględniona Patrz stanowisko do uwagi PTPiREE.

1 0 9	Art. 30 pkt 23	KIKE	<p>Zmiana art. 29 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</p> <p>W projektowanym art. 30 pkt 23 PWPKE projektodawca proponuje zmianę art. 29 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, poprzez przede <u>wszystkim rozszerzenie obowiązku informacyjnego o plany budowy sieci szerokopasmowej oraz zwolnienie jednostek państwowych z obowiązku inwentaryzacyjnego</u>. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż projektodawca stwierdził, iż z przyczyn formalnych zmiany wprowadza częściowo bezpośrednio w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, a częściowo w poprzez zmianę ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (por. uwagi do art. 49 ustawy wprowadzającej PKE). W uzasadnieniu do art. 40 ustawy wprowadzającej PKE projektodawca stwierdził, że wszelkie przepisy o inwentaryzacji, uwzględniające zbieranie informacji o planach inwestycyjnych wejdą w życie w dniu 01.01.2022 r. Skoro wszystkie te zmiany mają wejść w życie w dniu 01.01.2022 to taka metodologia zmiany przepisów jest niewłaściwa i wprowadzająca w błąd. Brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia dla zmiany jednej jednostki redakcyjnej ustawy (art. 29 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych), w jednym akcie prawnym (ustawa wprowadzająca PKE), wchodzącej w życie w tym samym czasie (01.01.2022), poprzez nowelizację dwóch ustaw. Taką technikę legislacji należy uznać za niewłaściwą. Wskazać również należy, że zgodnie z art. 94 ustawy wprowadzającej PKE, <u>wyłącznie zmiana wprowadzona art. 30 pkt 23 lit. d wchodzi w życie z dniem 01.01.2022</u>, zatem w obecnym brzmieniu ustawy obowiązki dotyczące zgłaszania planów inwestycyjnych zaczną obowiązywać od wejścia w życie PKE.</p> <p>Odnosząc się natomiast do merytorycznej treści zmian, KIKE zauważa co następuje.</p> <p>W ocenie KIKE terminy wykonania obowiązków raportowania informacji określonych w art. 29 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych powinny być ujednoliczone, a ich częstotliwość zmniejszona. Raporty powinny być składane maksymalnie raz w roku, do 31 marca, chociaż w ocenie KIKE wystarczającym byłoby przekazywanie informacji raz na trzy lata. Obowiązki przedsiębiorców powinny być ograniczone do złożenia jednego raportu. Całkowicie nieuzasadnione i niezgodne z EKŁE jest wprowadzenie wymogu kilkukrotnego składania różnych raportów</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Patrz stanowisko do tożsamyh uwag KIGEiT, Konfederacji Lewiatan i PIIT. Uzupełniająco do zarzutu nieprawidłowej nowelizacji tego samego przepisu w dwóch różnych ustawach należy wyjaśnić, że zmiany Megaustawy mają wejść w życie wcześniej niż zmiany w nowelizacji Megaustawy z 2019 roku, stąd konieczne jest stosowne równoległe uzupełnienie zmian wchodzących w życie 1 stycznia 2022 r., zawartych w nowelizacji Megaustawy z 2019 r., o zmiany które wejdą w życie wraz z wejściem w życie ustawy wprowadzającej PKE.</p>
-------------	-------------------------	------	--	---

		<p>informacyjnych w ciągu roku, w tym szczególnie w zakresie planowanych inwestycji.</p> <p>Zgodnie z motywem 57 EKŁE, Wnioski o udzielenie informacji winny być proporcjonalne i nie powinny pociągać za sobą niepotrzebnych uciążliwości dla przedsiębiorstw. W motywie 59 EKŁE wprost wskazano, że aby zmniejszyć obciążenia wynikające z obowiązków składania sprawozdań i udzielania informacji spoczywających na dostawcach sieci i usług oraz na danym właściwym organie, takie obowiązki powinny być proporcjonalne, obiektywnie uzasadnione i ograniczone do tego, co jest ściśle niezbędne. Należy unikać w szczególności powielania wniosków o informacje ze strony właściwego organu i BEREC oraz wymogu systematycznego i regularnego dostarczania dowodu zgodności ze wszystkimi wymogami określonymi na podstawie ogólnego zezwolenia lub praw do użytkowania. Przedsiębiorstwa powinny wiedzieć, jakie jest planowane wykorzystanie żądanych informacji.</p> <p>Również w przepisie art. 20 ust. 1 EKŁE znajduje się zastrzeżenie, że każdy wniosek o informacje musi być proporcjonalny do wykonywanego zadania i musi być uzasadniony. Z art. 21 ust. 1 EKŁE wynika, że żądane dane muszą być proporcjonalne i obiektywnie uzasadnione. Natomiast z przepisu art. 22 ust. 1 EKŁE jednoznacznie wynika, że analiza geograficzna zasięgu sieci łączności elektronicznej, które są w stanie zapewnić szerokopasmową transmisję danych aktualizowane są nie rzadziej niż raz na 3 lata (a nie raz na rok czy pół roku). Jednocześnie analiza potencjalnie może (a nie musi) również zawierać prognozę obejmującą okres ustalony przez odpowiedni organ dotyczącą zasięgu sieci szerokopasmowych, w tym sieci o bardzo dużej przepustowości, na ich terytorium. Co jednak szczególnie ważne, w celu uzyskania prognoz krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy występują do przedsiębiorstw i organów publicznych o przekazanie takich informacji w zakresie, w jakim informacje te są dostępne i mogą być przekazane bez nadmiernych nakładów.</p> <p>Z powyższego wynika, iż dla implementacji EKŁE nie ma obowiązku wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych dotyczących planowanych inwestycji. EKŁE dopuszcza taką możliwość, ale pod pewnymi warunkami, w tym:</p>	
--	--	---	--

		<ul style="list-style-type: none"> • zbierane dane muszą być niezbędne do realizacji wyraźnie wskazanych zadań organu regulacyjnego (rodzaj danych i realizacja zadania powinny być wyjaśnione przez projektodawcę), • przedsiębiorstwa powinny wiedzieć, w jaki sposób dane będą wykorzystywane, • udostępnienie danych nie było uciążliwe dla przedsiębiorców, • obowiązek udostępnienia danych był proporcjonalny i obiektywnie uzasadniony, • dostarczanie danych nie było systematyczne i regularne, • udostępnienia następowało bez nadmiernych nakładów. <p>W ocenie KIKE zbieranie danych we wskazanym w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych zakresie jest zbędne i bezpodstawne, a przede wszystkim nie spełnia ww. warunków, szczególnie mając na uwadze, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Sprostanie obowiązkowi inwentaryzacyjnym wymaga zatrudniania dodatkowych pracowników co generuje określone nakłady (koszty); 2) Dane przekazywane są kilkakrotnie w ciągu roku na podstawie różnych podstaw prawnych; 3) Dane nie są niezbędne do realizacji zadań Prezesa UKE; 4) Przedsiębiorcy w żaden sposób nie są informowani jak dane zostaną wykorzystane; 5) Obowiązek przekazywania informacji, szczególnie o planach inwestycyjnych jest uciążliwy; 6) Przedsiębiorcom grożą kary za zmianę planów inwestycyjnych, co jest szczególnie częste podczas realizacji prac w szybko zmieniającej się rzeczywistości (Prezes UKE może uznać, iż przedsiębiorca, który nie zrealizował zgłoszonego planu lub nie zgłosił planu wykonania później zrealizowanej inwestycji wprowadził organ w błąd); 7) Przedsiębiorcy muszą kilka razy rocznie przekazywać informacje; 8) Zakres wymaganych informacji jest nieproporcjonalny i obiektywnie nieuzasadniony. 	
--	--	--	--

W ocenie KIKE wzorcowa implementacja EKŁE wymagałaby zniesienia obowiązku systematycznego wprowadzania danych i wprowadzenia zamiast niego prawa Prezesa UKE do żądania wymaganych informacji nie częściej niż raz na dwa lata.

Wskazać również należy, iż brak jest podstaw, żeby jednostki państwowe nie przekazywały posiadanych przez siebie informacji, a przedsiębiorcy telekomunikacyjni musieli składać kilka raportów dotyczących swojej infrastruktury.

Z tego względu w art. 30 pkt 23 PWPKE proponujemy następujące zmiany:

- **Zmianę treści lit. a):**

a) *uchylony w ust. 1 po pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 3 w brzmieniu:*

„3) informacje o planowanej infrastrukturze telekomunikacyjnej i publicznych sieciach telekomunikacyjnych, które zapewnią lub umożliwią zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s w ciągu 3 lat.”;

- **Zmianę treści lit. b):**

b) w ust. 2:

– *uchyla się pkt 1 uchyla się pkt 3;*

– *pkt 1a otrzymuje brzmienie:*

„1a) jednostki samorządu terytorialnego,”;

– *część wspólna otrzymuje brzmienie:*

„– przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach telefonicznych i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, a także informacje o planowanej infrastrukturze telekomunikacyjnej i publicznych sieciach telekomunikacyjnych, które zapewnią lub umożliwią

~~zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s w ciągu 3 lat, oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.”,~~

- **Zmianę treści lit. c):**

c) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Podmioty, o których mowa w ust. 2, które nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację i nie świadczą usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, ~~lub nie planują infrastruktury telekomunikacyjnej i publicznych sieci telekomunikacyjnych, które zapewnią lub umożliwią zapewnienie~~ szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s w ciągu 3 lat, przekazują Prezesowi UKE corocznie w terminie do dnia **31 marca** ~~28 lutego~~ według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku, oświadczenie, że nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację i nie świadczą usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych ~~lub nie planują infrastruktury telekomunikacyjnej i publicznych sieci telekomunikacyjnych, które zapewnią lub umożliwią zapewnienie~~ szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s w ciągu 3 lat.”,

- **Zmianę treści lit. f)**

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a-5c w brzmieniu:

„5a. Prezes UKE może określić obszary geograficzne, na których nie istnieją i w ciągu 3 lat nie są planowane publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające lub umożliwiające świadczenie usług dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s.

5b. W przypadku, o którym mowa w ust. 5a, Prezes UKE publikuje na swojej stronie internetowej oraz na stronie internetowej, o której mowa w art. 29a ust. 2, informacje o określonych przez niego obszarach geograficznych wraz z otwartym zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną zapewniającą

			<p><i>lub umożliwiającą świadczenie usług dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, zawierającym pouczenie o zakresie informacji wymaganych w zgłoszeniu oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń.</i></p> <p><i>5c. Prezes UKE publikuje na swojej stronie internetowej oraz na stronie internetowej, o której mowa w art. 29a ust. 2, zgłoszenia otrzymane w terminie określonym w zaproszeniu, z wyjątkiem informacji objętych zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.”;</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Zmianę treści lit. j) <p><i>j) w ust. 7:</i></p> <p><i>– pkt 1 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p><i>„1) rodzaj infrastruktury oraz informacje o świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz informacje o planowanej infrastrukturze telekomunikacyjnej i publicznych sieciach telekomunikacyjnych, podlegających inwentaryzacji i skalę map, na których dokonuje się inwentaryzacji, o której mowa w ust. 1, ”,</i></p> <p><i>– część wspólna otrzymuje brzmienie:</i></p> <p><i>„– kierując się potrzebą zapewnienia szczegółowego, rzetelnego i wiarygodnego zbioru informacji o jakości istniejącej lub planowanej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz świadczonych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usług telefonicznych i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, a także potrzebą usprawnienia i ujednoczenia procesu przekazywania danych.”</i></p>	
1 1 0	Art. 30 pkt 27 lit. a, c	KIKE	<p>Zmiana art. 30 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</p> <p>KIKE postuluje o daleko idącą zmianę projektowanych przepisów i reasumpcję całej koncepcji planowych modyfikacji. Proponowane zmiany są bowiem nie do przyjęcia i miałyby wysoce negatywne skutki dla przedsiębiorców</p>	<p>Uwaga ogólna przyjęta do wiadomości.</p> <p>Ad. 1 Zakres podmiotowy. Jeżeli projektodawca uznałby, że daną (węższą) kategorię adresatów należy wyłączyć spod regulacji, to zostałyby to</p>

telekomunikacyjnych. Jest to zaś jedna z podstawowych regulacji prawnych, na których opiera się codzienne funkcjonowanie branży telekomunikacyjnej.

Zobowiązanie przedsiębiorców telekomunikacyjnych do zapewnienia dostępu do nieruchomości, w tym do budynku

Zmiana we wstępie przepisu polega na usunięciu wyłączenia obowiązku zapewnienia dostępu do nieruchomości, w tym do budynku, przez właścicieli, zarządców i użytkowników wieczystych nieruchomości, którzy są przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. Ponieważ taka modyfikacja nie została objaśniona w uzasadnieniu ustawy wprowadzającej, nie sposób określić, czy usunięcie to ma charakter omyłki, czy też zamiarem ustawodawcy było zobowiązanie przedsiębiorców telekomunikacyjnych do zapewnienia dostępu do nieruchomości, w tym do budynku, na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy *o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych*. W tym drugim przypadku zasadnym byłoby objaśnienie celu i przyczyn takiej zmiany w uzasadnieniu ustawy wprowadzającej, a przynajmniej jakiegokolwiek odniesienie się do tej kwestii w uzasadnieniu.

Zakres dostępu

Kolejna zmiana polega za modyfikacji zakresu dostępu, jakiego na podstawie omawianego przepisu może się domagać przedsiębiorca telekomunikacyjny i ograniczenie tego dostępu do:

- umożliwienia doprowadzenia sieci telekomunikacyjnej (wraz z powiązanymi zasobami) do miejsca dostępu – jest to odpowiednik dotychczasowej możliwości wykonania przyłącza telekomunikacyjnego do punktu styku;
- umożliwienia doprowadzenia sieci telekomunikacyjnej (wraz z powiązanymi zasobami) dalej niż do miejsca dostępu – jest to odpowiednik dotychczasowej możliwości wykonania wewnątrzbudynkowej instalacji telekomunikacyjnej. Tu od razu KIKE wskazuje, że zaproponowana regulacja tej części dostępu jest zupełnie niezrozumiała i wymaga ponownej weryfikacji koncepcji dostępu, a następnie ponownego zredagowania przepisu art. 30 ust. 2 – o czym szczegółowo będzie mowa poniżej;

wskazane wprost. Proponowane nowe brzmienie ust. 1, nie zawiera przy wskazanym adresacie normy prawnej (właścicielu, użytkowniku wieczystym lub zarządcy nieruchomości) zastrzeżenia: „niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym”. Doprecyzowanie poprzez zawężenie adresata jest istotne, zgodnie z projektowaną regulacją, w przypadku zasad związanych z odpłatnością dostępu.

Ad. 2 Zakres dostępu.

- w zakresie zapewnienia dostępu do istniejącego przyłącza, proponuje się rozszerzenia definicji wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej także o odcinek kanalizacji kablowej pomiędzy złączem rozgałęźnym poza budynkiem a miejscem dostępu, w przypadku gdy miejsce dostępu znajduje się w budynku;
- dostęp do kabli i innych elementów infrastruktury niż wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna wynika z przepisów Pke;
- projektowany art. 30 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 30 ust. 1 pkt 1 odnosi się do korzystania z wykonanej szybkiej sieci i powiązanych zasobów, a więc obejmuje eksploatację „przyłącza”, jak i „instalacji”;
- niezrozumiała jest konstatacja zgłaszającego uwagę, że w przypadku dostępu z różnych podstaw prawnych, konieczne jest zawarcie odrębnych umów.

		<ul style="list-style-type: none"> • umożliwienia korzystania z miejsca dostępu - jest to odpowiednik dotychczasowej możliwości korzystania z punktu styku; • umożliwienia wykonywania czynności związanych z utrzymywaniem sieci telekomunikacyjnej (wraz z powiązаныmi zasobami) stanowiących własność przedsiębiorcy telekomunikacyjnego; • umożliwienia wejścia na teren nieruchomości i do budynku w celu wykonywania dostępu opisanego powyżej. <p>Negatywnie należy odnieść się do propozycji usunięcia z art. 30 ust. 1 obowiązku:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zapewnienia dostępu do istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego; • zapewnienia dostępu do istniejących w budynku kabli telekomunikacyjnych i innych niż wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna części wewnątrzbudynkowej instalacji telekomunikacyjnej; • zapewnienia dostępu do nieruchomości, w tym budynku, w celu możliwości wykorzystywania istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego; • zapewnienia dostępu do nieruchomości, w tym budynku, w celu możliwości wykorzystywania istniejącej wewnątrzbudynkowej instalacji telekomunikacyjnej <p>- kwestie te powinny być dalej uregulowane w art. 30 ust. 1 ustawy <i>o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</i> w zakresie, w jakim dotyczą obowiązków podmiotów niebędących przedsiębiorcami telekomunikacyjni.</p> <p>Wprowadzona zmiana będzie miała taki skutek, że w celu uzyskania dostępu do nieruchomości i budynku w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych, obejmującego budowę przyłącza telekomunikacyjnego do punktu styku, skorzystanie z istniejącego punktu styku i wykorzystanie istniejącej wewnątrzbudynkowej instalacji telekomunikacyjnej, przedsiębiorca telekomunikacyjny będzie <i>de facto</i> musiał negocjować ze wspólnotą mieszkaniową dwie odrębne umowy (pierwszą m.in. – w zakresie umożliwienia doprowadzania sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami do miejsca dostępu, umożliwienia korzystania z miejsca dostępu i umożliwienia korzystania z wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, drugą – o dostępie do okablowania pomiędzy zakończeniem sieci w obiekcie budowlanym, a miejscem dostępu), oparte na różnych podstawach prawnych, z czego druga</p>	<p>Ponadto, projektowany art. 162 ust. 6 Pke ma zapewnić możliwość rozstrzygania sporów, które dotyczą różnych obowiązków dostępowych, w ramach jednego postępowania administracyjnego;</p> <p>- w zakresie uwagi do nowego brzmienia art. 30 ust. 1 <i>in fine</i> Megaustawy należy podkreślić, że intencją ustawodawcy jest to, aby wykluczyć stany, które zgłaszający uwagę określa jako „dostęp, który ma mieć podwójną funkcję”;</p> <p>- potrzeba użytkownika końcowego jest przesłanką doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami dalej niż do miejsca dostępu w przypadku gdy nie ma wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej lub jest ona niedostępna. W przypadku zaistnienia tej okoliczności, nie ma obowiązku wykonania „nadmiarowej” wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, a umożliwia jej wykonanie w zakresie adekwatnym dla doprowadzania sieci i powiązanych zasobów do użytkownika końcowego.</p> <p>Ad. 3 Niedostępność wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej uwagi do wyjaśnienia.</p> <p>Zgodnie z treścią uwagi: „<i>Ust. 1a wymienia przekładowe sytuacje, w których można uznać, że wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest niedostępna. Z kolei z ust. 3 wynika, że obowiązek zapewnienia dostępu do wewnątrzbudynkowej infrastruktury</i></p>
--	--	--	---

		<p>umowa będzie nadmiernie skomplikowana i rozbudowana dla wspólnoty mieszkaniowej, zwłaszcza jeśli będzie dotyczyła połączenia sieci. Z punktu widzenia doświadczeń przedsiębiorców zrzeszonych w KIKE nabytych na skutek dotychczasowej współpracy ze wspólnotami mieszkaniowymi, deweloperami i zarządcami nieruchomości, jest to zupełnie niewykonalne. Zaproponowanie omawianej zmiany przepisów świadczy o całkowitym braku znajomości tego, jak wygląda negocjowanie i zawieranie umów o dostępie do nieruchomości i budynków ze wspólnotami mieszkaniowymi, spółdzielniami mieszkaniowymi, zarządcami nieruchomości i deweloperami. Przyjęcie nowych regulacji w zaproponowanej treści będzie wysoce negatywne dla branży telekomunikacyjnej i sparaliżuje uzyskiwanie dostępu do nieruchomości i budynków w celu zapewnienia telekomunikacji, a także będzie skutkowało olbrzymią liczbą wniosków skierowanych do Prezesa UKE o wydanie decyzji zastępujących umowy o dostępie.</p> <p>Trzeba zaś pamiętać, że wobec treści art. 30 ust. 6 ustawy <i>o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</i> zawieranych umów takich jak we wskazanym przykładzie, nie będzie rzadkie. Co tym bardziej pokazuje skalę problemu i uzasadnia zmianę projektowanej regulacji prawnej.</p> <p>Na końcu ust. 1 doprecyzowano, że obowiązek zapewnienia dostępu, o którym mowa w tym przepisie, istnieje w zakresie, w jakim dostęp ma służyć dostarczaniu usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s wyłącznie w budynku na tej nieruchomości. W celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości, należy wprost dookreślić, czy przepis ten może być podstawą żądania dostępu także w sytuacji, gdy chodzi o dostęp, który ma mieć podwójną funkcję – tzn. służyć, zarówno dostarczaniu usług w budynku wzniesionym na nieruchomości, której dostęp dotyczy, jak i dostarczaniu usług w innych budynkach. Takie sytuacje są bowiem często spotykane w praktyce.</p> <p>Kolejna kwestia, na którą KIKE zwraca uwagę, a która została już zapowiedziana powyżej, to niezrozumiałe uregulowanie zasad dostępu do wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej. Proponowana treść art. 30 ust. 1 pkt 2, ust. 1a i ust. 3 nie są ze sobą spójne i nawet czytane łącznie nie pozwalają na proste określenie, jakie są zasady zapewnienia dostępu do budynku w zakresie uznawanym aktualnie za wewnątrzbudynkową instalację telekomunikacyjną. Powoduje to, że</p>	<p><i>technicznej na potrzeby umieszczenia w niej lub na niej elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami jest uzależniony od dodatkowej przesłanki, tj. od tego, że powielenie takiej infrastruktury byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne.”.</i> Rozwiązanie to nie odbiega istotnie od obecnie obowiązującego.</p> <p>W zakresie potrzeby doprecyzowania przesłanki, o której mowa w nowym brzmieniu art. 30 ust. 1 pkt 2 lit. b, uwaga częściowo zasadna, proponuje się doprecyzowanie: „użytkownik końcowy, który nie posiada przyłączenia do szybkiej sieci wyraził zgodę”.</p> <p>W zakresie „brak dostępnej infrastruktury” i „niedostępnością infrastruktury”, jak również w zakresie dostosowania nazewnictwa w art. 30 ust. 1c – uwagi uwzględnione.</p>
--	--	--	---

		<p>konieczna jest zmiana projektowanej treści przepisów oraz objaśnienie nowych zasad dostępu w uzasadnieniu ustawy wprowadzającej.</p> <p>Użycie w ust. 1 pkt 2 pomiędzy lit. a i lit. b spójnika <i>lub</i> pozwala na przyjęcie, że w sytuacji braku dostępnej wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej przedsiębiorca telekomunikacyjny może żądać dostępu do budynku w celu doprowadzenia sieci telekomunikacyjnej dalej niż do miejsca dostępu, nawet jeśli nie wykona takiej wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (pod warunkiem, że będzie to wynikało z potrzeby użytkownika końcowego). Brak jest objaśnienia tej kwestii w uzasadnieniu ustawy wprowadzającej, niemniej jednak wydaje się, że zamiarem ustawodawcy było uzależnienie możliwości żądania dostępu od spełnienia się obu przesłanek, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 lit. a i lit. b.</p> <p>Nie sposób pominąć tego, że nie zostało wytłumaczone, jak rozumieć <i>potrzeby użytkownika końcowego</i>. W szczególności w tym zakresie wyjaśnienia wymaga, czy chodzi o to, aby przedsiębiorca telekomunikacyjny przedstawił podmiotowi zobowiązanemu do zapewnienia dostępu umowę zawartą z konkretnym abonentem lub chociażby przekazał dane osobowe podmiotu zainteresowanego usługami tego przedsiębiorcy. A może zamiarem ustawodawcy było to, aby przedsiębiorca telekomunikacyjny jedynie powołał się na to, że chce doprowadzić sieć w celu oferowania swoich usług użytkownikom końcowym? Przekazywanie jakichkolwiek dokumentów czy danych osobowych wydaje się niecelowe i niewłaściwe z punktu widzenia przepisów o ochronie danych osobowych oraz z uwagi na możliwość szykanowania np. przez członków wspólnoty mieszkaniowej tej osoby, której chęć skorzystania z usług danego operatora stała się przyczyną żądania dostępu do nieruchomości i budynku.</p> <p>Inna powinna być treść ust. 1 pkt 2, albowiem przepis ten powinien stanowić o tym, że w przypadku gdy brak jest w budynku wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej albo gdy istniejąca wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest niedostępna, przedsiębiorca telekomunikacyjny może domagać się dostępu do nieruchomości i budynku w celu doprowadzenia sieci telekomunikacyjnej dalej niż do miejsca dostępu, w tym wykonania własnej wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej pod warunkiem, że wynika to z potrzeby użytkownika końcowego, ewentualnie bez względu na to, czy występuje taka przesłanka.</p> <p style="text-align: center;">Niedostępność wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej</p>	
--	--	---	--

		<p>Ust. 1a wymienia przekładowe sytuacje, w których można uznać, że wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest niedostępna. Z kolei z ust. 3 wynika, że obowiązek zapewnienia dostępu do wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej na potrzeby umieszczenia w niej lub na niej elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami jest uzależniony od dodatkowej przesłanki, tj. od tego, że powielenie takiej infrastruktury byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne. Projektowana regulacja skutkuje zatem znacznym utrudnieniem dostępu do nieruchomości i budynków w celu zapewnienia telekomunikacji. Po pierwsze, wprowadza ona przesłanki udostępnienia istniejącej wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (uzależnia obowiązek zapewnienia dostępu w tym zakresie od stwierdzenia, że powielanie takiej infrastruktury byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne). Jednocześnie, uzależnia ona możliwość żądania dostępu do nieruchomości i budynku w celu umożliwienia doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami dalej niż do miejsca dostępu od umieszczenia sieci i powiązanych zasobów właśnie w istniejącej wewnątrzbudynkowej infrastrukturze technicznej. Po drugie, stanowi, że w przypadku braku dostępnej wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej przedsiębiorca telekomunikacyjny może domagać się dostępu do nieruchomości i budynku, gdy wynika to z potrzeb użytkownika końcowego lub gdy wykona wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną.</p> <p>Należy jednoznacznie określić, czy priorytetem ma być wykorzystywanie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych istniejącej wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, czy też budowanie własnej. Jeśli to pierwsze, wówczas należałoby zmodyfikować projektowane regulacje poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none">• wskazanie jednoznacznie, kiedy może nastąpić odmowa udostępnienia tej istniejącej infrastruktury – tj. określenie przesłanek negatywnych zapewnienia dostępu, a nie przesłanek, które przedsiębiorca telekomunikacyjny musi spełnić lub wykazać, aby dostęp otrzymać;• jakie uprawnienia przysługują przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu w przypadku, gdy brak jest w budynku istniejącej wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej;• jakie uprawnienia przysługują przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu w przypadku, gdy jej dysponent odmówi wyrażenia zgody na	
--	--	--	--

			<p>udostępnienie istniejącej w budynku wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej.</p> <p>W nowej regulacji trzeba też konsekwentnie przyjąć i stosować jedną terminologię. Aktualnie bowiem, przykładowo, w art. 30 ust. 1 pkt 2 proponuje się użycie określenia <i>braku dostępnej infrastruktury</i>, a w art. 30 ust. 1a mówi się o <i>niedostępności infrastruktury</i>. <i>Brak dostępnej infrastruktury</i> nie musi być zaś utożsamiany z <i>niedostępnością infrastruktury</i>, a może być rozumiany jako niewyposażenie budynku w taką infrastrukturę – co może rodzić spory na tle wykładni takich regulacji.</p> <p>Pominięta została konieczność zmiany art. 30 ust. 1c ustawy <i>o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</i>, pomimo tego, że pojawia się w tym przepisie pojęcie instalacji telekomunikacyjnej budynku, które nowelizacja ma usunąć z tej ustawy.</p>	
1 1 1	Art. 30 ust. 27 lit. a	PIKE	<p>Art. 30 ust. 27 lit. a</p> <p>a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na:</p> <p>1) umożliwieniu doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami, <u>w tym przyłącza telekomunikacyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 44) ustawy z dnia ... - Prawo komunikacji elektronicznej</u> aż do miejsca dostępu,</p> <p>2) umożliwieniu doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami dalej niż do miejsca dostępu, jeżeli elementy tej sieci wraz z powiązanymi zasobami zostaną umieszczone w istniejącej <u>zewnątrznej lub</u> wewnątrzbudynkowej infrastrukturze technicznej, a jeśli brak jest takiej dostępnej infrastruktury, to wówczas gdy:</p> <p>a) wynika to z potrzeby użytkownika końcowego lub</p> <p>b) przedsiębiorca telekomunikacyjny wykona <u>zewnątrzną lub</u> wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną przystosowaną do umieszczenia w niej lub na niej dodatkowych elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów także przez innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych,</p> <p>3) umożliwieniu korzystania z miejsca dostępu,</p>	<p>W zakresie propozycji zmian w art. 30 ust. 1 pkt 1 Megaustawy uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja zawiera redundancje tekstu i jest niezgodna z Zasadami Techniki Prawodawczej.</p> <p>W zakresie propozycji zmian w art. 30 ust. 1 pkt 2 Megaustawy uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja nie uwzględnia definicji wewnętrznej infrastruktury technicznej, przez co również stanowiłaby redundancję tekstu, niezgodną z ZTP.</p> <p>W zakresie propozycji zmian w art. 30 ust. 1 pkt 4 Megaustawy uwaga uwzględniona.</p> <p>W zakresie propozycji zmian w art. 30 ust. 1 in fine uwaga nieuwzględniona.</p>

		<p>4) umożliwieniu utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów <u>będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego – które stanowią własność tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub z których korzysta na podstawie innego tytułu prawnego,</u></p> <p>5) umożliwieniu wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku, w zakresie niezbędnym do korzystania z dostępu, o którym mowa w pkt 1–4 i ust. 3</p> <p>– w zakresie w jakim ma to służyć dostarczaniu usług szerokopasmowego <u>doprowadzeniu sieci umożliwiających</u> dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s wyłącznie w budynku na tej nieruchomości.</p> <p>1a. Wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną uważa się za niedostępną w szczególności, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jej właściciel nie podejmuje negocjacji z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w sprawie dostępu do tej infrastruktury; 2) jej właściciel odmawia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do tej infrastruktury; 3) oferowane warunki dostępu do tej infrastruktury są dyskryminujące lub uniemożliwiają przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu oferowanie użytkownikom końcowym konkurencyjnych warunków świadczenia usług, w tym cenowych i jakościowych; 4) jej wykorzystanie na potrzeby umieszczenia w niej lub na niej elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami zgodnie z zamierzeniem przedsiębiorcy telekomunikacyjnego jest technicznie niewykonalne.” <p>Z art. 30 megaustawy wykreślono uprawnienie przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do doprowadzenia do budynku własnego przyłącza, zmieniając znacząco całą siatkę pojęciową ustawy. Wydaje się, że wskazane w art. 30 ust. 1 prawo doprowadzenia sieci aż do miejsca dostępu, pokrywa odcinek będący przyłączem telekomunikacyjnym w rozumieniu PKE. Zasady wykładni prawa nakazują jednak przyjmować, iż zmiana treści przepisu pociąga za sobą zmianę normy prawnej w nim zawartej. W związku z tym, jeżeli pomimo zmiany treści art. 30 ust. 1, w dalszym ciągu umożliwia on wybudowanie przyłącza telekomunikacyjnego, to zdaniem Izby należy to wyjaśnić jednoznacznie w uzasadnieniu ustawy.</p> 	<p>Propozycja wprowadziłaby wątpliwości co do stosowania art. 30 i art. 33 Megaustawy,</p>
--	--	---	--

Projektowane brzmienie megaustawy wskazuje, że wykonywanie uprawnień wynikających z art. 30 ust. 1 megaustawy jest możliwe tylko w celu dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości, co najmniej 30 Mb/s. Przy literalnej interpretacji tego przepisu możliwe jest wykluczenie doprowadzenia do budynku infrastruktury, która faktycznie nie będzie służyła świadczeniu usługi Internetu (np. abonent zawrze umowę tylko na TV), choć zapewnia taką możliwość. O dostępie miałyby, zatem decydować umowy zawarte z abonentami, a nie cechy samej infrastruktury. Wydaje się, że celem ustawy jest ułatwienie rozbudowy infrastruktury, która umożliwi świadczenie szybkiego Internetu. To czy faktycznie abonent skorzysta z tej usługi powinno mieć znaczenie drugorzędne i nie powinno decydować o uzyskaniu dostępu.

Drugim problemem związanym z art. 30 ust. 1 jest zastrzeżenie, że dostęp w oparciu o ten przepis można uzyskać tylko i wyłącznie w celu świadczenia usług w budynku na tej samej nieruchomości. W przekonaniu Izby, rozwiązanie takie może mieć skutek odwrotny do zamierzonego celu ustawy, czyli zamiast wspierać budowę sieci, może ją utrudniać. Zauważyć należy, że opisana regulacja zdaje się nie brać pod uwagę sytuacji, gdy kompleks budynków, np. osiedle budowane przez jednego dewelopera lub budynki spółdzielni mieszkaniowej, posadowione są na różnych nieruchomościach, posiadających różne księgi wieczyste. Istnieje ryzyko takiej interpretacji obecnych przepisów, zgodnie, z którą operator uzyskujący dostęp będzie musiał zapewnić na każdej nieruchomości taki sam rozbudowany zestaw urządzeń służących zapewnieniu telekomunikacji tylko w budynkach na tej nieruchomości (np. wzmacniaczy, zasilaczy czy odbiorników optycznych dla kilku budynków). Wykorzystanie urządzeń posadowionych na sąsiednich nieruchomościach nie będzie możliwe, gdyż wówczas ich cel będzie wykraczać poza upoważnienie zawarte w art. 30 ust. 1. Takie dublowanie elementów sieci spowoduje wzrost kosztów inwestycji, zwiększy ilość miejsca zajętego przez instalacje, nie mając jednocześnie żadnego wpływu, na jakość świadczonych usług.

Alternatywą dla opisanego wyżej dublowania urządzeń jest uzyskanie odpłatnego dostępu do nieruchomości na podstawie art. 33 megaustawy. Stosowanie takiego rozwiązania do opisanej wyżej sytuacji (i sytuacji podobnych) byłoby jednak niezwykle problematyczne. Operator musiałby

			<p>bowiem albo obliczać w jakiej proporcji dane urządzenie służy do zapewnienia usług w budynku na nieruchomości, a w jakiej do zapewnienia usług na innych nieruchomościach (i od tej proporcji ustalać opłaty z dysponentem nieruchomości), albo przyjąć, że każde urządzenie które zapewnia telekomunikację nie tylko w budynku na danej nieruchomości, ale też w budynku na innej nieruchomości, musi być objęte odpłatnym dostępem z art. 33 megaustawy. Oba rozwiązania to znaczący wzrost kosztów i ograniczenie inwestycji. Rozwiązanie pierwsze w większości przypadków będzie też praktycznie niewykonalne.</p> <p>PIKE wskazuje także na wątpliwość odnoszącą się do interpretacji art. 30 ust. 1 pkt 4) megaustawy. Nowa regulacja art. 153 PKE określa dostęp do okablowania znajdującego się na nieruchomości (w tym w budynku). Regulacja ta nie daje jednak podstaw do ubiegania się także o dostęp do nieruchomości, na której okablowanie się znajduje (inaczej niż w niektórych przypadkach dostępu z art. 139 Pt). W związku z tym, korzystanie z dostępu może okazać się praktycznie niemożliwe. Zwłaszcza, że w art. 30 ust. 1 pkt 4) megaustawy znajduje się jedynie uprawnienie przedsiębiorcy do dostępu do nieruchomości w celu eksploatacji zasobów, które stanowią jego własność. Przedsiębiorca, który uzyska dostęp do okablowania na podstawie art. 153 PKE, nie stanie się jego właścicielem i nie będzie mógł uzyskać tego dostępu. Jeżeli zajdzie potrzeba usunięcia awarii czy podłączenia nowego abonenta może to okazać się niemożliwe do wykonania.</p> <p>Na marginesie należy też wskazać, że umieszczenie infrastruktury potrzebnej do zapewnienia telekomunikacji w budynku może wymagać realizacji sieci i powiązanych zasobów w infrastrukturze, która znajduje się na zewnątrz budynku, a jest już „za” miejscem dostępu. Wtedy niemożliwe byłoby skorzystanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z uprawnienia z art. 30 ust. 1 pkt 2.</p>	
1 1 2	Art. 30 pkt 27) lit d	PIKE	<p>Art. 30 pkt 27) lit d ust. 3a otrzymuje brzmienie: 3a. Dostęp, o którym mowa w ust. 1 i 3 jest nieodpłatny, natomiast dostęp o którym mowa w ust. 3 jest odpłatny, <u>jeśli</u>:</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Zostanie zaproponowane nowe brzmienie art. 30 ust. 3a i następných Megaustawy, który wprost będzie odnosił się do „nieodpłatności”/„odpłatności”.</p>

1) właściciel wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, nie będąc jednocześnie właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą nieruchomości, na której znajduje się budynek, w którym znajduje się wskazana w ust. 3 infrastruktura, lub
właściciel wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, którego działalność nie ogranicza się wyłącznie w zakresie zarządzania tą wewnątrzbudynkową infrastrukturą techniczną”.

PIKE wskazuje, że w przedstawionym projekcie brak jest zastrzeżenia, że dostęp z art. 30 ust. 1 jest nieodpłatny. Nałożenie na przedsiębiorców obowiązku uiszczania opłat na rzecz dysponentów nieruchomości (w sytuacji w której dostęp do nieruchomości służy zapewnieniu telekomunikacji na konkretnej nieruchomości) w tym zakresie byłoby znaczącym utrudnieniem rozwoju sieci telekomunikacyjnych. Jest to także niezgodne z założeniami dyrektywy kosztowej. Takie rozwiązanie byłoby także promowaniem monopoli obejmujących konkretne budynki. Należy pamiętać, że inwestorzy w przypadku budynków mieszkalnych są zobowiązani do wyposażenia ich w instalację telekomunikacyjną. Jeśli dostęp do nieruchomości na podstawie art. 30 ust. 1 będzie co do zasady odpłatny, promowani będą pierwsi operatorzy, którzy wykonają obowiązek inwestora do wyposażenia budynku w instalacje w zamian za bezpłatny dostęp. Wszyscy kolejni operatorzy, którzy będą chcieli wejść do budynku będą się znajdować w znacznie gorszej sytuacji, nie mogąc liczyć na to, że uzyskają dostęp do budynku nieodpłatnie.

Trzeba przy tym pamiętać, że współpraca na podstawie art. 30 ust. 1 nie odbywa się pomiędzy konkurentami na jednym rynku. Ma on jedynie na celu zapewnienie jak największej jakości i różnorodności usług przede wszystkim w budynkach mieszkalnych. Tym samym nałożenie opłat za ten dostęp będzie uderzeniem przede wszystkim w lokatorów (jednocześnie abonentów), którzy będą musieli ponosić wyższe opłaty za dostęp do usług.

Izba zwraca również uwagę na zmianę w zakresie odpłatności za dostęp do nieruchomości spółdzielni mieszkaniowych i innych właścicieli, użytkowników wieczystych lub zarządców nieruchomości, którzy posiadają jednocześnie status przedsiębiorców telekomunikacyjnych (i mają wpis do RPT).

W związku z projektowanym rozdzieleniem przedmiotowym regulacji pomiędzy megaustawą i PKE, oraz związanym z tym rozszerzeniem stosowania art. 30 także na przedsiębiorców telekomunikacyjnych, dodano do art. 30 ust. 3a dodatkowe zastrzeżenie. Przepis ten wskazuje, że dostęp do wewnątrzbudynkowej kanalizacji kablowej jest nieodpłatny, chyba że udostępniający kanalizację jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym.

O ile zrozumiąle jest, że wprowadzenie powyższego przepisu podyktowane jest rozszerzeniem zakresu podmiotowego obowiązków z art. 30 megaustawy, o tyle projektowana zmiana nie bierze pod uwagę sytuacji, w których udostępniający jest zarówno właścicielem nieruchomości lub infrastruktury, jak i przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Chodzi w szczególności o przypadki spółdzielni mieszkaniowych wpisanych do RPT. Obecnie, dostęp do ich zasobów uzyskiwany na podstawie art. 30 jest nieodpłatny (ze względu na uchylany ust. 5f). Po wprowadzeniu projektowanej zmiany, spółdzielnie nie będą zobowiązane do zapewnienia nieodpłatnego dostępu. Zgodnie bowiem z projektowanym brzmieniem art. 30 ust. 3a, skoro są one przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, to dostęp do ich infrastruktury budynkowej powinien być płatny. Uchylono jednocześnie art. 5f, z którego wynikało, że podmiot będący jednocześnie właścicielem nieruchomości i instalacji budynkowej, zobowiązany jest udzielać dostępu nieodpłatnie.

Zdaniem PIKE możliwość żądania opłaty za dostęp nie powinna być powiązana jedynie z tym, czy dysponent zasobów jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, ale przede wszystkim z tym jaką rolę pełni w konkretnym przypadku. W przypadku podmiotów takich jak spółdzielnie mieszkaniowe, przyjąć należy, że ich status właścicieli, użytkowników wieczystych lub zarządców nieruchomości jest z perspektywy celów ustawy istotniejszy niż status przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Podmioty te świadczą bowiem usługi telekomunikacyjne jedynie „pomocniczo” względem swojej głównej działalności i w ograniczonym zakresie. Głównym celem tych podmiotów jest zarządzanie posiadanym zasobem mieszkaniowym. Z tego też względu udostępnianie przez te podmioty kanalizacji budynkowych jest nakierowane na korzyść lokatorów (związanym z zapewnieniem im konkurencyjnych usług telekomunikacyjnych), a nie działaniem zmierzającym do komercyjnego wykorzystania tych zasobów.

			Dodatkowo, na rynku pojawiają się podmioty będące tzw. „operatorami budynkowymi”. Istnieje obawa, że wpis do RPT uzyskiwać będą takie podmioty, w celu obchodzenia regulacji nakładających nieodpłatnego udostępniania infrastruktury budynkowej.	
1 1 3	Art. 30 pkt 27 lit. d, e	KIKE	<p>zmiana art. 30 ust. 3a i 3b ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</p> <p>Zaproponowana zmiana nie jest zasadna. Treść przepisu art. 30 ust. 3a powinna wyraźnie wskazywać, że z zastrzeżeniem art. 30 ust. 3b, dostęp, o którym mowa w ust. 1 jest nieodpłatny, a dostęp, o którym mowa w ust. 3 jest nieodpłatny, jeśli właścicielem wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej <u>nie jest</u> przedsiębiorca telekomunikacyjny. Innym słowy, nie jest celowe usuwanie regulacji mówiącej wprost o tym, że dostęp opisany w ust. 1 jest nieodpłatny.</p> <p>Całkowicie błędna jest proponowana zmiana art. 30 ust. 3b, albowiem służy ona umożliwieniu pobierania od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego opłat za dostęp do nieruchomości. Przedsiębiorca telekomunikacyjny korzystający z dostępu powinien być jedynie zobowiązany do ponoszenia niezbędnych kosztów generowanych przez swoje czynności (a dokładniej przez uzyskanie dostępu) – właściwie udokumentowanych i refakturowanych na niego przez podmiot zapewniający dostęp. Przepis powinien zatem stanowić o obowiązku zwrotu kosztów, a nie o możliwości ponoszenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego opłat obejmujących zwrot kosztów pozostających w jakimś związku z przywróceniem stanu poprzedniego nieruchomości, utrzymaniem wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, zapewnieniem dostępu.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Zostanie zaproponowane nowe brzmienie art. 30 ust. 3a i następných Megaustawy, który wprost będzie odnosił się do „nieodpłatności”/„odpłatności”.</p>
1 1 4	Art. 30 pkt. 27) lit. f)	PSE SA	<p>2. TERMINY 2.1 Proponujemy przyjęcie poprawki w art. 30 pkt.27) lit. f) projektu ustawy wprowadzającej UPKE o następującym brzmieniu: Zmianie ulega art.30 pkt.27) lit. f) projektu ustawy wprowadzającej UPKE, która otrzymuje następujące brzmienie: „pkt.27) art. 30: f) w ust. 5:</p> <p>– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>Do dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2020 r. - Prawo komunikacji</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zasadne jest ujednoczenie terminów, ale proponowany 90dniowy termin na przeprowadzenie negocjacji w związku z dostępem, jest zbyt długi, biorąc pod uwagę skutki przewidziane dla upływu rzeczonoego terminu. Jedynym skutkiem jest uzyskanie przez strony uprawnienia do złożenia do Prezesa UKE o rozstrzygnięcie sporu na podstawie art.</p>

		<p>elektronicznej oraz przepisy art. 19 ust. 2, art. 20, art. 22 ust. 1 i art. 23 niniejszej ustawy, z tym że:”;</p> <p>– pkt 1 otrzymuje brzmienie: 1) termin zawarcia umowy o dostęp wynosi 90 dni od dnia wystąpienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z wnioskiem o jej zawarcie;”</p> <p>– pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2) Prezes UKE wydaje decyzję o dostępie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, także wówczas, jeżeli dla istniejących elementów szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów warunki dostępu nie są określone w umowie lub umowa taka wygasła, chyba że przedsiębiorca telekomunikacyjny wykonał je, nie mając tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością na ten cel oraz wbrew woli lub bez wiedzy właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości.”,</p> <p>2.2 Proponujemy przyjęcie poprawki w art. 30 pkt.29 projektu ustawy wprowadzającej UPKE o następującym brzmieniu:</p> <p>Zmianie ulega art.30 pkt.29) projektu ustawy wprowadzającej UPKE, który otrzymuje następujące brzmienie:</p> <p>„29) w art. 33 ust. 1–3 otrzymują brzmienie: „1. W przypadkach innych niż określone w art. 30 ust. 1 właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić operatorom, użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 86 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na umożliwieniu umieszczenia na nich elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, a także ich eksploatacji i konserwacji, jeżeli nie umożliwi to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości. 2. Dostęp, o którym mowa w ust. 1 jest odpłatny, chyba że: 1) strony umowy o dostępie postanowią inaczej; 2) dotyczy umieszczenia, eksploatacji i konserwacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu</p>	<p>162 ust. 1 Pke. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby strony kontynuowały negocjacje, jeżeli taka będzie ich wola (np. mimo dobrej wiary nie zawarto umowy w ustawowym terminie i potrzebny jest – w ocenie stron – dodatkowy czas na dokonanie tej czynności).</p>
--	--	---	--

			<p>na nieruchomościach, o których mowa w ust. 1, stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 710, 730 i 1214, 1979, 2020, z 2020 r. poz. 284, 400, 462, 695 i 875). 3. Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 90 dni od dnia wystąpienia przez operatora, użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 86 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, lub jednostkę samorządu terytorialnego wykonującą działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 z wnioskiem o jej zawarcie.”;</p> <p>Uzasadnienie: Proponujemy, aby termin na zawarcie umowy o dostępie był jednolity dla wszystkich przypadków wniosków o zawarcie takiej umowy określonych w UPKE oraz w Megaustawie i wynosił 90 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem o jej zawarcie. Termin na zawarcie umów o dostępie powinien być ujednolicony, tak, aby nie komplikować procesu zawierania tego typu umów (wymaga to wprowadzenia odpowiednich zmian w projekcie ustawy wprowadzającej UPKE). Pragniemy jednocześnie wskazać, iż realizacja większości terminów określonych w Megaustawie dla operatorów sieci, w przypadku dużych przedsiębiorców energetycznych nie jest możliwa lub bardzo uciążliwa w ich dotrzymaniu, gdyż nie wzięto bowiem pod uwagę, wielkości tych przedsiębiorstw co skutkuje koniecznością przestrzegania procedur wewnętrznych. Ponadto, przedsiębiorstwa te są w przeważającej mierze spółkami Skarbu Państwa, co nakłada na nie dodatkowe obowiązki i jeszcze bardziej wydłuża te procedury.</p>	
1 1 5	Art. 30 pkt 27	Pracodawcy RP	<p>Uwaga dot. art. 30 pkt 27 projektu ustawy wprowadzającej Prawo komunikacji elektronicznej. Należy zasignalizować praktyczny i istotny problem, który istnieje na bazie uregulowanego w art. 30 megaustawy (ustawy o rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych) dostępu do nieruchomości. Praktyka stosowania tego przepisu pokazuje, że w części przypadków dysponenci nieruchomości (właściciele lub użytkownicy wieczysti) zamiast realizować ustawowy jednoznaczny obowiązek zapewnienia dostępu do nieruchomości w trybie art. 30 megaustawy, dążą do odpłatnej służebności przesyłu.</p> <p>Tymczasem nie powinno ulegać wątpliwości, że przepisami, które regulują kwestię dostępu do nieruchomości na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w celu zapewnienia telekomunikacji w budynku</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>znajdującym się na danej nieruchomości, są przepisy art. 30 megaustawy. Co istotne dostęp ten jest – na zasadach ustawowych – dostępem nieodpłatnym, co jest uzasadnione celem jakiego służy, czyli zapewnieniu telekomunikacji na danej nieruchomości. Jest to jedno ze sztandarowych osiągnięć wprowadzonej w 2010 r. megaustawy, które rozwiązało istniejące na tym polu liczne problemy praktyczne. Należy mieć na uwadze, że narzędzie to służy zarazem zapewnieniu powszechnego dostępu do Internetu w gospodarstwach domowych.</p> <p>Zważywszy na problemy praktyczne, w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych pożądane jest dodanie w art. 30 megaustawy przepisu, który w sposób jednoznaczny rozstrzygałby, że dysponent nieruchomości zobowiązani do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 nie są uprawnieni w takim przypadku do wysuwania żądań dotyczących ustanowienia odpłatnej służebności przesyłu.</p> <p>Takie uregulowanie tej kwestii potwierdzałoby prawidłowe rozumienie instytucji wprowadzonej w art. 30 megaustawy.</p>	
1 1 6	Art. 30 pkt 27	ZTK	<p>Podstawowy zarzut, wspólny także dla kilku innych regulacji rzeczono projektu, dotyczy art. 30 pkt. 27 lit. a przepisów wprowadzających w zakresie obejmującym nową regulację art. 30 ust. 1 in fine ustawy z dnia 7.05.2020 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 2410 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.</p> <p>Mianowicie w projektowanym art. 30 ust. 1 in fine ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych przewiduje się, iż opisane powyżej enumeratywnie przypadki zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego do nieruchomości, w tym do budynku dotyczą wyłącznie przypadków służących dostarczaniu usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s wyłącznie w budynku na tej nieruchomości, gdy tymczasem w dotychczasowej wersji zapewnienie dostępu do nieruchomości, w tym do budynku miało na celu zapewnienie telekomunikacji w tym budynku.</p> <p>Cel zatem zapewnienia dostępu do nieruchomości, w tym do budynku był ujęty o wiele szerzej, gdyż przez pojęcie telekomunikacji zawarte w art. 2 pkt. 42 ustawy z dnia 16.07.2004 r. prawo telekomunikacyjne (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 z późn. zm.), zwanej dalej prawem telekomunikacyjnym, a znajdujące zastosowanie w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci</p>	<p>W zakresie uwag do projektowanego nowego brzmienia art. 30 ust 1. in fine, mających na celu odwołanie do pojęcia „telekomunikacji” zamiast „usług szerokopasmowego dostępu do internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s”, uwaga uwzględniona.</p> <p>W zakresie uwag do art. 30 ust 1 pkt 1-2 uwagi nieuwzględnione, dostęp ten powinien odnosić się do umożliwienia doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej.</p> <p>Zgłaszający uwagę pomija fakt, że obowiązek zapewnienia dostępu ingeruje w prawa ich dysponentów, a w znakomitej większości przypadku – w zależności od rodzaju dysponenta – będzie dostępem nieodpłatnym. Należy wskazać, że w</p>

	<p>telekomunikacyjnych poprzez art. 2 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, rozumie się nadawanie, odbiór lub transmisję informacji, niezależnie od ich rodzaju, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną.</p> <p>Wedle zatem obecnej wersji art. 30 ust. 1 in fine ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych przedsiębiorca telekomunikacyjny mógł starać się o zapewnienie dostępu do nieruchomości, w tym do budynku, w przypadku prowadzenia jakiegokolwiek działalności telekomunikacyjnej, a nie tylko w przypadku zapewnienia szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s.</p> <p>Proponowaną nową regulacją art. 30 ust. 1 in fine ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych pozbawieni możliwości starania się o dostępu do nieruchomości, w tym do budynku zostali przedsiębiorcy telekomunikacyjni świadczący usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości poniżej 30 Mb/s, przedsiębiorcy telekomunikacyjni świadczący usługi dostępu do Internetu innego niż szerokopasmowy, a także przedsiębiorcy telekomunikacyjni świadczący inne usługi telekomunikacyjne chociażby rozprowadzania i rozpowszechniania programów radiofonicznych i telewizyjnych, czy też świadczący usługi telefoniczne.</p> <p>Wprowadzenie tego rodzaju ograniczenia sposobów wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych w wyniku pozbawienia możliwości starania się o dostęp do nieruchomości, w tym do budynku przez wszystkich innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy nie świadczą usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s prowadzi do nieuprawnionego uprzywilejowania tylko jednej grupy przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a nadto, co jeszcze istotniejsze, świadczy o zakazanym art. 32 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2.04.1997 r. (Dz. U. nr 78 poz. 483 z późn. zm.), zwanej dalej Konstytucją RP, dyskryminowaniu znaczącej części przedsiębiorców telekomunikacyjnych, najczęściej będących mikro, małymi i średnimi przedsiębiorcami, którzy ze względu na wielkość prowadzonej działalności oraz wysokość uzyskiwanych dochodów nie są w stanie świadczyć usług zapewniania szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s.</p>	<p>przypadkach nowych inwestycji, określonych przez zgłaszającego uwagę, nie realizujących celów i zamierzeń wyrażanych przez instytucje unijne, krajowe, zarówno w aktach prawnych i szeregów dokumentów strategicznych, możliwe jest uzyskanie dostępu na podstawie innych, niż art. 30 Megaustawy, przepisów.</p> <p>W zakresie uwagi do projektowanego nowego brzmienia art. 33 ust. 1 w zakresie wyrażenia „uniemożliwia”, uwaga uwzględniona.</p> <p>W zakresie uwagi do propozycji usunięcia art. 2 ust. 2 Megaustawy, uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Jak zostało wyjaśnione w uzasadnieniu, dotychczasowy przepis art. 2 ust. 2 Megaustawy wyraźnie precyzował, że pojęcia używane w ustawie należy w pierwszej kolejności interpretować zgodnie ze znaczeniami, jakie tym pojęciom nadawały przepisy ustawy Prawo telekomunikacyjne. Jest to przepis zbędny i w związku z tym projektowane jest jego uchylenie. Nie wyklucza to dalszej, systemowej wykładni pojęć Megaustawy przez pryzmat ich definicji w Pke, należy bowiem zauważyć, że art. 2 ust. 2 Megaustawy stanowił <i>de facto</i> odzwierciedlenie ówczesnej (na moment przyjęcia pierwotnego tekstu Megaustawy) praktyki legislacyjnej w zakresie wskazywania sposobu</p>
--	--	--

		<p>Ponadto nie można zapominać, że nie każdy przedsiębiorca telekomunikacyjny, nawet jeżeli stać go na świadczenie usług zapewniania szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s, musi być zainteresowany świadczeniem tego rodzaju usług, skoro wystarczające dla niego będzie świadczenie usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości poniżej 30 Mb/s, czy też świadczenie usług dostępu do Internetu nie będącego dostępem szerokopasmowym, względnie może w ogóle nie być zainteresowany świadczeniem usług dostępu do Internetu zadawalając się świadczeniem usług telefonicznych, czy też świadczeniem usług rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych lub jeszcze jakichś innych.</p> <p>W obu wskazanych powyżej przypadkach projektodawca wdrażając proponowaną regulację doprowadzi do tego, że tak przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego nie stać na świadczenie usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s, jak i przedsiębiorca telekomunikacyjny, który nie jest zainteresowany świadczeniem takich usług myśląc o własnym rozwoju i chcąc uzyskiwać dostęp do nieruchomości, w tym do budynku na niej zlokalizowanego będzie musiał ponieść spore nakłady finansowe na rozpoczęcie świadczenia usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s.</p> <p>Stosowanie tego rodzaju przymusu z jednej strony jest niedopuszczalne, a z drugiej strony prowadzi do absurdalnych skutków, chociażby w przypadku przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, który nigdy nie był zainteresowany świadczeniem usług dostępu do Internetu niezależnie od rodzaju tego dostępu (szerokopasmowy lub inny), jak i przepustowości Internetu (poniżej czy też powyżej 30 Mb/s).</p> <p>Można też zapytać kto ustawodawcy polskiemu daje prawo narzucania, nawet w sposób pośredni, przedsiębiorcom telekomunikacyjnym rodzaju usług telekomunikacyjnych jakie w celu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej winni prowadzić, bo tego rodzaju regulacja takie właśnie skutki prawne i faktyczne w sferze funkcjonowania znakomitej większości przedsiębiorców telekomunikacyjnych wywołuje.</p> <p>Ponadto proponowane rozwiązanie prawne stanowi naruszenie art. 22 Konstytucji RP przewidującego, iż ograniczenie wolności działalności</p>	<p>dokonywania wykładni pojęć normatywnych, od której ustawodawstwo polskie już odeszło. Zgodnie z § 148 Zasad techniki prawodawczej, jeżeli w ustawie zachodzi wyjątkowo potrzeba odstąpienia od znaczenia danego określenia ustalonego w ustawie określanej m.in. jako „prawo” podstawowej dla danej dziedziny spraw, to wtedy należy podjąć odpowiednie rozwiązania legislacyjne z zasad techniki prawodawczej.</p> <p>Nie ma takiej potrzeby w rzeczonym przepisie, ponieważ siatka pojęciowa jest wspólna dla wszystkich aktów prawnych w tej gałęzi prawa, obejmującej m.in. projektowane Pke oraz nowelizowaną Megaustawę.</p>
--	--	---	---

gospodarczej może nastąpić tylko w drodze ustawy i jedynie wówczas, gdy przemawia za wprowadzeniem takiego ograniczenia ważny interes publiczny. Można postawić uzasadnione pytanie, jakiż to ważny interes publiczny przemawia za pozbawieniem możliwości starania się o dostęp do nieruchomości, w tym do budynku tych wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy nie świadczą usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s, a więc tak tych, którzy świadczą usługi dostępu do Internetu, ale albo nie jest to dostęp szerokopasmowy albo też przepustowość Internetu jest niższa niż 30 Mb/s, jak i tych, którzy w ogóle nie świadczą usług dostępu do Internetu lecz inne usługi telekomunikacyjne. Taki ważny interes publiczny przemawiający za wprowadzenie nowej regulacji art. 30 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych wprowadzający ograniczenie konstytucyjnej wolności prowadzenia działalności gospodarczej nie zachodzi, a zatem proponowana regulacja jako niezgodna z art. 22 Konstytucji RP ostać się nie może ze względu na niekonstytucyjność proponowanej regulacji.

Według Związku Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza należy pozostawić dotychczasową regulację art. 30 ust. 1 in fine ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych poprzez wprowadzenie regulacji przewidującej zapewnienie dostępu do nieruchomości, w tym do budynku, o którą stara się przedsiębiorca telekomunikacyjny wobec właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości w celu zapewnienia telekomunikacji w tym budynku definiowanej przecież w art. 2 pkt. 70 prawa komunikacji elektronicznej w sposób analogiczny do regulacji zawartej w art. 2 pkt. 42 prawa telekomunikacyjnego.

Podobny problem jak przedstawiony w lit. a wiąże się z regulacjami art. 30 ust. 1 pkt. 1 i pkt. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w brzmieniu nadanym art. 30 pkt. 27 lit. a przepisów wprowadzających albowiem projektodawca wiąże zapewnienie dostępu do nieruchomości, w tym do budynku z umożliwieniem doprowadzenia jedynie szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami, pod którym to pojęciem należy rozumieć wyłącznie sieć telekomunikacyjną zdolną do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s

		<p>(art. 2 ust. 1 pkt. 7 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych).</p> <p>Również w tym przypadku przedsiębiorca telekomunikacyjny nie świadczący usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s nie mógłby starać się o zapewnienie dostępu do nieruchomości, w tym do budynku w celu umożliwienia doprowadzenia sieci telekomunikacyjnej albo w ogóle nie służącej do zapewnienia dostępu do Internetu albo co prawda służącej do zapewnienia dostępu do Internetu, z tym, że nie będzie to dostęp szerokopasmowy, a jeśli nawet będzie to dostęp szerokopasmowy, to przepustowość zapewnianego Internetu będzie niższa niż 30 Mb/s.</p> <p>Z analogicznych przyczyn jak w lit. a proponowana nowa regulacja art. 30 ust. 1 pkt. 1 i pkt. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych jest niemożliwa do zaakceptowania ze względu na sprzeczność z konstytucyjnym zakazem dyskryminacji przewidzianym w art. 32 ust. 2 Konstytucji RP oraz z przewidzianym w art. 22 Konstytucji RP zakazem ograniczenia konstytucyjnej wolności działalności gospodarczej w przypadku braku ważnego interesu publicznego przemawiającego za wprowadzenie takiego ograniczenia.</p> <p>Regulacja art. 30 ust. 1 pkt. 1 i pkt. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych winna przewidywać możliwość starania się o dostęp do nieruchomości, w tym do budynku na okoliczność doprowadzenia każdej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami, a nie jedynie szybkiej sieci telekomunikacyjnej.</p> <p>c/ Art. 30 ust. 1 pkt. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych przewiduje możliwość starania się o dostęp do nieruchomości, w tym do budynku i punktu styku przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w celu umożliwienia doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego aż do punktu styku.</p> <p>Mimo zastąpienia pojęcia punktu styku miejscem dostępu (zmiana art. 2 ust. 1 pkt. 9 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych wprowadzana na mocy art. 30 pkt. 2 kreska nr 4 przepisów wprowadzających) zupełnie niezrozumiałe, a zarazem nieuzasadnione jest wyłączenie możliwości starania się o dostęp do nieruchomości, w tym do budynku w celu umożliwienia doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego aż do miejsca dostępu.</p>	
--	--	---	--

Należy zatem dodać kolejny szósty już przypadek zapewnienia dostępu do nieruchomości, w tym do budynku, a mianowicie w celu umożliwienia doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego aż do miejsca dostępu.

d/ Analogicznie jak w odniesieniu do regulacji omówionych w lit. a i lit. b opracowania należy postawić zarzut pod adresem regulacji art. 30 ust. 3 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w brzmieniu określonym w art. 30 pkt. 27 lit. a przepisów wprowadzających przewidującej możliwość starania się przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o dostęp do wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej jedynie na potrzeby umieszczenia w niej lub na niej elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami, a zatem elementów sieci telekomunikacyjnej zdolnej do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s (art. 2 ust. 1 pkt. 7 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych).

Takie rozwiązanie sprzeczne jest z regulacją art. 32 ust. 2 Konstytucji RP oraz art. 22 Konstytucji RP, zaś uzasadnienie tego poglądu znajduje się w lit. a i lit. b niniejszego opracowania, stąd nie będziemy go ponownie powtarzali.

Także w przypadku dostępu do wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej niedopuszczalne jest ograniczenie tego dostępu jedynie dla takiego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, który świadczy usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s.

e/ W art. 33 ust. 1 in fine ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w brzmieniu nadawanym art. 30 pkt. 29 przepisów wprowadzających zakradł się prawdopodobnie błąd pisarski albowiem wbrew obowiązującej od 2010 r. wersji przedmiotowego przepisu przewidziano możliwość dostępu do nieruchomości w sposób opisany w tym przepisie w przypadku, gdy nie umożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w sytuacji, gdy od ponad 10 lat w świetle tego przepisu zapewnienie takiego dostępu było możliwe, gdy nie uniemożliwiało to racjonalnego korzystania z nieruchomości.

Gdyby traktować nową regulację jako zamierzoną, a nie będącą wynikiem opuszczenia trzech liter w słowie „uniemożliwia”, to doszlibyśmy do wprowadzenia absurdalnej regulacji prawnej, która zapewnia dostęp do nieruchomości jedynie w przypadku uniemożliwienia racjonalnego korzystania z nieruchomości, a takie rozwiązanie dla nikogo korzystne by nie było, zaś

			<p>szczególnie uciążliwe byłoby dla właściciela budynku oraz lokatorów tegoż budynku.</p> <p>Takie rozwiązanie świadczyłoby o nieracjonalności polskiego ustawodawcy, który nie tworzy przepisów błędnych, zbędnych, wewnętrznie sprzecznych czy też nieracjonalnych, a taki wniosek o nieracjonalności polskiego ustawodawcy pozostawałby w sprzeczności z konstytucyjną zasadą demokratycznego państwa prawnego, prowadząc od obrazu art. 2 Konstytucji RP.</p> <p>Należy zatem w proponowanym art. 33 ust. 1 in fine ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych słowa „nie umożliwia” zastąpić słowami „nie uniemożliwia”, tak jak to występuje w obecnie obowiązującej od 2010 r. wersji przepisu art. 33 ust. 1 in fine ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.</p> <p>f/ Nie sposób zgodzić się z usunięciem regulacji art. 2 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych na mocy regulacji art. 30 pkt. 2 lit. b przepisów wprowadzających przewidującej, iż „Ilekroć w ustawie (o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych- przyp. P.W.) są używane określenia zdefiniowane w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.), określenia te należy rozumieć w znaczeniu tam przyjętym”.</p> <p>Mając na względzie, iż prawo telekomunikacyjne stanowiło niejako konstytucję regulacji telekomunikacyjnych, również zastępująca prawo telekomunikacyjnego ustawa prawo komunikacji elektronicznej posiada walor konstytucji wszelkich przepisów telekomunikacyjnych, a zatem definicje legalne zawarte w prawie komunikacji elektronicznej nieobjęte odmiennymi definicjami legalnymi ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych winny mieć zastosowanie pod rządami ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w ujęciu zawartym w prawie komunikacji elektronicznej.</p> <p>Rezygnacja z takiego rozwiązania jest nie tylko niezrozumiała, ale i w żaden sposób nieuzasadniona.</p>	
1 1 7	Art. 30 pkt 28	KIKE	<p><i>Uchylenie art. 32 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</i></p> <p>Zdaniem KIKE, niezasadne jest uchylenie art. 32. Przepis ten ma następującą treść:</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Nie jest zasadne, aby takim uprawnieniem dysponowali użytkownicy końcowymi, będących członkami rodziny właściciela, ale nie posiadający jego zgody lub</p>

			<p><i>W przypadku posiadania przez użytkownika końcowego tytułu prawnego do nieruchomości lub jej części innego niż prawo własności, prawo użytkownika wieczystego lub spółdzielcze prawo do lokalu, do przyłączenia pojedynczego zakończenia sieci stosuje się odpowiednio przepis art. 684 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495).</i></p> <p>Przepis określa przesłanki podłączenia użytkownika końcowego, w przypadku użytkowników końcowych, którzy nie są najemcami nieruchomości i nie posiadają wymienionych w tym przepisie tytułów prawnych do nieruchomości, poprzez odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisów o najmie. Przykładowo, może chodzić o członków rodziny właściciela nieruchomości czy biorących nieruchomość w użyczenie. Pozostawienie tej regulacji jest zatem zasadne.</p>	umocowania, jak również osoby, którym nieruchomość została użyczona, jeżeli nie są do tego umocowani.
1 1 8	Art. 30 pkt 28) pkt e)	PIKE	<p>Art. 30 pkt 28) pkt e) 3b. W przypadku uzyskania dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny może ponosić opłaty obejmujące wyłącznie zwrot <u>rzeczywiście poniesionych i udokumentowanych kosztów</u>, związanych <u>bezpośrednio</u> z przywróceniem stanu poprzedniego lub utrzymaniem, <u>w zakresie wynikającym z przepisów technicznych</u>, wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, jak i a także tych, <u>obiektywnie uzasadnionych i niezwiązanych ze zwykłą działalnością udostępniającego kosztów</u>, które zaistniały w <u>ściśłym</u> związku z zapewnieniem takiego dostępu <u>i których wysokość jest zgodna z ich rynkowym poziomem</u>.</p> <p>PIKE zwraca uwagę, że pojawiają się sytuacje żądania przez dysponentów nieruchomości zwrotu zbyt szerokiego zakresu kosztów. Dysponenci nieruchomości potrafią zakwalifikować jako koszty dostępu koszty wysyłki pism, czy inspekcji pomieszczeń, w których umieszczona jest infrastruktura. Izba stoi na stanowisku, że operatorzy telekomunikacyjni nie powinni być obciążani kosztami, które są tylko pośrednio związane z zapewnieniem dostępu oraz takimi, które związane są ze zwykłą działalnością zarządcy (w szczególności pisma, czas pracy pracowników biurowych czy też inspekcje budynków). W celu zapobiegania tego typu żądaniom, Izba wnosi o doprecyzowanie przepisu.</p>	Uwaga częściowo uwzględniona Zostanie zaproponowane nowe brzmienie przepisu.

1 1 9	Art. 30 pkt 28)	PIKE	<p>Art. 30 pkt 28) Wykreślić</p> <p>W związku z brakiem uzasadnienia do projektu ustawy wprowadzającej, nie są znane motywy wykreślenia w/w przepisów. Zauważyć jednak należy, że stanowią one pewnego rodzaju gwarancje ochrony praw użytkowników końcowych, dlatego ich wykreślenie powinno być dokonywane z rozważą. PIKE nie znajduje natomiast uzasadnienia dla wykreślenia z megaustawy art. 31. Co do treści art. 32 w doktrynie pojawiają się głosy, że jest on jedynie powtórzeniem regulacji zawartej w art. 684 Kodeksu cywilnego. Trudno jest się jednak zgodzić z takim stanowiskiem z uwagi na to, że art. 684 odnosi się jedynie do umów najmu lokalu i dzierżawy.</p>	<p>W zakresie uwagi dot. usunięcia art. 31 i art. 32 Megaustawy uwagi nieuwzględnione.</p> <p>Uprawnienie to – co do swojej istoty – wynika z art. 30 ust. 1 pkt 2 lit a, w proponowanym brzmieniu zgodnie z którym podmioty, o których mowa art. 30 ust. 1, mają umożliwić doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami dalej niż do miejsca dostępu, a jeśli brak jest takiej infrastruktury albo jest ona niedostępna, to wówczas gdy użytkownik końcowy, który nie posiada przyłączenia do szybkiej sieci, wyraził na to zgodę. Warunek ten powinien zostać zawężony ww. sposób, Natomiast alternatywnie, jeżeli użytkownik końcowy posiada przyłączenia do szybkiej sieci (np. bo ma potrzebę dostępu do usług o jeszcze wyższych przepływnościach niż oferowane za pośrednictwem istniejącej szybkiej sieci telekomunikacyjnej), możliwe jest dotarcie do użytkownika końcowego zgodnie z projektowanym art. 30 ust. 2 lit. b, tj. przedsiębiorca telekomunikacyjny wykona wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną przystosowaną do umieszczenia w niej lub na niej dodatkowych elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów także przez innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych.</p>
-------------	--------------------------	------	---	---

1 2 0	Art. 30 pkt 29	KIKE	<p>Usunięcie przykładowego wyliczenia z art. 33 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</p> <p>W ocenie KIKE, nie jest prawidłowe usunięcie tej części przepisu, która przykładowo prezentuje czynności, w celu wykonania których przedsiębiorca telekomunikacyjny może się domagać dostępu do nieruchomości. Może to wywołać mylne wrażenie, że nowelizacja ma na celu zmianę zakresu możliwego dostępu, w tym usunięcie możliwości żądania dostępu w celu wybudowania doziemnej infrastruktury i ograniczenie zakresu dostępu do umieszczenia infrastruktury nadziemnej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Nie jest to intencją projektodawcy. Uzasadnienie zgłaszającego uwagi nie jest zgodne z zasadami wykładni prawa, a wnioski zbyt daleko idące.</p>
1 2 1	Art. 30 pkt 29)	PIKE	<p>Art. 30 pkt 29) W przypadkach innych niż określone w art. 30 ust. 1 Właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić operatorom, użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 86 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na umożliwieniu umieszczenia na nich elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, a także ich eksploatacji i konserwacji, <u>w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości</u>, jeżeli nie <u>uniemożliwia</u> to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości.</p> <p>PIKE wskazuje, że projektowane brzmienie przepisu art. 33 ust. 1 nie przewiduje faktycznej zmiany normy, jaka z niego wynika, w zakresie w jakim wskazuje na sytuację, w której ten przepis ma być stosowany. W związku z tym celowe jest pozostawienie tego przepisu w obecnym brzmieniu tak aby nie wprowadzać zamieszania w wykładni tego przepisu.</p> <p>Po drugie PIKE ponownie wskazuje, że w ostatniej części ust. 1 doszło do fatalnej omyłki redakcyjnej. Zgodnie z obecnie projektowanym brzmieniem dostęp jest możliwy tylko wtedy gdy nie umożliwia on racjonalnego korzystania z nieruchomości, co nie może być prawidłowym rozwiązaniem tej kwestii.</p>	<p>W zakresie zwrotu „uniemożliwia” uwaga uwzględniona</p> <p>W pozostałym zakresie uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proponowany zwrot, „w przypadkach innych niż określone w art. 30 ust. 1”, zapewnia, z jednej strony, objęcie regulacją, wszystkich innych stanów faktycznych, a z drugiej wyklucza interpretacje, które umożliwiają dostęp z art. 30 ust. 1, w przypadkach gdy dostęp ten powinien być zapewniany zgodnie z art. 33.</p>

1 2 2	Art. 30	PIKE	<p>Art. 30 - zmiana brzmienia art. 33 ust. 3 megaustawy w treści: Art. 33 ust. 3. „Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora, użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 86 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, lub jednostkę samorządu terytorialnego wykonującą działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 z wnioskiem o jej zawarcie. <u>Przypisy art. 30 ust 5d stosuje się odpowiednio.</u>”</p> <p>Uregulowanie obecności infrastruktury telekomunikacyjnej zarówno w zakresie przewidzianych w art. 30, jak i 33 MU ma najczęściej miejsce w tym samych umowach i decyzjach. Z uwagi na to ich sytuacja prawna po zmianie właściciela nieruchomości powinna być identyczna.</p>	Uwaga uwzględniona
1 2 3	Art. 30 pkt 30)	PIKE	<p>Art. 30 pkt 30) Wykreślić W projekcie ustawy wprowadzającej planuje się wykreślenie art. 35 megaustawy. Przepis ten zapewnia stosowanie art. 33 megaustawy do korzystania z urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej, będących własnością JST lub Skarbu Państwa i niestanowiących części składowych nieruchomości. Bez tego odwołania nie ma żadnej możliwości zastosowania nowego art. 33 do takich przypadków. Wydaje się, że infrastruktura o której mowa w art. 35 może być też objęta dostępem z art. 17 megaustawy. Jeżeli jednak usunięcie art. 35 jest motywowane nadmiarowością tej regulacji, Izba wnosi o precyzyjne podkreślenie tego w uzasadnieniu ustawy.</p> <p>W związku z tym ta kwestia wymaga szczegółowego omówienia w uzasadnieniu do projektu ustawy wprowadzającej PKE.</p> <p>Jeśli natomiast intencją projektodawcy jest to, aby rzeczywiście uniemożliwić taki dostęp to jest to zdecydowanie niezgodne z założeniami EKŁE i w ogóle przepisów odnoszących się do prawa telekomunikacyjnego. Nie ma żadnego uzasadnienia dla tego, że urządzenia i infrastruktura techniczna należąca do państwa jest na tyle inna od zasobów prywatnych, że nie ma konieczności udzielania do niej dostępu.</p>	<p>Uwaga w zakresie uzupełnienia uzasadnienia uwzględniona, w pozostałym zakresie uwagi nieuwzględnione.</p> <p>Konstrukcja redakcji art. 35 Megaustawy w obecnym brzmieniu jest wadliwa i niezgodna z Zasadami Techniki Prawodawczej, ponieważ odwołuje do odpowiedniego stosowania przepisów, które również odsyłają do odpowiedniego stosowania innych przepisów, co utrudnia ich wykładnię. Co do zasady dostęp ten jest realizowany w oparciu o dostęp do infrastruktury technicznej jak wskazał zgłaszający uwagę, ponadto, należy mieć na względzie, że przepisy te byłyby sprzeczne z regulacją odnoszącą się do instalacji punktów dostępu bezprzewodowego, z którego wynika, że w przypadku dostępu do publicznej infrastruktury technicznej, taki dostęp jest nieodpłatny (a nie jest jasne co de facto</p>

			<p>W takim wypadku PIKE wnosi o przywrócenie do megaustawy art. 35 w pierwotnym brzmieniu.</p> <p>W związku z powyższym PIKE wnosi o uwzględnienie powyższych postulatów.</p>	<p>oznacza odpowiednie stosowanie art. 35 w zw. z art. 33 ust. 3 Megaustawy).</p>
1 2 4	Art. 46	PIIT	<p>Zgodnie z przepisem art. 46 ustawy wprowadzającej w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. przepisy wprowadzające ustawę - Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz. U. poz. 650) w art. 48 w ust. 11 dodaje się pkt 14 w brzmieniu:</p> <p>„14) kontrola jest prowadzona na podstawie przepisów ustawy z dnia ... 2020 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.)”.</p> <p>Z powyższej zmiany wynika, że zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli nie dokonuje się, w przypadku gdy kontrola jest prowadzona na podstawie ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej. Z uzasadnienia nie wynika jakie są powody uznania, że przykładowo wszystkie kontrole prowadzone przez Prezesa UKE powinny uzyskać taki status jak kontrole prowadzone na podstawie przepisów obecnie wskazanych w art. 48 ust. 11 Prawa przedsiębiorców np. ustawy o ochronie roślin przed agrofagami. Zgodnie z dotychczasowym orzecnictwem dotyczącym zasad prowadzenia kontroli na gruncie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wyjaśniono, że w katalogu zwolnień z obowiązku zawiadamiania, takich jak w ust. 11, są przypadki szczególnie, związane z ochroną dóbr i sfer szczególnie wrażliwych społecznie, gdzie wyważenie interesu przedsiębiorcy związanego z posiadaniem informacji o planowanej kontroli i ochrony tych dóbr przez organy kontroli przemawia za prymatem dla ochrony i możliwie szybkiego reagowania na zagrożenia lub patologie (tak wyr. NSA z 9.12.2015 r. II OSK 1001/14, Legalis). W projekcie w żaden sposób nie wskazano z jakich powodów wszystkie kontrole Prezesa UKE zyskują status jakiego w praktyce nie posiada żaden inny organ kontrolny.</p> <p>Podkreślić należy, że dotychczasowa praktyka działania Prezesa UKE nie wykazała, że w zakresie prowadzenia kontroli występują praktyczne problemy w zakresie zawiadomień o zamiarze wszczęcia kontroli. W sprawozdaniach z działalności Prezesa UKE nie wskazano, że działalność Prezesa UKE napotyka problemy wynikające z obowiązku zawiadamiania o zamiarze wszczęcia kontroli.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obecne regulacje wynikające z Prawa przedsiębiorców uniemożliwiają przeprowadzenie w określonych wypadkach realnych kontroli i nie uwzględniają w żaden sposób specyfiki rynku telekomunikacyjnego. Dotyczy to w szczególności sytuacji powodowania szkodliwych zakłóceń i prowadzenia działań stanowiących nadużycia telekomunikacyjne, w tym także dokonywania oszustw. W sytuacji spełnienia wymogów określonych w Prawie przedsiębiorców, czyli zawiadomienia z wyprzedzeniem o planowanej kontroli, przedsiębiorca na czas tej kontroli zaprzestaje podejmowania działań niezgodnych z prawem. Należy przy tym zauważyć, że Prawo przedsiębiorców zawiera już obecnie szereg wyłączeń kiedy nie trzeba dokonywać uprzedniego zawiadomienia, np. w przypadku kontrolowania jakości paliw, czy kontroli podejmowanych na podstawie Prawa energetycznego. Żadne z tych wyłączeń nie znajduje jednak zastosowania w sytuacjach wskazywanych przez UKE. W szczególności nie można skorzystać z wyłączenia dotyczącego przeciwdziałaniu popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, ponieważ nieprzestrzeganie</p>

			<p>Propozycja Izby:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wykreślenie art. 46 ustawy wprowadzającej albo 2. Wskazanie szczególnych kontroli – tak jak np. w przypadku ustawy – Prawo energetyczne – które podlegają wyłączeniu, o którym mowa w art. 48 ustawy Prawo przedsiębiorców. 	<p>przepisów PT lub PKE nie stanowi przestępstwa ani wykroczenia.</p>
1 2 5	Art. 46	Pracodawcy RP	<p>Z zaskoczeniem przyjmujemy również propozycję, o której mowa w art. 46 ustawy wprowadzającej PKE, zgodnie z którym do ustawy – Prawo przedsiębiorców, wprowadza się przepis, na podstawie którego kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy Prawo komunikacji elektronicznej. Niezrozumiały i nieznanym jest dla nas powód, dla którego zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli nie dokonuje się, gdy kontrola jest już prowadzona na podstawie przepisów PKE. Z racji tego, że przepis w sposób znaczący godzi w podstawowe prawa przedsiębiorców, w ocenie Pracodawców RP powinien zostać usunięty z ustawy wprowadzającej PKE. Nie zgadzamy się na kolejny wyjątek od generalnych zasad kontroli prowadzenia działalności gospodarczej uregulowanych w Prawie przedsiębiorców. Tych wyjątków jest i tak zbyt wiele, a tworzenie kolejnych oznacza, że ochrona wynikająca z Prawa przedsiębiorców stanie się iluzoryczna.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obecne regulacje wynikające z Prawa przedsiębiorców uniemożliwiają przeprowadzenie w określonych wypadkach realnych kontroli i nie uwzględniają w żaden sposób specyfiki rynku telekomunikacyjnego. Dotyczy to w szczególności sytuacji powodowania szkodliwych zakłóceń i prowadzenia działań stanowiących nadużycia telekomunikacyjne, w tym także dokonywania oszustw. W sytuacji spełnienia wymogów określonych w Prawie przedsiębiorców, czyli zawiadomienia z wyprzedzeniem o planowanej kontroli, przedsiębiorca na czas tej kontroli zaprzestaje podejmowania działań niezgodnych z prawem. Należy przy tym zauważyć, że Prawo przedsiębiorców zawiera już obecnie szereg wyłączeń kiedy nie trzeba dokonywać uprzedniego zawiadomienia, np. w przypadku kontrolowania jakości paliw, czy kontroli podejmowanych na podstawie Prawa energetycznego. Żadne z tych wyłączeń nie znajduje jednak zastosowania w sytuacjach wskazywanych przez UKE. W szczególności nie można skorzystać z wyłączenia dotyczącego przeciwdziałaniu popełnieniu przestępstwa lub</p>

				wykroczenia, ponieważ nieprzestrzeganie przepisów PT lub PKE nie stanowi przestępstwa ani wykroczenia.
1 2 6	Art. 46 pkt 1 i 2	KIKE	<p>Wyłączenie obowiązku zawiadomienia przedsiębiorcy, o kontroli prowadzonej na podstawie przepisów PKE</p> <p>Projektowany przepis art. 46 pkt 1 PWPKE dotyczy art. 48 ust. 11 ustawy <i>prawo przedsiębiorców</i> i zakłada wyłączenie obowiązku zawiadomienia przedsiębiorcy, o kontroli prowadzonej na podstawie przepisów PKE. Natomiast przepis art. 46 pkt 2 PWPKE dotyczący art. 50 ust. 2 ustawy <i>prawo przedsiębiorców</i> zakłada możliwość prowadzenia czynności w toku kontroli bez udziału kontrolowanego przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej.</p> <p>W uzasadnieniu projektu PWPKE wyjaśniono, iż zmiana ma na celu umożliwienie sprawnego przeprowadzenia kontroli przez Prezesa UKE. Projektodawca w żaden sposób nie wskazał z jakiego postanowienia EKŁE lub innego przepisu prawa UE wynika tak zmiana oraz nie uzasadnił, iż jest to środek proporcjonalny w przypadku kontroli prowadzonej przez Prezesa UKE.</p> <p>Większość organów kontrolnych w RP obowiązana jest do zawiadomienia przedsiębiorcy o kontroli oraz umożliwienia mu udziału w czynnościach. Na skutek projektowanej zmiany Prezes UKE będzie w sposób nieuzasadniony organem nadmiernie uprawnionym w stosunku do kontrolowanych przedsiębiorców, względem innych organów. Wprowadzona zmiana nie została w żaden sposób odniesiona do aktualnej sytuacji. Z informacji posiadanych przez KIKE wynika, że Prezes UKE sprawnie prowadzi kontrole przedsiębiorców telekomunikacyjnych z uwzględnieniem zasad przewidzianych w ustawie <i>prawo przedsiębiorców</i>. Uznać zatem należy, iż tak daleko idące ograniczenie praw przedsiębiorców i przyznane Prezesowi UKE uprzywilejowanej pozycji jest nieuzasadnionym i nieproporcjonalnym środkiem.</p> <p>W ocenie KIKE brak jest jakichkolwiek podstaw do różnicowania sytuacji prawnej innych przedsiębiorców względem podmiotów regulowanych w PKE, w zakresie przeprowadzanej kontroli. Wprowadzona zmiana jest nie tylko sprzeczna z przepisami unijnymi, ale również z polityką wspierania przedsiębiorców, której wyrazem miało być m. in. uchwalenie ustawy <i>prawo</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obecne regulacje wynikające z Prawa przedsiębiorców uniemożliwiają przeprowadzenie w określonych wypadkach realnych kontroli i nie uwzględniają w żaden sposób specyfiki rynku telekomunikacyjnego. Dotyczy to w szczególności sytuacji powodowania szkodliwych zakłóceń i prowadzenia działań stanowiących nadużycia telekomunikacyjne, w tym także dokonywania oszustw. W sytuacji spełnienia wymogów określonych w Prawie przedsiębiorców, czyli zawiadomienia z wyprzedzeniem o planowanej kontroli, przedsiębiorca na czas tej kontroli zaprzestaje podejmowania działań niezgodnych z prawem. Należy przy tym zauważyć, że Prawo przedsiębiorców zawiera już obecnie szereg wyłączeń kiedy nie trzeba dokonywać uprzedniego zawiadomienia, np. w przypadku kontrolowania jakości paliw, czy kontroli podejmowanych na podstawie Prawa energetycznego. Żadne z tych wyłączeń nie znajduje jednak zastosowania w sytuacjach wskazywanych przez UKE. W szczególności nie można skorzystać z wyłączenia dotyczącego przeciwdziałaniu popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, ponieważ nieprzestrzeganie</p>

			<p><i>przedsiębiorców. Zamiast wspierania rozwoju sieci telekomunikacyjnych i podmiotów prowadzących działalność w zakresie komunikacji elektronicznej, projektowana zmiana jest kolejnym utrudnieniem, które będzie zniechęcać przed prowadzeniem korzystnej dla gospodarki działalności gospodarczej. Projektowana zmiana może stanowić nie tylko blokadę dostępu do rynku dla nowych podmiotów, ale również przyczynić się do decyzji części przedsiębiorców z rezygnacji z prowadzenia działalności telekomunikacyjnej. Dotyczy to szczególnie mikro i małych przedsiębiorców, którzy stanowią fundament rynku.</i></p> <p style="text-align: center;">***</p> <p>Z tego względu KIKE wnioskuje o uchylenie przepisu art. 46 pkt 1 i 2 PWPKE. Jakikolwiek ograniczenia prawa przedsiębiorców wynikających z ustawy Prawo przedsiębiorców powinny być uzasadnione i wynikać z EKŁE. Brak jest podstaw do tak znacznego ograniczenia prawa podmiotów z jednego sektora.</p>	<p>przepisów PT lub PKE nie stanowi przestępstwa ani wykroczenia.</p>
1 2 7	Art. 49 pkt 2	Lewiatan	<p>Przepis ogranicza zakres przekazywanych danych o świadczonych usługach telefonicznych oraz usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych do świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu.</p> <p>Sugerujemy zmianę zakresu inwentaryzacji przeprowadzanej przez Prezesa UKE, opisany w art. 29 ust. 1 pkt 1 megaustawy, do informacji o świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach telefonicznych i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Obowiązek inwentaryzacji usług telefonicznych i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych wg projektowanego art. 49 pkt 2 jest spójny z zakresem określonym w zmianie części wspólnej art. 29 ust. 2 Megaustawy wg projektowanych przepisów art. 30 projektu.</p>
1 2 8	Art. 49 pkt 2	PIIT	<p>Przepis wprowadza zmiany w zakresie przekazywania danych tj. ogranicza zakres przekazywanych danych o świadczonych usługach telefonicznych oraz usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych <u>do świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu.</u></p> <p>W związku z tym wymaga również modyfikacji zakres inwentaryzacji przeprowadzanej przez Prezesa UKE opisany w art. 29 ust. 1 pkt 1 megaustawy do informacji o świadczonych usługach transmisji danych zapewniających</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona W zmianach do art. 29 ust. 2 Megaustawy, zawartych w art. 30 projektu, zmiana zakresu inwentaryzacji usług telefonicznych i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych jest spójna z zakresem określonym w zmianach do art. 29 ust. 2 Megaustawy wg art. 49 pkt 2 projektu.</p>

			szerekopasmowy dostęp do Internetu, usługach telefonicznych i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerekopasmowy dostęp do Internetu.	
1 2 9	Art. 49 pkt 1, 2 i lit. c	KIKE	<p>Nowy obowiązek raportowania informacji</p> <p>Projektowany przepis wprowadzana zmiany w art. 1 pkt 10 ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1815 oraz z 2020 r. poz. 695). Omawiana regulacja dotyczy brzmienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nowego art. 29 ust. 1 pkt 4 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (nowy obowiązek raportowania informacji o przebiegu światłowodowych i innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerekopasmowego dostępu do Internetu, obowiązujący od 01.01.2022, zostaje wprowadzony w pkt 4 zamiast 3, albowiem ustawa wprowadzająca PKE dodaje nowe brzmienie art. 29 ust. 1 pkt 3 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, bezpośrednio nowelizując ustawę o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – art. 30 pkt 23 ustawy wprowadzającej PKE – nowy obowiązek raportowania o planowanych inwestycjach), - części wspólnej art. 29 ust. 2 pkt 1-3 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (w tym obowiązek przekazywania informacji o planowanych inwestycjach), - art. 29 ust. 2a pkt 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnej (w tym obowiązek przekazywania informacji o planowanych inwestycjach raz w roku). <p>Omawiana zmiana, razem ze zmianą wynikającą z art. 30 pkt 23 PWPKE (wbrew wskazanej w uzasadnieniu PWPKE podstawy jako art. 30 pkt 21), sprowadza się w istocie do nałożenia na przedsiębiorców i doprecyzowania nowego obowiązku raportowego, tj. przekazywania informacji o planowanych inwestycjach.</p> <p>W pierwszej kolejności wskazać należy, iż projektodawca stwierdził, iż z przyczyn formalnych zmiany wprowadza częściowo bezpośrednio w ustawie o</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Patrz stanowisko do podobnej uwagi KIKE do zmian proponowanych w art. 30 projektu.</p>

		<p>wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, a częściowo w poprzez zmianę ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Skoro wszystkie te zmiany mają wejść w życie w dniu 01.01.2022 to taka metodologia zmiany przepisów jest niewłaściwa i wprowadzająca w błąd. Brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia dla zmiany jednej jednostki redakcyjnej ustawy (art. 29 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych), w jednym akcie prawnym (PWPKE), wchodzącej w życie w tym samym czasie (01.01.2022), poprzez nowelizację dwóch ustaw. Taką technikę legislacji należy uznać za niewłaściwą. W uzasadnieniu do art. 40 PWPKE projektodawca stwierdził, że wszelkie przepisy o inwentaryzacji, uwzględniające zbieranie informacji o planach inwestycyjnych wejdą w życie w dniu 01.01.2022 r., przy czym zgodnie z art. 94 PWPKE, wyłącznie zmiana wprowadzona art. 30 pkt 23 lit. d wchodzi w życie z dniem 01.01.2022, zatem w obecnym brzmieniu ustawy obowiązki dotyczące zgłaszania planów inwestycyjnych zaczną obowiązywać od wejścia w życie PKE.</p> <p>Jednocześnie w art. 49 PWPKE należy jednolicie stosować jednostki redakcyjne (tj. pkt 1, 2 i 3, zamiast pkt 1, 2 i lit. c).</p> <p>Odnosząc się natomiast do merytorycznej treści zmian, KIKE zauważa co następuje. W ocenie KIKE terminy wykonania obowiązków raportowania informacji określonych w art. 29 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych powinny być ujednoczone, a ich częstotliwość zmniejszona. Raporty powinny być składane maksymalnie raz w roku do 31 marca, chociaż w ocenie KIKE wystarczającym byłoby przekazywanie informacji raz na trzy lata.</p> <p>Kolejno podkreślić należy, iż całkowicie nieuzasadnione i niezgodne z EKŁE jest wprowadzenie wymogu kilkukrotnego składania różnych raportów informacyjnych w ciągu roku, w tym szczególnie w zakresie planowanych inwestycji.</p> <p>Zgodnie z motywem 57 EKŁE Wnioski o udzielenie informacji winny być proporcjonalne i <u>nie powinny pociągać za sobą niepotrzebnych uciążliwości dla przedsiębiorstw</u>. W motywie 59 EKŁE wprost wskazano, że <i>aby zmniejszyć obciążenia wynikające z obowiązków składania sprawozdań i udzielania informacji spoczywających na dostawcach sieci i usług oraz na danym właściwym organie, takie obowiązki powinny być proporcjonalne, obiektywnie</i></p>	
--	--	--	--

uzasadnione i ograniczone do tego, co jest ściśle niezbędne. Należy unikać w szczególności powielania wniosków o informacje ze strony właściwego organu i BEREC oraz wymogu systematycznego i regularnego dostarczania dowodu zgodności ze wszystkimi wymogami określonymi na podstawie ogólnego zezwolenia lub praw do użytkowania. Przedsiębiorstwa powinny wiedzieć, jakie jest planowane wykorzystanie żądanych informacji.

Również w przepisie art. 20 ust. 1 EKŁE znajduje się zastrzeżenie, że każdy wniosek o informacje musi być proporcjonalny do wykonywanego zadania i musi być uzasadniony. Z art. 21 ust. 1 EKŁE wynika, że żądane dane muszą być proporcjonalne i obiektywnie uzasadnione. Natomiast z przepisu art. 22 ust. 1 EKŁE jednoznacznie wynika, że analiza geograficzna zasięgu sieci łączności elektronicznej, które są w stanie zapewnić szerokopasmową transmisję danych aktualizowane są nie rzadziej niż raz na 3 lata (a nie raz na rok czy pół roku). Jednocześnie analiza potencjalnie może (a nie musi) również zawierać prognozę obejmującą okres ustalony przez odpowiedni organ dotyczącą zasięgu sieci szerokopasmowych, w tym sieci o bardzo dużej przepustowości, na ich terytorium. Co jednak szczególnie ważne w celu uzyskania prognoz krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy występują do przedsiębiorstw i organów publicznych o przekazanie takich informacji w zakresie, w jakim informacje te są dostępne i mogą być przekazane bez nadmiernych nakładów.

Z powyższego wynika, iż dla implementacji EKŁE nie ma obowiązku wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych dotyczących planowanych inwestycji. EKŁE dopuszcza taką możliwość, ale pod pewnymi warunkami, w tym:

- zbierane dane muszą być niezbędne do realizacji wyraźnie wskazanych zadań organu regulacyjnego (rodzaj danych i realizacja zadania powinny być wyjaśnione przez projektodawcę),
- przedsiębiorstwa powinny wiedzieć w jaki sposób dane będą wykorzystywane,
- udostępnienie danych nie było uciążliwe dla przedsiębiorców,
- obowiązek udostępnienia danych był proporcjonalny i obiektywnie uzasadniony,
- dostarczanie danych nie było systematyczne i regularne,
- udostępnienia następowało bez nadmiernych nakładów.

		<p>W ocenie KIKE zbieranie danych we wskazanym w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych zakresie jest zbędne i bezpodstawne, a przede wszystkim nie spełnia ww. warunków, szczególnie mając na uwadze, że:</p> <ol style="list-style-type: none">1) Sprostanie obowiązkom inwentaryzacyjnym wymaga zatrudniania dodatkowych pracowników co generuje określone nakłady (koszty);2) Dane przekazywane są kilkakrotnie w ciągu roku na podstawie różnych podstaw prawnych;3) Dane nie są niezbędne do realizacji zadań Prezesa UKE;4) Przedsiębiorcy w żaden sposób nie są informowani jak dane zostaną wykorzystane;5) Obowiązek przekazywania informacji, szczególnie o planach inwestycyjnych jest uciążliwy;6) Przedsiębiorcom grożą kary za zmianę planów inwestycyjnych, co jest szczególnie częste podczas realizacji prac w szybko zmieniającej się rzeczywistości (Prezes UKE może uznać, iż przedsiębiorca, który nie zrealizował zgłoszonego planu lub nie zgłosił planu wykonania później zrealizowanej inwestycji wprowadził organ w błąd);7) Przedsiębiorcy muszą kilka razy rocznie przekazywać informacje;8) Zakres wymaganych informacji jest nieproporcjonalny i obiektywnie nieuzasadniony. <p>W ocenie KIKE wzorcowa implementacja EKŁE wymagałaby zniesienia obowiązku systematycznego wprowadzania danych i wprowadzenia zamiast niego prawa Prezesa UKE do żądania wymaganych informacji nie częściej niż raz na dwa lata.</p> <p style="text-align: center;">***</p> <p>Z tego względu KIKE postuluje, aby kompleksowa zmiana art. 29 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, wchodząca w życie 01.01.2022, została wprowadzona bezpośrednio w art. 30 pkt 23 PWPKE. Jednocześnie wnosimy, aby przepis art. 49 PWPKE otrzymał następujące brzmienie:</p>	
--	--	--	--

W ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1815 oraz z 2020 r. poz. 695) w art. 1 w pkt 10:

1) **uchyla się** w lit. a tiret drugie; ~~otrzymuje brzmienie:~~

~~„ w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:~~

~~„4) informacje o przebiegu światłowodowych i innych niż światłowodowe linii~~

~~kablowych — zapewniających — lub — umożliwiających — zapewnienie szerokopasmowego dostępu do~~

~~Internetu.”;”;~~

2) **uchyla się** w lit. b tiret trzecie; ~~otrzymuje brzmienie:~~

~~„ część wspólna otrzymuje brzmienie:~~

~~„ przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, informacje o publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach telefonicznych i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, a także informacje o planowanej infrastrukturze telekomunikacyjnej i publicznych sieciach telekomunikacyjnych, które zapewnią lub umożliwią zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s w ciągu 3 lat, oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.”;~~

e) 3) w lit. c w **uchyla się** ust. 2a pkt 2. ~~otrzymuje brzmienie:~~

~~„2) budynkach — umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu,~~

~~usługach telefonicznych i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, a także o planowanej infrastrukturze telekomunikacyjnej i publicznych sieciach telekomunikacyjnych, które zapewnią lub umożliwią zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s najpóźniej w ciągu 3 lat od dnia ich przekazania — przekazuje się corocznie w terminie do dnia 28 lutego według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.”.~~

W przypadku braku uwzględnienia wyżej proponowanej techniki wprowadzania zmian legislacyjnych, KIKE postuluje, aby nadać art. 49 PWPKE następujące brzmienie:

W ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1815 oraz z 2020 r. poz. 695) w art. 1 w pkt 10:

1) w lit. a tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„ w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) informacje o przebiegu światłowodowych i innych niż światłowodowe linii

kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do

Internetu.”;

2) 1) w lit. b tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, informacje o publicznych

			<p>sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach telefonicznych i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, a także informacje o planowanej infrastrukturze telekomunikacyjnej i publicznych sieciach telekomunikacyjnych, które zapewnią lub umożliwią zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s w ciągu 3 lat, oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.”;”;</p> <p>↪ 2) w lit. c w ust. 2a pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach telefonicznych i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, a także o planowanej infrastrukturze telekomunikacyjnej i publicznych sieciach telekomunikacyjnych, które zapewnią lub umożliwią zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s najpóźniej w ciągu 3 lat od dnia ich przekazania – przekazuje się corocznie w terminie do dnia 31 marca 28 lutego według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.”.</p>	
1 3 0	Art. 51	KIGEiT	<p>W ocenie Izby obowiązek uzupełnienia danych (obejmujących informacje, które nie są kluczowe), w szczególności w kontekście rygoru polegającego na wykreśleniu podmiotu z rejestru, jest niedopuszczalny. Należy podkreślić, że dane dotyczące rozpoczęcia działalności oraz osób kontaktowych są w posiadaniu Prezesa UKE.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wpisy mają zostać uzupełnione odpowiednio o brakujące dane: w przypadku osób kontaktowych to wskazanie adresu e-mail, w przypadku przedsiębiorcy z innego państwa członkowskiego (...) datę zakończenia działalności i adres strony internetowej jeśli przedsiębiorca taką posiada. Projektodawcy zależy na tym aby po upływie 6 miesięcy od wejścia w życie ustawy rejestry były aktualne i kompletne.</p>

1 3 1	Art. 51 ust. 5	KIKE	<p>Przepis art. 51 ust. 5 ustawy wprowadzającej nakazuje podmiotom już wpisanym do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, dokonanie w ciągu <u>6 miesięcy</u> od dnia wejścia w życie PKE, aktualizacji wpisu poprzez uzupełnienie danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt. 4, 6 i 7 PKE (odpowiednio informacje o: (4) osobie uprawnionej do reprezentowania przed UKE, (6) dacie rozpoczęcia działalności, oraz (7) adresie strony internetowej.)</p> <p>Zdaniem KIKE, zakres obowiązku jest zbyt szeroki i obwarowany zbyt daleko idącą sankcją (patrz: uwagi do art. 51 ust. 7 PWPKE).</p> <p>Dane w zakresie osoby wyznaczonej do kontaktów, zgodne z dotychczasowym wpisem (art. 10 ust. 4 pkt 6) PT) powinny stanowić dane, o których mowa w art. 12 ust. 4 lit. e) EKŁE i powinny podlegać aktualizacji co najwyżej w zakresie adresu poczty elektronicznej (patrz: uwagi do art. 51 ust. 8 PWPKE).</p> <p>Również nie powinny podlegać aktualizacji dane w zakresie dnia rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej. W aktualnie obowiązującym prawie telekomunikacyjnym, od samego początku jej uchwalenia w 2004 roku, jednym z elementów wniosku o wpis w rejestrze jest wskazanie planowanej daty rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej (art. 10 ust. 4 pkt 9 PT). Nie ma racjonalnego powodu, dla którego przedsiębiorcy powinni wskazywać datę wsteczną określającą dzień rozpoczęcia takiej działalności, szczególnie, że EKŁE w art. 12 ust 4 lit h) nie nakazuje ujawniania we wpisie daty rozpoczęcia działalności, a jedynie <u>planowaną</u> datę rozpoczęcia działalności. Ta subtelna choć istotna różnica oznacza, że przedsiębiorca widniejący w rejestrze nie powinien być zobowiązany do aktualizacji wpisu w tym zakresie, gdyż działalność taką już rozpoczął, a nie dopiero planuje jej rozpoczęcie. Nie bez powodu obecnie obowiązujące przepisy prawa telekomunikacyjnego nie przewidują w art. 12 możliwości aktualizacji wpisu z uwagi na zmianę przewidywanej daty rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej.</p> <p>Proponujemy więc, aby z art. 51 ust. 5 PWPKE usunąć wymóg aktualizacji danych osoby wyznaczonej do kontaktu tak, aby przepis ten uzyskał brzmienie</p> <p><i>5. Podmioty wpisane do rejestrów, o których mowa w art. 10 ust. 1 i ust. 1a ustawy uchylanej w art. 50, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, są obowiązane uzupełnić wpisy do rejestrów odpowiednio o dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 – w zakresie adresu poczty elektronicznej, 6-i 7 oraz art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w art. 1.</i></p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Wpisy mają zostać uzupełnione odpowiednio o brakujące dane: w przypadku osób kontaktowych to wskazanie adresu e-mail, w przypadku przedsiębiorcy z innego państwa członkowskiego (..) datę zakończenia działalności i adres strony. Projektodawcy zależy nam na tym aby po upływie 6 miesięcy od wejścia w życie ustawy rejestry były aktualne i kompletne. Należy wskazać, że <i>vacatio legis</i> jest odpowiednio długie, a uchwalenie PKE będzie informacją powszechną. Pomimo powyższych argumentów przychylnie się częściowo do uwagi izby. Przed wykreśleniem z rejestru Prezes UKE po upływie 6 miesięcy <i>vacatio legis</i> wezwie podmioty, które nie zaktualizowały danych do ich aktualizacji. Dopiero bezskuteczny wpływ terminu wskazanego w wezwaniu będzie skutkował wykreśleniem z odpowiedniego rejestru.</p>
-------------	----------------------	------	---	---

1 3 2	Art. 51 ust. 7	KIKE	<p>Sankcja za niezaktualizowanie wpisów w rejestrze PT</p> <p>Przepis określa sankcję w postaci <u>wykreślenia z rejestru</u>, za niezaktualizowanie wpisu w rejestrze zgodnie z art. 51 ust. 5 ustawy wprowadzającej (tj. w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie PKE).</p> <p>Zdaniem KIKE jest to sankcja nieadekwatna do ewentualnych skutków niezaktualizowania wpisu. Po pierwsze, zakres danych podlegających aktualizacji jest zbliżony do danych już widniejących w rejestrze. Prawo telekomunikacyjne wymagało, aby wpis zawierał dane osoby kontaktowej w nagłych przypadkach oraz przewidywaną datę rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej. Nie ma racjonalnych powodów, dla których brak aktualnych informacji w zakresie osoby wyznaczonej do kontaktu, daty rozpoczęcia działalności oraz adresu strony internetowej miał być obarczony aż wykreśleniem z rejestru. Już obecnie przedsiębiorcy telekomunikacyjni obarczeni są szeregiem terminowych obowiązków, wynikających zarówno z przepisów sektorowych jak i przepisów ogólnie dotyczących przedsiębiorców. Ustanowienie kolejnych obowiązków będzie stanowić obciążenie, któremu wielu przedsiębiorców może nie sprostać. Obecne brzmienie komentowanego przepisu spowoduje lawinę wykreśleń z rejestru, o których przedsiębiorcy nie będą nawet mieć pojęcia z uwagi na to, PKE obecnie nie nakazuje wprost wydania decyzji administracyjnej o wykreśleniu z rejestru. Wykreślenie następuje bez powiadomienia podmiotu wykreślanego. W konsekwencji pojawi się szereg spraw dotyczących nałożenia kary pieniężnej za prowadzenie działalności regulowanej nieobjętej wpisem do odpowiedniego rejestru.</p> <p>Wobec powyższego KIKE proponuje, aby sankcję w postaci wykreślenia z rejestru zamienić na sankcję administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 409 pkt. 2 PKE. Uchroni to przedsiębiorców przed nieświadomością usunięcia wpisu oraz zdyscyplinuje do jego aktualizacji.</p> <p>Proponujemy więc następujące brzmienie przepisu:</p> <p><i>Nieuzupełnienie danych zgodnie z ust. 5 skutkuje wykreśleniem podmiotu z właściwego rejestru wszczęciem z urzędu postępowania w sprawie o nałożenie kary, o której mowa w art. 409 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektodawcy zależy nam na tym aby po upływie 6 miesięcy od wejścia w życie ustawy rejestry były aktualne i kompletne. Należy wskazać, że <i>vacatio legis</i> jest odpowiednio długie, a uchwalenie PKE będzie informacją powszechną.</p> <p>Pomimo powyższych argumentów przychylnie się częściowo do uwagi izby. Przed wykreśleniem z rejestru Prezes UKE po upływie 6 miesięcy <i>vacatio legis</i> wezwie podmioty, które nie zaktualizowały danych do ich aktualizacji. Dopiero bezskuteczny upływ terminu wskazanego w wezwaniu będzie skutkował wykreśleniem z odpowiedniego rejestru.</p>
1 3 3	Art. 51 ust. 8	KIKE	<p>Usunięcie z rejestru PT danych osoby wyznaczonej do kontaktów</p> <p>Przepis nakazuje usunięcie z rejestru PT danych osoby wyznaczonej do kontaktu w nagłych sytuacjach dotyczących funkcjonowania sieci telekomunikacyjnej lub</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>W PKE doprecyzowano, że „osoba upoważniona do kontaktu” jest „osobą</p>

			<p>świadczeniem usługi telekomunikacyjnej. Obliguje to podmioty wpisane w rejestrze PT do aktualizacji wpisu (patrz: art. 51 ust. 5 PWPKE).</p> <p>Po pierwsze, pojęcia „osoba wyznaczona do kontaktu”, a „osoba upoważniona do reprezentowania” nie są pojęciami tożsamymi. EKŁE w art. 12 ust. 4 lit. e) określa konieczność wskazania „osoby wyznaczonej do kontaktów”. Taką osobą może być wyznaczony pracownik. Natomiast osobą upoważnioną do reprezentowania będzie zawsze osoba wskazana w odpowiednim rejestrze lub ustanowiony w sprawie pełnomocnik.</p> <p>Dodatkowo usunięcie z urzędu danych, o których mowa w art. 10 ust. 4 pkt 6) prawa telekomunikacyjnego spowoduje niezgodność wpisu ze stanem faktycznym i obowiązek jego aktualizacji.</p> <p>Proponujemy więc zmianę treści art. 51 ust. 8 PWPKE tak, aby przepis ten uzyskał brzmienie:</p> <p><i>8. Dane w rejestrze, o których mowa w art. 10 ust. 4 pkt 5) ustawy uchylanej w art. 50 stają się odpowiednio danymi, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4) ustawy, o której mowa w art. 1.</i></p>	<p>wyznaczoną do kontaktu”. W tym zakresie informacje te pokrywają się z art. 10 ust. 4 pkt 5, brakuje jednak wymaganego przez EKŁE adresu email osoby wyznaczonej. Należy wskazać, że przedsiębiorca jest zobowiązany do aktualizacji danych w takim zakresie w jakim są one niepełne.</p>
1 3 4	Art. 66 ust. 1	KIKE	<p>Przepis przewiduje „przejęcie w locie” starych (tj. zawartych przed wejściem w życie PKE) umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, pod nowy stan prawny. Zdaniem KIKE, taka konstrukcja jest niemożliwa do zrealizowania i nadmiernie godzi w interesy dostawców usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>Po pierwsze, wiele konstrukcji przewidzianych w PKE jest nie do zrealizowania w odniesieniu do istniejących umów. W tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> określenie w treści umowy <i>część opłaty abonamentowej stanowiącej ulgę za wydane w ramach tej umowy telekomunikacyjne urządzenie końcowe</i> (art. 252 ust. 1 pkt 5 PKE). Dotychczas udzielanie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych ulg, następowało to w oparciu o treść art. 57 ust. 6 PT, który nie nakazywał kształtowania ulg za wydane w ramach umowy urządzenie końcowe. W PKE określenie ulgi związanej z przekazaniem telekomunikacyjnego urządzenia końcowego będzie obligatoryjne. stosowanie przepisów dotyczących ofert wiązanych. Chociaż stosowanie ofert wiązanych (tzw. pakietów, np. telewizja + internet) było powszechne w praktyce w przypadku zawierania umów o świadczenie 	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Umowy dotychczasowe mają zostać dostosowane do przepisów wynikających z EKŁE m.in., ofert wiązanych, zachowania ciągłości świadczenie usług przy zmianie dostawcy internetu. Projektodawca odstąpił natomiast od obowiązku uzupełniania umów o nowe informacje podawane na etapie kontraktowania wymagane przez Pke. Projektodawca wprowadził również możliwość dochodzenia ulg przyznanych w ramach obowiązujących umów na dotychczasowych zasadach.</p>

		<p>usług telekomunikacyjnych, to w prawie telekomunikacyjnym nie znajdowała się żadna regulacja dotycząca tej problematyki.</p> <p>Do tej pory zasady wypowiedzenia umowy obejmującej każdą z usług objętych pakietem mogły być odmiennie regulowane, zwłaszcza gdy dodatkowa usługa była „dobierana” w trakcie obowiązywania umowy. Były one kształtowane przez dostawcę usług w porozumieniu z abonentem, który zamierzał z takiego pakietu skorzystać. Często więc w zamian za korzystniejsze ceny świadczenia usług wchodzących w skład pakietu, abonent zgadzał się świadomie na nieznacznie dłuższy okres trwania umowy na jedną z tych usług. Było to rozwiązanie bardzo korzystne dla konsumenta. W związku z tym, że dostawca usług ustalał ceny świadczenia poszczególnych usług wchodzących w skład pakietu w ścisłym powiązaniu z okresem trwania umowy w zakresie dotyczącym <u>każdej</u> z tych usług, zastosowanie nowej regulacji nie powinno dotyczyć umów zawartych przed wejściem w życie PKE – dostawcy usług je zawierający nie mogli przypuszczać, że zmianie ulegną zasady rozwiązywania umów dotyczących pakietów. W przeciwnym razie na pewno kształtowałiby zasady korzystania każdej z tych usług i ich cenę odmiennie niż zostało to określone w danej umowie.</p> <p>Tym samym, zastosowanie rozwiązań określonych w art. 269 PKE wobec umów zawartych przed wejściem w życie PKE byłoby nieracjonalne i prowadziłyby do znacznego uprzywilejowania konsumenta względem dostawcy usług.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ustalenie nowych zasad świadczenia tzw. usługi z dodatkowym świadczeniem (wcześniej: usługi o podwyższonej opłacie). W tym wypadku, modyfikacje będą niewielkie, lecz sama zmiana nazwy usługi (z usługi o podwyższonej opłacie na usługę z dodatkowym świadczeniem), może być bardzo kłopotliwa – zmiany w większości będą miały charakter redakcyjny (porządkowy), co oznacza że nie wpłyną one realnie na zakres uprawnień przysługujących użytkownikowi końcowemu. Musiałyby jednak zostać wprowadzone w treści umowy. Tym samym, nałoży to na przedsiębiorców telekomunikacyjnych dodatkowe obowiązki związane w zasadzie jedynie z biurokracją. Nowością będzie obowiązek powiadamiania abonenta o fakcie zmiany wysokości opłaty na 10 sekund przed zmianą jej 	<p>Uprawnienie wynika bezpośrednio z EKLE.</p> <p>Należy wskazać, że Pke jest nową ustawą, a nie nowelizacją Pt. Zmianie będzie podlegała sama podstawa świadczenia usług – umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w miejsce dotychczasowej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W związku z tym dotychczasowe umowy i tak będą wymagały dostosowania również w zakresie innych postanowień niż te dotyczące usług z dodatkowym świadczeniem, np. definicja abonenta.</p> <p>Obowiązek informowania o zmianie wysokości opłaty w art. 298 ust. 4 Pke</p>
--	--	---	--

		<p>wysokości, jeżeli w trakcie połączenia głosowego zmianie ulegnie wysokość opłaty. (art. 298 ust. 4 PKE). Możliwe więc, że konieczne będzie stworzenie całkowicie nowego systemu teleinformatycznego, odnoszącego się do zmiany sposobu świadczenia tych usług wobec dotychczasowych abonentów, który działałby odmiennie niż w przypadku abonentów, którzy zawrą umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych przed wejściem w życie PKE. Byłoby to niewykonalne w terminie dwóch miesięcy, określonym w art. 66 ust. 5 PWPKE.</p> <p>Również to przemawia za obowiązkiem stosowania PT do umów zawartych przed wejściem w życie PKE.</p> <p>Po drugie, istniejące umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych były zawarte w oparciu o oferty przygotowane wg. ówczesnego stanu prawnego. Ingerencja ustawodawcy w prywatne stosunki zobowiązaniowe będzie wymagać dostosowania (kalkulacji) ofert do nowego stanu prawnego (nałożonych obowiązków czy nowych wymogów) i w konsekwencji może spowodować nierentowność istniejących umów i pozbawiać dostawcę usług pewnych praw. M.in. wysokość ulg była kształtowana przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych w oparciu o czas, na jaki została zawarta umowa. W PKE ulgi, o których mowa wyżej, mają stanowić część opłaty abonamentowej – istnieje więc obawa, że w przypadku udzielenia jednorazowej ulgi tylko przy zawieraniu umowy, przedsiębiorca telekomunikacyjny po wejściu w życie PKE nie będzie mógł domagać się jej zwrotu – byłoby to nieuczciwe, skoro przedsiębiorca ten poniósł koszty związane z nabyciem tego urządzenia. Uwzględniano także koszty związane z przyłączeniem danego abonenta – w szczególności w przypadku małych i średnich przedsiębiorców telekomunikacyjnych działających lokalnie. Zdarzało się, że budowali oni fragment infrastruktury telekomunikacyjnej tylko po to aby podłączyć jednego lub kilku abonentów. Warto podkreślić, że lokalni przedsiębiorcy telekomunikacyjni stanowią około 1/3 całego rynku telekomunikacyjnego, dlatego podobnych sytuacji jest wiele.</p> <p>Dodatkowo zaznaczenia wymaga fakt, że na podstawie prawa telekomunikacyjnego, umowy mogły się różnić w zależności od tego czy były zawierane z konsumentem, czy z podmiotem innym niż konsument (w tym z przedsiębiorcą niezależnie od tego, czy był to mikro, mały, średni czy duży</p>	<p>wskazywany przez Izbę jako nowość obowiązuje już na gruncie art. 64 ust. 7 Pt.</p> <p>Projektodawca podjął decyzje o wyłączeniu stosowania art. 268 Pke do umów zawartych przed wejściem w życie Pke w przypadku wypowiedzenia umowy przez abonenta lub z winy abonenta przed końcem okresu jej obowiązywania.</p> <p>Należy wskazać, że rozciągnięcie praw konsumentów na inne podmioty takie jak mikro i mali przedsiębiorcy oraz organizacje pozarządowe wynika</p>
--	--	--	---

		<p>przedsiębiorca). Co ważne, w PKE mikro i mali przedsiębiorcy oraz organizacje pozarządowe zostali de facto zrównani do statusu konsumenta. Wydaje się więc, że nie jest realne – w przypadku umów zawartych przed wejściem w życie PKE – umożliwienie przedsiębiorcom, z którymi zawarte są umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, rozpoczęcie ich traktowania tak samo jak konsumentów. Pozbawiłoby to dostawców usług pewnych praw, które dotychczas przysługiwały im w relacji z podmiotem niewymagającym szczególnej ochrony i na które abonent się zgodził. Obecna propozycja treści art. 66 ust. 1 PWPKE stanowi ingerencję w zasadę równości stron stosunku prawnego, nadając jednej ze stron (mikro i małym przedsiębiorcom) uprzywilejowaną pozycję. Dodatkowo przepis ten nie wskazuje, jak mają być traktowane postanowienia umowy, które wobec przedsiębiorcy były dopuszczalne, a w relacji z konsumentem mogą zostać uznane za abuzywne – tj. czy w stosunku do mikro i małego przedsiębiorcy dostawca usług nadal korzysta z możliwości powołania się na takie postanowienia umowy czy traci takie prawo? Skoro do obecnych umów mają mieć zastosowanie przepisy PKE, to czy postanowienia umowy abuzywne dla konsumenta-przedsiębiorcy wygasają czy dostawca nadal może się na takie postanowienia powołać?</p> <p>Po trzecie, zawarcie i dalsza realizacja umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (w PKE - o świadczenie usług komunikacji elektronicznej) nie ogranicza się wyłącznie do podpisania umowy i przyłączenia abonenta. Operatorzy do zarządzania abonentami i umowami wykorzystują systemy informatyczne, które wymagają zaimplementowania w nich nowych funkcji wynikających z nowych przepisów. Co więcej, zgodnie z treścią art. 260 ust. 1 PKE, jeśli dostawca dot. usług komunikacji elektronicznej umożliwia zawarcie umowy w formie dokumentowej, ma on także umożliwić jej rozwiązanie jak również odstąpienie od niej lub wypowiedzenie jej w tej samej formie. W prawie telekomunikacyjnym podobna regulacja nie istnieje, co oznacza że przedsiębiorcy telekomunikacyjni musieliby najpierw sprawdzić w jakiej formie umowa została zawarta i następnie wprowadzać odpowiednie zmiany tylko do umów zawieranych w formie dokumentowej – ze względu na tzw. lockdown w okresie pandemii koronawirusa, zawieranie umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych w formie dokumentowej stało się bardzo popularne – tym samym umów zawartych w tej formie może być wiele. Ta regulacja również potwierdza, że wdrożenie zmian w ciągu dwóch miesięcy jest nierealne.</p>	<p>bezpośrednio z EKŁE. Te same uprawnienia podmioty te uzyskały także w ramach Dyrektywy o prawach konsumenta i należy się spodziewać, że to jest długoterminowy kierunek regulacji przyjęty przez unijnego ustawodawcę.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Przepis umożliwia wypowiedzenie każdej umowy (niezależnie od formy jej zawarcia) jeśli dostawca usług umożliwia w ogóle zawieranie umowy w formie dokumentowej. Także w tym wypadku nie ma obowiązku sprawdzenia w jakiej formie została umowa zawarta.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona</p>
--	--	---	---

	<p>Weryfikacji musiałaby bowiem podlegać także forma, w jakiej doszło do zawarcia umowy.</p> <p>Po wtóre, projektowany art. 266 ust. 1 PKE ma wprowadzić możliwość rozwiązania takiej umowy w każdym czasie z zachowaniem miesięcznego terminu wypowiedzenia. Warto zaznaczyć, że strony do tej pory mogły określić dłuższy termin wypowiedzenia – np. dwa lub trzy miesiące. Zmiana przepisów w tym zakresie stanowiłaby nadmierną ingerencję w istniejące stosunki zobowiązaniowe. PKE nie powinna bowiem określać zasad wypowiedzania dotychczasowych umów, gdyż postanowienia umowne były kształtowane w oparciu o odmienny stan prawny.</p> <p>Dalej, art. 268 PKE wprowadza nowe zasady możliwości dochodzenia od użytkownika końcowego odszkodowania w przypadku wypowiedzenia umowy z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki została ona zawarta. Do tej pory przedsiębiorca – na mocy art. 57 ust. 6 PT, mógł w takiej sytuacji żądać od abonenta zapłaty roszczenia, którego wysokość nie mogła przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Roszczenie to pełniło funkcje odszkodowawczą, pozwalającego operatorowi na domaganie się części utraconych korzyści, związanych z udzieleniem ulgi w opłacie abonamentowej i rozwiązaniem umowy przed upływem terminu, na jaki została ona zawarta. Wysokość takiej ulgi była ustalana przy zawieraniu umowy i była ściśle skorelowana z pozostałymi postanowieniami konkretnej umowy, np. brana była pod uwagę okoliczność związana z koniecznością wybudowania końcowego odcinka infrastruktury telekomunikacyjnej – nie we wszystkich przypadkach zawierana była osobna umowa w zakresie dotyczącym realizacji przyłącza telekomunikacyjnego. Nowa regulacja wprowadza zupełnie nowe zasady ustalania takiego odszkodowania. Zgodnie z tym, że regulacje PKE miałyby obowiązywać także wobec ukształtowanych już stosunków prawnych, wprowadziłyby ona – w sposób całkowicie oderwany od okoliczności towarzyszących zawarciu umowy – możliwość domagania zapłaty odszkodowania związanego z przedwczesnym rozwiązaniem umowy na zupełnie nowych zasadach. Taki mechanizm nie działałby prawidłowo.</p> <p>Powyższe obrazuje poniższy przykład:</p>	<p>1 miesięczny okres wypowiedzenia wynika z EKŁE.</p> <p>Uwaga izby wskazująca, że niektóre podmioty określały dłuży termin wypowiedzenia potwierdza zasadność podjęcia decyzji na szczeblu europejskim o ustaleniu jednolitego okresu wypowiedzenia umowy zawartej na czas nieokreślony. Zauważyć należy, że na mocy decyzji nr 6/2014 z 23 grudnia 2014 r. za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów Prezes UOKiK uznał stosowanie 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia przy umowach na czas nieokreślony. Jak wskazał organ w powyższej decyzji 3-miesięczny okres wypowiedzenia uznać należy za czynnik utrudniający zmianę dostawcy usług zarówno ze względów ekonomicznych, jak i organizacyjnych(...). W tym miejscu należy wskazać, że długość okresu wypowiedzenia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych powinna pozostawać w relacji z czasem niezbędnym do udostępnienia lub wstrzymania przekazywania konsumentowi sygnału np. telewizji satelitarnej i nie przekraczać okresu 1 miesiąca.</p>
--	--	---

		<p>Umowa została zawarta na 24 miesiące, ustalono wysokość opłaty abonamentowej w wysokości 100,00 zł oraz udzielono ulgę w wysokości 60 zł, wobec czego wysokość opłaty abonamentowej wynosiła 40 zł. Umowa została rozwiązana po 14 miesiącach. W celu przyłączenia abonenta, dostawca usług poniósł koszty związane z jego przyłączeniem.</p> <p>Zgodnie z nowymi przepisami, dostawca usług będzie mógł domagać się od abonenta albo kwoty 200 zł (połowa pozostałych do końca opłat abonamentowych – 10 x 40 x 0,5) albo kwoty 600 zł (proporcjonalna kwota ulg), wybierając niższą z nich. Ostatecznie przedsiębiorca telekomunikacyjny będzie mógł żądać 200 zł (trzy razy mniej niż przed wejściem w życie PKE!)</p> <p>Biorąc pod uwagę, że przez poprzednie 14 miesięcy abonent uiszczył na rzecz przedsiębiorcy jedynie 560,00 zł, tak wysokie ograniczenie (trzykrotne), wysokości odszkodowania w przypadku umów zawartych przed wejściem w życie PKE jest po prostu nieuczciwe i rażąco niskie. Ustawodawca powinien bowiem przy ustanawianiu przepisów prawnych brać pod uwagę interes obu stron stosunku prawnego, a nie tylko jednej z nich. Nie powinno się uprzywilejowywać interesu prawnego tylko jednej ze stron.</p> <p>Zdaniem KIKE, najpraktyczniejszym rozwiązaniem będzie dualizm przepisów – tj. dla umów zawartych na podstawie prawa telekomunikacyjnego stosowane powinny być przepisy dotychczasowe, a dla umów zawartych po wejściu w życie PKE, stosowane powinny być przepisy nowe, chyba, że o zmianę umowy wystąpi abonent.</p> <p>Takie „przechwycenie w locie” umów, zawieranych na podstawie ofert przygotowanych w zupełnie innym stanie prawnym godzi w zasadę pewności i przewidywalności prawa. Przepisy PKE zawierają normy na tyle odmienne, że ich stosowanie do istniejących umów jest albo niewykonalne, albo godzi w podstawowe zasady, albo pozbawia dostawcę dotychczas przysługujących mu praw, na które wcześniej abonent się zgodził.</p> <p>KIKE proponuje zatem, aby do umów zawartych na podstawie prawa telekomunikacyjnego nie stosować przepisów PKE, które przewidują zupełnie inne założenia, ale pozostać przy stosowaniu prawa telekomunikacyjnego w brzmieniu z ostatniego dnia obowiązywania.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Jak wskazano powyżej niektóre uprawnienia abonenci nabyli na podstawie EKŁE, przy czym EKŁE nie</p>
--	--	---	--

			<p>Proponujemy więc zmianę treści art. 66 ust. 1 PWPKE tak, aby przepis ten uzyskał brzmienie:</p> <p><i>1. Do umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy tej ustawy uchylanej w art. 50.</i></p>	<p>różnicuje umów już obowiązujących od tych nowo zawieranych.</p>
1 3 5	Art. 66 ust. 1	PIIT	<p>Zwracamy uwagę na istotne problemy związane z przepisami przejściowymi do ustawy. Ograniczenia, które wynikają z regulacji dotyczącej ofert wiązanych, powinny mieć zastosowanie wyłącznie do umów zawieranych po dacie wejścia w życie ustawy – prawo komunikacji elektronicznej.</p> <p>Szczególnie negatywne skutki obecnej wersji przepisów przejściowych mogą dotyczyć niektórych wariantów sprzedaży na raty urządzeń końcowych. Umowa sprzedaży na raty zasadniczo nie będzie stanowiła elementu oferty związanej z uwagi na brak ścisłych związków z umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Istnieją jednak wyjątki, w których operatorzy udzielają konsumentom ulgi na zakup urządzenia i umożliwiają zakup urządzenia po cenie obniżonej w modelu ratałnym (na podstawie odrębnej umowy), podczas gdy sama ulga na urządzenie jest uwzględniana w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych – w takim wypadku będziemy mieli do czynienia z ofertą związaną. Zaproponowane przepisy przejściowe będą skutkowały tym, że zawarta na 36 miesięcy umowa sprzedaży na raty będzie ulegała skróceniu o 12 miesięcy (rat). Oznacza to, że przepisy zwolnią konsumenta z obowiązku zapłaty części ceny, co w ewidentny sposób stoi w sprzeczności z konstytucyjnymi zasadami ochrony praw nabytych, własności i nieretroaktywności prawa.</p> <p>Podkreślić należy też, że w odniesieniu do obecnie zawartych umów uzyskanie zgody podmiotów wymienionych w art. 258 projektowanej ustawy będzie ograniczyć z niemożliwością.</p> <p>Nie należy spodziewać udzielenia takiej zgody w sytuacji, w której przedsiębiorca będzie mógł skorzystać ze swojego prezentu ze strony ustawodawcy w postaci zwolnienia z konieczności zapłaty pozostałych 12 rat za urządzenie końcowe.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>EKŁE nie robi wyjątku dla umów zawartych przed i po dniu 21 grudnia 2020 r. Jest to data graniczna od której abonenci mogą korzystać ze wszystkich uprawnień wynikających z dyrektywy, a tym samym Pke.</p> <p>Dostosowanie już zawartych umów nastąpi poprzez wprowadzenie stosownych zmian w umowie lub regulaminie np. w zakresie wypowiedzenia umów wiązanych, automatycznego przedłużenia umowy, maksymalnego okresu obowiązywania umowy itp.</p> <p>Należy podkreślić, że Pke w żadnym zakresie nie reguluje odrębnych umów sprzedaży urządzeń na raty. Kwestie rozliczeń w tym zakresie pozostają na gruncie harmonogramu spłat i KC.</p>
1 3 6	Art. 66 ust. 1	PIIT KIGEIT	<p>W uzupełnieniu podnoszonych uprzednio argumentów przedstawiamy sporządzoną na nasze zlecenie opinię autorstwa prawników z Kancelarii prawnej T. Studnicki, K. Płaszka, Z. Cwiąkałski, J. Górski sp.k. – w tym prof. Sławomira Dudzika i prof. Tomasza Pietrzykowskiego - z której wynika, że dyrektywa</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>EKŁE nie robi wyjątku dla umów zawartych przed i po dniu 21 grudnia 2020 r. Jest to data graniczna od której abonenci</p>

			<p>Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r., ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej, nie nakłada na Polskę przyjęcia rozwiązania polegającego na stosowaniu przepisów implementujących EKŁE do umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych przed ich wejściem w życie.</p> <p>Autorzy słusznie podnoszą, że retrospektywne zastosowanie nowych przepisów może prowadzić do naruszenia szeregu standardów wynikających z Konstytucji RP oraz Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, w tym ochrony uzasadnionych oczekiwań, zabezpieczania interesów w toku, swobody prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawa własności. W ocenie PIIT w zdecydowanej większości przypadków retrospektywne zastosowanie nowych przepisów nie może zostać uzasadnione ochroną użytkowników końcowych, naruszając zasadę proporcjonalności, w związku z czym w kolejnych ustępach art. 66 konieczne jest wprowadzenie wyjątków od zasady natychmiastowego działania ustawy nowej w każdym z takich przypadków, w którym dochodzi do istotnej ingerencji w ukształtowany stosunek zobowiązaniowy, tj. w zakresie następujących artykułów Prawa komunikacji elektronicznej:</p> <ul style="list-style-type: none"> – art. 258 (ponieważ dostawcy usług nie mieli możliwości uzyskania zgody na brak zastosowania przepisów konsumenckich do wymienionych w przepisie kategorii podmiotów); – art. 268 ust. 3 pkt 1; – art. 269; – art. 284; – art. 308. <p>Jednocześnie w ramach przepisów przejściowych brak jest wyraźnego wskazania, że umowy zawarte przed wejściem w życie nowej ustawy pozostają ważne pomimo braku spełnienia warunków określonych w przepisach, w tym w szczególności w zakresie podsumowania warunków umowy. Podsumowanie warunków umowy i informacje przedumowne ze swej istoty (a także z nazwy) są informacjami przedkontraktowymi i nie powinny mieć zastosowania do już zawartych umów.</p>	<p>mogą korzystać ze wszystkich uprawnień wynikających z dyrektywy.</p> <p>Dostosowanie już zawartych umów nastąpi poprzez wprowadzenie stosownych zmian w umowie lub regulaminie np. w zakresie rozwiązywania umów wiązanych, automatycznego przedłużenia umowy, maksymalnego okresu obowiązywania umowy itp. Jest to zmiana wynikająca z przepisów prawa, tym samym nie dająca prawa do wypowiedzenia umowy bez konieczności zwrotu odszkodowania o którym mowa w art. 268. Jednocześnie projektodawca podjął decyzję o niestosowaniu art. 268 do umów zawartych przed wejściem w życie Pke.</p>
1 3 7	Art. 66 ust. 2	KIGEiT	KIGEiT z uznaniem postrzega częściowe uwzględnienie uwag polegające na wyłączenia spod zastosowania nowych przepisów środków wpłaconych przed datą wejścia w życie ustawy.	Dziękujemy za pozytywną ocenę przepisów.

ustawy wprowadzającej PKE	<p>Nie jest to jednak rozwiązanie w pełni zgodne z prawem, ponieważ narusza szereg standardów konstytucyjnych. Oferty usług przedpłaconych na rynku polskim istotnie różnią się od modelu usług pre-paid na rynku europejskim, ponieważ przewidują szereg bezpłatnych usług dla abonentów – takich jak dodatkowe pakiety transmisji danych czy darmowe rozmowy w sieci. Plan biznesowy każdej z takich ofert oparty był o założenie związane z przepadkiem środków pochodzących z doładowań i przychody z tego tytułu pozwalały utrzymać atrakcyjny charakter oferty. Nie różni się to znacznie od systemu abonamentowego, w którym dzięki opłacie abonamentowej abonent może korzystać z pewnego zakresu usług – a nikt nie kwestionuje prawa do dochodzenia opłaty abonamentowej w pełnej kwocie w zależności np. od stopnia wykorzystania przyznanego w ramach tego abonamentu pakietu danych.</p> <p>Narzucony przez EKŁE obowiązek będzie oznaczał konieczność zmiany modelu, w jakim funkcjonują usługi prepaid w Polsce. Ale może dotyczyć to wyłącznie nowo zawieranych umów.</p> <p>Zastosowanie nowych przepisów do obecnie funkcjonujących ofert sprawi w oczywisty sposób, że zaczną przynosić dostawcom straty. Ten skutek jest najbardziej oczywisty w przypadku ofert internetu mobilnego. W tego rodzaju ofertach podstawowe znaczenie mają bonusy po doładowaniu – są tak duże, że użytkownicy często nie wykorzystują ich w całości, w związku z czym również nie zużywają jednostek rozliczeniowych pochodzących z kwoty doładowania.</p> <p>Przykładowo – po doładowaniu za 30 zł u jednego z operatorów abonent otrzymuje blisko 13 GB bonusu. Kwota 30 zł doładowania w przeliczeniu na GB wynosi niecałe 1,5 GB. Powyższe oznacza, że konsumenci będą mogli korzystać z usług całkowicie za darmo – kwota doładowania będzie stanowiła wyłącznie „kaucję”, która będzie podlegała zwrotowi w przypadku przeniesienia numeru. W praktyce bowiem bonusowe 13 GB będzie zupełnie zaspokajało potrzeby abonenta.</p> <p>Sytuacja, w której rozwiązanie ustawowe zobowiąże w praktyce do darmowego świadczenia usług niektórym konsumentom, jest nie do zaakceptowania w świetle konstytucyjnych zasad własności, ochrony praw nabytych i nieretroaktywności prawa.</p> <p>Proponowana zmiana: 2. Przepisów art. 284 ustawy, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się do umów zawartych przed datą wejścia w życie ustawy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona EKŁE nie robi wyjątku dla umów zawartych przed i po dniu 21 grudnia 2020 r. Jest to data graniczna od której abonenci mogą korzystać ze wszystkich uprawnień wynikających z dyrektywy.</p> <p>Należy wskazać, że podobne stanowisko w sprawie zwrotu środków na koncie od 2 lat przedstawia UOKiK, więc na rynku polskim nie jest to żadna nowość. Kara za brak środków została nałożona na P4 i Polkomtel. W toku jest postępowanie wobec Orange, a T-mobile zobowiązał się do zmiany.</p>
---------------------------	--	--

			<p>Jeżeli jednak zdaniem Ministerstwa Cyfryzacji taka zmiana jest niemożliwa, z racji na forsowany przez Prezesa UOKiK pogląd o braku dopuszczalności zmiany umów bez tzw. ważnej klauzuli modyfikacyjnej (jak również zawyżone wymagania co do treści takiej klauzuli) postulujemy dodanie do ust. 2 przepisu wyraźnie zezwalającemu dostawcy usług na zmianę umów zawartych z abonentami. Skoro ustawodawca decyduje się zmienić zasady gry dla przedsiębiorcy, taka możliwość powinna być również dostępna dla przedsiębiorcy w stosunku do konsumentów.</p> <p>Proponowana zmiana – dodanie ust. 6 o następującej treści: <i>Dostosowanie umów zgodnie z ust. 5 powyżej może obejmować również zmianę zasad przyznawania, rozliczania i ważności środków, o których mowa w art. 284 ustawy, o której mowa w ust. 1.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Należy wskazać, że zmiana zasad przyznawania, rozliczania i ważności środków nie wynika ze zmiany przepisów prawa, a polityki przedsiębiorcy i zastosowanie będzie miał art. 270 ust. 3.</p>
1 3 8	Art. 66 ust. 2	PIIT	<p>PIIT docenia zaproponowany przepis przejściowy, jednak zwraca uwagę, że zgodnie z przedłożoną Ministerstwu opinią prawną w przypadku określania konstytucyjnie chronionego oczekiwania co do stabilności prawa ustawodawca powinien w szczególności rozstrzygnąć, „(...) <i>na ile oczekiwania jednostki, że nie narazi się na skutki prawne, których nie mogła przewidzieć w momencie podejmowania decyzji i działań, są usprawiedliwione. Odpowiedź na to pytanie wymaga rozważenia charakteru dotychczasowej regulacji, a w szczególności, czy i w jakim stopniu prawodawca gwarantuje jednostce stabilność unormowań. Istotne znaczenie ma również specyfika dziedziny życia, do której odnosi się badana regulacja, właściwy dla tej dziedziny horyzont czasowy podejmowanych przez jednostkę działań oraz stopień ryzyka zmian uwarunkowań społecznych lub gospodarczych, które uzasadniać będą zmianę prawodawstwa.</i>” (wyrok TK z dnia 16 czerwca 2003 r., K 52/02).</p> <p>Taka sytuacja jest nie do zaakceptowania w świetle standardów konstytucyjnych, w związku z czym PIIT postuluje wyłączenie spod obowiązku zwrotu środków umowy zawarte przed datą wejścia w życie przepisów.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona EKŁE nie robi wyjątku dla umów zawartych przed i po dniu 21 grudnia 2020 r. Jest to data graniczna od której abonenci mogą korzystać ze wszystkich uprawnień wynikających z dyrektywy. Należy wskazać, że podobne stanowisko w sprawie zwrotu środków na koncie od 2 lat przedstawia UOKiK, więc na rynku polskim nie jest to żadna nowość. Kara za brak środków została nałożona na P4 i Polkomtel. W toku jest postępowanie wobec Orange, a T-mobile zobowiązał się do zmiany.</p>
1 3 9	Art. 66 ust. 3	NSZZ Solidarność	<p>Dużym problemem jaki niespodziewanie pojawia się w związku z analizą przedstawionych przepisów oraz ustawy wprowadzającej, która zawiera regulacje przejściowe, jest nakładany obowiązek dostosowania trwających umów z abonentami do nowych przepisów. Zważywszy na treść Prawa komunikacji elektronicznej, próba wypełnienia tego obowiązku byłaby bardzo</p>	<p>Uwaga uwzględniona EKŁE nie robi wyjątku dla umów zawartych przed i po dniu 21 grudnia 2020 r. Jest to data graniczna od której abonenci mogą korzystać ze wszystkich uprawnień</p>

			<p>dużym obciążeniem dla organizacji, jednak kluczowa jest w tym przypadku próba ingerowania przez Projektodawcę w trwające już stosunki umowne, a więc takie umowy, które zawarte zostały przed wejściem w życie nowej ustawy. Co więcej, niezrozumiałe jest jak przedsiębiorcy mają dokonywać zmian w regulaminach i cennikach, których ustawa zakazuje im stosować. Podejście prezentowane w tym zakresie w projekcie ustawy nie znajduje akceptacji po stronie NSZZ Solidarność.</p> <p>Nie znajduje również uzasadnienia konieczność skrócenia obecnie zawartych umów na czas oznaczony, dłuższych niż 24 miesiące w celu dostosowania ich do nowych regulacji. Umowy takie zawierane były za zgodą obu stron umowy, w odpowiednich okolicznościach gospodarczych, które w przypadku wyboru dłuższego czasu obowiązywania umowy pozwalały m.in. na odpowiednie udzielenie ulg np. zakup urządzeń - taka propozycja skrócenia czasu trwania umowy, na podstawie którego to czasu, przedsiębiorca wyliczał odpowiednie ulgi dla klienta, w nieuprawniony sposób ingeruje w prowadzoną działalność i naraża przedsiębiorców na straty, ponieważ nie będą oni mogli uzyskać należności z kalkulowanych opłat abonamentowych. Dlatego zdecydowanie wnosimy o zmianę tych przepisów, żeby zagwarantować trwałość umów już zawartych.</p>	<p>wynikających z dyrektywy, a tym samym Pke. Doprecyzowanie przepisów może nastąpić w istniejących wzorcach umownych i dotyczy nowych uprawnień abonentów, a nie obowiązków informacyjnych na etapie zawierania umowy.</p>
1 4 0	Art. 66 ust. 3	KIGC	<p>Postulat: zmiana art. 66 poprzez przyjęcie co najmniej 6 miesięcznego vacatio legis: Ustawa z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) wchodzi w życie w ciągu 6 miesięcy od dnia jej ogłoszenia.</p> <p>Postulat: usunięcie art. 66 ust. 3. W odniesieniu do przepisów przejściowych do ustawy PKE, zawartych w art. 66 ustawy wprowadzającej ustawę PKE Izba postuluje o zmianę tych przepisów, polegającą po pierwsze na wykreśleniu przepisu, dotyczącego skracania już zawartych umów do 24 miesięcy – jako działania nieznajdującego żadnego uzasadnienia i wykraczającego poza naturalną ochronę teoretycznie słabszej strony stosunku zobowiązaniowego, jakim jest abonent, a w szczególności konsument, a po drugie wprowadzenie kilkumiesięcznego okresu vacatio legis – nie wydaje się bowiem możliwe wdrożenie wszystkich zmian wynikających z projektu ustawy, kiedy do jej wdrożenia pozostało parę miesięcy, a finalny jej kształt będzie znany prawdopodobnie w ostatnim kwartale br. Jeżeli główną zasadą ma być stosowanie ustawy PKE także do umów o świadczenie usług</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Uwaga uwzględniona</p>

			komunikacji elektronicznej zawartych przed dniem jej wejścia w życie, konieczne jest wydłużenie terminu dostosowania się przedsiębiorców telekomunikacyjnych, aby właściwie realizować nałożone, liczne obowiązki.	
1 4 1	Art. 66	Pracodawcy RP	<p>Postulat: wprowadzenie przepisów, przewidujących co najmniej półroczne vacatio legis</p> <p><i>Ustawa z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) wchodzi w życie w ciągu 6 miesięcy od dnia jej ogłoszenia.</i></p> <p>Postulat: usunięcie art. 66 ust. 3.</p> <p>Pracodawcy RP z rozczarowaniem przyjmują postanowienie zawarte w przepisach przejściowych, w myśl których zasadą jest stosowanie ustawy PKE także do umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartych przed dniem jej wejścia w życie. Tak sformułowany przepis przejściowy jest nie do zaakceptowania w związku z jego sprzecznością z fundamentalną dla porządku prawnego zasadą lex retro non agit.</p> <p>Tak sformułowane przepisy przejściowe stanowią też poważny problem dla przedsiębiorców z branży telekomunikacyjnej, szczególnie w kontekście nakładanych na dostawców usług telekomunikacyjnych szeregu nowych obowiązków i regulacji. W znacznym stopniu utrudniają one bowiem świadczenie usług telekomunikacyjnych na wysokim, atrakcyjnym poziomie, ściskając zamiast poluzowując, niewygodny już obecnie kołnierz regulacyjny i dusząc w zarodku nowe, innowacyjne sposoby świadczenia usług. Istnieje bowiem obawa, że skierowanie jeszcze większej uwagi głównie na ochronę konsumentów, która i tak już, w naszej ocenie, obecnie stoi na wysokim poziomie, może mieć negatywne skutki dla samych konsumentów. Mając bowiem na uwadze liczne obostrzenia i ograniczenia dla dostawców usług, nie będą oni mogli oferować tak atrakcyjnych rozwiązań, jakie mogliby tworzyć w sprzyjających warunkach prawno-regulacyjnych. Retroaktywne zastosowanie nowych przepisów do obecnie funkcjonujących ofert sprawia, że te przestaną być rentowne.</p> <p>Pod uwagę należy wziąć także tempo prac ministerialnych oraz ich zaawansowanie w obliczu wdrożenia ustawy na dzień 21 grudnia br. Pierwszy oficjalny projekt ustawy pojawił się dopiero 29 lipca br. Tak krótki okres na</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>implementację przepisów przez dostawców usług telekomunikacyjnych zagraża odpowiedniemu, pełnemu ich wdrożeniu w terminie. Należy podkreślić, że w ostatnich miesiącach to na sektorze telekomunikacyjnym spoczywała i nadal spoczywa ogromna odpowiedzialność związana z zapewnieniem łączności telekomunikacyjnej, umożliwiającej prawidłowe funkcjonowanie większości gałęzi gospodarki. Dziwić może zatem nieuwzględnienie tej materii w pracach nad ustawą i niechęć do działań kompromisowych.</p> <p>Postulat: z uwagi na to, że brak jest wyłączenia podmiotowego w ustawie, należałoby wyłączyć podmioty zawierające umowy w trybie Prawa zamówień publicznych (PZP) z zakresu regulacji odnoszącego się do maksymalnego okresu trwania umowy.</p> <p>Na dodatkowy komentarz zasługuje jeszcze kwestia zawierania umów przez podmioty zobowiązane do stosowania ustawy PZP. W przypadku zawierania tego typu umów, wykonawcy składający oferty w ramach postępowań PZP uwzględniają m.in. czas trwania umowy przy wyliczaniu cen takich ofert, który niejednokrotnie jest dłuższy, niż 24 miesiące.</p>	
1 4 2	Art. 66 ust. 3	PIKE	<p>Przepis w zaproponowanym brzmieniu pozostaje niezasadny i powinien zostać wykreślony z projektu. Przemawiają za tym następujące argumenty:</p> <p>1. Ustawowa ingerencja w umowy zawarte przed wejściem w życie przepisów pozostaje niekonstytucyjna.</p> <p>Jak wskazuje się w literaturze, zasada nieretroakcji ma zastosowanie do stosunków prywatnoprawnych i jest ściśle powiązana z zasadą demokratycznego państwa z art. 2 Konstytucji RP. Odstępstwo od zasady nieretroakcji jest możliwe tylko w wyjątkowych sytuacjach, i to z bardzo ważnych powodów (Ciszewski Jerzy (red.), Nazaruk Piotr (red.), Kodeks cywilny. Komentarz Ciszewski Jerzy (red.), Nazaruk Piotr (red.), Kodeks cywilny. Komentarz Opublikowano: WKP 2019).</p> <p>Nie istnieją ważne powody, przemawiające za tym, aby dokonać ustawowego skrócenia umów na czas określony. Powodem takim nie jest absolutnie implementacja dyrektywy EKŁE. Z art. 105 ust. 1 EKŁE nie wynika bowiem taki nakaz. Implementacja będzie wystarczająca w przypadku, w którym po dniu 21</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Wątpliwości budzi zgłoszona uwaga. Wdrożenie nowej ustawy i dostosowanie do tego warunków umownych jest nieuniknione. Należy mieć na uwadze, że każda nowelizacja Pt nakładała jakieś nowe/inne obowiązki i przedsiębiorcy za każdym razem byli zobowiązani do dostosowania obowiązujących umów w tym zakresie. Z samego art. 270 Pke</p>

		<p>grudnia 2020 r. nie będą obowiązywały przepisy zezwalające na zawarcie po tej dacie umów na okresy dłuższe niż 24 miesiące (patrz art. 101 ust. 1 EKŁE).</p> <p>Dokonując ustawowego skrócenia umów zawartych na czas oznaczony projektodawca istotnie narusza równowagę kontraktową stron. Zawierając umowę na np. 36 miesięcy, strony działały w oparciu o przepisy dopuszczające taki kontrakt i nie łamały przepisów prawa. Dostawca usług kalkulując opłaty miał na uwadze, że umowa trwać będzie przez okres 36 m-cy. Jeżeli czas trwania tej umowy zostanie obecnie skrócony, dostawca nie będzie miał możliwości zrealizowania swoich założeń biznesowych. Z drugiej strony, abonent uzyska prawo do skrócenia okresu związania umową, nie musząc jednocześnie zwracać rabatów jakie uzyskał w zamian za gwarancję korzystania z usług przez czas wykraczający ponad 24 miesiące. Tak znaczące naruszenie równowagi kontraktowej stron narusza poczucie bezpieczeństwa prawnego oraz zasadę zaufania obywateli do państwa i stanowionego przezeń prawa (art. 2 Konstytucji). W przypadku upowszechnienia tego typu praktyki, przedsiębiorcy zostaną pozbawieni jakiegokolwiek pewności prawa, gdyż każda umowa zgodna z prawem w momencie jej zawierania, po kilku miesiącach będzie mogła zostać zmieniona ustawą. Jest to rozwiązanie całkowicie nieakceptowalne.</p> <p>Na marginesie zauważyć można, że ustawodawca nigdy nie zdecydował się na tego typu ingerencję w umowy cywilnoprawne, nawet w przypadku tak palących społecznie kwestii, jak kredyty frankowe. Ustawa anty-spreadowa uchwalona w 2011 r, nakazywała umożliwienie spłaty kredytu bezpośrednio w jego walucie, ale nie zmieniała tak istotnych elementów umowy jak czas jej trwania czy sama konstrukcja kredytu.</p> <p>2. Niezasadne rozszerzenie przepisu na wszystkie umowy.</p> <p>PIKE zwraca ponadto uwagę na to, iż przepis dotyczy wszystkich umów, tj. zarówno tych zawieranych z konsumentami, jak i umów w obrocie B2B. Tymczasem, limit 24 miesięcy dotyczy wyłącznie umów konsumenckich. Nawet zatem w przypadku pozostawienia spornej regulacji, powinna ona zostać bezwzględnie ograniczona do umów zawartych z konsumentami.</p>	<p>(obecnie art. 60a ust. i 3 Pt) wynika, że dostawca usług zawiadamia abonenta o zmianach wynikających ze zmiany przepisów prawa.</p> <p>Uwaga uwzględniona</p>
--	--	---	---

1 4 3	Art. 66 ust. 3	KIKE	<p>Projektowany przepis określa przekształcenie <i>ex lege</i> umów zawartych na okres dłuższy niż 24 miesiące w umowy zawarte na okres 24 miesiące, chyba, że te 24 miesiące już upłynęły. Zdaniem KIKE przepis jest nieprecyzyjny i nadmiernie ingeruje w prywatne stosunki zobowiązaniowe, a zatem w wolność jednostki.</p> <p>Po pierwsze, nie jest jednoznacznie wskazane, jaki jest los umowy, wobec której przed wejściem w życie ustawy, upłynęły 24 miesiące. Projektowany przepis stanowi, że <i>Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z wyłączeniem usług transmisji danych do komunikacji maszyna-maszyna zawarta przed dniem wejścia w życie ustawy, na czas określony dłuższy niż 24 miesiące staje się umową zawartą na okres 24 miesięcy, chyba że te 24 miesiące już upłynęły – ergo</i>, umowa, wobec której 24 miesiące już wcześniej upłynęły, nie staje się umową zawartą na okres 24 miesiące wobec czego powinna obowiązywać strony przez taki okres, na jaki została zawarta (tj. przekraczający 24 miesiące). Wątpliwe jest, czy taka była intencja projektodawcy.</p> <p>Po drugie, nie jest określony skutek, jaki ma nastąpić po upływie 24 miesięcznego terminu, tj. czy umowa ma ulec przekształceniu w umowy na czas nieokreślony, ma ulec wygaśnięciu czy rozwiązaniu?</p> <p>Po trzecie, przepis nadmiernie ingeruje w prywatne stosunki prawne pomiędzy operatorami, a abonentami. Czas obowiązywania umowy może zostać drastycznie skrócony i ulec rozwiązaniu/wygaśnięciu/przekształceniu w umowę na czas nieokreślony praktycznie z dnia na dzień. Abonenci umów zawartych w czwartym kwartale 2018 roku z dnia na dzień zostaną bez umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej lub będą musieli taką umowę zawrzeć w bardzo krótkim czasie, niepozwalającym na szczegółową negocjację jej warunków.</p>	Uwaga uwzględniona
-------------	----------------------	------	---	---------------------------

			<p>Warto również zaznaczyć, że dostawcy usług kształtują w oparciu o czas trwania umowy m.in. wysokość opłaty abonamentowej czy kwotę ulg udzielonych w związku z zawarciem umowy. W praktyce nierzadko zdarzało się, że wysokość opłat przy zawieraniu umów na dłuższy okres początkowo była niewielka, wręcz symboliczna (np. 1 zł) mając na względzie przewidywany czas trwania umowy dłuższy, niż 24 miesiące.</p> <p>Przepis projektowanego art. 66 ust. 3 PWPKE w obecnym brzmieniu godzi w zasadę ochrony wolności człowieka, z której wywodzona jest ochrona swobody podejmowania aktów woli i wyboru, oznaczająca od strony negatywnej – prawny obowiązek powstrzymania się – <u>kogokolwiek</u> – od ingerencji w sferę zastrzeżoną dla jednostki (por. wyr. TK z 7.3.2007 r. sygn. K 28/05; wyr. TK z 18.2.2004 r. sygn. P 21/02). Skoro przy zawarciu umowy wolą abonenta było jej zawarcie na okres dłuższy, niż 24 miesiące, to umowa taka powinna zostać wykonana zgodnie z jej treścią i nie powinna ulec skróceniu.</p> <p>Wobec powyższego proponujemy, aby PWPKE nie ingerowały w umowy, które przed wejściem w życie PKE zostały zawarte na okres dłuższy niż 24 miesiące.</p> <p>Proponujemy więc zmianę treści art. 66 ust. 3 PWPKE tak, aby przepis ten uzyskał brzmienie:</p> <p><i>3. Okres zawarcia umowy Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z wyłączeniem usług transmisji danych do komunikacji maszyna-maszyna, zawarta zawartej przed dniem wejścia w życie ustawy, na czas określony dłuższy niż 24 miesiące staje się umową zawartą na okres 24 miesięcy, chyba że te 24 miesiące już upłynęły nie ulega zmianie.</i></p>	
1 4 4	Art. 66 ust. 3	Federacja Konsumen- tów	Uporządkowanie dopuszczalnych maksymalnych okresów umownych (ust.1), ale również, a może przede wszystkim umów 12-miesięcznych, bez wyjątku dla wszystkich umów jest znacząco lepszym rozwiązaniem, niż dotychczas obowiązujące. Uważamy, że wszelkie pozostające w obrocie konsumenckim umowy dłuższe niż 24 miesiące w dniu publikacji ustawy (nie zaś wejścia ustawy w życie) powinny być automatycznie przekształcane w 24-miesięczne.	Dziękujemy za pozytywną ocenę przepisów
1 4 5	Art. 66 ust. 3	Sileman Sp. z o.o. RPT 326	Należy zmienić treść zapisu dodając doprecyzowanie, iż skrócenie czasu trwania umów do 24 miesięcy dot. wyłącznie umów zawartych z Konsumentami. W obecnym kształcie zapis mówi o skróceniu do 24 miesięcy wszystkich umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W związku z powyższym skróceniu	Uwaga uwzględniona

			<p>podlegać miałyby również umowy zawarte z mikro przedsiębiorcami oraz małymi przedsiębiorcami, a także umowy zawarte z pozostałymi przedsiębiorcami, co zdaniem Spółki stanowi niedopuszczalną praktykę. Umowy zawierane z przedsiębiorcami nierzadko są indywidualnie negocjowane z uwagi na duże koszty podłączenia takich jednostek. W związku z powyższym zrównanie wszystkich umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenie obowiązku skrócenia czasu ich trwania do 24 miesięcy może przyczynić się do dużych strat finansowych jakie poniosą dostawcy świadczący swoje usługi przedsiębiorcom. Ponadto w art. 258 PKE ustawodawca wskazuje na możliwość złożenia oświadczenia przez mikro i małych przedsiębiorców dot. rezygnacji z przysługujących im praw dot. maksymalnego czasu trwania umowy. Tym samym zdaniem Spółki podobne uprawnienia powinny zostać zagwarantowane w stosunku do umów zawartych z mikro i małymi przedsiębiorcami przed dniem wejścia w życie ustawy. W stosunku do pozostałych przedsiębiorców zapisy dot. skrócenia czasu trwania umowy do 24 miesięcy nie powinny mieć w ogóle zastosowania.</p>	
1 4 6	Art. 66 ust. 3	BCC	<p>Postulat: zmiana art. 66 poprzez przyjęcie co najmniej 6 miesięcznego vacatio legis:</p> <p>Postulat: usunięcie art. 66 ust. 3.</p> <p>W pierwszej kolejności, mając na uwadze rewolucyjne zmiany związane z modyfikacją dokumentacji klienckiej, nowego modelu wyliczania ulg, w szczególności w przypadku możliwości naliczenia ulgi za urządzenie końcowe, które abonent zdecyduje się zachować, rozwiązując umowę, regulacji ofert wiązanych, czy automatycznego przedłużania umów, stosowanie przepisów ustawy PKE do umów zawartych przed dniem jej wejścia w życie może być niewykonalne do wdrożenia. Tym bardziej, że finalna treść ustawy znana będzie dopiero w ostatnim kwartale roku, a ustawa powinna zostać wdrożona za 4 miesiące. Niezbędna wydaje się propozycja co najmniej półrocznego okresu vacatio legis dla wszystkich albo większości przepisów nowej ustawy, zwłaszcza w obszarze praw użytkowników końcowych.</p> <p>Na dodatkową uwagę w ramach przepisów przejściowych zasługuje art. 66 ust. 3, który automatycznie skraca czas trwania już zawartych umów do 24 miesięcy, jeżeli umowy te zostały zawarte na okres dłuższy, niż 24 miesiące albo przekształca jest w umowy na czas nieokreślony, jeżeli w dniu wejścia w życie</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Uwaga uwzględniona</p>

			ustawy PKE okres 24 miesięcy już upłynął. Tak skonstruowany przepis nie może uzyskać naszej akceptacji. W odniesieniu do dostawców usług jest to skrajnie niekorzystna sytuacja, która oznacza bardzo milionowe finansowe, szczególnie na rynku B2B, gdzie większość umów jest negocjowana indywidualnie, w tym także ceny telekomunikacyjnych urządzeń końcowych. Trudno mówić tutaj o ochronie abonenta, który wynegocjował odpowiednie warunki, a przepisem ustawy otrzymuje niespodziewany bonus, kosztem wyłącznie dostawcy usług. Z uwagi na fakt, że przepis rażąco narusza interesy przedsiębiorców telekomunikacyjnych i stanowi pogwałcenie stosowania prawa, powinien zostać wykreślony z propozycji przepisów.	
1 4 7	Art. 66 ust. 3	PIIT	<p>Najbardziej ewidentnym przykładem szkodliwych skutków obecnego brzmienia przepisów przejściowych byłaby konieczność skrócenia obecnie zawartych (kolejnych) umów na czas oznaczony, dłuższy niż 24 miesiące. W przypadku, w którym w związku z zawarciem takiej umowy dostawca usług udzielił abonentowi ulgi na zakup urządzenia końcowego, skrócenie okresu jej obowiązywania pozbawia dostawcę usług możliwości otrzymania należnych mu opłat abonamentowych pokrywających wartość urządzenia. W sytuacji zakupu za 1 zł urządzenia o wartości 3601 zł, skrócenie okresu obowiązywania umowy do 24 miesięcy powoduje, że dostawca usług nie jest w stanie odzyskać aż 1200 zł udzielonej ulgi.</p> <p>Tego rodzaju rozwiązania nie są możliwe w państwie prawa – nowe regulacje nie mogą ten sposób ingerować z uprzednio zaistniałe stosunki zobowiązaniowe. Równie zasadne byłoby przyjęcie, że w przypadku ograniczenia maksymalnego okresu kredytu hipotecznego do 30 lat osoba, która zaciągnęła zobowiązanie na okres 35 lat nie musiałaby zapłacić ostatnich 60 rat.</p> <p>W przedłożonej Ministerstwu opinii prawnej przedstawiono szereg poglądów, które nie pozostawiają wątpliwości co do niedopuszczalności pozostawienia przepisu w obecnym brzmieniu:</p> <p>Jak trafnie stwierdzono w jednym z wyroków „<i>Strony stosunków zobowiązaniowych kształtują bowiem ich treść w określonym, istniejącym w danej chwili, stanie prawnym, z zamiarem zapewnienia sobie stanu określonej stabilności na etapie wykonywania umów, będących źródłem tych stosunków prawnych.</i>” (wyrok SN z dnia 8 sierpnia 2003 r., V CK 169/02).</p>	Uwaga uwzględniona

Pominięcie przez ustawodawcę ochrony interesów w toku jest bowiem funkcjonalnie zbliżone do skutków wstecznego działania prawa. *„Jakkolwiek wspomniana wykładnia nie oznacza przełamania zasady lex retro non agit w ścisłym tego słowa znaczeniu, to jednak podniesiony przeciwko niej zarzut naruszenia tej zasady dotyka kwestii bardzo istotnej, pozostającej w bezpośrednim związku z tą zasadą. Współcześnie nie budzi wątpliwości, że podobne problemy, jak w wypadku przełamania zasady lex retro non agit w ścisłym tego słowa znaczeniu, powstają także niekiedy w następstwie bezpośredniego działania ustawy nowej. Chodzi tu w szczególności o stany faktyczne "nie zamknięte", sprawy "w toku". Przyjęcie w odniesieniu do nich bezpośredniego działania ustawy nowej może wywoływać konsekwencje zbliżone do tych, którym ma zapobiegać zakaz wstecznego jej działania. Dlatego bezpośrednie działanie ustawy nowej, stwarzające tego rodzaju problemy, uważa się za pozostające w sprzeczności ze sformułowaną w art. 2 Konstytucji RP zasadą demokratycznego państwa prawnego na równi z wypadkami wstecznego jej działania „ (postanowienie SN z dnia 15 marca 2000 r., II CKN 552/00).*

Warto także wskazać, że za szczególny przypadek przeszkody dla przyjęcia zasady bezpośredniego stosowania ustawy nowej (w kontekście naruszenia zasady zaufania do państwa) uznaje się w szczególności **skracanie obowiązujących terminów**, co prowadzi do sytuacji, w których terminy biegnące pod rządami dotychczasowego prawa należałoby uznać pod rządami nowego prawa za terminy, które już upłynęły – ze wszystkimi wynikającymi z tego skutkami prawnymi (por. *T. Pietrzykowski*, *Podstawy...*, s. 109). Tak więc *„(...) za godzącą w ochronę zaufania do prawa uznać należałoby sytuację, w której doszłoby do skrócenia takiego terminu (będącego w biegu) w sposób, który uniemożliwiłby lub nadmiernie utrudniał właścicielowi lub posiadaczowi przeciwdziałanie powstawaniu niekorzystnych dla niego następstw prawnych (jeżeli na gruncie poprzedniego stanu prawnego mógł on liczyć, że prawa te utraci dopiero z chwilą upływu poprzednich, dłuższych terminów)”* (tak *T. Pietrzykowski*, w: *M. Safjan* (red.), *System Prawa Prywatnego*. Tom 1, Warszawa 2012, s. 772).

Uwaga uwzględniona.

Przepis ograniczono do konsumentów, oraz mikroprzedsiębiorców, małych przedsiębiorców i organizacji pozarządowych, którzy nie wyrazili zgody aby wskazane przepisy nie miały do nich zastosowania.

Myśl tę należy odnieść do wszelkich rozwiązań, które – w trakcie trwania danego stosunku prawnego – ingerują w przyjęty przez strony czas trwania danego stosunku prawnego, co przekreśla założenia stron (lub jednej ze stron) co do korzyści i ryzyk wynikających z zobowiązania się do świadczenia usług na określonych warunkach, przez określony czas.

W szerszej perspektywie można przyjąć, że oznacza to wzmocnienie **preferencji konstytucyjnej dla techniki dalszego obowiązywania ustawy dawnej co do stosunków prawnych nawiązanych na czas oznaczony**. „Szerszy zakres ochrony przed ingerencją prawodawczą, zbliżony do poziomu ochrony stosunków umownych mających charakter trwałe, należałoby moim zdaniem przyznać stosunkom zawartym na czas oznaczony. (...) Stosunek taki nastawiony jest bowiem ze swej natury na stabilizację przez umówiony przedział czasu. Ingerencja w treść takiego stosunku, pozbawiająca lub ograniczająca uprawnienia którejkolwiek ze stron, narusza nie tylko autonomię woli, ale także może stanowić ingerencję w prawa nabyte lub interesy w toku. Skoro więc kontrahenci przy zawieraniu umowy chcą związania się nią przez określony swobodnie czas, nie przewidując jednocześnie w ogóle dopuszczalności jego wypowiedzenia, państwo nie powinno zmieniać takich ustaleń stron za pomocą rozwiązań legislacyjnych, jeżeli nie przemawia za tym jakiś ważny interes.” (tak J. Podkowiak, Wolność umów..., s. 322-323).

Z uwagi na powyższe PIIT proponuje przyjęcie ust. 3 w następującym brzmieniu:
3. Przepisu art. 265 ust. 1 ustawy, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się do umów zawartych przed datą wejścia w życie ustawy.

Na marginesie, PIIT zwraca uwagę, że w obecnej treści ust. 3 się do każdej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (z wyłączeniem usług transmisji danych do komunikacji maszyna-maszyna), podczas gdy ograniczenie okresu obowiązywania umowy dotyczy wyłącznie umów zawieranych z konsumentami oraz mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami i organizacjami pozarządowymi, którzy nie wyrazili zgody aby przepisy wskazane w art. 301 nie miały do nich zastosowania. W ocenie Izby, interpretacja art. 66 ust. 3 w obecnie proponowanym brzmieniu prowadzi do wniosku, że skróceniu ulegają z mocy prawa wszystkie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, tj. umowy nie tylko z

konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcy lub organizacjami pozarządowymi, ale także z innymi przedsiębiorcami, tj. dużymi lub średnimi przedsiębiorcami, a także z innymi podmiotami w tym podmiotami należącymi do administracji rządowej lub samorządowej, w tym podmiotami zawierającymi umowy w trybie ustawy Prawo zamówień publicznych, pomimo tego, że po dniu 21 grudnia 2020 r. w dalszym ciągu możliwe będzie zawieranie umów na okres dłuższy niż 24 miesiące z abonentami niebędącymi konsumentami.

Zgodnie bowiem z art. 265 ust. 1 Projektu ustawy PKE („PKE”) wynika, że w przypadku **konsumenta** okres obowiązywania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, zawieranej z danym dostawcą usług telekomunikacyjnych na czas określony nie może być dłuższy niż 24 miesiące. Z kolei zgodnie z art. 258 PKE ww. przepis stosuje się odpowiednio do użytkowników końcowych będących mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi (...) chyba, że wyrazili zgodę na to, że przepisy te nie będą miały do nich zastosowania.

Z powyższego wynika, że ograniczenie czasu oznaczonego, na jaki mogą być zawierane umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczy jedynie: (1) konsumentów, oraz (2) mikroprzedsiębiorców, małych przedsiębiorców lub organizacji pozarządowych. Jednocześnie wskazać należy, że ta druga grupa podmiotów może zrezygnować z tego ograniczenia, poprzez wyrażenie zgody na zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych na okres dłuższy niż 24 miesiące.

Dodatkowo, Izba zwraca uwagę, że ze względu na brak wyłączeń podmiotowych, przepis ten może budzić wątpliwości na gruncie umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zawieranych przez podmioty w trybie ustawy Prawo zamówień publicznych (PZP). Przepisy ustawy PZP zawierają regulacje dotyczące czasu obowiązywania umowy, zasadą jest, iż są to umowy zawierane na czas oznaczony, a zgodnie z art. 142 PZP umowy mogą być zawierane nawet na okres dłuższy niż 4 lata. Wykonawcy składający oferty w ramach postępowań PZP, uwzględniali m.in. czas obowiązywania umowy przy wyliczaniu cen takich ofert. Wydaje się, że w takim przypadku pierwszeństwo powinny mieć przepisy

		<p>ustawy PZP, jednak PIIT zwraca uwagę na ew. problemy jakie mogą się pojawić w tym zakresie.</p> <p>Natomiast, przepis ustawy wprowadzającej dotyczący przedmiotowego aspektu (art. 66 ust. 3) został skonstruowany w zupełnym oderwaniu od powyższych przepisów PKE, a wręcz w sprzeczności z treścią art. 265 ust. 1 w zw. 258 PKE. Przepis art. 265 ust. 1 PKE adresowany jest do wyodrębnionej grupy abonentów, a nie wszystkich abonentów. Za pełni zasadny należy przyjąć argument, iż przepisy Ustawy wprowadzającej określony akt prawny nie powinny wprowadzać odmiennych konstrukcji prawnych, aniżeli te, które zostały przyjęte w docelowym akcie prawnym, który ma wejść w życie. Szczególnie istotny przy tym wydaje się fakt, iż zarówno obecnie obowiązujące przepisy z zakresu prawa telekomunikacyjnego, jak również przepisy ustawy PKE umożliwiają – określonym grupom podmiotów - zawieranie umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych na czas oznaczony powyżej 24 miesięcy, przy czym fakt ten pominięty został w przepisach Ustawy wprowadzającej.</p> <p>Co więcej, propozycja art. 66 ustawy wprowadzającej pozostaje w sprzeczności z art. 101 ust. 1 Europejskiego Kodeksu Łączności Elektronicznej („EKŁE”). Ponieważ, z przywołanego przepisu wynika, że państwa członkowskie nie mogą utrzymać w prawie krajowym przepisów odbiegających od postanowień art. 101-115 EKŁE, w szczególności bardziej rygorystycznych przepisów, chyba że przepisy EKŁE stanowią inaczej.</p> <p>Przepis art. 105 ust. 1-2 EKŁE wymóg określenia maksymalnego czasu trwania umowy do 24 miesięcy kieruje jedynie wobec konsumentów oraz mikro/małych przedsiębiorców/ organizacji pozarządowych. Przepisy EKŁE w tym zakresie nie przewidują, aby państwa członkowskie mogły tę kwestię uregulować w sposób odmienny tj. bardziej rygorystyczny niż EKŁE.</p> <p>PIIT podkreśla przy tym, że brak sprzeczności z Konstytucją RP i Kartą Praw Podstawowych może zapewnić jedynie postulowana wyżej zmiana, ograniczająca zastosowanie art. 265 ust. 1 do nowo zawartych umów.</p>	
--	--	---	--

1 4 8	Art. 66 ust. 3	Exatel S.A.	<p>Z art. 265 projektu ustawy PKE wynika, iż nie ma w projekcie ograniczeń okresu obowiązywania umowy do 24 miesięcy zawartymi z podmiotami innymi niż konsument, mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca oraz organizacja pozarządowa w rozumieniu art. 3 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688) Natomiast, z art. 66 ust. 3 ustawy wprowadzającej ustawę PKE wynika, iż każda umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych do komunikacji maszyna-maszyna, zawarta przed dniem wejścia w życie ustawy, na czas określony dłuższy niż 24 miesiące staje się umową zawartą na okres 24 miesięcy, chyba że te 24 miesiące już upłynęły.</p> <p>Wobec powyższego, zwracamy uwagę, iż, w celu uniknięcia rozbieżności interpretacyjnych, przepis art. 66 ust. 3 ustawy wprowadzającej ustawę PKE powinien zostać doprecyzowany i uspołniony z przepisami projektu ustawy PKE w ten sposób, żeby dostosowanie okresu obowiązywania umów do 24 miesięcy dotyczyło wyłącznie podmiotów wymienionych w projekcie ustawy PKE tj. konsumenta, mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy oraz organizacji pozarządowej.</p>	Uwaga uwzględniona
1 4 9	Art. 66 ust. 3	KIGEiT	<p>Proponowane przepisy przejściowe prowadzą do rażących skutków godzących w konstytucyjne prawo ochrony praw nabytych i prawo własności. Automatyczne skrócenie obecnie obowiązujących umów, które były zawarte na okres dłuższy niż 24 miesiące prowadzi w oczywisty sposób do istotnych strat finansowych dostawców usług.</p> <p>Prawo cywilne w istotny sposób chroni umowy zawarte na czas oznaczony. Prezes UOKiK, forsując tezę o ograniczonym prawie dostawcy usług do zmiany umów zawartych z konsumentem, wielokrotnie przywołują łacińską paremię <i>pacta sunt servanda</i>. W opinii KIGEiT ten szacunek dla zobowiązań stron umowy cywilnoprawnej powinien podzielać również ustawodawca.</p> <p>Tymczasem skrócenie okresu obowiązywania umowy powoduje realne szkody, które nie są jedynie utraconymi korzyściami w postaci za usługi, które by wyświadczył w przyszłości. Ta strata jest realna i wymierna. Dostawcy usług przy zawieraniu aneksów udzielają abonentom ulg na cenę urządzenia. Ponieważ szereg smartfonów kosztuje kilka tysięcy złotych, łatwo obliczyć, że skrócenie umów w przypadku danego abonenta będzie wiązało się z rzeczywistą stratą rzędu kilkuset-kilku tysięcy złotych. Jeżeli smartfon jest warto 3601 zł, a abonenta kupił go za złotówkę, to w ramach abonamentu miesięcznie płaci</p>	Uwaga uwzględniona Zrezygnowano z opcji automatycznego skracania obowiązujących umów.

			<p>dodatkowo 100 zł w związku z zakupem tego urządzenia. Skrócenie umowy o rok pozbawia zatem dostawcy usług 1200 zł.</p> <p>Warto tu podkreślić, że art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2012 r. o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw) przewidywał zastosowanie uprzednio obowiązującego ograniczenia maksymalnego okresu pierwszej umowy wyłącznie do umów zawartych po dacie wejścia w życie nowelizacji.</p> <p>Forsowanie przez Ministerstwo tak ewidentnie szkodliwego dla branży przepisu budzi stanowczy sprzeciw KIGEiT.</p> <p>Jednocześnie zwracamy uwagę na oczywisty błąd w obecnej treści ust. 3, który odwołuje się do każdej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (z wyłączeniem usług transmisji danych do komunikacji maszyna-maszyna), podczas gdy ograniczenie okresu obowiązywania umowy dotyczy wyłącznie umów zawieranych z konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami i organizacjami pozarządowymi.</p> <p>Proponowana zmiana: 2. Przepisu art. 265 ust. 1 ustawy, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się do umów zawartych przed datą wejścia w życie ustawy.</p>	
1 5 0	Art. 66 ust. 3	Lewiatan	<p>Jak zostało już szeroko wskazane w pkt dot. ogólnie art. 66, kontrowersyjnym i nieakceptowalnym jest, że z mocy prawa wszystkie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z wyłączeniem usług transmisji danych do komunikacji maszyna-maszyna zawarte przed dniem wejścia w życie ustawy, na czas określony dłuższy niż 24 miesiące miałyby stawać się umowami zawartymi na okres 24 miesiące, chyba że te 24 miesiące już upłynęły. Należy zauważyć, że w przypadku umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych wszyscy użytkownicy mieli wybór i mogli świadomie wybierać czas, na jaki zostanie zawarta umowa, zaś dostawca usług informował ich o korzyściach wynikających z wyboru dłuższego czasu obowiązywania umowy (niższe opłaty za usługi lub urządzenie końcowe).</p> <p>W związku z powyższym nie ma żadnego uzasadnienia, dlaczego użytkownik końcowy, w szczególności użytkownik będący dużym przedsiębiorcą, który negocjował z dostawcą usług warunki umowy w tym okres jej obowiązywania, ma uzyskać prawo do rozwiązania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych bez żadnych konsekwencji po upływie 24 miesięcy od jej</p>	<p>Uwaga uwzględniona Zrezygnowano z opcji skracania obowiązujących umów.</p>

			<p>zawarcia, skoro świadomie dokonał wyboru i zawarł umowę na czas określony dłuższy niż 24 miesiące.</p> <p>KL proponuje zmianę w ust. 3: 3. Przepisu art. 265 ust. 1 ustawy, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się do umów zawartych przed datą wejścia w życie ustawy.</p>	
1 5 1	Art. 66 ust. 4	PIIT	<p>Jak zostało wskazane w uwagach ogólnych do art. 308 projektu ustawy – Prawo Komunikacji Elektronicznej Izba stoi na stanowisku, że wszelkie wymogi odnoszące się do stosowania mechanizmu opt-in oraz dodatkowych obowiązków względem usług dodatkowego obciążania rachunku są nadmiarowe i niezgodne z EKŁE. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni w większości już obecnie stosują wymagane przez EKŁE umożliwienie blokady usług dodatkowego obciążenia rachunku. W sytuacji, gdyby Projektodawca kontynuował jednak prace nad dodatkową regulacją usług dodatkowego obciążenia rachunku, Izba zgłasza uwagi dot. przepisów przejściowych.</p> <p>Projektowane przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej zakładają, że zdecydowana większość obowiązków będzie wymagana do wdrożenia przez dostawców usług na dzień 21 grudnia 2020 r. Izba zwraca uwagę, że przedsiębiorcy nie będą mieli możliwości technicznych do wdrożenia regulacji przewidzianych w projekcie we wskazanym terminie. Do czasu ustalenia finalnego brzmienia przepisów, a więc zakończenia procesu legislacyjnego poprzez podpisanie ustawy przez Prezydenta oraz opublikowanie jej w Dzienniku Ustaw, trudno jest przygotowywać się do kosztownego wdrożenia przepisów wymagających szerokich zmian w systemach teleinformatycznych przedsiębiorców.</p> <p>Upřednie regulacje prawne, które ingerowały w funkcjonowanie usług, np. w usług o podwyższonej opłacie czy też transakcji płatniczych przeprowadzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, racjonalnie uwzględniały ograniczenia techniczne przedsiębiorców oraz czas niezbędny do właściwej implementacji przepisów przewidując stosownie długi okres <i>vacatio legis</i> (zazwyczaj 6 miesięcy).</p> <p>Ponadto, w ocenie Izby, nie znajduje żadnego uzasadnienia obowiązek uzyskiwania zgody na dalsze świadczenie usługi dodatkowego obciążenia rachunku od dotychczasowych abonentów. Przedłużenie okresu na jej uzyskanie nie zmienia faktu, że wielu abonentów jej nie potwierdzi, co może wynikać choćby z prozaicznej okoliczności jak ignorowanie SMS-ów przychodzących od</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Wydłużono <i>vacatio legis</i> Pke do 6 miesięcy. W tym okresie dostawcy usług będą mieli czas na zebranie zgód na świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku, ustawienie systemów związanych z wprowadzonymi progami, obowiązkiem blokowania tych usług po przekroczeniu progu.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Ograniczenie obowiązku uzyskania zgody wyłącznie do nowych abonentów pozbawia tych dotychczasowych korzystających z usług dodatkowego</p>

	<p>dostawcy usług. Takie rozwiązanie będzie miało negatywne skutki dla abonentów, ponieważ spowoduje utratę możliwości dalszego korzystania z usług podmiotów trzecich, które zostały świadomie zamówione przez abonenta. Mowa tutaj nie tylko o braku możliwości niezakłóconego korzystania z usług zapewniających rozrywkę (np. Netflix), ale również utratę ochrony ubezpieczeniowej – w tym ubezpieczenia życia i zdrowia (umowy ubezpieczenia będą rozwiązywane przez Towarzystwa Ubezpieczeniowe w związku z brakiem uiszczenia przez abonenta składki).</p> <p>W przypadku dotychczasowych abonentów, wystarczające jest bowiem zapewnienie pełnej informacji na temat pobieranych opłat. W przypadku usług już świadczonych, abonenci otrzymują na fakturze informacje o ich zobowiązaniach, a zatem nie jest konieczne, aby ponownie wyrażali zgodę na usługę, z której już korzystają i co do której kosztów mają wystarczającą wiedzę.</p> <p>Właściwszym byłoby rozwiązanie, w ramach którego abonenci korzystający z takich usług zostaliby poinformowani o tym, że korzystają już z takich usług i umożliwienia im rezygnacji z nich (<i>opt-out</i>).</p> <p>W związku z powyższym, Izba postuluje o wskazanie co najmniej 6-miesięcznego okresu <i>vacatio legis</i> na wdrożenie zmian przewidzianych w art. 308 PKE i wyłączenie obowiązku uzyskiwania zgody od abonentów, którzy zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych przed dniem wejścia w życie PKE.</p> <p>PROPOZYCJA BRZMIENIA PRZEPISU:</p> <p><i>Art. 66</i></p> <p><i>4. Dostawcy usług komunikacji elektronicznej świadczący usługi dodatkowego obciążania rachunku są obowiązani dostosować prowadzoną działalność do przepisów ustawy, o której mowa w art. 1 w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.</i></p> <p><i>5. Wymóg uzyskiwania przez dostawców usług komunikacji elektronicznej zgody, o której mowa w art. 308 ust.1 ustawy, o której mowa w art. 1 nie ma zastosowania wobec abonentów, którzy zawarli umowę o świadczenie usług</i></p>	<p>obciążania rachunku stosownej ochrony. Mogą to być osoby nieświadome, że korzystają z takich usług. Przepis art. 308 pke i odpowiadającego mu przepisu ustawy wprowadzającej ma chronić abonentów przez tzw. <i>bill shock</i>.</p> <p>Osoby które świadomie korzystają z tych usług (Netflix, Tidal, Spotify) z pewnością wyrażą zgodę na korzystanie z tej usługi.</p> <p>Doprecyzowano, że zgody na świadczenie usług objętych definicją usługi fakultatywnego obciążania rachunku zebrane przed dniem wejścia w życie ustawy Pke zachowują ważność, jeżeli pierwotny sposób wyrażenia takiej zgody lub dokonania autoryzacji odpowiada warunkom wskazanym w Pke.</p>
--	---	---

			<i>komunikacji elektronicznej przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.</i>	
1 5 2	Art. 66 ust. 4	KIGEiT	<p>Izba zwraca uwagę, że przepisy przejściowe dotyczące wdrożenia regulacji określonych w art. 308 ograniczają się wyłącznie do wydłużenia okresu na uzyskanie zgody, o której mowa w art. 308 ust. 1 PKE do 6 miesięcy.</p> <p>W przepisach przejściowych nie określono jakiegokolwiek <i>vacatio legis</i> dla pozostałych przepisów dotyczących usługi dodatkowego obciążania rachunku (art. 308 ust. 2- 6), co oznacza że obowiązki określone w tych przepisach powinny być wdrożone przez dostawców usług na dzień 21 grudnia 2020r. Podkreślenia wymaga, że wprowadzenie tak znaczących zmian w systemach informatycznych przedsiębiorców nie jest technicznie możliwe w tak krótkim terminie.</p> <p>Izba zwraca uwagę, że wdrożenie regulacji przewidzianych w tych przepisach wymagać będzie olbrzymich zmian w systemach teleinformatycznych, a żaden z dostawców usług nie będzie ponosić kosztów związanych z wdrażaniem nowych przepisów bez poznania ich ostatecznego brzmienia (tj. do czasu zakończenia procesu legislacyjnego).</p> <p>Uprzednie regulacje prawne, które ingerowały w funkcjonowanie usług, np. usług Premium Rate czy też transakcji płatniczych przeprowadzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, racjonalnie uwzględniały ograniczenia techniczne przedsiębiorców oraz czas niezbędny do właściwej implementacji przepisów przewidując stosownie długi, kilkumiesięczny okres <i>vacatio legis</i>.</p> <p>Ponadto, ponownie podkreślamy, że obowiązek uzyskiwania zgody, o której mowa w art. 308 ust. 1 powinien być zastąpiony wprowadzeniem mechanizmu <i>opt-out</i>, czyli mechanizmu umożliwiającego rezygnację z usługi dodatkowego obciążania rachunku.</p> <p>Jeżeli jednak - wbrew postulatom Izby - Projektodawca utrzyma obowiązek uzyskiwania zgody określony w art. 308 ust.1 PKE, to w żadnym razie nie powinien on dotyczyć abonentów, którzy zawarli umowę przed wejściem w życie ustawy.</p> <p>W ocenie Izby nie znajduje jakiegokolwiek uzasadnienia obowiązek uzyskiwania zgody na dalsze świadczenie usługi dodatkowego obciążenia rachunku od dotychczasowych abonentów. Przedłużenie okresu na jej uzyskanie nie zmienia faktu, że wielu abonentów jej nie potwierdzi, co będzie niosło negatywne skutki dla abonentów, ponieważ spowoduje utratę możliwość dalszego korzystania z</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Wprowadzono 6 miesięczne <i>vacatio legis</i> na wejście w życie całej Pke.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Ograniczenie obowiązku uzyskania zgody wyłącznie do nowych abonentów pozbawia tych dotychczasowych korzystających z usług dodatkowego obciążania rachunku stosownej ochrony. Mogą to być osoby nieświadome, że korzystają z takich usług. Przepis art. 308 pke i odpowiadającego mu przepisu ustawy wprowadzającej ma chronić abonentów przez tzw. <i>bill shock</i>.</p>

			<p>usług podmiotów trzecich, które zostały świadomie zamówione przez abonenta. Mowa tutaj nie tylko o braku możliwości niezakłóconego korzystania z usług, ale również utratę ochrony ubezpieczeniowej.</p> <p>Obowiązek uzyskiwania zgody od dotychczasowych abonentów jest tym bardziej nieuzasadniony, że w przypadku usług już świadczonych, abonenci otrzymują na fakturze informacje o swoich zobowiązaniach, a zatem nie jest konieczne, aby ponownie wyrażali zgodę na usługę, z której już korzystają i co do której kosztów mają wystarczającą wiedzę. Zdaniem Izby, najwłaściwszym byłoby zatem rozwiązanie, w ramach którego dotychczasowi abonenci uzyskaliby możliwość rezygnacji z usługi dodatkowego obciążania rachunku (<i>opt-out</i>), a nie konieczność wyrażania zgody (<i>opt-in</i>).</p> <p>Proponowana zmiana:</p> <p>W związku z powyższym, Izba postuluje o wskazanie co najmniej 9-miesięcznego okresu <i>vacatio legis</i> na wdrożenie zmian przewidzianych w art. 308 PKE i wyłączenie obowiązku uzyskiwania zgody od abonentów, którzy zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych przed dniem wejścia w życie PKE.</p> <p>PROPOZYCJA BRZMIENIA PRZEPISU:</p> <p><i>Art. 66. 4. Dostawcy usług komunikacji elektronicznej świadczący usługi dodatkowego obciążania rachunku są obowiązani dostosować prowadzoną działalność do przepisów art. 308 ustawy, o której mowa w art. 1 w terminie 9 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.</i></p> <p><i>5. Wymóg uzyskiwania przez dostawców usług komunikacji elektronicznej zgody, o której mowa w art. 308 ust.1 ustawy, o której mowa w art. 1 nie ma zastosowania wobec abonentów, którzy zawarli umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.</i></p>	<p>Osoby które świadomie korzystają z tych usług (Netflix, Tidal, Spotify) z pewnością wyrażą zgodą na korzystanie z tej usługi.</p> <p>Doprecyzowano, że zgody na świadczenie usług objętych definicją usługi fakultatywnego obciążania rachunku zebrane przed dniem wejścia w życie ustawy Pke zachowują ważność, jeżeli pierwotny sposób wyrażenia takiej zgody lub dokonania autoryzacji odpowiada warunkom wskazanym w Pke.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wprowadzono 6 miesięczne <i>vacatio legis</i> dla całej ustawy. W tym czasie dostawca usług powinien uzyskać zgody na świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku od wszystkich swoich abonentów.</p>
1 5 3	Art. 66 ust. 4	KIKE	<p>Art. 66 ust. 4 Ustawy wprowadzającej określa okres przejściowy dla obowiązku uzyskania uprzedniej zgody abonenta utrwalonej na trwałym nośniku na świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku, o którym mowa w art. 308 ust. 1 PKE.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Wprowadzono 6 miesięczne <i>vacatio legis</i> dla całej ustawy. W tym czasie dostawca usług powinien uzyskać zgody na świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku od wszystkich swoich abonentów. Ma również</p>

			<p>Tymczasem w ocenie KIKE, przepis art. 308 wprowadza także szereg innych obowiązków, których wdrożenie wymaga nakładu pracy i czasu. Powinno zostać to uwzględnione w Ustawie wprowadzającej.</p> <p>W pierwszej kolejności należy wskazać, że z uwagi na fakt, iż wdrożenie mechanizmu opt-in może doprowadzić do istotnej utraty zainteresowania usługami DCB z uwagi na konieczność wyrażania zgody, użytkownicy, którzy dziś korzystają już z takich usług powinni mieć możliwość dalszego, nieprzerwanego z nich korzystania na dotychczasowych zasadach. Termin przejściowy powinien zostać zatem wydłużony w sposób pozwalający na przeprowadzenie odpowiednich zmian technicznych przez operatorów oraz integratorów DCB, a także na przeprowadzenie kampanii informacyjnych, przyzwyczajanie klientów do nowych wymogów. Pozwoli to chociaż w części zminimalizować skutki regulacji.</p> <p>Należy raz jeszcze wskazać, że w ocenie KIKE termin przejściowy powinien uwzględniać także konieczność wdrożenia limitów kwotowych oraz silnego uwierzytelniania abonenta.</p> <p>Mając na uwadze, że termin, jaki otrzymali dostawcy usług płatniczych na wdrożenie mechanizmów silnego uwierzytelniania, do których odwołuje się art. 308 ust. 6 PKE wyniósł ponad 30 miesięcy, również uczestnicy rynku DCB powinni otrzymać możliwość dostosowania swoich działalności w odpowiednim przedziale czasowym.</p> <p>W ocenie KIKE powinien zostać ustalony wspólny, co najmniej 2-letni okres przejściowy na dostosowanie działalności do wymogów art. 308 PKE.</p>	<p>odpowiednią ilość czasu do wdrożenia progów i innych obowiązków związanych ze świadczeniem tej usługi.</p>
1 5 4	Art. 66 ust. 4	Digital Virgo Polska S.A. oraz Centrum Technolo gii Mobilnyc h Mobiltek S.A.	<p>Art. 308 ust. 1 PKE, do którego odnosi się art. 66 ust. 4 Ustawy wprowadzającej wskazuje na konieczność uzyskania uprzedniej zgody abonenta utrwalonej na trwałym nośniku na świadczenie usług dodatkowego obciążania rachunku.</p> <p>W przypadku pozostawienia przez Projektodawcę powyższego mechanizmu opt-in, dostosowanie systemów dostawców usług komunikacji elektronicznej, jak również integratorów takich jak Zgłaszający, z całą pewnością będzie wymagało czasu, ale również przeprowadzenia wśród klientów kampanii informacyjnych prowadzących m. in. do zminimalizowania negatywnych skutków nowych regulacji. W tej sytuacji, proponowany termin przejściowy 6 miesięcy, umożliwiając świadczenie usługi dodatkowego obciążania rachunku bez</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Okres 6 miesięcznego vacatio legis jest tożsamy z okresem jaki był przewidziany na wdrożenie zbliżonych przepisów dotyczących tzw. usług Premium Rate (nowelizacją Pt z 2011 r.)</p>

uzyskania zgody, o której mowa w art. 308 ust. 1 PKE jest zdecydowanie zbyt krótki. Obowiązek uzyskania zgody na trwałym nośniku nie powinien bowiem dotyczyć w ocenie Zgłaszających tych przypadków, w których użytkownicy korzystają już z usług DCB w oparciu o obowiązujący aktualnie stan prawny, a mając na uwadze standardowy, 24-miesięczny okres obowiązywania umów abonenckich, nie będzie to możliwe. Okres przejściowy powinien zatem zostać w ocenie Zamawiających wydłużony, a nadto zakładać zwolnienie z obowiązku uzyskiwania przedmiotowej zgody od abonentów, którzy na dzień wejścia w życie PKE mają zawartą z operatorem umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej. Pozwoli to na przyzwyczajenie klientów do nowych regulacji i utrwalenie nowych mechanizmów i wymogów.

Należy także dodać, że w aktualnym brzmieniu, Ustawa wprowadzająca w ogóle nie przewiduje okresu przejściowego na wdrożenie pozostałych rozwiązań projektowanych w art. 308 PKE tj.:

- możliwości definiowania limitów na trwałym nośniku oraz limitu domyślnego (art. 308 ust. 2-5 PKE)
- silnego uwierzytelniania abonenta (art. 308 ust. 6 PKE)

Tymczasem wdrożenie tych mechanizmów w systemach operatorów i integratorów również będzie wymagało nakładu czasu.

Z całą zaś stanowczością należy wskazać, że wydłużony powinien zostać termin na wdrożenie mechanizmu, o którym mowa w art. 308 ust. 6 PKE. Należy dodać w tym miejscu, że przepisy przejściowe nowelizacji Ustawy z 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 1075), która wdrażała do polskiego porządku prawnego dyrektywę PSD2, zakładały dostosowanie działalności dostawców usług płatniczych do wymogów silnego uwierzytelniania w okresie ponad 21 miesięcy. Rozporządzenie nr 2018/389 z dnia 27 listopada 2017 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących silnego uwierzytelniania klienta i wspólnych i bezpiecznych otwartych standardów komunikacji zakładało zaś 1,5 roczny okres przejściowy na dostosowanie do wymogów. Komisja Nadzoru Finansowego, w komunikacie z 19 sierpnia 2019 r. wskazała dodatkowo, że *Uwzględniając złożoność rozwiązań stosowanych na rynkach usług płatniczych w Unii Europejskiej oraz niezbędnych zmian wymaganych do*

pełnego, niepowodującego zakłóceń na tych rynkach wdrożenia rozwiązań w zakresie silnego uwierzytelnienia klienta, EUNB w swojej opinii z dnia 21 czerwca 2019 r. stwierdził, że na zasadzie wyjątku i w celu uniknięcia niezamierzonych negatywnych konsekwencji dla użytkowników usług płatniczych po 14 września 2019 r., organy nadzorcze Państw Członkowskich mogą dopuścić dodatkowy, ograniczony czas na umożliwienie migracji stosowanych obecnie metod uwierzytelnienia do rozwiązań w pełni zgodnych z wymogami w zakresie silnego uwierzytelniania klienta. Powyższy dodatkowy okres przejściowy został przez KNF wydłużony do końca 2020 r. **Oznacza to, że na osiągnięcie pełnej zgodności z wymogami silnego uwierzytelniania, od dnia ogłoszenia nowelizacji ustawy o usługach płatniczych, dostawcy usług płatniczych otrzymali prawie 31 miesięcy.**

Podsumowując powyższe, Zgłaszający postulują o określenie łącznego okresu przejściowego na wdrożenie wszystkich wymogów określonych w art. 308 PKE oraz wydłużenie go do 24 miesięcy, a nadto wyłączenie konieczności pobierania zgody, o której mowa w art. 308 ust. 1 PKE dla dotychczasowych abonentów.

Mając powyższe na uwadze, Zgłaszający proponują następującą treść omawianego przepisu:

Art. 66 (...)

4. Dostawcy usług komunikacji elektronicznej świadczący usługi dodatkowego obciążania rachunku dostosowują swoją działalność do wymogów określonych w art. 308 ustawy, o której mowa w art. 1, w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

5. Wymóg uzyskiwania zgody, o której mowa w art. 308 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, nie ma zastosowania wobec abonentów, którzy w dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, są związani umową o świadczenie usług komunikacji elektronicznej z dostawcą usług komunikacji elektronicznej świadczącym usługi dodatkowego obciążania rachunku.

Uwaga nieuwzględniona

Ograniczenie obowiązku uzyskania zgody wyłącznie do nowych abonentów pozbawia tych dotychczasowych korzystających z usług dodatkowego obciążania rachunku stosownej ochrony. Mogą to być osoby nieświadome, że korzystają z takich usług. Przepis art. 308 pke i odpowiadającego mu przepisu ustawy wprowadzającej ma chronić abonentów przez tzw. *bill shock*.

Osoby które świadomie korzystają z tych usług (Netflix, Tidal, Spotify) z pewnością wyrażą zgodą na korzystanie z tej usługi. Doprecyzowano, że zgody na świadczenie usług objętych definicją usługi fakultatywnego obciążania rachunku zebrane przed dniem wejścia w życie ustawy Pke zachowują ważność, jeżeli pierwotny sposób wyrażenia takiej zgody lub dokonania

				autoryzacji odpowiada warunkom wskazanym w Pke.
1 5 5	Art. 66 ust. 5 5a-c (nowy)	PIKE	<p>Do umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy tej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 5a-5b.</p> <p><i>Art. 66 ust. 5a</i> <i>Dostawcy usług telekomunikacyjnych dostosowują obowiązujące umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych do przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w terminie 2 miesięcy od wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, w terminie 2 miesięcy od wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1. Zmiany mogą być wprowadzone w dotychczasowych regulaminach lub cennikach świadczenia usług telekomunikacyjnych.</i></p> <p><i>Art. 66 ust. 5b</i> <i>Przepisu ust. 5a nie stosuje się w zakresie przepisów art. 253, 255, 256, 265, 268, 269 ustawy, o której mowa w art. 1.</i></p> <p><i>Art. 66 ust. 5c</i> <i>W przypadku umów na czas określony, obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, dostawcy dostosowują te umowy najpóźniej wraz z pierwszą zmianą lub przedłużeniem umowy.</i></p> <p>Izba wskazuje na brak zasadności przepisów przejściowych dot. umów abonenckich w ich aktualnym brzmieniu.</p> <p>Po pierwsze, EKŁE zabrania wprowadzania przepisów, utrzymujących ochronę konsumentów odbiegającą od art. 102-105 EKŁE. Nie oznacza to jednak nakazu ingerencji w trwające stosunki prywatnoprawne. Uregulowanie zdarzeń prawnych dokonanych przed datą implementacji przepisów EKŁE nie stanowi „utrzymywania” przepisów odbiegających od wymogu harmonizacji zupełnej. Również organy regulacyjne innych państw wskazywały na zasadność stosowania przepisów EKŁE do nowych umów, zawartych od 21 grudnia 2020 r. (np. opracowanie Ofcom, Fair treatment and easier switching for broadband and mobile customers Proposals to implement the new European Electronic Communications Code).</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Podjęto decyzję o wyłączeniu stosowania do umów zawartych przed wejściem w życie w zakresie art. 268 i informacji wymaganych na etapie kontaktowania (art. 253, 255 i 256) Wskazane przez izbę do wyłączenia art. 265 i 269 to przepisy wynikające z EKŁE. EKŁE w tym zakresie nie różnicuje umów zawartych przed i po 21.12.2020 r. Dotychczasowe umowy mają być dostosowane poprzez dodanie lub zmianę zapisów umownych dotyczących uprawnień abonentów np. w zakresie automatycznego przedłużenia umowy w umowę na czas nieokreślony czy informacji szczegółowych o świadczonych usługach. Nie dotyczy to natomiast wymagań odnoszących się do formy i czasu zawarcia umowy.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Należy wskazać, że na gruncie Pke przedłużenie umowy zawartej na czas określony następuje tylko w umowę na czas nieokreślony. Zawarcie kolejnej umowy w ramach tzw. „aneksów” wymaga przedstawienia zupełnie nowej umowy wraz ze wszystkimi informacjami z art. 253, 255 i 256. W związku z tym nie</p>

		<p>Po drugie, obowiązek dostosowywania trwających umów do nowych przepisów jest nie tylko prawnie, ale i celowościowo niezasadny w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 253 określającego rodzaj wzorców umownych składających się na umowę; dostosowywanie umów w tym zakresie jest sprzeczne z przepisem pozwalającym wprowadzać zmiany w dotychczasowych wzorcach umownych. 2) art. 255 określającego treść informacji przedkontraktowych; informacje przedkontraktowe nie spełnią swojego celu jeżeli zostaną przekazane po zawarciu umowy. 3) art. 256 określającego obowiązek doręczania podsumowania warunków umowy; nakaz sporządzenia podsumowań warunków umowy dla milionów obowiązujących obecnie umów będzie istotnym obciążeniem organizacyjnym, a nie zrealizuje podstawowych celów podsumowania, jakimi są podjęcie świadomej decyzji o zawarciu umowy i porównanie usług (umowa jest już bowiem zawarta). 4) art. 265 określającego maksymalny czas trwania umowy; niezasadność stosowania tego postanowienia do trwających umów wyjaśniono przy uwadze do ust. 2, 5) art. 268 określającego wysokość odszkodowania za przedwczesne zerwanie umowy na czas określony; zmiana reguł odpowiedzialności za zerwanie umowy w toku jej trwania narusza równowagę kontraktową stron i nie powinna być modyfikowana w trakcie obowiązywania okresów promocyjnych. 6) art. 269 określającego zasady umów pakietowych. <p>Po wprowadzeniu powyższych wyjątków od dostosowywania obecnie trwających umów, abonentom zostaną i tak zagwarantowane kluczowe prawa wprowadzane „na przyszłość”, tj. prawo rozwiązania umowy ze względu na nieprawidłową jakość usług, prawo dostępu do narzędzia monitorowania zużycia usługi, prawo do przenośności usług oraz pozostałe.</p> <p>Po trzecie, o ile za zasadny uznać można wymóg dostosowywania umów zawartych na czas nieokreślony (aby uniknąć stosowania przez długi czas dotychczasowych przepisów), o tyle w przypadku umów na czas określony jest on niezasadny. Umowa na czas określony posiada bowiem z góry określony termin, do którego obowiązuje. Zasadne jest zatem ustalenie, że dostosowanie</p>	<p>doszłoby do ich dostosowania. Projektodawca nie może też różnicować sytuacji abonentów w zależności od tego kiedy dostawca usług zdecyduje się na jednostronną zmianę warunków umowy.</p>
--	--	---	--

			<p>takiej umowy powinno nastąpić najpóźniej wraz z pierwszym jej przedłużeniem (zarówno automatycznym jak i dokonany za porozumieniem stron).</p> <p>Zaproponowane przez Izbę ust. 5a-5c spełniają powyższe założenia.</p>	
1 5 6	Art. 66 ust. 5	KIKE	<p>Przepis zobowiązuje dostawców usług telekomunikacyjnych do dostosowania obowiązujących umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, do przepisów PKE w terminie 2 miesiący od dnia jej wejścia w życie.</p> <p>Zdaniem KIKE, termin 2 miesiący na wdrożenie zmian jest zdecydowanie za krótki i nierealny, szczególnie, iż przypadać on będzie na okres świąteczno-noworoczny, w którym część pracowników pobiera urlop, a ostateczna treść obowiązków nie jest jeszcze znana. Dodatkowo jednostronna zmiana umowy, nawet poprzez zmianę regulaminów czy cenników upoważnia abonenta do wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji zmian.</p> <p>Po pierwsze - zmiana treści istniejących umów jest całym procesem, który przedsiębiorca musi obsłużyć – przeanalizować, jakie zmiany są konieczne w jego wzorcach i wdrożyć zmiany w regulaminach (patrz: uwagi do art. 66 ust. 1 PWPKE), opublikować treść zmian z odpowiednim wyprzedzeniem (zasadniczo co najmniej jednego miesiąca), powiadomić abonentów o zmianach wraz z pouczeniem ich o prawie do wypowiedzenia umowy oraz obsłużyć ewentualne wypowiedzenia umów. Co więcej, zmiany muszą zostać wprowadzone do odpowiednich systemów zarządzających abonentami, które to <u>systemy nie są jeszcze dostosowane do projektowanych zmian</u>.</p> <p>Po drugie, część zmian jest niemożliwa do wdrożenia, nawet poprzez zmianę dotychczasowych regulaminów. Stosownie do treści art 251 ust. 4 PKE, integralną część umowy stanowiłyby: „informacje przedumowne” (IP – przekazywane na podstawie art. 255 PKE) oraz „zwięzłe podsumowanie warunków umowy” (ZPWU – przekazywane na podstawie art. 256 PKE). Zarówno IP, jak ZPWU, mają być przekazywane jeszcze <u>przed</u> zawarciem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej. Doręczenie abonentowi IP oraz ZPWU przed zawarciem umowy jest niemożliwe, gdyż ta już jest zawarta. Celem przekazywania IP oraz ZPWU ma być przede wszystkim umożliwienie konsumentowi świadomej decyzji co do związania się umową o świadczenie usług z zakresu komunikacji elektronicznej oraz wybór najkorzystniejszej oferty, co wynika wprost z uzasadnienia PKE. W przypadku</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Kwestie tę rozwiąże odpowiednio długie <i>vacatio legis</i>.</p> <p>Dostawcy usług dotychczasowe umowy mają dostosować poprzez dodanie lub zmianę zapisów umownych dotyczących uprawnień abonentów np w zakresie automatycznego przedłużenia umowy czy informacji szczegółowych o świadczonych usługach. Nie dotyczy to natomiast formy i czasu (przed zawarciem umowy).</p>

umów zawartych przed dniem wejścia w życie PKE, takiej potrzeby nie ma – abonent podjął już bowiem decyzję o korzystaniu z usług danego dostawcy, zatem przekazywanie abonentowi IP lub ZPWU po zawarciu umowy tylko po to, aby spełnić obowiązek, o którym mowa w art. 66 ust. 1 PWPKE, byłoby bezprzedmiotowe. Mogłyby również pojawić się wątpliwości interpretacyjne w przypadku rozbieżności pomiędzy treścią IP lub ZPWU, a treścią regulaminu. Szybkie tempo wdrażania zmian ze względu na krótki okres przejściowy – 2 miesiące – będzie sprzyjać możliwości wystąpieniu takich błędów i nawet przy zachowaniu należytej staranności, istnieje obawa, że nie udałoby się ich uniknąć. Skoro IP oraz ZPWU mają być doręczone jako osobne dokumenty, wprowadzenie zmian do regulaminu odpowiadających ich treści mogłoby okazać się niewystarczające dla organu, który kontrolowałby prawidłowość rozwiązań zastosowanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.

Po trzecie, do obsłużenia procesu masowej zmiany umów niezbędne są odpowiednie zasoby ludzkie. W okresie świąteczno-noworocznym pracownicy chętniej pobierają urlopy, wobec czego możliwości kadrowe operatorów są w tym okresie zwykle ograniczone. **Nie jest też wiadome jak w okresie jesienno-zimowym rozwinie się sytuacja epidemiologiczna związana z wirusem SARS-CoV-2 (koronawirusem), która może mieć bezpośredni wpływ na dalsze ograniczenie dostępności zasobów ludzkich u przedsiębiorców.** W przypadku przywrócenia obostrzeń i powrotu do izolacji społecznej może się okazać, że zasoby te zostaną dodatkowo ograniczone. W momencie procedowania przepisów PKE i PWPKE możliwe jest do przewidzenia pogorszenie sytuacji epidemiologicznej.

Po czwarte, nie jest jeszcze znana ostateczna treść przepisów, które wejdą w życie. Treść projektów PKE i PWPKE przedstawionych do konsultacji publicznych znacząco różni się od treści projektów przedstawionych do prekonsultacji. Nie jest wiadome, jakie jeszcze zmiany zostaną dokonane i jaka zostanie przyjęta ostateczna treść przepisów. Aby zmiany umów mogły nastąpić maksymalnie do 21 lutego 2021 roku, (tj. 2 miesiące od planowanego wejścia PKE w życie) przedsiębiorcy już teraz musieliby znać ostateczną treść przepisów PKE, a to nie jest możliwe.

Po piąte, dostosowanie wzorców umownych wymaga zmiany umowy, o której należy powiadomić abonenta i która uprawnia go do wypowiedzenia umowy, przy czym zmiana ta wynika ze zmiany stanu prawnego i jest niezależna od woli

dostawcy. Zgodnie z dotychczasowymi przepisami (art. 57 ust. 6 w zw. z art. 60a ust. 3 *prawa telekomunikacyjnego*) dostawca usług mógł w takiej sytuacji domagać się zwrotu udzielonych ulg w opłacie abonamentowej w odpowiedniej wysokości. Skoro do umów już obowiązujących, zawartych na podstawie prawa telekomunikacyjnego, zastosowanie mają mieć przepisy PKE, to dostawca usług pozbawiony jest roszczenia, o którym mowa w art. 57 ust. 6 PT i może domagać się co najwyżej odszkodowania ściśle wskazanego w projektowanym art. 268 PKE i to w najniższej możliwej wysokości. Taka zmiana stanu prawnego zbyt dalece ingeruje w prywatne stosunki zobowiązaniowe i godzi w pewność prawa.

Po szóste, PKE nakazuje traktować mikro i małych przedsiębiorców tak, jak konsumentów. Dostosowanie indywidualnie wynegocjowanych umów do umów zawieranych z konsumentami wymaga znacznego nakładu pracy w przygotowaniu nowych ofert, dostosowanych do nowego stanu prawnego. W zasadzie każda indywidualnie wynegocjowana umowa wymaga indywidualnego podejścia w zakresie niezbędnych zmian, co jest niemożliwe do wykonania w ciągu 2 miesięcy (a w zasadzie 3 tygodni mając na względzie konieczność zawiadomienia abonenta z miesięcznym wyprzedzeniem o planowanych zmianach).

KIKE proponuje więc, aby umowy zawarte w oparciu o prawo telekomunikacyjne, obowiązywały w niezmienionym stanie do końca ich obowiązywania, a tylko nowe umowy (tj. zawierane po dniu wejścia PKE w życie) lub umowy przedłużane były zawierane zgodnie z przepisami PKE. Ewentualna zmiana umowy lub zawarcie nowej na podstawie PKE powinno nastąpić na wyraźną wolę abonenta.

Proponujemy więc:

- 1) całkowitą zmianę treści art. 66 ust. 5 PWPKE tak, aby przepis ten uzyskał brzmienie:

5. Umowy zawarte na podstawie ustawy uchylanej w art. 50 obowiązują do końca okresu, na jaki zostały zawarte. Przedłużenie takiej umowy następuje na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1.

- 2) dodanie ust. 6 o następującej treści:

6. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej na podstawie ustawy uchylanej w art. 50, może żądać od dostawcy usług

			<i>zmiany lub zawarcia nowej umowy, na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1.</i>	
1 5 7	Art. 66 ust. 5	PIIT Lewiatan KIGEIT	<p>PIIT aprobuje przyjęty kierunek zmian, przedstawiając propozycję doprecyzowania przepisów.</p> <p>Proponowana zmiana: <i>5. Dostawcy usług telekomunikacyjnych dostosowują obowiązujące umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych do przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1. Zmiany mogą być wprowadzone w dotychczasowych <u>wzorcach umownych regulaminach lub cennikach świadczenia usług telekomunikacyjnych poprzez podanie do publicznej wiadomości informacji o nowych prawach i obowiązkach abonentów zgodnie z art. 270 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1.</u></i></p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Zamieniono „regulaminy lub cenniki świadczenia usług telekomunikacyjnych” na „wzorce umowne”. Nie uwzględniono natomiast propozycji doprecyzowania w jaki sposób dostawcy usług informują o wprowadzonych zmianach wynikających ze zmiany powszechnie obowiązujących przepisów.</p>
1 5 8	Art. 66 ust. 5	ZTK	<p>Zdaniem Związku Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza przewidziany w art. 66 ust. 5 przepisów wprowadzających raptem dwumiesięczny termin od wejścia w życie prawa komunikacji elektronicznej na dostosowanie obowiązujących umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych do nowej ustawy jest zbyt krótki, szczególnie jeśli się zważy, że po przygotowaniu zmian umów należy je doręczyć abonentom na miesiąc naprzód przed terminem wejścia w życie zmian umowy, w którym to okresie czasu z powodu nieakceptacji zmian umownych abonent może umowę wypowiedzieć.</p> <p>Należy także zważyć, że wobec woli projektodawcy wejścia w życie prawa komunikacji elektronicznej z dniem 21 grudnia 2020 r. spora część biegu terminu na dostosowanie umów do nowej regulacji prawnej przypadnie na okres Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku, a także ferii zimowych w szkołach i na studiach.</p> <p>Wskazany termin na dostosowanie umów jest tym bardziej rażąco krótki w zestawieniu z aż sześciomiesięcznym terminem liczonym od dnia wejścia w życie prawa komunikacji elektronicznej na stosunkowo prostą czynność zgłoszenia kilku dodatkowych danych do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz rejestru jednostek samorządu terytorialnego (art. 51 ust. 5 przepisów wprowadzających).</p> <p>Naszym zdaniem należy termin na dostosowanie umów o świadczeniu usług telekomunikacyjnych do przepisów nowej ustawy- prawo komunikacji</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Przedmiotową kwestię rozwiąże 6-miesięczne <i>vacatio legis</i> Pke.</p>

			elektronicznej wydłużyć do sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie prawa komunikacji elektronicznej na wzór chociażby wzmiankowanej regulacji art. 51 ust. 5 przepisów wprowadzających.	
1 5 9	Art. 76	PZPM	Pragnę podziękować za zaproponowanie w projekcie ustawy wprowadzającej zapisów, które warunkują obowiązek stosowania radioodbiorników cyfrowych w pojazdach kategorii M od momentu produkcji pojazdu. Jest to bardzo dobre rozwiązanie, które nie stawia branży motoryzacyjnej w trudnej sytuacji dostosowania pojazdów wyprodukowanych przed datą i jeszcze nie sprzedanych oraz zarejestrowanych, która w tej chwili jest szczególnie trudna ze względu na istotne spadki sprzedaży pojazdów spowodowane epidemią COVID.	Dziękujemy za pozytywną ocenę przepisów.
1 6 0	Art. 78-79	PIKE	<p><u>Do wniosków o zawarcie umowy o dostępie, o którym mowa w art. 19, ust. 1 30 ust. 1 i 3 i art. 33 ust.1 złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i wniosków o wydanie decyzji oraz toczących się na ich podstawie postępowań w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 i art. 33 ust.1 wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w brzmieniu dotychczasowym.</u></p> <p><u>Do dostępow, o których mowa w art. 30 ust. 1 i 3 i art. 33 ust.1 uzyskanych na podstawie umów zawartych lub decyzji wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w brzmieniu dotychczasowym.</u></p> <p>PIKE wskazuje, że przedstawiony przez projektodawcę sposób wprowadzenie przepisów przejściowych jest słuszny. Nie mienia to jednak faktu, że nadal konieczne jest uregulowanie innych kwestii związanych z art. 78 ustawy wprowadzającej.</p> <p>Po pierwsze konieczne jest rozszerzenie przepisów przejściowych także na dostęp z art. 33 megaustawy.</p> <p>Po drugie konieczne jest uregulowanie, że istniejące już stosunki dostępu nie ulegną zmianie w związku z wejściem nowej regulacji.</p> <p>Po trzecie konieczne jest zaznaczenie, że wnioski o zawarcie umowy i negocjacje prowadzone przed wejściem w życie nowych przepisów będą stanowiły</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Przepisy przejściowe zostaną przeprojektowane oraz uzupełnione w zakresie w jakim pomijają sprawy określone w Megaustawie, a których dotyczą będące w toku – w momencie wejścia w życie ustawy – postępowania administracyjne.</p>

			podstawę do prowadzenia postępowania administracyjnego zgodnie z przepisami na jakich ten wniosek o zawarcie umowy czy negocjacje były prowadzone.	
1 6 1	Art. 81	PIIT	Wymaganie nie powinno odnosić się do przedsiębiorców, którzy realizują obowiązki retencyjne samodzielnie.	Przepis nie odnosi się do obowiązków “retencyjnych”
1 6 2	Art. 83 ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji i elektronicznej	ZBP	Proponowana treść: „Art. 83. Zgody na przesyłanie niezamówionej informacji handlowej lub używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i automatycznych systemów wywołujących dla celów marketingu bezpośredniego zebrane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność, jeżeli pierwotny sposób wyrażenia zgody odpowiada warunkom określonym w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz w ustawie Prawo telekomunikacyjne”. Uzasadnienie: Proponuje się przeformułowanie przepisu tak, aby uwzględniał on aktualność zgód wyrażonych zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami, a nie z nowo wprowadzaną ustawą Prawo komunikacji elektronicznej:	Uwaga nieuwzględniona Nowa regulacja co do zasady kontynuuje warunki wyrażenia zgody. Zgody na podstawie których przesyłana jest informacja handlowa powinny odpowiadać aktualnym przepisom prawa.
1 6 3	Art. 84	PIKE	Art. 84 Wykaz, o którym mowa w art. 63a 5 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 50, staje się wykazem, o którym mowa w art. 277 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1. PIKE wskazuje na prawdopodobną pomyłkę redakcyjną.	Uwaga uwzględniona
1 6 4	Art. 86	PIIT	Należy wyjaśnić przyczyny braku utrzymania w mocy rozporządzenia do art. 175d PT. Szczegółowe uwagi przedstawione w uwagach dot. bezpieczeństwa do głównej części ustawy. Rozporządzenie do art. 181 nie może zostać utrzymane w mocy z uwagi na uchylenie tego przepisu w 2016 r.	Uwaga uwzględniona

1 6 5	<p>Nowa propozycja Art. 106d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (nowy ust. 1 pkt 8)</p>	ZBP	<p>Proponowana treść:</p> <p>Art. 106d.</p> <p>1. Podmioty:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) banki, 2) inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów, 3) izby rozliczeniowe utworzone na podstawie art. 67; 4) instytucje utworzone na mocy art. 105 ust. 4, 5) instytucje pożyczkowe, 6) podmioty, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu, 7) podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011r. o kredycie konsumenckim, <p>8) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej, mogą przetwarzać i wzajemnie udostępniać informacje, w tym informacje objęte tajemnicą bankową, w przypadkach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uzasadnionych podejrzeń, o których mowa w art. 106a ust. 3; 2) uzasadnionych podejrzeń popełnienia przestępstw dokonywanych na szkodę banków, innych instytucji ustawowo upoważnionych do udzielania kredytów, instytucji kredytowych, instytucji finansowych, instytucji pożyczkowych oraz podmiotów, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich klientów, w celu i zakresie niezbędnym do zapobiegania tym przestępstwom; 3) wykonywania obowiązków w zakresie określonym w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. <p>Uzasadnienie:</p> <p>Propozycja rozszerzenia katalogu podmiotów objętych art. 106d ust. 1 poprzez objęcie nim przedsiębiorców komunikacji elektronicznej.</p> <p>Przepis umożliwiałby udostępnianie informacji przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej w przypadku przestępstw popełnionych na szkodę banków, innych instytucji ustawowo upoważnionych do udzielania kredytów, instytucji kredytowych, instytucji finansowych, instytucji pożyczkowych, podmiotów, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, o których mowa w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Podmioty wymienione w art. 106d ustawy Prawo bankowe to podmioty funkcjonujące na szeroko pojętym rynku usług finansowych.</p> <p>Podstawowym zadaniem i celem gospodarczym przedsiębiorców komunikacji elektronicznej jest świadczenie usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>Brak jest uzasadnienia do nakładania na przedsiębiorców komunikacji elektronicznej dodatkowych obowiązków związanych z sektorem, który nie jest z nimi bezpośrednio powiązany. Wskazane informacje mogą być przekazywane przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej do odpowiednich służb.</p>
-------------	---	-----	---	--

			<p>ustawie z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej i ich klientów, w celu i zakresie niezbędnym do zapobiegania tym przestępstwom. Analogiczny przepis umożliwiający przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej udostępnianie tajemnicy komunikacji elektronicznej powinien znaleźć się w ustawie – Prawo komunikacji elektronicznej. Ze względu na rozwój usług mobilnych wskazana zmianę należy ocenić jako konieczną i uzasadnioną.</p> <p>Warto nadmienić, iż w praktyce istnieje potrzeba stworzenia rozwiązań, które w szerszym zakresie umożliwiałyby wymianę informacji pomiędzy sektorem bankowym a innymi sektorami, takimi jak np. sektorem ubezpieczeniowym, firmami faktoringowymi, dostawcami usług płatniczych itp. Powyższe umożliwiłoby wielostronną wymianę informacji w celu zapobiegania przestępstwom.</p> <p>Zgodnie z pojawiającymi się informacjami nowelizacja ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa ma wprowadzić do tej ustawy nowy podmiot krajowego systemu cyberbezpieczeństwa - centra wymiany i analizy informacji (ISAC). W przypadku wprowadzenia do ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa wskazanego podmiotu, powyższy katalog podmiotów może wymagać uzupełnienia również o centra wymiany i analizy informacji (ISAC), co przyczyniłoby się do usprawnienia sektorowej i międzysektorowej wymiany informacji.</p>	
1 6 6	Do art. 13	PIIT	<p>Przepis art. 218a Kpk jest przepisem martwym od wielu lat, ponieważ obowiązek „zabezpieczyć na czas określony, nieprzekraczający jednak 90 dni, dane informatyczne przechowywane w urządzeniach zawierających te dane na nośniku lub w systemie informatycznym.”, wynikający z kpk jest sprzeczny z obowiązkiem z PKE „zatrzymywać i przechowywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dane, o których mowa w art. 56 ust. 1, generowane w sieci telekomunikacyjnej lub przez nich przetwarzane, przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia połączenia lub nieudanej próby połączenia, a z dniem upływu tego okresu dane te niszczyć, z wyjątkiem tych, które zostały zabezpieczone, zgodnie z przepisami odrębnymi” - przepisy obydwu ustaw wskazują różne okresy a dotyczą tych samych danych telekomunikacyjnych związanych z połączeniami i próbami połączeń a w przypadku innych danych telekomunikacyjnych tj.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Ministerstwo Sprawiedliwości nie wskazuje na potrzebę zmiany treści albo skreślenia tych przepisów. Przepisy pełnią rolę w postępowaniu karnym.</p>

			<p>niezwiązanych z połączeniami okres ich przechowywania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych regulują przepisy dot. ochrony danych osobowych i tajemnicy telekomunikacyjnej oraz przepisy odrębne.</p> <p>Jeżeli sąd lub prokurator żąda danych przed ustawowym terminem ich usunięcia lub anonimizacji to przedsiębiorca jest obowiązany te dane wydać a po upływie tych okresów nie ma co wydawać ani „zabezpieczać” ponieważ już tych danych nie posiada.</p> <p>Przepis art. 218b stanowi delegację do rozporządzenia określającego sposób „przygotowania systemów i sieci służących do przekazywania informacji – do gromadzenia danych, o których mowa w art. 218 § 1, niestanowiących treści rozmowy telefonicznej lub innego przekazu informacji, a także sposoby zabezpieczania danych informatycznych w urządzeniach zawierających te dane oraz w systemach i na informatycznych nośnikach danych, mając na uwadze konieczność zabezpieczenia tych danych przed ich utratą, zniekształceniem lub nieuprawnionym ujawnieniem” - w części dot. „zabezpieczenia” danych jest przepisem martwym.</p> <p>W części dotyczącej „gromadzenia danych,... zabezpieczenia przed ich utratą, zniekształceniem lub nieuprawnionym ujawnieniem” obecnie obowiązujące rozporządzenie jest rozbieżne z przepisami dotyczącymi retencji i udostępniania danych uprawnionym podmiotom. Przedsiębiorcy wykorzystują te same systemy do retencji i udostępniania danych uprawnionym podmiotom oraz „utrwalania” tych danych na rzecz sądu i prokuratora a systemy te muszą spełniać wymagania bezpieczeństwa zawarte w przepisach odrębnych ponieważ są to dane prawnie chronione (tajemnica telekomunikacyjna, dane osobowe).</p>	
1 6 7	Art. 66 ust. 4	Digital Virgo Polska S.A. oraz Centrum Technolo gii Mobilnyc h	<p>Brak zidentyfikowania integratorów DCB jako podmiotów na które oddziałuje projekt.</p> <p>Na liście podmiotów, na które projekt oddziałuje nie uwzględniono podmiotów takich jak Zgłaszający będących integratorami usług DCB, bez których znaczna część tych usług nie mogłaby być świadczona. Rolą integratorów takich jak Dostawcy jest w dużej mierze pełnienie bardzo istotnej roli agenta sprzedażowego, pozyskującego nowych dostawców treści oraz zajmującego się ich bieżącą obsługą. Część obowiązków dostawcy usług komunikacji</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Pke nie nakłada obowiązków na integratorów DCB. Obowiązki przewidziane w ustawie dotyczą dostawców usług komunikacji elektronicznej.</p>

		<p>Mobiltek S.A.</p> <p>elektronicznej będą musieli wykonywać we współpracy z integratorami, a nawet obowiązki te zostaną na integratorów w pewnej mierze przerzucone</p> <p>Oznacza to, że wdrożenie mechanizmów określonych w art. 308 PKE będzie także dotyczyć tych przedsiębiorców należących do sektora małych i średnich przedsiębiorstw, co w żaden sposób nie zostało uwzględnione w ocenie skutków regulacji.</p> <p>Należy także wskazać, że nie dostrzeżono także negatywnych skutków regulacji w odniesieniu do przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy będą bezpośrednio objęci przedmiotowymi regulacjami.</p> <p>Zgłaszający wnioskuje zatem o uzupełnienie tej analizy i przedstawienie w niej faktycznych, rynkowych skutków wprowadzenia projektowanych przepisów wprowadzających w kontekście regulacji z art. 308 PKE.</p>	
--	--	---	--

Uwagi z opiniowania do projektu ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (UC46)

Lp.	Art.	Podmiot	Treść uwagi	Stanowisko
Uwagi ogólne				
1.		UKE	<p>Proponuje się uzupełnienie projektowanej ustawy o zmianę ustawy o księgach wieczystych i hipotece polegającą na dodaniu Prezesa UKE do zawartego w art. 36⁴ ust. 8 tej ustawy katalogu podmiotów, które mogą wystąpić do Ministra Sprawiedliwości o zgodę na wielokrotne, nieograniczone w czasie wyszukiwanie ksiąg wieczystych w centralnej bazie danych ksiąg wieczystych w celu realizacji celów ustawowych.</p> <p>W postępowaniach prowadzonych na podstawie art. 30 Megaustawy istotną okolicznością ustalaną przez Prezesa UKE jest stan prawny nieruchomości determinujący status i obowiązek jednej ze stron. Z tego względu analiza treści ksiąg wieczystych jest czynnością konieczną, dokonywaną rutynowo. Ponieważ postępowania często dotyczą dziesiątek, a nawet setek nieruchomości, korzystanie z ogólnie dostępnej wyszukiwarki ksiąg wieczystych jest mało efektywne z uwagi na zabezpieczenia chroniące przed zautomatyzowanymi zapytaniami. Uzyskanie uprawnienia, o którym mowa w art. 364 ust. 8 ustawy o księgach wieczystych i hipotece wpłynęłoby na zwiększenie efektywności prowadzonych postępowań. Obecnie jednak Prezes UKE nie ma nawet możliwości zwrócenia się w tej sprawie z wnioskiem do Ministra Sprawiedliwości.</p>	Uwaga uwzględniona
2.		UKE	<p>Uchylenie ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, na podstawie której wydano wiele zarządzeń, spowoduje utratę mocy obowiązującej przez te akty z dniem wejścia w życie ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej, w związku z czym nie będzie możliwym uznanie ich obowiązywania po uchyleniu podstawy ich wydania. Jest to konsekwencją reguły walidacyjnej określonej w § 32 Zasad Techniki Prawodawczej, która wyprowadzana jest z przepisów Konstytucji RP określających relację pomiędzy przepisami upoważniającymi a wydanymi na ich podstawie aktami wykonawczymi, i dotyczy wszystkich aktów wykonawczych, w tym zarządzeń.</p> <p>W konsekwencji proponuje się dodanie przepisu przejściowego, który umożliwi zachowanie w mocy zarządzeń wydanych na podstawie ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. –</p>	Uwaga uwzględniona

			Prawo telekomunikacyjne, w tym np. zarządzenia w sprawie nadania Statutu Urzędowi Komunikacji Elektronicznej.	
3. Przepisy				
4.	art. 6 pkt 2	UODO	Zgodnie z art. 6 pkt 2 projektowanej ustawy wprowadzającym zmiany do art. 20cb ust. 1 pkt 2 Policja może uzyskiwać dane, o których mowa w art. 351 ustawy z dnia ... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej. Art. 351 ust. 1 projektowanego Prawa komunikacji elektronicznej stanowi, że treści lub dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej mogą być przetwarzane wyłącznie na potrzeby świadczonej usługi komunikacji elektronicznej. Art. 351 ust. 1 nie zakłada w takim razie możliwości przetwarzania tych danych w jakimkolwiek innym celu niż na potrzeby świadczonej usługi komunikacji elektronicznej. Aby Policja mogła uzyskać dostęp to tych danych, w art. 351 projektowanego Prawa komunikacji elektronicznej powinno znaleźć się sformułowanie analogiczne do tego zawartego w zdaniu drugim obecnie obowiązującego art. 161 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460, z późn. zm.): „Przetwarzanie w innych celach jest dopuszczalne jedynie na podstawie przepisów ustawowych.” Uwaga odnosi się analogicznie do ustaw zmienianych w art. 7 pkt 2; art. 12 pkt 2; art. 16 pkt 2; art. 17 pkt 2, art. 24 pkt 2; art. 25 pkt 2; art. 42 pkt 2 oraz art. 44 pkt 2 projektu ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej.	Uwaga uwzględniona
5.	Art. 10	UKE	W odniesieniu do zawartej w projektowanym przepisie zmiany ustawy o radiofonii i telewizji należy wskazać na konieczność dokonania dodatkowej zmiany w ww. ustawie w zakresie art. 26 ust. 8. Zmiana ta powinna polegać na zastąpieniu występującego w tym przepisie odesłania do art. 115 ust. 3 Prawa telekomunikacyjnego odesłaniem do art. 82 ust. 5 Pke.	Uwaga uwzględniona.
6.	Art. 10 ust. 2 i 4- skutku jący uchyle niem art. 26 ust. 5 i art. 37 ust. 3a	KRRiT	Projektowane zmiany uchylają przepisy ustawy o radiofonii i telewizji, które regulują kwestię dokonywania rezerwacji częstotliwości dla celów działalności radiofonii i telewizji publicznej (art. 26 ust. 5 ustawy o radiofonii i telewizji) oraz zapewniają rezerwację takiej częstotliwości dla nadawcy, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego (art. 37 ust. 3a ustawy o rtv). Chcieliśmy poprosić o precyzyjne wyjaśnienie intencji projektodawcy. Wyjaśnienia wymaga w szczególności, czy przepisy projektowanego Prawa komunikacji elektronicznej (art. 72 ust 2) określające kompetencje Prezesa UKE w zakresie rezerwacji częstotliwości dla potrzeb tych podmiotów gwarantują realizację tych samych celów co przepisy uchylane? Jeśli nie, konieczne jest rozważenie zasadności tej zmiany. Podobnego wyjaśnienia wymaga skutek zastosowania odpowiednika art. 115 prawa telekomunikacyjnego tj. art.	Uwaga wyjaśniona Intencją projektodawcy było zachowanie pod względem merytorycznym obowiązujących regulacji.

	ustawy o rtv		99 projektowanego prawa komunikacji elektronicznej wobec nadawców publicznych. Dodatkowo – bez względu na udzieloną odpowiedź – korekty redakcyjnej wymaga art. 26 ust. 8 ustawy o rtv, który zawiera odniesienie do art. 115 ust. 3 prawa telekomunikacyjnego, a nie art. 82 ust. 5 projektowanego prawa komunikacji elektronicznej.	Uwaga uwzględniona
7.		KRRiT	Ze względu na dokonywaną nowelizację ustawy o radiofonii i telewizji oraz brak inicjatywy legislacyjnej KRRiT zwracamy się z prośbą o dokonanie dodatkowej, nieprojektowanej przez MC zmiany w art. 53 ust 1 ustawy o rtv. Zmiana ta ma charakter doprecyzowujący i zmierza do rozwiania wątpliwości, jaka jest podstawa naliczenia kary przewidzianej w tym przepisie. Chodzi o wskazanie, że w 2 przypadku wysokości kary, naliczanej w oparciu o wysokość opłat za wykorzystywanie częstotliwości, chodzi o opłaty związane z wykorzystywaniem częstotliwości służących do rozpowszechniania programów w sposób rozsiewczy naziemny. Proponowane brzmienie art. 53 ust 1 ustawy o rtv – zmiana ujęta jest na czerwono w nawiasach kwadratowych. (.....) Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję nakładającą na nadawcę karę pieniężną w wysokości do 50% rocznej opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością przeznaczoną do rozpowszechniania programu [w sposób rozsiewczy naziemny], a w przypadku gdy nadawca nie uiszcza opłat za prawo do dysponowania [taką] częstotliwością, karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu nadawcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, uwzględniając zakres i stopień szkodliwości naruszenia, dotychczasową działalność nadawcy oraz jego możliwości finansowe	Uwaga uwzględniona
8.	Propozycja dodania art. 11a	GUS	W związku z odesłaniami do uchylanej ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne występujących w trzech ustawach z zakresu statystyki publicznej (ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o powszechnym spisie rolnym w 2020 r. oraz ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r.), w przepisach które obecnie obowiązują lub które wejdą w życie w najbliższych dniach, należy w projektowanej ustawie wprowadzającej ustawę – <i>Prawo komunikacji elektronicznej</i> po art. 11 dodać art. 11a w brzmieniu: <p>„Art. 11a. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 443 i ...) w art. 35b w ust. 5 wyrazy „o której mowa w art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875)” zastępuje się wyrazami „o której mowa w art. 348 ustawy z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p> <p>Należy wyjaśnić, że zmieniany przepis ust. 5 w art. 35b ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej jeszcze nie obowiązuje – dodawany jest do tej ustawy</p>	Uwaga uwzględniona

			oczekującą obecnie na ogłoszenie w Dzienniku Ustaw ustawą z dnia 14 sierpnia 2020 r. o zmianie ustawy o statystyce publicznej, ustawy o powszechnym spisie rolnym w 2020 r. oraz ustawy o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r. Przepis ten odsyła do tajemnicy komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, obecnie uregulowanej w art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, a która po wejściu w życie projektowanych ustaw zostanie uregulowana w art. 348 ustawy z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej.	
9.	Art. 14	UKE	Przepis odwołuje się do terminu „udogodnienia towarzyszące”, który występował w Prawie telekomunikacyjnym, ale nie występuje w Pke. Termin ten należy zamienić na „powiązane zasoby” – pojęcie zdefiniowane w Pke.	Uwaga uwzględniona
10.	Art. 23	UKNF	„W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze na rynku kapitałowym w art. 38 uchyla się ust. 5 oraz ust. 5a”	Uwaga nieuwzględniona Propozycja KNF wykracza poza zakres procesu legislacyjnego, w szczególności w zakresie wprowadzenia uprawnienia Przewodniczącego KNF do żądania informacji w zakresie przestępstw określonych w art. 1 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.
11.	Art. 23 ¹	UKNF	„W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym po art. 18h dodaje się art. 18ha w brzmieniu: „Art. 18ha. [Udostępnianie informacji stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną na żądanie Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego] 1. W granicach koniecznych do sprawdzenia, czy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów prawa w zakresie podlegającym nadzorowi Komisji, Przewodniczący Komisji może zażądać od podmiotu świadczącego usługi komunikacji elektronicznej udostępnienia informacji, stanowiących tajemnicę komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia ... - Prawo komunikacji elektronicznej w zakresie wykazu połączeń telefonicznych lub innych przekazów informacji, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami, z uwzględnieniem danych abonenta pozwalających na jego identyfikację, czasu ich	Uwaga nieuwzględniona Propozycja KNF wykracza poza zakres procesu legislacyjnego, w szczególności w zakresie wprowadzenia uprawnienia Przewodniczącego KNF do żądania informacji w zakresie przestępstw określonych w art. 1 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

dokonania i innych informacji związanych z połączeniem lub przekazem, niestanowiących treści przekazu.
2. Przekazanie informacji zgodnie z ust. 1 nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej.
3. Przekazanie dokumentów i informacji, pozyskanych na podstawie ust. 1, w zawiadomieniu o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2, nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej”.

Uzasadnienie:

W dotychczasowy stanie prawnym możliwość żądania przez Przewodniczącego KNF od podmiotu świadczącego usługi telekomunikacyjne udostępnienia informacji, stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne w zakresie wykazu połączeń telefonicznych lub innych przekazów informacji, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami, z uwzględnieniem danych abonenta pozwalających na jego identyfikację, czasu ich dokonania i innych informacji związanych z połączeniem lub przekazem, niestanowiących treści przekazu; – na podstawie art. 38 ust. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym – jest ograniczone do postępowań wyjaśniających prowadzonych w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawie o ofercie publicznej, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o giełdach towarowych oraz innych ustawach - w zakresie dotyczącym czynów skierowanych przeciwko interesom uczestników rynku kapitałowego, pozostających w związku z działalnością podmiotów nadzorowanych, lub do wszczęcia postępowania w sprawie naruszeń, o których mowa w art. 171a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Powyższa regulacja (art. 38 ust 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym) pochodzi jeszcze z okresu sprawowania nadzoru nad rynkiem kapitałowym przez Komisję Papierów Wartościowych i Giełd, tj. przed powołaniem Komisji Nadzoru Finansowego, i obejmuje jedynie wycinek obszaru aktualnie objętego nadzorem sprawowanym przez KNF, co istotnie wpływa na ograniczenie możliwości pozyskiwania informacji w toku postępowań wyjaśniających prowadzonych na podstawie art. 18a i nast. ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, tj. w zakresie określonym w treści art. 1 ust. 2 tej ustawy.

Wprowadzenie zaproponowanego powyżej rozwiązania, jest uzasadnione z jednej strony, potrzebą usprawnienia pozyskiwania informacji na potrzeby postępowań

			<p>wyjaśniających prowadzonych w związku funkcjonowaniem innych – niż rynek kapitałowy - obszarów aktualnie objętych nadzorem sprawowanym przez KNF, a z drugiej strony potrzebą ujednoczenia narzędzi, którymi może posługiwać się organ nadzoru w toku prowadzonych postępowań wyjaśniających niezależnie od tego jakiej części rynku finansowego dotyczą te postępowania, tj. faktycznego rozszerzenia uprawnień do pozyskiwania informacji zawierających tajemnicę telekomunikacyjną w toku wszystkich postępowań wyjaśniających prowadzonych na podstawie art. 18a i nast. ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym w zakresie funkcjonowania m.in. rynku bankowego, ubezpieczeniowego, sektora SKOK, instytucji płatniczych i innych określonych w treści art. 1 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym</p>	
12.	art. 29	RCB	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 29 projektu ustawy:</p> <p>Art. 29. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148, 284, 374 i 695) w art. 21a wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. w ust. 3 wyrazy „Operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374),” zastępuje się wyrazami „Operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia..... 2020 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...),”; 2. po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 3, nie obejmuje wysyłania komunikatu użytkownikom końcowym, których karty SIM są zainstalowane i wykorzystywane w urządzeniach telemetrycznych.”. <p>Proponuje się dodanie przepisu, który umożliwi niewysyłanie operatorowi komunikatu do kart SIM zainstalowanych i wykorzystywanych w urządzeniach telemetrycznych, np. miernikach, lokalizatorach GPS i innych urządzeniach przesyłających na odległość dane pomiarowe.</p> <p>Powszechne jest bowiem gromadzenie danych, pozwalających na skuteczniejsze ich wykorzystywanie i w rezultacie optymalizację procesów, w jakich są one wykorzystywane. Telemetria znajduje zastosowanie w procesach, które na bieżąco kontrolują dane dotyczące funkcjonowania elementów systemów wielu przedsiębiorstw. Zastosowanie systemów z kartami SIM (telemetrycznymi) umożliwia na bieżąco otrzymywanie informacji o działaniu poszczególnych systemów. Dostęp do bieżących danych, obrazujących działanie poszczególnych elementów, pozwala na dokonywanie stosownych zmian w zachodzących procesach w czasie rzeczywistym. Ponadto w</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>przypadku awarii jakiegoś elementu systemu – osoby odpowiedzialne otrzymują o tym informację – mogą więc natychmiast podjąć stosowne działania naprawcze.</p> <p>Innym przykładem jest system lokalizacji GPS za pomocą kart SIM (telemetrycznych). Znajduje on zastosowanie zarówno w monitorowaniu transportu drogowego jak i w zdalnym określaniu lokalizacji pojazdów. Stosowanie takiego rozwiązania przynosi korzyść w postaci stałego monitoringu pojazdów i zdolności optymalizowania ich tras. Możliwe jest również monitorowanie parametrów funkcjonowania tych pojazdów, np. poziomu paliwa, prędkości z jakimi się poruszają, czy też liczby przejechanych kilometrów.</p> <p>Powyżej wskazano tylko dwa przykłady używania kart SIM operatorów, na które nie ma potrzeby wysyłania ALERT-ów RCB. Projekt przewiduje, iż operator, stosownie do swoich możliwości technicznych, może podjąć decyzję o niewysyłaniu komunikatu do użytkownika końcowego, jeżeli będzie to karta SIM znajdującą się w urządzeniu telemetrycznym.</p> <p>Proponowane rozwiązanie pozwoli wysyłać komunikaty przede wszystkim do osób fizycznych na zagrożonym obszarze.</p>	
13.	Art. 30 pkt 1	UKE	<p>Art. 1 ust. 3 Megaustawy powinien zostać uchylony. Zaproponowana w projekcie uwPke zmiana nie rozwiązuje problemów interpretacyjnych dotyczących stosowania art. 17-26 w sprawach z zakresu udostępniania infrastruktury technicznej znajdującej się w pasie drogowym. Omawiany ustęp jest wadliwie skonstruowany ponieważ przepisy, do których odsyła nie dotyczą lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej w pasach drogowych dróg publicznych, lecz dostępu do infrastruktury technicznej. Natomiast do udostępniania kanałów technologicznych art. 17-26 i tak się nie stosuje, bo zostały one wprost wyłączone z zakresu definicji infrastruktury technicznej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Celem regulacji przewidzianej w art. 1 ust. 3 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (który – na marginesie – nie podlega żadnym zmianom merytorycznym objętym projektowaną ustawą) jest zasygnalizowanie, iż w odniesieniu do lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej w pasach drogowych dróg publicznych zastosowanie znajdują nie przepisy związane z dostępem do infrastruktury technicznej (art. 17-26 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych) a inne przepisy – w omawianym</p>

				<p>przypadku przepisy ustawy o drogach publicznych dotyczące zajęcia pasa drogowego. Co oczywiste, w zakresie dostępu do samej infrastruktury technicznej operatorów sieci umiejscowionej w pasie drogowym, zastosowanie w tym i wyłącznie w tym zakresie będą miały art. 17-26 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Z uwagi na to, iż aktualne brzmienie art. 3 ust.1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych nie budzi wątpliwości interpretacyjnych, a służy wyżej opisanym celom, brak jest podstaw do uchylenia tego przepisu.</p>
14.	art. 30 pkt 2 lit. a tiret pierwsze	UKE	<p>Dodanie wyrazów „wraz z powiązаныmi zasobami” jest nadmiarowe, ponieważ użyty tu termin „infrastruktura telekomunikacyjna” w znaczeniu zdefiniowanym w art. 2 pkt 14 Pke jest adekwatny i wystarczający.</p>	Uwaga uwzględniona
15.	art. 30 pkt 7	UKE	<p>W art. 12 Megaustawy, w brzmieniu nadawanym projektowaną ustawą, używa się niewystępującego już na gruncie Pke terminu „dostęp telekomunikacyjny”.</p>	Uwaga bezprzedmiotowa <p>Ze względu na uwagę RCL, proponuje się zmianę wyrażenia definiującego „dostęp” na „dostęp telekomunikacyjny”, co skutkuje koniecznością zmiany wielu zmian w stosunku do konsultowanego projektu PKE.</p>

16.	Art. 30 pkt 11	UKE	W projektowanym ust. 1 w art. 17 Megaustawy zamiast „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną” powinno być „wraz z powiązаныmi zasobami”.	Uwaga uwzględniona
17.	Art. 30 pkt 11	UKE	<p>Ponadto, z projektowanego przepisu powinien zostać usunięty pkt 2 w ust. 2 w art. 17. Dostęp do infrastruktury technicznej powinien być co do zasady odpłatny – chyba że strony postanowią inaczej. Pozostawienie możliwości dostępu nieodpłatnego może zachęcać operatorów do pewnych nadużyć czy nadinterpretacji oraz nieefektywnego korzystania z dostępnej infrastruktury. Poza tym właściciel takiej infrastruktury może ponosić pewne koszty związane z umiejscowieniem na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Warto więc się zastanowić nad jakąkolwiek formą odpłatności – nawet symboliczną – umożliwiającą zwrot kosztów związanych z zapewnieniem dostępu. Takie opłaty, dla prostoty, mogłyby być rozliczane ryczałtem (tj. niezależnie od rodzaju sprzętu, położenia infrastruktury itp.). Odpowiedni przepis mógłby brzmieć analogicznie do art. 22 ust. 3 Megaustawy – „opłaty (...) ustala się w wysokości, która umożliwia zwrot części kosztów, które ponosi ten podmiot w związku z utrzymaniem tej infrastruktury.” Analogiczna uwaga została zgłoszona do art. 153 ust. 7 Pke.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z art. 57 ust. 4 Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej „Państwa członkowskie, stosując w odpowiednich przypadkach procedury przyjęte zgodnie z dyrektywą 2014/61/UE, zapewniają, aby operatorzy mieli prawo dostępu do <u>każdej zarządzanej przez krajowe, regionalne lub lokalne organy publiczne infrastruktury technicznej, która nadaje się pod względem technicznym do umieszczania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub która jest niezbędna do połączenia takich punktów dostępu z siecią szkieletową, w tym wyposażenia ulic, np. latarni, znaków ulicznych, sygnalizacji świetlnej, billboardów, przystanków autobusowych i tramwajowych oraz stacji metra. Organy publiczne spełniają wszystkie uzasadnione wnioski o dostęp na uczciwych, rozsądnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunkach, które są podawane do wiadomości w pojedynczym punkcie informacyjnym</u>”. Biorąc</p>

				<p>pod uwagę powyższe, po odpowiednich dostosowaniach, publiczna infrastruktura techniczna została zdefiniowana jako „<i>infrastruktura techniczna, która nadaje się pod względem technicznym do umieszczenia w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub która jest niezbędna do podłączenia takich punktów dostępu z siecią szkieletową, w tym wyposażenie ulic, takie jak latarnie, znaki drogowe, sygnalizacja świetlna, billboardy, przystanki kolejowe, autobusowe i tramwajowe oraz stacje kolejowe i metra będąca własnością lub w zarządzie:</i></p> <p><i>a) jednostki samorządu terytorialnego,</i></p> <p><i>b) państwowej lub samorządowej jednostki organizacyjnej”.</i></p> <p>Odrębne zdefiniowanie publicznej infrastruktury technicznej jest niezbędne z tego punktu widzenia, iż ma służyć właściwej implementacji (zarówno pod względem przedmiotowym jak i podmiotowym) wyżej przywołanej treści art. 57 ust. 4 Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej. Należy przy tym podkreślić, iż definicje</p>
--	--	--	--	--

				<p>infrastruktury technicznej oraz publicznej infrastruktury technicznej nie są definicjami tożsamymi. Odmienna jest ich treść zarówno w sensie przedmiotowym (publiczna infrastruktura techniczna jest infrastrukturą nadającą się do umieszczenia w niej lub na niej ściśle określonego rodzaju infrastruktury, a więc punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu), podmiotowym (w przypadku publicznej infrastruktury technicznej chodzi wyłącznie o infrastrukturę będącej własnością lub w zarządzie jednostki samorządu terytorialnego, państwowej lub samorządowej jednostki organizacyjnej). W zakresie omawianej odrębności warto odwołać się również do treści motywu 140 Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej, w którym wskazano: „Każdego dnia duża liczba użytkowników końcowych, która odwiedza budynki publiczne i korzysta z innych elementów infrastruktury publicznej, potrzebuje łączności, aby móc skorzystać z usług w obszarze e-administracji, e-transportu oraz innych usług. Pozostałe</p>
--	--	--	--	--

				<p><i>elementy infrastruktury publicznej, takie jak latarnie uliczne, sygnalizatory świetlne, stanowią – na przykład ze względu na gęstość ich rozmieszczenie – dogodne miejsca dla umieszczenia nadajników o małej mocy. Bez uszczerbku dla możliwości objęcia przez właściwe organy realizacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu indywidualnymi uprzednimi zezwoleniami, operatorzy powinni mieć prawo dostępu do tych publicznych miejsc, aby móc odpowiednio zaspokajać popyt. Dlatego państwa członkowskie powinny zapewnić, aby takie budynki publiczne i inne elementy infrastruktury publicznej były udostępniane na rozsądnych warunkach na potrzeby rozmieszczenia nadajników o małej mocy <u>w celu uzupełnienia dyrektywy 2014/ 61/UE i bez uszczerbku dla zasad ustanowionych w niniejszej dyrektywie.</u> Dyrektywa 2014/61/UE kieruje się <u>podejściem funkcjonalnym i nakłada obowiązek dostępu do infrastruktury technicznej jedynie wówczas, gdy jest ona częścią sieci oraz gdy stanowi własność operatora sieci lub</u></i></p>
--	--	--	--	--

				<p><u>jest przez niego wykorzystywana, co powoduje, że wiele budynków posiadanych lub użytkowanych przez organy publiczne pozostaje poza jej zakresem. Z drugiej strony specjalny obowiązek nie jest konieczny w przypadku elementów infrastruktury technicznej, takich jak kanały i słupy, wykorzystywanych na potrzeby inteligentnych systemów transportowych, których właścicielami są operatorzy sieci (dostawcy usług transportowych lub dostawcy publicznych sieci łączności elektronicznej) i które służą do umieszczenia na nich elementów sieci, wchodząc zatem w zakres stosowania dyrektywy 2014/61/UE”.</u></p> <p>Aby odpowiednio wprowadzić zatem przewidziany w Europejskim kodeksie łączności elektronicznej obowiązek nieodpłatnego dostępu „do każdej zarządzanej przez krajowe, regionalne lub lokalne organy publiczne infrastruktury technicznej, która nadaje się pod względem technicznym do umieszczania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub która jest niezbędna do połączenia takich punktów dostępu z siecią szkieletową, w</p>
--	--	--	--	--

				<p>tym...” konieczne jest odrębne zdefiniowanie publicznej infrastruktury technicznej i wprowadzenie w projektowanym art. 17 a ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych przewidzianej właśnie dla niej odrębności w postaci nieodpłatności dostępu do tego typu infrastruktury.</p>
18.	art. 30	RCB	<p>W art. 30 dotyczącym zmian w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2410 oraz z 2020 r. poz. 471, 695 i 875) w pkt 25 w lit c. należy rozważyć czy propozycja – aby na wniosek Prezesa UKE wojewoda udostępnił Prezesowi UKE, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, wykaz infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3 lit. k ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, znajdującej się na terenie województwa i objętej wojewódzkim planem zarządzania kryzysowego – jest propozycją właściwą merytorycznie?</p> <p>Właściwą w tym zakresie wydaje się następująca propozycja:</p> <p>„6a. Na wniosek Prezesa UKE wojewoda udostępni Prezesowi UKE, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, wykaz infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3 lit. k ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, obejmującej systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2 lit. b i c ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 o zarządzaniu kryzysowym.”.</p> <p>Propozycja zmierza do tego aby Prezesowi UKE przekazywać wyłączenie dane dotyczące infrastruktury krytycznej obejmującej system łączności oraz system sieci teleinformatycznych.</p> <p>Przepis art. 5 ust. 2 pkt 3 lit. k ustawy o zarządzaniu kryzysowym dotyczy bowiem infrastruktury krytycznej znajdującej się odpowiednio na terenie województwa, powiatu lub gminy, objętej planem zarządzania kryzysowego – czyli infrastruktury krytycznej ujętej we wszystkich systemach, o których mowa w art. 3 pkt 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym. Nasuwa się więc pytanie – czy tak szeroki zakres informacji jest potrzebny Prezesowi UKE, czy wystarczające będą dane dotyczące infrastruktury krytycznej w ramach proponowanych systemów – łączności oraz sieci teleinformatycznych?</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektowane uprawnienie Prezesa UKE związane jest z umożliwieniem mu oceny – w przypadku prowadzenia postępowania w przedmiocie dostępu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do infrastruktury technicznej/dostępu do informacji/umożliwienia dokonania inspekcji – czy zachodzą przesłanki odmowy zapewnienia dostępu/udzielenia informacji/umożliwienia dokonania inspekcji w postaci objęcia wnioskiem infrastruktury technicznej będącej infrastrukturą techniczną. Proponowane uprawnienie pozwoli Prezesowi UKE dysponować tymi informacjami z urzędu. Jednocześnie do przetwarzania przez Prezesa UKE</p>

			<p>Ponadto należy mieć na uwadze fakt, iż jednolity wykaz obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej z podziałem na systemy o klauzuli „TAJNE” prowadzony jest przez dyrektora RCB. Dyrektor RCB opracowuje wyciągi jednolitego wykazu infrastruktury krytycznej znajdującej się na terenie województw oraz przekazuje je właściwym wojewodom. Wojewodowie, ze względu na fragmentaryczność otrzymywanych danych od dyrektora RCB, prowadzą wykazy o klauzuli „POUFNE”.</p> <p>Dlatego też przepis, który daje możliwość zebrania danych dotyczących infrastruktur krytycznych od wszystkich wojewodów we wszystkich systemach – <i>de facto</i> umożliwia agregację danych, które Prezes UKE powinien opatrzyć klauzulą „TAJNE” (inny sposób postępowania mógłby zostać uznany za naruszenie przepisów o ochronie informacji niejawnych). W takim przypadku można przyjąć rozwiązanie polegające na przekazywaniu danych przez dyrektora RCB na wniosek Prezesa UKE.</p> <p>Natomiast w przypadku gdyby miało to dotyczyć przekazywania niezbędnych informacji o infrastrukturze krytycznej na terenie województwa obejmujących wyłącznie systemy łączności oraz sieci teleinformatycznych – możliwe jest pozostawienie tego obowiązku wojewodom (z uwzględnieniem ww. propozycji brzmienia ust. 6a).</p>	otrzymanych informacji zastosowanie znajdują odpowiednie przepisy o tajemnicach prawnie chronionych, w tym przepisy o ochronie informacji niejawnych.
19.	art. 30 pkt 12	UKE	Odesłanie w projektowanym art. 18 ust. 3 Megaustawy do art. 22 ust. 1-4 tej ustawy nie jest prawidłowe. Biorąc pod uwagę projektowane zmiany, zasadne jest zastosowanie odesłania do art. 22 ust. 2-4 Megaustawy, a także art. 154 ust. 1 Pke albo art. 157 ust. 2 Pke (obiektowość, przejrzystość, proporcjonalność i niedyskryminacyjny charakter).	Uwaga uwzględniona
20.	art. 30 pkt 13 lit. b (pierwsze b)	UKE	W art. 19 ust. 3 proponowane: „elementy szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną” powinno zostać zmienione na: „elementy szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami”. W art. 19 ust. 3 proponowane: „elementy szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną” powinno zostać zmienione na: „elementy szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami”.	Uwaga uwzględniona
21.	art. 30 pkt 13 lit. b (drugie b) tiret drugie	UKE	Proponuje się dokonanie zmiany brzmienia pkt 5 w ust. 4 w art. 19 Megaustawy na następujące: „zapewnia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu inny niż określony we wniosku, skuteczny dostęp do sieci i powiązanych zasobów, w szczególności do włókna światłowodowego”. Propozycja tej zmiany była zgłaszana w toku prac strumienia inwestycyjnego i na późniejszych etapach prac nad projektem (w tym w ramach uzgodnień wewnątrzresortowych). Intencją zmiany jest uregulowanie występujących w praktyce sytuacji, gdy przedsiębiorca udostępniający ma możliwość zaproponowania innego niż objęty wnioskiem rodzaju dostępu, który jest możliwy do wykorzystania	Uwaga uwzględniona

			przez przedsiębiorcę wnioskującego - np. zamiast dostępu do kanalizacji telekomunikacyjnej budynku (infrastruktura techniczna) oferowany jest dostęp do wolnych włókien światłowodowych lub usługa BSA. Ponadto zmiana jest podyktowana dostosowaniem treści przepisu do art. 3 ust. 3 lit. f dyrektywy kosztowej oraz ujednoczeniem przesłanek odmowy w ramach Megaustawy (patrz: zmiana w art. 30 pkt 33 lit. c tiret pierwsze uwPke – przesłanki pozwalające operatorowi sieci odmówić uwzględnienia wniosku o koordynację robót).	
22.	art. 30 pkt 14	UKE	Niezasadne jest pozostawienie art. 20 Megaustawy w aktualnym kształcie, ponieważ art. 166 Pke stanowi już podstawę do zmiany każdej umowy o dostępie. Zasadnym jest jednak zachowanie odmienności przesłanek umożliwiających zmianę umowy o dostępie do infrastruktury technicznej (dodatkowa przesłanka ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej). Z tego względu zasadnym jest: 1) rozszerzenie dokonywanej art. 30 pkt 14 uwPke zmiany o uchylenie art. 20 i wprowadzenie odmienności w art. 22 Megaustawy w odniesieniu do stosowania art. 166 Pke w kontekście ww. przesłanki ochrony interesów odbiorców usług (takie rozwiązanie jest już stosowane w projektowanym art. 27 ust. 3 pkt 2 Megaustawy), albo 2) preredagowanie art. 20, tak by wynikało z niego, że do zmiany umowy o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się art. 166 Pke z tym, że przesłanką zmiany umowy jest także ww. przesłanka ochrony interesów odbiorców usług.	Uwaga uwzględniona
23.	art. 30 pkt 15 lit. a i pkt 16	UKE	W projektowanym art. 22 ust. 1 Megaustawy zamiast: „Do sporów dotyczących dostępu do infrastruktury technicznej stosuje się (...)” powinno być: „Do zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej przez operatora sieci stosuje się (...)” (podobnie jak jest w przypadku projektowanego art. 13 ust. 2 Megaustawy). Na skutek takiej zmiany zasadnym będzie: 1) dokonanie zmiany także w zakresie art. 22 ust. 9 (poprzez wskazanie modyfikacji dotyczącej stosowania art. 166 Pke w zakresie dodatkowej przesłanki zmiany decyzji, a w przypadku uwzględnienia uwagi dotyczącej uchylenia art. 20 Megaustawy – także przesłanki zmiany umowy), 2) uchylenie art. 23 Megaustawy (z art. 30 pkt 6 i 7 Pke już wynika, że decyzje, o których mowa w art. 162 ust. 1 i art. 166 Pke podlegają konsultacjom, natomiast odesłanie do odpowiedniego stosowania działu III rozdziału 1 w zakresie decyzji o zapewnieniu dostępu do infrastruktury technicznej jest błędne), 3) uchylenie art. 24a Megaustawy (kompetencja do zmiany umowy o dostępie na wniosek wynika z art. 162 ust. 1 Pke).	Uwaga uwzględniona

			Ponadto w art. 22 ust. 2 Megaustawy in fine „oraz infrastruktury telekomunikacyjnej” powinno zostać zmienione na „oraz powiązanych zasobów”.	
24.	art. 30 pkt 19 i 20	UKE	We wszystkich miejscach w tych przepisach, zamiast „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną” powinno być „wraz z powiązаныmi zasobami”.	Uwaga uwzględniona
25.	art. 30 pkt 22	UKE	Z projektowanego art. 27 ust. 3 Megaustawy wynika, że przepisy działu III rozdziału 3 Pke stosuje się odpowiednio, a powinno wynikać, że stosuje się je wprost. Natomiast biorąc pod uwagę proponowane przez projektodawcę zmiany w zakresie art. 22 Megaustawy, jak i powyższe uwagi UKE dotyczące tego artykułu, niezasadne jest w ogóle stosowanie odesłania do art. 22 Megaustawy.	Uwaga uwzględniona
26.	art. 30 pkt 23 lit. a, c oraz j	UKE	Należy dokonać zmiany w przepisach art. 29 ust. 1 pkt 1, ust. 2b i ust. 7 pkt 1 Megaustawy, aby były one spójne z treścią części wspólnej w art. 29 ust. 2 Megaustawy, w brzmieniu nadawanym projektowaną ustawą i wskazywały, że dotyczą one usług telefonicznych i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych tylko w zakresie, w jakim usługi te są świadczone w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu	Uwaga uwzględniona
27.	art. 30 pkt 23 lit. d oraz pkt 31 lit. c	UKE	Należy zmienić projektowany art. 29 ust. 2c Megaustawy tak, aby wskazywał, że dane należy przekazywać „w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2”. Podobnej zmiany wymaga sposób przekazywania danych, o których mowa w art. 35a ust. 7 Megaustawy. Zaproponowane rozwiązanie będzie spójne z treścią art. 29c ust. 1 i innymi przepisami Megaustawy.	Uwaga uwzględniona
28.	art. 30 pkt 27 lit. b	UKE	Poza zmianą w art. 30 ust. 1e pkt 2 Megaustawy zasadna jest także zmiana pkt 1 i 3 (zamiast „kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku i przyłącza telekomunikacyjnego” powinno być „infrastruktury telekomunikacyjnej znajdującej się na nieruchomości”).	Uwaga uwzględniona
29.	art. 30 pkt 27 lit. d oraz e	UKE	Niejasna jest relacja projektowanego ust. 3a i ust. 3b w art. 30 Megaustawy. Proponuje się przeredagować oba przepisy, aby jasno określały, jakie koszty zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 3 w art. 30 Megaustawy, ponosi przedsiębiorca telekomunikacyjny w odniesieniu do wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, która jest własnością przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, a jakie w odniesieniu do wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, która nie jest własnością przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. W związku z tym ust. 3a i 3b proponuje się nadać brzmienie:	Uwaga częściowo uwzględniona Uwaga częściowo zasadna, w zakresie zaproponowania innego brzmienia rzezonego przepisu, z uwzględnieniem uwag zgłoszonych podczas

			<p>„3a. Opłaty z tytułu dostępu, o którym mowa w ust. 3, gdy właściciel wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym powinny umożliwiać zwrot poniesionych przez tego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kosztów oraz uwzględniać wpływ zapewnienia dostępu na jego plan biznesowy, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów.</p> <p>3b. Opłaty z tytułu dostępu, o którym mowa w ust. 1, a także z tytułu dostępu, o którym mowa w ust. 3 gdy właściciel wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej nie jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, mogą obejmować wyłącznie zwrot kosztów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) związanych z przywróceniem stanu poprzedniego lub utrzymaniem wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej; 2) innych niż wskazane w pkt 1, które zaistniały w związku z zapewnieniem takiego dostępu.”. <p>W przypadku zaakceptowania zaproponowanej wyżej modyfikacji jednoznacznym będzie, że opłaty z tytułu dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 3 Megaustawy, będą zróżnicowane w zależności od tego, czy zobowiązanym jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, czy inny podmiot. Ponadto jasne będzie, że zasady określania opłat należnych właścicielom wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej będących przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi nie powinny odbiegać od zasad ustalania opłat za dostęp do innej infrastruktury technicznej przedsiębiorców telekomunikacyjnych (por. art. 22 ust. 2 Megaustawy).</p> 	konsultacji przez inne podmioty.
30.	art. 30 pkt 27 lit. f	UKE	<p>Z projektowanego art. 30 ust. 5 Megaustawy powinno wynikać, że przepisy działu III rozdziału 3 Pke stosuje się wprost. Pozostałe zamieszczone w tym przepisie odesłania są niezasadne bądź błędne:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 19 ust. 2 Megaustawy - zgodnie z art. 30 pkt 13 lit. a uwPKE, będzie uchylony, 2) art. 20 Megaustawy - powinien zostać uchylony (zob. uwaga UKE do art. 30 pkt 14 uwPke), 3) art. 22 Megaustawy - na skutek projektowanych zmian, w szczególności zamieszczenia odesłania do działu III rozdziału 3 Pke, nie będzie miał znaczenia dla stosowania art. 30 ust. 1 i 3, 4) art. 23 Megaustawy - powinien zostać uchylony (zob. uwaga UKE do art. 30 pkt 15 lit. a i pkt 16 uwPke). <p>Niezależnie od powyższego, należy zasygnalizować, że zaproponowany w projekcie art. 30 ust. 5 uwPKE in principio jest wadliwie skonstruowany, gdyż sugeruje, że wszystkie modyfikacje zasad określonych w dziale III rozdziale 3 Pke zostały wyczerpująco wymienione w ust. 5 pkt 1-4, co nie jest zgodne z prawdą, bo są one ujęte również w ust. 5b i 5ba. Należy zatem przekształcić ust. 5b i 5ba w pkt 5 i 6 w ust. 5. Taka zmiana</p>	Uwaga uwzględniona

			wymagałaby modyfikacji przepisów Pke odsyłających do art. 30 ust. 5b Megaustawy, w szczególności art. 153 ust. 3 i 4 Pke.	
31.	art. 30 pkt 33 lit. a tiret drugie	UKE	Dla zachowania spójności terminologicznej zamiast „technicznie niemożliwe lub ekonomicznie nieopłacalne” powinno być, jak w projektowanym art. 153 ust. 1 Pke, „ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne”.	Uwaga uwzględniona
32.	art. 30 (w zakresie dotyczącym art. 29f Megaustawy)	UKE	Korekty wymagać będzie upoważnienie ustawowe zawarte w art. 29f Megaustawy, bo po dodaniu zapisu, że dane inwentaryzacyjne są przekazywane do bazy danych, o której mowa w art. 29b ust. 2, objęte one zostaną delegacją ustawową z art. 29f pkt 1, podczas gdy sposób prezentowania danych inwentaryzacyjnych jest już objęty delegacją z art. 29 ust. 7 pkt 3 Megaustawy. Podobnie będzie w przypadku skali map służących prezentacji inwentaryzacji (kwestia ta została już określona w § 5 ust. 2 rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych).	Uwaga uwzględniona
33.	art. 30 (w zakresie dotyczącym art. 29b ust. 3 pkt 1 Megaustawy)	UKE	Konsekwencją dodania ust. 2c w art. 29 Megaustawy powinno być znowelizowanie art. 29b ust. 3 pkt 1 Megaustawy poprzez zapewnienie opisanych w tym przepisie funkcjonalności systemu teleinformatycznego również podmiotom, o którym mowa w art. 29 ust. 2 Megaustawy.	Uwaga uwzględniona
34.	Art. 43	UKE	Ze względu na to, że w projektowanym art. 11 pkt 4 lit. a ustawy o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej ujęte zostały wszystkie możliwe rodzaje dostępu, to treść ujęta w lit. b jest zbędna.	Uwaga uwzględniona

35.	Art. 46	UKE	<p>Projektowane zmiany w ramach art. 48 ust. 11 oraz art. 50 ust. 2 ustawy - Prawo przedsiębiorców proponuje się uzupełnić o dodatkowe zmiany wyłączające odpowiednio obowiązek zawiadamiania o zamiarze wszczęcia kontroli oraz obowiązek wykonywania czynności kontrolnych w obecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej również w przypadku kontroli przeprowadzanych przez Prezesa UKE na podstawie przepisów ustawy - Prawo pocztowe. Należy bowiem zauważyć, że projektowane aktualnie zmiany w ustawie - Prawo przedsiębiorców odnoszą się wyłącznie do kontroli przeprowadzanych przez Prezesa UKE na podstawie ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej, pomijając kontrole przeprowadzane przez ten organ na podstawie ustawy - Prawo pocztowe. Takie normatywne zróżnicowanie kontroli przeprowadzanych przez Prezesa UKE nie znajduje uzasadnienia, w szczególności ze względu na fakt, iż Prezes UKE jest organem regulacyjnym nie tylko w dziedzinie rynku usług telekomunikacyjnych, ale również usług pocztowych. Jednocześnie uwzględnienie niniejszej uwagi będzie w pełni zgodne z uzasadnieniem do projektowanych zmian w ramach art. 46 uwPke, w którym jest generalnie mowa o "kontroli prowadzonej przez Prezesa UKE".</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zmiana ma charakter merytoryczny i powinna być procedowana w ramach prac nad ustawą Prawo pocztowe.</p>
36.	art. 48 pkt 2	RCB	<p>W projektowanym art. 48 w pkt 2 dotyczącym zmian w art. 26 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. poz. 1560, z 2019 r. poz. 2020 i 2248 oraz z 2020 r. poz. 695 i 875) wskazano obowiązki właściwych CSIRT-ów w odniesieniu do incydentów albo incydentów krytycznych. Wyjaśnienia wymaga kwestia braku ujęcia w projektowanych zmianach do art. 26 regulacji dotyczących incydentu poważnego oraz incydentu istotnego.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa Art. 48 skreślono w związku z nowelizacją uKSC.</p>
37.	Propozycja dodania art. 48a i 48b	GUS	<p>Po art. 48 należy dodać art. 48a i 48b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 48a. W ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o powszechnym spisie rolnym w 2020 r. (Dz. U. poz. 1728 oraz z 2020 r. poz. ...) w art. 10 w ust. 4 wyrazy „o której mowa w art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.³⁾)” zastępuje się wyrazami „o której mowa w art. 348 ustawy z dnia – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...).”</p> <p>Art. 48b. W ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r. (Dz. U. poz. 1775 oraz z 2020 r. poz. ...) wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. w art. 12: <ol style="list-style-type: none"> a. w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „o których mowa w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.²⁾)” zastępuje 	<p>Uwaga uwzględniona z modyfikacjami</p>

			<p>się wyrazami „o których mowa w ustawie z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,</p> <p>b. w ust. 3 wyrazy „o której mowa w art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.³⁾)” zastępuje się wyrazami „o której mowa w art. 348 ustawy z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;</p> <p>2. w załączniku nr 2 w ust. 22 wyrazy „gromadzone na podstawie ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875)” zastępuje się wyrazami „gromadzone na podstawie ustawy z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p> <p>Zmiany proponowane w art. 48a i art. 49b mają charakter dostosowujący przepisy ustaw regulujących przeprowadzanie spisów powszechnych zaplanowanych na lata 2020-2021 do przepisów projektowanej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.</p> <p>Należy w tym miejscu wyjaśnić, że niektóre spośród ww. przepisów (wymagających zmiany w art. 48b projektowanej ustawy) jeszcze nie obowiązują – w ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r. ust. 3 jest dodawany w art. 12, a ust. 22 w załączniku nr 2 otrzymuje nowe brzmienie, na mocy ustawy z dnia 14 sierpnia 2020 r. o zmianie ustawy o statystyce publicznej, ustawy o powszechnym spisie rolnym w 2020 r. oraz ustawy o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r., która oczekuje obecnie na ogłoszenie w Dzienniku Ustaw.</p>	
38.	Art. 49	UKE	<p>W związku z propozycją, aby dane inwentaryzacyjne zbierane były za pomocą systemu punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji, należy dokonać zmiany w art. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw w zakresie terminów określonych w art. 29 ust. 2a pkt 1 Megaustawy, aby ujednoczyć je z terminem przekazywania danych w tym systemie przez operatora sieci (art. 29c ust. 1 Megaustawy). W art. 29 Megaustawy w ust. 2a w pkt 1 lit. a powinna więc otrzymać brzmienie: „a) do dnia 30 września - za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca,” zaś lit. b: „b) do dnia 31 marca - za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia poprzedniego roku;”.</p> <p>Podobnie należy określić termin w art. 29 ust. 2a pkt 2 Megaustawy, w brzmieniu nadawanym projektowaną ustawą, poprzez wskazanie, że dane określone w tym przepisie: „(...) przekazuje się corocznie w terminie do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku”.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Termin przekazania oświadczenia został skrócony do 28 lutego.</p>
39.	Art. 51	UKE	<p>W nawiązaniu do art. 51 uwPke należy zauważyć, że konieczność uwzględnienia przez Prezesa UKE przy określaniu wzoru wniosku o wpis do rejestru PT (art. 17 ust. 3 Pke)</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>wytucznych BEREC, o których mowa w art. 12 ust. 4 akapit ostatni EKŁE, spowoduje, że po wejściu w życie Pke do rejestru będą trafiały inne niż dotychczas dane w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 Pke.</p> <p>Przykładowo, zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Ministra Cyfryzacji z dnia 25 kwietnia 2019 r. w sprawie wzorów wniosków stosowanych w rejestrach w zakresie telekomunikacji, przy określaniu rodzaju dostarczanej sieci telekomunikacyjnej, przedsiębiorca wskazuje, czy dostarcza: stacjonarną publiczną sieć telekomunikacyjną, ruchomą publiczną sieć telekomunikacyjną, ruchomą publiczną sieć telekomunikacyjną nieposiadającą własnej infrastruktury radiowej itd. Zgodnie natomiast z wytycznymi BEREC z dnia 6 grudnia 2019 r. dotyczącymi wzoru zgłoszenia, przedsiębiorca telekomunikacyjny obowiązany będzie do wskazania, czy dostarczana przez niego sieć telekomunikacyjna stanowi: kabel parowy-miedziany, kabel koncentryczny, światłowód, itd.</p> <p>W celu zapewnienia jednolitości danych w rejestrze PT, jak również w prowadzonym przez BEREC rejestrze dostawców sieci i usług łączności elektronicznej, celowe jest zatem zobowiązanie przedsiębiorców telekomunikacyjnych wpisanych do rejestru PT przed wejściem w życie Pke, aby ponownie przekazali dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 Pke.</p>	
40.	art. 52 ust. 6	UKE	W projektowanym przepisie zawarte jest nieprawidłowe odesłanie do art. 323 ust. 1 Pke, zamiast do art. 302 Pke.	Uwaga uwzględniona
41.	art. 57, 58, 60 oraz 65	UKE	W odniesieniu do niniejszych przepisów niejasne jest utrzymanie w mocy jedynie tych decyzji wydanych na podstawie uchylanego Prawa telekomunikacyjnego, które dotyczą problematyki gospodarki częstotliwościami oraz zasobami numeracji.	Uwaga do uwzględnienia prośba do UKE o wskazanie decyzji wymagających uwzględnienia.
42.	Art. 66 ust. 2	UOKiK	<p>Art. 66 ust. 2 projektu ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej</p> <p>Zgodnie z treścią zaproponowanego przepisu zwrot nie będzie miał zastosowania do środków wpłaconych przed dniem wejścia w życie ustawy. Korzystne z punktu widzenia ochrony konsumentów byłoby rozszerzenie ww. obowiązku i objęcie zwrotem również środków wpłaconych maksymalnie w okresie roku (ewentualnie pół roku) przed dniem wejścia w życie PKE. Takie rozwiązanie byłoby tożsame z okresem jaki ustawa przyznaje abonentowi na złożenie wniosku o zwrot środków.</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Przepis został uchylony. Projektodawca odstąpił od skracania zawartych umów, jednocześnie nie wprowadzono vacatio legis dla art. 265 PKE, który stanowi, że umowy z konsumentami nie mogą być</p>

				zawarte na okres dłuższy niż 24 miesiące.
43.	Art. 66 ust. 3	UOKIK	<p>Zgodnie z art. 66 ust. 3 projektu ustawy automatycznemu skróceniu okresu oznaczonego do 24 miesięcy podlegają umowy spełniające łącznie dwa warunki: a. zawarcie umowy na okres dłuższy niż 24 miesiące nastąpiło przed wejściem w życie ustawy PKE, b. 24 miesięczny okres nie upłynął na dzień wejścia w życie ustawy PKE. W związku z powyższym wydaje się, że zgodnie z zamiarem projektodawcy skróceniu nie ulegnie zatem umowa spełniająca warunek a, w przypadku której na dzień wejścia w życie ustawy PKE upłynął okres 24-miesięczny lub dłuższy. Przykładowo, jeśli w dniu wejścia w życie ustawy PKE biegnie 25 miesiąc umowy, która została zawarta na 36 miesięcy, czas oznaczony, na jaki zawarta została umowa nie ulegnie zmianie. Interpretacja tego przepisu może jednak rodzić wątpliwości, stąd wskazane byłoby jego doprecyzowanie oraz przedstawienie jego wykładni w uzasadnieniu do projektu. Rozwiązanie polegające na automatycznym skróceniu okresu oznaczonego do 24 miesięcy w przypadku już zawartych umów (co do których nie minął jeszcze okres 24 miesięcy od zawarcia umowy) może generować istotne problemy w praktyce, dlatego co najmniej w uzasadnieniu wskazane byłoby doprecyzowanie zasad, na jakich ma się ono odbywać. Automatyczne skrócenie okresu oznaczonego może bowiem powodować trudności w ewentualnych rozliczeniach pomiędzy konsumentem a dostawcą usług. Z jednej strony, jeśli zawarcie umowy na 36 miesięcy wiązało się także z zakupem telekomunikacyjnego urządzenia końcowego na raty, konsument będzie musiał je opłacać niezależnie od skrócenia okresu oznaczonego umowy. Dla konsumenta korzystniejsze może zatem być dokończenie zawartej umowy zgodnie z jej warunkami. Z reguły im dłuższy okres, na jaki konsument zawiera umowę, tym lepsza oferta dostawcy usług w tym zakresie i niższa opłata abonamentowa. W skrajnym przypadku konsument może utracić możliwość skorzystania z okresu, w którym nie musi płacić abonamentu (najczęstszym rozwiązaniem jest udzielenie darmowego okresu korzystania z usług na początku umowy – np. przez pierwsze 3 miesiące, ale nie można wykluczyć także innego wariantu promocji stosowanych przez dostawców usług). Z drugiej strony, na gruncie projektowanych przepisów istotne problemy może także rodzić kwestia zwrotu ulgi (jeśli została udzielona) i ewentualnych zasad jej rozliczenia pomiędzy konsumentem a przedsiębiorcą, zarówno w przypadku rozwiązania umowy przed terminem, na jaki została zawarta, jak i w wyniku upływu 24 miesięcy (umowy skrócone). W przypadku umów rozwiązywanych przez konsumenta przed upływem 24 miesięcy nie jest jasne, czy ulga ulega proporcjonalnemu rozliczeniu, tak jakby umowa od początku zawarta była na 24 miesiące czy też powinna zostać na nowo skalkulowana. W przypadku zaś umów skróconych wykonanych do końca 24-miesięcznego okresu oznaczonego może</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Przepis uchylono. Do usług DCB będzie miało zastosowanie 6 miesięczne vacatio legis. W tym czasie dostawcy muszą uzyskać zgodę na świadczenie usług DCB.</p>

			<p>budzić wątpliwości, czy intencją projektodawcy było przyjęcie, że ulga została skonsumowana w krótszym okresie umowy, czy też, że podlega ona rozliczeniu. W tym drugim scenariuszu w ocenie Prezesa Urzędu za niekorzystną z punktu widzenia konsumentów należałoby uznać sytuację, w której dostosowanie przez przedsiębiorcę umowy do nowych przepisów (tj. skrócenie okresu oznaczonego umowy) powodowałoby obowiązek zwrotu przez konsumenta udzielonej mu ulgi za okres, w którym umowa nie będzie wykonywana, na co konsumenci nie będą mieli wpływu. W tej sytuacji korzystniejszym rozwiązaniem byłoby umożliwienie wykonania umowy do końca. Wobec powyższego przepisy przejściowe powinny zostać doprecyzowane i jednoznacznie wyjaśniać opisane wątpliwości w ww. zakresie</p>	
44.	Art 66 ust. 4	UOKiK	<p>Art. 66 ust. 4 ustawy wprowadzającej - _przejściowe świadczenie bez uzyskania zgody na trwałym nośniku. Zgodnie z tym przepisem przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie projektu ustawy PKE, dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji elektroniczne może świadczyć usługę dodatkowego obciążenia rachunku bez uzyskania zgody, o której mowa w art. 308 ust. 1, chyba że abonent wyraził sprzeciw. Powyższa regulacja może nie chronić konsumentów w sposób wystarczający. Wskazane byłoby określenie sposobu (oraz terminu), w jaki dostawcy poinformują abonentów o możliwości wyrażenia sprzeciwu, tak aby konsumenci mieli realną możliwość skorzystać z tego uprawnienia (np. wraz z dostosowaniem warunków umów do nowych regulacji).</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p>
45.	Art. 66 ust. 5	UOKiK	<p>Zgodnie z art. 66 ust. 5 projektu ustawy dostawca usług telekomunikacyjnych ma obowiązek dostosowania obowiązujących umów o świadczenie usług do przepisów ustawy w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy PKE. Z uzasadnienia do projektu nie wynika jednak, jaki powinien być zakres „dostosowania”. W szczególności nie jest jasne, czy intencją projektodawcy było umożliwienie przedsiębiorcom zmiany wysokości udzielonej ulgi (podwyższenie jej) ze względu na zmianę sposobu rozliczeń między konsumentem a przedsiębiorcą w sytuacji rozwiązania umowy przez tego pierwszego przed okresem, na jaki została zawarta. Takie rozwiązanie z punktu widzenia ochrony konsumentów byłoby niekorzystne. Z uwagi na art. 268 ust. 3 projektu PKE sposób naliczania kwoty, jaką konsument musi zwrócić przedsiębiorcy w przypadku wypowiedzenia umowy przed upływem okresu oznaczonego, ulegnie istotnej zmianie. W konsekwencji, chcąc obejść ograniczenia wprowadzone przez PKE, przedsiębiorcy mogą być zainteresowani podwyższeniem dotychczasowo udzielonych ulg, tak aby zrekompensować mniej korzystne rozliczanie ulg wprowadzone przez PKE. W opisanym zakresie przepisy przejściowe powinny zostać doprecyzowane i jednoznacznie</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona Przepis został uchylony. Projektodawca odstąpił od skracania zawartych umów, jednocześnie nie wprowadzono vacatio legis dla art. 265 PKE, który stanowi, że umowy z konsumentami nie mogą być zawarte na okres dłuższy niż 24 miesiące.</p>

			roziewać wskazane wątpliwości. Jak stanowi art. 66 ust. 1 projektu ustawy do umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy PKE stosuje się przepisy tej ustawy. Jednocześnie jednak - zgodnie z art. 66 ust. 5 projektu ustawy - dostawcy usług telekomunikacyjnych dostosowują obowiązujące umowy o świadczenie usług do przepisów ustawy w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy PKE. W związku z powyższym powstaje wątpliwość, jakie zasady będą obowiązywać konsumentów w okresie, w którym wiążące umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nie ulegną jeszcze dostosowaniu do nowych przepisów. W konsekwencji za wskazane należy uznać doprecyzowanie przepisów przejściowych w celu wyeliminowania ww. wątpliwości.	
46.	Art. 78	UKE	Przepis ten budzi wątpliwości, bo dotyczy stosunków cywilnoprawnych, a nie procedury rozstrzygania sporu. Co więcej, wymóg, aby wniosek był rozpatrywany na podstawie przepisów Megaustawy w brzmieniu dotychczasowym może oznaczać, że potencjalny zobowiązany będzie musiał kontynuować negocjacje względem obowiązku, który przestał go już wiązać, ponieważ zmieniły się w tym zakresie przepisy ustawy. Projektowany przepis wymaga, aby negocjacje były prowadzone na dotychczasowych zasadach. Jednak wniosek o rozstrzygnięcie sporu na ich tle musiałby zostać rozpatrzony już na nowych zasadach, ponieważ nie zostało jeszcze wszczęte postępowanie administracyjne, więc sytuacja ta nie jest objęta hipotezą art. 79 uwPke. Takie rozwiązanie może być niekorzystne dla strony żądającej zapewnienia dostępu, bo może się okazać, że prawidłowe prowadzenie negocjacji będzie skutkowało pozostawieniem wniosku bez rozpoznania albo wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania ze względu na nowe brzmienie przepisów materialnych (np. art. 30 ust. 1 i 3 Megaustawy, art. 153 Pke).	Uwaga uwzględniona
47.	Art. 79	UKE	Projektowany art. 79 uwPke stanowi, że do postępowań wszczętych na podstawie art. 13 ust. 2, art. 22, art. 27, art. 30 ustawy zmienianej w art. 30 (Megaustawy), i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 (Pke), stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1 (Pke). Z zaproponowanego brzmienia art. 79 uwPke nie wynika jednak, że do ww. postępowań należy zastosować przepisy Megaustawy w nowym brzmieniu. Ponadto, celowe jest uzupełnienie projektowanej regulacji o przepis przejściowy na wzór art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw, w którym wskazano, że wymóg stosowania nowych przepisów nie obejmuje warunków formalnych złożenia wniosku.	Uwaga uwzględniona

48.	Art. 81	UKE	Projektowany przepis jest zbędny, bowiem informacje, o których w nim mowa zostały już przekazane Prezesowi UKE na podstawie obowiązującego art. 179 ust. 8 Prawa telekomunikacyjnego albo zostaną one przekazane Prezesowi UKE przez przedsiębiorców, o których mowa w art. 51 Pke na podstawie art. 58 ust. 1 Pke. Na podstawie art. 58 ust. 1 Pke informacje te zostaną również przekazane przez przedsiębiorców, o których mowa w art. 53 Pke.	Uwaga do dyskusji na konferencji uzgodnieniowej
49.	Art. 86	UKE	Urząd dostrzega potrzebę dodatkowego, czasowego utrzymania w mocy przepisów wykonawczych wydanych na podstawie: - art. 175d Pt (do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 39 ust. 4 Pke) - art. 177 ust. 6 Pt (do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 49 ust. 3 Pke) - art. 180a ust. 4 (do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 55 ust. 8 Pke) - art. 182 (do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 54 ust. 2 Pke).	Uwaga uwzględniona Art. 175d przeniesiony do uKSC
50.	Art. 86 pkt 3	UKE	Przepis należy usunąć, gdyż utrzymuje on w mocy rozporządzenie wydane na podstawie art. 13 ustawy Prawo telekomunikacyjne do czasu wydania rozporządzenia na podstawie art. 17 Pke, podczas gdy art. 17 Pke nie zawiera delegacji do wydania rozporządzenia (wzór wniosku o wpis do rejestru PT, rejestru JST oraz zmianę lub wykreślenie wpisu w tych rejestrach określi Prezes UKE w formie dokumentu elektronicznego wnoszonego na elektroniczną skrzynkę podawczą Prezesa UKE, przy użyciu formularza elektronicznego).	Uwaga do uwzględnienia
51.	Art. 88 ust. 1	UKE	W celu uniknięcia ewentualnych wątpliwości co do trwałości kadencji Prezesa UKE proponuje się uzupełnić brzmienie przepisu ust. 1 o wskazanie, że Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej „pozostaje na stanowisku do czasu upływu kadencji, na którą został powołany”.	Uwaga nieuwzględniona Przedstawiona regulacja jest nadmiarowa.
52.	Art. 89 ust. 2	UKE	Przepis zawiera błędne odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 231 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (przepis art. 231 dotyczy przeniesienia przez pracodawcę do odpowiedniej pracy pracownika, który stał się niezdolny do wykonywania dotychczasowej pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej i nie został uznany za niezdolnego do pracy w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych). Zasadnym wydaje się zawarcie w tym miejscu odesłania do odpowiedniego stosowania art. 23 ¹ Kodeksu pracy.	Uwaga uwzględniona Błąd wynikał z formatowania

53.	Art. 92	UKE	<p>Niejasne jest dlaczego Prezes UKE ma sporządzić raport, o którym mowa w art. 382 ust. 3 oraz sprawozdanie, o którym mowa w art. 198 ust. 6 Pke, za rok 2021 r. na podstawie przepisów Prawa telekomunikacyjnego, w sytuacji gdy od początku 2021 roku (zgodnie z art. 94) będzie obowiązywała już ustawa Pke. W związku z tym niejasnym jest również, przepisy której ustawy będą miały zastosowanie do sporządzania przez Prezesa UKE ww. dokumentów za rok 2020. Dodatkowo należy zauważyć, iż w przepisie zawarto błędne odesłania do art. 382 ust. 3 Pke zamiast do art. 382 ust. 2 oraz do art. 198 ust. 6 Pke zamiast do art. 198 ust. 5.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. w związku z tym, że PKE nie wejdzie w życie z początkiem 2021 r. w przepisach przejściowych przyjęto, że Prezes UKE będzie sporządzał raport o stanie rynku (art. 382 ust. 2 PKE) oraz sprawozdanie z działalności regulacyjnej (art. 377 ust. 1) zgodnie z dotychczasowymi przepisami, a więc na podstawie Pt. W art. 92 błędnie wskazano raport, o którym mowa w art. 198 PKE (dot. stosowania opłat za zakańczanie połączeń głosowych w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych), właściwy jest raport z art. 377 ust. 1 PKE (raport o stanie rynku).</p> <p>Uwagi w zakresie odesłań zostaną uwzględnione.</p>
54.	Art. 94	UKE	<p>Należy uzupełnić projektowany przepis o wskazanie, że również art. 30 pkt 23 lit. a projektowanej ustawy, dotyczący przekazywania w ramach inwentaryzacji informacji o planowanej infrastrukturze telekomunikacyjnej i publicznych sieciach telekomunikacyjnych, które zapewnią lub umożliwią zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s w ciągu 3 lat, wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r. Ustalenie odmiennego terminu wejścia w życie ww. przepisu wynika z konieczności zapewnienia czasu na przygotowanie się do realizacji nowego obowiązku przez podmioty obowiązane oraz konieczności dostosowania systemu do zbierania rozszerzonego zakresu danych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Projektowane zmiany w zakresie inwentaryzacji wejdą w życie odpowiednio na zasadach określonych w ustawie wprowadzającej oraz w nowelizacji Megaustawy z 2019 r. Niemniej obowiązek raportowania planów inwestycyjnych zaktualizuje się</p>

				po raz pierwszy dopiero za II półrocze 2021 roku i będzie musiał być wykonany po raz pierwszy do 28 lutego 2022 r., co wynika z wzajemnej relacji terminów wykonania nowych obowiązków inwentaryzacji do projektowanego terminu wejścia w życie przepisów ustawy.
55.	Art. 94	UKE	Należy uzupełnić projektowany przepis poprzez wskazanie, że oprócz zmiany ujętej w art. 30 pkt 23 lit. d, również inne zmiany związane z tym, że dane inwentaryzacyjne będą przekazywane w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2 Megaustawy, wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r. Dotyczy to w szczególności art. 29b ust. 3 Megaustawy, który również wymaga zmiany w ww. zakresie, a nie jest zmieniany przedmiotowym projektem.	Uwaga uwzględniona
Uzasadnienie				
OSR				

TABELA ZGODNOŚCI
07.11.2022

TYTUŁ USTAWY		Projekt ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾		Wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 321/36 z 17.12.2018);		
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	
		T / N		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 321/36 z 17.12.2018)		
Art. 1	Przedmiot, zakres stosowania i cele			
Art. 1 ust. 1	1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zharmonizowane ramy prawne regulujące sieci łączności elektronicznej, usługi łączności elektronicznej, urządzenia i usługi towarzyszące i niektóre aspekty urządzeń końcowych. Określa ona zadania krajowych organów regulacyjnych i, w stosownych przypadkach, innych właściwych organów oraz zbiorów procedur w celu zapewnienia zharmonizowanego stosowania ram prawnych w obrębie Unii.	N		
Art. 1 ust. 2	2. Celami niniejszej dyrektywy są: a) wdrożenie rynku wewnętrznego w dziedzinie sieci i usług łączności elektronicznej	N		

	<p>prowadzące do realizacji i rozpowszechniania sieci o bardzo dużej przepustowości, powstania zrównoważonej konkurencji, interoperacyjności usług łączności elektronicznej, dostępności, bezpieczeństwa sieci i usług oraz korzyści dla użytkownika końcowego; oraz</p> <p>b) zapewnienie świadczenia w całej Unii publicznie dostępnych, przystępnych cenowo usług dobrej jakości poprzez skuteczną konkurencję i wybór, aby sprostać sytuacjom, w których rynek nie zaspokaja w sposób zadowalający potrzeb użytkowników końcowych, w tym użytkowników z niepełnosprawnościami, tak aby mieli oni dostęp do usług na równi z innymi użytkownikami końcowymi oraz ustanowić niezbędne prawa użytkowników końcowych.</p>			
Art. 1 ust. 3	<p>3. Postanowienia niniejszej dyrektywy pozostają bez uszczerbku dla:</p> <p>a) wymogów określonych w przepisach prawa krajowego zgodnie z prawem Unii lub w przepisach prawa Unii dotyczących usług świadczonych przy użyciu sieci i usług łączności elektronicznej;</p> <p>b) środków wprowadzanych na szczeblu Unii lub na szczeblu krajowym zgodnie z prawem Unii, niezbędnych do realizacji celów leżących w interesie ogólnym, w szczególności związanych z ochroną danych osobowych i prywatności, regulacjami dotyczącymi treści programów i polityką audiowizualną;</p> <p>c) działań podejmowanych przez państwa członkowskie do celów zachowania porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego oraz obronności;</p>	N		

	d) przepisów rozporządzeń (UE) nr 531/2012 i (UE) 2015/2120 oraz dyrektywy 2014/53/UE.			
Art. 1 ust. 4	4. Komisja, Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej („BEREC”) i organy, których to dotyczy zapewniają zgodność ich przetwarzania danych osobowych z unijnymi przepisami w zakresie ochrony danych.	N		
Art. 2	Definicje Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:	T	Art. 2	Art. 2. Określenia użyte w ustawie oznaczają: (...)
Art. 2 pkt 1	„sieć łączności elektronicznej” oznacza systemy transmisyjne, niezależnie do tego, czy opierają się na stałej infrastrukturze lub scentralizowanym zarządzaniu zasobami, oraz, w stosownych przypadkach, urządzenia przełączające lub routinguowe oraz inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają przekazywanie sygnałów przewodowo, za pomocą radia, środków optycznych lub innych rozwiązań wykorzystujących fale, w tym sieci satelitarnych, stacjonarnych (komutowanych i pakietowych, w tym internetu) i sieci ruchomych, elektroenergetycznych systemów kablowych, w zakresie, w jakim są one wykorzystywane do przekazywania sygnałów, w sieciach nadawania radiowego i telewizyjnego oraz sieciach telewizji kablowej, niezależnie od rodzaju przekazywanej informacji;	T	Art. 2 pkt 58 i 42	Art. 2 pkt 58 i 42 58) sieć telekomunikacyjna – systemy transmisyjne, a także urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają przekazywanie sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, niezależnie od rodzaju przekazywanej informacji; 42) publiczna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną wykorzystywaną głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych
Art. 2 pkt 2	„sieć o bardzo dużej przepustowości” oznacza albo sieć łączności elektronicznej, która w całości składa się z elementów światłowodowych co najmniej na odcinku do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi, albo sieć łączności elektronicznej, która	T	Art. 2 pkt 57	57) sieć o bardzo dużej przepustowości – publiczną sieć telekomunikacyjną: a) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi, b) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do stacji bazowej, lub

	jest w stanie zapewnić w typowych warunkach panujących w czasie największego natężenia ruchu podobną wydajność sieci pod względem dostępnego pasma „w górę” i „w dół” łącza, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności; wydajność sieci można uznać za podobną bez względu na to, czy doświadczenia użytkownika końcowego różnią się w zależności od z natury różnych cech charakterystycznych nośnika danych, za pomocą którego sieć ostatecznie łączy się z punktem zakończenia sieci;			c) która umożliwia świadczenie usługi dostępu do internetu w typowych warunkach panujących w czasie największego ruchu w sieci, o podobnych parametrach jakościowych jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. a - w przypadku sieci stacjonarnej lub jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. b - w przypadku sieci bezprzewodowej; podobne parametry jakościowe usługi dostępu do internetu odnoszą się do: pobierania i wysyłania danych, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności, a ich wartości spełniają wymagania określone w wytycznych Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej wydanych na podstawie art. 82 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36);
Art. 2 pkt 3	„rynkami ponadnarodowymi” oznaczają rynki zdefiniowane zgodnie z art. 65 obejmujące Unię lub znaczną jej część, znajdujące się w więcej niż jednym państwie członkowskim;	T	Art. 198 ust. 1, 2	Art. 198. 1. Prezes UKE może wraz z co najmniej jednym organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego wystąpić do BEREC z uzasadnionym wnioskiem o przeprowadzenie analizy potencjalnego rynku ponadnarodowego obejmującego Unię Europejską lub znaczną jej część i znajdującego się w więcej niż jednym państwie członkowskim. 2. W przypadku rynku właściwego określonego w decyzji Komisji Europejskiej jako rynek ponadnarodowy Prezes UKE przeprowadza wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, jego analizę.
Art. 2 pkt 4	„usługa łączności elektronicznej” oznacza usługę zazwyczaj świadczoną za wynagrodzeniem za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej, która obejmuje, z wyjątkiem usług związanych z zapewnianiem albo wykonywaniem kontroli treści przekazywanych przy wykorzystaniu sieci lub usług łączności elektronicznej, następujące rodzaje usług: a) „usługę dostępu do internetu” zdefiniowaną w art. 2 akapit drugi pkt 2 rozporządzenia (UE) 2015/2120; b) „usługę łączności interpersonalnej”; oraz	T	Art. 2 pkt 76 , pkt 43, pkt 80, 46, 68, 69, 39, 40,	76) usługa komunikacji elektronicznej – usługę świadczoną za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, zwykle za wynagrodzeniem, z wyłączeniem usług związanych z zapewnianiem albo wykonywaniem kontroli treści przekazywanych przy wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej, obejmującą: a) usługę dostępu do internetu w rozumieniu art. 2 akapit drugi pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 310 z 26.11.2015, str. 1–18, z późn. zm.), b) usługę komunikacji interpersonalnej,

	<p>c) usługi polegające całkowicie lub częściowo na przekazywaniu sygnałów, takie jak usługi transmisyjne stosowane na potrzeby świadczenia usług łączności maszyna–maszyna oraz na potrzeby nadawania</p>			<p>c) usługę polegającą całkowicie lub głównie na przekazywaniu sygnałów, w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przesyłanie sygnałów w ramach komunikacji interpersonalnej niezależnie od stosowanej technologii, – usługę transmisyjną stosowaną na potrzeby świadczenia usług komunikacji maszyna – maszyna oraz na potrzeby nadawania; <p>43) publicznie dostępna usługa komunikacji elektronicznej – usługę komunikacji elektronicznej dostępną dla ogółu użytkowników;</p> <p>80) usługa telekomunikacyjna – usługę komunikacji elektronicznej, o której mowa w pkt 76 lit. a lub c lub pkt 78 lit. a;</p> <p>46) publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna – usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników;</p> <p>68) świadczenie usług komunikacji elektronicznej – świadczenie usług telekomunikacyjnych lub usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów;</p> <p>69) świadczenie usług telekomunikacyjnych – wykonywanie usług za pomocą własnej sieci, z wykorzystaniem sieci innego operatora lub sprzedaż we własnym imieniu i na własny rachunek usługi telekomunikacyjnej wykonywanej przez innego dostawcę usług telekomunikacyjnych;</p> <p>39) przedsiębiorca komunikacji elektronicznej – przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot świadczący publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów;</p> <p>40) przedsiębiorca telekomunikacyjny – przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, który wykonuje działalność gospodarczą polegającą na dostarczaniu publicznej sieci telekomunikacyjnej, świadczeniu powiązanych usług lub świadczeniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny, uprawniony do:</p> <p>a) świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, zwany jest „dostawcą usług telekomunikacyjnych”;</p>
--	--	--	--	--

				b) dostarczania publicznej sieci telekomunikacyjnej lub świadczenia powiązanych usług, zwany jest „operatorem”;
Art. 2 pkt 5	„usługa łączności interpersonalnej” oznacza usługę zazwyczaj świadczoną za wynagrodzeniem, która umożliwia bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej między skończoną liczbą osób, w ramach której osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach, natomiast nie obejmuje ona usług, które umożliwiają interpersonalną i interaktywną komunikację wyłącznie jako podrzędną funkcję dodatkową, która jest nieodłącznie związana z inną usługą;	T	Art. 2 pkt 78 i pkt 44	78) usługa komunikacji interpersonalnej – usługę umożliwiającą bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej między skończoną liczbą osób, gdzie osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach, z wyłączeniem usług, w których interpersonalna i interaktywna komunikacja stanowi wyłącznie funkcję podrzędną względem innej usługi podstawowej, w tym usługę, która: a) umożliwia realizację połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej wykorzystującą numery”, b) nie umożliwia realizacji połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów”; 44) publicznie dostępna usługa komunikacji interpersonalnej – usługę komunikacji interpersonalnej dostępną dla ogółu użytkowników;
Art. 2 pkt 6	„usługa łączności interpersonalnej wykorzystująca numery” oznacza usługę łączności interpersonalnej, która pozwala połączyć się z publicznie nadanymi zasobami numeracyjnymi, mianowicie numerem lub numerami z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji, albo która umożliwia połączenia z numerem lub numerami z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji;	T	Art. 2 pkt 78 lit a	78) usługa komunikacji interpersonalnej – usługę umożliwiającą bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej między skończoną liczbą osób, gdzie osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach, z wyłączeniem usług, w których interpersonalna i interaktywna komunikacja stanowi wyłącznie funkcję podrzędną względem innej usługi podstawowej, w tym usługę, która: a) umożliwia realizację połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej wykorzystującą numery”, b) b) (...)
Art. 2 pkt 7	„usługa łączności interpersonalnej niewykorzystująca numerów” oznacza usługę łączności interpersonalnej, która nie łączy się z publicznie nadanymi zasobami numeracyjnymi, mianowicie numerem lub numerami z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji, ani nie umożliwia połączenia z numerem lub numerami	T	Art. 2 pkt 78 lit b	78) usługa komunikacji interpersonalnej – usługę umożliwiającą bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej między skończoną liczbą osób, gdzie osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach, z wyłączeniem usług, w których interpersonalna i interaktywna komunikacja stanowi wyłącznie funkcję podrzędną względem innej usługi podstawowej, w tym usługę, która: a) (...)

	z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji;			b) b) nie umożliwia realizacji połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów”;
Art. 2 pkt 8	„publiczna sieć łączności elektronicznej” oznacza sieć łączności elektronicznej wykorzystywaną całkowicie lub głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, które wspierają przekazywanie informacji pomiędzy punktami zakończenia sieci;	T	Art. 2 pkt 42	42) publiczna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną wykorzystywaną głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
Art. 2 pkt 9	„punkt zakończenia sieci” oznacza fizyczne miejsce, w którym użytkownik końcowy otrzymuje dostęp do publicznej sieci łączności elektronicznej i które w przypadku sieci stosujących przełączanie lub przekierowywanie identyfikuje się za pomocą konkretnego adresu sieciowego i może być łączone z numerem lub nazwiskiem użytkownika końcowego;	T	Art. 2 pkt 89	89) zakończenie sieci – fizyczny punkt, w którym użytkownik końcowy otrzymuje dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej; w przypadku sieci stosujących komutację lub przekierowywanie zakończenie sieci identyfikuje się za pomocą konkretnego adresu sieciowego, który może być przypisany do numeru lub nazwy abonenta;
Art. 2 pkt 10	„urządzenia towarzyszące” oznaczają usługi towarzyszące, infrastrukturę fizyczną oraz inne urządzenia lub elementy związane z siecią łączności elektronicznej lub usługami łączności elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług lub które mogą służyć do tego celu i obejmują budynki lub wejścia do budynków, okablowanie budynków, anteny, wieże i inne konstrukcje wsporcze, kanały, przewody, maszty, studzienki i szafki;	T	Art. 2 pkt 38	38) powiązane zasoby – powiązane usługi, infrastrukturę techniczną, okablowanie między zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji, anteny i urządzenia, powiązane z siecią telekomunikacyjną lub usługami komunikacji elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, mogących służyć do tego celu;
Art. 2 pkt 11	„usługi towarzyszące” oznaczają takie usługi związane z siecią lub usługami łączności elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie, samoświadczenie lub automatyczne świadczenie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują systemy translacji numerów lub systemy	T	Art. 2 pkt 37	37) powiązane usługi – usługi powiązane z siecią telekomunikacyjną lub usługami komunikacji elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają świadczenie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują systemy translacji numerów lub systemy o równoważnych funkcjach, systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach, jak również inne usługi, w szczególności usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności;

	o równoważnych funkcjach, systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach, jak również inne usługi, takie jak usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności;			
Art. 2 pkt 12	„system dostępu warunkowego” oznacza wszelkie środki techniczne, system uwierzytelniający lub rozwiązania, które powodują, że dostęp do chronionych usług nadawania radiowego lub telewizyjnego w formie zrozumiałej jest uwarunkowany posiadaniem abonamentu lub innego, uprzednio uzyskanego indywidualnego zezwolenia;	T	Art. 2 pkt 64	64) system dostępu warunkowego – środki lub rozwiązania techniczne, powodujące, że dostęp do zrozumiałej formy zabezpieczonych transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych jest uwarunkowany posiadaniem abonamentu lub uprzednio uzyskanego indywidualnego zezwolenia;
Art. 2 pkt 13	„użytkownik” oznacza osobę fizyczną lub prawną korzystającą z publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej lub wnioskującą o świadczenie takich usług;	T	Art. 2 pkt 85	85) użytkownik – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi;
Art. 2 pkt 14	„użytkownik końcowy” oznacza użytkownika, który nie udostępnia publicznych sieci łączności elektronicznej ani publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej;	T	Art. 2 pkt 86	86) użytkownik końcowy – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi, dla zaspokojenia własnych potrzeb;
Art. 2 pkt 15	„konsument” oznacza jakąkolwiek osobę fizyczną korzystającą z publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej lub wnioskującą o świadczenie takich usług dla celów niezwiązanych z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemiosłem lub wykonywaniem zawodu;	T	Art. 2 pkt 20	20) konsument – osobę fizyczną wnioskującą o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub korzystającą z takich usług dla celów niezwiązanych bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub wykonywaniem zawodu;
Art. 2 pkt 16	„dostarczanie sieci łączności elektronicznej” oznacza ustanowienie, obsługę, kontrolowanie i dostarczanie takiej sieci;	T	Art. 2 pkt 5	5) dostarczanie sieci telekomunikacyjnej – przygotowanie sieci telekomunikacyjnej w sposób umożliwiający świadczenie w niej usług, jej eksploatację, nadzór nad nią lub zapewnianie dostępu telekomunikacyjnego;
Art. 2 pkt 17	„zaawansowane urządzenia telewizji cyfrowej” oznaczają dekodery przeznaczone do podłączania telewizorów albo zintegrowanych zestawów telewizji cyfrowej, zdolne do odbierania usług cyfrowej telewizji interaktywnej;	T	Art. 2 pkt 30 i pkt 31	30) odbiornik radiofonii cyfrowej – urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych, zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, a także demultiplekser i dekodery odbieranej usługi oraz antenę lub złącze antenowe;

				31) odbiornik sygnału telewizyjnego – urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji telewizyjnych zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, demultiplekser i dekodery odbieranej usługi oraz wyświetlacz obrazu albo niezawierające takiego wyświetlacza obrazu
Art. 2 pkt 18	„interfejs programu aplikacyjnego” lub „API” oznacza oprogramowanie interfejsu między aplikacjami, udostępnione przez nadawców lub dostawców usług oraz zasoby zaawansowanych urządzeń telewizji cyfrowej dla usług telewizji cyfrowej i radiowych;	T	Art. 2 pkt 15	15) interfejs programistyczny aplikacji – interfejs umożliwiający łączenie, współpracę, wymianę informacji między aplikacjami dostarczonymi przez nadawców lub dostawców usług a urządzeniami telewizji cyfrowej służącymi do przekazywania cyfrowych sygnałów umożliwiającymi świadczenie usług telewizyjnych lub radiofonicznych;
Art. 2 pkt 19	„przeznaczenie widma radiowego” oznacza wyznaczenie danego pasma widma radiowego do wykorzystywania w celu świadczenia jednego rodzaju lub kilku rodzajów służb radiokomunikacyjnych, w stosownych przypadkach na określonych warunkach;	T	Art. 62 ust. 1 i 2 Art. 2 pkt 59, 82, 83, 84	1. Przeznaczenie dla poszczególnych służb radiokomunikacyjnych częstotliwości lub zakresów częstotliwości, zwanych dalej „częstotliwościami”, oraz ich użytkowanie określa się w Krajowej Tabelicy Przeznaczeń Częstotliwości. 2. Częstotliwości mogą być użytkowane jako: 1) cywilne; 2) rządowe; 3) cywilno-rządowe. 59) służba radiokomunikacyjna – nadawanie, przesyłanie lub odbiór fal radiowych dla wypełnienia zadań określonych dla danej służby w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych; 82) użytkowanie cywilne – wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez podmioty inne niż podmioty będące użytkownikami rządowymi, w celu zaspokojenia potrzeb społecznych związanych z komunikacją bezprzewodową, realizowane w szczególności przez dostawców usług telekomunikacyjnych oraz nadawców radiofonicznych i telewizyjnych z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tabelicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania cywilnego; 83) użytkowanie cywilno-rządowe – wykonywanie służby radiokomunikacyjnej w celu zaspokojenia potrzeb społecznych związanych z komunikacją bezprzewodową, realizowane w szczególności przez dostawców usług telekomunikacyjnych oraz nadawców radiofonicznych i telewizyjnych, a także wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez użytkowników rządowych, z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tabelicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania cywilno-rządowego;

				84) użytkowanie rządowe – wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez użytkowników rządowych z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania rządowego, w szczególności dla takich celów jak: obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo i porządek publiczny oraz ochrona życia, zdrowia i mienia obywateli;
Art. 2 pkt 20	„szkodliwe zakłócenia” oznaczają zakłócenia, które zagrażają funkcjonowaniu usług radionawigacyjnych lub innych usług związanych z bezpieczeństwem lub które w inny sposób poważnie pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie zakłócają usługę radiokomunikacyjną odbywającą się zgodnie z obowiązującymi przepisami międzynarodowymi, unijnymi lub krajowymi;	T	Art. 2 pkt 67	67) szkodliwe zakłócenia – zakłócenia, które: a) zagrażają funkcjonowaniu służby radionawigacyjnej lub innej służby radiokomunikacyjnej związanej z bezpieczeństwem lub b) w sposób poważny pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie przerywają wykonywanie służby radiokomunikacyjnej działającej zgodnie z przepisami prawa
Art. 2 pkt 21	„bezpieczeństwo sieci i usług” oznacza zdolność sieci i usług łączności elektronicznej do odpierania, na danym poziomie pewności, wszelkich działań naruszających dostępność, autentyczność, integralność lub poufność tych sieci i usług, przechowywanych, przekazywanych lub przetwarzanych danych lub związanych z nimi usług oferowanych przez te sieci lub usługi łączności elektronicznej lub dostępnych za ich pośrednictwem;	T	ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (UD68)	2) <i>bezpieczeństwo sieci i usług komunikacji elektronicznej – zdolność sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej do odpierania, przy zakładanym poziomie ryzyka, wszelkich działań naruszających dostępność, autentyczność, integralność lub poufność:</i> a) <i>tych sieci lub usług,</i> b) <i>przetwarzanych danych i treści objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej,</i> c) <i>innych świadczonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej usług związanych z usługami komunikacji elektronicznej lub sieciami telekomunikacyjnymi tego przedsiębiorcy;</i>
Art. 2 pkt 22	„ogólne zezwolenie” oznacza ramy prawne określone przez państwo członkowskie zapewniające prawo świadczenia dostępu do sieci oraz usług łączności elektronicznej oraz określające szczególne obowiązki sektorowe, jakie mogą mieć zastosowanie w odniesieniu do wszystkich lub poszczególnych rodzajów sieci i usług łączności elektronicznej, zgodnie z niniejszą dyrektywą;	N	Przepisy ustawy Prawo komunikacji elektronicznej i aktów wykonawczych -	Art. 1. Ustawa określa: 1) zasady podejmowania, wykonywania i kontroli działalności polegającej na zapewnianiu komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „działalnością komunikacji elektronicznej”, obejmującej: a) świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, dostarczanie publicznych sieci telekomunikacyjnych, w tym sieci i usług służących rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów radiofonicznych i telewizyjnych, lub świadczenie powiązanych usług, zwanej dalej „działalnością telekomunikacyjną” oraz b) świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów;

			<p>całokształt regulacji</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) prawa i obowiązki przedsiębiorców komunikacji elektronicznej; 3) zasady zapewniania dostępu do lokalnej sieci radiowej i korzystania z tej sieci; 4) zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie komunikacji elektronicznej; 5) zasady uzyskiwania dostępu i korzystania z satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie, w ramach europejskiego systemu radionawigacji satelitarnej Galileo, oraz zarządzania tą usługą; 6) warunki gospodarowania częstotliwościami, zasobami orbitalnymi oraz zasobami numeracji; 7) prawa i obowiązki użytkowników urządzeń radiowych; 8) prawa i obowiązki użytkowników końcowych; 9) zasady dostępu telekomunikacyjnego oraz warunki regulowania rynków komunikacji elektronicznej; 10) wymagania, jakim powinny odpowiadać urządzenia radiowe; 11) warunki świadczenia usługi powszechnej; 12) wymagania dotyczące świadczenia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej i udogodnień w zakresie dostępu do publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej; 13) warunki przetwarzania danych, w tym danych osobowych, w ramach świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej oraz ochrony tajemnicy komunikacji elektronicznej; 14) funkcjonowanie organów właściwych w sprawach komunikacji elektronicznej, zasady ich współdziałania z innymi organami krajowymi oraz instytucjami Unii Europejskiej w zakresie regulacji komunikacji elektronicznej. <p>2. Nie stanowi działalności telekomunikacyjnej umożliwianie korzystania z publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej, jeżeli jest to działalność dodatkowa w stosunku do wykonywanej przez podmiot działalności głównej.</p>
Art. 2 pkt 23	„punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu” oznacza niewielkie urządzenie o niskiej mocy służące do bezprzewodowego dostępu do sieci, dysponujące małym zasięgiem i wykorzystujące widmo radiowe objęte obowiązkiem uzyskania zezwolenia lub widmo radiowe zwolnione z obowiązku uzyskania	T	<p>Art. 36 pkt 2 lit. a tiret czwarty ustawy wprowadzające</p> <p>Art. 36. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2410 oraz z 2020 r. poz. 471, 695 i 875) wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) w art. 2: <ol style="list-style-type: none"> a) w ust. 1: <ul style="list-style-type: none"> – po pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 11–13 w brzmieniu:

	zezwolenia lub też połączenie tych obu rodzajów widma, które może, być częścią publicznej sieci łączności elektronicznej, które może być wyposażone w antenę lub anteny o niskim oddziaływaniu na krajobraz i które pozwala użytkownikom uzyskać bezprzewodowy dostęp do sieci łączności elektronicznej, niezależnie od topologii tej sieci – ruchomej lub stałej;		j Pke w zakresie zmiany w art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy o wspieraniu rozwoju	„11) punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu – niewielkie urządzenie radiowe o małej mocy, wyposażone w jedną lub więcej anten o krótkim zasięgu i niskim oddziaływaniu na krajobraz, pozwalające użytkownikom uzyskać bezprzewodowy dostęp do sieci telekomunikacyjnej niezależnie od rodzaju tej sieci – ruchomej lub stacjonarnej, oraz posiadające cechy fizyczne i techniczne określone w aktach wykonawczych wydawanych przez Komisję Europejską, o których mowa w art. 57 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018 str. 36, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 164 oraz Dz. Urz. UE L 419 z 11.12.2020, str. 36);
Art. 2 pkt 24	„lokalna sieć radiowa” lub „RLAN” oznacza system dostępu bezprzewodowego o niskiej mocy i bliskim zasięgu, stwarzający niskie ryzyko zakłóceń dla innych tego typu systemów stosowanych w pobliżu przez innych użytkowników, wykorzystujący na zasadzie niewyłączości zharmonizowane widmo radiowe;	T	Art. 2 pkt 23	23) lokalna sieć radiowa – system dostępu bezprzewodowego o niskiej mocy i bliskim zasięgu, stwarzający niskie ryzyko zakłóceń dla innych tego typu systemów stosowanych w pobliżu przez innych użytkowników, wykorzystujący na zasadzie niewyłączości częstotliwości zharmonizowane;
Art. 2 pkt 25	„zharmonizowane widmo radiowe” oznacza widmo radiowe, którego dostępność i efektywne wykorzystanie uregulowano za pomocą zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznego środka wykonawczego zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE;	T	Art. 2 pkt 4	4) częstotliwości zharmonizowane – częstotliwości, których dostępność i efektywne wykorzystanie uregulowano za pomocą zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznego środka wykonawczego zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) (Dz. Urz. UE L 108 z 24 kwietnia 2002, str. 1–6....);
Art. 2 pkt 26	„współużytkowanie widma radiowego” oznacza dostęp dwóch lub więcej użytkowników do tych samych pasm widma radiowego na podstawie określonego mechanizmu współużytkowania, na które zezwolenie wydano w oparciu o ogólne zezwolenie, indywidualne prawa użytkownika widma radiowego lub ich kombinację, w tym podejścia regulacyjne, takie jak współdzielony dostęp, na który udzielono pozwolenia, mające na celu ułatwienie współużytkowania pasma widma radiowego, pod warunkiem zawarcia przez wszystkie	N/T	Brak konieczności przenie sienia definicji która zawiera w sobie de facto regulacje	Art. 85. 1. Dopuszcza się dokonywanie rezerwacji częstotliwości na rzecz kilku użytkowników. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji wydanej w trybie art. 86, ustala warunki współużytkowania częstotliwości, w szczególności w zakresie: 1) zapewnienia możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz; 2) przyznawania dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług. Art. 86. 1. Prezes UKE, w sprawach spornych dotyczących współużytkowania częstotliwości może, na wniosek użytkownika współużytkującego częstotliwości, w drodze postanowienia, nałożyć na użytkowników

	<p>zaangażowane strony wiążącej umowy, zgodnie z regułami współużytkowania uwzględnionymi w ich prawach użytkownika widma radiowego, tak aby zagwarantować wszystkim użytkownikom przewidywalne i rzetelne mechanizmy współużytkowania, bez uszczerbku dla stosowania przepisów prawa konkurencji;</p>		<p>merytoryczne Art. 85 ust. 1, 2, art. 86, art. 134</p> <p>współużytkujących częstotliwości, z wyjątkiem użytkowników rządowych, obowiązek podjęcia negocjacji dotyczących współużytkowania częstotliwości, określając jednocześnie termin ich zakończenia, nie dłuższy niż 30 dni, licząc od dnia wydania postanowienia.</p> <p>2. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 1, przez podmiot do tego obowiązany lub braku zawarcia przez strony porozumienia warunki współużytkowania częstotliwości określa na wniosek strony Prezes UKE, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości.</p> <p>3. W przypadku częstotliwości wykorzystywanych dla celów rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 2, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji w sprawie współużytkowania jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.</p> <p>4. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, zawierają stanowiska poszczególnych użytkowników w zakresie współużytkowania częstotliwości, ze wskazaniem kwestii, co do których strony nie doszły do porozumienia.</p> <p>5. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności.</p> <p>6. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może wydać na wniosek jednej ze stron decyzję, w której określa warunki współużytkowania częstotliwości do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu zgodnie z ust. 2.</p> <p>Art. 134. 1. Dopuszcza się dokonywanie przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników.</p> <p>2. W przypadku dokonywania przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników Prezes UKE może ustalić w przydziale częstotliwości warunki jego użytkowania.</p> <p>3. W sprawach spornych dotyczących współużytkowania częstotliwości Prezes UKE może, na wniosek podmiotu współużytkującego częstotliwości, w drodze postanowienia, nałożyć na współużytkowników częstotliwości, o których mowa w ust. 1, obowiązek podjęcia negocjacji dotyczących współużytkowania częstotliwości, określając jednocześnie termin ich zakończenia, nie dłuższy niż 30 dni, licząc od dnia wydania postanowienia.</p> <p>4. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 3, przez podmiot do tego obowiązany lub braku zawarcia przez strony porozumienia warunki współużytkowania częstotliwości określa, na wniosek strony, Prezes</p>
--	--	--	---

				<p>UKE, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości.</p> <p>5. Wnioski, o których mowa w ust. 3 i 4, powinny zawierać stanowiska poszczególnych użytkowników w zakresie współużytkowania częstotliwości, z wyszczególnieniem tych kwestii, co do których strony nie doszły do porozumienia.</p> <p>6. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni, dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności.</p> <p>7. W sprawach, o których mowa w ust. 2, Prezes UKE może wydać, na wniosek jednej ze stron, decyzję, w której określa warunki współużytkowania częstotliwości do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu zgodnie z ust. 3.</p>
Art. 2 pkt 27	<p>„dostęp” oznacza udostępnianie urządzeń lub usług innemu przedsiębiorstwu na określonych warunkach, na zasadzie albo wyłączności, albo braku wyłączności, na potrzeby świadczenia usług łączności elektronicznej, w tym świadczenia za ich pomocą usług społeczeństwa informacyjnego lub usług nadawania treści; obejmuje on między innymi: dostęp do elementów sieci i urządzeń towarzyszących, co może się wiązać z podłączeniem urządzeń za pomocą środków stacjonarnych lub niestacjonarnych (w szczególności obejmuje to dostęp do pętli lokalnej oraz urządzeń i usług niezbędnych do obsługi pętli lokalnej); dostęp do infrastruktury technicznej, w tym budynków, kanałów i masztów; dostęp do odpowiednich systemów oprogramowania, w tym do systemów wsparcia operacyjnego; dostęp do systemów informacyjnych lub baz danych na potrzeby przygotowywania zamówień, dostaw, zamawiania, konserwacji i reklamacji oraz fakturowania; dostęp do translacji numerów lub systemów o równoważnych funkcjach; dostęp do sieci stacjonarnych i ruchomych, w szczególności na potrzeby roamingu; dostęp do systemów dostępu</p>	T	Art. 2 pkt 7	<p>7) dostęp telekomunikacyjny – udostępnianie zasobów na rzecz przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej na potrzeby świadczenia usług komunikacji elektronicznej, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów, w tym infrastruktury technicznej, lokalnej pętli abonenckiej oraz obiektów i usług niezbędnych do obsługi lokalnej pętli abonenckiej, b) nieruchomości, w tym budynków, c) odpowiednich systemów oprogramowania, w tym do systemów wsparcia operacyjnego, d) systemów informacyjnych lub baz danych na potrzeby zamówień, dostaw, konserwacji i reklamacji oraz fakturowania, e) interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług, f) usług sieci wirtualnych oraz g) multipleksu, z uwzględnieniem, że udostępnienie multipleksu następuje na rzecz nadawcy;

	warunkowego na potrzeby usług telewizji cyfrowej oraz dostęp do usług sieci wirtualnych;			
Art. 2 pkt 28	„wzajemne połączenia” oznaczają specyficzny rodzaj dostępu realizowanego pomiędzy operatorami sieci publicznych w formie fizycznego i logicznego połączenia elektronicznego pomiędzy publicznymi sieciami łączności użytkowymi przez jedno i to samo albo inne przedsiębiorstwo celem umożliwienia użytkownikom jednego przedsiębiorstwa porozumiewania się z użytkownikami tego samego lub innego przedsiębiorstwa albo zapewnienia dostępu do usług innego przedsiębiorstwa, przy czym usługi takie są świadczone przez powyższe podmioty albo inne podmioty, które mają dostęp do sieci;	T	Art. 2 pkt 36	36) połączenie sieci – fizyczne i logiczne połączenie publicznych sieci telekomunikacyjnych użytkowanych przez tego samego lub różnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w celu umożliwienia użytkownikom korzystającym z usług lub sieci jednego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego komunikowania się z użytkownikami korzystającymi z usług lub sieci tego samego lub innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego albo dostępu do usług dostarczanych przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego;
Art. 2 pkt 29	„operator” oznacza przedsiębiorstwo udostępniające lub upoważnione do dostarczania publicznych sieci łączności elektronicznej albo urządzeń towarzyszących;	T	Art. 2 pkt 40 lit. b	40) przedsiębiorca telekomunikacyjny – przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, który wykonuje działalność gospodarczą polegającą na dostarczaniu publicznej sieci telekomunikacyjnej, świadczeniu powiązanych usług lub świadczeniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny, uprawniony do: <ul style="list-style-type: none"> a) (...) b) dostarczania publicznej sieci telekomunikacyjnej lub świadczenia powiązanych usług, zwany jest „operatorem”;
Art. 2 pkt 30	„pętla lokalna” oznacza fizyczną ścieżkę wykorzystywaną przez sygnały łączności elektronicznej łączącą punkt zakończenia sieci z przełącznicą albo równorzędnym urządzeniem w stacjonarnej publicznej sieci łączności elektronicznej;	T	Art. 2 pkt 21	21) lokalna pętla abonencka – fizyczny obwód łączący zakończenie sieci z punktem dystrybucji w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z przełącznicą główną lub równoważnym urządzeniem;
Art. 2 pkt 31	„połączenie” oznacza połączenie, które dochodzi do skutku za pośrednictwem publicznie dostępnej usługi łączności	T	Art. 2 pkt 35	35) połączenie głosowe – połączenie ustanowione za pomocą publicznie dostępnej usługi komunikacji interpersonalnej pozwalające na dwukierunkową komunikację głosową;

	interpersonalnej umożliwiającej dwustronną łączność głosową;			
Art. 2 pkt 32	„usługa łączności głosowej” oznacza publicznie dostępną usługę łączności elektronicznej dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń krajowych lub krajowych i międzynarodowych za pośrednictwem numeru lub numerów istniejących w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji;	T	Art. 2 pkt 77, 45	77) usługa komunikacji głosowej – usługę telekomunikacyjną dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń głosowych krajowych lub krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji; 45) publicznie dostępna usługa komunikacji głosowej – usługę telekomunikacyjną dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń głosowych krajowych lub krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji, dostępną dla ogółu użytkowników;
Art. 2 pkt 33	„numer geograficzny” oznacza numer istniejący w krajowym planie numeracji, w którym część jego struktury cyfrowej zawiera informację o znaczeniu geograficznym wykorzystywaną do przekierowywania wywołań tam, gdzie fizycznie mieści się punkt zakończenia sieci;	T	Art. 2 pkt 28	28) numer geograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, w którym część ciągu cyfr zawiera wskaźnik obszaru geograficznego, wykorzystywany do kierowania połączeń do stałej lokalizacji zakończenia sieci
Art. 2 pkt 34	„numer niegeograficzny” to numer istniejący w krajowym planie numeracji niebędący numerem geograficznym, taki jak numery komórkowe, bezpłatne oraz o podwyższonej opłacie;	T	Art. 2 pkt 29	29) numer niegeograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, który nie zawiera ciągu cyfr określającego wskaźnik obszaru geograficznego, w szczególności numer zakończenia ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, numer, do którego połączenia są bezpłatne albo numer wykorzystywany do świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem
Art. 2 pkt 35	„usługi pełnej konwersacji wideo i tekstowej” oznaczają multimedialną usługę konwersacji w czasie rzeczywistym, która zapewnia dwukierunkowy symetryczny przesył wideo, tekstu i głosu w czasie rzeczywistym między użytkownikami w co najmniej dwóch miejscach;	N		W EKŁE definicja ta występuje jedynie raz w art. 85 ust. 4, którego brzmienie ma charakter warunkowy (w stosownych przypadkach, w razie konieczności). Pke nie odwołuje się do pełnej konwersacji stosując bardziej ogólny i pojemny zwrot „dostęp równoważny”.
Art. 2 pkt 36	„publiczny punkt przyjmowania zgłoszeń o wypadkach” lub „PSAP” oznacza fizyczną lokalizację, która jako pierwsza przyjmuje zgłoszenia alarmowe pod nadzorem organu	T	Art. 3 ust. 1 i 2 ustawy o systemi	Art. 3 1. Tworzy się system powiadamiania ratunkowego, zwany dalej „systemem”. 2. System składa się z centrów powiadamiania ratunkowego, zwanych dalej „centrami”, tworzących jednolity system do obsługi zgłoszeń alarmowych, kierowanych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999, umożliwiający

	publicznego lub prywatnej organizacji uznanej przez państwo członkowskie;		e powiad amiania ratunko wego. Centra powiad aminia ratunko wego to krajow y odpowi ednik PSAP.	przekazanie zgłoszenia alarmowego w celu zaangażowania właściwych zasobów ratowniczych.
Art. 2 pkt 37	„najwłaściwszy publiczny punkt przyjmowania zgłoszeń o wypadkach” oznacza PSAP wyznaczony przez odpowiedzialne organy do przyjmowania zgłoszeń alarmowych z określonego obszaru lub zgłoszeń alarmowych określonego rodzaju;	T	Art. 8 ustawy o systemi e powiad amiania ratunko wego; Art. 41 ustawy Przepis y wprowa dzające ustawę – Prawo komuni kacji elektro nicznej – w zakresie zmiany	Art. 8 1. Do zadań centrum należy: 1) obsługa zgłoszeń alarmowych, z wyłączeniem systemów sygnalizacji pożarowej, o których mowa w ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. z 2018 r. poz. 620 i 1669 oraz z 2019 r. poz. 730), w tym: a) odbiór zgłoszenia alarmowego, b) powiązanie zgłoszenia alarmowego z danymi teleadresowymi miejsca zgłoszenia oraz jego pozycją geograficzną, ustalonymi w oparciu o dane pochodzące z sieci telekomunikacyjnych oraz o informacje z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeśli zapewnia ono taką możliwość, c) wybór odpowiedniej grupy podmiotów, do której zostaną skierowane zgromadzone dane o zgłoszeniu alarmowym, d) przekazanie, gdy zachodzi taka potrzeba, zgromadzonych danych drogą elektroniczną z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, a w uzasadnionych przypadkach wraz z przekierowaniem połączenia telefonicznego, zgodnie z kwalifikacją zgłoszenia, do Policji, Państwowej Straży Pożarnej, dysponentów zespołów ratownictwa medycznego lub do podmiotów, których numery telefoniczne są obsługiwane w ramach systemu, e) wymiana danych o zgłoszeniach alarmowych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym, zgodnie z zakresem określonym na podstawie art. 5 ust. 6 pkt 4 oraz art. 13 ust. 3 pkt 3, z Policją, Państwową Strażą Pożarną,

			art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego	dysponentami zespołów ratownictwa medycznego lub innymi podmiotami, których numery telefoniczne są obsługiwane w ramach systemu.
Art. 2 pkt 38	„zgłoszenie alarmowe” oznacza zgłoszenie dokonane przez użytkownika końcowego do PSAP za pośrednictwem usług łączności interpersonalnej w celu zwrócenia się do służb ratunkowych o pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych i otrzymania tej pomocy;	T	Art. 2 pkt 1 ustawa o systemie powiadamiania ratunkowego	Art. 2 Ilekroć w ustawie jest mowa o: 1) zgłoszeniu alarmowym - należy przez to rozumieć informację o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia nagłego zagrożenia życia lub zdrowia, w tym aktu przemyśli, a także nagłego zagrożenia środowiska lub mienia oraz zagrożeń bezpieczeństwa i porządku publicznego, kierowaną do numerów obsługiwanych w ramach systemu powiadamiania ratunkowego, przez dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych, z zewnętrznych systemów monitoringu albo z wykorzystaniem środków komunikacji, które umożliwiają niezwłoczne przekazanie tej informacji do centrum powiadamiania ratunkowego;
Art. 2 pkt 39	„służba ratunkowa” oznacza służbę uznaną przez dane państwo członkowskie za pełniącą taką funkcję i zapewniającą natychmiastową i szybką pomoc w szczególności w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia, zdrowia publicznego lub bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa osób fizycznych, własności prywatnej lub publicznej lub też środowiska, zgodnie z prawem krajowym;	T/N		W przepisach krajowych funkcjonuje pojęcie „służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy”, które nie jest całościowo definiowane. Zakres tego pojęcia jest ustanawiany na podstawie różnych przepisów ustawowych określających status jednostek wykonujących zadania publiczne, do których zadań należy niesienie pomocy. Do kręgu służb zobowiązanych ustawowo do niesienia pomocy należy: Państwowe Ratownictwo Medyczne, Policja, Państwowa Straż Pożarna, Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, straże gminne.
Art. 2 pkt 40	„informacje o lokalizacji osoby wykonującej połączenie” oznaczają, w publicznej sieci ruchomej, przetwarzane dane pochodzące z infrastruktury sieci lub z urządzenia telefonicznego, wskazujące położenie geograficzne ruchomego urządzenia	T	Art. 330 ust. 1	Art. 330. 1. Informacją o lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego, jest w przypadku: 1) stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – dokładny adres zainstalowania zakończenia sieci; 2) ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej – geograficzne położenie telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika usług telekomunikacyjnych ustalane w oparciu o dane pochodzące z sieci

	końcowego użytkownika końcowego, a w publicznej sieci stacjonarnej oznaczają dane na temat fizycznego adresu punktu zakończenia sieci;			telekomunikacyjnej oraz z tego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeżeli zapewnia ono taką możliwość.
Art. 2 pkt 41	„urządzenie końcowe” oznacza urządzenie końcowe w rozumieniu art.1 pkt 1 dyrektywy Komisji 2008/63/WE;	T	Art. 2 pkt 71	71) telekomunikacyjne urządzenie końcowe – urządzenie telekomunikacyjne przeznaczone do podłączenia bezpośrednio lub pośrednio do zakończenia sieci;
Art. 2 pkt 42	„incydent związany z bezpieczeństwem” oznacza zdarzenie, które ma rzeczywisty niekorzystny skutek dla bezpieczeństwa sieci lub usługi łączności elektronicznej.	T	ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (UD68)	20) <i>incydent telekomunikacyjny – każde zdarzenie, które ma rzeczywisty, niekorzystny skutek dla bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej</i>
Art. 3	Cele ogólne			
Art. 3 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy, wypełniając zadania regulacyjne określone w niniejszej dyrektywie, podejmowały wszystkie stosowne środki, które są niezbędne i proporcjonalne do realizacji celów określonych w ust. 2. Państwa członkowskie, Komisja, Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego (RSPG) i BEREC również przyczyniają się do realizacji tych celów.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy przyczyniają się, w ramach swoich kompetencji, do zapewnienia realizacji polityki mającej na celu promowanie wolności wypowiedzi i informacji, różnorodności kulturowej i językowej, jak również pluralizmu mediów.</p>	<p>T</p> <p>T</p>	<p>Art. 407 ust. 2</p> <p>Pkt 6</p>	<p>2.Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności: (...)</p> <p>6) realizację polityki w zakresie wolności wypowiedzi i informacji, promowania różnorodności kulturowej i językowej, jak również pluralizmu mediów;</p>

Art. 3 ust. 2	<p>2. W kontekście niniejszej dyrektywy krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy, a także BEREC, Komisja i państwa członkowskie dążą do realizacji każdego z następujących celów ogólnych, wymienionych w przypadkowej kolejności:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) promowanie łączności oraz dostępu do sieci o bardzo dużej przepustowości, w tym sieci stacjonarnych, ruchomych i bezprzewodowych, oraz korzystania z tych sieci przez wszystkich obywateli Unii i wszystkie unijne przedsiębiorstwa; b) promowanie konkurencji przy dostarczaniu sieci łączności elektronicznej oraz urzędów towarzyszących, w tym skutecznej konkurencji opartej na infrastrukturze, a także przy świadczeniu usług łączności elektronicznej i usług towarzyszących; c) przyczynianie się do rozwoju rynku wewnętrznego poprzez usuwanie istniejących przeszkód utrudniających inwestycje w sieci łączności elektronicznej, urzędzenia towarzyszące i usługi towarzyszące oraz usługi łączności elektronicznej, a także udostępnienie tych sieci i urzędów oraz świadczenie tych usług w całej Unii, a także poprzez sprzyjanie ujednocnieniu warunków regulujących inwestycje w te sieci, urzędzenia i usługi oraz ich udostępnianie i świadczenie, poprzez 	T	Art. 407 ust. 2 pkt 1-5	<p>2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wspieranie konkurencji, w tym konkurencji opartej na infrastrukturze, w zakresie świadczenia usług komunikacji elektronicznej, dostarczania sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, w tym: <ul style="list-style-type: none"> a) zapewnienie użytkownikom, w tym użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami, osiągnięcia maksymalnych korzyści w zakresie cen oraz różnorodności i jakości usług, niezależnie od lokalizacji użytkownika końcowego lub dostawcy usług, b) zapobieganie zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku komunikacji elektronicznej, w tym poprzez nakładanie obowiązków regulacyjnych tylko w zakresie koniecznym do zagwarantowania skutecznej i równoważnej konkurencji w interesie użytkowników końcowych oraz zmianę lub uchYLENIE nałożonych obowiązków regulacyjnych w sytuacji gdy warunek ten jest spełniony, c) efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych, d) zapewnienie przewidywalności regulacyjnej, e) uwzględnienie ryzyka inwestycyjnego; 2) wspieranie rozwoju rynku wewnętrznego, w tym: <ul style="list-style-type: none"> a) usuwanie istniejących barier na rynku komunikacji elektronicznej, b) wspieranie tworzenia i rozwoju transeuropejskich sieci oraz interoperacyjności usług ogólnoeuropejskich, c) zapewnienie równego traktowania oraz niedyskryminacji przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, d) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich, BEREC i Komisją Europejską, w celu spójnego wdrażania i stosowania przepisów, e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wnioski - także z Parlamentem Europejskim i Radą, w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> - planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości oraz unikania szkodliwych zakłóceń oraz - promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania
------------------	--	---	-------------------------------	--

	<p>opracowywanie wspólnych przepisów i przewidywalnych podejść regulacyjnych, wspieranie skutecznego, wydajnego i skoordynowanego wykorzystania widma radiowego, otwartych innowacji, tworzenia i rozwijania sieci transeuropejskich, świadczenia, dostępności i interoperacyjności ogólnoeuropejskich usług oraz połączeń między użytkownikami końcowymi;</p> <p>d) wspieranie interesów obywateli Unii poprzez zapewnianie łączności i powszechnej dostępności i korzystania z sieci o bardzo wysokiej przepustowości, w tym sieci stacjonarnych, ruchomych i bezprzewodowych, oraz usług łączności elektronicznej; poprzez umożliwienie czerpania maksymalnych korzyści pod względem możliwości wyboru, ceny i jakości w oparciu o wydajną konkurencję; poprzez dbanie o bezpieczeństwo sieci i usług; poprzez zapewnianie wysokiego i powszechnego poziomu ochrony użytkowników końcowych dzięki niezbędnym przepisom sektorowym oraz poprzez zaspokajanie potrzeb – takich jak przystępne ceny – konkretnych grup społecznych, w szczególności użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, użytkowników końcowych będących osobami starszymi i użytkowników</p>			<p>częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej;</p> <p>3) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) dążenie do zapewnienia pokrycia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem bezprzewodowej komunikacji szerokopasmowej o wysokiej jakości, w tym wysokiej prędkości transmisji danych, a także objęcia nią głównych szlaków transportowych, b) ułatwianie szybkiego rozwoju nowych technologii komunikacji bezprzewodowej i jej zastosowań, c) promowanie długoterminowych inwestycji przez zapewnienie przewidywalności i spójności podczas dokonywania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości, dokonywania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres lub ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją, d) promowanie współużytkowania częstotliwości do podobnych lub różnych zastosowań częstotliwości zgodnie z przepisami prawa konkurencji, e) dążenie do spójności i przewidywalności w Unii Europejskiej, w zakresie dokonywania rezerwacji częstotliwości w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz), f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami; <p>4) zachęcanie do inwestowania w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz korzystania z tych sieci;</p> <p>5) promocję interesów obywateli Unii Europejskiej, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) zapewnienie wszystkim obywatelom dostępu do usługi powszechnej, b) zapewnienie ochrony konsumenta w jego relacjach z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, w szczególności ustanawiając proste i niedrogie procedury rozwiązywania sporów przed organem niezależnym od stron występujących w danym sporze, c) przyczynianie się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony danych osobowych, d) udostępnianie informacji dotyczących ustanawiania cen i warunków świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej,
--	--	--	--	---

	końcowych o szczególnych potrzebach społecznych, a także zapewnianie wyboru i równoważnego dostępu dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami.			<ul style="list-style-type: none"> e) identyfikację potrzeb określonych grup społecznych, w szczególności użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz ze szczególnymi potrzebami społecznymi, f) zapewnienie bezpieczeństwa publicznej sieci telekomunikacyjnej, g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracji w obrębie Unii Europejskiej oraz upowszechnianie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi, h) wspieranie pełnego korzystania przez użytkowników końcowych z informacji oraz możliwości ich rozpowszechniania oraz korzystania z dowolnych aplikacji i usług;
Art. 3 ust. 3	3. W przypadku gdy Komisja ustanawia wartości odniesienia i sporządza sprawozdania dotyczące skuteczności środków danego państwa członkowskiego odnoszących się do realizacji celów, o których mowa w ust. 2, Komisję, w razie potrzeby, wspomagają państwa członkowskie, krajowe organy regulacyjne, BEREC i RSPG.	N		
Art. 3 ust. 4	<p>4. W dążeniu do osiągnięcia założeń polityki, o których mowa w ust. 2, i określonych w niniejszym ustępie, krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy między innymi:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) promują przewidywalność regulacyjną poprzez zapewnienie spójnego podejścia regulacyjnego w kolejnych okresach przeglądu oraz poprzez współpracę ze sobą nawzajem, z BEREC, z RSPG oraz z Komisją; b) zapewniają, aby w podobnych okolicznościach nie występowała dyskryminacja w traktowaniu 	T	<p>Art. 407 ust. 2</p> <p>Pkt 1 lit. D</p> <p>Pkt 2 lit. C</p>	<p>2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> d) zapewnienie przewidywalności regulacyjnej,

	<p>dostawców sieci i usług łączności elektronicznej;</p> <p>c) stosują prawo Unii w sposób neutralny technologicznie, o ile nie stoi to w sprzeczności z realizacją celów określonych w ust. 2;</p> <p>d) promują efektywne inwestycje i innowacje w zakresie nowej i rozszerzonej infrastruktury, w tym poprzez zapewnienie, aby każdy przypadek obowiązku udzielenia dostępu uwzględniał ryzyko, jakie ponoszą inwestujące przedsiębiorstwa, oraz poprzez zezwolenie, aby różne porozumienia o współpracy między inwestorami a stronami zwracającymi się o dostęp stanowiły dywersyfikację ryzyka inwestycyjnego przy zapewnieniu utrzymania konkurencji na rynku i zasady niedyskryminacji;</p> <p>e) w należyтым stopniu uwzględniają warunki związane z infrastrukturą, konkurencją, sytuacją użytkowników końcowych a w szczególności konsumentów w różnych obszarach geograficznych na terytorium danego państwa członkowskiego, w tym lokalną infrastrukturę zarządzaną przez osoby fizyczne na zasadach niekomercyjnych;</p> <p>f) nakładają ex ante obowiązki regulacyjne tylko w zakresie koniecznym do zagwarantowania</p>		<p>Pkt 7</p> <p>Art. 174 ust. 1 i ust. 6, art. 217 ust. 7</p> <p>Art. 199 ust. 1 pkt 3,4</p> <p>Art. 407 ust. 2 Pkt 1 lit. b, c i e</p>	<p>c) zapewnienie równego traktowania oraz niedyskryminacji przedsiębiorców komunikacji elektronicznej,</p> <p>7) zagwarantowanie neutralności technologicznej.</p> <p>Art. 174 ust. 1 i 6.</p> <p>1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, a także podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji – z wyjątkiem użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h – na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jest obowiązany zapewnić dostęp do tego okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, jeżeli powielenie tego okablowania byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne.</p> <p>6. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest:</p> <p>1) nieodpłatny, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi proporcjonalną część ponoszonych przez zapewniającego dostęp kosztów utrzymania udostępnionej infrastruktury, z zastrzeżeniem pkt 2;</p> <p>2) odpłatny, jeżeli okablowanie pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji jest własnością podmiotu, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna.</p> <p>Art. 217 ust. 7</p> <p>7. W przypadku gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej poniósł wydatki na nowe przedsięwzięcie inwestycyjne, w tym budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w tym sieci o bardzo dużej przepustowości, Prezes UKE, ustalając opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę wykonane przez przedsiębiorcę</p>
--	--	--	---	--

	<p>skutecznej i zrównoważonej konkurencji w interesie użytkowników końcowych, łagodzą lub znoszą takie obowiązki, kiedy tylko spełniony jest ten warunek.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy działały bezstronnie, obiektywnie, przejrzysto oraz w sposób niedyskryminujący i proporcjonalny.</p>			<p>komunikacji elektronicznej inwestycje oraz umożliwia temu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego w nowe przedsięwzięcie inwestycyjne kapitału, uwzględniając ryzyko typowe dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.</p> <p>Art. 407 ust. 2 pkt 1 lit. c i e</p> <p>2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności:</p> <p>b) zapobieganie zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku komunikacji elektronicznej,</p> <p>(...)</p> <p>c) efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych,</p> <p>e) uwzględnienie ryzyka inwestycyjnego;</p> <p>Art. 199. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu:</p> <p>3) wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, w przypadku stwierdzenia, że na rynku właściwym nie występuje skuteczna konkurencja, oraz nałożenia na tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą obowiązków regulacyjnych;</p> <p>4) utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku.</p>
Art. 4	Planowanie strategiczne i koordynacja polityki w zakresie widma radiowego			
Art. 4 ust. 1	1. Państwa członkowskie współpracują ze sobą oraz z Komisją przy planowaniu	T	Art. 62 ust. 3	3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, spełniania wymagań dotyczących

	<p>strategicznym, koordynacji i harmonizacji wykorzystania widma radiowego w Unii zgodnie z politykami Unii w zakresie ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego łączności elektronicznej. W tym celu biorą pod uwagę między innymi aspekty ekonomiczne, bezpieczeństwo, zdrowie, interes ogólny, wolność wypowiedzi, aspekty kulturalne, naukowe, społeczne i techniczne polityk Unii, jak również różne interesy społeczności użytkowników widma radiowego, mając na celu optymalizację wykorzystania widma radiowego oraz unikanie szkodliwych zakłóceń.</p>		<p>Art. 407 ust. 2 pkt 2 lit. e tiret 1</p>	<p>kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych; 2) kierunków i celów polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości określonych w wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie częstotliwości przyjętych przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 4 EKŁE; 3) zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie decyzją 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym), zwanej dalej „decyzją 676/2002/WE”; 4) wymagań dotyczących: <ol style="list-style-type: none"> a) zapewnienia warunków do harmonijnego rozwoju służb radiokomunikacyjnych oraz dziedzin nauki i techniki, wykorzystujących zasoby częstotliwości, b) wdrażania nowych, efektywnych technik radiokomunikacyjnych, c) obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym ustaleń sojuszniczych dokumentów i porozumień cywilno-wojskowych dotyczących zharmonizowanych potrzeb widmowych NATO. <p>Art. 407 ust. 2 pkt 2 lit. e tiret 1</p> <ol style="list-style-type: none"> e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wniosek także z Parlamentem Europejskim i Radą w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> – planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, mając na celu optymalizację wykorzystania częstotliwości oraz unikanie szkodliwych zakłóceń oraz
<p>Art. 4 ust. 2</p>	<p>2. Państwa członkowskie współpracują ze sobą oraz z Komisją w zakresie promowania koordynacji podejść do polityki widma radiowego w Unii oraz, w stosownych przypadkach, zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania widma radiowego, koniecznego</p>	<p>T</p>	<p>Art. 62 ust. 3</p>	<p>3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych; 2) kierunków i celów polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości określonych w

	do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego łączności elektronicznej.			<p>wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie częstotliwości przyjętych przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 4 EKŁE;</p> <p>3) zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie decyzją 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym), zwanej dalej „decyzją 676/2002/WE”;</p> <p>4) wymagań dotyczących:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zapewnienia warunków do harmonijnego rozwoju służb radiokomunikacyjnych oraz dziedzin nauki i techniki, wykorzystujących zasoby częstotliwości, b) wdrażania nowych, efektywnych technik radiokomunikacyjnych, c) obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym ustaleń sojuszniczych dokumentów i porozumień cywilno-wojskowych dotyczących zharmonizowanych potrzeb widmowych NATO. <p>Art. 414 ust. 1 pkt 18</p> <p>Art. 414 ust. 1 pkt 18</p> <p>1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności:</p> <p>18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;</p> <p>Art. 407 ust. 2 pkt 2 lit. E tiret 2</p> <p>Art. 407 ust. 2 pkt 2 lit. e tiret 2</p> <ul style="list-style-type: none"> e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wniosek także z Parlamentem Europejskim i Radą w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> – promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej;
Art. 4 ust. 3	3. Państwa członkowskie, w ramach RSPG współpracują ze sobą oraz z Komisją zgodnie z ust. 1, a także – na ich wniosek –	T	Art. 407 pkt 2 lit e	e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wniosek - także z Parlamentem Europejskim i Radą, w zakresie:

	<p>z Parlamentem Europejskim i Radą, aby wspierać planowanie strategiczne i koordynację mechanizmów kształtowania polityki w zakresie widma radiowego w Unii poprzez:</p> <p>a) opracowanie najlepszych praktyk dotyczących kwestii związanych z widmem radiowym z myślą o wdrażaniu niniejszej dyrektywy;</p> <p>b) ułatwianie koordynacji między państwami członkowskimi z myślą o wdrażaniu niniejszej dyrektywy i innych przepisów prawa unijnego oraz o przyczynieniu się do rozwoju rynku wewnętrznego;</p> <p>c) koordynowanie swoich podejść do przydzielania i zezwalania na użytkowanie widma radiowego oraz publikowanie sprawozdań lub opinii dotyczących kwestii związanych z widmem radiowym.</p> <p>BEREC uczestniczy w kwestiach dotyczących jego kompetencji w odniesieniu do regulacji rynku i konkurencji w związku z widmem radiowym.</p>		<p>Art. 414 ust. 1 pkt 11</p>	<ul style="list-style-type: none"> – planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości oraz unikania szkodliwych zakłóceń oraz – promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej <p>11) występowanie do RSPG z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją częstotliwości lub szkodliwymi zakłóceniami o charakterze transgranicznym;</p>
<p>Art. 4 ust. 4</p>	<p>4. Komisja, w jak największym stopniu uwzględniając opinię RSPG, może przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski ustawodawcze służące ustanowieniu wieloletnich programów dotyczących polityki w zakresie widma radiowego, określeniu kierunków i celów polityki w odniesieniu do planowania strategicznego oraz harmonizacji korzystania z widma radiowego zgodnie</p>	<p>N</p>		

	z niniejszą dyrektywą, a także celem zwolnienia zharmonizowanego widma radiowego na potrzeby wspólnego użytkownika lub na użytkowanie nie podlegające przyznaniu indywidualnych praw.			
Art. 5	Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy			
Art. 5 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by wszystkie zadania określone w niniejszej dyrektywie były realizowane przez właściwe organy.</p> <p>W ramach zakresu stosowania niniejszej dyrektywy krajowe organy regulacyjne odpowiadają za realizację co najmniej następujących zadań:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) regulację rynku ex ante, w tym nakładanie obowiązków w zakresie dostępu i wzajemnych połączeń; b) zapewnianie rozstrzygnięcia sporów między przedsiębiorstwami; c) prowadzenie spraw związanych z zarządzaniem widmem radiowym oraz podejmowanie decyzji w sprawie widma radiowego lub, w przypadku gdy te zadania zostaną przydzielone innym właściwym organom, zapewnianie doradztwa w odniesieniu do kształtowania rynku i do dotyczących konkurencji aspektów procesów krajowych związanych z prawami użytkownika widma w zakresie usług i sieci łączności elektronicznej; 	T	<p>Art. 407 ust. 1, art. 408, 183 ust. 1 w zakresie lit. b, Art. 414 ust. 1, w zakresie lit. c art. 68, 106, 128 w zakresie lit. a art. 197 ust. 1,</p>	<p>Art. 407. 1. Organami właściwymi w sprawach telekomunikacji są minister właściwy do spraw informatyzacji i Prezes UKE.</p> <p>Art. 408. 1. Prezes UKE jest organem regulacyjnym w dziedzinie rynku usług komunikacji elektronicznej i pocztowych.</p> <p>2. Prezes UKE jest centralnym organem administracji rządowej.</p> <p>3. Prezes UKE jest organem egzekucyjnym w zakresie administracyjnej egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym wskazanych w przepisach ustawy, ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 896), a także obowiązków o charakterze niepieniężnym nałożonych na podstawie przepisów tych ustaw.</p> <p>Art. 183. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji wydawanej na wniosek w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego, w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku, rozstrzyga spór dotyczący tego dostępu między przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej albo między przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej a innym podmiotem, o ile jest on obowiązany do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego.</p> <p>Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opracowywanie wskazanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji projektów aktów prawnych w zakresie komunikacji elektronicznej; 2) wykonywanie zadań krajowego organu regulacyjnego wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniającego rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1211/2009; 3) analiza i ocena funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej; 4) monitorowanie jakości usług komunikacji elektronicznej;

	<p>d) przyczynianie się do ochrony praw użytkowników końcowych w sektorze łączności elektronicznej, w stosownych przypadkach, w porozumieniu z innymi właściwymi organami;</p> <p>e) ocenę i ściśle monitorowanie kwestii dotyczących kształtowania rynku i konkurencji w odniesieniu do otwartego dostępu do internetu;</p> <p>f) ocenę niesprawiedliwego obciążenia oraz obliczanie kosztu netto świadczenia usługi powszechnej;</p> <p>g) zapewnianie możliwości przenoszenia numerów między dostawcami;</p> <p>h) wykonywanie wszelkich innych zadań, które w niniejszej dyrektywie zastrzeżono dla krajowych organów regulacyjnych.</p> <p>Państwa członkowskie mogą powierzyć krajowym organom regulacyjnym inne zadania przewidziane w niniejszej dyrektywie i innych przepisach unijnych, w szczególności zadania związane z konkurencją na rynku lub wejściem na rynek, jak np. wydawaniem ogólnych zezwoleń, i zadania związane z rolą powierzoną BEREC. W przypadkach gdy zadania te związane z konkurencją na rynku lub wejściem na rynek są przydzielane innym właściwym organom, konsultują się one przed podjęciem decyzji z krajowymi organami regulacyjnymi. Do celów przyczyniania się</p>			<p>5) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej oraz rynku aparatury, w tym rynku urządzeń telekomunikacyjnych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty, w szczególności użytkowników i przedsiębiorców komunikacji elektronicznej;</p> <p>6) kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 172 z 30.06.2012, str. 10);</p> <p>7) realizacja obowiązków nałożonych na Prezesa UKE i kontrolowanie realizacji pozostałych obowiązków, wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012;</p> <p>8) zarządzanie zasobami częstotliwości przeznaczonymi do użytkowania cywilnego i cywilno-rządowego oraz tworzenie warunków dla rozwoju krajowych służb radiokomunikacyjnych przez zapewnianie Rzeczypospolitej Polskiej niezbędnych zasobów częstotliwości oraz dostępu do zasobów orbitalnych;</p> <p>9) współpraca z użytkownikami rządowymi w celu zapewnienia warunków do utrzymania ciągłości funkcjonowania systemów komunikacji elektronicznej tych użytkowników;</p> <p>10) realizacja harmonogramu rozdysponowania zasobów częstotliwości, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 4;</p> <p>11) występowanie do RSPG z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją częstotliwości lub szkodliwymi zakłóceniami o charakterze transgranicznym;</p> <p>12) wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;</p> <p>13) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami telekomunikacyjnymi;</p> <p>14) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;</p> <p>15) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług komunikacji elektronicznej, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz</p>
--	--	--	--	--

	<p>do realizacji zadań BEREC krajowe organy regulacyjne są uprawnione do gromadzenia niezbędnych danych i innych informacji od uczestników rynku.</p> <p>Państwa członkowskie mogą również przydzielać krajowym organom regulacyjnym inne zadania na podstawie prawa krajowego, w tym prawa krajowego wdrażającego prawo unijne.</p> <p>Państwa członkowskie wspierają w szczególności stabilność kompetencji krajowych organów regulacyjnych przy transponowaniu niniejszej dyrektywy w odniesieniu do podziału zadań wynikających z unijnych ram regulacyjnych ram łączności elektronicznej, zmienionych w 2009 r.</p>			<p>antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich związków;</p> <p>16) współpraca z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji w zakresie właściwości tego organu;</p> <p>17) wykonywanie, z upoważnienia ministra właściwego do spraw informatyzacji, zadań w sprawach międzynarodowej i unijnej polityki komunikacji elektronicznej;</p> <p>18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;</p> <p>19) przedstawianie Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich informacji z zakresu komunikacji elektronicznej, w tym wykonywanie obowiązków notyfikacyjnych, obejmujących przekazywanie treści decyzji, o których mowa w art. 201 ust. 1, oraz informacji o przedsiębiorcach komunikacji elektronicznej, którzy zostali uznani za posiadających znaczącą pozycję rynkową, świadczących usługę powszechną i realizujących połączenia sieci telekomunikacyjnych oraz nałożonych na nich obowiązkach;</p> <p>20) przeprowadzanie konsultacji środowiskowych w sprawach związanych z zasięgiem, dostępnością oraz jakością usług komunikacji elektronicznej, z zainteresowanymi podmiotami i ich związkami, w szczególności z przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej, użytkownikami, konsumentami, w tym użytkownikami końcowymi z niepełnosprawnościami, oraz producentami;</p> <p>21) kontrola obowiązku wyposażenia pojazdów kategorii M w samochodowe odbiorniki radiofoniczne zdolne do odbioru cyfrowych transmisji;</p> <p>22) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego spełniających wymagania wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 401 ust. 6;</p> <p>23) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników radiofonii cyfrowej spełniających wymagania wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 401 ust. 7.</p> <p>Art. 68. 1. Prezes UKE dokonuje rezerwacji częstotliwości, jej zmiany lub cofnięcia. 2. Prezes UKE dokonuje rezerwacji częstotliwości na cele rozprowadzania lub</p>
--	--	--	--	--

				<p>rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, jej zmiany lub cofnięcia, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.</p> <p>3. Porozumienie, o którym mowa w ust. 2, nie jest wymagane w przypadku dokonania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy, na które Przewodniczący KRRiT odpowiednio udzielił, zmienił lub cofnął koncesję.</p> <p>Art. 106. Postępowanie selekcyjne przeprowadza Prezes UKE.</p> <p>Art. 128. 1. Wykorzystywanie częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe przez użytkowników rządowych wymaga uzyskania przydziału częstotliwości.</p> <p>2. Przydziału częstotliwości, o którym mowa w ust. 1 dokonuje, zmienia lub cofa Prezes UKE.</p> <p>Art. 197. 1. Prezes UKE przeprowadza analizę rynku w zakresie produktów lub usług komunikacji elektronicznej.</p>
Art. 5 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy tego samego państwa członkowskiego lub różnych państw członkowskich zawierają między sobą, w razie potrzeby, porozumienia o współpracy w celu rozwijania współpracy regulacyjnej.	T	Art. 414 ust. 1 pkt 13 i 14	Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: <ul style="list-style-type: none"> 13) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami telekomunikacyjnymi; 14) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;
Art. 5 ust. 3	3. Państwa członkowskie ogłaszają w formie łatwo dostępnej zakres zadań, jakie mają być realizowane przez krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy, a w szczególności, gdy takie zadania zostały przydzielone więcej niż jednemu organowi. W razie potrzeby, państwa członkowskie zapewnią wzajemną konsultację i współpracę pomiędzy powyższymi organami, pomiędzy tymi organami a krajowymi organami, którym powierzono wdrażanie przepisów z zakresu prawa konkurencji, lub przepisów z zakresu ochrony konsumenta, w zakresie obejmującym ich wspólne interesy.	T	Art. 414 ust. 1	Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: <ul style="list-style-type: none"> 1) opracowywanie wskazanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji projektów aktów prawnych w zakresie komunikacji elektronicznej; 2) wykonywanie zadań krajowego organu regulacyjnego wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniającego rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1211/2009; 3) analiza i ocena funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej; 4) monitorowanie jakości usług komunikacji elektronicznej;

	<p>Jeżeli więcej niż jeden organ jest uprawniony do rozpatrywania takich spraw, państwa członkowskie zapewnią, by odpowiednie zadania każdego organu zostały ogłoszone w formie łatwo dostępnej.</p>		<ol style="list-style-type: none"> 5) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej oraz rynku aparatury, w tym rynku urządzeń telekomunikacyjnych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty, w szczególności użytkowników i przedsiębiorców komunikacji elektronicznej; 6) kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 172 z 30.06.2012, str. 10); 7) realizacja obowiązków nałożonych na Prezesa UKE i kontrolowanie realizacji pozostałych obowiązków, wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012; 8) zarządzanie zasobami częstotliwości przeznaczonymi do użytkowania cywilnego i cywilno-rządowego oraz tworzenie warunków dla rozwoju krajowych służb radiokomunikacyjnych przez zapewnianie Rzeczypospolitej Polskiej niezbędnych zasobów częstotliwości oraz dostępu do zasobów orbitalnych; 9) współpraca z użytkownikami rządowymi w celu zapewnienia warunków do utrzymania ciągłości funkcjonowania systemów komunikacji elektronicznej tych użytkowników; 10) realizacja harmonogramu rozdysponowania zasobów częstotliwości, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 4; 11) występowanie do RSPG z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją częstotliwości lub szkodliwymi zakłóceniami o charakterze transgranicznym; 12) wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego; 13) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami telekomunikacyjnymi; 14) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich; 15) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług komunikacji elektronicznej, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz
--	--	--	---

				<p>antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich związków;</p> <p>16) współpraca z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji w zakresie właściwości tego organu;</p> <p>17) wykonywanie, z upoważnienia ministra właściwego do spraw informatyzacji, zadań w sprawach międzynarodowej i unijnej polityki komunikacji elektronicznej;</p> <p>18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;</p> <p>19) przedstawianie Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich informacji z zakresu komunikacji elektronicznej, w tym wykonywanie obowiązków notyfikacyjnych, obejmujących przekazywanie treści decyzji, o których mowa w art. 201 ust. 1, oraz informacji o przedsiębiorcach komunikacji elektronicznej, którzy zostali uznani za posiadających znaczącą pozycję rynkową, świadczących usługę powszechną i realizujących połączenia sieci telekomunikacyjnych oraz nałożonych na nich obowiązkach;</p> <p>20) przeprowadzanie konsultacji środowiskowych w sprawach związanych z zasięgiem, dostępnością oraz jakością usług komunikacji elektronicznej, z zainteresowanymi podmiotami i ich związkami, w szczególności z przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej, użytkownikami, konsumentami, w tym użytkownikami końcowymi z niepełnosprawnościami, oraz producentami;</p> <p>21) kontrola obowiązku wyposażenia pojazdów kategorii M w samochodowe odbiorniki radiofoniczne zdolne do odbioru cyfrowych transmisji;</p> <p>22) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego spełniających wymagania wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 401 ust. 6;</p> <p>23) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników radiofonii cyfrowej spełniających wymagania wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 401 ust. 7.</p>
Art. 5 ust. 4	4. Państwa członkowskie powiadomią Komisję o wszystkich krajowych organach	N		

	regulacyjnych i innych właściwych organach, którym zostały przydzielone zadania wynikające z niniejszej dyrektywy, oraz o zakresie odpowiedzialności każdego z tych organów, a także o wszelkich dotyczących ich zmianach.			
Art. 6	Niezależność krajowych organów regulacyjnych i innych właściwych organów			
Art. 6 ust. 1	1. Państwa członkowskie gwarantują niezależność krajowych organów regulacyjnych i innych właściwych organów, zapewniając, by były one prawnie oddzielone i funkcjonalnie niezależne od każdej osoby fizycznej lub prawnej udostępniających sieci, urzędzenia lub usługi łączności elektronicznej. Państwa członkowskie, które zachowują prawo własności przedsiębiorstw udostępniających sieci lub świadczących usługi łączności elektronicznej lub które będą sprawowały nad nimi kontrolę, zobowiązane są zapewnić skuteczny strukturalny rozdział funkcji regulacyjnych od działalności związanej z wykonywaniem prawa własności lub kontroli.	T	Art. 406	Art. 406. Organy administracji publicznej pełniące kontrolę nad przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej lub posiadające pakiet kontrolny przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zapewniają strukturalny rozdział funkcji związanych z prowadzeniem polityki regulacyjnej od funkcji związanych z wykonywaniem przez nie zadań i uprawnień właścicielskich wobec tego przedsiębiorcy.
Art. 6 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy wykonywały swoje uprawnienia w sposób bezstronny, przejrzysty i terminowy. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy te posiadały wystarczające zasoby techniczne, finansowe i ludzkie do wykonywania przydzielonych im zadań.	T	Przepis y KPA, Art. 415	Art. 415. 1. Prezes UKE wykonuje zadania przy pomocy UKE. 2. UKE prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych dla jednostek budżetowych. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw łączności, w drodze zarządzenia, nadaje statut UKE, określając jego komórki organizacyjne. 4. Statut UKE może przewidywać utworzenie przez Prezesa UKE zamiejscowych jednostek organizacyjnych . Prezes UKE, tworząc zamiejscową jednostkę organizacyjną, określa jej siedzibę, właściwość rzeczową oraz miejscową, z uwzględnieniem zasadniczego podziału terytorialnego państwa.

Art. 7	Powolywanie i odwoływanie członków krajowych organów regulacyjnych			
Art. 7 ust. 1	1. Szefa krajowego organu regulacyjnego lub, w stosownych przypadkach, członków organu kolegiального pełniącego tę funkcję w krajowym organie regulacyjnym lub ich zastępców powołuje się w drodze otwartego i przejrzystego postępowania kwalifikacyjnego na co najmniej trzyletnią kadencję, spośród osób o uznanej pozycji i doświadczeniu zawodowym, w oparciu o osiągnięcia, umiejętności, wiedzę i doświadczenie. Państwa członkowskie zapewniają ciągłość procesu podejmowania decyzji.	T	Art. 410, art. 412	<p>Art. 410. 1. Prezesa UKE powołuje i odwołuje Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Prezesa Rady Ministrów. Kadencja Prezesa UKE trwa 5 lat.</p> <p>2. Kandydat na Prezesa UKE wskazywany przez Prezesa Rady Ministrów Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej we wniosku, o którym mowa w ust. 1, jest wyłaniany w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.</p> <p>3. Do naboru, o którym mowa w ust. 2, może przystąpić osoba, która łącznie spełnia następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera lub równorzędny; 2) jest obywatelem polskim; 3) korzysta z pełni praw publicznych; 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe; 5) posiada kompetencje kierownicze; 6) posiada co najmniej 5-letni okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek, w tym co najmniej 3-letnie doświadczenie na stanowiskach kierowniczych lub samodzielnych albo wynikające z prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek; 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa UKE; 8) posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie w pracy na stanowiskach związanych z telekomunikacją lub pocztą; 9) cieszy się nieposzlakowaną opinią. <p>4. Informację o naborze kandydatów na stanowisko Prezesa UKE ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór; 2) określenie stanowiska; 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa; 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku; 5) wskazanie wymaganych dokumentów; 6) termin i miejsce składania dokumentów;

				<p>7) informację o metodach i technikach naboru.</p> <p>5. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.</p> <p>6. Nabór kandydata na stanowisko Prezesa UKE przeprowadza zespół powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku Prezesa UKE oraz kompetencje kierownicze kandydatów.</p> <p>7. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 6 w zdaniu drugim, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.</p> <p>8. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 7, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących kandydatów na stanowisko Prezesa UKE uzyskanych w trakcie naboru.</p> <p>9. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów na stanowisko Prezesa UKE, których przedstawia za pośrednictwem Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Prezesowi Rady Ministrów.</p> <p>10. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór; 2) liczbę kandydatów; 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze; 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru; 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata; 6) informację o składzie zespołu. <p>11. Po przeprowadzeniu naboru, o którym mowa w ust. 2, Prezes Rady Ministrów spośród osób o których mowa w ust. 9, które uzyskały najlepszy wynik, wskazuje jedną, której kandydatura na Prezesa UKE przedstawiana jest we wniosku kierowanym przez Prezesa Rady Ministrów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>Art. 412. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek Prezesa UKE, powołuje zastępców Prezesa UKE do spraw telekomunikacyjnych oraz, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw łączności, do spraw pocztowych, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i</p>
--	--	--	--	--

			<p>konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw informatyzacji odwołuje zastępcę Prezesa UKE, na wniosek Prezesa UKE, wyłącznie w przypadkach zaprzestania spełniania wymagań, o których mowa w ust. 2.</p> <p>2. Stanowisko zastępcy Prezesa UKE może zajmować osoba, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera lub równorzędny; 2) jest obywatelem polskim; 3) korzysta z pełni praw publicznych; 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe; 5) posiada kompetencje kierownicze; 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym; 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa UKE. <p>3. Informację o naborze na stanowisko zastępcy Prezesa UKE udostępnia się w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz na stronie podmiotowej BIP UKE i Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór; 2) określenie stanowiska; 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa; 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku; 5) wskazanie wymaganych dokumentów; 6) termin i miejsce składania dokumentów; 7) informację o metodach i technikach naboru. <p>4. Termin, o którym mowa w ust. 3 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia udostępnienia ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.</p> <p>5. Nabór na stanowisko zastępcy Prezesa UKE przeprowadza zespół powołany przez Prezesa UKE, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.</p> <p>6. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 5 w zdaniu drugim, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę</p>
--	--	--	---

				<p>niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.</p> <p>7. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 6, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.</p> <p>8. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji.</p> <p>9. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór; 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów; 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze; 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru; 5) uzasadnienie dokonanej decyzji albo powody niewyłonienia kandydata; 6) informację o składzie zespołu. <p>10. Wynik naboru udostępnia się niezwłocznie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz na stronie podmiotowej BIP UKE. Informacja o wyniku naboru zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór; 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór; 3) imiona, nazwisko wybranego kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny albo informację o niewyłonieniu kandydata.
Art. 7 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby szefów krajowych organów regulacyjnych lub, w stosownych przypadkach, członków organu kolegiального pełniącego tę funkcję w krajowym organie regulacyjnym lub ich zastępców można było odwołać w trakcie ich kadencji tylko wtedy, gdy przestaną oni spełniać warunki wymagane do wykonywania obowiązków określonych w prawie krajowym przed ich powołaniem.	T	Art. 411 ust. 1 i 5-7, art. 412 ust. 1	Art. 411. <ol style="list-style-type: none"> 1. Prezes UKE może być odwołany przed upływem kadencji, na którą został powołany, wyłącznie w przypadku zaprzestania spełniania warunków, o których mowa w art. 410 ust. 3. 5. Kadencja Prezesa UKE ulega skróceniu w przypadku: <ul style="list-style-type: none"> śmierci Prezesa UKE; choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań przez Prezesa UKE; złożenia rezygnacji przez Prezesa UKE. 6. Do skrócenia kadencji Prezesa UKE z przyczyn, o których mowa w ust. 5, przepisy o odwołaniu Prezesa UKE stosuje się odpowiednio.

				<p>7. W przypadku skrócenia kadencji Prezesa UKE z przyczyn, o których mowa w ust. 5, do czasu powołania nowego Prezesa UKE obowiązki Prezesa sprawuje wskazany przez Prezesa Rady Ministrów zastępca Prezesa UKE.</p> <p>Art. 412. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek Prezesa UKE, powołuje zastępców Prezesa UKE do spraw telekomunikacyjnych oraz, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw łączności, do spraw pocztowych, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw informatyzacji odwołuje zastępcę Prezesa UKE, na wniosek Prezesa UKE, wyłącznie w przypadkach zaprzestania spełniania wymagań, o których mowa w ust. 2.</p>
Art. 7 ust. 3	<p>3. Decyzję o odwołaniu szefa danego krajowego organu regulacyjnego lub, w stosownych przypadkach, członków organu kolegialnego pełniącego tę funkcję podaje się do wiadomości publicznej w chwili odwołania. Odwołany szef krajowego organu regulacyjnego lub, w stosownych przypadkach, członkowie organu kolegialnego pełniącego tę funkcję otrzymują uzasadnienie decyzji. W przypadku, gdy nie doszłoby do jego publikacji, może być ono opublikowane na wniosek tej osoby. Państwa członkowskie zapewniają, aby decyzja ta podlegała kontroli sądowej w zakresie stanu faktycznego, jak i kwestii prawnych.</p>	T	<p>Art. 411 ust. 2-4</p>	<p>Art. 411</p> <p>2. Informację o odwołaniu Prezesa UKE wskazującą powody jego odwołania podaje się niezwłocznie do publicznej wiadomości przez ogłoszenie jej treści na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw informatyzacji i ministra właściwego do spraw łączności.</p> <p>3. W przypadku odwołania Prezesa UKE przed upływem kadencji z powodów, o których mowa w ust. 1, Prezesowi UKE przysługuje odwołanie do sądu pracy. Przepisy art. 45 § 2 i 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320, z 2021 r. poz. 1162 oraz z 2022 r. poz. 655) stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. Sąd pracy rozpatruje odwołanie Prezesa UKE, o którym mowa w ust. 3, nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania odwołania.</p>
Art. 8	<p>Polityczna niezależność i odpowiedzialność krajowych organów regulacyjnych</p>			
Art. 8 ust. 1	<p>1. Nie naruszając art. 10, krajowe organy regulacyjne działają niezależnie i obiektywnie, w tym w zakresie opracowywania procedur wewnętrznych i organizacji personelu, działają w przejrzysty i odpowiedzialny sposób zgodnie z prawem Unii i nie występują o instrukcje do żadnego innego podmiotu ani nie przyjmują takich instrukcji w związku z wykonywaniem</p>	T	<p>Art. 409 ust. 4</p> <p>Art. 34a ustawy o Radzie Ministrów</p>	<p>Art. 409</p> <p>4. Prezes UKE przekazuje na żądanie ministra właściwego do spraw informatyzacji i ministra właściwego do spraw łączności informacje o swojej działalności.</p> <p>Art. 34a</p> <p>1. Minister, w celu dostosowania do polityki ustalonej przez Radę Ministrów zasad i kierunków działania podległych lub nadzorowanych centralnych organów administracji rządowej, innych urzędów lub jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, może wydawać</p>

	<p>zadań przydzielonych im na podstawie prawa krajowego wdrażającego prawo Unii. Nie wyklucza to nadzoru zgodnie z krajowym prawem konstytucyjnym. Decyzje krajowych organów regulacyjnych mogą zostać zawieszane lub uchylone wyłącznie przez organy odwoławcze ustanowione zgodnie z art. 31.</p>		<p>Art. 435</p>	<p>kierownikom urzędów centralnych oraz kierownikom innych urzędów i jednostek organizacyjnych wiążące ich wytyczne i polecenia.</p> <p>2. Wytyczne i polecenia, o których mowa w ust. 1, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej.</p> <p>3. Wytyczne i polecenia, o których mowa w ust. 1, wydane ustnie, wymagają potwierdzenia na piśmie.</p> <p>4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się do organów, urzędów i jednostek organizacyjnych wchodzących w skład zespolonej administracji rządowej, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.</p> <p>Art. 435. 1. Postępowanie przed Prezesem UKE toczy się na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego ze zmianami wynikającymi z ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.</p> <p>2. Odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów przysługuje od decyzji w sprawach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o ustaleniu znaczącej pozycji rynkowej, o których mowa w art. 202; 2) nałożenia, zmiany lub uchylecia obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 199 ust. 4; 3) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków dostępowych symetrycznych, o których mowa w art. 177 ust. 1; 4) nałożenia kar przez Prezesa UKE; 5) o których mowa w art. 428 ust. 4–6 – wydawanych w wyniku działań kontrolnych; 6) o których mowa w: <ol style="list-style-type: none"> a) art. 164 ust. 4, b) art. 166, c) art. 175 ust. 1, d) art. 183 ust. 1, e) art. 187, f) art. 191, g) art. 201 ust. 1, h) art. 217 ust. 3 i 5, i) art. 221, j) art. 230 ust. 5 i 8, k) art. 232 ust. 2, l) art. 235, m) art. 239,
--	---	--	------------------------	---

			<p>Art. 36 pkt 13 lit. c; art. 36 pkt 16 lit. c; art. 36 pkt 38 lit. b ustawy wprowa dzające j PKE</p>	<p>n) art. 242 ust. 1 i 3, o) art. 250, p) art. 278 ust. 5, q) art. 290 ust. 5, r) art. 327 ust. 2, s) art. 403; t) o których mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w: a) art. 13 ust. 2, b) art. 18 ust. 3, c) art. 22 ust. 1, d) art. 25d ust. 1, e) art. 27 ust. 1, f) art. 30 ust. 1, 1a i 3, g) art. 35a ust. 3.</p> <p>3. Na postanowienia, o których mowa w art. 182 ust. 1 i art. 193 ust. 2 pkt 1, przysługuje zażalenie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów.</p> <p>4. Decyzje, o których mowa w ust. 2, z wyjątkiem decyzji w sprawie nałożenia kar, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.</p> <p>5. Postępowania w sprawach odwołań i zażaleń, o których mowa w ust. 2 i 3, toczą się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.¹⁾) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji komunikacji elektronicznej i poczty.</p> <p>6. Na postanowienie wydane w trybie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego przez organ współdziałający z Prezesem UKE zażalenie nie przysługuje.</p> <p>Art. 36 pkt 13 lit. c ustawy wprowadzającej PKE</p> <p>Celem zmiany jest przyspieszenie procesu wydawania decyzji w zakresie określenia warunków dostępu do infrastruktury technicznej. Dotychczasowe brzmienie przepisów wymaga akceptacji przez Prezesa UKE wszystkich (z wyjątkiem warunków finansowych) kwestii zgłoszonych przez regulatora - Prezesa URE lub Prezesa UTK, co znacząco wpływa na efektywność</p>
--	--	--	---	---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 1, 366 i 480

			<p>przewodzenia postępowania i osiągnięcie celu jakim jest realizacja szybkiej sieci telekomunikacyjnej. W skrajnych sytuacjach, w przypadku braku uzgodnienia projektu decyzji z innymi wymaganymi organami, może to doprowadzić do niemożności zakończenia postępowania administracyjnego wydaniem decyzji ustalającej warunki dostępu do infrastruktury technicznej. Z oczywistych względów takie rozwiązanie w praktyce może przełożyć się na opóźnienie czy też całkowite umożliwienie realizacji szybkich sieci telekomunikacyjnych z wykorzystaniem dostępu do infrastruktury technicznej, co należy uznać za jedną z istotnych barier dla procesu inwestycyjnego w telekomunikacji. Należy ponadto podkreślić, iż przepisy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (dalej również „Dyrektywa kosztowa”) w części dotyczącej dostępu do infrastruktury technicznej (art. 3), które zostały implementowane m.in. do przepisów dotyczących dostępu do infrastruktury technicznej operatorów sieci, nie przewidują jakiegokolwiek formy obowiązku uzgadniania lub opiniowania decyzji krajowego regulatora sektora telekomunikacyjnego z innymi krajowymi regulatorami sektorowymi. Natomiast takie rozwiązanie jest niezgodne z art. 8 ust. 1 EKŁE, zgodnie z którym „krajowe organy regulacyjne działają niezależnie i obiektywnie, w tym w zakresie opracowywania procedur wewnętrznych i organizacji personelu, działają w przejrzysty i odpowiedzialny sposób zgodnie z prawem Unii i nie występują o instrukcje do żadnego innego podmiotu ani nie przyjmują takich instrukcji w związku z wykonywaniem zadań przydzielonych im na podstawie prawa krajowego wdrażającego prawo Unii. Nie wyklucza to nadzoru zgodnie z krajowym prawem konstytucyjnym. Decyzje krajowych organów regulacyjnych mogą zostać zawieszane lub uchylone wyłącznie przez organy odwoławcze ustanowione zgodnie z art. 31.”. „Uzgodnienie” oznacza procedurę, w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego, w której Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej musi bezwarunkowo uzyskać akceptację ze strony Prezesa URE/Prezesa UTK w kwestiach będących przedmiotem rozstrzygnięcia, jeżeli takie rozstrzygnięcie odnosi się do infrastruktury technicznej przedsiębiorstwa energetycznego lub przedsiębiorstwa zapewniającego infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu kolejowego. Jest to więc niewątpliwie nawet dalej idące ograniczenie Prezesa UKE niż wskazane w polskiej wersji językowej EKŁE „instrukcje”.</p> <p>Art. 36 pkt 16 lit. c ustawy wprowadzającej PKE</p>
--	--	--	---

				<p>Proponuje się uchylene 22 ust. 5 Megaustawy w związku z projektowanym art. 183 ust. 1 pkt 2 Pke, przewidującym możliwość wydania przez Prezesa UKE decyzji rozstrzygającej spór zmieniającej w całości lub w części umowę o dostępie. Natomiast zgodnie z ogólną regułą wyrażoną w art. 188 Pke, zawarcie umowy o dostępie w przedmiocie określonym wcześniej decyzją, skutkuje wygaśnięciem z mocy prawa decyzji w zakresie objętym umową.</p> <p>Art. 36 pkt 38 lit. b ustawy wprowadzającej PKE</p> <p>Usuwa się odesłanie do odpowiedniego przepisu art. 22 ust. 5-8 Megaustawy, który to przepis zostaje uchylony. Uzgodnienie rozstrzygnięć starosty, w niektórych przypadkach, z Prezesem URE oraz Prezesem UTK uznaje się za nadmiarowe i niezgodne z Dyrektywą kosztową oraz EKŁE, co zostało wskazane w uzasadnieniu do art. 30 pkt 13 lit. c niniejszej nowelizacji</p>
Art. 8 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne składają raz do roku sprawozdanie dotyczące między innymi stanu rynku łączności elektronicznej, decyzji, które wydały, swoich zasobów ludzkich i finansowych oraz sposobu ich rozdysponowania, a także przyszłych planów. Sprawozdania tych organów podaje się do wiadomości publicznej.	T	Art. 409 ust. 1 i 3	<p>Art. 409 1. Prezes UKE składa ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji oraz ministrowi właściwemu do spraw łączności, w celu zaopiniowania, coroczne sprawozdanie ze swojej działalności regulacyjnej, w szczególności w zakresie stanu rynku komunikacji elektronicznej, decyzji, które wydał, zasobów ludzkich, finansowych i sposobu ich rozdysponowania oraz przyszłych planów, a także realizacji polityki rządu i unijnej polityki komunikacji elektronicznej, za rok poprzedni, w terminie do dnia 30 kwietnia.</p> <p>2.(...)</p> <p>3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w terminie miesiąca od dnia przedstawienia sprawozdania przez Prezesa UKE, przekazuje Prezesowi Rady Ministrów sprawozdanie wraz z opinią własną i ministra właściwego do spraw łączności.</p>
Art. 9	Zdolność regulacyjna krajowych organów regulacyjnych			
Art. 9 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne miały oddzielne budżety roczne i posiadały autonomię w wykonaniu przyznanego budżetu. Budżety te są podawane do wiadomości publicznej.	T	Art. 415 ust. 2, odrębny budżet Art. 114 Ustawy o finansach	<p>Art. 415. 1. Prezes UKE wykonuje zadania przy pomocy UKE.</p> <p>2. UKE prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych dla jednostek budżetowych.</p> <p>Ustawa z dnia 4 kwietnia 2019 roku o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869 ze zm.) – art. 109 ust. 1 i art. 114</p> <p>Art. 109 ust. 1</p> <p>1. Ustawa budżetowa jest podstawą gospodarki finansowej państwa w danym roku budżetowym.</p>

		<p>ch publicznych, Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie klasyfikacji części budżetowych oraz określenia ich dysponentów</p>	<p>Art. 114</p> <p>1. Budżet państwa składa się z części odpowiadających organom władzy publicznej, kontroli państwowej, sądom, trybunałom i innym organom wymienionym w art. 139 ust. 2, administracji rządowej, przy czym dla poszczególnych działów administracji rządowej oraz dla urzędów nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów ustala się odpowiednio odrębne części budżetu.</p> <p>2. W odrębnych częściach budżetu państwa ujmuje się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) subwencje ogólne dla jednostek samorządu terytorialnego; 2) rezerwę ogólną; 3) rezerwy celowe; 4) obsługę długu Skarbu Państwa; 5) środki własne Unii Europejskiej; 6) przychody i rozchody związane z finansowaniem potrzeb pożyczkowych budżetu państwa; 7) dochody, o których mowa w art. 111 pkt 16. <p>3. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek właściwego ministra, w budżecie państwa mogą być tworzone odrębne części dla:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) urzędów centralnych nadzorowanych przez ministra; 2) państwowych jednostek organizacyjnych, które nie są organami władzy lub administracji rządowej; 3) zadań ogólnych, jeżeli wyodrębnienie części jest uzasadnione koniecznością zapewnienia bieżącej kontroli dochodów lub wydatków. <p>4. Częściami budżetu państwa dysponują dysponenci części budżetowych, jeżeli odrębne ustawy nie stanowią inaczej.</p> <p>5. Dochody i wydatki oraz przychody i rozchody budżetu państwa klasyfikuje się według zasad określonych w art. 39 oraz według części budżetowych, o których mowa w ust. 1-4.</p> <p>6. Minister Finansów ustala, w drodze rozporządzenia, klasyfikację części budżetowych oraz dysponentów części budżetowych dla części budżetowych, o których mowa w ust. 1-3, mając na celu zapewnienie przejrzystości gospodarowania środkami budżetu państwa.</p> <p>Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 2009 r. w sprawie klasyfikacji części budżetowych oraz określenia ich dysponentów (Dz.U. z 2020 r. poz. 361) – § 1 pkt 76, §2 ust.1.</p> <p>§1 Ustala się następującą klasyfikację części budżetowych: (...)pkt 76 Urząd Komunikacji Elektronicznej.</p>
--	--	--	---

				§ 2 ust. 1. Częściami budżetu państwa dysponują, z zastrzeżeniem ust. 2, dysponenci części budżetowych określani w art. 2 pkt 8 oraz art. 114 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.
Art. 9 ust. 2	2. Bez uszczerbku dla obowiązku zapewnienia krajowym organom regulacyjnym odpowiednich zasobów finansowych i ludzkich, aby mogły realizować powierzone im zadania, autonomia finansowa nie może stać na przeszkodzie nadzorowi ani kontroli zgodnie z przepisami krajowego prawa konstytucyjnego. Wszelką kontrolę budżetu krajowych organów regulacyjnych wykonuje się w przejrzysty sposób, a jej wyniki podaje się do wiadomości publicznej.	N	Zasady ogólne, Ustawa o Najwyższej Izbie Kontroli	Ustawa z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2020 r. poz. 1200) – art. 2 ust. 1, art. 10. Art. 2 ust. 1. 1. Najwyższa Izba Kontroli kontroluje działalność organów administracji rządowej, Narodowego Banku Polskiego, państwowych osób prawnych i innych państwowych jednostek organizacyjnych. Art. 10. Prezes Najwyższej Izby Kontroli podaje do wiadomości publicznej, z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej, dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 1a, art. 8 i art. 9, oraz wystąpienia pokontrolne.
Art. 9 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają również, aby krajowe organy regulacyjne miały odpowiednie zasoby finansowe i ludzkie umożliwiające im aktywne uczestnictwo w pracach BEREC i przyczynianie się do realizowanych przez niego funkcji.	N	Odrębny budżet	
Art. 10	Udział krajowych organów regulacyjnych w BEREC			
Art. 10 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich odpowiednie krajowe organy regulacyjne aktywnie wspierały cele BEREC w promowaniu lepszej koordynacji i spójności regulacyjnej.	T	Art. 414 ust. 1 pkt 2 i 14	Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 2) wykonywanie zadań krajowego organu regulacyjnego wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniającego rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1211/2009); (...)

				14) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;
Art. 10 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne, przyjmując swoje własne decyzje dotyczące ich rynków krajowych, w jak największym stopniu uwzględniały wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez BEREC.	T	Art. 4 ust. 3	3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy w największym możliwie stopniu wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwany dalej „BEREC”, w ich aktualnym brzmieniu.
Art. 11	Współpraca z organami krajowymi Krajowe organy regulacyjne, inne właściwe organy przewidziane w niniejszej dyrektywie oraz krajowe organy ds. ochrony konkurencji zobowiązane są do dostarczania sobie wzajemnie informacji niezbędnych do stosowania niniejszej dyrektywy. W odniesieniu do wymienianych informacji obowiązują unijne przepisy dotyczące ochrony danych, a organ, którą otrzymał dane informacje, zapewnia taki sam stopień poufności jak organ, który ją dostarczył.	T	Art. 414 ust. 1 pkt 15 i 16	Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 15) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług komunikacji elektronicznej, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich związków; 16) współpraca z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji w zakresie właściwości tego organu;
Art. 12	Ogólne zezwolenie na sieci i usługi łączności elektronicznej			
Art. 12 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają swobodę dostarczania sieci łączności elektronicznej i świadczenia usług łączności elektronicznej na warunkach określonych w niniejszej dyrektywie. W tym celu państwa członkowskie nie będą utrudniać przedsiębiorstwu dostarczania sieci łączności elektronicznej ani świadczenia usług łączności elektronicznej, chyba że jest to niezbędne z przyczyn określonych w art. 52 ust. 1 TFUE. Każde takie ograniczenie swobody	N	Art. 5 ust. 1 i 2 - określający jedyny wymóg podjęcia działalności	Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”. 2. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi”, albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii

	dostarczania sieci łączności elektronicznej i świadczenia usług łączności elektronicznej należycie uzasadnia się, a ograniczenie to zgłasza się do Komisji.			Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.
Art. 12 ust. 2	2. Dostarczanie sieci łączności elektronicznej lub świadczenie usług łączności elektronicznej innych niż usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów może jedynie podlegać ogólnemu zezwoleniu, bez uszczerbku dla szczegółowych obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2, lub praw, o których mowa w art. 46 i 94.	T	Art. 5 ust. 1 i 2	Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”. 2. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi”, albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.
Art. 12 ust. 3	3. Jeżeli państwo członkowskie uzna wymóg zgłoszenia za uzasadniony w odniesieniu do przedsiębiorstw podlegających ogólnemu zezwoleniu, dane państwo członkowskie może wymagać od takich przedsiębiorstw wyłącznie dokonania zgłoszenia krajowemu organowi regulacyjnemu lub innemu właściwemu organowi. Państwo członkowskie nie może od takich przedsiębiorstw wymagać uzyskania jednoznacznej decyzji lub innego aktu administracyjnego od takiego organu lub jakiegokolwiek innego organu przed rozpoczęciem wykonywania uprawnień wynikających z ogólnego zezwolenia. Po dokonaniu zgłoszenia, jeżeli było ono wymagane, przedsiębiorstwo może rozpocząć działalność z zastrzeżeniem, w razie potrzeby, przepisów dotyczących praw użytkowania przewidzianych w niniejszej dyrektywie.	T	Art. 5 ust. 1 i 2 Art. 8	Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”. 2. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi” albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług. Art. 8. 1. Prezes UKE dokonuje wpisu wnioskodawcy do rejestru PT albo rejestru JST w terminie do 3 dni roboczych od dnia wpływu tego wniosku lub od dnia uzupełnienia wniosku. 2. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 albo art. 7 ust. 1, lub oświadczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 2 albo art. 7 ust. 2, Prezes UKE niezwłocznie, jednak nie później niż przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia

				<p>wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Wniosek nieuzupełniony w wyznaczonym terminie pozostawia się bez rozpoznania.</p> <p>3. Jeżeli Prezes UKE, z wyjątkiem ust. 2, nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca może rozpocząć wykonywanie działalności telekomunikacyjnej.</p> <p>4. Prezes UKE korzysta z informacji zawartych w publicznie dostępnych rejestrach w postaci elektronicznej w zakresie danych objętych wnioskiem o wpis do rejestru PT albo rejestru JST, w szczególności w celu weryfikacji danych wskazanych we wniosku o wpis do rejestru PT albo rejestru JST. W przypadku wystąpienia rozbieżności między informacjami zawartymi w publicznie dostępnych rejestrach a informacjami zawartymi we wniosku o wpis, Prezes UKE przyjmuje dane z rejestru, o czym informuje wnioskodawcę.</p> <p>5. Prezes UKE prostuje z urzędu wpis do rejestru PT albo rejestru JST zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.</p>
Art. 12 ust. 4	<p>4. Na zgłoszenie, o którym mowa w ust. 3, składa się co najwyżej złożona właściwemu krajowemu organowi regulacyjnemu lub innemu właściwemu organowi deklaracja osoby fizycznej lub prawnej o zamiarze rozpoczęcia dostarczania sieci łączności elektronicznej lub świadczenia usług łączności elektronicznej, wraz z możliwie najkrótszą informacją wymaganą w celu umożliwienia BEREC i temu organowi prowadzenia rejestru lub wykazu dostawców sieci i usług łączności elektronicznej. Taka informacja ogranicza się do:</p> <p>a) nazwy dostawcy;</p> <p>b) statusu prawnego, formy prawnej i numeru rejestracyjnego dostawcy, jeżeli dany dostawca jest zarejestrowany w rejestrze handlowym lub innym podobnym rejestrze publicznym w Unii;</p>	T	<p>Art. 6 ust. 1 Art. 12</p>	<p>Art. 6. 1. Wpis do rejestru PT dokonywany jest na wniosek przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, zawierający następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) firmę lub nazwę wnioskodawcy, jego siedzibę i adres lub adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli wnioskodawca posiada takie miejsce; 2) oznaczenie formy prawnej wnioskodawcy; 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer w innym właściwym rejestrze prowadzonym w państwie członkowskim albo innym państwie określonym w art. 5 ust. 2, o ile przedsiębiorca taki numer posiada; 4) imię, nazwisko, adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby wyznaczonej do kontaktu z Prezesem UKE; 5) krótki opis sieci telekomunikacyjnej, usługi telekomunikacyjnej lub powiązanych usług, których dotyczy wniosek; 6) planowaną datę rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej, a w przypadku przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z państwa członkowskiego albo innego państwa określonego w art. 5 ust. 2 - również planowaną datę zakończenia działalności; 7) adres strony internetowej wnioskodawcy, jeżeli taką stronę posiada; 8) obszar, na którym będzie wykonywana działalność telekomunikacyjna. <p>2. Wniosek o wpis do rejestru PT zawiera oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie</p>

	<p>c) adresu geograficznego głównego miejsca prowadzenia działalności dostawcy w Unii, jeżeli ma to zastosowanie, oraz drugorzędного oddziału w państwie członkowskim, o ile takowy istnieje;</p> <p>d) adresu strony internetowej dostawcy, jeżeli ma to zastosowanie, związanej z dostarczaniem sieci lub świadczeniem usług łączności elektronicznej;</p> <p>e) osoby wyznaczonej do kontaktów i danych kontaktowych;</p> <p>f) krótkiego opisu sieci, które dostawca zamierza udostępnić, lub usług, które zamierza świadczyć;</p> <p>g) państw członkowskich, których to dotyczy; oraz</p> <p>h) planowanej daty rozpoczęcia działalności.</p> <p>Państwa członkowskie nie mogą nakładać żadnych dodatkowych ani odrębnych wymogów w zakresie zgłaszania.</p> <p>Aby zbliżyć do siebie wymogi dotyczące zgłaszania, BEREC publikuje wytyczne dotyczące wzoru zgłoszenia i utrzymuje unijną bazę danych dotyczących zgłoszeń przekazywanych właściwym organom. W tym celu właściwe organy przekazują BEREC bez zbędnej zwłoki za pomocą środków</p>		<p>Art. 18</p>	<p>falszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą; 2) znane mi są warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, której dotyczy wniosek, wynikające z ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej i podmiot wnioskujący je spełnia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. <p>Art. 12. 1. Jeżeli nastąpiła zmiana danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST, z wyjątkiem przypadku określonego w ust. 5, jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych złożyć do Prezesa UKE wnioski o zmianę wpisu w rejestrze PT albo w rejestrze JST.</p> <p>2. Wniosek o zmianę wpisu zawiera numer z rejestru PT albo numer z rejestru JST, dane podlegające zmianie oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 2 albo art. 7 ust. 2.</p> <p>3. W przypadku gdy wniosek o zmianę wpisu nie zawiera danych, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepis art. 8 ust. 2.</p> <p>4. Prezes UKE na podstawie wniosku o zmianę wpisu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze PT albo rejestrze JST i wystawia aktualne zaświadczenie w trybie, o którym mowa w art. 11.</p> <p>5. Jeżeli dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 w zakresie firmy lub adresu stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej lub pkt 7, zostały zmienione w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, Prezes UKE z urzędu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze PT i wystawia aktualne zaświadczenie w trybie, o którym mowa w art. 11.</p> <p>Art. 18. Prezes UKE niezwłocznie przekazuje do BEREC drogą elektroniczną dane z każdego wniosku, na podstawie którego dokonano wpisu do rejestru PT lub dane zawarte we wniosku o zmianę wpisu w rejestrze PT.</p> <p>5. Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przekazuje do Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) treść wpisów do rejestru, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, dokonanych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.</p> <p>Art. 98 ust. 5</p> <p>5. Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, przekazuje do Organu Europejskich Regulatorów Łączności</p>
--	---	--	-----------------------	---

	elektronicznych każde otrzymane zgłoszenie. Zgłoszenia przekazane właściwym organom przed dniem 21 grudnia 2020 r., są przesyłane do BEREC do dnia 21 grudnia 2021 r.		Art. 98 ust. 5 ustawy wprowadzającej Pke	Elektronicznej (BEREC) treść wpisów do rejestru, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 58, dokonanych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1
Art. 13	Warunki, którymi obwarowano ogólne zezwolenie i prawa użytkownika widma radiowego i zasobów numeracyjnych, oraz szczególne obowiązki			
Art. 13 ust. 1	1. Ogólne zezwolenie na dostarczanie sieci łączności elektronicznej lub świadczenie usług łączności elektronicznej oraz prawa użytkownika widma radiowego i prawa użytkownika zasobami numeracyjnymi mogą jedynie podlegać warunkom określonym w załączniku I. Warunki te muszą być niedyskryminacyjne, proporcjonalne i przejrzyste. W przypadku praw użytkownika widma radiowego, takie warunki muszą zapewniać jego efektywne i wydajne użytkowanie i być zgodne z art. 45 i 51, a w przypadku prawa użytkownika zasobami numeracyjnymi – zgodne z art. 94.	N		
Art. 13 ust. 2	2. Szczególne obowiązki, które mogą być nałożone na przedsiębiorstwa udostępniające sieci i świadczące usługi łączności elektronicznej na podstawie art. 61 ust. 1 i 5 i art. 62, 68 i 83 lub na podmioty wyznaczone do świadczenia usługi powszechnej na podstawie niniejszej dyrektywy, muszą być prawnie oddzielone od praw i obowiązków wynikających z ogólnego zezwolenia. Celem zapewnienia przejrzystości, kryteria i procedury nakładania takich szczególnych	T	Art. 199 ust. 1 (w zakresie art. 68 EKLE) Art. 231 ust. 1 (w zakresie art. 83 EKLE)	Art. 199. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu: 1) określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji, uwzględniając uwarunkowania krajowe, konkurencję w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej na danym obszarze i wyniki inwentaryzacji, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w zakresie produktów i usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „rynkiem właściwym”; 2) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą;

	<p>obowiązków na poszczególne przedsiębiorstwa wskazuje się w ogólnym zezwoleniu.</p>		<p>Art. 403, 355</p> <p>3) wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, w przypadku stwierdzenia, że na rynku właściwym nie występuje skuteczna konkurencja, oraz nałożenia na tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą obowiązków regulacyjnych;</p> <p>4) utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku.</p> <p>Art. 231. 1. Jeżeli w wyniku analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE stwierdzi, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dany rynek detaliczny nie jest skutecznie konkurencyjny, 2) obowiązki, o których mowa w art. 210–215, art. 216 ust. 1 i art. 220, nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 407 ust. 2 – nakłada na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej na danym rynku detalicznym co najmniej jeden z obowiązków, o których mowa w ust. 2. <p>Art. 403. Po przeprowadzeniu analizy rynku zgodnie z art. 197, Prezes UKE może, w drodze decyzji, znieść w stosunku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego nieposiadającego znaczącej pozycji na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego obowiązek, o którym mowa w art. 402 ust. 1, po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego, o ile uchylenie tego obowiązku nie naruszy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dostępu użytkowników końcowych do programów radiofonicznych i telewizyjnych, wynikającego z nałożonego obowiązku transmisji obowiązkowej; 2) skutecznej konkurencji na rynku detalicznych usług telewizji cyfrowej i na rynku detalicznych usług radiofonii cyfrowej oraz na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego i rynku powiązanych zasobów. <p>Art. 355. 1. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego.</p> <p>2. Prezes UKE ustala warunki konkursu, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzebami użytkowników końcowych oraz potrzebą</p>
--	---	--	--

				<p>minimalizacji zniekształceń lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze w zakresie usługi, której dotyczy obowiązek.</p> <p>3. W ogłoszeniu o konkursie Prezes UKE określa :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedmiot konkursu poprzez wskazanie obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1; 2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1; 3) ogólne wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1; 4) inne wymagane informacje i dokumenty, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 9. <p>4. Przedsiębiorca składa w konkursie ofertę zawierającą informacje, o których mowa w ogłoszeniu o konkursie wraz z wymaganymi dokumentami.</p> <p>5. Kryteriami wyboru przedsiębiorcy w konkursie są najniższy prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz zdolność ekonomiczna i techniczna przedsiębiorcy do realizacji tego obowiązku.</p> <p>6. Do przeprowadzenia postępowania konkursowego Prezes UKE powołuje Komisję konkursową składającą się z pracowników UKE posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia konkursu. Komisja dokonuje badania ofert w dwóch etapach.</p> <p>7. Prezes UKE, w drodze decyzji, wyznacza wybranego w konkursie przedsiębiorcę do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu.</p> <p>8. W decyzji, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, Prezes UKE może dodatkowo nałożyć obowiązek stosowania jednolitych cen w ramach specjalnego pakietu cenowego, na obszarze świadczenia usługi, której dotyczy ten pakiet.</p> <p>9. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ogłoszenia o konkursie, oferty i wymagane dokumenty oraz szczegółowy tryb postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego, mając na uwadze potrzebę zachowania przejrzystości i obiektywności postępowania oraz umożliwienie Prezesowi UKE wyboru przedsiębiorcy zgodnie z kryteriami, o których mowa w ust. 5.</p>
Art. 13 ust. 3	3. Ogólne zezwolenie zawiera jedynie te warunki, które są właściwe dla danego sektora i które zostały określone w częściach A, B i C załącznika I oraz nie pokrywają się	N		

	z warunkami, które mają zastosowanie do przedsiębiorstw na mocy innych przepisów prawa krajowego.			
Art. 13 ust. 4	4. Przyznając prawa użytkowania widma radiowego lub zasobów numeracyjnych, państwa członkowskie nie mogą powielać warunków zawartych w ogólnym zezwoleniu.	T	<p>w zakresie widma radiowego: art. 87, 130, 140, 141</p> <p>w zakresie numeracji art. 139, 159</p>	<p>Art. 87. 1. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości określa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uprawniony podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, oraz jego siedzibę i adres; 2) zakres częstotliwości lub pozycje orbitalne objęte rezerwacją; 3) obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości; 4) rodzaje służby radiokomunikacyjnej; 5) okres obowiązywania rezerwacji; 6) okres wykorzystywania częstotliwości; 7) termin, w którym podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości; 8) wymagania w zakresie wykorzystania częstotliwości oraz wskazanie czy ich realizacja jest możliwa w drodze dzierżawy lub przekazania do użytkowania częstotliwości; 9) warunki wydania pozwolenia radiowego uwzględniające warunki wynikające z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych; 10) zobowiązania podmiotu podjęte w ramach postępowania selekcyjnego, o ile zostały podjęte; 11) wymagania dotyczące bezpieczeństwa i integralności infrastruktury telekomunikacyjnej i usług ustalone przez Prezesa UKE z uwzględnieniem rekomendacji i wytycznych Agencji Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa (ENISA), po zasięgnięciu opinii Kolegium do Spraw Cyberbezpieczeństwa, o którym mowa w art. 64 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, jeżeli rezerwacja będzie obejmować co najmniej 30% obszaru kraju i jest dokonywana bez przeprowadzenia postępowania selekcyjnego, o którym mowa w art. 104 ust. 3 lub po przeprowadzeniu aukcji lub przetargu, o których mowa w art. 104 ust. 3 pkt 2. <p>2. W rezerwacji częstotliwości dotyczącej zajętych zasobów częstotliwości, o których mowa w art. 105 ust. 2, dokonywanej dla podmiotu wyłonionego w drodze postępowania selekcyjnego określa się okres rezerwacji częstotliwości rozpoczynający się nie wcześniej niż w dniu, w którym częstotliwości staną się dostępne.</p> <p>3. W rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może także określić w szczególności:</p>

			<ol style="list-style-type: none"> 1) warunki wykorzystywania częstotliwości, w tym także w ramach współużytkowania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1; 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zaburzeniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystania częstotliwości; 3) obowiązki ochronne w zakresie promieniowania elektromagnetycznego; 4) proporcjonalne i niedyskryminujące ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją mogące polegać na określeniu rodzaju: <ol style="list-style-type: none"> a) sieci radiowych lub rodzaju technik dostępu radiowego, które mogą być używane z wykorzystaniem tych częstotliwości, z uwzględnieniem art. 88 ust. 1, b) usługi telekomunikacyjnej, która powinna być świadczona z wykorzystaniem tych częstotliwości, z uwzględnieniem art. 88 ust. 2, c) usługi telekomunikacyjnej objętej zakazem świadczenia z wykorzystaniem tych częstotliwości, z uwzględnieniem art. 88 ust. 3; 5) możliwość lub obowiązek współużytkowania częstotliwości lub dostępu do elementów sieci telekomunikacyjnej i usług dodatkowych służących do wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją; 6) możliwość lub obowiązek zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego na potrzeby roamingu lokalnego; 7) obowiązek uruchamiania, wspólnie z innym podmiotem, infrastruktury na potrzeby dostarczania sieci lub świadczenia usług, które uzależnione są od wykorzystania częstotliwości objętych rezerwacją; 8) wyłączenie możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres. <p>4. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości może zwolnić z obowiązku uzyskania pozwolenia radiowego, o ile zawarte zostały porozumienia międzynarodowe z państwami sąsiadującymi dotyczące warunków wykorzystywania częstotliwości w rejonach przygranicznych oraz jeżeli określono warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1.</p> <p>5. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną lub rozszewczą satelitarną ponadto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określa programy telewizyjne lub radiofoniczne umieszczone w multipleksie, zwane dalej „audiowizualnymi składnikami”; 2) porządkuje w multipleksie jego audiowizualne składniki;
--	--	--	--

			<p>3) określa proporcje udziału audiowizualnych składników w multipleksie;</p> <p>4) określa obszar, na którym mogą być rozpowszechniane lub rozprowadzane audiowizualne składniki multipleksu.</p> <p>6. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną określa ponadto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) parametry i standardy techniczne cyfrowej transmisji telewizyjnej i radiofonicznej; 2) wykorzystanie pojemności multipleksu. <p>Art. 130. 1. W przydziale częstotliwości określa się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uprawniony podmiot będący użytkownikiem rządowym, na rzecz którego dokonano przydziału częstotliwości, oraz jego adres; 2) zakres częstotliwości objęty przydziałem częstotliwości; 3) obszar lub lokalizację, w której mogą być wykorzystywane częstotliwości; 4) rodzaj służby radiokomunikacyjnej; 5) termin, w którym podmiot jest uprawniony do rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości; 6) okres lub termin, w którym podmiot jest uprawniony do wykorzystywania częstotliwości; 7) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1, z uwzględnieniem warunków wynikających z umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną. <p>2. W przydziale częstotliwości można określić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) termin, w którym podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości; 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zakłóceniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystania częstotliwości, o których mowa w art. 152 lub art. 153. <p>Art. 140. 1. Pozwolenie określa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres; 2) rodzaj, wyróżnik typu oraz nazwę producenta urządzeń radiowych, których dotyczy pozwolenie; 3) warunki wykorzystywania częstotliwości; 4) warunki używania urządzenia, w szczególności rodzaj służby radiokomunikacyjnej lub sieci telekomunikacyjnej, w której urządzenie może być wykorzystywane;
--	--	--	--

			<p>5) okres ważności;</p> <p>6) termin rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia wydania pozwolenia.</p> <p>2. W pozwoleniu można określić warunki używania urządzenia i obowiązki użytkownika w sytuacjach szczególnych zagrożeń.</p> <p>3. Pozwolenie może zawierać przydział sygnałów identyfikacyjnych lub znaków wywoławczych. Znaki wywoławcze nie podlegają zmianie w okresie obowiązywania pozwolenia.</p> <p>4. Pozwolenie uprawnia do wykorzystywania objętych pozwoleniem częstotliwości, sygnałów identyfikacyjnych oraz znaków wywoławczych.</p> <p>5. Prezes UKE może w pozwoleniu zobowiązać podmiot do informowania o przerwach w wykorzystywaniu częstotliwości trwających powyżej 14 dni.</p> <p>6. Przepisu ust. 1 pkt 2 w zakresie wyróżnika typu oraz nazwy producenta urządzeń radiowych, których dotyczy pozwolenie, oraz przepisów ust. 5 i art. 146 ust. 2 pkt 4 nie stosuje się do pozwoleń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.</p> <p>7. W pozwoleniu radiowym wydawanym na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób rozsiewczy naziemny Prezes UKE może określić dodatkowo warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1, zgodne z wymaganiami określonymi w art. 87 ust. 3, na wypadek konserwacji urządzenia objętego pozwoleniem.</p> <p>Art. 141. 1. Warunki wykorzystywania częstotliwości określają w szczególności:</p> <p>1) dla urządzenia radiowego naziemnego lub rezerwacji częstotliwości w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą takich urządzeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) częstotliwość lub częstotliwości graniczne kanałów lub zakresów częstotliwości albo numery kanałów, b) lokalizację urządzenia albo obszar jego przemieszczania, c) moc promieniowaną lub moc wyjściową, d) polaryzację, wysokość zawieszenia i charakterystykę promieniowania anteny nadawczej, e) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania; <p>2) dla naziemnej stacji satelitarnej lub rezerwacji częstotliwości dla świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą nadawczo-odbiorczego urządzenia radiowego umieszczonego na sztucznym satelicie Ziemi:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę wykorzystywanego satelity i jego położenie,
--	--	--	--

				<p>b) odpowiednio, lokalizację naziemnej stacji satelitarnej lub obszar jej przemieszczania,</p> <p>c) częstotliwość lub częstotliwości skrajne zakresów częstotliwości lub kanałów częstotliwości albo numery kanałów, wykorzystywane do transmisji sygnałów w kierunkach: kosmos-Ziemia i Ziemia-kosmos,</p> <p>d) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania.</p> <p>2. Przepisów ust. 1 pkt 1 lit. d oraz e nie stosuje się do pozwoleń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.</p> <p>Art. 159. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jednostkom samorządu terytorialnego prowadzącym działalność w zakresie telekomunikacji i podmiotom, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d oraz h, oraz podmiotom wskazanym przez ministra właściwego do spraw energii do wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, na ich wniosek.</p> <p>2. Prezes UKE, w drodze decyzji, może przyznać prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, podmiotowi uprawnionemu do prowadzenia działalności gospodarczej innemu niż podmioty wskazane w ust. 1, na jego wniosek, na potrzeby świadczenia usług innych niż publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne, o ile dostępne zasoby numeracji są wystarczające do zaspokojenia obecnego i prognozowanego zapotrzebowania na numerację, a podmioty te wykażą swoją zdolność do efektywnego gospodarowania zasobami numeracji.</p> <p>3. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji o ustalonym przeznaczeniu następuje w terminie nie dłuższym niż 3 tygodnie od dnia złożenia wniosku.</p> <p>4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o którego przyznanie wpłynął więcej niż jeden wniosek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania – w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku. <p>5. Przetarg przeprowadza Prezes UKE. Ogłoszenie o przetargu Prezes UKE udostępnia w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz na stronie podmiotowej BIP UKE.</p>
--	--	--	--	--

				<p>6. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 110, art. 112 ust. 1, art. 120, art. 121 ust. 1, art. 122 oraz art. 123.</p> <p>7. Decydującym kryterium oceny ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnoszący o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.</p> <p>8. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji może określać warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazywać usługę komunikacji elektronicznej, dla której przyznana numeracja ma być wykorzystywana, z podaniem wymogów związanych ze świadczeniem usługi oraz zasad taryfowych i cen maksymalnych; 2) zobowiązania przedsiębiorcy, któremu przyznano prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, przyjęte w drodze przetargu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2; 3) obowiązek niedyskryminującego dostępu do usług komunikacji elektronicznej z wykorzystaniem numeracji przyznanej innym przedsiębiorcom. <p>9. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji transgranicznie na terenie Unii Europejskiej określa warunki jej wykorzystywania uwzględniające przestrzeganie praw konsumentów i zasad użytkowania zasobów numeracji w państwach członkowskich, w których ta numeracja będzie użytkowana.</p>
Art. 14	<p>Deklaracje o umożliwianiu wykonywania prawa instalowania urządzeń i prawa do wzajemnych połączeń</p> <p>Właściwe organy wydają w terminie jednego tygodnia od otrzymania wniosku przedsiębiorstwa, standardową deklarację stwierdzającą w danym przypadku, że przedsiębiorstwo dokonało zgłoszenia zgodnie z art. 12 ust. 3. Takie deklaracje szczegółowo określają, w jakich okolicznościach przedsiębiorstwo udostępniające sieci lub świadczące usługi łączności elektronicznej na podstawie ogólnego zezwolenia jest uprawnione do składania wniosku o przyznanie prawa instalowania urządzeń, negocjowania wzajemnych połączeń oraz uzyskania dostępu do wzajemnych połączeń, w celu umożliwienia</p>	T	Art. 11	<p>Art. 11. 1. Prezes UKE, w terminie 7 dni od dnia dokonania wpisu, wydaje z urzędu zaświadczenie o wpisie do rejestru PT albo rejestru JST.</p> <p>2. Zaświadczenie zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer z rejestru PT albo numer z rejestru JST; 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru PT albo rejestru JST oraz datę dokonania wpisu; 3) dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 i 5–8 albo art. 7 ust. 1 pkt 1–7 i 9–10; 4) informację o prawach przysługujących podmiotom wpisanym do rejestru PT albo rejestru JST na podstawie ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych; 5) datę wydania zaświadczenia; 6) sygnaturę zaświadczenia. <p>3. Zaświadczenie mające moc dokumentu urzędowego wydaje się w postaci elektronicznej i doręcza przy użyciu Platformy Usług Elektronicznych Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanej dalej „PUE UKE”.</p>

	wykonywania tychże praw na przykład na innych szczeblach władzy państwowej lub w stosunku do innych przedsiębiorstw. W stosownych przypadkach taką deklarację można także wydawać jako automatyczną odpowiedź na zgłoszenie, o którym mowa w artykule 12 ust. 3.		Art. 12 ust. 4	<p>4. Zaświadczenie może być wielokrotnie pobierane z PUE UKE w formie wydruku przez podmiot, który je uzyskał. Wydruk ten ma moc zrównaną z mocą zaświadczenia wydanego przez Prezesa UKE.</p> <p>5. Prezes UKE umożliwia weryfikację zaświadczenia, o którym mowa w ust. 4, przez stronę podmiotową BIP UKE, po podaniu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sygnatury, którą opatrzone jest zaświadczenie; 2) numeru z rejestru PT albo numeru z rejestru JST; 3) daty wydania zaświadczenia. <p>6. W przypadku gdy dane zawarte w zaświadczeniu różnią się od danych zawartych w rejestrze, przyjmuje się, że wiążący charakter mają dane zawarte w rejestrze.</p> <p>4. Prezes UKE na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje zmiany wpisu w rejestrze PT albo rejestrze JST i wystawia aktualne zaświadczenie w trybie, o którym mowa w art. 11.</p>
Art. 15	Minimalna lista praw wynikających z ogólnego zezwolenia			
Art. 15 ust. 1	<p>1. Przedsiębiorstwa podlegające ogólnemu zezwoleniu na mocy art. 12 mają prawo do:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) dostarczania sieci łączności elektronicznej i świadczenia usług łączności elektronicznej; b) występowania z wnioskiem o przyznanie praw niezbędnych do instalowania urządzeń zgodnie z art. 43; c) wykorzystywania, z zastrzeżeniem przepisów art. 13, 46 i 55, widma radiowego w odniesieniu do sieci i usług łączności elektronicznej; d) tego, by rozpatrzono ich wnioski o przyznanie niezbędnych praw 		<p>Art. 181 w zakresie lit. b</p> <p>w zakresie litery c - art. 2 pkt 50, art. 63 Art. 69 ust. 1, art. 100, art. 129,</p>	<p>Art. 181. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na operatora obowiązek kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, które zostały umieszczone na nieruchomości w związku z wykonywaniem uprawnień wynikających z przepisów prawa, wyroku sądu lub decyzji, o ile nałożenie takiego obowiązku jest niezbędne w celu ochrony środowiska, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub z uwagi na realizację celów planowania i zagospodarowania przestrzennego.</p> <p>50) rezerwacja częstotliwości – określenie częstotliwości lub zasobów orbitalnych, które we wskazanym w rezerwacji okresie pozostają w dyspozycji podmiotu na rzecz którego dokonano rezerwacji, przeniesiono uprawnienia do częstotliwości lub uprawnienia do dysponowania częstotliwościami na cele związane z uzyskiwaniem pozwoleń radiowych;</p> <p>Art. 63. 1. Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w miarę potrzeb i możliwości technicznych.</p> <p>2. W odniesieniu do częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania programów radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT na jego wniosek lub z własnej inicjatywy.</p>

	użytkowania zasobów numeracyjnych zgodnie z art. 94.		136, 137 i art. 138 ust. 1-6 i 8	<p>3. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany uwzględniają w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) politykę państwa w zakresie gospodarki częstotliwościami; 2) politykę państwa w zakresie radiofonii i telewizji oraz telekomunikacji; 3) spełnianie wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej; 4) spełnianie wymagań dotyczących obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego; 5) uzgodnione przeznaczenia częstotliwości w ramach Unii Europejskiej; 6) potrzebę efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także założenia polityki wydawania uprawnień do wykorzystywania częstotliwości objętych planem zagospodarowania częstotliwości; 7) konieczność zapewnienia neutralności technologicznej i usługowej; 8) zasadę zmniejszania ograniczeń sposobu wykorzystania częstotliwości. <p>4. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany nie mogą naruszać dokonanych rezerwacji częstotliwości lub przydziałów częstotliwości.</p> <p>5. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o przystąpieniu do opracowania planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub do opracowania jego zmiany, w tym projekt planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub projekt jego zmiany wraz z uzasadnieniem. Przepisy o postępowaniu konsultacyjnym stosuje się, z wyjątkiem art. 31 ust. 2 zdanie pierwsze.</p> <p>6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do planu zagospodarowania częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych w sposób analogowy.</p> <p>7. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji, niebędących informacją przetworzoną, o możliwości wykorzystania częstotliwości.</p> <p>Art. 69. 1. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli częstotliwości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) są dostępne, z wyjątkiem art. 65 ust. 6 i art. 105 ust. 2; 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem; 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami; 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, przydziałami częstotliwości,
--	--	--	---	---

				<p>pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art.153;</p> <p>5) mogą być wykorzystywane w sposób efektywny;</p> <p>6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i w formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych – w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>2. W przypadku dokonywania rezerwacji częstotliwości lub jej zmiany, w celu:</p> <p>1) rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną,</p> <p>2) rozpowszechniania lub rozprowadzania w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną programów telewizyjnych na multipleksie pierwszym lub multipleksie drugim przez nadawców posiadających koncesję lub koncesję na kolejny okres,</p> <p>3) wykonywania ustawowych zadań przez spółki, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji – Prezes UKE wydaje decyzję niezwłocznie. Przepisów art. 104 i art. 105 nie stosuje się.</p> <p>Art. 100. 1. Prezes UKE odmawia udzielenia rezerwacji częstotliwości w przypadku, gdy:</p> <p>1) wnioskodawca nie jest w stanie wywiązać się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości lub zasobów orbitalnych;</p> <p>2) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3;</p> <p>3) powodowałyby to naruszenie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych;</p> <p>4) zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania selekcyjnego, a wniosek o rezerwację częstotliwości złożony został przed ogłoszeniem postępowania selekcyjnego;</p> <p>5) w postępowaniu selekcyjnym podmiot nie został wyłoniony jako ten, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości;</p> <p>6) udzielenie rezerwacji częstotliwości uniemożliwiłoby realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.</p> <p>2. W okresie ważności rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może odmówić wydania lub cofnąć pozwolenie radiowe na używanie urządzenia radiowego</p>
--	--	--	--	---

			<p>wykorzystującego częstotliwości objęte rezerwacją z tytułu wystąpienia jednej z następujących okoliczności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego; 2) naruszenia wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych; 3) zakłócenia pracy urzędów lub sieci telekomunikacyjnych; 4) niespełniania warunków, o których mowa w art. 69 ust. 1 pkt 2, chyba że uległ zmianie stan prawny lub faktyczny przyjęty za podstawę dokonania rezerwacji częstotliwości; 5) braku możliwości realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami. <p>3. Odmowa udzielenia rezerwacji częstotliwości, jej zmiana lub cofnięcie w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, a także odmowa wydania pozwolenia radiowego lub jego cofnięcie w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, następuje niezwłocznie po zasięgnięciu opinii lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości.</p> <p>4. Jeżeli uzasadnienie opinii lub wniosku organów, o których mowa w ust. 3, wskazujące na okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia stronie doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie takie zostało sporządzone.</p> <p>5. Organy, o których mowa w ust. 3, przedstawiają opinię w terminie 21 dni od dnia wystąpienia przez Prezesa UKE o opinię, o której mowa w ust. 3.</p> <p>6. W przypadku gdy organy, o których mowa w ust. 3, nie zajmą stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 5, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony.</p> <p>7. W przypadku odmowy wydania pozwolenia radiowego lub jego cofnięcia w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>Art. 129. Przydziału częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą oraz jeżeli częstotliwości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) są dostępne; 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem; 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;
--	--	--	--

			<p>4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zakłóceń lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art. 153;</p> <p>5) będą wykorzystywane w sposób efektywny;</p> <p>6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną – w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>7) nie kolidują z pracą urzędów kontrolno-pomiarowych UKE.</p> <p>Art. 136. Prezes UKE odmawia dokonania przydziału częstotliwości w przypadku, gdy:</p> <p>1) nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 129;</p> <p>2) wnioskodawca nie jest w stanie wywiązać się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości;</p> <p>3) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 135 ust. 1 pkt 1–3;</p> <p>4) powodowałoby to naruszenie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;</p> <p>5) postanowił o konieczności przeprowadzenia przetargu, aukcji albo konkursu na wnioskowane częstotliwości, a wniosek o przydział częstotliwości złożony został przed ogłoszeniem przetargu, aukcji albo konkursu;</p> <p>6) dokonanie przydziału częstotliwości uniemożliwiłoby realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.</p> <p>Art. 137. 1. Do odmowy, zmiany lub cofnięcia przydziału częstotliwości z przyczyn, o których mowa w art. 135 ust.1 pkt 3 stosuje się przepisy art. 100 ust. 3–6.</p> <p>2. Do odmowy z przyczyn, o których mowa w art. 136 pkt 6, zmiany lub cofnięcia z przyczyn, o których mowa w art. 135 ust.1 pkt 7, przydziału częstotliwości wykorzystywanych na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego stosuje się przepisy art. 100 ust. 3–6.</p>
--	--	--	---

				<p>Art. 138. 1. Z wyjątkiem art. 145, art. 152 i art. 153, używanie urządzenia radiowego wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej „pozwoleniem”.</p> <p>2. Prezes UKE wydaje pozwolenie w drodze decyzji.</p> <p>3. Postępowanie w sprawie wydania pozwolenia wszczyna się na wniosek zainteresowanego podmiotu.</p> <p>4. Podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub podmiot przez niego upoważniony lub podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 5, może żądać wydania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania.</p> <p>5. Do pozwolenia stosuje się odpowiednio przepis art. 65.</p> <p>6. W przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wydierżawienie częstotliwości lub umowy o przekazanie częstotliwości do użytkowania, o których mowa w art. 96, Prezes UKE stwierdza wygaśnięcie pozwolenia wydanego zgodnie z ust. 4.</p> <p>7. W przypadku częstotliwości radiowych, których przeznaczenie określono w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości lub ustalono w planie zagospodarowania częstotliwości, Prezes UKE wydaje decyzję w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku.</p> <p>8. Termin, o którym mowa w ust. 7, nie ma zastosowania w przypadkach wymagających uzgodnień międzynarodowych lub wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych.</p>
Art. 15 ust. 2	<p>2. Jeżeli takie przedsiębiorstwa udostępniają sieci łączności elektronicznej lub świadczą usługi łączności elektronicznej na rzecz ogółu ludności, ogólne zezwolenie uprawnia je do:</p> <p>a) negocjowania wzajemnych połączeń z oraz – tam gdzie ma to zastosowanie – uzyskiwania dostępu lub wzajemnych połączeń od innych dostawców udostępniających publiczne sieci łączności elektronicznej lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej,</p>		<p>Art. 170 w zakresie lit. a</p> <p>w zakresie sie lit. b</p>	<p>Art. 170. 1. Na potrzeby zapewnienia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i ich interoperacyjności w obrębie całej Unii Europejskiej, operator jest obowiązany do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci i interoperacyjności usług na wniosek innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.</p> <p>2. Operator jest obowiązany, na uzasadniony wniosek użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 354. Przez przedsiębiorcę wyznaczonego rozumie się przedsiębiorcę, który jest wyznaczany w decyzji, o której mowa w art. 355 ust. 7 albo w art. 356, do realizacji obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub</p>

	<p>objętych ogólnym zezwoleniem, w obrębie Unii zgodnie z niniejszą dyrektywą;</p> <p>b) ubiegania się o wyznaczenie do świadczenia różnych elementów usługi powszechnej lub prowadzenia działalności w różnych częściach terytorium państwowego zgodnie z art. 86 lub 87.</p>		<p>art. 354 i art. 319 obowiązku świadczenia usługi, oraz przedsiębiorcę, na którego nałożono obowiązek świadczenia usługi w trybie art. 363 ust. 2.</p> <p>Art. 355. 1. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego.</p> <p>2. Prezes UKE ustala warunki konkursu, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzebami użytkowników końcowych oraz potrzebą minimalizacji zniekształceń lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze w zakresie usługi, której dotyczy obowiązek.</p> <p>3. W ogłoszeniu o konkursie Prezes UKE określa :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedmiot konkursu poprzez wskazanie obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1; 2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1; 3) ogólne wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1; 4) inne wymagane informacje i dokumenty, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 9. <p>4. Przedsiębiorca składa w konkursie ofertę zawierającą informacje, o których mowa w ogłoszeniu o konkursie wraz z wymaganymi dokumentami.</p> <p>5. Kryteriami wyboru przedsiębiorcy w konkursie są najniższy prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz zdolność ekonomiczna i techniczna przedsiębiorcy do realizacji tego obowiązku.</p> <p>6. Do przeprowadzenia postępowania konkursowego Prezes UKE powołuje Komisję konkursową składającą się z pracowników UKE posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia konkursu. Komisja dokonuje badania ofert w dwóch etapach.</p> <p>7. Prezes UKE, w drodze decyzji, wyznacza wybranego w konkursie przedsiębiorcę do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu.</p> <p>8. W decyzji, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, Prezes UKE może dodatkowo nałożyć obowiązek stosowania jednolitych cen w ramach specjalnego pakietu cenowego, na obszarze świadczenia usługi, której dotyczy ten pakiet.</p> <p>9. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ogłoszenia o konkursie, oferty i wymagane dokumenty oraz szczegółowy tryb postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego, mając na uwadze potrzebę zachowania przejrzystości i obiektywności postępowania oraz umożliwienie</p>
--	--	--	--

				Prezesowi UKE wyboru przedsiębiorcy zgodnie z kryteriami, o których mowa w ust. 5.
Art. 16	Oplaty administracyjne			
Art. 16 ust. 1	<p>1. Każda opłata administracyjna nałożona na przedsiębiorstwa udostępniające sieci lub świadczące usługi łączności elektronicznej zgodnie z ogólnym zezwoleniem lub na rzecz których zostało ustanowione prawo użytkownika winna:</p> <p>a) w całości pokrywać jedynie koszty administracyjne, poniesione przy zarządzaniu, sprawowaniu nadzoru lub wdrażaniu systemu ogólnych zezwoleń, praw użytkownika i szczególnych obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2, w tym kosztów współpracy międzynarodowej, związanych z harmonizacją i standaryzacją, analizą rynku, monitorowaniem zgodności ze stanem prawnym lub sprawowaniem kontroli rynku w inny sposób, jak również prac normatywnych związanych z przygotowaniem i wdrażaniem prawa wtórnego oraz decyzji administracyjnych, takich jak decyzje o dostępie do sieci i wzajemnych połączeniach; oraz</p> <p>b) być nakładana na poszczególne przedsiębiorstwa w sposób obiektywny, przejrzysty i proporcjonalny, zmniejszając w ten sposób dodatkowe koszty administracyjne oraz związane opłaty.</p>	T	Art. 23	
				<p>Art. 23. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny uiszcza roczną opłatę telekomunikacyjną związaną z realizacją zadań w zakresie telekomunikacji przez organy administracji, o których mowa w art. 407 ust. 1, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prowadzeniem rejestru PT; 2) wydawaniem decyzji administracyjnych, z wyłączeniem decyzji, za które przepisy odrębne przewidują pobieranie opłat; 3) badaniem, weryfikacją i kontrolą rynków właściwych produktów i usług telekomunikacyjnych; 4) rozstrzyganiem sporów między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi; 5) współpracą z instytucjami unijnymi i międzynarodowymi w zakresie wynikającym z przepisów prawa krajowego i unijnego oraz zawartych umów międzynarodowych; 6) pozostałymi zadaniami związanymi z funkcjonowaniem Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz obsługujących ich urzędów, z wyłączeniem prowadzenia gospodarki zasobami numeracji i częstotliwości. <p>2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, stanowi iloczyn rocznych przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązującego do uiszczenia opłaty, uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, i wskaźnika opłaty, z uwzględnieniem ust. 3 i 4.</p> <p>3. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o kwotę wynikającą z umowy, o której mowa w art. 252 ust. 1.</p> <p>4. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 0,25% rocznych przychodów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązującego do uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna.</p> <p>5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny uiszcza opłatę, o której mowa w ust. 1, po upływie 2 lat od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności telekomunikacyjnej.</p> <p>6. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu przychodów z tytułu prowadzenia</p>

	<p>Państwa członkowskie mogą zdecydować o niepobieraniu opłat administracyjnych od przedsiębiorstw, których obroty nie przekraczają określonego progu lub których działalność nie pozwala uzyskać minimalnego udziału w rynku lub ma bardzo ograniczony zasięg terytorialny.</p>			<p>działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym, obliczonym w sposób wskazany w ust. 7.</p> <p>7. Wysokość progu przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym stanowi ośmiotysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w ostatnim komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 504), zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”.</p> <p>8. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego przychody z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej osiągnięte w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, przekroczyły próg, o którym mowa w ust. 6, obliczony dla roku obrotowego poprzedzającego o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna.</p> <p>9. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej.</p> <p>10. Opłatę, o której mowa w ust. 1, można uiszczać w ratach półrocznych, w wysokości równej 1/2 opłaty rocznej, lub jednorazowo, z uwzględnieniem ust. 11.</p> <p>11. O wyborze sposobu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1, jednorazowo lub w ratach półrocznych, przedsiębiorca telekomunikacyjny zawiadamia pisemnie Prezesa UKE w terminie do końca lutego roku, za który opłata jest należna.</p> <p>12. Minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje Prezesowi UKE, w terminie 4 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie wydatków związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim.</p> <p>13. Prezes UKE udostępnia corocznie na stronie podmiotowej BIP UKE, w terminie 5 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie wydatków związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim oraz sumę wpływów z rocznej opłaty telekomunikacyjnej pobranej w roku poprzednim.</p> <p>14. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości wskaźnika opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz terminy i sposób jej uiszczenia, kierując się wysokością wydatków Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji, związanych z wykonywaniem ich zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w ust. 1, przyjętych w ustawie budżetowej na rok poprzedzający rok, za</p>
--	--	--	--	--

				<p>który opłata ta jest należna, wysokością przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata ta jest należna, oraz potrzebą wyrównania wysokości wpływów z tej opłaty w roku poprzednim i wysokością wydatków, o których mowa w ust. 13.</p> <p>15. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do dnia 15 grudnia każdego roku komunikat o wysokości wskaźnika opłaty, o której mowa w ust. 1.</p>
Art. 16 ust. 2	2. Nakładając opłaty administracyjne, krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ publikuje roczny bilans swoich wydatków administracyjnych oraz całkowitej kwoty zebranych opłat. W razie wystąpienia różnicy pomiędzy całkowitą kwotą zebranych opłat a wydatkami administracyjnymi, dokonuje się stosownej korekty.	T	Art. 23 ust. 12-15	<p>Art. 23 ust. 12-15</p> <p>12. Minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje Prezesowi UKE, w terminie 4 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie wydatków związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim.</p> <p>13. Prezes UKE udostępnia corocznie na stronie podmiotowej BIP UKE, w terminie 5 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie wydatków związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim oraz sumę wpływów z rocznej opłaty telekomunikacyjnej pobranej w roku poprzednim.</p> <p>14. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości wskaźnika opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz terminy i sposób jej uiszczania, kierując się wysokością wydatków Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji, związanych z wykonywaniem ich zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w ust. 1, przyjętych w ustawie budżetowej na rok poprzedzający rok, za który opłata ta jest należna, wysokością przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata ta jest należna, oraz potrzebą wyrównania wysokości wpływów z tej opłaty w roku poprzednim i wysokością wydatków, o których mowa w ust. 13.</p> <p>15. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do dnia 15 grudnia każdego roku komunikat o wysokości wskaźnika opłaty, o której mowa w ust. 1.</p>
Art. 17	Rozdzielność księgową i sprawozdania finansowe			

<p>Art. 17 ust. 1</p>	<p>1. Państwa członkowskie nakładają na przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej, mające specjalne lub wyłączne prawo świadczenia usług w innych sektorach w tym samym lub w innym państwie członkowskim, obowiązek:</p> <p>a) prowadzenia rozdzielnej księgowości dla działalności związanej z dostarczaniem sieci lub świadczeniem usług łączności elektronicznej, w takim zakresie, w jakim byłoby to niezbędne, gdyby ta działalność prowadzona była przez prawnie niezależne od siebie podmioty, dla potrzeb identyfikacji wszystkich elementów kosztów i przychodów, wraz z podstawą ich kalkulacji oraz szczegółowym wskazaniem zastosowanych metod ich uzyskania, związanych z taką działalnością, w tym wyszczególnienie podziału środków trwałych i kosztów strukturalnych; lub</p> <p>b) wprowadzenia strukturalnego rozdziału działalności związanej z dostarczaniem sieci lub usług łączności elektronicznej.</p> <p>Państwa członkowskie mogą zrezygnować z zastosowania wymogów, o których mowa w akapicie pierwszym, wobec przedsiębiorstw, których roczny obrót z działalności związanej z sieciami i usługami łączności elektronicznej w Unii nie przekracza 50 mln EUR.</p>	<p>N</p>	<p>do wskaza nia przy wprowa dzeniu praw specjal nych i wyłącz nych</p>	
-----------------------	---	----------	--	--

<p>Art. 17 ust. 2</p>	<p>2. Jeżeli przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej nie podlegają wymogom określonym w przepisach prawa spółek i nie spełniają wymogów określonych w przepisach prawa Unii o prowadzeniu księgowości przez małe i średnie przedsiębiorstwa, ich sprawozdania finansowe sporządza się i przekazuje do zbadania niezależnemu biegłemu rewidentowi, a następnie publikuje. Badanie przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa U26nii i prawa krajowego.</p> <p>Akapit pierwszy niniejszego ustępu ma również zastosowanie w odniesieniu do rozdzielnej księgowości prowadzonej zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. a).</p>	<p>N</p>	<p>Ustawa o rachunkowości</p>	<p>Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 poz. 217) — art. 2 ust. 1, ust. 2a-3, art. 3 ust.1 pkt 1), art. 11 ust. 1 pkt 1), art. 64, art. 69 ust. 1-1b, art. 70</p> <p>Art. 2, ust. 1, ust. 2a-3</p> <p>1. Przepisy ustawy o rachunkowości, zwanej dalej „ustawą”, stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 3, do mających siedzibę lub miejsce sprawowania zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:</p> <p>1) spółek handlowych (osobowych i kapitałowych, w tym również w organizacji) oraz spółek cywilnych, z zastrzeżeniem pkt 2, a także innych osób prawnych, z wyjątkiem Skarbu Państwa i Narodowego Banku Polskiego;</p> <p>2) osób fizycznych, spółek cywilnych osób fizycznych, spółek cywilnych osób fizycznych i przedsiębiorstwa w spadku, spółek jawnych osób fizycznych, spółek partnerskich oraz przedsiębiorstw w spadku działających zgodnie z ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw (Dz.U. poz. 1629 oraz z 2019 r. poz. 1495), jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły co najmniej równowartość w walucie polskiej 2 000 000 euro;</p> <p>2a) przedsiębiorstw w spadku działających zgodnie z ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, jeżeli na dzień poprzedzający dzień otwarcia spadku prowadzone były księgi rachunkowe;</p> <p>3) jednostek organizacyjnych działających na podstawie Prawa bankowego, przepisów o obrocie papierami wartościowymi, przepisów o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, przepisów o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, przepisów o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych lub przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, bez względu na wielkość przychodów;</p> <p>4) gmin, powiatów, województw i ich związków, a także:</p> <p>a) państwowych, gminnych, powiatowych i wojewódzkich jednostek budżetowych,</p> <p>b) gminnych, powiatowych i wojewódzkich zakładów budżetowych;</p> <p>c) (<i>uchylona</i>)</p>
-----------------------	--	----------	--------------------------------------	--

			<p>5) jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, z wyjątkiem spółek, o których mowa w pkt 1 i 2;</p> <p>6) oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1252);</p> <p>7) jednostek niewymienionych w pkt 1-6, jeżeli otrzymują one na realizację zadań zleconych dotacje lub subwencje z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub funduszy celowych - od początku roku obrotowego, w którym dotacje lub subwencje zostały im przyznane.</p> <p>(...)</p> <p>2a. Do spółek jawnych osób fizycznych oraz spółek partnerskich, których przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły mniej niż równowartość w walucie polskiej 2 000 000 euro i które nie stosują zasad rachunkowości określonych ustawą na podstawie ust. 2, stosuje się art. 70a.</p> <p>2b. Przepisy ustawy stosuje się również, bez względu na wielkość przychodów, do alternatywnych spółek inwestycyjnych w rozumieniu przepisów o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, w tym uprawnionych do posługiwania się nazwą „EuVECA” albo „EuSEF”.</p> <p>3. Jednostki sporządzające sprawozdania finansowe zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości, Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej oraz związanymi z nimi interpretacjami ogłoszonymi w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej, zwanymi dalej „MSR”, stosują przepisy ustawy oraz przepisy wykonawcze wydane na jej podstawie, w zakresie nieuregulowanym przez MSR.</p> <p>Art. 3 ust. 1 pkt 1)</p> <p>1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:</p> <p>1) jednostce - rozumie się przez to podmioty i osoby określone w art. 2 ust. 1;</p> <p>Art. 11</p> <p>1. Księgi rachunkowe są prowadzone przez jednostkę.</p> <p>Art. 64</p>
--	--	--	---

				<p>1. Badaniu podlegają roczne skonsolidowane sprawozdania finansowe grup kapitałowych oraz roczne sprawozdania finansowe - kontynuujących działalność:</p> <p>1) banków krajowych, oddziałów instytucji kredytowych, oddziałów banków zagranicznych, zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji, głównych oddziałów i oddziałów zakładów ubezpieczeń, głównych oddziałów i oddziałów zakładów reasekuracji oraz oddziałów zagranicznych firm inwestycyjnych;</p> <p>1a) spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych;</p> <p>2) jednostek działających na podstawie przepisów o obrocie papierami wartościowymi oraz przepisów o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz jednostek, o których mowa w art. 2 ust. 2b;</p> <p>2a) jednostek działających na podstawie przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;</p> <p>2b) krajowych instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego;</p> <p>3) spółek akcyjnych, z wyjątkiem spółek będących na dzień bilansowy w organizacji;</p> <p>4) pozostałych jednostek, które w poprzedzającym roku obrotowym, za który sporządzono sprawozdania finansowe, spełniły co najmniej dwa z następujących warunków:</p> <p>a) średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty wyniosło co najmniej 50 osób,</p> <p>b) suma aktywów bilansu na koniec roku obrotowego stanowiła równowartość w walucie polskiej co najmniej 2 500 000 euro,</p> <p>c) przychody netto ze sprzedaży towarów i produktów oraz operacji finansowych za rok obrotowy stanowiły równowartość w walucie polskiej co najmniej 5 000 000 euro.</p> <p>2. W jednostkach sporządzających łączne sprawozdania finansowe, o których mowa w art. 51 ust. 1, warunki określone w ust. 1 stosuje się do łącznego rocznego sprawozdania finansowego.</p> <p>3. Badaniu podlegają sprawozdania finansowe spółek przejmujących i spółek nowo zawiązanych, sporządzone za rok obrotowy, w którym nastąpiło połączenie, a także roczne sprawozdania finansowe jednostek sporządzone zgodnie z MSR.</p> <p>4. Badaniu podlegają również roczne połączone sprawozdania finansowe funduszy inwestycyjnych z wydzielonymi subfunduszami oraz roczne sprawozdania jednostkowe subfunduszy.</p>
--	--	--	--	---

				<p>Art. 69, ust. 1-1b.</p> <p>1. Kierownik jednostki składa we właściwym rejestrze sądowym roczne sprawozdanie finansowe, sprawozdanie z badania, jeżeli podlegało ono badaniu, odpis uchwały bądź postanowienia organu zatwierdzającego o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokryciu straty, a w przypadku jednostek, o których mowa w art. 49 ust. 1 - także sprawozdanie z działalności - w ciągu 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego.</p> <p>1a. (<i>uchylony</i>)</p> <p>1b. Kierownik oddziału przedsiębiorcy zagranicznego składa we właściwym rejestrze sądowym roczne sprawozdanie finansowe oddziału.</p> <p>Art. 70</p> <p>1. Kierownik jednostki, o której mowa w art. 64, do której nie ma zastosowania art. 69, jest obowiązany złożyć wprowadzenie do sprawozdania finansowego stanowiące część informacji dodatkowej, bilans, rachunek zysków i strat, zestawienie zmian w kapitale (funduszu) własnym oraz rachunek przepływów pieniężnych za rok obrotowy, do ogłoszenia w ciągu 15 dni od dnia ich zatwierdzenia, wraz ze sprawozdaniem z badania oraz odpisem uchwały bądź postanowienia organu zatwierdzającego o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokryciu straty.</p> <p>2. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1, następuje w „Monitorze Sądowym i Gospodarczym”.</p>
Art. 18	Zmiana praw i obowiązków			
Art. 18 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby prawa, warunki oraz procedury dotyczące ogólnych zezwoleń, praw użytkowania widma radiowego lub zasobów numeracyjnych albo praw instalowania urządzeń mogły być zmieniane jedynie w obiektywnie uzasadnionych przypadkach oraz w sposób proporcjonalny, uwzględniając w stosownych przypadkach szczególne warunki dotyczące zbywalnych praw użytkowania widma radiowego lub zasobów numeracyjnych.	T	<p>Art. 99, art. 135 Art. 146 w zakresie widma</p> <p>Art. 187 w zakresie instalacji urządzeń</p>	<p>Art. 99. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, może zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z rezerwacją częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne; 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości; 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego; 4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości w terminie, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 7, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;

			<p>W zakresie numeracji art. 160, 161</p>	<p>5) zaprzestania wykorzystywania częstotliwości przez co najmniej 6 miesięcy, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;</p> <p>6) wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości;</p> <p>7) niewywiązywania się z zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;</p> <p>8) gdy częstotliwości objęte rezerwacją są wykorzystywane w sposób nieefektywny;</p> <p>9) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;</p> <p>10) stwierdzenia, że na skutek transakcji handlowej, w szczególności skutkującej przejściem kontroli w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nad podmiotem dysponującym rezerwacją częstotliwości, doszło do nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub grupę kapitałową.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się, jeżeli strony transakcji handlowej zgłosiły na piśmie Prezesowi UKE zamiar jej przeprowadzenia, a Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. Prezes UKE zawiadamia strony transakcji handlowej o swoim stanowisku w tej sprawie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia zamiaru przeprowadzenia transakcji. W przypadku niezawiadomienia przez Prezesa UKE stron transakcji handlowej w tym terminie uznaje się, że Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości.</p> <p>3. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się po upływie 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej.</p> <p>4. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może zmienić rezerwację częstotliwości w zakresie warunków wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1, również w przypadku gdy praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne.</p> <p>5. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1 i 4, Prezes UKE zmienia rezerwację częstotliwości w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, jeżeli nie zachodzi konieczność utrzymania tych</p>
--	--	--	--	--

			<p>ograniczeń, w szczególności gdy wynika to z przeglądu, o którym mowa w art. 414 ust. 3.</p> <p>6. Prezes UKE, w celu zapewnienia ładu w gospodarce częstotliwościami oraz zwiększenia efektywności wykorzystywanych częstotliwości, może dokonać zmiany przydzielonych rezerwacji częstotliwości z danego zakresu częstotliwości przez zamianę częstotliwości objętych rezerwacją na częstotliwości o analogicznych właściwościach. Zmiana może dotyczyć całości lub części częstotliwości objętych rezerwacją.</p> <p>7. Prezes UKE, w przypadku, o którym mowa w ust. 6, może wszcząć i prowadzić jedno postępowanie oraz wydać jedną decyzję lub odrębne decyzje dla każdej z rezerwacji częstotliwości albo prowadzić odrębne postępowania zakończone wydaniem odrębnych decyzji.</p> <p>8. Zmiany warunków wykorzystania lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE dokonuje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu decyzji.</p> <p>Art. 135. 1. Przydział częstotliwości może zostać zmieniony lub cofnięty, w drodze decyzji Prezesa UKE, w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z przydziałem częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne; 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych przydziałem częstotliwości; 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego; 4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych przydziałem w terminie, o którym mowa w art. 130 ust. 2 pkt 1, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego przydziałem częstotliwości; 5) wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości; 6) gdy częstotliwości objęte przydziałem częstotliwości są wykorzystywane w sposób nieefektywny; 7) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.
--	--	--	---

			<p>2. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 4 i 6 nie mają zastosowania do przydziałów częstotliwości dokonanych na rzecz Ministra Obrony Narodowej.</p> <p>Art. 146. 1. Do cofnięcia lub zmiany pozwolenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 95 i art. 99–102.</p> <p>2. Prezes UKE może także cofnąć pozwolenie lub zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z pozwoleniem zakłóca pracę innych urządzeń lub sieci telekomunikacyjnych; 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych pozwoleniem; 3) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych pozwoleniem w terminie 6 miesięcy od dnia wydania pozwolenia lub dnia rozpoczęcia ich wykorzystywania wskazanego w pozwoleniu; 4) niewywiązania się przez podmiot z obowiązku, o którym mowa w art. 140 ust. 5. <p>3. Prezes UKE może zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości również w przypadku, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) częstotliwości objęte pozwoleniem są wykorzystywane w stopniu niewielkim lub w sposób nieefektywny; 2) praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne. <p>4. W przypadku odmowy wydania pozwolenia przepis art. 103 stosuje się odpowiednio.</p> <p>5. Pozwolenie wygasa w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości, z wyjątkiem zmiany pozwolenia radiowego, o której mowa art. 142 ust. 5.</p> <p>Art. 187. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 183 ust. 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, skutecznej konkurencji lub zapewnieniem interoperacyjności usług, o ile będzie to zgodne z obowiązkami stron.</p> <p>Art. 160. 1. Prezes UKE odmawia przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli wnioskowane przeznaczenie numeracji nie jest zgodne z planem numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych.</p>
--	--	--	--

			<p>2. Prezes UKE może odmówić przyznania prawa do wykorzystywania nowego zakresu numeracji, jeżeli wykorzystywane jest mniej niż 75%:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wszystkich wcześniej przyznanych zakresów numeracji lub 2) wcześniej przyznanych zakresów numeracji w ramach tego samego wyróżnika sieci lub wskaźnika strefy numeracyjnej, którego dotyczy wniosek o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji. <p>Art. 161. 1. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji albo zmienić jego zakres, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 2) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wykorzystuje przyznanego zakresu numeracji w sposób efektywny pod względem ilościowym, a w przypadku numerów dostępu i podobnych pojedynczych numerów nie uruchomił usługi określonej takim numerem w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przyznaniu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji; 3) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, wykorzystuje przyznaną numerację w sposób niezgodny z warunkami przyznania numeracji lub jej przeznaczeniem określonym we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 4) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wnosi opłat za prawo do wykorzystywania numeracji. <p>2. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli istnieje bezpośrednie zagrożenie naruszenia w krótkim czasie interoperacyjności lub ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w publicznych sieciach telekomunikacyjnych albo naruszenie takie nastąpiło.</p> <p>3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE przed wydaniem decyzji w sprawie cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji lub zmiany zakresu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji prowadzącej do ograniczenia tego prawa przeprowadza postępowanie konsultacyjne.</p> <p>4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadku cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, o którym mowa w ust. 2, wymagającego pilnego działania Prezesa UKE.</p>
--	--	--	--

			<p>5. Decyzja o cofnięciu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji albo o zmianie jego zakresu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uwzględnia konieczność zachowania interoperacyjności i ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 2) może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu podmiotu do usunięcia przyczyny nieprawidłowości w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2. <p>6. W sytuacji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE prowadząc postępowanie w sprawie cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji oraz przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pominąć wezwanie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2; 2) pominąć postępowanie konsultacyjne i procedurę przetargową, o której mowa w art. 159 ust. 4; 3) przyznać prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, biorąc pod uwagę: <ol style="list-style-type: none"> a) możliwości techniczne przyjmowania i kierowania połączeń na numery z przydzielanego bloku numerów, b) liczbę przeniesionych numerów z bloków numerów, dla których Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, c) liczbę abonentów w danej strefie numeracyjnej oraz d) przydział numeracji w bloku sąsiadującym z przydzielanym blokiem numerów; 4) zwolnić przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który otrzymał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z opłat za numerację, o których mowa w art. 25, na okres nie dłuższy niż 1 rok. <p>7. W przypadku braku wniosków o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w ust. 6 pkt 3.</p> <p>8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który otrzymał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji na warunkach określonych w ust. 6 pkt 3 oraz w ust. 7, informuje abonenta o przejęciu zobowiązań dostawcy usług telekomunikacyjnych, któremu Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, i świadczeniu usług ze wskazaniem terminu końcowego nie krótszego niż miesiąc. Jednocześnie przedsiębiorca ten informuje abonenta o konieczności zawarcia przed upływem tego terminu</p>
--	--	--	---

				umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej albo przeniesienia numeru do innego dostawcy usług w celu zachowania ciągłości świadczenia usług.
Art. 18 ust. 2	2. Z wyjątkiem przypadków, w których proponowane zmiany są niewielkie i zostały uzgodnione z posiadaczem praw lub ogólnego zezwolenia, zamiar wprowadzenia takich zmian ogłasza się w odpowiedni sposób. Zainteresowanym stronom, w tym użytkownikom i konsumentom, przyznaje się wystarczająco dużo czasu na wypowiedzenie się w kwestii proponowanych zmian. Okres ten nie może być krótszy niż cztery tygodnie, z wyjątkiem okoliczności nadzwyczajnych. Zmiany podlegają publikacji z podaniem ich uzasadnienia.	T	Art. 90, Art. 84	Art. 90. 1. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości i przeprowadza postępowanie konsultacyjne w tej sprawie. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się: 1) gdy zmiana ma charakter nieistotny i jest dokonywana na wniosek lub za zgodą podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości; 2) w wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na wystąpienie okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3; 3) gdy zmiana dotyczy rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną. 3. Za zmianę nieistotną nie można w szczególności uznać zmiany, która prowadzi do rozszerzenia zakresu uprawnień wynikających z rezerwacji częstotliwości. Art. 84. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia decyzję o dokonaniu lub zmianie rezerwacji częstotliwości na stronie podmiotowej BIP UKE.
Art. 19	Ograniczenie lub cofnięcie praw			
Art. 19 ust. 1	1. Bez uszczerbku dla art. 30 ust. 5 i 6 państwa członkowskie nie ograniczają ani nie cofają praw instalowania urządzeń ani praw użytkowania widma radiowego lub zasobów numeracyjnych przed upływem okresu, na jaki zostały one przyznane, chyba że jest to uzasadnione na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu i, w stosownych przypadkach, zgodnie z załącznikiem I oraz odpowiednimi przepisami prawa krajowego dotyczącymi odszkodowania w przypadku cofnięcia praw.	T N w zakresie cofania praw instalowania urządzeń	Art. 94 w zakresie widma W zakresie numeracji art. 161 ust. 1	Art. 94. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, może zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości w przypadku: 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z rezerwacją częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne; 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości; 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego; 4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości w terminie, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 7, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości; 5) zaprzestania wykorzystywania częstotliwości przez co najmniej 6 miesięcy, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;

			<ol style="list-style-type: none">6) wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości;7) niewywiązywania się z zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;8) gdy częstotliwości objęte rezerwacją są wykorzystywane w sposób nieefektywny;9) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;10) stwierdzenia, że na skutek transakcji handlowej, w szczególności skutkującej przejściem kontroli w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nad podmiotem dysponującym rezerwacją częstotliwości, doszło do nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub grupę kapitałową. <p>2. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się, jeżeli strony transakcji handlowej zgłosiły na piśmie Prezesowi UKE zamiar jej przeprowadzenia, a Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. Prezes UKE zawiadamia strony transakcji handlowej o swoim stanowisku w tej sprawie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia zamiaru przeprowadzenia transakcji. W przypadku niezawiadomienia przez Prezesa UKE stron transakcji handlowej w tym terminie uznaje się, że Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości.</p> <p>3. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się po upływie 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej.</p> <p>4. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może zmienić rezerwację częstotliwości w zakresie warunków wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1, również w przypadku gdy praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne.</p> <p>5. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1 i 4, Prezes UKE zmienia rezerwację częstotliwości w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, jeżeli nie zachodzi konieczność utrzymywania tych ograniczeń, w szczególności gdy wynika to z przeglądu, o którym mowa w art. 414 ust. 3.</p> <p>6. Prezes UKE, w celu zapewnienia ładu w gospodarce częstotliwościami oraz zwiększenia efektywności wykorzystywanych częstotliwości, może dokonać</p>
--	--	--	---

				<p>zmiany przydzielonych rezerwacji częstotliwości z danego zakresu częstotliwości przez zamianę częstotliwości objętych rezerwacją na częstotliwości o analogicznych właściwościach. Zmiana może dotyczyć całości lub części częstotliwości objętych rezerwacją.</p> <p>7. Prezes UKE, w przypadku, o którym mowa w ust. 6, może wszcząć i prowadzić jedno postępowanie oraz wydać jedną decyzję lub odrębne decyzje dla każdej z rezerwacji częstotliwości albo prowadzić odrębne postępowania zakończone wydaniem odrębnych decyzji.</p> <p>8. Zmiany warunków wykorzystania lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE dokonuje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu decyzji.</p> <p>Art. 161. 1. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji albo zmienić jego zakres, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 2) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wykorzystuje przyznanego zakresu numeracji w sposób efektywny pod względem ilościowym, a w przypadku numerów dostępu i podobnych pojedynczych numerów nie uruchomił usługi określonej takim numerem w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przyznaniu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji; 3) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, wykorzystuje przyznaną numerację w sposób niezgodny z warunkami przyznania numeracji lub jej przeznaczeniem określonym we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 4) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wnosi opłat za prawo do wykorzystywania numeracji.
Art. 19 ust. 2	2. Mając na względzie konieczność zapewnienia efektywnego i wydajnego wykorzystania widma radiowego lub wdrożenia technicznych środków wykonawczych przyjętych na podstawie art. 4	N	Zasady ogólne KC	

	decyzji nr 676/2002/WE, państwa członkowskie mogą dopuścić ograniczenie lub cofnięcie praw użytkownika widma radiowego, w tym praw, o których mowa w art. 49 niniejszej dyrektywy, w oparciu o ustanowione wcześniej i jasno określone procedury, zgodnie z zasadami proporcjonalności i niedyskryminacji. W takich przypadkach, posiadacze takich praw mogą, w stosownych przypadkach i zgodnie z prawem unijnym i odpowiednimi przepisami krajowymi, otrzymać odpowiednią rekompensatę.			
Art. 19 ust. 3	3. Zmiana wykorzystania widma radiowego w wyniku zastosowania art. 45 ust. 4 lub 5 nie stanowi sama w sobie przesłanki uzasadniającej cofnięcie prawa użytkownika widma radiowego.	T	Art. 63 ust. 4	4. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany nie mogą naruszać dokonanych rezerwacji częstotliwości lub przydziałów częstotliwości.
Art. 19 ust. 4	4. Każdy zamiar ograniczenia lub cofnięcia praw wynikających z ogólnego zezwolenia na użytkowanie widma radiowego lub indywidualnych praw użytkownika widma radiowego lub zasobów numeracyjnych bez zgody posiadacza tych praw poddaje się pod konsultacje z zainteresowanymi stronami zgodnie z art. 23.	T	Art. 90 ust. 1-3, w zakresie widma W zakresie numeracji art. 161 ust. 2 i 3	Art. 90. 1. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości i przeprowadza postępowanie konsultacyjne w tej sprawie. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się: gdy zmiana ma charakter nieistotny i jest dokonywana na wniosek lub za zgodą podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości; w wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na wystąpienie okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3; gdy zmiana dotyczy rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną. 3. Za zmianę nieistotną nie można w szczególności uznać zmiany, która prowadzi do rozszerzenia zakresu uprawnień wynikających z rezerwacji częstotliwości. Art. 161

				<p>2. Prezes UKE informuje na stronie podmiotowej UKE o cofnięciu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji oraz o możliwości przydziału tej numeracji innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu.</p> <p>5. Decyzja o cofnięciu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji albo o zmianie jego zakresu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uwzględnia konieczność zachowania interoperacyjności i ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 2) może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu podmiotu do usunięcia przyczyny nieprawidłowości w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2.
Art. 20	Żądanie informacji od przedsiębiorstw			
Art. 20 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa dostarczające sieci i świadczące usługi łączności elektronicznej, urządzenia towarzyszące lub usługi towarzyszące dostarczały wszystkich informacji, w tym informacji o charakterze finansowym, niezbędnych krajowym organom regulacyjnym, innym właściwym organom i BEREC do zapewnienia zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971⁽⁴⁴⁾ lub przyjętych zgodnie z nimi decyzji lub opinii. Krajowe organy regulacyjne i, w razie konieczności ze względu na wykonywane zadania, inne właściwe organy mają prawo żądać od tych przedsiębiorstw w szczególności dostarczania informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług, który mógłby wywrzeć wpływ na usługi hurtowe udostępniane konkurentom przez te przedsiębiorstwa, a także informacji o sieciach łączności elektronicznej i urządzeniach towarzyszących, które są zdezagregowane na</p>	T	Art. 19 Art. 20	<p>Art. 19. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z wyłączeniem użytkownika rządowego, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji, w szczególności informacji o charakterze finansowym, informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług oraz istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej, niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków.</p> <p>2. W przypadku gdy niezbędne do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków informacje pozyskane na podstawie ust. 1 są niewystarczające, Prezes UKE może pozyskiwać te informacje od innych podmiotów działających na rynku komunikacji elektronicznej lub innych rynkach ściśle powiązanych z tym rynkiem. Podmioty te mają obowiązek przekazania informacji na uzasadnione żądanie Prezesa UKE.</p> <p>3. Przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej na rynku hurtowym jest obowiązany do przekazywania, na żądanie Prezesa UKE, danych księgowych dotyczących rynków detalicznych związanych z tym rynkiem hurtowym.</p> <p>4. Żądania, o których mowa w ust. 1–3, są proporcjonalne do celu, jakiemu mają służyć, oraz zawierają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie podmiotu obowiązującego do przekazania informacji; 2) datę; 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą;

<p>poziomie lokalnym i na tyle szczegółowe, aby zapewnić przeprowadzenie analizy geograficznej i określenie obszarów zgodnie z art. 22.</p> <p>W przypadku gdy informacje zebrane zgodnie z akapitem pierwszym są niewystarczające, aby krajowe organy regulacyjne, inne właściwe organy i BEREC wykonywały swoje zadania regulacyjne na mocy prawa unijnego, takie informacje mogą być pozyskiwane od innych stosownych przedsiębiorstw działających w sektorze łączności elektronicznej lub w ściśle powiązanych sektorach.</p> <p>Od przedsiębiorstw wyznaczonych jako posiadające znaczącą pozycję na rynkach hurtowych można również wymagać, by przedstawiały dane księgowe dotyczące rynków detalicznych, które są związane z tymi rynkami hurtowymi.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy mogą żądać informacji od pojedynczych punktów informacyjnych utworzonych na podstawie dyrektywy 2014/61/UE.</p> <p>Każdy wniosek o informacje musi być proporcjonalny do wykonywanego zadania i musi być uzasadniony.</p> <p>Przedsiębiorstwa niezwłocznie dostarczają informacji na żądanie w wymaganym terminie i na wymaganym poziomie szczegółowości.</p>			<p>4) wskazanie celu, jakiego informacje mają służyć;</p> <p>5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni;</p> <p>6) uzasadnienie;</p> <p>7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 439 ust. 2 pkt 1.</p> <p>5. Prezes UKE może zastosować do pozyskania informacji, o których mowa w ust. 1–3, opracowane przez siebie formularze, dążąc do ujednoczenia i zapewnienia spójności pozyskanych informacji.</p> <p>Art. 20. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, danych za poprzedni rok kalendarzowy dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych oraz informacji o wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w art. 325 ust. 1, pomniejszonych o odprowadzony od nich podatek od towarów i usług.</p> <p>2. Obowiązkowi przedłożenia danych oraz informacji o których mowa w ust. 1, w terminie określonym w ust. 1, podlega także podmiot wykreślony z rejestru PT, za okres wykonywanej działalności telekomunikacyjnej w roku, w którym nastąpiło wykreślenie z rejestru.</p> <p>3. Dane oraz informacja, o których mowa w ust. 1, przekazywane są w postaci elektronicznej z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego na PUE UKE, i opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.</p> <p>4. Dane oraz informacja o których mowa w ust. 1, o których mowa w ust. 1, uznaje się za przekazane w terminie określonym jako data wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi przekazującemu te dane oraz informację.</p> <p>5. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której udostępniony jest formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 3.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres danych oraz informacji, o których</p>
---	--	--	---

				<p>mowa w ust. 1, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich przedstawiania, kierując się koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązków oraz potrzebą uproszczenia i jednolicenia procesu przekazywania danych.</p> <p>7. Prezes UKE określi wzór dokumentu, przy użyciu którego przekazywane są dane oraz informacja, o których mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.</p>
Art. 20 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy dostarczały Komisji, na jej uzasadniony wniosek, informacje, które są niezbędne dla realizacji przez Komisję jej zadań wynikających z TFUE. Informacja, której żąda Komisja, winna być proporcjonalna w świetle realizacji tychże zadań. Jeżeli dostarczona informacja odnosi się do informacji dostarczonej uprzednio przez przedsiębiorstwo na żądanie organu, informuje się o tym dane przedsiębiorstwa. Stosownie do potrzeb oraz jeżeli organ dostarczający informacje nie zastrzegł w wyraźny i uzasadniony sposób inaczej, Komisja udostępnia otrzymaną informację innemu organowi tego typu w innym państwie członkowskim.</p> <p>Z zastrzeżeniem wymogów określonych w ust. 3 państwa członkowskie zapewniają, by informacja dostarczona jednemu organowi została udostępniona innemu organowi tego typu w tym samym lub innym państwie członkowskim oraz BEREC, w odpowiedzi na jego uzasadniony wniosek, jeżeli jest to niezbędne dla umożliwienia tymże organom albo BEREC wypełniania obowiązków wynikających z prawa Unii.</p>	T	Art. 21	<p>Art. 21. 1. Prezes UKE zapewnia dostęp do informacji otrzymanych od podmiotu, o którym mowa w art. 19 ust. 1–3, organom regulacyjnym państw członkowskich, BEREC i Komisji Europejskiej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.</p> <p>2. Prezes UKE informuje podmiot, o którym mowa w art. 19 ust. 1–3, o udostępnieniu, na podstawie ust. 1, informacji dostarczonej uprzednio przez ten podmiot na żądanie Prezesa UKE.</p>

Art. 20 ust. 3	3. Jeżeli dana informacja zebrana zgodnie z ust. 1, w tym informacja zebrana w kontekście analizy geograficznej, została uznana przez dany krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ za informację poufną zgodnie z przepisami prawa Unii i prawa krajowego o tajemnicy handlowej, Komisja, BEREC oraz wszelkie inne zainteresowane właściwe organy zapewniają taką tajemnicę. Taka tajemnica nie utrudnia terminowej wymiany informacji między właściwym organem, Komisją, BEREC i jakimkolwiek innymi zainteresowanymi właściwymi organami do celów przeglądu, monitorowania i nadzorowania stosowania niniejszej dyrektywy.	T	Art. 22	<p>Art. 22. 1. Podmiot udostępniający Prezesowi UKE na jego żądanie lub na podstawie przepisów ustawy lub ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych informacje lub dokumenty zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa może je zastrzec w całości lub w części.</p> <p>2. Zastrzeżenie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego. Zastrzeżenie części informacji lub dokumentu dotyczącego rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego uważa się za nieskuteczne.</p> <p>3. Zastrzegając część informacji lub dokumentu podmiot przekazuje uzasadnienie zastrzeżenia informacji lub dokumentu oraz informacje lub dokumenty niezawierające zastrzeżonych części. W przypadku nieprzekazania informacji lub dokumentu niezawierających zastrzeżonych części zastrzeżenie uważa się za nieskuteczne.</p> <p>4. Prezes UKE może, w drodze decyzji, uchylić zastrzeżenie, jeżeli uzna, że zastrzeżone części informacji lub dokumentu nie stanowią tajemnicy przedsiębiorstwa.</p> <p>5. Zastrzeżenie uwzględnia się przy udostępnianiu informacji lub dokumentów oraz zapewnianiu dostępu do informacji publicznej.</p> <p>6. W przypadku ustawowego obowiązku przekazania informacji lub dokumentów otrzymanych od podmiotu, o którym mowa w ust. 1, innym organom krajowym, zagranicznym organom regulacyjnym, Komisji Europejskiej lub BEREC informacje i dokumenty Prezes UKE przekazuje wraz z zastrzeżeniem i pod warunkiem jego przestrzegania.</p>
Art. 20 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy, działając zgodnie z przepisami krajowymi dotyczącymi publicznego dostępu do informacji oraz przepisami prawa Unii i prawa krajowego o tajemnicy handlowej i o ochronie danych osobowych, publikowały informacje, które przyczyniają się do rozwoju otwartego i konkurencyjnego rynku.	T	<p>Art. 4 ust. 4 i 5</p> <p>Art. 9</p> <p>Art. 413</p>	<p>4. Prezes UKE prowadzi rejestr PT oraz rejestr JST w systemie teleinformatycznym.</p> <p>5. Rejestr PT i rejestr JST są jawne i udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanej dalej „stroną podmiotową BIP UKE”.</p> <p>Art. 9. Rejestr PT obejmuje następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kolejny numer wpisu, zwany dalej „numerem z rejestru PT”; 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru PT oraz datę dokonania wpisu; 3) dane, o których mowa w art. 6 ust. 1; 4) datę wykreślenia wpisu z rejestru PT – w przypadku wykreślenia wpisu z rejestru PT. <p>Art. 413. 1. Prezes UKE wydaje Dziennik Urzędowy Urzędu Komunikacji Elektronicznej.</p>

				<p>2. W dzienniku urzędowym, o którym mowa w ust. 1, ogłasza się w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zarządzenia; 2) przepisy międzynarodowe; 3) ogłoszenia, obwieszczenia i komunikaty; 4) decyzje obszarowe. <p>2. Prezes UKE na podstawie informacji uzyskanych od przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz innych podmiotów dysponujących infrastrukturą telekomunikacyjną lub realizujących inwestycje w tym zakresie, w terminie do dnia 30 czerwca, sporządza i udostępnia raport o stanie rynku komunikacji elektronicznej za rok ubiegły, uwzględniający pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem stacjonarnych i ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz przedstawia prognozy inwestycyjne dotyczące rozwoju tych sieci. Prezes UKE udostępnia raport na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>7. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji, niebędącej informacją przetworzoną, o możliwości wykorzystania częstotliwości.</p>
Art. 20 ust. 5	5. Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy publikują warunki publicznego dostępu do informacji, o którym mowa w ust. 4, w tym procedury zapewniające uzyskanie takiego dostępu.	N	przepisy ogólne – zapisy w ustawie Pke	
Art. 21	Informacje wymagane w związku z ogólnym zezwoleniem, prawem użytkowania oraz szczegółowymi obowiązkami			
Art. 21 ust. 1	1. Niezależnie od informacji wymaganych na podstawie art. 20 i obowiązku dostarczania informacji i sporządzania sprawozdań wynikającego z przepisów prawa krajowego, ale nie wynikającego z ogólnego zezwolenia, krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy mogą zażądać od przedsiębiorstw dostarczenia informacji w związku z ogólnym	T	Art. 19 ust. 1 i 4, art. 20	Art. 19. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z wyłączeniem użytkownika rządowego, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji, w szczególności informacji o charakterze finansowym, informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług oraz istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej, niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków.

<p>zezwoleń, prawami użytkownika lub szczegółowymi obowiązkami, o których mowa w art. 13 ust. 2, które są proporcjonalne i obiektywnie uzasadnione, w szczególności w celach:</p> <p>a) systematycznej lub dotyczącej konkretnych przypadków weryfikacji przestrzegania warunku 1 z części A, warunków 2 i 6 z części D oraz warunków 2 i 7 z części E załącznika I oraz przestrzegania obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2;</p> <p>b) dotyczącej konkretnych przypadków weryfikacji zgodności z warunkami określonymi w załączniku I, jeżeli złożono skargę lub właściwy organ miał inne powody, ażeby twierdzić, że dany warunek nie został spełniony, albo w przypadku dochodzenia prowadzonego przez właściwy organ z urzędu;</p> <p>c) procedury i oceny wniosków o przyznanie prawa użytkownika;</p> <p>d) publikacji zestawień dotyczących przeglądów jakości oraz cen usług, z uwagi na interes konsumenta;</p> <p>e) jasno określone cele statystyczne, badawcze lub cele sprawozdawczości;</p> <p>f) przeprowadzania analizy rynku dla celów niniejszej dyrektywy, w tym</p>			<p>4. Żądania, o których mowa w ust. 1–3, są proporcjonalne do celu, jakiemu mają służyć, oraz zawierają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie podmiotu obowiązującego do przekazania informacji; 2) datę; 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą; 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć; 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni; 6) uzasadnienie; 7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 439 ust. 2 pkt 1. <p>Art. 20. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, danych za poprzedni rok kalendarzowy dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych oraz informacji o wysokości pozostałych na koncie środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w art. 325 ust. 1, pomniejszonych o odprowadzony od nich podatek od towarów i usług.</p> <p>2. Obowiązkowi przedłożenia danych oraz informacji o których mowa w ust. 1, w terminie określonym w ust. 1, podlega także podmiot wykreślony z rejestru PT, za okres wykonywanej działalności telekomunikacyjnej w roku, w którym nastąpiło wykreślenie z rejestru.</p> <p>3. Dane oraz informacja, o których mowa w ust. 1, przekazywane są w postaci elektronicznej z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego na PUE UKE, i opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.</p> <p>4. Dane oraz informacja o których mowa w ust. 1, o których mowa w ust. 1, uznaje się za przekazane w terminie określonym jako data wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi przekazującemu te dane oraz informację.</p>
--	--	--	---

	<p>danych dotyczących rynków niższego szczebla lub rynków detalicznych związanych z rynkami poddawanyymi analizie lub dotyczących tych rynków;</p> <p>g) zagwarantowanie efektywnego użytkowania widma radiowego i zasobów numeracyjnych i zapewnienie skutecznego zarządzania nimi;</p> <p>h) ocenę przyszłych zmian w dziedzinie sieci lub usług, które mogłyby mieć wpływ na usługi hurtowe udostępniane konkurentom, na zasięg terytorialny, na możliwości uzyskania dostępu do sieci przysługujące użytkownikom końcowym lub na określanie obszarów na podstawie art. 22;</p> <p>i) prowadzenie analiz geograficznych;</p> <p>j) udzielanie odpowiedzi na uzasadnione wnioski BEREC o udzielenie informacji.</p> <p>Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b) oraz d)–j), nie mogą być wymagane przed uzyskaniem dostępu do rynku lub jako warunek dostępu do rynku.</p> <p>BEREC może opracować wzory wniosków o informacje, w razie potrzeby, aby ułatwić skonsolidowaną prezentację i analizę uzyskanych informacji.</p>			<p>5. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której udostępniony jest formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 3.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres danych oraz informacji, o których mowa w ust. 1, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich przedstawiania, kierując się koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązków oraz potrzebą uproszczenia i jednolicenia procesu przekazywania danych.</p> <p>7. Prezes UKE określi wzór dokumentu, przy użyciu którego przekazywane są dane oraz informacja, o których mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.</p>
Art. 21 ust. 2	2. Jeśli chodzi o prawa użytkownika widma, informacje, o których mowa w ust.1 muszą	N	Art. 19 ust. 1	Art. 19. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub prawo do

	dotyczyć w szczególności efektywnego i wydajnego wykorzystania widma radiowego oraz spełnienia wszelkich obowiązków zapewnienia zasięgu i odpowiedniej jakości usług, którymi obwarowano prawa użytkownika widma radiowego, i ich weryfikacji.			wykorzystywania zasobów numeracji, z wyłączeniem użytkownika rządowego, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji, w szczególności informacji o charakterze finansowym, informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług oraz istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej, niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków.
Art. 21 ust. 3	3. Jeżeli krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ zażąda od przedsiębiorstw dostarczenia informacji, o których mowa w ust. 1, informuje je o szczególnym celu, w jakim dana informacja ma zostać wykorzystana.	T	Art. 19 ust. 4 pkt 4	4. Żądania, o których mowa w ust. 1–3, są proporcjonalne do celu, jakiemu mają służyć, oraz zawierają: 1) wskazanie podmiotu obowiązanego do przekazania informacji; 2) datę; 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą; 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć; 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni; 6) uzasadnienie; 7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 439 ust. 2 pkt 1.
Art. 21 ust. 4	4. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy nie mogą ponownie żądać udostępnienia informacji, o które wystąpił już BEREC na podstawie art. 40 rozporządzenia (UE) 2018/1971, w przypadku gdy BEREC udostępnił tym organom otrzymane informacje.	N		
Art. 22	Analizy geograficzne realizacji sieci			
Art. 22 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy przeprowadzają analizę geograficzną zasięgu sieci łączności elektronicznej, które są w stanie zapewnić szerokopasmową transmisję danych (zwane dalej „sieciami szerokopasmowymi”), do dnia 21 grudnia 2023 r. i aktualizują ją nie rzadziej niż co trzy lata. Analiza geograficzna zawiera analizę obecnego geograficznego zasięgu sieci szerokopasmowych na ich terytorium, wymaganą do realizacji zadań krajowych	N N	Art. 36 pkt 23 lit. a ust. wpr. PKE Art. 36 pkt 23 lit. b	Art. 36 pkt 23 lit. a a) w ust. 1: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) informacje o usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz świadczonych z nimi w pakiecie, w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych;” – w pkt 2 wyrazy „budynkami umożliwiającymi kolokację” zastępuje się wyrazami „obiektami budowlanymi umożliwiającymi kolokację”, Art. 36 pkt 23 lit. b tiret trzecie

	<p>organów regulacyjnych lub innych właściwych organów na podstawie niniejszej dyrektywy, jak również na potrzeby badań wymaganych w celu stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa.</p> <p>Ta analiza geograficzna może również zawierać prognozę obejmującą okres ustalony przez odpowiedni organ dotyczącą zasięgu sieci szerokopasmowych, w tym sieci o bardzo dużej przepustowości, na ich terytorium.</p> <p>Taka prognoza musi uwzględniać wszystkie odpowiednie informacje, w tym informacje na temat planowanych przez przedsiębiorstwa lub organy publiczną realizację sieci o bardzo dużej przepustowości i przeprowadzenia znaczących modernizacji lub rozbudowy sieci o prędkości pobierania danych na poziomie przynajmniej 100 Mb/s. W tym celu krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy występują do przedsiębiorstw i organów publicznych o przekazanie takich informacji w zakresie, w jakim informacje te są dostępne i mogą być przekazane bez nadmiernych nakładów.</p>	<p>T</p> <p>T</p>	<p>tiret trzecie ust. wpr. PKE</p> <p>Art. 36 pkt 23 lit. c ust. wpr. PKE</p>	<p>– część wspólna otrzymuje brzmienie:</p> <p>„– przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, informacje o posiadanych publicznych sieciach telekomunikacyjnych, obiektach budowlanych umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu.”,</p> <p>Art. 36 pkt 23 lit. c</p> <p>c) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:</p> <p>„2a. Informacje o:</p> <p>1) posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu - przekazuje się w terminie:</p> <p>a) do dnia 15 września – za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca,</p> <p>b) do dnia 28 lutego – za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia poprzedniego roku;</p> <p>2) obiektach budowlanych umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu–</p>
--	---	-------------------	--	---

	<p>Krajowy organ regulacyjny decyduje w odniesieniu do zadań przypisanych mu wyraźnie na mocy niniejszej dyrektywy o stopniu, w jakim należałoby oprzeć się na całości lub części informacji zebranych w kontekście takiej prognozy.</p> <p>W przypadku gdy analiza geograficzna nie jest prowadzona przez krajowy organ regulacyjny, jest prowadzona we współpracy z tym organem w zakresie, w jakim może to być istotne dla jego zadań.</p> <p>Informacje zgromadzone w ramach analizy geograficznej muszą być na odpowiednim poziomie szczegółowości lokalnej i obejmować wystarczająco dokładne informacje na temat jakości usługi i jej parametrów oraz muszą być przetwarzane zgodnie z art. 20 ust. 3.</p>	<p>T</p> <p>N</p> <p>T</p>	<p>Art. 36 pkt 23 lit. g ust. wpr. PKE</p> <p>Art. 36 pkt 23 lit. j ust. wpr. PKE</p>	<p>przekazuje się corocznie w terminie do dnia 28 lutego według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.</p> <p>2b. Podmioty, o których mowa w ust. 2, które nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, obiektów budowlanych umożliwiających kolokację i nie świadczą usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu ani nie świadczą w pakiecie z nimi usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych przekazują Prezesowi UKE corocznie w terminie do dnia 28 lutego według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku oświadczenie, że nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, obiektów budowlanych umożliwiających kolokację i nie świadczą usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu ani nie świadczą w pakiecie z nimi usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych.”,</p> <p>Art. 36 pkt 23 lit. g h) ust. 6a otrzymuje brzmienie: „6a. Informacje, o których mowa w ust. 2, Prezes UKE może wykorzystywać w zakresie niezbędnym do wykonywania jego uprawnień i obowiązków określonych w art. 414 ust. 1 ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”,</p> <p>Art. 36 pkt 23 lit. h j) w ust. 7: – pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) rodzaj infrastruktury oraz informacje o świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, informacje o świadczonych w pakiecie z tymi usługami usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, podlegających inwentaryzacji i skalę map, na których dokonuje się inwentaryzacji, o której mowa w ust. 1, 2)szczegółową postać elektroniczną oraz elektroniczny format przekazywania danych”, – część wspólna otrzymuje brzmienie: „– kierując się potrzebą zapewnienia szczegółowego, rzetelnego i wiarygodnego zbioru informacji o jakości istniejącej infrastruktury</p>
--	---	----------------------------	---	---

				telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz świadczonych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, a także potrzebą usprawnienia i ujednoczenia procesu przekazywania danych.”;
Art. 22 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą zidentyfikować obszar o wyraźnych granicach terytorialnych, jeżeli informacje zgromadzone i prognoza przygotowana na podstawie ust. 1 pozwolą stwierdzić, że w okresie objętym daną prognozą żadne przedsiębiorstwo ani żaden organ publiczny nie wdrożyły ani nie planują wdrożyć sieci o bardzo dużej przepustowości ani też przeprowadzić znaczącej modernizacji lub rozbudowy swojej sieci, pozwalającej uzyskać wydajność pod względem prędkości pobierania danych na poziomie przynajmniej 100 Mb/s. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy publikują listę zidentyfikowanych obszarów.	T	Art. 36 pkt 30 ust. wpr. PKE	po art. 29r dodaje się art. 29s w brzmieniu: „Art. 29s. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji gromadzonych w SIDUSIS, może określić obszary geograficzne, na których nie jest możliwe świadczenie i w ciągu 3 lat nie jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS informacje o określonych przez niego obszarach geograficznych wraz z otwartym zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną zapewniającą lub umożliwiającą świadczenie usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, zawierającym pouczenie o zakresie informacji wymaganych w zgłoszeniu oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS zgłoszenia otrzymane w terminie określonym w zaproszeniu, z wyjątkiem informacji objętych zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.”;
Art. 22 ust. 3	3. W obrębie zidentyfikowanego obszaru odpowiednie organy mogą zaprosić przedsiębiorstwa i organy publiczne do zgłaszania zamiaru wdrożenia sieci o bardzo dużej przepustowości w okresie objętym daną prognozą. W przypadkach gdy w wyniku tego zaproszenia przedsiębiorstwo lub organ publiczny zgłosi zamiar dokonania tego,	T	Art. 36 pkt 30 ust. wpr. PKE	po art. 29r dodaje się art. 29s w brzmieniu: „Art. 29s. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji gromadzonych w SIDUSIS, może określić obszary geograficzne, na których nie jest możliwe świadczenie i w ciągu 3 lat nie jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS informacje o określonych przez niego

	<p>odpowiedni organ może wymagać od innych przedsiębiorstw i organów publicznych, aby zgłosiły każdy zamiar wdrożenia w tym obszarze sieci o bardzo dużej przepustowości lub przeprowadzenia znaczącej modernizacji lub rozbudowy swojej sieci, pozwalającej uzyskać wydajność pod względem prędkości pobierania danych na poziomie co najmniej 100 Mb/s w tym obszarze. Odpowiedni organ określa informacje, które należy uwzględnić w takich zgłoszeniach, aby zapewnić poziom szczegółowości przynajmniej podobny do tego, który uwzględniono w prognozie na podstawie ust. 1. Organ ten informuje również – w oparciu o informacje zgromadzone na podstawie ust. 1 – każde przedsiębiorstwo lub każdy organ publiczny, które wyraziły zainteresowanie, o tym, czy zidentyfikowany obszar jest objęty lub prawdopodobnie zostanie objęty zasięgiem sieci dostępu nowej generacji oferującej prędkość pobierania danych poniżej 100 Mb/s.</p>			<p>obszarach geograficznych wraz z otwartym zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną zapewniającą lub umożliwiającą świadczenie usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, zawierającym pouczenie o zakresie informacji wymaganych w zgłoszeniu oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS zgłoszenia otrzymane w terminie określonym w zaproszeniu, z wyjątkiem informacji objętych zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.”</p>
<p>Art. 22 ust. 4</p>	<p>4. Środki na podstawie ust. 3 są stosowane zgodnie z wydatną, obiektywną, przejrzystą i niedyskryminacyjną procedurą, która gwarantuje, że żadne przedsiębiorstwo nie zostanie z góry wykluczone z postępowania.</p>	T	<p>Art. 36 pkt 30 ust. wpr. PKE</p>	<p>po art. 29r dodaje się art. 29s w brzmieniu: „Art. 29s. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji gromadzonych w SIDUSIS, może określić obszary geograficzne, na których nie jest możliwe świadczenie i w ciągu 3 lat nie jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS informacje o określonych przez niego obszarach geograficznych wraz z otwartym zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną zapewniającą lub umożliwiającą świadczenie usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, zawierającym pouczenie o zakresie informacji wymaganych w zgłoszeniu oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń.</p>

				3. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS zgłoszenia otrzymane w terminie określonym w zaproszeniu, z wyjątkiem informacji objętych zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.”;
Art. 22 ust. 5	<p>5. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne oraz inne właściwe organy, organy lokalne, regionalne i krajowe, które są odpowiedzialne na swoim terytorium za przydział środków publicznych na realizację sieci łączności elektronicznej, za opracowanie krajowych planów szerokopasmowych, określenie obowiązków w zakresie zasięgu, obwarowujących prawa użytkownika widma oraz za weryfikację dostępności usług wchodzących w zakres obowiązku świadczenia usługi powszechnej, brały pod uwagę wyniki analizy geograficznej i procedur skutkujących określeniem obszarów na podstawie ust. 1, 2 i 3.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby organy przeprowadzające analizę geograficzną udostępniały jej wyniki pod warunkiem zapewnienia przez organ otrzymujący takiego samego poziomu poufności i ochrony tajemnicy handlowej jak organ udostępniający oraz informowały strony, które przekazały informacje. Wyniki te udostępnia się również BEREC i Komisji na ich wnioski i na tych samych warunkach.</p>	T	<p>Art. 36 pkt 23 lit. g ust. wpr. PKE</p>	<p>g) ust. 6a otrzymuje brzmienie: „6a. Informacje, o których mowa w ust. 2, Prezes UKE może wykorzystywać w zakresie niezbędnym do wykonywania jego uprawnień i obowiązków określonych w art. 414 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;</p> <p>po art. 29r dodaje się art. 29s w brzmieniu: „Art. 29s. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji gromadzonych w SIDUSIS, może określić obszary geograficzne, na których nie jest możliwe świadczenie i w ciągu 3 lat nie jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS informacje o określonych przez niego obszarach geograficznych wraz z otwartym zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną zapewniającą lub umożliwiającą świadczenie usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, zawierającym pouczenie o zakresie informacji wymaganych w zgłoszeniu oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS zgłoszenia otrzymane w terminie określonym w zaproszeniu, z wyjątkiem informacji objętych zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.”;</p>
		T	<p>Art. 36 pkt 30 ust. wpr. PKE</p>	

Art. 22 ust. 6	6. Jeżeli odpowiednie informacje nie są dostępne na rynku, właściwe organy udostępniają bezpośrednio te dane z analizy geograficznej, które nie są objęte tajemnicą handlową, zgodnie z dyrektywą 2003/98/WE w celu umożliwienia ponownego wykorzystania tych informacji. Jeżeli takie narzędzia nie są dostępne na rynku, organy te udostępniają także użytkownikom końcowym narzędzia informacyjne umożliwiające im określenie możliwości dostępu do sieci na różnych obszarach, z poziomem szczegółowości pomocnym w dokonaniu wyboru operatora lub dostawcy usług.	T	Art. 36 pkt 30 ust. wpr. PKE	po art. 29r dodaje się art. 29s w brzmieniu: „Art. 29s. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji gromadzonych w SIDUSIS, może określić obszary geograficzne, na których nie jest możliwe świadczenie i w ciągu 3 lat nie jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS informacje o określonych przez niego obszarach geograficznych wraz z otwartym zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną zapewniającą lub umożliwiającą świadczenie usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, zawierającym pouczenie o zakresie informacji wymaganych w zgłoszeniu oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS zgłoszenia otrzymane w terminie określonym w zaproszeniu, z wyjątkiem informacji objętych zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.”;
Art. 22 ust. 7	7. Do dnia 21 czerwca 2020 r. BEREC – aby przyczynić się do spójnego stosowania analiz geograficznych i prognoz – po konsultacji z zainteresowanymi podmiotami i w ścisłej współpracy z Komisją i właściwymi organami krajowymi, wyda wytyczne służące pomocą krajowym organom regulacyjnym lub innym właściwym organom w konsekwentnym wypełnianiu ich obowiązków wynikających z niniejszego artykułu.	N		
Art. 23	Mechanizm konsultacji oraz zapewniania przejrzystości			
Art. 23 ust. 1	1. Z wyjątkiem sytuacji objętych art. 26 lub 27 lub art. 32 ust. 10 państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy, które zamierzają podjąć środki zgodnie z niniejszą dyrektywą	T	Art. 30, art. 31 ust. 2, art. 32, art. 34	Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 175 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 i art. 181, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 182 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 3,

	<p>lub zamierzają wprowadzić ograniczenia zgodnie z art. 45 ust. 4 i 5, które mają znaczący wpływ na rynek właściwy, umożliwiły zainteresowanym stronom wypowiedzenie się w kwestii planowanego środka w rozsądnym terminie, mając na względzie złożoność sprawy, z wyjątkiem wyjątkowych okoliczności, a w każdym razie w terminie nie krótszym niż 30 dni.</p>		<p>4) decyzji wydawanej na podstawie art. 183 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 187, 6) załatwianych w drodze decyzji o której mowa w art. 191 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 217 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 221 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 230 ust. 8, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 235, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 257 ust. 1, 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”.</p> <p>2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.</p> <p>Art. 31 ust. 2</p> <p>2. Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”. W sprawach dotyczących rynków transmisji radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego również Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwanego dalej „Przewodniczącym KRRiT”.</p> <p>Art. 32. 1. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na bezpośrednie i poważne zagrożenie konkurencyjności lub interesów użytkowników, Prezes UKE może bez przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego wydać rozstrzygnięcie w sprawach, o których mowa w art. 30, na okres nieprzekraczający 6 miesięcy.</p>
--	--	--	--

				<p>2. Wydanie kolejnego rozstrzygnięcia w sprawach, o których mowa w ust. 1, w tym również rozstrzygnięcia w treści odpowiadającej – z wyjątkiem okresu obowiązywania – rozstrzygnięciu wydanemu w trybie określonym w ust. 1, poprzedza się postępowaniem konsultacyjnym. Rozstrzygnięcie to wyłącza stosowanie rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1, przed upływem okresu jego obowiązywania.</p> <p>Art. 34 Art. 34. Do spraw, o których mowa w art. 30, nie stosuje się przepisu art. 79a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735,1491 i 2052).</p>
Art. 23 ust. 2	2. Na użytek art. 35 właściwe organy informują RSPG w momencie publikacji o wszelkich projektach środków, które wchodzi w zakres procedury selekcji konkurencyjnej lub porównawczej na podstawie art. 55 ust. 2 i odnoszą się do użytkowania widma radiowego, co do którego ustalono zharmonizowane warunki w technicznych środkach wykonawczych zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE, tak aby umożliwić jego użytkowanie w bezprzewodowych szerokopasmowych sieciach i usługach łączności elektronicznej (zwanym dalej „beprzewodowymi usługami i sieciami szerokopasmowymi”).	T	Art. 109 ust. 1	<p>Art. 109. 1. Wraz ze wszczęciem postępowania konsultacyjnego Prezes UKE informuje RSPG o zamiarze i planowanych warunkach rozdysponowania, w drodze postępowania selekcyjnego, częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby świadczenia bezprzewodowych usług szerokopasmowych. Przekazując informację, o której mowa w zdaniu pierwszym, Prezes UKE może zwrócić się do RSPG o zwołanie forum wzajemnej oceny, wskazując jednocześnie proponowany termin tego forum.</p>
Art. 23 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy ogłaszają swoje krajowe procedury konsultacyjne. Państwa członkowskie zapewniają, aby utworzono jeden punkt informacyjny, który będzie umożliwiał dostęp do wszystkich bieżących konsultacji.	T	Art. 31 ust. 1, art. 33	<p>Art. 31. 1. Prezes UKE ogłasza rozpoczęcie postępowania konsultacyjnego, udostępniając na stronie podmiotowej BIP UKE:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informacje określające przedmiot postępowania konsultacyjnego, sposób zgłaszania stanowisk do projektu rozstrzygnięcia oraz termin zgłaszania tych stanowisk nie krótszy niż 30 dni od dnia jego udostępnienia; 2) projekt rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem. <p>Art. 33. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o toczących się postępowaniach konsultacyjnych wraz z</p>

				<p>dodatkowymi dokumentami i tymi stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych.</p> <p>2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE rozstrzygnięcie wydane po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, z wyłączeniem części stanowiących tajemnice prawnie chronione.</p>
Art. 23 ust. 4	4. Wyniki procedur konsultacyjnych podaje się do wiadomości publicznej, z wyjątkiem przypadków dotyczących informacji, które zgodnie z przepisami prawa Unii i prawa krajowego o tajemnicy handlowej są informacjami poufnymi.	T	Art. 31 ust. 3	3. Wyniki postępowania konsultacyjnego udostępniane są na stronie podmiotowej BIP UKE, przez udostępnienie tych stanowisk uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych.
Art. 24	Konsultacje zainteresowanych stron			
Art. 24 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie we właściwym stopniu zapewniają, aby właściwe organy w porozumieniu, gdy to odpowiednie, z krajowymi organami regulacyjnymi brały pod uwagę stanowiska użytkowników końcowych, w szczególności konsumentów i użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, wytwórców oraz przedsiębiorstw, które udostępniają sieci lub usługi łączności elektronicznej, w kwestiach związanych z wszystkimi prawami użytkowników końcowych i konsumentów, w tym z równoważnym dostępem i możliwościami wyboru dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, dotyczącymi publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, w szczególności w przypadkach, gdy mają one znaczący wpływ na rynek.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby w stosownych przypadkach, właściwe organy w porozumieniu, z krajowymi organami regulacyjnymi ustanowiły mechanizm konsultacji dostępny dla użytkowników</p>	T	Art. 414 ust. 1 pkt 20 Art. 30, art. 31, art. 33	<p>20. przeprowadzanie konsultacji środowiskowych w sprawach związanych z zasięgiem, dostępnością oraz jakością usług komunikacji elektronicznej, z zainteresowanymi podmiotami i ich związkami, w szczególności z przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej, użytkownikami, konsumentami, w tym użytkownikami końcowymi z niepełnosprawnościami, oraz producentami;</p> <p>Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 175 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 i art. 181, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 182 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 3, 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 183 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 187, 6) załatwianych w drodze decyzji o której mowa w art. 191 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 217 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 221 ust. 1,

	końcowych niepełnosprawnościami, zapewniający, aby ich decyzje w kwestiach związanych z prawami użytkowników końcowych i konsumentów, dotyczącymi publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, należyście uwzględniały interesy konsumentów w dziedzinie łączności elektronicznej.			<p>11) decyzji wydawanej na podstawie art. 230 ust. 8, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 235, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 257 ust. 1, 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</p> <p>– przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”.</p> <p>2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.</p> <p>Art. 31. 1. Prezes UKE ogłasza rozpoczęcie postępowania konsultacyjnego, udostępniając na stronie podmiotowej BIP UKE:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informacje określające przedmiot postępowania konsultacyjnego, sposób zgłaszania stanowisk do projektu rozstrzygnięcia oraz termin zgłaszania tych stanowisk nie krótszy niż 30 dni od dnia jego udostępnienia; 2) projekt rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem. <p>2. Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”. W sprawach dotyczących rynków transmisji radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego również Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwanego dalej „Przewodniczącym KRRiT”.</p> <p>3. Wyniki postępowania konsultacyjnego udostępniane są na stronie podmiotowej BIP UKE, przez udostępnienie tych stanowisk uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych.</p> <p>Art. 33. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o toczących się postępowaniach konsultacyjnych wraz z dodatkowymi dokumentami i tymi stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych.</p> <p>2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE rozstrzygnięcie wydane po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, z wyłączeniem części stanowiących tajemnice prawnie chronione</p>
Art. 24 ust. 2	2. Zainteresowane strony mogą opracować, pod przewodnictwem właściwych organów w porozumieniu, gdy to odpowiednie, z krajowymi organami regulacyjnymi, mechanizmy dotyczące konsumentów, grup użytkowników i dostawców usług, mające na	N		

	celu poprawę ogólnej jakości świadczenia usług w drodze, między innymi, opracowania i monitorowania kodeksów dobrych praktyk.			
Art. 24 ust. 3	3. Nie naruszając przepisów krajowych zgodnych z prawem Unii oraz promujących cele związane z polityką kulturalną i medialną, takie jak różnorodność kulturowa i językowa oraz pluralizm mediów, właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi mogą promować współpracę między przedsiębiorstwami dostarczającymi sieci lub świadczącymi usługi łączności elektronicznej a sektorami zainteresowanymi promowaniem zgodnych z prawem treści w sieciach i usługach łączności elektronicznej. Taka współpraca może obejmować również koordynowanie informacji użyteczności publicznej, które mają zostać udostępnione na podstawie art. 103 ust. 4.	N		
Art. 25	Pozasądowe rozwiązywanie sporów			
Art. 25 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowy organ regulacyjny lub właściwy organ odpowiedzialny za stosowanie art. 102–107 i 115 niniejszej dyrektywy lub co najmniej jeden niezależny organ posiadający potwierdzoną wiedzę fachową w zakresie stosowania tych artykułów został wyznaczony jako podmiot zajmujący się alternatywnymi metodami rozstrzygania sporów zgodnie z art. 20 ust. 2 dyrektywy 2013/11/UE w celu rozstrzygania sporów między podmiotami a konsumentami powstałych na gruncie niniejszej dyrektywy i dotyczących wykonywania umów. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć dostęp do procedur alternatywnego rozstrzygania sporów	T N	Art. 378, 379 i 380	<p>Art. 378. 1. Spór cywilnoprawny między konsumentem a dostawcą usług komunikacji elektronicznej może być zakończony polubownie w drodze postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich.</p> <p>2. Postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzi Prezes UKE, który w tym zakresie jest podmiotem uprawnionym do prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. poz. 1823).</p> <p>3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.</p> <p>Art. 379. 1. Postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzi się na wniosek konsumenta albo z urzędu, jeżeli wymaga tego ochrona interesu konsumenta.</p>

	<p>zapewnianych przez ten organ lub podmiot użytkownikom końcowym innym niż konsumenci, w szczególności mikroprzedsiębiorstwom i małym przedsiębiorstwom.</p>		<p>2. Wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich zawiera co najmniej elementy określone w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich, z tym że wnioskodawca może wnosząc o przedstawienie stronom propozycji rozwiązania sporu.</p> <p>3. Do wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich dołącza się uzasadnienie żądania strony oraz kopie posiadanych przez wnioskodawcę dokumentów potwierdzających informacje zawarte we wniosku.</p> <p>4. Prezes UKE odmawia rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy jego przedmiot wykracza poza kategorie sporów objęte właściwością Prezesa UKE.</p> <p>5. Prezes UKE może odmówić rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wnioskodawca nie podjął, przed złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, próby kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu, w tym nie wyczerpał drogi postępowania reklamacyjnego; 2) spór jest błahy lub wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich spowoduje uciążliwość dla dostawcy usług komunikacji elektronicznej; 3) przed Prezesem UKE, innym właściwym podmiotem albo sądem toczy się sprawa o to samo roszczenie między tymi samymi stronami albo sprawa taka została już rozpatrzona przez Prezesa UKE, inny właściwy podmiot albo sąd; 4) wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 20 zł; 5) wnioskodawca złożył wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich po upływie roku od dnia, w którym podjął próbę kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu; 6) rozpatrzenie sporu spowodowałoby poważne zakłócenie działania Prezesa UKE. <p>6. W toku postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich Prezes UKE zapoznaje dostawcę usług komunikacji elektronicznej z roszczeniem konsumenta, przedstawia stronom sporu przepisy prawa mające zastosowanie w sprawie oraz propozycję rozwiązania sporu, wyznaczając stronom postępowania 14-dniowy termin na wyrażenie zgody na przedstawioną propozycję lub na zastosowanie się do niej.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:</p>
--	---	--	--

				<p>1) szczegółowy tryb prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich,</p> <p>2) sposób wnoszenia wniosków o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich,</p> <p>3) sposób wymiany informacji między stronami postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich – mając na uwadze konieczność zapewnienia łatwego dostępu do postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, sprawnego ich rozwiązywania oraz bezstronnego i niezależnego prowadzenia tego postępowania.</p> <p>Art. 380. 1. Prezes UKE pisemnie upoważnia pracownika UKE do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich na czas określony nie krótszy niż 3 lata. Upoważniony pracownik UKE jest osobą prowadzącą postępowanie w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.</p> <p>2. Prezes UKE upoważnia do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich pracownika UKE , który posiada:</p> <p>1) wykształcenie wyższe;</p> <p>2) wiedzę z zakresu wykonywania działalności komunikacji elektronicznej i ochrony praw konsumenta;</p> <p>3) co najmniej roczne doświadczenie zawodowe związane z rynkiem komunikacji elektronicznej.</p> <p>3. Prezes UKE cofa pracownikowi UKE upoważnienie przed upływem okresu, na jaki zostało udzielone, w przypadku:</p> <p>1) rażącego naruszenia prawa przy wykonywaniu funkcji osoby prowadzącej postępowanie;</p> <p>2) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnione umyślnie przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;</p> <p>3) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań;</p> <p>4) złożenia rezygnacji.</p>
Art. 25 ust. 2	2. Bez uszczerbku dla dyrektywy 2013/11/UE, w przypadku gdy taki spór dotyczy stron z różnych państw członkowskich, państwa członkowskie współdziałają ze sobą przy rozwiązywaniu sporów.	N		

Art. 26	Rozstrzygnięcie sporów między przedsiębiorstwami			
Art. 26 ust. 1	<p>1. Jeżeli w związku z obowiązkami wynikającymi z niniejszej dyrektywy dojdzie do sporu między dostawcami sieci i usług łączności elektronicznej w państwie członkowskim lub do sporu między takimi przedsiębiorstwami a innymi przedsiębiorstwami w państwie członkowskim czerpiącymi korzyści z obowiązku zapewnienia dostępu lub wzajemnych połączeń lub pomiędzy dostawcami sieci lub usług łączności elektronicznej w państwie członkowskim a dostawcami urządzeń towarzyszących, nie naruszając przepisów ust. 2, krajowy organ regulacyjny na wniosek którejkolwiek ze stron wydaje wiążącą decyzję celem rozstrzygnięcia sporu w jak najkrótszym terminie na podstawie jasnych i skutecznych procedur, a w każdym razie w terminie nieprzekraczającym czterech miesięcy, chyba że zachodzą wyjątkowe okoliczności. Dane państwo członkowskie wymaga, aby wszystkie strony sporu w pełni współpracowały z krajowym organem regulacyjnym.</p>	T	Art. 183	<p>Art. 183. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji wydawanej na wniosek w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego, w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku, rozstrzyga spór dotyczący tego dostępu między przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej albo między przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej a innym podmiotem, o ile jest on obowiązany do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego.</p> <p>2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może złożyć każda ze stron sporu, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jedna ze stron odmówiła zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego lub 2) umowa o dostępie nie została zawarta lub zmieniona w terminie 60 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem o jej zawarcie lub zmianę, z zastrzeżeniem art. 174 ust. 5, chyba że przepisy ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub postanowienie Prezesa UKE, o którym mowa w ust. 3, wskazują inny termin. <p>3. Prezes UKE może, w drodze postanowienia, określić termin krótszy niż 60 dni na zawarcie lub zmianę umowy o dostępie, po upływie którego strona sporu może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wniosek w sprawie zawarcia lub zmiany umowy o dostępie wraz ze wskazaniem okoliczności, w jaki sposób jego treść została przekazana drugiej stronie; 2) dokumenty z negocjacji, o ile zostały one przeprowadzone; 3) projekt umowy o dostępie, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia. <p>5. W przypadku gdy spór dotyczy zawartej umowy o dostępie oraz gdy treść stosunku zobowiązanego jest określona częściowo przez decyzję, o której mowa w ust. 1 lub w art. 187, a częściowo przez umowę o dostępie, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się również jednolity tekst tej umowy zawierający wszystkie dotychczasowe zmiany.</p> <p>6. Prezes UKE może wydać decyzję, o której mowa w ust. 1, gdy przedmiot sporu między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi albo między przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej a podmiotem zobowiązanym do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, dotyczy obowiązków wynikających z przepisów ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub decyzji Prezesa UKE nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny lub obowiązek regulacyjny, o ile</p>

				<p>realizacja tych obowiązków wymaga zawarcia umowy o dostępie pomiędzy tymi samymi stronami. W przypadku gdy przewidziane są różne terminy na złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się termin najdłuższy.</p> <p>7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, podlega opłacie w wysokości 25% przeciętnego wynagrodzenia.</p> <p>8. Prezes UKE w postanowieniu wydanym w toku postępowania rozstrzyga, czy strona sporu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie zajęła stanowiska w sprawie wniosku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, lub 2) ma obowiązek zawrzeć umowę o dostępie na warunkach zaproponowanych w toku negocjacji przez drugą stronę, o ile były obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne, a odmówiła jej zawarcia, lub 3) powinna zawrzeć umowę o dostępie na warunkach zaproponowanych w toku negocjacji przez drugą stronę, jeżeli były zgodne z obowiązkami, w tym z nałożonymi obowiązkami regulacyjnymi lub obowiązkami dostępowymi symetrycznymi, a odmówiła jej zawarcia, lub 4) ma obowiązek zawrzeć umowę o dostępie na warunkach nie gorszych niż określone w ofercie ramowej, jeżeli taka oferta ramowa obowiązuje. <p>9. Prezes UKE w postanowieniu, o którym mowa w ust. 8, w przypadku stwierdzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wystąpienia co najmniej jednej z okoliczności, o której mowa w ust. 8, w stosunku do strony, która nie złożyła wniosku, o którym mowa w ust. 1 - nakłada na tę stronę opłatę w wysokości 25% przeciętnego wynagrodzenia, a opłata, o której mowa w ust. 7, podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia wydania postanowienia; 2) że nie wystąpiła żadna z okoliczności, o których mowa w ust. 8 - rozstrzyga, że opłata o której mowa w ust. 7, nie podlega zwrotowi. <p>10. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 8, służy zażalenie.</p> <p>11. W przypadku umorzenia postępowania opłata, o której mowa w ust. 7, podlega zwrotowi w terminie 14 dni.</p> <p>12. Opłaty, o których mowa w ust. 7 i ust. 9 pkt 1, są pobierane przez UKE i stanowią dochód budżetu państwa. Przepisy art. 27 i art. 28 stosuje się.</p> <p>13. Prezes UKE, corocznie, w terminie do dnia 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE, o wysokości opłat, o których mowa w ust. 7 i 9, w kolejnym roku kalendarzowym.</p>
--	--	--	--	--

Art. 26 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą przyjąć przepisy umożliwiające krajowym organom regulacyjnym odstąpienie od rozstrzygnięcia sporu, jeżeli istnieją inne mechanizmy, w tym mediacja, które dają większą szansę na rozstrzygnięcie sporu w krótszym czasie i zgodnie z celami określonymi w art. 3. Krajowy organ regulacyjny niezwłocznie informuje o tym strony. Jeżeli po upływie czterech miesięcy spór nie zostanie rozstrzygnięty, zaś strona domagająca się naprawienia szkody nie wszczęła postępowania przed sądem, krajowy organ regulacyjny wydaje, na wniosek którejkolwiek ze stron, wiążącą decyzję celem rozstrzygnięcia sporu w możliwie najkrótszym terminie, a w każdym razie w terminie nieprzekraczającym czterech miesięcy.	N		
Art. 26 ust. 3	3. Rozstrzygając dany spór, krajowy organ regulacyjny wydaje decyzje, uwzględniając cele określone w art. 3. Jakikolwiek obowiązek nałożony na przedsiębiorstwo przez krajowy organ regulacyjny w związku z rozstrzygnięciem sporu powinny być zgodne z niniejszą dyrektywą.	T	Art. 184-185	<p>Art. 184. 1. Prezes UKE, rozstrzygając spór dotyczący dostępu telekomunikacyjnego, może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określić treść stosunku zobowiązaniowego zastępującego umowę o dostępie, 2) zmienić w całości lub w części umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 183 ust. 1 i art. 187, 3) zobowiązać strony umowy o dostępie do jej zmiany, 4) rozwiązać umowę o dostępie <p>– o ile będzie to zgodne z obowiązkami stron oraz celami określonymi w art. 407 ust. 2.</p> <p>2. Wydając rozstrzygnięcia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 - 3, Prezes UKE bierze pod uwagę konieczność zapewnienia przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunków dostępu.</p> <p>3. Decyzja rozstrzygająca spór o dostęp, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w zakresie nią objętym zastępuje umowę o dostępie.</p> <p>4. Prezes UKE może wydać decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu także wtedy, gdy w toku postępowania przed Prezesem UKE umowa o dostępie została rozwiązana lub upłynął termin jej obowiązywania.</p>

				<p>Art. 185. 1. Prezes UKE rozstrzygając spór, o którym mowa w art. 183 ust. 1, może nałożyć na podmiot będący stroną postępowania obowiązek dostępowy symetryczny. Przepisy działu III rozdziału 1 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Jeżeli stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji, o której mowa w art. 183 ust. 1, jest podmiot, na który nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2, ale względem którego nie zastosowano przepisów art. 217, Prezes UKE może określić opłaty należne temu podmiotowi od drugiej strony postępowania. Przepis art. 217 stosuje się odpowiednio.</p>
Art. 26 ust. 4	4. Decyzję wydaną przez krajowy organ regulacyjny podaje się do wiadomości publicznej, przy zachowaniu wymogów związanych z tajemnicą handlową. Krajowy organ regulacyjny przedstawia stronom, których dotyczy dana decyzja wyczerpujące uzasadnienie.	N	Art. 107 § 1 pkt 6 Kodeksu postępowania administracyjnego	Uzasadnienie jest elementem decyzji administracyjnej, która jest formą rozstrzygnięcia sporu.
Art. 26 ust. 5	5. Procedury, o których mowa w ust. 1, 3 oraz 4, nie stanowią przeszkody dla żadnej ze stron we wniesieniu powództwa do sądu.	N		
Art. 27	Rozstrzygnięcie sporów transgranicznych			
Art. 27 ust. 1	1. W przypadku sporu powstałego w związku ze stosowaniem niniejszej dyrektywy pomiędzy przedsiębiorstwami w różnych państwach członkowskich stosuje się ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu. Przepisów tych nie stosuje się do sporów dotyczących koordynacji widma radiowego objętych art. 28.	N		
Art. 27 ust. 2	2. Każda ze stron może przekazać spór danemu krajowemu organowi regulacyjnemu lub danym krajowym organom regulacyjnym.	T	Art. 190	<p>Art. 190. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się również do sporów transgranicznych, z zastrzeżeniem ust. 2–5.</p> <p>2. Sporem transgranicznym jest spór, w którym jedną ze stron jest przedsiębiorca komunikacji elektronicznej z innego państwa członkowskiego.</p>

	W przypadku gdy spór wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi, właściwe krajowe organy regulacyjne zgłaszają taki spór do BEREC w celu doprowadzenia do spójnego rozstrzygnięcia sporu, zgodnie z celami określonymi w art. 3.			<p>3. W przypadku gdy spór transgraniczny ma wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi, Prezes UKE zgłasza taki spór do BEREC wraz z przedstawieniem stanu faktycznego, w celu doprowadzenia do spójnego rozstrzygnięcia sporu. W przypadku takiego sporu nie przeprowadza się postępowania konsolidacyjnego, o którym mowa w dziale I rozdziale 4 oddziale 2.</p> <p>4. Prezes UKE ściśle współpracuje z BEREC w celu określenia właściwego i skutecznego rozstrzygnięcia sporu, spełniającego cele, o których mowa w art. 407 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę stanowiska uczestników sporu.</p> <p>5. Prezes UKE rozstrzyga spór w terminie miesiąca od wydania opinii przez BEREC, a w przypadku braku wydania tej opinii w terminie 4 miesięcy - w terminie 5 miesięcy od zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3.</p> <p>6. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na bezpośrednie i poważne zagrożenie konkurencyjności lub interesów użytkowników końcowych, Prezes UKE może wydać decyzję w sprawach spornych na okres nieprzekraczający 6 miesięcy, przed otrzymaniem opinii BEREC.</p>
Art. 27 ust. 3	3. W przypadku takiego zgłoszenia BEREC, w jak najkrótszym czasie, a w każdym razie w terminie czterech miesięcy, chyba że zachodzą wyjątkowe okoliczności wydaje opinię zachęcającą krajowy organ regulacyjny lub krajowe organy regulacyjne do podjęcia konkretnego działania w celu rozstrzygnięcia sporu lub do zaniechania danego działania.	N		
Art. 27 ust. 4	4. Dany krajowy organ regulacyjny lub dane krajowe organy regulacyjne wstrzymują się z podjęciem działań mających na celu rozstrzygnięcie sporu do czasu wydania przez BEREC opinii. W wyjątkowych okolicznościach, w których istnieje konieczność podjęcia pilnych działań, aby zagwarantować konkurencję lub ochronić interesy użytkowników końcowych, dowolny z krajowych organów regulacyjnych może –	N		

	albo na wniosek stron, albo z własnej inicjatywy – zastosować środki tymczasowe.			
Art. 27 ust. 5	5. Wszelkie obowiązki nałożone na przedsiębiorstwo przez krajowy organ regulacyjny w ramach rozstrzygnięcia sporu muszą być zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy, w jak największym stopniu uwzględniać opinię przyjętą przez BEREC i muszą zostać przyjęte w terminie jednego miesiąca od daty wydania tej opinii.	T	Art. 4 ust. 3, art. 190 ust. 5	Art. 190 ust. 5 5. Prezes UKE rozstrzyga spór w terminie miesiąca od wydania opinii przez BEREC, a w przypadku braku wydania tej opinii w terminie 4 miesięcy - w terminie 5 miesięcy od zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3. Art. 4 ust. 3 3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwany dalej „BEREC”, w ich aktualnym brzmieniu.
Art. 27 ust. 6	6. Procedura, o której mowa w ust. 2, nie stanowi przeszkody dla żadnej ze stron we wniesieniu powództwa do sądu.	N		
Art. 28	Koordinacja widma radiowego między państwami członkowskimi			
Art. 28 ust. 1	1. Państwa członkowskie i ich właściwe organy zapewniają, aby wykorzystanie widma radiowego było zorganizowane na ich terytorium w sposób, który nie uniemożliwia żadnemu innemu państwu członkowskiemu zezwalania na swoim terytorium na wykorzystanie zharmonizowanego widma radiowego zgodnie z przepisami prawa Unii, zwłaszcza ze względu na szkodliwe zakłócenia transgraniczne między państwami członkowskimi. Państwa członkowskie stosują w tym celu wszelkie niezbędne środki bez uszczerbku dla spoczywających na nich obowiązków wynikających z przepisów prawa międzynarodowego i postanowień odpowiednich umów międzynarodowych, takich jak Regulamin radiokomunikacyjny ITU i regionalne porozumienia radiowe ITU.	T	Art. 69 ust. 1 pkt 3, 4 i 6	Art. 69. 1. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli częstotliwości: 1) są dostępne, z wyjątkiem art. 65 ust. 6 i art. 105 ust. 2; 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem; 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami; 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, przydziałami częstotliwości, pozwoleńiami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 152 lub art.153; 5) mogą być wykorzystywane w sposób efektywny; 6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i w formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych – w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

			Art. 414 ust. 1 pkt 18	1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;
Art. 28 ust. 2	2. Państwa członkowskie współpracują ze sobą i, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem RSPG przy transgranicznej koordynacji wykorzystania widma radiowego w celu: a) zapewnienia zgodności z ust. 1; b) rozwiązywania wszelkich problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją lub szkodliwymi zakłóceniami transgranicznymi – między państwami członkowskimi, a także z państwami trzecimi – które uniemożliwiają państwowemu członkowskim wykorzystanie zharmonizowanego widma radiowego na ich terytorium.	T	Art. 407 ust. 2 pkt 2 lit. E Art. 414 ust. 1 pkt 18	Art. 407 ust. 2 pkt 2 lit. e 2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności: 2) wspieranie rozwoju rynku wewnętrznego, w tym: e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wnioski - także z Parlamentem Europejskim i Radą, w zakresie: – planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości oraz unikania szkodliwych zakłóceń oraz – promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej; 18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;
Art. 28 ust. 3	3. Aby zapewnić zgodność z ust. 1, każde państwo członkowskie, którego dotyczy dana sytuacja może zwrócić się do RSPG o zastosowanie jej dobrych usług w celu rozwiązania wszelkich problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją lub	T	Art. 414 ust. 1 pkt 11	1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 11) występowanie do RSPG z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją częstotliwości lub szkodliwymi zakłóceniami o charakterze transgranicznym;

	szkodliwymi zakłóceniami transgranicznymi. W stosownych przypadkach, RSPG może wydać opinię, w której proponuje skoordynowane rozwiązanie dotyczące takiego problemu lub sporu.			
Art. 28 ust. 4	<p>4. W przypadku gdy działania, o których mowa w ust. 2 lub 3 nie rozwiązały problemu lub sporu i na wniosek któregoś z państw członkowskich, którego to dotyczy, Komisja może, uwzględniając w jak największym stopniu opinię RSPG zalecającą skoordynowane rozwiązanie na podstawie ust. 3, przyjąć decyzje wydane w drodze aktów wykonawczych, skierowane do tych państw członkowskich, których dotyczy niewyeliminowane szkodliwe zakłócenie w celu wyeliminowania szkodliwych zakłóceń transgranicznych między dwoma lub kilkoma państwami członkowskimi, które to zakłócenia uniemożliwiają im użytkowanie zharmonizowanego widma radiowego na ich terytorium.</p> <p>Te decyzje wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.</p>	N		
Art. 28 ust. 5	<p>5. Na wniosek państw członkowskich, których to dotyczy, Unia udziela im wsparcia prawnego, politycznego i technicznego w celu rozwiązania kwestii koordynacji widma radiowego z państwami sąsiadującymi z Unią, w tym z państwami kandydującymi i przystępującymi, tak by umożliwić zainteresowanym państwom członkowskim wypełnienie obowiązków na mocy prawa unijnego. Udzielając takiej pomocy, Unia promuje wdrażanie polityk unijnych.</p>	N		

Art. 29	Sankcje			
Art. 29 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji, w tym, w razie potrzeby, grzywnien i innych niż karne określonych z góry lub okresowych sankcji, mających zastosowanie do naruszeń krajowych przepisów przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy lub dowolnej wiążącej decyzji przyjętej przez Komisję, krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ na podstawie niniejszej dyrektywy oraz wprowadzają wszelkie środki niezbędne, by zapewnić ich wykonanie. W granicach określonych przepisami krajowego prawa krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mają prawo nakładać takie sankcje. Przewidziane sankcje muszą być odpowiednie, skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.</p>	T	Art. 439, art. 441 ust. 1, 2, 4, 5 Art. 442 ust. 1-8	<p>Art. 439. 1. Kto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonuje działalność telekomunikacyjną bez złożenia kompletnego wniosku o wpis do rejestru PT albo wykonuje działalność telekomunikacyjną w zakresie nieobjętym wnioskiem o wpis do rejestru PT, 2) nie wypełnia obowiązku złożenia wniosku do Prezesa UKE o zmianę wpisu w rejestrze PT w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1, 3) nie wypełnia obowiązku złożenia do Prezesa UKE wniosku o wykreślenie z rejestru PT w przypadku, o którym mowa w art. 15, 4) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, o których mowa w art. 39 ust. 1, 2, 7 i 8, art. 41 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1, 3 i 10, art. 44 ust. 4, art. 45, art. 47 ust. 1–3 i 5, art. 48 ust. 1–3, art. 51 ust. 1 i 2 i art. 54 ust. 1–3, 5) nie stosuje się do obowiązków nałożonych decyzjami, o których mowa w art. 40 ust. 1–3 i 5 oraz art. 53, 6) wykorzystuje częstotliwości, zasoby numeracji lub zasoby orbitalne, nie posiadając do tego uprawnień lub niezgodnie z posiadanymi uprawnieniami, 7) używa urządzenia radiowego bez wymaganego wpisu do rejestru urządzeń, o którym mowa w art. 147 ust. 1, albo decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153, albo używa tego urządzenia niezgodnie z tym wpisem albo tą decyzją, 8) nie wykorzystuje, z przyczyn leżących po jego stronie, częstotliwości przyznanych w rezerwacji częstotliwości przez okres co najmniej 6 miesięcy, 9) wykorzystuje zasoby numeracji niezgodnie z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 159, 10) udostępnia zasoby numeracji nie będąc do tego uprawnionym na podstawie art. 164 ust. 1, 11) nie wypełnia obowiązków związanych ze zmianą numeracji, o których mowa w art. 167 ust. 2, 4 i 6, 12) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu, określonych w decyzji wydanej na podstawie art. 175 ust. 1, 13) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązek wynikający z decyzji lub decyzji obszarowej nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 178 ust. 1,

				<p>14) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny niezbędny dla zapewnienia łączności z użytkownikiem końcowym, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 1,</p> <p>15) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny zapewnienia dostępu do interfejsu programistycznego aplikacji lub elektronicznego przewodnika po programach, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 2,</p> <p>16) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek udostępniania niezbędnych danych do celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę informacji o numerach obejmującą wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 3,</p> <p>17) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 180 ust. 1,</p> <p>18) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, o którym mowa w art. 181,</p> <p>19) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji rozstrzygającej spór o dostęp telekomunikacyjny, o której mowa w art. 183 ust. 1,</p> <p>20) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 187,</p> <p>21) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia, wynikające z decyzji, obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 210, art. 211 ust. 1, art. 213 i art. 214 ust. 1,</p> <p>22) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki regulacyjne związane z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów,</p> <p>23) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki regulacyjne, wynikające z decyzji, o których mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2 i 3,</p> <p>24) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki lub wymagania dotyczące ofert określających ramowe warunki umów o dostępie telekomunikacyjnym,</p>
--	--	--	--	---

				<p>25) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki opracowania i przedłożenia do zatwierdzenia przez Prezesa UKE oraz stosowania oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym,</p> <p>26) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE,</p> <p>27) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z decyzją Prezesa UKE, o której mowa w art. 219 ust. 2,</p> <p>28) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 228 ust. 2, art. 229 ust. 1–3, 5 i 6 lub wynikające z decyzji obowiązki, o których mowa w art. 222 i art. 224 ust. 1 lub narusza zakaz, o którym mowa w art. 227,</p> <p>29) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 231 ust. 2 i 3 i art. 232 ust. 1-3,</p> <p>30) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia szczegółowe warunki regulacyjne zatwierdzone decyzją, o której mowa w art. 235,</p> <p>31) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 242 ust. 1,</p> <p>32) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązku przekazania Prezesowi UKE sprawozdania, o którym mowa w art. 251,</p> <p>33) nie wypełnia warunków określonych w umowie inwestycyjnej, o której mowa w art. 252 ust. 1,</p> <p>34) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia nałożone na niego obowiązki operatora multipleksu, o których mowa w art. 260 ust. 1,</p> <p>35) wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku urządzenie radiowe, nie podając informacji, o których mowa w art. 269 ust. 2,</p> <p>36) narusza obowiązki informacyjne w stosunku do użytkowników końcowych,</p> <p>37) narusza zakazy, o których mowa w art. 278 ust. 4 i 8,</p> <p>38) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące zawierania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 279–288,</p> <p>39) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące składania przez abonenta oświadczeń woli w formie dokumentowej, o których mowa w art. 289,</p>
--	--	--	--	---

				<p>40) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące rozwiązania, wypowiedzenia albo odstąpienia od umowy w formie dokumentowej, o których mowa w art. 290 ust. 1–4,</p> <p>41) narusza zakaz, o którym mowa w art. 290 ust. 5,</p> <p>42) świadczy usługi telekomunikacyjne bez potwierdzenia danych podanych przez abonenta zgodnie z art. 291 ust. 1,</p> <p>43) narusza warunki dostępu do usług, warunki zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej lub warunki świadczenia usług określone w art. 292 ust. 1–3 i 6,</p> <p>44) narusza obowiązek, o którym mowa w art. 294,</p> <p>45) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące okresu obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 295,</p> <p>46) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące automatycznego przedłużenia umowy, o których mowa w art. 296,</p> <p>47) żąda od abonenta odszkodowania niezgodnie z art. 298 lub art. 303,</p> <p>48) uniemożliwia realizację uprawnień abonenta, o których mowa w art. 299,</p> <p>49) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki w zakresie jednostronnej zmiany warunków umowy, o których mowa w art. 300–302,</p> <p>50) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący usuwania ograniczeń w zakresie korzystania z promocyjnego urządzenia końcowego, o którym mowa w art. 304,</p> <p>51) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek publikowania informacji wynikający z decyzji, o której mowa w art. 305 ust. 2,</p> <p>52) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący usługi dostępu do internetu określony w art. 306 ust. 1 oraz w decyzjach, o których mowa w art. 306 ust. 2, 5 i 6,</p> <p>53) nie przekazuje Prezesowi UKE informacji, o których mowa w art. 307 ust. 3,</p> <p>54) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek publikowania informacji wynikający z decyzji, o której mowa w art. 310 ust. 1, lub obowiązek informacyjny, o którym mowa w art. 310 ust. 2,</p> <p>55) uniemożliwia lub utrudnia korzystanie z uprawnień abonenckich, o których mowa w art. 312, art. 313, art. 317–320 lub art. 322,</p> <p>56) nie realizuje lub nienależyście realizuje uprawnienia abonenta oraz obowiązki, o których mowa w art. 312, art. 313, art. 317–320 lub art. 322,</p> <p>57) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 321 ust. 2,</p>
--	--	--	--	--

				<p>58) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący zapewnienia możliwości realizacji uprawnień abonenta, o którym mowa w art. 314 ust. 1 lub art. 323 ust. 1,</p> <p>59) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 325,</p> <p>60) nie stosuje się do wymagań dotyczących dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci dla ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej wynikających z decyzji, o której mowa w art. 330 ust. 3,</p> <p>61) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące przekazywania i aktualizacji danych, o których mowa w art. 331 ust. 1, 2 i 4,</p> <p>62) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 332 ust. 1 ,</p> <p>63) nie zapewnia lub nienależyście zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie udogodnień i usług, o którym mowa w art. 334 ust. 1,</p> <p>64) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem określone w art. 335–337,</p> <p>65) żąda od abonenta zapłaty niezgodnie z art. 338,</p> <p>66) umożliwia świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem niezgodnie z art. 339 ust. 3,</p> <p>67) nie przekazuje w terminie zgłoszenia, zgłoszenia aktualizacyjnego lub informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, o których mowa w art. 340 ust. 1 i 4 oraz art. 342 ust. 1,</p> <p>68) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o których mowa w art. 343 ust. 1,</p> <p>69) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek uzyskania zgody abonenta na świadczenie usługi fakultatywnego obciążania rachunku, o którym mowa w art. 344 ust. 1,</p> <p>70) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, określone w art. 344 ust. 3–7 oraz art. 345 ust. 1 i 3,</p> <p>71) świadczy dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej przy użyciu urządzeń zlokalizowanych u użytkownika końcowego bez jego uprzedniej zgody, o której mowa w art. 348,</p> <p>72) narusza nakaz, o którym mowa w art. 349,</p> <p>73) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki związane z realizacją uprawnień konsumentów lub uprawnień użytkowników końcowych w</p>
--	--	--	--	--

				<p>zakresie usługi powszechnej, o których mowa w art. 350 ust. 3 i 4 oraz art. 360–362,</p> <p>74) nie wypełnia obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub wypełnia je niezgodnie z decyzją, o której mowa w art. 353 ust. 4, art. 355 ust. 7, art. 356 lub art. 363 ust. 2,</p> <p>75) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 359 ust. 1, art. 363 ust. 1, art. 369 i art. 370,</p> <p>76) nie wypełnia obowiązku zmiany informacji przedumownych dotyczących specjalnego pakietu cenowego lub obowiązku świadczenia usługi wynikającego z decyzji, o której mowa w art. 359 ust. 3, lub wypełnia go niezgodnie z tą decyzją,</p> <p>77) nie realizuje lub nienależyście realizuje procedurę reklamacji wynikającą z art. 373,</p> <p>78) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki względem abonenta, o których mowa w art. 377,</p> <p>79) narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej,</p> <p>80) nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 386 i art. 387,</p> <p>81) przetwarza dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej lub dane użytkowników bez podstawy prawnej,</p> <p>82) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 392,</p> <p>83) używa automatycznych systemów wywołujących lub używa telekomunikacyjnych urządzeń końcowych do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej bez uprzedniego uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego,</p> <p>84) przechowuje informacje w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego lub uzyskuje dostęp do informacji przechowywanych na tych urządzeniach lub instaluje oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym niezgodnie z art. 394,</p> <p>85) będąc przedsiębiorcą, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego lub odbiorników radiofonii cyfrowej dokonuje sprzedaży odbiornika sygnału telewizyjnego lub odbiornika radiofonii cyfrowej, niespełniającego wymagań, o których mowa w art. 401,</p> <p>86) będąc importerem lub nabywcą wewnątrzspółnotowym pojazdów kategorii M sprzedaje pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych,</p>
--	--	--	--	--

			<p>87) będąc podmiotem wynajmującym pojazdy kategorii M wynajmuje długoterminowo pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych,</p> <p>88) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 402,</p> <p>89) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, o którym mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, wynikających z decyzji lub decyzji obszarowej,</p> <p>90) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu określonych w decyzji lub decyzji obszarowej wydanej na podstawie art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,</p> <p>91) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 21a ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym,</p> <p>92) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3–5, art. 6a–6f, art. 7, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14 oraz art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii,</p> <p>93) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3, art. 4, art. 5 ust. 2 i art. 5a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012,</p> <p>94) utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych przez Prezesa UKE</p> <p style="padding-left: 40px;">– podlega karze pieniężnej.</p> <p>2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który:</p> <p>1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe;</p> <p>2) nie realizuje lub nienależyście realizuje zobowiązania, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10;</p>
--	--	--	---

			<p>3) nie wypełnia obowiązku przekazania Prezesowi UKE umowy, o którym mowa w art. 164 ust. 5;</p> <p>4) narusza zakaz, o którym mowa w art. 173 ust. 1;</p> <p>5) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 173 ust. 2;</p> <p>6) nie przekazuje, zgodnie z art. 309, danych dotyczących świadczonych usług do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE lub nie aktualizuje tych danych;</p> <p>7) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 311 ust. 1–3;</p> <p>8) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące skradzionych albo zgubionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, o których mowa w art. 333 ust. 1 i 2;</p> <p>9) nie doręcza abonentowi podstawowego lub szczegółowego wykazu wykonanych usług lub doręcza ten wykaz niezgodnie z art. 346 lub art. 347;</p> <p>10) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody użytkownika końcowego, o których mowa w art. 394;</p> <p>11) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;</p> <p>12) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia umowę o dostępie, w tym w zakresie rozliczeń z tego tytułu, określonych w umowie o dostępie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;</p> <p>13) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, 1a i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;</p> <p>14) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia umowę o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1, 1a lub 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,</p> <p>3. Kara, o której mowa w ust. 1 i 2, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę,</p>
--	--	--	--

			<p>jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.</p> <p>4. Niezależnie od kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, Prezes UKE może nałożyć na kierującego przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym, w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub związku takich przedsiębiorców, karę pieniężną w wysokości do 300% jego miesięcznego wynagrodzenia, naliczanego jak dla celów ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.</p> <p>Art. 440. 1. Kto bez wymaganego pozwolenia używa urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, podlega karze grzywny od 500 do 5000 zł.</p> <p>2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa w sposób uporczywy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od lat 2.</p> <p>3. Kto uniemożliwia dostęp do materiałów, dokumentów, danych urzędów, aparatury i sieci, o którym mowa w art. 419 ust. 4 pkt 2, podlega karze grzywny od 500 do 5000 zł.</p> <p>4. Sąd może orzec przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.</p> <p>5. Sąd orzeka przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy, jeżeli ich używanie zagraża życiu lub zdrowiu człowieka. Przepis art. 195 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53, 472, 1236 i 2054 oraz z 2022 r. poz. 22 i 655). stosuje się niezależnie od wartości przedmiotów, których przepadek orzeczono.</p> <p>Art. 442. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 439 ust. 1 i 2, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności.</p> <p>2. W przypadku gdy podmiot w roku kalendarzowym poprzedzającym rok nałożenia kary pieniężnej nie osiągnął przychodu lub osiągnął przychód w wysokości nieprzekraczającej 500 000 zł, Prezes UKE, nakładając karę pieniężną, uwzględni średni przychód osiągnięty przez podmiot w 3</p>
--	--	--	--

				<p>kolejnych latach kalendarzowych poprzedzających rok nałożenia kary pieniężnej.</p> <p>3. W przypadku gdy podmiot nie osiągnął przychodu w okresie, o którym mowa w ust. 2, lub gdy przychód podmiotu w tym okresie nie przekracza 500 000 zł, Prezes UKE może nałożyć na podmiot karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 15 000 zł.</p> <p>4. W przypadku gdy przed wydaniem decyzji o nałożeniu kary pieniężnej podmiot nie dysponuje danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia przychodu za rok kalendarzowy poprzedzający rok nałożenia kary pieniężnej, Prezes UKE, nakładając karę pieniężną, uwzględni:</p> <p>1) przychód osiągnięty przez podmiot w roku kalendarzowym poprzedzającym ten rok;</p> <p>2) w przypadku, o którym mowa w ust. 2 – średni przychód osiągnięty przez podmiot w 3 kolejnych latach kalendarzowych poprzedzających ten rok. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>5. W przypadku niewypełnienia obowiązku uzyskania zgody użytkownika końcowego, o której mowa w art. 393, Prezes UKE nakłada na podmiot, biorąc pod uwagę charakter i zakres naruszenia, karę pieniężną w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym lub do 1 000 000 zł, przy czym zastosowanie ma kwota wyższa. Przepisów ust. 2, 3 i 7 nie stosuje się.</p> <p>6. W przypadku gdy podmiot powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych podmiotów, obliczając wysokość jego przychodu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE uwzględni przychód osiągnięty przez te podmioty w roku kalendarzowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>7. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględni charakter i zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.</p> <p>8. Podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż kwota 500 000 zł.</p> <p>9. Kary, o których mowa w art. 439 ust. 1 i 2, stanowią przychód Funduszu.</p> <p>10. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu środki pochodzące z kar w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.</p>
--	--	--	--	--

				<p>11. Kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.</p> <p>12. W zakresie nieuregulowanym w ustawie oraz Kodeksie postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE.</p>
Art. 29 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie przewidują sankcje w kontekście procedury, o której mowa w art. 22 ust. 3, jedynie w przypadku gdy przedsiębiorstwo lub organ publiczny świadomie lub w sposób rażąco niedbały przekazują mylące, błędne lub niepełne informacje.</p> <p>Przy określaniu kwoty grzywien lub okresowych sankcji nakładanych na przedsiębiorstwo lub organ publiczny za świadome lub rażąco niedbałe przekazanie mylących, błędnych lub niepełnych informacji w kontekście procedury, o której mowa w art. 22 ust. 3, uwzględnia się, między innymi, czy postępowanie przedsiębiorstwa lub organu publicznego miało negatywny wpływ na konkurencję i, w szczególności, czy wbrew pierwotnie przekazanej informacji lub wszelkiej ich aktualizacji przedsiębiorstwo lub organ publiczny wdrożył, rozbudował albo zmodernizował sieć lub nie wdrożył sieci lub nie dostarczył obiektywnego uzasadnienia tej zmiany planu.</p>			
Art. 30	<p>Zgodność z warunkami ogólnego zezwolenia lub praw użytkowania widma radiowego i zasobów numeracyjnych oraz zgodność ze szczegółowymi obowiązkami</p>			

<p>Art. 30 ust. 1</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich odpowiednie właściwe organy monitorowały i nadzorowały przestrzeganie warunków, którymi obwarowano ogólne zezwolenie lub prawa użytkowania widma radiowego i zasobów numeracyjnych, szczególnych obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2, oraz obowiązku użytkowania widma radiowego w wydajny i skuteczny sposób zgodnie z art. 4, art. 45 ust. 1 oraz art. 47.</p> <p>Właściwe organy mają prawo żądać, aby przedsiębiorstwa podlegające ogólnemu zezwoleniu lub korzystające z prawa użytkowania widma radiowego lub zasobów numeracyjnych dostarczyły wszystkich informacji niezbędnych do sprawdzenia, czy spełniono warunki, którymi obwarowano ogólne zezwolenie lub prawa użytkowania widma radiowego i zasobów numeracyjnych, lub szczególne obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 2 lub art. 47, zgodnie z art. 21.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 416, art. 418 Art. 419 ust. 1 i 4, art. 420-427</p>	<p>Art. 416. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.</p> <p>2. W ramach weryfikacji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE może w szczególności monitorować częstotliwości, lokalizować źródła zakłóceń lub nielegalnych emisji, prowadzić kontrole i postępowania pokontrolne.</p> <p>Art. 418. Kontrolę i postępowanie pokontrolne Prezes UKE wszczyna z urzędu.</p> <p>Art. 419. 1. Pracownikom UKE przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, prawo:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dostępu do materiałów, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii; 2) wstępu do wszystkich obiektów i nieruchomości oraz pomieszczeń podmiotu podlegającego kontroli, zwanego dalej „podmiotem kontrolowanym”; 3) prowadzenia oględzin kontrolowanych sieci telekomunikacyjnych i aparatury; 4) zabezpieczenia przed dalszym użytkowaniem lub przyjęcia do depozytu urządzeń radiowych używanych bez wymaganego pozwolenia lub obsługiwanych przez nieuprawnioną osobę; 5) czasowego zajęcia aparatury w trybie, o którym mowa w art. 430, w celu przeprowadzenia badań prowadzących do ustalenia przyczyn szkodliwych zakłóceń; 6) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu lub oddanej do użytku aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełniania przez tę aparaturę wymagań oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania; 7) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w art. 417 ust. 1, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania; 8) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów, o których mowa w art. 417 ust. 2, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania; 9) wykonywania czynności kontrolno-pomiarowych, badań sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej
-----------------------	---	----------	---	---

				<p>aparatury, a także kontroli jakości świadczonych usług komunikacji elektronicznej;</p> <p>10) legitymowania osoby w celu stwierdzenia jej tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby kontroli.</p> <p>4. Kierownik podmiotu kontrolowanego, osoba upoważniona lub inny pracownik podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, jak również kontrolowana osoba fizyczna jest obowiązana udzielać pracownikowi UKE, o którym mowa w ust. 1, wszelkich potrzebnych informacji oraz zapewnić mu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli; 2) dostęp do materiałów, dokumentów, danych urządzeń, aparatury i sieci, o których mowa w ust. 1; 3) wstęp do obiektów, nieruchomości i pomieszczeń, o których mowa w ust. 1; 4) nieodpłatne udostępnienie podlegających kontroli sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, w celu przeprowadzenia badań. <p>Art. 420. 1. W czynnościach kontrolnych może brać udział osoba posiadająca wiedzę specjalistyczną, niebędąca pracownikiem UKE, upoważniona przez Prezesa UKE do wykonywania czynności kontrolnych. Osoba ta jest zobowiązana do nieujawniania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, w posiadanie których weszła w związku z wykonywanymi czynnościami kontrolnymi.</p> <p>2. Osoba, o której mowa w ust. 1, może brać udział w czynnościach kontrolnych po doręczeniu kontrolowanemu upoważnienia Prezesa UKE.</p> <p>Art. 421. Czynności kontrolne mogą być prowadzone w sposób zdalny. Wyniki pomiarów wykonywanych zdalnie zawierają dane umożliwiające identyfikację wykorzystywanych przez Prezesa UKE urządzeń kontrolno-pomiarowych.</p> <p>Art. 422. 1. Z kontroli sporządza się protokół, który podpisuje pracownik przeprowadzający kontrolę.</p> <p>2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oznaczenie podmiotu kontrolowanego, czasu i miejsca przeprowadzania kontroli;
--	--	--	--	--

				<p>2) wskazanie zakresu kontroli oraz osób w niej uczestniczących;</p> <p>3) opis przebiegu kontroli;</p> <p>4) ustalenia z przeprowadzonej kontroli.</p> <p>3. Pracownik przeprowadzający kontrolę może, z urzędu lub na wniosek podmiotu kontrolowanego, prostować błędy pisarskie i rachunkowe lub inne oczywiste pomyłki w protokole kontroli, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>4. Protokół, o którym mowa w ust. 1, podpisuje także kierownik podmiotu kontrolowanego lub osoba przez niego upoważniona albo kontrolowana osoba fizyczna.</p> <p>Art. 423. Do czynności kontrolnych oraz badań, o których mowa w art. 419- 421 oraz art. 424, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych oraz o tajemnicy komunikacji elektronicznej, a także o ochronie danych osobowych.</p> <p>Art. 424. 1. Do pobierania i badania próbek aparatury, w tym urządzeń radiowych, w zakresie spełniania przez nią wymagań oraz do pobierania i badania próbek wyrobów, o których mowa w art. 417 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27–31 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706).</p> <p>2. Do pobierania i badania próbek produktów, o których mowa w art. 417 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27–31 ustawy, o której mowa w ust. 1, oraz akty delegowane w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią.</p> <p>Art. 425. Do kontroli urządzeń w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej nie stosuje się przepisów art. 419 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 7 i 8.</p> <p>Art. 426. 1. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.</p> <p>2. Do kontroli oraz zaleceń pokontrolnych stosuje się przepisy działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.</p> <p>Art. 427. 1. Legitymacja służbowa pracownika UKE zawiera:</p> <p>1) nazwę urzędu;</p> <p>2) imię i nazwisko pracownika;</p> <p>3) numer legitymacji;</p> <p>4) datę wystawienia;</p> <p>5) wizerunek twarzy pracownika;</p> <p>6) podpis wystawcy.</p>
--	--	--	--	--

				2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracownika UKE oraz opis tego wzoru, kierując się koniecznością zapewnienia identyfikacji pracownika.
Art. 30 ust. 2	2. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że dane przedsiębiorstwo nie spełnia co najmniej jednego spośród warunków, którymi obwarowano ogólne zezwolenie lub prawa użytkowania widma radiowego i zasobów numeracyjnych, lub szczególnych obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2, powiadamia o tym przedsiębiorstwo i zapewnia mu możliwość wypowiedzenia się w tej kwestii w rozsądnym terminie.	T	Art. 428 ust.1 pkt 2	Art. 428. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 416 ust. 2, stwierdzono, że podmiot kontrolowany nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z przepisów prawa lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE: 1) (...) 2) wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień oraz informuje o możliwości przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń.
Art. 30 ust. 3	3. Właściwy organ uprawniony jest do żądania zaprzestania naruszeń, o których mowa w ust. 2, niezwłocznie albo w rozsądnym terminie, a także przyjmuje odpowiednie i proporcjonalne środki służące zapewnieniu przestrzegania przepisów. W tym celu państwa członkowskie nadają właściwym organom uprawnienia do nakładania: a) w stosownych przypadkach, odstraszających sankcji finansowych, które mogą obejmować sankcje okresowe z mocą wsteczną; oraz b) nakazów zaprzestania lub opóźnienia świadczenia usługi lub pakietu usług, których kontynuowanie prowadziłoby do znaczącej szkody dla konkurencji, do czasu osiągnięcia zgodności z zobowiązaniami dotyczącymi dostępu nałożonymi po przeprowadzeniu analizy rynku zgodnie z art. 67.	T	Art. 428 ust. 1-5	Art. 428. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 416 ust. 2, stwierdzono, że podmiot kontrolowany nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z przepisów prawa lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE: 1) nakłada karę, o której mowa w art. 439, w przypadku stwierdzenia naruszeń wskazanych w tym przepisie, niezależnie od prowadzonego wobec tego podmiotu postępowania pokontrolnego, lub 2) wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień oraz informuje o możliwości przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń. 2. Usunięcie nieprawidłowości, udzielenie wyjaśnień i przedstawienie stanowiska, o których mowa w ust. 1 pkt 2, następuje w terminie wskazanym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych podmiotowi kontrolowanemu. 3. W zaleceniach pokontrolnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE może określić inny termin usunięcia nieprawidłowości, udzielenia wyjaśnień lub przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń. Termin określony w wezwaniu może być krótszy niż 30 dni jedynie w przypadku, gdy podmiot kontrolowany, do którego odnosi się wezwanie, wyraził na to zgodę lub gdy naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości. 4. Jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych lub po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, podmiot kontrolowany nie usunie wskazanych nieprawidłowości albo udzielone wyjaśnienia lub

	Właściwe organy niezwłocznie zawiadamiają dane przedsiębiorstwo o środkach oraz uzasadnieniu ich zastosowania oraz wyznaczają rozsądny termin, w którym przedsiębiorstwo musi się do nich zastosować.			przedstawione stanowisko odnośnie do stwierdzonych naruszeń okażą się niewystarczające, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości oraz może: <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazać środki, jakie powinien zastosować podmiot kontrolowany, w celu usunięcia nieprawidłowości; 2) określić termin, w którym ma nastąpić usunięcie nieprawidłowości; 3) nałożyć karę, o której mowa w art. 439, chyba że na podstawie ust. 1 pkt 1 zostało już wszczęte postępowanie w sprawie nałożenia kary za niewypełnienie tych obowiązków. <p>5. W przypadku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których zostały nałożone obowiązki, o których mowa w art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 219 ust. 2, art. 220 lub art. 222, Prezes UKE może, w drodze decyzji, nakazać zaprzestanie lub opóźnienie świadczenia usługi komunikacji elektronicznej, której dalsze świadczenie mogłoby prowadzić do znaczącej szkody dla konkurencji, do czasu wypełnienia tych obowiązków.</p>
Art. 30 ust. 4	4. Niezależnie od przepisów ust. 2 i 3 niniejszego artykułu państwa członkowskie upoważniają właściwy organ do nakładania w stosownych przypadkach sankcji finansowych na przedsiębiorstwa z tytułu nieprzekazania informacji zgodnie z obowiązkami nałożonymi na podstawie art. 21 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) lub b) i art. 69 w rozsądnym terminie określonym przez właściwy organ.	T	Art. 439 ust. 2 pkt. 1	2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który: <ol style="list-style-type: none"> 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe;
Art. 30 ust. 5	5. W przypadkach poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń warunków ogólnego zezwolenia lub warunków związanych z prawami użytkownika widma radiowego i zasobów numeracyjnych lub szczególnych obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2 lub art. 47 ust. 1 lub 2, w przypadku gdy środki służące zapewnieniu przestrzegania przepisów, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, okażą się nieskuteczne, państwa członkowskie przyznają właściwym organom uprawnienia	T	Art. 428 ust. 6-10, art. 441 ust. 1-3	Art. 428 6. Jeżeli nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1, występowały w przeszłości lub mają poważny charakter, a podmiot kontrolowany nie zastosował się do decyzji, o której mowa w ust. 4 lub 5, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi kontrolowanemu wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej na okres od roku do 3 lat, cofnąć pozwolenie radiowe, zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydział zasobów numeracji. Jeżeli decyzja odnosi się do działalności polegającej na rozpowszechnianiu programów radiowych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje ją w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

	<p>do uniemożliwiania przedsiębiorstwu dalszego dostarczania sieci lub świadczenia usług łączności elektronicznej albo do zawieszania lub cofania tych praw użytkownika. Państwa członkowskie przyznają właściwemu organowi uprawnienia do nakładania sankcji, które są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Te sankcje mogą być stosowane do okresu każdego naruszenia, nawet jeżeli takie naruszenie zostało później naprawione.</p>		<p>7. W przypadku gdy przesłanką wydania decyzji, o której mowa w ust. 6, jest zagrożenie przez działalność podmiotu kontrolowanego obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, Prezes UKE przed jej wydaniem zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości. Jeżeli uzasadnienie do opinii tych organów zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie zostało sporządzone.</p> <p>8. Organy, o których mowa w ust. 7, są obowiązane w terminie 30 dni wydać opinię zawierającą stanowisko w zakresie niezbędnym do ustalenia, czy działalność podmiotu kontrolowanego może prowadzić do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p> <p>9. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 7, nie wydadzą opinii w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania opinii został spełniony.</p> <p>10. Decyzji, o której mowa w ust. 6, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja ta stanowi podstawę do wykreślenia podmiotu kontrolowanego z rejestru PT.</p> <p>Art. 439. 1. Kto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonuje działalność telekomunikacyjną bez złożenia kompletnego wniosku o wpis do rejestru PT albo wykonuje działalność telekomunikacyjną w zakresie nieobjętym wnioskiem o wpis do rejestru PT, 2) nie wypełnia obowiązku złożenia wniosku do Prezesa UKE o zmianę wpisu w rejestrze PT w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1, 3) nie wypełnia obowiązku złożenia do Prezesa UKE wniosku o wykreślenie z rejestru PT w przypadku, o którym mowa w art. 15, 4) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, o których mowa w art. 39 ust. 1, 2, 7 i 8, art. 41 ust. 1 i 3, art. 43 ust. 1, 3 i 10, art. 44 ust. 4, art. 45, art. 47 ust. 1–3 i 5, art. 48 ust. 1–3, art. 51 ust. 1 i 2 i art. 54 ust. 1–3, 5) nie stosuje się do obowiązków nałożonych decyzjami, o których mowa w art. 40 ust. 1–3 i 5 oraz art. 53,
--	--	--	---

				<p>6) wykorzystuje częstotliwości, zasoby numeracji lub zasoby orbitalne, nie posiadając do tego uprawnień lub niezgodnie z posiadanymi uprawnieniami,</p> <p>7) używa urządzenia radiowego bez wymaganego wpisu do rejestru urządzeń, o którym mowa w art. 147 ust. 1, albo decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153, albo używa tego urządzenia niezgodnie z tym wpisem albo tą decyzją,</p> <p>8) nie wykorzystuje, z przyczyn leżących po jego stronie, częstotliwości przyznanych w rezerwacji częstotliwości przez okres co najmniej 6 miesięcy,</p> <p>9) wykorzystuje zasoby numeracji niezgodnie z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 159,</p> <p>10) udostępnia zasoby numeracji nie będąc do tego uprawnionym na podstawie art. 164 ust. 1,</p> <p>11) nie wypełnia obowiązków związanych ze zmianą numeracji, o których mowa w art. 167 ust. 2, 4 i 6,</p> <p>12) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu, określonych w decyzji wydanej na podstawie art. 175 ust. 1,</p> <p>13) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji lub decyzji obszarowej nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 178 ust. 1,</p> <p>14) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny niezbędny dla zapewnienia łączności z użytkownikiem końcowym, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 1,</p> <p>15) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny zapewnienia dostępu do interfejsu programistycznego aplikacji lub elektronicznego przewodnika po programach, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 2,</p> <p>16) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek udostępniania niezbędnych danych do celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę informacji o numerach obejmującą wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 3,</p> <p>17) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 180 ust. 1,</p>
--	--	--	--	--

				<p>18) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, o którym mowa w art. 181,</p> <p>19) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji rozstrzygającej spór o dostęp telekomunikacyjny, o której mowa w art. 183 ust. 1,</p> <p>20) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 187,</p> <p>21) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia, wynikające z decyzji, obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 210, art. 211 ust. 1, art. 213 i art. 214 ust. 1,</p> <p>22) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki regulacyjne związane z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów,</p> <p>23) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki regulacyjne, wynikające z decyzji, o których mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2 i 3,</p> <p>24) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki lub wymagania dotyczące ofert określających ramowe warunki umów o dostępie telekomunikacyjnym,</p> <p>25) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki opracowania i przedłożenia do zatwierdzenia przez Prezesa UKE oraz stosowania oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym,</p> <p>26) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE,</p> <p>27) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z decyzją Prezesa UKE, o której mowa w art. 219 ust. 2,</p> <p>28) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 228 ust. 2, art. 229 ust. 1-3, 5 i 6 lub wynikające z decyzji obowiązki, o których mowa w art. 222 i art. 224 ust. 1 lub narusza zakaz, o którym mowa w art. 227,</p> <p>29) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 231 ust. 2 i 3 i art. 232 ust. 1-3,</p> <p>30) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia szczegółowe warunki regulacyjne zatwierdzone decyzją, o której mowa w art. 235,</p> <p>31) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 242 ust. 1,</p>
--	--	--	--	--

				<p>32) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązku przekazania Prezesowi UKE sprawozdania, o którym mowa w art. 251,</p> <p>33) nie wypełnia warunków określonych w umowie inwestycyjnej, o której mowa w art. 252 ust. 1,</p> <p>34) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia nałożone na niego obowiązki operatora multipleksu, o których mowa w art. 260 ust. 1,</p> <p>35) wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku urządzenie radiowe, nie podając informacji, o których mowa w art. 269 ust. 2,</p> <p>36) narusza obowiązki informacyjne w stosunku do użytkowników końcowych,</p> <p>37) narusza zakazy, o których mowa w art. 278 ust. 4 i 8,</p> <p>38) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące zawierania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 279–288,</p> <p>39) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące składania przez abonenta oświadczeń woli w formie dokumentowej, o których mowa w art. 289,</p> <p>40) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące rozwiązania, wypowiedzenia albo odstąpienia od umowy w formie dokumentowej, o których mowa w art. 290 ust. 1–4,</p> <p>41) narusza zakaz, o którym mowa w art. 290 ust. 5,</p> <p>42) świadczy usługi telekomunikacyjne bez potwierdzenia danych podanych przez abonenta zgodnie z art. 291 ust. 1,</p> <p>43) narusza warunki dostępu do usług, warunki zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej lub warunki świadczenia usług określone w art. 292 ust. 1–3 i 6,</p> <p>44) narusza obowiązek, o którym mowa w art. 294,</p> <p>45) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące okresu obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 295,</p> <p>46) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące automatycznego przedłużenia umowy, o których mowa w art. 296,</p> <p>47) żąda od abonenta odszkodowania niezgodnie z art. 298 lub art. 303,</p> <p>48) uniemożliwia realizację uprawnień abonenta, o których mowa w art. 299,</p> <p>49) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki w zakresie jednostronnej zmiany warunków umowy, o których mowa w art. 300–302,</p> <p>50) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący usuwania ograniczeń w zakresie korzystania z promocyjnego urządzenia końcowego, o którym mowa w art. 304,</p>
--	--	--	--	--

				<p>51) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek publikowania informacji wynikający z decyzji, o której mowa w art. 305 ust. 2,</p> <p>52) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący usługi dostępu do internetu określony w art. 306 ust. 1 oraz w decyzjach, o których mowa w art. 306 ust. 2, 5 i 6,</p> <p>53) nie przekazuje Prezesowi UKE informacji, o których mowa w art. 307 ust. 3,</p> <p>54) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek publikowania informacji wynikający z decyzji, o której mowa w art. 310 ust. 1, lub obowiązek informacyjny, o którym mowa w art. 310 ust. 2,</p> <p>55) uniemożliwia lub utrudnia korzystanie z uprawnień abonenckich, o których mowa w art. 312, art. 313, art. 317–320 lub art. 322,</p> <p>56) nie realizuje lub nienależyście realizuje uprawnienia abonenta oraz obowiązki, o których mowa w art. 312, art. 313, art. 317–320 lub art. 322,</p> <p>57) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 321 ust. 2,</p> <p>58) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek dotyczący zapewnienia możliwości realizacji uprawnień abonenta, o którym mowa w art. 314 ust. 1 lub art. 323 ust. 1,</p> <p>59) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 325,</p> <p>60) nie stosuje się do wymagań dotyczących dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci dla ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej wynikających z decyzji, o której mowa w art. 330 ust. 3,</p> <p>61) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące przekazywania i aktualizacji danych, o których mowa w art. 331 ust. 1, 2 i 4,</p> <p>62) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 332 ust. 1,</p> <p>63) nie zapewnia lub nienależyście zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie udogodnień i usług, o którym mowa w art. 334 ust. 1,</p> <p>64) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem określone w art. 335–337,</p> <p>65) żąda od abonenta zapłaty niezgodnie z art. 338,</p> <p>66) umożliwia świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem niezgodnie z art. 339 ust. 3,</p>
--	--	--	--	---

				<p>67) nie przekazuje w terminie zgłoszenia, zgłoszenia aktualizacyjnego lub informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, o których mowa w art. 340 ust. 1 i 4 oraz art. 342 ust. 1,</p> <p>68) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o których mowa w art. 343 ust. 1,</p> <p>69) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek uzyskania zgody abonenta na świadczenie usługi fakultatywnego obciążania rachunku, o którym mowa w art. 344 ust. 1,</p> <p>70) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, określone w art. 344 ust. 3–7 oraz art. 345 ust. 1 i 3,</p> <p>71) świadczy dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej przy użyciu urządzeń zlokalizowanych u użytkownika końcowego bez jego uprzedniej zgody, o której mowa w art. 348,</p> <p>72) narusza nakaz, o którym mowa w art. 349,</p> <p>73) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki związane z realizacją uprawnień konsumentów lub uprawnień użytkowników końcowych w zakresie usługi powszechnej, o których mowa w art. 350 ust. 3 i 4 oraz art. 360–362,</p> <p>74) nie wypełnia obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub wypełnia je niezgodnie z decyzją, o której mowa w art. 353 ust. 4, art. 355 ust. 7, art. 356 lub art. 363 ust. 2,</p> <p>75) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 359 ust. 1, art. 363 ust. 1, art. 369 i art. 370,</p> <p>76) nie wypełnia obowiązku zmiany informacji przedumownych dotyczących specjalnego pakietu cenowego lub obowiązku świadczenia usługi wynikającego z decyzji, o której mowa w art. 359 ust. 3, lub wypełnia go niezgodnie z tą decyzją,</p> <p>77) nie realizuje lub nienależyście realizuje procedurę reklamacji wynikającą z art. 373,</p> <p>78) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki względem abonenta, o których mowa w art. 377,</p> <p>79) narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej,</p> <p>80) nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 386 i art. 387,</p> <p>81) przetwarza dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej lub dane użytkowników bez podstawy prawnej,</p> <p>82) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 392,</p>
--	--	--	--	--

				<p>83) używa automatycznych systemów wywołujących lub używa telekomunikacyjnych urządzeń końcowych do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej bez uprzedniego uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego,</p> <p>84) przechowuje informacje w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego lub uzyskuje dostęp do informacji przechowywanych na tych urządzeniach lub instaluje oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym niezgodnie z art. 394,</p> <p>85) będąc przedsiębiorcą, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego lub odbiorników radiofonii cyfrowej dokonuje sprzedaży odbiornika sygnału telewizyjnego lub odbiornika radiofonii cyfrowej, niespełniającego wymagań, o których mowa w art. 401,</p> <p>86) będąc importerem lub nabywcą wewnątrzspółnotowym pojazdów kategorii M sprzedaje pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych,</p> <p>87) będąc podmiotem wynajmującym pojazdy kategorii M wynajmuje długoterminowo pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych,</p> <p>88) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 402,</p> <p>89) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, o którym mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, wynikających z decyzji lub decyzji obszarowej,</p> <p>90) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu określonych w decyzji lub decyzji obszarowej wydanej na podstawie art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,</p> <p>91) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 21a ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym,</p> <p>92) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3–5, art. 6a–6f, art. 7, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14 oraz art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii,</p> <p>93) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3, art. 4, art. 5 ust. 2 i art. 5a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do</p>
--	--	--	--	---

				<p>otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012,</p> <p>94) utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych przez Prezesa UKE</p> <p>– podlega karze pieniężnej.</p> <p>2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe; 2) nie realizuje lub nienależyście realizuje zobowiązania, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10; 3) nie wypełnia obowiązku przekazania Prezesowi UKE umowy, o którym mowa w art. 164 ust. 5; 4) narusza zakaz, o którym mowa w art. 173 ust. 1; 5) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 173 ust. 2; 6) nie przekazuje, zgodnie z art. 309, danych dotyczących świadczonych usług do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE lub nie aktualizuje tych danych; 7) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek, o którym mowa w art. 311 ust. 1–3; 8) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki dotyczące skradzionych albo zgubionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, o których mowa w art. 333 ust. 1 i 2; 9) nie doręcza abonentowi podstawowego lub szczegółowego wykazu wykonanych usług lub doręcza ten wykaz niezgodnie z art. 346 lub art. 347; 10) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody użytkownika końcowego, o których mowa w art. 394; 11) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych; 12) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia umowę o dostępie, w tym w zakresie rozliczeń z tego tytułu, określonych w umowie o dostępie, o
--	--	--	--	--

				<p>którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;</p> <p>13) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, 1a i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;</p> <p>14) nie wypełnia lub nienależycie wypełnia umowę o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1, 1a lub 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,</p> <p>3. Kara, o której mowa w ust. 1 i 2, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.</p>
Art. 30 ust. 6	<p>6. Niezależnie od ust. 2, 3 i 5 niniejszego artykułu, w przypadku gdy właściwy organ może on niezwłocznie podjąć środki tymczasowe mające na celu naprawienie sytuacji, zanim zostanie wydana ostateczna decyzja w tej sprawie, wtedy gdy dysponuje dowodem naruszenia warunków związanych z ogólnym zezwoleniem, prawami użytkownika widma radiowego i zasobów numeracyjnych lub obowiązków szczególnych, o których mowa w art. 13 ust. 2 lub art. 47 ust. 1 lub 2, a naruszenie to stanowi bezpośrednie i poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego albo spowoduje poważne problemy gospodarcze lub operacyjne dla innych dostawców lub użytkowników korzystających z sieci lub usług łączności elektronicznej lub innych użytkowników widma radiowego, może. Właściwy organ zapewnia danemu przedsiębiorstwu rozsądną możliwość wypowiedzenia się w danej kwestii i zaproponowania ewentualnych środków naprawczych. W stosownych przypadkach właściwy organ może zatwierdzić środki</p>	T	Art. 429	<p>Art. 429. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 416 ust. 2, Prezes UKE stwierdzi, że podmiot kontrolowany narusza nałożone na niego obowiązki w sposób powodujący:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) bezpośrednie i poważne zagrożenie dla obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego lub życia i zdrowia ludzi, 2) zagrożenie wywołania poważnej szkody majątkowej lub poważnych utrudnień w funkcjonowaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej dla przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, użytkowników końcowych lub podmiotów posiadających prawo do korzystania z częstotliwości <ul style="list-style-type: none"> – podejmuje działania zmierzające do usunięcia zagrożeń. <p>2. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności obejmować wydanie decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu podjęcie działań zmierzających do usunięcia zagrożenia, w tym decyzji nakazującej wstrzymanie wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>3. Prezes UKE podejmuje działania, o których mowa w ust. 1, po uprzednim wezwaniu podmiotu kontrolowanego do usunięcia naruszeń lub udzielenia wyjaśnień.</p> <p>4. Podmiot kontrolowany, do którego odnoszą się działania, o których mowa w ust. 1, może w każdym czasie przedstawiać Prezesowi UKE swoje stanowisko oraz propozycje działań zmierzających do usunięcia naruszeń wynikających z niewykonania nałożonych na niego obowiązków, o których mowa w ust. 1. Podejmując działania zmierzające do usunięcia zagrożenia,</p>

	tymczasowe, które mogą obowiązywać przez maksymalnie trzy miesiące, ale które – w sytuacji gdy nie zostały zakończone procedury egzekwowania – mogą zostać przedłużone na kolejny okres nie dłuższy niż trzy miesiące.			Prezes UKE uwzględnia stanowisko i propozycje zgłoszone przez podmiot kontrolowany. 5. Działania, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może także podejmować na wniosek organów właściwych w sprawach obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego. Jeżeli uzasadnienie wniosku tych organów zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się informację, że zostało ono sporządzone. 6. W przypadku wydania decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu wstrzymanie wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej Prezes UKE określa w niej termin jej obowiązywania, nie dłuższy niż 3 miesiące. W przypadku gdy zagrożenia będące przyczyną wydania tej decyzji nie zostaną przez podmiot kontrolowany usunięte w wymaganym terminie, Prezes UKE może przedłużyć termin obowiązywania decyzji o kolejne 3 miesiące. 7. Niezależnie od podjęcia działań, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wszczyna procedurę, o której mowa w art. 428.
Art. 30 ust. 7	7. Przedsiębiorstwa mają prawo odwołania się od środków wprowadzonych na mocy niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 31.	T	Art. 435 ust. 2 pkt 5	Art. 435 2. Odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów przysługuje od decyzji w sprawach: (...) 5) o których mowa w art. 428 ust. 4-6 - wydawanych w wyniku działań kontrolnych;
Art. 31	Prawo odwołania się			
Art. 31 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby na poziomie krajowym istniały skuteczne mechanizmy umożliwiające użytkownikom lub przedsiębiorstwom udostępniającym sieci lub świadczącym usługi łączności elektronicznej lub udostępniającym urządzenia towarzyszące, których dotyczy dana decyzja wydana przez właściwy organ, korzystanie z prawa odwołania się od takiej decyzji do organu odwoławczego niezależnego od zaangażowanych stron oraz od wszelkiej	T	Art. 435	Art. 435. 1. Postępowanie przed Prezesem UKE toczy się na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego ze zmianami wynikającymi z ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. 2. Odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów przysługuje od decyzji w sprawach: 1) o ustaleniu znaczącej pozycji rynkowej, o których mowa w art. 202; 2) nałożenia, zmiany lub uchylenia obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 199 ust. 4; 3) nałożenia, uchylenia, zmiany lub utrzymania obowiązków dostępowych symetrycznych, o których mowa w art. 177 ust. 1; 4) nałożenia kar przez Prezesa UKE;

	<p>zewewnętrznej interwencji lub presji politycznej, która mogłaby przeszkodzić mu w niezależnej ocenie zawisłych przed nim spraw. Organ taki, który może być sądem, dysponuje odpowiednią wiedzą specjalistyczną pozwalającą mu na skuteczne wypełnianie swoich funkcji. Państwa członkowskie zapewniają, aby aspekty merytoryczne każdej sprawy zostały właściwie rozpatrzone.</p> <p>Do czasu rozpatrzenia odwołania decyzja właściwego organu pozostaje w mocy, chyba że zgodnie z prawem krajowym zostaną zastosowane środki przejściowe.</p>		<p>5) o których mowa w art. 428 ust. 4–6 – wydawanych w wyniku działań kontrolnych;</p> <p>6) o których mowa w:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) art. 164 ust. 4, b) art. 166, c) art. 175 ust. 1, d) art. 183 ust. 1, e) art. 187, f) art. 191, g) art. 201 ust. 1, h) art. 217 ust. 3 i 5, i) art. 221, j) art. 230 ust. 5 i 8, k) art. 232 ust. 2, l) art. 235, m) art. 239, n) art. 242 ust. 1 i 3, o) art. 250, p) art. 278 ust. 5, q) art. 290 ust. 5, r) art. 327 ust. 2, s) art. 403; <p>1) o których mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w::</p> <ul style="list-style-type: none"> a) art. 13 ust. 2, b) art. 18 ust. 3, c) art. 22 ust. 1, d) art. 25d ust. 1, e) art. 27 ust. 1, f) art. 30 ust. 1, 1a i 3, g) art. 35a ust. 3. <p>3. Na postanowienia, o których mowa w art. 182 ust. 1 i art. 193 ust. 2 pkt 1, przysługuje zażalenie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów.</p> <p>4. Decyzje, o których mowa w ust. 2, z wyjątkiem decyzji w sprawie nałożenia kar, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.</p> <p>5. Postępowania w sprawach odwołań i zażaleń, o których mowa w ust. 2 i 3, toczą się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks</p>
--	--	--	--

				postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm. ²⁾) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji komunikacji elektronicznej i poczty. 6. Na postanowienie wydane w trybie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego przez organ współdziałający z Prezesem UKE zażalenie nie przysługuje.
Art. 31 ust. 2	2. Jeżeli organ odwoławczy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie jest organem sądowym, musi on zawsze sporządzić na piśmie uzasadnienie swojej decyzji. Ponadto w takim przypadku decyzja takiego organu musi podlegać kontroli przez organ sądowy w rozumieniu art. 267 TFUE. Państwa członkowskie gwarantują istnienie skutecznych środków odwoławczych.	N		
Art. 31 ust. 3	3. Państwa członkowskie gromadzą informacje na temat ogólnego przedmiotu odwołań, liczby wniosków odwoławczych, czasu trwania postępowań odwoławczych oraz liczby wydanych decyzji o zastosowaniu środków tymczasowych. Na uzasadniony wniosek Komisji oraz BEREC państwa członkowskie przekazują im takie informacje, oraz decyzje lub orzeczenia.	T	Art. 436	Art. 436. 1. Prezes UKE gromadzi informacje na temat ogólnego przedmiotu odwołań, liczby wniosków odwoławczych, czasu trwania postępowań odwoławczych oraz liczby wydanych decyzji o zastosowaniu środków tymczasowych. 2. Na uzasadniony wniosek Komisji Europejskiej oraz BEREC Prezes UKE przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, oraz decyzje i orzeczenia.
Art. 32	Konsolidacja rynku wewnętrznego w zakresie łączności elektronicznej			
Art. 32 ust. 1	1. Realizując swoje zadania wynikające z przepisów niniejszej dyrektywy, krajowe organy regulacyjne w jak największym stopniu uwzględniają cele określone w art. 3.	T	Art. 407 ust. 2	Art. 407 ust. 2 2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności: (...)

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 1, 366 i 480

Art. 32 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne przyczyniają się do rozwoju rynku wewnętrznego poprzez przejrzystą współpracę między sobą, z Komisją i z BEREC, tak aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy we wszystkich państwach członkowskich. W tym celu krajowe organy regulacyjne w szczególności współpracują z Komisją i BEREC przy określaniu rodzajów instrumentów i środków naprawczych najodpowiedniejszych do zastosowania w określonych sytuacjach rynkowych.	N		Jest to przepis ogólny, skierowany do wszystkich NRA
Art. 32 ust. 3	3. O ile zalecenia lub wytyczne przyjęte zgodnie z art. 34 nie stanowią inaczej, po zakończeniu konsultacji publicznych, jeżeli są wymagane, na podstawie art. 23, jeśli krajowy organ regulacyjny zamierza podjąć środek, który: <ul style="list-style-type: none"> a) jest objęty zakresem stosowania art. 61, 64, 67, 68 lub 83; oraz b) może oddziaływać na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi; publikuje on projektowany środek i informuje o nim jednocześnie Komisję, BEREC i krajowe organy regulacyjne w innych państwach członkowskich, podając uzasadnienie tego środka, zgodnie z art. 20 ust. 3. Krajowe organy regulacyjne, BEREC i Komisja mogą przedstawić swoje uwagi dotyczące planowanego środka w terminie jednego miesiąca. Termin jednomiesięczny nie może zostać przedłużony.	T	Art. 35, Art. 36 ust. 1	<p>Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.</p> <p>2. Jednocześnie z przekazaniem Komisji Europejskiej projektów rozstrzygnięć, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane Komisji Europejskiej a następnie udostępnia otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje Komisji Europejskiej. Udostępnieniu nie podlegają informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione.</p> <p>Art. 36. 1. Prezes UKE podejmuje rozstrzygnięcie, uwzględniając w możliwie najszerszym zakresie, przedstawione w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu rozstrzygnięcia, opinie Komisji Europejskiej, BEREC lub organu regulacyjnego innego państwa. O podjęciu rozstrzygnięcia Prezes UKE zawiadamia Komisję Europejską.</p>

Art. 32 ust. 4	<p>4. Projektowany środek, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, nie może zostać przyjęty przez kolejne dwa miesiące, w przypadku gdy celem tego środka jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zdefiniowanie rynku właściwego różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu, o którym mowa w art. 64 ust. 1; lub b) wyznaczenie przedsiębiorstwa jako posiadającego, samodzielnie albo łącznie z innymi, znaczącą pozycję rynkową, zgodnie z art. 67 ust. 3 lub 4; <p>oraz środek ten oddziaływałby na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, a Komisja poinformowała krajowy organ regulacyjny o swojej opinii, zgodnie z którą projektowany środek stanowiłby przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, lub o swoich poważnych wątpliwościach co do zgodności tego środka z przepisami prawa Unii, a w szczególności z celami, o których mowa w art. 3. Ten dwumiesięczny termin nie może zostać przedłużony. W takim przypadku Komisja informuje BEREC i krajowe organy regulacyjne o swoich zastrzeżeniach i jednocześnie publikuje je.</p>	T	Art. 36 ust. 2	<p>Art. 36 ust. 2</p> <p>2. Jeżeli w zakresie ustalenia znaczącej pozycji rynkowej oraz w zakresie zdefiniowania rynku właściwego różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu Komisji Europejskiej w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze komunikacji elektronicznej podlegających regulacji ex ante, Komisja Europejska poinformuje Prezesa UKE o swojej opinii, w której stwierdzi, że proponowane rozstrzygnięcie stanowi przeszkodę w funkcjonowaniu jednolitego rynku, lub o swoich poważnych wątpliwościach co do zgodności tego środka z przepisami prawa Unii Europejskiej, Prezes UKE zawiesza postępowanie na okres 2 miesiące. W przypadku gdy w tym okresie Komisja Europejska wyda decyzję, w której wezwie do wycofania w całości lub w części projektu rozstrzygnięcia, Prezes UKE uwzględni stanowisko Komisji Europejskiej i dokonuje zmiany projektu rozstrzygnięcia lub umarza postępowanie w terminie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji przez Komisję Europejską.</p>
Art. 32 ust. 5	<p>5. BEREC publikuje opinię na temat zastrzeżeń Komisji, o których mowa w ust. 4, wskazując, czy uważa, że projektowany środek powinien być utrzymany, zmieniony czy wycofany, i przedstawia w tym celu w stosownych przypadkach szczegółowe propozycje.</p>	N		

<p>Art. 32 ust. 6</p>	<p>6. W terminie dwóch miesięcy, o którym mowa w ust. 4, Komisja może:</p> <p>a) podjąć decyzję, zgodnie z którą krajowy organ regulacyjny będzie musiał wycofać projektowany środek; albo</p> <p>b) podjąć decyzję o wycofaniu zastrzeżeń, o których mowa w ust. 4.</p> <p>Przed podjęciem decyzji Komisja w jak największym stopniu uwzględnia opinię BEREC.</p> <p>Decyzje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) powinny zawierać szczegółową i obiektywną analizę, dlaczego Komisja uznaje, że projektowany środek nie powinien zostać przyjęty, łącznie ze szczegółowymi propozycjami w sprawie jego zmiany.</p>	<p>N</p>		
<p>Art. 32 ust. 7</p>	<p>7. W przypadku gdy Komisja przyjęła, zgodnie z ust. 6 akapit pierwszy lit. a) niniejszego artykułu decyzję wymagającą od krajowego organu regulacyjnego wycofania planowanego środka, krajowy organ regulacyjny zmienia lub wycofuje projektowany środek w terminie sześciu miesięcy od daty decyzji Komisji. Gdy projektowany środek zostaje zmieniony, krajowy organ regulacyjny przystępuje do konsultacji publicznych zgodnie z art. 23, i zgłasza zmieniony projektowany środek Komisji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 36 ust. 2, 3</p>	<p>2. Jeżeli w zakresie ustalenia znaczącej pozycji rynkowej oraz w zakresie zdefiniowania rynku właściwego różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu Komisji Europejskiej w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze komunikacji elektronicznej podlegających regulacji ex ante, Komisja Europejska poinformuje Prezesa UKE o swojej opinii, w której stwierdzi, że proponowane rozstrzygnięcie stanowi przeszkodę w funkcjonowaniu jednolitego rynku, lub o swoich poważnych wątpliwościach co do zgodności tego środka z przepisami prawa Unii Europejskiej, Prezes UKE zawiesza postępowanie na okres 2 miesięcy. W przypadku gdy w tym okresie Komisja Europejska wyda decyzję, w której wezwie do wycofania w całości lub w części projektu rozstrzygnięcia, Prezes UKE uwzględni stanowisko Komisji Europejskiej i dokonuje zmiany projektu rozstrzygnięcia lub umarza postępowanie w terminie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji przez Komisję Europejską.</p> <p>3. W przypadku zmiany projektu rozstrzygnięcia przez Prezesa UKE dokonanego zgodnie z ust. 2, stosuje się przepisy art. 30 - 38. Nie stanowi zmiany projektu rozstrzygnięcia zmiana uzasadnienia tego projektu.</p>

Art. 32 ust. 8	8. Krajowy organ regulacyjny uwzględnia w jak największym stopniu uwagi innych krajowych organów regulacyjnych, BEREC i Komisji i może – z wyjątkiem sytuacji objętych zakresem stosowania ust. 4 i ust. 6 lit. a) – przyjąć odpowiedni projektowany środek, a w przypadku jego przyjęcia – powiadamia o tym Komisję.	T	Art. 36 ust. 1	Art. 36. 1. Prezes UKE podejmuje rozstrzygnięcie, uwzględniając w możliwie najszerszym zakresie, przedstawione w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu rozstrzygnięcia, opinie Komisji Europejskiej, BEREC lub organu regulacyjnego innego państwa. O podjęciu rozstrzygnięcia Prezes UKE zawiadamia Komisję Europejską.
Art. 32 ust. 9	9. Krajowy organ regulacyjny przekazuje Komisji i BEREC wszystkie przyjęte ostateczne środki objęte zakresem ust. 3 lit. a) i b).	T	Art. 36 ust. 4	Art. 36 ust. 4 4. Prezes UKE przekazuje Komisji Europejskiej i BEREC informacje o wszystkich przyjętych ostatecznie rozstrzygnięciach, o których mowa w art. 35.
Art. 32 ust. 10	10. W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny uzna, że zachodzi pilna potrzeba podjęcia działania w celu ochrony konkurencji i interesów użytkowników, w drodze odstępstwa od procedury określonej w ust. 3 i 4 może on niezwłocznie przyjąć proporcjonalne i tymczasowe środki. O przyjęciu tych środków zawiadamia niezwłocznie Komisję, pozostałe krajowe organy regulacyjne i BEREC, przedstawiając odpowiednie uzasadnienie. Decyzja krajowego organu regulacyjnego o nadaniu tym środkom trwałego charakteru lub przedłużeniu terminu ich stosowania podlega ust. 3 i 4.	T	Art. 38	Art. 38. 1. Do spraw objętych postępowaniem konsolidacyjnym stosuje się przepis art. 32. 2. Prezes UKE powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską, BEREC i organy regulacyjne innych państw członkowskich o wydaniu rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 32 ust. 1, przedstawiając uzasadnienie
Art. 32 ust. 11	11. Krajowy organ regulacyjny może w każdej chwili wycofać projektowany środek.	T	Art. 36 ust. 5	Art. 36 ust. 5 5. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania konsolidacyjnego.
Art. 33	Procedura dotycząca spójnego stosowania środków naprawczych			
Art. 33 ust. 1	1. Jeżeli projektowany środek, objęty art. 32 ust. 3, ma na celu nałożenie, zmianę lub uchylenie obowiązku nałożonego na	T	Art. 37 ust. 1	Art. 37. 1. Jeżeli w odniesieniu do rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 35, w zakresie nałożenia, zmiany lub uchylenia obowiązku dostępowego symetrycznego nałożonego na podstawie art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, oraz

	<p>przedsiębiorstwo na podstawie art. 61 lub 67 w związku z art. 69–76 oraz art. 83 Komisja może w terminie miesiąca, o którym mowa w art. 32 ust. 3, poinformować dany krajowy organ regulacyjny i BEREC o powodach uznania, że projektowany środek stanowiłby przeszkodę dla rynku wewnętrznego lub budzi poważne wątpliwości co do zgodności tego środka z prawem Unii. W takim przypadku projektowany środek nie jest przyjmowany w kolejnych trzech miesiącach następujących po zgłoszeniu dokonany przez Komisję.</p> <p>W przypadku braku takiego zgłoszenia właściwy krajowy organ regulacyjny może przyjąć projektowany środek, uwzględniając w jak największym zakresie wszelkie uwagi Komisji, BEREC lub innego krajowego organu regulacyjnego.</p>			<p>art. 180, obowiązku regulacyjnego nałożonego na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej na podstawie art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 219 ust. 2, art. 220 lub art. 231 ust. 2, Komisja Europejska w terminie, o którym mowa w art. 36 ust. 1, zawiadomi Prezesa UKE oraz BEREC o powodach uznania, że projekt rozstrzygnięcia stanowiłby przeszkodę do tworzenia jednolitego rynku lub że istnieją poważne wątpliwości co do zgodności tego rozstrzygnięcia z prawem Unii Europejskiej – rozstrzygnięcie to nie może zostać przyjęte przez 3 miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia przez Prezesa UKE.</p>
Art. 33 ust. 2	<p>2. W terminie trzech miesięcy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja, BEREC i właściwy krajowy organ regulacyjny ściśle współpracują w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego środka w świetle celów ustanowionych w art. 3, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.</p>	T	Art. 37 ust. 2	<p>Art. 37 ust. 2 2. Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, przy współpracy z Komisją Europejską oraz z BEREC przygotowuje projekt rozstrzygnięcia spełniający cele, o których mowa w art. 407 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.</p>
Art. 33 ust. 3	<p>3. W ciągu sześciu tygodni od rozpoczęcia trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1, BEREC wydaje opinię na temat zgłoszenia Komisji, o którym mowa w ust. 1, wskazując, czy uważa, że projektowany środek powinien zostać zmieniony czy wycofany, i przedstawia w tym celu w stosownych przypadkach szczegółowe propozycje. Opinię tę uzasadnia się i podaje do publicznej wiadomości.</p>	N		

<p>Art. 33 ust. 4</p>	<p>4. Jeżeli BEREC podziela w swojej opinii wątpliwości Komisji, podejmuje on ścisłą współpracę z odpowiednim krajowym organem regulacyjnym w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego środka. Przed upływem trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1, krajowy organ regulacyjny może:</p> <p>a) zmienić lub wycofać projektowany środek, uwzględniając w jak największym stopniu zgłoszenie Komisji, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię BEREC; albo</p> <p>b) utrzymać swój projektowany środek.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 37 ust. 3 i 4</p>	<p>Art. 37 ust. 3 i 4</p> <p>3. Jeżeli BEREC podziela stanowisko Komisji Europejskiej wyrażone w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE współpracuje z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego rozstrzygnięcia.</p> <p>4. Prezes UKE przed upływem 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zmienić projektowane rozstrzygnięcie, uwzględniając w jak największym stopniu zawiadomienie Komisji Europejskiej, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię BEREC; 2) wycofać projektowane rozstrzygnięcie; 3) podtrzymać swoje projektowane rozstrzygnięcie.
<p>Art. 33 ust. 5</p>	<p>5. W ciągu jednego miesiąca od upływu trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1, oraz przy uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC, jeżeli została ona wydana, Komisja może:</p> <p>a) wydać zalecenie zobowiązujące właściwy krajowy organ regulacyjny do zmiany lub wycofania planowanego środka, włącznie z przedstawieniem szczegółowych propozycji w tym zakresie, i zawierające uzasadnienie wydania tego zalecenia, w szczególności jeżeli BEREC nie podziela poważnych wątpliwości Komisji;</p> <p>b) podjąć decyzję o wycofaniu zastrzeżeń zgłoszonych zgodnie z ust. 1; lub</p>	<p>N</p> <p>N</p>		<p>Art. 37 ust. 7</p>

	<p>c) w przypadku planowanych środków objętych art. 61 ust. 3 akapit drugi lub art. 76 ust. 2 – podjąć decyzję zobowiązującą krajowy organ regulacyjny do wycofania planowanego środka, jeżeli BEREC zgłosi Komisji poważne wątpliwości, które zawierają szczegółową i obiektywną analizę, dlaczego Komisja uznaje, że projektowany środek nie powinien zostać przyjęty, łącznie ze szczegółowymi propozycjami w sprawie zmiany planowanego środka, pod warunkiem zastosowania odpowiednio procedury, o której mowa w art. 32 ust. 7.</p>	T (w zakresie obowiązku organu zmiany projektowanego środka)	Art. 37 ust. 7	7. W terminie 6 miesięcy od dnia wydania przez Komisję Europejską decyzji zobowiązującej do wycofania projektowanego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 178 ust. 1 i art. 243 ust. 1 lub 2, Prezes UKE uwzględnia stanowisko Komisji Europejskiej i zmienia projekt rozstrzygnięcia oraz wszczyna postępowanie konsultacyjne lub umarza postępowanie. Przepis art. 36 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
Art. 33 ust. 6	<p>6. W ciągu jednego miesiąca od wydania przez Komisję zalecenia na mocy ust. 5 lit. a) lub wycofania zastrzeżeń zgodnie z ust. 5 lit. b) właściwy krajowy organ regulacyjny przedstawia Komisji i BEREC ostatecznie przyjęty środek.</p> <p>Okres ten można wydłużyć, tak aby umożliwić krajowemu organowi regulacyjnemu wszczęcie konsultacji publicznych zgodnie z art. 23.</p>	T	Art. 37 ust. 5	<p>Art. 37 ust. 5</p> <p>5. W terminie miesiąca od wydania przez Komisję Europejską zalecenia zawierającego zobowiązanie do zmiany lub wycofania projektowanego rozstrzygnięcia lub wycofania przez Komisję Europejską zastrzeżeń odnośnie do projektowanego rozstrzygnięcia, w przypadku gdy BEREC nie podziela stanowiska Komisji Europejskiej, nie wydał opinii lub jeżeli Prezes UKE zmienił lub utrzymał projektowane rozstrzygnięcie zgodnie z ust. 4, Prezes UKE przesyła Komisji Europejskiej i BEREC treść ostatecznie przyjętego rozstrzygnięcia. Termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może być wydłużony przez Prezesa UKE w przypadku potrzeby przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego, o którym mowa w art. 30.</p>
Art. 33 ust. 7	<p>7. Jeżeli krajowy organ regulacyjny postanawia nie zmieniać lub też nie wycofywać planowanego środka na podstawie zalecenia wydanego zgodnie z ust. 5 lit. a), przedstawia on uzasadnienie.</p>	T	Art. 37 ust. 6	<p>Art. 37 ust. 6</p> <p>6. W przypadku gdy Prezes UKE postanowi o podtrzymaniu projektowanego rozstrzygnięcia, pomimo negatywnego stanowiska wyrażonego przez Komisję Europejską w zaleceniu, o którym mowa w ust. 5, przedstawia Komisji Europejskiej uzasadnienie.</p>

Art. 33 ust. 8	8. Krajowy organ regulacyjny może wycofać proponowany projektowany środek na każdym etapie procedury.	T	Art. 37 ust. 8	Art. 37 ust. 8 8. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania.
Art. 34	Przepisy wykonawcze Po przeprowadzeniu konsultacji publicznych i konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi, a także po uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC, Komisja może przyjąć zalecenia lub wytyczne w odniesieniu do art. 32, w których określa formę, treść i stopień szczegółowości zgłoszeń wymaganych zgodnie z art. 32 ust. 3, okoliczności, w których zgłoszenia nie będą wymagane, oraz sposób obliczania terminów.	N		
Art. 35	Proces wzajemnej oceny			
Art. 35 ust. 1	1. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ zamierza przeprowadzić procedurę selekcji zgodnie z art. 55 ust. 2 w odniesieniu do pasm widma radiowego, dla którego zostały ustanowione zharmonizowane warunki w technicznych środkach wykonawczych zgodnie z decyzją nr 676/2002/WE w celu umożliwienia jego wykorzystania do celów szerokopasmowych bezprzewodowych sieci i usług, informuje on, na podstawie art. 23, RSPG o wszelkich planowanych środkach, które wchodzą w zakres procedury selekcji konkurencyjnej lub porównawczej na podstawie art. 55 ust. 2 i wskazuje, czy i kiedy zamierza zwrócić się do RSPG o zwołanie forum wzajemnej oceny. W odpowiedzi na taki wniosek RSPG organizuje forum wzajemnej oceny w celu omówienia i wymiany poglądów na temat przekazanych planowanych środków i ułatwia	T	Art. 109 ust. 1	Art. 109. 1. Wraz ze wszczęciem postępowania konsultacyjnego Prezes UKE informuje RSPG o zamiarze i planowanych warunkach rozdysponowania, w drodze postępowania selekcyjnego, częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby świadczenia bezprzewodowych usług szerokopasmowych. Przekazując informację, o której mowa w zdaniu pierwszym, Prezes UKE może zwrócić się do RSPG o zwołanie forum wzajemnej oceny, wskazując jednocześnie proponowany termin tego forum.

	wymianę doświadczeń i najlepszych praktyk w zakresie tych planowanych środków. Forum wzajemnej oceny składa się z członków RSPG, którego przedstawiciel organizuje forum i mu przewodniczy.			
Art. 35 ust. 2	2. Najpóźniej podczas publicznych konsultacji prowadzonych na podstawie art. 23 RSPG może wyjątkowo podjąć inicjatywę zwołania forum wzajemnej oceny zgodnie z regulaminem wewnętrznym dotyczącym jego zorganizowania w celu wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk dotyczących planowanego środka związanego z procedurą selekcji, w przypadku gdy uzna, że projektowany środek w sposób znaczący naruszałby zdolność organu regulacyjnego lub innego właściwego organu do realizacji celów określonych w art. 3, 45, 46 i 47.	N		
Art. 35 ust. 3	3. RSPG określa z wyprzedzeniem i podaje do publicznej wiadomości obiektywne kryteria wyjątkowego zwołania forum wzajemnej oceny.	N		
Art. 35 ust. 4	4. Podczas prac forum wzajemnej oceny krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ udziela wyjaśnień co do sposobu, w jaki projektowany środek: <ul style="list-style-type: none"> a) wspiera rozwój rynku wewnętrznego, transgraniczne świadczenie usług, a także konkurencję i maksymalizuje korzyści dla konsumentów oraz ogólnie realizuje cele określone w art. 3, 45, 46 i 47 niniejszej dyrektywy, a także w decyzjach nr 676/2002/WE i nr 243/2012/UE; 	T	Art. 109 ust. 2	2. Podczas forum wzajemnej oceny Prezes UKE udziela wyjaśnień w jaki sposób planowane postępowanie selekcyjne: <ol style="list-style-type: none"> 1) wspiera rozwój rynku wewnętrznego, transgraniczne świadczenie usług, a także konkurencję i maksymalizuje korzyści dla konsumentów oraz ogólnie realizuje cele określone w art. 407 ust. 2, a także w decyzji nr 676/2002/WE i decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego (Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2012, str. 7–17); 2) zapewnia efektywne wykorzystanie częstotliwości; 3) zapewnia stabilne i przewidywalne warunki inwestycyjne dla dotychczasowych i przyszłych użytkowników częstotliwości przy rozwoju sieci na potrzeby świadczenia usług telekomunikacyjnych z wykorzystaniem częstotliwości.

	<p>b) zapewnia efektywne i wydajne wykorzystanie widma radiowego; oraz</p> <p>c) zapewnia stabilne i przewidywalne warunki inwestycyjne dla dotychczasowych i przyszłych użytkowników widma radiowego przy realizacji sieci na potrzeby świadczenia usług łączności elektronicznej, które wykorzystują widmo radiowe.</p>			
Art. 35 ust. 5	5. W forum wzajemnej oceny mogą dobrowolnie uczestniczyć eksperci z innych właściwych organów oraz BEREC.	N		
Art. 35 ust. 6	6. Forum wzajemnej oceny jest zwoływane tylko raz podczas całego krajowego procesu przygotowań i konsultacji w ramach jednolitej procedury selekcji dotyczącej jednego lub kilku pasm widma radiowego, chyba że krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ zwróci się o ponowne zwołanie forum.	T (w zakresie możliwości zwócenia się przez organ regulacyjny o ponowne zwołanie forum)	Art. 109 ust. 3	3. Prezes UKE może wystąpić do RSPG o ponowne zwołanie forum wzajemnej oceny.
Art. 35 ust. 7	7. Na wniosek krajowego organu regulacyjnego lub właściwego organu, który zwrócił się o zorganizowanie posiedzenia, RSPG może przyjąć sprawozdanie dotyczące sposobu, w jaki projektowany środek realizuje cele określone w ust. 4, odzwierciedlając poglądy wymienione na forum wzajemnej oceny.	T	Art. 109 ust. 4	4. Prezes UKE, po zakończeniu forum wzajemnej oceny, może zwrócić się do RSPG z wnioskiem o: <ol style="list-style-type: none"> 1) przyjęcie sprawozdania z forum wzajemnej oceny; 2) opinię na temat planowanego rozdysponowania częstotliwości.
Art. 35 ust. 8	8. RSPG publikuje każdego roku w lutym sprawozdanie dotyczące planowanych środków omawianych na podstawie ust. 1 i 2.	N		

	W sprawozdaniu wskazuje się odnotowane doświadczenia i najlepsze praktyki.			
Art. 35 ust. 9	9. Po zakończeniu forum wzajemnej oceny, na wniosek krajowego organu regulacyjnego lub innego właściwego organu, który zwrócił się o zorganizowanie posiedzenia, RSPG może przyjąć opinię na temat planowanego środka.	T	Art. 109 ust. 4	4. Prezes UKE, po zakończeniu forum wzajemnej oceny, może zwrócić się do RSPG z wnioskiem o: 1) przyjęcie sprawozdania z forum wzajemnej oceny; 2) opinię na temat planowanego rozdysponowania częstotliwości.
Art. 36	Zharmonizowane przydzielanie widma radiowego Jeżeli wykorzystanie widma radiowego zostało zharmonizowane i osiągnięto porozumienie co do warunków i procedur dostępu do nich, a przedsiębiorstwa, którym ma zostać przyznane prawo użytkowania widma radiowego, zostały wybrane zgodnie z zasadami wynikającymi z umów międzynarodowych i przepisów prawa Unii, państwa członkowskie przyznają zgodnie z tymi zasadami prawo użytkowania takiego widma radiowego. Jeżeli wszystkie krajowe warunki, którymi obwarowano prawo użytkowania danego widma radiowego, zostały spełnione w przypadku powszechnej procedury selekcji, państwa członkowskie nie nakładają żadnych dalszych warunków, ani nie ustalają dodatkowych kryteriów czy procedur, które ograniczałyby, modyfikowały lub opóźniały właściwą realizację wspólnego przyznawania takiego widma radiowego.		Art. 64 ust. 1	Art. 64. 1. Prezes UKE zapewnia możliwość wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby usług szerokopasmowych, w terminie 30 miesięcy od dnia wejścia w życie technicznego środka wykonawczego, o którym mowa w art. 4 decyzji nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (Dz. Urz. UE L 108 z 24.04.2002, str. 1).
Art. 37	Procedura wspólnego udzielania zezwoleń w celu przyznania indywidualnych praw użytkowania widma radiowego Dwa państwa członkowskie lub większa ich liczba mogą współpracować ze sobą oraz z RSPG przy uwzględnieniu zainteresowania wyrażonego przez uczestników rynku poprzez wspólne określenie wspólnych aspektów	T	Art. 127	Art. 127. 1. Postępowanie selekcyjne może zostać przeprowadzone wspólnie z właściwym organem innego państwa członkowskiego. Przepisy art. 106–126 stosuje się odpowiednio, przy czym kompetencje Prezesa UKE przewidziane w tych przepisach wykonuje Prezes UKE w porozumieniu z właściwym organem innego państwa członkowskiego. 2. W przypadku gdy pomimo zgłoszonego przez uczestników rynku zainteresowania wspólnym przeprowadzeniem postępowania selekcyjnego państwa członkowskie nie działają wspólnie, Prezes UKE informuje tych

	<p>procedury udzielania zezwoleń, a także, w stosownych przypadkach, wspólne przeprowadzanie procedury selekcji w celu przyznania indywidualnych praw użytkowania widma radiowego.</p> <p>Przy planowaniu procedury wspólnego udzielania zezwoleń państwa członkowskie mogą brać pod uwagę następujące kryteria:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) właściwe organy wszczynają i przeprowadzają indywidualną krajową procedurę udzielania zezwoleń według wspólnie uzgodnionego harmonogramu; b) procedura przewiduje, w stosownych przypadkach, wspólne warunki i procedury selekcji i przyznawania indywidualnych praw użytkowania widma radiowego dla państw członkowskich, których to dotyczy; c) procedura przewiduje, w stosownych przypadkach, wspólne lub porównywalne warunki, którymi obwarowane mają zostać indywidualne prawa użytkowania widma radiowego w państwach członkowskich, których to dotyczy, m.in. umożliwiające przydzielenie użytkownikom podobnych bloków widma radiowego; d) procedura jest otwarta w każdym momencie dla innych państw członkowskich – do czasu zakończenia procedury wspólnego udzielania zezwoleń. 			uczestników rynku o powodach odmowy wspólnego przeprowadzenia postępowania selekcyjnego
--	--	--	--	---

	W przypadku gdy mimo zainteresowania wyrażonego przez uczestników rynku państwa członkowskie nie działają wspólnie, informują one tych uczestników rynku o powodach swojej decyzji.			
Art. 38	Procedury harmonizacji			
Art. 38 ust. 1	1. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że rozbieżności we wdrażaniu przez krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy zadań regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie mogłyby stwarzać przeszkody w tworzeniu rynku wewnętrznego, może ona wydać zalecenie lub, z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, przyjmując decyzje w drodze aktów wykonawczych w celu zapewnienia zharmonizowanego stosowania niniejszej dyrektywy oraz w celu przyspieszenia realizacji celów określonych w art. 3, w jak największym stopniu uwzględniając opinię BEREC lub w stosownych przypadkach RSPG.	N		
Art. 38 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy wypełnianiu swoich zadań krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy w jak największym stopniu uwzględniały zalecenia, o których mowa w ust. 1. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ postanowi nie stosować się do danego zalecenia, informuje o tym Komisję, uzasadniając swoje stanowisko.	T	Art. 4 ust. 1 i 2	Art. 4. 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu. 2. W przypadku zaleceń Komisji Europejskiej, które mają na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwanej dalej „EKŁE”, Prezes UKE może odstąpić od stosowania tych zaleceń, powiadamiając o tym Komisję Europejską i uzasadniając swoje stanowisko.
Art. 38 ust. 3	3. Decyzje przyjęte zgodnie z ust. 1 mogą zawierać jedynie określenie zharmonizowanego lub skoordynowanego podejścia w celu rozwiązania następujących kwestii:	N		

	<p>a) niespójnego wdrażania przez krajowe organy regulacyjne ogólnych podejść regulacyjnych dotyczących regulacji rynków łączności elektronicznej w zastosowaniu art. 64 i 67, jeżeli tworzy to barierę dla rynku wewnętrznego. Decyzje takie nie odnoszą się do szczegółowych powiadomień wydawanych przez krajowe organy regulacyjne zgodnie z art. 32.</p> <p>(i) W takim przypadku Komisja przedstawia projekt decyzji jedynie:</p> <p>co najmniej po dwóch latach od przyjęcia swojego zalecenia dotyczącego tej samej kwestii, oraz</p> <p>(ii) przy uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC w tej sprawie na temat przyjęcia takiej decyzji, którą to opinię BEREC dostarcza w okresie trzech miesięcy od wystąpienia o nią przez Komisję;</p> <p>b) numerowania, w tym zakresów numerów, przenoszenia numerów i identyfikatorów, systemów translacji numerów i adresów oraz dostępu do służb ratunkowych za pomocą jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112”.</p>			
--	--	--	--	--

Art. 38 ust. 4	4. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.	N		
Art. 38 ust. 5	5. BEREC może z własnej inicjatywy doradzić Komisji, czy należy przyjąć środki zgodnie z ust. 1.	N		
Art. 38 ust. 6	<p>6. Jeżeli Komisja nie przyjęła zalecenia, ani decyzji w ciągu roku od daty przyjęcia przez BEREC opinii wskazującej na to, że w realizacji przez krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy zadań regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie istnieją rozbieżności, które mogą tworzyć barierę dla rynku wewnętrznego, informuje ona Parlament Europejski i Radę o powodach ich nieprzyjęcia i podaje te powody do wiadomości publicznej.</p> <p>W przypadku gdy Komisja przyjmie zalecenie zgodnie z ust. 1, ale przez kolejne dwa lata utrzymywać się będzie niespójne wdrażanie tworzące przeszkody na rynku wewnętrznym, Komisja, w przypadku gdy zastosowanie ma ust. 3, przyjmuje decyzję w drodze aktów wykonawczych, zgodnie z ust. 4.</p> <p>W przypadku gdy Komisja nie przyjmie decyzji w ciągu kolejnego roku od któregośkolwiek zalecenia przyjętego zgodnie z akapitem drugim, informuje Parlament Europejski i Radę o powodach nieprzyjęcia i podaje te powody do wiadomości publicznej.</p>	N		
Art. 39	Normalizacja			
Art. 39 ust. 1	1. Komisja sporządza i publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej listę norm nieobowiązkowych lub specyfikacji, które mogą posłużyć za podstawę do wszczęcia	N		

	<p>procedury harmonizacji w dziedzinie dostarczania sieci łączności elektronicznej, usług łączności elektronicznej oraz urządzeń i usług towarzyszących. W razie potrzeby Komisja może, po konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy dyrektywy (UE) 2015/1535, zażądać od europejskich organizacji normalizacyjnych (Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego — CEN, Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki — CENELEC i Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych — ETSI) ustanowienia norm.</p>			
<p>Art. 39 ust. 2</p>	<p>2. Państwa członkowskie zachęcają do stosowania norm lub specyfikacji, o których mowa w ust. 1, przy świadczeniu usług, udostępnianiu technicznych interfejsów lub funkcji sieciowych, w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zapewnienia interoperacyjności usług, łączności typu koniec–koniec, ułatwienia zmiany dostawcy i przenoszenia numerów i identyfikatorów oraz dla zwiększenia użytkownikom swobody wyboru.</p>	N	Art. 3	<p>Art. 3. 1. Dla zwiększenia efektywności telekomunikacji minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić do stosowania wymagania i zalecenia międzynarodowe o charakterze specjalistycznym, w tym dotyczące bezpieczeństwa i prawidłowości telekomunikacji, gospodarowania zasobami numeracji, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, ustanawiane w szczególności przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Europejską Konferencję Administracji Pocztowych i Telekomunikacyjnych (CEPT), 2) Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI), 3) Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC), 4) Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC), 5) Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU), 6) Radę Północnoatlantycką (NAC) <p>– biorąc pod uwagę jednakowe traktowanie podmiotu polskiego i podmiotu obcego, jeżeli wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe, w tym wiążące uchwały organizacji międzynarodowych ustanowionych tymi umowami, przewidują jednakowe traktowanie tych podmiotów.</p> <p>2. Wymagania i zalecenia, o których mowa w ust. 1, zwane są dalej „przepisami międzynarodowymi”.</p>
<p>Art. 39 ust. 3</p>	<p>3. Jeżeli normy lub specyfikacje, o których mowa w ust. 1, nie zostały odpowiednio wdrożone, przez co interoperacyjność usług w jednym państwie członkowskim</p>	N		

	lub większej ich liczbie nie może zostać zapewniona, wdrożenie takich norm lub specyfikacji może stać się obowiązkowe, zgodnie z procedurą określoną w ust. 4, w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zapewnienia interoperacyjności usług i zapewnienia użytkownikom większej swobody wyboru.			
Art. 39 ust. 4	4. W przypadku gdy Komisja zamierza wprowadzić obowiązek wdrożenia niektórych norm lub specyfikacji, publikuje odpowiednią informację w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz wzywa wszystkie zainteresowane strony do publicznego wypowiedzenia się w tej sprawie. Komisja podejmuje, w drodze aktów wykonawczych, odpowiednie środki wykonawcze oraz wprowadza obowiązek wdrożenia odpowiednich norm, zamieszczając odesłanie do nich jako norm obowiązkowych na liście norm lub specyfikacji opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N		
Art. 39 ust. 5	5. W przypadku gdy Komisja uzna, że normy lub specyfikacje, o których mowa w ust. 1, nie przyczyniają się już do świadczenia zharmonizowanych usług łączności elektronicznej, nie odpowiadają już potrzebom konsumentów lub utrudniają postęp technologiczny, usuwa je z listy norm lub specyfikacji, o której mowa w ust. 1.	N		
Art. 39 ust. 6	6. Jeżeli Komisja uzna, że normy lub specyfikacje, o których mowa w ust. 4, nie przyczyniają się już do świadczenia zharmonizowanych usług łączności elektronicznej, nie odpowiadają już potrzebom konsumenta lub utrudniają postęp technologiczny, w drodze środków	N		

	wykonawczych, usuwa te normy lub specyfikacje z listy norm lub specyfikacji, o której mowa w ust. 1.			
Art. 39 ust. 7	7. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 4 i 6 niniejszego artykułu, przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.	N		
Art. 39 ust. 8	8. Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania w odniesieniu do podstawowych wymogów, specyfikacji interfejsów lub zharmonizowanych norm, do których stosuje się dyrektywę 2014/53/UE.	N		
Art. 40	Bezpieczeństwo sieci i usług			
Art. 40 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy udostępniający publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej podejmowały właściwe i proporcjonalne środki techniczne i organizacyjne w razie wystąpienia zagrożenia dla bezpieczeństwa sieci lub usług. Środki te muszą zapewniać poziom bezpieczeństwa proporcjonalny do istniejącego ryzyka z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy i technologii. W szczególności wprowadza się środki, obejmujące, w stosowanych przypadkach, szyfrowanie, zapobiegające wpływowi i minimalizujące wpływ, jaki na użytkowników i na inne sieci i usługi mogą mieć przypadki stwarzające zagrożenie bezpieczeństwa.</p> <p>Agencja Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) ułatwia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 526/2013 ⁽⁴⁵⁾ koordynację</p>	T	ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (UD68)	<p>Art. 20a. Art. 20a. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, w celu zapewnienia ciągłości świadczenia usług komunikacji elektronicznej lub dostarczania sieci telekomunikacyjnej, jest obowiązany uwzględniać możliwość wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia.</p> <p>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przeprowadza systematyczne szacowanie ryzyka wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia; 2) podejmuje środki techniczne i organizacyjne zapewniające poufność, integralność, dostępność i autentyczność przetwarzanych danych, a także poziom bezpieczeństwa adekwatny do poziomu zidentyfikowanego ryzyka, minimalizujące w szczególności wpływ, jaki na sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej lub podmioty korzystające z tych sieci lub usług może mieć wystąpienie sytuacji szczególnego zagrożenia, dotyczące następujących obszarów: <ol style="list-style-type: none"> a) zapewnienia bezpieczeństwa infrastruktury telekomunikacyjnej, b) postępowania w przypadku wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia, c) odtwarzania dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub przywracania świadczenia usług komunikacji elektronicznej, d) monitorowania, kontroli i testowania sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej e) – przy uwzględnieniu aktualnego stanu wiedzy technicznej oraz kosztów wprowadzenia tych środków;
		N		

	państw członkowskich, aby uniknąć powstawania rozbieżnych krajowych wymogów, które mogą tworzyć ryzyko dla bezpieczeństwa i bariery dla rynku wewnętrznego.			<p>3) dokumentuje czynności, o których mowa w pkt 1 i 2.</p> <p>3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządzający plan działań w sytuacji szczególnego zagrożenia, dokumentuje w tym planie czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2.</p> <p>4. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej:</p> <p>a) wyznacza dwie osoby odpowiedzialne za utrzymywanie kontaktów z podmiotami krajowego systemu cyberbezpieczeństwa,</p> <p>b) przekazuje do Prezesa UKE dane osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 1, zawierające imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, w terminie 14 dni od dnia jej wyznaczenia, a także informacje o zmianie tych danych – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany. Prezes UKE przekazuje te dane do CSIRT Telco oraz do właściwego CSIRT GOV, CSIRT MON lub CSIRT NASK.</p> <p>5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, który jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą lub średnim przedsiębiorcą:</p> <p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić dla danego rodzaju działalności wykonywanej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej minimalny zakres środków, o których mowa w ust. 2 pkt 2, lub sposób ich dokumentowania, biorąc pod uwagę rekomendacje międzynarodowe o charakterze specjalistycznym, skalę działalności wykonywanej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej oraz mając na uwadze potrzebę podejmowania przez tego przedsiębiorcę działań zapewniających bezpieczeństwo sieci i usług komunikacji elektronicznej.</p>
Art. 40 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty udostępniające publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej powiadamiały bez zbędnej zwłoki właściwy organ o incydentach związanych z bezpieczeństwem, które miały znaczący wpływ na funkcjonowanie sieci lub usług.</p> <p>Aby określić istotność wpływu danego incydentu związanego z bezpieczeństwem,</p>	T	<p>ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (UD68)</p>	<p>Art. 20d 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej:</p> <p>1) uznaje incydent telekomunikacyjny za poważny incydent telekomunikacyjny, o którym mowa w art. 20d ust. 3;</p> <p>2) zgłasza poważny incydent telekomunikacyjny, niezwłocznie, nie później niż w ciągu 24 godzin od momentu jego wykrycia, do CSIRT Telco;</p> <p>3) współdziała podczas obsługi poważnego incydentu telekomunikacyjnego i incydentu krytycznego z właściwym CSIRT MON, CSIRT NASK lub CSIRT GOV, przekazując niezbędne dane, w tym dane osobowe;</p> <p>4) współdziała z CSIRT Telco podczas obsługi poważnego incydentu telekomunikacyjnego lub incydentu krytycznego, przekazując niezbędne dane, w tym dane osobowe.</p>

	<p>uwzględnia się w szczególności następujące parametry, gdy są dostępne:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) liczbę użytkowników, których dotyczy incydent związany z bezpieczeństwem; b) czas trwania incydentu zwanego z bezpieczeństwem; c) geograficzny zasięg obszaru dotkniętego incydem zwanym z bezpieczeństwem; d) zakres wpływu na funkcjonowanie sieci lub usługi; e) zakres wpływu na działalność ekonomiczną i społeczną. 			<p>2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przekazywane jest w postaci elektronicznej, a w przypadku braku możliwości przekazania go w postaci elektronicznej przy użyciu innych dostępnych środków komunikacji.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, biorąc pod uwagę rekomendacje ENISA, progi uznania incydentu telekomunikacyjnego za poważny incydent telekomunikacyjny, uwzględniając:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) liczbę użytkowników, na których incydent telekomunikacyjny miał wpływ; 2) czas trwania skutków incydentu telekomunikacyjnego; 3) obszar, na którym wystąpiły skutki incydentu telekomunikacyjnego; 4) zakres wpływu incydentu telekomunikacyjnego na funkcjonowanie sieci i usług; 5) wpływ incydentu telekomunikacyjnego na zachowanie tajemnicy komunikacji elektronicznej; 6) wpływ incydentu telekomunikacyjnego na świadczenie usług kluczowych oraz funkcjonowanie infrastruktury krytycznej w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym; 7) wpływ incydentu telekomunikacyjnego na połączenia do numerów alarmowych; 8) wpływ incydentu telekomunikacyjnego na wykonywanie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. <p>Art. 20e. 1. Zgłoszenie, o którym mowa w art. 20d ust. 1 pkt 2, zawiera:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) dane podmiotu zgłaszającego, w tym firmę przedsiębiorcy, numer w właściwym rejestrze, jeśli został nadany; 2) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osoby dokonującej zgłoszenia; 3) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osoby uprawnionej do składania wyjaśnień dotyczących zgłaszanych informacji; 4) opis wpływu incydentu telekomunikacyjnego na sieci i usługi, w tym: <ul style="list-style-type: none"> a) sieci telekomunikacyjne, na które poważny incydent telekomunikacyjny miał wpływ, b) usługi komunikacji elektronicznej zgłaszającego, na które poważny incydent telekomunikacyjny miał wpływ, c) liczbę użytkowników usługi komunikacji elektronicznej, na których poważny incydent telekomunikacyjny miał wpływ, d) moment wystąpienia i wykrycia poważnego incydentu telekomunikacyjnego oraz czas jego trwania,
--	--	--	--	--

			<p>e) zasięg geograficzny obszaru, którego dotyczy poważny incydent telekomunikacyjny,</p> <p>f) wpływ poważnego incydentu telekomunikacyjnego na świadczenie usługi kluczowej przez innych operatorów usług kluczowych,</p> <p>g) wpływ poważnego incydentu telekomunikacyjnego na świadczenie usługi cyfrowej przez innych dostawców usług cyfrowych,</p> <p>h) przyczynę zaistnienia poważnego incydentu telekomunikacyjnego i sposób jego przebiegu oraz skutki jego oddziaływania na sieci telekomunikacyjne lub świadczone usługi komunikacji elektronicznej,</p> <p>i) wpływ poważnego incydentu telekomunikacyjnego na połączenia z numerami alarmowymi,</p> <p>j) wpływ poważnego incydentu telekomunikacyjnego na możliwość realizacji zadań lub obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;</p> <p>5) informacje umożliwiające właściwemu CSIRT MON, CSIRT NASK lub CSIRT GOV określenie czy poważny incydent telekomunikacyjny dotyczy dwóch lub większej liczby państw członkowskich Unii Europejskiej;</p> <p>6) informacje o podjętych działaniach zapobiegawczych;</p> <p>7) informacje o podjętych działaniach naprawczych.</p> <p>2. Zgłoszenie, o którym mowa w art. 20d ust. 1 pkt 2, może zawierać inne istotne informacje.</p> <p>3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje informacje znane mu w chwili dokonywania zgłoszenia, które uzupełnia w trakcie obsługi incydentu telekomunikacyjnego.</p> <p>4. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej może przekazać, w niezbędnym zakresie, w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 20d ust. 1 pkt 2, informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione, w tym stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, gdy jest to konieczne do obsługi incydentu telekomunikacyjnego przez właściwy CSIRT MON, CSIRT NASK lub CSIRT GOV oraz CSIRT Telco.</p> <p>5. Właściwy CSIRT MON, CSIRT NASK lub CSIRT GOV oraz CSIRT Telco może zwrócić się do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o uzupełnienie zgłoszenia o informacje, w tym informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione, w zakresie niezbędnym do obsługi incydentu telekomunikacyjnego.</p> <p>6. W zgłoszeniu przedsiębiorca komunikacji elektronicznej oznacza informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione, w tym stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa.</p>
--	--	--	--

	<p>W stosownych przypadkach dany właściwy organ informuje właściwe organy innych państw członkowskich oraz ENISA. W przypadku gdy właściwy organ uzna, że ujawnienie incydentu związanego z bezpieczeństwem leży w interesie publicznym, może podać tę informację do wiadomości publicznej lub nałożyć taki obowiązek na podmioty.</p> <p>Raz w roku właściwy organ przekazuje Komisji i ENISA sprawozdanie podsumowujące otrzymane zgłoszenia i działania podjęte zgodnie z niniejszym ustępem.</p>			<p>Art. 20h. <i>Art. 20h. 1. Prezes UKE kierując się rekomendacjami ENISA dotyczącymi raportowania incydentów telekomunikacyjnych:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>informuje o wystąpieniu poważnego incydentu telekomunikacyjnego organy regulacyjne innych państw członkowskich oraz ENISA, jeżeli uzna charakter tego incydentu za istotny;</i> 2) <i>przekazuje Komisji Europejskiej oraz ENISA sprawozdanie za rok poprzedni zawierające informacje o poważnych incydentach telekomunikacyjnych.</i> <p>2. <i>Prezes UKE może, publikować na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej, w przypadkach uzasadnionych interesem publicznym, informację o wystąpieniu poważnego incydentu telekomunikacyjnego.</i></p> <p>3. <i>Prezes UKE informuje niezwłocznie, w terminie nie dłuższym niż 3 dni, przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, u którego wystąpił poważny incydent telekomunikacyjny, o opublikowaniu informacji, o której mowa w ust. 2, wraz ze wskazaniem adresu elektronicznego, pod którym udostępniona jest ta informacja.</i></p> <p>4. <i>Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 3, jest obowiązany opublikować na swojej stronie internetowej informację o wystąpieniu poważnego incydentu telekomunikacyjnego oraz umieścić adres elektroniczny, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 3.</i></p> <p>5. <i>Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 3, obowiązek podania do publicznej wiadomości informacji o wystąpieniu poważnego incydentu telekomunikacyjnego, wskazując sposób jej publikacji, jeżeli sposoby opublikowania informacji, o których mowa w ust. 2 i 3, w niewystarczającym stopniu służą ochronie interesu publicznego.”;</i></p>
<p>Art. 40 ust. 3</p>	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku szczególnego i znacznego zagrożenia wystąpieniem incydentu związanego z bezpieczeństwem w publicznych sieciach łączności elektronicznej lub w ramach dostępnych publicznie usług łączności elektronicznej podmioty udostępniające takie sieci lub świadczące takie usługi informowały swoich użytkowników, na których takie</p>	<p>T</p>	<p>ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwie</p>	<p>Art. 20f. <i>1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej publikuje na swojej stronie internetowej informację o:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>potencjalnych zagrożeniach związanych z korzystaniem przez użytkowników z usług komunikacji elektronicznej;</i> 2) <i>rekomendowanych środkach ostrożności i najbardziej popularnych sposobach zabezpieczania telekomunikacyjnych urządzeń końcowych przed oprogramowaniem złośliwym lub szpiegującym;</i> 3) <i>przykładowych konsekwencjach braku lub nieodpowiedniego zabezpieczenia telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.</i>

	zagrożenie może mieć wpływ, o wszelkich możliwych środkach ochronnych lub naprawczych, które użytkownicy mogą podjąć. W stosownych przypadkach podmioty powinny informować swoich użytkowników również o samym zagrożeniu.		ństwa (UD68)	<p>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, w przypadku szczególnego i znacznego zagrożenia wystąpienia incydentu telekomunikacyjnego, informuje o nim swoich użytkowników, na których takie zagrożenie może mieć wpływ, w tym o możliwych środkach, które użytkownicy ci mogą podjąć, oraz związanych z tym kosztach.</p> <p>3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, informuje, w tym na swojej stronie internetowej, o incydencie telekomunikacyjnym i jego wpływie na dostępność świadczonych usług, jeżeli w jego ocenie ten wpływ jest istotny.</p>
Art. 40 ust. 4	4. Przepisy niniejszego artykułu nie naruszają przepisów rozporządzenia (UE) 2016/679 oraz dyrektywy 2002/58/WE.	N		
Art. 40 ust. 5	5. Komisja, w jak największym stopniu uwzględniając opinię ENISA, może przyjąć akty wykonawcze określające szczegółowo techniczne i organizacyjne środki, o których mowa w ust. 1, a także okoliczności, format i procedury stosowane w odniesieniu do wymogów dotyczących zgłoszenia na podstawie ust. 2. Opierają się one w jak najszerszym zakresie na normach europejskich i międzynarodowych i nie uniemożliwiają państwom członkowskim przyjmowania dodatkowych wymogów służących osiągnięciu celów określonych w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.	N		
Art. 41	Wdrożenie i egzekwowanie			
Art. 41 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w celu wdrożenia art. 40 właściwe organy były uprawnione do wydawania wiążących instrukcji – w tym instrukcji dotyczących środków wymaganych, aby zaradzić incydentowi związanemu z bezpieczeństwem lub aby zapobiec wystąpieniu takiego	T	ustawa o krajowym systemie cyberbe	<i>Art. 20b. 1. Prezes UKE, może dokonywać oceny zastosowanych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej środków technicznych i organizacyjnych, o których mowa w art. 20a ust. 2 pkt 2, kierując się rekomendacjami Agencji Unii Europejskiej do spraw Cyberbezpieczeństwa, zwanej dalej „ENISA”.</i>

	incydentu, gdy zidentyfikowano znaczne zagrożenie, oraz terminów wdrożenia – podmiotom udostępniającym publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczącym publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej.		zpieczeństwa (UD68)	<p>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest obowiązany do przekazania Prezesowi UKE, na jego żądanie, informacji niezbędnych do dokonania oceny.</p> <p>3. Żądanie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie podmiotu obowiązującego do przekazania informacji; 2) datę; 3) wskazanie zakresu żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą; 4) wskazanie celu, jakemu informacje mają służyć; 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni; 6) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 76a ust. 1 pkt 4. <p>4. Prezes UKE może, w drodze decyzji, w przypadku powstania w wyniku dokonanej oceny, o której mowa w ust. 1, uzasadnionych wątpliwości co do stosowania właściwych środków technicznych i organizacyjnych, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uzupełnienia i właściwego zastosowania środków technicznych i organizacyjnych lub 2) poddania się, na własny koszt, audytowi bezpieczeństwa przeprowadzanemu przez wykwalifikowany, wybrany przez przedsiębiorcę, niezależny podmiot i udostępnienia Prezesowi UKE wyników tego audytu. <p>5. W decyzji, o której mowa w ust. 4:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w pkt 1, Prezes UKE wskazuje termin wdrożenia dodatkowych środków technicznych i organizacyjnych; 2) w pkt 2, Prezes UKE określa termin udostępnienia wyników audytu bezpieczeństwa. <p>6. Do audytu bezpieczeństwa, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, stosuje się odpowiednio art. 15 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3–5. Audytorzy, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 2, wykonujący audyt bezpieczeństwa muszą być niezależni od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, u którego prowadzony jest audyt bezpieczeństwa.</p> <p>Art. 54a. Prezes UKE może, po otrzymaniu wniosku od CSIRT MON, CSIRT NASK, CSIRT GOV lub CSIRT Telco wezwać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do usunięcia w wyznaczonym terminie podatności, które doprowadziły lub mogły doprowadzić do incydentu telekomunikacyjnego lub krytycznego.;</p>
Art. 41 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy były uprawnione do	T	ustawa o krajach	Art. 20b. 1. Prezes UKE, może dokonywać oceny zastosowanych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej środków technicznych i organizacyjnych, o których mowa w art. 20a ust. 2 pkt 2, kierując się

	<p>wymagania od podmiotów udostępniających publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczących publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej:</p> <p>a) dostarczania informacji potrzebnych do oceny bezpieczeństwa ich sieci i usług, w tym do oceny udokumentowanych polityk bezpieczeństwa; oraz</p> <p>b) poddania się audytowi bezpieczeństwa przeprowadzanemu przez wykwalifikowany niezależny podmiot lub właściwy organ i udostępnienia właściwemu organowi wyników takiego audytu. Koszty wspomnianego audytu ponosi dostawca.</p>		<p>ym systemie cyberbezpieczeństwa (UD68)</p>	<p>rekomendacjami Agencji Unii Europejskiej do spraw Cyberbezpieczeństwa, zwanej dalej „ENISA”.</p> <p>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest obowiązany do przekazania Prezesowi UKE, na jego żądanie, informacji niezbędnych do dokonania oceny.</p> <p>3. Żądanie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie podmiotu obowiązującego do przekazania informacji; 2) datę; 3) wskazanie zakresu żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą; 4) wskazanie celu, jakemu informacje mają służyć; 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni; 6) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 76a ust. 1 pkt 4. <p>4. Prezes UKE może, w drodze decyzji, w przypadku powstania w wyniku dokonanej oceny, o której mowa w ust. 1, uzasadnionych wątpliwości co do stosowania właściwych środków technicznych i organizacyjnych, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uzupełnienia i właściwego zastosowania środków technicznych i organizacyjnych lub 2) poddania się, na własny koszt, audytowi bezpieczeństwa przeprowadzanemu przez wykwalifikowany, wybrany przez przedsiębiorcę, niezależny podmiot i udostępnienia Prezesowi UKE wyników tego audytu. <p>5. W decyzji, o której mowa w ust. 4:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w pkt 1, Prezes UKE wskazuje termin wdrożenia dodatkowych środków technicznych i organizacyjnych; 2) w pkt 2, Prezes UKE określa termin udostępnienia wyników audytu bezpieczeństwa. <p>6. Do audytu bezpieczeństwa, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, stosuje się odpowiednio art. 15 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3–5. Audytorzy, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 2, wykonujący audyt bezpieczeństwa muszą być niezależni od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, u którego prowadzony jest audyt bezpieczeństwa.</p>
<p>Art. 41 ust. 3</p>	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy posiadały wszelkie uprawnienia niezbędne do badania przypadków nieprzestrzegania wymogów oraz ich wpływu na bezpieczeństwo sieci i usług.</p>	<p>T</p>	<p>ustawa o krajowym systemie</p>	<p>Art. 20b. 1. Prezes UKE, może dokonywać oceny zastosowanych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej środków technicznych i organizacyjnych, o których mowa w art. 20a ust. 2 pkt 2, kierując się rekomendacjami Agencji Unii Europejskiej do spraw Cyberbezpieczeństwa, zwanej dalej „ENISA”.</p>

			cyberbezpieczeństwa (UD68)	
Art. 41 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby – w celu wdrożenia przepisów art. 40 – właściwe organy dysponowały uprawnieniami pozwalającymi im zwracać się o pomoc do Zespołu Reagowania na Incydynty związane z Bezpieczeństwem Komputerowym (CSIRT) wyznaczonego na podstawie art. 9 dyrektywy (UE) 2016/1148 w związku z problemami wchodzącymi w zakres zadań CSIRT zgodnie z pkt 2 załącznika I do tej dyrektywy.	T	ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (UD68)	<p><i>Art. 34a. 1. CSIRT MON, CSIRT NASK, CSIRT GOV i CSIRT Telco przekazują informacje o incydentach telekomunikacyjnych Prezesowi UKE w celu realizacji obowiązków, o których mowa w art. 20h ust. 1 pkt 1.</i></p> <p><i>2. CSIRT MON, CSIRT NASK, CSIRT GOV i CSIRT Telco raz na pół roku przygotowują sprawozdania dotyczące liczby i rodzajów poważnych incydentów telekomunikacyjnych Prezesowi UKE oraz Pełnomocnikowi.</i></p> <p><i>3. CSIRT MON, CSIRT NASK, CSIRT GOV i CSIRT Telco uzgadniają z Prezesem UKE sposób i tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1;</i></p>
Art. 41 ust. 5	5. Właściwe organy, w stosownych przypadkach oraz zgodnie z prawem krajowym, konsultują się i współpracują z odpowiednimi krajowymi organami ścigania, właściwymi organami w rozumieniu art. 8 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/1148 oraz krajowymi organami ds. ochrony danych.	T	Inne akty prawne	Przepis implementowany poprzez nadanie odpowiednim uprawnieniom właściwym organom we właściwych ustawach kompetencyjnych.
Art. 42	Oplaty za prawo użytkowania widma radiowego oraz prawo instalowania urządzeń			
Art. 42 ust. 1	1. Państwa członkowskie mogą zezwolić właściwym organom na nakładanie opłat za prawo użytkowania widma radiowego lub prawo instalowania urządzeń, które są wykorzystywane do dostarczania sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących lub do świadczenia usług łączności elektronicznej, na własności publicznej lub prywatnej bądź nad lub pod taką własnością, które to opłaty zapewniają optymalne wykorzystanie powyższych zasobów. Państwa członkowskie zapewniają,	N	w zakresie widma - art. 24, art. 26-28	<p>Art. 24. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, uiszcza roczną opłatę za prawo do dysponowania częstotliwością.</p> <p>2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o kwotę wynikającą z umowy, o której mowa w art. 252 ust. 1.</p> <p>3. Obowiązek ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy podmiotu, któremu częstotliwości zostały wydzierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96 oraz podmiotu upoważnionego, o którym mowa w art. 138 ust. 4.</p> <p>4. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza również podmiot nieposiadający rezerwacji częstotliwości, który uzyskał prawo do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu radiowym, na podstawie decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153.</p>

	<p>by takie opłaty były obiektywnie uzasadnione, przejrzyste, niedyskryminujące i proporcjonalne stosownie do ogólnych celów niniejszej dyrektywy.</p>		<p>5. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości w drodze postępowania, o którym mowa w art. 104 ust. 3, uiszcza dodatkową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, w kwocie zadeklarowanej w tym postępowaniu, nie niższej niż opłata roczna, o której mowa w ust. 1, ustalonej zgodnie z warunkami podanymi w rezerwacji częstotliwości.</p> <p>6. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, uiszcza w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jednorazową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w kwocie stanowiącej iloczyn:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wartości częstotliwości o szerokości 1 MHz dla takiego samego obszaru i wykorzystywania częstotliwości, uzyskanej w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego zakresu częstotliwości; 2) ilości MHz objętych rezerwacją częstotliwości na kolejny okres; 3) średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem udostępnianych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, za okres od roku, w którym przeprowadzono ostatni przetarg, aukcję albo konkurs na rezerwację częstotliwości, o których mowa w pkt 1, do roku poprzedzającego rok, w którym złożono wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres. <p>7. W przypadku dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, inny niż okres, na który wydano rezerwację częstotliwości, o których mowa w ust. 6 pkt 1, opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki dokonywana jest ta rezerwacja częstotliwości.</p> <p>8. Jeżeli w wyniku przetargu, aukcji albo konkursu dokonano więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, wartość częstotliwości o szerokości 1 MHz, o której mowa w ust. 6 pkt 1, zostaje uśredniona w stosunku do opłat jednorazowych za rezerwację częstotliwości zadeklarowanych przez wyłonione podmioty.</p> <p>9. W przypadku złożenia wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres z zakresu, dla którego nie były wcześniej przeprowadzone przetarg, aukcja albo konkurs albo zostały one przeprowadzone, ale nie zostały rozstrzygnięte, kwotę opłaty ustala Prezes UKE na podstawie opinii powołanego przez siebie biegłego lub biegłych w sprawie wartości rynkowej tych częstotliwości. Koszt opinii biegłego lub biegłych ponosi podmiot, który złożył wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, w</p>
--	--	--	---

			<p>terminie 14 dni od dnia zawiadomienia wnioskodawcy przez Prezesa UKE o sporządzeniu opinii.</p> <p>10. Opłata, o której mowa w ust. 1, w poszczególnych służbach radiokomunikacyjnych nie może być wyższa niż:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w służbie stałej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – pięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 2) w służbie satelitarnego badania Ziemi za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia; 3) w służbie meteorologii satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia; 4) w służbie radionawigacji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia; 5) w służbie operacji kosmicznych za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia; 6) w służbie badań kosmosu za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia; 7) w służbie radiodyfuzji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – ośmiokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 8) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – dwudziestokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 9) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi przez uzupełniające elementy naziemne systemów satelitarnej komunikacji ruchomej na obszarze jednej gminy lub mniejszym – 625 zł; 10) w służbie radiolokalizacyjnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację radarową – 1250 zł; 11) w służbie lotniczej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jeden system lotniskowy – 125 zł; 12) w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej: <ol style="list-style-type: none"> a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jedną stację nadbrzeżną w relacji łączności brzeg–statek – 125 zł, b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez każdą stację lądową przezożną lub przenożną w relacji łączności brzeg–statek – 125 zł; 13) w służbie radiodyfuzji naziemnej:
--	--	--	---

				<p>a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie poniżej 300 kHz – 0,63 zł,</p> <p>b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie od 300 kHz do 3000 kHz – 138 zł,</p> <p>c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3 MHz do 30 MHz – 500 zł,</p> <p>d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 30 MHz do 174 MHz:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w przypadku gminy wiejskiej – 2,81 zł, – w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 2,81 zł, – w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 8,13 zł, – w przypadku miasta na prawach powiatu – 30 zł, <p>e) za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną analogową w zakresie powyżej 174 MHz – dwudziestopięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia,</p> <p>f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 862 MHz:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w przypadku gminy wiejskiej – 431,25 zł, – w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 431,25 zł, – w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 25% przeciętnego wynagrodzenia, – w przypadku miasta na prawach powiatu – 125% przeciętnego wynagrodzenia, <p>g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 862 MHz – 600 zł;</p> <p>14) w służbie stałej:</p> <p>a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz – 125 zł,</p>
--	--	--	--	---

				<ul style="list-style-type: none"> b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz – 12,50 zł, c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 625 zł, d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w zakresie częstotliwości poniżej 30 MHz – 50% przeciętnego wynagrodzenia, e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w jednym przęśle linii radiowej, w zakresie od 30 MHz do 1 GHz – 6,25 zł, f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym przęśle linii radiowej, w zakresie powyżej 1 GHz do 11,7 GHz – 125% przeciętnego wynagrodzenia, g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym przęśle linii radiowej, w zakresie powyżej 11,7 GHz – 50% przeciętnego wynagrodzenia; <p>15) w służbie ruchomej lądowej:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 125 zł, b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 500 zł, c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 12,50 zł, d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 500 zł,
--	--	--	--	--

				<p>e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 625 zł.</p> <p>16) w służbach wymienionych w art. 24 ust. 10 pkt 1-15 za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację radiową w wyłącznej strefie ekonomicznej - pięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia.</p> <p>11. Limity opłat, o których mowa w ust. 10, obniża się do 50% w przypadku wykorzystywania częstotliwości wyłącznie do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) świadczenia doraźnej pomocy przy ratowaniu życia i zdrowia ludzkiego przez jednostki ochrony zdrowia oraz jednostki ratownictwa górskiego, wodnego i górniczego; 2) prowadzenia akcji przez jednostki organizacyjne, których statutowym obowiązkiem jest planowanie, prowadzenie i uczestnictwo w akcjach zapobiegania i łagodzenia skutków klęsk żywiołowych i katastrof; 3) systemów radiokomunikacji wykorzystywanych w służbie morskiej i w żegludze śródlądowej przez administrację morską i administrację śródlądową oraz Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa w zakresie bezpieczeństwa żeglugi i ochrony brzegów; 4) wykonywania zadań z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS); 5) rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych niezawierających przekazów handlowych; 6) wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, przez podmioty, o których mowa w art. 67 ust. 2. <p>12. Nie pobiera się opłat za prawo do dysponowania częstotliwością:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej: <ol style="list-style-type: none"> a) w morskim paśmie VHF: <ul style="list-style-type: none"> – w kanale 16 (156,800 MHz), – w kanale 70 (156,525 MHz), b) w morskim paśmie MF: 2174,5 kHz, 2182 kHz, 2187,5 kHz, c) w zakresie 406,0–406,1 MHz, d) przez jednostki pływające w relacji łączności statek–statek i statek–brzeg; 2) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej; 3) w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej;
--	--	--	--	---

				<p>a) za częstotliwości używane w niebezpieczeństwie i dla zapewnienia bezpieczeństwa: 121,5 MHz, 123,1 MHz, 243 MHz,</p> <p>b) przez statki powietrzne, w relacji łączności statek powietrzny–Ziemia i statek powietrzny–statek powietrzny;</p> <p>4) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej lotniczej;</p> <p>5) w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w zakresach częstotliwości przydzielonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla służby amatorskiej;</p> <p>6) wykorzystywaną na podstawie decyzji, o której mowa w art. 153, wyłącznie w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów związanych z wprowadzaniem nowych technologii.</p> <p>13. Użytkownicy rządowi, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, wnoszą opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością. Opłata za prawo do dysponowania częstotliwością przez jednostki sił zbrojnych państw obcych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, zawarta jest w opłacie ryczałtowej za prawo do dysponowania częstotliwością, wnoszonej przez Ministra Obrony Narodowej.</p> <p>14. Z wyjątkiem ust. 13, obowiązek uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym złożono wniosek o rezygnację z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia.</p> <p>15. W przypadku gdy we wniosku, o którym mowa w ust. 14, określono termin rezygnacji z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia, obowiązek uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym przypada ten termin.</p> <p>16. W przypadku cofnięcia rezerwacji częstotliwości, pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, uiszczona opłata nie podlega zwrotowi. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, opłaty pobrane za dysponowanie częstotliwością nie podlegają zwrotowi, jeżeli częstotliwości były wykorzystywane.</p> <p>17. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej.</p> <p>18. Opłatę, o której mowa w ust. 13, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej. Podmiot może uiszczać opłatę jednorazowo za cały rok albo w ratach półrocznych w wysokości równej 1/2 opłaty rocznej.</p>
--	--	--	--	--

			<p>19. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, terminy i sposób ich uiszczania, mając na uwadze w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki wykorzystywania częstotliwości oraz koszty prowadzenia gospodarki częstotliwościami; 2) potrzebę zagwarantowania optymalnego i efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości; 3) konieczność stymulowania rozwoju konkurencji na rynku; 4) potrzebę zapobiegania wykluczeniu informacyjnemu, w szczególności na obszarach wiejskich; 5) specyfikę przeznaczenia i wykorzystywania częstotliwości; 6) korzyści społeczne związane z wykorzystaniem danego zasobu częstotliwości. <p>20. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 13, z uwzględnieniem specyfiki wykorzystywania częstotliwości przez użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h użytkujących częstotliwości przeznaczone do użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego.</p> <p>21. Podmiot wnoszący o pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, wydawane w związku z wykonywaniem działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów, uiszcza wraz z wnioskiem jednorazową opłatę za prawo używania urządzenia radiowego objętego tym pozwoleniem w wysokości 65% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ogłoszonym w poprzednim roku kalendarzowym. Jeżeli pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, nie zostało wydane, opłata podlega zwrotowi. Opłata ponoszona jest za każde pozwolenie, o którym mowa w wykazie pozwoleń, o którym mowa w art. 142 ust. 6</p> <p>22. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, ogłasza, na stronie podmiotowej BIP UKE, informację o wysokości opłaty, o której mowa w ust. 21, w kolejnym roku kalendarzowym.</p> <p>Art. 26. 1. Opłaty, o których mowa w art. 23–25, są pobierane przez Urząd Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „UKE”, i stanowią dochód budżetu państwa lub przychód Funduszu Szerokopasmowego, o którym mowa</p>
--	--	--	---

			<p>w art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, zwanego dalej „Funduszem”.</p> <p>2. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu stanowiące przychód tego Funduszu środki pobrane z tytułu opłat, o których mowa w art. 24 ust. 1 i art. 25 ust. 1, w wysokości określonej w art. 16a ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, środki pobrane z tytułu opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 21, w wysokości określonej w ust. 3 pkt 1, oraz środki, o których mowa w ust. 4 w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.</p> <p>3. W przypadku pozwolenia radiowego, o którym mowa w art. 138 ust. 1, dotyczącego stacji bazowej, opłata, o której mowa w art. 24 ust. 21, stanowi w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 50% przychód Funduszu; 2) 50% dochód gminy, na której terenie położona jest stacja bazowa, której dotyczy pozwolenie. <p>4. W pozostałych przypadkach, nieobjętych ust. 3, opłata, o której mowa w art. 24 ust. 21, stanowi przychód Funduszu.</p> <p>5. Prezes UKE przekazuje na rachunek gminy, o której mowa w ust. 3 pkt 2, środki pochodzące z opłat, o których mowa w art. 24 ust. 21, w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.</p> <p>6. W budżecie państwa tworzy się rezerwę celową do wysokości odpowiadającej kwocie wpływów z opłaty, o której mowa w art. 23 ust. 1, za trzeci i czwarty kwartał roku poprzedniego oraz za pierwszy i drugi kwartał roku bieżącego na realizację przez ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz przez Prezesa UKE zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w art. 23 ust. 1.</p> <p>7. Rezerwa celowa, o której mowa w ust. 6, jest tworzona na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji.</p> <p>8. Podziału rezerwy celowej, o której mowa w ust. 6, dokonuje się na wniosek dysponenta części budżetowej po uzyskaniu akceptacji ministra właściwego do spraw informatyzacji. Przepis art. 154 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.³⁾) stosuje się odpowiednio.</p>
--	--	--	---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 1236, 1535, 1773, 1927, 1981, 2054 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 583, 655 i 1079.

				<p>Art. 27. Do opłat, o których mowa w art. 23–art.25, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.</p> <p>Art. 28. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do opłat, o których mowa w art. 23–art. 25, stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziałów 5,6, 7–9 oraz 13–15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, późn. zm.⁴⁾). Uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE.</p>
Art. 42 ust. 2	<p>2. W odniesieniu do praw użytkowania widma radiowego państwa członkowskie <u>dążą</u> do zapewnienia, aby obowiązujące opłaty były ustalane na poziomie, który zapewni skuteczne przydzielanie i wykorzystanie widma radiowego, w tym przez:</p> <p>a) ustalenie cen wywoławczych jako opłat minimalnych za prawa użytkowania widma radiowego przez uwzględnienie wartości tych praw w przypadku ich ewentualnego alternatywnego użytkowania;</p> <p>b) uwzględnienie kosztów wiążących się z warunkami, którymi obwarowano te prawa; oraz</p> <p>c) stosowanie w możliwie najlepszym zakresie warunków płatności powiązanych z faktyczną dostępnością do celów praw wykorzystania danego widma radiowego.</p>	N	Art. 24	<p>Art. 24. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, uiszcza roczną opłatę za prawo do dysponowania częstotliwością.</p> <p>2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o kwotę wynikającą z umowy, o której mowa w art. 252 ust. 1.</p> <p>3. Obowiązek ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy podmiotu, któremu częstotliwości zostały wydzierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96 oraz podmiotu upoważnionego, o którym mowa w art. 138 ust. 4.</p> <p>4. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza również podmiot nieposiadający rezerwacji częstotliwości, który uzyskał prawo do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu radiowym, na podstawie decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153.</p> <p>5. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości w drodze postępowania, o którym mowa w art. 104 ust. 3, uiszcza dodatkową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, w kwocie zadeklarowanej w tym postępowaniu, nie niższej niż opłata roczna, o której mowa w ust. 1, ustalonej zgodnie z warunkami podanymi w rezerwacji częstotliwości.</p> <p>6. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, uiszcza w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jednorazową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w kwocie stanowiącej iloczyn:</p>

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1598, 2076, 2105 2262 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 835.

			<p>1) wartości częstotliwości o szerokości 1 MHz dla takiego samego obszaru i wykorzystywania częstotliwości, uzyskanej w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego zakresu częstotliwości;</p> <p>2) ilości MHz objętych rezerwacją częstotliwości na kolejny okres;</p> <p>3) średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem udostępnianych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, za okres od roku, w którym przeprowadzono ostatni przetarg, aukcję albo konkurs na rezerwację częstotliwości, o których mowa w pkt 1, do roku poprzedzającego rok, w którym złożono wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres.</p> <p>7. W przypadku dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, inny niż okres, na który wydano rezerwację częstotliwości, o których mowa w ust. 6 pkt 1, opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki dokonywana jest ta rezerwacja częstotliwości.</p> <p>8. Jeżeli w wyniku przetargu, aukcji albo konkursu dokonano więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, wartość częstotliwości o szerokości 1 MHz, o której mowa w ust. 6 pkt 1, zostaje uśredniona w stosunku do opłat jednorazowych za rezerwację częstotliwości zadeklarowanych przez wyłonione podmioty.</p> <p>9. W przypadku złożenia wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres z zakresu, dla którego nie były wcześniej przeprowadzone przetarg, aukcja albo konkurs albo zostały one przeprowadzone, ale nie zostały rozstrzygnięte, kwotę opłaty ustala Prezes UKE na podstawie opinii powołanego przez siebie biegłego lub biegłych w sprawie wartości rynkowej tych częstotliwości. Koszt opinii biegłego lub biegłych ponosi podmiot, który złożył wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, w terminie 14 dni od dnia zawiadomienia wnioskodawcy przez Prezesa UKE o sporządzeniu opinii.</p> <p>10. Opłata, o której mowa w ust. 1, w poszczególnych służbach radiokomunikacyjnych nie może być wyższa niż:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w służbie stałej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – pięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 2) w służbie satelitarnego badania Ziemi za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia; 3) w służbie meteorologii satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia; 4) w służbie radionawigacji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia;
--	--	--	--

				<p>5) w służbie operacji kosmicznych za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia;</p> <p>6) w służbie badań kosmosu za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 125% przeciętnego wynagrodzenia;</p> <p>7) w służbie radiodyfuzji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – ośmiokrotność przeciętnego wynagrodzenia;</p> <p>8) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – dwudziestokrotność przeciętnego wynagrodzenia;</p> <p>9) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi przez uzupełniające elementy naziemne systemów satelitarnej komunikacji ruchomej na obszarze jednej gminy lub mniejszym – 625 zł;</p> <p>10) w służbie radiolokalizacyjnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację radarową – 1250 zł;</p> <p>11) w służbie lotniczej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jeden system lotniskowy – 125 zł;</p> <p>12) w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej:</p> <p>a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jedną stację nadbrzeżną w relacji łączności brzeg–statek – 125 zł,</p> <p>b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez każdą stację lądową przewoźną lub przenośną w relacji łączności brzeg–statek – 125 zł;</p> <p>13) w służbie radiodyfuzji naziemnej:</p> <p>a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie poniżej 300 kHz – 0,63 zł,</p> <p>b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie od 300 kHz do 3000 kHz – 138 zł,</p> <p>c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3 MHz do 30 MHz – 500 zł,</p> <p>d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 30 MHz do 174 MHz:</p> <p>– w przypadku gminy wiejskiej – 2,81 zł,</p>
--	--	--	--	---

				<ul style="list-style-type: none"> - w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 2,81 zł, - w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 8,13 zł, - w przypadku miasta na prawach powiatu – 30 zł, <p>e) za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną analogową w zakresie powyżej 174 MHz – dwudziestopięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia,</p> <p>f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 862 MHz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w przypadku gminy wiejskiej – 431,25 zł, - w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 431,25 zł, - w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 25% przeciętnego wynagrodzenia, - w przypadku miasta na prawach powiatu – 125% przeciętnego wynagrodzenia, <p>g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 862 MHz – 600 zł;</p> <p>14) w służbie stałej:</p> <p>a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz – 125 zł,</p> <p>b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz – 12,50 zł,</p> <p>c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 625 zł,</p> <p>d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w zakresie częstotliwości poniżej 30 MHz – 50% przeciętnego wynagrodzenia,</p> <p>e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w jednym prześle linii radiowej, w zakresie od 30 MHz do 1 GHz – 6,25 zł,</p> <p>f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym prześle linii radiowej, w zakresie powyżej 1 GHz do 11,7 GHz – 125% przeciętnego wynagrodzenia,</p>
--	--	--	--	--

				<p>g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym prześle linii radiowej, w zakresie powyżej 11,7 GHz – 50% przeciętnego wynagrodzenia;</p> <p>15) w służbie ruchomej lądowej:</p> <p>a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 125 zł,</p> <p>b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 500 zł,</p> <p>c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 12,50 zł,</p> <p>d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 500 zł,</p> <p>e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 625 zł.</p> <p>11. Limity opłat, o których mowa w ust. 10, obniża się do 50% w przypadku wykorzystywania częstotliwości wyłącznie do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) świadczenia doraźnej pomocy przy ratowaniu życia i zdrowia ludzkiego przez jednostki ochrony zdrowia oraz jednostki ratownictwa górskiego, wodnego i górniczego; 2) prowadzenia akcji przez jednostki organizacyjne, których statutowym obowiązkiem jest planowanie, prowadzenie i uczestnictwo w akcjach zapobiegania i łagodzenia skutków klęsk żywiołowych i katastrof; 3) systemów radiokomunikacji wykorzystywanych w służbie morskiej i w żegludze śródlądowej przez administrację morską i administrację śródlądową oraz Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa w zakresie bezpieczeństwa żeglugi i ochrony brzegów; 4) wykonywania zadań z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS);
--	--	--	--	--

			<p>5) rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych niezawierających przekazów handlowych;</p> <p>6) wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, przez podmioty, o których mowa w art. 67 ust. 2.</p> <p>12. Nie pobiera się opłat za prawo do dysponowania częstotliwością:</p> <p>1) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) w morskim paśmie VHF: <ul style="list-style-type: none"> – w kanale 16 (156,800 MHz), – w kanale 70 (156,525 MHz), b) w morskim paśmie MF: 2174,5 kHz, 2182 kHz, 2187,5 kHz, c) w zakresie 406,0–406,1 MHz, d) przez jednostki pływające w relacji łączności statek–statek i statek–brzeg; <p>2) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej;</p> <p>3) w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) za częstotliwości używane w niebezpieczeństwie i dla zapewnienia bezpieczeństwa: 121,5 MHz, 123,1 MHz, 243 MHz, b) przez statki powietrzne, w relacji łączności statek powietrzny–Ziemia i statek powietrzny–statek powietrzny; <p>4) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej lotniczej;</p> <p>5) w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w zakresach częstotliwości przydzielonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla służby amatorskiej;</p> <p>6) wykorzystywaną na podstawie decyzji, o której mowa w art. 153, wyłącznie w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów związanych z wprowadzaniem nowych technologii.</p> <p>13. Użytkownicy rządowi, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, wnoszą opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością. Opłata za prawo do dysponowania częstotliwością przez jednostki sił zbrojnych państw obcych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, zawarta jest w opłacie ryczałtowej za prawo do dysponowania częstotliwością, wnoszonej przez Ministra Obrony Narodowej.</p> <p>14. Z wyjątkiem ust. 13, obowiązek uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym złożono wniosek o rezygnację z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia.</p>
--	--	--	--

			<p>15. W przypadku gdy we wniosku, o którym mowa w ust. 14, określono termin rezygnacji z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia, obowiązek uiszczania opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym przypada ten termin.</p> <p>16. W przypadku cofnięcia rezerwacji częstotliwości, pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, uiszczona opłata nie podlega zwrotowi. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, opłaty pobrane za dysponowanie częstotliwością nie podlegają zwrotowi, jeżeli częstotliwości były wykorzystywane.</p> <p>17. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej.</p> <p>18. Opłatę, o której mowa w ust. 13, uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej. Podmiot może uiszczać opłatę jednorazowo za cały rok albo w ratach półrocznych w wysokości równej 1/2 opłaty rocznej.</p> <p>19. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, terminy i sposób ich uiszczania, mając na uwadze w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki wykorzystywania częstotliwości oraz koszty prowadzenia gospodarki częstotliwościami; 2) potrzebę zagwarantowania optymalnego i efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości; 3) konieczność stymulowania rozwoju konkurencji na rynku; 4) potrzebę zapobiegania wykluczeniu informacyjnemu, w szczególności na obszarach wiejskich; 5) specyfikę przeznaczenia i wykorzystywania częstotliwości; 6) korzyści społeczne związane z wykorzystaniem danego zasobu częstotliwości. <p>20. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 13, z uwzględnieniem specyfiki wykorzystywania częstotliwości przez użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h użytkujących częstotliwości przeznaczone do użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego.</p> <p>21. Podmiot wnoszący o pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, wydawane w związku z wykonywaniem działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów, uiszcza wraz z wnioskiem</p>
--	--	--	---

				<p>jednorazową opłatę za prawo używania urządzenia radiowego objętego tym pozwoleniem w wysokości 65% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wskazanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, o którym mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ogłoszonym w poprzednim roku kalendarzowym. Jeżeli pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, nie zostało wydane, opłata podlega zwrotowi. Opłata ponoszona jest za każde pozwolenie, o którym mowa w wykazie pozwoleń, o którym mowa w art. 142 ust. 6</p> <p>22. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, ogłasza, na stronie podmiotowej BIP UKE, informację o wysokości opłaty, o której mowa w ust. 21, w kolejnym roku kalendarzowym.</p>
Art. 43	Prawa drogi			
Art. 43 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy właściwy organ rozpatruje wnioski o przyznanie prawa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - do instalowania urządzeń na własności publicznej lub prywatnej bądź nad lub pod taką własnością, złożony przez przedsiębiorstwo uprawnione do dostarczania publicznych sieci łączności, lub - do instalowania urządzeń na własności publicznej lub prywatnej bądź nad lub pod taką własnością, złożony przez przedsiębiorstwo uprawnione do dostarczania sieci łączności elektronicznej, ale nie na rzecz ogółu ludności, organ ten: <ul style="list-style-type: none"> a) działał na podstawie prostych, skutecznych, przejrzystych i ogólnodostępnych procedur, stosowanych bez dyskryminacji i bez zwłoki, przy czym w każdym przypadku – z wyjątkiem przypadku pozbawienia praw – podejmował 	N	<p>art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych; art. 124 ustawy o gospodarce nieruchomościami; art. 21 ust. 2, art. 30 ust. 5 oraz art. 33 ustawy o wspieraniu rozwoju</p>	<p>Wiele przepisów w polskim prawie mieści się do instytucji prawa drogi w rozumieniu art. 43 ust. 1 EKŁE. Wśród tych rozwiązań, spełniających wymagania określone w art. 43 ust. 1 EKŁE, należy wskazać:</p> <ul style="list-style-type: none"> – tzw. decyzję lokalizacyjną (art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych); – tzw. służebność administracyjna – zezwolenie na zakładanie urządzeń przesyłowych (art. 124 ustawy o gospodarce nieruchomościami); – dostęp do infrastruktury technicznej (art. 21 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych); – dostęp do nieruchomości na potrzeby telekomunikacji w budynku (art. 30 ust. 5 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych); – dostęp do nieruchomości na potrzeby umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości (art. 33 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych).

	<p>decyzję w terminie sześciu miesięcy od daty wpłynięcia wniosku, oraz</p> <p>b) stosował się do zasad przejrzystości i niedyskryminacji, przy określaniu warunków związane z tymi prawami.</p> <p>Procedury, o których mowa w lit. a) i b), mogą różnić się między sobą w zależności od tego, czy wnioskodawca dostarcza publiczne sieci łączności elektronicznej czy też nie.</p>		usług i sieci telekomunikacyjnych	
Art. 43 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy władze państwowe lub lokalne zachowują prawo własności lub kontrolę nad przedsiębiorstwami dostarczającymi publiczne sieci łączności elektronicznej lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej, istniał skuteczny i strukturalny rozdział funkcji polegającej na przyznawaniu praw, o których mowa w ust. 1, od działalności związanych z wykonywaniem prawa własności lub kontroli.</p>	N		
Art. 44	Kolokacja oraz współużytkowanie elementów sieci i urządzeń towarzyszących przez dostawców sieci łączności elektronicznej			
Art. 44 ust. 1	<p>1. W przypadku gdy operator skorzystał z uprawnienia przewidzianego w prawie krajowym do instalowania urządzeń na, nad lub pod publiczną lub prywatną nieruchomością albo skorzystał z procedury prowadzącej do wywłaszczenia lub uzyskania prawa użytkowania nieruchomości, właściwe organy mogą nałożyć obowiązek kolokacji i współużytkowania zainstalowanych elementów sieci i urządzeń towarzyszących, aby chronić środowisko, zdrowie publiczne,</p>	T	Art. 181; art. 2 pkt 18	<p>Art. 181. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na operatora obowiązek kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, które zostały umieszczone na nieruchomości w związku z wykonywaniem uprawnień wynikających z przepisów prawa, wyroku sądu lub decyzji, o ile nałożenie takiego obowiązku jest niezbędne w celu ochrony środowiska, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub z uwagi na realizację celów planowania i zagospodarowania przestrzennego.</p> <p>Art. 2 pkt 18. kolokacja – udostępnianie fizycznej przestrzeni lub urządzeń technicznych w celu umieszczenia i podłączenia niezbędnego sprzętu</p>

	<p>bezpieczeństwo publiczne lub by osiągnąć cele zagospodarowania przestrzennego.</p> <p>Obowiązek kolokacji lub współużytkowania zainstalowanych elementów sieci i urządzeń oraz współużytkowania nieruchomości może zostać nałożony wyłącznie po odpowiednio długim okresie konsultacji publicznych, w trakcie których wszystkim zainteresowanym stronom zapewnia się możliwość wyrażenia swojego stanowiska, oraz wyłącznie na konkretnych obszarach, na których takie współużytkowanie uznano za niezbędne w świetle realizacji celów przewidzianych w akapicie pierwszym. Właściwe organy mogą nałożyć obowiązek współużytkowania takich urządzeń lub nieruchomości, w tym gruntów, budynków, wejść do budynków, okablowania budynków, masztów, anten, wież i innych konstrukcji wsporczych, kanałów kablowych, kanałów, studzienek, szafek lub środków ułatwiających koordynację robót publicznych. W razie konieczności państwo członkowskie może wyznaczyć krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ do poszczególnych, jednego lub więcej następujących zadań:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) koordynowania procesu przewidzianego w niniejszym artykule; b) działania jako pojedynczy punkt informacyjny; c) ustanawiania przepisów regulujących podział kosztów współużytkowania urządzeń lub własności oraz kosztów koordynacji robót inżynierskich. 			<p>operatora podłączającego swoją sieć telekomunikacyjną do sieci innego operatora lub korzystającego z dostępu do lokalnej pętli abonenckiej;</p>
--	--	--	--	--

Art. 44 ust. 2	2. Środki podejmowane przez właściwy organ zgodnie z niniejszym artykułem muszą być obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne. W razie potrzeby realizację tych środków koordynują krajowe organy regulacyjne.	T	Art. 177 ust. 2 w zw. z art. 181	Art. 177. 1. Przez obowiązek dostępowy symetryczny rozumie się obowiązek nakładany przez Prezesa UKE, o którym mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 ust. 1 oraz art. 181. 2. Prezes UKE, nakładając obowiązek dostępowy symetryczny, zapewnia, aby był on obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny.
Art. 45	Zarządzanie widmem radiowym			
Art. 45 ust. 1	1. W należyтым stopniu uwzględniając fakt, że widmo radiowe jest dobrem publicznym, które ma istotną wartość społeczną, kulturalną i ekonomiczną, państwa członkowskie zapewniają efektywne zarządzanie widmem radiowym do celów dostarczania sieci łączności elektronicznej i świadczenia usług łączności elektronicznej na ich terytorium zgodnie z art. 3 i 4. Zapewniają także, aby przeznaczenie widma radiowego na użytek sieci i usług łączności elektronicznej i wydawanie ogólnych zezwoleń lub indywidualnych praw do użytkowania takiego widma radiowego przez właściwe organy odbywały się według obiektywnych, przejrzystych, sprzyjających konkurencji, niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych kryteriów. Stosując niniejszy artykuł, państwa członkowskie przestrzegają odpowiednich umów międzynarodowych, w tym Regulaminu Radiokomunikacyjnego ITU i innych porozumień przyjętych w ramach ITU mających zastosowanie do widma radiowego, takich jak porozumienie osiągnięte na Regionalnej Konferencji Radiokomunikacyjnej w 2006 r., oraz mogą brać pod uwagę względy polityki publicznej.	N	Art. 62 ust. 3 Art. 63	3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem: 1) międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych; 2) kierunków i celów polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości określonych w wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie częstotliwości przyjętych przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 4 EKŁE; 3) zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie decyzją 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym), zwanej dalej „decyzją 676/2002/WE”; 4) wymagań dotyczących: a) zapewnienia warunków do harmonijnego rozwoju służb radiokomunikacyjnych oraz dziedzin nauki i techniki, wykorzystujących zasoby częstotliwości, b) wdrażania nowych, efektywnych technik radiokomunikacyjnych, c) obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym ustaleń sojuszniczych dokumentów i porozumień cywilno-wojskowych dotyczących zharmonizowanych potrzeb widmowych NATO. Art. 63. 1. Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w miarę potrzeb i możliwości technicznych. 2. W odniesieniu do częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania programów radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE

			<p>Art. 407 ust. 2 pkt 3</p>	<p>ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT na jego wniosek lub z własnej inicjatywy.</p> <p>3. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany uwzględniają w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) politykę państwa w zakresie gospodarki częstotliwościami; 2) politykę państwa w zakresie radiofonii i telewizji oraz telekomunikacji; 3) spełnianie wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej; 4) spełnianie wymagań dotyczących obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego; 5) uzgodnione przeznaczenia częstotliwości w ramach Unii Europejskiej; 6) potrzebę efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także założenia polityki wydawania uprawnień do wykorzystywania częstotliwości objętych planem zagospodarowania częstotliwości; 7) konieczność zapewnienia neutralności technologicznej i usługowej; 8) zasadę zmniejszania ograniczeń sposobu wykorzystania częstotliwości. <p>4. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany nie mogą naruszać dokonanych rezerwacji częstotliwości lub przydziałów częstotliwości.</p> <p>5. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o przystąpieniu do opracowania planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub do opracowania jego zmiany, w tym projekt planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub projekt jego zmiany wraz z uzasadnieniem. Przepisy o postępowaniu konsultacyjnym stosuje się, z wyjątkiem art. 31 ust. 2 zdanie pierwsze.</p> <p>6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do planu zagospodarowania częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych w sposób analogowy.</p> <p>7. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji, niebędącej informacją przetworzoną, o możliwości wykorzystania częstotliwości.</p> <p>Art. 407 ust. 2 pkt 3</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) dążenie do zapewnienia pokrycia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem bezprzewodowej komunikacji szerokopasmowej o wysokiej jakości, w tym wysokiej prędkości transmisji danych, a także objęcia nią głównych szlaków transportowych,
--	--	--	-------------------------------------	--

				<ul style="list-style-type: none"> b) ułatwianie szybkiego rozwoju nowych technologii komunikacji bezprzewodowej i jej zastosowań, c) promowanie długoterminowych inwestycji przez zapewnienie przewidywalności i spójności podczas dokonywania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości, dokonywania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres lub ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją, d) promowanie współużytkowania częstotliwości do podobnych lub różnych zastosowań częstotliwości zgodnie z przepisami prawa konkurencji, e) dążenie do spójności i przewidywalności w Unii Europejskiej, w zakresie dokonywania rezerwacji częstotliwości w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz), f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami;
Art.4 5 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie wspierają proces harmonizacji wykorzystania widma radiowego przez sieci i usługi łączności elektronicznej w obrębie Unii, mając na uwadze potrzebę zapewnienia jego efektywnego i wydajnego użytkowania oraz osiągnięcie takich korzyści dla konsumentów, jak konkurencja, ekonomia skali i interoperacyjność sieci i usług. W procesie tym postępują one zgodnie z art. 4 niniejszej dyrektywy i decyzją nr 676/2002/WE m.in. poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dążenie do objęcia swojego terytorium krajowego i ludności zasięgiem bezprzewodowej łączności szerokopasmowej o wysokiej jakości i szybkości przesyłu danych, a także objęcia nią głównych krajowych i europejskich szlaków transportowych, w tym wzdłuż transeuropejskiej sieci transportowej, 	N	Art. 407 ust. 2 pkt 2 lit. e i pkt 3	<p>2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wniosek - także z Parlamentem Europejskim i Radą, w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> - planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości oraz unikania szkodliwych zakłóceń oraz - promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej; <p>3) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dążenie do zapewnienia pokrycia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem bezprzewodowej komunikacji szerokopasmowej o

	<p>o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1315/2013 ⁽⁴⁶⁾;</p> <p>b) ułatwianie szybkiego rozwoju w Unii nowych technologii łączności bezprzewodowej i jej zastosowań, w tym, w stosownych przypadkach, w ramach podejścia międzysektorowego;</p> <p>c) zapewnienie przewidywalności i spójności podczas przyznawania, odnowy, zmiany, ograniczenia i wycofania praw użytkownika widma radiowego, aby promować długoterminowe inwestycje;</p> <p>d) zapewnienie zapobiegania szkodliwym zakłóceniom transgranicznym lub krajowym zgodnie z, odpowiednio, art. 28 i 46 oraz podejmowanie w tym względzie odpowiednich działań prewencyjnych i naprawczych;</p> <p>e) promowanie współużytkowania widma radiowego do podobnych lub różnych zastosowań widma radiowego zgodnie z prawem konkurencji;</p> <p>f) stosowanie najwłaściwszego i najmniej uciążliwego systemu udzielania zezwoleń zgodnie z art. 46, tak aby maksymalizować elastyczność i wydajność wykorzystania widma radiowego i jego współużytkowanie;</p>			<p>wysokiej jakości, w tym wysokiej prędkości transmisji danych, a także objęcia nią głównych szlaków transportowych,</p> <p>b) ułatwianie szybkiego rozwoju nowych technologii komunikacji bezprzewodowej i jej zastosowań,</p> <p>c) promowanie długoterminowych inwestycji przez zapewnienie przewidywalności i spójności podczas dokonywania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości, dokonywania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres lub ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją,</p> <p>d) promowanie współużytkowania częstotliwości do podobnych lub różnych zastosowań częstotliwości zgodnie z przepisami prawa konkurencji,</p> <p>e) dążenie do spójności i przewidywalności w Unii Europejskiej, w zakresie dokonywania rezerwacji częstotliwości w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz),</p> <p>f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami;</p>
--	--	--	--	---

	<p>g) stosowanie zasad przyznawania, przenoszenia, odnawiania, zmieniania i cofania praw wykorzystania widma radiowego, które są jasno i przejrzysto ustanowione, aby zagwarantować pewność regulacyjną oraz spójność i przewidywalność regulacji;</p> <p>h) dążenie do spójności i przewidywalności w całej Unii, jeśli chodzi o sposób udzielania zezwoleń na użytkowanie widma radiowego w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia 1999/519/WE.</p> <p>Do celu akapitu pierwszego oraz w kontekście rozwoju technicznych środków wykonawczych dla widma radiowego na mocy decyzji nr 676/2002/WE, Komisja może zwrócić się do RSPG o wydanie opinii zalecającej najodpowiedniejsze system(-y) wydawania zezwoleń do celów użytkowania widma radiowego w tym paśmie lub jego częściach. W stosownych przypadkach oraz przy uwzględnieniu w jak największym stopniu takiej opinii, Komisja może przyjąć zalecenie mające na celu promowanie spójnego podejścia w Unii w odniesieniu do systemu(-ów) wydawania zezwoleń do celów użytkowania tego pasma.</p> <p>W przypadku gdy Komisja rozważa przyjęcie środków zgodnie z art. 39 ust. 1, 4, 5 i 6, może zwrócić się do RSPG o opinię na temat konsekwencji takiej normy lub specyfikacji dla koordynacji, harmonizacji i dostępności widma radiowego. Przy podejmowaniu wszelkich</p>			
--	--	--	--	--

	dalszych kroków Komisja w jak największym stopniu uwzględnia opinię RSPG.			
Art.4 5 ust. 3	<p>3. W przypadku braku popytu na rynku krajowym lub regionalnym na wykorzystanie pasma w zharmonizowanym widmie radiowym, państwa członkowskie mogą zezwolić na alternatywne wykorzystanie całości lub części tego pasma, w tym na dotychczasowe wykorzystanie, zgodnie z ust. 4 i 5 niniejszego artykułu, pod warunkiem że:</p> <p>a) brak popytu na rynku na wykorzystanie takiego pasma stwierdzono w wyniku konsultacji publicznych zgodnie z art. 23, w tym perspektywicznej oceny popytu na rynku;</p> <p>b) takie alternatywne wykorzystanie nie uniemożliwia ani nie utrudnia dostępności albo wykorzystania tego pasma w innych państwach członkowskich; oraz</p> <p>c) państwo członkowskie, którego to dotyczy, należycie uwzględnia długoterminową dostępność lub długoterminowe wykorzystanie takiego pasma w Unii oraz efekt skali w odniesieniu do urządzeń, będący wynikiem użytkowania zharmonizowanego widma radiowego w Unii.</p> <p>Każda decyzja dopuszczająca wyjątkowe alternatywne wykorzystanie podlega regularnemu przeglądowi i w każdym przypadku zostaje poddana szybko przeglądowi na należycie uzasadniony wniosek skierowany przez przyszłego użytkownika do organu właściwego do spraw użytkowania pasma</p>	N	art. 65	<p>Art. 65. 1. Prezes UKE dopuszcza dysponowanie częstotliwościami zharmonizowanymi na potrzeby innych systemów niż wskazane w technicznym środku wykonawczym, o którym mowa w art. 4 decyzji nr 676/2002/WE, zwane dalej „alternatywnym wykorzystaniem”, w przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stwierdzi brak popytu na wykorzystywanie danego zakresu częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji; 2) alternatywne wykorzystanie nie uniemożliwia ani nie utrudnia wykorzystania danego zakresu częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji w innym państwie członkowskich; 3) nie wpłynie to negatywnie na długoterminowe korzyści wynikające z wykorzystania danego zakresu częstotliwości w Unii Europejskiej na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji. <p>2. Prezes UKE przeprowadza postępowanie konsultacyjne dotyczące zbadania popytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.</p> <p>3. W przypadku gdy Prezes UKE wydał decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości umożliwiającą alternatywne wykorzystanie, dokonuje przeglądu wystąpienia przesłanek, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do wydanych decyzji, nie rzadziej niż co 2lata oraz na wniosek o rezerwację częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji, lub wniosek o pozwolenie na używanie urządzenia radiowego w systemach, dla których dokonano harmonizacji, dotyczące częstotliwości, których wykorzystanie byłoby znacząco utrudnione lub niemożliwe ze względu na alternatywne wykorzystanie.</p> <p>4. W decyzji dokonującej rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych Prezes UKE cofa lub zmienia rezerwację umożliwiającą alternatywne wykorzystanie w zakresie, w jakim znacząco utrudnia lub uniemożliwia wykorzystanie tych częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji.</p> <p>5. W decyzji, o której mowa w ust. 4, Prezes UKE określa termin cofnięcia decyzji umożliwiającą alternatywne wykorzystanie oraz termin dokonania rezerwacji częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji, nie krótsze niż 3miesiące od wydania decyzji.</p> <p>6. Częstotliwości alternatywnie wykorzystywane uważa się za dostępne na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji.</p> <p>7. Prezes UKE informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej o wydaniu decyzji umożliwiającą alternatywne wykorzystanie i</p>

	zgodnie z technicznym środkiem harmonizującym. Państwo członkowskie informuje Komisję i pozostałe państwa członkowskie o podjętej decyzji, wraz z jej uzasadnieniem, oraz o wynikach każdego przeglądu.			o uzasadnieniu dla takiej decyzji oraz o wynikach przeglądu, o którym mowa w ust. 3.
Art.4 5 ust. 4	<p>4. Bez uszczerbku dla akapitu drugiego, państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie rodzaje technologii wykorzystywane do dostarczania sieci łączności elektronicznej lub świadczenia usług łączności elektronicznej mogły być stosowane w wykorzystaniu widma radiowego, uznanego w krajowym planie przeznaczenia częstotliwości za dostępne dla usług łączności elektronicznej zgodnie z prawem Unii.</p> <p>Państwa członkowskie mogą jednak ustanowić proporcjonalne i niedyskryminacyjne ograniczenia określonych rodzajów użytkowanych sieci radiowych lub technologii dostępu bezprzewodowego wykorzystywanych w usługach łączności elektronicznej, w przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) uniknięcia szkodliwych zakłóceń; b) ochrony zdrowia publicznego przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych, uwzględniając w jak największym stopniu zalecenie 1999/519/WE; c) zapewnienia jakości technicznej usługi; 	T/N	<p>Art. 407 ust. 2 pkt 3 lit. f</p> <p>Art. 88</p>	<p>Art. 407 ust. 2 pkt 3 lit. f</p> <p>f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami;</p> <p>Art. 88. 1. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4 lit. a, w przypadku gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uniknięcia szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub szkodliwych zakłóceń; 2) ochrony ludności przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych; 3) zapewnienia odpowiedniej jakości technicznej usługi; 4) zapewnienia jak najszerzego współużytkowania częstotliwości; 5) zagwarantowania efektywnego wykorzystania częstotliwości; 6) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym, w szczególności takiego jak: <ol style="list-style-type: none"> a) ochrona życia i zdrowia ludzi, b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej, c) unikanie nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości, d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności przez świadczenie nadawczych usług radiofonicznych i telewizyjnych. <p>2. Ograniczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4 lit. b, Prezes UKE może określić w przypadku, gdy jest ono uzasadnione koniecznością realizacji celu leżącego w interesie publicznym, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.</p> <p>3. Ograniczenie, o którym mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4 lit. c, Prezes UKE może określić w przypadku, gdy jest ono uzasadnione koniecznością ochrony usług związanych z zapewnieniem ochrony życia i zdrowia ludzi.</p> <p>4. Do decyzji o rezerwacji częstotliwości zawierającej ograniczenia, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym. Przepisu zdania pierwszego nie stosuje się do decyzji wydawanej po postępowaniu selekcyjnym.</p>

	<p>d) zapewnienia jak najszerszego współużytkowania widma radiowego;</p> <p>e) zagwarantowania efektywnego wykorzystania widma radiowego; lub</p> <p>f) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie ogólnym zgodnie z ust. 5.</p>			
Art.4 5 ust. 5	<p>5. Bez uszczerbku dla akapitu drugiego, państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie rodzaje usług łączności elektronicznej mogły być stosowane w wykorzystaniu widma radiowego, uznanego w krajowym planie przeznaczenia częstotliwości za dostępne dla usług łączności elektronicznej zgodnie z prawem Unii. Państwa członkowskie mogą jednak ustanowić proporcjonalne i niedyskryminacyjne ograniczenia rodzajów świadczonych usług łączności elektronicznej, w tym w razie konieczności w celu spełnienia wymogu ustanowionego w Regulaminie Radiokomunikacyjnym ITU.</p> <p>Środki, które wymagają świadczenia usług łączności elektronicznej w określonym paśmie dostępnym dla tych usług, są uzasadnione koniecznością realizacji celu leżącego w interesie ogólnym określonego przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii; do celów tych należy między innymi:</p> <p>a) bezpieczeństwo życia;</p> <p>b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej;</p>	T/N	Art. 88 ust. 1 pkt 6	<p>6) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym, w szczególności takiego jak:</p> <p>a) ochrona życia i zdrowia ludzi,</p> <p>b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej,</p> <p>c) unikanie nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości,</p> <p>d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności przez świadczenie nadawczych usług radiofonicznych i telewizyjnych.</p>

	<p>c) unikanie nieefektywnego wykorzystania widma radiowego; lub</p> <p>d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, na przykład świadczenie nadawczych usług radiowych i telewizyjnych.</p> <p>Środek, który zakazuje świadczenia jakiegokolwiek innej usługi łączności elektronicznej w określonym paśmie, można zastosować wyłącznie w przypadku, gdy jest to uzasadnione koniecznością ochrony usług związanych z bezpieczeństwem życia. Państwa członkowskie mogą również w drodze wyjątku rozszerzyć zakres takiego środka, aby zrealizować inne cele leżące w interesie ogólnym określone przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii.</p>			
Art.4 5 ust. 6	6. Państwa członkowskie dokonują regularnego przeglądu konieczności ograniczeń, o których mowa w ust. 4 i 5, oraz podają do wiadomości publicznej wyniki takich przeglądów.	T	Art. 99 ust. 5 Art. 414 ust. 3	Art. 99 ust. 5 5. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1 i 4, Prezes UKE zmienia rezerwację częstotliwości w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, jeżeli nie zachodzi konieczność utrzymania tych ograniczeń, w szczególności gdy wynika to z przeglądu, o którym mowa w art. 414 ust. 3. Art. 414 ust. 3 3. Prezes UKE dokonuje, nie rzadziej niż co 2 lata, regularnego przeglądu konieczności stosowania w decyzjach w sprawie rezerwacji częstotliwości ograniczeń, o których mowa w art. 87 ust. 3 pkt 4, oraz udostępnia jego wyniki na stronie podmiotowej BIP UKE.
Art.4 5 ust. 7	7. Ograniczenia wprowadzone przed dniem 25 maja 2011 r. muszą spełnić wymogi ust. 4 i 5 do dnia 20 grudnia 2018 r.	N		
Art. 46	Zezwolenie na użytkowanie widma radiowego			
Art. 46 ust. 1	1. Państwa członkowskie ułatwiają korzystanie z widma radiowego, w tym jego	N	art. 133, art. 138, 139, art.	Art. 133. Informację o dokonaniu przydziału częstotliwości Prezes UKE niezwłocznie publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE. Informacja ta zawiera numer przydziału częstotliwości, zakres częstotliwości objętych

<p>współużytkowanie, na podstawie ogólnych zezwoleń oraz ograniczają przyznawanie indywidualnych praw do użytkowania widma radiowego do sytuacji, w których prawa te są niezbędne, aby zmaksymalizować wydajne wykorzystanie widma w świetle zapotrzebowania, uwzględniając kryteria określone w akapicie drugim. We wszystkich pozostałych przypadkach państwa członkowskie określają warunki wykorzystania widma radiowego w ogólnym zezwoleniu.</p> <p>W tym celu państwa członkowskie decydują o najodpowiedniejszym systemie udzielania zezwoleń na użytkowanie widma radiowego stosownie do:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) cech szczególnych danego widma radiowego; b) konieczności ochrony przed szkodliwymi zakłóceniami; c) opracowania wiarygodnych warunków współdzielenia widma radiowego, w stosownych przypadkach; d) potrzeby zapewnienia technicznej jakości łączności lub usługi; e) innych celów leżących w interesie ogólnym określonych przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii; f) potrzeby zagwarantowania efektywnego wykorzystania widma radiowego. 	<p>142, art. 143, art. 145, art. 147, art. 148, art. 149, art. 150, Art. 151, art. 152, Art. 153, art. 154, Art. 155, art. 156</p>	<p>przydziałem częstotliwości oraz okres, na jaki został dokonany przydział częstotliwości.</p> <p>Art. 138. 1. Z wyjątkiem art. 145, art. 152 i art. 153, używanie urządzenia radiowego wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej „pozwoleniem”.</p> <p>2. Prezes UKE wydaje pozwolenie w drodze decyzji.</p> <p>3. Postępowanie w sprawie wydania pozwolenia wszczyna się na wniosek zainteresowanego podmiotu.</p> <p>4. Podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub podmiot przez niego upoważniony lub podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 5, może żądać wydania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania.</p> <p>5. Do pozwolenia stosuje się odpowiednio przepis art. 65.</p> <p>6. W przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wydierżawienie częstotliwości lub umowy o przekazanie częstotliwości do użytkowania, o których mowa w art. 96, Prezes UKE stwierdza wygaśnięcie pozwolenia wydanego zgodnie z ust. 4.</p> <p>7. W przypadku częstotliwości radiowych, których przeznaczenie określono w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości lub ustalono w planie zagospodarowania częstotliwości, Prezes UKE wydaje decyzję w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku.</p> <p>8. Termin, o którym mowa w ust. 7, nie ma zastosowania w przypadkach wymagających uzgodnień międzynarodowych lub wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych.</p> <p>Art. 139. Przepisu art. 138 ust. 1 nie stosuje się do urządzeń radiowych wykorzystywanych przez użytkowników rządowych.</p> <p>Art. 142. 1. Prezes UKE wydaje pozwolenie podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1–3 i 5; 2) częstotliwości objęte wnioskiem: <ul style="list-style-type: none"> a) są dostępne, b) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz
---	--	--

	<p>Przy rozważaniu stosowania systemu ogólnego zezwolenia lub przyznawania indywidualnych praw użytkownika zharmonizowanego widma radiowego z uwzględnieniem technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE, państwa członkowskie dążą do minimalizacji problemu szkodliwych zakłóceń, w tym w przypadku współużytkowania widma radiowego, w oparciu o kombinację ogólnego zezwolenia i indywidualnych praw użytkownika.</p> <p>W stosownych przypadkach państwa członkowskie rozważają możliwość wydania zezwolenia na użytkowanie widma radiowego w oparciu o kombinację ogólnego zezwolenia i indywidualnych praw użytkownika, biorąc pod uwagę możliwe skutki różnych kombinacji ogólnego zezwolenia i indywidualnych praw użytkownika oraz stopniowego przechodzenia z jednej kategorii do drugiej na konkurencję, innowacje i wchodzenie na rynek.</p> <p>Państwa członkowskie dążą do minimalizowania ograniczeń dotyczących wykorzystania widma radiowego, biorąc w odpowiednim stopniu pod uwagę rozwiązania techniczne w zakresie postępowania w przypadku szkodliwych zakłóceń tak, aby wprowadzić możliwie najmniej uciążliwy system wydawania zezwoleń.</p>			<p>plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodne z wnioskiem,</p> <p>c) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystywania częstotliwości,</p> <p>d) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych, w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>3) będą wykorzystywane w sposób efektywny;</p> <p>4) urządzenie pracujące na podstawie pozwolenia może być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;</p> <p>5) wnioskodawca przedłoży:</p> <p>a) dokument potwierdzający spełnienie przez urządzenie wymagań, o których mowa w art. 268 ust. 1–3 albo – w przypadku urządzeń wykorzystywanych w służbie radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacji lotniczej – dokument potwierdzający objęcie tych urządzeń przepisami, o których mowa odpowiednio w art. 268 ust. 7 pkt 2 lub 3,</p> <p>b) dokument potwierdzający rejestrację statku powietrznego, morskiego lub żeglugi śródlądowej w Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacji lotniczej,</p> <p>c) dokument potwierdzający uzyskanie zgody operatora satelity na wykorzystywanie transpondera – w przypadku pozwolenia dla naziemnej stacji w służbie satelitarnej,</p> <p>d) dokument potwierdzający pozytywny wynik egzaminu z wiedzy i umiejętności z zakresu obsługi urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej lub dokument równoważny wydany przez uprawniony organ zagraniczny - w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacji amatorskiej;</p> <p>6) urządzenie nie koliduje z pracą urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE.</p>
--	--	--	--	--

			<p>2. Prezes UKE udostępnia wykaz urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE, o których mowa w ust. 1 pkt 5 oraz art. 129 pkt 7, wraz z warunkami ochrony tych urządzeń na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 lit. a, nie dotyczy urządzeń przeznaczonych do wyłącznego używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej.</p> <p>4. Prezes UKE wydaje pozwolenia na okres nieprzekraczający 10 lat, a dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej - na okres nieprzekraczający 25 lat. W przypadku pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania, który jest dłuższy niż 10 lat, okres obowiązywania pozwolenia może zostać zrównany z okresem obowiązywania tej rezerwacji.</p> <p>5. W przypadku przedłużenia rezerwacji częstotliwości zgodnie z art. 92 lub dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, Prezes UKE na wniosek podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości w drodze decyzji, dokonuje zmiany pozwoleń radiowych wydanych w oparciu o tę rezerwację częstotliwości przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie zakresów częstotliwości i rezerwacji częstotliwości albo rezerwacji częstotliwości dokonanej na kolejny okres w oparciu, o którą wydane jest pozwolenie, 2) zmianę okresu obowiązywania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją, tak aby zrównać go z okresem obowiązywania tej rezerwacji częstotliwości albo rezerwacji częstotliwości dokonanej na kolejny okres <ul style="list-style-type: none"> - o ile nie nastąpiła zmiana warunków wykorzystywania częstotliwości wskazanych w rezerwacji częstotliwości uniemożliwiająca korzystanie z urządzeń wskazanych w pozwoleniu radiowym oraz sprzyja to efektywnemu i harmonijnemu gospodarowaniu zasobami częstotliwości. <p>6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera wykaz pozwoleń, których dotyczy.</p> <p>7. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Prezes UKE wszczyna i prowadzi jedno postępowanie oraz wydaje jedną decyzję w sprawie zmiany wskazanych pozwoleń.</p> <p>Art. 143. 1. W służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej Prezes UKE wydaje pozwolenia kategorii 1, kategorii 3, kategorii 5 i pozwolenia dodatkowe. W pozwoleniu Prezes UKE wskazuje znak wywoławczy, za pomocą którego identyfikuje się stację amatorską.</p>
--	--	--	---

				<p>2. Prezes UKE wydaje pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej osobie fizycznej na podstawie zaświadczenia o pozytywnym wyniku egzaminu z wiedzy i umiejętności osoby ubiegającej się o pozwolenie, z zastrzeżeniem art. 142 ust. 1.</p> <p>3. Prezes UKE wydaje pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej osobie prawnej, w tym terenowej jednostce organizacyjnej stowarzyszenia posiadającego osobowość prawną, a także stowarzyszeniu zwykłemu w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2261), na podstawie pozwolenia kategorii 1 lub równoważnego dokumentu wydanego przez uprawniony organ zagraniczny osoby upoważnionej do ubiegania się o wydanie pozwolenia dla tej osoby prawnej, która ukończyła 18 lat.</p> <p>4. Pozytywny wynik egzaminu, o którym mowa w ust. 2 i 3, jest ważny bezterminowo.</p> <p>Art. 145. 1. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzeń radiowych przeznaczonych wyłącznie do odbioru.</p> <p>2. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) używanego przez zagraniczny statek powietrzny, morski lub statek żeglugi śródlądowej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi, jeżeli urządzenie zostało dopuszczone do używania przez właściwy organ; 2) używanego, zgodnie z przepisami międzynarodowymi, w służbie amatorskiej przez cudzoziemca oraz obywatela polskiego stale rezydującego za granicą podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jednorazowo pobyt taki nie jest dłuższy niż 90 dni; 3) końcowego: <ol style="list-style-type: none"> a) dołączanego do zakończenia sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem urządzeń stosowanych w służbie lotniczej, morskiej lub żeglugi śródlądowej, b) służącego do utrzymywania łączności z przebywającym krótkookresowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub znajdującym się na nim w tranzycie, zagranicznym pojazdem, statkiem powietrznym, morskim lub statkiem żeglugi śródlądowej, przytwierdzonego w sposób trwały do tego pojazdu lub statku, wykorzystującego międzynarodowo uzgodnione zakresy częstotliwości; 4) wykorzystującego zakresy częstotliwości zarezerwowane na rzecz podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością lub, za zgodą
--	--	--	--	---

				<p>tego podmiotu, podmiotu przez niego upoważnionego lub któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 5, jeżeli rezerwacja częstotliwości przewiduje zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia i określa warunki wykorzystywania częstotliwości;</p> <p>5) będącego urządzeniem klasy 1, o którym mowa w art. 269 ust. 3.</p> <p>3. Urządzenia klasy 1, o których mowa w art. 269 ust. 3, nie podlegają ochronie przed szkodliwymi zakłóceniami powodowanymi przez inne urządzenia.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić rozszerzony zakres urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, określając:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki używania urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, 2) rodzaje służb radiokomunikacyjnych, w których urządzenia te mogą być używane <ul style="list-style-type: none"> – uwzględniając przepisy międzynarodowe oraz kierując się zasadą zwiększania liczby rodzajów takich urządzeń, przy uwzględnieniu potrzeby harmonijnego gospodarowania częstotliwościami. <p>Art. 147. 1. Używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, niewymagającego pozwolenia na podstawie art. 145 ust. 2 pkt 4, podlega wpisowi do rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia, zwanego dalej „rejestrem urządzeń”.</p> <p>2. Prezes UKE prowadzi rejestr urządzeń w systemie teleinformatycznym.</p> <p>3. Rejestr urządzeń obejmuje w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kolejny numer wpisu; 2) datę otrzymania wniosku oraz datę dokonania wpisu; 3) dane, o których mowa w art. 148 ust. 1 pkt 1-3, 5 i 6. <p>4. Rejestr urządzeń jest jawny i jest udostępniany na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>Art. 148. 1. Prezes UKE dokonuje wpisu do rejestru urządzeń na podstawie złożonego przez podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością wniosku zawierającego następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością, jego siedzibę i adres; 2) oznaczenie formy prawnej podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością;
--	--	--	--	---

			<p>3) numer decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości;</p> <p>4) imię, nazwisko, adres i numer telefonu osoby upoważnionej do kontaktowania się w imieniu podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością;</p> <p>5) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1 pkt 1;</p> <p>6) przewidywaną datę rozpoczęcia używania urządzenia.</p> <p>2. Wniosek o wpis do rejestru urządzeń zawiera oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w ust. 1, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:</p> <p>1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru urządzeń są zgodne z prawdą;</p> <p>2) znane mi są i spełniam wynikające z ustawy z dnia ... r. – Prawo komunikacji elektronicznej warunki używania urządzenia radiowego, którego dotyczy wniosek;</p> <p>3) urządzenie radiowe objęte wnioskiem spełnia odnoszące się do niego wymagania, o których mowa w art. 269 ust. 1–3. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.</p> <p>3. Do wniosku o wpis do rejestru urządzeń składanego przez podmiot upoważniony, o którym mowa w art. 138 ust. 4, dołącza się upoważnienie do wykorzystywania częstotliwości udzielone przez podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością, wskazujące zakres częstotliwości, obszar, na którym częstotliwości mogą być wykorzystywane oraz okres, w którym podmiot jest uprawniony do wykorzystywania częstotliwości.</p> <p>4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.</p> <p>Art. 149. 1. Prezes UKE dokonuje wpisu urządzenia do rejestru urządzeń w terminie do 21 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 148 ust. 1, lub od dnia uzupełnienia tego wniosku.</p> <p>2. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w art. 148 ust. 1, lub oświadczenia, o którym mowa w art. 148 ust. 2, albo w przypadku stwierdzenia, że we wniosku błędnie określono dane, o których mowa w art. 148 ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie, jednak nie później niż przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia</p>
--	--	--	---

				<p>wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Wniosek nieuzupełniony w wyznaczonym terminie pozostawia się bez rozpoznania.</p> <p>3. Jeżeli Prezes UKE, z zastrzeżeniem ust. 2, nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia otrzymania wniosku o wpis do rejestru urzędzeń upłynęło 28 dni roboczych, podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością może rozpocząć jej wykorzystywanie za pomocą urzędzenia, którego dotyczył wniosek, po uprzednim zawiadomieniu Prezesa UKE na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej.</p> <p>4. Prezes UKE prostuje z urzędu wpis do rejestru urzędzeń zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.</p> <p>Art. 150. 1. W przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 148 ust. 1, podmiot wpisany do rejestru urzędzeń jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia zmiany tych danych złożyć do Prezesa UKE wniosek o zmianę wpisu w rejestrze urzędzeń.</p> <p>2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera numer z rejestru urzędzeń, dane podlegające zmianie oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 148 ust. 2.</p> <p>3. W przypadku braków formalnych wniosku o zmianę wpisu stosuje się przepis art. 149 ust. 1.</p> <p>4. Prezes UKE na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje zmiany wpisu w rejestrze urzędzeń.</p> <p>Art. 151. 1. Prezes UKE wykreśla wpis do rejestru urzędzeń w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości albo na wniosek podmiotu uprawnionego do dysponowania rezerwacją</p> <p>2. Prezes UKE może wykreślić wpis do rejestru urzędzeń, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1.</p> <p>Art. 152. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może dopuścić czasowe używanie urzędzenia radiowego w zakresach częstotliwości cywilnych lub cywilno-rządowych w celu zapewnienia przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni.</p> <p>2. Prezes UKE, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, kieruje się obiektywnymi, przejrzystymi, niedyskryminacyjnymi i proporcjonalnymi kryteriami.</p> <p>3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się oryginał lub kopię:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dokumentu potwierdzającego spełnienie przez urządzenie wymagań, o których mowa w art. 268 ust. 1–3; 2) pełnomocnictwa – jeżeli strona działa przez pełnomocnika; 3) dowodu uiszczenia opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w art. 24 ust. 4.
--	--	--	--	---

				<p>4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, można składać w języku angielskim. Przepisu art. 33 § 2 i 3 oraz art. 76a § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.</p> <p>5. Obowiązek wniesienia opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w art. 24 ust. 4, powstaje z chwilą złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>6. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE określa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaj, wyróżnik typu oraz nazwę producenta urządzenia radiowego, którego dotyczy decyzja; 2) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres lub adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli podmiot posiada takie miejsce; 3) warunki wykorzystania częstotliwości; 4) warunki używania urządzenia radiowego, w szczególności rodzaj służby, w której jest wykorzystywane urządzenie; 5) okres obowiązywania decyzji; 6) termin rozpoczęcia wykorzystania częstotliwości. <p>7. Prezes UKE odmawia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, albo cofa tę decyzję, jeżeli wystąpi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1–3.</p> <p>Art. 153. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może zezwolić na czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów w zakresach częstotliwości cywilnych lub cywilno-rządowych, pod warunkiem przedstawienia celu oraz harmonogramu prowadzenia tych badań, testów lub eksperymentów.</p> <p>2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, dotyczącą używania urządzeń radiowych służących do rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 10. dni roboczych od dnia otrzymania projektu decyzji jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.</p> <p>3. Stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, jest także podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości.</p> <p>4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie może być wydane na okres dłuższy niż rok.</p> <p>5. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być na wniosek zainteresowanego podmiotu jednokrotnie przedłużone na okres nie dłuższy niż rok, po przedłożeniu sprawozdania z dotychczas wykonanych działań w</p>
--	--	--	--	--

			<p>zakresie badań, testów lub eksperymentów w ramach tego zezwolenia. Prezes UKE odmawia przedłużenia zezwolenia w przypadku nieprzedłożenia takiego sprawozdania.</p> <p>6. Podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przedłożyć Prezesowi UKE sprawozdanie z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia ich zakończenia.</p> <p>7. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 5 lub 6, z zastrzeżeniem przepisów o ochronie własności przemysłowej i intelektualnej, zawiera w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określenie urządzeń radiowych wykorzystanych w badaniach, testach lub eksperymentach oraz ich parametry; 2) opis metodyki badań, testów lub eksperymentów i ich wyniki; 3) wnioski wynikające z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów. <p>8. Do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 152 ust. 3, 5 i 6 stosuje się.</p> <p>9. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia zezwolenia albo cofa zezwolenie, jeżeli wystąpi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1-3.</p> <p>10. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia zezwolenia, jeżeli podmiot, który będąc do tego zobowiązany, nie złożył sprawozdania z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów.</p> <p>11. Prezes UKE, w drodze decyzji, może cofnąć zezwolenie, jeżeli podmiot nie rozpoczął badań, testów lub eksperymentów w terminie 3 miesięcy od dnia rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości określonego w zezwoleniu.</p> <p>Art. 154. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o wydanych pozwoleń, rezerwacjach częstotliwości oraz decyzjach o zezwoleniu na czasowe używanie urządzeń radiowych, o których mowa w art. 152 oraz art. 153, obejmujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego; 2) zakres częstotliwości; 3) obszar, na którym częstotliwości mogą być wykorzystywane lub lokalizację stacji; 4) okres obowiązywania decyzji. <p>Art. 155. 1. Czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, wykorzystującego częstotliwości użytkowane jako cywilne lub cywilno-rządowe, służącego do komunikacji w systemie naziemnym lub satelitarnym przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie</p>
--	--	--	--

			<p>ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wymaga uzyskania pisemnej zgody Prezesa UKE, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, oraz dopuszczalne jest wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, chyba że odpowiednie wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe stanowią inaczej lub wymaga tego zasada wzajemności.</p> <p>2. Wniosek o wydanie zgody składany jest do Prezesa UKE, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni roboczych przed planowanym rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości.</p> <p>3. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na ważny interes państwa, wniosek o wydanie zgody może zostać złożony bez zachowania terminu, o którym mowa w ust. 2. Prezes UKE może pozostawić taki wniosek bez rozpoznania, w przypadku gdy ze względów technicznych lub organizacyjnych brak jest możliwości jego rozpatrzenia przed planowanym rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości przez wnioskodawcę.</p> <p>4. Wniosek o wydanie zgody zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cel, w którym będzie używane urządzenie; 2) obszar wykorzystywania częstotliwości albo obszar przemieszczania urządzenia; 3) termin rozpoczęcia oraz zakończenia wykorzystywania częstotliwości; 4) typ i rodzaj urządzenia; 5) moc wyjściową urządzenia; 6) częstotliwości nadawania i odbioru; 7) szerokość kanału i rodzaj emisji; 8) imię, nazwisko, adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby wyznaczonej do kontaktu w sprawie technicznych warunków wykorzystania częstotliwości lub używania urządzenia radiowego. <p>5. Prezes UKE wydaje zgodę na używanie urządzenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli urządzenie to nie będzie powodować szkodliwych zakłóceń w pracy innych urządzeń lub nie będzie prowadzić do wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3. W przypadku stwierdzenia możliwości wystąpienia takich zakłóceń lub okoliczności Prezes UKE nie wydaje zgody oraz informuje wnioskodawcę, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, o możliwości zmiany wniosku w wyznaczonym terminie, ze wskazaniem zakresu tych zmian.</p>
--	--	--	---

			<p>6. Prezes UKE wydaje zgodę na używanie urządzenia radiowego, o którym mowa w ust. 1, na okres nieprzekraczający 30 dni.</p> <p>7. W przypadku gdy urządzenie radiowe, o którym mowa w ust. 1, powoduje szkodliwe zakłócenia lub prowadzi do wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3, Prezes UKE:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określa nowe warunki wykorzystania częstotliwości albo 2) stwierdza konieczność zaprzestania używania urządzenia radiowego – informując o tym użytkownika urządzenia radiowego, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych. <p>8. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie radiowe, o którym mowa w ust. 1, wykorzystywane jest niezgodnie z warunkami określonymi w wydanej zgodzie, Prezes UKE informuje użytkownika urządzenia radiowego, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, o konieczności dostosowania, w określonym terminie, warunków wykorzystania częstotliwości do warunków, na które wydano zgodę.</p> <p>9. Prezes UKE informuje użytkownika urządzenia radiowego, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, o cofnięciu zgody w przypadku niedostosowania wykorzystania częstotliwości do warunków, na które wydano zgodę w terminie przez niego wyznaczonym.</p> <p>Art. 156. 1. Czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, wykorzystującego częstotliwości użytkowane jako rządowe, służącego do komunikacji w systemie naziemnym lub satelitarnym przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wymaga uzyskania pisemnej zgody Ministra Obrony Narodowej, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, oraz dopuszczalne jest wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, chyba że odpowiednie wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe stanowią inaczej lub wymaga tego zasada wzajemności.</p> <p>2. Wniosek o wydanie zgody składany jest do Ministra Obrony Narodowej za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni roboczych przed planowanym rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości. W przypadku przekazania przez ministra właściwego do spraw zagranicznych wniosku o wydanie zgody do Prezesa UKE, Prezes UKE niezwłocznie przekazuje wniosek do Ministra Obrony Narodowej.</p>
--	--	--	---

				<p>3. Minister Obrony Narodowej może powierzyć realizację zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, kierownikowi komórki organizacyjnej lub jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, właściwej w sprawach zarządzania częstotliwościami.</p> <p>4. Do spraw związanych z wyrażaniem przez Ministra Obrony Narodowej zgody, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 155 ust. 3–9 stosuje się odpowiednio.</p>
Art. 46 ust. 2	2. Podejmując decyzję na podstawie ust. 1 mającą na celu ułatwienie współużytkowania widma radiowego, właściwe organy zapewniają, aby warunki współużytkowania widma radiowego były jednoznacznie określone w zezwoleniu. Takie warunki ułatwiają wydajne wykorzystanie widma radiowego, konkurencję i innowacje.	T	Art. 87 ust. 3 pkt 1	<p>3. W rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może także określić w szczególności:</p> <p>1) warunki wykorzystywania częstotliwości, w tym także w ramach współużytkowania częstotliwości, o których mowa w art. 141 ust. 1;</p>
Art. 47	Warunki dotyczące indywidualnych praw użytkownika widma radiowego			
Art. 47 ust. 1	<p>1. Właściwe organy obwarowują warunkami indywidualne prawa użytkownika widma radiowego zgodnie z art. 13 ust. 1 w taki sposób, aby zapewnić optymalne i najefektywniejsze i najwydajniejsze użytkowanie widma radiowego. Przed przydzieleniem lub odnowieniem takich praw, wyraźnie określają wszelkie takie warunki, w tym wymagany poziom użytkowania oraz możliwość spełnienia tego wymogu przez obrót prawami i ich dzierżawę aby zapewnić wykonanie tych warunków zgodnie z art. 30. Warunki, którymi obwarowano odnowienie prawa użytkownika widma radiowego, nie mogą zapewniać nienależnej przewagi dotychczasowym posiadaczom tych praw.</p> <p>Takie warunki określają wszelkie mające zastosowanie parametry, w tym obowiązujący</p>	T	Art. 87 ust. 1, (w zakresie akapitu 3) Art. 81	<p>Art. 87. 1. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości określa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uprawniony podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, oraz jego siedzibę i adres; 2) zakres częstotliwości lub pozycje orbitalne objęte rezerwacją; 3) obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości; 4) rodzaje służby radiokomunikacyjnej; 5) okres obowiązywania rezerwacji; 6) okres wykorzystywania częstotliwości; 7) termin, w którym podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości; 8) wymagania w zakresie wykorzystania częstotliwości oraz wskazanie czy ich realizacja jest możliwa w drodze dzierżawy lub przekazania do użytkownika częstotliwości; 9) warunki wydania pozwolenia radiowego uwzględniające warunki wynikające z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych; 10) zobowiązania podmiotu podjęte w ramach postępowania selekcyjnego, o ile zostały podjęte; 11) wymagania dotyczące bezpieczeństwa i integralności infrastruktury telekomunikacyjnej i usług ustalone przez Prezesa UKE z

	<p>termin na wdrożenie praw, którego niedotrzymanie uprawniałoby właściwy organ do wycofania prawa użytkowania lub wprowadzenia innych środków.</p> <p>Właściwe organy odpowiednio wcześniej i w przejrzysty sposób odbywają konsultacje z zainteresowanymi stronami i informują je o warunkach, którymi mają zostać obwarowane indywidualne prawa użytkowania, przed ich nałożeniem. Organy te z wyprzedzeniem określają kryteria oceny spełnienia tych warunków i informują o nich zainteresowane strony w przejrzysty sposób.</p>			<p>uwzględnieniem rekomendacji i wytycznych Agencji Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa (ENISA), po zasięgnięciu opinii Kolegium do Spraw Cyberbezpieczeństwa, o którym mowa w art. 64 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, jeżeli rezerwacja będzie obejmować co najmniej 30% obszaru kraju i jest dokonywana bez przeprowadzenia postępowania selekcyjnego, o którym mowa w art. 104 ust. 3 lub po przeprowadzeniu aukcji lub przetargu, o których mowa w art. 104 ust. 3 pkt 2.</p> <p>Art. 81. Przed wydaniem decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, nieopowiedzonej przetargiem, aukcją albo konkursem, zwanych dalej „postępowaniem selekcyjnym”, Prezes UKE przekazuje stronie projekt rozstrzygnięcia, wyznaczając odpowiedni, nie krótszy niż 14 dni, termin na zajęcie stanowiska.</p>
<p>Art. 47 ust. 2</p>	<p>2. Obwarowując warunkami indywidualne prawa wykorzystania widma radiowego, właściwe organy mogą zwłaszcza w celu zapewnienia efektywnego i wydajnego wykorzystania widma radiowego lub wspierania większego zasięgu, przewidzieć następujące możliwości:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) współużytkowania infrastruktury pasywnej lub aktywnej, która opiera się na widmie radiowym, lub współużytkowania widma radiowego,; b) zawierania komercyjnych umów dostępu do usług roamingu; c) uruchamiania wspólnie infrastruktury na potrzeby dostarczania sieci lub świadczenia usług, które uzależnione są od wykorzystania widma radiowego. <p>Ustalając warunki którymi obwarowano prawa użytkowania widma radiowego, właściwe</p>	<p>N</p>	<p>Art. 87 ust. 3 pkt 5-7</p>	<p>3. W rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może także określić w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> 5) możliwość lub obowiązek współużytkowania częstotliwości lub dostępu do elementów sieci telekomunikacyjnej i usług dodatkowych służących do wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją; 6) możliwość lub obowiązek zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego na potrzeby roamingu lokalnego; 7) obowiązek uruchamiania, wspólnie z innym podmiotem, infrastruktury na potrzeby dostarczania sieci lub świadczenia usług, które uzależnione są od wykorzystania częstotliwości objętych rezerwacją;

	organy nie zabraniają współużytkowania widma radiowego. Wdrożenie przez przedsiębiorstwa warunków nałożonych na podstawie niniejszego ustępu nadal podlega przepisom prawa konkurencji.			
Art. 48	Przyznawanie indywidualnych praw użytkowania widma radiowego			
Art. 48 ust. 1	1. W przypadku gdy konieczne jest przyznanie indywidualnych praw użytkowania widma radiowego, państwa członkowskie przyznają takie prawa – na wniosek – każdemu przedsiębiorstwu do celów dostarczania sieci łączności elektronicznej lub świadczenia usług na podstawie ogólnego zezwolenia, o którym mowa w art. 12, z zastrzeżeniem art. 13, art. 21 ust. 1 lit. c) i art. 55, oraz wszelkich innych przepisów zapewniających skuteczne wykorzystanie tych zasobów zgodnie z niniejszą dyrektywą.	T	Art. 82 ust. 1, art. 132 Art. 138 Art. 142	<p>Art. 82. 1. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o rezerwację częstotliwości, z uwzględnieniem ust. 2.</p> <p>Art. 132. 1. Prezes UKE dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o przydział częstotliwości, z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. Jeżeli dokonanie przydziału częstotliwości wymaga przeprowadzenia uzgodnień międzynarodowych, Prezes UKE dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia zakończenia uzgodnień międzynarodowych.</p> <p>3. Wniosek o dokonanie przydziału częstotliwości dla misji dyplomatycznej, urzędu konsularnego, zagranicznej misji specjalnej oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowej, korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mających swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składa się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych.</p> <p>Art. 138. 1. Z wyjątkiem art. 145, art. 152 i art. 153, używanie urządzenia radiowego wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej „pozwoleniem”.</p> <p>2. Prezes UKE wydaje pozwolenie w drodze decyzji.</p> <p>3. Postępowanie w sprawie wydania pozwolenia wszczyna się na wniosek zainteresowanego podmiotu.</p> <p>4. Podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub podmiot przez niego upoważniony lub podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 96, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 5, może żądać wydania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania.</p> <p>5. Do pozwolenia stosuje się odpowiednio przepis art. 65.</p> <p>6. W przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wydierżawienie częstotliwości lub umowy o przekazanie częstotliwości do użytkowania, o</p>

				<p>których mowa w art. 96, Prezes UKE stwierdza wygaśnięcie pozwolenia wydanego zgodnie z ust. 4.</p> <p>7. W przypadku częstotliwości radiowych, których przeznaczenie określono w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości lub ustalono w planie zagospodarowania częstotliwości, Prezes UKE wydaje decyzję w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku.</p> <p>8. Termin, o którym mowa w ust. 7, nie ma zastosowania w przypadkach wymagających uzgodnień międzynarodowych lub wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych.</p> <p>Art. 142. 1. Prezes UKE wydaje pozwolenie podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1–3 i 5; 2) częstotliwości objęte wnioskiem: <ol style="list-style-type: none"> a) są dostępne, b) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodne z wnioskiem, c) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, przydziałami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystywania częstotliwości, d) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych, w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, e) będą wykorzystywane w sposób efektywny; 3) urządzenie pracujące na podstawie pozwolenia może być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami; 4) wnioskodawca przedłoży: <ol style="list-style-type: none"> a) dokument potwierdzający spełnienie przez urządzenie wymagań, o których mowa w art. 268 ust. 1–3 albo – w przypadku urządzeń wykorzystywanych w służbie radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacji lotniczej – dokument
--	--	--	--	--

				<p>potwierdzający objęcie tych urządzeń przepisami, o których mowa odpowiednio w art. 268 ust. 7 pkt 2 lub 3,</p> <p>b) dokument potwierdzający rejestrację statku powietrznego, morskiego lub żeglugi śródlądowej w Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacji lotniczej,</p> <p>c) dokument potwierdzający uzyskanie zgody operatora satelity na wykorzystywanie transpondera – w przypadku pozwolenia dla naziemnej stacji w służbie satelitarnej,</p> <p>d) dokument potwierdzający pozytywny wynik egzaminu z wiedzy i umiejętności z zakresu obsługi urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej lub dokument równoważny wydany przez uprawniony organ zagraniczny - w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacji amatorskiej;</p> <p>5) urządzenie nie koliduje z pracą urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE.</p> <p>2. Prezes UKE udostępnia wykaz urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE, o których mowa w ust. 1 pkt 5 oraz art. 129 pkt 7, wraz z warunkami ochrony tych urządzeń na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 lit. a, nie dotyczy urządzeń przeznaczonych do wyłącznego używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej.</p> <p>4. Prezes UKE wydaje pozwolenia na okres nieprzekraczający 10 lat, a dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej - na okres nieprzekraczający 25 lat. W przypadku pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania, który jest dłuższy niż 10 lat, okres obowiązywania pozwolenia może zostać zrównany z okresem obowiązywania tej rezerwacji.</p> <p>5. W przypadku przedłużenia rezerwacji częstotliwości zgodnie z art. 92 lub dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, Prezes UKE na wniosek podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości w drodze decyzji, dokonuje zmiany pozwoleń radiowych wydanych w oparciu o tę rezerwację częstotliwości przez:</p> <p>1) wskazanie zakresów częstotliwości i rezerwacji częstotliwości albo rezerwacji częstotliwości dokonanej na kolejny okres w oparciu, o którą wydane jest pozwolenie,</p>
--	--	--	--	--

				<p>2) zmianę okresu obowiązywania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją, tak aby zrównać go z okresem obowiązywania tej rezerwacji częstotliwości albo rezerwacji częstotliwości dokonanej na kolejny okres</p> <p>– o ile nie nastąpiła zmiana warunków wykorzystywania częstotliwości wskazanych w rezerwacji częstotliwości uniemożliwiająca korzystanie z urządzeń wskazanych w pozwoleniu radiowym oraz sprzyja to efektywnemu i harmonijnemu gospodarowaniu zasobami częstotliwości.</p> <p>6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera wykaz pozwoleń, których dotyczy.</p> <p>7. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Prezes UKE wszczyna i prowadzi jedno postępowanie oraz wydaje jedną decyzję w sprawie zmiany wskazanych pozwoleń.</p>
Art. 48 ust. 2	2. Bez uszczerbku dla szczegółowych kryteriów i procedur przyjętych przez państwa członkowskie w celu przyznawania indywidualnych praw użytkowania widma radiowego dostawcom treści radiowych lub telewizyjnych, aby osiągnąć cele leżące w interesie ogólnym zgodnie z prawem Unii, indywidualne prawa użytkowania widma radiowego są przyznawane w oparciu o otwarte, obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne procedury, a w przypadku częstotliwości radiowych – zgodnie z art. 45.	T	Art. 104	<p>Art. 104. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zajętych zasobach częstotliwości oraz aktualizuje ją nie rzadziej niż raz w miesiącu. Prezes UKE może także ogłosić informację o dostępnym zasobie częstotliwości.</p> <p>2. W przypadku wpłynięcia wniosku o rezerwację częstotliwości z dostępnego zasobu częstotliwości Prezes UKE udostępnia niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku. Udostępniając informację o wpłynięciu wniosku Prezes UKE wyznacza zainteresowanym podmiotom termin 14 dni na złożenie wniosku o rezerwację częstotliwości. Jeżeli w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE zostanie złożony wniosek o rezerwację częstotliwości, którego uwzględnienie spowoduje przekroczenie dostępnego zasobu częstotliwości, wówczas zachodzi brak dostatecznego zasobu częstotliwości.</p> <p>3. W przypadku braku dostatecznego zasobu częstotliwości podmiot, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości, jest wyłaniany w drodze postępowania selekcyjnego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) konkursu - w przypadku rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych; 2) przetargu albo aukcji – w pozostałych przypadkach.
Art. 48 ust. 3	3. Wyjątek od stosowania wymogu otwartych procedur może mieć zastosowanie w przypadkach, gdy przyznanie	N	Art. 69 ust. 2	<p>2. W przypadku dokonywania rezerwacji częstotliwości lub jej zmiany, w celu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną,

	indywidualnych praw użytkowania widma radiowego dostawcom treści radiowych lub telewizyjnych jest konieczne do osiągnięcia celu leżącego w interesie ogólnym określonego przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii.			<p>2) rozpowszechniania lub rozprowadzania w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną programów telewizyjnych na multipleksie pierwszym lub multipleksie drugim przez nadawców posiadających koncesję lub koncesję na kolejny okres,</p> <p>3) wykonywania ustawowych zadań przez spółki, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji – Prezes UKE wydaje decyzję niezwłocznie. Przepisów art. 104 i art. 105 nie stosuje się.</p> <p>Art. 89 ust. 2 2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną.</p>
Art. 48 ust. 4	4. Właściwe organy rozpatrują wnioski o indywidualne prawa użytkowania widma radiowego w ramach procedury selekcji według obiektywnych, przejrzystych, proporcjonalnych i niedyskryminacyjnych kryteriów kwalifikowalności, które określono z wyprzedzeniem i które odzwierciedlają warunki, którymi mają zostać obwarowane te prawa. Właściwe organy mają prawo żądać od wnioskodawców wszelkich informacji niezbędnych, aby ocenić – w świetle tych kryteriów – ich zdolność do spełnienia tych warunków. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że wnioskodawca nie posiada wymaganej zdolności, wydaje należycie uzasadnioną decyzję w tym zakresie.	T	<p>Art. 112 Art. 113, art. 114, art. 115, art. 116, Art. 117</p> <p>Art. 112. 1. Prezes UKE, z zastrzeżeniem art. 113 ust. 3, określa w dokumentacji w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedmiot i zakres postępowania selekcyjnego; 2) warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym; 3) kryteria oceny ofert; 4) wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta; 5) minimum kwalifikacyjne albo wskazuje, że minimum kwalifikacyjne nie zostało ustalone; 6) zasady ustalenia wyników postępowania selekcyjnego. <p>2. W dokumentacji określa się które części oferty uczestnika postępowania selekcyjnego będą stanowiły zobowiązania, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10.</p> <p>3. Dokumentację udostępnia się za opłatą, która nie może przekroczyć kosztów wykonania dokumentacji. Opłata jest pobierana przez Urząd Komunikacji Elektronicznej.</p> <p>Art. 113. 1. Prezes UKE, określając warunki uczestnictwa w przetargu albo w aukcji, może w szczególności wskazać zasoby częstotliwości, którymi dysponowanie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wyłącza z udziału w przetargu albo aukcji podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej dysponującej tym zasobem lub 2) ogranicza zasoby częstotliwości, o których rezerwację może ubiegać się podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej dysponującej tym zasobem, lub 3) uprawnia do udziału w przetargu albo aukcji podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej dysponującej tym zasobem. <p>2. Prezes UKE, określając warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym, może wskazać:</p>	

			<p>1) wymagania, jakie powinien spełniać podmiot składający ofertę, w szczególności dotyczące jego wiarygodności finansowej lub doświadczenia w wykonywaniu działalności telekomunikacyjnej;</p> <p>2) że tylko jeden podmiot z danej grupy kapitałowej może uczestniczyć w postępowaniu selekcyjnym.</p> <p>3. Warunki uczestnictwa w konkursie, w zakresie dodatkowych obowiązków i zadań przedsiębiorcy dotyczących zawartości programowej, w tym warunków dotyczących transmisji obowiązkowej, określa w zakresie wynikającym z ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji Przewodniczący KRRiT na wniosek Prezesa UKE, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, uwzględniając pozaekonomiczne interesy narodowe dotyczące kultury, języka i pluralizmu mediów.</p> <p>Art. 114. 1. Prezes UKE określa w dokumentacji przetargowej albo aukcyjnej wysokość wadium, biorąc pod uwagę znaczenie społeczne i gospodarcze przedmiotu przetargu albo aukcji.</p> <p>2. Wysokość wadium nie może być niższa niż 5% opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 1, i wyższa niż 5000% tej opłaty, jednakże nie niższa niż 500 zł. W przypadku przetargu i aukcji na kilka rezerwacji częstotliwości - wysokość wadium i obowiązek wpłaty dotyczą każdej rezerwacji.</p> <p>3. Utratę wadium powoduje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wycofanie oferty z przetargu albo aukcji po upływie terminu na składanie ofert; 2) niezadeklarowanie kwoty pierwszego postąpienia w aukcji; 3) niewniesienie wymaganego depozytu; 4) rezygnacja przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2 lub 3, z uzyskania rezerwacji częstotliwości. <p>4. W przypadku gdy uczestnik przetargu albo aukcji został podmiotem wyłonionym dla więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do każdej oferty.</p> <p>5. Wadium wniesione przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2 lub 3, podlega zaliczeniu na poczet dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5. W przypadku gdy wadium jest wyższe od tej opłaty, Prezes UKE w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, zwraca nadwyżkę.</p> <p>6. Wadium wniesione przez uczestnika przetargu albo aukcji, który spełnił warunki uczestnictwa w przetargu albo aukcji oraz osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji, podlega zwrotowi w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, a w przypadku uczestnika przetargu albo</p>
--	--	--	--

			<p>aukcji, który nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu albo aukcji lub nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego - w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu albo aukcji albo uznania ich za nierozstrzygnięte.</p> <p>7. W przypadku unieważnienia przetargu albo aukcji przed dokonaniem rezerwacji częstotliwości zwrot wadium następuje w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o unieważnieniu przetargu albo aukcji stała się ostateczna.</p> <p>Art. 115. 1. Prezes UKE może określić w dokumentacji aukcyjnej wymóg wniesienia depozytu, sposób ustalania jego wysokości, w tym wysokość wskaźnika procentowego przyjmowanego do ustalania wysokości depozytu, oraz zasady wnoszenia depozytu.</p> <p>2. Wysokość depozytu nie może być niższa niż 20% i wyższa niż 100% sumy wszystkich ofert danego uczestnika aukcji złożonych w momencie ogłoszenia konieczności wniesienia depozytu.</p> <p>3. Niewniesienie przez uczestnika aukcji wymaganego depozytu powoduje jego wykluczenie. Wykluczony uczestnik nie może składać kolejnych ofert, traci wniesiony depozyt, a złożone przez niego oferty tracą ważność.</p> <p>4. Rezygnacja przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2, z uzyskania rezerwacji częstotliwości powoduje utratę depozytu w kwocie stanowiącej iloczyn wskaźnika procentowego przyjmowanego do ustalenia wysokości depozytu i opłaty zadeklarowanej przez podmiot za tę rezerwację częstotliwości w momencie ostatniego ogłoszenia konieczności wniesienia depozytu.</p> <p>5. Depozyt wniesiony przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 120 ust. 2 lub 3, jeżeli nie zrezygnował on z uzyskania rezerwacji częstotliwości, podlega zaliczeniu na poczet opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5, w części, w której ta opłata nie została pokryta z wadium. W przypadku gdy depozyt jest wyższy od części opłaty niepokrytej z wadium, Prezes UKE w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, zwraca nadwyżkę.</p> <p>6. Depozyt wniesiony przez uczestnika aukcji, który nie został podmiotem wyłonionym, podlega zwrotowi w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, albo w terminie 14 dni od dnia uznania aukcji za nierozstrzygniętą.</p> <p>7. W przypadku unieważnienia aukcji przed dokonaniem rezerwacji częstotliwości zwrot depozytu następuje w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o unieważnieniu aukcji stała się ostateczna.</p>
--	--	--	--

				<p>Art. 116. 1. Ofertę składaną w ramach postępowania selekcyjnego sporządza się zgodnie z wymogami dokumentacji oraz składa w terminie określonym w ogłoszeniu o wszczęciu postępowania selekcyjnego.</p> <p>2. Oferta zawiera podpisane przez osobę uprawnioną do reprezentowania uczestnika tego postępowania oświadczenie, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, że informacje zawarte w ofercie są zgodne z prawdą. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w ofercie są zgodne z prawdą.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.</p> <p>Art. 117. 1. Kryteriami oceny ofert w przetargu są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zachowanie warunków konkurencji; 2) wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika przetargu; 3) inne niż określone w pkt 1 i 2 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji. <p>2. Prezes UKE spośród kryteriów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wskazuje w dokumentacji najistotniejsze kryterium oceny ofert w przetargu, mając na uwadze cele polityki regulacyjnej i stan konkurencji na rynku.</p> <p>3. Kryterium oceny ofert w aukcji jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika aukcji.</p> <p>4. Kryteriami oceny ofert w konkursie są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zachowanie warunków konkurencji; 2) inne niż określone w pkt 1 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji. <p>5. W przypadku określenia w dokumentacji konkursowej więcej niż jednego kryterium oceny ofert, Prezes UKE wskazuje najistotniejsze kryterium oceny ofert, mając na uwadze cele polityki regulacyjnej i stan konkurencji na rynku.</p> <p>6. W sprawie zachowania warunków konkurencji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 4 pkt 1, Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.</p>
Art. 48 ust. 5	5. Przyznając indywidualne prawa użytkownika widma radiowego, państwa członkowskie określają, czy prawa te mogą być przekazane lub wydzierżawione przez	T	Art. 96 ust. 1	Art. 96. 1. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości może wydzierżawić lub przekazać do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego częstotliwości objęte rezerwacją częstotliwości, na rzecz innego podmiotu.

	posiadacza prawa i na jakich warunkach. Zastosowanie ma art. 45 i 51.			
Art. 48 ust. 6	6. Właściwy organ podejmuje, ogłasza i podaje do wiadomości publicznej decyzje dotyczące przyznawania indywidualnych praw użytkownika widma radiowego jak najszybciej po wpłynięciu do niego kompletnej dokumentacji wniosku i w terminie sześciu tygodni w przypadku widma radiowego, które uznano za dostępne na potrzeby usług łączności elektronicznej w danym krajowym planie przeznaczenia częstotliwości. Ten termin pozostaje bez uszczerbku dla art. 55 ust. 7 i dla obowiązujących postanowień umów międzynarodowych dotyczących wykorzystania widma radiowego lub pozycji orbitalnych.	T	Art. 82 Art. 132 Art. 138 ust. 7 i 8	Art. 82. 1. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o rezerwację częstotliwości, z uwzględnieniem ust. 2. 2. Jeżeli dokonanie rezerwacji częstotliwości wymaga przeprowadzenia postępowania selekcyjnego albo uzgodnień międzynarodowych, Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego albo zakończenia uzgodnień międzynarodowych. Art. 132. 1. Prezes UKE dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o przydział częstotliwości, z zastrzeżeniem ust. 2. 2. Jeżeli dokonanie przydziału częstotliwości wymaga przeprowadzenia uzgodnień międzynarodowych, Prezes UKE dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia zakończenia uzgodnień międzynarodowych. 3. Wniosek o dokonanie przydziału częstotliwości dla misji dyplomatycznej, urzędu konsularnego, zagranicznej misji specjalnej oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowej, korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mających swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składa się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych. Art. 138 ust. 7 i 8 7. W przypadku częstotliwości radiowych, których przeznaczenie określono w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości lub ustalono w planie zagospodarowania częstotliwości, Prezes UKE wydaje decyzję w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku. 8. Termin, o którym mowa w ust. 7, nie ma zastosowania w przypadkach wymagających uzgodnień międzynarodowych lub wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych.
Art. 49	Czas obowiązywania praw			
Art. 49 ust. 1	w drodze indywidualnych praw użytkownika na czas określony, zapewniają, aby prawo użytkownika przyznawano na okres, który jest odpowiedni z punktu widzenia zamierzonych	T	Art. 80 ust. 2	2. Prezes UKE, ustalając okres obowiązywania rezerwacji częstotliwości, bierze pod uwagę: 1) charakter usług świadczonych przez podmiot wnioskujący o rezerwację częstotliwości;

	celów zgodnie z art. 55 ust. 2, przy odpowiednim uwzględnieniu konieczności zapewnienia konkurencji, a także w szczególności efektywnego i wydajnego użytkowania widma radiowego i wspierania innowacji i skutecznych inwestycji, w tym poprzez dopuszczenie odpowiedniego okresu amortyzacji inwestycji.			<ol style="list-style-type: none"> 2) inwestycje konieczne do wykorzystywania rezerwowanych częstotliwości, w tym okres ich amortyzacji; 3) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości; 4) konieczność zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji; 5) wspieranie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej oraz innowacyjnych technologii; 6) zapewnienie odpowiedniej jakości lub zasięgu usług telekomunikacyjnych; 7) zapewnianie efektywnego gospodarowania częstotliwościami; 8) czas obowiązywania innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach.
Art. 49 ust. 2	<p>2. W przypadku gdy państwa członkowskie przyznają indywidualne prawa użytkowania widma radiowego, w odniesieniu do których ustalone zostały zharmonizowane warunki ustanowione poprzez techniczne środki wykonawcze zgodnie z decyzją nr 676/2002/WE, aby umożliwić użytkowanie do celów usług bezprzewodowej szerokopasmowej łączności elektronicznej (zwanej dalej „usługami bezprzewodowej łączności szerokopasmowej”) w ograniczonym okresie, zapewniają one przewidywalność regulacyjną dla posiadaczy praw w okresie co najmniej 20 lat dotyczącą warunków inwestycji w infrastrukturę, która opiera się na wykorzystaniu takiego widma radiowego, uwzględniając wymogi, o których mowa w ust. 1. Niniejszy artykuł podlega, w stosownych przypadkach, zmianom warunków, którymi obwarowano te prawa użytkowania zgodnie z art. 18.</p> <p>W tym celu państwa członkowskie zapewniają, aby prawa te były ważne przez co najmniej 15 lat i obejmowały, jeżeli jest to konieczne do spełnienia akapitu pierwszego, odpowiednie przedłużenie ich obowiązywania na warunkach określonych w niniejszym ustępie.</p>	T	<p>Art. 80 ust. 1</p> <p>Art. 92</p>	<p>Art. 80. 1. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas określony nie dłuższy niż 15 lat, a w przypadku rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych, rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas nie krótszy niż 15 lat i nie dłuższy niż 20 lat.</p> <p>Art. 92. 1. Prezes UKE może przedłużyć rezerwację częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych na wniosek podmiotu, który w czasie wykorzystywania tych częstotliwości nie naruszył rażąco warunków wykorzystywania częstotliwości określonych w ustawie, przepisach wykonawczych do ustawy i decyzji o rezerwacji częstotliwości, na okres do 5 lat, przy czym łączny czas obowiązywania tej rezerwacji częstotliwości nie może być dłuższy niż 20 lat. Przy przedłużaniu rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych nie przeprowadza się postępowania selekcyjnego.</p> <p>2. Prezes UKE w porozumieniu z Prezesem UOKiK może, w drodze decyzji, odmówić przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych, jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności w przypadku, gdy przedłużenie rezerwacji częstotliwości mogłoby doprowadzić do nadmiernego skupienia częstotliwości przez dany podmiot lub grupę kapitałową, w której znajduje się dany podmiot.</p> <p>3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, odmówić przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku konieczności dostosowania czasu obowiązywania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych do innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach;

<p>Państwa członkowskie udostępniają w przejrzysty sposób wszystkim zainteresowanym stronom przed przyznaniem praw użytkowania ogólne kryteria przedłużania obowiązywania praw użytkowania jako część warunków określonych na mocy art. 55 ust. 3 i 6. Takie ogólne kryteria odnoszą się do:</p> <p>a) potrzeby zapewnienia efektywnego i wydajnego wykorzystania danego widma radiowego, celów określonych w art. 45 ust. 2 lit. a) i b) lub potrzeby realizacji celów leżących w ogólnym interesie odnoszących się do ochrony bezpieczeństwa życia, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub obrony; lub</p> <p>b) potrzeby zapewnienia niezakłóconej konkurencji.</p> <p>Co najmniej dwa lata przed zakończeniem początkowego okresu obowiązywania danego indywidualnego prawa użytkowania właściwy organ przeprowadza obiektywną i perspektywiczną ocenę ogólnych kryteriów przedłużenia okresu obowiązywania tego prawa użytkowania w świetle art. 45 ust. 2 lit. c). Pod warunkiem że właściwy organ nie wszczął działania egzekucyjnego w odniesieniu do niezgodności z warunkami praw użytkowania na podstawie art. 30, przyznaje wydłużenie okresu obowiązywania prawa użytkowania, chyba że uzna, że takie przedłużenie nie spełniałoby ogólnych kryteriów ustalonych zgodnie z akapitem trzecim lit. a) lub lit. b) niniejszego ustępu.</p>		<p>2) w przypadku gdy rezerwacja częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych umożliwia ich alternatywne wykorzystanie;</p> <p>3) jeżeli przemawia za tym potrzeba istotnego zwiększenia efektywności wykorzystania częstotliwości.</p> <p>4. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych w przypadku wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 lub art. 100 ust. 1 pkt 1, 3 lub 6. Przepisy art. 100 ust. 3–6 stosuje się.</p> <p>5. W przypadku wydania przez Prezesa UKE decyzji o odmowie przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych stosuje się przepisy art. 104, art. 106 i art. 107.</p> <p>6. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się nie wcześniej niż 4 lata przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych i nie później niż 3 lata przed upływem tego okresu. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie przedłużenia rezerwacji tych częstotliwości nie później niż 2 lata przed upływem okresu ich wykorzystywania.</p> <p>7. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zamiarze przedłużenia lub odmowy przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych oraz określa termin na przedstawienie stanowiska nie krótszy niż 3 miesiące od dnia udostępnienia tej informacji.</p>
--	--	--

	<p>Na podstawie tej oceny właściwy organ powiadamia posiadacza praw, czy wydłużenie okresu obowiązywania prawa użytkowania może zostać przyznane.</p> <p>Jeżeli takie wydłużenie nie może zostać przyznane, właściwy organ stosuje art. 48 w odniesieniu do przyznania praw użytkowania w przypadku konkretnego pasma widma radiowego.</p> <p>Wszelkie środki na mocy niniejszego ustępu muszą być proporcjonalne, niedyskryminacyjne, przejrzyste i uzasadnione.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od art. 23 zainteresowane strony mają możliwość przedstawiania uwag do wszelkich planowanych środków na podstawie akapitów trzeciego i czwartego niniejszego ustępu przez okres przynajmniej trzech miesięcy.</p> <p>Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 19 i 30.</p> <p>Określając opłaty za prawa użytkowania, państwa członkowskie uwzględniają mechanizm przewidziany w niniejszym ustępie.</p>			
Art. 49 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie mogą odstąpić od stosowania ust. 2 niniejszego artykułu w należycie uzasadnionych następujących przypadkach:</p> <p>a) w ograniczonych obszarach geograficznych, w których dostęp do szybkich sieci jest znacznie utrudniony lub jest niemożliwy i gdy jest to konieczne do zapewnienia realizacji celów określonych w art. 45 ust. 2;</p>	N	Art. 80 ust. 3 pkt 2	<p>3. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych na czas krótszy niż określony w ust. 1 w przypadku:</p> <p>2) gdy rezerwacja częstotliwości umożliwi ich alternatywne wykorzystanie.</p>

	<p>b) w przypadku konkretnych projektów krótkoterminowych;</p> <p>c) w przypadku użytkowania eksperymentalnego;</p> <p>d) w przypadku wykorzystywania widma radiowego, które zgodnie z art. 45 ust. 4 i 5 może funkcjonować jednocześnie z usługami bezprzewodowej szerokopasmowej łączności; lub</p> <p>e) w przypadku alternatywnego wykorzystywania widma radiowego zgodnie z art. 45 ust. 3.</p>			
Art. 49 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą dostosować czas obowiązywania praw określony w niniejszym artykule, aby zapewnić jednoczesne wygaśnięcie okresu obowiązywania praw w jednym paśmie lub kilku pasmach.	N	Art. 80 ust. 3 pkt 1	3. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych na czas krótszy niż określony w ust. 1 w przypadku: 1) konieczności dostosowania czasu obowiązywania rezerwacji częstotliwości do innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach
Art. 50	Odnowienie indywidualnych praw użytkowania zharmonizowanego widma radiowego			
Art. 50 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy podejmują decyzję w sprawie odnowienia indywidualnych praw użytkowania zharmonizowanego widma radiowego odpowiednio wcześniej przed wygaśnięciem okresu obowiązywania tych praw z wyjątkiem gdy w momencie przeznaczenia wyraźnie wykluczono możliwość odnowienia. Do tego celu organy te oceniają potrzebę takiego	T	Art. 87 ust. 3 pkt 8 Art. 93 ust. 1, ust. 8-12	Art. 87 ust. 3 pkt 8 3. W rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może także określić w szczególności: 8) wyłączenie możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres. Art. 93. 1. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres, na wniosek podmiotu dysponującego tą

	odnowienia z własnej inicjatywy lub na wniosek posiadacza praw, przy czym w tym drugim przypadku nie wcześniej niż pięć lat przed wygaśnięciem okresu obowiązywania danych praw. Powyższa procedura pozostaje bez uszczerbku dla klauzul regulujących odnowienie praw mających zastosowanie do istniejących praw.			<p>rezerwacją, kierując się celami określonymi w art. 407 ust. 2 oraz potrzebą zapewnienia najbardziej efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych.</p> <p>8. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się nie wcześniej niż 5 lat przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych i nie później niż rok przed upływem tego okresu. W przypadku rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych wydanych na okres roku lub krótszy, wniosek składa się nie później niż 6 miesięcy przed upływem okresu ich wykorzystywania.</p> <p>9. W przypadku gdy w dniu złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych objętej tym wnioskiem toczy się postępowanie, o którym mowa w ust. 11, postępowanie wszczęte na wniosek, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu do czasu wydania ostatecznego rozstrzygnięcia na podstawie ust. 11. Wydanie ostatecznej decyzji stwierdzającej brak możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres skutkuje bezprzedmiotowością postępowania wszczętego na wniosek, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>10. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, złożony bez zachowania terminu, o którym mowa w ust. 8, Prezes UKE pozostawia bez rozpoznania.</p> <p>11. Prezes UKE może z urzędu wydać decyzję, w której stwierdzi brak możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres. Przepisy ust. 2–5 stosuje się.</p> <p>12. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o której mowa w ust. 11 Prezes UKE wszczyna nie wcześniej niż 5 lat przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych. W przypadku gdy postępowanie ma dotyczyć rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych, w zakresie której prowadzone jest postępowanie wszczęte na wniosek, o którym mowa w ust. 1 Prezes UKE nie wszczyna postępowania.</p>
Art. 50 ust. 2	<p>2. Podejmując decyzję na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, właściwe organy uwzględniają między innymi:</p> <p>a) osiągnięcie celów określonych w art. 3, art. 45 ust. 2 i art. 48 ust. 2, a także celów polityki publicznej wynikających z przepisów prawa unijnego lub krajowego;</p>	T	Art. 93 ust. 1-4	<p>Art. 93. 1. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres, na wniosek podmiotu dysponującego tą rezerwacją, kierując się celami określonymi w art. 407 ust. 2 oraz potrzebą zapewnienia najbardziej efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych.</p> <p>2. Prezes UKE odmawia dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres w przypadku, gdy:</p>

	<p>b) wdrożenie technicznego środka wykonawczego przyjętego zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE;</p> <p>c) wyniki przeglądu prawidłowego wykonania warunków, którymi obwarowano dane prawo;</p> <p>d) konieczność wspierania lub unikania zakłócenia konkurencji zgodnie z art. 52;</p> <p>e) konieczność zwiększenia wydajności wykorzystania widma radiowego w świetle postępu technologicznego lub zmian sytuacji rynkowej;</p> <p>f) konieczność unikania poważnych zakłóceń w świadczeniu usług.</p>			<p>1) podmiot w okresie rezerwacji naruszył rażąco warunki wykorzystywania częstotliwości określone w ustawie, przepisach wykonawczych do ustawy i w decyzji o rezerwacji częstotliwości;</p> <p>2) wystąpią przesłanki, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 lub art. 100 ust. 1 pkt 1, 3 i 6;</p> <p>3) przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności w przypadku, gdy dokonanie rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres mogłoby doprowadzić do nadmiernego skupienia częstotliwości przez dany podmiot lub grupę kapitałową, w której znajduje się dany podmiot.</p> <p>3. Do odmowy dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres stosuje się przepisy art. 100 ust. 3–6.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, Prezes UKE wydaje decyzję w porozumieniu z Prezesem UOKiK.</p>
Art. 50 ust. 3	<p>3. Rozważając ewentualne odnowienie indywidualnych praw użytkownika zharmonizowanego widma radiowego, w którego przypadku istnieje ograniczona liczba praw użytkownika na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu, właściwe organy przeprowadzają otwarte, przejrzyste i niedyskryminujące postępowanie oraz między innymi:</p> <p>a) zapewniają wszystkim zainteresowanym stronom możliwość wyrażenia opinii w ramach konsultacji publicznych zgodnie z art. 23; oraz</p>	T	Art. 93 ust. 5-7	<p>Art. 93 ust. 5-7</p> <p>5. Prezes UKE przed wydaniem decyzji w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres przeprowadza postępowanie konsultacyjne.</p> <p>6. W przypadku złożenia w ramach postępowania konsultacyjnego wniosku o rezerwację częstotliwości zharmonizowanych przez podmiot, który zapewnia efektywne ich wykorzystanie oraz nie posiada rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach, Prezes UKE może odmówić dokonania rezerwacji na kolejny okres.</p> <p>7. W przypadku wydania przez Prezesa UKE decyzji o odmowie rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres stosuje się przepisy art. 104, art. 106 i art. 107.</p>

	<p>b) wyraźnie określają powody tego ewentualnego odnowienia.</p> <p>Krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ uwzględniają wszelkie wynikające z konsultacji przeprowadzonych na podstawie akapitu pierwszego niniejszego ustępu dowody na popyt rynkowy ze strony przedsiębiorstw innych niż te, które posiadają prawa użytkownika widma radiowego w danym paśmie, przy podejmowaniu decyzji w sprawie odnowienia praw użytkownika lub o zorganizowaniu nowej procedury selekcji w celu przyznania praw użytkownika na podstawie art. 55.</p>			
Art. 50 ust. 4	<p>4. Decyzji o odnowieniu indywidualnych praw użytkownika zharmonizowanego widma radiowego może towarzyszyć przegląd opłat, a także innych związanych z nimi warunków. W stosownych przypadkach, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą dokonać korekty opłat z tytułu praw użytkownika zgodnie z art. 42.</p>	N	Art. 24 ust. 6 i 7	<p>6. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, uiszcza w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jednorazową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w kwocie stanowiącej iloczyn:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wartości częstotliwości o szerokości 1 MHz dla takiego samego obszaru i wykorzystywania częstotliwości, uzyskanej w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego zakresu częstotliwości; 2) ilości MHz objętych rezerwacją częstotliwości na kolejny okres; 3) średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem udostępnianych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, za okres od roku, w którym przeprowadzono ostatni przetarg, aukcję albo konkurs na rezerwację częstotliwości, o których mowa w pkt 1, do roku poprzedzającego rok, w którym złożono wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres. <p>7. W przypadku dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, inny niż okres, na który wydano rezerwację częstotliwości, o których mowa w ust. 6 pkt 1, opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki dokonywana jest ta rezerwacja częstotliwości.</p>
Art. 51	Przekazanie lub dzierżawa indywidualnych praw użytkownika widma radiowego			

<p>Art. 51 ust. 1</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa mogły przekazywać lub wdzierżwiać innym przedsiębiorstwom indywidualne prawa użytkowania widma radiowego.</p> <p>Państwa członkowskie mogą określić, że niniejszy ustęp nie ma zastosowania, jeżeli przysługujące przedsiębiorstwu indywidualne prawo użytkowania widma radiowego przyznano początkowo bezpłatnie lub przydzielono do celów nadawania.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 95 ust. 1, 5-7 i 96 ust. 1, 6-7 i 9</p>	<p>Art. 95. 1. Prezes UKE na wniosek, z wyłączeniem rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną, dokonuje zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości, w tym także na rzecz kilku użytkowników, jeżeli podmiot:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dysponujący rezerwacją częstotliwości wskaże w tym wniosku podmiot, który będzie dysponował rezerwacją częstotliwości lub współużytkował częstotliwość w wyniku tej zmiany; 2) wskazany we wniosku wyrazi zgodę na przejęcie lub w przypadku współużytkowania częstotliwości przyjęcie uprawnień i obowiązków wynikających ze zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości i spełnia wymagania określone ustawą. <p>5. W przypadku gdy zmiana podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości wiąże się z ich współużytkowaniem, stosuje się przepisy art. 85 i art. 86.</p> <p>6. Prezes UKE dokonuje zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości dokonaną w drodze postępowania selekcyjnego, po zasięgnięciu opinii Prezesa UOKiK w sprawie zachowania warunków konkurencji.</p> <p>7. Prezes UKE podejmuje decyzję w sprawie zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.</p> <p>Art. 96. 1. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości może wdzierżawić lub przekazać do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego częstotliwości objęte rezerwacją częstotliwości, na rzecz innego podmiotu.</p> <p>6. W przypadku częstotliwości przeznaczonych na potrzeby rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 5 pkt 2, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.</p> <p>7. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wdzierżawienie częstotliwości lub ich przekazanie do użytkowania na rzecz innego podmiotu.</p> <p>9. Podmiot, któremu częstotliwości zostały wdzierżawione lub przekazane do użytkowania i któremu wydano decyzję o zakazie wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w ust. 5, nie może ubiegać się o wydanie pozwolenia radiowego z wykorzystaniem tych częstotliwości.</p>
-----------------------	--	----------	--	---

<p>Art. 51 ust. 2</p>	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa powiadamiały zgodnie z procedurami krajowymi o zamiarze lub fakcie przekazania lub dzierżawy praw użytkowania widma radiowego właściwy organ, a także by taki zamiar lub fakt przekazania podawano do wiadomości publicznej. W przypadku zharmonizowanego widma radiowego każde takie przekazanie musi być zgodne z takim zharmonizowanym użytkowaniem.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 95 ust. 2 i 8</p> <p>Art. 96 ust. 2, 3 i 8</p>	<p>Art. 95 ust. 2 i 8</p> <p>2. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości we wniosku dotyczącym części zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, określa również:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakres częstotliwości lub pozycji orbitalnych, którymi będzie dysponował podmiot wskazany we wniosku; 2) obszar, zgodnie z administracyjnym podziałem kraju, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku; 3) propozycję podziału uprawnień, innych niż określone w pkt 1 i 2, oraz obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, odpowiednio do zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub obszaru, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku. <p>8. Prezes UKE udostępnia niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wydaniu decyzji o zmianie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości obejmującą nazwę (firmę) podmiotu, na rzecz którego przeniesiono rezerwację częstotliwości, lub podmiotów współużytkujących częstotliwość, zakres częstotliwości, obszar objęty rezerwacją częstotliwości oraz okres obowiązywania tej rezerwacji.</p> <p>Art. 96 ust. 2, 3 i 8</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości zawiadamia Prezesa UKE, a w przypadku częstotliwości przeznaczonych na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych - także Przewodniczącego KRRiT, o wydzierżawieniu częstotliwości lub przekazaniu ich do użytkowania, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy.</p> <p>3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się podmiot, na rzecz którego wydzierżawiono lub któremu przekazano do użytkowania częstotliwości objęte rezerwacją częstotliwości, jego adres lub siedzibę oraz okres, na jaki umowa została zawarta. Jeżeli umowa dotyczy udostępnienia części zakresu częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, zawiadomienie określa również:</p>
-----------------------	---	----------	--	---

				<ol style="list-style-type: none"> 1) zakres częstotliwości, którymi będzie dysponował podmiot wskazany w zawiadomieniu, lub 2) obszar, na którym częstotliwości będą mogły być wykorzystywane przez podmiot wskazany w zawiadomieniu. <p>8. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE treść zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, oraz w przypadku podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 5, informację o jej treści.</p>
Art. 51 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie dopuszczają przekazanie lub dzierżawę praw użytkowania widma radiowego pod warunkiem utrzymania pierwotnych warunków, którymi obwarowano te prawa użytkowania. Bez uszczerbku dla konieczności zapewnienia niezakłóconej konkurencji, w szczególności zgodnie z art. 52, państwa członkowskie:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) obejmują przekazywanie i dzierżawę procedurą, która jest jak najmniej uciążliwa; b) nie sprzeciwiają się dzierżawie praw użytkowania widma radiowego, jeżeli wydzierżawiający zobowiąże się do dalszego ponoszenia odpowiedzialności za wypełnienie pierwotnych warunków, którymi obwarowano prawo użytkowania; c) nie sprzeciwiają się przekazaniu praw użytkowania widma radiowego, chyba że występuje wyraźne ryzyko, iż nowy posiadacz tych praw nie jest w stanie wypełnić pierwotnych warunków, którymi obwarowano prawo użytkowania. <p>Wszelkie opłaty administracyjne nakładane na przedsiębiorstwa w związku z rozpatrywaniem</p>	T	Art. 95 ust. 2-4	<p>Art. 95 ust. 2-4</p> <p>2. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości we wniosku dotyczącym części zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, określa również:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakres częstotliwości lub pozycji orbitalnych, którymi będzie dysponował podmiot wskazany we wniosku; 2) obszar, zgodnie z administracyjnym podziałem kraju, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku; 3) propozycję podziału uprawnień, innych niż określone w pkt 1 i 2, oraz obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, odpowiednio do zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub obszaru, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku. <p>3. Prezes UKE odmawia zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości w zakresie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że wnioskowana zmiana nie przyczyni się do osiągnięcia celów określonych w art. 407 ust. 2 lub 2) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że podmiot, który został wskazany we wniosku, nie wywiąże się z obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, lub 3) propozycja podziału uprawnień, innych niż określone w ust. 2 pkt 1 i 2, oraz obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 10, nie odpowiada zakresowi częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją częstotliwości lub obszarowi, na którym mają być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku.

<p>wniosku o przekazanie lub dzierżawę prawa użytkowania widma radiowego są zgodne z art. 16.</p> <p>Lit. a), b) i c) akapitu pierwszego pozostają bez uszczerbku dla przysługujących państw członkowskim kompetencji do egzekwowania w dowolnym czasie wobec zarówno wydierżawiającego, jak i dzierżawcy spełnienia warunków, którymi obwarowano prawa użytkowania, zgodnie z przepisami prawa krajowego.</p> <p>Właściwe organy ułatwiają przekazanie lub dzierżawę praw użytkowania widma radiowego poprzez terminowe rozpatrywanie wszelkich wniosków o dostosowanie warunków, którymi obwarowano dane prawa, oraz poprzez zapewnienie możliwości podziału lub dezagregacji, w możliwie szerokim zakresie, praw lub odpowiedniego widma radiowego, którego te prawa dotyczą.</p> <p>Mając na względzie ewentualne przekazanie lub dzierżawę prawa użytkowania widma radiowego, właściwe organy podają do wiadomości publicznej – w momencie utworzenia danego prawa – odpowiednie szczegółowe informacje dotyczące zbywalnych praw indywidualnych w standardowym formacie elektronicznym i zapewniają ich publiczną dostępność przez cały okres ważności danego prawa.</p> <p>Komisja może przyjmować środki wykonawcze służące określeniu tych odpowiednich szczegółowych informacji.</p> <p>Te środki wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.</p>		<p>Art. 96 ust. 4 i 5</p> <p>Art.84</p>	<p>4. Z wyjątkiem zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości oraz zmian, o których mowa w ust. 2, rezerwacja częstotliwości nie ulega zmianie.</p> <p>o których mowa w ust. 2, rezerwacja częstotliwości nie ulega zmianie.</p> <p>Art. 96 ust. 4 i 5</p> <p>4. Podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania, jest obowiązany wykorzystywać je zgodnie z ustawą oraz wymogami określonymi w rezerwacji częstotliwości.</p> <p>5. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości lub zakazać ich wykorzystywania przez podmiot, o którym mowa w ust. 4, w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 i 8; 2) gdy wykorzystywanie tych częstotliwości przez ten podmiot mogłoby doprowadzić do zakłócenia konkurencji, w szczególności przez nadmierne skupienie częstotliwości przez dany podmiot lub przez grupę kapitałową; w tym zakresie Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK. <p>Art. 84. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia decyzję o dokonaniu lub zmianie rezerwacji częstotliwości na stronie podmiotowej BIP UKE.</p>
---	--	---	--

Art. 52	Konkurencja			
Art. 52 ust. 1	1. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie przyznania, zmiany lub odnowienia praw użytkowania widma radiowego na potrzeby sieci i usług łączności elektronicznej zgodnie z niniejszą dyrektywą krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy wspierają efektywną konkurencję i unikają zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym.	T	Art. 98	<p>Art. 98. Prezes UKE, w celu wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności zapobiegania nadmiernemu skupieniu częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, uwzględniając warunki rynkowe, w tym w szczególności oceniając w sposób obiektywny i perspektywiczny warunki konkurencji, a także prawdopodobny wpływ na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w decyzji w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości lub dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres: <ol style="list-style-type: none"> a) ograniczyć zasoby częstotliwości przyznawane podmiotowi, b) nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dostępu do infrastruktury służącej do wykorzystywania częstotliwości objętych dokonaną rezerwacją częstotliwości, w tym na potrzeby roamingu lokalnego, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach, c) odmówić przyznania całości lub części zasobu objętego wnioskiem, jeżeli zachodzi potrzeba przeznaczenia tego zasobu dla nowego podmiotu, d) odmówić dokonania rezerwacji częstotliwości, e) zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia, lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji; 2) odmówić, w drodze decyzji, zmiany rezerwacji częstotliwości, która prowadzi do zmiany sposobu wykorzystywania zasobu częstotliwości; 3) w decyzji w sprawie zmiany rezerwacji częstotliwości: <ol style="list-style-type: none"> a) nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dostępu do infrastruktury służącej do wykorzystywania częstotliwości objętych dokonaną rezerwacją, w tym na potrzeby roamingu lokalnego, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach, b) zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia, lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji.

<p>Art. 52 ust. 2</p>	<p>2. W przypadku gdy państwa członkowskie przyznają, zmieniają lub odnawiają prawa użytkowania widma radiowego, ich krajowy organ regulacyjny lub inne właściwe organy, na podstawie opinii przekazanej przez krajowy organ regulacyjny, może podejmować odpowiednie środki, takie jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ograniczenie ilości pasm widma radiowego, na które przyznaje się prawa użytkowania dowolnemu przedsiębiorstwu, lub, w uzasadnionych przypadkach, obwarowanie tych praw użytkowania warunkami, takimi jak zapewnienie dostępu hurtowego czy usług roamingu krajowego lub regionalnego, w niektórych pasmach lub w niektórych grupach pasm o podobnej charakterystyce; b) zarezerwowanie, w stosownych i uzasadnionych przypadkach w zależności od konkretnej sytuacji na rynku krajowym, określonej części pasma lub grupy pasm widma radiowego z myślą o przydzieleniu ich nowym operatorom; c) odmowa przyznania nowych praw użytkowania widma radiowego lub zezwolenia na nowe użytkowanie widma radiowego w określonych pasmach lub obwarowanie przyznania nowych praw użytkowania widma radiowego lub wydania zezwolenia na nowe wykorzystanie widma radiowego określonymi warunkami, 	<p>T</p>	<p>Art. 98</p>	<p>Art. 98. Prezes UKE, w celu wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności zapobiegania nadmiernemu skupieniu częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, uwzględniając warunki rynkowe, w tym w szczególności oceniając w sposób obiektywny i perspektywiczny warunki konkurencji, a także prawdopodobny wpływ na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w decyzji w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości lub dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres: <ol style="list-style-type: none"> a) ograniczyć zasoby częstotliwości przyznawane podmiotowi, b) nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dostępu do infrastruktury służącej do wykorzystywania częstotliwości objętych dokonaną rezerwacją częstotliwości, w tym na potrzeby roamingu lokalnego, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach, c) odmówić przyznania całości lub części zasobu objętego wnioskiem, jeżeli zachodzi potrzeba przeznaczenia tego zasobu dla nowego podmiotu, d) odmówić dokonania rezerwacji częstotliwości, e) zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia, lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji; 2) odmówić, w drodze decyzji, zmiany rezerwacji częstotliwości, która prowadzi do zmiany sposobu wykorzystywania zasobu częstotliwości; 3) w decyzji w sprawie zmiany rezerwacji częstotliwości: <ol style="list-style-type: none"> a) nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dostępu do infrastruktury służącej do wykorzystywania częstotliwości objętych dokonaną rezerwacją, w tym na potrzeby roamingu lokalnego, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach, b) zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia, lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji.
-----------------------	---	----------	-----------------------	--

	<p>aby zapobiec zakłóceniom konkurencji wynikłym z przeznaczenia, przekazania lub akumulacji praw użytkowania;</p> <p>d) włączenie warunków wprowadzających zakaz przekazywania praw użytkowania widma radiowego niepodlegającego unijnej lub krajowej procedurze dotyczącej kontroli połączeń lub obwarowujących takie transfery warunkami, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji;</p> <p>e) zmiana aktualnych praw zgodnie z niniejszą dyrektywą, jeżeli będzie to niezbędne, aby zaradzić zaistniałym zakłóceniom konkurencji, które wynikają z przekazania lub akumulowania praw użytkowania widma radiowego.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne oraz inne właściwe organy, uwzględniając warunki rynkowe i dostępne wartości odniesienia, opierają swoją decyzję na obiektywnej i perspektywicznej ocenie panujących na rynku warunków konkurencji oraz tego, czy środki te są konieczne, aby utrzymać lub osiągnąć efektywną konkurencję, a także prawdopodobnego wpływu tych środków na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, zwłaszcza inwestycje związane z uruchamianiem sieci. Dokonując tego, uwzględniają one podejście do analizy rynku określone w art. 67 ust. 2.</p>			
--	--	--	--	--

Art. 52 ust. 3	3. Stosując przepisy ust. 2 niniejszego artykułu, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy postępują zgodnie z procedurami przewidzianymi w art. 18, 19, 23 i 35.	N	Przepisy stosuje się na zasadach ogólnych	
Art. 53	Skoordynowany termin przyznawania praw			
Art. 53 ust. 1	1. Państwa członkowskie współpracują w celu koordynacji wykorzystania zharmonizowanego widma radiowego do celów sieci i usługi łączności elektronicznej w Unii, należycie uwzględniając zróżnicowane sytuacje panujące na rynkach poszczególnych państw członkowskich. Może to obejmować określenie jednego wspólnego maksymalnego terminu lub, w stosownych przypadkach, kilku wspólnych terminów, przed upływem których należy zezwolić na wykorzystanie konkretnego zharmonizowanego widma radiowego.	N	Art. 414 ust. 1 pkt 18	Art. 414 ust. 1 pkt 18 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: 18) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;
Art. 53 ust. 2	2. W przypadku, gdy ustanowiono zharmonizowane warunki w drodze technicznych środków wykonawczych zgodnie z decyzją nr 676/2002/WE w celu umożliwienia wykorzystania widma radiowego do celów sieci i usług bezprzewodowej szerokopasmowej łączności, państwa członkowskie umożliwiają użytkowanie takiego widma radiowego możliwie jak najszybciej i najpóźniej 30 miesięcy po przyjęciu tego środka lub możliwie jak najszybciej po uchyleniu jakiegokolwiek decyzji umożliwiającej alternatywne użytkowanie w drodze wyjątku na podstawie art. 45 ust. 3 niniejszej dyrektywy. Nie narusza to decyzji	T	Art. 62 ust. 3 pkt 3, ust. 4	3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem: 3) zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie z decyzją 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym), zwanej dalej „decyzją 676/2002/WE”; 4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, harmonogram rozdysponowania określonych zasobów częstotliwości użytkowanych jako cywilne w użytkowaniu cywilnym lub cywilno-rządowym, z uwzględnieniem: 1) polityki państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości;

	(UE) 2017/899 oraz prawa inicjatywy Komisji do proponowania aktów ustawodawczych.		Art. 64 ust. 1	<p>2) przeznaczeń częstotliwości określonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;</p> <p>3) wymagań stosowanych przy określaniu Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.</p> <p>Art. 64. 1. Prezes UKE zapewnia możliwość wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby usług szerokopasmowych, w terminie 30 miesięcy od dnia wejścia w życie technicznego środka wykonawczego, o którym mowa w art. 4 decyzji nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (Dz. Urz. UE L 108 z 24.04.2002, str. 1).</p>
Art. 53 ust. 3	<p>3. Państwo członkowskie może przesunąć termin przewidziany w ust. 2 niniejszego artykułu w odniesieniu do konkretnego pasma w następujących okolicznościach:</p> <p>a) w zakresie uzasadnionym przez ograniczenie wykorzystania tego pasma w oparciu o cel leżący w interesie ogólnym przewidziany w art. 45 ust. 5 lit. a) lub d);</p> <p>b) w przypadku nierozstrzygniętych kwestii koordynacji transgranicznej skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń z państwami trzecimi, pod warunkiem że dotknięte państwo członkowskie zwróciło się o pomoc Unii, stosownie do przypadku, na podstawie art. 28 ust. 5;</p> <p>c) zagwarantowanie bezpieczeństwa narodowego i obrony; lub</p> <p>d) siła wyższa.</p> <p>Państwa członkowskie, których to dotyczy dokonują przeglądu takiego przesunięcia terminu nie rzadziej niż co dwa lata.</p>	N	Art. 64 ust. 2, 3 i 4	<p>2. Termin, o którym mowa w ust. 1, ulega wydłużeniu w odniesieniu do określonego zakresu częstotliwości, na czas występowania następujących przesłanek:</p> <p>1) konieczności zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym w zakresie ochrony życia i zdrowia ludzi lub promowania różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności przez świadczenie nadawczych usług radiofonicznych i telewizyjnych;</p> <p>2) nierozstrzygniętych kwestii związanych z transgranicznymi koordynacjami częstotliwości z państwami spoza Unii Europejskiej, skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń, pod warunkiem że minister właściwy do spraw informatyzacji wystąpi do Komisji Europejskiej o pomoc Unii Europejskiej w rozstrzygnięciu tych kwestii;</p> <p>3) konieczności zagwarantowania bezpieczeństwa i obronności państwa;</p> <p>4) wystąpienia siły wyższej.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw informatyzacji nie rzadziej niż co 2 lata ocenia aktualność przesłanek wydłużenia terminu, o których mowa w ust. 2. Wyniki oceny minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.</p> <p>4. W przypadku wydłużenia terminu, o którym mowa w ust. 1, ze względu na przesłanki o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4, minister właściwy do spraw informatyzacji przed przystąpieniem do oceny, o której mowa w ust. 3, zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych.</p>

Art. 53 ust. 4	<p>4. Państwo członkowskie może przesunąć termin przewidziany w ust. 2 w odniesieniu do konkretnego pasma w niezbędnym zakresie i do 30 miesięcy w przypadku:</p> <p>a) nierozstrzygniętych kwestii koordynacji transgranicznej skutkujących szkodliwą ingerencją między państwami członkowskimi, pod warunkiem że takie dotknięte państwo członkowskie na czas podejmuje wszelkie niezbędne środki na podstawie art. 28 ust. 3 i 4;</p> <p>b) potrzeby zapewnienia technicznej migracji aktualnych użytkowników danego pasma, ze względu na złożoność zapewnienia migracji.</p>	N	Art. 64 ust. 5	<p>5. Termin, o którym mowa w ust. 1, ulega wydłużeniu o nie więcej niż 30 miesięcy w odniesieniu do określonego zakresu częstotliwości w przypadku:</p> <p>1) nierozstrzygniętych kwestii związanych z transgranicznymi koordynacjami częstotliwości z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń, pod warunkiem, że Prezes UKE przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wystąpił do Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego, ustanowionego decyzją Komisji z dnia 11 czerwca 2019 r. ustanawiającą Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego i uchylającą decyzję 2002/622/WE (Dz. Urz. UE C 196/18 z 12.6.2019), zwanego dalej „RSPG”, z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu tych kwestii, a w przypadku nierozstrzygnięcia tych kwestii- minister właściwy do spraw informatyzacji wystąpił do Komisji Europejskiej z wnioskiem o ich rozstrzygnięcie;</p> <p>2) potrzeby zapewnienia technicznej migracji podmiotów wykorzystujących dany zakres częstotliwości, ze względu na złożoność tego procesu.</p>
Art. 53 ust. 5	<p>5. W przypadku przesunięcia terminu na mocy ust. 3 lub 4 państwo członkowskie, którego to dotyczy powiadamia w odpowiednim czasie pozostałe państwa członkowskie i Komisję, przedstawiając powody.</p>	T	Art. 64 ust. 6	<p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji niezwłocznie zawiadamia państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską o wydłużeniu terminu, o którym mowa w ust. 1, przedstawiając uzasadnienie tego przedłużenia.</p>
Art. 54	<p>Skoordynowany termin przydzielania konkretnych pasm 5G</p>			
Art. 54 ust. 1	<p>1. Do dnia 31 grudnia 2020 r. w odniesieniu do naziemnych systemów zdolnych do świadczenia usług bezprzewodowej szerokopasmowej łączności państwa członkowskie, gdy jest to konieczne dla ułatwienia realizacji sieci 5G, podejmują wszelkie odpowiednie środki, aby:</p> <p>a) zreorganizować i umożliwić użytkowanie wystarczająco dużych bloków zakresu częstotliwości 3,4–3,8 GHz;</p>	N		

	b) umożliwić użytkowanie przynajmniej 1 GHz zakresu częstotliwości 24,25–27,5 GHz, pod warunkiem że istnieją niezbite dowody świadczące o popycie rynkowym i braku znacznych ograniczeń dla migracji istniejących użytkowników lub o zwolnieniu pasma.			
Art. 54 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą jednak przedłużyć termin określony w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli jest to uzasadnione, zgodnie z art. 45 ust. 3 lub art. 53 ust. 2, 3 lub 4.	N		
Art. 54 ust. 3	3. Środki podejmowane na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu spełniają zharmonizowane warunki ustanowione w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE.	N		
Art. 55	Procedura ograniczania liczby praw użytkowania, które mają zostać przyznane dla widma radiowego			
Art. 55 ust. 1	1. Bez uszczerbku dla art. 53, państwa członkowskie, które stwierdzi, że prawo użytkowania widma radiowego nie może podlegać warunkom ogólnego zezwolenia, i które rozważa, czy ograniczyć liczbę praw użytkowania, które mają zostać przyznane dla widma radiowego, między innymi: <p>a) wyraźnie wskazuje powody ograniczenia praw użytkowania, w szczególności poprzez odpowiednie rozważenie potrzeby zwiększenia korzyści dla użytkowników oraz</p>	T	Art. 108 ust. 1	Art. 108. 1. Prezes UKE przed rozpoczęciem postępowania selekcyjnego przeprowadza postępowanie konsultacyjne, udostępniając projekt ogłoszenia o przetargu, aukcji albo konkursie, projekt dokumentacji przetargowej, aukcyjnej albo konkursowej i projekt rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która zostanie wydana po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 121 ust. 1, a także podając przyczyny wyboru trybu postępowania selekcyjnego oraz cel, którego osiągnięciu ma służyć to postępowanie.

	<p>ułatwiania rozwoju konkurencji, oraz dokonuje przeglądu tego ograniczenia, w stosownych przypadkach, w regularnych odstępach czasu lub na uzasadniony wniosek zainteresowanego przedsiębiorstwa;</p> <p>b) zapewnia wszystkim zainteresowanym stronom, w tym użytkownikom i konsumentom, możliwość wypowiedzenia się w kwestii jakichkolwiek ograniczeń w ramach konsultacji publicznych zgodnie z art. 23.</p>			
Art. 55 ust. 2	<p>2. Jeżeli państwo członkowskie stwierdzi, że należy ograniczyć liczbę praw użytkowania, wyraźnie określa i uzasadnia cele, jakie przyświecają procedurze selekcji konkurencyjnej lub porównawczej na podstawie niniejszego artykułu, oraz w miarę możliwości określa je w ujęciu ilościowym, zwracając należytą uwagę na konieczność osiągnięcia celów krajowych oraz celów związanych z rynkiem wewnętrznym. Cele, które państwo członkowskie może sformułować pod kątem konkretnej procedury selekcji, muszą, oprócz wspierania konkurencji, być ograniczone do jednego z następujących aspektów lub większej ich liczby:</p> <p>a) wspieranie zasięgu;</p> <p>b) zapewnienie wymaganej jakości usług;</p> <p>c) wspieranie efektywnego wykorzystania widma radiowego, w tym przez uwzględnienie warunków</p>	T	Art. 108	<p>Art. 108. 1. Prezes UKE przed rozpoczęciem postępowania selekcyjnego przeprowadza postępowanie konsultacyjne, udostępniając projekt ogłoszenia o przetargu, aukcji albo konkursie, projekt dokumentacji przetargowej, aukcyjnej albo konkursowej i projekt rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która zostanie wydana po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 121 ust. 1, a także podając przyczyny wyboru trybu postępowania selekcyjnego oraz cel, którego osiągnięciu ma służyć to postępowanie.</p> <p>2. Cel, o którym mowa w ust. 1, oprócz wspierania równoprawnej konkurencji, może dodatkowo obejmować:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wspieranie zasięgu sieci i usług telekomunikacyjnych; 2) zapewnienie odpowiedniej jakości usług; 3) wspieranie efektywnego wykorzystania częstotliwości; 4) tworzenie warunków do rozwoju działalności opartej na innowacyjnych technologiach. <p>3. Po zakończeniu postępowania konsultacyjnego Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE, wraz ze stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informacje o wyborze trybu postępowania selekcyjnego, uzasadniając ten wybór, oraz 2) informacje dotyczące forum wzajemnej oceny, o którym mowa w art. 109, o ile było zwołane.

	<p>związanych z prawami użytkownika i poziomowi opłat;</p> <p>d) wspieranie innowacji i rozwoju działalności gospodarczej.</p> <p>Krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ wyraźnie określa procedurę selekcji, w tym każdy wstępny etap pozwalający uzyskać dostęp do procedury selekcji, i uzasadnia wybór danej procedury. Organ ten wyraźnie informuje również o wynikach każdej odnośnej oceny konkurencji, uwarunkowań technicznych i warunków ekonomicznych na danym rynku i prezentuje powody ewentualnego zastosowania i wyboru środków na podstawie art. 35.</p>			
Art. 55 ust. 3	3. Państwa członkowskie publikują każdą decyzję dotyczącą wybranej procedury selekcji i powiązanych warunków, wyraźnie podając jej uzasadnienie. Publikują również warunki, którymi obwarowane zostaną prawa użytkownika.	T	Art. 108 ust. 3	3. Po zakończeniu postępowania konsultacyjnego Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE, wraz ze stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych: <ol style="list-style-type: none"> 1) informacje o wyborze trybu postępowania selekcyjnego, uzasadniając ten wybór, oraz 2) informacje dotyczące forum wzajemnej oceny, o którym mowa w art. 109, o ile było zwołane.
Art. 55 ust. 4	4. Po określeniu procedury selekcyjnej państwa członkowskie zapraszają do składania wniosków o przyznanie praw użytkownika.	T	Art. 110	Art. 110. 1. Prezes UKE ogłasza postępowanie selekcyjne niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie. 2. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie wraz z dokumentacją przetargową, aukcyjną albo konkursową, zwaną dalej „dokumentacją”, oraz projektem rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która zostanie wydana po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 121 ust. 1, udostępnia się na stronie podmiotowej BIP UKE. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie zawiera informacje o rozpoczęciu postępowania selekcyjnego oraz terminie na złożenie ofert.
Art. 55 ust. 5	5. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że dodatkowe prawa użytkownika widma radiowego lub kombinacja ogólnego zezwolenia i indywidualnych praw mogą być	N	Ogólne zasady postępowania selekcyj	Art. 110. 1. Prezes UKE ogłasza postępowanie selekcyjne niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie. 2. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie wraz z dokumentacją przetargową, aukcyjną albo konkursową, zwaną dalej „dokumentacją”, oraz projektem rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która

	przyznane, publikuje te ustalenia i rozpoczyna procedurę przyznania takich praw.		<p>nego - Art. 110, art. 89 ust. 1 (ograniczenie możliwości zmiany rezerwacji – konieczność prowadzenia selekcji)</p>	<p>zostanie wydana po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 121 ust. 1, udostępnia się na stronie podmiotowej BIP UKE. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie zawiera informacje o rozpoczęciu postępowania selekcyjnego oraz terminie na złożenie ofert.</p> <p>Art. 89. 1. Zmiana rezerwacji częstotliwości nie może polegać na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zwiększeniu zasobów częstotliwości pozostających w dyspozycji podmiotu, wyrażonych w MHz; 2) zamianie zasobów częstotliwości na inne zasoby, chyba że jest ona dokonywana na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 9 lub ust. 6; 3) rozszerzeniu obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości.
Art. 55 ust. 6	6. W przypadku gdy należy ograniczyć przyznawanie praw użytkowania widma radiowego, państwa członkowskie przyznają takie prawa według kryteriów selekcji i procedury selekcyjnej, które muszą być obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne oraz proporcjonalne. Każde takie kryterium selekcji musi przyznawać odpowiednią wagę celom i wymaganiom określonym w art. 3, 4, 28 i 45.	T	<p>Art. 117 -126</p>	<p>Art. 117. 1. Kryteriami oceny ofert w przetargu są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zachowanie warunków konkurencji; 2) wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika przetargu; 3) inne niż określone w pkt 1 i 2 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji. <p>2. Prezes UKE spośród kryteriów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wskazuje w dokumentacji najistotniejsze kryterium oceny ofert w przetargu, mając na uwadze cele polityki regulacyjnej i stan konkurencji na rynku.</p> <p>3. Kryterium oceny ofert w aukcji jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika aukcji.</p> <p>4. Kryteriami oceny ofert w konkursie są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zachowanie warunków konkurencji; 2) inne niż określone w pkt 1 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji. <p>5. W przypadku określenia w dokumentacji konkursowej więcej niż jednego kryterium oceny ofert, Prezes UKE wskazuje najistotniejsze kryterium oceny ofert, mając na uwadze cele polityki regulacyjnej i stan konkurencji na rynku.</p> <p>6. W sprawie zachowania warunków konkurencji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 4 pkt 1, Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.</p> <p>Art. 118. 1. Badanie ofert w postępowaniu selekcyjnym odbywa się w dwóch etapach.</p>

			<p>2. Badanie ofert przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE spośród osób będących pracownikami UKE oraz posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia postępowania selekcyjnego.</p> <p>Art. 119. Po zadeklarowaniu kwoty pierwszego postąpienia uczestnik aukcji nie może wycofać oferty.</p> <p>Art. 120. 1. Wyniki postępowania selekcyjnego Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE, w formie listy albo list uczestników tego postępowania, którzy spełnili warunki uczestnictwa oraz osiągnęli minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało ono określone w dokumentacji, uszeregowanych w kolejności według malejącej liczby uzyskanych punktów.</p> <p>2. Podmiotem wyłonionym, o którym mowa w art. 104 ust. 3, jest uczestnik postępowania selekcyjnego, który:</p> <ol style="list-style-type: none">1) spełnił warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym;2) osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało ono określone w dokumentacji;3) na liście, o której mowa w ust. 1, zajął najwyższą pozycję, a w przypadku gdy zgodnie z dokumentacją lista dotyczy więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości – pozycję nie niższą niż liczba tych rezerwacji. <p>3. W przypadku rezygnacji podmiotu wyłonionego z rezerwacji częstotliwości lub wystąpienia po stronie podmiotu wyłonionego okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 lub art. 100 ust. 1, zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, podmiotem wyłonionym staje się uczestnik postępowania selekcyjnego zajmujący kolejną pozycję na liście, o której mowa w ust. 1, i spełniający warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2.</p> <p>Art. 121. 1. Po ogłoszeniu wyników postępowania selekcyjnego Prezes UKE niezwłocznie, z urzędu, wszczyna postępowanie w sprawie rezerwacji częstotliwości.</p> <p>2. Prezes UKE dokonuje, w drodze decyzji, rezerwacji częstotliwości na rzecz podmiotu albo podmiotów wyłonionych w drodze postępowania selekcyjnego, o ile nie zachodzi żadna z przesłanek, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 3 oraz art. 100 ust. 1 pkt 1, 3 i 6. Stroną postępowania jest podmiot wyłoniony w drodze postępowania selekcyjnego, a w przypadku, o którym mowa w art. 65, również podmiot alternatywnie wykorzystujący częstotliwości. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>3. Jeżeli przedmiotem postępowania selekcyjnego była więcej niż jedna rezerwacja częstotliwości, Prezes UKE może wszcząć i prowadzić jedno postępowanie dla więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości. W takim</p>
--	--	--	---

			<p>przypadku Prezes UKE wydaje odrębne decyzje dla każdej z rezerwacji częstotliwości.</p> <p>Art. 122. 1. Prezes UKE uznaje, w drodze decyzji, postępowanie selekcyjne za nierozstrzygnięte:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jeżeli żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym lub nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego, jeżeli zostało określone w dokumentacji; 2) w przypadku gdy w sytuacji, o której mowa w art. 120 ust. 3, nie ma innych uczestników; w przypadku postępowania selekcyjnego, które dotyczyło różnych rezerwacji częstotliwości, uznanie tego postępowania za nierozstrzygnięte odnosi się tylko do rezerwacji częstotliwości, dla której na liście nie ma innych uczestników. <p>2. Postępowanie selekcyjne jest nierozstrzygnięte, jeżeli w terminie wskazanym w ogłoszeniu o wszczęciu postępowania selekcyjnego żaden podmiot nie przystąpił do tego postępowania. Informacja w tej sprawie jest udostępniana na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>Art. 123. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek uczestnika postępowania selekcyjnego złożony w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia wyników tego postępowania lub z urzędu, unieważnia postępowanie, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa lub interesy jego uczestników.</p> <p>2. Uczestnikowi postępowania selekcyjnego od decyzji w sprawie unieważnienia tego postępowania, przysługuje wniosek do Prezesa UKE o ponowne rozpatrzenie sprawy, a po wyczerpaniu tego trybu – skarga do sądu administracyjnego.</p> <p>3. Uczestnikowi postępowania selekcyjnego nie przysługuje inny tryb kontroli rozstrzygnięć podejmowanych w postępowaniu selekcyjnym niż określony w ust. 1 i 2.</p> <p>Art. 124. 1. Po unieważnieniu postępowania selekcyjnego, jeżeli jest możliwe usunięcie w ten sposób naruszeń przepisów prawa lub interesów jego uczestników, które stanowiły przyczynę unieważnienia tego postępowania, Prezes UKE przeprowadza czynności niezbędne do usunięcia tych naruszeń.</p> <p>2. Czynności, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w oparciu o warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym, wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, oraz kryteria oceny ofert, określone przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego w dokumentacji; 2) w stosunku do ofert złożonych w terminie przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego.
--	--	--	--

			<p>3. W przypadku gdy istnieje potrzeba przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE ocenia ofertę i w przypadku przetargu lub konkursu w sprawie zachowania warunków konkurencji zasięga opinii Prezesa UOKiK w stosunku do tych ofert.</p> <p>4. Podmiotem wyłoniłym po przeprowadzeniu czynności, o których mowa w ust. 1, nie może zostać podmiot, który został wyłonił przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego i zrezygnował z rezerwacji częstotliwości zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, lub nie uiścił zadeklarowanej opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5.</p> <p>5. W przypadku gdy zgodnie z warunkami postępowania selekcyjnego uczestnik złożył więcej niż jedną ofertę, przepis ust. 4 stosuje się wyłącznie do oferty, w stosunku do której podmiot wyłonił przed unieważnieniem tego postępowania zrezygnował z rezerwacji częstotliwości, zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, lub nie uiścił zadeklarowanej opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5.</p> <p>6. Do czynności, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 123 ust. 1.</p> <p>Art. 125. 1. Zmiana wyników postępowania selekcyjnego będąca konsekwencją unieważnienia tego postępowania stanowi podstawę wznowienia postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości dokonanej po przeprowadzeniu tego postępowania.</p> <p>2. Postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości nie wznowia się, jeżeli od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego upłynęło 10 lat.</p> <p>3. Decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości nie uchyla się, jeżeli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło 10 lat.</p> <p>Art. 126. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowy tryb ogłaszania postępowania selekcyjnego, 2) szczegółowe wymagania co do zawartości dokumentacji, 3) szczegółowe warunki i tryb organizowania, przeprowadzania i zakończenia postępowania selekcyjnego, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) powoływania i pracy komisji przetargowej, komisji aukcyjnej oraz komisji konkursowej, b) sposób wpłaty i zwrotu wadium – w przypadku przetargu oraz aukcji, c) sposób wpłaty i zwrotu depozytu – w przypadku aukcji – kierując się potrzebą zapewnienia obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących żadnego uczestnika warunków postępowania selekcyjnego, przejrzystych warunków podejmowania rozstrzygnięć oraz
--	--	--	---

				<p>zapewniając właściwe poinformowanie podmiotów zainteresowanych uzyskaniem rezerwacji częstotliwości.</p> <p>Art. 89. 1. Zmiana rezerwacji częstotliwości nie może polegać na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zwiększeniu zasobów częstotliwości pozostających w dyspozycji podmiotu, wyrażonych w MHz; 2) zamianie zasobów częstotliwości na inne zasoby, chyba że jest ona dokonywana na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 9 lub ust. 6; 3) rozszerzeniu obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości. <p>2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną.</p>
Art. 55 ust. 7	<p>7. W razie przeprowadzenia procedury selekcji konkurencyjnej lub porównawczej państwa członkowskie mogą przedłużyć maksymalny termin sześciu tygodni, o którym mowa w art. 48 ust. 6 o tyle, o ile jest to niezbędne dla zapewnienia, by procedury były sprawiedliwe, otwarte i przejrzyste dla wszystkich zainteresowanych stron, jednakże nie dłużej niż o okres ośmiu miesięcy, z zastrzeżeniem wszelkich szczególnych harmonogramów ustalonych na podstawie art. 53.</p> <p>Powyższe terminy pozostają bez uszczerbku dla postanowień obowiązujących umów międzynarodowych dotyczących wykorzystania widma radiowego i koordynacji satelitarnej.</p>	T	Art. 107	<p>Art. 107. 1. Postępowanie selekcyjne jest postępowaniem odrębnym od postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości. Do postępowania selekcyjnego nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.</p> <p>2. Termin zakończenia postępowania selekcyjnego nie może być dłuższy niż 8 miesięcy od dnia wpłynięcia wniosku, o którym mowa w art. 104 ust. 2 zdanie pierwsze.</p>
Art. 55 ust. 8	8. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przekazywania praw użytkowania widma radiowego zgodnie z art. 51.	N		
Art. 56	Dostęp do lokalnych sieci radiowych			

Art. 56 ust. 1	<p>1. Właściwe organy zezwalają na zapewnianie dostępu do publicznej sieci łączności elektronicznej za pośrednictwem RLAN, jak również na wykorzystywanie zharmonizowanego widma radiowego w celu zapewnienia takiego dostępu, wyłącznie na warunkach mającego zastosowanie ogólnego zezwolenia odnoszących się do użytkowania widma radiowego, o których mowa w art. 46 ust. 1.</p> <p>W przypadku gdy takie zapewnianie dostępu nie jest częścią działalności gospodarczej lub ma charakter dodatkowy w stosunku do działalności gospodarczej lub usługi publicznej, która nie jest uzależniona od przekazywania sygnałów w tych sieciach, przedsiębiorstwo, organ publiczny lub użytkownik końcowy, którzy zapewniają taki dostęp, nie podlegają ogólnemu zezwoleniu na dostarczanie sieci i usług łączności elektronicznej na podstawie art. 12, obowiązkom dotyczącym praw użytkowników końcowych na podstawie części III tytuł II ani obowiązkowi zapewnienia wzajemnego połączenia ich sieci na podstawie art. 61 ust. 1.</p>	T	Art. 1 ust. 2	Art. 1 ust. 2. Nie stanowi działalności telekomunikacyjnej umożliwianie korzystania z publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej, jeżeli jest to działalność dodatkowa w stosunku do wykonywanej przez podmiot działalności głównej
Art. 56 ust. 2	2. Stosuje się art. 12 dyrektywy 2000/31/WE.	T	Art. 383	<p>Art. 383. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej oraz podmiot umożliwiający korzystanie z dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej, nie odpowiadają za treść komunikatów elektronicznych, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie są inicjatorami przekazu tych komunikatów elektronicznych, 2) nie wybierają odbiorcy tych komunikatów elektronicznych oraz 3) nie wybierają oraz nie przekształcają treści komunikatów elektronicznych. <p>2. Przepis art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną stosuje się odpowiednio.</p>
Art. 56 ust. 3	3. Właściwe organy nie uniemożliwiają podmiotom udostępniającym publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczącym	T	Art. 348	Art. 348. Dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej może być świadczony przez dostawcę usługi dostępu do internetu przy użyciu urządzeń zlokalizowanych u użytkownika

	publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej zapewniania publicznego dostępu do ich sieci za pośrednictwem RLAN, które mogą znajdować się w lokalu użytkownika końcowego, o ile spełnione są warunki ogólnego zezwolenia i uzyskano uprzednią świadomą zgodę użytkownika końcowego.			końcowego, w szczególności: w jego miejscu zamieszkania, siedzibie lub miejscu wykonywania działalności, za jego uprzednią zgodą.
Art. 56 ust. 4	4. Zgodnie w szczególności z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2120 właściwe organy zapewniają, aby podmioty udostępniające publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej nie ograniczały jednostronnie ani nie uniemożliwiały użytkownikom końcowym: <ul style="list-style-type: none"> a) dostępu do wybranych przez siebie RLAN udostępnianych przez osoby trzecie; lub b) zezwalania – na zasadzie wzajemności lub w bardziej powszechny sposób – innym użytkownikom końcowym na dostęp do sieci takich podmiotów poprzez RLAN, w tym w ramach inicjatyw osób trzecich, które grupują i udostępniają publicznie RLAN różnych użytkowników końcowych. 	T	Art. 349 pkt 2	Art. 349. Przedsiębiorca telekomunikacyjny nie może ograniczać ani uniemożliwiać: <ul style="list-style-type: none"> 2) udostępnienia lokalnej sieci radiowej na potrzeby korzystania z dostępu do sieci telekomunikacyjnej na rzecz użytkowników końcowych.
Art. 56 ust. 5	5. Właściwe organy nie ograniczają ani nie uniemożliwiają użytkownikom końcowym zezwalania – na zasadzie wzajemności lub w inny sposób – innym użytkownikom końcowym na dostęp do ich RLAN, w tym w ramach inicjatyw osób trzecich, które grupują i udostępniają publicznie RLAN różnych użytkowników końcowych.	T	Art. 349 pkt 1	Art. 349. Przedsiębiorca telekomunikacyjny nie może ograniczać ani uniemożliwiać: <ul style="list-style-type: none"> 1) korzystania z dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej wybranej przez użytkownika końcowego, w przypadku gdy lokalna sieć radiowa została udostępniona;

Art. 56 ust. 6	<p>6. Właściwe organy nie ograniczają z nieuzasadnionych powodów możliwości zapewniania publicznego dostępu do RLAN:</p> <p>a) organom sektora publicznego lub w przestrzeniach publicznych w pobliżu lokali zajmowanych przez te organy sektora publicznego, gdy takie zapewnianie dostępu ma charakter dodatkowy w stosunku do usług publicznych świadczonych w tym lokalu;</p> <p>b) inicjatywom organizacji pozarządowych lub organów sektora publicznego mającym na celu grupowanie i udostępnienie – na zasadzie wzajemności lub w bardziej powszechny sposób – RLAN różnych użytkowników końcowych, w tym, w stosownych przypadkach, RLAN, do których dostęp publiczny zapewnia się zgodnie z lit. a).</p>	N		
Art. 57	Wdrożenie i eksploatacja punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu			
Art. 57 ust. 1	<p>1. Właściwe organy nie ograniczają z nieuzasadnionych powodów uruchamiania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Państwa członkowskie dążą do zapewnienia, aby wszelkie przepisy dotyczące uruchamiania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu były spójne na szczeblu krajowym. Przepisy te publikuje się przed ich stosowaniem</p> <p>W szczególności właściwe organy nie uzależniają uruchamiania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu mających</p>	T	<p>Art. 5 pkt 2 lit. a-i oraz pkt 3 ustawy wprowadzające j PKE</p>	<p>Art. 5. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376 i 1595 oraz z 2022 r. poz. 32, 655 i 1261) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>2)w art. 39:</p> <p>a)w ust. 1a wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;</p> <p>b)w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p> <p>„W szczególnie uzasadnionych przypadkach lokalizowanie w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam, za zastrzeżeniem ust. 3¹, może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego</p>

	<p>cechy określone na podstawie ust. 2 od jakiegokolwiek indywidualnego pozwolenia w zakresie planowania przestrzennego lub innych indywidualnych uprzednich pozwoleń.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego niniejszego ustępu właściwe organy mogą wymagać zezwoleń na uruchamianie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na budynkach lub w miejscach o wartości architektonicznej, historycznej lub przyrodniczej chronionych zgodnie z prawem krajowym lub, w razie konieczności, ze względów bezpieczeństwa publicznego. Art. 7 dyrektywy 2014/61/UE ma zastosowanie przy przyznawaniu tych zezwoleń.</p>			<p>zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej – zezwolenie nie jest wymagane w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 7, lub w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7a lub w art. 22 ust. 2, 2a, 2c.”</p> <p>c) po ust. 3 dodaje się ust. 3¹–3⁴ w brzmieniu:</p> <p>„3¹. W pasie drogowym mogą być instalowane punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884), zwane dalej „punktami dostępu”, przy czym może to nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej.</p> <p>3². Zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na instalację punktów dostępu wyłącznie, jeżeli ich umieszczenie spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego.</p> <p>3³. Do instalowania w pasie drogowym punktów dostępu nie stosuje się przepisów art. 40 ust. 1 i 3.</p> <p>3⁴. W przypadku gdy umieszczenie w pasie drogowym dotyczy jednocześnie punktów dostępu i innej infrastruktury telekomunikacyjnej, zarządca drogi rozpatruje wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 3¹, łącznie w ramach jednego postępowania administracyjnego i wydaje jedną decyzję administracyjną.”</p> <p>d) ust. 3aa otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3aa. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 3¹ lub 3⁴, lub gdy decyzja, o której mowa w ust. 3, dotyczy lokalizacji w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej, w decyzji tej określa się dodatkowo, czy w okresie 4 lat od jej wydania jest planowana budowa, przebudowa lub remont odcinka drogi, którego dotyczy decyzja, o ile wynika to wprost z uchwały budżetowej jednostki samorządu terytorialnego, wieloletniej prognozy finansowej jednostki samorządu terytorialnego, programu wieloletniego wydanego na podstawie art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, późn. zm.⁵⁾) lub planów, o których mowa w art. 20 pkt 1 lub 2 niniejszej ustawy.”</p> <p>e) po ust. 3aa dodaje się ust. 3ab w brzmieniu:</p>
--	---	--	--	--

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1236, 1535, 1773, 1927, 1981, 2054 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 1079 i 1283.

				<p>„3ab. W decyzji, o której mowa w ust. 3¹ i 3⁴, określa się w szczególności sposób, termin, miejsce i warunki umieszczenia w pasie drogowym punktów dostępu.”,</p> <p>f) ust. 3b otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3b. W przypadku gdy właściwy organ nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 3 lub 3⁴, w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku, a w odniesieniu do infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz decyzji, o której mowa w ust. 3¹ – w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, organ wyższego stopnia, a w przypadku braku takiego organu – organ nadzorujący, wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki.”,</p> <p>g) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Utrzymanie obiektów i urządzeń, o których mowa w ust. 3 i 3¹, należy do ich posiadaczy.”,</p> <p>h) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. Ponowne uruchomienie oraz rekonfiguracja punktów dostępu, w przypadku ich przełożenia przez zarządcę drogi w sytuacjach, o których mowa w ust. 5a, lub w przypadkach uszkodzeń publicznej infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na której są zainstalowane te punkty dostępu, należy do ich posiadaczy, którzy ponoszą koszty ponownego uruchomienia oraz rekonfiguracji punktów dostępu.”,</p> <p>i) ust. 5a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5a. Z zastrzeżeniem art. 32 ust. 3, jeżeli budowa, przebudowa lub remont drogi wymaga przełożenia punktów dostępu lub innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym, koszt tego przełożenia ponosi:</p> <p>1) zarządca drogi – w przypadku przełożenia punktów dostępu gdy nie upłynęły 3 lata, a w przypadku innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym gdy nie upłynęły 4 lata, od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, pod warunkiem zachowania dotychczasowych właściwości użytkowych oraz parametrów technicznych infrastruktury telekomunikacyjnej;</p> <p>3) w art. 40 ust. 12 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„12. Za zajęcie pasa drogowego:</p> <p>1) bez zezwolenia zarządcy drogi lub bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub bez decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴,</p>
--	--	--	--	--

			<p>Art. 36 pkt 12 oraz 32 ustawy wprowadzające j PKE</p>	<p>2) z przekroczeniem terminu zajęcia określonego w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴,</p> <p>3) o powierzchni większej niż określona w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴</p> <p>– zarządca drogi wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 10-krotności opłaty ustalonej zgodnie z ust. 4-6.”.</p> <p>Art. 12. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 r. poz. 88) w art. 29:</p> <p>1) w ust. 4 w pkt 3 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:</p> <p>„e) punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884);”;</p> <p>3) w ust. 8 wyrazy „art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 87 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p> <p>Art. 36. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2410 oraz z 2020 r. poz. 471, 695 i 875) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>12) art. 17 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 17. 1. Operator sieci zapewnia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostęp do infrastruktury technicznej, w tym współkorzystanie z niej, w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów.</p> <p>2. Do dostępu do publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu stosuje się przepisy dotyczące infrastruktury technicznej. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, przepisy dotyczące operatora sieci stosuje się do właściciela lub zarządcy publicznej infrastruktury technicznej.</p>
--	--	--	---	--

			<p>3. Dostęp telekomunikacyjny do infrastruktury technicznej, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) strony umowy postanowią inaczej lub 2) dotyczy on publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.”; <p>Art. 13 ust. wpr. PKE</p> <p>32) w art. 33 ust. 1–3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. W przypadkach innych niż określone w art. 30 ust. 1 i 1a właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić operatorom, użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na umożliwieniu umieszczenia na nich elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, a także ich eksploatacji i konserwacji, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości.</p> <p>2. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) strony umowy o dostępie postanowią inaczej; 2) dotyczy umieszczenia, eksploatacji i konserwacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na nieruchomościach, o których mowa w ust. 1, stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. 2021 r. poz. 1984 oraz z 2022 r. poz. 727). <p>3. Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora, użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, lub jednostkę samorządu terytorialnego wykonującą działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, z wnioskiem o jej zawarcie. Przepis art. 30 ust. 5d stosuje się odpowiednio.”;</p>
Art. 57 ust. 2	2. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych fizyczne i techniczne cechy,	N	

	<p>takie jak maksymalna wielkość, masa i, w stosownych przypadkach, moc nadawania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.</p> <p>Pierwszy taki akt wykonawczy zostanie przyjęty do dnia 30 czerwca 2020 r.</p>			
Art. 57 ust. 3	<p>3. Niniejszy artykuł nie narusza podstawowych wymogów określonych w dyrektywie 2014/53/UE ani systemu wydawania zezwoleń mającego zastosowanie do użytkowania odpowiedniego widma radiowego.</p>	N		
Art. 57 ust. 4	<p>4. Państwa członkowskie, stosując w odpowiednich przypadkach procedury przyjęte zgodnie z dyrektywą 2014/61/UE, zapewniają, aby operatorzy mieli prawo dostępu do każdej zarządzanej przez krajowe, regionalne lub lokalne organy publiczne infrastruktury technicznej, która nadaje się pod względem technicznym do umieszczenia punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub która jest niezbędna do połączenia takich punktów dostępu z siecią szkieletową, w tym wyposażenia ulic, np. latarni, znaków ulicznych, sygnalizacji świetlnej, billboardów, przystanków autobusowych i tramwajowych oraz stacji metra. Organy publiczne spełniają wszystkie uzasadnione wnioski o dostęp na uczciwych, rozsądnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunkach, które są podawane do wiadomości w pojedynczym punkcie informacyjnym.</p>	T	<p>Art. 5 pkt 2 lit. a-i, pkt 3 ustawy wprowadzające j PKE</p>	<p>Art. 6. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376 i 1595 oraz z 2022 r. poz. 32, 655 i 1261) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>2) w art. 39:</p> <p>a) w ust. 1a wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;</p> <p>b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p> <p>„W szczególnie uzasadnionych przypadkach lokalizowanie w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam, z zastrzeżeniem ust. 3¹, może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej – zezwolenie nie jest wymagane w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 7, lub w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7a lub w art. 22 ust. 2, 2a, 2c.”;</p> <p>c) po ust. 3 dodaje się ust. 3¹–3⁴ w brzmieniu:</p> <p>„3¹. W pasie drogowym mogą być instalowane punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884), zwane dalej „punktami</p>

				<p>dostępu”, przy czym może to nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej.</p> <p>3². Zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na instalację punktów dostępu wyłącznie, jeżeli ich umieszczenie spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego.</p> <p>3³. Do instalowania w pasie drogowym punktów dostępu nie stosuje się przepisów art. 40 ust. 1 i 3.</p> <p>3⁴. W przypadku gdy umieszczenie w pasie drogowym dotyczy jednocześnie punktów dostępu i innej infrastruktury telekomunikacyjnej, zarządca drogi rozpatruje wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 3¹, łącznie w ramach jednego postępowania administracyjnego i wydaje jedną decyzję administracyjną.”</p> <p>d)ust. 3aa otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3aa. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 3¹ lub 3⁴, lub gdy decyzja, o której mowa w ust. 3, dotyczy lokalizacji w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej, w decyzji tej określa się dodatkowo, czy w okresie 4 lat od jej wydania jest planowana budowa, przebudowa lub remont odcinka drogi, którego dotyczy decyzja, o ile wynika to wprost z uchwały budżetowej jednostki samorządu terytorialnego, wieloletniej prognozy finansowej jednostki samorządu terytorialnego, programu wieloletniego wydanego na podstawie art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, późn. zm.⁶⁾) lub planów, o których mowa w art. 20 pkt 1 lub 2 niniejszej ustawy.”</p> <p>e)po ust. 3aa dodaje się ust. 3ab w brzmieniu:</p> <p>„3ab. W decyzji, o której mowa w ust. 3¹ i 3⁴, określa się w szczególności sposób, termin, miejsce i warunki umieszczenia w pasie drogowym punktów dostępu.”</p> <p>f) ust. 3b otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3b. W przypadku gdy właściwy organ nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 3 lub 3⁴, w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku, a w odniesieniu do infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz decyzji, o której mowa w ust. 3¹ – w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, organ wyższego stopnia, a w przypadku braku takiego organu – organ nadzorujący, wymierza</p>
--	--	--	--	--

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1236, 1535, 1773, 1927, 1981, 2054 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 1079 i 1283.

			<p>temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki.”,</p> <p>g)ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Utrzymanie obiektów i urządzeń, o których mowa w ust. 3 i 3¹, należy do ich posiadaczy.”,</p> <p>h)po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. Ponowne uruchomienie oraz rekonfiguracja punktów dostępu, w przypadku ich przełożenia przez zarządcę drogi w sytuacjach, o których mowa w ust. 5a, lub w przypadkach uszkodzeń publicznej infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na której są zainstalowane te punkty dostępu, należy do ich posiadaczy, którzy ponoszą koszty ponownego uruchomienia oraz rekonfiguracji punktów dostępu.”,</p> <p>i) ust. 5a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5a. Z zastrzeżeniem art. 32 ust. 3, jeżeli budowa, przebudowa lub remont drogi wymaga przełożenia punktów dostępu lub innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym, koszt tego przełożenia ponosi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1)zarządca drogi – w przypadku przełożenia punktów dostępu gdy nie upłynęły 3 lata, a w przypadku innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym gdy nie upłynęły 4 lata, od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, pod warunkiem zachowania dotychczasowych właściwości użytkowych oraz parametrów technicznych infrastruktury telekomunikacyjnej; 2)właściciel infrastruktury telekomunikacyjnej – w przypadku gdy: <ol style="list-style-type: none"> a)upłynęły 4 lata, a w przypadku przełożenia punktów dostępu 3 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, b)na żądanie właściciela wprowadzono ulepszenia w infrastrukturze telekomunikacyjnej, c)infrastruktura telekomunikacyjna lub punkty dostępu zostały zlokalizowane w pasie drogowym, mimo że zarządca drogi zawarł w decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, informację o planowanej w okresie 4 lat budowie, przebudowie lub remoncie odcinka drogi, którego dotyczy ta decyzja.”, 3) w art. 40 ust. 12 otrzymuje brzmienie: <p>„12. Za zajęcie pasa drogowego:</p>
--	--	--	--

			<p>Art. 36 pkt 2 lit a tire czwarte i 12 ustawy wprowadzające j PKE</p>	<p>1) bez zezwolenia zarządcy drogi lub bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub bez decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴,</p> <p>2) z przekroczeniem terminu zajęcia określonego w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴,</p> <p>3) o powierzchni większej niż określona w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴ – zarządca drogi wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 10-krotności opłaty ustalonej zgodnie z ust. 4-6.”.</p> <p>Art. 36. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>12) publiczna infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną w przestrzeni publicznej, będącą własnością albo w zarządzie jednostek samorządu terytorialnego, jednostek organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego, państwowych osób prawnych, innych państwowych jednostek organizacyjnych oraz podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej z choćby częściowym udziałem Skarbu Państwa w strukturze własnościowej, nadającą się pod względem technicznym do umieszczenia w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub niezbędną do połączenia takich punktów z siecią telekomunikacyjną, w szczególności: latarnie, konstrukcje wsporcze znaków drogowych, konstrukcje wsporcze sygnalizatorów świetlnych, konstrukcje wsporcze urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, tablice i urządzenia reklamowe, a także przystanki kolejowe, autobusowe i tramwajowe oraz stacje kolejowe i metra;12)</p> <p>13) art. 17 otrzymuje brzmienie:</p>
--	--	--	--	--

				<p>„Art. 17. 1. Operator sieci zapewnia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostęp do infrastruktury technicznej, w tym współkorzystanie z niej, w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów.</p> <p>2. Do dostępu do publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu stosuje się przepisy dotyczące infrastruktury technicznej. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, przepisy dotyczące operatora sieci stosuje się do właściciela lub zarządcy publicznej infrastruktury technicznej.</p> <p>3. Dostęp telekomunikacyjny do infrastruktury technicznej, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) strony umowy postanowią inaczej lub 2) dotyczy on publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczania w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.”; 32) w art. 33 ust. 1–3 otrzymują brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „1. W przypadkach innych niż określone w art. 30 ust. 1 i 1a właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić operatorom, użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na umożliwieniu umieszczenia na nich elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, a także ich eksploatacji i konserwacji, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości. 2. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że: <ol style="list-style-type: none"> 1) strony umowy o dostępie postanowią inaczej; 2) dotyczy umieszczenia, eksploatacji i konserwacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na nieruchomościach, o których mowa w ust. 1, stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. 2021 r. poz. 1984 oraz z 2022 r. poz. 727).
--	--	--	--	--

				3. Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora, użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, lub jednostkę samorządu terytorialnego wykonującą działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, z wnioskiem o jej zawarcie. Przepis art. 30 ust. 5d stosuje się odpowiednio.”;
Art. 57 ust. 5	5. Bez uszczerbku dla wszelkich umów handlowych uruchamianie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu nie podlega żadnym opłatom niebędącym opłatami administracyjnymi zgodnie z art. 16.	T	Jw. Art. 17 ust. 2 pkt 2 ustawy o wspiera niu rozwoju usług i sieci telekom unikacy jnych	Art. 17 ust. 2 pkt 2 Dostęp telekomunikacyjny do infrastruktury technicznej, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że: 1) strony umowy postanowią inaczej lub 2) dotyczy on publicznej infrastruktury technicznej w celu umieszczenia w niej lub na niej punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.”;
Art. 58	Regulacje techniczne dotyczące pól elektromagnetycznych Procedury ustanowione w dyrektywie (UE) 2015/1535 stosuje się w odniesieniu do każdego planowanego przez państwo członkowskie środka, który w odniesieniu do pól elektromagnetycznych nakładałby wymogi inne niż wymogi przewidziane w zaleceniu nr 1999/519/WE.	N	Art. 169 ust. 3	3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny z państwa członkowskiego będący stroną negocjacji umowy o dostępie nie jest obowiązany do dokonania wpisu do rejestru PT, jeżeli nie wykonuje działalności telekomunikacyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
Art. 59	Ogólne ramy dotyczące dostępu i wzajemnych połączeń			
Art. 59 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by nie istniały ograniczenia, które utrudniałyby przedsiębiorstwom w tym samym państwie członkowskim albo w różnych państwach	T	Art. 169 ust. 3	3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny z państwa członkowskiego będący stroną negocjacji umowy o dostępie nie jest obowiązany do dokonania wpisu do rejestru PT, jeżeli nie wykonuje działalności telekomunikacyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

	członkowskich prowadzenie pomiędzy sobą negocjacji w sprawie umów o technicznych i handlowych warunkach dotyczących dostępu lub wzajemnych połączeń, zgodnie z prawem Unii. Przedsiębiorstwo ubiegające się o dostęp albo wzajemne połączenia nie musi mieć zezwolenia na prowadzenie działalności w państwie członkowskim, w którym ubiega się o dostęp albo wzajemne połączenia, jeżeli nie świadczy usług i nie obsługuje sieci w tym państwie członkowskim.			
Art. 59 ust. 2	2. Nie naruszając przepisów art. 114, państwa członkowskie nie mogą utrzymywać w mocy prawnych czy administracyjnych środków, które nakładałyby na przedsiębiorstwa zapewniające dostęp albo wzajemne połączenia wymóg oferowania różnych warunków różnym przedsiębiorstwom w odniesieniu do równoważnych usług lub środki nakładające obowiązki, które nie są związane z faktycznie świadczonymi usługami związanymi z dostępem i wzajemnymi połączeniami, bez uszczerbku dla wymogów określonych w załączniku I.	N		
Art. 60	Prawa i obowiązki przedsiębiorstw			
Art. 60 ust. 1	1. Operatorzy publicznych sieci łączności elektronicznej mają prawo, a na wniosek innego przedsiębiorstwa uprawnionego do wystąpienia z takim wnioskiem na podstawie art. 15 – obowiązek negocjowania wzajemnych połączeń w celu świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, aby zapewnić świadczenie usług i ich interoperacyjność w obrębie całej Unii. Operatorzy zapewniają dostęp i wzajemne połączenia innym przedsiębiorstwom na warunkach zgodnych z obowiązkami	T	Art. 169 ust. 1; art. 170	Art. 169. 1. Strony negocjujące umowę o dostępie uwzględniają nałożone na nie obowiązki ustawowe, a także nałożone na nie obowiązki dostępowe symetryczne oraz obowiązki regulacyjne. Art. 170. 1. Na potrzeby zapewnienia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i ich interoperacyjności w obrębie całej Unii Europejskiej, operator jest obowiązany do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci i interoperacyjności usług na wniosek innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. 2. Operator jest obowiązany, na uzasadniony wniosek użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1

	nałożonymi przez krajowy organ regulacyjny zgodnie z art. 61, 62 i 68.			
Art. 60 ust. 2	2. Nie naruszając art. 21, państwa członkowskie wymagają, by przedsiębiorstwa, które otrzymują od innych przedsiębiorstw informacje przed negocjacjami w sprawie zawarcia porozumień o dostępie albo wzajemnych połączeniach, w ich trakcie albo po ich zakończeniu, używały tych informacji wyłącznie w celach, w jakich je otrzymały, oraz by zachowały przekazywane lub zachowywane informacje w poufności. Takie przedsiębiorstwa nie mogą przekazywać otrzymanych informacji innym stronom, a w szczególności innym oddziałom, jednostkom zależnym lub partnerom, którym mogłyby one zapewnić przewagę konkurencyjną.	T	Art. 169 ust. 2	2. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami umowy o dostępie mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, także po zakończeniu negocjacji.
Art. 60 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że negocjacje powinny być prowadzone za pośrednictwem neutralnych pośredników, gdy wymagają tego warunki konkurencji.	N		
Art. 61	Prawa i zakres odpowiedzialności krajowych organów regulacyjnych i innych właściwych organów w zakresie dostępu i wzajemnych połączeń			
Art. 61 ust. 1	1. Dla realizacji celów określonych w art. 3 krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy w przypadku akapitu pierwszego lit. b) i c) ust. 2 niniejszego artykułu wspierają, a w stosownych przypadkach zapewniają – zgodnie z niniejszą dyrektywą – odpowiedni dostęp i wzajemne połączenia oraz interoperacyjność usług, wykonując swoje zadania w taki sposób, aby promować wydajność, zrównoważoną konkurencję, realizację sieci o bardzo dużej przepustowości,	T (w zakresie akapitu 1) N (w zakresie akapitu 2)	Art. 407 ust. 2	Art. 407 2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności: 1) wspieranie konkurencji, w tym konkurencji opartej na infrastrukturze, w zakresie świadczenia usług komunikacji elektronicznej, dostarczania sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, w tym: a) zapewnienie użytkownikom, w tym użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami, osiągnięcia maksymalnych korzyści w zakresie cen oraz różnorodności i jakości usług, niezależnie od lokalizacji użytkownika końcowego lub dostawcy usług,

	<p>efektywne inwestycje i innowacje oraz zapewnić maksymalne korzyści użytkownikom końcowym.</p> <p>Organy te zapewniają wytyczne i podają do publicznej wiadomości odpowiednie procedury pozwalające uzyskać dostęp oraz wzajemne połączenia, aby zapewnić małym i średnim przedsiębiorstwom oraz operatorom o ograniczonym zasięgu geograficznym możliwość czerpania korzyści z nałożonych obowiązków.</p>			<ul style="list-style-type: none"> b) zapobieganie zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku komunikacji elektronicznej, w tym przez nakładanie obowiązków regulacyjnych tylko w zakresie koniecznym do zagwarantowania skutecznej i równoważnej konkurencji w interesie użytkowników końcowych oraz zmianę lub uchYLENIE nałożonych obowiązków regulacyjnych w sytuacji, gdy warunek ten jest spełniony, c) efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych, d) zapewnienie przewidywalności regulacyjnej, e) uwzględnienie ryzyka inwestycyjnego; <p>2) wspieranie rozwoju rynku wewnętrznego, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) usuwanie istniejących barier na rynku komunikacji elektronicznej, b) wspieranie tworzenia i rozwoju transeuropejskich sieci oraz interoperacyjności usług ogólnoeuropejskich, c) zapewnienie równego traktowania oraz niedyskryminacji przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, d) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich, BEREC i Komisją Europejską, w celu spójnego wdrażania i stosowania przepisów, e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wnioski - także z Parlamentem Europejskim i Radą, w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> - planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości oraz unikania szkodliwych zakłóceń oraz - promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej; <p>3) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dążenie do zapewnienia pokrycia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem bezprzewodowej komunikacji szerokopasmowej o wysokiej jakości, w tym wysokiej prędkości transmisji danych, a także objęcia nią głównych szlaków transportowych, b) ułatwianie szybkiego rozwoju nowych technologii komunikacji bezprzewodowej i jej zastosowań,
--	--	--	--	--

				<ul style="list-style-type: none"> c) promowanie długoterminowych inwestycji przez zapewnienie przewidywalności i spójności podczas dokonywania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości, dokonywania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres lub ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją, d) promowanie współużytkowania częstotliwości do podobnych lub różnych zastosowań częstotliwości zgodnie z przepisami prawa konkurencji, e) dążenie do spójności i przewidywalności w Unii Europejskiej, w zakresie dokonywania rezerwacji częstotliwości w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz), f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami; <p>4) zachęcanie do inwestowania w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz korzystania z tych sieci;</p> <p>5) promocję interesów obywateli Unii Europejskiej, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zapewnienie wszystkim obywatelom dostępu do usługi powszechnej, b) zapewnienie ochrony konsumenta w jego relacjach z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, w szczególności ustanawiając proste i niedrogie procedury rozwiązywania sporów przed organem niezależnym od stron występujących w danym sporze, c) przyczynianie się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony danych osobowych, d) udostępnianie informacji dotyczących ustanawiania cen i warunków świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, e) identyfikację potrzeb określonych grup społecznych, w szczególności użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz ze szczególnymi potrzebami społecznymi, f) zapewnienie bezpieczeństwa publicznej sieci telekomunikacyjnej, g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracji w obrębie Unii Europejskiej oraz upowszechnianie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi,
--	--	--	--	---

				<p>h) wspieranie pełnego korzystania przez użytkowników końcowych z informacji oraz możliwości ich rozpowszechniania oraz korzystania z dowolnych aplikacji i usług;</p> <p>6) realizację polityki w zakresie wolności wypowiedzi i informacji, promowania różnorodności kulturowej i językowej, jak również pluralizmu mediów;</p> <p>7) zagwarantowanie neutralności technologicznej.</p>
Art. 61 ust. 2	<p>2. W szczególności i bez uszczerbku dla środków, które mogłyby zostać podjęte w stosunku do przedsiębiorstw wyznaczonych jako posiadających znaczącą pozycję rynkową zgodnie z art. 68, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą w przypadku lit. b) i c) niniejszego akapitu nakładać:</p> <p>a) w granicach tego, co niezbędne dla zapewnienia możliwości połączenia typu koniec–koniec, obowiązki na przedsiębiorstwa, które podlegają ogólnemu zezwoleniu i które kontrolują dostęp do użytkowników końcowych, w tym, w uzasadnionym przypadku, obowiązek wzajemnych połączeń ich sieci w sytuacji, kiedy nie zostało to jeszcze zrealizowane;</p> <p>b) w uzasadnionych przypadkach i w niezbędnym zakresie na przedsiębiorstwa podlegające ogólnemu zezwoleniu i kontrolujące dostęp do użytkowników końcowych – obowiązek zapewnienia interoperacyjności swoich usług;</p> <p>c) w uzasadnionych przypadkach gdy łączność typu koniec–koniec między</p>	T	<p>Art. 179 ust. 1 pkt 1 i 2, ust. 2-4 ; art. 2 pkt 9 i 16</p>	<p>Art. 179. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na:</p> <p>1) przedsiębiorcę telekomunikacyjnego – obowiązki niezbędne dla zapewnienia łączności z użytkownikiem końcowym, w tym:</p> <p>a) obowiązek połączenia sieci, jeżeli takie połączenie nie zostało jeszcze zrealizowane, oraz</p> <p>b) obowiązek zapewnienia interoperacyjności usług;</p> <p>2) operatora – obowiązki zapewnienia dostępu do: interfejsu programistycznego aplikacji oraz elektronicznego przewodnika po programach, o ile jest to niezbędne dla korzystania przez użytkowników końcowych z cyfrowych usług radiowych i telewizyjnych oraz związanych z tymi usługami udogodnień, które służą zapewnieniu możliwości zapoznania się z treścią przez osoby z niepełnosprawnościami;</p> <p>2. Prezes UKE może nałożyć obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, na podmiot świadczący usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, które osiągnęły znaczny poziom zasięgu i upowszechnienia wśród użytkowników, wyłącznie w sytuacji, gdy możliwość komunikowania się między użytkownikami końcowymi jest zagrożona ze względu na brak interoperacyjności między usługami komunikacji interpersonalnej oraz takie zagrożenie zostało stwierdzone przez Komisję Europejską.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, charakter i zakres obowiązku, który może zostać nałożony, wynika ze środków wykonawczych Komisji Europejskiej, przyjętych na podstawie art. 61 ust. 2 ppkt (ii) EKŁE.</p> <p>4. Udogodnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stanowią w szczególności:</p> <p>1) napisy dla niesłyszących;</p> <p>2) audiodeskrypcja;</p> <p>3) tłumaczenie na język migowy.</p>

	<p>użytkownikami końcowymi jest zagrożona ze względu na brak interoperacyjności między usługami łączności interpersonalnej i w zakresie, w jakim jest to niezbędne do zapewnienia łączności typu koniec–koniec między użytkownikami końcowymi – obowiązki na odpowiednich dostawców usług łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów, które osiągnęły znaczny poziom zasięgu i upowszechnienie wśród użytkowników, tak aby zapewniły interoperacyjność swoich usług;</p> <p>d) na operatorów, w granicach tego, co jest niezbędne do zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do cyfrowych usług radiowych i telewizyjnych i powiązanych usług uzupełniających, określonych przez państwa członkowskie – obowiązek zapewnienia dostępu do innych urzędzeń, o których mowa w załączniku II część II, na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach.</p> <p>Obowiązki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), mogą zostać wyłącznie nałożone:</p> <p>(i) w zakresie koniecznym do zapewnienia interoperacyjności usług łączności interpersonalnej i mogą obejmować proporcjonalne obowiązki nałożone na dostawców tych usług dotyczących</p>			<p>Art. 2</p> <p>9) elektroniczny przewodnik po programach – środek lub rozwiązanie techniczne stosowane w systemach telewizji cyfrowej, umożliwiające wybór programów, zawierające dodatkowe dane opisujące programy występujące w cyfrowym sygnale telewizyjnym</p> <p>16) interoperacyjność usług – zdolność sieci telekomunikacyjnych oraz odbiorników sygnału telewizyjnego i odbiorników radiofonii cyfrowej, a także aplikacji do efektywnej współpracy w celu zapewnienia wzajemnego dostępu użytkowników do usług świadczonych za ich pomocą;</p>
--	---	--	--	---

	<p>publikowania i zezwalania na wykorzystanie, modyfikowanie i redystrybucję istotnych informacji przez organy i innych dostawców lub obowiązek stosowania lub wdrożenia norm lub specyfikacji wymienionych w art. 39 ust. 1 lub wszelkich innych odnośnych norm europejskich lub międzynarodowych,</p> <p>(ii) w przypadku gdy Komisja – po konsultacji z BEREC i należyтым uwzględnieniu jego opinii – stwierdziła istnienie znacznego zagrożenia dla łączności typu koniec–koniec między użytkownikami końcowymi na terenie całej Unii lub co najmniej trzech państw członkowskich oraz przyjęła środki wykonawcze określające charakter i zakres obowiązków, które mogą zostać nałożone.</p> <p>Akty wykonawcze, o których mowa akapicie drugim ppkt (ii) należy przyjąć zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.</p>			
Art. 61 ust. 3	3. W szczególności i bez uszczerbku dla ust. 1 i ust. 2 krajowe organy regulacyjne mogą – na uzasadniony wniosek – nakładać obowiązki udzielenia dostępu do okablowania i przewodów oraz urządzeń towarzyszących wewnątrz budynków lub na odcinku do pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji określonego przez krajowy organ	T (w zakresie akapitó w 1-3) N (w zakresie	Art. 174 ust. 1-5; art. 178; art. 2 pkt 47	Art. 174. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, a także podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji – z wyjątkiem użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h – na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jest obowiązany zapewnić dostęp do tego okablowania wraz z powiązanymi zasobami, jeżeli powielenie tego okablowania byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne.

<p>regulacyjny, jeżeli punkt ten znajduje się poza budynkiem. Jeżeli powielenie takich elementów sieci byłoby ekonomicznie nieefektywne lub fizycznie niewykonalne, obowiązki w tym zakresie mogą zostać nałożone na dostawców sieci łączności elektronicznej lub na właścicieli takiego okablowania i przewodów oraz urządzeń towarzyszących, którzy nie są dostawcami sieci łączności elektronicznej. Nałożone warunki dostępu mogą obejmować szczegółowe zasady dotyczące dostępu do takich elementów sieci oraz do urządzeń towarzyszących i usług towarzyszących, przejrzystości i niedyskryminacji oraz zasady podziału kosztów dostępu, które w odpowiednich przypadkach powinny uwzględniać czynniki ryzyka.</p> <p>W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny stwierdzi, po uwzględnieniu, w stosownych przypadkach, obowiązków wynikających z jakiegokolwiek analizy rynku właściwego, że obowiązki nałożone zgodnie z akapitem pierwszym w niewystarczającym stopniu przyczynią się do usunięcia wysokich i stałych ekonomicznych lub fizycznych barier dla powielenia, które leżą u podstaw istniejącej lub rozwijającej się na rynku sytuacji ograniczającej korzyści wynikające z konkurencji dla użytkowników końcowych, to może – na uczciwych i rozsądnych warunkach – rozszerzyć obowiązek zapewnienia dostępu o elementy sieci poza pierwszym punktem koncentracji lub dystrybucji, ale wyłącznie do punktu, który uzna za najbliższy użytkowników końcowych i jednocześnie umożliwiający obsługę takiej liczby zakończeń sieci, aby dla efektywnego</p>	<p>akapitu 4)</p>	<p>2. Jeżeli okablowanie wraz z powiązanymi zasobami, o których mowa w ust. 1, stanowi części składowe nieruchomości, do zapewnienia dostępu jest obowiązany właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 30 ust. 4, ust. 5 pkt 5 i ust. 5d ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.</p> <p>4. W przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, a przed złożeniem wniosku w sprawie rozstrzygnięcia sporu przez Prezesa UKE, przepisy art. 30 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz art. 30 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.</p> <p>5. Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z wnioskiem o jej zawarcie.</p> <p>Art. 178. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obszar geograficzny, na którym obowiązek zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 174 ust. 1, przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub 2) podmiot, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych <ul style="list-style-type: none"> – rozszerzony jest o elementy sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami, wykraczające poza punkty dystrybucji znajdujące się najbliżej zakończeń sieci w obiektach budowlanych, ale nie dalej niż do pierwszego punktu dystrybucji, w którym liczba obsługiwanych zakończeń sieci uzasadnia ubieganie się o dostęp przez efektywnie działającego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. <p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może dotyczyć tylko obszaru geograficznego, na którym obowiązek zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 174 ust. 1, nie przyczynia się do wyeliminowania trwałych i wysokich barier inwestycyjnych zagrażających ograniczeniem lub ograniczających korzyści użytkowników końcowych wynikających z konkurencji. Prezes UKE, wydając tę decyzję, bierze pod uwagę nałożone obowiązki regulacyjne.</p> <p>3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 204 ust. 1, umożliwiającego świadczenie każdemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu usług komunikacji elektronicznej użytkownikom
--	--------------------------	--

	<p>wnioskodawcy ubieganie się o dostęp było ekonomicznie uzasadnione. Określając zakres rozszerzenia poza pierwszy punkt koncentracji lub dystrybucji, krajowy organ regulacyjny w jak największym stopniu uwzględnia odpowiednie wytyczne BEREC. Jeżeli jest to uzasadnione ze względów technicznych lub ekonomicznych, krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć obowiązki dotyczące aktywnego lub wirtualnego dostępu.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne nie nakładają na dostawców sieci łączności elektronicznej obowiązków zgodnie z akapitem drugim, w przypadku gdy stwierdzą, że:</p> <p>a) dostawca spełnia kryteria wymienione w art. 80 ust. 1 oraz zapewnia na uczciwych, niedyskryminacyjnych i rozsądnych warunkach realny i podobny alternatywny sposób docierania do użytkowników końcowych poprzez świadczenie dostępu do sieci o bardzo dużej przepustowości, każdemu przedsiębiorcy, na uczciwych, niedyskryminujących i rozsądnych warunkach. Krajowe organy regulacyjne mogą rozszerzyć zakres tego wyłączenia na innych dostawców oferujących dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości na uczciwych, niedyskryminacyjnych i racjonalnych warunkach; lub</p> <p>b) nałożenie obowiązków podważyłoby zasadność realizacji nowej sieci z ekonomicznego lub finansowego</p>		<p>końcowym, przez dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości na niedyskryminujących i rozsądnych warunkach;</p> <p>2) przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, którego skala prowadzonej działalności nie uzasadnia realizacji nowych sieci o bardzo dużej przepustowości, ze względów ekonomicznych lub finansowych.</p> <p>Art. 2 pkt 47</p> <p>47) punkt dystrybucji – fizyczny punkt, w którym możliwe jest zapewnienie dostępu telekomunikacyjnego wymagającego połączenia elementów sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z elementami sieci telekomunikacyjnej lub powiązanymi zasobami znajdującymi się między tym punktem a zakończeniami sieci;</p>
--	---	--	---

	<p>punktu widzenia, w szczególności przez mniejsze lokalne projekty.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od lit. a) akapitu trzeciego krajowe organy regulacyjne mogą nakładać obowiązki na dostawców sieci łączności elektronicznej spełniające kryteria określone w lit. a), w przypadku gdy dana sieć jest finansowana ze środków publicznych.</p> <p>Do dnia 21 grudnia 2020 r. BEREC publikuje wytyczne w celu wspierania spójnego stosowania niniejszego ustępu, określając odpowiednie kryteria służące określeniu:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji; b) punktu, poza pierwszym punktem koncentracji lub dystrybucji, który jest zdolny do zapewnienia obsługi takiej liczby użytkowników końcowych, która umożliwi efektywnemu przedsiębiorstwu pokonanie stwierdzonych istotnych barier dla powielenia; c) które realizowane sieci można uznać za nowe; d) które projekty można uznać za małe; oraz e) które ekonomiczne lub fizyczne przeszkody dla powielania są wysokie i stałe. 			
Art. 61 ust. 4	4. Bez uszczerbku dla ust. 1 i ust. 2 państwa członkowskie zapewniają, aby właściwym organom przysługiwały uprawnienia do nakładania na przedsiębiorstwa, które	T	Art. 180; art. 186	Art. 180. 1. Prezes UKE może, jeżeli taka możliwość została określona w rezerwacji częstotliwości, o której mowa w art. 87 ust. 3, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek:

<p>udostępniają lub otrzymały zezwolenie na dostarczenie sieci łączności elektronicznej, obowiązków w zakresie współdzielenia infrastruktury pasywnej lub obowiązków zawarcia lokalnych umów dostępu do usług roamingu w obu przypadkach, jeżeli jest to bezpośrednio wymagane do lokalnego świadczenia usług, które uzależnione są od wykorzystywania widma radiowego, zgodnie z prawem Unii, i pod warunkiem, że żadnemu przedsiębiorstwu nie zapewniono realnego i podobnego alternatywnego sposobu dostępu do użytkowników końcowych na uczciwych i rozsądnych warunkach. Właściwe organy mogą nakładać takie obowiązki, pod warunkiem że możliwość taka została wyraźnie przewidziana w momencie przyznawania praw do użytkowania widma radiowego i wyłącznie wtedy, gdy jest to uzasadnione ze względu na to, że w dziedzinie podlegającej takim obowiązkom rozmieszczenie na zasadach rynkowych infrastruktury dostarczania sieci lub świadczenia usług, które zależą od wykorzystania widma radiowego, napotyka ekonomiczne lub fizyczne przeszkody nie do pokonania, a zatem dostęp użytkowników końcowych do sieci lub usług jest bardzo niewydolny lub kompletnie go brak. W takich okolicznościach, gdy dostęp i współdzielenie infrastruktury pasywnej nie są same w sobie wystarczające do zaradzenia sytuacji, krajowe organy regulacyjne mogą nakładać obowiązki dotyczące współdzielenia infrastruktury aktywnej.</p> <p>Właściwe organy uwzględniają:</p> <p>a) potrzebę maksymalizacji zasięgu sieci w całej Unii, wzdłuż głównych szlaków transportowych oraz</p>			<ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnienia dostępu do nieaktywnych elementów sieci telekomunikacyjnej i powiązanych zasobów lub 2) zapewnienia dostępu do aktywnych elementów sieci telekomunikacyjnych i usług dodatkowych, o ile nałożenie obowiązku, o którym mowa w pkt 1, byłoby niewystarczające w świetle przesłanek, o których mowa w ust. 3 lub 3) zapewnienia dostępu na potrzeby roamingu lokalnego, o ile nałożenie obowiązku, o którym mowa w pkt 1, byłoby niewystarczające w świetle przesłanek, o których mowa w ust. 3. <p>2. Prezes UKE nakłada obowiązki, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jest to niezbędne do lokalnego świadczenia usług telekomunikacyjnych, które uzależnione są od wykorzystywania częstotliwości; 2) przedsiębiorca telekomunikacyjny nie zapewnia podobnego, alternatywnego dostępu, na uczciwych i rozsądnych warunkach, umożliwiającego dotarcie do użytkowników końcowych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych; 3) dostęp ma być zapewniony na obszarze, na którym trudne do pokonania bariery techniczne lub ekonomiczne ograniczają, ze szkodą dla użytkowników końcowych, możliwość realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości lub świadczenie usług telekomunikacyjnych. <p>3. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE bierze pod uwagę potrzebę wspierania skierowanych do operatorów na danym obszarze zachęt do uruchamiania infrastruktury oraz:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stan konkurencji infrastrukturalnej i usługowej; 2) efektywne wykorzystanie częstotliwości; 3) innowacje technologiczne; 4) techniczną możliwość współużytkowania lub związanych z tym warunków; 5) potrzebę poszerzania obszaru, na którym możliwy jest dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości, w szczególności wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych oraz na obszarach o niższej gęstości zaludnienia; 6) zwiększenie konkurencyjności w zakresie jakości i wyboru usług oferowanych użytkownikom końcowym. <p>Art. 186. 1. Prezes UKE, rozstrzygając spór, o którym mowa w art. 183 ust. 1, o dostęp telekomunikacyjny związany z obowiązkiem, o którym mowa w art. 180 ust. 1, może nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego uprawnionego do tego dostępu obowiązek współużytkowania częstotliwości z</p>
---	--	--	---

	<p>w poszczególnych obszarach geograficznych, a także możliwość znacznego zwiększenia możliwości wyboru oraz podniesienia jakości usług dla użytkowników końcowych;</p> <p>b) wydajne wykorzystanie widma radiowego;</p> <p>c) techniczną wykonalność współużytkowania lub związanych z tym warunków;</p> <p>d) stan konkurencji infrastrukturalnej jak i usługowej;</p> <p>e) innowacje technologiczne;</p> <p>f) nadrzędną potrzebę wspierania skierowanych do operatorów na danym obszarze zachęt do uruchamiania przede wszystkim infrastruktury.</p> <p>W przypadku rozstrzygania sporu właściwe organy mogą nałożyć na beneficjenta obowiązek dotyczący współdzielenia lub dostępu, m.in. obowiązek współdzielenia widma radiowego z operatorem infrastruktury na danym obszarze.</p>			<p>przedsiębiorcą zobowiązanym do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, na określonym obszarze geograficznym, i określić inne warunki takiego współużytkowania.</p> <p>2. Prezes UKE, nakładając obowiązek współużytkowania częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, zapewnia, aby był on obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny.</p> <p>3. Do obowiązku współużytkowania częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, przepis art. 182 stosuje się odpowiednio.</p>
<p>Art. 61 ust. 5</p>	<p>5. Obowiązki i warunki nałożone zgodnie z ust. 1–4 niniejszego artykułu muszą być obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne i muszą być wdrażane zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23, 32 i 33. Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy, które nałożyły takie</p>	<p>T</p>	<p>Art. 177; art. 182</p>	<p>Art. 177. 1. Przez obowiązek dostępowy symetryczny rozumie się obowiązek nakładany przez Prezesa UKE, o którym mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 ust. 1 oraz art. 181.</p> <p>2. Prezes UKE, nakładając obowiązek dostępowy symetryczny, zapewnia, aby był on obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny</p>

	<p>obowiązki i warunki oceniają wyniki obowiązywania tych obowiązków i warunków w terminie pięciu lat od przyjęcia poprzedniego środka przyjętego w stosunku do tych samych przedsiębiorstw oraz ustalają, czy w świetle zmieniających się warunków należałoby je znieść lub zmienić. Organy te informują o wynikach swojej oceny zgodnie procedurami, o których mowa w art. 23, 32 i 33.</p>			<p>Art. 182. 1. Prezes UKE w terminie 5 lat od wydania ostatecznej decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, z wyłączeniem decyzji, o której mowa w art. 181, wydaje z urzędu postanowienie o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przeprowadzeniu postępowania w sprawie przeglądu tej decyzji; 2) braku podstaw do przeprowadzenia postępowania, o którym mowa w pkt 1. <p>2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wydaje, jeżeli zachodzą poważne wątpliwości co do tego, czy przesłanki nałożenia obowiązku są nadal spełnione albo czy w przypadku uchylenia obowiązku nadal byłyby podstawy do jego nałożenia w takim zakresie, jaki przewidywała decyzja.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wydaje decyzję o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) braku podstaw do zmiany lub uchylenia decyzji; 2) zmianie decyzji; 3) uchyleniu decyzji. <p>4. W terminie 5 lat od wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje kolejne postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 albo 2, w sprawie, w której obowiązuje decyzja, o której mowa w ust. 1 lub ust. 3 pkt 1 lub 2. Do postanowienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stosuje się ust. 2 i 3.</p>
<p>Art. 61 ust. 6</p>	<p>6. Na użytek ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, państwa członkowskie zapewniają, aby krajowy organ regulacyjny był uprawniony do interweniowania z własnej inicjatywy, w uzasadnionych przypadkach, w celu zapewnienia przestrzegania celów polityki określonych w art. 3, zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz procedurami, o których mowa w art. 23 i 32.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 182</p>	<p>Art. 182. 1. Prezes UKE w terminie 5 lat od wydania ostatecznej decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, z wyłączeniem decyzji, o której mowa w art. 181, wydaje z urzędu postanowienie o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przeprowadzeniu postępowania w sprawie przeglądu tej decyzji; 2) braku podstaw do przeprowadzenia postępowania, o którym mowa w pkt 1. <p>2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wydaje, jeżeli zachodzą poważne wątpliwości co do tego, czy przesłanki nałożenia obowiązku są nadal spełnione albo czy w przypadku uchylenia obowiązku nadal byłyby podstawy do jego nałożenia w takim zakresie, jaki przewidywała decyzja.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wydaje decyzję o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) braku podstaw do zmiany lub uchylenia decyzji; 2) zmianie decyzji; 3) uchyleniu decyzji.

				4. W terminie 5 lat od wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje kolejne postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 albo 2, w sprawie, w której obowiązuje decyzja, o której mowa w ust. 1 lub ust. 3 pkt 1 lub 2. Do postanowienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stosuje się ust. 2i 3.
Art. 61 ust. 7	7. Do dnia 21 czerwca 2020 r., aby przyczynić się do spójnego określania przez krajowe organy regulacyjne lokalizacji punktów zakończenia sieci, BEREC, po odbyciu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, przyjmie wytyczne w sprawie wspólnych podejść do określania punktu zakończenia sieci w różnych topologiach sieci. Krajowe organy regulacyjne w jak największym stopniu uwzględniają te wytyczne przy określaniu lokalizacji punktów zakończenia sieci.	N (z wyjątkiem zdania ostatniego) T (w zakresie zdania ostatniego)	Art. 4 ust. 3	Art. 4. ust. 3. 3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwany dalej „BEREC”, w ich aktualnym brzmieniu.
Art. 62	Systemy dostępu warunkowego oraz inne urządzenia			
Art. 62 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by warunki określone w załączniku II część I miały zastosowanie w odniesieniu do dostępu warunkowego telewizorów i radiosłuchaczy w Unii do cyfrowych usług telewizyjnych i radiowych, niezależnie od sposobu transmisji.	T	Art. 402 ust. 1 i art. 404 ust. 1, 2 i 3	Art. 402. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny dostarczający system dostępu warunkowego oferuje nadawcom na równych i niedyskryminujących warunkach usługi techniczne umożliwiające odbiór cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych za pomocą dekodatorów zainstalowanych w sieciach lub u abonentów. Art. 404. 1. Posiadacze praw własności przemysłowej obejmujących systemy dostępu warunkowego oraz usługi świadczone za ich pomocą są obowiązani do zawierania umów licencyjnych z producentami odbiorników sygnału telewizyjnego i odbiorników radiofonii cyfrowej na równych i niedyskryminujących warunkach. 2. Postanowienia umów licencyjnych, o których mowa w ust. 1, nie powinny zabraniać, ograniczać ani zniechęcać do umieszczenia w urządzeniach, o których mowa w ust. 1: 1) wspólnego interfejsu pozwalającego na połączenie z innymi systemami dostępu warunkowego, 2) elementów właściwych dla innych systemów dostępu warunkowego, jeżeli licencjobiorca przestrzega warunków gwarantujących

				<p>bezpieczeństwo transakcji dokonywanych przez operatorów systemów dostępu warunkowego</p> <p>– z uwzględnieniem czynników technicznych i ekonomicznych.</p> <p>3. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1 i 2 do umów licencyjnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324).</p>
Art. 62 ust. 2	<p>2. Jeżeli w wyniku dokonanej analizy rynku, przeprowadzonej zgodnie z art. 67 ust. 1 krajowy organ regulacyjny ustali, że jedno lub kilka przedsiębiorstw nie posiada znaczącej pozycji rynkowej na rynku właściwym, może zmienić albo znieść warunki w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23 oraz 32, jednakże wyłącznie w zakresie:</p> <p>a) w jakim taka zmiana lub zniesienie nie naruszyłyby dostępu użytkowników końcowych do programów, kanałów oraz usług radiowych i telewizyjnych określonych zgodnie z art. 114; oraz</p> <p>b) w jakim taka zmiana lub zniesienie nie naruszyłyby perspektyw efektywnej konkurencji na rynkach dla:</p> <p>(i) detalicznych cyfrowych usług radiowych i telewizyjnych; oraz</p> <p>(ii) systemów dostępu warunkowego i innych urzędzeń towarzyszących.</p> <p>Strony, których dotyczy zmiana lub zniesienie danych warunków, powiadamia się o tym z odpowiednim wyprzedzeniem.</p>	T	Art. 403	<p>Art. 403. Po przeprowadzeniu analizy rynku zgodnie z art. 197, Prezes UKE może, w drodze decyzji, znieść w stosunku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego nieposiadającego znaczącej pozycji na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego obowiązek, o którym mowa w art. 402 ust. 1, po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego, o ile uchylenie tego obowiązku nie naruszy:</p> <p>1) dostępu użytkowników końcowych do programów radiofonicznych i telewizyjnych, wynikającego z nałożonego obowiązku transmisji obowiązkowej;</p> <p>2) skutecznej konkurencji na rynku detalicznych usług telewizji cyfrowej i na rynku detalicznych usług radiofonii cyfrowej oraz na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego i rynku powiązanych zasobów</p>

Art. 62 ust. 3	3. Warunki stosowane zgodnie z niniejszym artykułem pozostają bez uszczerbku dla przysługujących państwom członkowskim uprawnień w zakresie nakładania obowiązków w związku z aspektami prezentacyjnymi elektronicznych przewodników po programach oraz podobnych środków prezentacji i nawigacji.	N		
Art. 62 ust. 4	4. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą zezwolić swoim krajowym organom regulacyjnym, możliwie najszybciej po dniu 20 grudnia 2018 r., a następnie regularnie w określonych odstępach czasu, zezwolić na dokonanie przeglądu warunków stosowanych zgodnie z niniejszym artykułem, poprzez przeprowadzenie analizy rynku zgodnie z art. 67 ust. 1 celem określenia, czy należy utrzymać w mocy, zmienić albo znieść stosowane warunki.	N		
Art. 63	Przedsiębiorstwa posiadające znaczącą pozycję rynkową			
Art. 63 ust. 1	1. Jeżeli przepisy niniejszej dyrektywy nakładają na krajowe organy regulacyjne obowiązek ustalenia, czy przedsiębiorstwa posiadają znaczącą pozycję rynkową, zgodnie z procedurą określoną w art. 67, stosuje się przepisy ust. 2 niniejszego artykułu.	N		
Art. 63 ust. 2	2. Uznaje się, że przedsiębiorstwo posiada znaczącą pozycję rynkową, jeżeli samodzielnie lub wspólnie z innymi ma pozycję równoważną pozycji dominującej, mianowicie tak silną pozycję ekonomiczną, że zapewnia mu ona możliwość postępowania według swojego uznania, nie bacząc na innych konkurentów, klientów i, ostatecznie, konsumentów.	T	Art. 206, art. 199 ust. 1 pkt 2, art. 4 ust. 1-2	Art. 206. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zajmuje znaczącą pozycję rynkową, jeżeli na rynku właściwym samodzielnie posiada pozycję ekonomiczną odpowiadającą dominacji w rozumieniu przepisów prawa Unii Europejskiej. 2. Dwóch lub więcej przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmuje kolektywną pozycję znaczącą, jeżeli nawet przy braku powiązań organizacyjnych lub innych związków między nimi posiadają na rynku właściwym pozycję ekonomiczną odpowiadającą dominacji w rozumieniu przepisów prawa Unii Europejskiej.

	Oceniając, czy co najmniej dwa przedsiębiorstwa posiadają dominującą pozycję na rynku, krajowe organy regulacyjne w szczególności postępują zgodnie z przepisami prawa Unii i uwzględniają w jak największym stopniu wytyczne dotyczące analizy rynku i oceny znaczącej pozycji rynkowej, publikowane przez Komisję zgodnie z art. 64.			<p>Art. 199. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu:</p> <p>(...)</p> <p>2) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą</p> <p>Art. 4. 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu.</p> <p>2. W przypadku zaleceń Komisji Europejskiej, które mają na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwanej dalej „EKŁE”, Prezes UKE może odstąpić od stosowania tych zaleceń, powiadamiając o tym Komisję Europejską i uzasadniając swoje stanowisko.</p>
Art. 63 ust. 3	3. Jeżeli przedsiębiorstwo ma znaczącą pozycję na określonym rynku, może także być ono wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na rynku blisko z tym rynkiem związanym, w przypadku gdy powiązania między obydwooma rynkami pozwalają na przeniesienie pozycji rynkowej z określonego rynku na ściśle powiązany rynek, tym samym zwiększając pozycję rynkową danego przedsiębiorstwa. Dlatego też na podstawie art. 69, 70, 71 i 74 na ściśle powiązonym rynku można zastosować środki naprawcze, które mają na celu uniemożliwienie takiego przeniesienia.	T	Art. 207	<p>Art. 207. 1. Przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej zajmującego znaczącą pozycję na rynku właściwym można uznać za zajmującego znaczącą pozycję na innym rynku właściwym, jeżeli powiązania pomiędzy tymi rynkami są tego rodzaju, że umożliwiają przeniesienie siły rynkowej przedsiębiorcy z rynku właściwego na drugi rynek właściwy (rynek powiązany), wzmacniając pozycję tego przedsiębiorcy.</p> <p>2. W celu uniemożliwienia przeniesienia znaczącej pozycji z rynku właściwego na rynek powiązany, Prezes UKE, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, może nałożyć na rynku powiązanim na przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, obowiązki, o których mowa w art. 213–215, art. 216 ust. 1 oraz w art. 220.</p>
Art. 64	Procedura określania i definiowania rynków			
Art. 64 ust. 1	1. Po przeprowadzeniu konsultacji publicznych, w tym konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi, a także po uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC, Komisja przyjmuje zalecenie	N		

	<p>w sprawie właściwych rynków produktów i usług („zalecenie”). Zalecenie określa te rynki produktów i usług sektora łączności elektronicznej, których cechy mogą uzasadnić nałożenie wymogów regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie, bez uszczerbku dla rynków, które mogą zostać zdefiniowane w szczególnych przypadkach na podstawie przepisów prawa konkurencji. Komisja definiuje rynki zgodnie z zasadami prawa konkurencji.</p> <p>Komisja uwzględnia rynki produktów i usług w zaleceniu, jeżeli – w wyniku obserwacji ogólnych tendencji w Unii – stwierdzi, że każde z trzech kryteriów wymienionych w art. 67 ust. 1 jest spełnione.</p> <p>Komisja dokonuje przeglądu zalecenia do dnia 21 grudnia 2020 r. i następnie regularnie po tym dniu.</p>			
Art. 64 ust. 2	<p>2. Po przeprowadzeniu konsultacji z BEREC Komisja publikuje wytyczne dotyczące analizy rynku i oceny znaczącej pozycji rynkowej (zwane dalej „wytycznymi w sprawie znaczącej pozycji rynkowej”), które muszą być zgodne z odpowiednimi przepisami prawa konkurencji. Wytyczne w sprawie znaczącej pozycji rynkowej zawierają wskazówki dla krajowych organów regulacyjnych dotyczące zastosowania koncepcji znaczącej pozycji rynkowej w konkretnym kontekście regulacji ex ante rynków łączności elektronicznej przy uwzględnieniu trzech kryteriów wymienionych w art. 67 ust. 1.</p>	N		
Art. 64 ust. 3	<p>3. Uwzględniając w jak największym stopniu treść zalecenia oraz wytycznych w sprawie znaczącej pozycji rynkowej, krajowe organy regulacyjne definiują – zgodnie z zasadami</p>	T	<p>Art. 199 ust. 1 pkt 1, art. 4</p>	<p>Art. 199. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu:</p> <p>4) określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji, uwzględniając uwarunkowania krajowe, konkurencję w zakresie</p>

	<p>prawa konkurencji – rynki właściwe stosownie do okoliczności krajowych, a w szczególności właściwe rynki geograficzne na swoim terytorium, przy uwzględnieniu między innymi stopnia konkurencji w zakresie infrastruktury na tych obszarach. W stosownych przypadkach krajowe organy regulacyjne uwzględniają również wyniki analizy geograficznej przeprowadzonej zgodnie z art. 22 ust. 1. Organy te postępują zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23 i 32, zanim zdefiniują rynki różne od tych, które zdefiniowano w zaleceniu.</p>		<p>ust. 1-2, art. 30 pkt 7, art. 35</p>	<p>infrastruktury telekomunikacyjnej na danym obszarze i wyniki inwentaryzacji, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w zakresie produktów i usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „rynkiem właściwym”;</p> <p>Art. 30. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach:</p> <p>(...)</p> <p>7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie,</p> <p>(...)</p> <p>– przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”.</p> <p>Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.</p> <p>Art. 4. 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwym największym stopniu, wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu.</p> <p>2. W przypadku zaleceń Komisji Europejskiej, które mają na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwanej dalej „EKŁE”, Prezes UKE może odstąpić od stosowania tych zaleceń, powiadamiając o tym Komisję Europejską i uzasadniając swoje stanowisko.</p>
--	---	--	--	--

Art. 65	Procedura określania rynków ponadnarodowych			
Art. 65 ust. 1	1. Jeżeli Komisja lub przynajmniej dwa krajowe organy regulacyjne wystąpią z uzasadnionym wnioskiem zawierającym stosowne dowody, BEREC przeprowadza analizę potencjalnego rynku ponadnarodowego. Po przeprowadzeniu konsultacji i uwzględnieniu w jak największym stopniu analizy przeprowadzonej przez BEREC, Komisja może przyjąć decyzje określające rynki ponadnarodowe zgodnie z zasadami prawa konkurencji oraz z uwzględnieniem w jak największym stopniu zalecenia i wytycznych w sprawie znaczącej pozycji rynkowej przyjętych zgodnie z art. 64.	T (w zakresie uprawnień krajowego organu regulacyjnego)	art. 198 ust. 1	Art. 198 ust. 1 Art. 198. 1. Prezes UKE może wraz z co najmniej jednym organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego wystąpić do BEREC z uzasadnionym wnioskiem o przeprowadzenie analizy potencjalnego rynku ponadnarodowego obejmującego Unię Europejską lub znaczną jej część i znajdującego się w więcej niż jednym państwie członkowskim.
Art. 65 ust. 2	2. W przypadku rynków ponadnarodowych określonych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu dane krajowe organy regulacyjne wspólnie przeprowadzają analizę rynku, mając przede wszystkim na uwadze treść wytycznych w sprawie znaczącej pozycji rynkowej, a następnie, działając wspólnie, podejmują decyzję dotyczącą nałożenia, utrzymania, zmiany lub uchylecia obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 67 ust. 4. Zainteresowane krajowe organy regulacyjne wspólnie zgłaszają Komisji swoje planowane środki dotyczące analizy rynku oraz wszelkich obowiązków regulacyjnych na podstawie art. 32 i 33. Co najmniej dwa krajowe organy regulacyjne mogą również wspólnie zgłosić swoje planowane środki dotyczące analizy rynku i wszelkich obowiązków regulacyjnych w przypadku niewystępowania rynków ponadnarodowych, jeżeli uznają, że warunki	T	Art. 198 ust. 2-4	Art. 198 ust. 2-4 2. W przypadku rynku właściwego określonego w decyzji Komisji Europejskiej jako rynek ponadnarodowy Prezes UKE przeprowadza wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, jego analizę. 3. Prezes UKE wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, zgłasza Komisji Europejskiej projekty rozstrzygnięć kończących postępowanie, o którym mowa w art. 199 ust. 1. 4. W przypadku rynku właściwego niebędącego rynkiem ponadnarodowym Prezes UKE może wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, zgłosić Komisji Europejskiej projekty rozstrzygnięć kończących postępowanie, o którym mowa w art. 199 ust. 1, o ile uzna wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, że warunki rynkowe występujące na obszarze tych państw są wystarczająco jednorodne.

	rynkowe w ich jurysdykcjach są wystarczająco jednorodne.			
Art. 66	Procedura identyfikacji popytu ponadnarodowego			
Art. 66 ust. 1	<p>1. BEREC przeprowadza analizę popytu ponadnarodowego wśród użytkowników końcowych na produkty i usługi, które są oferowane na terenie Unii na rynku lub rynkach wymienionych w zaleceniu, jeżeli wpłynie do niego od Komisji lub od przynajmniej dwóch zainteresowanych krajowych organów regulacyjnych uzasadniony wniosek zawierający stosowne dowody wskazujące na konieczność rozwiązania poważnego problemu związanego z popytem. BEREC może również przeprowadzić taką analizę, jeżeli wpłynie do niego od uczestnika rynku uzasadniony wniosek zawierający stosowne dowody i BEREC uzna, że istnieje konieczność rozwiązania poważnego problemu związanego z popytem. Analiza BEREC pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich ustaleń stwierdzających istnienie rynków ponadnarodowych zgodnie z art. 65 ust. 1 oraz wszelkich ustaleń stwierdzających istnienie krajowych lub regionalnych rynków geograficznych, dokonanych przez krajowe organy regulacyjne zgodnie z art. 64 ust. 3.</p> <p>Ta analiza popytu ponadnarodowego wśród użytkowników końcowych może obejmować produkty i usługi, które są oferowane na rynkach produktów lub usług, które krajowy organ regulacyjny lub większa liczba tych organów – uwzględniając uwarunkowania krajowe – określiły w różny sposób, pod warunkiem że tymi produktami i usługami</p>	T (w zakresie uprawnień krajowego organu regulacyjnego do złożenia wniosku)	Art. 198 ust. 5	Art. 198 ust. 5 5. W przypadku konieczności rozwiązania poważnego problemu związanego z popytem na produkty lub usługi komunikacji elektronicznej Prezes UKE może wraz z co najmniej jednym organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego złożyć do BEREC uzasadniony wniosek o przeprowadzenie analizy popytu ponadnarodowego na te produkty lub usługi wśród użytkowników końcowych.

	można zastąpić produkty i usługi oferowane na jednym z rynków wymienionych w zaleceniu.			
Art. 66 ust. 2	2. Jeżeli BEREC stwierdzi, że popyt ponadnarodowy wśród użytkowników końcowych istnieje, jest znaczny i nie jest w wystarczającym stopniu zaspokajany przez produkty dostarczane lub usługi świadczone na zasadach komercyjnych lub w trybie regulowanym, BEREC, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wydaje wytyczne dotyczące wspólnych podejść, które krajowe organy regulacyjne powinny stosować, aby zaspokoić stwierdzony popyt ponadnarodowy, w tym, w stosownych przypadkach, przy wprowadzaniu przez nie środków naprawczych zgodnie z art. 68. Krajowe organy regulacyjne uwzględniają w jak największym stopniu te wytyczne przy wykonywaniu swoich zadań regulacyjnych w swojej jurysdykcji. Wytyczne te mogą stanowić podstawę interoperacyjności produktów hurtowego dostępu w całej Unii i mogą zawierać wskazówki dotyczące harmonizacji specyfikacji technicznych produktów hurtowego dostępu zdolnych zaspokoić ten stwierdzony popyt ponadnarodowy.	N (T - w zakresie uwzględnianym przez krajowe organy regulacyjne wytycznych BEREC)	Art. 4 ust. 3	Art. 4 ust. 3 3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwany dalej „BEREC”, w ich aktualnym brzmieniu.
Art. 67	Procedura analizy rynku			
Art. 67 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne ustalają, czy rynek właściwy określony zgodnie z art. 64 ust. 3 jest tego rodzaju, że uzasadnia nałożenie obowiązków regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie. Państwa członkowskie zapewniają, aby analizę przeprowadzano w stosownych przypadkach we współpracy z krajowymi organami	T	Art. 4 ust. 1 i 2, art. 30 pkt 7 i 8, art. 31 ust. 2, art. 35, art.	Art. 197. 1. Prezes UKE przeprowadza analizę rynku w zakresie produktów lub usług komunikacji elektronicznej. Art. 199. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu: 1) określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji, uwzględniając uwarunkowania krajowe, konkurencję w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej na danym obszarze i wyniki inwentaryzacji, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o

	<p>ds. konkurencji. Krajowe organy regulacyjne uwzględniają w jak największym stopniu wytyczne w sprawie znaczącej pozycji rynkowej oraz, przeprowadzając taką analizę, postępują zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23 i 32.</p>		<p>414 ust. 1 pkt 15, art. 199 ust. 1</p>	<p>wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w zakresie produktów i usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „rynkiem właściwym”;</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą; 3) wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, w przypadku stwierdzenia, że na rynku właściwym nie występuje skuteczna konkurencja, oraz nałożenia na tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą obowiązków regulacyjnych; 4) utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku. <p>Art. 30. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: (...)</p> <ol style="list-style-type: none"> 8) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 9) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, <p>(...)</p> <p>- przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwi zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”.</p> <p>Art. 31 ust. 2</p> <p>2. Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”. W sprawach dotyczących rynków transmisji radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania</p>
--	---	--	--	---

	<p>Rynek może być tego rodzaju, że uzasadnia nałożenie obowiązków regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie, jeżeli</p>	T	<p>Art. 199 ust. 2 i 3</p>	<p>konsultacyjnego również Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwanego dalej „Przewodniczącym KRRiT”.</p> <p>Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.</p> <p>Art. 4. 1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu.</p> <p>2. W przypadku zaleceń Komisji Europejskiej, które mają na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej, zwanej dalej „EKŁE”, Prezes UKE może odstąpić od stosowania tych zaleceń, powiadamiając o tym Komisję Europejską i uzasadniając swoje stanowisko.</p> <p>Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności:</p> <p>15) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług komunikacji elektronicznej, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich związków;</p> <p>Art. 199</p> <p>2. Rynek właściwy może podlegać regulacji, gdy spełnione są łącznie następujące kryteria:</p> <p>1) występują trudne do przezwyciężenia i niemające przejściowego charakteru prawne lub ekonomiczne bariery w dostępie do rynku;</p>
--	---	---	-----------------------------------	--

	<p>spełnione są wszystkie następujące trzy kryteria:</p> <p>a) występują trudne do przewyciężenia i niemające przejściowego charakteru bariery strukturalne lub prawno-regulacyjne w dostępie do rynku;</p> <p>b) struktura rynku nie sprzyja osiągnięciu efektywnej konkurencji w odpowiednim horyzoncie czasowym, przy uwzględnieniu stanu konkurencji opartej na infrastrukturze i innych źródeł konkurencji stanowiących przyczynę istnienia barier w dostępie do rynku;</p> <p>c) same przepisy prawa konkurencji są niewystarczające, aby odpowiednio zaradzić stwierdzonym nieprawidłowościom w funkcjonowaniu rynku.</p> <p>W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny przeprowadza analizę rynku, który uwzględniono w zaleceniu, kryteria określone w akapicie drugim lit. a), b) i c) uznaje za spełnione, chyba że ten krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że jedno lub kilka spośród tych kryteriów nie jest spełnionych w konkretnych okolicznościach krajowych.</p>			<p>2) struktura rynku nie sprzyja osiągnięciu efektywnej konkurencji w odpowiednim horyzoncie czasowym, mając na uwadze stan konkurencji, w tym w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;</p> <p>3) przepisy prawa konkurencji są niewystarczające, aby odpowiednio przeciwdziałać stwierdzonym nieprawidłowościom w funkcjonowaniu rynku.</p> <p>3. Kryteria, o których mowa w ust. 2, uznaje się za spełnione w przypadku rynku właściwego wskazanego w zaleceniu Komisji Europejskiej. Prezes UKE może jednak w decyzji, o której mowa w art. 201, stwierdzić, że co najmniej jedno kryterium wskazane w ust. 2 nie jest spełnione.</p>
<p>Art. 67 ust. 2</p>	<p>2. Przeprowadzając analizę wymaganą na podstawie ust. 1, krajowy organ regulacyjny analizuje rozwój sytuacji rynkowej w ujęciu perspektywicznym, przy założeniu braku regulacji wprowadzonej na podstawie niniejszego artykułu na rynku właściwym,</p>	<p>T</p>	<p>Art. 200</p>	<p>Art. 200. Przeprowadzając analizę, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE bada rozwój sytuacji rynkowej w ujęciu perspektywicznym, przy założeniu braku nałożonych obowiązków regulacyjnych na rynku właściwym, z uwzględnieniem wszystkich następujących elementów:</p> <p>1) zmian sytuacji rynkowej mających wpływ na prawdopodobieństwo tego, że sytuacja na rynku właściwym będzie zmierzać w kierunku efektywnej konkurencji;</p>

	<p>z uwzględnieniem wszystkich następujących elementów:</p> <p>a) zmian sytuacji rynkowej mających wpływ na prawdopodobieństwo tego, że sytuacja na rynku właściwym będzie zmierzać w kierunku efektywnej konkurencji;</p> <p>b) wszelkich istotnych źródeł presji konkurencji, na poziomie hurtowym i detalicznym, niezależnie od tego, czy za źródło tej presji uznaje się sieci łączności elektronicznej, usługi łączności elektronicznej czy też inne rodzaje usług lub rozwiązań, które są porównywalne z perspektywy użytkownika końcowego, i niezależnie od tego, czy tego rodzaju presja stanowi element rynku właściwego;</p> <p>c) innych rodzajów regulacji i środków wprowadzonych i wpływających na rynek właściwy lub powiązany rynek detaliczny (powiązane rynki detaliczne) w danym okresie, w tym m.in. obowiązków nałożonych zgodnie z art. 44, 60 i 61;</p> <p>d) obowiązki nałożone na innych rynkach właściwych na podstawie niniejszego artykułu.</p>			<p>2) wszelkich istotnych źródeł presji konkurencji, na poziomie hurtowym i detalicznym, niezależnie od tego, czy za źródło tej presji uznaje się sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej czy też inne rodzaje usług lub rozwiązań, które są porównywalne z perspektywy użytkownika końcowego, i niezależnie od tego, czy tego rodzaju presja stanowi element rynku właściwego;</p> <p>3) innych rodzajów regulacji i środków wprowadzonych i wpływających na rynek właściwy lub detaliczny rynek powiązany w danym okresie, w tym obowiązków, o których mowa w art. 169 ust. 1, art. 174 ust. 1, art. 175 ust. 1, art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 ust. 1 i art. 181 ust. 1;</p> <p>4) obowiązków regulacyjnych nałożonych na innych rynkach właściwych.</p>
Art. 67 ust. 3	3. Jeżeli krajowy organ regulacyjny ustali, że rynek właściwy nie jest takiego rodzaju, że uzasadnia nałożenie obowiązków regulacyjnych zgodnie z procedurą przewidzianą w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu,	T	Art. 201, art. 205	Art. 201. 1. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 199 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym nie występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której: <p>1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 199 ust. 1 pkt 1;</p>

	<p>lub w przypadku niespełnienia warunków określonych w ust. 4 niniejszego artykułu, nie nakłada ani nie utrzymuje żadnych szczegółowych obowiązków regulacyjnych zgodnie z art. 68. W przypadku gdy istnieją już sektorowe obowiązki regulacyjne nałożone zgodnie z art. 68, krajowy organ regulacyjny uchyla te obowiązki nałożone na przedsiębiorstwa na tym rynku właściwym.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby stronom, na które takie uchycenie obowiązków będzie miało wpływ, zapewniono odpowiedni okres uchycenia, określony na podstawie wyważenia konieczności zapewnienia stabilnego procesu transformacji beneficjentom tych obowiązków i użytkownikom końcowym oraz możliwości wyboru dla użytkowników końcowych, oraz aby regulacja nie trwała dłużej, niż jest to konieczne. Określając taki okres uchycenia, krajowe organy regulacyjne mogą ustalić specjalne warunki i okresy uchycenia w odniesieniu do istniejących umów w sprawie dostępu.</p>			<p>2) stwierdza, że na tym rynku właściwym występuje skuteczna konkurencja;</p> <p>3) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli na tym rynku właściwym występował przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, którzy utracili tę pozycję.</p> <p>2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1, określa odpowiedni termin uchycenia obowiązków regulacyjnych, uwzględniający sytuację działających na rynku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz użytkowników końcowych, a także zapewniając tym użytkownikom możliwość wyboru usług. Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, określić szczegółowe warunki i termin uchycenia obowiązków regulacyjnych w odniesieniu do obowiązujących umów o dostępie.</p> <p>Art. 205. 1. Jeżeli przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 202, na tym samym rynku właściwym występował przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, którzy utracili tę pozycję, Prezes UKE, w drodze decyzji, określa termin uchycenia obowiązków regulacyjnych, uwzględniając sytuację działających na rynku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz użytkowników końcowych, a także zapewniając tym użytkownikom możliwość wyboru usług.</p> <p>2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1, może określić szczegółowe warunki i termin uchycenia obowiązków regulacyjnych w odniesieniu do obowiązujących umów o dostępie.</p> <p>3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.</p>
<p>Art. 67 ust. 4</p>	<p>4. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny ustali, że na rynku właściwym uzasadnione jest nałożenie obowiązków regulacyjnych zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, wskazuje on przedsiębiorstwa, które samodzielnie lub wspólnie z innymi posiadają znaczącą pozycję na tym właściwym rynku, zgodnie z art. 63. Krajowy organ regulacyjny nakłada na takie przedsiębiorstwa odpowiednie szczególne obowiązki regulacyjne zgodnie</p>	<p>T</p>	<p>Art. 202</p>	<p>Art. 202. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 199 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której:</p> <p>1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 199 ust. 1 pkt 1;</p> <p>2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz:</p> <p>a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do</p>

	z art. 68 lub utrzymuje lub zmienia już istniejące obowiązki, jeżeli uzna, że w przypadku braku tych obowiązków rezultatem dla użytkowników końcowych nie byłaby skuteczna konkurencja.			<p>problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 407 ust. 2, lub</p> <p>b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają uchycenie tych obowiązków.</p>
Art. 67 ust. 5	<p>5. Środki podjęte zgodnie z ust. 3 i 4 niniejszego artykułu podlegają procedurom, o których mowa w art. 23 i 32. Krajowe organy regulacyjne przeprowadzają analizę rynku właściwego i powiadamiają o odpowiednim planowanym środku zgodnie z art. 32:</p> <p>a) w terminie pięciu lat od przyjęcia poprzedniego środka, jeżeli krajowy organ regulacyjny określił rynek właściwy i ustalił, które przedsiębiorstwa mają znaczącą pozycję rynkową; ten pięcioletni termin może być wydłużony w drodze wyjątku maksymalnie o rok, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny powiadomił Komisję o planowanym wydłużeniu tego terminu, wraz z uzasadnieniem, nie później niż na cztery miesiące przed upływem tego pięcioletniego terminu, a Komisja w ciągu jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia nie wyraziła sprzeciwu;</p> <p>b) w przypadku rynków niezgłoszonych uprzednio Komisji – w terminie trzech lat od przyjęcia zmienionego zalecenia w sprawie rynków właściwych; lub</p>	T	Art. 197 ust. 2-4	<p>Art. 197 ust. 2-4</p> <p>2. Prezes UKE, nie później niż w terminie 5 lat od podjęcia poprzedniego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 3 lub 4, dotyczącego danego rynku właściwego, notyfikuje Komisji Europejskiej projekt rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 199 ust. 1.</p> <p>3. Prezes UKE w przypadku rynków niezgłoszonych wcześniej Komisji Europejskiej, nie później niż w terminie 3 lat od przyjęcia zmienionego zalecenia Komisji Europejskiej, notyfikuje Komisji Europejskiej projekt rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 199 ust. 1.</p> <p>4. Prezes UKE w uzasadnionych przypadkach może zwrócić się do Komisji Europejskiej, nie później niż na 4 miesiące przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, z wnioskiem o przedłużenie tego terminu, o maksymalnie 1 rok. W przypadku niezgłoszenia przez Komisję Europejską sprzeciwu w ciągu miesiąca od wystąpienia z wnioskiem przez Prezesa UKE termin ulega przedłużeniu zgodnie z wnioskiem.</p>

	c) w przypadku państw członkowskich, które niedawno przystąpiły do Unii – w terminie trzech lat od ich przystąpienia.			
Art. 67 ust. 6	6. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny w terminie określonym w ust. 5 niniejszego artykułu stwierdzi, że nie może ukończyć lub że nie zakończył analizy rynku właściwego określonego w zaleceniu, BEREC pomaga mu, na wniosek, zakończyć analizę konkretnego rynku i szczególnych obowiązków, które mają zostać nałożone. Po uzyskaniu takiej pomocy krajowy organ regulacyjny, którego to dotyczy, powiadamia Komisję o planowanym środku zgodnie z art. 32 w ciągu sześciu miesięcy od upływu terminu określonego w ust. 5 niniejszego artykułu.	T	Art. 208	Art. 208. 1. Prezes UKE, w przypadku niedotrzymania terminów, o których mowa w art. 197 ust. 2–4, może wystąpić do BEREC z wnioskiem o konsultację w sprawie analizy wskazanego rynku i utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku. 2. Prezes UKE powiadamia Komisję Europejską o projektowanym rozstrzygnięciu w ciągu 6 miesięcy od uzyskania wyniku konsultacji od BEREC.
Art. 68	Nakładanie, zmiana albo uchylenie obowiązków			
Art. 68 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe organy regulacyjne były upoważnione do nakładania obowiązków, określonych w art. 69–74 oraz 76–81.	T	Dział IV, rozdział I Analiza rynków i nakładanie obowiązków regulacyjnych, art. 199 ust. 4, art. 202, art.	DZIAŁ IV. REGULOWANIE RYNKU KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ ROZDZIAŁ 1 Analiza rynków i nakładanie obowiązków regulacyjnych Art. 199 ust. 4 4. Przez obowiązek regulacyjny rozumie się obowiązek, o którym mowa w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 219 ust. 2, art. 220, art. 222, art. 224 lub art. 231. Art. 202. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 199 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której:

		<p>210, 211 ust. 1, art. 213-215, art. 216, art. 219 ust. 2, art. 220 ust. 1, art. 224 ust. 1, art. 230 ust. 1-6</p>	<p>1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 199 ust. 1 pkt 1;</p> <p>2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 407 ust. 2, lub b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków. <p>Art. 210. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu do infrastruktury technicznej, okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji lub anteny, w tym również niezwiązanych z danym rynkiem właściwym, biorąc pod uwagę, że odmowa zapewnienia tego dostępu uniemożliwiłaby powstanie trwale konkurencyjnego rynku i naruszałaby interes użytkowników końcowych.</p> <p>Art. 211. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu telekomunikacyjnego, w tym użytkowania elementów sieci oraz powiązanych zasobów, w szczególności biorąc pod uwagę poziom konkurencyjności rynku detalicznego i interes użytkowników końcowych.</p> <p>Art. 213. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach, przeprowadzanie testów ekonomicznej odtwarzalności, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na warunkach nie gorszych od stosowanych w ramach własnego</p>
--	--	---	---

				<p>przedsiębiorstwa, lub w stosunkach z podmiotami zależnymi lub innymi podmiotami, z którymi ten przedsiębiorca współpracuje.</p> <p>2. Prezes UKE, nakładając obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może w celu zapewnienia równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nałożyć obowiązek takiego samego traktowania tych przedsiębiorców w zakresie dostępu, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków, umożliwiając konkurencję na rynku detalicznym, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na takich samych warunkach, w tym samym czasie, takiej samej jakości, jak stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa.</p> <p>Art. 214. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek ogłaszania lub udostępniania informacji w sprawach zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dotyczących informacji księgowych, specyfikacji technicznych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, charakterystyki sieci, zasad i warunków świadczenia usług oraz korzystania z sieci, a także opłat.</p> <p>2. Prezes UKE określa w decyzji, o której mowa w ust. 1, stopień uszczegółowienia informacji oraz formę, miejsce i terminy ogłaszania lub udostępniania tych informacji.</p> <p>3. Prezes UKE może żądać od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej dostarczania dokumentów oraz udzielania informacji w celu weryfikacji realizowania obowiązków, o których mowa w ust. 1, art. 213 i art. 220.</p> <p>4. Informacje, o których mowa w ust. 3, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>Art. 215. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych związanych z działalnością w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, zgodnie z przepisami art. 253–258.</p> <p>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej prowadzi rachunkowość regulacyjną zgodnie z instrukcją zatwierdzoną przez Prezesa UKE.</p> <p>Art. 216. 1. Prezes UKE, uwzględniając potrzebę promowania konkurencji oraz długofalowe interesy użytkowników końcowych związane z rozwojem sieci składającej się z elementów światłowodowych, a zwłaszcza sieci o</p>
--	--	--	--	--

				<p>bardzo dużej przepustowości, może, w szczególności w sytuacji, gdy analiza rynku wykazała, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może utrzymywać opłaty na nadmiernie wysokim lub niskim poziomie ze szkodą dla użytkowników końcowych, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, oraz biorąc pod uwagę korzyści związane z istnieniem przewidywalnych i stabilnych opłat, inwestycje dokonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej oraz promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kalkulacji uzasadnionych kosztów świadczenia dostępu telekomunikacyjnego, wskazując sposoby kalkulacji kosztów, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej powinien stosować na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 255, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów oraz stosowania, w oparciu o tę kalkulację, opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, uwzględniających zwrot uzasadnionych kosztów, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, 2) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, 3) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w wysokości określonej przez Prezesa UKE <ul style="list-style-type: none"> – umożliwiając uzyskanie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału z uwzględnieniem ryzyka typowego dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego. <p>2. Prezes UKE w decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wskazuje sposoby ustalania opłat, które będzie stosował w przypadkach, o których mowa w art. 217 ust. 5.</p> <p>3. W decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE wskazuje sposoby weryfikacji i ustalania opłat.</p> <p>4. Prezes UKE może nałożyć obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w sytuacji gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest nakładany na więcej niż jednego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej oraz gdy na powyższych
--	--	--	--	--

			<p>rynkach powinny być stosowane symetryczne opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub</p> <p>2) w wytycznych, wspólnych stanowiskach lub zaleceniach Komisja Europejska lub BEREC wskażą metodę ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, inną od tych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jako najbardziej odpowiednią dla rynku właściwego, na którym przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zajmuje znaczącą pozycję rynkową.</p> <p>5. Prezes UKE przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia:</p> <p>1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej lub</p> <p>2) koszty ponoszone przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, oraz koszty innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej działających na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej.</p> <p>6. Jeżeli Prezes UKE nie może zastosować przepisu ust. 5, przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego stosowane na porównywalnych rynkach konkurencyjnych lub regulowanych.</p> <p>7. W przypadku gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej dokonał inwestycji w budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w szczególności sieci o bardzo dużej przepustowości, i zapewnił skuteczny i niedyskryminujący dostęp telekomunikacyjny do takiej sieci na warunkach konkurencyjnych oraz istnieje konkurencja cenowa na rynku detalicznym odpowiadającym rynkowi hurtowemu, na którym świadczy usługi ten przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, Prezes UKE może nie nakładać obowiązków regulacyjnych, o których mowa w ust. 1, lub może je uchylić.</p> <p>Art. 219.</p> <p>2. W przypadku niewydania aktu delegowanego na podstawie art. 75 ust. 1 EKLE, Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek stosowania opłaty za zakańczanie połączeń głosowych w określonej wysokości.</p> <p>Art. 220. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji</p>
--	--	--	---

			<p>elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, na którego został nałożony obowiązek równego traktowania zgodnie z art. 213, lub wraz z tym obowiązkiem - obowiązek przygotowania i przedstawienia w określonym terminie projektu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym, której zakres, stopień szczegółowości oraz sposób udostępnienia określi w decyzji.</p> <p>Art. 224. 1. Jeżeli nałożone uprzednio obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1 i art. 220, nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych skutecznej konkurencji oraz istnieją na tym rynku lub rynkach trwałe i wysokie bariery konkurencyjne lub rynkowe, Prezes UKE może, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, w zakresie tego rynku hurtowego lub rynków hurtowych, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej świadczącego usługi na rynku lub rynkach hurtowych oraz na odpowiadającym mu rynku detalicznym lub rynkach detalicznych, zwanego dalej „przedsiębiorcą zintegrowanym pionowo”, obowiązek rozdziału funkcjonalnego, polegający na wykonywaniu działalności związanej ze świadczeniem usług hurtowego dostępu telekomunikacyjnego przez wyodrębnioną, działającą niezależnie jednostkę organizacyjną, zwaną dalej „wydzieloną jednostką organizacyjną”, lub przez kilka wydzielonych jednostek organizacyjnych.</p> <p>Art. 230. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, w tym dotychczasowej infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej, polegającej na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) trwałym wycofaniu z eksploatacji sieci miedzianej, 2) zastąpieniu części sieci miedzianej nowymi elementami umożliwiającymi świadczenie usług o wyższych parametrach jakościowych, 3) trwałym wycofaniu lub zastąpieniu infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej <p>– nie później niż w terminie 12 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji, z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) za pomocą której nie są świadczone usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym,
--	--	--	---

				<p>2) w miejsce której został zapewniony alternatywny sposób zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, tym samym użytkownikom końcowym, z wykorzystaniem wyłącznie stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej spełniającej wymagania, o których mowa w art. 2 pkt 57 lit. a</p> <p>– przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z tej infrastruktury nie później niż w terminie 3 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji.</p> <p>3. Do powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, z zastrzeżeniem ust. 4, załącza się jej wykaz oraz przejrzysty harmonogram i warunki migracji z infrastruktury, o której mowa w ust. 1, określające w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) terminy powiadamiania o migracji podmiotów korzystających z tej infrastruktury; 2) alternatywne sposoby zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego umożliwiające świadczenie usług o co najmniej porównywalnej jakości dotychczasowym użytkownikom końcowym. <p>4. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury, o której mowa w ust. 2, załącza się również oświadczenie o spełnieniu warunku wskazanego w ust. 2 pkt 1 lub 2.</p> <p>5. Prezes UKE, w drodze decyzji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zatwierdza powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi; 2) odmawia zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury, jeżeli harmonogram i warunki migracji nie są przejrzyste i nie zapewniają ochrony konkurencji lub nie zapewniają ochrony praw użytkowników końcowych. <p>6. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury, o której mowa w ust. 2, a Prezes UKE nie wyda decyzji lub nie wskaże nowego terminu załatwienia sprawy w formie postanowienia, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia Prezesowi UKE powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi spełniającego wymagania, o których mowa w ust. 2–4, powiadomienie to uznaje się za zatwierdzone w sposób milczący.</p>
--	--	--	--	---

Art. 68 ust. 2	2. Jeżeli w wyniku analizy rynku przeprowadzonej zgodnie z art. 67 dane przedsiębiorstwo zostało wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na danym rynku, krajowe organy regulacyjne nakładają, stosownie do przypadku dowolne spośród obowiązków wymienionych w art. 69–74 i art. 76 i 80. Zgodnie z zasadą proporcjonalności krajowy organ regulacyjny wybiera najmniej interwencyjny sposób podejścia do problemów zidentyfikowanych w analizie rynku.	T	Art. 199 ust. 4, art. 202	<p>Art. 199 ust. 4 4. Przez obowiązek regulacyjny rozumie się obowiązek, o którym mowa w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 219 ust. 2, art. 220, art. 222, art. 224 lub art. 231.</p> <p>Art. 202. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 199 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 199 ust. 1 pkt 1; 2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz: <ol style="list-style-type: none"> a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 407 ust. 2, lub b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają uchYLENIE tych obowiązków.
Art. 68 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne nakładają obowiązki określone w art. 69–74 i art. 76, i 80 wyłącznie na przedsiębiorstwa, które zostały wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Bez uszczerbku dla: <ol style="list-style-type: none"> a) art. 61 i 62; b) art. 44 oraz 17 niniejszej dyrektywy, warunku nr 7 w części D załącznika I, stosowanego na mocy art. 13 ust. 1 niniejszej dyrektywy, oraz art. 97 i 106 niniejszej dyrektywy, a także stosownych przepisów 	T	Art. 202, art. 222, art. 223	<p>Art. 202. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 199 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 199 ust. 1 pkt 1; 2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz: <ol style="list-style-type: none"> a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 407 ust. 2, lub b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku

	<p>dyrektywy 2002/58/WE, które nakładają obowiązki na przedsiębiorstwa inne niż te, które zostały wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową; lub</p> <p>c) zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego,</p> <p>W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny zamierza nałożyć na przedsiębiorstwa wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową obowiązki w odniesieniu do dostępu lub wzajemnych połączeń inne niż ustanowione w art. 69–74 i art. 76 i 80, przedstawia on odpowiedni wniosek Komisji.</p> <p>Komisja w jak największym stopniu uwzględniając opinię BEREC, podejmuje decyzję zezwalającą krajowemu organowi regulacyjnemu na podjęcie takich środków lub uniemożliwiająca mu ich podjęcie.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 118 ust. 3.</p>			<p>właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków.</p> <p>Art. 222. W szczególnych przypadkach Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej inne niż wymienione w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1 i art. 220 obowiązki w zakresie dostępu telekomunikacyjnego..</p> <p>Art. 223. 1. Niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego dotyczącego nałożenia obowiązków, o których mowa w art. 222, innych niż przewidziane w art. 219 ust. 2 lub art. 224 Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tych obowiązków. Do wniosku Prezes UKE dołącza projekty rozstrzygnięć wraz z uzasadnieniem.</p> <p>2. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada obowiązki, o których mowa w art. 222.</p>
<p>Art. 68 ust. 4</p>	<p>4. Obowiązki nałożone zgodnie z niniejszym artykułem muszą:</p> <p>a) opierać się na charakterze problemu stwierdzonego przez krajowy organ regulacyjny w jego analizie rynku, w stosownych przypadkach uwzględniając identyfikację popytu ponadnarodowego na podstawie art. 66;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 30, art. 35, art. 202, art. 223</p>	<p>Art. 202. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 199 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 199 ust. 1 pkt 1; 2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz: <ol style="list-style-type: none"> a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 407 ust. 2, lub

	<p>b) być proporcjonalne z uwzględnieniem, w miarę możliwości, kosztów i korzyści;</p> <p>c) być uzasadnione w świetle celów określonych w art. 3; oraz</p> <p>d) zostać nałożone po przeprowadzeniu konsultacji zgodnie z art. 23 i 32.</p>			<p>b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorca komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków.</p> <p>Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 175 ust. 1, 2) nałożenia, uchylenia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 i art. 181, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 182 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 3, 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 183 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 187, 6) załatwianych w drodze decyzji o której mowa w art. 191 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylenia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylenia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 217 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 221 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 230 ust. 8, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 235, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 257 ust. 1, 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych <ul style="list-style-type: none"> – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”. <p>2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.</p> <p>Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie</p>
--	--	--	--	---

				<p>konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.</p> <p>2. Jednocześnie z przekazaniem Komisji Europejskiej projektów rozstrzygnięć, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane Komisji Europejskiej a następnie udostępnia otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje Komisji Europejskiej. Udostępnieniu nie podlegają informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione.</p> <p>Art. 223. 1. Niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego dotyczącego nałożenia obowiązków, o których mowa w art. 222, innych niż przewidziane w art. 219 ust. 2 lub art. 224 Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tych obowiązków. Do wniosku Prezes UKE dołącza projekty rozstrzygnięć wraz z uzasadnieniem.</p> <p>2. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada obowiązki, o których mowa w art. 222.</p>
Art. 68 ust. 5	5. W związku z koniecznością przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, o których mowa w ust. 3 akapit pierwszy tiret trzecie niniejszego artykułu krajowe organy regulacyjne zawiadamiają Komisję o podjętych przez nie decyzjach w kwestii nakładania, zmiany lub uchylecia obowiązków dotyczących przedsiębiorstw, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 32.	T	Art. 30, art. 35	<p>Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 175 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 i art. 181, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 182 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 3, 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 183 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 187, 6) załatwianych w drodze decyzji o której mowa w art. 191 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 217 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 221 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 230 ust. 8, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 235,

				<p>13) decyzji wydawanej na podstawie art. 257 ust. 1,</p> <p>14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</p> <p>– przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”.</p> <p>2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.</p> <p>Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.</p> <p>2. Jednocześnie z przekazaniem Komisji Europejskiej projektów rozstrzygnięć, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane Komisji Europejskiej a następnie udostępnia otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje Komisji Europejskiej. Udostępnieniu nie podlegają informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione.</p>
Art. 68 ust. 6	<p>6. Krajowe organy regulacyjne uwzględniają wpływ najnowszych zmian sytuacji rynkowej, dotyczących m.in. umów handlowych, w tym umów współinwestycji, mających wpływ na dynamikę konkurencji.</p> <p>Jeżeli te zmiany nie są na tyle istotne, aby wymagały nowej analizy rynku zgodnie z art. 67, krajowy organ regulacyjny ocenia bezzwłocznie, czy należy dokonać przeglądu obowiązków nałożonych na przedsiębiorstwa uznane za posiadające znaczącą pozycję rynkową i zmienić poprzednią decyzję, w tym przez uchylenie obowiązków lub nałożenie nowych obowiązków, aby zapewnić, by te obowiązki nadal spełniały warunki określone w ust. 4 niniejszego artykułu. Tak zmienione</p>	T	<p>Art. 30, art. 35, art. 209</p>	<p>Art. 209. 1. W przypadku zmiany sytuacji rynkowej związanej w szczególności z zawarciem lub rozwiązaniem umów handlowych, w tym umów w zakresie współinwestowania, mających wpływ na konkurencję na rynku telekomunikacyjnym, nieuzasadniającej przeprowadzenia nowej analizy rynku, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie dokonuje oceny w zakresie konieczności dokonania przeglądu nałożonych obowiązków regulacyjnych.</p> <p>2. Prezes UKE, po przeprowadzeniu oceny, o której mowa w ust. 1, może zmienić decyzję, o której mowa w art. 202, przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nałożenie lub zmianę obowiązków regulacyjnych, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 407 ust. 2, lub 2) uchylenie nałożonych obowiązków regulacyjnych, jeżeli warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków. <p>Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach:</p>

	<p>obowiązki mogą zostać nałożone tylko po przeprowadzeniu konsultacji zgodnie z art. 23 i 32.</p>		<ol style="list-style-type: none"> 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 175 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 i art. 181, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 182 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 3, 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 183 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 187, 6) załatwianych w drodze decyzji o której mowa w art. 191 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 217 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 221 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 230 ust. 8, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 235, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 257 ust. 1, 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych <ul style="list-style-type: none"> – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”. <p>2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.</p> <p>Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.</p> <p>2. Jednocześnie z przekazaniem Komisji Europejskiej projektów rozstrzygnięć, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane Komisji Europejskiej a następnie udostępnia otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje Komisji</p>
--	--	--	---

				Europejskiej. Udostępnieniu nie podlegają informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione.
Art. 69	Obowiązek przejrzystości			
Art. 69 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne mogą, zgodnie z art. 68, nałożyć obowiązek przejrzystości w odniesieniu do wzajemnych połączeń lub dostępu, wymagając od przedsiębiorstw podania do publicznej wiadomości określonych informacji, na przykład informacji księgowych, cen, specyfikacji technicznych, danych o sieci i ich spodziewanych zmian a także warunków dostępu i użytkowania, w tym również wszelkich warunków zmieniających dostęp do usług i aplikacji lub korzystanie z nich, w szczególności w odniesieniu do odejścia od dotychczasowej infrastruktury, jeżeli państwa członkowskie dopuszczają takie warunki zgodnie z prawem Unii.	T	Art. 214	<p>Art. 214. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek ogłaszania lub udostępniania informacji w sprawach zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności dotyczących informacji księgowych, specyfikacji technicznych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, charakterystyki sieci, zasad i warunków świadczenia usług oraz korzystania z sieci, a także opłat.</p> <p>2. Prezes UKE określa w decyzji, o której mowa w ust. 1, stopień uszczegółowienia informacji oraz formę, miejsce i terminy ogłaszania lub udostępniania tych informacji.</p> <p>3. Prezes UKE może żądać od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej dostarczania dokumentów oraz udzielania informacji w celu weryfikacji realizowania obowiązków, o których mowa w ust. 1, art. 213 i art. 220.</p> <p>4. Informacje, o których mowa w ust. 3, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.</p>
Art. 69 ust. 2	2. W szczególności, jeżeli dane przedsiębiorstwo podlega obowiązkowi niedyskryminacji, krajowe organy regulacyjne mogą zobowiązać to przedsiębiorstwo do opublikowania oferty ramowej, która będzie wystarczająco szczegółowa, aby zapewnić, by przedsiębiorstwa nie były zmuszane do płacenia za urządzenia, które nie są niezbędne dla świadczenia danej usługi. Oferta ta musi zawierać opis istotnych ofert podzielonych na różne elementy w zależności od potrzeb rynku oraz warunki, w tym te dotyczące cen. Krajowe organy regulacyjne są uprawnione między innymi do wprowadzenia zmian do oferty ramowej celem realizacji obowiązków nałożonych na mocy niniejszej dyrektywy.	T	Art. 220, art. 201	<p>Art. 220. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, na którego został nałożony obowiązek równego traktowania zgodnie z art. 213, lub wraz z tym obowiązkiem - obowiązek przygotowania i przedstawienia w określonym terminie projektu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym, której zakres, stopień szczegółowości oraz sposób udostępnienia określi w decyzji.</p> <p>2. Oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym powinna określać warunki i zasady współpracy z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 1, oraz opłaty za usługi w zakresie dostępu telekomunikacyjnego w taki sposób, aby przedsiębiorca korzystający z dostępu telekomunikacyjnego nie był zobowiązany do korzystania z zasobów, które nie są konieczne do korzystania z tego dostępu.</p> <p>3. Oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym powinna składać się z wyodrębnionych pakietów, które będą zawierać odpowiednie, ze względu na wykonywaną przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych działalność telekomunikacyjną, elementy dostępu.</p>

				<p>Art. 221. 1. Prezes UKE zatwierdza, w drodze decyzji, projekt oferty ramowej lub jej zmiany, jeżeli odpowiada on przepisom prawa i potrzebom rynku wskazanym w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej, albo odmawia zatwierdzenia zmiany, albo zmienia przedłożony projekt oferty ramowej lub jej zmiany i go zatwierdza, a w przypadku nieprzedstawienia projektu oferty ramowej lub jej zmiany w terminie – samodzielnie ustala ofertę ramową lub jej zmianę w całości lub w części.</p> <p>2. W przypadku zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych Prezes UKE może, z urzędu lub na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uprawnionego do dostępu telekomunikacyjnego, zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do przygotowania zmiany oferty ramowej w całości lub w części.</p> <p>3. W przypadku zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zobowiązany do przedłożenia oferty ramowej może przedłożyć Prezesowi UKE projekt zmiany takiej oferty w celu jej zatwierdzenia.</p> <p>4. Wraz z przedstawieniem do zatwierdzenia projektu oferty ramowej lub jej zmiany przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje informacje i dokumenty wykazujące zgodność oferty ramowej z wymogami prawa i obowiązkami regulacyjnymi.</p> <p>5. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia ofertę ramową, o której mowa w ust. 1, lub jej zmianę wraz z ujednoliconym tekstem oferty ramowej na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>6. W przypadku uchylecia obowiązku stosowania oferty ramowej umowy zawarte na podstawie oferty ramowej na czas nieokreślony mogą być rozwiązane lub zmienione nie wcześniej niż po upływie 90 dni od dnia, w którym zniesiono ten obowiązek, jeżeli inny termin nie został określony przez Prezesa UKE w decyzji uchylającej ten obowiązek.</p> <p>7. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 220 ust. 1, jest obowiązany do zawierania umów o dostępie na warunkach nie gorszych dla pozostałych stron umowy, niż określone w ofercie ramowej, o której mowa w ust. 1.</p>
Art. 69 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne mogą szczegółowo określić, jakie informacje powinny być dostarczone, w jakim stopniu szczegółowości, oraz określić sposób ich publikacji.	T	Art. 220 ust. 1	Art. 220. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, na którego został nałożony obowiązek równego traktowania zgodnie z art. 213, lub wraz z tym obowiązkiem - obowiązek przygotowania i przedstawienia w określonym terminie projektu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym, której zakres, stopień szczegółowości oraz sposób udostępnienia określi w decyzji.

<p>Art. 69 ust. 4</p>	<p>4. Do dnia 21 grudnia 2019 r., aby przyczynić się do spójnego stosowania przejrzystych obowiązków, BEREC, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wydaje wytyczne w sprawie minimalnych kryteriów dotyczących oferty ramowej i w razie konieczności dokonuje ich przeglądu, aby dostosować je do zmian sytuacji rynkowej i postępu technologicznego. Określając te minimalne kryteria, BEREC realizuje cele określone w art. 3 i uwzględnia potrzeby beneficjentów obowiązków zapewnienia dostępu oraz użytkowników końcowych aktywnych w więcej niż jednym państwie członkowskim oraz wszelkie wytyczne BEREC stwierdzające istnienie popytu ponadnarodowego zgodnie z art. 66 oraz wszelkie odnośne decyzje Komisji.</p> <p>Niezależnie od ust. 3 niniejszego artykułu, w przypadku gdy przedsiębiorstwo na mocy art. 72 lub 73 obarczone jest obowiązkami w zakresie hurtowego dostępu do infrastruktury sieciowej, krajowe organy regulacyjne zapewniają opublikowanie oferty ramowej, uwzględniając w jak największym stopniu wytyczne BEREC w sprawie minimalnych kryteriów dotyczących oferty ramowej, zapewniają, aby określone zostały kluczowe wskaźniki efektywności, w stosownym przypadku, i odnośne poziomy usług, oraz ściśle monitorują je i zapewniają zgodność z nimi. Ponadto krajowe organy regulacyjne mogą w razie konieczności określić wcześniej odnośne sankcje finansowe zgodnie z prawem unijnym i krajowym.</p>	<p>N</p> <p>T</p>	<p>Art. 4 ust. 3, art. 221 ust. 5, art. 416 ust. 1, art. 439 ust. 1 pkt 25</p>	<p>Art. 4 ust. 3 3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w możliwie największym stopniu, wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwany dalej „BEREC”, w ich aktualnym brzmieniu.</p> <p>Art. 221 ust. 5 5. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia ofertę ramową, o której mowa w ust. 1, lub jej zmianę wraz z ujednoliconym tekstem oferty ramowej na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>Art. 416. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej</p> <p>Art. 439 ust. 1 pkt 25</p> <p>1. Kto: (...)</p>
-----------------------	--	-------------------	---	---

				27) nie wypełnia lub nienależycie wypełnia obowiązki opracowania i przedłożenia do zatwierdzenia przez Prezesa UKE oraz stosowania oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym,
Art. 70	Obowiązek niedyskryminacji			
Art. 70 ust. 1	1. W odniesieniu do wzajemnych połączeń lub dostępu krajowy organ regulacyjny może nałożyć, zgodnie z art. 68, obowiązek niedyskryminacji.	T	Art. 213	<p>Art. 213. 1. Prezes UKE może , w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach, przeprowadzanie testów ekonomicznej odtwarzalności, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na warunkach nie gorszych od stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa, lub w stosunkach z podmiotami zależnymi lub innymi podmiotami, z którymi ten przedsiębiorca współpracuje.</p> <p>2. Prezes UKE, nakładając obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może w celu zapewnienia równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nałożyć obowiązek takiego samego traktowania tych przedsiębiorców w zakresie dostępu, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków, umożliwiając konkurencję na rynku detalicznym, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na takich samych warunkach, w tym samym czasie, takiej samej jakości, jak stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa.</p>
Art. 70 ust. 2	2. Obowiązek niedyskryminacji zapewnia w szczególności, aby przedsiębiorstwa stosowały podobne wymogi w podobnych okolicznościach w stosunku do innych podmiotów świadczących podobne usługi oraz świadczyły tym innym przedsiębiorstwom usługi i udostępniały informacje na takich samych warunkach i o tej samej jakości jak te, które zapewniają na potrzeby własnych usług lub usług świadczonych przez swoje jednostki zależne lub partnerów. Krajowe organy regulacyjne – aby zapewnić równorzędność dostępu – mogą na to przedsiębiorstwo nałożyć obowiązek dostarczenia produktów i usług	T	Art. 213	<p>Art. 213. 1. Prezes UKE może , w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach, przeprowadzanie testów ekonomicznej odtwarzalności, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na warunkach nie gorszych od stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa, lub w stosunkach z podmiotami zależnymi lub innymi podmiotami, z którymi ten przedsiębiorca współpracuje.</p> <p>2. Prezes UKE, nakładając obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może w celu zapewnienia równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nałożyć obowiązek takiego samego traktowania tych przedsiębiorców w zakresie dostępu, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków, umożliwiając</p>

	dostępu wszystkim przedsiębiorstwom, w tym samemu sobie, według tego samego harmonogramu, na tych samych warunkach, w tym dotyczących ceny i poziomów usług, oraz za pomocą tych samych systemów i procesów.			konkurencję na rynku detalicznym, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na takich samych warunkach, w tym samym czasie, takiej samej jakości, jak stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa
Art. 71	Obowiązki związane z rozdzielną księgową			
Art. 71 ust. 1	<p>1. Krajowy organ regulacyjny może, zgodnie z art. 68, nałożyć w odniesieniu do niektórych rodzajów działalności związanej z wzajemnymi połączeniami lub dostępem obowiązków rozdzielną księgową.</p> <p>W szczególności krajowy organ regulacyjny może zobowiązać przedsiębiorstwo zintegrowane wertykalnie do ujawnienia hurtowych cen swoich usług oraz swoich wewnętrznych cen transferowych między innymi po to, aby zapewnić wykonanie obowiązku niedyskryminacji przewidzianego w art. 70 lub, w razie potrzeby, aby zapobiec nieuczciwemu subsydiowaniu skrośnemu. Krajowe organy regulacyjne mogą określić format oraz metodologię księgową, jakie mają być stosowane.</p>		<p>Art. 2 pkt 13 i pkt 48, Art. 215 Art. 253 Art. 254 ust. 1 Art. 255</p>	<p>Art. 2</p> <p>13) instrukcja – opracowaną przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej szczegółową instrukcję w zakresie prowadzonej przez niego rachunkowości regulacyjnej, zawierającą opis przyjętych w jego przedsiębiorstwie sposobów wyodrębnienia aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym;</p> <p>48) rachunkowość regulacyjna – szczególny, w stosunku do rachunkowości prowadzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217, 2105 i 2106), rodzaj rachunkowości prowadzonej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej w odniesieniu do jego działalności w zakresie świadczenia dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym, zgodnie z instrukcją na dany rok obrotowy zatwierdzoną przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej ;</p> <p>Art. 215. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych związanych z działalnością w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, zgodnie z przepisami art. 253–258.</p> <p>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej prowadzi rachunkowość regulacyjną zgodnie z instrukcją zatwierdzoną przez Prezesa UKE.</p> <p>Art. 253.1. Celem rachunkowości regulacyjnej jest wyodrębnienie i przypisanie aktywów, pasywów, przychodów i kosztów przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej do działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub działalności w zakresie usług na rynku detalicznym, tak jakby każdy rodzaj działalności był świadczony przez innego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, a także ustalenie przychodów i</p>

				<p>związanych z nimi kosztów odrębnie dla każdej z usług objętych kalkulacją kosztów.</p> <p>2. Rachunkowość regulacyjną prowadzi się w sposób umożliwiającą identyfikację przepływów transferów wewnętrznych między poszczególnymi rodzajami działalności, o których mowa w ust. 1</p> <p>Art. 254. 1. Rachunkowość regulacyjną prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 215 lub art. 231 ust. 3 pkt 3 lit. a.</p> <p>Art. 255. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposoby przypisania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności lub usług, o których mowa w art. 253 ust. 1, 2) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonanych od tych środków i wartości odpisów amortyzacyjnych, 3) sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym, 4) tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa UKE opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji oraz projektu opisu kalkulacji kosztów, 5) zakres przekazywanych Prezesowi UKE: <ol style="list-style-type: none"> a) sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, przyjmując zasadę, że dane zawarte w sprawozdaniach są sprawdzalne w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, b) wyników kalkulacji kosztów <ul style="list-style-type: none"> – mając na celu promocję efektywności, zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienia maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, w tym związanych z rozwojem sieci o bardzo dużej przepustowości, a także uwzględniając konieczność ochrony konsumentów i konkurentów przed nadużywaniem przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których nałożono obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, ich pozycji rynkowej, konieczność stymulowania rozwoju rynku komunikacji elektronicznej, promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, oraz konieczność umożliwienia działalności kontrolnej Prezesowi UKE wobec działalności wykonywanej przez tych przedsiębiorców.
--	--	--	--	---

<p>Art. 71 ust. 2</p>	<p>2. Nie naruszając art. 20, krajowe organy regulacyjne mogą, celem ułatwienia weryfikacji wykonywania obowiązku przejrzystości i niedyskryminacji, zobowiązać przedsiębiorstwa do dostarczenia im na ich żądanie dokumentów księgowych, w tym danych dotyczących przychodów uzyskiwanych od osób trzecich. Krajowe organy regulacyjne mogą publikować te informacje w takim zakresie, w jakim przyczynia się to do ustanowienia otwartego i konkurencyjnego rynku, mając na uwadze przestrzeganie przepisów prawa unijnego i krajowego w zakresie tajemnicy handlowej.</p>		<p>Art. 255 Art. 256 Art. 257 ust. 2 - 10 Art. 258 ust. 1</p>	<p>Art. 255. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposoby przypisania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności lub usług, o których mowa w art. 253 ust. 1, 2) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonanych od tych środków i wartości odpisów amortyzacyjnych, 3) sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym, 4) tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa UKE opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji oraz projektu opisu kalkulacji kosztów, 5) zakres przekazywanych Prezesowi UKE: <ol style="list-style-type: none"> a) sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, przyjmując zasadę, że dane zawarte w sprawozdaniach są sprawdzalne w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, b) wyników kalkulacji kosztów <ul style="list-style-type: none"> – mając na celu promocję efektywności, zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienia maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, w tym związanych z rozwojem sieci o bardzo dużej przepustowości, a także uwzględniając konieczność ochrony konsumentów i konkurentów przed nadużywaniem przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których nałożono obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, ich pozycji rynkowej, konieczność stymulowania rozwoju rynku komunikacji elektronicznej, promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, oraz konieczność umożliwienia działalności kontrolnej Prezesowi UKE wobec działalności wykonywanej przez tych przedsiębiorców. <p>Art. 256. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przechowuje dokumentację związaną z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, stosując odpowiednio przepisy rozdziału 8 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.</p> <p>Art. 257 2. Prezes UKE uzgadnia projekt instrukcji i projekt opisu kalkulacji kosztów w terminie do 150 dni od dnia przedłożenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu Prezesowi UKE.</p>
-----------------------	--	--	---	---

				<p>3. Prezes UKE, w drodze decyzji, zatwierdza projekt instrukcji i projekt opisu kalkulacji kosztów w terminie do 90 dni od dnia zakończenia uzgodnień, o których mowa w ust. 2.</p> <p>4. Prezes UKE, w ramach procedury uzgadniania i zatwierdzania projektu instrukcji i projektu opisu kalkulacji kosztów, może wzywać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do dokonania zmian, uzupełnienia informacji zawartych w projekcie instrukcji lub projekcie opisu kalkulacji kosztów lub do przedłożenia wyjaśnień. Przedsiębiorca dokonuje zmian, uzupełnień lub przedkłada wyjaśnienia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.</p> <p>5. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 3, może dokonać zmian w przedłożonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do zatwierdzenia projekcie instrukcji lub projekcie opisu kalkulacji kosztów, jeżeli zmian tych nie dokona przedsiębiorca komunikacji elektronicznej na wezwanie Prezesa UKE w terminie, o którym mowa w ust. 4.</p> <p>6. Prezes UKE może zasięgać opinii niezależnych biegłych rewidentów lub ekspertów w przypadku wątpliwości dotyczących opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji i projektu opisu kalkulacji kosztów oraz rzetelności i wiarygodności danych zawartych w sprawozdaniach z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej i wynikach kalkulacji kosztów.</p> <p>7. Sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyniki kalkulacji kosztów podlegają weryfikacji pod kątem zgodności z przepisami prawa oraz zatwierdzonymi przez Prezesa UKE instrukcją i opisem kalkulacji kosztów, na koszt przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego, przez niezależnego od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej biegłego rewidenta.</p> <p>8. Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta do przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w ust. 7.</p> <p>9. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje Prezesowi UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wyniki kalkulacji kosztów, wraz ze sprawozdaniem biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie po jej zakończeniu i przedłożeniu przez biegłego rewidenta sprawozdania z tej weryfikacji.</p> <p>10. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, wyniki kalkulacji kosztów oraz sprawozdanie biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, w terminie 8 miesięcy od zakończenia roku obrotowego.</p>
--	--	--	--	---

				Art.258 ust.1 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzoną instrukcję, tak aby zapewniona była prezentacja sposobów wyodrębniania i przypisywania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów.
Art. 72	Dostęp do obiektów inżynierii lądowej i wodnej			
Art. 72 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć na przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 68, obowiązek uwzględnienia uzasadnionych wniosków o dostęp i użytkowanie obiektów inżynierii lądowej i wodnej, w tym, ale nie tylko, budynków, wejść do budynków, okablowania budynków, anten, wież i innych konstrukcji nośnych, słupów, masztów, kanałów kablowych, przewodów, studzienek rewizyjnych, studzienek włazowych i szafek ulicznych, jeżeli po rozważeniu analizy rynku krajowy organ regulacyjny uzna, że odmowa przyznania dostępu lub ustanowienie nieracjonalnych warunków mających podobny skutek uniemożliwiłyby powstanie trwale konkurencyjnego rynku i nie leżałyby w interesie użytkowników końcowych.	T	Art. 210	Art. 210. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu do infrastruktury technicznej, okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji lub anteny, w tym również niezwiązanych z danym rynkiem właściwym, biorąc pod uwagę, że odmowa zapewnienia tego dostępu uniemożliwiłaby powstanie trwale konkurencyjnego rynku i naruszałaby interes użytkowników końcowych.
Art. 72 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć na przedsiębiorstwa obowiązek zapewnienia dostępu zgodnie z niniejszym artykułem, niezależnie od tego, czy według analizy rynku składniki aktywów, których dotyczy ten obowiązek, stanowią element rynku właściwego, jednak pod warunkiem że obowiązek ten jest proporcjonalny i konieczny, aby osiągnąć cele określone w art. 3.	T	Art. 210	Art. 210. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu do infrastruktury technicznej, okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji lub anteny, w tym również niezwiązanych z danym rynkiem właściwym, biorąc pod uwagę, że odmowa zapewnienia tego dostępu uniemożliwiłaby powstanie trwale konkurencyjnego rynku i naruszałaby interes użytkowników końcowych.
Art. 73	Obowiązki związane z dostępem i użytkowaniem specyficznych elementów sieci i urządzeń towarzyszących			

<p>Art. 73 ust. 1</p>	<p>1. Krajowy organ regulacyjny może nałożyć na przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 68, obowiązek uwzględnienia uzasadnionych wniosków o dostęp i użytkowanie specyficznych elementów sieci oraz do urządzeń towarzyszących, w szczególności jeżeli krajowe organy regulacyjne uznają, że odmowa przyznania dostępu lub ustanowienie nierozsądnych zasad i warunków mających podobny skutek uniemożliwiłyby powstanie trwale konkurencyjnego rynku detalicznego i nie leżałyby w interesie użytkowników końcowych.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne mogą wymagać od przedsiębiorstw między innymi:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) przyznawania osobom trzecim dostępu do i użytkowania konkretnych fizycznych elementów sieci i urządzeń towarzyszących, w stosownych przypadkach, w tym uwolnionego dostępu do pętli i podpętli lokalnej; b) przyznawania osobom trzecim dostępu do określonych aktywnych lub wirtualnych elementów lub usług sieciowych; c) negocjowania w dobrej wierze z przedsiębiorstwami ubiegającymi się o dostęp; d) niewycofywania dostępu do urządzeń, jeżeli taki dostęp został już przyznany; 	<p>T</p>	<p>Art. 211</p>	<p>Art. 211. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu telekomunikacyjnego, w tym użytkowania elementów sieci oraz powiązanych zasobów, w szczególności biorąc pod uwagę poziom konkurencyjności rynku detalicznego i interes użytkowników końcowych.</p> <p>2. Prezes UKE nakłada obowiązek, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, biorąc pod uwagę, czy inne, w tym planowane, formy dostępu do produktów hurtowych na tym samym rynku lub rynku powiązanych lub obowiązek nałożony zgodnie z art. 210 są wystarczające do rozwiązania problemów rynkowych.</p> <p>3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może polegać w szczególności na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnieniu możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz; 2) zapewnieniu określonych elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów lub lokalnych pętli abonenckich, w tym pętli lub podpętli; 3) zapewnieniu dostępu do aktywnych lub wirtualnych elementów sieci telekomunikacyjnej i związanych z nimi usług; 4) oferowaniu usług na warunkach hurtowych w celu ich dalszej sprzedaży przez innego przedsiębiorcę; 5) przyznawaniu dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych dla interoperacyjności usług, w tym usług sieci wirtualnych; 6) zapewnieniu kolokacji lub innych form wspólnego korzystania z powiązanych zasobów; 7) zapewnieniu funkcji sieci niezbędnych do zapewnienia pełnej interoperacyjności usług; 8) zapewnieniu usług roamingu lokalnego w sieciach ruchomych; 9) zapewnieniu systemów wspierania działalności operacyjnej lub innych systemów oprogramowania niezbędnych dla skutecznej konkurencji, w tym systemów taryfowych, systemów wystawiania faktur i pobierania należności; 10) zapewnieniu powiązanych usług w dziedzinie transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych;
-----------------------	---	----------	------------------------	---

	<p>e) oferowania określonych usług hurtowo celem ich odsprzedaży osobom trzecim;</p> <p>f) przyznania otwartego dostępu do technicznych interfejsów, protokołów albo innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług albo wirtualnych usług sieciowych;</p> <p>g) zapewnienia kolokacji lub innych form współużytkowania urządzeń towarzyszących;</p> <p>h) świadczenia szczególnych usług niezbędnych dla zapewnienia użytkownikom interoperacyjności usług typu koniec–koniec lub usług roamingu w sieciach ruchomych;</p> <p>i) zapewnienia dostępu do systemów wsparcia operacyjnego albo podobnych systemów programowych niezbędnych dla zapewnienia uczciwej konkurencji przy świadczeniu usług;</p> <p>j) zapewnienia wzajemnych połączeń pomiędzy sieciami albo urządzeniami sieciowymi;</p> <p>k) zapewnienia dostępu do usług towarzyszących, takich jak usługi identyfikacji, lokalizacji i sygnalizowania obecności.</p>			<p>11) zapewnieniu połączenia sieci lub urządzeń telekomunikacyjnych;</p> <p>12) prowadzeniu negocjacji w sprawie dostępu w dobrej wierze lub utrzymywaniu uprzednio ustanowionego dostępu do określonych sieci telekomunikacyjnych, urządzeń lub powiązanych zasobów;</p> <p>13) zapewnieniu dostępu do powiązanych usług, w tym usług identyfikacji, lokalizacji i sygnalizowania obecności.</p> <p>4. Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, określić dodatkowe warunki związane z realizacją obowiązków wskazanych w ust. 1, w celu zapobiegania nadużyciom telekomunikacyjnym i zapewnienia uczciwego korzystania z dostępu telekomunikacyjnego.</p> <p>5. Wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o zapewnienie mu dostępu telekomunikacyjnego uważa się za uzasadniony, jeżeli uwzględnia on zakres obowiązku ustalonego w decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz warunki, o których mowa w art. 212 ust. 1.</p>
--	--	--	--	--

	Krajowe organy regulacyjne mogą obwarować powyższe obowiązki warunkami dotyczącymi uczciwości, zasadności i terminowości.			
Art. 73 ust. 2	<p>2. Rozważając stosowność nałożenia dowolnego z ewentualnych szczegółowych obowiązków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, a zwłaszcza oceniając – zgodnie z zasadą proporcjonalności – czy i w jaki sposób należy nałożyć te obowiązki, krajowe organy regulacyjne analizują, czy inne formy dostępu do produktów hurtowych na tym samym lub powiązanim rynku hurtowym nie wystarczyłyby, aby w interesie użytkowników końcowych zaradzić stwierdzonemu problemowi. Ocena ta obejmuje komercyjne oferty dostępu, dostęp regulowany na podstawie art. 61 lub istniejący lub planowany dostęp regulowany do innych produktów hurtowych na podstawie niniejszego artykułu. Krajowe organy regulacyjne biorą pod uwagę w szczególności następujące elementy:</p> <p>a) techniczną i ekonomiczną opłacalność użytkownika lub instalacji konkurencyjnych urządzeń, mając na uwadze tempo rozwoju rynku oraz rodzaj danych wzajemnych połączeń lub dostępu, w tym możliwość zastosowania innych rozwiązań dotyczących dostępu do sieci, takich jak dostęp do kanałów;</p> <p>b) oczekiwany rozwój technologiczny mający wpływ na projektowanie sieci i zarządzanie nimi;</p>	T	Art. 211 ust. 2, art. 212 ust. 2	<p>Art. 211 ust. 2:</p> <p>2. Prezes UKE nakłada obowiązek, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, biorąc pod uwagę, czy inne, w tym planowane, formy dostępu do produktów hurtowych na tym samym rynku lub rynku powiązanim lub obowiązek nałożony zgodnie z art. 210 są wystarczające do rozwiązania problemów rynkowych.</p> <p>Art. 212 ust. 2:</p> <p>2. Przy ustalaniu zakresu obowiązku dostępu telekomunikacyjnego Prezes UKE uwzględnia w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) techniczną i ekonomiczną możliwość korzystania lub instalowania konkurencyjnych urządzeń, mając na uwadze tempo rozwoju rynku oraz rodzaj wzajemnych połączeń sieci lub dostępu telekomunikacyjnego, w tym możliwość zastosowania innych rozwiązań związanych z dostępem telekomunikacyjnym, takich jak dostęp do kanalizacji kablowej; 2) możliwość zapewnienia oferowanego dostępu telekomunikacyjnego z uwzględnieniem posiadanej pojemności sieci; 3) wstępne inwestycje dokonane przez właściciela urządzeń lub powiązanych zasobów, mając na uwadze ryzyko inwestycyjne oraz z uwzględnieniem infrastruktury zrealizowanej w całości lub części ze środków publicznych, z której korzysta przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz poziomów ryzyka związanych z tymi inwestycjami; 4) konieczność zapewnienia konkurencji w dłuższym okresie, w tym promowanie efektywnego inwestowania w dziedzinie infrastruktury oraz innowacyjnych modeli biznesowych wspierających zrównoważoną konkurencję, w szczególności opartych na współinwestowaniu w sieci; 5) odpowiednie prawa własności intelektualnej; 6) świadczenie usług obejmujących swoim zasięgiem kontynent europejski; 7) prognozowany rozwój technologiczny związany z projektowaniem sieci i zarządzaniem nimi; 8) potrzebę zapewnienia neutralności technologicznej w zakresie projektowania sieci i zarządzania nimi.

	<p>c) potrzebę zapewnienia neutralności technologicznej umożliwiającej zainteresowanym stronom projektowanie ich własnych sieci i zarządzanie nimi;</p> <p>d) możliwość zapewnienia oferowanego dostępu, mając na uwadze dostępną przepustowość;</p> <p>e) wstępną inwestycję właściciela urządzenia, przy uwzględnieniu wszelkich poczynionych inwestycji publicznych i ryzyka związanego z inwestycją, ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz poziomów ryzyka związanego z tymi sieciami;</p> <p>f) potrzebę ochrony konkurencji w długoterminowej perspektywie, ze szczególnym uwzględnieniem efektywnej ekonomicznie konkurencji opartej na infrastrukturze oraz innowacyjnych modeli biznesowych wspierających zrównoważoną konkurencję, takich jak modele oparte na współinwestycjach w sieci;</p> <p>g) w zależności od okoliczności ewentualne odpowiednie prawa własności intelektualnej;</p> <p>h) świadczenie usług ogólnoeuropejskich.</p>			
--	---	--	--	--

	W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny rozważa, zgodnie z art. 68, nałożenie obowiązków na podstawie art. 72 lub niniejszego artykułu, analizuje on, czy samo nałożenie obowiązków zgodnie z art. 72 byłoby proporcjonalnym środkiem służącym promowaniu konkurencji i interesów użytkownika końcowego.			
Art. 73 ust. 3	3. Nakładając na przedsiębiorstwa obowiązek zapewnienia dostępu zgodnie z niniejszym artykułem, krajowe organy regulacyjne mogą określić warunki techniczne lub operacyjne, które podmiot zapewniający ten dostęp lub podmioty z niego korzystające będą musiały spełnić, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania sieci. Obowiązki przestrzegania szczególnych norm lub specyfikacji technicznych muszą być zgodne z normami i specyfikacjami określonymi zgodnie z art. 39	T	Art. 212 ust. 1	Art. 212. 1. Prezes UKE może określić w decyzji, o której mowa w art. 211 ust. 1, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania sieci telekomunikacyjnej, techniczne lub eksploatacyjne warunki, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewniający dostęp telekomunikacyjny lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej korzystający z takiego dostępu będą musieli spełnić.
Art. 74	Kontrola cen i obowiązki związane z systemem księgowania kosztów			
Art. 74 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć na przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 68, obowiązki związane ze zwrotem kosztów oraz kontrolą cen, w tym obowiązki związane z oparciem cen o koszty oraz obowiązki dotyczące systemów księgowania kosztów, w odniesieniu do udostępniania szczególnych rodzajów wzajemnych połączeń lub dostępu, w sytuacjach gdy analiza rynku wskazuje, że brak skutecznej konkurencji oznacza, że dane przedsiębiorstwo może utrzymywać ceny na nadmiernie wysokim poziomie lub stosować zaniżanie cen ze szkodą dla użytkowników końcowych.		Art. 2 pkt 17) Art. 216 ust. 1 i ust. 7 Art. 217 ust. 7 Art. 254 ust. 2 Art. 257 ust.1	Art. 2 pkt 17) 17) kalkulacja kosztów – wyliczanie przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej kosztów związanych ze świadczeniem usług, odrębnie dla każdej z usług, dla której przedsiębiorca jest obowiązany prowadzić kalkulację kosztów, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej opisem kalkulacji kosztów na dany rok obrotowy;; Art. 216. 1. Prezes UKE, uwzględniając potrzebę promowania konkurencji oraz długofalowe interesy użytkowników końcowych związane z rozwojem sieci składającej się z elementów światłowodowych, a zwłaszcza sieci o bardzo dużej przepustowości, może, w szczególności w sytuacji, gdy analiza rynku wykazała, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może utrzymywać opłaty na nadmiernie wysokim lub niskim poziomie ze szkodą dla użytkowników końcowych, zgodnie z

<p>Przy ustalaniu, czy obowiązki dotyczące kontroli cen byłyby właściwe czy też nie, krajowe organy regulacyjne uwzględniają potrzebę promowania konkurencji oraz długofalowe interesy użytkowników końcowych związane z realizacją i rozpowszechnieniem sieci nowej generacji, a zwłaszcza sieci o bardzo dużej przepustowości. W szczególności w celu zachęcenia przedsiębiorstw do inwestowania, w tym również w sieci nowej generacji, krajowe organy regulacyjne biorą pod uwagę dokonane przez przedsiębiorstwo inwestycje. Jeżeli krajowe organy regulacyjne uznają obowiązek kontroli cen za właściwe rozwiązanie, umożliwiają przedsiębiorstwu uzyskanie zwrotu stosownej części zainwestowanego kapitału, uwzględniając wszelkie ryzyko typowe dla konkretnego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne rozważają nienakładanie ani nieutrzymywanie obowiązków na podstawie niniejszego artykułu, jeżeli stwierdzą, że obecna jest wyraźna presja cenowa oraz że zapewniony jest skuteczny i niedyskryminujący dostęp zgodnie z art. 69–73, w tym w szczególności z wynikami testu ekonomicznej odtwarzalności wprowadzonego zgodnie z art. 70.</p> <p>Jeżeli krajowe organy regulacyjne za właściwe uznają wprowadzenie obowiązków kontroli cen w odniesieniu do dostępu do istniejących elementów sieci, biorą również pod uwagę korzyści związane z istnieniem przewidywalnych i stabilnych cen hurtowych dla zapewnienia skutecznego wejścia na rynek oraz wystarczających zachęt dla wszystkich</p>			<p>przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, oraz biorąc pod uwagę korzyści związane z istnieniem przewidywalnych i stabilnych opłat, inwestycje dokonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej oraz promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kalkulacji uzasadnionych kosztów świadczenia dostępu telekomunikacyjnego, wskazując sposoby kalkulacji kosztów, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej powinien stosować na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 255, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów oraz stosowania, w oparciu o tę kalkulację, opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, uwzględniających zwrot uzasadnionych kosztów, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, 2) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, 3) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w wysokości określonej przez Prezesa UKE <p>– umożliwiając uzyskanie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału z uwzględnieniem ryzyka typowego dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.</p> <p>(...)</p> <p>7. W przypadku gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej dokonał inwestycji w budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w szczególności sieci o bardzo dużej przepustowości, i zapewnił skuteczny i niedyskryminujący dostęp telekomunikacyjny do takiej sieci na warunkach konkurencyjnych oraz istnieje konkurencja cenowa na rynku detalicznym odpowiadającym rynkowi hurtowemu, na którym świadczy usługi ten przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, Prezes UKE może nie nakładać obowiązków regulacyjnych, o których mowa w ust. 1, lub może je uchylić.</p> <p>Art. 217 ust. 7</p> <p>7. W przypadku, gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej poniósł wydatki na nowe przedsięwzięcie inwestycyjne, w tym budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w tym sieci o bardzo dużej przepustowości, Prezes UKE, ustalając opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę wykonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej inwestycje oraz umożliwia temu przedsiębiorcy</p>
--	--	--	---

	przedsiębiorstw do realizacji nowych i bardziej zaawansowanych sieci.			<p>komunikacji elektronicznej uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego w nowe przedsięwzięcie inwestycyjne kapitału, uwzględniając ryzyko typowe dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.</p> <p>Art. 254 ust. 2 2. Kalkulację kosztów prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 216 ust. 1 pkt 1 lub art. 231 ust. 3 pkt 3 lit. b.</p> <p>Art. 257. ust. 1 1. Prezes UKE określi corocznie, w drodze decyzji, dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, na którego nałożył obowiązek prowadzenia kalkulacji kosztów, wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału, który przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje w kalkulacji kosztów, uwzględniając udokumentowane koszty pozyskania kapitału, pozycję przedsiębiorcy na rynku kapitałowym, typowe ryzyko związane z zaangażowaniem kapitału, zwłaszcza dla nowych przedsięwzięć inwestycyjnych, oraz koszty zaangażowania kapitału na porównywalnych rynkach.</p>
Art. 74 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, by wszelkie mechanizmy uzyskiwania zwrotu kosztów oraz metodologie taryfikacji, jakie mają obowiązywać, służyły promowaniu realizacji nowych i bardziej zaawansowanych sieci, wydajności oraz zrównoważonej konkurencji i maksymalizacji trwałych korzyści dla użytkownika końcowego. W tym względzie krajowe organy regulacyjne mogą także brać pod uwagę ceny obowiązujące na porównywalnych rynkach konkurencyjnych.	T	Art. 216 ust. 1-6	<p>Art. 216. 1. Prezes UKE, uwzględniając potrzebę promowania konkurencji oraz długofalowe interesy użytkowników końcowych związane z rozwojem sieci składającej się z elementów światłowodowych, a zwłaszcza sieci o bardzo dużej przepustowości, może, w szczególności w sytuacji, gdy analiza rynku wykazała, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może utrzymywać opłaty na nadmiernie wysokim lub niskim poziomie ze szkodą dla użytkowników końcowych, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, oraz biorąc pod uwagę korzyści związane z istnieniem przewidywalnych i stabilnych opłat, inwestycje dokonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej oraz promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek:</p> <p>1) kalkulacji uzasadnionych kosztów świadczenia dostępu telekomunikacyjnego, wskazując sposoby kalkulacji kosztów, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej powinien stosować na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 255, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów oraz stosowania, w oparciu o tę kalkulację, opłat z tytułu dostępu</p>

				<p>telekomunikacyjnego, uwzględniających zwrot uzasadnionych kosztów, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej,</p> <p>2) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej,</p> <p>3) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w wysokości określonej przez Prezesa UKE</p> <p>– umożliwiając uzyskanie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału z uwzględnieniem ryzyka typowego dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.</p> <p>2. Prezes UKE w decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wskazuje sposoby ustalania opłat, które będzie stosował w przypadkach, o których mowa w art. 217 ust. 5.</p> <p>3. W decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE wskazuje sposoby weryfikacji i ustalania opłat.</p> <p>4. Prezes UKE może nałożyć obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w sytuacji gdy:</p> <p>1) na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest nakładany na więcej niż jednego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej oraz gdy na powyższych rynkach powinny być stosowane symetryczne opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub</p> <p>2) w wytycznych, wspólnych stanowiskach lub zaleceniach Komisja Europejska lub BEREC wskażą metodę ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, inną od tych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jako najbardziej odpowiednią dla rynku właściwego, na którym przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zajmuje znaczącą pozycję rynkową.</p> <p>5. Prezes UKE przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia:</p> <p>1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej lub</p> <p>2) koszty ponoszone przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, oraz koszty innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej działających na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej.</p>
--	--	--	--	---

				6. Jeżeli Prezes UKE nie może zastosować przepisu ust. 5, przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego stosowane na porównywalnych rynkach konkurencyjnych lub regulowanych.
Art. 74 ust. 3	3. Jeżeli dane przedsiębiorstwo ma obowiązek określania cen w zależności od kosztów, to na nim spoczywa ciężar dowodu, że opłaty są określone w zależności od kosztów, uwzględniając rozsądną stopę zwrotu z inwestycji. W celu obliczenia kosztów skutecznego świadczenia danej usługi krajowe organy regulacyjne mogą zastosować metody księgowania kosztów inne od tych, które stosuje przedsiębiorstwo. Krajowe organy regulacyjne mogą zażądać od danego przedsiębiorstwa całościowego uzasadnienia stosowanych cen, a w razie potrzeby – odpowiedniego dostosowania tych cen.	T	Art. 217 ust. 1-3	Art. 217. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2, przedstawia Prezesowi UKE, na jego żądanie, szczegółowe uzasadnienie wysokości opłat ustalonych w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej może przedstawić uzasadnienie wysokości opłat w oparciu o jeden ze sposobów kalkulacji kosztów, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 255. 2. W celu oceny prawidłowości wysokości opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2, Prezes UKE stosuje jeden ze sposobów weryfikacji opłat wskazanych zgodnie z art. 216 ust. 3. 3. W przypadku gdy według przeprowadzonej oceny, o której mowa w ust. 2, wysokość opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej jest nieprawidłowa, Prezes UKE ustala, w drodze decyzji, wysokość opłat lub ich maksymalny albo minimalny poziom, stosując sposoby ustalania opłat wskazane zgodnie z art. 216 ust. 3, biorąc pod uwagę promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienie maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych, a także umożliwienie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału, uwzględniając wszelkie ryzyko typowe dla danego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.
Art. 74 ust. 4	4. Jeżeli wdrożenie danego systemu księgowania kosztów jest obowiązkowe, aby umożliwić kontrolę cen, krajowe organy regulacyjne zapewnią, by został udostępniony publicznie opis danego systemu księgowania kosztów, zawierający co najmniej wskazanie kategorii, do jakich zostały zaliczone odpowiednie koszty, oraz reguł stosowanych w zakresie rozdziału kosztów. Wykwalifikowany niezależny podmiot	T	Art. 217 ust. 4 – 6 Art. 256 Art. 257 ust. 2-10 Art. 258 ust. 2	Art. 217 ust. 4 - 6 4. W celu oceny wysokości kosztów, o których mowa w art. 216 ust. 1 pkt 1, Prezes UKE przeprowadza weryfikację, o której mowa w art. 257 ust. 7. 5. W przypadku: 1) braku możliwości przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w art. 257 ust. 7, z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, 2) odmowy wyrażenia przez biegłego rewidenta opinii po przeprowadzeniu weryfikacji, o której mowa w art. 257 ust. 7, z uwagi na zaistnienie

	<p>weryfikuje zgodność z wymogami systemu księgowania kosztów i publikuje co roku oświadczenie o zgodności z obowiązującymi wymogami.</p>			<p>okoliczności uniemożliwiających jej sformułowanie z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej,</p> <p>3) wyrażenia przez biegłego rewidenta opinii negatywnej albo opinii z zastrzeżeniami, po przeprowadzeniu weryfikacji, o której mowa w art. 257 ust. 7,</p> <p>4) wystąpienia różnic pomiędzy wysokością opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej a wysokością kosztów zweryfikowanych zgodnie z ust. 4</p> <p>– Prezes UKE ustala, w drodze decyzji, wysokość opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalny albo minimalny poziom stosując sposoby wskazane zgodnie z art. 216 ust. 2, biorąc pod uwagę promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienie maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych, jak również zwrot uzasadnionych kosztów.</p> <p>6. W przypadku gdy na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 220 ust. 1, Prezes UKE może ustalić opłaty, o których mowa w ust. 3 i 5, w decyzji, o której mowa w art. 221 ust. 1.</p> <p>Art. 256. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przechowuje dokumentację związaną z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, stosując odpowiednio przepisy rozdziału 8 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.</p> <p>Art. 257 ust. 2-10</p> <p>2. Prezes UKE uzgadnia projekt instrukcji i projekt opisu kalkulacji kosztów w terminie do 150 dni od dnia przedłożenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu Prezesowi UKE.</p> <p>3. Prezes UKE, w drodze decyzji, zatwierdza projekt instrukcji i projekt opisu kalkulacji kosztów w terminie do 90 dni od dnia zakończenia uzgodnień, o których mowa w ust. 2.</p> <p>4. Prezes UKE, w ramach procedury uzgadniania i zatwierdzania projektu instrukcji i projektu opisu kalkulacji kosztów, może wzywać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do dokonania zmian, uzupełnienia informacji zawartych w projekcie instrukcji lub projekcie opisu kalkulacji kosztów lub do przedłożenia wyjaśnień. Przedsiębiorca dokonuje zmian, uzupełnień lub przedkłada wyjaśnienia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.</p>
--	---	--	--	---

				<p>5. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 3, może dokonać zmian w przedłożonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do zatwierdzenia projekcie instrukcji lub projekcie opisu kalkulacji kosztów, jeżeli zmian tych nie dokona przedsiębiorca komunikacji elektronicznej na wezwanie Prezesa UKE w terminie, o którym mowa w ust. 4.</p> <p>6. Prezes UKE może zasięgać opinii niezależnych biegłych rewidentów lub ekspertów w przypadku wątpliwości dotyczących opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji i projektu opisu kalkulacji kosztów oraz rzetelności i wiarygodności danych zawartych w sprawozdaniach z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej i wynikach kalkulacji kosztów.</p> <p>7. Sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyniki kalkulacji kosztów podlegają weryfikacji pod kątem zgodności z przepisami prawa oraz zatwierdzonymi przez Prezesa UKE instrukcją i opisem kalkulacji kosztów, na koszt przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego, przez niezależnego od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej biegłego rewidenta.</p> <p>8. Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta do przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w ust. 7.</p> <p>9. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje Prezesowi UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wyniki kalkulacji kosztów, wraz ze sprawozdaniem biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie po jej zakończeniu i przedłożeniu przez biegłego rewidenta sprawozdania z tej weryfikacji.</p> <p>10. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, wyniki kalkulacji kosztów oraz sprawozdanie biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, w terminie 8 miesięcy od zakończenia roku obrotowego.</p> <p>Art. 258 ust.2</p> <p>2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzony opis kalkulacji kosztów, tak aby zapewniona była prezentacja głównych grup kosztów oraz sposobów ich przypisania na poszczególne rodzaje usług.</p>
Art. 75	Stawki za zakańczanie połączeń			
Art. 75 ust. 1	1. Do dnia 31 grudnia 2020 r. Komisja, uwzględniając w jak największym stopniu	N		

	<p>opinię BEREC, przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 117 uzupełniający niniejszą dyrektywę określający jednolitą maksymalną ogólnounijną stawkę za zakończenie połączenia głosowego w sieci ruchomej oraz jednolitą maksymalną ogólnounijną stawkę za zakończenie połączenia głosowego w sieci stacjonarnej (zwane łącznie „ogólnounijnymi stawkami za zakończenie połączenia głosowego”), które są nakładane na każde przedsiębiorstwo działające na rynku usługi zakończenia połączeń głosowych w sieci, odpowiednio, ruchomej i stacjonarnej w jakimkolwiek państwie członkowskim.</p> <p>W tym celu Komisja:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) stosuje się do zasad, kryteriów i parametrów przewidzianych w załączniku III; b) przy ustalaniu po raz pierwszy ogólnounijnych stawek uwzględnia średnią ważoną efektywnych kosztów w sieciach stacjonarnych i ruchomych ustalonych zgodnie z zasadami określonymi w załączniku III stosowanych w całej Unii. Ogólnounijne stawki w pierwszym akcie delegowanym nie mogą być wyższe od najwyższych stawek, które obowiązywały na sześć miesięcy przed przyjęciem aktu delegowanego we wszystkich państwach członkowskich po dokonaniu wszelkich niezbędnych dostosowań w związku z wyjątkowymi krajowymi okolicznościami; 			
--	--	--	--	--

	<p>c) ustalając maksymalne stawki za zakańczanie połączeń w Unii, uwzględnia całkowitą liczbę użytkowników końcowych w każdym państwie członkowskim, aby zapewnić odpowiednią wagę poszczególnych maksymalnych stawek za zakańczanie połączeń, a także uwarunkowania krajowe, które prowadzą do znacznych różnic między państwami członkowskimi;</p> <p>d) uwzględnia informacje na temat rynków przekazane przez BEREC, krajowe organy regulacyjne lub bezpośrednio przez przedsiębiorstwa udostępniające sieci łączności elektronicznej i świadczące usługi łączności elektronicznej; oraz</p> <p>e) rozważa konieczność wprowadzenia okresu przejściowego nieprzekraczającego 12 miesięcy, tak aby umożliwić dostosowania w państwach członkowskich, w których jest to konieczne na podstawie uprzednio wprowadzonych stawek.</p>			
Art. 75 ust. 2	2. Uwzględniając w jak największym stopniu opinię BEREC, Komisja dokonuje przeglądu aktów delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego artykułu co pięć lat i rozważa w każdym takim przypadku, stosując kryteria wymienione w art. 67 ust. 1, czy nadal konieczne jest ustalenie ogólnounijnych stawek za zakańczanie połączeń głosowych. W przypadku gdy zgodnie z niniejszym	T/N	Art. 219 ust. 2-3	<p>Art. 219.</p> <p>2. W przypadku niewydania aktu delegowanego na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE, Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek stosowania opłaty za zakańczanie połączeń głosowych w określonej wysokości.</p> <p>3. Prezes UKE, określając opłaty, o których mowa w ust. 2, uwzględnia:</p>

	<p>ustępem Komisja postanowi, po dokonaniu swojego przeglądu, nie wprowadzać maksymalnej stawki za zakańczanie połączeń głosowych w sieci ruchomej lub maksymalnej stawki za zakańczanie połączeń w sieci stacjonarnej lub żadnej z nich, krajowe organy regulacyjne mogą przeprowadzić analizy rynku dotyczące rynku zakańczania połączeń głosowych zgodnie z art. 67, aby ocenić, czy wprowadzenie obowiązków regulacyjnych jest konieczne. Jeżeli w wyniku takiej analizy krajowy organ regulacyjny wprowadza oparte na kosztach stawki za zakańczanie połączeń na danym rynku właściwym, kieruje się zasadami, kryteriami i parametrami ustanowionymi w załączniku III, a jego projekt środka podlega procedurze, o której mowa w art. 23, 32 i 33.</p>			<ol style="list-style-type: none"> 1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej ujmowane w wartościach bieżących jako podstawę wyznaczania opłat z tytułu usług zakańczania połączeń głosowych, przy czym metoda kalkulacji kosztów stosowana do wyliczania kosztów efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej opiera się na modelowaniu oddolnym (bottom-up) i wykorzystuje długookresowe koszty przyrostowe związane z ruchem sieciowym ponoszone w celu świadczenia na rzecz innych podmiotów hurtowej usługi zakańczania połączeń głosowych; 2) długookresowe koszty przyrostowe usługi zakańczania połączeń głosowych ustalone jako różnica między całkowitymi długookresowymi kosztami świadczenia wszystkich usług przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej a całkowitymi długookresowymi kosztami tego przedsiębiorcy w przypadku nieświadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów; 3) do kosztów przyrostowych tylko te koszty związane z ruchem sieciowym, których by uniknięto, gdyby usługa zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów nie była świadczona; 4) koszty związane z dodatkową pojemnością sieci tylko w zakresie, w jakim wynikają one z konieczności zwiększenia pojemności sieci w celu obsługi dodatkowego ruchu związanego z zakańczaniem połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów; 5) okoliczność, że do kosztów przyrostowych zakańczania połączeń w sieciach ruchomych nie zalicza się opłat, o których mowa w art. 24; 6) wyłącznie koszty rozliczeń międzyoperatorskich, koszty związane z zawieraniem umów międzyoperatorskich oraz inne koszty związane bezpośrednio ze świadczeniem usługi zakańczania połączeń na rzecz innych podmiotów; 7) domniemanie, że wszyscy przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej świadczący usługi zakańczania połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, bez względu na ich skalę działalności, ponoszą takie same koszty jednostkowe jak efektywnie działający przedsiębiorca komunikacji elektronicznej; 8) w przypadku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących usługi telekomunikacyjne w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej - minimalną skalę działalności jako udział w rynku na poziomie nie mniejszym niż 20%; 9) amortyzację ekonomiczną jako właściwą metodę amortyzacji aktywów;
--	---	--	--	---

				10) koszty usług zakańczania połączeń głosowych odzwierciedlające koszty efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej stosującego nowoczesne i wydajne technologie oraz sieć szkieletową opartą na protokole IP uwzględniającą technologie, które z dużym prawdopodobieństwem będą wykorzystywane w okresie obowiązywania maksymalnych opłat za usługi zakańczania połączeń głosowych, przy czym w przypadku stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych Prezes UKE przyjmuje, że połączenia opierają się wyłącznie na komutacji pakietów.
Art. 75 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne ściśle monitorują i zapewniają zgodność ze stosowaniem ogólnounijnych stawek za zakańczanie połączeń przez dostawców usług zakańczania połączeń głosowych. Krajowe organy regulacyjne mogą w każdym momencie zażądać od dostawcy usług zakańczania połączeń, aby zmienił stawki, które nakłada na inne przedsiębiorstwa, jeżeli nie są one zgodne z aktem delegowanym, o którym mowa w ust. 1. Krajowe organy regulacyjne corocznie składają Komisji i BEREC sprawozdania dotyczące stosowania niniejszego artykułu.	T	Art. 219 ust. 1 oraz ust. 4-5, art. 441 pkt 28	Art. 219 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje opłaty za zakańczanie połączeń głosowych nie wyższe niż maksymalne opłaty za zakańczanie połączenia głosowego w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnej zgodne z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE. 4. Prezes UKE monitoruje wysokość opłat za zakańczanie połączeń głosowych w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz zapewnia ich zgodność z opłatami określonymi w akcie delegowanym wydanym na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE. 5. Prezes UKE corocznie przedstawia sprawozdanie Komisji Europejskiej i BEREC dotyczące stosowania opłat za zakańczanie połączeń głosowych w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych. Art. 441. 1. Kto: (...) 26) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych niezgodne z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE, (...) - podlega karze pieniężnej.
Art. 76	Traktowanie nowych elementów sieci o bardzo dużej przepustowości w ujęciu regulacyjnym		Art. 244-250	Art. 76 i 79 implementowane łącznie w PKE w Rozdziale 5 "Szczegółowe warunki inwestowania" z pominięciem Art. 252 Część regulacji ujęta wspólnie z przepisami implementującymi Art. 79 (w ich wspólnym zakresie proceduralnym), a także przepisami załącznika IV do EKŁE

<p>Art. 76 ust. 1</p>	<p>1. Przedsiębiorstwa, które zostały wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na jednym lub kilku rynkach właściwych zgodnie z art. 67, mogą zgodnie z procedurą określoną w art. 79 i z zastrzeżeniem akapitu drugiego niniejszego ustępu proponować przyjęcie zobowiązania do otwarcia realizacji nowej sieci o bardzo dużej przepustowości, która składa się z elementów światłowodowych do obiektów użytkownika końcowego lub stacji bazowej, na współinwestycje, na przykład przez zaoferowanie współwłasności lub długoterminowe dzielenie ryzyka przez współfinansowanie lub umowy zakupu prowadzące do uzyskania szczególnych praw o charakterze strukturalnym przez innych dostawców sieci lub usług łączności elektronicznej.</p> <p>Gdy krajowy organ regulacyjny ocenia te proponowane zobowiązania, określa w szczególności, czy oferta dotycząca współinwestowania spełnia wszystkie następujące warunki:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) przez cały okres eksploatacji sieci oferta jest otwarta dla wszystkich dostawców sieci lub usług łączności elektronicznej; b) oferta umożliwiłaby innym współinwestorom, którzy są dostawcami sieci lub usług łączności elektronicznej, konkurowanie w skuteczny i zrównoważony sposób w długiej perspektywie na rynkach niższego szczebla, na których działa przedsiębiorstwo uznane jako 	<p>T</p>	<p>Art. 244-250 w zw z art. 237</p>	<p>Art. 244. W przypadku gdy propozycja zobowiązań, o której mowa w art. 237 ust. 1 pkt 2, dotyczy rozpoczęcia realizacji nowej sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b, w tym przez zaoferowanie współwłasności, długoterminowego dzielenia ryzyka przez współfinansowanie lub umowy zakupu prowadzącej do uzyskania szczególnych praw o charakterze strukturalnym przez innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, Prezes UKE:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) weryfikuje udostępnienie na stronie internetowej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej posiadającego znaczącą pozycję rynkową oferty współinwestycji i łatwość zapoznania się z nią; 2) ocenia otwartość oferty współinwestycji dla wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej przez cały okres eksploatacji sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b; 3) weryfikuje możliwość zachowania skutecznej i zrównoważonej konkurencji w długiej perspektywie czasowej na rynkach detalicznych, na których działa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej posiadający znaczącą pozycję rynkową, innym współinwestującym przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej; 4) weryfikuje podanie do publicznej wiadomości oferty współinwestycji na co najmniej 6 miesięcy przed datą planowanego rozpoczęcia realizacji nowej sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b; 5) weryfikuje możliwość korzystania przez współinwestorów, od początku realizacji współinwestycji, z sieci która pozwala na świadczenie usług o co najmniej porównywalnej jakości; 6) weryfikuje warunki współinwestycji pod względem możliwości dotarcia do użytkowników końcowych przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej ubiegających się o dostęp telekomunikacyjny, którzy nie uczestniczą we współinwestycji; 7) weryfikuje zawarte w ofercie współinwestycji warunki dotyczące zdolności finansowej podmiotu przystępującego, związane z: 8) wykazaniem zdolności do realizowania płatności etapowych, w oparciu o które zaplanowano świadczenie usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach współinwestycji, 9) akceptacją planu strategicznego, w oparciu o który opracowano w szczególności średniookresowe plany świadczenia usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach współinwestycji 10) – o ile warunki takie zostały w ofercie współinwestycji zawarte; 11) ocenia wpływ współinwestycji na poziom konkurencji, w tym analizuje zaspokojenie przyszłego popytu przez wybudowanie nowych elementów
-----------------------	---	----------	-------------------------------------	--

	<p>posiadające znaczną pozycję rynkową, na warunkach, które obejmują między innymi:</p> <p>(i) uczciwe, racjonalne i niedyskryminacyjne warunki umożliwiające dostęp do pełnych przepustowości sieci w zakresie, w jakim podlega ona współinwestowaniu;</p> <p>(ii) elastyczność, jeśli chodzi o wartość i moment udziału każdego współinwestora;</p> <p>(iii) możliwość zwiększenia tego udziału w przyszłości; oraz</p> <p>c) wzajemne prawa przyznane przez współinwestorów po realizacji infrastruktury będącej przedmiotem współinwestycji;</p> <p>d) oferta jest podawana do wiadomości publicznej przez przedsiębiorstwa w odpowiednim czasie i jeżeli przedsiębiorstwo nie spełnia kryteriów wymienionych w art. 80 ust. 1 co najmniej sześć miesięcy przed rozpoczęciem realizacji nowej sieci, okres ten może zostać przedłużony w zależności od okoliczności krajowych;</p> <p>e) podmioty ubiegające się o dostęp, które nie uczestniczą we współinwestycji, mogą od samego</p>			<p>sieci, które w znacznym stopniu przyczynią się do uruchomienia sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b.</p> <p>Art. 245. Prezes UKE, dokonując oceny, o której mowa w art. 244 pkt 2, weryfikuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przejrzystość i niedyskryminacyjny charakter planu zawiązania i dalszej realizacji współinwestycji; 2) możliwość ubiegania się przez podmioty niebędące współinwestorami o dostęp telekomunikacyjny do elementów sieci o bardzo dużej przepustowości na podstawie przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunków; 3) postanowienia oferty współinwestycji, w tym dotyczące kosztów ponoszonych przez każdego współinwestora, oraz postanowienia dotyczące osiąganych przez nich przychodów pod kątem: <ol style="list-style-type: none"> a) uwzględnienia stopni ryzyka ponoszonego przez poszczególnych współinwestorów na różnych etapach realizacji oraz sytuacji na rynkach detalicznych pod kątem poziomu konkurencji, b) zachowania zachęt do udziału we współinwestycji na różnych jej etapach. <p>Art. 246. Prezes UKE weryfikuje postanowienia oferty współinwestycji, w zakresie o którym mowa w art. 244 pkt 3, pod kątem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) racjonalności i niedyskryminacji oraz godziwych warunków, uwzględniając moment przystąpienia do współinwestycji oraz możliwość dostępu do pełnych przepustowości sieci, w zakresie, w jakim podlega ona współinwestycji; 2) adekwatności wartości wymaganego wkładu finansowego do skali inwestycji lub do momentu przystąpienia do udziału we współinwestycji każdego współinwestora w celu nabycia praw; 3) możliwości zwiększenia udziału we współinwestycji, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego poziomu zaangażowania na początku realizacji inwestycji z uwzględnieniem pozycji rynkowej współinwestorów. <p>Art. 247. W przypadku zawiązania spółki celowej utworzonej na potrzeby realizacji współinwestycji spółka ta zapewnia dostęp telekomunikacyjny do sieci wszystkim współinwestorom, bezpośrednio lub pośrednio, na zasadzie równoważności produktów oraz na godziwych i racjonalnych warunkach, uwzględniając warunki finansowe odzwierciedlające różny poziom ryzyka ponoszonego przez poszczególnych współinwestorów.</p> <p>Art. 248. 1. Oferta współinwestycji zawiera przejrzyste, godziwe i racjonalne warunki wzajemnego prawa dostępu do sieci telekomunikacyjnej, elementów</p>
--	---	--	--	--

	<p>początku korzystać z takiej samej jakości, szybkości przesyłu danych, warunków i możliwości dotarcia do użytkowników końcowych jak przed realizacją, przy uzupełnieniu mechanizmem dostosowania w miarę upływu czasu, potwierdzonym przez krajowy organ regulacyjny w świetle rozwoju sytuacji na powiązanych rynkach detalicznych, przy czym mechanizm ten zachowuje zachęty do udziału we wspólninwestycji; taki mechanizm musi zapewniać, aby podmioty ubiegające się o dostęp miały dostęp do elementów sieci o bardzo dużej przepustowości zarówno w czasie, jak i na podstawie przejrzystych i niedyskryminujących warunków, które odpowiednio uwzględniają stopnie ryzyka ponoszonego przez poszczególnych wspólninwestorów na różnych etapach realizacji oraz biorą pod uwagę sytuację na rynkach detalicznych pod kątem konkurencji;</p> <p>f) oferta spełnia co najmniej kryteria określone w załączniku IV i jest sporządzana w dobrej wierze.</p>			<p>sieci i powiązanych zasobów, będących przedmiotem wspólninwestycji, do celów świadczenia usług na rynku detalicznym.</p> <p>2. Wspólninwestorzy przyznają sobie dostęp do przedmiotu wspólninwestycji na podstawie umowy wspólninwestycji spełniającej warunki, o których mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 249. 1. Przenoszenie praw nabytych, wynikających z zawarcia umowy wspólninwestycji na innego wspólninwestora lub inny podmiot gotowy przystąpić do tej umowy jest dozwolone, z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. Warunkiem przeniesienia praw, o których mowa w ust. 1, jest zobowiązanie się podmiotu, na który przenoszone są prawa, do wypełniania wszystkich pierwotnych zobowiązań wynikających z umowy wspólninwestycji, a spoczywających na podmiocie przenoszącym prawa.</p> <p>3. Czynność prawna polegająca na przenoszeniu praw nabytych wynikających z zawarcia umowy wspólninwestycji na podmioty, o których mowa w ust. 1, z naruszeniem ust. 2 jest nieważna.</p>
Art. 76 ust. 2	2. Jeżeli krajowy organ regulacyjny stwierdzi, uwzględniając wyniki testu rynkowego przeprowadzonego zgodnie z przepisami art. 79 ust. 2, że złożone zobowiązanie w zakresie wspólninwestycji spełnia warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu, czyni te zobowiązanie wiążącym na podstawie art. 79 ust. 3 i nie nakłada żadnych dodatkowych obowiązków na podstawie art. 68, jeżeli chodzi	T	Art. 243	<p>Art. 243. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, który zawarł umowę o wspólninwestycji w zakresie elementów nowej sieci o bardzo dużej przepustowości, uchyla obowiązki regulacyjne nałożone na tego przedsiębiorcę w zakresie objętym wspólninwestycją.</p> <p>2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć, utrzymać lub zmienić obowiązki regulacyjne, niezależnie od decyzji, o której mowa w art. 242 ust. 1, a w przypadku, gdy decyzja ta dotyczy propozycji zobowiązań, o której mowa w</p>

	<p>o elementy nowej sieci o bardzo dużej przepustowości, które są przedmiotem tych zobowiązań, jeśli przynajmniej jeden potencjalny współinwestor zawarł umowę wspóln inwestycji z przedsiębiorstwem uznanym za posiadającego znaczącą pozycję rynkową.</p> <p>Pierwszy akapit pozostaje bez uszczerbku dla traktowania, w ujęciu regulacyjnym okoliczności, które nie spełniają warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, biorąc pod uwagę wyniki jakiegokolwiek testu rynkowego przeprowadzonego zgodnie z art. 79 ust. 2, ale które mają wpływ na konkurencję i są uwzględniane do celów art. 67 i 68.</p> <p>W drodze wyjątku od akapitu pierwszego niniejszego ustępu krajowy organ regulacyjny może w należycie uzasadnionych okolicznościach nałożyć, utrzymać lub dostosowywać środki naprawcze zgodnie z art. 68–74, jeżeli chodzi o nowe sieci o bardzo dużej przepustowości, tak aby zająć się znaczącymi problemami dotyczącymi konkurencji na konkretnych rynkach, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny ustali, że w związku ze szczególnymi cechami tych rynków w przeciwnym razie nie można byłoby zająć się tymi problemami dotyczącymi konkurencji.</p>			<p>art. 237 ust. 1 pkt 2 - jeżeli w inny sposób nie można uniknąć zagrożenia dla konkurencji lub przemawia za tym aktualna sytuacja na rynku właściwym.</p> <p>3. W przypadku zawarcia umowy wspóln inwestycji przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej Prezes UKE nie nakłada obowiązków regulacyjnych w zakresie objętym wspóln inwestycją w sieci o bardzo dużej przepustowości.</p>
<p>Art. 76 ust. 3</p>	<p>3. Krajowe organy regulacyjne stale monitorują zgodność z warunkami określonymi w ust. 1 i mogą wymagać od przedsiębiorstwa, które zostało wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową, aby przekazywało im roczne oświadczenia o zgodności.</p> <p>Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień krajowego organu regulacyjnego do</p>	<p>T</p>	<p>Art. 251</p>	<p>Art. 251. Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, którego dotyczy decyzja, o której mowa w 242 ust. 1, do przekazywania rocznego sprawozdania z realizacji umowy wspóln inwestycji.</p>

	podjęcia decyzji na podstawie art. 26 ust. 1 w przypadku sporu powstałego między przedsiębiorstwami w odniesieniu do umowy o współinwestycji uznanej przez ten organ za spełniającą warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu.			
Art. 76 ust. 4	4. Po konsultacji z zainteresowanymi stronami i w ścisłej współpracy z Komisją BEREC publikuje wytyczne w celu wspierania spójnego stosowania przez krajowe organy regulacyjne warunków określonych w ust. 1 i kryteriów określonych w załączniku IV.	N		
Art. 77	Podział funkcjonalny			
Art. 77 ust. 1	<p>1. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że odpowiednie obowiązki nałożone na mocy art. 69–74 nie zapewniły skutecznej konkurencji oraz że istnieją istotne i trwałe problemy w zakresie konkurencji lub przypadki zawodności rynku związane z hurtowym oferowaniem określonych rynków produktów dostępu, może on, w drodze wyjątku – zgodnie z art. 68 ust. 3 akapit drugi – nałożyć na przedsiębiorstwa zintegrowane pionowo obowiązek powierzenia działalności związanej z hurtowym oferowaniem odnośnych produktów dostępu niezależnie działającej jednostce organizacyjnej.</p> <p>Taka jednostka organizacyjna dostarcza produkty i usługi dostępu wszystkim przedsiębiorstwom, także innym jednostkom organizacyjnym działającym w ramach spółki dominującej, w takich samych terminach, na tych samych warunkach – dotyczących między innymi poziomów cen i usług – oraz z użyciem tych samych systemów i procesów.</p>	T	Art. 224 ust. 1 i 2, art. 227 i 228	<p>Art. 224. 1. Jeżeli nałożone uprzednio obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1 i art. 220, nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych skutecznej konkurencji oraz istnieją na tym rynku lub rynkach trwałe i wysokie bariery konkurencyjne lub rynkowe, Prezes UKE może, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, w zakresie tego rynku hurtowego lub rynków hurtowych, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej świadczącego usługi na rynku lub rynkach hurtowych oraz na odpowiadającym mu rynku detalicznym lub rynkach detalicznych, zwanego dalej „przedsiębiorcą zintegrowanym pionowo”, obowiązek rozdziału funkcjonalnego, polegający na wykonywaniu działalności związanej ze świadczeniem usług hurtowego dostępu telekomunikacyjnego przez wyodrębnioną, działającą niezależnie jednostkę organizacyjną, zwaną dalej „wydzieloną jednostką organizacyjną”, lub przez kilka wydzielonych jednostek organizacyjnych.</p> <p>2. Wydzielona jednostka organizacyjna zapewnia dostęp telekomunikacyjny innym przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej, na zasadach określonych w art. 213 ust. 2.</p> <p>Art. 227 i art. 228 [przepisy nie wynikają wprost z EKŁE natomiast stanowią pośrednie wdrożenie art. 77 ust. 1 EKŁE w zakresie formalno-prawnych zagadnień funkcjonowania niezależnie działającej jednostki organizacyjnej]</p>

				<p>Art. 227. Osoba kierująca wydziałoną jednostką organizacyjną nie może jednocześnie świadczyć pracy lub usług u przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego, lub w innej niż wydziałona jednostka organizacyjna jednostce organizacyjnej tego przedsiębiorcy, lub w spółce od niego zależnej, wobec niego dominującej lub z nim powiązanej w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych ani pełnić funkcji w ich organach lub pełnić na rzecz tych podmiotów funkcji doradczych.</p> <p>Art. 228. 1. Do wydziałonej jednostki organizacyjnej, w przypadku gdy nie ma ona formy odrębnej osoby prawnej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy o oddziale przedsiębiorcy.</p> <p>2. Przedsiębiorca zintegrowany pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego, obowiązany jest do wyboru nazwy wydziałonej jednostki organizacyjnej, w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 224 ust. 4. Nazwa handlowa powinna pozwalać na identyfikację tej jednostki jako jednostki wydziałonej od tego przedsiębiorcy i być przez niego używana w obrocie handlowym.</p> <p>3. Wydziałona jednostka organizacyjna jest odrębnym pracodawcą w ramach przedsiębiorstwa przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, za którego uprawnienia i obowiązki pracodawcy wykonuje osoba lub osoby kierujące wydziałoną jednostką organizacyjną.</p> <p>4. Osoba lub osoby kierujące wydziałoną jednostką organizacyjną uprawnione są do reprezentowania jej na zewnątrz na zasadach prokury oddziałowej.</p>
Art. 77 ust. 2	<p>2. Gdy krajowy organ regulacyjny zamierza nałożyć obowiązek podziału funkcjonalnego, przedkłada on Komisji wniosek, który obejmuje:</p> <p>a) dowody potwierdzające ustalenia krajowego organu regulacyjnego, o których mowa w ust. 1;</p> <p>b) uzasadnioną ocenę, z której wynika, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje skuteczna i trwała konkurencja oparta na infrastrukturze lub zaistnieje ona w niewielkim stopniu;</p>	T	Art. 224 ust. 3	<p>Art. 224 ust. 3</p> <p>3. Przed nałożeniem na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązku rozdziału funkcjonalnego Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tego obowiązku, do którego dołącza:</p> <p>1) wyniki analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, w zakresie rynku hurtowego albo rynków hurtowych, potwierdzające, że wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skutecznej konkurencji oraz że istnieją na tym rynku lub rynkach trwałe i wysokie bariery konkurencyjne lub rynkowe;</p> <p>2) uzasadnioną ocenę, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje lub zaistnieje w niewielkim stopniu na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o</p>

	<p>c) analizę spodziewanego wpływu na krajowy organ regulacyjny, na przedsiębiorstwo, w szczególności na pracowników oddzielnego przedsiębiorstwa i na całość sektora łączności elektronicznej, oraz na zachęty do inwestowania w sektor jako całość – w szczególności w związku z potrzebą zapewnienia spójności społecznej i terytorialnej – a także na inne zainteresowane strony, w tym przede wszystkim analizę spodziewanego wpływu na konkurencję i analizę wszelkich potencjalnych skutków dla konsumentów;</p> <p>d) analizę przyczyn uzasadniających, że obowiązek ten byłby najskuteczniejszym sposobem wprowadzenia w życie środków naprawczych mających na celu rozwiązanie problemów związanych z konkurencją lub usunięcie zidentyfikowanych nieprawidłowości rynkowych.</p>			<p>których mowa w ust. 1, skuteczna i trwała konkurencja w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;</p> <p>3) analizę spodziewanego wpływu nałożenia obowiązku rozdziału funkcjonalnego na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 1, w tym na sytuację pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej, na działalność Prezesa UKE oraz na rynek komunikacji elektronicznej, w tym ocenę wpływu na motywację do inwestowania na tym rynku komunikacji elektronicznej, a także informację o spodziewanym wpływie na konkurencję oraz o potencjalnych skutkach dla konsumentów;</p> <p>4) uzasadnienie zastosowania rozdziału funkcjonalnego jako najskuteczniejszego środka naprawczego, który ma na celu usunięcie barier związanych z konkurencją lub zidentyfikowanych nieprawidłowości na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych;</p> <p>5) projekt decyzji w sprawie rozdziału funkcjonalnego obejmujący określenie:</p> <p>a) charakteru i stopnia rozdziału funkcjonalnego, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego wydzielonej jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę stanowisko przedsiębiorcy, na którego ma być nałożony obowiązek rozdziału funkcjonalnego co do tego statusu, o ile takie stanowisko zostało przedstawione przez niego w ramach postępowania konsultacyjnego,</p> <p>b) początkowych składników majątkowych wydzielonej jednostki organizacyjnej oraz rodzaju dostarczanych przez nią produktów lub usług,</p> <p>c) rozwiązań w zakresie zarządzania wydzieloną jednostką organizacyjną, w tym zasad dotyczących stworzenia w niej odpowiedniej struktury zachęt, zapewniających niezależność pracowników tej jednostki od przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, innych jednostek tego przedsiębiorcy, spółek od niego zależnych, wobec niego dominujących lub z nim powiązanych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 2052),</p> <p>d) trybu realizacji obowiązku rozdziału funkcjonalnego, w tym harmonogramu jego realizacji,</p> <p>e) zasad zapewniających przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej,</p>
--	---	--	--	--

				<p>f) terminu do wyboru nazwy handlowej, o której mowa w art. 228 ust. 2,</p> <p>g) programu monitorowania przestrzegania obowiązku rozdziału funkcjonalnego w szczególności obejmującego:</p> <ul style="list-style-type: none"> – publikację przez przedsiębiorcę zintegrowanego pionowo corocznego sprawozdania lub – obowiązek przeprowadzania przez niezależnych audytorów cyklicznych audytów.
Art. 77 ust. 3	<p>3. Projektowany środek obejmuje następujące elementy:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dokładny charakter i stopień podziału, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego oddzielnej jednostki organizacyjnej; b) wskazanie majątku wydzielonej jednostki organizacyjnej i produktów lub usług dostarczanych przez tę jednostkę; c) rozwiązania w zakresie zarządzania zapewniające niezależność personelu zatrudnionego przez oddzielną jednostkę organizacyjną i odpowiednią strukturę zachęt; d) zasady zapewniające przestrzeganie obowiązków; e) zasady zapewniające przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych stron; 	T	<p>Art. 224 ust. 3 pkt 5, ust. 4 i 5, art. 225, art. 30, art. 35</p>	<p>Art. 224.</p> <p>3. Przed nałożeniem na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązku rozdziału funkcjonalnego Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tego obowiązku, do którego dołącza:(...)</p> <p>5)projekt decyzji w sprawie rozdziału funkcjonalnego obejmujący określenie:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) charakteru i stopnia rozdziału funkcjonalnego, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego wydzielonej jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę stanowisko przedsiębiorcy, na którego ma być nałożony obowiązek rozdziału funkcjonalnego co do tego statusu, o ile takie stanowisko zostało przedstawione przez niego w ramach postępowania konsultacyjnego, b) początkowych składników majątkowych wydzielonej jednostki organizacyjnej oraz rodzaju dostarczanych przez nią produktów lub usług, c) rozwiązań w zakresie zarządzania wydzieloną jednostką organizacyjną, w tym zasad dotyczących stworzenia w niej odpowiedniej struktury zachęt, zapewniających niezależność pracowników tej jednostki od przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, innych jednostek tego przedsiębiorcy, spółek od niego zależnych, wobec niego dominujących lub z nim powiązanych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 2052), d) trybu realizacji obowiązku rozdziału funkcjonalnego, w tym harmonogramu jego realizacji, e) zasad zapewniających przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, f) terminu do wyboru nazwy handlowej, o której mowa w art. 228 ust. 2,

	<p>f) program monitorowania zapewniający przestrzeganie wymogów, obejmujący między innymi publikację corocznego sprawozdania.</p> <p>Po podjęciu przez Komisję decyzji zgodnie z art. 68 ust. 3 w sprawie planowanego środka, krajowy organ regulacyjny przeprowadza skoordynowaną analizę różnych rynków związanych z siecią dostępu zgodnie z procedurą określoną w art. 67. Na podstawie tej analizy krajowy organ regulacyjny nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki zgodnie z procedurami określonymi w art. 23 i 32.</p>			<p>g) programu monitorowania przestrzegania obowiązku rozdziału funkcjonalnego w szczególności obejmującego:</p> <ul style="list-style-type: none"> – publikację przez przedsiębiorcę zintegrowanego pionowo corocznego sprawozdania lub – obowiązek przeprowadzania przez niezależnych audytorów cyklicznych audytów. <p>4. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 3, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada obowiązek rozdziału funkcjonalnego.</p> <p>5. Uzasadnienie decyzji, o której mowa w ust. 4, zawiera w szczególności okoliczności wskazane w ust. 3 pkt 1–4.</p> <p>Art. 225. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 224 ust. 4, Prezes UKE przeprowadza, zgodnie z art. 197 ust. 1, skoordynowaną analizę rynków właściwych związanych z siecią dostępu telekomunikacyjnego oraz nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla inne obowiązki regulacyjne.</p> <p>Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 175 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 i art. 181, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 182 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 3, 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 183 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 187, 6) załatwianych w drodze decyzji o której mowa w art. 191 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 217 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 221 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 230 ust. 8, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 235, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 257 ust. 1,
--	--	--	--	--

				<p>14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</p> <p>– przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”.</p> <p>2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.</p> <p>Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.</p>
Art. 77 ust. 4	4. Przedsiębiorstwo, któremu narzucono podział funkcjonalny, może podlegać każdemu z obowiązków, o których mowa w art. 69–74 w odniesieniu do rynków, na których wyznaczone zostało jako posiadające znaczącą pozycję rynkową zgodnie z art. 67, lub każdemu innemu obowiązkowi zatwierdzonemu przez Komisję zgodnie z art. 68 ust. 3.	T	Art. 226	Art. 226. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 224 ust. 1, może podlegać innym obowiązkom regulacyjnym w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 220 i art. 222, w odniesieniu do rynku, na którym został wyznaczony jako przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej.
Art. 78	Dobrowolny podział przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo			
Art. 78 ust. 1	1. Przedsiębiorstwa, które zgodnie z art. 67 wyznaczone zostało jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na jednym lub kilku rynkach właściwych, informują krajowy organ regulacyjny co najmniej trzy miesiące przed jakimkolwiek planowanym przeniesieniem aktywów składających się na lokalną sieć dostępu lub ich znacznej części na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub planowanym ustanowieniem oddzielnej jednostki organizacyjnej w celu dostarczania wszystkim dostawcom detalicznym, w tym	T	Art. 229 ust. 1-3 i 5, art. 227 i art. 228	Art. 229 ust. 1-3, 5 Art. 229. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej zintegrowany pionowo, w celu zapewnienia wszystkim dostawcom usług świadczącym usługi na rzecz użytkowników końcowych, w tym samemu sobie, możliwości korzystania z równoważnego dostępu telekomunikacyjnego, jest obowiązany zawiadomić Prezesa UKE o planowanym przeniesieniu całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot. Zawiadomienia dokonuje się najpóźniej na 3 miesiące przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych.

<p>swoim własnym jednostkom detalicznym, w pełni równoważnych produktów dostępu.</p> <p>Przedsiębiorstwa te informują krajowy organ regulacyjny także o każdej zmianie tego zamiaru oraz o ostatecznym wyniku podziału.</p> <p>Takie przedsiębiorstwa mogą również składać zobowiązania dotyczące warunków dostępu, które mają mieć zastosowanie do ich sieci w okresie wdrożenia po wdrożeniu proponowanej formy podziału, z myślą o zapewnieniu stronom trzecim skutecznego i niedyskryminacyjnego dostępu. Złożone zobowiązania muszą zawierać wystarczająco szczegółowe informacje, w tym na temat harmonogramu wdrożenia i okresu ich obowiązywania, aby umożliwić krajowemu organowi regulacyjnemu wykonywanie swoich zadań zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Te zobowiązania mogą obowiązywać dłużej niż przez maksymalny okres przewidziany na przeprowadzenie analizy rynku określony w art. 67 ust. 5.</p>			<p>2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie zawiadamia Prezesa UKE o każdej zmianie planowanego przeniesienia całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot.</p> <p>3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może zobowiązać się do stosowania określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego w okresie po przeniesieniu całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot, do czasu zapewnienia możliwości korzystania z równoważnego dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1. Przedsiębiorca określa szczegółowe informacje dotyczące stosowania określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w zdaniu pierwszym, w tym dotyczące harmonogramu wdrożenia tych warunków i okresu ich obowiązywania.</p> <p>5. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia Prezesa UKE o przeniesieniu całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot</p> <p>Art. 227 i art. 228 [przepisy nie wynikają wprost z EKŁE natomiast stanowią pośrednie wdrożenie art. 77 ust. 1 EKŁE w zakresie formalno-prawnych zagadnień funkcjonowania niezależnie działającej jednostki organizacyjnej]</p> <p>Art. 227. Osoba kierująca wydzieloną jednostką organizacyjną nie może jednocześnie świadczyć pracy lub usług u przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego, lub w innej niż wydzielona jednostka organizacyjna jednostce organizacyjnej tego przedsiębiorcy, lub w spółce od niego zależnej, wobec niego dominującej lub z nim powiązanej w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych ani pełnić funkcji w ich organach lub pełnić na rzecz tych podmiotów funkcji doradczych.</p> <p>Art. 228. 1. Do wydzielonej jednostki organizacyjnej, w przypadku gdy nie ma ona formy odrębnej osoby prawnej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy o oddziale przedsiębiorcy.</p> <p>2. Przedsiębiorca zintegrowany pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego, obowiązany jest do wyboru nazwy wydzielonej jednostki organizacyjnej, w terminie określonym w decyzji, o której mowa w</p>
---	--	--	---

				<p>art. 224 ust. 4. Nazwa handlowa powinna pozwalać na identyfikację tej jednostki jako jednostki wydzielonej od tego przedsiębiorcy i być przez niego używana w obrocie handlowym.</p> <p>3. Wydzielona jednostka organizacyjna jest odrębnym pracodawcą w ramach przedsiębiorstwa przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, za którego uprawnienia i obowiązki pracodawcy wykonuje osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną.</p> <p>4. Osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną uprawnione są do reprezentowania jej na zewnątrz na zasadach prokury oddziałowej.</p>
Art. 78 ust. 2	<p>2. Krajowy organ regulacyjny ocenia wpływ planowanej transakcji w tym, w stosownych przypadkach, złożonych zobowiązań na istniejące obowiązki regulacyjne wynikające z niniejszej dyrektywy.</p> <p>W tym celu krajowy organ regulacyjny przeprowadza analizę różnych rynków związaną z siecią dostępu zgodnie z procedurą określoną w art. 67.</p> <p>Krajowy organ regulacyjny bierze pod uwagę wszelkie zobowiązania złożone przez przedsiębiorstwo, ze szczególnym uwzględnieniem celów określonych w art. 3. W tym celu krajowy organ regulacyjny przeprowadza konsultacje ze stronami trzecimi zgodnie z art. 23 oraz zwraca się w szczególności do tych stron trzecich, których bezpośrednio dotyczy planowana transakcja.</p> <p>Na podstawie swojej analizy krajowy organ regulacyjny nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki zgodnie z procedurami określonymi w art. 23 i 32, stosując, w odpowiednim przypadku, art. 80. W swojej decyzji krajowy organ regulacyjny może uczynić zobowiązania wiążącymi w całości lub w części. Na zasadzie odstępstwa od art. 67</p>	T	Art. 229 ust. 4 i 6	<p>Art. 229 ust. 4 i 6</p> <p>4. Prezes UKE przeprowadza skoordynowaną analizę rynków właściwych związanych z siecią dostępu, w celu określenia wpływu działań, o których mowa w ust. 1, na te rynki, i zawiadamia przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, o jej zakończeniu, nie później niż w dniu poprzedzającym dzień planowanego przeniesienia całości lub znacznej części środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot.</p> <p>6. Prezes UKE po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, w oparciu o wyniki analizy, o której mowa w ust. 4, przeprowadza postępowanie, o którym mowa w art. 199 ust. 1, i nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki regulacyjne. Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, do stosowania całości lub części określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w ust. 3.</p>

	ust. 5 krajowy organ regulacyjny może uczynić zobowiązania wiążącymi w całości lub w części przez cały okres, na który je złożono.			
Art. 78 ust. 3	3. Nie naruszając art. 80, prawnie lub operacyjnie wyodrębniona jednostka, która została wyznaczona jako posiadająca znaczącą pozycję rynkową w odniesieniu do określonych rynków zgodnie z art. 67 może podlegać, stosownie do przypadku, każdemu z obowiązków, o których mowa w art. 69–74, lub każdemu innemu obowiązkowi zatwierdzonemu przez Komisję zgodnie z art. 68 ust. 3, w przypadku gdy złożone zobowiązania są niewystarczające, aby osiągnąć cele określone w art. 3.	T	Art. 229 ust. 7	Art. 229 ust. 7 7. Odrębna osoba prawna lub nowo zawiązany podmiot, o których mowa w ust. 1, może podlegać obowiązkom regulacyjnym w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 220 i art. 222 w odniesieniu do rynku, na którym jej lub jego pozycję uznano za znaczącą.
Art. 78 ust. 4	4. Krajowy organ regulacyjny monitoruje wykonanie zobowiązań złożonych przez przedsiębiorstwa, którym nadał wiążący charakter zgodnie z ust. 2, i rozważa przedłużenie okresu ich obowiązywania w przypadku upływu okresu, na jaki je pierwotnie złożono.	T	Art. 229 ust. 8	Art. 229 ust. 8 8. Prezes UKE monitoruje wykonywanie określonych warunków niedyskryminującego dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w ust. 3, do których stosowania przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, został zobowiązany na podstawie przepisu ust. 6, pod kątem zasadności przedłużenia ich stosowania.
Art. 79	Procedura zaciągania zobowiązań			Art.. 76 i 79 implementowane łącznie w PKE w Rozdziale 5 “Szczegółowe warunki inwestowania” z pominięciem Art. 252 Część regulacji ujęta wspólnie z przepisami implementującymi Art. 79 (w ich wspólnym zakresie proceduralnym,) a także przepisami załącznika IV do EKŁE
Art. 79 ust. 1	1. Przedsiębiorstwa wyznaczone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową mogą złożyć krajowemu organowi regulacyjnemu przyjęcie zobowiązań dotyczących warunków dostępu lub współinwestowania, lub obu, mających zastosowanie do ich sieci w odniesieniu między innymi do: a) porozumień o współpracy mających znaczenie dla oceny stosownych	N	Art. 237	Art. 237. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może przedstawić Prezesowi UKE propozycję zobowiązań odnoszących się do warunków zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego lub współinwestowania, mających zastosowanie do jego sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów, dotyczącą w szczególności: 1) porozumień o współpracy mających znaczenie dla oceny obowiązków regulacyjnych, 2) współinwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości, 3) skutecznego i niedyskryminacyjnego dostępu telekomunikacyjnego innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, zarówno w okresie

	<p>i proporcjonalnych obowiązków na podstawie art. 68;</p> <p>b) współinwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości na podstawie art. 76; lub</p> <p>c) efektywnego i niedyskryminacyjnego dostępu stron trzecich na podstawie art. 78, zarówno w okresie wdrożenia dobrowolnego podziału przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo jak i po wdrożeniu proponowanej formy podziału.</p> <p>Propozycja zobowiązań powinna być wystarczająco szczegółowa, w tym jeżeli chodzi o harmonogram i zakres ich wdrażania oraz czas ich trwania, aby umożliwić krajowemu organowi regulacyjnemu przeprowadzenie oceny na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu. Takie zobowiązania mogą wykraczać poza okresy przewidziane na przeprowadzenie analizy rynku określone w art. 67 ust. 5.</p>			<p>wdrożenia dobrowolnego podziału przedsiębiorstwa przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, jak i po jego wdrożeniu – zwaną dalej „propozycją zobowiązań”.</p> <p>2. Propozycja zobowiązań zawiera szczegółowy harmonogram i zakres ich wykonywania oraz czas obowiązywania.</p>
<p>Art. 79 ust. 2</p>	<p>2. Aby ocenić wszelkie zobowiązania złożone przez przedsiębiorstwo na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, krajowy organ regulacyjny przeprowadza – z wyjątkiem, gdy takie zobowiązania wyraźnie nie spełniają co najmniej jednego spośród istotnych warunków lub kryteriów – test rynkowy, w szczególności dotyczący proponowanych warunków, przez przeprowadzenie publicznych konsultacji z zainteresowanymi stronami, w szczególności innymi stronami trzecimi, których bezpośrednio to dotyczy. Potencjalni współinwestorzy lub podmioty ubiegające się</p>		<p>Art. 238-241</p>	<p>Art. 238. Propozycja zobowiązań w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jest oparta na uczciwych, rozsądnych i otwartych na wszystkich uczestników rynku warunkach; 2) zapewnia dostęp telekomunikacyjny, w tym do sieci o bardzo dużej przepustowości, innym podmiotom, oferowany z dostatecznym wyprzedzeniem przed uruchomieniem usług detalicznych; 3) w interesie użytkowników końcowych zapewnia zrównoważoną konkurencję na rynkach detalicznych i ułatwia współpracę przy realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości. <p>Art. 240. Prezes UKE przed przeprowadzeniem oceny propozycji zobowiązań udostępnia ją na stronie podmiotowej BIP UKE i wyznacza nie krótszy niż 30 dni termin na zgłaszanie stanowisk konsultacyjnych.</p>

<p>o dostęp mogą udzielić opinii na temat zgodności złożonych zobowiązań z warunkami przewidzianymi w art. 68, 76 lub 78, stosownie do przypadku, i mogą zaproponować zmiany.</p> <p>Jeżeli chodzi o zobowiązania złożone na podstawie niniejszego artykułu, krajowy organ regulacyjny, oceniając obowiązki na podstawie art. 68 ust. 4, zwraca szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dowody dotyczące uczciwego i rozsądnego charakteru złożonych zobowiązań; b) otwartości zobowiązań na wszystkich uczestników rynku; c) dostępność z odpowiednim wyprzedzeniem, na rozsądnych i niedyskryminujących warunkach, w tym do sieci o bardzo dużej przepustowości, przed uruchomieniem powiązanych usług detalicznych; oraz d) ogólną adekwatność złożonych zobowiązań, tak aby umożliwić zrównoważoną konkurencję na rynkach niższego szczebla i ułatwić opartą na współpracy realizację i rozpowszechnianie sieci o bardzo dużej przepustowości w interesie użytkowników końcowych. <p>Biorąc pod uwagę wszystkie opinie wyrażone w ramach konsultacji oraz zakres rozciągłości stopień, w jakim te opinie są reprezentatywne dla poszczególnych zainteresowanych stron, krajowy organ regulacyjny informuje przedsiębiorstwo wyznaczone jako posiadające</p>			<p>Art. 241. 1. Prezes UKE, dokonując wstępnej oceny propozycji zobowiązań, bierze pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 238, a także odpowiednio przesłanki, o których mowa w art. 244, oraz stanowiska złożone w ramach konsultacji.</p> <p>2. Prezes UKE zawiadamia przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej o wstępnej ocenie złożonej propozycji zobowiązań.</p> <p>3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, w celu uwzględnienia wstępnej oceny, może dokonać zmiany propozycji zobowiązań w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 14 dni.</p>
--	--	--	--

	<p>znaczącą pozycję rynkową o swoich wstępnych wnioskach co do tego, czy złożone zobowiązania spełniają cele, kryteria i procedury określone w niniejszym artykule i w art. 68, 76 lub 78, stosownie do przypadku, i na jakich warunkach może on rozważyć uczynienie tych zobowiązań wiążącymi. Przedsiębiorstwo może zmienić swoją początkową ofertę, aby uwzględnić wstępne wnioski krajowego organu regulacyjnego, z myślą o spełnieniu kryteriów określonych w niniejszym artykule i w art. 68, 76 lub 78, stosownie do przypadku.</p>			
<p>Art. 79 ust. 3</p>	<p>3. Bez uszczerbku dla art. 76 ust. 2 akapit pierwszy krajowy organ regulacyjny może wydać decyzję, aby uczynić te zobowiązania wiążącymi w całości lub w części.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od art. 67 ust. 5 krajowy organ regulacyjny może uczynić niektóre lub wszystkie zobowiązania wiążącymi przez określony czas, który może być całym czasem, na który je złożono, a w przypadku zobowiązań dotyczących współinwestycji, którym nadano wiążący charakter na podstawie art. 76 ust. 2 akapit pierwszy, czyni je wiążącymi na okres co najmniej siedmiu lat.</p> <p>Z zastrzeżeniem art. 76, niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla stosowania procedury analizy rynku na podstawie art. 67 i dla nakładania obowiązków na podstawie art. 68.</p> <p>W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny czyni zobowiązania wiążącymi na podstawie niniejszego artykułu, ocenia na podstawie art. 68 konsekwencje tej decyzji dla rozwoju rynku i odpowiedniość wszelkich obowiązków,</p>	N	<p>Art. 242 ust 1 i 2</p>	<p>Art. 242. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, po przeprowadzeniu oceny propozycji zobowiązań, z zastrzeżeniem art. 241:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zatwierdza propozycję zobowiązań w całości - jeżeli propozycja zobowiązań w całości uwzględnia wstępną ocenę propozycji zobowiązań, w tym przesłanki o których mowa w art. 238, oraz odpowiednio przesłanki, o których mowa w art. 244; 2) może zatwierdzić propozycję zobowiązań w części, w której propozycja zobowiązań uwzględnia wstępną ocenę propozycji zobowiązań, w tym przesłanki o których mowa w art. 238, oraz odpowiednio przesłanki, o których mowa w art. 244 - jeżeli uzna, że przyczyni się do osiągnięcia celów określonych w art. 407 ust. 2. <p>2. W przypadku propozycji zobowiązań dotyczącej współinwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1, określa termin wykonywania zatwierdzonych zobowiązań na okres co najmniej 7 lat.</p>

	które nałożył lub w przypadku braku tych zobowiązań zamierzałby nałożyć, na podstawie tego artykułu lub art. 69–74. Przy zgłaszaniu odpowiedniego planowanego środka na mocy art. 68 zgodnie z art. 32 krajowy organ regulacyjny dołącza do zgłoszonego planowanego środka decyzję dotyczącą zobowiązań.			
Art. 79 ust. 4	4. Krajowy organ regulacyjny monitoruje, nadzoruje i zapewnia zgodność z zobowiązaniami, którym nadał wiążący charakter zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, w taki sam sposób, w jaki monitoruje, nadzoruje i zapewnia zgodność z obowiązkami nałożonymi na podstawie art. 68, i rozważa przedłużenie okresu ich obowiązywania w przypadku upływu okresu, na jaki je pierwotnie złożono. Jeżeli krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że przedsiębiorstwo nie przestrzega zobowiązań, które stały się wiążące zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, może nałożyć kary na takie przedsiębiorstwo zgodnie z art. 29. Bez uszczerbku dla procedury zapewniania zgodności szczegółowych obowiązków na mocy art. 30 krajowy organ regulacyjny może ponownie ocenić obowiązki nałożone zgodnie z art. 68 ust. 6.		Art. 242 ust. 3 Art. 243 ust. 2	3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, ze względu na potrzebę wspierania zrównoważonej, długoterminowej konkurencji oraz potrzeby użytkowników końcowych, przedłużyć okres obowiązywania decyzji, o której mowa w ust. 1. 2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 202 pkt 2 lit. a, nałożyć, utrzymać lub zmienić obowiązki regulacyjne, niezależnie od decyzji, o której mowa w art. 242 ust. 1, a w przypadku, gdy decyzja ta dotyczy propozycji zobowiązań, o której mowa w art. 237 ust. 1 pkt 2 - jeżeli w inny sposób nie można uniknąć zagrożenia dla konkurencji lub przemawia za tym aktualna sytuacja na rynku właściwym.
Art. 80	Przedsiębiorstwa wyłącznie hurtowe			
Art. 80 ust. 1	1. Krajowy organ regulacyjny, który uzna przedsiębiorstwo, które nie jest obecne na żadnym rynku detalicznym usług łączności elektronicznej, za posiadające znaczącą pozycję rynkową na jednym lub kilku rynkach hurtowych zgodnie z art. 67 rozpatrzy, czy przedsiębiorstwo to ma następujące cechy:	T	Art. 204 ust. 1	Art. 204. 1. Prezes UKE w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, który nie świadczy i nie planuje świadczyć usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej i który: 1) nie jest członkiem grupy kapitałowej, której podmioty świadczą lub planują świadczyć usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej,

	<p>a) wszystkie spółki i jednostki organizacyjne w ramach przedsiębiorstwa, wszystkie spółki kontrolowane, lecz niekoniecznie będące całkowitą własnością tego samego końcowego właściciela, oraz wszelcy udziałowcy mogący sprawować kontrolę nad danym przedsiębiorstwem prowadzą obecnie lub planują prowadzić w przyszłości działalność jedynie na hurtowych rynkach usług łączności elektronicznej, a przez to nie prowadzą działalności na jakimkolwiek detalicznym rynku usług łączności elektronicznej świadczonych na rzecz użytkowników końcowych w Unii;</p> <p>b) przedsiębiorstwo nie jest zobowiązane do współpracy z pojedynczym, odrębnym przedsiębiorstwem działającym na rynku niższego szczebla, które jest aktywne na jakimkolwiek detalicznym rynku usług łączności elektronicznej świadczonych na rzecz użytkowników końcowych, z powodu umowy na wyłączność lub umowy, która ma faktycznie charakter umowy na wyłączność.</p>			<p>2) nie jest stroną umowy o wyłącznej współpracy z dostawcą usług komunikacji elektronicznej świadczącym usługi użytkownikom końcowym</p> <p>– może, w drodze decyzji, o której mowa w art. 202, nałożyć wyłącznie obowiązki, o których mowa w art. 211 i art. 213, lub obowiązek stosowania niezawyżonych opłat.</p>
<p>Art. 80 ust. 2</p>	<p>2. Jeżeli krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu są spełnione, może nałożyć na to przedsiębiorstwo wyłącznie obowiązki na podstawie art. 70 i 73 lub związane z uczciwymi i rozsądnymi cenami, jeżeli jest to uzasadnione analizą rynku, włączając</p>	<p>T</p>	<p>Art. 204 ust. 1</p>	<p>Art. 204. 1. Prezes UKE w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, który nie świadczy i nie planuje świadczyć usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej i który:</p> <p>1) nie jest członkiem grupy kapitałowej, której podmioty świadczą lub planują świadczyć usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej,</p>

	perspektywiczną oceną prawdopodobnego postępowania przedsiębiorstwa wyznaczonego jako posiadające znaczącą pozycję rynkową.			2) nie jest stroną umowy o wyłącznej współpracy z dostawcą usług komunikacji elektronicznej świadczącym usługi użytkownikom końcowym – może, w drodze decyzji, o której mowa w art. 202, nałożyć wyłącznie obowiązki, o których mowa w art. 211 i art. 213, lub obowiązek stosowania niezawyżonych opłat.
Art. 80 ust. 3	3. Krajowy organ regulacyjny dokonuje przeglądu obowiązków nałożonych na przedsiębiorstwo zgodnie z niniejszym artykułem w dowolnym czasie, jeżeli stwierdzi, że warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu nie są już spełnione, i zastosuje, odpowiednio, przepisy art. 67–74. Przedsiębiorstwa bez zbędnej zwłoki informują krajowy organ regulacyjny o wszelkiej zmianie okoliczności mających znaczenie dla ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu.	T	Art. 204 ust. 2, 3 i 4	Art. 204 ust. 2, 3, 4 2. Jeżeli Prezes UKE stwierdzi, że występują lub mogą wystąpić problemy w zakresie konkurencji ze szkodą dla użytkowników końcowych wynikające z warunków oferowanych przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1, przez nałożenie obowiązków, o których mowa w art. 210, art. 214, art. 215 lub art. 216 ust. 1, a także przez zmianę obowiązków, o których mowa w ust. 1. 3. Przedsiębiorca, który przestał spełniać warunki, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje o tym Prezesa UKE. 4. W przypadku gdy przedsiębiorca przestał spełniać warunki, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE przeprowadza analizę rynku, o której mowa w art. 197 ust. 1.
Art. 80 ust. 4	4. Krajowy organ regulacyjny dokonuje również przeglądu obowiązków nałożonych na przedsiębiorstwo zgodnie z niniejszym artykułem, jeżeli na podstawie dowodów dotyczących warunków oferowanych przez przedsiębiorstwo swoim klientom na rynkach niższego szczebla stwierdzi, że występują lub mogą wystąpić problemy w zakresie konkurencji ze szkodą dla użytkowników końcowych, które to problemy wymagają nałożenia jednego lub więcej obowiązków określonych w art. 69, 71, 72 lub 74 lub też modyfikacji obowiązków nałożonych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.	T	Art. 204 ust. 2	Art. 204 ust. 2 2. Jeżeli Prezes UKE stwierdzi, że występują lub mogą wystąpić problemy w zakresie konkurencji ze szkodą dla użytkowników końcowych wynikające z warunków oferowanych przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1, przez nałożenie obowiązków, o których mowa w art. 210, art. 214, art. 215 lub art. 216 ust. 1, a także przez zmianę obowiązków, o których mowa w ust. 1.
Art. 80 ust. 5	5. Nałożenie obowiązków oraz ich przegląd zgodnie z niniejszym artykułem następuje zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23, 32 i 33.	T	Art. 30,35,37	Art. 30. 1. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach: 1) decyzji wydawanej na podstawie art. 175 ust. 1, 2) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, art. 180 i art. 181, 3) postanowień wydawanych na podstawie art. 182 ust. 1 i 4 oraz decyzji wydawanej na podstawie art. 182 ust. 3,

			<p>4) decyzji wydawanej na podstawie art. 183 ust. 1, 5) decyzji wydawanej na podstawie art. 187, 6) załatwianych w drodze decyzji o której mowa w art. 191 ust. 1, 7) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 199 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie, 8) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji, 9) decyzji wydawanych na podstawie art. 217 ust. 3 i 5, 10) decyzji wydawanej na podstawie art. 221 ust. 1, 11) decyzji wydawanej na podstawie art. 230 ust. 8, 12) decyzji wydawanej na podstawie art. 235, 13) decyzji wydawanej na podstawie art. 257 ust. 1, 14) innych wskazanych w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – przeprowadza postępowanie, w ramach którego umożliwia zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia, zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym”.</p> <p>2. Postępowanie konsultacyjne jest prowadzone także w innych sprawach wskazanych w ustawie.</p> <p>Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30 ust. 1, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przekazując Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.</p> <p>Art. 37. 1. Jeżeli w odniesieniu do rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 35, w zakresie nałożenia, zmiany lub uchylecia obowiązku dostępowego symetrycznego nałożonego na podstawie art. 178 ust. 1, art. 179 ust. 1, oraz art. 180, obowiązku regulacyjnego nałożonego na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej na podstawie art. 210, art. 211, art. 213–215, art. 216 ust. 1, art. 219 ust. 2, art. 220 lub art. 231 ust. 2, Komisja Europejska w terminie, o którym mowa w art. 36 ust. 1, zawiadomi Prezesa UKE oraz BEREC o</p>
--	--	--	---

				<p>powodach uznania, że projekt rozstrzygnięcia stanowiłby przeszkodę do tworzenia jednolitego rynku lub że istnieją poważne wątpliwości co do zgodności tego rozstrzygnięcia z prawem Unii Europejskiej – rozstrzygnięcie to nie może zostać przyjęte przez 3 miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia przez Prezesa UKE.</p> <p>2. Prezes UKE w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, przy współpracy z Komisją Europejską oraz z BEREC przygotowuje projekt rozstrzygnięcia spełniający cele, o których mowa w art. 407 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.</p> <p>3. Jeżeli BEREC podziela stanowisko Komisji Europejskiej wyrażone w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE współpracuje z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najsukuczniejszego rozstrzygnięcia.</p> <p>4. Prezes UKE przed upływem 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zmienić projektowane rozstrzygnięcie, uwzględniając w jak największym stopniu zawiadomienie Komisji Europejskiej, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię BEREC; 2) wycofać projektowane rozstrzygnięcie; 3) podtrzymać swoje projektowane rozstrzygnięcie. <p>5. W terminie miesiąca od wydania przez Komisję Europejską zalecenia zawierającego zobowiązanie do zmiany lub wycofania projektowanego rozstrzygnięcia lub wycofania przez Komisję Europejską zastrzeżeń odnośnie do projektowanego rozstrzygnięcia, w przypadku gdy BEREC nie podziela stanowiska Komisji Europejskiej, nie wydał opinii lub jeżeli Prezes UKE zmienił lub utrzymał projektowane rozstrzygnięcie zgodnie z ust. 4, Prezes UKE przesyła Komisji Europejskiej i BEREC treść ostatecznie przyjętego rozstrzygnięcia. Termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może być wydłużony przez Prezesa UKE w przypadku potrzeby przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego, o którym mowa w art. 30.</p> <p>6. W przypadku gdy Prezes UKE postanowi o podtrzymaniu projektowanego rozstrzygnięcia, pomimo negatywnego stanowiska wyrażonego przez Komisję Europejską w zaleceniu, o którym mowa w ust. 5, przedstawia Komisji Europejskiej uzasadnienie.</p> <p>7. W terminie 6 miesięcy od dnia wydania przez Komisję Europejską decyzji zobowiązującej do wycofania projektowanego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 178 ust. 1 i art. 243 ust. 1 lub 2, Prezes UKE uwzględnia stanowisko Komisji Europejskiej i zmienia projekt rozstrzygnięcia oraz</p>
--	--	--	--	--

				wszczyna postępowanie konsultacyjne lub umarza postępowanie. Przepis art. 36 ust. 3 stosuje się odpowiednio. 8. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania.
Art. 81	Migracja z dotychczasowej infrastruktury			
Art. 81 ust. 1	1. Przedsiębiorstwa, które wyznaczono jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na jednym lub kilku rynkach właściwych zgodnie z art. 67, powiadamiają krajowy organ regulacyjny w odpowiednim czasie o zamiarze wycofania z eksploatacji lub zastąpienia nową infrastrukturą części sieci, w tym dotychczasowej infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej, które podlegają obowiązkom na podstawie art. 68–80.	T	Art. 230 ust. 1	Art. 230. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, w tym dotychczasowej infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej, polegające na: 1) trwałym wycofaniu z eksploatacji sieci miedzianej, 2) zastąpieniu części sieci miedzianej nowymi elementami umożliwiającymi świadczenie usług o wyższych parametrach jakościowych, 3) trwałym wycofaniu lub zastąpieniu infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej – nie później niż w terminie 12 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji, z zastrzeżeniem ust. 2.
Art. 81 ust. 2	2. Krajowy organ regulacyjny zapewnia, aby proces wycofania z eksploatacji lub zastąpienia elementów sieci obejmował przejrzysty harmonogram oraz warunki, w tym odpowiedni okres wypowiedzenia przewidziany na migrację, a także aby przewidywał dostępność alternatywnych produktów o przynajmniej porównywalnej jakości pozwalających uzyskać dostęp do zmodernizowanej infrastruktury sieciowej, które zastąpią wymienione elementy, gdy jest to konieczne, w celu ochrony konkurencji i praw użytkowników końcowych. W odniesieniu do składników aktywów, które planuje się wycofać z eksploatacji lub zastąpić, krajowy organ regulacyjny może uchylić obowiązki, gdy ustalą, że podmiot zapewniający dostęp:	T	Art. 230 ust. 2-9	2. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury: 1) za pomocą której nie są świadczone usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym, 2) w miejsce której został zapewniony alternatywny sposób zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, tym samym użytkownikom końcowym, z wykorzystaniem wyłącznie stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej spełniającej wymagania, o których mowa w art. 2 pkt 57 lit. a – przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z tej infrastruktury nie później niż w terminie 3 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji. 3. Do powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, z zastrzeżeniem ust. 4, załącza się jej wykaz oraz przejrzysty harmonogram i warunki migracji z infrastruktury, o której mowa w ust. 1, określające w szczególności: 1) terminy powiadamiania o migracji podmiotów korzystających z tej infrastruktury;

	<p>a) ustanowił odpowiednie warunki sprzyjające migracji, w tym udostępnił alternatywny produkt dostępu o co najmniej porównywalnej jakości, do tej jaka istniała przy użyciu dotychczasowej infrastruktury, zapewniający możliwość dotarcia do tych samych użytkowników końcowych; oraz</p> <p>b) przestrzegał warunków i procedury, o których powiadomił krajowy organ regulacyjny zgodnie z niniejszym artykułem.</p> <p>Tego uchylecia obowiązków dokonuje się zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23, 32 i 33.</p>			<p>2) alternatywne sposoby zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego umożliwiające świadczenie usług o co najmniej porównywalnej jakości dotychczasowym użytkownikom końcowym.</p> <p>4. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury, o której mowa w ust. 2, załącza się również oświadczenie o spełnieniu warunku wskazanego w ust. 2 pkt 1 lub 2.</p> <p>5. Prezes UKE, w drodze decyzji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zatwierdza powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi; 2) odmawia zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury, jeżeli harmonogram i warunki migracji nie są przejrzyste i nie zapewniają ochrony konkurencji lub nie zapewniają ochrony praw użytkowników końcowych. <p>6. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury, o której mowa w ust. 2, a Prezes UKE nie wyda decyzji lub nie wskaże nowego terminu załatwienia sprawy w formie postanowienia, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia Prezesowi UKE powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi spełniającego wymagania, o których mowa w ust. 2–4, powiadomienie to uznaje się za zatwierdzone w sposób milczący.</p> <p>7. Przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się w postępowaniu w sprawie zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi.</p> <p>8. Prezes UKE, w przypadku zatwierdzenia powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi, może, w drodze decyzji, uchylić obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego do sieci miedzianej lub infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej objętej migracją, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przestrzega postanowień zatwierdzonego powiadomienia.</p> <p>9. Prezes UKE może połączyć postępowania wszczęte na podstawie różnych powiadomień o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi i wydać jedną decyzję, o której mowa w ust. 5, jeżeli powiadomienia o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi pochodzą od tego samego wnioskodawcy.</p>
--	--	--	--	--

Art. 81 ust. 3	3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla dostępności produktów regulowanych narzuconej przez krajowy organ regulacyjny w odniesieniu do zmodernizowanej infrastruktury sieciowej zgodnie z procedurami określonymi w art. 67 i 68.	N	Brak konieczności dodawania takiego zastrzeżenia wprost - wynika z przepisów	
Art. 82	Wytyczne BEREC dotyczące sieci o bardzo dużej przepustowości Do dnia 21 grudnia 2020 r. BEREC, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wyda wytyczne w sprawie kryteriów, które mają być spełnione przez sieć, aby została ona uznana za sieć o bardzo dużej przepustowości, w szczególności pod względem przepustowości łącza służącego do nadawania w dół i w górę, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności. Krajowe organy regulacyjne w jak największym stopniu uwzględniają te wytyczne. Do dnia 31 grudnia 2025 r. BEREC zaktualizuje te wytyczne, a następnie będzie je regularnie aktualizować.			
Art. 83	Ograniczenia regulacyjne w usługach detalicznych			
Art. 83 ust. 1	1. Państwa członkowskie mogą zapewnić, aby krajowe organy regulacyjne nakładały odpowiednie obowiązki regulacyjne na przedsiębiorstwa uznane za posiadające	T	Art. 2 pkt 55 Art. 231 ust. 1	Art. 2 pkt 55 55) rynek detaliczny – rynek produktów i usług w zakresie usług komunikacji elektronicznej dla użytkowników końcowych

	<p>znaczną pozycję rynkową na danym rynku detalicznym, zgodnie z art. 63, w przypadku gdy:</p> <p>a) w wyniku analizy rynku przeprowadzonej zgodnie z art. 67 krajowy organ regulacyjny ustali, że dany rynek detaliczny określony zgodnie z art. 64 nie jest skutecznie konkurencyjny; oraz</p> <p>b) krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że obowiązki nałożone na mocy art. 69–74 nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów określonych w art. 3.</p>			<p>Art. 231.</p> <p>1. Jeżeli w wyniku analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE stwierdzi, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dany rynek detaliczny nie jest skutecznie konkurencyjny, 2) obowiązki, o których mowa w art. 210–215, art. 216 ust. 1 i art. 220, nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 407 ust. 2 – nakłada na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej na danym rynku detalicznym co najmniej jeden z obowiązków, o których mowa w ust. 2..
Art. 83 ust. 2	<p>2. Obowiązki nałożone na mocy ust. 1 niniejszego artykułu opierają się na naturze zidentyfikowanego problemu oraz są proporcjonalne i uzasadnione w świetle celów określonych w art. 3. Nałożone obowiązki mogą obejmować wymogi, aby określone przedsiębiorstwa nie ustanawiały nadmiernych cen, nie hamowały wejścia na rynek ani nie ograniczały konkurencji w drodze ustalania drapieżnych cen, nie okazywały niezасłużonych preferencji określonym użytkownikom końcowym ani nieracjonalnie nie łączyły usług. Wobec takich przedsiębiorstw krajowe organy regulacyjne mogą zastosować odpowiednie środki limitowania cen detalicznych, środki kontroli poszczególnych taryf lub środki zorientowania taryf na koszty lub ceny na porównywalnych rynkach w celu ochrony interesów użytkownika końcowego przy jednoczesnym wspieraniu skutecznej konkurencji.</p>	T	<p>Art. 231 ust. 2-4, Art. 232, art. 254</p>	<p>Art. 231 ust. 2-4</p> <p>2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej na rynku usług detalicznych następujące obowiązki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nieustalania zawyżonych cen usług; 2) nieutrudniania wejścia na rynek innym przedsiębiorcom; 3) nieograniczania konkurencji przez ustalanie cen usług zaniżonych w stosunku do kosztów ich świadczenia; 4) niestosowania nieuzasadnionych preferencji dla określonych użytkowników końcowych; 5) niezobowiązania użytkownika końcowego do korzystania z usług, które są dla niego zbędne. <p>3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE może w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określić maksymalne ceny usług; 2) określić wymagany przedział cen usług ustalony na podstawie cen stosowanych na porównywalnych rynkach państw członkowskich; 3) nałożyć obowiązek: <ol style="list-style-type: none"> a) prowadzenia rachunkowości regulacyjnej zgodnie z zatwierdzoną przez Prezesa UKE instrukcją, b) prowadzenia kalkulacji kosztów usług zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów, c) określania cen usług na podstawie kosztów ich świadczenia;

				<p>4) nałożyć obowiązek przedstawiania do zatwierdzenia informacji, o których mowa w art. 279.</p> <p>4. Prezes UKE w decyzji nakładającej obowiązek, o którym mowa w ust. 3 pkt 3 lit. b, określi sposoby kalkulacji kosztów usług świadczonych na danym rynku detalicznym, jakie powinien stosować przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 255.</p> <p>Art. 232. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 231 ust. 3 pkt 4, przedkłada Prezesowi UKE projekty informacji, o których mowa w art. 279, wraz z uzasadnieniem, w terminie co najmniej 30 dni przed planowanym terminem wprowadzenia ich w życie lub ich zmiany.</p> <p>2. Prezes UKE, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przedłożenia projektu informacji, o których mowa w art. 279, lub ich zmiany, może zgłosić sprzeciw, jeżeli projekty te są sprzeczne z decyzją, o której mowa w art. 231 ust. 2, lub z przepisami ustawy i zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do przedstawienia poprawionych informacji, o których mowa w art. 279, w części objętej sprzeciwem.</p> <p>3. Prezes UKE może zażądać od obowiązanej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej przedłożenia dodatkowych dokumentów lub udzielenia dodatkowych informacji. Do tego czasu termin, o którym mowa w ust. 2, zawieszają się.</p> <p>4. Informacje, o których mowa w art. 279, lub ich zmiana objęte sprzeciwem Prezesa UKE nie wchodzi w życie.</p> <p>5. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje, o których mowa w art. 279, lub ich zmianę.</p> <p>Art. 254. 1. Rachunkowość regulacyjną prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 215 lub art. 231 ust. 3 pkt 3 lit. a.</p> <p>2. Kalkulację kosztów prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 216 ust. 1 pkt 1 lub art. 231 ust. 3 pkt 3 lit. b.</p>
Art. 83 ust. 3	3. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby w przypadku gdy przedsiębiorstwo podlega regulacjom taryf detalicznych lub innym istotnym ograniczeniom detalicznym, wprowadzone zostały w życie konieczne i właściwe systemy księgowania kosztów.		Art. 231 ust. 3-4, art. 255,	Art. 231 ust. 3 i 4 3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE może w szczególności: 1) określić maksymalne ceny usług; 2) określić wymagany przedział cen usług ustalony na podstawie cen stosowanych na porównywalnych rynkach państw członkowskich; 3) nałożyć obowiązek:

	<p>Krajowe organy regulacyjne mogą określić format oraz metodologię księgową, jakie mają być stosowane. Zgodność z wymogami systemu księgowania kosztów podlega weryfikacji przez wykwalifikowany niezależny podmiot. Krajowe organy regulacyjne zapewniają coroczną publikację oświadczenia o takiej zgodności.</p>	<p>art. 257 ust. 7-10</p>	<p>a) prowadzenia rachunkowości regulacyjnej zgodnie z zatwierdzoną przez Prezesa UKE instrukcją, b) prowadzenia kalkulacji kosztów usług zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów, c) określania cen usług na podstawie kosztów ich świadczenia;</p> <p>4) nałożyć obowiązek przedstawiania do zatwierdzenia informacji, o których mowa w art. 279.</p> <p>4. Prezes UKE w decyzji nakładającej obowiązek, o którym mowa w ust. 3 pkt 3 lit. b, określi sposoby kalkulacji kosztów usług świadczonych na danym rynku detalicznym, jakie powinien stosować przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 255.</p> <p>Art. 255. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposoby przypisania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności lub usług, o których mowa w art. 253 ust. 1, 2) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonanych od tych środków i wartości odpisów amortyzacyjnych, 3) sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym, 4) tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa UKE opracowanego przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej projektu instrukcji oraz projektu opisu kalkulacji kosztów, 5) zakres przekazywanych Prezesowi UKE: <ol style="list-style-type: none"> a) sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, przyjmując zasadę, że dane zawarte w sprawozdaniach są sprawdzalne w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, b) wyników kalkulacji kosztów <ul style="list-style-type: none"> – mając na celu promocję efektywności, zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienia maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, w tym związanych z rozwojem sieci o bardzo dużej przepustowości, a także uwzględniając konieczność ochrony konsumentów i konkurentów przed nadużywaniem przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których nałożono obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, ich pozycji rynkowej, konieczność stymulowania rozwoju rynku komunikacji elektronicznej, promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w
--	--	----------------------------------	---

				<p>sieci o bardzo dużej przepustowości, oraz konieczność umożliwienia działalności kontrolnej Prezesowi UKE wobec działalności wykonywanej przez tych przedsiębiorców.</p> <p>Art. 257.</p> <p>7. Sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyniki kalkulacji kosztów podlegają weryfikacji pod kątem zgodności z przepisami prawa oraz zatwierdzonymi przez Prezesa UKE instrukcją i opisem kalkulacji kosztów, na koszt przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego, przez niezależnego od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej biegłego rewidenta.</p> <p>8. Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta do przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w ust. 7.</p> <p>9. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje Prezesowi UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej lub wyniki kalkulacji kosztów, wraz ze sprawozdaniem biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie po jej zakończeniu i przedłożeniu przez biegłego rewidenta sprawozdania z tej weryfikacji.</p> <p>10. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, wyniki kalkulacji kosztów oraz sprawozdanie biegłego rewidenta z weryfikacji, o której mowa w ust. 7, w terminie 8 miesięcy od zakończenia roku obrotowego.</p>
Art. 83 ust. 4	4. Bez uszczerbku dla art. 85 i 88, krajowe organy regulacyjne nie stosują mechanizmów ograniczeń detalicznych wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu do rynków geograficznych lub rynków detalicznych, co do których to rynków stwierdzają, że istnieje na nich skuteczna konkurencja.	N	Art. 231 ust. 1 pkt 1	<p>Art. 231. 1. Jeżeli w wyniku analizy, o której mowa w art. 197 ust. 1, Prezes UKE stwierdzi, że: (...)</p> <p>1) dany rynek detaliczny nie jest skutecznie konkurencyjny,</p>
Art. 84	Przystępna cenowo usługa powszechna			
Art. 84 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy konsumenci na ich terytorium mieli dostęp po przystępnej cenie, w świetle szczególnych uwarunkowań krajowych, do usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i do usług łączności	T	Art. 350 ust. 1	<p>Art. 350. 1. Usługę powszechną stanowią usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i usługa komunikacji głosowej świadczone z wykorzystaniem dowolnej technologii, w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej lub stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, z zachowaniem dobrej jakości i po przystępnej cenie, dostępne w stałej lokalizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p>

	głosowej na poziomie jakości określonym na ich terytorium, w tym do łącza umożliwiającego skorzystanie z tych usług, w stałej lokalizacji.			
Art. 84 ust. 2	2. Ponadto państwa członkowskie mogą też zapewniać przystępność cenową usług, o których mowa w ust. 1, nieświadczonych w stałej lokalizacji, jeżeli uznają to za konieczne do zapewnienia pełnego społecznego i ekonomicznego uczestnictwa konsumentów w życiu społecznym.	N		Fakultatywny przepis. Nie ma obowiązku implementacji
Art. 84 ust. 3	3. Każde państwo członkowskie, w świetle uwarunkowań krajowych i minimalnej przepustowości łącza, z której korzysta większość konsumentów na terytorium tego państwa członkowskiego, i przy uwzględnieniu sprawozdania BEREC dotyczącego najlepszych praktyk, określa usługę szerokopasmowego dostępu do internetu do celów ust. 1, aby zapewnić przepustowość łącza niezbędną do społecznego i ekonomicznego udziału w życiu społecznym. Usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu musi być w stanie zapewnić przepustowość łącza niezbędną do umożliwienia przynajmniej korzystania z minimalnego zestawu usług określonego w załączniku V. Do dnia 21 grudnia 2020 r. BEREC sporządza, w celu przyczynienia się do spójnego stosowania niniejszego artykułu, po konsultacji z zainteresowanymi stronami i w ścisłej współpracy z Komisją, uwzględniając dostępne dane Komisji (Eurostatu), sprawozdanie dotyczące najlepszych praktyk państw członkowskich do wspierania usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do	T	Art. 351	Art. 351. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, minimalną wymaganą przepustowość łącza dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia konsumentom udziału w życiu społecznym i gospodarczym przez możliwość korzystania z aplikacji, o których mowa w art. 350 ust. 2.

	internetu na podstawie akapitu pierwszego. Sprawozdanie to jest aktualizowane regularnie, aby odzwierciedlać postęp technologiczny i zmiany wzorców korzystania przez konsumentów.			
Art. 84 ust. 4	4. Na wniosek konsumenta funkcjonalność łącza, o którym mowa w ust. 1 i, w stosownych przypadkach, ust. 2, może zostać ograniczona tak, aby obsługiwało ono połączenia głosowe.	T	Art. 350 ust. 3	Art. 350. 3. Konsument może żądać ograniczenia zakresu usług, o których mowa w ust. 1, wyłącznie do usługi komunikacji głosowej. W takim przypadku przedsiębiorca świadczący usługi, o których mowa w ust. 1, nie może żądać opłat innych niż opłaty z tytułu świadczenia usługi komunikacji głosowej. Jeżeli żądanie ograniczenia zakresu usług złożone zostaje w trakcie obowiązywania umowy, dostawca usług może dochodzić od konsumenta roszczenia na zasadach określonych w art. 298 ust. 3.
Art. 84 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć zakres stosowania przepisów niniejszego artykułu na użytkowników końcowych, którzy są mikroprzedsiębiorstwami oraz małymi i średnimi przedsiębiorstwami oraz organizacjami non-profit.	N		Fakultatywny przepis. Nie ma obowiązku implementacji
Art. 85	Świadczenie przystępnej cenowo usługi powszechnej			
Art. 85 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami monitorują zmiany i wysokość cen detalicznych za dostępne na rynku usługi wskazane w art. 84 ust. 1, w szczególności w porównaniu z cenami krajowymi i krajowymi dochodami konsumentów.	T	Art. 353 ust. 1-3	Art. 353.1. Prezes UKE analizuje: 1) wysokość i zmiany cen detalicznych usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, pod względem ich przystępności, z uwzględnieniem cen krajowych oraz dochodów konsumentów, w szczególności biorąc pod uwagę relację cen detalicznych usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, oraz wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę; 2) obciążenia administracyjne lub finansowe dla Prezesa UKE lub przedsiębiorców świadczących usługi, o których mowa w art. 350 ust. 1, związane z obowiązkiem oferowania pakietu cenowego na warunkach innych niż zwykłe warunki komercyjne, zwanego dalej „specjalnym pakietem cenowym”. 2. Analizę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE przeprowadza w przypadku gdy, analiza, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wykazała, że ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1,

				<p>uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług.</p> <p>3. Wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE w celu ich skonsultowania z zainteresowanymi podmiotami. Do konsultacji stosuje się odpowiednio art. 31 ust. 2.</p>
<p>Art. 85 ust. 2</p>	<p>2. Jeżeli państwa członkowskie stwierdzą, że w świetle uwarunkowań krajowych ceny detaliczne, o których mowa w art. 84 ust. 1 nie są przystępne, ponieważ uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług, przyjmują one środki w celu zapewnienia dla takich konsumentów przystępności cenowej usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i usług łączności głosowej co najmniej w stałej lokalizacji.</p> <p>W tym celu państwa członkowskie mogą zapewnić, aby to wsparcie było udzielane takim konsumentom do celów łączności, lub zobowiązać podmioty świadczące takie usługi do zaoferowania tym konsumentom wariantów taryfowych lub pakietów, które różnią się od taryf lub pakietów oferowanych na normalnych warunkach komercyjnych, lub mogą zrealizować oba te działania. W tym celu państwa członkowskie mogą zobowiązać te podmioty do stosowania ujednoczonych taryf, w tym uśredniania geograficznego, na całym terytorium.</p> <p>W wyjątkowych okolicznościach, w szczególności w przypadku gdy nałożenie obowiązków na podstawie akapitu drugiego niniejszego ustępu na wszystkich dostawców skutkowałoby wykazaniem nadmiernym obciążeniem administracyjnym lub</p>	T	<p>Art. 353 ust. 4-5, 360, 361 362</p>	<p>Art. 353.</p> <p>4. W przypadku gdy wyniki analiz lub konsultacji, o których mowa w ust. 3, wykazały, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług, 2) nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego na wszystkich przedsiębiorców świadczących usługi, o których mowa w art. 350 ust. 1, nie będzie skutkowało nadmiernym obciążeniem administracyjnym lub finansowym dla Prezesa UKE lub dla tych przedsiębiorców <p>– Prezes UKE w celu zapewnienia tym konsumentom dostępu i korzystania z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, nakłada, w drodze decyzji, na przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących usługi, o których mowa w art. 350 ust. 1, obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego.</p> <p>5. W przypadku gdy wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, lub konsultacji, o których mowa w ust. 3, wykazały, że ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług oraz nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, w sposób, o którym mowa w ust. 4, skutkowałoby nadmiernym obciążeniem administracyjnym lub finansowym dla Prezesa UKE lub przedsiębiorców, o których mowa w ust. 4, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 355.</p> <p>Art. 360. Przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi jest obowiązany do zawarcia umowy o jej świadczenie, chyba że użytkownik końcowy nie spełni warunków świadczenia tej usługi.</p> <p>Art. 361. Przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi zawiera umowę o której mowa w art. 360, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o jej zawarcie określając w niej w szczególności termin rozpoczęcia świadczenia usługi.</p>

	<p>finansowym dla dostawców, państwo członkowskie może wyjątkowo zdecydować o nałożeniu obowiązku oferowania tych specjalnych opcji taryfowych lub pakietów wyłącznie na wyznaczone przedsiębiorstwa. Art. 86 ma odpowiednio zastosowanie do takich wyznaczeń. W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza przedsiębiorstwa, zapewnia ono, aby wszyscy konsumenci o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych korzystali z wyboru przedsiębiorstw oferujących opcje taryfowe zaspokajające ich potrzeby, chyba że zapewnienie takiego wyboru jest niemożliwe lub stworzyłoby nadmierne dodatkowe obciążenie organizacyjne lub finansowe.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby konsumentom uprawnionym do tych wariantów taryfowych lub pakietów przysługiwało prawo zawarcia umowy albo z dostawcą usługi, o której mowa w art. 84 ust. 1, albo z przedsiębiorstwem wyznaczonym zgodnie z niniejszym ustępem oraz aby ich numery pozostały dla nich dostępne przez odpowiedni okres i aby nie nastąpiło nieuzasadnione wyłączenie usługi.</p>			<p>Art. 362. 1. Przedsiębiorca zobowiązany do oferowania specjalnego pakietu cenowego jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług, na które oferowany jest specjalny pakiet cenowy, po cenach określonych w tym pakiecie, o ile konsument spełnia warunki świadczenia usług oraz warunki świadczenia specjalnego pakietu cenowego.</p> <p>2. W przypadku wyboru przez konsumenta specjalnego pakietu cenowego przedsiębiorca zobowiązany do oferowania takiego pakietu może żądać wglądu do dokumentów potwierdzających niskie dochody lub szczególne potrzeby społeczne konsumenta.</p> <p>3. Przedsiębiorca zobowiązany do oferowania specjalnego pakietu cenowego zawiera w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o zawarcie umowy, o której mowa w ust. 1, umowę, w której określa w szczególności termin rozpoczęcia świadczenia usługi.</p>
<p>Art. 85 ust. 3</p>	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa, które oferują warianty taryfowe lub pakiety konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych na podstawie ust. 2, informowały krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy o szczegółowych elementach tych ofert. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami zapewniają, aby warunki, na jakich przedsiębiorstwa oferują warianty taryfowe lub pakiety na podstawie ust. 2, były w pełni przejrzyste oraz były</p>	<p>T</p>	<p>Art. 359</p>	<p>Art. 359. 1. Przedsiębiorca, na którego nałożono obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego lub obowiązek świadczenia usługi, jest obowiązany do przekazania Prezesowi UKE informacji o wejściu w życie informacji przedumownych dotyczących:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cen i opłat wynikających ze specjalnego pakietu cenowego i warunków świadczenia tego pakietu, 2) zakresu i warunków realizacji obowiązku świadczenia usługi – lub dokonania ich zmiany, wraz ze wskazaniem dokładnego miejsca ich publikacji na swojej stronie internetowej, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia ich wejścia w życie. <p>2. Prezes UKE może wszcząć postępowanie w sprawie weryfikacji informacji przedumownych, o których mowa w ust. 1.</p>

	publikowane i stosowane zgodnie z zasadą niedyskryminacji. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami mogą zażądać modyfikacji lub wycofania takich planów taryfowych lub pakietów.			3. Jeżeli informacje przedumowne są sprzeczne z ustawą lub decyzją, o której mowa w art. 353 ust. 4, art. 355 ust. 7, art. 356 lub art. 363 ust. 2, Prezes UKE określa, w drodze decyzji, zakres zmian oraz termin ich wprowadzenia w życie. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.
Art. 85 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w świetle uwarunkowań krajowych wsparcie to świadczone, w stosownych przypadkach, konsumentom z niepełnosprawnościami i, w stosownych przypadkach, wprowadzono inne szczególne środki, aby zapewnić dostępność i przystępność cenową urzędzeń końcowych oraz specjalnych urzędzeń i specjalnych usług, które usprawniają równorzędny dostęp, w tym, w razie konieczności, usług pełnej konwersacji i usług przekazu.	T	Art. 334	Art. 334. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie udogodnień i dostęp do świadczonych przez siebie usług równoważny dostępowi do usług komunikacji elektronicznej z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych, oraz publikuje informacje o tych udogodnieniach i usługach na swojej stronie internetowej. 2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o normach i specyfikacjach opublikowanych przez Komisję Europejską w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, dotyczących udogodnień i usług dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia udogodnień i usług dla osób z niepełnosprawnościami przez dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostępu równoważnego dostępowi do usług komunikacji elektronicznej, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.
Art. 85 ust. 5	5. Stosując przepisy niniejszego artykułu, państwa członkowskie dążą do minimalizacji zakłóceń na rynku.	T	Art.355 ust. 1 i 2	Art. 355. 1. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego. 2. Prezes UKE ustala warunki konkursu, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzebami użytkowników końcowych oraz potrzebą minimalizacji zniekształceń lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze w zakresie usługi, której dotyczy obowiązek.
Art. 85 ust. 6	6. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć zakres stosowania niniejszego artykułu na użytkowników końcowych, którzy są mikroprzedsiębiorstwami, małymi i średnimi przedsiębiorstwami oraz organizacjami non-profit.	N		Fakultatywny przepis. Nie ma obowiązku implementacji
Art. 86	Dostępność usługi powszechnej			

Art. 86 ust. 1	1. Jeżeli państwo członkowskie stwierdziło, przy uwzględnieniu wyników – o ile są dostępne – analizy geograficznej przeprowadzonej zgodnie z art. 22 ust. 1 oraz, w razie konieczności, wszelkich dodatkowych dowodów, że na swoim terytorium lub jego różnych częściach w normalnych warunkach handlowych lub przy użyciu innych ewentualnych narzędzi polityki publicznej nie można zapewnić adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu w stałej lokalizacji określonej zgodnie z art. 84 ust. 3 oraz usługi łączności głosowej, może ono nałożyć odpowiednie obowiązki świadczenia usługi powszechnej, aby uwzględnić wszystkie rozsądne wnioski użytkowników końcowych o dostęp do tych usług w odpowiednich częściach jego terytorium.	T	Art. 352	Art. 352. 1. Prezes UKE dokonuje analizy dostępności i jakości świadczenia usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, uwzględniając stan rynku telekomunikacyjnego oraz planowane i realizowane na tym rynku przedsięwzięcia inwestycyjne. 2. Wyniki analizy, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE w celu ich skonsultowania z zainteresowanymi podmiotami. Do konsultacji stosuje się odpowiednio przepis art. 31 ust. 2. 3. Jeżeli wyniki analizy lub konsultacji wykazały, że którakolwiek z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, nie jest dostępna lub świadczona z zachowaniem dobrej jakości, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 355, którego przedmiotem jest nałożenie obowiązku świadczenia tych usług na wskazanym obszarze, zwanym dalej „obowiązkiem świadczenia usługi”.
Art. 86 ust. 2	2. Państwa członkowskie określają najwydajniejsze i najwłaściwsze podejście pozwalające zapewnić dostępność w stałej lokalizacji usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu określonej zgodnie z art. 84 ust. 3 oraz usługi łączności głosowej, przestrzegając jednocześnie zasady obiektywizmu, przejrzystości, niedyskryminacji i proporcjonalności. Państwa członkowskie dążą do minimalizacji zakłóceń na rynku, w szczególności świadczenia usług po cenach lub na warunkach odbiegających od normalnych warunków komercyjnych, zapewniając jednocześnie ochronę interesu publicznego.	T	Art. 352 ust. 3	Art. 352 (...) 3. Jeżeli wyniki analizy lub konsultacji wykazały, że którakolwiek z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, nie jest dostępna lub świadczona z zachowaniem dobrej jakości, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 355, którego przedmiotem jest nałożenie obowiązku świadczenia tych usług na wskazanym obszarze, zwanym dalej „obowiązkiem świadczenia usługi”.
Art. 86 ust. 3	3. W szczególności, jeżeli państwa członkowskie postanowią nałożyć obowiązki, aby zapewnić użytkownikom końcowym	T	Art. 352 ust. 3, 356, 357	Art. 352 (...)

	dostępność w stałej lokalizacji usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu określonego zgodnie z art. 84 ust. 3 oraz usług łączności głosowej, mogą wyznaczyć jedno przedsiębiorstwo lub większą ich liczbę jako odpowiedzialne za zagwarantowanie takiego dostępu na całym terytorium kraju. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć różne przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw do celów świadczenia usług adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu oraz usług łączności głosowej w stałej lokalizacji lub objęcia zasięgiem różnych części terytorium kraju.			<p>3. Jeżeli wyniki analizy lub konsultacji wykazały, że którakolwiek z usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, nie jest dostępna lub świadczona z zachowaniem dobrej jakości, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 355, którego przedmiotem jest nałożenie obowiązku świadczenia tych usług na wskazanym obszarze, zwanym dalej „obowiązkiem świadczenia usługi”.</p> <p>Art. 356. Prezes UKE wyznacza, w drodze decyzji, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu, biorąc pod uwagę jego zdolność do realizacji tego obowiązku na danym obszarze, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) do konkursu w terminie wskazanym w ogłoszeniu nie przystąpił żaden przedsiębiorca telekomunikacyjny; 2) żaden z uczestników konkursu nie spełnił warunków uczestnictwa w konkursie; 3) żaden z uczestników konkursu nie zapewni realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu. <p>Art. 357. 1. Prezes UKE w decyzjach, o których mowa w art. 353 ust. 4, art. 355 ust. 7 i art. 356, określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obowiązek w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1; 2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1; 3) termin rozpoczęcia realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1; 4) okres realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1; 5) wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1. <p>2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 355 ust. 7, określa zaoferowany przez przedsiębiorcę wyznaczonego prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony.</p> <p>3. W decyzjach nakładających obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego Prezes UKE określa szczególne potrzeby społeczne konsumentów.</p>
Art. 86 ust. 4	4. Wyznaczając przedsiębiorstwa na części lub całości terytorium kraju, celem zapewnienia dostępności usług zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, państwa członkowskie stosują wydajny, obiektywny, przejrzysty i niedyskryminacyjny mechanizm wyznaczania, w którym żadne przedsiębiorstwo nie jest z góry wykluczone z procesu wyznaczania. Takie metody	T	Art. 354-356	<p>Art. 354. Przez przedsiębiorcę wyznaczonego rozumie się przedsiębiorcę, który jest wyznaczany w decyzji, o której mowa w art. 355 ust. 7 albo w art. 356, do realizacji obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub obowiązku świadczenia usługi, oraz przedsiębiorcę, na którego nałożono obowiązek świadczenia usługi w trybie art. 363 ust. 2.</p> <p>Art. 355. 1. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego.</p> <p>2. Prezes UKE ustala warunki konkursu, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzebami użytkowników końcowych oraz potrzebą</p>

	<p>wyznaczania muszą zapewnić, aby usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i usługi łączności głosowej w stałej lokalizacji były świadczone w sposób racjonalny pod względem kosztów, oraz mogą być stosowane jako sposób ustalania kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej zgodnie z art. 89.</p>		<p>minimalizacji zniekształceń lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze w zakresie usługi, której dotyczy obowiązek.</p> <p>3. W ogłoszeniu o konkursie Prezes UKE określa :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedmiot konkursu poprzez wskazanie obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1; 2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1; 3) ogólne wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1; 4) inne wymagane informacje i dokumenty, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 9. <p>4. Przedsiębiorca składa w konkursie ofertę zawierającą informacje, o których mowa w ogłoszeniu o konkursie wraz z wymaganymi dokumentami.</p> <p>5. Kryteriami wyboru przedsiębiorcy w konkursie są najniższy prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz zdolność ekonomiczna i techniczna przedsiębiorcy do realizacji tego obowiązku.</p> <p>6. Do przeprowadzenia postępowania konkursowego Prezes UKE powołuje Komisję konkursową składającą się z pracowników UKE posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia konkursu. Komisja dokonuje badania ofert w dwóch etapach.</p> <p>7. Prezes UKE, w drodze decyzji, wyznacza wybranego w konkursie przedsiębiorcę do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu.</p> <p>8. W decyzji, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, Prezes UKE może dodatkowo nałożyć obowiązek stosowania jednolitych cen w ramach specjalnego pakietu cenowego, na obszarze świadczenia usługi, której dotyczy ten pakiet.</p> <p>9. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ogłoszenia o konkursie, oferty i wymagane dokumenty oraz szczegółowy tryb postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego, mając na uwadze potrzebę zachowania przejrzystości i obiektywności postępowania oraz umożliwienie Prezesowi UKE wyboru przedsiębiorcy zgodnie z kryteriami, o których mowa w ust. 5.</p> <p>Art. 356. Prezes UKE wyznacza, w drodze decyzji, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu, biorąc pod uwagę jego zdolność do realizacji tego obowiązku na danym obszarze, jeżeli:</p>
--	---	--	--

				<ol style="list-style-type: none"> 1) do konkursu w terminie wskazanym w ogłoszeniu nie przystąpił żaden przedsiębiorca telekomunikacyjny; 2) żaden z uczestników konkursu nie spełnił warunków uczestnictwa w konkursie; 3) żaden z uczestników konkursu nie zapewni realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu.
Art. 86 ust. 5	5. W przypadku gdy przedsiębiorstwo wyznaczone zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu zamierza zbyć znaczną część lub całość swoich aktywów składających się na jego lokalną sieć dostępu na rzecz odrębnego podmiotu prawnego należącego do innego właściciela, informuje ono krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ z góry i w odpowiednim czasie, aby umożliwić temu organowi ocenę wpływu zamierzonej transakcji na zapewnianie w stałej lokalizacji usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu określonej zgodnie z art. 84 ust. 3 oraz usługi łączności głosowej. Krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ może nałożyć, zmienić lub uchylić szczególne obowiązki zgodnie z art. 13 ust. 2.	T	Art. 363	<p>Art. 363. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi zamierza zbyć całość lub znaczną część środków majątkowych lokalnej sieci dostępu na rzecz odrębnego podmiotu należącego do innego właściciela, zawiadamia o tym Prezesa UKE, najpóźniej na 6 miesięcy przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych.</p> <p>2. Prezes UKE może w drodze decyzji nałożyć, zmienić lub uchylić obowiązek świadczenia usługi, biorąc pod uwagę wpływ zbycia środków, o których mowa w ust. 1, na realizację tego obowiązku, stan rynku telekomunikacyjnego w zakresie dostępności i jakości świadczenia tej usługi oraz planowane i realizowane przedsięwzięcia inwestycyjne oraz zdolność przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do realizacji tego obowiązku na danym obszarze.</p> <p>3. Do wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, przepis art. 357 ust. 1 stosuje się odpowiednio.</p>
Art. 87	<p>Status dotychczasowej usługi powszechnej</p> <p>Państwa członkowskie mogą nadal zapewniać dostępność lub przystępność cenową innych usług niż usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu określona zgodnie z art. 83 ust. 3 i usługi łączności głosowej w stałej lokalizacji, które obowiązywały przed 20 grudnia 2018 r., jeżeli zapotrzebowanie na te usługi zostanie stwierdzone w świetle warunków krajowych. W przypadku wyznaczenia przez państwa członkowskie przedsiębiorstw na części lub całości ich krajowego terytorium do celów</p>	N		Nie ma przedsiębiorcy wyznaczonego od 2011 r. więc nie ma potrzeby implementacji tego przepisu.

	<p>świadczenia tych usług stosuje się art. 86. Finansowanie tych obowiązków musi przebiegać zgodnie z art. 90. Państwa członkowskie dokonują przeglądu obowiązków nałożonych na podstawie niniejszego artykułu do 21 grudnia 2021 r., a następnie co trzy lata.</p>			
Art. 88	Kontrola wydatków			
Art. 88 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy zapewnieniu urządzeń i świadczeniu usług dodatkowych wobec tych, o których mowa w art. art. 84 dostawcy usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i usług połączeń głosowych zgodnie z art. 84–87 ustanawiały warunki w taki sposób, aby użytkownik końcowy nie był zobligowany do płacenia za usługi dodatkowe lub usługi, które nie są konieczne lub wymagane dla zamówionej usługi.</p>	T	Art. 350 ust. 4	Art. 350 4. Przedsiębiorca świadczący usługi, o których mowa w ust. 1, dostarczając usługi dodatkowe w stosunku do tych usług ustanawia warunki korzystania z usług w taki sposób, aby konsument nie był zobligowany do płacenia za usługi dodatkowe lub usługi, które nie są konieczne lub wymagane do świadczenia zamówionej usługi.
Art. 88 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ci dostawcy usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu oraz usług łączności głosowej, o których mowa w art. 84, i świadczące usługi zgodnie z art. 85 oferowali określone urządzenia i usługi wymienione w załączniku VI część A, w stosownych przypadkach, w celu umożliwienia konsumentom monitorowania i kontrolowania wydatków. Państwa członkowskie zapewniają aby tacy dostawcy wprowadzili system pozwalający unikać nieuzasadnionego odłączenia usług łączności głosowej lub usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu konsumentom w odniesieniu do konsumentów, o których mowa w art. 85, w tym odpowiedni mechanizm umożliwiający weryfikację</p>	T		Zapisy tego art. zostaną implementowane w przepisach dotyczących praw użytkowników końcowych tj. implementacji art. 115 EKŁE.

	<p>ciągłego zainteresowania korzystaniem z tej usługi.</p> <p>Państwa członkowskie mogą rozszerzyć zakres stosowania niniejszego ustępu na użytkowników końcowych, którzy są mikroprzedsiębiorstwami oraz małymi i średnimi przedsiębiorstwami oraz organizacjami non-profit.</p>			
Art. 88 ust. 3	<p>3. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby właściwy organ był w stanie uchylać wymagania określone w ust. 2 na części lub na całości swojego krajowego terytorium, jeśli właściwy organ uzna, że ta usługa dodatkowa jest szeroko dostępna.</p>	T		<p>Obowiązki, o których mowa w załączniku VI nakładane są na wszystkich dostawców usług komunikacji elektronicznej w drodze ustawy. Te obowiązki, które są powszechnie dostępne – system przedpłat, nie zostały wprowadzone do Pke. Minister właściwy do spraw informatyzacji oraz Prezes UKE jako organy właściwe w sprawach komunikacji elektronicznej analizować będą dostępność usług i w razie potrzeby rozważana będzie interwencja legislacyjna.</p>
Art. 89	<p>Określanie kosztów obowiązku świadczenia usługi powszechnej</p>			
Art. 89 ust. 1	<p>1. W przypadku gdy krajowe organy regulacyjne uznają, że świadczenie usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu określonej zgodnie art. 84 ust. 3 i usług łączności głosowej, jak określono w art. 84, 85 i 86, lub dalsze świadczenie dotychczasowych usług powszechnych, jak określono w art. 87, może stanowić niesprawiedliwe obciążenie dla podmiotów świadczących te usługi i występujących o rekompensatę, krajowe organy regulacyjne obliczają koszty netto świadczenia takich usług.</p> <p>W tym celu krajowe organy regulacyjne:</p> <p>a) obliczają koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej, biorąc pod uwagę każdą korzyść rynkową przypadającą na podmiot świadczący usługę adekwatnego szerokopasmowego dostępu do</p>		<p>Art. 364 Art. 365</p>	<p>Art. 364. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, gdy jego realizacja jest nierentowna.</p> <p>2. Prezes UKE ustala dopłatę w wysokości kosztu netto realizacji obowiązku, do którego przedsiębiorca został wyznaczony. Koszt netto realizacji tego obowiązku dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku.</p> <p>3. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 355 ust. 7, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego ten przedsiębiorca został wyznaczony.</p> <p>4. Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, dla każdego obowiązku, do którego realizacji dany przedsiębiorca został wyznaczony, uwzględnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) koszty bezpośrednio związane z realizacją tego obowiązku; 2) przychody z realizacji tego obowiązku; 3) korzyści pośrednie związane z realizacją tego obowiązku. <p>5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usług lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, mając na celu</p>

	<p>internetu określoną zgodnie z art. 84 ust. 3 i usługi łączności głosowej, jak określono w art. 84, 85 i 86, lub dalej świadczącego dotychczasowe usługi powszechne, jak określono w art. 87, zgodnie z załącznikiem VII; lub</p> <p>b) wykorzystują koszty netto świadczenia usługi powszechnej określone przez mechanizm wyznaczania zgodnie z art. 86 ust. 4.</p>			<p>konieczność ustalenia dla przedsiębiorcy wyznaczonego odpowiedniej wysokości dopłaty z uwzględnieniem zasad przejrzystości i niedyskryminacji oraz umożliwienie przez Prezesa UKE weryfikacji kosztu netto.</p> <p>6. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym, obliczonym w sposób wskazany w ust. 7.</p> <p>7. Wysokość progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym stanowi czterotysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia.</p> <p>Art. 365. 1. Przedsiębiorca wyznaczony może złożyć wniosek o dopłatę w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, w którym, w ocenie tego przedsiębiorcy, wystąpił koszt netto. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku przedsiębiorcy wyznaczonego o dopłatę.</p> <p>2. Przedsiębiorca wyznaczony przedstawia Prezesowi UKE wyliczoną wysokość kosztu netto, a także rachunki lub inne dokumenty zawierające dane lub informacje służące za podstawę obliczenia tego kosztu. Do przeprowadzenia analizy tej dokumentacji Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta.</p> <p>3. Prezes UKE, w terminie 120 dni od dnia złożenia wniosku, weryfikuje koszt netto i w zależności od wyników tej weryfikacji przyznaje, w drodze decyzji, ustaloną kwotę dopłaty bądź odmawia jej przyznania. Prezes UKE przyznaje ustaloną kwotę dopłaty, jeżeli stwierdzi, że zweryfikowany koszt netto stanowi nieuzasadnione obciążenie przedsiębiorcy wyznaczonego.</p>
<p>Art. 89 ust. 2</p>	<p>2. Rachunki lub inne informacje służące za podstawę obliczania kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej na mocy ust. 1 akapit drugi lit. a) są przedmiotem audytów lub weryfikacji przeprowadzanych przez krajowy organ regulacyjny lub organ niezależny od zainteresowanych stron i są zatwierdzane przez ten krajowy organ regulacyjny. Wyniki kalkulacji kosztu oraz wnioski z audytu muszą być publicznie dostępne.</p>		<p>Art. 365 ust. 2-3 Art. 368 ust. 7</p>	<p>Art. 365</p> <p>2. Przedsiębiorca wyznaczony przedstawia Prezesowi UKE wyliczoną wysokość kosztu netto, a także rachunki lub inne dokumenty zawierające dane lub informacje służące za podstawę obliczenia tego kosztu. Do przeprowadzenia analizy tej dokumentacji Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta.</p> <p>3. Prezes UKE, w terminie 120 dni od dnia złożenia wniosku, weryfikuje koszt netto i w zależności od wyników tej weryfikacji przyznaje, w drodze decyzji, ustaloną kwotę dopłaty bądź odmawia jej przyznania. Prezes UKE przyznaje ustaloną kwotę dopłaty, jeżeli stwierdzi, że zweryfikowany koszt netto stanowi nieuzasadnione obciążenie przedsiębiorcy wyznaczonego.</p>

				<p>Art. 368</p> <p>7. Prezes UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 367 ust. 1, stała się ostateczna, sporządza i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) koszt netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1; 2) wyniki analizy i weryfikacji, o których mowa w art. 365 ust. 2 i 3, z uwzględnieniem korzyści pośrednich związanych z realizacją tego obowiązku; 3) udział przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty; 4) wysokość dopłaty przekazanej przedsiębiorcy wyznaczonemu.
Art. 90	Finansowanie obowiązku świadczenia usługi powszechnej			
Art. 90 ust. 1	<p>1. W przypadku gdy, na podstawie kalkulacji kosztu netto, o której mowa w art. 89, krajowe organy regulacyjne stwierdzą, iż na danym dostawcy spoczywają niesprawiedliwe obciążenia, państwa członkowskie, na wniosek zainteresowanego dostawcy, decydują o dokonaniu jednej lub obu z poniższych czynności:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) wprowadzeniu mechanizmu kompensowania temu dostawcy określonego kosztu netto, na przejrzystych warunkach, z funduszy publicznych; b) podzieleniu kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej pomiędzy dostawcami sieci usług łączności elektronicznej. 		Art. 366	<p>Art. 366. 1. Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, których przychód z działalności komunikacji elektronicznej w roku kalendarzowym, za który przysługuje dopłata, przekroczył próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, są obowiązani do udziału w pokryciu dopłaty.</p> <p>2. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 354, Prezes UKE, w terminie do dnia 30 czerwca, wszczyna postępowanie konsultacyjne dotyczące listy podmiotów świadczących, w poprzednim roku kalendarzowym, publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, sporządzonej na podstawie informacji od tych podmiotów, przekazanych na podstawie art. 358 ust. 3. Do konsultacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 i art. 33.</p>
Art. 90 ust. 2	<p>2. W przypadku gdy koszt netto jest ponoszony wspólnie zgodnie z ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, państwa</p>		Art. 367 i 368	<p>Art. 367. 1. Prezes UKE, po ustaleniu należnej dopłaty, określa, w drodze decyzji, przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty, jednolity wskaźnik procentowego udziału tych przedsiębiorców w pokryciu dopłaty oraz sposób ustalenia kwoty udziału</p>

<p>członkowskie ustanawiają mechanizm dzielenia kosztów, zarządzany przez krajowy organ regulacyjny lub organ niezależny od beneficjentów pod nadzorem krajowego organu regulacyjnego. Dopuszcza się finansowanie jedynie kosztu netto, ustalonego zgodnie z art. 89, obowiązków ustanowionych w art. 84–87.</p> <p>Mechanizm dzielenia kosztów respektuje zasady przejrzystości, jak najmniejszego zakłócania rynku, niedyskryminacji i proporcjonalności, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku VII część B. Państwa członkowskie mogą zdecydować o niewymaganiu wkładów od przedsiębiorstw, których krajowy obrót jest niższy od wyznaczonego limitu.</p> <p>Żadne opłaty związane z dzieleniem kosztu obowiązku świadczenia usługi powszechnej nie będą łączone i są określane oddzielnie dla każdego przedsiębiorstwa. Takich opłat nie nakłada się na przedsiębiorstwa nieświadczące usług na terytorium państwa członkowskiego, które ustanowiło mechanizm dzielenia kosztów, ani nie pobiera się od takich przedsiębiorstw.</p>			<p>poszczególnych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty.</p> <p>2. Jednolity wskaźnik procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty stanowi iloraz kwoty dopłaty, która podlega pokryciu, do sumy kwot przychodów tych przedsiębiorców z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata.</p> <p>3. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1–3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. -Kodeks postępowania administracyjnego nie zawieszają się postępowania; 2) przepisy art. 30 § 5 i art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że Prezes UKE wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia przedstawiciela lub kuratora przez sąd. <p>4. Wysokość udziału danego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty stanowi iloczyn jednolitego wskaźnika procentowego, o którym mowa w ust. 2, oraz kwoty przychodów tego przedsiębiorcy z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, i nie może być wyższa niż 1% tych przychodów.</p> <p>5. Prezes UKE, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna, wydaje z urzędu zaświadczenie dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o kwocie udziału w pokryciu dopłaty ustalonej zgodnie z decyzją. Do zaświadczenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.</p> <p>6. Kwota udziału w pokryciu dopłaty podlega administracyjnej egzekucji należności pieniężnych.</p> <p>7. Jeżeli kwota udziału w pokryciu dopłaty uzyskana została od przedsiębiorcy w drodze egzekucji, kwotę wydatków związanych z przekazaniem egzekwowanej należności przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do otrzymania dopłaty pokrywa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, przeciwko któremu toczyło się to postępowanie egzekucyjne.</p>
---	--	--	--

				<p>Art. 368. 1. Kwotę udziału w pokryciu dopłaty wpłaca się na wyodrębniony rachunek UKE wykorzystywany do transferów pieniężnych od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej obowiązanego do udziału w pokryciu dopłaty do przedsiębiorcy wyznaczonego uprawnionego do otrzymania tej dopłaty, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zaświadczenia o kwocie udziału w pokryciu dopłaty.</p> <p>2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przedsiębiorcy wyznaczonego uprawnionego do otrzymania dopłaty.</p> <p>3. W przypadku opóźnienia we wpłacie kwoty udziału w pokryciu dopłaty w stosunku do terminu wskazanego w ust. 1, przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązanego do udziału w pokryciu dopłaty, nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.</p> <p>4. Odsetki od środków finansowych zgromadzonych na rachunku UKE, o którym mowa w ust. 1, powiększają kwotę zgromadzonych na nim środków finansowych.</p> <p>5. Prezes UKE niezwłocznie po uzyskaniu kolejnych wpłat od przedsiębiorców na rachunek UKE przekazuje je jako dopłatę przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do jej otrzymania.</p> <p>6. Jeżeli ustalona kwota dopłaty przewyższa kwotę środków zgromadzonych na rachunku UKE, obowiązek dopłaty w kolejnym roku kalendarzowym powiększa się o zaległą kwotę.</p> <p>7. Prezes UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 367 ust. 1, stała się ostateczna, sporządza i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) koszt netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1; 2) wyniki analizy i weryfikacji, o których mowa w art. 365 ust. 2 i 3, z uwzględnieniem korzyści pośrednich związanych z realizacją tego obowiązku; 3) udział przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanego do pokrycia dopłaty; 4) wysokość dopłaty przekazanej przedsiębiorcy wyznaczonemu.
Art. 91	Przejrzystość			
Art. 91 ust. 1	1. W przypadku gdy koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej ma zostać obliczony zgodnie z art. 89, krajowe organy		Art. 364 Art. 367	Art. 364. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, gdy jego realizacja jest nierentowna.

	<p>regulacyjne zapewniają, aby zasady kalkulacji kosztu netto, w tym szczegóły zastosowanej metody, były publicznie dostępne.</p> <p>W przypadku ustanowienia określonego w art. 90 ust. 2 mechanizmu dzielenia kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej, krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby zasady dzielenia kosztów i zasady dotyczące kompensowania kosztu netto były publicznie dostępne.</p>		<p>2. Prezes UKE ustala dopłatę w wysokości kosztu netto realizacji obowiązku, do którego przedsiębiorca został wyznaczony. Koszt netto realizacji tego obowiązku dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku.</p> <p>3. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 355 ust. 7, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego ten przedsiębiorca został wyznaczony.</p> <p>4. Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, dla każdego obowiązku, do którego realizacji dany przedsiębiorca został wyznaczony, uwzględnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) koszty bezpośrednio związane z realizacją tego obowiązku; 2) przychody z realizacji tego obowiązku; 3) korzyści pośrednie związane z realizacją tego obowiązku. <p>5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, mając na celu konieczność ustalenia dla przedsiębiorcy wyznaczonego odpowiedniej wysokości dopłaty z uwzględnieniem zasad przejrzystości i niedyskryminacji oraz umożliwienie przez Prezesa UKE weryfikacji kosztu netto.</p> <p>6. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym, obliczonym w sposób wskazany w ust. 7.</p> <p>7. Wysokość progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym stanowi czterotysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia.</p> <p>Art. 367. 1. Prezes UKE, po ustaleniu należnej dopłaty, określa, w drodze decyzji, przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty, jednolity wskaźnik procentowego udziału tych przedsiębiorców w pokryciu dopłaty oraz sposób ustalenia kwoty udziału poszczególnych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty.</p> <p>2. Jednolity wskaźnik procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty stanowi iloraz kwoty dopłaty, która podlega pokryciu, do sumy kwot przychodów tych przedsiębiorców z działalności komunikacji</p>
--	--	--	--

				<p>elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata.</p> <p>3. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1–3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. -Kodeks postępowania administracyjnego nie zawieszają się postępowania; 2) przepisy art. 30 § 5 i art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że Prezes UKE wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia przedstawiciela lub kuratora przez sąd. <p>4. Wysokość udziału danego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty stanowi iloczyn jednolitego wskaźnika procentowego, o którym mowa w ust. 2, oraz kwoty przychodów tego przedsiębiorcy z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, i nie może być wyższa niż 1% tych przychodów.</p> <p>5. Prezes UKE, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna, wydaje z urzędu zaświadczenie dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o kwocie udziału w pokryciu dopłaty ustalonej zgodnie z decyzją. Do zaświadczenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.</p> <p>6. Kwota udziału w pokryciu dopłaty podlega administracyjnej egzekucji należności pieniężnych.</p> <p>7. Jeżeli kwota udziału w pokryciu dopłaty uzyskana została od przedsiębiorcy w drodze egzekucji, kwotę wydatków związanych z przekazaniem egzekwowanej należności przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do otrzymania dopłaty pokrywa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, przeciwko któremu toczyło się to postępowanie egzekucyjne</p>
Art. 91 ust. 2	2. Z zastrzeżeniem unijnych i krajowych przepisów dotyczących tajemnicy handlowej, krajowe organy regulacyjne publikują roczne sprawozdanie podające szczegółowe informacje dotyczące wyliczonego kosztu		Art. 368 ust. 7	<p>Art. 368.</p> <p>7. Prezes UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 367 ust. 1, stała się ostateczna, sporządza i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) koszt netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1;

	obowiązku świadczenia usługi powszechnej, określające wkłady poczynione przez wszystkie zaangażowane przedsiębiorstwa, w tym wszelkich korzyści rynkowych, jakie mogły przyspaść przedsiębiorstwu lub przedsiębiorstwom z tytułu obowiązków świadczenia usługi powszechnej określonych w art. 84–87.			<p>2) wyniki analizy i weryfikacji, o których mowa w art. 365 ust. 2 i 3, z uwzględnieniem korzyści pośrednich związanych z realizacją tego obowiązku;</p> <p>3) udział przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty;</p> <p>4) wysokość dopłaty przekazanej przedsiębiorcy wyznaczonemu.</p>
Art. 92	Dodatkowe usługi obowiązkowe Państwa członkowskie mogą zdecydować o publicznym udostępnieniu usług, dodatkowych niewymienionych w zakresie obowiązku świadczenia usługi powszechnej, o którym mowa w art. 84–87, publicznie dostępnych na swoim własnym terytorium. W takich okolicznościach nie wolno nakładać żadnych mechanizmów kompensacyjnych dotyczących konkretnych przedsiębiorstw.	N		Przepis ma charakter fakultatywny.
Art. 93	Zasoby numeracyjne			
Art. 93 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy poddawały kontroli przyznawanie praw do wykorzystania wszystkich krajowych zasobów numeracyjnych oraz zarządzanie krajowym planem numeracji oraz aby do celów świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej udostępniały odpowiednie zasoby numeracyjne. Państwa członkowskie zapewniają, aby ustanowione zostały obiektywne, przejrzyste i niedyskryminacyjne procedury przyznawania praw do wykorzystania krajowych zasobów numeracyjnych.	T	Art. 159 ust. 1, 4 – 8 Art. 160 i 161 ust. 1, 3, 5	Art. 159. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jednostkom samorządu terytorialnego prowadzącym działalność w zakresie telekomunikacji i podmiotom, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d oraz h, oraz podmiotom wskazanym przez ministra właściwego do spraw energii do wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, na ich wniosek. (...) 4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o którego przyznanie wpłynął więcej niż jeden wniosek: 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania – w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku. 5. Przetarg przeprowadza Prezes UKE. Ogłoszenie o przetargu Prezes UKE udostępnia w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz na stronie podmiotowej BIP UKE.

			<p>6. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 110, art. 112 ust. 1, art. 120, art. 121 ust. 1, art. 122 oraz art. 123.</p> <p>7. Decydującym kryterium oceny ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnoszący o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.</p> <p>8. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji może określać warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazywać usługę komunikacji elektronicznej, dla której przyznana numeracja ma być wykorzystywana, z podaniem wymogów związanych ze świadczeniem usługi oraz zasad taryfowych i cen maksymalnych; 2) zobowiązania przedsiębiorcy, któremu przyznano prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, przyjęte w drodze przetargu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2; 3) obowiązek niedyskryminującego dostępu do usług komunikacji elektronicznej z wykorzystaniem numeracji przyznanej innym przedsiębiorcom. <p>Art. 160. 1. Prezes UKE odmawia przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli wnioskowane przeznaczenie numeracji nie jest zgodne z planem numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych.</p> <p>2. Prezes UKE może odmówić przyznania prawa do wykorzystywania nowego zakresu numeracji, jeżeli wykorzystywane jest mniej niż 75%:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wszystkich wcześniej przyznanych zakresów numeracji lub 2) wcześniej przyznanych zakresów numeracji w ramach tego samego wyróżnika sieci lub wskaźnika strefy numeracyjnej, którego dotyczy wniosek o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji. <p>Art. 161. 1. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji albo zmienić jego zakres, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 2) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wykorzystuje przyznanego zakresu numeracji w sposób efektywny pod względem ilościowym, a w przypadku numerów dostępu i podobnych pojedynczych numerów nie uruchomił usługi określonej takim numerem w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przyznaniu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji; 3) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, wykorzystuje przyznaną numerację w sposób
--	--	--	---

				<p>niezgodny z warunkami przyznania numeracji lub jej przeznaczeniem określonym we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych;</p> <p>4) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wnosi opłat za prawo do wykorzystywania numeracji.</p> <p>(...)</p> <p>3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE przed wydaniem decyzji w sprawie cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji lub zmiany zakresu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji prowadzącej do ograniczenia tego prawa przeprowadza postępowanie konsultacyjne.</p> <p>(...)</p> <p>5. Decyzja o cofnięciu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji albo o zmianie jego zakresu:</p> <p>1) uwzględnia konieczność zachowania interoperacyjności i ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;</p> <p>2) może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu podmiotu do usunięcia przyczyny nieprawidłowości w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2.</p> <p>(...)</p>
Art. 93 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą także przyznać prawa użytkownika zasobów numeracyjnych z krajowych planów numeracji na potrzeby świadczenia określonych usług przedsiębiorstwom innym niż dostawcy sieci lub usług łączności elektronicznej, pod warunkiem że udostępniono zasoby numeracyjne, którą są odpowiednie, aby zaspokoić popyt obecnie i w bliskiej przyszłości. Przedsiębiorstwa te wykazują swoją zdolność do zarządzania zasobami numeracyjnymi i spełniają wszelkie stosowne wymogi określone na podstawie art. 94. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą zawiesić dalsze przyznawanie praw użytkownika zasobów numeracyjnych	T	Art. 159 ust. 2	Art. 159. 2. Prezes UKE, w drodze decyzji, może przyznać prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, podmiotowi uprawnionemu do prowadzenia działalności gospodarczej innemu niż podmioty wskazane w ust. 1, na jego wniosek, na potrzeby świadczenia usług innych niż publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne, o ile dostępne zasoby numeracji są wystarczające do zaspokojenia obecnego i prognozowanego zapotrzebowania na numerację, a podmioty te wykażą swoją zdolność do efektywnego gospodarowania zasobami numeracji.

	<p>tym przedsiębiorstwom, jeżeli zostanie wykazane, że istnieje ryzyko wyczerpania zasobów numeracyjnych.</p> <p>Do dnia 21 czerwca 2020 r., aby przyczynić się do spójnego stosowania przepisów niniejszego ustępu, BEREC przyjmuje, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wytyczne w sprawie wspólnych kryteriów oceny zdolności zarządzania zasobami numeracyjnymi oraz ryzyka wyczerpania zasobów numeracyjnych.</p>			
Art. 93 ust. 3	<p>3. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy zapewniają, aby krajowe plany i procedury numeracji były stosowane w sposób gwarantujący równe traktowanie wszystkich podmiotów świadczących publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej oraz przedsiębiorstw, które kwalifikują się zgodnie z ust. 2. W szczególności państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa, którym przyznano prawo użytkowania zasobów numeracyjnych, nie dyskryminowały innych dostawców usług łączności elektronicznej w odniesieniu do zasobów numeracyjnych używanych przy zapewnianiu dostępu do ich usług.</p>	T	<p>Art. 159 ust. 4-7 Art. 164</p>	<p>Art. 159 (...)</p> <p>4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o którego przyznanie wpłynął więcej niż jeden wniosek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania – w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku. <p>5. Przetarg przeprowadza Prezes UKE. Ogłoszenie o przetargu Prezes UKE udostępnia w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>6. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 110, art. 112 ust. 1, art. 120, art. 121 ust. 1, art. 122 oraz art. 123.</p> <p>7. Decydującym kryterium oceny ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnoszący o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.</p> <p>Art. 164. 1. Podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji na podstawie art. 159 ust. 1, udostępnia przyznane zasoby numeracji podmiotom, o których mowa w art. 159 ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) współpracującym z jego siecią telekomunikacyjną lub 2) dostarczającym usługi telekomunikacyjne – na ich wniosek, na podstawie pisemnej umowy o udostępnieniu zasobów numeracji albo umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci, o której mowa w art. 171.

				<p>2. Umowa o udostępnieniu zasobów numeracji może ustalać warunki wykorzystywania udostępnionej numeracji.</p> <p>3. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji odmawia zawarcia umowy o udostępnieniu zasobów numeracji w przypadku braku zasobów numeracji lub gdy udostępnienie zasobów numeracji mogłoby utrudnić albo ograniczyć wykonywanie działalności przez ten podmiot.</p> <p>4. Do umowy o udostępnieniu zasobów numeracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 168, art. 183, art. 184 i art. 187.</p> <p>5. Do umowy o udostępnieniu zasobów numeracji stosuje się przepis art. 176, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez podmiot udostępniający przyznane zasoby numeracji.</p>
Art. 93 ust. 4	<p>4. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy udostępniały zakres niegeograficznych numerów, które mogą być wykorzystywane do świadczenia usług łączności elektronicznej innych niż usługi łączności interpersonalnej na terenie całej Unii, nie naruszając rozporządzenia (UE) nr 531/2012 oraz art. 97 ust. 2 niniejszej dyrektywy. W przypadku gdy prawa użytkownika zasobów numeracyjnych przyznano zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu przedsiębiorstwom innym niż dostawcy sieci lub usług łączności elektronicznej, przepisy niniejszego ustępu stosuje się do konkretnych usług, do których świadczenia przyznano prawa użytkownika.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy zapewniają, aby warunki, wymienione w załączniku I część E, które mogą dotyczyć praw użytkownika zasobów numeracyjnych wykorzystywanych do świadczenia usług poza państwem członkowskim danego kodu kraju oraz ich egzekwowanie były tak samo rygorystyczne jak warunki obowiązujące w stosunku do usług świadczonych na</p>	T	Art. 162 ust. 1-2	<p>Art. 162. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, określając w szczególności zakres planu oraz formaty numerów, w tym numerów wykorzystywanych na potrzeby transgranicznego świadczenia na terenie Unii Europejskiej usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi komunikacji interpersonalnej, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w sieciach telekomunikacyjnych, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.</p>

<p>terytorium państwa członkowskiego danego kodu kraju i ich egzekwowanie, zgodnie z niniejszą dyrektywą. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy zapewniają również zgodnie z art. 94 ust. 6, aby podmioty wykorzystujące zasoby numeracyjne kodu ich kraju w innych państwach członkowskich przestrzegały przepisów dotyczących ochrony konsumentów oraz innych przepisów krajowych dotyczących użytkowania zasobów numeracyjnych obowiązujących w tych państwach członkowskich, w których użytkowane są te zasoby numeracyjne. Obowiązek ten pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień w zakresie egzekwowania przepisów przysługujących właściwym organom tych państw członkowskich.</p> <p>BEREC wspiera krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy na ich wniosek w zakresie koordynacji ich działalności, aby zapewnić wydajne zarządzanie zasobami numeracyjnymi z prawem do ekstraterytorialnego użytkowania na terenie Unii.</p> <p>Aby ułatwić krajowym organom regulacyjnym lub innym właściwym organom monitorowanie zgodności z wymogami niniejszego ustępu, BEREC tworzy bazę danych dotyczących zasobów numeracyjnych z prawem ekstraterytorialnego użytkowania na terenie Unii. Do tego celu krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy przekazują BEREC stosowne informacje. W przypadku gdy zasoby numeracyjne z prawem ekstraterytorialnego użytkowania na terenie Unii nie są przyznawane przez krajowy organ regulacyjny, właściwy organ odpowiedzialny za ich</p>			
---	--	--	--

	przyznanie lub zarządzanie nimi konsultuje się z krajowym organem regulacyjnym.			
Art. 93 ust. 5	<p>5. Państwa członkowskie zapewniają, aby kod „00” był standardowym prefiksem międzynarodowym. Możliwe jest przyjmowanie lub dalsze stosowanie szczególnych rozwiązań dotyczących wykorzystania usług łączności interpersonalnej wykorzystującej numery między sąsiadującymi ze sobą lokalizacjami, między którymi przebiega granica państw członkowskich.</p> <p>Państwa członkowskie mogą wyrazić zgodę na współużytkowanie wspólnego planu numeracji dla wszystkich lub określonych kategorii numerów. Użytkownicy końcowi dotknięci tymi rozwiązaniami i porozumieniami otrzymują pełne informacje o takich rozwiązaniach lub porozumieniach.</p>	T	Art. 162 ust. 1 - 2 (prefix 00 wskaza ny jest w rozporządzeniu wydany m na podsta wie tej delegacji i ustawowej)	<p>Art. 162. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, określając w szczególności zakres planu oraz formaty numerów, w tym numerów wykorzystywanych na potrzeby transgranicznego świadczenia na terenie Unii Europejskiej usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi komunikacji interpersonalnej, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w sieciach telekomunikacyjnych, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.</p> <p>Przepis o charakterze fakultatywnym.</p>
Art. 93 ust. 6	6. Bez uszczerbku dla art.106 państwa członkowskie promują przydzielanie zdalne, w miarę możliwości technicznych, aby ułatwić zmianę dostawców sieci lub usług łączności elektronicznej przez użytkowników końcowych, zwłaszcza dostawców i użytkowników końcowych usług łączności maszyna–maszyna.	T		Realizacja tego warunku wynika z ogółu przepisów dotyczących gospodarowania numeracją, w tym aktów wykonawczych.

Art. 93 ust. 7	7. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe plany numeracji oraz wszelkie kolejne uzupełnienia czy zmiany tych planów były publikowane przy zastosowaniu jedynie tych ograniczeń, które zostały nałożone ze względu na bezpieczeństwo narodowe.	T	Art. 163	Art. 163. 1. Prezes UKE opracowuje i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zbiorcze zestawienia przyznaných zasobów numeracji w postaci Tablic Zagospodarowania Numeracji oraz wykaz gmin w strefach numeracyjnych. 2. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji o dostępnej numeracji.
Art. 93 ust. 8	8. Państwa członkowskie wspierają proces harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracyjnych w obrębie Unii, w przypadku gdy sprzyja to zarówno funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, jak i rozwojowi usług ogólnoeuropejskich. W razie konieczności, aby sprostać niezaspokojonemu transgranicznemu lub ogólnoeuropejskiemu popytowi na zasoby numeracyjne, Komisja, w jak największym stopniu uwzględniając opinię BEREC, przyjmuje akty wykonawcze harmonizujące określone numery lub zakresy numeracyjne. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.	T	Art. 407 ust. 2 pkt 5 lit. g	Art. 407 g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracji w obrębie Unii Europejskiej oraz upowszechnianie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi,
Art. 94	Procedura przyznawania praw użytkowania zasobów numeracyjnych			
Art. 94 ust. 1	1. W przypadku gdy konieczne jest przyznanie indywidualnych praw użytkowania zasobów numeracyjnych, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy przyznają takie prawa – na wniosek – każdemu przedsiębiorstwu w związku z dostarczaniem sieci lub usług łączności elektronicznej objętych ogólnym zezwoleniem, o którym mowa w art. 12, z zastrzeżeniem art. 13 i art. 21 ust. 1 lit. c) oraz wszelkich innych przepisów zapewniających skuteczne	T	Art. 159 ust. 1	Art. 159. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jednostkom samorządu terytorialnego prowadzącym działalność w zakresie telekomunikacji i podmiotom, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d oraz h, oraz podmiotom wskazanym przez ministra właściwego do spraw energii do wykonywania zadań, o których mowa w art. 67 ust. 1, na ich wniosek.

	wykorzystanie tych zasobów numeracyjnych zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy.			
Art. 94 ust. 2	<p>2. Prawa użytkowania zasobów numeracyjnych są przyznawane w oparciu o otwarte, obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne procedury.</p> <p>Przyznając prawa użytkowania zasobów numeracyjnych, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy określają, czy prawa te mogą być przekazane przez posiadacza prawa, i na jakich warunkach.</p> <p>W przypadku gdy krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy przyznają prawo użytkowania zasobów numeracyjnych na czas określony, czas trwania tego okresu powinien być odpowiedni dla danej usługi z punktu widzenia zamierzonych celów, przy odpowiednim uwzględnieniu konieczności umożliwienia właściwego okresu amortyzacji inwestycji.</p>	T	Art. 159 ust. 4-8	<p>Art. 159 (...)</p> <p>4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o którego przyznanie wpłynął więcej niż jeden wniosek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania – w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku. <p>5. Przetarg przeprowadza Prezes UKE. Ogłoszenie o przetargu Prezes UKE udostępnia w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>6. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 110, art. 112 ust. 1, art. 120, art. 121 ust. 1, art. 122 oraz art. 123.</p> <p>7. Decydującym kryterium oceny ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnoszący o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.</p> <p>8. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji może określać warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazywać usługę komunikacji elektronicznej, dla której przyznana numeracja ma być wykorzystywana, z podaniem wymogów związanych ze świadczeniem usługi oraz zasad taryfowych i cen maksymalnych; 2) zobowiązania przedsiębiorcy, któremu przyznano prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, przyjęte w drodze przetargu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2; 3) obowiązek niedyskryminującego dostępu do usług komunikacji elektronicznej z wykorzystaniem numeracji przyznanej innym przedsiębiorcom.
Art. 94 ust. 3	<p>3. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy, podejmują decyzje dotyczące przyznawania praw użytkowania zasobów numeracyjnych jak najszybciej po wpłynięciu kompletnej dokumentacji wniosku i w terminie trzech tygodni – w przypadku zasobów numeracyjnych do realizacji szczególnych zadań w ramach krajowego planu numeracji.</p>	T	Art. 159 ust. 3	<p>Art. 159 (...)</p> <p>3. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji o ustalonym przeznaczeniu następuje w terminie nie dłuższym niż 3 tygodnie od dnia złożenia wniosku.</p>

	Takie decyzje są podawane do wiadomości publicznej.			
Art. 94 ust. 4	4. W przypadku gdy po konsultacji przeprowadzonej z zainteresowanymi stronami zgodnie z art. 23 krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy stwierdziły, że prawa użytkownika zasobów numeracyjnych o szczególnym znaczeniu gospodarczym mają być przyznawane po przeprowadzeniu konkurencyjnej lub porównawczej procedury selekcji, krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogą przedłużyć termin trzech tygodni, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu o kolejne trzy tygodnie.	T	Art. 159 ust. 4	Art. 159 (...) 4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o którego przyznanie wpłynął więcej niż jeden wniosek: 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania – w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku.
Art. 94 ust. 5	5. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy nie ograniczają liczby indywidualnych praw użytkownika, które mają zostać przyznane, z wyjątkiem sytuacji, gdy jest to niezbędne do zapewnienia skutecznego wykorzystania zasobów numeracyjnych.	T	Art. 160	Art. 160. 1. Prezes UKE odmawia przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli wnioskowane przeznaczenie numeracji nie jest zgodne z planem numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych. 2. Prezes UKE może odmówić przyznania prawa do wykorzystywania nowego zakresu numeracji, jeżeli wykorzystywane jest mniej niż 75%: 1) wszystkich wcześniej przyznanych zakresów numeracji lub 2) wcześniej przyznanych zakresów numeracji w ramach tego samego wyróżnika sieci lub wskaźnika strefy numeracyjnej, którego dotyczy wnioski o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.
Art. 94 ust. 6	6. Jeżeli prawo użytkownika zasobów numeracyjnych obejmuje ich ekstraterytorialne użytkowanie na terenie Unii zgodnie z art. 93 ust. 4, krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ obwarowuje te prawa użytkownika szczególnymi warunkami, aby zapewnić zgodność z wszystkimi odnośnymi krajowymi przepisami z zakresu ochrony konsumentów i przepisami prawa krajowego regulującymi użytkowanie zasobów numeracyjnych, obowiązującymi w państwach członkowskich, w których użytkowane są dane zasoby numeracyjne.	T	Art. 159 ust. 9	Art. 159 9. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji transgranicznie na terenie Unii Europejskiej określa warunki jej wykorzystywania uwzględniające przestrzeganie praw konsumentów i zasad użytkowania zasobów numeracji w państwach członkowskich, w których ta numeracja będzie użytkowana.

	<p>Na wniosek krajowego organu regulacyjnego lub innego właściwego organu państwa członkowskiego, w którym użytkowane są zasoby numeracyjne, wykazujący naruszenie obowiązujących w tym państwie członkowskim odnośnych przepisów z zakresu ochrony konsumentów lub przepisów prawa krajowego dotyczących użytkowania zasobów numeracyjnych, krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ państwa członkowskiego, w którym przyznano prawa użytkowania zasobów numeracyjnych, egzekwuje warunki, którymi obwarowano te prawa na mocy akapitu pierwszego niniejszego ustępu, zgodnie z art. 30, w tym w poważnych przypadkach – cofając prawa ekstraterytorialnego użytkowania zasobów numeracyjnych przyznane danemu przedsiębiorstwu.</p> <p>BEREC ułatwia i koordynuje wymianę informacji między właściwymi organami różnych zaangażowanych państw członkowskich oraz zapewnia odpowiednią koordynację prowadzonych przez nie prac.</p>	T	Art. 159 ust. 9 w zw. z art. 161 ust. 1 pkt 3	Art. 161. 1. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji albo zmienić jego zakres, jeżeli: <ol style="list-style-type: none"> 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 2) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wykorzystuje przyznanego zakresu numeracji w sposób efektywny pod względem ilościowym, a w przypadku numerów dostępu i podobnych pojedynczych numerów nie uruchomił usługi określonej takim numerem w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przyznaniu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji; 3) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, wykorzystuje przyznaną numerację w sposób niezgodny z warunkami przyznania numeracji lub jej przeznaczeniem określonym we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych; 4) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wnosi opłat za prawo do wykorzystywania numeracji.
Art. 94 ust. 7	7. Niniejszy artykuł ma także zastosowanie, w przypadku gdy krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy przyznają prawa użytkowania zasobów numeracyjnych przedsiębiorstwom innym niż dostawcy sieci lub usług łączności elektronicznej zgodnie z art. 93 ust. 2.	T	Art. 159 – 161	Przepisy dotyczące gospodarowania numeracją są takie same bez względu na podmiot uzyskujący przydział numeracji.
Art. 95	Oplaty za prawo użytkowania zasobów numeracyjnych <p>Państwa członkowskie mogą zezwolić krajowym organom regulacyjnym lub innym właściwym organom na nakładanie opłat za prawo użytkowania zasobów numeracyjnych,</p>	T	Art. 25	Art. 25. 1. Podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, uiszcza roczne opłaty za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji. 2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, obejmują pełny rok kalendarzowy. Jeżeli w danym roku kalendarzowym podmiot posiada prawo do wykorzystywania zasobów numeracji przez okres krótszy od roku kalendarzowego, uiszcza on

	<p>które odzwierciedlają potrzebę zapewnienia optymalnego wykorzystania tych zasobów. Państwa członkowskie zapewniają, by takie opłaty były obiektywnie uzasadnione, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne stosownie do celu, jakiemu mają służyć, oraz by uwzględniały cele określone w art. 3.</p>		<p>opłatę w wysokości odpowiadającej 1/12 rocznej opłaty za każdy rozpoczęty miesiąc kalendarzowy, w którym podmiotowi to prawo przysługiwało.</p> <p>3. W przypadku cofnięcia przydziału numeracji lub zmiany jego zakresu z przyczyn określonych w art. 161 ust. 1 pkt 2–4 i ust. 2 podmiot uiszcza opłaty, o których mowa w ust. 1, obejmujące pełny rok kalendarzowy.</p> <p>4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, uiszcza się jednorazowo za cały rok, za który są należne, lub w ratach półrocznych w wysokości równej 1/2 tych opłat.</p> <p>5. Opłaty, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wyższe niż:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) za numer abonencki – 0,44 zł; 2) za numer dla komunikacji maszyna-maszyna – 0,35 zł; 3) za wyróżnik AB sieci telekomunikacyjnej przyznany podmiotowi wykonującemu działalność telekomunikacyjną – czterdziestopięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 4) za wyróżnik ruchomej sieci telekomunikacyjnej (PLMN) – czterystapięćdziesięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 5) za wyróżnik dla komunikacji maszyna-maszyna – trzystasześdzieciokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 6) za numer dostępu do sieci (NDS) – piętnastokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 7) za numer 118CDU – piętnastokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 8) za numer dostępu do sieci teleinformatycznej (NDSI) – 687,50 zł; 9) za numer strefowy abonenckich usług specjalnych za każdą strefę numeracyjną, w której przysługuje prawo do wykorzystywania numeru – 40% przeciętnego wynagrodzenia; 10) za krajowy numer dostępu do usług sieci inteligentnej – 35 zł; 11) za numer DNIC+PNIC w sieci transmisji danych z komutacją pakietów – dziewięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia; 12) za numer punktu sygnalizacyjnego – trzykrotność przeciętnego wynagrodzenia; 13) za numer zamkniętej grupy użytkowników (CUG) za każde osiem numerów CUG – 68,75 zł; 14) za kod sieci ruchomej (MNC) – 25% przeciętnego wynagrodzenia; 15) za kod sieci ATM – 25% przeciętnego wynagrodzenia; 16) za numer rutingowy (NR) – 22,5% przeciętnego wynagrodzenia. <p>6. Za numery alarmowe, z którymi połączenia są bezpłatne dla abonentów, opłata nie jest pobierana. 7. Obowiązek uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 1, ustaje nie później niż z upływem 30 dni od dnia złożenia wniosku o rezygnacji z prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.</p>
--	---	--	---

				<p>8. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE, o wysokości opłat, o których mowa w ust. 5, w kolejnym roku kalendarzowym.</p> <p>9. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze kwoty określone w ust. 5 oraz warunki wykorzystania zasobów numeracji, a także kierując się kosztami prowadzenia gospodarki zasobami numeracji oraz potrzebą zagwarantowania optymalnego wykorzystania zasobów numeracji.</p>
Art. 96	Infolinia umożliwiająca zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci i telefon zaufania dla dzieci			
Art. 96 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy końcowi mieli bezpłatny dostęp do usługi umożliwiającej połączenie z infolinią pozwalającą zgłaszać przypadki zaginięcia dzieci. Infolinia ta jest udostępniana pod numerem „116000”.	T	Art. 165 ust. 2 i 3	<p>Art. 165 (...)</p> <p>2. Numery zaczynające się od 116 przeznaczone są do świadczenia usług o walorze społecznym, przy czym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer 116000 stanowi numer infolinii umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci; 2) numer 116111 stanowi numer telefonu zaufania dla dzieci. <p>3. Połączenia do numerów zaczynających się od 116 są bezpłatne dla użytkowników końcowych. (...)</p>
Art. 96 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy końcowi z niepełnosprawnościami w możliwie jak największym stopniu mieli dostęp do usług świadczonych pod numerem „116000”. Środki wprowadzane w celu ułatwienia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostępu do tych usług podczas podróży w innych państwach członkowskich opierają się na zapewnieniu zgodności z odpowiednimi normami lub specyfikacjami ustanowionymi zgodnie z art. 39.	T	Art. 334 ust. 1	Art. 334. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie usług i dostęp do świadczonych przez siebie usług równoważny dostępowi do usług komunikacji elektronicznej z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych, oraz publikuje informacje o tych udogodnieniach i usługach na swojej stronie internetowej.

Art. 96 ust. 3	3. Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby organ lub przedsiębiorstwo, któremu został przydzielony numer „116000”, przeznaczył zasoby niezbędne do funkcjonowania infolinii.	N		Kwestia finansowania numeru 116000 nie jest regulowana w ustawie. Dysponent numeru 116000 może przystępować do otwartych konkursów i otrzymywać dotacje z budżetu państwa.
Art. 96 ust. 4	4. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają, aby użytkownicy końcowi byli odpowiednio informowani o istnieniu i korzystaniu z usług świadczonych pod numerem „116000” i, w stosownych przypadkach, pod numerem „116111”.	T	Art. 165 ust. 4	Art. 165 4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej prowadzi działania w zakresie zwiększania świadomości społecznej i wiedzy na temat numeru 116000 i 116111.
Art. 97	Dostęp do numerów i usług			
Art. 97 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby – w przypadku gdy jest to ekonomicznie wykonalne, z wyjątkiem sytuacji, gdy wywoływany użytkownik końcowy postanowił ze względów ekonomicznych ograniczyć dostęp stron wywołujących z poszczególnych obszarów geograficznych – krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy podejmowały wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby użytkownicy końcowi mieli możliwość: a) dostępu w Unii do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług; oraz b) dostępu, niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora, do wszystkich numerów w Unii, również numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji państw członkowskich	T	Art. 332	Art. 332 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikom końcowym swojej sieci oraz użytkownikom końcowym z innych państw członkowskich, w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne, możliwość dostępu: 1) w Unii Europejskiej do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług; 2) do wszystkich numerów w Unii Europejskiej, w tym numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji i należących do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN), niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przypadków, gdy wywoływany abonent ograniczył połączenia przychodzące od użytkowników końcowych zlokalizowanych w poszczególnych obszarach geograficznych. 3. Prezes UKE na wniosek operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, może, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli ze względów technicznych lub ekonomicznych wnioskodawca nie ma możliwości realizacji tego obowiązku w całości lub części. W przypadku zawieszenia realizacji obowiązku na czas oznaczony, Prezes UKE w decyzji określa także harmonogram przystosowania sieci wnioskodawcy do realizacji obowiązku objętego wnioskiem.

	i należących do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN).			
Art. 97 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy mogły wymagać od podmiotów udostępniających publiczne sieci łączności elektronicznej lub świadczących publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej zablokowania w indywidualnych przypadkach dostępu do numerów lub usług, w przypadku gdy jest to uzasadnione ze względu na oszustwo lub nadużycie, oraz wymagać, aby w takich przypadkach dostawcy usług łączności elektronicznej wstrzymali wypłatę dochodów z odpowiednich połączeń wzajemnych lub innych usług.	T	Art. 343	Art. 343. 1. Prezes UKE może, gdy jest to uzasadnione ochroną użytkowników końcowych przed nadużyciami telekomunikacyjnymi lub innymi nadużyciami z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej, w drodze decyzji, nakazać: <ol style="list-style-type: none"> 1) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zablokowanie dostępu do numeru lub usługi oraz nałożyć obowiązek wstrzymania pobierania opłat za połączenia lub usługi zrealizowane po upływie tego terminu; 2) podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie zaprzestanie świadczenia usługi; 3) usługodawcy w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) usunięcie wszystkich publicznie dostępnych informacji zawartych w systemie teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca, zmierzających do promocji lub reklamy numeru lub usługi z dodatkowym świadczeniem. 2. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, Prezes UKE określa termin na zablokowanie dostępu do numeru lub usługi lub zaprzestanie świadczenia usługi nie krótszy niż 6 godzin od momentu doręczenia decyzji. 3. Decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, może być ogłoszona ustnie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej lub podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest stronie na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia. 4. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. 5. Decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dotyczącą usługi z dodatkowym świadczeniem lub numeru wykorzystywanego do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem doręcza się także podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie.
Art. 98	Klauzula wyłączająca niektóre mikroprzedsiębiorstwa Z wyjątkiem art. 99 i 100, niniejszy tytuł nie ma zastosowania do mikroprzedsiębiorstw świadczących usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów, chyba że	T	Art. 277	Art. 277. 1. Przepisów niniejszego rozdziału, z wyjątkiem art. 292 ust. 1, nie stosuje się do przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących wyłącznie usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów będących mikroprzedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. 2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, informuje użytkowników końcowych przed zawarciem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej o wyłączeniu stosowania przepisu, o którym mowa w ust. 1.

	<p>świadczą oni także inne usługi łączności elektronicznej.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy końcowi byli informowani o wyłączeniu, o którym mowa w ust. 1 przed zawarciem umowy z mikroprzedsiębiorstwem korzystającym z takiego wyłączenia</p>			
Art. 99	<p>Niedyskryminacja</p> <p>Dostawcy sieci lub usług łączności elektronicznej nie stosują wobec użytkowników końcowych żadnych innych wymogów lub ogólnych warunków dotyczących dostępu do tych sieci lub usług lub ich używania ze względów związanych z obywatelstwem, miejscem zamieszkania lub miejscem siedziby użytkownika końcowego, chyba że takie inne traktowanie jest obiektywnie uzasadnione.</p>	T	Art. 292 ust. 1	Art. 292. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewnia, aby warunki dostępu do usługi komunikacji elektronicznej nie dyskryminowały użytkowników końcowych ze względu na obywatelstwo, miejsce zamieszkania lub miejsce ich siedziby, chyba że ustanowienie odmiennych warunków jest obiektywnie uzasadnione lub wynika z obowiązujących przepisów.
Art. 100	Gwarancje praw podstawowych			
Art. 100 ust. 1	1. Krajowe środki dotyczące dostępu użytkowników końcowych do usług i aplikacji lub korzystania z nich za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej przestrzegają postanowień Karty.	T		Realizacja tego warunku wynika z ogółu przepisów dotyczących dostępu i korzystania z usług.
Art. 100 ust. 2	2. Jeżeli jakikolwiek środek związany z dostępem użytkowników końcowych – za pomocą sieci łączności elektronicznej – do usług i aplikacji lub z korzystaniem taką drogą z usług lub aplikacji mógłby ograniczyć wykonywanie praw lub wolności uznanych przez Kartę, nakłada się go wyłącznie wtedy, gdy jest przewidziany przepisami prawa i przestrzega tych praw lub wolności, jest proporcjonalny, konieczny oraz autentycznie realizuje cele leżące w interesie ogólnym	T		Wskazane warunki są uwzględnione w całości przepisów regulujących prawa użytkowników końcowych.

	uznane przez prawo Unii lub potrzebę ochrony praw i wolności innych osób zgodnie z art. 52 ust. 1 Karty i z ogólnymi zasadami prawa Unii, w tym z prawem do skutecznego środka odwoławczego i do rzetelnego procesu. Środki takie stosuje się wyłącznie z należytych poszanowaniem zasady domniemania niewinności i prawa do prywatności. Gwarantuje się uprzednią rzetelną i bezstronną procedurę, uwzględniającą prawo zainteresowanej osoby lub zainteresowanych osób do bycia wysłuchanymi, z zastrzeżeniem potrzeby ustanowienia dla należyte ustalonych pilnych przypadków odpowiednich warunków oraz zabezpieczeń proceduralnych zgodnych z Kartą.			
Art. 101	Poziom harmonizacji			
Art. 101 ust. 1	1. Państwa członkowskie nie utrzymują w swoim prawie krajowym ani do niego nie wprowadzają przepisów dotyczących ochrony użytkowników końcowych, odbiegających od art. 102–115, w tym bardziej lub mniej rygorystycznych przepisów w celu zapewnienia różnego poziomu ochrony, chyba że przepisy niniejszego tytułu stanowią inaczej.	N		Wdrożenie tego artykułu wynika z brzmienia ogółu przepisów dotyczących użytkowników końcowych.
Art. 101 ust. 2	2. Do dnia 21 grudnia 2021 r. państwa członkowskie mogą nadal stosować bardziej rygorystyczne krajowe przepisy dotyczące ochrony konsumentów odbiegające od przepisów określonych w art. 102–115, pod warunkiem że te przepisy obowiązywały w dniu 20 grudnia 2018 r., a wszelkie ograniczenia dla funkcjonowania rynku wewnętrznego z nich wynikające są proporcjonalne do celu, jakim jest ochrona konsumentów.	N		Przepis nie wymaga implementacji.

	Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 21 grudnia 2019 r. o wszelkich krajowych przepisach, które mają być stosowane na podstawie niniejszego ustępu.			
Art. 102	Wymogi informacyjne dotyczące umów	T		
Art. 102 ust. 1	<p>1. Zanim konsument zostanie związany umową lub odnośną ofertą, podmioty świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi transmisji używane do świadczenia usług łączności maszyna–maszyna przekazują informacje, o których mowa w art. 5 i 6 dyrektywy 2011/83/UE, oprócz informacji wymienionych w załączniku VIII do niniejszej dyrektywy w zakresie, w jakim te informacje dotyczą usługi, którą te podmioty świadczą.</p> <p>Informacje te przekazywane są w jasny i zrozumiały sposób na trwałym nośniku w rozumieniu art. 2 pkt 10 dyrektywy 2011/83/UE lub, w wypadku gdy przekazanie informacji na trwałym nośniku nie jest możliwe, w postaci udostępnionego przez dostawcę, łatwego do pobrania udostępniane przez dostawcę. Dostawca wyraźnie zwraca uwagę konsumentów na dostępność tego dokumentu i wskazuje na potrzebę jego pobrania do celów dowodowych, dostępu w przyszłości i odtworzenia w niezmienionej postaci.</p> <p>Na żądanie, informacje te są przekazywane w formacie dostępnym dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami zgodnie z prawem Unii harmonizującym wymogi dotyczące dostępności produktów i usług.</p>	T	Art. 279, 286	<p>Art. 279. 1. Przed zawarciem z konsumentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, dostawca usług komunikacji elektronicznej doręcza konsumentowi, na trwałym nośniku dotyczące tej usługi informacje, o których mowa w ust. 2–6, zwane dalej „informacjami przedumownymi”.</p> <p>2. Informacje przedumowne określają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) główne cechy każdej usługi, w tym wszelkie minimalne poziomy jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu - konkretne gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług; 2) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi oraz inne powtarzalne lub oparte na zużyciu opłaty; 3) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i sposób zakończenia obowiązywania umowy, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) minimalne wykorzystanie usługi lub okres obowiązywania umowy wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych, b) warunki zmiany dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie, c) zasady zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań – w przypadku usług przedpłaconych, d) odszkodowanie należne w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 298 ust. 1, wraz z informacją na temat odblokowania telekomunikacyjnego urządzenia końcowego zakupionego w ramach umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „promocyjnym urządzeniem końcowym”, lub warunki jego zwrotu w przypadku nieskorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 303, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu;

				<p>4) wysokość odszkodowania oraz zasady i termin jego wypłaty, w szczególności w przypadku, gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi lub jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zareagował odpowiednio na naruszenie bezpieczeństwa, zagrożenie lub lukę w systemie bezpieczeństwa;</p> <p>5) zakres działań podejmowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa sieci lub usług, zagrożeniami takiego naruszenia lub podatnością na wystąpienie naruszenia, które mogą mieć wpływ na usługi świadczone konsumentowi.</p> <p>3. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej dostawca tych usług w ramach informacji przedumownych doręcza również informacje o:</p> <p>1) wszelkich oferowanych minimalnych poziomach jakości usługi, z uwzględnieniem parametrów istotnych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, metod ich pomiaru, treści i formy publikacji informacji oraz mechanizmów certyfikacji jakości, w tym o:</p> <p>a) opóźnieniach transmisji pakietów danych, zmienności tych opóźnień, utracie pakietów danych – w odniesieniu do usług dostępu do internetu,</p> <p>b) czasie realizacji połączenia, prawdopodobieństwie wystąpienia nieudanego wywołania połączenia lub opóźnieniu w wywołaniu połączenia – w odniesieniu do usługi komunikacji interpersonalnej, w której dostawca kontroluje co najmniej kilka elementów sieci lub ma służącą do tego celu umowę o gwarantowaniu poziomu usług z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej zapewniającym dostęp do sieci;</p> <p>2) warunkach korzystania z udostępnionego przez dostawcę usług abonentowi na czas obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, zwanego dalej „wydanym urządzeniem końcowym”, w tym o związanych z tym opłatach;</p> <p>3) cenie usługi z uwzględnieniem informacji dotyczących:</p> <p>a) każdego z pakietów taryfowych przewidzianych umową w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rodzaju oferowanych usług, – liczby jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym, cen za jednostkę
--	--	--	--	---

				<p>rozliczeniową usługi po wykorzystaniu tego pakietu oraz innych powtarzalnych opłat,</p> <p>b) możliwości przeniesienia niewykorzystanej w okresie rozliczeniowym liczby jednostek rozliczeniowych na kolejny okres rozliczeniowy, jeżeli opcja ta dostępna jest w umowie – w przypadku planu taryfowego obejmującego wstępnie ustaloną liczbę jednostek rozliczeniowych,</p> <p>c) środków zapewnienia przejrzystości rachunku i monitorowania poziomu wykorzystania usługi,</p> <p>d) numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie – ceny za połączenie,</p> <p>e) ceny poszczególnych elementów umowy, o której mowa w art. 299, jeżeli usługi lub urządzenia oferowane na podstawie tej umowy są również oferowane oddzielnie,</p> <p>f) warunków i opłat dotyczących usług posprzedażnych, obsługi klienta i konserwacji,</p> <p>g) sposobów uzyskania informacji na temat obowiązujących cen i kosztów usług serwisowych;</p> <p>4) warunkach rezygnacji z oferty wiązanej lub jej elementów;</p> <p>5) danych osobowych, które są przekazywane przed rozpoczęciem świadczenia usługi i przetwarzane w związku z jej świadczeniem;</p> <p>6) udogodnieniach i usługach przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz sposobie uzyskania aktualnych informacji;</p> <p>7) sposobach inicjowania procedur pozasądowego rozwiązywania sporów, w tym sporów krajowych i transgranicznych.</p> <p>4. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery dostawca usług komunikacji elektronicznej, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje o:</p> <p>1) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub ograniczeniach w dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych;</p> <p>2) prawie decydowania o umieszczaniu danych abonenta w spisie abonentów oraz rodzaju danych umieszczonych w spisie.</p> <p>5. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu dostawca tej usługi, w ramach informacji</p>
--	--	--	--	---

				<p>przedumownych, doręcza również informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012.</p> <p>6. Informacje przedumowne w zakresie, w jakim nie zostało to uwzględnione w ust. 2–5, zawierają pozostałe informacje wynikające z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 8 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta – w przypadku umów innych niż umowy zawierane poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość; 2) art. 12 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta – w przypadku umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość. <p>7. W przypadku zawierania umowy o świadczenie usług przedpłaconych oraz w przypadku, gdy nie jest możliwe doręczenie na trwałym nośniku informacji, o których mowa w ust. 2–6, dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia je w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów, z pouczeniem o konieczności ich pobrania i utrwalenia w celu zachowania możliwości ich późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci, dla celów dowodowych.</p> <p>8. Zaakceptowane przez konsumenta informacje przedumowne stają się integralną częścią umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o której mowa w art. 282 lub art. 284, i nie podlegają zmianie, chyba że umawiające się strony wyraźnie postanowią inaczej.</p> <p>Art. 286. Na żądanie konsumenta z niepełnosprawnościami informacje przedumowne, zwięzłe podsumowanie warunków umowy oraz pozostałe informacje zawarte w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 282 lub art. 284, doręczane są w postaci dostępnej dla osób z niepełnosprawnościami.</p>
Art. 102 ust. 2	2. Informacje, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, przekazuje się również użytkownikom końcowym, którzy są mikroprzedsiębiorstwami lub małymi przedsiębiorstwami lub organizacjami non-profit, chyba że wyraźnie zgodzili się oni, by odnośne przepisy	T	Art. 287	Art. 287. 1. Przepisy art. 279–282, art. 286, art. 295 ust. 1, art. 299 ust. 1 i 3, art. 311 oraz art. 325 stosuje się odpowiednio do użytkownika końcowego będącego mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą lub organizacją pozarządową w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057,

	w całości lub w części nie miały do nich zastosowania.			z późn. zm. ⁷⁾ , chyba że wyraził on, najpóźniej w chwili zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zgodę na to, że przepisy te nie będą miały do niego zastosowania. 2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może zostać wyrażona w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.
Art. 102 ust. 3	3. Dostawcy świadczący publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi transmisji używane do świadczenia usług łączności maszyna–maszyna przekazują konsumentom zwięzłe i łatwe do odczytania podsumowanie warunków umowy. To podsumowanie zawiera główne elementy spośród wymogów informacyjnych zgodnie z ust. 1. Te główne elementy obejmują co najmniej: a) nazwę, adres i dane kontaktowe dostawcy oraz, jeśli są one inne, dane kontaktowe na potrzeby składania skarg; b) główne cechy każdej świadczonej usługi; c) odpowiednie ceny z tytułu aktywacji usługi łączności elektronicznej i wszelkie powtarzalne lub oparte na zużyciu opłaty, w przypadku gdy usługa jest świadczona za bezpośrednią opłatą pieniężną; d) okres obowiązywania umowy oraz warunki jej przedłużenia i rozwiązania;	T	Art. 281 ust. 1 i 2	Art. 281.1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej przed zawarciem z konsumentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, bezpłatnie doręcza konsumentowi na trwałym nośniku podsumowanie głównych elementów informacji przedumownych, zgodne z wzorem określonym w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 102 ust. 3 EKŁE, zawierające w szczególności: 1) nazwę, adres i dane kontaktowe dostawcy oraz dane kontaktowe na potrzeby składania reklamacji, jeśli są one inne, 2) główne cechy każdej świadczonej usługi, 3) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę i cenę za jednostkę rozliczeniową usługi, 4) okres obowiązywania umowy oraz warunki jej przedłużenia i zakończenia obowiązywania, 5) informacje, czy i w jakim zakresie udogodnienia i usługi przeznaczone są dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, 6) podsumowanie informacji wymaganych na podstawie art. 4 ust. 1 lit. d oraz e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w odniesieniu do usług dostępu do internetu – zwane dalej „zwięzłym podsumowaniem warunków umowy”. 3. W przypadku gdy z uwagi na obiektywne przyczyny techniczne nie jest możliwe przedstawienie konsumentowi zwięzłego podsumowania warunków umowy przed zawarciem umowy, dostawca usług komunikacji elektronicznej przedstawia je niezwłocznie. Oświadczenie konsumenta o zawarciu umowy

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1038, 1243, 1535 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 857 i 1079.)

	<p>e) stopień, w jakim dane produkty i usługi przeznaczone są dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami;</p> <p>f) w odniesieniu do usług dostępu do internetu – podsumowanie informacji wymaganych na podstawie art. 4 ust. 1 lit. d) i e) rozporządzenia (UE) 2015/2120.</p> <p>Do dnia 21 grudnia 2019 r. Komisja, po przeprowadzeniu konsultacji z BEREC, przyjmie akt wykonawczy określający formularz zawierający podsumowanie warunków umowy, który ma być używany przez dostawców w celu spełnienia ich obowiązków wynikających z niniejszego ustępu.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 118 ust. 4.</p> <p>Dostawcy usług podlegających obowiązkom na mocy ust. 1 należycie podają wymagane informacje w formularzu zawierającym podsumowanie warunków umowy i przekazują to podsumowanie warunków umowy bezpłatnie konsumentom przed zawarciem umowy, w tym umów zawieranych na odległość. W przypadku gdy z uwagi na obiektywne powody techniczne nie jest możliwe przedstawienie podsumowania warunków umowy w danym momencie, przedstawia się je później bez zbędnej zwłoki, a umowa staje się skuteczna, gdy konsument potwierdzi swoją zgodę po otrzymaniu tego podsumowania warunków umowy.</p>			<p>jest skuteczne, jeżeli zostało potwierdzone po otrzymaniu tego podsumowania. (...)</p>
--	--	--	--	---

Art. 102 ust. 4	4. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 3, stają się integralną częścią umowy i nie podlegają zmianie, chyba że umawiające się strony wyraźnie postanowią inaczej.	T	Art. 281 ust. 3	Art. 281 (...) 3. Zaakceptowane przez konsumenta zwięzłe podsumowanie warunków umowy staje się integralną częścią umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o której mowa w art. 282 lub art. 284, i nie podlega zmianie, chyba że umawiające się strony wyraźnie postanowią inaczej.
Art. 102 ust. 5	5. W przypadku gdy usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej są rozliczane w oparciu o czas albo ilość wykorzystanych danych lub jednostek, ich dostawcy oferują konsumentom narzędzie pozwalające monitorować i kontrolować wykorzystanie każdej z tych usług. Narzędzie to obejmuje dostęp do aktualnych informacji dotyczących poziomu wykorzystania usług uwzględnionych w planie taryfowym. W szczególności dostawcy powiadamiają konsumentów przed osiągnięciem pułapów zużycia ilości danych, ustalonych przez właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi i zawartych w ich planach taryfowych i gdy usługa zawarta w ich planie taryfowym zostanie w pełni wykorzystana.	T	Art. 311 ust. 1 i 2	Art. 311. 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej rozliczanych w oparciu o czas albo ilość wykorzystanych danych lub jednostek taryfikacyjnych zapewnia konsumentowi narzędzie umożliwiające monitorowanie oraz kontrolowanie wykorzystania tych usług, obejmujące dostęp do aktualnych informacji w tym zakresie. 2. Dostawca, o którym mowa w ust. 1, powiadamia konsumenta o: 1) zbliżającym się osiągnięciu limitu zużycia usługi w ramach wybranego przez niego pakietu taryfowego – przed osiągnięciem tego limitu; 2) całkowitym wykorzystaniu tego limitu – niezwłocznie po jego wykorzystaniu. (...)
Art. 102 ust. 6	6. Państwa członkowskie mogą utrzymać w swoim prawie krajowym lub wprowadzić do niego przepisy nakładające na dostawców wymóg przekazywania dodatkowych informacji na temat poziomu zużycia oraz mające na celu tymczasowe zablokowanie dalszego korzystania z odpowiedniej usługi w związku z przekroczeniem limitu finansowego lub limitu ilości danych ustalonego przez właściwy organ.	N		Przepis ma charakter fakultatywny.
Art. 102 ust. 7	7. Państwa członkowskie mają swobodę utrzymywania lub wprowadzania w ich	N		Przepis ma charakter fakultatywny.

	krajowych przepisach prawnych dotyczących aspektów nieregulowanych w niniejszym artykule, w szczególności aby zająć się nowymi kwestiami.			
Art. 103	Przejrzystość, porównywanie ofert i publikacja informacji			
Art. 103 ust. 1	1. Właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi zapewniają, aby w przypadku gdy dostawcy usług dostępu do internetu lub publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej uzależniają świadczenie tych usług od określonych warunków, informacje, o których mowa w załączniku IX, były publikowane w jasny, zrozumiały, nadający się do odczytu maszynowego sposób i w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, zgodnie z prawem Unii harmonizującym wymogi dotyczące dostępności produktów i usług, przez wszystkich takich dostawców lub przez sam właściwy organ w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowym organem regulacyjnym. Informacje te są regularnie aktualizowane. Właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi mogą określić dodatkowe wymogi dotyczące formy, w jakiej należy publikować te informacje. Informacje te dostarczane są właściwemu organowi i, w stosownych przypadkach, krajowemu organowi regulacyjnemu, na jego wniosek, przed ich opublikowaniem.	T	Art. 294	Art. 294. Art. 294. Dostawca usług komunikacji elektronicznej świadczący usługę dostępu do internetu lub usługę komunikacji interpersonalnej publikuje na swojej stronie internetowej w sposób jasny, zrozumiały oraz umożliwiający odczyt maszynowy, w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, aktualne informacje dotyczące: 1) swoich danych kontaktowych, w tym adres poczty elektronicznej, numery telefonów oraz adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, jeśli dostawca korzysta z innego środka komunikacji elektronicznej; 2) oferowanych usług dostępu do internetu i usług komunikacji interpersonalnej; 3) głównych cech każdej usługi, w tym minimalnych poziomów jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu, gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług, a także ograniczeń w dostępie lub korzystaniu z promocyjnego urządzenia końcowego lub wydanego urządzenia końcowego; 4) ceny usługi, w tym ceny za jej aktywację, opłaty abonamentowej i ceny za jednostkę rozliczeniową usługi, w tym informacji o pakietach taryfowych obejmujących: 1) rodzaj oferowanych usług, a) liczbę jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym oraz cenę za jednostkę rozliczeniową usługi po ich wykorzystaniu, b) cenę w przypadku numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie – cenę za połączenie, c) opłaty związane z korzystaniem z wydanego urządzenia końcowego;

				<p>5) zakresu usług posprzedażnych, obsługi klienta i konserwacji oraz dane kontaktowe świadczących je podmiotów;</p> <p>6) standardowych warunków umowy, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) okresu obowiązywania umowy, b) odszkodowania należnego w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 298 ust. 1, c) warunków rezygnacji z oferty związanej lub jej elementów, d) procedur i opłat związanych z przeniesieniem numerów lub innych danych identyfikacyjnych; <p>7) możliwości kierowania połączeń do numerów alarmowych, w tym o:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) dostępie do służb ratunkowych oraz na temat lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego – w przypadku świadczenia usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery lub wszelkich ograniczeniach lokalizacji, b) stopniu, w jakim zapewniony jest dostęp do służb ratunkowych – w przypadku świadczenia usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów; <p>8) udogodnień i usług przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami;</p> <p>9) sposobów rozstrzygania sporów.</p>
Art. 103 ust. 2	<p>2. Właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi zapewniają, aby użytkownicy końcowi mieli bezpłatny dostęp do przynajmniej jednego niezależnego narzędzia porównawczego, która umożliwia im porównanie i ocenę różnych usług dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery oraz, w stosownych przypadkach, publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów w odniesieniu do:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) cen i taryf usług świadczonych za powtarzalną lub bezpośrednią pieniężną opartą na zużyciu opłat; oraz 	T	Art. 307 ust. 1	<p>Art. 307. 1. Prezes UKE analizuje, czy użytkownicy końcowi mają dostęp do bezpłatnego narzędzia porównawczego umożliwiającego porównanie dostępnych na rynku ofert usług dostępu do internetu oraz usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery, natomiast usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów tylko w przypadku, gdy możliwe jest ich porównanie według cen, taryf i jakości usług, spełniającego wymagania, o których mowa w ust. 2, w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ceny usługi, w tym ceny za jej aktywację, opłaty abonamentowej i ceny za jednostkę rozliczeniową usługi oraz liczby jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym oraz cen za jednostkę rozliczeniową usługi po ich wykorzystaniu, 2) jakości usługi, w przypadku gdy oferowana jest minimalna jakość usługi lub na przedsiębiorcę nałożony jest wymóg publikowania takich informacji na podstawie art. 310 – zwanego dalej „narzędziem porównawczym”.

	<p>b) wyników pod kątem jakości usługi, w przypadku gdy oferowana jest minimalna jakość usługi lub na przedsiębiorstwo nałożony jest wymóg publikowania takich informacji na podstawie art. 104.</p>			
<p>Art. 103 ust. 3</p>	<p>3. Narzędzie porównawcze, o którym mowa ust. 2 musi:</p> <p>a) być funkcjonalnie niezależna od dostawców takich usług, zapewniając tym samym takim dostawcom równe traktowanie w wynikach wyszukiwania;</p> <p>b) w wyraźny sposób informować o właścicielach narzędzia porównawczego i obsługujących go podmiotach;</p> <p>c) formułować jasne i obiektywne kryteria, według których dokonuje się porównania;</p> <p>d) używać prostego i jednoznacznego języka;</p> <p>e) zapewniać dokładne i aktualne informacje oraz podawać datę ostatniej aktualizacji;</p> <p>f) być otwarta dla każdego dostawcy usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej udostępniającego</p>	T	<p>Art. 307 ust. 2</p>	<p>Art. 307 (...)</p> <p>2. Narzędzie porównawcze spełnia następujące wymogi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jest funkcjonalnie niezależne od dostawców usług, o których mowa w ust. 1, zapewniając dostawcom równe traktowanie w wynikach wyszukiwania; 2) zawiera informacje o dostawcy narzędzia; 3) określa jasne i obiektywne kryteria porównywania; 4) zawarte w nim informacje sformułowane są w sposób prosty i jednoznaczny; 5) zawiera dokładne i aktualne informacje oraz zawiera datę ostatniej aktualizacji; 6) jest otwarte dla każdego dostawcy usług, o których mowa w ust. 1, udostępniającego odpowiednie informacje; 7) zawiera informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczące usług świadczonych przez dostawców usług, o których mowa w ust. 1, posiadających łącznie znaczny udział w rynku świadczenia tych usług; 8) w przypadku gdy prezentowane informacje nie obejmują wszystkich usług, o których mowa w ust. 1, dostępnych na rynku – udostępnia informację o tym fakcie przed wyświetleniem wyników; 9) zapewnia skuteczną procedurę zgłaszania nieprawidłowości w prezentowanych informacjach; 10) umożliwia odrębne porównanie warunków świadczenia usług, o których mowa w ust. 1, dostępnych dla konsumentów oraz dla innych użytkowników końcowych..

	<p>odpowiednie informacje oraz uwzględnić szeroki zakres ofert obejmujących znaczną część rynku oraz wyświetlać – w przypadku gdy prezentowane informacje nie stanowią całościowego przeglądu rynku – jednoznaczne oświadczenie o tej treści przed wyświetleniem wyników;</p> <p>g) zapewnić skuteczną procedurę zgłaszania nieprawidłowych informacji;</p> <p>h) obejmować możliwość porównywania cen, taryf i wyników pod kątem jakości usługi między ofertami dostępnymi dla konsumentów oraz, jeżeli wymagają tego państwa członkowskie, między tymi ofertami a standardowymi ofertami publicznie dostępnymi dla innych użytkowników końcowych.</p> <p>Narzędzia porównawcze spełniające wymogi określone w lit. a)–h) podlegają certyfikacji, na wniosek dostawcy narzędzia porównawczego, przez właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi.</p> <p>Do celów udostępniania tych niezależnych narzędzi porównawczych osoby trzecie mają prawo do bezpłatnego korzystania z informacji publikowanych w otwartych formatach danych przez dostawców usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej.</p>		<p>Art. 308</p>	<p>Art. 308. 1. Narzędzie porównawcze podlega certyfikacji przez Prezesa UKE, na wniosek podmiotu oferującego to narzędzie.</p> <p>2. Prezes UKE określa procedurę certyfikacji w regulaminie, który udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>3. Do celów udostępniania narzędzia porównawczego podmioty oferujące narzędzia porównawcze mają prawo do bezpłatnego korzystania z informacji publikowanych w otwartych formatach danych przez dostawców usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej.</p>
<p>Art. 103 ust. 4</p>	<p>4. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby dostawcy usług dostępu do internetu lub publicznie dostępnych usług łączności</p>	<p>T</p>	<p>Art. 305</p>	<p>Art. 305.</p> <p>1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje dotyczące podstawowych praw i obowiązków abonentów usługi dostępu do</p>

<p>interpersonalnej wykorzystujących numery lub obydwa te rodzaje usług rozpowszechniały bezpłatnie wśród dotychczasowych i nowych użytkowników końcowych informacje użyteczności publicznej, w stosownych przypadkach, za pomocą środków, których zwykle używają do kontaktów z użytkownikami końcowymi. W takim przypadku te informacje użyteczności publicznej są przekazywane w standaryzowanym formacie przez właściwe organy publiczne i dotyczą między innymi następujących zagadnień:</p> <p>a) najpowszechniejszych sposobów wykorzystywania usług dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery do działań niezgodnych z prawem lub do rozpowszechniania szkodliwych treści – zwłaszcza w przypadku gdy może to naruszać prawa i wolności innych osób – w tym przypadków naruszania praw ochrony danych, praw autorskich i praw pokrewnych, oraz konsekwencji prawnych tych czynów; oraz</p> <p>b) sposobów ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa osobistego, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z usług dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery.</p>			<p>internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery, w tym informacje dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) usługi powszechnej; 2) standardowych warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej; 3) wskazania, jakie sposoby wykorzystania usług są niezgodne z prawem lub stanowią rozpowszechnianie szkodliwych treści, w tym przypadki naruszenia praw autorskich i pokrewnych, oraz wskazania konsekwencji prawnych tych czynów; 4) sposobów ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z usług; 5) sposobów pozasądowego rozwiązywania sporów między konsumentami a przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej. <p>2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na dostawcę usługi, o której mowa w ust. 1, obowiązek publikowania na ich stronach internetowych lub w punktach obsługi klienta informacji, o których mowa w ust. 1.</p>
---	--	--	---

Art. 104	Jakość usług dotycząca dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej			
Art. 104 ust. 1	<p>1. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami mogą wymagać od podmiotów świadczących usługi dostępu do internetu i publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej publikowania wyczerpujących, porównywalnych, wiarygodnych, przyjaznych dla użytkownika i aktualnych informacji dla użytkowników końcowych na temat jakości swoich usług w zakresie, w jakim kontrolują one przynajmniej kilka elementów sieci albo bezpośrednio, albo na podstawie służącej do tego celu umowy o gwarantowanym poziomie usług, oraz na temat środków podjętych w celu zapewnienia równorzędnego dostępu użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami mogą również wymagać od podmiotów świadczących publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej, aby informowały konsumenta, jeżeli jakość świadczonych usług zależy od czynników zewnętrznych, takich jak kontrola transmisji sygnału lub dostępność sieci.</p> <p>Informacje te dostarczane są krajowemu organowi regulacyjnemu i, w stosownych przypadkach, innym właściwym organom na wniosek, przed ich opublikowaniem.</p> <p>Środki mające na celu zapewnienie jakości usług muszą być zgodne z rozporządzeniem (UE) 2015/2120.</p>	T	Art. 310 ust. 1-3	<p>Art. 310. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na dostawcę usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej, który kontroluje bezpośrednio lub na podstawie umowy o gwarantowanym poziomie jakości usług co najmniej kilka elementów sieci, obowiązek publikowania w jasny i zrozumiały sposób rzetelnych i aktualnych informacji o jakości świadczonych usług oraz o środkach zapewniających użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami równorzędny dostęp do tych usług.</p> <p>2. Jeżeli jakość usług komunikacji interpersonalnej zależy od czynników zewnętrznych, Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, nałożyć na dostawcę tych usług obowiązek informowania konsumenta o wpływie czynników zewnętrznych na jakość tych usług.</p> <p>3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) określa termin publikacji informacji, o których mowa w ust. 1 i 2; 2) może zażądać przekazania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, przed ich opublikowaniem. <p>(...)</p>

Art. 104 ust. 2	<p>2. Krajowe organy regulacyjne w porozumieniu z innymi właściwymi organami określają, uwzględniając w jak największym stopniu wytyczne BEREC, wskaźniki jakości usług, które mają być mierzone, odnośne metody ich pomiaru oraz treść, formę i sposób podawania informacji przeznaczonych do opublikowania, w tym ewentualne mechanizmy certyfikacji jakości. W stosownych przypadkach stosuje się wskaźniki, definicje i metody pomiaru określone w załączniku X.</p> <p>Do dnia 21 czerwca 2020 r., aby przyczynić się do spójnego stosowania przepisów niniejszego ustępu oraz załącznika X, BEREC przyjmuje, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wytyczne wyszczególniające odnośne wskaźniki jakości usług, w tym wskaźniki istotne dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, odnośne metody pomiaru, treść i formę publikacji informacji, a także w sprawie mechanizmów certyfikacji jakości.</p>	T	Art. 310 ust. 4	<p>Art. 310 (...)</p> <p>4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, wskaźniki dotyczące jakości poszczególnych usług, metody pomiaru jakości usług oraz zakres informacji, o których mowa w ust. 1, oraz formę i sposób publikowania tych informacji, kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do jasnych i zrozumiałych informacji o jakości usług.</p>
Art. 105	Okres obowiązywania umowy i rozwiązanie umowy			
Art. 105 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby warunki i procedury regulujące rozwiązanie umowy nie zniechęcały do zmiany podmiotu świadczącego usługi oraz aby umowy zawierane między konsumentami a dostawcami świadczącymi publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów oraz inne niż usługi transmisji używane do świadczenia usług łączności</p>	T	Art. 295	<p>Art. 295. 1. W przypadku konsumenta okres obowiązywania umowy określony w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, zawieranej na czas określony, nie może być dłuższy niż 24 miesiące.</p> <p>2. Dostawca usług telekomunikacyjnych zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, również na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy</p>

	<p>maszyna–maszyna przewidywały okres zobowiązania nie dłuższy niż 24 miesiące. Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać przepisy zezwalające na krótsze maksymalne okresy zobowiązania umownego.</p> <p>Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do okresu obowiązywania umowy ratalnej, w sytuacji gdy konsument zgodził się w odrębnej umowie na płatności ratalne wyłącznie za uruchomienie fizycznego łącza, w szczególności do sieci o bardzo dużej przepustowości. Umowa ratalna o uruchomienie fizycznego łącza nie obejmuje urządzeń końcowych, takich jak router lub modem, i nie uniemożliwia konsumentom korzystania z praw przysługujących im na mocy niniejszego artykułu.</p>			
Art. 105 ust. 2	<p>2. Ust. 1 stosuje się również do użytkowników końcowych, którzy są mikroprzedsiębiorstwami, małymi przedsiębiorstwami lub organizacjami non-profit, chyba że wyraźnie zgodzili się oni, by odnośne przepisy nie miały do nich zastosowania.</p>	T	Art. 287	<p>Art. 287. 1. Przepisy art. 279–282, art. 286, art. 295 ust. 1, art. 299 ust. 1 i 3, art. 311 oraz art. 325 stosuje się odpowiednio do użytkownika końcowego będącego mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą lub organizacją pozarządową w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057, z późn. zm.⁸⁾), chyba że wyraził on, najpóźniej w chwili zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zgodę na to, że przepisy te nie będą miały do niego zastosowania.</p> <p>2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może zostać wyrażona w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.</p>
Art. 105 ust. 3	<p>3. W przypadku gdy postanowienia umowy lub przepisy prawa krajowego przewidują automatyczne przedłużenie zawartej na czas określony umowy o usługę łączności elektronicznej inną niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów oraz inną niż usługi transmisji używane do</p>	T	Art. 296	<p>Art. 296.</p> <p>1. Abonent może wypowiedzieć w każdym czasie, z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia, umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, która po upływie okresu, na jaki została zawarta, ze względu na brak przeciwnego oświadczenia abonenta, uległa automatycznemu przedłużeniu. W okresie wypowiedzenia abonent ponosi</p>

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1038, 1243, 1535 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 857 i 1079.)

	<p>świadczenia usług łączności maszyna–maszyna, państwa członkowskie zapewniają, aby po takim przedłużeniu z zastosowaniem okresu wypowiedzenia określonego przez państwa członkowskie, nie dłuższego niż miesiąc, bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów, z wyjątkiem kosztu otrzymywania usługi podczas okresu wypowiedzenia. Przed automatycznym przedłużeniem umowy dostawcy – w sposób wyraźny i w odpowiednim czasie oraz na trwałym nośniku – informują użytkowników końcowych o wygaśnięciu zobowiązania umownego i o sposobach rozwiązania umowy. Ponadto dostawca jednocześnie udziela użytkownikom końcowym porad na temat najlepszych taryf dotyczących jego usług. Dostawcy przekazują użytkownikom końcowym informacje o najlepszych taryfach co najmniej raz do roku.</p>			<p>jedynie opłaty za świadczenie usług telekomunikacyjnych objętych umową lub zamówionych w czasie trwania umowy pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług.</p> <p>2. Przed automatycznym przedłużeniem umowy, o której mowa w ust. 1, dostawca usług telekomunikacyjnych doręcza abonentowi na trwałym nośniku, w rozsądnym terminie, nie później niż 30 dni przed upływem okresu, na jaki umowa została zawarta, jasne i zrozumiałe informacje o automatycznym przedłużeniu umowy, w szczególności zmiany warunków świadczenia usług względem warunków obowiązujących w okresie, na jaki została zawarta umowa, o której mowa w ust. 1, sposobach i terminach jej wypowiedzenia, a także najkorzystniejszych oferowanych przez siebie pakietach taryfowych dotyczących usług objętych umową, o której mowa w ust. 1.</p> <p>3. W przypadku gdy umowa, o której mowa w ust. 1, uległa automatycznemu przedłużeniu, dostawca usług telekomunikacyjnych, co najmniej raz w roku, informuje abonenta o najkorzystniejszych oferowanych przez siebie pakietach taryfowych dotyczących usług objętych umową, o której mowa w ust. 1.</p>
Art. 105 ust. 4	<p>4. Użytkownicy końcowi mają prawo rozwiązać swoją umowę bez ponoszenia jakichkolwiek dalszych kosztów z chwilą otrzymania zawiadomienia o zmianach warunków umownych proponowanych przez podmiot świadczący publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów, chyba że proponowane zmiany są wyłącznie na korzyść użytkowników końcowych, mają charakter czysto administracyjny i nie wywołują negatywnych skutków dla użytkowników końcowych lub są bezpośrednio nakładane przez przepisy unijne lub krajowe.</p> <p>Dostawcy zawiadamiają użytkowników końcowych z przynajmniej miesięcznym wyprzedzeniem o każdej zmianie warunków</p>	T	Art. 300-302	<p>Art. 300. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w przypadku, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) konieczność wprowadzenia zmian wynika: <ol style="list-style-type: none"> a) bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, w szczególności ze zmiany stawek podatku od towarów i usług, b) z decyzji Prezesa UKE; 2) proponowane zmiany: <ol style="list-style-type: none"> a) są wyłącznie na korzyść abonentów, w tym powodują obniżenie cen usług komunikacji elektronicznej lub dodanie nowej usługi, b) mają charakter wyłącznie administracyjny i nie pociągają za sobą negatywnych skutków dla abonentów. <p>2. W przypadku braku akceptacji zmian, o których mowa w ust. 1, abonent może wypowiedzieć umowę z zastrzeżeniem konieczności zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 1, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.</p> <p>3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie</p>

	<p>umownych oraz jednocześnie informują ich o przysługującym im prawie rozwiązania umowy bez ponoszenia jakichkolwiek dalszych kosztów w przypadku niezaakceptowania nowych warunków. Z prawa do rozwiązania umowy można skorzystać w terminie jednego miesiąca od zawiadomienia. Państwa członkowskie mogą przedłużyć ten termin o kolejne trzy miesiące. Państwa członkowskie zapewniają, aby zawiadomienia dokonywano w jasny i zrozumiały sposób na trwałym nośniku.</p>			<p>internetowej treść proponowanych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Okres ten może być krótszy, jeżeli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian, następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie. Jednocześnie z publikacją, o której mowa w zdaniu pierwszym, dostawca usług informuje abonenta o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>4. Dostawca usług komunikacji elektronicznej niezwłocznie informuje abonentów będących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej o zmianie swoich danych identyfikujących lub kontaktowych na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej została zawarta umowa, chyba że abonent złożył żądanie otrzymywania tych informacji na piśmie na wskazany adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.</p> <p>5. Dostawca usług komunikacji elektronicznej dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej niezwłocznie podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej informacje o zmianie swoich danych identyfikujących lub kontaktowych. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.</p> <p>Art. 301. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej na czas określony, jeżeli konieczność wprowadzenia zmiany wynika z innych obiektywnych okoliczności niż wskazane w art. 300 ust. 1, na które dostawca usług komunikacji elektronicznej nie ma wpływu, jeżeli możliwość wprowadzania zmiany przewidziano w treści umowy.</p> <p>2. W przypadku braku akceptacji zmian, o których mowa w ust. 1, abonent może wypowiedzieć umowę bez konieczności zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 1, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.</p> <p>3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej w przypadku, o którym mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) doręcza abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej zawarta została umowa, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 4,
--	--	--	--	--

			<p>2) doręcza na piśmie abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił adres korespondencyjny zgodnie z art. 284 ust. 2 lub art. 285 ust. 2, na ten adres, treść każdej proponowanej zmiany, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 4,</p> <p>3) podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany – z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie, informując jednocześnie abonenta o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>4. Abonent może żądać doręczania treści każdej proponowanej zmiany w formie innej niż wskazana w ust. 3, wskazując w tym celu adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług komunikacji elektronicznej umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.</p> <p>5. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna uprawnienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje wyłącznie użytkownikom końcowym będącym konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.</p> <p>Art. 302. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej na czas nieokreślony lub umowy, o której mowa w art. 296 ust. 1, jeżeli możliwość wprowadzania zmiany przewidziano w treści umowy, określając w umowie okoliczności, w których zmiana może nastąpić.</p> <p>2. W przypadku braku akceptacji zmian, o których mowa w ust. 1, abonent może wypowiedzieć umowę, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.</p> <p>3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej, w przypadku, o którym mowa w ust. 1:</p> <p>1) doręcza abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej zawarta została umowa, chyba że abonent złożył żądanie określone w art. 301 ust. 4,</p> <p>2) doręcza na piśmie abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił adres</p>
--	--	--	---

				<p>korespondencyjny zgodnie z art. 284 ust. 2 lub art. 285 ust. 2, na ten adres, treść każdej proponowanej zmiany, chyba że abonent złożył żądanie określone w art. 301 ust. 4,</p> <p>3) podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany – z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie informując jednocześnie abonenta o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 2.</p>
Art. 105 ust. 5	<p>5. Wszelkie znaczące rozbieżności, stałe lub występujące często, między rzeczywistym wykonaniem usługi łączności elektronicznej innej niż usługa dostępu do internetu lub usługa łączności interpersonalnej niewykorzystująca numerów a wykonaniem wskazanymi w umowie są uznawane za podstawę do uruchomienia środków ochrony prawnej dostępnych dla konsumenta zgodnie z prawem krajowym, łącznie z prawem do bezpłatnego rozwiązania umowy.</p>	T	Art. 375	<p>Art. 375. W przypadku występowania znaczących, stałych lub częstych, rozbieżności między rzeczywistym wykonaniem usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usługi dostępu do internetu, a warunkami określonymi w umowie, konsument po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego może, poza uprawnieniem do dochodzenia roszczenia z nienależytego wykonania umowy, wypowiedzieć umowę z winy dostawcy usług telekomunikacyjnych. W takim przypadku dostawcy usług nie przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 298 ust. 1</p>
Art. 105 ust. 6	<p>6. W przypadku gdy użytkownik końcowy ma prawo rozwiązać umowę o publicznie dostępną usługę łączności elektronicznej inną niż usługa łączności interpersonalnej niewykorzystująca numerów przed końcem uzgodnionego okresu umowy na podstawie niniejszej dyrektywy lub innych przepisów prawa unijnego lub krajowego, od użytkownika końcowego nie można domagać się żadnej rekompensaty z wyjątkiem rekompensaty za zachowane dotowane urządzenie końcowe.</p> <p>Jeżeli użytkownik końcowy decyduje się na zachowanie urządzenia końcowego stanowiącego element oferty w momencie zawarcia umowy, należna rekompensata nie przekracza wartości obliczonej pro rata temporis uzgodnionej w momencie zawarcia</p>	T	Art. 298, 303, 304	<p>Art. 298.</p> <p>1. Dostawca usług telekomunikacyjnych może dochodzić odszkodowania w przypadku, gdy umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, została wypowiedziana przez abonenta lub przez tego dostawcę z winy abonenta, przed upływem okresu, na jaki została zawarta.</p> <p>2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje w przypadku:</p> <p>1) wypowiedzenia przez konsumenta umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej przed rozpoczęciem przyłączenia go do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a w przypadku gdy przyłączenie nie jest wykonywane - przed rozpoczęciem świadczenia usług telekomunikacyjnych, chyba że przedmiotem odszkodowania jest promocyjne urządzenie końcowe;</p> <p>2) przeniesienia numeru w następstwie sytuacji, o której mowa w art. 161 ust. 2.</p> <p>3. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć:</p> <p>1) z tytułu usługi telekomunikacyjnej – połowy sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za tę</p>

<p>umowy lub części opłaty za usługę pozostałej do zakończenia umowy w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa.</p> <p>Państwa członkowskie mogą określić inne metody obliczania stawki rekompensaty, pod warunkiem że taka metoda nie spowoduje, że poziom rekompensaty będzie przewyższał rekompensatę obliczoną zgodnie z drugim akapitem.</p> <p>Dostawca znosi nieodpłatnie wszelkie ograniczenia użytkowania tych urządzeń końcowych w innych sieciach w momencie określonym przez państwa członkowskie, a najpóźniej w momencie uiszczenia tej rekompensaty.</p>			<p>usługę, wskazanej w art. 282 ust. 1 pkt 6 lit. a lub art. 288 ust. 1 pkt 3 lit. a, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy;</p> <p>2) z tytułu promocyjnego urządzenia końcowego – sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za to urządzenie, wskazanej w art. 282 ust. 1 pkt 6 lit. c lub art. 288 ust. 1 pkt 3 lit. c, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy.</p> <p>Art. 303. 1. Jeżeli abonent korzystając z uprawnienia, o którym mowa w art. 301 ust. 2 lub art. 375, decyduje się zachować promocyjne urządzenie końcowe dostawca usług telekomunikacyjnych może żądać od abonenta:</p> <p>1) odszkodowania w wysokości sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za usługę telekomunikacyjną wskazanej w art. 282 ust. 1 pkt 6 lit. a lub art. 288 ust. 1 pkt 3 lit. a, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy, albo</p> <p>2) odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 3 pkt 2 – w zależności od tego, które z tych odszkodowań jest niższe.</p> <p>2. Dostawca usług telekomunikacyjnych rozkłada na raty odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, przy czym liczba rat w cyklu miesięcznym nie może być mniejsza niż liczba pozostałych okresów rozliczeniowych wynikających z wypowiedzianej umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>3. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna przepisy ust. 1 stosuje się wyłącznie wobec użytkowników końcowych będących konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.</p> <p>Art. 304. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych bezpłatnie usuwa wszelkie ograniczenia w zakresie korzystania z promocyjnego urządzenia końcowego, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług lub na jego zlecenie, w przypadku:</p> <p>1) upływu okresu, na jaki została zawarta umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w ramach której sprzedano urządzenie;</p> <p>2) zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 1;</p> <p>3) zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 303 ust. 1.</p> <p>2. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna przepisy ust. 1 pkt 3 stosuje się wyłącznie</p>
---	--	--	---

				wobec użytkowników końcowych będących konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.
Art. 105 ust. 7	7. Jeżeli chodzi o usługi transmisji używane do usług łączności maszyna–maszyna, prawa wymienione w ust. 4 i 6 przysługują jedynie użytkownikom końcowym, którzy są konsumentami, mikroprzedsiębiorstwami, małymi przedsiębiorstwami lub organizacjami non-profit.	T	Art. 303 ust. 3	Art. 303 (...) 3. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna przepisy ust. 1 stosuje się wyłącznie wobec użytkowników końcowych będących konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.
Art. 106	Zmiana dostawcy i przenoszenie numerów			
Art. 106 ust. 1	1. W przypadku zmiany dostawcy usług dostępu do internetu dostawcy, których to dotyczy, przekazują użytkownikowi końcowemu odpowiednie informacje przed rozpoczęciem procesu zmiany dostawcy oraz w jego trakcie oraz zapewniają ciągłość usługi dostępu do internetu, chyba że jest to technicznie niewykonalne. Przejmujący dostawca zapewnia aktywację usługi dostępu do internetu w najkrótszym możliwym terminie w dniu i terminie wyraźnie uzgodnionym z użytkownikiem końcowym. Dotychczasowy dostawca dalej świadczy swoje usługi dostępu do internetu na tych samych warunkach do czasu aktywacji usług dostępu do internetu przez przejmującego dostawcę. Utrata dostępu do usługi w trakcie procesu zmiany dostawcy nie może trwać dłużej niż jeden dzień roboczy. Krajowe organy regulacyjne zapewniają wydajny i prosty przebieg procesu zmiany dostawcy z perspektywy użytkownika końcowego.	T	Art. 312-314	Art. 312. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy tej usługi ma prawo do zachowania ciągłości świadczenia usługi, chyba że nie jest to technicznie wykonalne. 2. Nowy dostawca usługi dostępu do internetu rozpoczyna świadczenie tej usługi w uzgodnionym z abonentem terminie określonym w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej. 3. Abonent, żądając zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu może wypowiedzieć umowę z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu bez zachowania terminów wypowiedzenia określonych w rozwiązywanej umowie. W takim przypadku abonent jest obowiązany do uiszczenia opłaty dotychczasowemu dostawcy usług w wysokości nieprzekraczającej opłaty abonamentowej za okres wypowiedzenia, nie wyższej jednak niż opłata abonamentowa za jeden okres rozliczeniowy, powiększonej o odszkodowanie, o którym mowa w art. 298 ust. 1. 4. W przypadku skorzystania przez abonenta z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, abonent określa tryb zmiany dostawcy usługi: 1) z zachowaniem okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi; 2) bez zachowania okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu, ze wskazaniem konkretnego terminu przeniesienia; 3) na koniec okresu obowiązywania umowy wymaganego do skorzystania z warunków promocyjnych wynikającego z umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu.

				<p>5. Wypowiedzenie umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu staje się skuteczne z chwilą rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu.</p> <p>6. Nowy dostawca usługi dostępu do internetu potwierdza abonentowi niezwłocznie rozpoczęcie świadczenia usługi na trwałym nośniku.</p> <p>7. Zmiana dostawcy usługi dostępu do internetu nie może powodować przerwy w świadczeniu tej usługi dłuższej niż 1 dzień roboczy.</p> <p>8. Za czynności związane z realizacją uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, nie pobiera się opłat od abonenta.</p> <p>9. Nowy dostawca usługi dostępu do internetu oraz dotychczasowy dostawca usługi dostępu do internetu współpracują ze sobą w dobrej wierze podczas procesu zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, tak aby zapewnić zachowanie ciągłości usługi dostępu do internetu w terminie określonym w ust. 2, przy czym procesem zmiany dostawcy usługi kieruje nowy dostawca usługi.</p> <p>10. Wymiana informacji między operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu w zakresie realizacji uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 315.</p> <p>11. W przypadku zakończenia obowiązywania umowy o świadczenie usługi komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu, w ramach której dostawca usługi zapewniał dostęp do poczty elektronicznej, której adres związany jest z nazwą handlową lub znakiem towarowym tego dostawcy usługi, abonent może żądać od dostawcy zapewnienia bezpłatnego dostępu do tej poczty przez okres 6 miesięcy od dnia rozwiązania zakończenia umowy.</p> <p>Art. 313. 1. W przypadku gdy rozpoczęcie świadczenia usług przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu nie nastąpiło w terminie, o którym mowa w art. 312 ust. 2, dotychczasowy dostawca usługi dostępu do internetu kontynuuje świadczenie usługi na dotychczasowych warunkach do czasu rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu.</p> <p>2. Jeżeli rozpoczęcie świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu nie nastąpiło w terminie 30 dni od terminu, o którym mowa w art. 312 ust. 2:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wypowiedzenie umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu ze względu na brak przeciwnego oświadczenia abonenta staje się bezskuteczne,2) umowę z nowym dostawcą usługi dostępu do internetu uważa się za niezawartą
--	--	--	--	--

			<p>– o czym dotychczasowy dostawca usługi informuje abonenta.</p> <p>3. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu w terminie, o którym mowa w art. 312 ust. 2, abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od nowego dostawcy usługi za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych za usługi komunikacji elektronicznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, chyba że opóźnienie nie przekroczyło 1 dnia roboczego lub brak możliwości realizacji zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu nastąpił z przyczyn leżących po stronie systemu, o którym mowa w art. 315.</p> <p>4. W przypadku gdy opóźnienie, o którym mowa w ust. 3, nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie nowego dostawcy usługi dostępu do internetu, dostawcy temu przysługuje zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części od podmiotu, po którego stronie leżały przyczyny opóźnienia.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, kwotę odszkodowania oblicza się na podstawie liczby rozpoczętych dni, które upłynęły od terminu, o którym mowa w art. 312 ust. 2, do dnia rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu lub upływu terminu, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>Art. 314. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu, nowy dostawca usługi dostępu do internetu oraz operator są obowiązani zapewnić możliwość realizacji uprawnienia abonenta, o którym mowa w art. 312, przez stworzenie odpowiednich warunków organizacyjnych i technicznych do realizacji tego uprawnienia, a jeżeli możliwości takie istnieją – zapewnić jego realizację.</p> <p>2. Na wniosek dostawcy usługi dostępu do internetu albo operatora, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zawiesić na czas określony realizację lub ograniczyć zakres realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 312, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części, określając jednocześnie harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem.</p> <p>3. Prezes UKE może z urzędu, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 312, dostawcy usługi oraz operatorowi, który uporczywie w sposób wadliwy lub niezgodnie z wolą abonenta realizuje proces zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu. Zawieszenie lub ograniczenie realizacji uprawnienia nie dotyczy zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, w której dostawca, któremu zawieszono</p>
--	--	--	---

				lub ograniczono zakres realizacji uprawnienia, jest dotychczasowym dostawcą.
Art. 106 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy użytkownicy końcowi posiadający numery należące do krajowego planu numeracji mieli na swój wniosek prawo zachowania dotychczasowego numeru lub dotychczasowych numerów niezależnie od tego, które przedsiębiorstwo świadczy usługę, zgodnie z załącznikiem VI część C.	T	Art. 319 ust. 1 i 3	Art. 319. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi komunikacji głosowej, w której przydzielony jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przy zmianie dostawcy usługi komunikacji głosowej przeniesienia przydzielonego numeru do istniejącej sieci operatora na: 1) obszarze geograficznym – w przypadku numerów geograficznych; 2) terenie całego kraju – w przypadku numerów niegeograficznych. (...) 3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przenoszenia numerów między stacjonarnymi i ruchomymi publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi.
Art. 106 ust. 3	3. W przypadku gdy użytkownik końcowy rozwiązuje umowę, państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownik końcowy mógł zachować prawo do przeniesienia numeru z krajowego planu numeracji do innego dostawcy przez minimalnie jeden miesiąc od daty rozwiązania umowy, chyba że użytkownik końcowy zrzeknie się tego prawa.	T	Art. 319 ust. 2	2. Abonent zachowuje prawo do przeniesienia przydzielonego numeru również w terminie miesiąca od dnia: 1) zakończenia obowiązywania umowy z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej – chyba że abonent zrzekł się tego prawa; 2) doręczenia informacji o przejęciu zobowiązań dostawcy usług, któremu Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystania zasobów numeracji na podstawie art. 161 ust. 2.
Art. 106 ust. 4	4. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby ceny, jakie wobec siebie stosują dostawcy, związane z przenoszeniem numerów odzwierciedlały ponoszone koszty oraz aby wobec użytkowników końcowych nie stosowano żadnych bezpośrednich opłat.	T	Art. 218, 319 ust. 9	Art. 218. 1. Opłaty za wzajemne korzystanie z połączonych sieci związane z realizacją przenoszenia numerów między sieciami uwzględniają ponoszone koszty. 2. Opłaty za wzajemne korzystanie z połączonych sieci i za dostęp telekomunikacyjny związane z realizacją wyboru dostawcy usług telekomunikacyjnych uwzględniają ponoszone koszty. Art. 319 (...) 9. Za przeniesienie przydzielonego numeru nie pobiera się opłat od abonenta. (...)
Art. 106 ust. 5	5. Przenoszenie numerów, a następnie ich aktywacja przeprowadzane są w jak najkrótszym czasie w dniu wyraźnie	T	Art. 319 ust. 4-6, Art. 320 ust. 1 i 2	Art. 319 (...) 4. Abonent, żądając przeniesienia przydzielonego numeru może wypowiedzieć umowę z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji

	<p>uzgodnionym z użytkownikiem końcowym. W każdym przypadku użytkownikom końcowym, którzy zawarli umowę w sprawie przeniesienia numeru do nowego dostawcy, aktywuje się numer w ciągu jednego dnia roboczego od daty uzgodnionej z użytkownikiem końcowym. W przypadku nieudanego przebiegu procesu przeniesienia numeru dotychczasowy dostawca ponownie aktywuje numer oraz powiązane usługi użytkownika końcowego do czasu pomyślnego przeniesienia. Dotychczasowy dostawca dalej świadczy swoje usługi na tych samych warunkach do czasu aktywacji usług przejmującego dostawcy. W każdym przypadku utrata dostępu do usługi w trakcie procesu przenoszenia numerów i zmiany dostawcy nie może trwać dłużej niż jeden dzień roboczy. Operatorzy, których sieci lub urządzenia dostępu są używane przez albo dostawcę dotychczasowego, albo przejmującego, albo przez obu z nich, zapewniają, aby nie nastąpiła utrata usługi, która opóźniłaby proces zmiany i przeniesienia numeru.</p>			<p>głosowej bez zachowania terminów wypowiedzenia określonych w rozwiązywanej umowie. W takim przypadku abonent jest obowiązany do uiszczenia opłaty dotychczasowemu dostawcy usługi w wysokości nieprzekraczającej opłaty abonamentowej za okres wypowiedzenia, nie wyższej jednak niż opłata abonamentowa za jeden okres rozliczeniowy, powiększonej o odszkodowanie, o którym mowa w art. 298 ust. 1.</p> <p>5. Abonent, żądając przeniesienia przydzielonego numeru określa tryb tego przeniesienia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) z zachowaniem okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej; 2) bez zachowania okresu wypowiedzenia przewidzianego umową z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej, ze wskazaniem konkretnego terminu przeniesienia; 3) na koniec okresu obowiązywania umowy wymaganego do skorzystania z warunków promocyjnych wynikającego z umowy z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej. <p>6. Przeniesienie przydzielonego numeru następuje nie później niż w terminie 1 dnia roboczego od uzgodnionego z abonentem dnia rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi komunikacji głosowej, wskazanego w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej z przeniesieniem przydzielonego numeru. Termin rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi komunikacji głosowej powinien być zgodny z terminem rozwiązania umowy z dotychczasowym dostawcą usługi komunikacji głosowej.</p> <p>Art. 320.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. W przypadku gdy przeniesienie przydzielonego numeru nie doszło do skutku w terminie, o którym mowa w art. 319 ust. 6, dotychczasowy dostawca usługi komunikacji głosowej wznawia lub kontynuuje świadczenie usługi na dotychczasowych warunkach do czasu przeniesienia numeru. Wznowienie świadczenia usługi następuje w takim terminie, aby utrata dostępu przez abonenta do świadczonych usług nie przekroczyła 1 dnia roboczego. 2. W przypadku gdy dotychczasowy dostawca usługi wznawia lub kontynuuje świadczenie usługi na podstawie wypowiedzianej umowy, zakończenie jej obowiązywania następuje z chwilą rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego dostawcę usługi, jednak w terminie nie dłuższym niż przez 30 dni od dnia, w którym nastąpić miało przeniesienie numeru. <p>(...)</p>
--	---	--	--	---

<p>Art. 106 ust. 6</p>	<p>6. Przejmujący dostawca kieruje procesem zmiany dostawcy i przeniesienia numeru określonym w ust. 1 i 5, a zarówno przejmujący dostawca, jak i dotychczasowy dostawca współpracują w dobrej wierze. Nie opóźniają oni ani nie utrudniają procesów zmiany dostawcy i przeniesienia numeru, nie przenoszą oni także numerów ani nie przełączają użytkowników końcowych bez ich wyraźnej zgody. Umowy użytkowników końcowych zawarte z dotychczasowym dostawcą ulegają automatycznemu rozwiązaniu po ukończeniu procesu zmiany dostawcy.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne mogą ustanowić szczegóły procesów zmiany dostawcy i przenoszenia numerów, uwzględniając krajowe przepisy o umowach, możliwości techniczne oraz potrzebę zachowania ciągłości usług świadczonych na rzecz użytkownika końcowego. Obejmuje to, jeżeli jest to technicznie wykonalne, możliwość zrealizowania procesu przeniesienia numeru zdalnie, chyba że użytkownik końcowy wystąpi z innym wnioskiem. Krajowe organy regulacyjne wprowadzają także odpowiednie środki zapewniające ochronę i odpowiednie informowanie użytkowników końcowych w trakcie zmiany i przenoszenia numeru oraz zapewniają, aby ich numery nie były przenoszone do innego dostawcy wbrew ich woli.</p> <p>Dotychczasowi dostawcy dokonują na wniosek zwrotu wszelkiego pozostałego salda na rzecz konsumentów korzystających z usług w systemie przedpłat. Zwrot może podlegać opłacie, jedynie jeżeli zostało to określone w umowie. Wszelkie takie opłaty są</p>	<p>T</p>	<p>Art. 319 ust. 7-8 Art. 325</p>	<p>Art. 319 (...)</p> <p>7. Nowy dostawca usługi komunikacji głosowej doręcza abonentowi na trwałym nośniku potwierdzenie przeniesienia numeru.</p> <p>8. Nowy dostawca usługi komunikacji głosowej oraz dotychczasowy dostawca usługi komunikacji głosowej współpracują ze sobą w dobrej wierze podczas procesu przeniesienia numeru, tak aby zapewnić przeniesienie numeru w terminie określonym w ust. 6, przy czym procesem przeniesienia numeru kieruje nowy dostawca usługi. Wymiana informacji między dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie przydzielonego numeru odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 331 ust. 3. (...)</p> <p>Art. 325. 1. W przypadku wygaśnięcia ważności konta, rozumianego jako utrata możliwości odbierania połączeń przychodzących w ramach umowy o świadczenie usług przedpłaconych, oraz w przypadku zmiany dostawcy usługi komunikacji głosowej wraz z przeniesieniem przydzielonego numeru, dostawca usługi komunikacji głosowej zwraca konsumentowi, na jego wniosek, pozostałe na koncie środki z doładowań.</p> <p>2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, konsument składa w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Wyboru formy złożenia wniosku konsument dokonuje spośród form oferowanych przez dostawcę usługi przy zawarciu umowy. Wniosek zawiera informacje niezbędne dla jego realizacji, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane konsumenta; 2) wskazanie żądania konsumenta; 3) wskazanie numeru rachunku bankowego lub numeru rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, jeżeli zwrot środków ma nastąpić na ten rachunek, albo innego sposobu uzyskania zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań, o którym mowa w ust. 3. <p>3 Konsument dokonuje wyboru sposobu uzyskania zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań spośród form dostępnych u danego dostawcy usługi komunikacji głosowej. Dostawca usługi zobowiązany jest do umożliwienia konsumentowi uzyskania zwrotu na jego rachunek bankowy lub rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.</p> <p>4. Konsument może podać dostawcy usługi komunikacji głosowej numer rachunku bankowego lub numer rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, w celu skorzystania z uprawnienia, o którym</p>
------------------------	--	----------	---	---

	<p>proporcjonalne i współmierne do rzeczywistych kosztów ponoszonych przez dotychczasowego dostawcę w związku ze zwrotem.</p>		<p>mowa w ust. 1, w trakcie podawania danych, o których mowa w art. 291 ust. 1, lub w późniejszym czasie. Podanie numeru rachunku oznacza złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>5. Zwrot środków, o którym mowa w ust. 1, może podlegać opłacie. Opłata ta jest proporcjonalna i odpowiada ponoszonym kosztom zwrotu oraz jest potrącana ze środków podlegających zwrotowi.</p> <p>6. W przypadku zmiany dostawcy usługi komunikacji głosowej wraz z przeniesieniem numeru zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań następuje po przeniesieniu numeru. Przed terminem przeniesienia numeru dotychczasowy dostawca informuje konsumenta, przez wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) na numer podlegający przeniesieniu, o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 1, oraz terminie wygaśnięcia tego uprawnienia.</p> <p>7. Uprawnienie konsumenta, o którym mowa w ust. 1, wygasa po upływie 6 miesięcy od wygaśnięcia ważności konta lub przeniesienia numeru.</p> <p>8. Dostawcy usługi komunikacji głosowej corocznie, w terminie do dnia 30 kwietnia, przekazują na wyodrębniony rachunek UKE środki z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w ust. 1, pomniejszone o odprowadzony od nich podatek od towarów i usług.</p> <p>9. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 7, środki z doładowań, o których mowa w ust. 8, stanowią przychód Funduszu.</p> <p>10. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 maja, przekazuje na rachunek Funduszu środki z doładowań, o których mowa w ust. 8. Środki z doładowań, w wysokości wskazanej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, dysponent Funduszu przekazuje Narodowemu Funduszowi Zdrowia z przeznaczeniem na finansowanie lub dofinansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia problemowego korzystania z nowych technologii cyfrowych przez dzieci i młodzież. Finansowanie lub dofinansowanie tych świadczeń następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.⁹⁾).</p> <p>11. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do środków z doładowań, o których mowa w ust. 8, stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziałów</p>
--	---	--	--

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. w 2021 r. poz. 1292, 1559, 1773, 1834, 1981, 2105, 2120, 2232, 2270, 2427 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 64, 91, 526, 583 i 655.

				<p>5, 6, 7–9 oraz 13-15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE.</p> <p>12. Do środków z doładowań, o których mowa w ust. 8, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.</p> <p>13. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić szczegółowy zakres danych, jakie zawiera wniosek o zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań, oraz maksymalną wysokość opłaty, o której mowa w ust. 5, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia takich warunków uzyskiwania zwrotu, które nie będą zniechęcać konsumentów do ubiegania się o zwrot tych środków.</p>
Art. 106 ust. 7	7. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące nakładania kar, w przypadku niespełnienia przez dostawcę obowiązków wynikających z niniejszego artykułu, w tym opóźnień i nadużyć w przenoszeniu, spowodowanych przez dostawcę lub w jego imieniu.	T	Art. 439 Pkt 56 i 56	<p>55) uniemożliwia lub utrudnia korzystanie z uprawnień abonenckich, o których mowa w art. 312, art. 313, art. 317–320 lub art. 322,</p> <p>56) nie realizuje lub nienależy realizuje uprawnienia abonenta oraz obowiązki, o których mowa w art. 312, art. 313, art. 317–320 lub art. 322,,</p>
Art. 106 ust. 8	8. Państwa członkowskie ustanawiają zasady przyznawania przez dostawców rekompensaty użytkownikom końcowym w łatwy sposób w odpowiednim czasie w przypadku niespełnienia przez dostawców obowiązków wynikających z niniejszego artykułu, jak również w przypadku opóźnień lub nadużyć podczas procesu przenoszenia i zmiany dostawcy oraz gdy nie dojdzie do wizyty serwisowej i instalacyjnej.	T	Art. 313 ust. 3-5, art. 320 ust. 3-6	<p>Art. 313 (...)</p> <p>3. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu w terminie, o którym mowa w art. 312 ust. 2, abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od nowego dostawcy usługi za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych za usługi komunikacji elektronicznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, chyba że opóźnienie nie przekroczyło 1 dnia roboczego lub brak możliwości realizacji zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu nastąpił z przyczyn leżących po stronie systemu, o którym mowa w art. 315.</p> <p>4. W przypadku gdy opóźnienie, o którym mowa w ust. 3, nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie nowego dostawcy usługi dostępu do internetu, dostawcy temu przysługuje zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części od podmiotu, po którego stronie leżały przyczyny opóźnienia.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, kwotę odszkodowania oblicza się na podstawie liczby rozpoczętych dni, które upłynęły od terminu, o którym mowa w art. 312 ust. 2, do dnia rozpoczęcia świadczenia usługi przez nowego</p>

				<p>dostawcę usługi dostępu do internetu lub upływu terminu, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>Art. 320. (...)</p> <p>3. W przypadku niedotrzymania terminu przeniesienia numeru, o którym mowa w art. 319 ust. 6, abonentowi przysługuje od dotychczasowego dostawcy usługi jednorazowe odszkodowanie za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia, w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych liczonej według rachunków za usługi telekomunikacyjne z ostatnich 3 okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej - w wysokości 1/4 sumy wartości doładowań konta z ostatnich 3 miesięcy, chyba że brak możliwości realizacji przeniesienia numeru nastąpił z przyczyn leżących po stronie systemu, o którym mowa w art. 331 ust. 3.</p> <p>4. W przypadku gdy opóźnienie w przeniesieniu numeru nastąpiło z przyczyn niezależnych po stronie dotychczasowego dostawcy usługi komunikacji głosowej, dostawcy temu przysługuje zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części od podmiotu, po którego stronie leżały przyczyny opóźnienia.</p> <p>5. W przypadku przeniesienia numeru bez zgody abonenta, abonentowi przysługuje od nowego dostawcy usługi komunikacji głosowej jednorazowe odszkodowanie za każdy rozpoczęty dzień od dnia przeniesienia numeru, w wysokości 1/2 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków za usługi telekomunikacyjne z ostatnich 3 okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej - w wysokości 1/2 sumy wartości doładowań konta z ostatnich 3 miesięcy.</p> <p>6. Kwotę odszkodowania, o którym mowa w ust. 3 i 5, oblicza się na podstawie liczby rozpoczętych dni, które upłynęły:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 3 – do dnia przeniesienia numeru lub dnia zakończenia obowiązywania kontynuowanej lub wznowionej umowy, o której mowa w ust. 2, z dotychczasowym dostawcą usługi; 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 5 – do dnia przeniesienia numeru do sieci dotychczasowego dostawcy usługi komunikacji głosowej lub uzyskania zgody abonenta na świadczenie usług przez nowego dostawcę usługi komunikacji głosowej z wykorzystaniem dotychczasowego numeru
Art. 106 ust. 9	9. Oprócz informacji wymaganych na mocy załącznika VIII państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy końcowi byli odpowiednio informowani o istnieniu tego	T	Art. 279 ust. 2 pkt 3 lit. b)	Art. 279 (...) 2. Informacje przedumowne określają: 3) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i sposób zakończenia obowiązywania umowy, w tym:

	prawa do rekompensaty, o których mowa w ust. 7 i 8.			<p>a) (...)</p> <p>b) warunki zmiany dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie,</p>
Art. 107	Oferty wiązane			
Art. 107 ust. 1	1. Jeżeli pakiet usług lub pakiet usług i urządzeń końcowych oferowany konsumentowi zawiera co najmniej usługę dostępu do internetu lub publicznie dostępną usługę łączności interpersonalnej wykorzystującą numery, art. 102 ust. 3, art. 103 ust. 1, art. 105 i art. 106 ust. 1 mają zastosowanie do wszystkich elementów pakietu, w tym odpowiednio do tych elementów, które w przeciwnym razie nie byłyby objęte tymi przepisami.	T	Art. 299 ust. 1	Art. 299. 1. Jeżeli konsument zawiera umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej obejmującą co najmniej usługę dostępu do internetu lub usługę komunikacji interpersonalnej wykorzystującą numery wraz z inną usługą komunikacji elektronicznej lub promocyjnym urządzeniem końcowym, przepisy art. 281, art. 294, art. 295, art. 296, art. 300–304, art. 312–314 oraz art. 375 dostawca usług stosuje odpowiednio do wszystkich usług objętych tą umową. (...)
Art. 107 ust. 2	2. W przypadku gdy konsument – na mocy prawa Unii lub prawa krajowego zgodnie z prawem Unii – ma prawo do rozwiązania umowy w odniesieniu do któregośkolwiek z elementów pakietu, o którym mowa w ust. 1 przed upływem uzgodnionego okresu obowiązywania umowy ze względu na brak zgodności z umową lub niezrealizowanie dostawy, państwa członkowskie dają konsumentowi prawo do rozwiązania umowy w odniesieniu do wszystkich elementów tego pakietu.	T	Art. 299 ust. 2	Art. 299 (...) 2. Jeżeli konsument ma prawo do wypowiedzenia umowy przed upływem okresu jej obowiązywania ze względu na niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, uprawnienie to obejmuje wszystkie usługi objęte umową. (...)
Art. 107 ust. 3	3. Wykupienie dodatkowych usług lub urządzeń końcowych udostępnianych lub rozpowszechnianych przez ten sam podmiot świadczący usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej wykorzystujące numery nie powoduje przedłużenia	T	Art. 299 ust. 3	Art. 299 (...) 3. W przypadku złożenia zamówienia na dodatkowe usługi lub promocyjne urządzenie końcowe termin obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 1, nie ulega przedłużeniu, chyba że konsument wyraził na to zgodę

	pierwotnego okresu trwania umowy, do której dodawane są takie usługi lub urządzenia końcowe, chyba że konsument wyraźnie zgodzi się na takie przedłużenie przy wykupowaniu dodatkowych usług lub urządzeń końcowych.			
Art. 107 ust. 4	4. Ust. 1 i 3 stosuje się również do użytkowników końcowych, którzy są mikroprzedsiębiorstwami, małymi przedsiębiorstwami lub organizacjami non-profit, chyba że wyraźnie zgodzili się oni, by odnośne przepisy w całości lub w części nie miały do nich zastosowania.	T	Art. 287	Art. 287. 1. Przepisy art. 279–282, art. 286, art. 295 ust. 1, art. 299 ust. 1 i 3, art. 311 oraz art. 325 stosuje się odpowiednio do użytkownika końcowego będącego mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą lub organizacją pozarządową w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057, z późn. zm. ¹⁰⁾), chyba że wyraził on, najpóźniej w chwili zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zgodę na to, że przepisy te nie będą miały do niego zastosowania. 2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może zostać wyrażona w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.
Art. 107 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą też stosować ust. 1 w odniesieniu do innych przepisów określonych w niniejszym tytule.	N		Przepis o charakterze fakultatywnym nie wymagający wdrożenia.
Art. 108	Dostępność usług Państwa członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić jak największą dostępność usług łączności głosowej i usług dostępu do internetu świadczonych za pośrednictwem publicznych sieci łączności elektronicznej w przypadku awarii sieci w wyniku katastrofy lub w przypadku działania siły wyższej. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy usług łączności głosowej podejmowali wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia nieprzerwanego dostępu do służb ratunkowych i nieprzerwanej transmisji publicznych ostrzeżeń.	T	Art. 39-40	Art. 39. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, jest obowiązany posiadać aktualny i uzgodniony oraz wprowadzony do stosowania plan działań w sytuacji szczególnego zagrożenia, zwany dalej „planem”, obejmujący w szczególności: 1) współpracę z innymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, w tym z zagranicznymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi; 2) współpracę z podmiotami: a) wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa oraz niesienia pomocy ludności, b) wykonującymi zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, c) właściwymi w sprawach zarządzania kryzysowego - wskazanymi przez organy określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, zwane dalej „organami uzgadniającymi plan”; 3) środki techniczne i organizacyjne zapewniające poufność, integralność, dostępność i autentyczność przetwarzanych danych, a także poziom

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1038, 1243, 1535 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 857 i 1079.)

				<p>bezpieczeństwa adekwatny do poziomu zidentyfikowanego ryzyka, minimalizujące w szczególności wpływ, jaki na sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej lub podmioty korzystające z tych sieci lub usług może mieć wystąpienie sytuacji szczególnego zagrożenia z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy technicznej oraz kosztów wprowadzenia tych środków;</p> <ol style="list-style-type: none"> 4) utrzymanie ciągłości dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 5) odtwarzanie dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla podmiotów, o których mowa w pkt 2, będących abonentami tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług; 6) techniczne i organizacyjne przygotowanie do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3; 7) sposób udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 41 ust. 1, przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych; 8) 8) ewidencję i gromadzenie rezerw przeznaczonych na utrzymanie ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i ich odtworzenia w sytuacji szczególnego zagrożenia oraz współpracę z dostawcami sprzętu oraz usług serwisowych i naprawczych. <p>2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządza plan w terminie 12 miesięcy od dnia powstania obowiązku jego sporządzenia.</p> <p>3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządza projekt planu na podstawie danych, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, udostępnionych przez organy uzgadniające plan, obejmujących w szczególności kwestie bezpieczeństwa środowiskowego, a także potrzeby w zakresie świadczenia, utrzymania i odtwarzania usług telekomunikacyjnych oraz dostępu telekomunikacyjnego. Organy uzgadniające plan mogą wskazać inne organy administracji rządowej właściwe do udostępnienia tych danych, w terminie 7 dni od otrzymania wystąpienia. Dane są udostępniane w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia przedsiębiorcy o udostępnienie danych.</p> <p>4. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządzający plan dokonuje uzgodnienia projektu planu z organami uzgadniającymi plan. Organy te uzgadniają projekt planu i przesyłają potwierdzenie jego uzgodnienia w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu planu albo odmawiają uzgodnienia projektu planu, wskazując jednocześnie przyczynę braku</p>
--	--	--	--	---

				<p>uzgodnienia oraz wyznaczając termin jego uzupełnienia i ponownego przesłania do uzgodnienia nie krótszy niż 14 dni. Niezajęcie stanowiska przez organ uzgadniający plan w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu planu jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu planu.</p> <p>5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE projekt planu uzgodniony z organami uzgadniającymi plan. Prezes UKE dokonuje sprawdzenia kompletności planu, a w przypadku stwierdzenia braku kompletności planu określa zakres i termin jego uzupełnienia nie krótszy niż 14 dni.</p> <p>6. Plan zachowuje ważność przez 3 lata od daty jego wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę.</p> <p>7. Plan podlega aktualizacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 6; 2) w przypadku wystąpienia okoliczności wpływających na jego zawartość, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 9; 3) na wniosek organu uzgadniającego plan lub wskazany przez ten organ inny organ administracji rządowej, w przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 3. <p>8. W przypadku wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia lub po uzyskaniu informacji o jej wystąpieniu od podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przedsiębiorca telekomunikacyjny podejmuje niezwłocznie działania określone w planie.</p> <p>9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółową zawartość planu oraz tryb jego sporządzania, 2) zakres danych udostępnianych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przez organy uzgadniające plan lub przez organy administracji rządowej właściwe do ich udostępnienia, 3) tryb uzgadniania planu, jego uzupełnienia w przypadku braku kompletności oraz wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, 4) szczegółowe okoliczności aktualizacji planu oraz jej tryb, 5) organy uzgadniające plan oraz zakres tych uzgodnień, 6) sposób i zakres przekazywania planu organom uzgadniającym plan, 7) rodzaje działalności telekomunikacyjnej lub rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi sporządzania planu – mając na uwadze zakres i rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkość przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i jego znaczenie dla obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz
--	--	--	--	--

				<p>bezpieczeństwa i porządku publicznego a także potrzebę zapewnienia prawidłowych, kompletnych i aktualnych informacji.</p> <p>Art. 40. 1. Prezes UKE w sytuacji szczególnego zagrożenia może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) utrzymania ciągłości dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; 2) odtwarzania dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla: <ol style="list-style-type: none"> a) podmiotów wykonujących zadania w zakresie ratownictwa, niesienia pomocy ludności, a także zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz podmiotów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego, b) operatorów usług kluczowych, o których mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1369, z 2021 r. poz. 2333 i 2445 oraz z 2022 r. poz. 655), c) operatorów infrastruktury krytycznej, o których mowa w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym <ul style="list-style-type: none"> – w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług; 3) ograniczenia zakresu lub obszaru: <ol style="list-style-type: none"> a) eksploatacji publicznych sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych, b) świadczenia niektórych publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, c) używania urządzeń radiowych <ul style="list-style-type: none"> – kierując się rozmiarem zagrożenia i potrzebą ograniczenia jego skutków, uwzględniając zasady minimalizowania negatywnych skutków nałożonych obowiązków dla ciągłości lub ograniczenia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i dla działalności gospodarczej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. <p>2. Prezes UKE w przypadku ogłoszenia jednego ze stopni alarmowych CRP, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2234 oraz z 2022 r. poz. 583 i 655), może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 3, kierując się wytyczną, o której mowa w ust. 1.</p>
--	--	--	--	--

			<p>3. Prezes UKE w przypadku wystąpienia trwałych lub cyklicznych zakłóceń urządzenia radiowego wykorzystywanego bezpośrednio na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. c, kierując się wytyczną, o której mowa w ust. 1.</p> <p>4. Prezes UKE, wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1–3, z urzędu lub na uzasadniony wniosek Ministra Obrony Narodowej, Komendanta Głównego Policji, Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendanta Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, komendanta Oddziału Straży Granicznej, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Komendanta Służby Ochrony Państwa. Prezes UKE może ogłosić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu decyzję ustnie, bez uzasadnienia, w całości lub części, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.</p> <p>5. Prezes UKE może, w przypadku wprowadzenia stanu nadzwyczajnego, podwyższenia stanu gotowości obronnej państwa w razie zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa albo wydania postanowienia o dniu, w którym rozpoczyna się czas wojny, albo wystąpienia przez właściwy organ z wnioskiem o wprowadzenie stanu nadzwyczajnego, podwyższenia stanu gotowości obronnej państwa w razie zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa albo wydanie tego postanowienia, w drodze decyzji, na uzasadniony wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 4, na czas określony nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek ograniczenia zakresu lub obszaru wykorzystania zasobów częstotliwości radiowych, kierując się wytyczną, o której mowa w ust. 1, oraz minimalizacją skutków związanych z roszczeniem o odszkodowanie, o którym mowa w ust. 9.</p> <p>6. Decyzję, o której mowa w ust. 5, Prezes UKE wydaje na czas określony, nie dłuższy niż czas trwania sytuacji, o których mowa w ust. 5.</p> <p>7. W przypadku wprowadzenia ograniczenia, o którym mowa w ust. 5, przedsiębiorca telekomunikacyjny nie uiszcza opłaty za prawo dysponowania częstotliwością, o której mowa w art. 24 ust. 1, za okres wprowadzenia ograniczenia.</p>
--	--	--	--

				<p>8. Prezes UKE może, na uzasadniony wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 4, zezwolić temu podmiotowi na wykorzystywanie przez czas określony, nie dłuższy niż czas, na który wydana została decyzja, o której mowa w ust. 5, zasobów częstotliwości radiowych, o których mowa w ust. 5.</p> <p>9. Do rozszczenia o odszkodowanie z tytułu strat poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wskutek wydania decyzji, o której mowa w ust 5, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela (Dz. U. poz. 1955).</p> <p>10. Decyzjom, o których mowa w ust. 1–3 oraz 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p>
Art. 109	Zgłoszenia alarmowe i jednolity europejski numer alarmowy			
Art. 109 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy użytkownicy końcowi usług, o których mowa w ust. 2, w tym także użytkownicy publicznych automatów telefonicznych, mogli uzyskać dostęp do służb ratunkowych za pomocą zgłoszeń alarmowych bezpłatnie i bez konieczności użycia jakiegokolwiek środka płatniczego, za pośrednictwem jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112” oraz za pośrednictwem jakiegokolwiek krajowego numeru alarmowego określonego przez państwa członkowskie.</p> <p>Państwa członkowskie promują dostęp do służb ratunkowych za pomocą jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112” z sieci łączności elektronicznej, które nie są publiczne, ale które umożliwiają połączenia z sieciami publicznymi, w szczególności</p>	T	<p>Art. 165 ust. 1</p> <p>Art. 41 pkt 9 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej – w zakresie zmiany</p>	<p>Art. 165. 1. Numer 112 stanowi wspólny numer alarmowy dla wszystkich służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy. (...)</p> <p>Art. 41 pkt 9 W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2021 r. poz. 268 i 2445) wprowadza się następujące zmiany:w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów zapewnia: 1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi; 2) kierowanie: a) połączeń głosowych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń głosowych do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, b) krótkich wiadomości tekstowych (sms) do numeru alarmowego 112 do centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego.”.</p>

	gdy przedsiębiorstwo odpowiedzialne za tę sieć nie zapewnia alternatywnego i łatwego dostępu do służb ratunkowych.	N	art. 20 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego	
Art. 109 ust. 2	2. Po konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi i służbami ratunkowymi oraz dostawcami usług łączności elektronicznej państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery, w przypadku gdy te usługi umożliwiają użytkownikom końcowym nawiązywanie połączeń z numerem należącym do krajowego lub międzynarodowego planu numeracji, zapewniali dostęp do służb ratunkowych za pomocą zgłoszeń alarmowych kierowanych do najwłaściwszego PSAP.	T	Art. 41 pkt 1-5, 7-8 i 13 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej	Art. 41 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej: Art. 40. W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2021 r. poz. 268 i 2445) wprowadza się następujące zmiany: 1)w art. 2 w pkt 1, w art. 5 w ust. 1 i 3 w pkt 7, w art. 21 w ust. 1 7 i w art. 29 w ust. 1 i 3 wyrazy „usług telefonicznych” zastępuje się wyrazami „usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów”; 2)w art. 2 w pkt 2, w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 w lit. d, w art.13 w ust. 2 w pkt 2 i w art. 32 w ust. 1 i 2 użyte w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „połączenia telefonicznego” zastępuje się użytymi w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazami „połączenia głosowego”; 3) w art. 2 w pkt 4 wyrazy „art. 2 pkt 43 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 72 ustawy z dnia... Prawo komunikacji elektronicznej (...)”; 4)w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b)powiązanie zgłoszenia alarmowego z danymi teleadresowymi miejsca zgłoszenia oraz jego pozycją geograficzną, ustalonymi na podstawie danych pochodzących z sieci telekomunikacyjnych oraz o informacji z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeżeli zapewnia ono taką możliwość;” 5)po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu: „Art. 13a. 1. System teleinformatyczny łączy się i wymienia dane z systemami teleinformatycznymi innych podmiotów niż wymienione w art. 13 ust. 1 przez sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego.

			<p>Centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego może być wykorzystywany również przez System Wspomagania Dowodzenia Policji, System Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej oraz System Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, organizację, funkcjonowanie oraz wymagania techniczne dla centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie sprawnej dystrybucji informacji i danych centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dyspozytorniom medycznym.”;</p> <p>6)w art. 14 w ust. 1 wyrazy „w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.” zastępuje się wyrazami „w art. 331 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 331 ust. 2 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;</p> <p>7)w art. 15 w ust. 1 wyrazy „art. 2 pkt 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 44 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>8)w art. 19 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;” zastępuje się wyrazami „art. 331 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”;</p> <p>9)w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów zapewnia: 1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi; 2) kierowanie: a) połączeń głosowych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń głosowych do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy,</p>
--	--	--	---

				b)krótkich wiadomości tekstowych (sms) do numeru alarmowego 112 do centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego.”.
Art. 109 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają właściwe odbieranie i obsługę wszystkich zgłoszeń alarmowych kierowanych pod jednolity europejski numer alarmowy „112” w sposób najlepiej odpowiadający krajowej organizacji systemów alarmowych. Takie zgłoszenia alarmowe odbiera się i obsługuje co najmniej z taką samą sprawnością i skutecznością jak zgłoszenia alarmowe kierowane pod krajowe numery alarmowe, jeżeli są one w dalszym ciągu wykorzystywane.	T	Art. 3 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego	Art. 3 1. Tworzy się system powiadamiania ratunkowego, zwany dalej „systemem”. 2. System składa się z centrów powiadamiania ratunkowego, zwanych dalej „centrami”, tworzących jednolity system do obsługi zgłoszeń alarmowych, kierowanych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999, umożliwiającą przekazanie zgłoszenia alarmowego w celu zaangażowania właściwych zasobów ratowniczych. (...)
Art. 109 ust. 4	4. Do dnia 21 grudnia 2020 r., a następnie co dwa lata, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie skuteczności wdrożenia jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112”.	N		
Art. 109 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają dostęp użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami do służb ratunkowych za pomocą zgłoszeń alarmowych, równoważny dostępowi, który mają inni użytkownicy końcowi zgodnie z prawem Unii harmonizującym wymogi dotyczące dostępności produktów i usług. Komisja oraz krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby użytkownicy końcowi z niepełnosprawnościami, gdy podróżują do innego państwa członkowskiego mogli mieć dostęp do służb ratunkowych na takich samych zasadach co pozostali użytkownicy końcowi, w miarę możliwości bez wcześniejszej rejestracji. Środki te mają zapewnić interoperacyjność we wszystkich państwach członkowskich i opierają się w jak	T	Art. 41 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej – w zakresie zmiany art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy	Art. 41 pkt 9 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej: 8) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów zapewnia: 1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi; 2) kierowanie: a) połączeń głosowych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń głosowych do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, b) krótkich wiadomości tekstowych (sms) do numeru alarmowego 112 do centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego.”.

	największym stopniu na europejskich normach lub specyfikacjach ustanowionych zgodnie z art. 39. Takie środki nie uniemożliwiają państwom członkowskim przyjmowania dodatkowych wymogów zmierzających do realizacji celów określonych w niniejszym artykule.		o systemie powiadamiania ratunkowego	
Art. 109 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje o lokalizacji osoby wykonującej połączenie były udostępniane najodpowiedniejszemu PSAP bezzwłocznie po otrzymaniu zgłoszenia alarmowego.	T	Art. 14 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego Art.330 ust. 2-4	Art. 14 1. Centrum uzyskuje nieodpłatnie, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne. 2. Centrum uzyskuje nieodpłatnie dostęp do danych przestrzennych i związanych z nimi usług, udostępnianych za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 40 ust. 3e ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. z 2019 r. poz. 725 i 730). Art. 330 (...) 2. Informacja o lokalizacji zakończenia sieci przekazywana jest do systemu, o którym mowa w art. 331 ust. 3. 3. Prezes UKE może określić, w drodze decyzji, dla danego operatora, szczegółowe wymagania dotyczące dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci dla ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, biorąc pod uwagę możliwości techniczne i perspektywy rozwoju sieci danego operatora oraz potrzebę dokładnego lokalizowania zakończenia sieci w celu efektywnego niesienia pomocy przez służby ustawowo do tego powołane. Prezes UKE w decyzji określa także harmonogram dostosowania sieci do określonych w decyzji wymagań w zakresie dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci. Art. 331. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany nieodpłatnie udostępniać Prezesowi UKE informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego: 1) w czasie rzeczywistym – w przypadku operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej,
		T		

	<p>Informacje te obejmują informacje o lokalizacji oparte na sieci i informacje o lokalizacji osoby wykonującej połączenie pochodzące z urządzenia telefonicznego, jeżeli jest to technicznie wykonalne.</p>		<p>Art. 331</p>	<p>2) w trybie wsadowym – w przypadku operatora stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – w celu udostępnienia tych danych, za pośrednictwem systemu, o którym mowa w ust. 3, odpowiednio właściwemu terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego albo właściwym terytorialnie jednostkom służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.</p> <p>2. Dostawca usługi komunikacji głosowej jest obowiązany, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 3, nieodpłatnie przekazywać Prezesowi UKE:</p> <p>1) w przypadku abonenta będącego konsumentem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane, o których mowa w art. 390 ust. 1, 2) adres miejsca zamieszkania i adres korespondencyjny - jeżeli jest on inny niż adres miejsca zamieszkania, 3) numer PESEL,, 4) nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej – numer paszportu lub karty pobytu, <p>2) w przypadku abonenta niebędącego konsumentem – numer abonenta oraz siedzibę lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej, firmę lub nazwę i formę organizacyjną tego abonenta, a w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także nazwę miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi – o ile abonent udostępnił te dane.</p> <p>3. Prezes UKE zarządza systemem teleinformatycznym realizującym funkcjonalności, o których mowa w ust. 4 oraz w art. 319 ust. 8, oraz przetwarza zgromadzone w nim informacje i dane w celach związanych z zapewnieniem funkcjonalności systemu.</p> <p>4. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być przekazywane do systemu, o którym mowa w ust. 3, w którym są gromadzone i nieodpłatnie udostępniane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) centralnemu punktowi systemu powiadamiania ratunkowego – w przypadku połączeń do numeru alarmowego 112 oraz do numerów alarmowych ustalonych dla Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dyspozytorni medycznej, chyba że służba ustawowo powołana do niesienia pomocy, wykorzystująca dany numer alarmowy, posiada własny punkt centralny mogący współpracować z systemem, albo
--	--	--	------------------------	--

	<p>Państwa członkowskie zapewniają, aby ustalenie i przekazanie informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie nie wiązało się z żadnymi kosztami dla użytkownika końcowego i PSAP w odniesieniu do wszystkich zgłoszeń alarmowych kierowanych pod jednolity europejski numer alarmowy „112”. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć ten obowiązek na zgłoszenia alarmowe kierowane pod krajowe numery alarmowe. Właściwe organy regulacyjne, w razie konieczności po konsultacji z BEREC, określają kryteria dokładności i niezawodności podanych informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie.</p>		<p>Art. 41 pkt 4) ustawy wPKE</p>	<p>2) innym niż wymienione w pkt 1 służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy – w przypadku połączeń do innych numerów alarmowych.</p> <p>5. Dostawca usługi komunikacji głosowej przekazuje, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 3, aktualne dane, o których mowa w ust. 2, niezwłocznie, jednak nie później niż następnego dnia od dnia zaistnienia ich zmiany, a jeżeli zmiany takie nie nastąpiły nie rzadziej niż raz w miesiącu.</p> <p>6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu, o którym mowa w ust. 3, warunki organizacyjne i techniczne gromadzenia i przekazywania do tego systemu informacji i danych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i ich udostępniania odpowiednio centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom terytorialnym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy oraz sposób wymiany informacji między dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru, biorąc pod uwagę ciągłość działania systemu, a także potrzebę wspierania obsługi przenieszenia numerów oraz efektywność niesienia pomocy przez te służby i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia powiązanych usług.</p> <p>7. Przekazywanie danych, o którym mowa w ust. 2, nie wymaga zgody abonenta.</p> <p>Art. 41. W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1077 oraz z 2020 r. poz. 568, 695 i 1899) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>4) w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b)powiązanie zgłoszenia alarmowego z danymi teled adresowymi miejsca zgłoszenia oraz jego pozycją geograficzną, ustalonymi na podstawie danych pochodzących z sieci telekomunikacyjnych oraz o informacji z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeżeli zapewnia ono taką możliwość,”;</p>
--	--	--	--	--

Art. 109 ust. 7	7. Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy końcowi byli odpowiednio informowani o istnieniu jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112” oraz o korzystaniu z niego, a także o funkcjach dostępu do tego numeru, w tym poprzez podejmowanie inicjatyw skierowanych do osób podróżujących między państwami członkowskimi oraz użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami. Informacje te są przekazywane w przystępnych	T	Art. 4 pkt 2 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego	Art. 4 Minister właściwy do spraw administracji publicznej: 2) zapewnia upowszechnianie wiedzy o numerach alarmowych;

	formatach dostosowanych do różnych rodzajów niepełnosprawności. Komisja wspiera i uzupełnia działania państw członkowskich.			
Art. 109 ust. 8	<p>8. W celu zapewnienia skutecznego dostępu do służb ratunkowych za pomocą zgłoszeń alarmowych kierowanych pod jednolity europejski numer alarmowy „112” w państwach członkowskich Komisja, po konsultacji z BEREC, przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 117, uzupełniające ust. 2, 5 i 6 niniejszego artykułu, w sprawie środków koniecznych, aby zapewnić kompatybilność, interoperacyjność, jakość, niezawodność i ciągłość obsługi zgłoszeń alarmowych w Unii w odniesieniu do rozwiązań służących określaniu lokalizacji osoby wykonującej połączenie, dostępu dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami i przekierowywania zgłoszeń do najwłaściwszego PSAP. Pierwsze takie akty delegowane przyjmuje się do dnia 21 grudnia 2022 r.</p> <p>Te akty delegowane przyjmuje się jednak bez uszczerbku dla organizacji służb ratunkowych i nie wywierają one żadnego wpływu na tę organizację, która pozostaje w wyłącznej kompetencji państw członkowskich.</p> <p>BEREC prowadzi bazę danych zawierającą numery służb ratunkowych państw członkowskich zgodnie z zaleceniem E.164, jeżeli taka baza danych nie jest prowadzona przez inną organizację, w celu zapewnienia, aby służby ratunkowe z różnych państw członkowskich mogły się ze sobą kontaktować.</p>	N	<p>Art. 407 ust. 2 pkt 5 lit. g</p> <p>Art. 4 pkt 2 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego</p>	<p>Art. 407</p> <p>2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności:</p> <p>5)</p> <p>g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracji w obrębie Unii Europejskiej oraz upowszechnianie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi</p> <p>Art. 4 Minister właściwy do spraw administracji publicznej:</p> <p>(...)</p> <p>2) zapewnia upowszechnianie wiedzy o numerach alarmowych;</p>
Art. 110	Publiczny system ostrzegania			

Art. 110 ust. 1	1. Do dnia 21 czerwca 2022 r. państwa członkowskie zapewnią, aby w przypadku działania publicznych systemów ostrzegania w odniesieniu do zbliżających się lub pogłębiających się stanów wyjątkowych i katastrof publiczne ostrzeżenia były przekazywane użytkownikom końcowym, których to dotyczy, przez podmioty świadczące usługi ruchomej łączności interpersonalnej wykorzystujące numery.	T	Art. 21a ust. 3 ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Art. 21a 3. Operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374), zwany dalej „operatorem”, jest obowiązany, na żądanie dyrektora Centrum, do niezwłocznego, nieodpłatnego wysłania lub wysyłania, komunikatów do wszystkich lub określonych przez dyrektora Centrum grup użytkowników końcowych, w szczególności przebywających na określonym przez niego obszarze, jednorazowo lub przez wskazany przez dyrektora Centrum okres.
Art. 110 ust. 2	2. Niezależnie od ust. 1 państwa członkowskie mogą, uwzględniając w jak największym stopniu wytyczne BEREC, ustalić, aby publiczne ostrzeżenia były przekazywane za pomocą publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej innych niż usługi, o których mowa w ust. 1, i innych niż usługi nadawcze, lub za pomocą aplikacji mobilnej polegającej na usłudze dostępu do internetu, pod warunkiem że skuteczność publicznego systemu ostrzegania jest równoważna pod względem zakresu i zdolności docierania do użytkowników końcowych, w tym tych jedynie czasowo obecnych na danym obszarze. Użytkownicy końcowi mogą w łatwy sposób otrzymywać publiczne ostrzeżenia. Do dnia 21 czerwca 2020 r. i po konsultacji z organami odpowiedzialnymi za PSAP, BEREC opublikuje wytyczne na temat sposobu oceny tego, czy skuteczność publicznych ostrzeżeń na mocy niniejszego ustępu jest równoważna skuteczności ostrzeżeń na mocy ust. 1.	N		
Art. 111	Równoważny dostęp i wybór dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami			

Art. 111 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy określiły wymogi, które mają spełniać podmioty świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej, aby zapewnić użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami:</p> <p>a) dostęp do usług łączności elektronicznej, w tym powiązanych informacji umownych przekazanych zgodnie z art. 102, równoważny dostępowi, jaki ma większość użytkowników końcowych; oraz</p> <p>b) korzystanie z możliwości wyboru przedsiębiorstw i usług dostępnych dla większości użytkowników końcowych.</p>	T	Art. 334 ust. 1 i 3	<p>Art. 334.1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie udogodnień i dostęp do świadczonych przez siebie usług równoważny dostępowi do usług komunikacji elektronicznej z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych, oraz publikuje informacje o tych udogodnieniach i usługach na swojej stronie internetowej.</p> <p>(...)</p> <p>3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia udogodnień i usług dla osób z niepełnosprawnościami przez dostawców publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostępu równoważnego dostępowi do usług komunikacji elektronicznej, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.</p>
Art. 111 ust. 2	<p>2. Wprowadzając środki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie zachęcają do przestrzegania odnośnych norm lub specyfikacji ustanowionych zgodnie z art. 39.</p>	T	Art. 334 ust. 2	<p>Art. 334</p> <p>2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o normach i specyfikacjach opublikowanych przez Komisję Europejską w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, dotyczących udogodnień i usług dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami.</p>
Art. 112	Usługi biura numerów i spisu abonentów			
Art. 112 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie podmioty świadczące usługi łączności interpersonalnej wykorzystujące numery, które przydzielają numery z planu numeracji, spełniały wszystkie racjonalne wnioski o udostępnienie do celów świadczenia publicznie dostępnych usług biura numerów i spisów abonentów ważnych informacji w uzgodnionym formacie i na uczciwych, obiektywnych, odzwierciedlających koszty i niedyskryminacyjnych warunkach.</p>	T	Art. 327	<p>Art. 327.</p> <p>1. Dostawca usługi komunikacji głosowej udostępnia niezbędne dane dla celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, prowadzącym spisy abonentów lub świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę ogólnokrajowego spisu abonentów oraz usługę informacji o numerach obejmującej wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>2. Udostępnienie danych następuje na podstawie umowy, do której stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziału 3. W umowie określa się w szczególności formę udostępnienia danych.</p> <p>3. Do usługi informacji o numerach telefonicznych oraz do sporządzania spisu abonentów i związanego z tym udostępniania danych stosuje się odpowiednio przepisy art. 384 i art. 390</p>

Art. 112 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne są upoważnione do nakładania obowiązki i warunki na przedsiębiorstwa kontrolujące dostęp użytkowników końcowych do usług biura numerów, zgodnie z art. 61. Takie obowiązki i warunki muszą być obiektywne, sprawiedliwe, niedyskryminacyjne i przejrzyste.		Art. 179 ust.1 pkt 3	Art. 179. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na: 3) dostawcę usługi komunikacji głosowej – obowiązek udostępniania niezbędnych danych dla celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom usługi komunikacji głosowej, świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę informacji o numerach obejmującą wszystkich abonentów usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
Art. 112 ust. 3	3. Państwa członkowskie nie utrzymują żadnych ograniczeń regulacyjnych, które uniemożliwiałyby użytkownikom końcowym w jednym państwie członkowskim bezpośredni dostęp do biura numerów w innym państwie członkowskim w drodze wywołania głosowego lub wiadomości SMS oraz podejmują środki zapewniające taki dostęp zgodnie z art. 97.	T	Art. 332	Art. 332. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikom końcowym swojej sieci oraz użytkownikom końcowym z innych państw członkowskich, w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne, możliwość dostępu: 1) w Unii Europejskiej do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług; 2) do wszystkich numerów w Unii Europejskiej, w tym numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji i należących do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN), niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przypadków, gdy wywoływany abonent ograniczył połączenia przychodzące od użytkowników końcowych zlokalizowanych w poszczególnych obszarach geograficznych. 3. Prezes UKE na wniosek operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, może, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli ze względów technicznych lub ekonomicznych wnioskodawca nie ma możliwości realizacji tego obowiązku w całości lub części. W przypadku zawieszenia realizacji obowiązku na czas oznaczony, Prezes UKE w decyzji określa także harmonogram przystosowania sieci wnioskodawcy do realizacji obowiązku objętego wnioskiem.
Art. 112 ust. 4	4. Niniejszy artykuł stosuje się z zastrzeżeniem wymogów zawartych w prawie Unii dotyczących ochrony danych osobowych i prywatności oraz, w szczególności, art. 12 dyrektywy 2002/58/WE.	T	Art. 390 ust. 2-7	Art. 390 2. Abonenci, przed umieszczeniem ich danych w spisie, są informowani nieodpłatnie o celu spisu lub telefonicznej informacji o numerach, w których ich dane osobowe mogą się znajdować, a także o możliwości wykorzystywania spisu za pomocą funkcji wyszukiwania dostępnych w jego elektronicznej postaci.

				<p>3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności.</p> <p>4. Rozszerzenie zakresu danych, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody abonenta.</p> <p>5. Udostępnianie w spisie lub za pośrednictwem służb informacyjnych danych identyfikujących abonentów innych niż wymienieni w ust. 3 nie może naruszać słuszych interesów tych podmiotów.</p> <p>6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany zabezpieczyć spisy wydawane w postaci elektronicznej w sposób uniemożliwiający wykorzystanie zawartych w nich danych niezgodnie z przeznaczeniem.</p> <p>7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany informować abonenta o przekazaniu jego danych innym przedsiębiorcom, w celu publikacji spisu lub świadczenia usługi informacji o numerach telefonicznych.</p>
Art. 113	Interoperacyjność samochodowych odbiorników radiowych oraz odbiorników radiowych i sprzętu telewizji cyfrowej dostępnych dla konsumentów			
Art. 113 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają interoperacyjność samochodowych odbiorników radiowych oraz konsumenckiego sprzętu telewizji cyfrowej zgodnie z załącznikiem XI.	T	Art. 401	<p>Art. 401. 1. Publiczne sieci telekomunikacyjne używane do cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych oraz odbiorniki sygnału telewizyjnego i odbiorniki radiofonii cyfrowej zapewniają interoperacyjność usług cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych, w szczególności przez stosowanie otwartego interfejsu programistycznego aplikacji.</p> <p>2. Stosowanie otwartego interfejsu programistycznego aplikacji nie jest wymagane w przypadku samochodowych odbiorników radiofonicznych.</p> <p>3. Dostawca usług telekomunikacyjnych, po zakończeniu okresu obowiązywania umowy, umożliwia darmowy i dogodny dla użytkownika końcowego zwrot odbiornika sygnału telewizyjnego udostępnionego przez tego dostawcę, chyba że dostawca usług wykaże, że odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia odbiór usług cyfrowych transmisji telewizyjnych świadczonych przez innych dostawców.</p> <p>4. Odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odbiór niekodowanych cyfrowych transmisji telewizyjnych; 2) dekodowanie za pomocą jednolitego algorytmu kodowania cyfrowych transmisji telewizyjnych kodowanych, określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6.

				<p>5. Samochodowe odbiorniki radiofoniczne umożliwiają odbiór i odtwarzanie co najmniej usług radiofonii cyfrowej świadczonych za pośrednictwem naziemnych cyfrowych transmisji radiofonicznych.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników sygnału telewizyjnego, mając na uwadze zapewnienie interoperacyjności usług oraz ułatwienie dostępu do cyfrowych transmisji telewizyjnych osobom z niepełnosprawnościami.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników radiofonii cyfrowej, w tym samochodowych odbiorników radiofonicznych, mając na uwadze efektywne wykorzystanie częstotliwości oraz zapewnienie interoperacyjności usług.</p>
Art. 113 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą przyjąć środki zapewniające interoperacyjność innych konsumenckich odbiorników radiowych, ograniczając wpływ na rynek odbiorników radiowych niskiej klasy i zapewniając, aby takie środki nie były stosowane do produktów, w których odbiornik radiowy ma charakter jedynie pomocniczy (takich jak smartfony), i do urządzeń używanych przez radioamatorów.	N	Art. 401 ust. 7	<p>Art. 401 (...)</p> <p>7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników radiofonii cyfrowej, w tym samochodowych odbiorników radiofonicznych, mając na uwadze efektywne wykorzystanie częstotliwości oraz zapewnienie interoperacyjności usług.</p> <p>Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji z dnia 7 października 2019 r. w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla odbiorników cyfrowych w pkt 16. 2 załącznika:</p> <p>16.2. <i>Interfejs cyfrowy</i> <i>Odbiornik zintegrowany (iDTV) wyposażony jest w gniazdo wejściowe HDMI typu A, zgodnie z High-Definition Multimedia Interface [30] zabezpieczone HDCP zgodnie z High-bandwidth Digital Content Protection System [28]. W przypadku STB gniazdo HDMI posiada funkcję wyjścia sygnału do wyświetlacza. W przypadku odbiornika zintegrowanego (iDTV) umożliwiającego wyświetlanie obrazu UHD wymagany jest Standard HDMI 2.1 zgodnie z High-Definition Multimedia Interface, Version 2.1 [31] z obsługą HDR i ARC oraz HDCP 2.2 zgodnie z High-bandwidth Digital Content Protection System, Mapping HDCP to HDMI, Revision 2.2 [29]. Wymaganie posiadania gniazda wejściowego HDMI nie dotyczy odbiornika</i></p>

				<i>zintegrowanego (iDTV) zawierającego wyświetlacz obrazu o przekątnej równej albo mniejszej niż 30 cm.</i>
Art. 113 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie zachęcają podmioty świadczące cyfrowe usługi telewizyjne do zapewnienia, w stosownych przypadkach, aby sprzęt telewizji cyfrowej, który oni przekazują swoim użytkownikom końcowym, był interoperacyjny, tak aby sprzęt telewizji cyfrowej mógł być, gdy jest to technicznie wykonalne, ponownie wykorzystany przez inne podmioty świadczące cyfrowe usługi telewizyjne.</p> <p>Bez uszczerbku dla art. 5 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE ⁽⁴⁷⁾ państwa członkowskie zapewniają, aby po zakończeniu umowy użytkownicy końcowi mieli możliwość oddania sprzętu telewizji cyfrowej w ramach darmowej i łatwej procedury, chyba że dostawca wykaże, że nie jest on w pełni interoperacyjny z usługami telewizji cyfrowej innych dostawców, w tym tych, do których przeszedł użytkownik końcowy.</p> <p>Zakłada się, że sprzęt telewizji cyfrowej, który jest zgodny ze zharmonizowanymi normami, do których odniesienia zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, lub z częścią takich norm, spełnia wymóg interoperacyjności określony w akapicie drugim objęty tymi normami lub ich częścią.</p>	T	Art. 401 ust. 3	<p>Art. 401 (...)</p> <p>3. Dostawca usług telekomunikacyjnych, po zakończeniu okresu obowiązywania umowy, umożliwia darmowy i dogodny dla użytkownika końcowego zwrot odbiornika sygnału telewizyjnego udostępnionego przez tego dostawcę, chyba że dostawca usług wykaże, że odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia odbiór usług cyfrowych transmisji telewizyjnych świadczonych przez innych dostawców.</p> <p>(...)</p>
Art. 114	Transmisja obowiązkowa			
Art. 114 ust. 1	1. Państwa członkowskie mogą nakładać uzasadnione obowiązki dotyczące transmisji obowiązkowej związane z nadawaniem określonych kanałów radiowych	T	Art. 43 ust. 1 i 2 ustawy o	<p>8) art. 43 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 43. 1. Operator rozprawdzający programy w sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem podmiotu rozprawdzającego program w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w multipleksie, obowiązany jest na własny koszt</p>

	<p>i telewizyjnych oraz powiązanych usług uzupełniających, w szczególności usług ułatwiających odpowiedni dostęp użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami i zapewniających dane wspierające usługi telewizji hybrydowej i elektroniczne przewodniki po programach, na przedsiębiorstwa, które podlegają ich jurysdykcji i udostępniają sieci i świadczą usługi łączności elektronicznej wykorzystywane do rozpowszechniania wśród ogółu obywateli kanałów radiowych lub telewizyjnych, w przypadku gdy dla znacznej liczby użytkowników końcowych takie sieci i usługi są głównym sposobem odbierania kanałów radiowych i telewizyjnych. Takie obowiązki nakłada się jedynie wtedy, gdy są one niezbędne do realizacji celów leżących w interesie ogólnym, wyraźnie określonych przez każde państwo członkowskie, przy czym obowiązki te muszą być proporcjonalne i przejrzyste.</p>		<p>radiofonii i telewizji</p>	<p>do rozprowadzania, a także do odpowiedniego wyeksponowania i zapewnienia łatwego dostępu dla wszystkich odbiorców jego usługi w zakresie rozprowadzania programów do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) programów, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1, 2) regionalnego programu, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 3, właściwego dla danego obszaru 3) programów określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 4 <p>- wraz z elementami uzupełniającymi te programy, a rozpowszechnianymi równocześnie z nimi, takimi jak ułatwienia dostępu do treści, dane wspierające telewizję hybrydową i elektroniczne przewodniki po programach, przy czym programy określone w ust. 1 pkt 1 i 2 zostaną umieszczone w układzie programów w elektronicznym przewodniku po programach na pozycjach od 1 do 5 w kolejności: ogólnokrajowe programy ogólnotematyczne I, II, regionalne programy, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 3, wyspecjalizowany program informacyjno-publicystyczny oraz program o tematyce kulturalno-artystycznej.</p> <p>2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, jest nałożony na operatorów, którzy łącznie spełniają następujące wymagania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmioty te rozprowadzają programy dla zidentyfikowanych, uprawnionych na podstawie umowy z podmiotem rozprowadzającym odbiorców wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) urządzenia używane przez odbiorców do odbioru programów są przyłączone do sieci tego operatora lub operator stosuje zabezpieczenia techniczne lub rozwiązania informatyczne zapewniające odbiór programów wyłącznie w sposób stacjonarny. <p>(...)</p> <p>4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, po przeprowadzeniu otwartych konsultacji publicznych, listę programów podlegających obowiązkowi rozprowadzania obejmującą co najmniej programy, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2 i 4, dostępne drogą rozszewcą naziemną, oraz sposób umieszczenia programów, w układzie programów w elektronicznym przewodniku po programach, przy czym programy, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2 i 4, dostępne drogą rozszewcą naziemną będą zajmowały kolejne pozycje po pozycji 5, uwzględniając interes społeczny w zakresie dostępu do informacji, dóbr kultury i sztuki, upowszechniania sportu, dorobku nauki, edukacji obywatelskiej, potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych, a także zachowanie pluralizmu źródeł informacji i zwiększenia różnorodności ogólnodostępnej oferty programowej oraz konieczności promowania</p>
--	---	--	--------------------------------------	---

			<p>programów objętych tym obowiązkiem, zapewniając odpowiednie wyeksponowanie i łatwy dostęp odbiorców do tych programów..</p> <p>5. Liczba programów określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, nie może być większa niż 20.</p> <p>6. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, właściwy obszar, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dla poszczególnych regionalnych programów telewizji publicznej uwzględniając lokalizację terenowych oddziałów spółki Telewizja Polska – Spółka Akcyjna oraz techniczne uwarunkowania rozprowadzania programów.</p> <p>7. Podmiot zobowiązany do rozprowadzania programów na podstawie ust. 1 i 2, lub przepisów wydanych na podstawie ust. 3, może rozpocząć rozprowadzanie tych programów po uzyskaniu pisemnej zgody nadawcy.</p> <p>8. Nadawca, który rozpowszechnia program, o którym mowa w ust. 1, nie może odmówić bez ważnych powodów podmiotowi zobowiązanemu do jego rozprowadzania na podstawie ust. 1 i 2, zgody na rozprowadzanie tego programu, ani nie może uzależnić jej udzielenia od uiszczenia jakiegokolwiek wynagrodzenia.</p> <p>9. Za ważny powód do odmowy zgody przez nadawcę uważa się w szczególności brak uprawnień do jej udzielenia w zakresie praw autorskich lub praw pokrewnych do audycji w programie lub ich elementów, o ile zezwolenie to nie zostało skutecznie uzyskane przez podmiot rozprowadzający od innego podmiotu uprawnionego, w szczególności od organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi. Ważnym powodem jest także bezzasadna odmowa przez podmiot zobowiązany do rozprowadzania programu zawarcia umowy z nadawcą określającej warunki rozprowadzania programu.</p> <p>10. Nadawca może uzależnić zgodę na rozprowadzanie programu, o którym mowa w ust. 1, od wykazania przez podmiot zobowiązany do jego rozprowadzania, przesłanek, o których mowa w ust. 2 lub 3.</p> <p>11. W przypadku podmiotu zobowiązanego do rozprowadzania programów na podstawie przepisów wydanych na podstawie ust. 3 nadawca może odmówić zgody na rozprowadzanie danego programu bez względu na istnienie powodów określonych w ust. 8-10.</p> <p>12. W razie odmowy zgody przez nadawcę na rozprowadzanie programu zgodnie z ust.11 obowiązek rozprowadzania danego programu ulega zawieszeniu wobec danego podmiotu zobowiązanego na okres do czasu późniejszej pisemnej propozycji wyrażenia zgody nadawcy tego programu, w szczególności jego propozycji zawarcia umowy. Odmowa zgody wymaga formy pisemnej.</p>
--	--	--	--

				<p>13. Przepisy niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, z zastrzeżeniem ust. 8.</p> <p>14. Przepisy niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1128 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie transgranicznego przenoszenia na rynku wewnętrznym usług online w zakresie treści, Dz. Urz. UE z dnia 30 czerwca 2017 r., L 168, s. 1 i n. W szczególności odbiór programów objętych obowiązkiem rozprowadzania, zgodnie z przepisami niniejszego artykułu lub przepisami wydanymi na jego podstawie, w ramach, objętej rozporządzeniem (UE) 2017/1128, usługi online w zakresie treści przez abonenta zamieszkałego w Rzeczypospolitej Polskiej, który czasowo przebywa w innym państwie członkowskim, w rozumieniu tego rozporządzenia, traktuje się tak, jakby miał miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przy stosowaniu przepisów ust. 7-11 nadawca może uzależnić zgodę, o której mowa w tych przepisach, od wykazania przez podmiot zobowiązany do rozprowadzania programu, że dokonuje on weryfikacji państwa zamieszkania zgodnie z art. 5 tego rozporządzenia.</p> <p>15. Podmioty rozprowadzające programy zapewniają odbiorcom bezpośredni i natychmiastowy dostęp do programu po jego wywołaniu przy pomocy oznaczenia danego programu lub audycji w jego ramach, w szczególności bez przekazów handlowych, ogłoszeń lub innych treści niestanowiących elementu danego programu, pomiędzy wywołaniem programu przy pomocy jego oznaczenia a dostępem do sygnału tego programu, chyba że treści te pochodzą od nadawcy danego programu lub uzyskano jego zgodę, a treści zostały odpowiednio oznaczone i nie naruszają przepisów ustawy. Przepis art. 44b ust. 2 stosuje się odpowiednio.”</p> <p>16. Pozyskanie sygnału programu przez podmiot rozprowadzający program następuje z udostępnionego temu podmiotowi przez danego nadawcę źródła sygnału programu, o ile nie wskaże on innego źródła sygnału.</p> <p>17. Przewodniczący Krajowej Rady przeprowadza ocenę realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, 2 i 5, oraz przepisach wydanych na podstawie ust. 3 i 4, nie rzadziej niż raz na pięć lat, kierując się interesem społecznym w zakresie dostarczania informacji, udostępniania dóbr kultury i sztuki, ułatwiania korzystania z oświaty, sportu i dorobku nauki i upowszechniania edukacji obywatelskiej. Wyniki oceny Przewodniczący Krajowej Rady przedstawia ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, który podejmuje działania konieczne do zapewnienia, aby obowiązki te, były proporcjonalne i przejrzyste oraz</p>
--	--	--	--	--

				nakładane jedynie wtedy, gdy jest to niezbędne do realizacji wymienionych celów.”; 9) uchyla się art. 43a;
Art. 114 ust. 2	2. Do dnia 21 grudnia 2019 r., a następnie co pięć lat, państwa członkowskie dokonują przeglądu obowiązków, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem przypadków, w których państwa członkowskie przeprowadziły taki przegląd w ciągu czterech poprzednich lat.	T	Art. 43 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji	3. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, po przeprowadzeniu otwartych konsultacji publicznych, inne niż określone w ust. 2, rodzaje podmiotów rozprawdzających programy, wobec których to podmiotów stosuje się ust. 1, jeżeli: 1) podmioty te rozprawdzają programy dla zidentyfikowanych, uprawnionych na podstawie umowy z podmiotem rozprawdzającym odbiorców wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i 2) dany rodzaj rozprawdzania służy znacznej liczbie odbiorców do odbioru programów telewizyjnych - uwzględniając interes społeczny w zakresie dostępu do informacji, dóbr kultury i sztuki, upowszechniania sportu, dorobku nauki, edukacji obywatelskiej, potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych, pluralizmu źródeł informacji i różnorodności ogólnodostępnej oferty programowej.
Art. 114 ust. 3	3. Ani ust. 1 niniejszego artykułu, ani art. 59 ust. 2 nie naruszają zdolności państw członkowskich do ustalania odpowiedniego wynagrodzenia, jeśli takie się określa, odnośnie do środków podejmowanych zgodnie z niniejszym artykułem, jednocześnie zapewniając, aby w podobnych okolicznościach dostawcy sieci i usług łączności elektronicznej byli traktowani w równy sposób. W przypadku gdy przewidziano wynagrodzenie, państwa członkowskie zapewniają, aby w prawie krajowym wyraźnie określony został obowiązek wypłaty wynagrodzenia, a także, w stosownych przypadkach, kryteria obliczania tego wynagrodzenia. Państwa członkowskie zapewniają także, aby obowiązek ten stosowano w proporcjonalny i przejrzysty sposób.	N		
Art. 115	Zapewnienie dodatkowych usług			

Art. 115 ust. 1	1. Bez uszczerbku dla art. 88 ust. 2, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy w porozumieniu, w stosownych przypadkach, z krajowymi organami regulacyjnymi mogły wymagać od wszystkich podmiotów świadczących usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej wykorzystujące numery udostępniania bezpłatnie całości lub części usług dodatkowych wymienionych w załączniku VI część B, z zastrzeżeniem możliwości technicznych, jak również całości lub części usług dodatkowych wymienionych w załączniku VI część A.	T	Art. 347, 337, 293 ust. 2, 377, 297, 311, 392,	Treść artykułów przy załączniku VI
Art. 115 ust. 2	2. W celu zapewnienia wyższego poziomu ochrony konsumenta państwa członkowskie mogą rozszerzyć wykaz dodatkowych usług zawarty w załączniku VI części A i B w związku z ust. 1.	N		
Art. 115 ust. 3	3. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o odstąpieniu od stosowania ust. 1 na całości lub części swojego terytorium, jeśli uważa, po wzięciu pod uwagę stanowisk zainteresowanych stron, że istnieje wystarczający dostęp do tych dodatkowych usług.	N		
Art. 116	Dostosowanie załączników Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 117 dotyczących zmiany załączników V, VI, IX, X oraz XI, aby uwzględnić rozwój technologiczny i społeczny lub zmiany popytu na rynku.	N		
Art. 117	Wykonywanie przekazanych uprawnień			

Art. 117 ust. 1	1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.	N		
Art. 117 ust. 2	2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 75, 109 i 116, powierza się Komisji na pięć lat od dnia 20 grudnia 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.	N		
Art. 117 ust. 3	3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 75, 109 i 116, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.	N		
Art. 117 ust. 4	4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez wszystkie państwa członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.	N		
Art. 117 ust. 5	5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go	N		

	równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.			
Art. 117 ust. 6	6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 75, 109 i 116 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.	N		
Art. 118	Komitet			
Art. 118 ust. 1	1. Komisję wspomaga komitet („Komitet ds. Łączności”). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N		
Art. 118 ust. 2	2. W odniesieniu do aktów wykonawczych, o których mowa w art. 28 ust. 4 akapit drugi, Komisję wspomaga Komitet ds. Spektrum Radiowego ustanowiony na podstawie art. 3 ust. 1 decyzji nr 676/2002/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N		
Art. 118 ust. 3	3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, jeżeli przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniosą o to	N		

	członkowie komitetu. W takim przypadku przewodniczący w rozsądnym terminie zwołuje posiedzenie komitetu.			
Art. 118 ust. 4	4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, przy uwzględnieniu art. 8 tego rozporządzenia. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, jeżeli przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniosą o to członkowie komitetu. W takim przypadku przewodniczący w rozsądnym terminie zwołuje posiedzenie komitetu.	N		
Art. 119	Wymiana informacji			
Art. 119 ust. 1	1. Komisja udostępnia Komitetowi ds. Łączności wszelkie odpowiednie informacje uzyskane w wyniku regularnie prowadzonych konsultacji z przedstawicielami operatorów sieciowych, dostawców usług, użytkowników, konsumentów, producentów oraz związków zawodowych, jak również krajów trzecich i międzynarodowych organizacji.	N		
Art. 119 ust. 2	2. Mając na uwadze politykę Unii w dziedzinie łączności elektronicznej, Komitet ds. Łączności wspiera wymianę informacji pomiędzy państwami członkowskimi oraz pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją, dotyczących sytuacji i rozwoju działalności regulacyjnej w zakresie sieci i usług łączności elektronicznej.	N		
Art. 120	Publikacja informacji			

Art. 120 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by bieżąca informacja dotycząca wdrażania niniejszej dyrektywy była publicznie dostępna w sposób zapewniający wszystkim zainteresowanym stronom łatwy dostęp do niej. Państwa członkowskie zamieszczają w krajowym dzienniku urzędowym odpowiednią wzmiankę na temat miejsca i sposobu opublikowania tej informacji. Pierwsza taka wzmianka publikowana jest przed dniem 21 grudnia 2020 r., po czym kolejne wzmianki publikuje się każdorazowo w przypadku zmian zawartych w niej informacji.	N		
Art. 120 ust. 2	2. Państwa członkowskie przedkładają Komisji kopie takich wzmianek z chwilą ich publikacji. Komisja przekazuje te informacje w razie potrzeby Komitetowi ds. Łączności.	N		
Art. 120 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie odpowiednie informacje na temat praw, warunków, procedur, kosztów, opłat i decyzji związanych z ogólnymi zezwoleniami, prawami użytkownika i prawami instalowania urządzeń były publikowane oraz uaktualniane w odpowiedni sposób, tak aby zapewnić łatwy dostęp do tych informacji wszystkim zainteresowanym stronom.	N	Art. 5 ust. 4 i 5	4. Prezes UKE prowadzi rejestr PT oraz rejestr JST w systemie teleinformatycznym. 5. Rejestr PT i rejestr JST są jawne i udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanej dalej „stroną podmiotową BIP UKE”.
Art. 120 ust. 4	4. Jeżeli informacja, o której mowa w ust. 3, pochodzi z różnych szczebli władzy państwowej, a w szczególności jeżeli jest to informacja o procedurach i warunkach przyznawania prawa instalowania urządzeń, właściwy organ, uwzględniając związane z tym koszty, podejmuje stosowne wysiłki, ażeby zagwarantować łatwo zrozumiałą dla użytkowników przegląd takich informacji,	N	Art. 29b pkt 1 pkt 1 ustawy o wspieraniu rozwoju	Art. 29b 1. W ramach punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji zapewnia się każdemu operatorowi sieci, o ile nie zagraża to bezpieczeństwu państwa, dostęp do posiadanych przez Prezesa UKE informacji: 1) w zakresie procedur i formalności wymaganych przed rozpoczęciem robót budowlanych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, w trakcie ich wykonywania oraz do ich zakończenia i rozpoczęcia użytkowania tej infrastruktury, w tym informacji o wymaganych decyzjach, zgłoszeniach i

	zawierający informację na temat poszczególnych szczebli władzy państwowej oraz odpowiedzialnych organów, celem ułatwienia składania wniosków o przyznanie prawa instalowania urządzeń.			zawiadomieniach do właściwych organów, a także zwolnieniach z obowiązku ich uzyskania lub dokonania;
Art. 120 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, by szczególne obowiązki nałożone na przedsiębiorstwa na mocy przepisów niniejszej dyrektywy podlegały publikacji oraz aby określono odnośne rynki towarów i usług oraz rynki geograficzne. Z zastrzeżeniem potrzeby ochrony tajemnicy handlowej państwa członkowskie zapewniają, by uaktualniona informacja była publicznie dostępna w sposób zapewniający wszystkim zainteresowanym stronom łatwy dostęp do tej informacji.	N		
Art. 120 ust. 6	6. Państwa członkowskie dostarczają Komisji informacje, które udostępniają publicznie zgodnie z ust. 5. Komisja udostępnia te informacje w przystępny sposób oraz przekazuje je w razie potrzeby Komitetowi ds. Łączności.	N		
Art. 121	Powiadamianie i monitorowanie			
Art. 121 ust. 1	1. Krajowe organy regulacyjne powiadamiają Komisję najpóźniej do dnia 21 grudnia 2020 r., oraz następnie niezwłocznie w okresie późniejszym, o nazwach przedsiębiorstw mających obowiązek świadczenia usług powszechnych na mocy art. 85 ust. 2, art. 86 lub 87.	T	Art. 358	Art. 358. 1. Prezes UKE niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej listę przedsiębiorców telekomunikacyjnych, na których nałożono obowiązek w zakresie usługi powszechnej. 2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE listę, o której mowa w ust. 1, wraz ze wskazaniem zakresu obowiązku realizowanego przez każdego z przedsiębiorców telekomunikacyjnych. 3. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 354, podmioty świadczące publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystując numerów, w terminie do dnia 31 marca, przekazują do Prezesa UKE informację o świadczeniu tej usługi w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 121 ust. 2	2. Krajowe organy regulacyjne przekazują Komisji nazwy przedsiębiorstw wyznaczonych jako posiadające znaczącą pozycję rynkową dla celów niniejszej dyrektywy oraz obowiązki, jakie zostały na nich nałożone na mocy niniejszej dyrektywy. Jakakolwiek zmiana obowiązków nałożonych na przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa objęte niniejszą dyrektywą musi być niezwłocznie notyfikowana Komisji.			
Art. 122	Procedura przeglądu			
Art. 122 ust. 1	<p>1. Do dnia 21 grudnia 2025 r., a następnie co pięć lat, Komisja dokonuje przeglądu stosowania niniejszej dyrektywy oraz składa Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdania.</p> <p>Przeglądy te oceniają w szczególności wpływ art. 61 ust. 3 oraz art. 76, 78 i 79 na rynek oraz to, czy uprawnienia ex ante i inne uprawnienia interwencyjne na podstawie niniejszej dyrektywy są wystarczające, aby umożliwić krajowym organom regulacyjnym zajęcie się problemem niekonkurencyjnych oligopolistycznych struktur rynkowych oraz zapewnić, aby konkurencja na rynkach łączności elektronicznej nadal się rozwijała z korzyścią dla użytkowników końcowych.</p> <p>W tym celu Komisja może zażądać od państw członkowskich informacji, które winny zostać dostarczone bez nieuzasadnionej zwłoki.</p>	N		
Art. 122 ust. 2	2. Do dnia 21 grudnia 2025 r., a następnie co pięć lat, Komisja dokonuje przeglądu zakresu usługi powszechnej, w szczególności w celu zaproponowania Parlamentowi Europejskiemu	N		

	<p>i Radzie zmian i określenia na nowo tego zakresu.</p> <p>Taki przegląd przeprowadza się z uwzględnieniem zmian społecznych, ekonomicznych i technologicznych, biorąc pod uwagę, między innymi, mobilność i szybkość przesyłania danych w świetle dominujących technologii wykorzystywanych przez większość użytkowników końcowych. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu.</p>			
Art. 122 ust. 3	<p>3. Do dnia 21 grudnia 2021 r., a następnie co trzy lata, BEREC publikuje opinię na temat krajowego wdrażania i funkcjonowania ogólnego zezwolenia oraz na temat ich wpływu na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.</p> <p>Komisja może, uwzględniając w jak największym stopniu opinię BEREC opublikować sprawozdanie na temat stosowania tytułu II rozdział II części I oraz załącznika I i może przedstawić wniosek ustawodawczy służący zmianie tych przepisów, w przypadku gdy uzna to za konieczne w celu usunięcia przeszkód w prawidłowym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.</p>	N		
Art. 123	Szczególna procedura przeglądowa dotycząca praw użytkowników końcowych			
Art. 123 ust. 1	<p>1. BEREC monitoruje rozwój rynku i rozwój technologiczny w odniesieniu do różnych rodzajów usług łączności elektronicznej oraz publikuje, do dnia 21 grudnia 2021 r., a następnie co trzy lata lub na uzasadniony wniosek co najmniej dwóch swoich członków państw członkowskich, opinię w sprawie tego</p>	N		

	<p>rozwoju i jego wpływu na stosowanie tytułu III części III.</p> <p>W tej opinii BEREC ocenia, w jakim stopniu tytuł III części III spełnia cele określone w art. 3. Opinia ta uwzględnia w szczególności zakres stosowania tytułu III części III, jeżeli chodzi o rodzaje objętych usług łączności elektronicznej. Na podstawie opinii BEREC analizuje w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) w jakim stopniu użytkownicy końcowi wszystkich usług łączności elektronicznej mają możliwość dokonywania swobodnych i świadomych wyborów, również na podstawie kompletnych informacji zawartych w umowie, i mają możliwość łatwej zmiany podmiotu świadczącego im usługi łączności elektronicznej; b) w jakim stopniu jakiegokolwiek brak zdolności, o których mowa w lit. a) doprowadził do zakłóceń na rynku lub szkody dla użytkownika końcowego; c) w jakim stopniu skuteczny dostęp do służb ratunkowych jest znacznie zagrożony, w szczególności ze względu na większe wykorzystanie usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów, brak interoperacyjności lub rozwój technologiczny; 			
--	--	--	--	--

	d) prawdopodobny koszt wszelkich potencjalnych dostosowań obowiązków określonych w tytule III części III lub wpływ na innowacje dla dostawców usług łączności elektronicznej.			
Art. 123 ust. 2	2. Komisja, uwzględniając w jak największym stopniu opinię BEREC, publikuje sprawozdanie dotyczące stosowania tytułu III części III i przekazuje wniosek ustawodawczy w sprawie zmiany tego tytułu, w przypadku gdy uzna, że jest to konieczne do zapewnienia, aby cele określone w art. 3 mogły być nadal spełniane.	N		
Art. 124	Transpozycja			
Art. 124 ust. 1	1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 21 grudnia 2020 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 21 grudnia 2020 r. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.	N	Art. 1 ustawy wprowadzającej Pke	Art. 1. Ustawa z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret piąte oraz art. 45 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.; 2) art. 26 ust. 6–8 oraz art. 295 ust. 1, które wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia; 3) art. 325, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia; 4) art. 417 ust. 1 pkt 3 i 5 oraz ust. 2 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Art. 124 ust. 2	<p>2. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, art. 53 ust. 2, 3 i 4 niniejszej dyrektywy ma zastosowanie od dnia 20 grudnia 2018 r., w przypadku gdy ustanowiono zharmonizowane warunki w drodze technicznych środków wykonawczych zgodnie z decyzją nr 676/2002/WE, celem umożliwienia użytkowania widma radiowego w bezprzewodowych sieciach i usługach szerokopasmowych. W odniesieniu do pasm widma radiowego, dla których zharmonizowane warunki nie zostały ustanowione do dnia 20 grudnia 2018 r., zastosowanie ma art. 53 ust. 2, 3 i 4 niniejszej dyrektywy od daty przyjęcia technicznych środków wykonawczych zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE.</p> <p>W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie stosują środki konieczne do zapewnienia zgodności z art. 54 od dnia 31 grudnia 2020 r.</p>	N		
Art. 124 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p>	N		
Art. 125	<p>Uchylenie</p> <p>Dyrektywy 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE, 2002/22/WE, wymienione w załączniku XII część A, tracą moc od dnia 21 grudnia 2020 r., bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku XII część B.</p>	N		

	<p>Art. 5 decyzji nr 243/2012/UE zostaje skreślony ze skutkiem od dnia 21 grudnia 2020 r.</p> <p>Odesłanie do uchylonych dyrektyw należy odczytywać jako odesłanie do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku XIII.</p>			
Art. 126	<p>Wejście w życie</p> <p>Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p>	N		
Art. 127	<p>Adresaci</p> <p>Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.</p> <p>Sporządzono w Strasburgu dnia 11 grudnia 2018 r.</p>	N		
Załącznik I	<p>WYKAZ WARUNKÓW, KTÓRYMI MOGĄ ZOSTAĆ OBWAROWANE OGÓLNE ZEZWOLENIA, PRAWA UŻYTKOWANIA WIDMA RADIOWEGO I PRAWA UŻYTKOWANIA ZASOBÓW NUMERACYJNYCH</p>			
Część A.	<p>Ogólne warunki, którymi mogą zostać obwarowane ogólne zezwolenia</p>	N	<p>warunki fakultatywne – Przepisy ustawy nie wykraczają poza te warunki</p>	

Część B.	Szczegółowe warunki, którymi może zostać obwarowane ogólne zezwolenie na dostarczanie sieci łączności elektronicznej		warunki fakultatywne – Przepisy nie wykraczają poza te warunki	
Część C.	Szczegółowe warunki, którymi może zostać obwarowane ogólne zezwolenie na świadczenie usług łączności elektronicznej z wyjątkiem usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów		warunki fakultatywne – Przepisy nie wykraczają poza te warunki	
Część D.	Wymogi, którymi mogą zostać obwarowane prawa użytkowania widma radiowego		warunki fakultatywne – Przepisy nie wykraczają poza te warunki	

Część E.	Warunki, którymi mogą zostać obwarowane prawa użytkowania zasobów numeracyjnych		warunki fakultatywne – Przepisy ustawy nie wykraczają poza warunki	
Załącznik II	WARUNKI DOSTĘPU TELEWIZÓW I RADIOSŁUCHACZY Z UNII DO CYFROWYCH USŁUG TELEWIZYJNYCH I RADIOWYCH			
Część I	Warunki związane z systemami dostępu warunkowego stosowane zgodnie z art. 62 ust. 1	T	Art. 402 ust. 1 i art. 404 ust. 1, 2 i 3	<p>Art. 402. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny dostarczający system dostępu warunkowego oferuje nadawcom na równych i niedyskryminujących warunkach usługi techniczne umożliwiające odbiór cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych za pomocą dekodatorów zainstalowanych w sieciach lub u abonentów.</p> <p>Art. 404. 1. Posiadacze praw własności przemysłowej obejmujących systemy dostępu warunkowego oraz usługi świadczone za ich pomocą są obowiązani do zawierania umów licencyjnych z producentami odbiorników sygnału telewizyjnego i odbiorników radiofonii cyfrowej na równych i niedyskryminujących warunkach.</p> <p>2. Postanowienia umów licencyjnych, o których mowa w ust. 1, nie powinny zabraniać, ograniczać ani zniechęcać do umieszczenia w urządzeniach, o których mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wspólnego interfejsu pozwalającego na połączenie z innymi systemami dostępu warunkowego, 2) elementów właściwych dla innych systemów dostępu warunkowego, jeżeli licencjobiorca przestrzega warunków gwarantujących bezpieczeństwo transakcji dokonywanych przez operatorów systemów dostępu warunkowego <p>– z uwzględnieniem czynników technicznych i ekonomicznych.</p>

				3. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1 i 2 do umów licencyjnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324).
Część II	Inne urzędy, w stosunku do których mogą być zastosowane warunki określone w art. 61 ust. 2 lit. d)	T	Art. 401 ust. 4	4. Odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia: 1) odbiór niekodowanych cyfrowych transmisji telewizyjnych; 2) dekodowanie za pomocą jednolitego algorytmu kodowania cyfrowych transmisji telewizyjnych kodowanych, określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6.
Załącznik III	KRYTERIA USTALANIA HURTOWYCH STAWEK ZA ZAKAŃCZANIE POŁĄCZEŃ GŁOSOWYCH		Art. 219 ust. 3	Art. 219 ust. 3 3. Prezes UKE, określając opłaty, o których mowa w ust. 2, uwzględnia: 1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej ujmowane w wartościach bieżących jako podstawę wyznaczania opłat z tytułu usług zakańczania połączeń głosowych, przy czym metoda kalkulacji kosztów stosowana do wyliczania kosztów efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej opiera się na modelowaniu oddolnym (bottom-up) i wykorzystuje długookresowe koszty przyrostowe związane z ruchem sieciowym ponoszone w celu świadczenia na rzecz innych podmiotów hurtowej usługi zakańczania połączeń głosowych; 2) długookresowe koszty przyrostowe usługi zakańczania połączeń głosowych ustalone jako różnica między całkowitymi długookresowymi kosztami świadczenia wszystkich usług przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej a całkowitymi długookresowymi kosztami tego przedsiębiorcy w przypadku nieświadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów; 3) do kosztów przyrostowych tylko te koszty związane z ruchem sieciowym, których by uniknięto, gdyby usługa zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów nie była świadczona; 4) koszty związane z dodatkową pojemnością sieci tylko w zakresie, w jakim wynikają one z konieczności zwiększenia pojemności sieci w celu obsługi dodatkowego ruchu związanego z zakańczaniem połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów; 5) okoliczność, że do kosztów przyrostowych zakańczania połączeń w sieciach ruchomych nie zalicza się opłat, o których mowa w art. 24; 6) wyłącznie koszty rozliczeń międzyoperatorskich, koszty związane z zawieraniem umów międzyoperatorskich oraz inne koszty związane

				<p>bezpośrednio ze świadczeniem usługi zakańczania połączeń na rzecz innych podmiotów;</p> <p>7) domniemanie, że wszyscy przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej świadczący usługi zakańczania połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, bez względu na ich skalę działalności, ponoszą takie same koszty jednostkowe jak efektywnie działający przedsiębiorca komunikacji elektronicznej;</p> <p>8) w przypadku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących usługi telekomunikacyjne w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej - minimalną skalę działalności jako udział w rynku na poziomie nie mniejszym niż 20%;</p> <p>9) amortyzację ekonomiczną jako właściwą metodę amortyzacji aktywów;</p> <p>10) koszty usług zakańczania połączeń głosowych odzwierciedlające koszty efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej stosującego nowoczesne i wydajne technologie oraz sieć szkieletową opartą na protokole IP uwzględniającą technologie, które z dużym prawdopodobieństwem będą wykorzystywane w okresie obowiązywania maksymalnych opłat za usługi zakańczania połączeń głosowych, przy czym w przypadku stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych Prezes UKE przyjmuje, że połączenia opierają się wyłącznie na komutacji pakietów.</p>
Załącznik IV	KRYTERIA OCENY OFERT DOTYCZĄCYCH WSPÓLINWESTYCJI		Art. 244-249	<p>Art. 244. W przypadku gdy propozycja zobowiązań, o której mowa w art. 237 ust. 1 pkt 2, dotyczy rozpoczęcia realizacji nowej sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b, w tym przez zaoferowanie współwłasności, długoterminowego dzielenia ryzyka przez współfinansowanie lub umowy zakupu prowadzącej do uzyskania szczególnych praw o charakterze strukturalnym przez innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, Prezes UKE:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) weryfikuje udostępnienie na stronie internetowej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej posiadającego znaczącą pozycję rynkową oferty współlinwestycji i łatwość zapoznania się z nią; 2) ocenia otwartość oferty współlinwestycji dla wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej przez cały okres eksploatacji sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b; 3) weryfikuje możliwość zachowania skutecznej i zrównoważonej konkurencji w długiej perspektywie czasowej na rynkach detalicznych, na których działa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej posiadający

				<p>znaczącą pozycję rynkową, innym współinwestującym przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej;</p> <p>4) weryfikuje podanie do publicznej wiadomości oferty współinwestycji na co najmniej 6 miesięcy przed datą planowanego rozpoczęcia realizacji nowej sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b;</p> <p>5) weryfikuje możliwość korzystania przez współinwestorów, od początku realizacji współinwestycji, z sieci która pozwala na świadczenie usług o co najmniej porównywalnej jakości;</p> <p>6) weryfikuje warunki współinwestycji pod względem możliwości dotarcia do użytkowników końcowych przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej ubiegających się o dostęp telekomunikacyjny, którzy nie uczestniczą we współinwestycji;</p> <p>7) weryfikuje zawarte w ofercie współinwestycji warunki dotyczące zdolności finansowej podmiotu przystępującego, związane z:</p> <p style="padding-left: 20px;">a) wykazaniem zdolności do realizowania płatności etapowych, w oparciu o które zaplanowano świadczenie usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach współinwestycji,</p> <p style="padding-left: 20px;">b) akceptacją planu strategicznego, w oparciu o który opracowano w szczególności średniookresowe plany świadczenia usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach współinwestycji</p> <p>– o ile warunki takie zostały w ofercie współinwestycji zawarte;</p> <p>8) ocenia wpływ współinwestycji na poziom konkurencji, w tym analizuje zaspokojenie przyszłego popytu przez wybudowanie nowych elementów sieci, które w znacznym stopniu przyczynią się do uruchomienia sieci, o której mowa w art. 2 pkt 57 lit. a lub b.</p> <p>Art. 245. Prezes UKE, dokonując oceny, o której mowa w art. 244 pkt 2, weryfikuje:</p> <p>1) przejrzystość i niedyskryminacyjny charakter planu zawiązania i dalszej realizacji współinwestycji;</p> <p>2) możliwość ubiegania się przez podmioty niebędące współinwestorami o dostęp telekomunikacyjny do elementów sieci o bardzo dużej przepustowości na podstawie przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunków;</p> <p>3) postanowienia oferty współinwestycji, w tym dotyczące kosztów ponoszonych przez każdego współinwestora, oraz postanowienia dotyczące osiąganych przez nich przychodów pod kątem:</p> <p style="padding-left: 20px;">a) uwzględnienia stopni ryzyka ponoszonego przez poszczególnych współinwestorów na różnych etapach realizacji oraz sytuacji na rynkach detalicznych pod kątem poziomu konkurencji,</p>
--	--	--	--	--

				<p>b) zachowania zachęt do udziału we wspóln inwestycji na różnych jej etapach.</p> <p>Art. 246. Prezes UKE weryfikuje postanowienia oferty wspóln inwestycji, w zakresie o którym mowa w art. 244 pkt 3, pod kątem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) racjonalności i niedyskryminacji oraz godziwych warunków, uwzględniając moment przystąpienia do wspóln inwestycji oraz możliwość dostępu do pełnych przepustowości sieci, w zakresie, w jakim podlega ona wspóln inwestycji; 2) adekwatności wartości wymaganego wkładu finansowego do skali inwestycji lub do momentu przystąpienia do udziału we wspóln inwestycji każdego wspóln inwestora w celu nabycia praw; 3) możliwości zwiększenia udziału we wspóln inwestycji, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego poziomu zaangażowania na początku realizacji inwestycji z uwzględnieniem pozycji rynkowej wspóln inwestorów. <p>Art. 247. W przypadku zawiązania spółki celowej utworzonej na potrzeby realizacji wspóln inwestycji spółka ta zapewnia dostęp telekomunikacyjny do sieci wszystkim wspóln inwestorom, bezpośrednio lub pośrednio, na zasadzie równoważności produktów oraz na godziwych i racjonalnych warunkach, uwzględniając warunki finansowe odzwierciedlające różne poziomy ryzyka ponoszonego przez poszczególnych wspóln inwestorów.</p> <p>Art. 248. 1. Oferta wspóln inwestycji zawiera przejrzyste, godziwe i racjonalne warunki wzajemnego prawa dostępu do sieci telekomunikacyjnej, elementów sieci i powiązanych zasobów, będących przedmiotem wspóln inwestycji, do celów świadczenia usług na rynku detalicznym.</p> <p>2. Wspóln inwestorzy przyznają sobie dostęp do przedmiotu wspóln inwestycji na podstawie umowy wspóln inwestycji spełniającej warunki, o których mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 249. 1. Przenoszenie praw nabytych, wynikających z zawarcia umowy wspóln inwestycji na innego wspóln inwestora lub inny podmiot gotowy przystąpić do tej umowy jest dozwolone, z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. Warunkiem przeniesienia praw, o których mowa w ust. 1, jest zobowiązanie się podmiotu, na który przenoszone są prawa, do wypełniania wszystkich pierwotnych zobowiązań wynikających z umowy wspóln inwestycji, a spoczywających na podmiocie przenoszącym prawa.</p> <p>3. Czynność prawna polegająca na przenoszeniu praw nabytych wynikających z zawarcia umowy wspóln inwestycji na podmioty, o których mowa w ust. 1, z naruszeniem ust. 2 jest nieważna.</p>
--	--	--	--	--

Załącznik V	MINIMALNY ZESTAW USŁUG, KTÓRE USŁUGA ADEKWATNEGO SZEROKOPASMOWEGO DOSTĘPU DO INTERNETU MUSI BYĆ W STANIE WSPIERAĆ ZGODNIE Z ART. 84 ust. 3	T		
	1) poczta elektroniczna; 2) wyszukiwarki umożliwiające wyszukiwanie i znajdowanie wszelkiego rodzaju informacji; 3) podstawowe internetowe narzędzia na potrzeby szkolenia i kształcenia; 4) gazety lub wiadomości internetowe; 5) zakupy lub zamawianie towarów lub usług w internecie; 6) poszukiwanie pracy i narzędzia służące poszukiwaniu pracy; 7) sieci kontaktów zawodowych; 8) bankowość internetowa; 9) korzystanie z usług administracji elektronicznej; 10) media społecznościowe i komunikatory internetowe; 11) połączenia głosowe i wideo (jakość standardowa).		Art. 350 ust. 2	Art. 350 (...) 2. Usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu umożliwia korzystanie z aplikacji używanych powszechnie w bieżących sprawach życia codziennego, takich jak: 1) poczta elektroniczna; 2) wyszukiwarki informacji; 3) podstawowe internetowe narzędzia na potrzeby szkolenia i kształcenia; 4) gazety lub wiadomości internetowe; 5) zakupy lub zamawianie towarów lub usług w internecie; 6) poszukiwanie pracy i narzędzia służące poszukiwaniu pracy; 7) sieci kontaktów zawodowych; 8) bankowość internetowa; 9) usługi organów administracji publicznej; 10) media społecznościowe i komunikatory internetowe; 11) połączenia głosowe i wideo w jakości standardowej. (...)
Załącznik VI	OPIS USŁUG DODATKOWYCH I USŁUG, O KTÓRYCH MOWA W ART. 88 (KONTROLA WYDATKÓW), W ART. 115 (ZAPEWNIENIE USŁUG DODATKOWYCH) I W ART. 106	T		

	(ZMIANA DOSTAWCY I PRZENOSZENIE NUMERÓW)			
Część A	Usługi dodatkowe i usługi, o których mowa w art. 88 i 115	T/N – zakres usług dodatkowych do decyzji p. czł.	Lit. a) - Art. 346 i 347	<p>Art. 346. 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza abonentowi nieodpłatnie, z każdym rachunkiem, podstawowy wykaz wykonanych usług zawierający informację o zrealizowanych płatnych usługach, z podaniem dla każdego typu usług liczby jednostek rozliczeniowych odpowiadającej wartości usług zrealizowanych przez abonenta.</p> <p>2. W przypadku usługi przedpłaconej dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza nieodpłatnie, na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 284 ust. 2, podstawowy wykaz wykonanych usług obejmujący wyłącznie usługi wykonane po złożeniu tego żądania. Pierwszy wykaz jest doręczany abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a kolejne w terminie do 10. dnia każdego miesiąca kalendarzowego.</p> <p>3. W przypadku skorzystania przez abonenta z usługi z dodatkowym świadczeniem dostawca usług telekomunikacyjnych zawiera w podstawowym wykazie wykonanych usług:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer wykorzystywany do świadczenia tej usługi; 2) informację o stronie podmiotowej BIP UKE, na której udostępniony jest rejestr, o którym mowa w art. 339 ust. 1; 3) informację o możliwości złożenia żądania, o którym mowa w art. 337. <p>4. W przypadku skorzystania przez abonenta z usługi fakultatywnego obciążania rachunku dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiera w podstawowym wykazie wykonanych usług:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę towaru lub usługi; 2) nazwę lub firmę podmiotu, od którego abonent nabył towary lub usługi; 3) cenę towaru lub usługi. <p>Art. 347.</p> <p>1. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer, szczegółowy wykaz wykonanych usług, za który może być pobierana opłata.</p> <p>2. Szczegółowy wykaz wykonanych usług zawiera informację o zrealizowanych płatnych usługach, z podaniem, dla każdej usługi: numeru wywoływanego, daty oraz godziny rozpoczęcia realizacji usługi, czasu jej trwania oraz wysokości opłaty za usługę z wyszczególnieniem ceny brutto i netto.</p>

			<p>Lit. b) - Art. 337</p>	<p>3. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza abonentowi szczegółowy wykaz wykonanych usług począwszy od odpowiednio bieżącego okresu rozliczeniowego albo miesiąca, w którym abonent złożył żądanie, do końca okresu rozliczeniowego albo miesiąca, w czasie którego upływa uzgodniony z abonentem termin zaprzestania doręczania tego wykazu.</p> <p>4. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza szczegółowy wykaz wykonanych usług, w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej - wraz z rachunkiem wystawionym za okres rozliczeniowy, którego dotyczy ten wykaz, a jeżeli nie jest to możliwe – najpóźniej w ciągu 14 dni od dnia zgłoszenia żądania; 2) abonenta usługi przedpłaconej, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 284 ust. 2 - pierwszy wykaz w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10. dnia miesiąca kalendarzowego. <p>5. Dostawca usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza, na żądanie abonenta, w terminie 14 dni od dnia złożenia żądania, szczegółowy wykaz usług obejmujący:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) okresy rozliczeniowe poprzedzające nie więcej niż 12 miesięcy okres rozliczeniowy, w którym abonent złożył żądanie - w przypadku abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą; 2) okres nie dłuższy niż 12 miesięcy poprzedzających termin złożenia przez abonenta żądania - w przypadku abonenta usługi przedpłaconej, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 284 ust. 2. <p>Art. 337. Dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany, na żądanie abonenta, do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług z dodatkowym świadczeniem lub połączeń przychodzących z takich numerów; 2) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery poszczególnych rodzajów usług z dodatkowym świadczeniem lub połączeń przychodzących z takich numerów; 3) umożliwienia abonentowi określenia maksymalnej ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, i nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług z dodatkowym świadczeniem, których cena
--	--	--	----------------------------------	---

			<p>Lit. c) – decyzja o niewdrażaniu</p> <p>Lit. d) – art. 293 ust. 2</p> <p>Lit. e)- art. 377</p>	<p>przekracza cenę maksymalną określoną przez abonenta w żądaniu, lub połączeń przychodzących z takich numerów.</p> <p>Art. 293. (...) 2. Na żądanie konsumenta dostawca usług telekomunikacyjnych rozkłada na raty opłatę za realizację przyłącza telekomunikacyjnego w sposób uzgodniony z tym konsumentem, przy czym liczba rat w cyklu miesięcznym nie może przekroczyć 60.</p> <p>Art. 377. Art. 377. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych, wobec którego abonent opóźnia się z zapłatą za świadczoną usługę, powiadamia tego abonenta o zamiarze zawieszenia świadczenia tej usługi, jeżeli abonent nie zapłaci zaległych należności w terminie 14 dni od dnia doręczenia powiadomienia. 2. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, dostawca usług telekomunikacyjnych może zawiesić świadczenie usługi telekomunikacyjnej, co do której abonent opóźnia się z zapłatą. 3. W przypadku złożenia reklamacji dotyczącej wysokości należności z tytułu świadczenia usługi, zawieszenie świadczenia usługi nie może nastąpić wcześniej niż po upływie 21 dni od dnia wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego, o którym mowa w art. 374 ust. 2, pod warunkiem zapłaty bezspornych należności. 4. Dostawca usług telekomunikacyjnych, który zawiesił świadczenie usługi, o której mowa w ust. 2, niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od zapłaty zaległych należności z tytułu świadczenia usługi, wznawia jej świadczenie. 5. Jeżeli dostawca usług przewiduje opłatę za wznowienie świadczenia usługi, opłata ta odpowiada ponoszonym kosztom wznowienia świadczenia usługi. 6. Jeżeli w terminie 7 dni od dnia zawieszenia świadczenia usługi telekomunikacyjnej nie ustały przyczyny ich zawieszenia, dostawca usług telekomunikacyjnych powiadamia abonenta o zamiarze wypowiedzenia umowy z winy abonenta po upływie 7 dni od dnia doręczenia tego powiadomienia, w przypadku gdy abonent nie zapłaci zaległych należności.</p>
--	--	--	--	---

			<p>7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 i 6, doręcza się bezpłatnie na trwałym nośniku na wskazany przez abonenta do kontaktu adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres innego środka komunikacji elektronicznej, jeżeli dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.</p> <p>Art. 297. Dostawca usług telekomunikacyjnych zapewnia abonentom możliwość uzyskania połączenia głosowego z konsultantem dostawcy usług, w tym w celu uzyskania informacji dotyczących alternatywnych taryf, jeżeli takie są dostępne.</p> <p>Lit. f) – art. 297 Art. 311. 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej rozliczanych w oparciu o czas albo ilość wykorzystanych danych lub jednostek taryfikacyjnych zapewnia konsumentowi narzędzie umożliwiające monitorowanie oraz kontrolowanie wykorzystania tych usług, obejmujące dostęp do aktualnych informacji w tym zakresie.</p> <p>Lit. g) – art. 311 ust. 1 i 2 2. Dostawca, o którym mowa w ust. 1, powiadamia konsumenta o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zbliżającym się osiągnięciu limitu zużycia usługi w ramach wybranego przez niego pakietu taryfowego – przed osiągnięciem tego limitu; 2) całkowitym wykorzystaniu tego limitu – niezwłocznie po jego wykorzystaniu. <p>3. W przypadku usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery świadczonej w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej obowiązek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, realizowany jest nie później niż 48 godzin od momentu całkowitego wykorzystania tego limitu.</p> <p>Art. 344. 1. Świadczenie usługi fakultatywnego obciążania rachunku wymaga uzyskania uprzedniej zgody abonenta na uruchomienie tej usługi. Dostawca usług komunikacji elektronicznej utrwała i doręcza abonentowi, na trwałym nośniku, wyrażoną zgodę.</p> <p>2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może zostać udzielona przez wybór progu kwotowego dla usługi fakultatywnego obciążania rachunku dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego.</p> <p>Lit. h) – art. 344 ust. 1 i 2</p>
--	--	--	---

Część B	Usługi dodatkowe, o których mowa w art. 115	T	<p>Lit. a) – art. 392 ust. 1</p> <p>Lit. b) – art. 312 ust. 11</p>	<p>Art. 392. 1. Operator, w którego sieci świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia.</p> <p>Art. 312. (...) 11. W przypadku zakończenia obowiązywania umowy o świadczenie usługi komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu, w ramach której dostawca usługi zapewniał dostęp do poczty elektronicznej, której adres związany jest z nazwą handlową lub znakiem towarowym tego dostawcy usługi, abonent może żądać od dostawcy zapewnienia bezpłatnego dostępu do tej poczty przez okres 6 miesięcy od dnia rozwiązania zakończenia umowy.</p>
Część C	Wprowadzenie w życie przepisów o przenoszeniu numerów, o którym mowa w art. 106	T	Art. 319 ust. 1	<p>Art. 319. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi komunikacji głosowej, w której przydzielony jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przy zmianie dostawcy usługi komunikacji głosowej przeniesienia przydzielonego numeru do istniejącej sieci operatora na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obszarze geograficznym – w przypadku numerów geograficznych; 2) terenie całego kraju – w przypadku numerów niegeograficznych.
Załącznik VII	OBLICZANIE KOSZTU NETTO OBOWIĄZKU ŚWIADCZENIA USŁUGI POWSZECHNEJ, JEŚLI TAKI KOSZT WYSTĘPUJE, ORAZ USTANAWIANIE MECHANIZMÓW REKOMPENSATY LUB DZIELENIA KOSZTÓW ZGODNIE Z ART. 89 I 890			

Część A	Kalkulacja kosztu netto		Art. 364 i 365	<p>Art. 364. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, gdy jego realizacja jest nierentowna.</p> <p>2. Prezes UKE ustala dopłatę w wysokości kosztu netto realizacji obowiązku, do którego przedsiębiorca został wyznaczony. Koszt netto realizacji tego obowiązku dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku.</p> <p>3. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 355 ust. 7, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego ten przedsiębiorca został wyznaczony.</p> <p>4. Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, dla każdego obowiązku, do którego realizacji dany przedsiębiorca został wyznaczony, uwzględnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) koszty bezpośrednio związane z realizacją tego obowiązku; 2) przychody z realizacji tego obowiązku; 3) korzyści pośrednie związane z realizacją tego obowiązku. <p>5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, mając na celu konieczność ustalenia dla przedsiębiorcy wyznaczonego odpowiedniej wysokości dopłaty z uwzględnieniem zasad przejrzystości i niedyskryminacji oraz umożliwienie przez Prezesa UKE weryfikacji kosztu netto.</p> <p>6. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości prognozy przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym, obliczonym w sposób wskazany w ust. 7.</p> <p>7. Wysokość prognozy przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym stanowi czterotysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia.</p> <p>Art. 365. 1. Przedsiębiorca wyznaczony może złożyć wniosek o dopłatę w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, w którym, w ocenie tego przedsiębiorcy, wystąpił koszt netto. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku przedsiębiorcy wyznaczonego o dopłatę.</p> <p>2. Przedsiębiorca wyznaczony przedstawia Prezesowi UKE wyliczoną wysokość kosztu netto, a także rachunki lub inne dokumenty zawierające dane lub informacje służące za podstawę obliczenia tego kosztu. Do</p>
------------	-------------------------	--	-----------------------	--

				<p>przeprowadzenia analizy tej dokumentacji Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta.</p> <p>3. Prezes UKE, w terminie 120 dni od dnia złożenia wniosku, weryfikuje koszt netto i w zależności od wyników tej weryfikacji przyznaje, w drodze decyzji, ustaloną kwotę dopłaty bądź odmawia jej przyznania. Prezes UKE przyznaje ustaloną kwotę dopłaty, jeżeli stwierdzi, że zweryfikowany koszt netto stanowi nieuzasadnione obciążenie przedsiębiorcy wyznaczonego.</p>
Część B	Rekompensata kosztów netto obowiązku świadczenia usług powszechnych		Art. 366-368	<p>Art. 364. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, gdy jego realizacja jest nierentowna.</p> <p>2. Prezes UKE ustala dopłatę w wysokości kosztu netto realizacji obowiązku, do którego przedsiębiorca został wyznaczony. Koszt netto realizacji tego obowiązku dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku.</p> <p>3. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 355 ust. 7, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego ten przedsiębiorca został wyznaczony.</p> <p>4. Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, dla każdego obowiązku, do którego realizacji dany przedsiębiorca został wyznaczony, uwzględnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) koszty bezpośrednio związane z realizacją tego obowiązku; 2) przychody z realizacji tego obowiązku; 3) korzyści pośrednie związane z realizacją tego obowiązku. <p>5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1, mając na celu konieczność ustalenia dla przedsiębiorcy wyznaczonego odpowiedniej wysokości dopłaty z uwzględnieniem zasad przejrzystości i niedyskryminacji oraz umożliwienie przez Prezesa UKE weryfikacji kosztu netto.</p> <p>6. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym, obliczonym w sposób wskazany w ust. 7.</p> <p>7. Wysokość progu przychodu z działalności komunikacji elektronicznej w poprzednim roku kalendarzowym stanowi czterotysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia.</p>

			<p>Art. 365. 1. Przedsiębiorca wyznaczony może złożyć wniosek o dopłatę w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, w którym, w ocenie tego przedsiębiorcy, wystąpił koszt netto. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku przedsiębiorcy wyznaczonego o dopłatę.</p> <p>2. Przedsiębiorca wyznaczony przedstawia Prezesowi UKE wyliczoną wysokość kosztu netto, a także rachunki lub inne dokumenty zawierające dane lub informacje służące za podstawę obliczenia tego kosztu. Do przeprowadzenia analizy tej dokumentacji Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta.</p> <p>3. Prezes UKE, w terminie 120 dni od dnia złożenia wniosku, weryfikuje koszt netto i w zależności od wyników tej weryfikacji przyznaje, w drodze decyzji, ustaloną kwotę dopłaty bądź odmawia jej przyznania. Prezes UKE przyznaje ustaloną kwotę dopłaty, jeżeli stwierdzi, że zweryfikowany koszt netto stanowi nieuzasadnione obciążenie przedsiębiorcy wyznaczonego.</p> <p>Art. 366. 1. Przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, których przychód z działalności komunikacji elektronicznej w roku kalendarzowym, za który przysługuje dopłata, przekroczył próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, są obowiązani do udziału w pokryciu dopłaty.</p> <p>2. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 354, Prezes UKE, w terminie do dnia 30 czerwca, wszczyna postępowanie konsultacyjne dotyczące listy podmiotów świadczących, w poprzednim roku kalendarzowym, publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, sporządzonej na podstawie informacji od tych podmiotów, przekazanych na podstawie art. 358 ust. 3. Do konsultacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 i art. 33.</p> <p>Art. 367. 1. Prezes UKE, po ustaleniu należnej dopłaty, określa, w drodze decyzji, przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty, jednolity wskaźnik procentowego udziału tych przedsiębiorców w pokryciu dopłaty oraz sposób ustalenia kwoty udziału poszczególnych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty.</p> <p>2. Jednolity wskaźnik procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty stanowi iloraz kwoty dopłaty, która podlega pokryciu, do sumy kwot przychodów tych przedsiębiorców z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg,</p>
--	--	--	--

				<p>o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata.</p> <p>3. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none">1) w przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1–3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. -Kodeks postępowania administracyjnego nie zawiesza się postępowania;2) przepisy art. 30 § 5 i art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że Prezes UKE wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia przedstawiciela lub kuratora przez sąd. <p>4. Wysokość udziału danego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w pokryciu dopłaty stanowi iloczyn jednolitego wskaźnika procentowego, o którym mowa w ust. 2, oraz kwoty przychodów tego przedsiębiorcy z działalności komunikacji elektronicznej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej próg, o którym mowa w art. 364 ust. 6, obliczony dla roku kalendarzowego, za który przysługuje dopłata, i nie może być wyższa niż 1% tych przychodów.</p> <p>5. Prezes UKE, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna, wydaje z urzędu zaświadczenie dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o kwocie udziału w pokryciu dopłaty ustalonej zgodnie z decyzją. Do zaświadczenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.</p> <p>6. Kwota udziału w pokryciu dopłaty podlega administracyjnej egzekucji należności pieniężnych.</p> <p>7. Jeżeli kwota udziału w pokryciu dopłaty uzyskana została od przedsiębiorcy w drodze egzekucji, kwotę wydatków związanych z przekazaniem egzekwowanej należności przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do otrzymania dopłaty pokrywa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, przeciwko któremu toczyło się to postępowanie egzekucyjne.</p> <p>Art. 368. 1. Kwotę udziału w pokryciu dopłaty wpłaca się na wyodrębniony rachunek UKE wykorzystywany do transferów pieniężnych od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej obowiązanego do udziału w pokryciu dopłaty do przedsiębiorcy wyznaczonego uprawnionego do otrzymania tej dopłaty, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zaświadczenia o kwocie udziału w pokryciu dopłaty.</p>
--	--	--	--	--

				<p>2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przedsiębiorcy wyznaczonego uprawnionego do otrzymania dopłaty.</p> <p>3. W przypadku opóźnienia we wpłacie kwoty udziału w pokryciu dopłaty w stosunku do terminu wskazanego w ust. 1, przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie.</p> <p>4. Odsetki od środków finansowych zgromadzonych na rachunku UKE, o którym mowa w ust. 1, powiększają kwotę zgromadzonych na nim środków finansowych.</p> <p>5. Prezes UKE niezwłocznie po uzyskaniu kolejnych wpłat od przedsiębiorców na rachunek UKE przekazuje je jako dopłatę przedsiębiorcy wyznaczonemu uprawnionemu do jej otrzymania.</p> <p>6. Jeżeli ustalona kwota dopłaty przewyższa kwotę środków zgromadzonych na rachunku UKE, obowiązek dopłaty w kolejnym roku kalendarzowym powiększa się o zaległą kwotę.</p> <p>7. Prezes UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 367 ust. 1, stała się ostateczna, sporządza i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) koszt netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 350 ust. 1; 2) wyniki analizy i weryfikacji, o których mowa w art. 365 ust. 2 i 3, z uwzględnieniem korzyści pośrednich związanych z realizacją tego obowiązku; 3) udział przedsiębiorców komunikacji elektronicznej obowiązanych do pokrycia dopłaty; 4) wysokość dopłaty przekazanej przedsiębiorcy wyznaczonemu.
Załącznik VIII	WYMOGI DOTYCZĄCE INFORMACJI, KTÓRE NALEŻY PRZEKAZAĆ ZGODNIE Z ART. 102 (WYMOGI INFORMACYJNE DOTYCZĄCE UMÓW)			
Część A	Wymogi informacyjne dotyczące dostawców świadczących publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi transmisji używane do świadczenia usług łączności maszyna–maszyna	T	Art. 279 ust. 2	<p>Art. 279. (...)</p> <p>2. Informacje przedumowne określają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) główne cechy każdej usługi, w tym wszelkie minimalne poziomy jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu - konkretne gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług;

				<p>2) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi oraz inne powtarzalne lub oparte na zużyciu opłaty;</p> <p>3) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i sposób zakończenia obowiązywania umowy, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) minimalne wykorzystanie usługi lub okres obowiązywania umowy wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych, b) warunki zmiany dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie, c) zasady zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań – w przypadku usług przedpłaconych, d) odszkodowanie należne w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 298 ust. 1, wraz z informacją na temat odblokowania telekomunikacyjnego urządzenia końcowego zakupionego w ramach umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „promocyjnym urządzeniem końcowym”, lub warunki jego zwrotu w przypadku nieskorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 303, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu; <p>4) wysokość odszkodowania oraz zasady i termin jego wypłaty, w szczególności w przypadku, gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi lub jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zareagował odpowiednio na naruszenie bezpieczeństwa, zagrożenie lub lukę w systemie bezpieczeństwa;</p> <p>5) zakres działań podejmowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa sieci lub usług, zagrożeniami takiego naruszenia lub podatnością na wystąpienie naruszenia, które mogą mieć wpływ na usługi świadczone konsumentowi.</p>
Część B	Wymogi dotyczące informacji w przypadku dostawców usługi dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej	T	Art. 279 ust. 3-6	<p>Art. 279 (...)</p> <p>3. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej dostawca tych usług w ramach informacji przedumownych doręcza również informacje o:</p>

				<p>1) wszelkich oferowanych minimalnych poziomach jakości usługi, z uwzględnieniem parametrów istotnych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, metod ich pomiaru, treści i formy publikacji informacji oraz mechanizmów certyfikacji jakości, w tym o:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) opóźnieniach transmisji pakietów danych, zmienności tych opóźnień, utracie pakietów danych – w odniesieniu do usług dostępu do internetu, b) czasie realizacji połączenia, prawdopodobieństwie wystąpienia nieudanego wywołania połączenia lub opóźnieniu w wywołaniu połączenia – w odniesieniu do usługi komunikacji interpersonalnej, w której dostawca kontroluje co najmniej kilka elementów sieci lub ma służącą do tego celu umowę o gwarantowaniu poziomu usług z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej zapewniającym dostęp do sieci; <p>2) warunkach korzystania z udostępnionego przez dostawcę usług abonentowi na czas obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, zwanego dalej „wydanym urządzeniem końcowym”, w tym o związanych z tym opłatach;</p> <p>3) cenie usługi z uwzględnieniem informacji dotyczących:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) każdego z pakietów taryfowych przewidzianych umową w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> – rodzaju oferowanych usług, – liczby jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym, cen za jednostkę rozliczeniową usługi po wykorzystaniu tego pakietu oraz innych powtarzalnych opłat, b) możliwości przeniesienia niewykorzystanej w okresie rozliczeniowym liczby jednostek rozliczeniowych na kolejny okres rozliczeniowy, jeżeli opcja ta dostępna jest w umowie – w przypadku planu taryfowego obejmującego wstępnie ustaloną liczbę jednostek rozliczeniowych, c) środków zapewnienia przejrzystości rachunku i monitorowania poziomu wykorzystania usługi, d) numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie – ceny za połączenie,
--	--	--	--	--

				<p>e) ceny poszczególnych elementów umowy, o której mowa w art. 299, jeżeli usługi lub urządzenia oferowane na podstawie tej umowy są również oferowane oddzielnie,</p> <p>f) warunków i opłat dotyczących usług posprzedażnych, obsługi klienta i konserwacji,</p> <p>g) sposobów uzyskania informacji na temat obowiązujących cen i kosztów usług serwisowych;</p> <p>4) warunkach rezygnacji z oferty wiązanej lub jej elementów;</p> <p>5) danych osobowych, które są przekazywane przed rozpoczęciem świadczenia usługi i przetwarzane w związku z jej świadczeniem;</p> <p>6) udogodnieniach i usługach przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz sposobie uzyskania aktualnych informacji;</p> <p>7) sposobach inicjowania procedur pozasądowego rozwiązywania sporów, w</p> <p>4. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery dostawca usług komunikacji elektronicznej, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje o:</p> <p>1) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub ograniczeniach w dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych;</p> <p>2) prawie decydowania o umieszczaniu danych abonenta w spisie abonentów oraz rodzaju danych umieszczonych w spisie.</p> <p>5. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu dostawca tej usługi, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012.</p> <p>6. Informacje przedumowne w zakresie, w jakim nie zostało to uwzględnione w ust. 2–5, zawierają pozostałe informacje wynikające z:</p> <p>1) art. 8 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta – w przypadku umów innych niż umowy zawierane poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość;</p> <p>2) art. 12 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta – w przypadku umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość.</p>
--	--	--	--	---

Załącznik IX	INFORMACJE PODLEGAJĄCE PUBLIKACJI ZGODNIE Z ART. 103 (PRZEJRZYSTOŚĆ I PUBLIKOWANIE INFORMACJI)	T	Art. 294	<p>Art. 294. Dostawca usług komunikacji elektronicznej świadczący usługę dostępu do internetu lub usługę komunikacji interpersonalnej publikuje na swojej stronie internetowej w sposób jasny, zrozumiały oraz umożliwiający odczyt maszynowy, w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, aktualne informacje dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) swoich danych kontaktowych, w tym adres poczty elektronicznej, numery telefonów oraz adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, jeśli dostawca korzysta z innego środka komunikacji elektronicznej; 2) oferowanych usług dostępu do internetu i usług komunikacji interpersonalnej; 3) głównych cech każdej usługi, w tym minimalnych poziomów jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu, gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług, a także ograniczeń w dostępie lub korzystaniu z promocyjnego urządzenia końcowego lub wydanego urządzenia końcowego; 4) ceny usługi, w tym ceny za jej aktywację, opłaty abonamentowej i ceny za jednostkę rozliczeniową usługi, w tym informacji o pakietach taryfowych obejmujących: <ol style="list-style-type: none"> a) rodzaj oferowanych usług, b) liczbę jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym oraz cenę za jednostkę rozliczeniową usługi po ich wykorzystaniu, c) cenę w przypadku numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie – cenę za połączenie, d) opłaty związane z korzystaniem z wydanego urządzenia końcowego; 5) zakresu usług posprzedażnych, obsługi klienta i konserwacji oraz dane kontaktowe świadczących je podmiotów; 6) standardowych warunków umowy, w tym: <ol style="list-style-type: none"> a) okresu obowiązywania umowy, b) odszkodowania należnego w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 298 ust. 1, c) warunków rezygnacji z oferty wiązanej lub jej elementów,
--------------	--	---	----------	--

				<p>d) procedur i opłat związanych z przeniesieniem numerów lub innych danych identyfikacyjnych;</p> <p>7) możliwości kierowania połączeń do numerów alarmowych, w tym o:</p> <p>a) dostępie do służb ratunkowych oraz na temat lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego – w przypadku świadczenia usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery lub wszelkich ograniczeniach lokalizacji,</p> <p>b) stopniu, w jakim zapewniony jest dostęp do służb ratunkowych – w przypadku świadczenia usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów;</p> <p>8) udogodnień i usług przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami;</p> <p>9) sposobów rozstrzygania sporów.</p>
Załącznik X	PARAMETRY JAKOŚCI USŁUG	T	Art. 310 ust. 4	<p>Art. 310 (...)</p> <p>4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, wskaźniki dotyczące jakości poszczególnych usług, metody pomiaru jakości usług oraz zakres informacji, o których mowa w ust. 1, oraz formę i sposób publikowania tych informacji, kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do jasnych i zrozumiałych informacji o jakości usług</p>
Załącznik XI	INTEROPERACYJNOŚĆ SAMOCHODOWYCH ODBIORNIKÓW RADIOWYCH I KONSUMENCKIEGO SPRZĘTU TELEWIZJI CYFROWEJ, O KTÓREJ MOWA W ART. 113	T	Art. 401 ust. 5-7	<p>Art. 401</p> <p>5. Samochodowe odbiorniki radiofoniczne umożliwiają odbiór i odtwarzanie co najmniej usług radiofonii cyfrowej świadczonych za pośrednictwem naziemnych cyfrowych transmisji radiofonicznych.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników sygnału telewizyjnego, mając na uwadze zapewnienie interoperacyjności usług oraz ułatwienie dostępu do cyfrowych transmisji telewizyjnych osobom z niepełnosprawnościami.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników radiofonii cyfrowej, w tym samochodowych odbiorników radiofonicznych, mając na uwadze efektywne wykorzystanie częstotliwości oraz zapewnienie interoperacyjności usług.</p>

Załącznik XII				
Część A		N		
Część B		N		
Załącznik XIII	TABELA KORELACJI	N		

1) w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy.

2) tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę.

3) w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

TABELA ZGODNOŚCI 12.10.2022 r.

<p>TYTUŁ USTAWY</p>	<p>1) Projekt ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej; 2) Projekt ustawy wprowadzającej ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej</p>
<p>TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾</p>	<p>1) Wdrożenie dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) 2) Wdrożenie dyrektywy 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 249 z 17.09.2002); 3) Wdrożenie dyrektywy 2002/58/WE z dnia 12 lipca 2002 r. w sprawie przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 201 z 31.07.2002); 4) Wdrożenie dyrektywy 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/UE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62); 5) Wdrożenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79); 6) Wdrożenie dyrektywy 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniająca dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/W; 7) Wdrożenie rozporządzeń UE dotyczących wymagań w zakresie ekoprojektów; 8) Wdrożenie rozporządzeń UE dotyczących etykietowania energetycznego; 9) Wdrożenie decyzji Komisji Europejskiej 2000/299/WE z 6.4.2000 r. ustanawiającej wstępną klasyfikację urządzeń radiowych i końcowych urządzeń</p>

telekomunikacyjnych oraz związanych z nimi znaków identyfikacyjnych (Dz.Urz. WE L Nr 97, s. 13);

- 10) Wdrożenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (Dz. U. UE L 170 z 12.5.2021, str. 69-148);
- 11) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich);
- 12) Wdrożenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE 2012, L 172/10, ze zm.);
- 13) Wdrożenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczącego opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 (Dz. Urz. UE 2015, L 310/1, ze zm.);
- 14) Wdrożenie rozporządzenia Komisji (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2);
- 15) Wdrożenie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie (Dz. Urz. UE L Nr 287, s. 1);
- 16) Wdrożenie decyzji delegowanej Komisji Europejskiej z dnia 15 września 2015 r. uzupełniającej decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1104/2011/UE w odniesieniu do wspólnych minimalnych norm, których muszą przestrzegać organy odpowiedzialne za PRS (LIMITED)

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾				
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniec zność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów ustawy (*)
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym)		
Art. 12 ust. 1	<p>1. Państwa Członkowskie zapewniają, żeby w przypadku świadczenia usługi społeczeństwa informacyjnego polegającej na transmisji w sieci telekomunikacyjnej informacji przekazanych przez usługobiorcę lub na zapewnianiu dostępu do sieci telekomunikacyjnej usługodawca nie był odpowiedzialny za przekazywane informacje, jeżeli:</p> <p>a) nie jest inicjatorem przekazu;</p> <p>b) nie wybiera odbiorcy przekazu; oraz</p> <p>c) nie wybiera oraz nie modyfikuje informacji zawartych w przekazie.</p>	T	Art. 383	<p>Art. 383. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej oraz podmiot umożliwiający korzystanie z dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej, nie odpowiadają za treść komunikatów elektronicznych, jeżeli:</p> <p>1) nie są inicjatorami przekazu tych komunikatów elektronicznych,</p> <p>2) nie wybierają odbiorcy tych komunikatów elektronicznych oraz</p> <p>3) nie wybierają oraz nie przekształcają treści komunikatów elektronicznych.</p> <p>2. Przepis art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną stosuje się odpowiednio.</p>
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej		

Art. 1	Definicje. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:			
Pkt 1	„sieć łączności elektronicznej” oznacza systemy przekazu i, w stosownych przypadkach, urządzenia przełączające lub routingowe oraz inne urządzenia pozwalające na przekazywanie sygnałów za pomocą kabla, drogą radiową, optyczną lub innymi środkami elektromagnetycznymi, w tym sieci satelitarne, stałe (komutacja łączy i pakietów, w tym Internet) oraz ruchome sieci naziemne, a także okablowanie elektryczne w zakresie, w jakim są wykorzystywane do celów przesyłania sygnałów, sieci wykorzystywane do nadawania programów radiowych i telewizyjnych oraz sieci telewizji kablowej, bez względu na rodzaj przesyłanych informacji;	T Zbli- żo na do EKŁE art. 2 pkt 1	Art. 2 pkt 58	58) sieć telekomunikacyjna – systemy transmisyjne, a także urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają przekazywanie sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, niezależnie od rodzaju przekazywanej informacji
Pkt 2	„publiczna sieć łączności” oznacza sieć łączności elektronicznej wykorzystywaną w całości lub głównie do świadczenia publicznych usług łączności elektronicznej;	T	Art. 2 pkt 42	42) publiczna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną wykorzystywaną głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
Pkt 3	„usługi łączności elektronicznej” oznaczają usługi normalnie świadczone za wynagrodzeniem, które obejmują w całości lub głównie przesyłanie sygnałów za pomocą sieci łączności elektronicznej, w tym usługi telekomunikacyjne i usługi transmisji w sieciach używanych do nadawania, ale z wyłączeniem usług polegających na zapewnianiu lub wykonywaniu kontroli redaktorskiej nad treścią przekazywaną za	T - rozbie- żność z EKŁE		

	pomocą sieci i usług łączności elektronicznej; nie obejmuje to usług społeczeństwa informacyjnego, określonych w art. 1 dyrektywy 98/34/WE, które nie polegają w całości lub głównie na przesyłaniu sygnałów w sieciach łączności elektronicznej;			
Pkt 4	„publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej” oznaczają usługi łączności elektronicznej dostępne ogółowi społeczeństwa;	T	Art. 2 pkt 46	46) publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna – usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników;
Pkt 5	„prawa wyłączne” oznaczają prawa przyznane przez Państwo Członkowskie jednemu przedsiębiorstwu poprzez jakikolwiek instrument prawny, regulacyjny lub administracyjny, zastrzegając dla niego prawo do świadczenia usług łączności elektronicznej lub podjęcia działalności w zakresie łączności elektronicznej w obrębie określonego obszaru geograficznego;	N		
Pkt 6	„prawa specjalne” oznaczają prawa przyznane przez Państwo Członkowskie ograniczonej liczbie przedsiębiorstw poprzez jakikolwiek instrument prawny, regulacyjny lub administracyjny, który w obrębie określonego obszaru geograficznego:	N		
a)	wyznacza lub ogranicza do dwu lub więcej liczbę przedsiębiorstw, które uzyskały zezwolenie na świadczenie usług łączności elektronicznej lub podejmowanie działalności w zakresie łączności elektronicznej, inaczej niż	N		

	zgodnie z obiektywnymi, proporcjonalnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, lub			
b)	przyznaje przedsiębiorstwom, inaczej niż zgodnie z takimi kryteriami, korzyści prawne lub regulacyjne, które istotnie wpływają na zdolność jakiegokolwiek innego przedsiębiorstwa do świadczenia tych samych usług łączności elektronicznej lub podjęcia tej samej działalności z zakresu łączności elektronicznej w obrębie tego samego obszaru geograficznego na zasadniczo równoważnych warunkach;	N		
Pkt 7	„sieć naziemno-satelitarna” oznacza konfigurację dwu lub więcej stacji naziemnych współpracujących ze sobą za pomocą satelity;	N		
Pkt 8	„sieć telewizji kablowej” oznacza każdą opartą głównie na okablowaniu infrastrukturę, utworzoną zasadniczo do celów dostarczania lub rozpowszechniania audycji radiowych lub telewizyjnych dla publiczności.	Poza zakresem Pke		
Art. 2	Prawa wyłączne i specjalne w odniesieniu do sieci łączności elektronicznej i usług łączności elektronicznej.			
Art. 2 ust. 1	1. Państwa Członkowskie nie przyznają oraz nie utrzymują w mocy praw wyłącznych lub specjalnych w odniesieniu do tworzenia i/lub zapewnienia sieci łączności elektronicznej, lub w odniesieniu do świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej.	N	Norma adresowana do p.czl	

Art. 2 ust. 2	2. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, aby każde przedsiębiorstwo było uprawnione do świadczenia usług łączności elektronicznej lub do utworzenia, rozszerzenia lub zapewnienia sieci łączności elektronicznej.	N	Art 5 ust. 1 i 2	Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”. 2. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi” albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.
Art 2 ust. 3	3. Państwa Członkowskie zapewniają, aby nie były nałożone lub utrzymane żadne ograniczenia w zakresie świadczenia usług łączności elektronicznej za pomocą sieci łączności elektronicznej, utworzonych przez dostawców usług łączności elektronicznej, za pomocą infrastruktur zapewnianych przez strony trzecie, lub przy współużytkowaniu sieci, innych urządzeń lub terenu bez uszczerbku dla przepisów dyrektyw 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE.	N	Norma adresowana do p.czl	
Art. 2 ust. 4	4. Państwa Członkowskie zapewniają, aby ogólne zezwolenie udzielone przedsiębiorstwu na świadczenie usług łączności elektronicznej lub utworzenie i/lub zapewnienie sieci łączności elektronicznej, jak również aby warunki związane z tym zezwoleniem opierały	T	Art. 5 ust. 1 i 2	Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”. 2. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich

	się na obiektywnych, niedyskryminacyjnych, proporcjonalnych i przejrzystych kryteriach.			Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi” albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.
Art. 2 ust. 5	5. W odniesieniu do każdej decyzji podjętej na podstawach określonych w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2002/20/WE uniemożliwiającej przedsiębiorstwu świadczenie usług lub zapewnienie sieci łączności elektronicznej podaje się przyczyny. Każda z poszkodowanych stron powinna mieć możliwość zakwestionowania takiej decyzji przed organem niezależnym od stron oraz w ostateczności przed sądem lub trybunałem.	N – dyrektywa uchyłona		
Art. 3	Przedsiębiorstwa publiczne zintegrowane wertykalnie. W uzupełnieniu do wymagań określonych w art. 2 ust. 2 i bez uszczerbku dla art. 14 dyrektywy 2002/21/WE Państwa Członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa publiczne zintegrowane wertykalnie zapewniające sieci łączności elektronicznej oraz posiadające pozycję dominującą nie dyskryminowały na korzyść własnej działalności.	N	Art. 406	Art. 406. Organy administracji publicznej pełniące kontrolę nad przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej lub posiadające pakiet kontrolny przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zapewniają strukturalny rozdział funkcji związanych z prowadzeniem polityki regulacyjnej od funkcji związanych z wykonywaniem przez nie zadań i uprawnień właścicielskich wobec tego przedsiębiorcy.
Art. 4	Prawo do wykorzystywania częstotliwości. Bez uszczerbku dla szczególnych kryteriów i procedur przyjętych przez Państwa	T	Art. 104	Art. 104. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zajętych zasobach częstotliwości oraz aktualizuje ją nie

	<p>Członkowskie w odniesieniu do przyznawania praw do wykorzystywania częstotliwości radiowych dostawcom usług w dziedzinie nadawania programów radiowych lub telewizyjnych, mając na celu realizowanie celów o interesie ogólnym zgodnie z prawem wspólnotowym:</p> <p>1) Państwa Członkowskie nie przyznają praw wyłącznych lub specjalnych do wykorzystywania częstotliwości w odniesieniu do świadczenia usług łączności elektronicznej;</p> <p>2) przydzielanie częstotliwości w odniesieniu do usług łączności elektronicznej opiera się na obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminacyjnych oraz proporcjonalnych kryteriach.</p>			<p>rzadziej niż raz w miesiącu. Prezes UKE może także ogłosić informację o dostępnym zasobie częstotliwości.</p> <p>2. W przypadku wpłynięcia wniosku o rezerwację częstotliwości z dostępnego zasobu częstotliwości Prezes UKE udostępnia niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku. Udostępniając informację o wpłynięciu wniosku Prezes UKE wyznacza zainteresowanym podmiotom termin 14 dni na złożenie wniosku o rezerwację częstotliwości. Jeżeli w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE zostanie złożony wniosek o rezerwację częstotliwości, którego uwzględnienie spowoduje przekroczenie dostępnego zasobu częstotliwości, wówczas zachodzi brak dostatecznego zasobu częstotliwości.</p> <p>3. W przypadku braku dostatecznego zasobu częstotliwości podmiot, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości, jest wyłaniany w drodze postępowania selekcyjnego:</p> <p>1) konkursu – w przypadku rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych;</p> <p>2) przetargu albo aukcji – w pozostałych przypadkach.</p>
Art. 5	Usługi informacyjne. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszelkie prawa wyłączne i/lub specjalne w odniesieniu do tworzenia i świadczenia usług informacyjnych na ich terytorium, włącznie z publikacją książek telefonicznych, jak i usługami informacji telefonicznej, zostały uchylone.	N		
Art. 6	Obowiązki świadczenia usługi powszechnej.			
Art. 6 ust. 1	1. Każdy program narodowy na podstawie dyrektywy 2002/22/WE, mający na celu	N-dyrekt		

	podzielenie kosztu netto wynikającego z obowiązków świadczenia usługi powszechnej opiera się na obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriach oraz jest zgodny z zasadą proporcjonalności i najmniejszego zakłócenia rynku. W szczególności, gdy obowiązki świadczenia usługi powszechnej są nałożone w całości lub częściowo na przedsiębiorstwo państwowe świadczące usługi łączności elektronicznej, uwzględnia się to przy obliczaniu każdego udziału w kosztach netto wynikających z obowiązków świadczenia usługi powszechnej.	ywa uchylo na		
Art. 6 ust. 2	2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o każdym programie określonym w ust. 1.	N- dyrekt ywa uchylo na		
Art. 7	Satelity.			
Art. 7 ust. 1	1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszelkie regulacyjne zakazy lub ograniczenia w ofercie pojemności segmentu kosmicznego w odniesieniu do mającego zezwolenie operatora sieci naziemno-satelitarnej zostały usunięte oraz upoważniają na swoim terytorium każdego dostawcę segmentu do sprawdzenia, czy sieć naziemno-satelitarna używana w połączeniu z segmentem danego dostawcy jest zgodna z opublikowanymi warunkami dostępu do pojemności segmentu takiej osoby.	N		Brak ograniczeń

Art. 7 ust. 2	2. Państwa Członkowskie będące stroną konwencji międzynarodowych ustanawiających międzynarodowe organizacje satelitarne, w przypadku gdy takie konwencje nie są zgodne z regułami konkurencji Traktatu WE, podejmują wszelkie właściwe kroki zmierzające do wyeliminowania tych niezgodności.	N		Brak niezgodności
Art. 8	Sieci telewizji kablowej.			
Art. 8 ust. 1	1. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, aby żadne przedsiębiorstwo zapewniające publiczne sieci łączności elektronicznej nie obsługiwało swojej sieci telewizji kablowej przy wykorzystaniu tej samej osoby prawnej, jaką wykorzystuje przy obsługiwaniu innej publicznej sieci łączności elektronicznej, w przypadku gdy takie przedsiębiorstwo: <ul style="list-style-type: none"> a) jest kontrolowane przez to Państwo Członkowskie lub korzysta z praw specjalnych; oraz b) dominuje na znacznej części wspólnego rynku w zakresie zapewniania publicznej sieci łączności elektronicznej oraz świadczenia publicznie dostępnych usług telefonicznych; oraz c) obsługuje sieć telewizji kablowej utworzoną na mocy prawa specjalnego lub wyłącznego na tym samym obszarze geograficznym. 	N		

Art. 8 ust. 2	2. Pojęcie „publicznie dostępne usługi telefoniczne” uznane jest za równoznaczne z pojęciem „publiczne usługi telefonii głosowej” określonym w art. 1 dyrektywy 1999/64/WE.	N		
Art. 8 ust. 3	3. Państwa Członkowskie, które uznają, iż istnieje dostateczna konkurencja w zapewnianiu infrastruktury i usług pętli lokalnej na ich terenie, powiadamiają Komisję odpowiednio. Informacje takie obejmują szczegółowy opis struktury rynku. Przekazane informacje są udostępniane każdej zainteresowanej stronie na wniosek, uwzględniając uzasadniony interes przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej.	N		
Art. 8 ust. 4	4. Komisja decyduje w odpowiednim czasie, po wysłuchaniu uwag tych stron, czy obowiązek prawnej odrębności może zostać zniesiony w zainteresowanym Państwie Członkowskim.			
Art. 8 ust. 5	5. Komisja dokona oceny stosowania niniejszego artykułu nie później niż dnia 31 grudnia 2004 r.	N		
Art. 9	Państwa Członkowskie nie później niż do dnia 24 lipca 2003 r. przekazują Komisji takie informacje, które pozwolą Komisji na	N		

	potwierdzenie, że przepisy niniejszej dyrektywy zostały wykonane.			
Art. 10	Utrata mocy. Dyrektywa 90/388/WE, zmieniona dyrektywą wymienioną w części A załącznika I, traci moc z dniem 25 lipca 2003 r., bez uszczerbku dla obowiązków Państw Członkowskich w odniesieniu do terminów transpozycji ustanowionych w części B załącznika I. Odniesienia do dyrektyw, które utraciły moc, są traktowane jako odniesienia do niniejszej dyrektywy i odczytywane zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.	N		
Art. 11	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich</i> .	N		
Art. 12	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.	N		
Załącznik I.	Wykaz dyrektyw, które tracą moc oraz daty transpozycji.	N		
Załącznik II.	Tabela korelacji.	N		

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		DYREKTYWA 2002/58/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej)		
Art. 1	Zakres i cel			
Art. 1 ust. 1	1. Niniejsza dyrektywa przewiduje harmonizację przepisów krajowych wymaganych do zapewnienia równoważnego poziomu ochrony podstawowych praw i wolności, w szczególności prawa do prywatności i poufności, w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w sektorze łączności elektronicznej oraz w celu zapewnienia swobodnego przepływu we Wspólnocie tego typu danych oraz urządzeń i usług łączności elektronicznej.	N	Art. 1 pkt 13	Art. 1. Ustawa określa: (...) 13) warunki przetwarzania danych, w tym danych osobowych, w ramach świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej oraz ochrony tajemnicy komunikacji elektronicznej;
Art. 1 ust. 2	2. Przepisy niniejszej dyrektywy dookreślają i uzupełniają dyrektywę 95/46/WE zgodnie z celami przedstawionymi w ust. 1. Ponadto zapewniają ochronę uzasadnionych interesów abonentów będących osobami prawnymi.	N		
Art. 1 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do działalności, która wykracza poza zakres Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, takiej jak działalność określona w tytułach V i VI Traktatu o Unii Europejskiej, ani, w żadnym wypadku do działalności dotyczącej bezpieczeństwa publicznego, obronności, bezpieczeństwa państwa (włączając dobrobyt gospodarczy państwa, gdy działalność odnosi się do spraw bezpieczeństwa	N		

	państwa) i działalności państwa w dziedzinie prawa karnego.			
Art. 2	Definicje Z zastrzeżeniem innych przepisów, stosuje się definicje z dyrektywy 95/46/WE i dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa)(1). Stosuje się również następujące definicje:	N		
Art. 2 li. a	a) „użytkownik” oznacza każdą osobę fizyczną korzystającą z publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, do celów prywatnych lub handlowych, niekoniecznie na podstawie abonamentu za te usługi;	T	Art. 2 pkt 85	85) użytkownik – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi
Art. 2 lit. b	b) „dane o ruchu” oznaczają wszelkie dane przetwarzane do celów przekazywania komunikatu w sieci łączności elektronicznej lub naliczania opłat za te usługi;	T	Art. 381 ust. 1 pkt 3	Art. 381. 1. Tajemnica komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, zwana dalej „tajemnicą komunikacji elektronicznej”, obejmuje: (...) 3) dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane do celów przekazywania komunikatów elektronicznych w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi komunikacji elektronicznej i mogą obejmować dane lokalizacyjne, które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej lub w ramach usług komunikacji elektronicznej wskazujące położenie geograficzne telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika usług komunikacji elektronicznej;

<p>Art. 2 lit. c</p>	<p>c) „dane dotyczące lokalizacji” oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci łączności elektronicznej lub w ramach usług łączności elektronicznej, wskazujące położenie geograficzne urządzenia końcowego użytkownika publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 381 ust. 1 pkt 3 i 4</p>	<p>Art. 381. 1. Tajemnica komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, zwana dalej „tajemnicą komunikacji elektronicznej”, obejmuje:</p> <p>(...)</p> <p>3) dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane do celów przekazywania komunikatów elektronicznych w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi komunikacji elektronicznej i mogą obejmować dane lokalizacyjne, które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej lub w ramach usług komunikacji elektronicznej wskazujące położenie geograficzne telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika usług komunikacji elektronicznej;</p> <p>4) dane o lokalizacji, które oznaczają dane lokalizacyjne wykraczające poza dane niezbędne do transmisji komunikatu elektronicznego lub wystawienia rachunku;</p>
<p>Art. 2 lit. d</p>	<p>d) „komunikat” oznacza każdą informację wymienianą lub przekazaną między określoną liczbą stron za pośrednictwem usług publicznie dostępnej łączności elektronicznej. Nie obejmuje on informacji przekazanej jako część publicznych usług nadawczych przez sieć łączności elektronicznej, z wyjątkiem zakresu, w jakim informacja może się odnosić do możliwego do zidentyfikowania abonenta lub użytkownika otrzymującego informację;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 2 pkt 19</p>	<p>19) komunikat elektroniczny – każdą informację wymienianą lub przekazywaną między określonymi użytkownikami za pośrednictwem publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej; nie obejmuje on informacji przekazanej jako część transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych transmitowanych poprzez sieć telekomunikacyjną, z wyjątkiem informacji odnoszącej się do możliwego do zidentyfikowania użytkownika otrzymującego informację;</p>

Art. 2 lit. f	f) „zgoda” użytkownika lub abonenta odpowiada zgodzie podmiotu danych określonej w dyrektywie 95/46/WE;	N	Art. 395	Art. 395. Do uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie danych osobowych.
Art. 2 lit. g	g) usługi tworzące wartość dodaną oznaczają wszelkie usługi, które wymagają przetwarzania danych o ruchu lub danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu wykraczające poza dane niezbędne do transmisji komunikatu lub naliczenia za nią opłaty;	T	Art. 2 pkt 79	79) usługa o wartości wzbogacanej – każdą usługę wymagającą przetworzenia danych o lokalizacji;
Art. 2 lit h	h) „poczta elektroniczna” oznacza wiadomość tekstową, głosową, dźwiękową lub obrazkową wysłaną za pośrednictwem publicznej sieci łączności, która może być przechowywana w sieci lub terminalu odbiorcy do chwili jej odebrania przez odbiorcę ;	N		
Art. 2 lit. i	i) „naruszenie danych osobowych” oznacza naruszenie bezpieczeństwa prowadzące do przypadkowego lub bezprawnego zniszczenia, utraty, zmiany, nieuprawnionego ujawnienia lub dostępu do danych osobowych przekazywanych, przechowywanych lub w inny sposób przetwarzanych w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej we Wspólnocie.	T	Art. 397 ust. 2	Art. 397. (...) 2. Przez naruszenie danych osobowych rozumie się przypadkowe lub bezprawne zniszczenie, utratę, zmianę, nieuprawnione ujawnienie lub dostęp do danych osobowych przetwarzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w związku ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych.
Art. 3	Usługi Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych w związku z dostarczaniem publicznie dostępnych usług	N		Rozdział 5 Tajemnica komunikacji elektronicznej oraz dane użytkowników końcowych

	<p>łączności elektronicznej w publicznych sieciach łączności we Wspólnocie, włącznie z publicznymi sieciami łączności służącymi do zbierania danych i obsługi urządzeń identyfikacyjnych</p>			<p>Art. 381. 1. Tajemnica komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, zwana dalej „tajemnicą komunikacji elektronicznej”, obejmuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane dotyczące użytkownika; 2) komunikat elektroniczny; 3) dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane do celów przekazywania komunikatów elektronicznych w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi komunikacji elektronicznej i mogą obejmować dane lokalizacyjne, które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej lub w ramach usług komunikacji elektronicznej wskazujące położenie geograficzne telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika usług komunikacji elektronicznej; 4) dane o lokalizacji, które oznaczają dane lokalizacyjne wykraczające poza dane niezbędne do transmisji komunikatu elektronicznego lub wystawienia rachunku; 5) dane o próbach uzyskania połączenia między zakończeniami sieci, w tym dane o nieudanych próbach połączeń, oznaczających połączenia między telekomunikacyjnymi urządzeniami końcowymi lub zakończeniami sieci, które zostały zestawione i nie zostały odebrane przez użytkownika końcowego lub nastąpiło przerwanie zestawianych połączeń. <p>[z art. 276 wynika, iż te pojęcia odnoszą się do publicznie dostępnych usług]</p>
Art. 4	Bezpieczeństwo przetwarzania			
Art. 4 ust. 1	1. Dostawca publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej musi podjąć właściwe środki techniczne i organizacyjne w celu	T	Nowelizacja UKSC	<p>Art. 20a. 2. <i>Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>przeprowadza systematyczne szacowanie ryzyka wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia;</i>

	zapewnienia bezpieczeństwa oferowanych przez siebie usług, jeśli to konieczne, wraz z dostawcą publicznej sieci komunikacyjnej w odniesieniu do bezpieczeństwa sieci. Uwzględniając najnowocześniejsze osiągnięcia techniczne oraz koszty ich wprowadzenia, środki te zapewniają poziom bezpieczeństwa odpowiedni do stopnia ryzyka.		(UD68) Art. 20a ust. 2	<p>2) podejmuje środki techniczne i organizacyjne zapewniające poufność, integralność, dostępność i autentyczność przetwarzanych danych, a także poziom bezpieczeństwa adekwatny do poziomu zidentyfikowanego ryzyka, minimalizujące w szczególności wpływ, jaki na sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej lub podmioty korzystające z tych sieci lub usług może mieć wystąpienie sytuacji szczególnego zagrożenia, dotyczące następujących obszarów:</p> <p>a) zapewnienia bezpieczeństwa infrastruktury telekomunikacyjnej,</p> <p>b) postępowania w przypadku wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia,</p> <p>c) odtwarzania dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub przywracania świadczenia usług komunikacji elektronicznej,</p> <p>d) monitorowania, kontroli i testowania sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej</p> <p>– przy uwzględnieniu aktualnego stanu wiedzy technicznej oraz kosztów wprowadzenia tych środków;</p> <p>3) dokumentuje czynności, o których mowa w pkt 1 i 2.</p>
Art. 4 ust. 1a	1a. Bez uszczerbku dla dyrektywy 95/46/WE środki, o których mowa w ust. 1, muszą co najmniej: — zapewniać, aby do danych osobowych mógł mieć dostęp wyłącznie uprawniony personel w dozwolonych prawem celach, — chronić przechowywane lub przekazywane dane osobowe przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą lub zmianą oraz nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem, oraz	T	Art. 396, art. 398, art. 399	<p>Art. 396. Dostawca usług komunikacji elektronicznej obowiązany jest wdrożyć odpowiednie techniczne i organizacyjne środki ochrony zapewniające bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych. Niezależnie od wymogów wskazanych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 środki ochrony zapewniają co najmniej:</p> <p>1) aby dostęp do danych osobowych miała osoba posiadająca upoważnienie wydane przez administratora danych;</p> <p>2) ochronę przechowywanych lub przekazywanych danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą lub zmianą oraz nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem;</p> <p>3) wdrożenie polityki bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych.</p>

	— zapewnić wdrożenie polityki bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych. Właściwe organy krajowe muszą być w stanie kontrolować środki przyjęte przez dostawcę publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej oraz wydawanie zaleceń dotyczących najlepszych praktyk dotyczących poziomu bezpieczeństwa, do jakiego środki te powinny prowadzić.			<p>Art. 398. Do sprawowanej przez Prezesa UODO kontroli wykonywania przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej obowiązków, o których mowa w art. 396, art. 397 oraz art. 400, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).</p> <p>Art. 399. Prezes UODO, kierując wystąpienie, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, do dostawcy usług komunikacji elektronicznej, uwzględnia wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące realizacji obowiązku powiadomienia abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o naruszeniu jego danych osobowych i wskazuje okoliczności, formę i sposób takiego powiadomienia. Prezes UODO może udostępniać wystąpienia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, o ile nie będą one zawierać informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.</p>
Art. 4 ust. 2	2. W przypadku szczególnego ryzyka naruszenia bezpieczeństwa sieci, dostawca publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej musi poinformować abonentów o zaistniałym ryzyku i, w przypadku gdy ryzyko wykracza poza zakres środków zaradczych, które może podjąć dostawca usług, włącznie z wynikającymi z nich ewentualnymi kosztami.	T	Nowelizacja UKSC (UD68) Art. 20f ust. 2	<i>Art. 20f. (...) 2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, w przypadku szczególnego i znacznego zagrożenia wystąpienia incydentu telekomunikacyjnego, informuje o nim swoich użytkowników, na których takie zagrożenie może mieć wpływ, w tym o możliwych środkach, które użytkownicy ci mogą podjąć, oraz związanych z tym kosztach.</i>
Art. 4 ust. 3	3. W przypadku naruszenia danych osobowych, dostawca publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej bez zbędnej zwłoki powiadamia o tym przypadku naruszenia danych osobowych właściwy organ krajowy.	T	Art. 397	Art. 397. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiadamia Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej “Prezesem UODO”, o naruszeniu danych osobowych w terminie i na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności

<p>W przypadku gdy naruszenie danych osobowych może wyrzucić niekorzystny wpływ na dane osobowe lub prywatność abonenta lub osoby fizycznej, dostawca bez zbędnej zwłoki powiadamia również o takim naruszeniu abonenta lub osobę fizyczną. Powiadomienie danego abonenta lub osoby fizycznej o naruszeniu danych osobowych nie jest wymagane, jeżeli dostawca wykazał zgodnie z wymogami właściwego organu, że wdrożył odpowiednie technologiczne środki ochrony oraz że środki te zostały zastosowane do danych, których dotyczyło naruszenie bezpieczeństwa.</p> <p>Tego rodzaju technologiczne środki ochrony muszą sprawiać, że dane stają się nieczytelne dla każdego, kto nie jest uprawniony do dostępu do nich.</p> <p>Bez uszczerbku dla obowiązku powiadomienia przez dostawcę danych abonentów lub osób fizycznych, jeżeli dostawca nie powiadomił jeszcze abonenta lub osoby fizycznej o</p>		<p>elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2), zwanym dalej „rozporządzeniem 611/2013”.</p> <p>2. Przez naruszenie danych osobowych rozumie się przypadkowe lub bezprawne zniszczenie, utratę, zmianę, nieuprawnione ujawnienie lub dostęp do danych osobowych przetwarzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w związku ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych.</p> <p>3. Prezes UODO zapewnia bezpieczne środki elektroniczne służące do powiadamiania o przypadkach naruszenia danych osobowych, o których mowa w ust. 1, oraz informacje dotyczące trybu dostępu do tych środków i ich stosowania.</p> <p>4. W przypadku, gdy naruszenie danych osobowych może mieć niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, dostawca usług telekomunikacyjnych niezwłocznie zawiadamia o takim naruszeniu również tego abonenta lub użytkownika końcowego na zasadach określonych w rozporządzeniu 611/2013, z zastrzeżeniem ust. 7.</p> <p>5. Zgodę, o której mowa w art. 3 ust. 5 rozporządzenia 611/2013, Prezes UODO wydaje w drodze decyzji.</p> <p>6. Przez naruszenie danych osobowych, które może wyrzucić niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, rozumie się takie naruszenie, które w szczególności może skutkować nieuprawnionym posługiwaniem się danymi osobowymi, szkodą majątkową, naruszeniem dóbr osobistych, ujawnieniem tajemnicy bankowej lub innej ustawowo chronionej tajemnicy zawodowej.</p> <p>7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 4, nie jest wymagane, jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazał wdrożenie technologicznych środków ochrony, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia 611/2013, które uniemożliwiają odczytanie danych przez osoby nieuprawnione oraz zastosowanie tych środków do danych, których ochrona została naruszona.</p>
---	--	--

	<p>naruszeniu danych osobowych, właściwy organ krajowy – po rozważeniu możliwych niekorzystnych skutków tego naruszenia – może wymagać, aby dostawca to uczynił. Powiadomienie skierowane do abonenta lub osoby fizycznej zawiera co najmniej opis charakteru naruszenia danych osobowych oraz dane punktów kontaktowych, w których można uzyskać więcej informacji; zawiera ono także informacje o zalecanych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków tego naruszenia danych osobowych. Powiadomienie właściwego organu krajowego zawiera ponadto opis konsekwencji naruszenia danych osobowych i opis proponowanych lub podjętych przez dostawcę środków mających zaradzić naruszeniu.</p>			<p>8. Dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazuje spełnienie warunków, o których mowa w ust. 7, przekazując niezwłocznie Prezesowi UODO odpowiednią dokumentację.</p> <p>9. Jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zawiadomił abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o fakcie naruszenia danych osobowych, Prezes UODO może nałożyć, w drodze decyzji, na tego dostawcę obowiązek przekazania temu abonentowi lub użytkownikowi końcowemu, takiego zawiadomienia, biorąc pod uwagę możliwe niekorzystne skutki naruszenia.</p> <p>10. W przypadku, gdy naruszenie danych osobowych ma wpływ na abonentów lub użytkowników końcowych będących osobami fizycznymi z innych państw członkowskich, Prezes UODO informuje inne zainteresowane organy z państw członkowskich.</p>
Art. 4 ust. 4	<p>4. Z zastrzeżeniem wszelkich technicznych środków wykonawczych przyjętych na mocy ust. 5 właściwe organy krajowe mogą przyjąć wytyczne i w razie konieczności wydać instrukcje dotyczące okoliczności, w których dostawcy zobowiązani są do powiadamiania o naruszeniu danych osobowych, a także dotyczące formy takiego powiadomienia oraz sposobu, w jaki ma być dokonane takie powiadomienie. Właściwe organy krajowe muszą mieć również możliwość kontrolowania, czy dostawcy spełniają swoje obowiązki związane z powiadamianiem określone w niniejszym ustępie, oraz nakładają odpowiednie</p>	T	<p>Art. 398, 399, 400 art. 443</p>	<p>Art. 398. Do sprawowanej przez Prezesa UODO kontroli wykonywania przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej obowiązków, o których mowa w art. 396, art. 397 oraz art. 400, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).</p> <p>Art. 399. Prezes UODO, kierując wystąpienie, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, do dostawcy usług komunikacji elektronicznej uwzględnia wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące realizacji obowiązku powiadomienia abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o naruszeniu jego danych osobowych i wskazuje okoliczności, formę i sposób takiego powiadomienia. Prezes UODO może udostępniać wystąpienia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa UODO, o ile nie będą one zawierać informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.</p>

	<p>kary w przypadku niewykonywania tych obowiązków.</p> <p>Dostawcy prowadzą rejestr naruszeń ochrony danych osobowych, w tym faktów towarzyszących naruszeniom, ich skutków i podjętych działań naprawczych; rejestr ten musi być wystarczający, tak aby umożliwić właściwemu organowi krajowemu sprawdzenie zgodności z przepisami ust. 3. Rejestr zawiera wyłącznie informacje niezbędne do realizacji tego celu.</p>		<p>Art. 400. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej prowadzi rejestr naruszeń danych osobowych, w tym faktów towarzyszących naruszeniom, ich skutków i podjętych działań, zawierający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych; 2) informacje o zaleconych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych; 3) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej; 4) informacje o fakcie poinformowania lub braku poinformowania abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o wystąpieniu naruszenia danych osobowych; 5) opis skutków naruszenia danych osobowych; 6) opis zaproponowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej środków naprawczych. <p>2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy prowadzenie rejestru, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 443. 1. Kto nie wypełnia obowiązku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 396, 2) informacyjnego względem Prezesa UODO, o którym mowa w art. 397 ust. 1, 3) informacyjnego względem abonenta lub użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 397 ust. 4, 4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 400 ust. 1 <p>– podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UODO w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.</p>
--	--	--	--

				2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 439 ust. 3 i 4 oraz art. 442 ust. 1–4 oraz 6–11. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UODO.
Art. 4 ust. 5	5. W celu zapewnienia spójności we wdrażaniu środków, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, Komisja – po konsultacji z Europejską Agencją ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA), Grupą Roboczą ds. ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych powołaną na mocy art. 29 dyrektywy 95/46/WE oraz Europejskim Inspektorem Ochrony Danych – może przyjąć techniczne środki wykonawcze dotyczące okoliczności, formy i trybu mających zastosowanie do wymogów dotyczących informowania i powiadamiania, o których mowa w niniejszym artykule. Przyjmując te środki Komisja angażuje wszystkie zainteresowane strony, aby uzyskać w szczególności informacje o najlepszych dostępnych technicznych i ekonomicznych środkach wdrażania niniejszego artykułu. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14a ust. 2.	N		
Art. 5	Poufność komunikacji			
Art. 5 ust. 1	1. Państwa Członkowskie zapewniają, poprzez ustawodawstwo krajowe, poufność komunikacji i związanych z nią danych o ruchu	T	Art. 381 ust. 2, art.	Art. 381. (...) 2. Zakazane jest przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu elektronicznego, chyba że:

	<p>za pośrednictwem publicznie dostępnej sieci łączności i publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej. W szczególności zakazują słuchania, nagrywania, przechowywania lub innych rodzajów przejęcia lub nadzoru komunikatu i związanych z nim danych o ruchu przez osoby inne niż użytkownicy, bez zgody zainteresowanych użytkowników, z wyjątkiem upoważnienia zgodnego z art. 15 ust. 1. Niniejszy ustęp nie zabrania technicznego przechowywania, które jest niezbędne do przekazania komunikatu bez uszczerbku dla zasady poufności.</p>		<p>382, art. 385, art. 391</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) będzie to przedmiotem usługi lub będzie to niezbędne do jej wykonania; 2) nastąpi za zgodą nadawcy lub odbiorcy, których dane te dotyczą; 3) dokonanie tych czynności jest niezbędne w celu rejestrowania komunikatów elektronicznych i związanych z nimi danych transmisyjnych, stosowanego w zgodnej z prawem praktyce handlowej dla celów zapewnienia dowodów transakcji handlowej lub celów łączności w działalności handlowej; 4) będzie to konieczne z innych powodów przewidzianych ustawą lub przepisami odrębnymi. <p>Art. 382. 1. Podmiot uczestniczący w wykonywaniu działalności komunikacji elektronicznej w publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz podmioty z nim współpracujące są obowiązane do zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane do zachowania należytej staranności, w zakresie uzasadnionym względami technicznymi lub ekonomicznymi, przy zabezpieczaniu urządzeń telekomunikacyjnych, publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz danych przed ujawnieniem tajemnicy komunikacji elektronicznej.</p> <p>3. Osoba, która korzystając z urządzenia radiowego lub końcowego, zapoznała się z komunikatem elektronicznym dla niej nieprzeznaczonym, jest obowiązana do zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej. Przepisy art. 381 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. Nie stanowi naruszenia tajemnicy komunikacji elektronicznej zarejestrowanie przez organ wykonujący kontrolę działalności komunikacji elektronicznej komunikatu elektronicznego uzyskanego w sposób, o którym mowa w ust. 3, w celu udokumentowania faktu naruszenia przepisu ustawy.</p> <p>5. Podmioty, o których mowa w ust. 1, działając na zlecenie organów administracji publicznej, mogą wysyłać komunikaty elektroniczne w interesie publicznym do użytkowników końcowych.</p>
--	---	--	--	---

				<p>Art. 385. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej ponosi odpowiedzialność za naruszenie tajemnicy komunikacji elektronicznej przez podmioty działające w jego imieniu.</p> <p>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej świadczący usługę na rzecz użytkownika innego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej ma prawo, w niezbędnym zakresie, przetwarzać dane dotyczące tego użytkownika oraz dane o wykonanych na jego rzecz usługach komunikacji elektronicznej.</p> <p>Art. 391. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest uprawniony do udzielania informacji o numerach abonentów lub powierzenia tej czynności innemu podmiotowi z zachowaniem wszystkich warunków i ograniczeń przewidzianych w przepisach niniejszego rozdziału.</p>
Art. 5 ust. 2	2. Ustęp 1 nie dotyczy jakichkolwiek przypadków prawnie dozwolonego rejestrowania komunikatów i związanych z nimi danych o ruchu stosowanego w zgodnej z prawem praktyce handlowej do celów zapewnienia dowodów transakcji handlowej lub do celów łączności w działalności handlowej.	T	Art. 381 ust. 2 pkt 3	<p>Art. 381. (...) 2. Zakazane jest przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu elektronicznego, chyba że:</p> <p>(...)</p> <p>3) dokonanie tych czynności jest niezbędne w celu rejestrowania komunikatów elektronicznych i związanych z nimi danych transmisyjnych, stosowanego w zgodnej z prawem praktyce handlowej dla celów zapewnienia dowodów transakcji handlowej lub celów łączności w działalności handlowej</p>
Art. 5 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby przechowywanie informacji lub uzyskanie dostępu do informacji już przechowywanych w urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika było dozwolone wyłącznie pod warunkiem że dany abonent lub użytkownik wyraził zgodę zgodnie z dyrektywą 95/46/WE po otrzymaniu jasnych i wyczerpujących informacji, między innymi o celach przetwarzania. Nie stanowi to przeszkody dla		Art. 394	<p>Art. 394. 1. Przechowywanie informacji lub uzyskiwanie dostępu do informacji już przechowywanej w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego jest dozwolone, pod warunkiem, że:</p> <p>1) abonent lub użytkownik końcowy zostanie uprzednio poinformowany w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o:</p> <p>a) celu przechowywania i uzyskiwania dostępu do tej informacji,</p> <p>b) możliwości określenia przez niego warunków przechowywania lub uzyskiwania dostępu do tej informacji za pomocą ustawień</p>

	<p>każdego technicznego przechowywania danych ani dostępu do nich jedynie w celu wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej, lub gdy jest to ściśle niezbędne w celu świadczenia usługi przez dostawcę usługi społeczeństwa informacyjnego, wyraźnie zażądanej przez abonenta lub użytkownika</p>		<p>oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi;</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) abonent lub użytkownik końcowy, po otrzymaniu informacji, o których mowa w pkt 1, wyrazi na to zgodę; 3) przechowywana informacja lub uzyskiwanie do niej dostępu nie powoduje zmian konfiguracyjnych w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym użytkownika końcowego i oprogramowaniu zainstalowanym w tym urządzeniu. <p>2. Abonent lub użytkownik końcowy może wyrazić zgodę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi.</p> <p>3. Warunków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji, o której mowa w ust. 1, jest konieczne do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonania transmisji komunikatu elektronicznego za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej lub 2) dostarczania usługi telekomunikacyjnej lub usługi świadczonej drogą elektroniczną, żądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego. <p>4. Podmioty świadczące usługi telekomunikacyjne lub usługi drogą elektroniczną mogą instalować oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego przeznaczonym do korzystania z tych usług lub korzystać z tego oprogramowania, pod warunkiem, że abonent lub użytkownik końcowy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przed instalacją oprogramowania zostanie poinformowany bezpośrednio, w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o celu, w jakim zostanie zainstalowane oprogramowanie, oraz sposobach korzystania przez podmiot świadczący usługi z tego oprogramowania; 2) zostanie poinformowany bezpośrednio, w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o sposobie usunięcia oprogramowania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika;
--	--	--	--

				3) przed instalacją oprogramowania wyrazi zgodę na jego instalację i używanie.
Art. 6	Dane o ruchu			
Art. 6 ust. 1	1. Dane o ruchu dotyczące abonentów i użytkowników przetwarzane i przechowywane przez dostawcę publicznej sieci łączności lub publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej muszą zostać usunięte lub uczynione anonimowymi, gdy nie są już potrzebne do celów transmisji komunikatu, bez uszczerbku dla przepisów ust. 2, 3 i 5 niniejszego artykułu oraz art. 15 ust. 1.	T	Art. 384	Art. 384. 1. Informacje, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 2-5, objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej mogą być przetwarzane wyłącznie na potrzeby świadczonej usługi komunikacji elektronicznej. Przetwarzanie w innych celach jest dopuszczalne jedynie na podstawie przepisów ustawowych. 2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może zanonimizować informacje, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 2-5. 3. Operator przetwarza dane osobowe użytkowników końcowych w zakresie niezbędnym do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 21a ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.
Art. 6 ust. 2	2. Można przetwarzać dane o ruchu niezbędne do celów naliczania opłat abonenta i opłat rozliczeń międzyoperatorskich. Przetwarzanie takie jest dozwolone tylko do końca okresu, w którym rachunek może być zgodnie z prawem zakwestionowany lub w którym należy uiścić opłatę.	T	Art. 386 ust. 2 pkt 1 i 2	Art. 386. (...) 2. Przetwarzanie danych transmisyjnych, niezbędnych dla celów naliczania opłat od użytkowników i opłat z tytułu rozliczeń operatorskich jest dozwolone: 1) po uprzednim poinformowaniu użytkownika o rodzaju danych transmisyjnych, które będą przetwarzane przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej, oraz o okresie tego przetwarzania; 2) tylko do końca okresu, w którym dostawca usług komunikacji elektronicznej może dochodzić roszczeń od abonenta, a abonent jest obowiązany je zaspokoić, lub do końca okresu, w którym abonent może dochodzić roszczenia od dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a ten dostawca jest obowiązany je zaspokoić.
Art. 6 ust. 3	3. Do celów wprowadzania na rynek usług łączności elektronicznej lub świadczenia usług tworzących wartość wzbogaconą, dostawca publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej może przetwarzać dane określone w ust. 1, w zakresie i przez czas	T	Art. 381 ust. 3, art. 386 ust. 3, art. 395	Art. 381. (...) 3. Z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie, przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej. Art. 386. (...) 3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może przetwarzać dane transmisyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w zakresie

	niezbędny dla tego rodzaju usług lub wprowadzania ich na rynek, jeżeli abonent lub użytkownik, których dane dotyczą, uprzednio wyraził na to zgodę. Użytkownicy lub abonenci mają w każdej chwili możliwość odwołania swojej zgody na przetwarzanie danych o ruchu.			<p>i przez czas niezbędny do celów marketingu usług komunikacji elektronicznej lub świadczenia usług o wartości wzbożonej, jeżeli użytkownik wyraził na to zgodę.</p> <p>4. Do przetwarzania danych transmisyjnych, zgodnie z ust. 1-3, uprawnione są podmioty działające z upoważnienia dostawców usług komunikacji elektronicznej, zajmujące się naliczaniem opłat, zarządzaniem ruchem w sieciach telekomunikacyjnych, obsługą klienta, systemem wykrywania nadużyć finansowych, marketingiem usług komunikacji elektronicznej lub świadczeniem usług o wartości wzbożonej. Podmioty te mogą przetwarzać dane transmisyjne wyłącznie do celów niezbędnych przy wykonywaniu tych działań.</p> <p>Art. 395. Do uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie danych osobowych.</p>
Art. 6 ust. 4	4. Dostawca usług musi poinformować abonenta lub użytkownika o rodzajach danych o ruchu, które są przetwarzane oraz o okresie tego przetwarzania do celów wymienionych w ust. 2 oraz, przed uzyskaniem zgody, do celów wymienionych w ust. 3.	T	Art. 386 ust. 1 i 3 Art. 388	<p>Art. 386. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany poinformować użytkownika końcowego lub abonenta w szczególności o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakresie i celu przetwarzania danych transmisyjnych oraz innych danych ich dotyczących; 2) możliwościach wpływu na zakres tego przetwarzania; 3) rodzaju danych transmisyjnych, które będą przetwarzane, oraz o okresie tego przetwarzania do celów marketingu usług komunikacji elektronicznej lub świadczenia usług o wartości wzbożonej. <p>(...)</p> <p>3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może przetwarzać dane transmisyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w zakresie i przez czas niezbędny do celów marketingu usług komunikacji elektronicznej lub świadczenia usług o wartości wzbożonej, jeżeli użytkownik wyraził na to zgodę.</p> <p>Art. 388. Podmioty działające w imieniu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej mogą włączyć się do trwającego połączenia, jeżeli jest to niezbędne do usunięcia awarii, zakłóceń lub w innym celu związanym z</p>

				utrzymaniem sieci telekomunikacyjnej lub świadczeniem usługi komunikacji elektronicznej, pod warunkiem sygnalizacji tego faktu osobom uczestniczącym w połączeniu.
Art. 6 ust. 5	5. Przetwarzanie danych o ruchu, zgodnie z ust. 1–3 i 4, musi być ograniczone do osób działających z upoważnienia dostawców publicznych sieci łączności i publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, zajmujących się naliczaniem opłat lub ruchem, obsługą klienta, systemem wykrywania nadużyć finansowych, marketingiem usług łączności elektronicznej lub świadczeniem usług tworzących wartość dodaną, oraz musi być ograniczone do celów niezbędnych przy takich działaniach.	T	Art. 386 ust. 4	Art. 386. (...) 4. Do przetwarzania danych transmisyjnych, zgodnie z ust. 1-3, uprawnione są podmioty działające z upoważnienia dostawców usług komunikacji elektronicznej, zajmujące się naliczaniem opłat, zarządzaniem ruchem w sieciach telekomunikacyjnych, obsługą klienta, systemem wykrywania nadużyć finansowych, marketingiem usług komunikacji elektronicznej lub świadczeniem usług o wartości wzrostaconej. Podmioty te mogą przetwarzać dane transmisyjne wyłącznie do celów niezbędnych przy wykonywaniu tych działań.
Art. 6 ust. 6	6. Przepisy ust. 1–3 i 5 stosuje się bez uszczerbku dla możliwości otrzymywania przez właściwe organy informacji na temat danych o ruchu, zgodnie ze obowiązującym ustawodawstwem, w celu rozstrzygnięcia sporów, w szczególności sporów dotyczących rozliczeń międzyoperatorskich lub naliczania opłat.	T	Art. 389	Art. 389. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do rejestracji danych o wykonanych usługach telekomunikacyjnych, w zakresie umożliwiającym ustalenie należności za wykonanie tych usług oraz rozpatrzenie reklamacji. 2. Dostawca usług telekomunikacyjnych przechowuje dane, o których mowa w ust. 1, przez okres 12 miesięcy, a w przypadku wniesienia reklamacji - przez okres niezbędny do rozstrzygnięcia sporu.
Art. 7	Szczegółowe wykazy połączeń			
Art. 7 ust. 1	1. Abonenci mają prawo do otrzymywania rachunków, które nie są szczegółowe.	T	Art. 346 ust. 1 i 2	Art. 346. 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza abonentowi nieodpłatnie, z każdym rachunkiem, podstawowy wykaz wykonanych usług zawierający informację o zrealizowanych płatnych usługach, z podaniem dla każdego typu usług liczby jednostek rozliczeniowych odpowiadającej wartości usług zrealizowanych przez abonenta.

				2. W przypadku usługi przedpłaconej dostawca usługi dostępu do internetu lub usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza nieodpłatnie, na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 284 ust. 2, podstawowy wykaz wykonanych usług obejmujący wyłącznie usługi wykonane po złożeniu tego żądania. Pierwszy wykaz jest doręczany abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10. dnia każdego miesiąca kalendarzowego.
Art. 7 ust. 2	2. Państwa Członkowskie stosują przepisy prawa krajowego w celu pogodzenia praw abonentów otrzymujących szczegółowe wykazy połączeń z prawem do prywatności użytkowników dzwoniących i abonentów wybieranych, na przykład przez uzyskanie pewności, że zapewniono tym użytkownikom i abonentom wystarczające, alternatywne, gwarantujące prywatność metody łączności i uiszczania opłat.	N	Art. 392 ust. 11	Art. 392. (...) 11. Użytkownik końcowy ponoszący koszty połączeń przychodzących nie może otrzymywać danych umożliwiających pełną identyfikację numeru wywołującego.
Art. 8	Wyświetlanie i ograniczenie identyfikacji rozmów przychodzących i wychodzących			
Art. 8 ust. 1	1. W przypadku gdy oferowane jest wyświetlanie identyfikacji rozmów przychodzących dostawca usług musi zaoferować użytkownikowi wybierającemu, w sposób prosty i wolny od opłat, zablokowanie wyświetlania identyfikacji rozmów przychodzących przy poszczególnych połączeniach telefonicznych. Abonent	T	Art. 392 ust. 1, 2 i 6	Art. 392. 1. Operator, w którego sieci świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia. 2. Dostawca usługi komunikacji głosowej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić za pomocą prostych środków:

	wybierający musi mieć taką możliwość w odniesieniu do każdej linii.			<ol style="list-style-type: none"> 1) użytkownikowi wywołującemu - możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia; 2) abonentowi wywołującemu - możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia, u operatora, do którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi; 3) abonentowi wywoływanemu - możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących od użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej. <p>(...)</p> <p>6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2-4, nie pobiera się opłat.</p>
Art. 8 ust. 2	2. W przypadku gdy oferowane jest wyświetlanie identyfikacji rozmów przychodzących, dostawca usług musi zaoferować abonentowi wybieranemu, w sposób prosty i wolny od opłat w przypadku uzasadnionego korzystania z tej funkcji, zablokowanie wyświetlania identyfikacji rozmów przychodzących.	T	Art. 392 ust. 1, 2 i 6	<p>Art. 392. 1. Operator, w którego sieci świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia.</p> <p>2. Dostawca usługi komunikacji głosowej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić za pomocą prostych środków:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) użytkownikowi wywołującemu - możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia; 2) abonentowi wywołującemu - możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia, u operatora, do

				<p>którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi;</p> <p>3) abonentowi wywoływanemu - możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących od użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej.</p> <p>(...)</p> <p>6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2-4, nie pobiera się opłat.</p>
Art. 8 ust. 3	3. W przypadku gdy oferowane jest wyświetlanie identyfikacji rozmów przychodzących oraz w przypadku gdy wyświetlanie identyfikacji rozmowy przychodzącej następuje przed rozpoczęciem połączenia, dostawca usługi musi zaoferować abonentowi wybieranemu możliwość odrzucenia, w prosty sposób, rozmów przychodzących, gdy wyświetlanie identyfikacji rozmowy przychodzącej zostało zablokowane przez użytkownika lub abonenta wybierającego.	T	Art. 392 ust. 1, 2 i 6	<p>Art. 392. 1. Operator, w którego sieci świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia.</p> <p>2. Dostawca usługi komunikacji głosowej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić za pomocą prostych środków:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) użytkownikowi wywołującemu - możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia; 2) abonentowi wywołującemu - możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia, u operatora, do którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi; 3) abonentowi wywoływanemu - możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących

				<p>od użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej.</p> <p>(...)</p> <p>6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2-4, nie pobiera się opłat.</p>
Art. 8 ust. 4	4. W przypadku gdy oferowane jest wyświetlanie identyfikacji rozmów wychodzących, dostawca usług musi zaoferować abonentowi wybieranemu, w sposób prosty i wolny od opłat, zablokowanie wyświetlania identyfikacji rozmów wychodzących u użytkownika wybierającego.	T	Art. 392 ust. 3-6	<p>Art. 392. (...) 3. Dostawca usługi komunikacji głosowej zapewniającej prezentację identyfikacji zakończenia sieci, do której zostało przekierowane połączenie, zwaną dalej „prezentacją identyfikacji linii wywoływanej”, jest obowiązany zapewnić abonentowi wywoływanemu możliwość eliminacji, za pomocą prostych środków, prezentacji identyfikacji linii wywoływanej u użytkownika wywołującego.</p> <p>4. Dostawca usługi komunikacji głosowej zapewniającej automatyczne przekazywanie wywołań jest obowiązany zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do telekomunikacyjnego urządzenia końcowego tego abonenta.</p> <p>5. Dostawca usługi komunikacji głosowej jest obowiązany do poinformowania abonentów, że wykorzystywana przez niego sieć telekomunikacyjna zapewnia prezentację identyfikacji linii wywołującej lub wywoływanej, a także o możliwościach, o których mowa w ust. 2-4.</p> <p>6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2-4, nie pobiera się opłat.</p>
Art. 8 ust. 5	5. Przepisy ust. 1 stosuje się również w odniesieniu do połączeń do państw trzecich wychodzących ze Wspólnoty. Przepisy ust. 2, 3 i 4 stosuje się również do rozmów przychodzących z państw trzecich.	N		Art. 392 nie różnicuje połączeń wewnątrz krajowych i międzynarodowych
Art. 8 ust. 6	6. W przypadku gdy oferowane jest wyświetlanie identyfikacji rozmów przychodzących i/lub wychodzących Państwa Członkowskie zapewniają, że dostawcy	T	Art. 392 ust. 5	<p>Art. 392. (...) 5. Dostawca usługi komunikacji głosowej jest obowiązany do poinformowania abonentów, że wykorzystywana przez niego sieć telekomunikacyjna zapewnia prezentację identyfikacji linii wywołującej lub wywoływanej, a także o możliwościach, o których mowa w ust. 2-4.</p>

	publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej podają do wiadomości publicznej informację na ten temat oraz na temat możliwości określonych w ust. 1–3 i 4.			
Art. 9	Dane dotyczące lokalizacji inne niż dane o ruchu			
Art. 9 ust. 1	1. W przypadku gdy dane dotyczące lokalizacji inne niż dane o ruchu, odnoszące się do użytkowników lub abonentów publicznych sieci łączności lub publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, mogą być przetwarzane, przetwarzanie może mieć miejsce tylko wówczas gdy dane te są anonimowe, lub za zgodą użytkowników lub abonentów, w zakresie i przez okres niezbędny do świadczenia usługi tworzącej wartość dodaną. Przed uzyskaniem zgody użytkowników lub abonentów dostawca usług musi ich poinformować o rodzaju danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu, które będą przetwarzane, o celach i okresie ich przetwarzania oraz o tym, czy dane zostaną przekazane stronie trzeciej do celów świadczenia usługi tworzącej wartość dodaną. Użytkownicy lub abonenci mają możliwość odwołania w każdej chwili swojej zgody na przetwarzanie danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu.	T	Art. 387 ust. 1 i 2	Art. 387. 1. W celu wykorzystania danych o lokalizacji dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany: 1) na potrzeby świadczenia usługi o wartości wzbogaczonej uzyskać zgodę abonenta lub użytkownika końcowego na przetwarzanie dotyczących go danych o lokalizacji, która, z zastrzeżeniem art. 395, może być wycofana okresowo lub w związku z konkretnym połączeniem lub 2) dokonać anonimizacji tych danych. 2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany poinformować abonenta lub użytkownika końcowego przed uzyskaniem jego zgody o rodzaju danych o lokalizacji, które będą przetwarzane, o celach i okresie ich przetwarzania oraz o tym, czy dane zostaną przekazane innemu podmiotowi do celów świadczenia usługi tworzącej wartość wzbogaczną.
Art. 9 ust. 2	2. W przypadku gdy uzyskana została zgoda użytkowników lub abonentów na przetwarzanie	T	Art. 387 ust. 1	Art. 387. 1. W celu wykorzystania danych o lokalizacji dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany:

	danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu, użytkownik lub abonent musi nadal posiadać możliwość, w sposób prosty i wolny od opłat, czasowego odwołania zgody na przetwarzanie tych danych w przypadku każdego połączenia z siecią lub każdej transmisji komunikatu.			<ol style="list-style-type: none"> 1) na potrzeby świadczenia usługi o wartości wzbogaczonej uzyskać zgodę abonenta lub użytkownika końcowego na przetwarzanie dotyczących go danych o lokalizacji, która, z zastrzeżeniem art. 395, może być wycofana okresowo lub w związku z konkretnym połączeniem, lub 2) dokonać anonimizacji tych danych.
Art. 9 ust. 3	3. Przetwarzanie danych dotyczących lokalizacji innych niż dane o ruchu, zgodnie z ust. 1 i 2, musi być ograniczone do osób działających z upoważnienia dostawcy publicznej sieci łączności lub publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej lub strony trzeciej świadczącej usługę tworząc a wartość dodaną oraz musi być ograniczone do celów niezbędnych do świadczenia usługi tworzącej wartość dodaną.	T	Art. 387 ust. 3 i 4	Art. 387. (...) 3. Do przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1, uprawnione są podmioty: <ol style="list-style-type: none"> 1) działające z upoważnienia dostawcy usług komunikacji elektronicznej; 2) świadczące usługę o wartości wzbogaczonej. 4. Dane o lokalizacji mogą być przetwarzane wyłącznie w celach niezbędnych do świadczenia usług o wartości wzbogaczonej oraz innych wskazanych w ustawie.
Art. 10	Wyjątki Państwa Członkowskie zapewniają, że posiadają przejrzyste procedury regulujące sposób, w jaki dostawca publicznej sieci łączności i/lub publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej może pominąć: <ol style="list-style-type: none"> a) zablokowanie wyświetlania identyfikacji rozmów przychodzących, tymczasowo, na wniosek abonenta o ustalenie numerów linii w przypadku otrzymywania dokuczliwych lub złośliwych telefonów. W takich przypadkach, zgodnie z prawem krajowym, dane zawierające identyfikację abonenta dzwoniącego są przechowywane i mogą być udostępnione przez 	N	Art. 392 ust. 7-10	Art. 392. (...) 7. Eliminacja prezentacji identyfikacji linii wywołującej może być anulowana: <ol style="list-style-type: none"> 1) na żądanie służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, a także uprawnionych podmiotów, w zakresie i na warunkach określonych w odrębnych przepisach, lub 2) przez dostawcę usług zapewniającego przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, lub operatora, do którego sieci został przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, na wniosek abonenta, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni, że do jego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego są kierowane połączenia uciążliwe lub zawierające groźby, w celu identyfikacji numerów użytkowników końcowych wywołujących tego abonenta.

	<p>dostawcę publicznej sieci łączności i/lub publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej;</p> <p>b) zablokowanie wyświetlania identyfikacji rozmów przychodzących i czasową odmowę lub brak zgody abonenta lub użytkownika na przetwarzanie danych o lokalizacji, w przypadku poszczególnych linii dla organizacji zajmujących się połączeniami alarmowymi i uznanymi przez Państwo Członkowskie za organizacje pełniące takie funkcje, włączając organy przestrzegania prawa, pogotowie ratunkowe i straż pożarną, do celów odpowiadania na takie połączenia.</p>			<p>8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do zapewnienia służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy dostępu do identyfikacji linii wywołującej oraz danych dotyczących lokalizacji, bez uprzedniej zgody zainteresowanych abonentów lub użytkowników, jeżeli jest to konieczne do umożliwienia tym służbom wykonywania ich zadań w możliwie najbardziej efektywny sposób.</p> <p>9. Dane identyfikujące użytkowników wywołujących, w przypadkach, o których mowa w ust. 7, są rejestrowane przez operatora na żądanie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) służb i podmiotów, o których mowa w ust. 7 pkt 1; 2) abonenta, o którym mowa w ust. 7 pkt 2. <p>10. Dane, o których mowa w ust. 9, pozostają w dyspozycji przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Do ich udostępniania stosuje się przepis art. 45.</p>
Art. 11	<p>Automatyczne przekazywanie połączeń</p> <p>Państwa Członkowskie zapewniają, że każdy abonent, w sposób prosty i wolny od opłat, posiada możliwość zablokowania automatycznego przekazywania połączeń przez stronę trzecią do terminala tego abonenta.</p>	T	Art. 392 ust. 4 i 6	<p>Art. 392. (...) 4. Dostawca usługi komunikacji głosowej zapewniającej automatyczne przekazywanie wywołań jest obowiązany zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do telekomunikacyjnego urządzenia końcowego tego abonenta. (...)</p> <p>6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2-4, nie pobiera się opłat.</p>
Art. 12	Spisy abonentów			
Art. 12 ust. 1	1. Państwa Członkowskie zapewniają, że abonenci są informowani w sposób wolny od opłat oraz przed umieszczeniem ich danych w	T	Art. 279 ust. 4, art.	Art. 279. (...) 4. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi komunikacji interpersonalnej

	<p>spisach abonentów, o celu(-ach) spisów abonentów wydawanych w formie druku lub elektronicznej, publicznie dostępnych lub uzyskiwanych w telefonicznej informacji o numerach, w których ich dane osobowe mogą się znajdować oraz o wszelkich dalszych możliwościach wykorzystania na podstawie funkcji wyszukiwania znajdującej się w wersji elektronicznej spisu.</p>	<p>288, art. 390</p>	<p>wykorzystującej numery, dostawca usług komunikacji elektronicznej, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub ograniczeniach w dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych; 2) prawie decydowania o umieszczaniu danych abonenta w spisie abonentów oraz rodzaju danych umieszczonych w spisie. <p>Art. 288. 1. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawierana z użytkownikiem końcowym innym niż wskazany w art. 282 i art. 287, określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) strony umowy; (...) 19) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje o: <ol style="list-style-type: none"> a) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych, b) zasadach umieszczania danych abonenta w spisie abonentów; <p>Art. 390. 1. Dane osobowe przetwarzane przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zawarte w publicznie dostępnym spisie abonentów, zwanym dalej „spisem”, wydawanym w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej, a także udostępniane za pośrednictwem służb informacyjnych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego są ograniczone do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numeru abonenta lub znaku identyfikującego abonenta; 2) nazwiska i imion abonenta; 3) nazwy miejscowości oraz ulicy w miejscu zamieszkania, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi – w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej albo nazwy miejscowości
--	--	---------------------------------	---

			<p>oraz ulicy w miejscu zamieszkania – w przypadku ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.</p> <p>2. Abonenci, przed umieszczeniem ich danych w spisie, są informowani nieodpłatnie o celu spisu lub telefonicznej informacji o numerach, w których ich dane osobowe mogą się znajdować, a także o możliwości wykorzystywania spisu za pomocą funkcji wyszukiwania dostępnych w jego elektronicznej postaci.</p> <p>3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności.</p> <p>4. Rozszerzenie zakresu danych, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody abonenta.</p> <p>5. Udostępnianie w spisie lub za pośrednictwem służb informacyjnych danych identyfikujących abonentów innych niż wymienieni w ust. 3 nie może naruszać słuszych interesów tych podmiotów.</p> <p>6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany zabezpieczyć spisy wydawane w postaci elektronicznej w sposób uniemożliwiający wykorzystanie zawartych w nich danych niezgodnie z przeznaczeniem.</p> <p>7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany informować abonenta o przekazaniu jego danych innym przedsiębiorcom, w celu publikacji spisu lub świadczenia usługi informacji o numerach telefonicznych.</p>
Art. 12 ust. 2	2. Państwa Członkowskie zapewniają, że abonenci posiadają możliwość ustalenia czy ich dane osobowe znajdują się w publicznym spisie abonentów, a jeżeli tak, to które, w zakresie, w jakim te dane są niezbędne do celu spisu abonentów określonego przez dostawcę spisu abonentów i sprawdzania, poprawiania lub wycofywania tych danych. Zastrzeżenie numeru, sprawdzanie, poprawianie lub	T	<p>Art. 390 Art. 390. 1. Dane osobowe przetwarzane przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zawarte w publicznie dostępnym spisie abonentów, zwanym dalej „spisem”, wydawanym w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej, a także udostępniane za pośrednictwem służb informacyjnych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego są ograniczone do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numeru abonenta lub znaku identyfikującego abonenta; 2) nazwiska i imion abonenta; 3) nazwy miejscowości oraz ulicy w miejscu zamieszkania, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi – w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej albo nazwy miejscowości

	wycofywanie danych osobowych ze spisu abonentów jest wolne od opłat.			<p>oraz ulicy w miejscu zamieszkania – w przypadku ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.</p> <p>2. Abonenci, przed umieszczeniem ich danych w spisie, są informowani nieodpłatnie o celu spisu lub telefonicznej informacji o numerach, w których ich dane osobowe mogą się znajdować, a także o możliwości wykorzystywania spisu za pomocą funkcji wyszukiwania dostępnych w jego elektronicznej postaci.</p> <p>3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności.</p> <p>4. Rozszerzenie zakresu danych, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody abonenta.</p> <p>5. Udostępnianie w spisie lub za pośrednictwem służb informacyjnych danych identyfikujących abonentów innych niż wymienieni w ust. 3 nie może naruszać słusznym interesów tych podmiotów.</p> <p>6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany zabezpieczyć spisy wydawane w postaci elektronicznej w sposób uniemożliwiający wykorzystanie zawartych w nich danych niezgodnie z przeznaczeniem.</p> <p>7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany informować abonenta o przekazaniu jego danych innym przedsiębiorcom, w celu publikacji spisu lub świadczenia usługi informacji o numerach telefonicznych.</p>
Art. 12 ust. 3	3. Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby dla jakiegokolwiek celu publicznego spisu abonentów innego niż przeszukiwanie danych do kontaktu osób, na podstawie podania ich nazwiska oraz, w miarę potrzeb, minimalnej ilości innych danych identyfikacyjnych, wymagana była dodatkowa zgoda abonentów.	N		Przepis fakultatywny
Art. 12 ust. 4	4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się do abonentów będących osobami fizycznymi. Państwa	T	Art. 390 ust. 3 i 6	Art. 390. (...) 3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności.

	Członkowskie zapewniają również, że, w ramach prawa wspólnotowego i obowiązującego ustawodawstwa krajowego, uzasadnione interesy abonentów innych niż osoby fizyczne, w odniesieniu do ich umieszczenia w publicznych spisach abonentów, posiadają wystarczającą ochronę.			(...) 6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany zabezpieczyć spisy wydawane w postaci elektronicznej w sposób uniemożliwiający wykorzystanie zawartych w nich danych niezgodnie z przeznaczeniem.
Art. 13	Komunikaty niezamówione			
Art. 13 ust. 1	1. Używanie automatycznych systemów wywołujących i systemów łączności bez ludzkiej ingerencji (automatyczne urządzenia wywołujące), faksów lub poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego może być dozwolone jedynie wobec abonentów lub użytkowników, którzy uprzednio wyrazili na to zgodę.	T	Art. 393	Art. 393. 1. Zakazane jest używanie: 1) automatycznych systemów wywołujących, 2) telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej – do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do abonenta lub użytkownika końcowego, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę. 2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez abonenta lub użytkownika końcowego identyfikującego go adresu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w celu przesyłania niezamówionej informacji handlowej. 3. Używanie środków, o których mowa w ust. 1, do przesyłania niezamówionej informacji handlowej, w tym marketingu bezpośredniego, nie może odbywać się na koszt użytkownika końcowego lub abonenta. 4. Działanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1913 oraz z 2021 r. poz. 1655).
Art. 13 ust. 2	2. Niezależnie od przepisów ust. 1, w przypadku gdy osoba fizyczna lub prawna otrzymuje od swoich klientów szczegółowe elektroniczne	T	Art. 393 ust. 2	Art. 393. (...) 2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez abonenta lub użytkownika końcowego identyfikującego go adresu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 18

	<p>dane kontaktowe dotyczące kontaktu z nimi za pomocą poczty elektronicznej, w kontekście sprzedaży produktu lub usługi, zgodnie z dyrektywą 95/46/WE, ta sama osoba fizyczna lub prawna może używać tych szczegółowych elektronicznych danych kontaktowych na potrzeby marketingu bezpośredniego swoich własnych podobnych produktów lub usług, pod warunkiem że klienci zostali jasno i wyraźnie poinformowani o możliwości sprzeciwienia się, w prosty i wolny od opłat sposób, takiemu wykorzystywaniu elektronicznych danych kontaktowych w chwili ich pobierania oraz przy każdej okazji otrzymywania wiadomości, w przypadku klientów, którzy początkowo nie sprzeciwili się takiemu wykorzystywaniu.</p>			<p>lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w celu przesyłania niezamówionej informacji handlowej.</p>
<p>Art. 13 ust. 3</p>	<p>3. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby niezamówione komunikaty do celów marketingu bezpośredniego, w przypadkach innych niż określone w ust. 1 i 2, nie były dozwolone bez zgody abonentów lub użytkowników bądź w odniesieniu do abonentów lub użytkowników, którzy nie życzą sobie otrzymywania tego typu komunikatów, przy czym wybór między tymi opcjami zostaje ustalony przez przepisy krajowe, z uwzględnieniem faktu, że obie te opcje muszą być dla abonenta lub użytkownika bezpłatne.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 393 ust. 1</p>	<p>Art. 393. 1. Zakazane jest używanie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) automatycznych systemów wywołujących, 2) telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej <ul style="list-style-type: none"> – do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do abonenta lub użytkownika końcowego, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę.

Art. 13 ust. 4	4. W każdym przypadku zakazana jest praktyka wysyłania poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego, która ukrywa lub zataja tożsamość nadawcy, w którego imieniu wysyłany jest komunikat, lub która narusza art. 6 dyrektywy 2000/31/WE, oraz bez ważnego adresu, na który odbiorca może wysłać żądanie zaprzestania takich komunikatów, lub która zachęca odbiorców do odwiedzenia stron internetowych naruszających ten artykuł dyrektywy 2000/31/WE.	T	Obecne brzmienie art. 9 ust. 1 i 2 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 9. 1. Informacja handlowa jest wyraźnie wyodrębniana i oznaczana w sposób niebudzący wątpliwości, że jest to informacja handlowa. 2. Informacja handlowa zawiera: 1) oznaczenie podmiotu, na którego zlecenie jest ona rozpowszechniana, oraz jego adresy elektroniczne; 2) wyraźny opis form działalności promocyjnej, w szczególności obniżek cen, nieodpłatnych świadczeń pieniężnych lub rzeczowych i innych korzyści związanych z promowanym towarem, usługą lub wizerunkiem, a także jednoznaczne określenie warunków niezbędnych do skorzystania z tych korzyści, o ile są one składnikiem oferty; 3) wszelkie informacje, które mogą mieć wpływ na określenie zakresu odpowiedzialności stron, w szczególności ostrzeżenia i zastrzeżenia.
Art. 13 ust. 5	5. Ust. 1 i 3 stosują się do abonentów będących osobami fizycznymi. Państwa członkowskie zapewniają również, aby – w ramach prawa wspólnotowego oraz mających zastosowanie przepisów krajowych – uzasadnione interesy abonentów innych niż osoby fizyczne były wystarczająco chronione w związku z uciążliwymi komunikatami.	T	Art. 393 ust. 1	Art. 393. 1. Zakazane jest używanie: 1) automatycznych systemów wywołujących, 2) telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej – do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do abonenta lub użytkownika końcowego, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę.
Art. 13 ust. 6	6. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek środków administracyjnych, w odniesieniu do których mogą zostać przyjęte przepisy, między innymi na mocy art. 15a ust. 2, państwa członkowskie zapewniają, aby każda osoba fizyczna lub prawna, która odczuła negatywne skutki naruszeń przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszego artykułu, a zatem mająca uzasadniony interes w tym, by położyć kres takim naruszeniom lub ich zakazać, w tym także	N	Art. 414 ust. 1 pkt 5, art. 416, art. 439 ust. 1 pkt 80-84, ust. 2 pkt 1 i	Możliwość podjęcia działań prawnych przez osobę fizyczną/osobę prawną, która odczuła negatywne skutki naruszenia przepisów wdrażających dyrektywę 2002/58 wynika z przepisów ogólnych ustawy – Kodeks postępowania cywilnego. Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: (...) 5) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej oraz rynku aparatury, w tym rynku urządzeń telekomunikacyjnych, z własnej inicjatywy lub

	<p>dostawca usług łączności elektronicznej chroniący własne uzasadnione interesy gospodarcze, mogła podjąć działania prawne przeciwko takim naruszeniom. Państwa członkowskie mogą także ustalić szczególne zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie do dostawców usług łączności elektronicznej, którzy przez zaniedbanie przyczyniają się do naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszego artykułu.</p>		<p>10, ust. 3, art. 443</p>	<p>wniesionych przez zainteresowane podmioty, w szczególności użytkowników i przedsiębiorców komunikacji elektronicznej;</p> <p>Art. 416. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.</p> <p>Art. 439. 1. Kto:</p> <p>(...)</p> <p>80) nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 386 i art. 387,</p> <p>81) przetwarza dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej lub dane użytkowników bez podstawy prawnej,</p> <p>82) nie wypełnia lub nienależycie wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 392,</p> <p>83) używa automatycznych systemów wywołujących lub używa telekomunikacyjnych urządzeń końcowych do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej bez uprzedniego uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego,</p> <p>84) przechowuje informacje w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego lub uzyskuje dostęp do informacji przechowywanych na tych urządzeniach lub instaluje oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym niezgodnie z art. 394,</p> <p>(...)</p> <p>- podlega karze pieniężnej.</p> <p>2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który:</p> <p>1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela</p>
--	---	--	------------------------------------	---

				<p>informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe;</p> <p>(...)</p> <p>10) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody użytkownika końcowego, o których mowa w art. 394;</p> <p>3. Kara, o której mowa w ust. 1 i 2, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.</p> <p>Art. 443. 1. Kto nie wypełnia obowiązku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 396, 2) informacyjnego względem Prezesa UODO, o którym mowa w art. 397 ust. 1, 3) informacyjnego względem abonenta lub użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 397 ust. 4, 4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 400 ust. 1 <p>– podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UODO w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.</p> <p>2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 439 ust. 3 i 4 oraz art. 442 ust. 1–4 oraz 6–11. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UODO.</p>
Art. 14	Charakterystyka techniczna i normalizacja			
Art. 14 ust. 1	1. Przy wykonywaniu przepisów niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie zapewniają, z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 i 3, że nie zostaną nałożone żadne wymagania obowiązkowe dotyczące szczególnej	N		Pke nie przewiduje dodatkowych wymagań dla urządzeń ponad te, które wynikają z EKŁE oraz dyrektyw z zakresu systemu oceny zgodności (m.in. dyrektywy 2014/53/UE i 2014/30/UE).

	charakterystyki technicznej terminali lub innych urządzeń łączności elektronicznej, które mogłyby utrudniać wprowadzanie urządzeń na rynek oraz do swobodnego obrotu w i między Państwami Członkowskimi.			
Art. 14 ust. 2	2. W przypadkach gdy przepisy niniejszej dyrektywy mogą być wykonywane wyłącznie przez wprowadzenie wymogu szczególnych cech technicznych w sieci łączności elektronicznej, Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję, zgodnie z procedurą przewidzianą w dyrektywie 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (1).	N	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych	Notyfikacja Komisji Europejskiej przepisów technicznych następuje na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.
Art. 14 ust. 3	3. W miarę potrzeb, możliwe jest przyjęcie środków w celu zapewnienia, że terminal jest skonstruowany w sposób zgodny z prawem użytkowników do ochrony i kontroli używania ich danych osobowych, zgodnie z dyrektywą 1999/5/WE i decyzją Rady 87/95/EWG z dnia	N		

	22 grudnia 1986 r. w sprawie normalizacji w dziedzinie technologii informatycznych i telekomunikacji (2).			
Art. 14a	Procedura komitetowa			
Art. 14a ust. 1	1. Komisja wspierana jest przez Komitet ds. Łączności ustanowiony na mocy art. 22 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).	N		
Art. 14a ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.	N		
Art. 14a ust. 3	3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.	N		
Art. 15	Stosowanie niektórych przepisów dyrektywy 95/46/WE			
Art. 15 ust. 1	1. Państwa Członkowskie mogą uchwalić środki ustawodawcze w celu ograniczenia zakresu praw i obowiązków przewidzianych w art. 5, 6, art. 8 ust. 1–4, i art. 9 tej dyrektywy, gdy takie ograniczenia stanowią środki niezbędne, właściwe i proporcjonalne w ramach społeczeństwa demokratycznego do zapewnienia bezpieczeństwa narodowego (i.e. bezpieczeństwa państwa), obronności, bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania,	N	Art. 47-50, art. 381 ust. 2 pkt 4, art. 381 ust. 3-4, art. 392 ust. 7-10	Art. 47. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 49 ust. 2, jest obowiązany na własny koszt: 1) zatrzymywać i przechowywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dane, o których mowa w art. 49 ust. 1, generowane w publicznej sieci telekomunikacyjnej lub przez niego przetwarzane, przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia połączenia lub nieudanej próby połączenia, a z dniem upływu tego okresu dane te niszczyć, z wyjątkiem tych, które zostały zabezpieczone, zgodnie z przepisami odrębnymi;

	<p>dochodzenia, wykrywania i karania przestępstw kryminalnych lub niedozwolonego używania systemów łączności elektronicznej, jak określono w art. 13 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE. W tym celu, Państwa Członkowskie mogą, między innymi, uchwalić środki ustawodawcze przewidujące przechowywanie danych przez określony czas uzasadnione na podstawie zasad ustanowionych w niniejszym ustępie. Wszystkie środki określone w niniejszym ustępie są zgodne z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, w tym zasadami określonymi w art. 6 ust. 1 i 2 Traktatu o Unii Europejskiej.</p>		<p>2) udostępniać dane, o których mowa w pkt 1, uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 49 ust. 3, oraz na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych;</p> <p>3) chronić dane, o których mowa w pkt 1, przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, utratą lub zmianą, nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem, zgodnie z przepisami ust. 5, art. 381–400 oraz podejmując środki techniczne i organizacyjne, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 3.</p> <p>2. Obowiązkom, o których mowa w ust. 1, podlegają dane dotyczące połączeń zrealizowanych i nieudanych prób połączeń, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 5.</p> <p>3. Obowiązki, o których mowa w ust. 1, realizowane są w sposób, który nie powoduje ujawniania komunikatu elektronicznego.</p> <p>4. Udostępnianie danych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może nastąpić za pomocą środków komunikacji elektronicznej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.</p> <p>5. W celu ochrony danych, o której mowa w ust. 1 pkt 3, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje właściwe środki techniczne i organizacyjne oraz zapewnia dostęp do tych danych jedynie upoważnionym pracownikom.</p> <p>Art. 48. 1. W przypadku zaprzestania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przejmujący użytkowników tego przedsiębiorcy jest obowiązany przyjąć dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, zatrzymane i przechowywane przez tego przedsiębiorcę, do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony, z uwzględnieniem</p>
--	---	--	--

			<p>ust. 2 pkt 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o przyjęciu tych danych informuje Prezesa UKE.</p> <p>2. W przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zaprzestania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej i nie przejęcia danych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, przez żadnego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej,2) ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej – przedsiębiorca ten jest obowiązany do przekazania tych danych, do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony Prezesowi UKE, wraz z uzasadnieniem. <p>3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 2, przekazuje dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, Prezesowi UKE w terminie do 90 dni od dnia zaprzestania działalności telekomunikacyjnej albo ogłoszenia upadłości, na informatycznym nośniku danych w postaci zapisu w formacie tekstowym lub innym formacie umożliwiającym ich odczyt za pomocą powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania.</p> <p>4. Prezes UKE po upływie 12 miesięcy od dnia przekazania danych, zgodnie z ust. 3, niezwłocznie niszczy te dane. Prezes UKE może udostępniać dane wyłącznie w okresie 12 miesięcy od dnia zatrzymania danych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej.</p> <p>5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przekazywania Prezesowi UKE danych w przypadku, o którym mowa w ust. 2, oraz sposób udostępniania przez Prezesa UKE tych danych podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, w celu zapewnienia realizacji przez te podmioty ich ustawowych zadań oraz mając na uwadze konieczność zapewnienia dostępu tym podmiotom do danych, o których mowa w 47 ust. 1 pkt 1.</p>
--	--	--	--

			<p>Art. 49. 1. Obowiązkiem, o którym mowa w art. 47 ust. 1, objęte są dane dotyczące publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej niezbędne do:</p> <ol style="list-style-type: none">1) ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego oraz użytkownika końcowego:<ol style="list-style-type: none">a) inicjującego połączenie,b) do którego kierowane jest połączenie;2) określenia:<ol style="list-style-type: none">a) daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania,b) rodzaju połączenia,c) lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego,d) danych jednoznacznie identyfikujących użytkownika w sieci. <p>2. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz po zasięgnięciu opinii Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został on powołany, określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none">1) szczegółowy wykaz danych, o których mowa w ust. 1,2) rodzaj przedsiębiorców komunikacji elektronicznej niepodlegających obowiązkowi zatrzymywania i przechowywania tych danych<ul style="list-style-type: none">– mając na uwadze rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, potrzebę unikania wielokrotnego zatrzymywania i przechowywania tych samych danych, ich efektywnej analizy oraz optymalizację kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej. <p>3. Prezes Rady Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące rodzaju, struktury, sposobu zapisu oraz elektronicznego formatu</p>
--	--	--	--

			<p>udostępnianych danych, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie przekazywania tych danych podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, w jednolitej formie, pozwalającej na ich efektywną analizę i optymalizację nakładów finansowych na jej przeprowadzenie.</p> <p>Art. 50. 1. Wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1, art. 45 ust. 1, oraz art. 47 ust. 1, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. Dopuszcza się możliwość wspólnego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45 ust. 1 oraz art. 47 ust. 1, przez dwóch lub więcej przedsiębiorców komunikacji elektronicznej.</p> <p>3. Wspólne wykonywanie obowiązków, o którym mowa w ust. 2, może być wykonywane za pomocą tych samych interfejsów.</p> <p>4. Szczegółowe zasady współpracy przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie wspólnego wykonywania obowiązków, o którym mowa w ust. 1 i 2, reguluje umowa zawarta pomiędzy tymi przedsiębiorcami. Powierzenie lub wspólne wykonywanie tych obowiązków nie zwalnia żadnej ze stron z indywidualnej odpowiedzialności za ich wykonywanie.</p> <p>Art. 381. (...) 2. Zakazane jest przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu elektronicznego, chyba że: (...)</p> <p>4) będzie to konieczne z innych powodów przewidzianych ustawą lub przepisami odrębnymi.</p> <p>3. Z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie, przetwarzanie informacji objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej.</p>
--	--	--	---

			<p>4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do informacji ze swojej istoty jawnych, z przeznaczenia publicznych lub ujawnionych postanowieniem sądu wydanym w postępowaniu karnym, postanowieniem prokuratora lub na podstawie odrębnych przepisów.</p> <p>Art. 392. (...) 7. Eliminacja prezentacji identyfikacji linii wywołującej może być anulowana:</p> <ol style="list-style-type: none">1) na żądanie służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, a także uprawnionych podmiotów, w zakresie i na warunkach określonych w odrębnych przepisach, lub2) przez dostawcę usług zapewniającego przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej lub operatora, do którego sieci został przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, na wniosek abonenta, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni, że do jego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego są kierowane połączenia uciążliwe lub zawierające groźby, w celu identyfikacji numerów użytkowników końcowych wywołujących tego abonenta. <p>8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do zapewnienia służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy dostępu do identyfikacji linii wywołującej oraz danych dotyczących lokalizacji, bez uprzedniej zgody zainteresowanych abonentów lub użytkowników, jeżeli jest to konieczne do umożliwienia tym służbom wykonywania ich zadań w możliwie najbardziej efektywny sposób.</p> <p>9. Dane identyfikujące użytkowników wywołujących, w przypadkach, o których mowa w ust. 7, są rejestrowane przez operatora na żądanie:</p> <ol style="list-style-type: none">1) służb i podmiotów, o których mowa w ust. 7 pkt 1;2) abonenta, o którym mowa w ust. 7 pkt 2. <p>10. Dane, o których mowa w ust. 9, pozostają w dyspozycji przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Do ich udostępniania stosuje się przepis art. 45.</p>
--	--	--	--

Art. 15 ust. 1a	1a. Ustępu 1 nie stosuje się do danych, których zatrzymywanie jest wyraźnie wymagane na mocy dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania danych wygenerowanych lub przetworzonych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności (1) dla celów określonych w art. 1 ust. 1 tej dyrektywy.	N		
Art. 15 ust. 1b	1b. Dostawcy ustanawiają wewnętrzne procedury odpowiedzi na wnioski o dostęp do danych osobowych użytkownika w oparciu o krajowe przepisy przyjęte zgodnie z art. 1. Na żądanie przedstawiają oni właściwemu organowi krajowemu informacje o tych procedurach, liczbie otrzymanych wniosków, ich uzasadnieniu prawnym oraz udzielonej przez nich odpowiedzi.	N		Regulacja zawarta jest obecnie w RODO
Art. 15 ust. 2	2. Przepisy rozdziału III dotyczącego środków zaskarżenia, odpowiedzialności i sankcji dyrektywy 95/46/WE stosuje się w odniesieniu do przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i w odniesieniu do indywidualnych uprawnień wynikających z niniejszej dyrektywy.	N	Art. 443	Art. 443. 1. Kto nie wypełnia obowiązku: 1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 396, 2) informacyjnego względem Prezesa UODO, o którym mowa w art. 397 ust. 1, 3) informacyjnego względem abonenta lub użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 397 ust. 4, 4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 400 ust. 1

				<p>– podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UODO w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.</p> <p>2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 439 ust. 3 i 4 oraz art. 442 ust. 1–4 oraz 6–11. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UODO.</p>
Art. 15 ust. 3	3. Grupa Robocza ds. Ochrony Osób Fizycznych w Zakresie Przetwarzania Danych Osobowych powołana zgodnie z art. 29 dyrektywy 95/46/WE podejmuje również zadania ustanowione w art. 30 wspomnianej dyrektywy w odniesieniu do spraw objętych niniejszą dyrektywą, mianowicie ochrony podstawowych praw i wolności oraz uzasadnionego interesu w sektorze łączności elektronicznej.	N		
Art. 15a	Wdrażanie i egzekwowanie			
Art. 15a ust. 1	1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar, w tym w stosownych przypadkach sankcji karnych, mających zastosowanie w przypadku naruszeń krajowych przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby zasady te zostały wdrożone. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające oraz mogą być stosowane w odniesieniu do okresu, w którym występowało jakiegokolwiek naruszenie, nawet w przypadku gdy naruszenie to następnie naprawiono. Państwa	T	Art. 416 ust.1, art. 441, art. 439 ust. 1 pkt 80-84, ust. 2 pkt 1 i 10, ust. 3, art. 442 ust. 5, art. 443	Art. 416. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej. Art. 441. 1. Kto przesyła za pomocą środków komunikacji elektronicznej niezamówione informacje handlowe, podlega karze grzywny. 2. Ściganie wykroczenia, o którym mowa w ust. 1, następuje na żądanie pokrzywdzonego. Art. 439. 1. Kto: (...) 80) nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 386 i art. 387,

	<p>członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach najpóźniej do dnia 25 maja 2011 r. i powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach mających na nie wpływ.</p>		<p>81) przetwarza dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej lub dane użytkowników bez podstawy prawnej,</p> <p>82) nie wypełnia lub nienależycie wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 392,</p> <p>83) używa automatycznych systemów wywołujących lub używa telekomunikacyjnych urządzeń końcowych do celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej bez uprzedniego uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego,</p> <p>84) przechowuje informacje w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego lub uzyskuje dostęp do informacji przechowywanych na tych urządzeniach lub instaluje oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym niezgodnie z art. 394,</p> <p>(...)</p> <p>- podlega karze pieniężnej.</p> <p>2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który:</p> <p>1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe;</p> <p>(...)</p> <p>10) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody użytkownika końcowego, o których mowa w art. 394;</p> <p>3. Kara, o której mowa w ust. 1 i 2, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.</p> <p>Art. 443. 1. Kto nie wypełnia obowiązku:</p>
--	---	--	---

			<ol style="list-style-type: none">1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 396,2) informacyjnego względem Prezesa UODO, o którym mowa w art. 397 ust. 1,3) informacyjnego względem abonenta lub użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 397 ust. 4,4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 400 ust. 1 <p>– podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UODO w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.</p> <p>2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 439 ust. 3 i 4 oraz art. 442 ust. 1–4 oraz 6–11. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UODO.</p> <p>Art. 442. (...) 5. W przypadku niewypełniania obowiązku uzyskania zgody użytkownika końcowego, o której mowa w art. 393, Prezes UKE nakłada na podmiot, biorąc pod uwagę charakter i zakres naruszenia, karę pieniężną w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym lub do 1 000 000 zł, przy czym zastosowanie ma kwota wyższa. Przepisów ust. 2, 3 i 7 nie stosuje się.</p> <p>Art. 443. 1. Kto nie wypełnia obowiązku:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 396,2) informacyjnego względem Prezesa UODO, o którym mowa w art. 397 ust. 1,3) informacyjnego względem abonenta lub użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 397 ust. 4,4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 400 ust. 1
--	--	--	---

				<p>– podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa UODO w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.</p> <p>2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 439 ust. 3 i 4 oraz art. 442 ust. 1–4 oraz 6–11. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UODO.</p>
Art. 15a ust. 2	2. Bez uszczerbku dla wszelkich ewentualnie dostępnych środków prawnych, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ krajowy oraz, w stosownych przypadkach, inne podmioty krajowe dysponowały uprawnieniami do nakazania zaprzestania naruszeń, o których mowa w ust. 1.	T	Art. 428	<p>Art. 428. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 416 ust. 2, stwierdzono, że podmiot kontrolowany nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z przepisów prawa lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE:</p> <p>1) nakłada karę, o której mowa w art. 439, w przypadku stwierdzenia naruszeń wskazanych w tym przepisie, niezależnie od prowadzonego wobec tego podmiotu postępowania pokontrolnego, lub</p> <p>2) wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień oraz informuje o możliwości przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń.</p> <p>2. Usunięcie nieprawidłowości, udzielenie wyjaśnień i przedstawienie stanowiska, o których mowa w ust. 1 pkt 2, następuje w terminie wskazanym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych podmiotowi kontrolowanemu.</p> <p>3. W zaleceniach pokontrolnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE może określić inny termin usunięcia nieprawidłowości, udzielenia wyjaśnień lub przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń. Termin określony w wezwaniu może być krótszy niż 30 dni jedynie w przypadku, gdy podmiot kontrolowany, do którego odnosi się wezwanie, wyraził na to zgodę lub gdy naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości.</p> <p>4. Jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych lub po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, podmiot kontrolowany nie usunie wskazanych nieprawidłowości albo udzielone wyjaśnienia lub</p>

			<p>przedstawione stanowisko odnośnie do stwierdzonych naruszeń okażą się niewystarczające, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości oraz może:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wskazać środki, jakie powinien zastosować podmiot kontrolowany, w celu usunięcia nieprawidłowości;2) określić termin, w którym ma nastąpić usunięcie nieprawidłowości;3) nałożyć karę, o której mowa w art. 439, chyba że na podstawie ust. 1 pkt 1 zostało już wszczęte postępowanie w sprawie nałożenia kary za niewypełnienie tych obowiązków. <p>(...)</p> <p>6. Jeżeli nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1, występowały w przeszłości lub mają poważny charakter, a podmiot kontrolowany nie zastosował się do decyzji, o której mowa w ust. 4 lub 5, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi kontrolowanemu wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej na okres od roku do 3 lat, cofnąć pozwolenie radiowe, zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydział zasobów numeracji. Jeżeli decyzja odnosi się do działalności polegającej na rozpowszechnianiu programów radiowych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje ją w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.</p> <p>7. W przypadku gdy przesłanką wydania decyzji, o której mowa w ust. 6, jest zagrożenie przez działalność podmiotu kontrolowanego obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, Prezes UKE przed jej wydaniem zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości. Jeżeli uzasadnienie do opinii tych organów zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie zostało sporządzone.</p> <p>8. Organy, o których mowa w ust. 7, są obowiązane w terminie 30 dni wydać opinię zawierającą stanowisko w zakresie niezbędnym do ustalenia, czy działalność podmiotu kontrolowanego może prowadzić do zagrożenia</p>
--	--	--	--

				<p>obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p> <p>9. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 7, nie wydadzą opinii w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania opinii został spełniony.</p> <p>10. Decyzji, o której mowa w ust. 6, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja ta stanowi podstawę do wykreślenia podmiotu kontrolowanego z rejestru PT.</p>
Art. 15a ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy krajowe oraz, w stosownych przypadkach, inne podmioty krajowe dysponowały uprawnieniami i środkami niezbędnymi do prowadzenia dochodzeń, w tym uprawnieniami do uzyskiwania wszelkich istotnych informacji, których mogą potrzebować, aby monitorować i egzekwować przestrzeganie przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą.</p>	T	<p>Art. 19, art. 416 ust. 1</p>	<p>Art. 19. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 138 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z wyłączeniem użytkownika rządowego, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji, w szczególności informacji o charakterze finansowym, informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług oraz istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej, niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków.</p> <p>2. W przypadku gdy niezbędne do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków informacje pozyskane na podstawie ust. 1 są niewystarczające, Prezes UKE może pozyskiwać te informacje od innych podmiotów działających na rynku komunikacji elektronicznej lub innych rynkach ściśle powiązanych z tym rynkiem. Podmioty te mają obowiązek przekazania informacji na uzasadnione żądanie Prezesa UKE.</p> <p>3. Przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej na rynku hurtowym jest obowiązany do przekazywania, na żądanie Prezesa UKE, danych księgowych dotyczących rynków detalicznych związanych z tym rynkiem hurtowym.</p> <p>4. Żądania, o których mowa w ust. 1–3, są proporcjonalne do celu, jakiemu mają służyć, oraz zawierają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie podmiotu obowiązującego do przekazania informacji; 2) datę; 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą; 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć;

			<p>5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni;</p> <p>6) uzasadnienie;</p> <p>7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 439 ust. 2 pkt 1. 5. Prezes UKE może zastosować do pozyskania informacji, o których mowa w ust. 1–3, opracowane przez siebie formularze, dążąc do ujednoczenia i zapewnienia spójności pozyskanych informacji.</p> <p>Art. 416. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.</p>
Art. 15a ust. 4	<p>4. Właściwe krajowe organy regulacyjne mogą przyjmować środki w celu zapewnienia efektywnej współpracy transgranicznej w zakresie egzekwowania przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz tworzenia zharmonizowanych warunków świadczenia usług obejmujących transgraniczny przepływ danych. Krajowe organy regulacyjne przekazują Komisji – w odpowiednim czasie przed przyjęciem takich środków – podsumowanie podstawy do działania, przewidywane środki i proponowany przebieg działań. Po zbadaniu takich informacji oraz konsultacjach z ENISA i Grupą Roboczą ds. Ochrony Osób Fizycznych w zakresie Przetwarzania Danych Osobowych ustanowioną na mocy art. 29 dyrektywy 95/46/WE, Komisja może zgłaszać do nich uwagi lub wydawać zalecenia, w szczególności w celu zapewnienia, aby przewidywane środki</p>	N	<p>Przepis fakultatywny dotyczący współpracy międzynarodowej krajowych organów regulacyjnych.</p>

	nie wpływały niekorzystnie na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Przy podejmowaniu decyzji dotyczącej omawianych środków krajowe organy regulacyjne uwzględniają w jak największym stopniu uwagi lub zalecenia Komisji.			
Art. 16	Przepisy przejściowe			
Art. 16 ust. 1	1. Przepisów art. 12 nie stosuje się do publikacji spisów abonentów już wydanych lub wprowadzonych do obrotu w wersji drukowanej lub w elektronicznej formie off-line przed wejściem w życie przepisów krajowych przyjętych stosownie do niniejszej dyrektywy.	N		Zasada lex retro non agit (przepis odnosił się do sytuacji wdrożenia dyrektywy w 2004 r.)
Art. 16 ust. 2	2. W przypadku gdy dane osobowe abonentów usług stacjonarnej lub przenośnej publicznej telefonii głosowej są zawarte w publicznym spisie abonentów, zgodnie z przepisami dyrektywy 95/46/WE i art. 11 dyrektywy 97/66/WE, przed wejściem w życie przepisów prawa krajowego przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy, dane osobowe tych abonentów mogą pozostać w tym spisie abonentów w wersji drukowanej lub elektronicznej, włączając wersje ze zwrotnymi funkcjami wyszukiwania, chyba że abonenci, po otrzymaniu pełnej informacji o celach i opcjach zgodnie z art. 12 niniejszej dyrektywy, oświadczą inaczej.	N		
Art. 17	Transpozycja			

Art. 17 ust. 1	1. Przed dniem 31 października 2003 r. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienia takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Państwa Członkowskie określają metody dokonywania takich odniesień.	N		Odnosnik w ustawie Pke: „Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża: 2) dyrektywę 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej)
Art. 17 ust. 2	2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, które przyjmą w dziedzinie regulowanej niniejszą dyrektywą oraz każdej kolejnej zmiany tych przepisów.	N		
Art. 18	Przegląd Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, najpóźniej trzy lata od dnia, określonego w art. 17 ust. 1, sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy i jej wpływu na podmioty gospodarcze i konsumentów, w szczególności w odniesieniu do przepisów o niezamówionych komunikatach, uwzględniając otoczenie międzynarodowe. W tym celu, Komisja może żądać informacji od Państw Członkowskich, które powinny być dostarczone bez zbędnej zwłoki. Komisja przedkłada, gdzie stosowne, wnioski w sprawie zmian niniejszej dyrektywy, uwzględniając wyniki tego sprawozdania, wszelkie zmiany w sektorze oraz wszelkie inne wnioski, które uzna za niezbędne w celu	N		

	poprawy skuteczności stosowania niniejszej dyrektywy.			
Art. 19	Uchylenie Dyrektywa 97/66/WE traci moc z dniem określonym w art. 17 ust. 1. Odniesienia do uchylonej dyrektywy traktuje się jak odniesienia do niniejszej dyrektywy.	N		
Art. 20	Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.	N		
Art. 21	Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.	N		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		DYREKTYWA 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/UE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62)		
	ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE			
Art. 1	Przedmiot i zakres			
Art.1 ust. 1	1. Niniejsza dyrektywa określa ramy prawne dotyczące udostępniania na rynku i oddawania do użytku w Unii urządzeń radiowych.	N	Art. 1 pkt 10, art. 267 ust. 1	Art. 1. Ustawa określa: (...) 10) wymagania, jakim powinny odpowiadać urządzenia radiowe;

				Art. 267. 1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym dziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 5).
Art. 1 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do urządzeń wymienionych w załączniku I.	N	Art. 268 ust. 5 i 7	Art. 268. (...) 5. Urządzenia radiowe podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3. (...) 7. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do: 1) urządzeń przeznaczonych do używania wyłącznie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej, w tym: a) zestawów części do montażu urządzeń, b) urządzeń zmodyfikowanych przez radioamatorów dla własnych potrzeb w celu używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, c) urządzeń zbudowanych samodzielnie przez radioamatorów, które służą celom eksperymentalnym i naukowym w ramach służby radiokomunikacyjnej amatorskiej; 2) urządzeń wyposażenia radiokomunikacyjnego objętych przepisami o wyposażeniu morskim; 3) wyposażenia radiokomunikacyjnego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu lub następującego wyposażenia lotniczego objętego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/912018/1139 (Dz. Urz. UE L 2122 z 22.08.2018, str. 1) i przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu:

				<p>a) statków powietrznych innych niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego,</p> <p>b) bezzałogowych statków powietrznych, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;</p> <p>4) zestawów kontrolnych zbudowanych według indywidualnego projektu, przeznaczonych dla specjalistów i wykorzystywanych wyłącznie w ośrodkach badawczo-rozwojowych do celów badawczo-rozwojowych.</p>
Art. 1 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do urządzeń radiowych wykorzystywanych wyłącznie do celów związanych z bezpieczeństwem publicznym, obronnością, bezpieczeństwem państwa, w tym również dobrobytem gospodarczym państwa w przypadku działań dotyczących kwestii bezpieczeństwa państwa, oraz działaniami państwa w obszarze prawa karnego.	N	Art. 267 ust. 2	Art. 267. (...) 2. Sposób i tryb przeprowadzania oceny zgodności urządzeń radiowych przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa określa ustawa z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 747) oraz przepisy wydane na podstawie tej ustawy.
Art. 1 ust. 4	4. Urządzenia radiowe wchodzące w zakres niniejszej dyrektywy nie podlegają przepisom dyrektywy 2014/35/UE, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 3 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy.	N		Zob. implementacja art. 3 ust. 1 lit. a
Art. 2	Definicje			
Art. 2 ust. 1	1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:			

	1) „urządzenie radiowe” oznacza produkt elektryczny lub elektroniczny, który celowo emituje lub odbiera fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji, lub produkt elektryczny lub elektroniczny, który musi zostać uzupełniony o dodatkowy element, taki jak np. antena, aby mógł celowo emitować lub odbierać fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji;	T	Art. 2 pkt 73	73) urządzenie radiowe – urządzenie telekomunikacyjne, które celowo emituje lub odbiera fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji, lub urządzenie telekomunikacyjne, które musi zostać uzupełnione o dodatkowy element, aby mogło celowo emitować lub odbierać fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji;
	2) „radiokomunikacja” oznacza komunikację za pomocą fal radiowych;	N		
	3) "radiolokacja" oznacza określanie położenia, prędkości lub innych charakterystyk obiektu, lub uzyskiwanie informacji dotyczących tych parametrów, poprzez właściwości propagacyjne fal radiowych;	T	Art. 2 pkt 49	49) radiolokacja – określanie położenia, prędkości lub innych parametrów obiektu lub uzyskiwanie informacji dotyczących tych parametrów dzięki właściwościom propagacyjnym fal radiowych;
	4) "fale radiowe" oznaczają fale elektromagnetyczne o częstotliwościach niższych niż 3 000 GHz, rozchodzące się w przestrzeni bez pomocy sztucznego przewodnika;	T	Art. 2 pkt 10	10) fale radiowe – fale elektromagnetyczne o częstotliwościach niższych niż 3000 GHz, rozchodzące się w przestrzeni bez pomocy sztucznego przewodnika;
	5) "interfejs radiowy" oznacza specyfikację regulowanego wykorzystania widma radiowego;	N		
	6) "klasa urządzeń radiowych" oznacza klasę określającą poszczególne kategorie urządzeń radiowych, które zgodnie z niniejszą dyrektywą uznaje się za podobne, oraz te	T	Art. 269 ust. 1-4	Art. 269. 1. Urządzenie radiowe, wobec którego państwo członkowskie stosuje ograniczenia w zakresie wprowadzania go do obrotu lub oddawania do użytku lub wobec którego obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia radiowego, stanowi urządzenie klasy 2.

	interfejsy radiowe, do współpracy z którymi urządzenia radiowe zostały zaprojektowane;			<p>2. W przypadku urządzenia klasy 2 informacje dostępne na opakowaniu oraz podane w instrukcji towarzyszącej urządzeniu radiowemu umożliwiają określenie państwa członkowskiego lub obszaru geograficznego w obrębie danego państwa członkowskiego, w których istnieją ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku lub obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia.</p> <p>3. Urządzenia radiowe, wobec których państwa członkowskie nie stosują ograniczeń w zakresie wprowadzania ich do obrotu lub oddawania do użytku, stanowią urządzenia klasy 1.</p> <p>4. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE przykładową listę urządzeń radiowych stanowiących urządzenia klasy 1.</p>
	7) "szkodliwe zakłócenia" oznaczają szkodliwe zakłócenia zgodnie z definicją w art. 2 lit. r) dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁴⁾ ;	T	Art. 2 pkt 67	<p>67) szkodliwe zakłócenia – zakłócenia, które:</p> <p>a) zagrażają funkcjonowaniu służby radionawigacyjnej lub innej służby radiokomunikacyjnej związanej z bezpieczeństwem lub</p> <p>b) w sposób poważny pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie przerywają wykonywanie służby radiokomunikacyjnej działającej zgodnie z przepisami prawa;</p>
	8) "zaburzenie elektromagnetyczne" oznacza zaburzenie elektromagnetyczne zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/30/UE;	T	Art. 2 pkt 66	<p>66) szkodliwe zaburzenie elektromagnetyczne – zaburzenie elektromagnetyczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, które przekracza dopuszczalne poziomy zaburzeń;</p>
Art. 3	Zasadnicze wymagania			
Art. 3 ust. 1	<p>1. Urządzenia radiowe są konstruowane w taki sposób, aby zapewnić:</p> <p>a) ochronę zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochronę mienia, w tym również realizację celów odnoszących się do wymagań dotyczących bezpieczeństwa</p>	T	Art. 268 ust. 1 i 2	<p>Art. 268. 1. Urządzenia radiowe wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku powinny spełniać wymagania w zakresie:</p> <p>1) ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochrony mienia;</p> <p>2) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości lub zasobów orbitalnych w celu unikania szkodliwych zakłóceń;</p>

	<p>zawartych w dyrektywie 2014/35/UE, ale bez zastosowania limitu napięcia elektrycznego;</p> <p>b) odpowiedni poziom kompatybilności elektromagnetycznej zgodnie z dyrektywą 2014/30/UE.</p>		<p>3) kompatybilności elektromagnetycznej, określone w przepisach o kompatybilności elektromagnetycznej, w zakresie wynikającym z ich przeznaczenia.</p> <p>2. W zakres wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wchodzi w szczególności następujące wymagania:</p> <p>1) na urządzeniu radiowym, a w przypadku braku takiej możliwości - w dołączonej dokumentacji, zamieszcza się podstawowe informacje, których znajomość i stosowanie są warunkiem, aby urządzenie radiowe było użytkowane bezpiecznie i zgodnie z jego przeznaczeniem;</p> <p>2) urządzenie radiowe, łącznie z jego częściami składowymi, jest wykonane w sposób zapewniający jego bezpieczny oraz prawidłowy montaż i przyłączenie;</p> <p>3) w celu ochrony przed zagrożeniami stwarzanymi przez urządzenie radiowe stosuje się odpowiednie środki techniczne zapewniające:</p> <p>a) ochronę osób oraz zwierząt domowych przed niebezpieczeństwem urazu fizycznego lub innej szkody, mogących powstać w wyniku bezpośredniego lub pośredniego kontaktu,</p> <p>b) niedopuszczenie do wytworzenia temperatury, łuków lub promieniowania, które mogłyby spowodować niebezpieczeństwo,</p> <p>c) ochronę osób, zwierząt domowych oraz mienia przed niebezpieczeństwem o charakterze nieelektrycznym, które, jak wynika z doświadczenia, może być spowodowane przez urządzenie radiowe,</p> <p>d) odpowiednią do przewidywanych warunków izolację;</p> <p>4) w celu ochrony przed zagrożeniami mogącymi powstać wskutek oddziaływania na urządzenie radiowe czynników zewnętrznych, stosuje się odpowiednie środki techniczne zapewniające, że to urządzenie radiowe nie naraża osób, zwierząt domowych oraz mienia na zagrożenia wynikające z:</p> <p>a) jego właściwości mechanicznych,</p>
--	---	--	--

				<p>b) wpływów niemechanicznych, w dających się przewidzieć warunkach otoczenia,</p> <p>c) przeciążeń, w możliwych do przewidzenia okolicznościach;</p> <p>5) urządzenie radiowe jest projektowane i wytwarzane w taki sposób, aby zapewniona była jego zgodność z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o których mowa w pkt 3 i 4, w sytuacji gdy jest ono użytkowane w sposób zgodny z przeznaczeniem i utrzymywane we właściwym stanie technicznym.</p>
Art. 3 ust. 2	2. Urządzenia radiowe skonstruowane są w taki sposób, aby w celu unikania szkodliwych zakłóceń skutecznie wykorzystywały widmo radiowe i wspierały jego efektywne wykorzystanie.	T	Art. 268 ust. 1 pkt 2	<p>Art. 268. 1. Urządzenia radiowe wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku powinny spełniać wymagania w zakresie:</p> <p>(...)</p> <p>2) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości lub zasobów orbitalnych w celu unikania szkodliwych zakłóceń;</p>
Art. 3 ust. 3	<p>3. Urządzenia radiowe w obrębie określonych kategorii lub klas skonstruowane są w sposób gwarantujący spełnienie następujących zasadniczych wymagań:</p> <p>a) urządzenia radiowe współdziałają z dodatkowymi elementami, w szczególności z uniwersalnymi ładowarkami;</p> <p>b) urządzenia radiowe współdziałają za pośrednictwem sieci z innymi urządzeniami radiowymi;</p> <p>c) urządzenia radiowe mogą być podłączane do interfejsów właściwego typu w całej Unii;</p>	T	Art. 268 ust. 3 i 4	<p>Art. 268. (...) 3. Urządzenia radiowe powinny spełniać również dodatkowe wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej oraz z przepisów wydanych na podstawie ust. 4.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w przypadku przyjęcia przez Komisję Europejską aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62, Dz. Urz. UE L 16/66 z 23.1.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 82/1 z 27.3.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 212/1 z 22.8.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 55/1 z 25.2.2019, str.1, Dz. Urz. UE L 7/6 z 12.1.2022, str. 1), określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania dla poszczególnych kategorii lub klas urządzeń radiowych, które powinny być spełniane przez urządzenia radiowe objęte tymi kategoriami lub klasami, oraz określić termin, do którego urządzenia niespełniające wymagań określonych w rozporządzeniu</p>

<p>d) urządzenia radiowe nie wywierają niepożądanego wpływu na sieć i jej funkcjonowanie ani też nie wykorzystują zasobów sieciowych w nieodpowiedni sposób, powodując tym samym niedopuszczalne obniżenie poziomu usług;</p> <p>e) urządzenia radiowe mają wbudowane systemy zabezpieczające w celu zapewnienia ochrony danych osobowych i prywatności użytkownika i abonenta;</p> <p>f) urządzenia radiowe wyposażone są w funkcje, które zapewniają ochronę przed oszustwami;</p> <p>g) urządzenia radiowe wyposażone są w funkcje, które zapewniają dostęp do służb ratunkowych;</p> <p>h) urządzenia radiowe wyposażone są w funkcje ułatwiające korzystanie z nich przez osoby niepełnosprawne;</p> <p>i) urządzenia radiowe wyposażone są w funkcje zapewniające możliwość pobrania do tego urządzenia wyłącznie takiego oprogramowania, w przypadku którego potwierdzono zgodność kombinacji oprogramowania i urządzenia radiowego.</p>		<p>mogą zostać wprowadzone do obrotu lub oddane do użytku, mając na uwadze bezpieczeństwo używania urządzeń radiowych oraz konieczność zapewnienia ich efektywnego współdziałania z innymi urządzeniami.</p>
---	--	--

	Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 44, określających kategorie lub klasy urządzeń radiowych objęte poszczególnymi wymaganiami określonymi w akapicie pierwszym lit. a)–i) niniejszego ustępu.			
Art. 5	<p>Rejestracja typów urządzeń radiowych objętych niektórymi kategoriami</p> <p>1. Od dnia 12 czerwca 2018 r. producenci rejestrują typy urządzeń radiowych objęte kategoriami urządzeń radiowych wykazujących niski poziom zgodności z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 3 w centralnym systemie, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, przed wprowadzeniem do obrotu urządzeń radiowych objętych tymi kategoriami. Rejestrując takie typy urządzeń radiowych, producenci dostarczają część lub w uzasadnionych przypadkach całość dokumentacji technicznej, którą wymieniono w załączniku V lit. a), d), e), f), g), h) i i). Komisja nadaje każdemu zarejestrowanemu typowi urządzenia radiowego numer ewidencyjny, który producenci umieszczają na urządzeniu radiowym wprowadzanym do obrotu.</p> <p>2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 44, określających kategorie urządzeń radiowych objęte wymogiem określonym w ust. 1 niniejszego artykułu, a także elementy dokumentacji technicznej, które należy dostarczyć, z</p>	T	Art. 273	<p>Art. 273. 1. Producent przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu, rejestruje typy urządzeń radiowych w centralnym systemie udostępnionym przez Komisję Europejską oraz umieszcza na urządzeniu radiowym numer ewidencyjny nadany przez Komisję Europejską.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) urządzenia radiowe objęte wymogiem rejestracji, o którym mowa w ust. 1, 2) dokumentację techniczną dołączaną w ramach rejestracji, 3) sposób rejestracji, 4) sposób umieszczania na urządzeniu radiowym numeru ewidencyjnego nadanego przez Komisję Europejską <p>– mając na uwadze wydane w tym zakresie akty delegowane Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, oraz kierując się potrzebą poprawienia wydajności i skuteczności nadzoru rynku i zapewnienia wysokiego poziomu zgodności urządzeń radiowych z wymaganiami.</p>

	<p>uwzględnieniem informacji w sprawie zgodności urządzeń radiowych dostarczonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 47 ust. 1 i po dokonaniu oceny ryzyka niespełnienia zasadniczych wymagań.</p> <p>3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustalające reguły postępowania dotyczące rejestracji i reguły postępowania dotyczące umieszczania numeru ewidencyjnego na urządzeniu radiowym w odniesieniu do kategorii określonych w aktach delegowanych przyjętych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 45 ust. 3.</p> <p>4. Komisja udostępnia centralny system umożliwiający producentom rejestrację wymaganych informacji. System ten zapewnia właściwą kontrolę dostępu do informacji o charakterze poufnym.</p> <p>5. Po rozpoczęciu stosowania aktu delegowanego przyjętego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu skutki tego aktu są przedmiotem oceny w sprawozdaniach przygotowywanych zgodnie z art. 47 ust. 1 i 2.</p>	<p>T</p> <p>N</p> <p>N</p>		
Art. 6	<p>Udostępnienie na rynku</p> <p>Państwa członkowskie przyjmują właściwe środki w celu zapewnienia, by na rynku udostępniane były tylko urządzenia radiowe spełniające wymagania niniejszej dyrektywy.</p>		Dział VI	Dział VI. Urządzenia radiowe (art. 267-275 Pke)

Art. 7	<p>Oddawanie do użytku i wykorzystywanie urządzeń radiowych</p> <p>Państwa członkowskie zezwalają na oddawanie urządzeń radiowych do użytku i wykorzystywanie ich, jeżeli spełniają one wymagania niniejszej dyrektywy, kiedy są odpowiednio zainstalowane i konserwowane oraz wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem. Bez uszczerbku dla ich zobowiązań na mocy decyzji nr 676/2002/WE oraz nie naruszając warunków dotyczących pozwoleń na korzystanie z częstotliwości zgodnie z prawem Unii, w szczególności zgodnie z art. 9 ust. 3 i 4 dyrektywy 2002/21/WE, państwa członkowskie mogą wprowadzić dodatkowe wymagania dotyczące oddawania do użytku lub wykorzystywania urządzeń radiowych wyłącznie z powodów związanych ze skutecznym i efektywnym wykorzystaniem widma radiowego, unikaniem szkodliwych zakłóceń, unikaniem zaburzeń elektromagnetycznych lub zdrowiem publicznym.</p>	T	Art. 268 ust. 9	Art. 268. (...) 9. Wymagania, o których mowa w ust. 1-3, dotyczące oddawanych do użytku i wykorzystywanych urządzeń radiowych, odnoszą się do sytuacji, w których urządzenia te są odpowiednio zainstalowane i konserwowane oraz używane zgodnie z przeznaczeniem.
Art. 9	<p>Swobodny przepływ urządzeń radiowych</p>			
Art. 9 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie nie utrudniają, z powodów odnoszących się do aspektów objętych niniejszą dyrektywą, udostępniania na rynku na swoim terytorium urządzeń radiowych, które są zgodne z niniejszą dyrektywą.</p>	N		Brak takich utrudnień w prawie polskim

Art. 9 ust. 2	2. Państwa członkowskie nie utrudniają wystawiania podczas targów, wystaw lub podobnych imprez urządzeń radiowych niezgodnych z wymogami niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że widoczne oznakowanie jasno wskazuje, iż takie urządzenia radiowe nie mogą być udostępniane na rynku ani oddawane do użytku, dopóki nie zostanie zapewniona ich zgodność z niniejszą dyrektywą. Urządzenia radiowe można demonstrować jedynie, jeśli przyjęto odpowiednie środki określone przez państwa członkowskie w celu uniknięcia szkodliwych zakłóceń, zaburzeń elektromagnetycznych i zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub zwierząt domowych lub bezpieczeństwa mienia.	T	Art. 271	Art. 271. 1. Dopuszcza się eksponowanie na targach, wystawach i pokazach urządzeń radiowych podlegających obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 268 ust. 1–3, bez deklaracji zgodności i oznakowania CE w celu ich prezentacji, pod warunkiem uwidocznienia informacji, że wystawione urządzenie nie może być wprowadzone do obrotu ani przekazane do używania do czasu zapewnienia zgodności urządzenia z wymaganiami. 2. Urządzenia radiowe można demonstrować jedynie, jeśli zapewniono odpowiednie środki w celu uniknięcia szkodliwych zakłóceń, szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych i zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz bezpieczeństwa mienia.
	Rozdział II Obowiązki podmiotów gospodarczych			
Art. 10	Obowiązki producentów			
Art. 10 ust. 2	2. Producenci zapewniają, aby urządzenia radiowe były skonstruowane w taki sposób, by można było ich używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania widma radiowego.	T	Art. 272 ust. 5	Art. 272. (...) 5. Producent zapewnia, aby urządzenie radiowe było skonstruowane w taki sposób, aby można było go używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania częstotliwości.
Art. 10 ust. 6	6. Producenci są zobowiązani zapewnić opatrzenie urządzeń radiowych, które wprowadzili do obrotu, nazwą typu, numerem	T	Art. 272 ust. 1 pkt 1	Art. 272. 1. Producent jest obowiązany umieścić na urządzeniu radiowym lub, w przypadku gdy wielkość lub rodzaj urządzenia to uniemożliwiają, na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do urządzenia radiowego:

	partii lub serii lub inną informacją umożliwiającą ich identyfikację, lub w przypadku gdy wielkość lub rodzaj urządzenia to uniemożliwiają, umieszczenie wymaganych informacji na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do urządzenia radiowego.			1) nazwę typu, numer partii lub serii lub inną informację umożliwiającą identyfikację tego urządzenia;
Art. 10 ust. 7	7. Producenci są zobowiązani umieścić na urządzeniach radiowych, a jeżeli wielkość lub rodzaj urządzeń radiowych to uniemożliwiają - na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do tych urządzeń, swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i swój pocztowy adres kontaktowy. W adresie zostaje wskazany jeden punkt, w którym można skontaktować się z producentem. Dane kontaktowe są podawane w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych i organów nadzoru rynku.	T	Art. 272 ust. 1 pkt 2, ust. 2	Art. 272. 1. Producent jest obowiązany umieścić na urządzeniu radiowym lub, w przypadku gdy wielkość lub rodzaj urządzenia to uniemożliwiają, na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do urządzenia radiowego: (...) 2) swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, oraz pocztowy adres kontaktowy. 2. Pocztowy adres kontaktowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, podaje się w języku polskim.
Art. 10 ust. 8	8. Producenci zapewniają dołączenie do urządzenia radiowego instrukcji obsługi oraz informacji na temat bezpieczeństwa w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów i innych użytkowników końcowych, określonym przez zainteresowane państwo członkowskie. Instrukcje obejmują informacje wymagane w celu wykorzystywania urządzenia radiowego zgodnie z przeznaczeniem. Informacje takie obejmują, w stosownych przypadkach, opis dodatkowych elementów i komponentów, w tym opis oprogramowania, które umożliwiają funkcjonowanie urządzenia radiowego zgodnie z przeznaczeniem. Takie instrukcje i informacje	T	Art. 272 ust. 3 pkt 2, ust. 4	Art. 272. (...) 3. Producent załącza do urządzenia radiowego, podlegającego obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 268 ust. 1-3, sporządzone w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim: (...) 2) instrukcję obsługi oraz informacje na temat bezpieczeństwa. 4. Instrukcja, o której mowa w ust. 3 pkt 2, obejmuje informacje wymagane w celu wykorzystywania urządzenia radiowego zgodnie z przeznaczeniem. Informacje takie obejmują, w stosownych przypadkach, opis dodatkowych elementów i komponentów, w tym opis oprogramowania, które umożliwiają używanie urządzenia radiowego zgodnie z przeznaczeniem. W przypadku urządzenia radiowego celowo emitującego fale radiowe wymagane jest również podanie następujących informacji: 1) zakresu częstotliwości, w którym pracuje urządzenie radiowe;

	<p>na temat bezpieczeństwa, jak również wszelkie etykiety, muszą być jasne, zrozumiałe i czytelne.</p> <p>W przypadku urządzeń radiowych celowo emitujących fale radiowe wymagane jest również podanie następujących informacji:</p> <p>a) zakresu(-ów) częstotliwości, w którym (których) pracuje urządzenie radiowe;</p> <p>b) maksymalnej mocy częstotliwości radiowej emitowanej w zakresie(-ach) częstotliwości, w którym (których) pracuje urządzenie radiowe.</p>			<p>2) maksymalnej mocy częstotliwości radiowej emitowanej w zakresie częstotliwości, w którym pracuje urządzenie radiowe.</p>
Art. 10 ust. 9	<p>9. Producenci zapewniają, by do każdego urządzenia radiowego dołączona była kopia deklaracji zgodności UE lub uproszczona deklaracja zgodności UE. Jeżeli dostarcza się uproszczoną deklarację zgodności UE, to powinna ona zawierać dokładny adres internetowy, pod którym można uzyskać pełny tekst deklaracji zgodności UE.</p>	T	Art. 273 ust. 3 pkt 1	<p>Art. 273. (...) 3. Producent załącza do urządzenia radiowego, podlegającego obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 268 ust. 1-3, sporządzone w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim:</p> <p>1) kopię deklaracji zgodności lub uproszczoną deklarację zgodności zawierającą adres internetowy, pod którym można uzyskać pełny tekst deklaracji zgodności;</p> <p>[Treść uproszczonej deklaracji określona jest w rozporz. z art. 12 SOZINR – w § 20]</p>
Art. 10 ust. 10	<p>10. W przypadku ograniczeń w oddawaniu do użytku lub wymagań dotyczących konieczności uzyskania zezwolenia na używanie urządzenia informacje dostępne na opakowaniu umożliwiają określenie państw członkowskich lub obszaru geograficznego w obrębie danego państwa członkowskiego, w których istnieją ograniczenia w oddawaniu do użytku lub obowiązują wymagania dotyczące konieczności</p>	T	Art. 269 ust. 2 i 5	<p>Art. 269. (...) 2. W przypadku urządzenia klasy 2 informacje dostępne na opakowaniu oraz podane w instrukcji towarzyszącej urządzeniu radiowemu umożliwiają określenie państwa członkowskiego lub obszaru geograficznego w obrębie danego państwa członkowskiego, w których istnieją ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku lub obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia.</p> <p>(...)</p>

	uzyskania zezwolenia na używanie urządzenia. Informacje takie powinny być podane w instrukcjach towarzyszących urządzeniom radiowym. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające sposoby podawania tych informacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 45 ust. 2.			5. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, sposób podawania informacji, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze wydane przez Komisję Europejską w tym zakresie przepisy, o których mowa w art. 10 ust. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, oraz uwzględniając konieczność zapewnienia przejrzystości tych informacji.
Art. 12	Obowiązki importerów			
Art. 12 ust. 2	2. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu importerzy gwarantują, że producent przeprowadził odpowiednią procedurę oceny zgodności, o której mowa w art. 17, oraz że urządzenia radiowe są skonstruowane w taki sposób, że można ich używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania widma radiowego. Gwarantują oni, że producent sporządził dokumentację techniczną, że urządzenie radiowe jest opatrzone oznakowaniem CE, że towarzyszą mu informacje i dokumenty, o których mowa w art. 10 ust. 8, 9 i 10, oraz że producent spełnił wymagania określone w art. 10 ust. 6 i 7.	T	Art. 272 ust. 6	Art. 272. (...) 6. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem do użytku importer zapewnia, że producent przeprowadził procedurę oceny zgodności oraz że urządzenie radiowe jest skonstruowane w taki sposób, aby można było go używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania częstotliwości, a także zapewnia, że do urządzenia radiowego dołączone są dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 1–4 oraz w art. 269 ust. 2.
Art. 12 ust. 3	3. Importerzy są zobowiązani umieścić na urządzeniu radiowym, a jeżeli nie jest to możliwe - na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do urządzenia radiowego, swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i swój pocztowy	T	Art. 272 ust. 7	Art. 272. (...) 7. Importer ma obowiązek umieścić na urządzeniu radiowym swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, oraz pocztowy adres kontaktowy. Jeżeli nie jest możliwe umieszczenie tych danych na urządzeniu radiowym, w szczególności ze względu na jego wielkość lub konieczność otwarcia opakowania w celu podania danych importera, importer umieszcza je na

	adres kontaktowy. Obejmuje to przypadki, w których czynność tę uniemożliwia wielkość urządzeń radiowych oraz w których importerzy musieliby otworzyć opakowanie, aby podać swoją nazwę i adres kontaktowy na urządzeniu radiowym. Dane kontaktowe są podawane w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych i organów nadzoru rynku.			opakowaniu lub w dołączonym do urządzenia radiowego dokumencie. Dane te powinny być podane w języku polskim.
Art. 13	Obowiązki dystrybutorów			
Art. 13 ust. 2	2. Przed udostępnieniem urządzenia radiowego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy urządzenie radiowe jest opatrzone oznakowaniem CE i czy towarzyszą mu wymagane na mocy niniejszej dyrektywy dokumenty oraz instrukcje i informacje dotyczące bezpieczeństwa w języku zrozumiałym dla konsumentów i innych użytkowników końcowych w państwie członkowskim, w którym urządzenie radiowe ma być udostępnione na rynku, a także czy producent i importer spełnili wymagania określone odpowiednio w art. 10 ust. 2 i 6-10 oraz w art. 12 ust. 3.	T	Art. 272 ust. 8	Art. 272. (...) 8. Przed udostępnieniem urządzenia radiowego na rynku dystrybutor sprawdza czy producent spełnił wymagania, o których mowa w ust. 1–5 oraz w art. 269 ust. 2, a importer - wymagania, o których mowa w ust. 6 i 7.
	Rozdział III Zgodność urządzeń radiowych			
Art. 16	Domniemanie zgodności urządzeń radiowych W przypadku urządzeń radiowych zgodnych z normami zharmonizowanymi, do których odniesienia zostały opublikowane w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> , lub z ich	T	Art. 268 ust. 8	Art. 268. (...) 8. Domniemywa się, że urządzenie radiowe jest zgodne z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3, jeżeli jest zgodne z odpowiednimi obejmującymi je postanowieniami norm zharmonizowanych lub ich częściami.

	częściami, domniemywa się, że spełniają one zasadnicze wymagania określone w art. 3 objęte takimi normami lub ich częściami.			
Art. 17	Procedury oceny zgodności			
Art. 17 ust. 1	1. Producent dokonuje oceny zgodności urządzenia radiowego w celu spełnienia zasadniczych wymagań określonych w art. 3. Ocena zgodności obejmuje wszystkie przewidywane warunki eksploatacji, a w przypadku zasadniczego wymagania określonego w art. 3 ust. 1 lit. a) - również dające się racjonalnie przewidzieć warunki. Jeżeli urządzenie radiowe może występować w różnych konfiguracjach, ocena zgodności potwierdza, czy urządzenie to spełnia zasadnicze wymagania określone w art. 3 we wszystkich możliwych konfiguracjach.		Art. 268 ust. 5 i 6	Art. 268. (...) 5. Urządzenia radiowe podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3. 6. Producent dokonuje oceny zgodności urządzenia radiowego z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3. Ocena zgodności obejmuje wszystkie przewidywane warunki eksploatacji, a w przypadku wymagań dotyczących zapewnienia ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochrony mienia - również dające się racjonalnie przewidzieć warunki eksploatacji. Jeżeli urządzenie radiowe może występować w różnych konfiguracjach, ocena zgodności potwierdza, czy urządzenie to spełnia wymagania określone w ust. 1-3 we wszystkich możliwych konfiguracjach.
Art. 20	Reguły i warunki umieszczania oznakowania CE i numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej 1. Oznakowanie CE umieszcza się tak, by było widoczne, czytelne i niemożliwe do usunięcia z urządzenia radiowego lub z jego tabliczki znamionowej, chyba że nie ma takiej możliwości lub jest to nieuzasadnione z uwagi na rodzaj urządzenia radiowego. Oznakowanie CE umieszcza się również w sposób widoczny i czytelny na opakowaniu. 2. Oznakowanie CE umieszcza się przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu.	T	Art. 274	Art. 274. 1. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem go do użytku producent, po wystawieniu deklaracji zgodności, umieszcza na urządzeniu oznakowanie CE. 2. Po oznakowaniu CE podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli stosowana jest procedura oceny zgodności urządzeń radiowych z wymaganiami na podstawie systemu pełnego zapewnienia jakości, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej ma taką samą wysokość jak oznakowanie CE i umieszczany jest przez jednostkę notyfikowaną lub producenta, według wskazówek jednostki notyfikowanej.

	<p>3. Po oznakowaniu CE podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli stosowana jest procedura oceny zgodności określona w załączniku IV.</p> <p>Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej musi mieć taką samą wysokość jak oznakowanie CE.</p> <p>Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej umieszcza sama jednostka notyfikowana lub producent albo jego upoważniony przedstawiciel, według wskazówek jednostki notyfikowanej.</p> <p>4. Państwa członkowskie korzystają z istniejących mechanizmów w celu zapewnienia prawidłowego stosowania systemu regulującego oznakowanie CE oraz podejmują odpowiednie działania w przypadku nieprawidłowego stosowania tego oznakowania.</p>			
<p>Art. 21</p>	<p>Dokumentacja techniczna</p> <p>1. Dokumentacja techniczna zawiera wszystkie istotne dane i informacje dotyczące środków zastosowanych przez producenta, aby zapewnić zgodność urządzenia radiowego z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 3. Zawiera ona co najmniej elementy wymienione w załączniku V.</p> <p>2. Dokumentacja techniczna sporządzana jest przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu i jest systematycznie aktualizowana.</p> <p>3. Dokumentację techniczną i korespondencję odnoszącą się do procedury badania typu UE</p>	<p>T</p>	<p>Art. 275</p>	<p>Art. 275. 1. Dokumentacja techniczna sporządzana jest przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem do użytku i jest systematycznie aktualizowana.</p> <p>2. W przypadku gdy dokumentacja techniczna nie zawiera wystarczających informacji potwierdzających zgodność urządzenia radiowego z wymaganiami, Prezes UKE może wezwać producenta lub importera do zlecenia przeprowadzenia badania przez jednostkę notyfikowaną upoważnioną do oceny zgodności w odniesieniu do urządzeń radiowych na koszt producenta lub importera oraz do przedstawienia w określonym terminie dokumentacji technicznej, która potwierdzi zgodność urządzenia radiowego z wymaganiami, o których mowa w art. 268 ust. 1–5.</p>

	<p>sporządza się w urzędowym języku państwa członkowskiego, w którym ustanowiona jest jednostka notyfikowana, lub w języku możliwym do przyjęcia przez tę jednostkę.</p> <p>4. W przypadku gdy dokumentacja techniczna nie jest zgodna z ust. 1, 2 lub 3 niniejszego artykułu, i w związku z tym nie zawiera wystarczającej ilości stosownych danych i informacji dotyczących środków użytych w celu zapewnienia zgodności urządzenia radiowego z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 3, organ nadzoru rynku może zwrócić się do producenta lub importera o zlecenie przeprowadzenia badania przez organ akceptowalny dla organu nadzoru rynku, na koszt producenta lub importera i w określonym terminie, aby sprawdzić zgodność z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 3.</p>			
Rozdział V	Rozdział V Nadzór rynku unijnego i kontrola urządzeń radiowych wprowadzanych na rynek unijny oraz unijna procedura ochronna	T	Art. 270, art. 416, art. 417 ust. 3	<p>Art. 270. 1. Podmiot wprowadzający do obrotu lub oddający do użytku urządzenie radiowe jest obowiązany udzielić Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, wyjaśnień dotyczących tego urządzenia, jego przeznaczenia oraz właściwości technicznych i eksploatacyjnych, a także wskazać zakres jego zastosowania.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do urządzeń radiowych przekazywanych do używania przez użytkowników rządowych.</p> <p>Art. 416. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.</p>

				<p>Art. 417. (...) 3. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli znajdującej się w obrocie lub oddanej do użytku aparatury w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79) i urządzeń radiowych w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE.</p>
	<p>Rozdział VII Przepisy końcowe i przejściowe</p>			
<p>Art. 46</p>	<p>Sankcje Państwa członkowskie ustanawiają przepisy o sankcjach mających zastosowanie w przypadku naruszenia przez podmioty gospodarcze przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i stosują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić ich wykonanie. Przepisy te mogą przewidywać sankcje karne za poważne naruszenia. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 439 ust. 1 pkt 37, pkt 94, ust. 2 pkt 1</p>	<p>Art. 439. 1. Kto: (...) 35) wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku urządzenie radiowe, nie podając informacji, o których mowa w art. 269 ust. 2, (...) 94) utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych przez Prezesa UKE - podlega karze pieniężnej 2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który: 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe;</p>
<p>Załącznik I</p>	<p>ZAŁĄCZNIKI ZAŁĄCZNIK I URZĄDZENIA NIEOBJĘTE NINIEJSZĄ DYREKTYWĄ</p>	<p>T</p>	<p>Art. 268 ust. 5 i 7</p>	<p>Art. 268. (...) 5. Urządzenia radiowe podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3. (...) 7. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do:</p>

<p>1. Urządzenia radiowe używane przez radioamatorów w rozumieniu art. 1 definicja 56 Regulaminu radiokomunikacyjnego Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU), chyba że urządzenia takie są udostępnione na rynku. Następujące urządzenia są traktowane jako urządzenia nieudostępniane na rynku:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zestawy radiowe do montażu i użytku przez radioamatorów; b) urządzenia radiowe zmodyfikowane przez radioamatorów na ich potrzeby; c) urządzenia zbudowane samodzielnie przez radioamatorów, które służą celom eksperymentalnym i naukowym w ramach służby radiokomunikacyjnej amatorskiej. <p>2. Wyposażenie statków objęte przepisami dyrektywy Rady 96/98/WE.</p> <p>3. Poniższe wyposażenie lotnicze, w przypadku gdy wyposażenie to wchodzi w zakres stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 (2) i jest przeznaczone jedynie do użytkowania w powietrzu:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) statki powietrzne inne niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane; 		<p>1) urządzeń przeznaczonych do używania wyłącznie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zestawów części do montażu urządzeń, b) urządzeń zmodyfikowanych przez radioamatorów dla własnych potrzeb w celu używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, c) urządzeń zbudowanych samodzielnie przez radioamatorów, które służą celom eksperymentalnym i naukowym w ramach służby radiokomunikacyjnej amatorskiej; <p>2) urządzeń wyposażenia radiokomunikacyjnego objętych przepisami o wyposażeniu morskim;</p> <p>3) wyposażenia radiokomunikacyjnego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu lub następującego wyposażenia lotniczego objętego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/912018/1139 (Dz. Urz. UE L 2122 z 22.08.2018, str. 1) i przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) statków powietrznych innych niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, b) bezzałogowych statków powietrznych, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych
--	--	---

	<p>b) bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach przydzielonych w regulacjach radiowych Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego do celów chronionego użytkowania lotniczego</p> <p>4. Zestawy kontrolne zbudowane według indywidualnego projektu, przeznaczone dla specjalistów i wykorzystywane wyłącznie w ośrodkach badawczo-rozwojowych do odnośnych celów.</p>			<p>w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;</p> <p>4) zestawów kontrolnych zbudowanych według indywidualnego projektu, przeznaczonych dla specjalistów i wykorzystywanych wyłącznie w ośrodkach badawczo-rozwojowych do celów badawczo-rozwojowych.</p>
Załącznik IV	<p>ZAŁĄCZNIK IV</p> <p>MODUŁ OCENY ZGODNOŚCI H</p> <p>ZGODNOŚĆ OPARTA NA PEŁNYM ZAPEWNIENIU JAKOŚCI</p>			
Załącznik IV pkt 5	<p>5. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE</p> <p>5.1. Producent umieszcza oznakowanie CE zgodnie z art. 19 i 20 oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1, jej numer identyfikacyjny na każdym urządzeniu radiowym spełniającym odpowiednie wymagania określone w art. 3.</p>	T	Art. 274	<p>Art. 274. 1. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem go do użytku producent, po wystawieniu deklaracji zgodności, umieszcza na urządzeniu oznakowanie CE.</p> <p>2. Po oznakowaniu CE podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli stosowana jest procedura oceny zgodności urządzeń radiowych z wymaganiami na podstawie systemu pełnego zapewnienia jakości, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej ma taką samą</p>

				wysokość jak oznakowanie CE i umieszczany jest przez jednostkę notyfikowaną lub producenta, według wskazówek jednostki notyfikowanej.
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2014/30/UE Z DNIA 26 LUTEGO 2014 R. W SPRAWIE HARMONIZACJI USTAWODAWSTW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ODNOSZĄCYCH SIĘ DO KOMPATYBILNOŚCI ELEKTROMAGNETYCZNEJ (DZ. URZ. UE L 96 Z 29.03.2014, STR. 79)		
Art. 2	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 2</i> Zakres</p> <p>1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do urzędzeń, o których mowa w art. 3.</p> <p>2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do: (...)</p> <p>b) poniższego wyposażenia lotniczego, w przypadku gdy wyposażenie to wchodzi w zakres stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 i jest przeznaczone jedynie do użytkowania w powietrzu:</p> <p>(i) statki powietrzne inne niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane;</p> <p>(ii) bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach przydzielonych w regulacjach radiowych Międzynarodowego Związku</p>	T	Art. 34 pkt 2 lit. b ustawy wprowadzającej PKE	<p>Art. 34. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2388 oraz z 2022 r. poz. 974) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>(...)</p> <p>2) w art. 5:</p> <p>(...) b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7) wyposażenia lotniczego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235) lub następującego wyposażenia lotniczego objętego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1) i przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu:</p> <p>a) statków powietrznych innych niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związanych z nim silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego,</p> <p>b) bezzałogowych statków powietrznych, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są</p>

	Telekomunikacyjnego do celów chronionego użytkowania lotniczego.			przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;”,
Art. 3 ust. 1 pkt 2	<p>Artykuł 3 Definicje</p> <p>1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>2) „aparatura” oznacza każde gotowe urządzenie lub ich kombinacje udostępnione na rynku jako pojedyncze jednostki funkcjonalne przeznaczone dla użytkownika końcowego i które mogą wytwarzać zaburzenia elektromagnetyczne, lub na których działanie takie zaburzenia mogą mieć wpływ;</p>	T	<p>Art. 2 pkt 3</p> <p>3) aparatura – aparaturę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2388 oraz z 2022 r. poz. 974);</p> <p>[Główne wdrożenie dyrektywy 2014/30/UE nastąpiło w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, w Pke natomiast znajdują się regulacje dotyczące m.in. kontroli w zakresie zgodności z przepisami dyrektywy EMC stąd potrzeba w Pke posłużenia się definicjami z ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej]</p>	
Rozdział 5	ROZDZIAŁ 5 NADZÓR RYNKU UNIJNEGO I KONTROLA APARATURY WPROWADZANEJ NA RYNEK UNII ORAZ PROCEDURA OCHRONNA NA POZIOMIE UNII	T	<p>Dział VIII, rozdział 2</p>	<p>Przepisy Działu VIII, rozdziału 2: „Działania kontrolne Prezesa UKE”, w szczególności:</p> <p>Art. 416. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.</p> <p>2. W ramach weryfikacji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE może w szczególności monitorować częstotliwości, lokalizować źródła zakłóceń lub nielegalnych emisji, prowadzić kontrole i postępowania pokontrolne.</p> <p>Art. 417. (...) 3. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli znajdującej się w obrocie lub oddanej do użytku aparatury w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw</p>

			<p>członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79) i urządzeń radiowych w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE.</p> <p>Art. 419. 1. Pracownikom UKE przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, prawo:</p> <ol style="list-style-type: none">1) dostępu do materiałów, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii;2) wstępu do wszystkich obiektów i nieruchomości oraz pomieszczeń podmiotu podlegającego kontroli, zwanego dalej „podmiotem kontrolowanym”;3) prowadzenia oględzin kontrolowanych sieci telekomunikacyjnych i aparatury;4) zabezpieczenia przed dalszym użytkowaniem lub przyjęcia do depozytu urządzeń radiowych używanych bez wymaganego pozwolenia lub obsługiwanych przez nieuprawnioną osobę;5) czasowego zajęcia aparatury w trybie, o którym mowa w art. 430, w celu przeprowadzenia badań prowadzących do ustalenia przyczyn szkodliwych zakłóceń;6) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu lub oddanej do użytku aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełniania przez tę aparaturę wymagań oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;
--	--	--	--

				<p>7) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w art. 417 ust. 1, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;</p> <p>8) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów, o których mowa w art. 417 ust. 2, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;</p> <p>9) wykonywania czynności kontrolno-pomiarowych, badań sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, a także kontroli jakości świadczonych usług komunikacji elektronicznej;</p> <p>10) legitymowania osoby w celu stwierdzenia jej tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby kontroli.</p>
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniająca dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/W		
Art. 10	<p style="text-align: center;">Niezamówione wiadomości</p> <p>1. Zastosowanie przez dostawcę następujących technik porozumiewania się na odległość wymaga wcześniejszej zgody konsumenta:</p> <p>a) automatycznych urządzeń wywołujących bez ludzkiej ingerencji (automatyczne urządzenia wywołujące);</p> <p>b) faksów.</p> <p>2. Państwa Członkowskie zapewnią, aby środki porozumiewania się na odległość inne niż określone w ust. 1, jeśli pozwalają na indywidualne porozumiewanie się:</p>	T	Art. 393	<p>Art. 393. 1. Zakazane jest używanie:</p> <p>1) automatycznych systemów wywołujących,</p> <p>2) telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej</p> <p>– dla celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do abonenta lub użytkownika końcowego, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę.</p> <p>2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez abonenta lub użytkownika końcowego identyfikującego go adresu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w celu przesyłania niezamówionej informacji handlowej.</p>

	<p>a) nie były dozwolone, chyba że otrzymano zgodę danych konsumentów; lub</p> <p>b) mogły być stosowane wyłącznie, gdy konsument nie wyraził wyraźnego sprzeciwu.</p> <p>3. Środki określone w ust. 1 i 2 nie będą powodować kosztów dla konsumentów.</p>			<p>3. Używanie środków, o których mowa w ust. 1, dla przesyłania niezamówionej informacji handlowej, w tym marketingu bezpośredniego, nie może odbywać się na koszt użytkownika końcowego lub abonenta.</p> <p>4. Działanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1913 oraz z 2021 r. poz. 1655).</p>
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Rozporządzenia UE dotyczące wymagań w zakresie ekoprojektów		
	<p>Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia (Dz. Urz. UE L 339 z 18.12.2008, str. 45)</p>	T	<p>Art. 417 ust. 1 pkt 1</p>	<p>Art. 417. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2021 r. poz. 1344 oraz z 2022 r. poz. 974), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w:</p> <p>1) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia (Dz. Urz. UE L 339 z 18.12.2008, str. 45);</p>
	<p>Rozporządzenie Komisji (WE) nr 107/2009 z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla prostych set-top boksów (Dz. Urz. UE L 36 z 05.02.2009, str. 8)</p>	T	<p>Art. 417 ust. 1 pkt 2</p>	<p>Art. 417. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2021 r. poz. 1344 oraz z 2022 r. poz. 974), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w:</p> <p>(...)</p> <p>2) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 107/2009 z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących</p>

				ekoprojektu dla prostych set-top boksów (Dz. Urz. UE L 36 z 05.02.2009, str. 8);
	Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/1782 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla zasilaczy zewnętrznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 95)	T	Art. 417 ust. 1 pkt 3	Art. 417. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2021 r. poz. 1344 oraz z 2022 r. poz. 974), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w: (...) 3) rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1782 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla zasilaczy zewnętrznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 95);
	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu w zakresie zużycia energii elektrycznej przez zasilacze zewnętrzne w stanie bez obciążenia oraz ich średniej sprawności podczas pracy (Dz. Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 3)	T	Art. 417 ust. 1 pkt 4	Art. 417. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2021 r. poz. 1344 oraz z 2022 r. poz. 974), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w: (...) 4) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 278/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu w zakresie zużycia energii elektrycznej przez zasilacze zewnętrzne w stanie bez obciążenia oraz ich średniej sprawności podczas pracy (Dz. Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 3);
	Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/2021 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla wyświetlaczy elektronicznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniające	T	Art. 417 ust. 1 pkt 5	Art. 417. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2021 r. poz. 1344 oraz z 2022 r. poz. 974), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w: (...)

	rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 315 z 5.12.2019, str. 241)			5) rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/2021 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla wyświetlaczy elektronicznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 i uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 315 z 5.12.2019, str. 241);
	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 191 z 23.07.2009, str. 42)	T	Art. 417 ust. 1 pkt 6	Art. 417. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2021 r. poz. 1344 oraz z 2022 r. poz. 974), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w: (...) 6) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 642/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 191 z 23.07.2009, str. 42);
	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 617/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla komputerów i serwerów (Dz. Urz. UE L 175 z 27.06.2013, str. 13)	T	Art. 417 ust. 1 pkt 7	Art. 417. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2021 r. poz. 1344 oraz z 2022 r. poz. 974), jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w: (...) 7) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 617/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla komputerów i serwerów (Dz. Urz. UE L 175 z 27.06.2013, str. 13).
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Rozporządzenia UE w zakresie etykietowania energetycznego		

	<p>Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylającym rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 5.12.2019, str. 1)</p>	T	<p>Art. 417 ust. 2 pkt 1</p>	<p>Art. 417. (...) 2. Prezes UKE jako organ: 1) kontrolujący w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią (Dz. U. z 2020 r. poz. 378) jest uprawniony do kontroli wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów związanych z energią, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylającym rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 5.12.2019, str. 1);</p>
	<p>Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.189)</p>	T	<p>Art. 417 ust. 2 pkt 2</p>	<p>Art. 417. (...) 2. Prezes UKE jako organ: (...) 2) przeprowadzający kontrolę realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 1, jest uprawniony do kontroli realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.).</p>
<p>TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:</p>		<p>Decyzja Komisji Europejskiej 2000/299/WE z 6.4.2000 r. ustanawiającej wstępną klasyfikację urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz związanych z nimi znaków identyfikacyjnych (Dz.Urz. WE L Nr 97, s. 13)</p>		
	<p>Artykuł 1 1. Urządzenia radiowe i końcowe urządzenia telekomunikacyjne, które mogą być wprowadzane do obrotu i do użytku bez</p>	T	<p>Art. 269 ust. 1-4</p>	<p>Art. 269. 1. Urządzenie radiowe, wobec którego państwo członkowskie stosuje ograniczenia w zakresie wprowadzania go do obrotu lub oddawania do użytku lub wobec którego obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia radiowego, stanowi urządzenie klasy 2.</p>

	<p>ograniczeń, będą stanowiły jedną klasę. Klasa ta zwana będzie "Klasą 1". Ta klasa urządzeń nie posiada przypisanego jej znaku identyfikacyjnego klasy urządzeń.</p> <p>2. Urządzenia radiowe, wobec którego Państwa Członkowskie stosują ograniczenia w oddawaniu do użytku, przewidziane w art. 7 ust. 2 dyrektywy 1999/5/WE, lub wobec którego Państwa Członkowskie stosują ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu, przewidziane w art. 9 ust. 5 dyrektywy 1999/5/WE, będą stanowiły jedną klasę. Klasa ta zwana będzie "Klasą 2". Urządzeniu w ramach tej klasy przypisuje się następujący znak identyfikacyjny klasy urządzeń:</p>			<p>2. W przypadku urządzenia klasy 2 informacje dostępne na opakowaniu oraz podane w instrukcji towarzyszącej urządzeniu radiowemu umożliwiają określenie państwa członkowskiego lub obszaru geograficznego w obrębie danego państwa członkowskiego, w których istnieją ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku lub obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia.</p> <p>3. Urządzenia radiowe, wobec których państwa członkowskie nie stosują ograniczeń w zakresie wprowadzania ich do obrotu lub oddawania do użytku, stanowią urządzenia klasy 1.</p> <p>4. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE przykładową listę urządzeń radiowych stanowiących urządzenia klasy 1.</p>
<p>TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:</p>		<p>Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (Dz. U. UE L 170 z 12.5.2021, str. 69—148)</p>		
<p>Art. 45 ust. 1 lit. d</p>	<p>d) usługę publiczną o regulowanym dostępie (PRS), zarezerwowaną dla użytkowników upoważnionych przez władze publiczne, przeznaczoną do newralgicznych aplikacji, które wymagają wysokiego poziomu ciągłości świadczenia usług, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności, wykorzystującą silne zaszyfrowane sygnały; usługa ta jest bezpłatna dla państw członkowskich, Rady, Komisji, ESDZ i, w stosownych przypadkach, odpowiednio upoważnionych agencji Unii;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 2 pkt 55</p>	<p>55) satelitarna usługa publiczna o regulowanym dostępie – satelitarną usługę publiczną o regulowanym dostępie w rozumieniu art. 45 ust. 1 lit. d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (UE) (Dz. U. UE L 170 z 12.5.2021, str. 69);</p>

	kwesję pobierania opłat od pozostałych uczestników PRS, o których mowa w art. 2 decyzji nr 1104/2011/UE, ocenia się w indywidualnych przypadkach, a odpowiednie postanowienia określa się w umowach zawartych na podstawie art. 3 ust. 5 tej decyzji; dostęp do PRS jest regulowany zgodnie z decyzją nr 1104/2011/UE;			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie (Dz. Urz. UE L Nr 287, s. 1)		
Art. 2 lit. b	Artykuł 2 b) „użytkownicy PRS” oznaczają osoby fizyczne lub prawne odpowiednio upoważnione przez uczestnika PRS do posiadania lub używania odbiornika PRS.	T	Art. 2 pkt 88	88) użytkownik satelitarnej usługi o regulowanym dostępie – podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych do posiadania lub używania sprzętu na potrzeby satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie, służącego do odbioru sygnału satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie; W zakresie pojęć sprzęt na potrzeby PRS wdrażany akt to Decyzja delegowana Komisji Europejskiej z dnia 15 września 2015 r. uzupełniająca decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1104/2011/UE w odniesieniu do wspólnych minimalnych norm, których muszą przestrzegać organy odpowiedzialne za PRS (LIMITED). W dalszej części tabeli.
Art. 3 ust. 3	Artykuł 3 3. Każde państwo członkowskie, które korzysta z PRS, suwerennie podejmuje decyzję o kategoriach osób fizycznych zamieszkałych na jego terytorium lub pełniących oficjalne obowiązki za granicą w imieniu tego państwa członkowskiego, a także osób prawnych mających siedzibę na jego terytorium, które są upoważnione do bycia użytkownikami PRS,	T	Art. 56 ust. 1	Art. 56. 1. PRS może być świadczona na rzecz użytkowników PRS i grup użytkowników PRS, w szczególności na rzecz jednostek administracji rządowej, na potrzeby bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego, obronności, ochrony granic, ratownictwa, ratownictwa morskiego, zarządzania kryzysowego, imigracji, ratownictwa medycznego, bezpieczeństwa przewozów kolejowych, obrony cywilnej, oraz innych zainteresowanych podmiotów istotnych dla społeczeństwa.

	<p>jak i o zastosowaniach PRS, zgodnie z art. 8 oraz pkt 1 ppkt (i) oraz (ii) załącznika. Zastosowania te mogą obejmować zastosowania związane z bezpieczeństwem.</p>			
<p>Art. 5 ust. 1 lit. a)</p>	<p>Artykuł 5</p> <p>1. Organ odpowiedzialny za PRS wyznaczany jest przez:</p> <p>a) każde państwo członkowskie, które korzysta z PRS, i każde państwo członkowskie, na którego terytorium ma swoją siedzibę jeden z podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1; w takim przypadku organ odpowiedzialny za PRS ma siedzibę na terytorium danego państwa członkowskiego, które niezwłocznie powiadamia Komisję o takim wyznaczeniu;</p>	T	<p>Art. 55 ust. 1, 3 i 4, <u>jak również art. 18 ustawy wprowadzającej</u></p>	<p>Art. 55. 1. Organem odpowiedzialnym za satelitarną usługę publiczną o regulowanym dostępie, zwaną dalej „PRS”, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.</p> <p>(...)</p> <p>3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych realizuje zadania w zakresie PRS przy pomocy jednostki zarządzającej PRS, funkcjonującej w strukturze organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwanej dalej „jednostką zarządzającą”.</p> <p>4. Do zadań ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o których mowa w ust. 3, należy w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zarządzanie PRS; 2) udzielanie dostępu do informacji dotyczących PRS będących w posiadaniu jednostki zarządzającej; 3) wydawanie pozwoleń na dostęp do PRS i produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS; 4) sprawowanie nadzoru nad użytkownikami PRS; 5) wnioskowanie o wydanie akredytacji Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa (Security Accreditation Board), działającej przy Agencji Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego, zwanej dalej „SAB”, podmiotom, którym mogą być zlecone zadania produkowania sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywania technologii PRS; 6) przeprowadzanie kontroli podmiotów produkujących sprzęt na potrzeby PRS i opracowujących technologie PRS, w tym prowadzących prace badawczo-rozwojowe. <p><u>Ustawa wprowadzająca</u></p>

				Art. 18. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1893, z późn. zm. ¹⁾) w art. 29 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu: „11) satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie systemu radionawigacji satelitarnej Galileo.”.
Art. 7	Artykuł 7 Produkcja i bezpieczeństwo odbiorników i modułów bezpieczeństwa 1. Z zastrzeżeniem wymogów określonych w art. 5 ust. 5, państwo członkowskie może powierzyć produkcję odbiorników PRS lub związanych z nimi modułów bezpieczeństwa podmiotom mającym siedzibę na jego terytorium lub na terytorium innego państwa członkowskiego. Rada, Komisja lub ESDZ mogą powierzyć produkcję odbiorników PRS lub związanych z nimi modułów bezpieczeństwa na własny użytek podmiotom mającym siedzibę na terytorium państwa członkowskiego.	T	Art. 57 i art. 60	Art. 57. 1. Dostęp do PRS, produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, wymaga posiadania pozwolenia, zwanego dalej „pozwoleniem PRS”. 2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, wydaje pozwolenie PRS na dostęp do PRS lub na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych. 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej opatrzonym podpisem własnoręcznym lub w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią. 4. Pozwolenie PRS jest wydawane na czas określony, nie dłuższy niż 5 lat. 5. Podmiot, który uzyskał pozwolenie na dostęp do PRS prowadzi rejestr sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu oraz imienny rejestr osób mających dostęp do sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu. 6. Podmiot, który uzyskał pozwolenie na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, prowadzi imienną listę osób zaangażowanych w prace nad opracowaniem lub produkcją odbiorników
oraz Art. 3 ust. 3	2. Rada Akredytacji w zakresie Bezpieczeństwa może w każdej chwili cofnąć zezwolenie na produkcję odbiorników PRS lub związanych z nimi modułów bezpieczeństwa, które przyznała podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeśli środki przewidziane w art. 5 ust. 5 lit. b) nie są przestrzegane.			

1) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2368 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 350, 807 i 847.

	<p>Artykuł 3</p> <p>3. Każde państwo członkowskie, które korzysta z PRS, suwerennie podejmuje decyzję o kategoriach osób fizycznych zamieszkałych na jego terytorium lub pełniących oficjalne obowiązki za granicą w imieniu tego państwa członkowskiego, a także osób prawnych mających siedzibę na jego terytorium, które są upoważnione do bycia użytkownikami PRS, jak i o zastosowaniach PRS, zgodnie z art. 8 oraz pkt 1 ppkt (i) oraz (ii) załącznika.</p> <p>Zastosowania te mogą obejmować zastosowania związane z bezpieczeństwem.</p>		<p>lub modułów bezpieczeństwa, zawierającą informacje o posiadanych przez daną osobę poświadczeniach bezpieczeństwa osobowego lub upoważnieniach do dostępu do informacji niejawnych.</p> <p>7. Pozwolenie PRS na dostęp do PRS wydaje się podmiotowi, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przekazał szczegółowe informacje dotyczące celu oraz zadań, do których niezbędny będzie dla wnioskodawcy dostęp do PRS; 2) wykazał, że zadania będą dotyczyły bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego, obronności, ochrony granic, ratownictwa, ratownictwa morskiego, zarządzania kryzysowego, imigracji, ratownictwa medycznego, bezpieczeństwa przewozów kolejowych, obrony cywilnej lub innych działań istotnych dla społeczeństwa; 3) przekazał szczegółowe informacje na temat warunków, w jakich przechowywane będą sprzęt na potrzeby PRS i technologia PRS; 4) przekazał plan zarządzania PRS; 5) zobowiązał się do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z dostępem do PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia PRS; 6) zobowiązał się do prowadzenia rejestru sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu oraz imiennego rejestru osób mających dostęp do sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu tego podmiotu; 7) złożył wniosek o przyznanie dostępu do PRS, o którym mowa w ust. 2. <p>8. Pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, wydaje się w przypadku gdy podmiot:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada świadectwo bezpieczeństwa przemysłowego, o którym mowa w art. 11 ust. 5 decyzji Rady z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (2013/488/UE) (Dz. Urz. UE L 274 z 15.10.2013 str. 1, Dz. Urz. UE L 125/72 z 26.4.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 31/33 z 7.2.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 325/53 z 20.12.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 215/3 z 19.8.2019, str. 1,
--	--	--	---

			<p>Dz. Urz. UE L 336/291 z 30.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 233/1 z 1.7.2021, str. 1) w przypadku gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które podmiot ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą;</p> <p>2) posiada aktualną akredytację SAB uzyskaną za pośrednictwem jednostki zarządzającej;</p> <p>3) zatrudnia pracowników o stosownych poświadczeniach bezpieczeństwa, w przypadku gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą;</p> <p>4) stanowi własność wyłączną albo poprzez udział większościowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub członkowie zarządu są obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej posiadającymi poświadczenie bezpieczeństwa przyznane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, którym podmiot ten przekazał wyłączne uprawnienia podejmowania decyzji związanych z PRS - w przypadku modułów bezpieczeństwa PRS i innych produktów kryptograficznych PRS;</p> <p>5) określił miejsca wykonywania działalności będącej przedmiotem wniosku;</p> <p>6) wskazał potencjalnych użytkowników, dla których będzie przeznaczony produkowany sprzęt na potrzeby PRS lub będzie opracowywana technologia PRS;</p> <p>7) przekazał imienną listę osób zaangażowanych w prace nad opracowaniem lub produkcją odbiorników lub modułów bezpieczeństwa;</p> <p>8) zobowiązał się do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z produkowaniem sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywaniem technologii PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia PRS;</p>
--	--	--	---

			<p>9) złożył wniosek o pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>9. Wniosek o dostęp do PRS zawiera w szczególności oznaczenie wnioskodawcy, w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wnioskowany okres obowiązywania pozwolenia oraz szczegółowe informacje dotyczące zakresu działalności, w tym określenie celu oraz zadań, do których niezbędny będzie dla wnioskodawcy dostęp do PRS oraz obszar wykonywania działalności będącej przedmiotem wniosku, a także informacje, o których mowa w ust. 7 pkt 3, oraz zobowiązania, o których mowa w ust. 7 pkt 5 i 6.</p> <p>10. Wniosek o pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS zawiera w szczególności oznaczenie wnioskodawcy, w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wnioskowany okres obowiązywania pozwolenia oraz potwierdzenie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 8 pkt 1, 3 i 4 przez załączenie potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii dokumentów je potwierdzających oraz informacje, o których mowa w ust. 8 pkt 2 i 5-7, oraz zobowiązanie, o którym mowa w ust. 8 pkt 8.</p> <p>11. Pozwolenie PRS na dostęp do PRS zawiera :</p> <ol style="list-style-type: none">1) wskazanie upoważnionego podmiotu oraz jego siedzibę i adres;2) okres obowiązywania pozwolenia;3) zakres działalności, w jakiej może być użyta PRS;4) obszar, na którym dany podmiot może korzystać z PRS;5) określenie warunków przechowywania sprzętu na potrzeby PRS i technologii PRS;6) informację o obowiązku prowadzenia przez podmiot na bieżąco:<ol style="list-style-type: none">a) rejestru sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu podmiotu,b) rejestru osób mających dostęp do sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS będących w posiadaniu podmiotu.
--	--	--	---

			<p>12. Pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wskazanie upoważnionego podmiotu oraz jego siedziby i adresu;2) określenie przedmiotu pozwolenia PRS;3) okres obowiązywania pozwolenia PRS;4) określenie miejsca wykonywania działalności objętej pozwoleniem PRS;5) określenie potencjalnych użytkowników dla których będzie przeznaczony produkowany sprzęt na potrzeby PRS lub dla których będzie opracowywana technologia PRS;6) klauzulę o konieczności utrzymania przez podmiot, któremu udzielono pozwolenia PRS, statusu właścicielskiego, o którym mowa w ust. 8 pkt 4, przez cały okres ważności pozwolenia PRS;7) klauzulę o konieczności utrzymania ciągłości akredytacji SAB w całym okresie ważności pozwolenia PRS;8) klauzulę o konieczności posiadania świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, o którym mowa w art. 11 ust. 5 decyzji Rady z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (2013/488/UE), w przypadku, gdy informacje dotyczące PRS, sprzęt na potrzeby PRS lub technologia PRS, które podmiot ma wykorzystywać w obrębie swojego zakładu, oznaczono klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą;9) zobowiązanie podmiotu do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i poufności związanych z produkowaniem sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywaniem technologii PRS oraz do poddawania się kontrolom niezbędnym do weryfikacji prawidłowości informacji przedstawionych we wniosku oraz spełnienia warunków wydania pozwolenia PRS;10) klauzulę zobowiązującą podmiot do przekazywania jednostce zarządzającej aktualizacji imiennej listy osób zaangażowanych w prace nad opracowaniem lub produkcją odbiorników lub modułów bezpieczeństwa w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmiany.
--	--	--	--

			<p>13. Pozwolenie PRS może także zawierać warunki i ograniczenia dotyczące parametrów technicznych lub właściwości sprzętu i technologii opracowanych na potrzeby PRS, ich przeznaczenia lub zastosowania końcowego oraz ich dystrybucji.</p> <p>14. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może odmówić wydania pozwolenia PRS na dostęp do PRS lub pozwolenia PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa, obronności oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, konieczności przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, w szczególności w odniesieniu do bezpieczeństwa PRS oraz ochrony informacji dotyczących tej usługi.</p> <p>15. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może uchylić, cofnąć, zmienić lub zawiesić pozwolenie PRS w przypadku niespełniania przez podmiot warunków wyszczególnionych w pozwoleniu PRS lub w przypadku, gdy jest to uzasadnione koniecznością wywiązania się z zobowiązań międzynarodowych zaciągniętych przez Rzeczpospolitą Polską, ochroną PRS, ochroną porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego..</p> <p>16. W przypadku, o którym mowa w ust. 15, minister właściwy do spraw wewnętrznych informuje podmiot, któremu wydane zostało pozwolenie PRS, o wszczęciu postępowania w sprawie uchylenia, cofnięcia, zmiany lub zawieszenia pozwolenia PRS.</p> <p>17. Od decyzji ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o których mowa w ust. 2, 14 i 15, nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.</p> <p>18. Podmiot posiadający pozwolenie PRS może wystąpić do ministra właściwego do spraw wewnętrznych z wnioskiem o zmianę pozwolenia PRS w przypadku zmiany warunków, o których mowa w ust. 11 pkt 3–5 oraz ust. 12 pkt 2 i 4.</p> <p>Art. 60. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p>
--	--	--	---

				<p>1) strukturę i sposób zarządzania PRS, kierując się koniecznością zapewnienia skutecznego zarządzania użytkownikami i zastosowaniami PRS;</p> <p>2) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o wydanie:</p> <p>a) pozwoleń PRS,</p> <p>b) zezwoleń na wywóz poza Unię Europejską i transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii zaprojektowanych na potrzeby PRS</p> <p>- mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa PRS.</p>
Art. 9	<p>Artykuł 9</p> <p>Ograniczenia wywozowe</p> <p>Wywóz poza Unię sprzętu, technologii i oprogramowania związanych ze stosowaniem, opracowywaniem i produkcją na potrzeby PRS dozwolony jest jedynie zgodnie z art. 8 i pkt 3 załącznika oraz na podstawie umów, o których mowa w art. 3 ust. 5, lub na podstawie umów dotyczących szczegółowych zasad przyjmowania i działania stacji odniesienia.</p>	T	Art. 58	<p>Art. 58. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych, udziela, w drodze decyzji, zezwolenia na wywóz poza Unię Europejską i zezwolenia na transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS, na wniosek zainteresowanego podmiotu, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.</p> <p>2. Wywóz sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS poza Unię Europejską odbywa się na warunkach określonych w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo (Dz. Urz. UE L 287 z 4.11.2011 str. 1) oraz jest ograniczony do krajów, które są upoważnione do korzystania z PRS na mocy umów zawartych z Unią Europejską, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.</p> <p>3. Transfer sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS do państw członkowskich UE jest dozwolony, jeżeli podmiot dokonujący transferu wewnątrzunijnego oraz podmiot otrzymujący w wyniku tego transferu sprzęt na potrzeby PRS lub technologię PRS:</p> <p>1) uzyskał akredytację SAB zgodnie z art. 5 ust. 5 lit. a decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1104/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo;</p>

			<p>2) jest jednostką zarządzającą;</p> <p>3) jest użytkownikiem PRS, który uzyskał odpowiednie zezwolenie na udział w transferze wewnątrzunijnym.</p> <p>4. Transfer wewnątrzunijny sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS między państwami członkowskimi Unii Europejskiej jest dozwolony zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2021/821 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiającego unijny system kontroli wywozu, pośrednictwa, pomocy technicznej, tranzytu i transferu produktów podwójnego zastosowania (Dz. Urz. UE L 206 z 11.06.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 3 z 06.01.2022, str. 1 i Dz. Urz. UE L 130 z 04.05.2022, str. I/1).</p> <p>5. Przemieszczanie sprzętu na potrzeby PRS i technologii PRS z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego przez jednostkę zarządzającą lub użytkownika PRS, w celu wykonywania w obrębie Unii Europejskiej urzędowych obowiązków, nie stanowi transferu wewnątrzunijnego.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje zezwolenie na wywóz poza Unię Europejską i zezwolenie na transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii opracowanych na potrzeby PRS, w przypadku gdy podmiot:</p> <ol style="list-style-type: none">1) posiada pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS lub pozwolenie PRS na dostęp do PRS;2) określił cel oraz wskazał miejsce docelowe i okres wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS;3) złożył wniosek o wydanie zezwolenia na wywóz poza Unię Europejską i transfer wewnątrzunijny sprzętu lub technologii zaprojektowanych na potrzeby PRS, o którym mowa w ust. 1. <p>7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności oznaczenie wnioskodawcy, w tym jego nazwę, adres siedziby albo adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz przedmiot wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego oraz parametry techniczne przedmiotowego sprzętu i technologii, jak również cel oraz</p>
--	--	--	--

				<p>miejsce docelowe i okres wywozu poza Unię Europejską lub transferu wewnątrzunijnego sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS.</p> <p>8. Minister właściwy do spraw gospodarki może zawiesić, zmienić, uchylić lub cofnąć zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku stwierdzenia braku zgodności między realizowaną przez podmiot operacją wywozu lub transferu a warunkami zezwolenia.</p> <p>9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, minister właściwy do spraw gospodarki informuje podmiot, któremu wydane zostało zezwolenie o wszczęciu postępowania w sprawie zawieszenia, zmiany, uchylenia lub cofnięcia zezwolenia.</p>
Art. 15	<p>Artykuł 15</p> <p>Sankcje</p> <p>Państwa członkowskie określają sankcje, które stosuje się w przypadku naruszenia krajowych przepisów przyjętych na podstawie niniejszej decyzji. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.</p>	T	<p>Art. 444, jak również art. 25 ustawy wprowadzającej</p>	<p>Art. 444. 1. Kto podejmuje działalność określoną w art. 57 ust. 1 bez pozwolenia PRS lub bez przestrzegania warunków zawartych w pozwoleniu PRS, podlega grzywnie w wysokości do 540 stawek dziennych.</p> <p>2. Kto uchybia obowiązkowi przewidzianemu w art. 58, podlega grzywnie w wysokości do 135 stawek dziennych.</p> <p><u>Ustawa wprowadzająca</u></p> <p>Art. 25. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2020 r. poz. 358 oraz z 2021 r. poz. 1177) w art. 16 w ust. 1 w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 w brzmieniu: „21) określone w art. 444 ustawy z dnia 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ...)”.</p>
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Decyzja delegowana Komisji Europejskiej z dnia 15 września 2015 r. uzupełniająca decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1104/2011/UE w odniesieniu do wspólnych minimalnych norm, których muszą przestrzegać organy odpowiedzialne za PRS (LIMITED)		
Art. 2	LIMITED	T	Art. 2 pkt 88	88) użytkownik satelitarnej usługi o regulowanym dostępie – podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych do posiadania lub używania sprzętu na potrzeby satelitarnej usługi

			(w zakresie pojęć sprzętu na potrzeby PRS oraz technologie PRS)	publicznej o regulowanym dostępie, służącego do odbioru sygnału satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie;
Art. 3 ust. 3	LIMITED	T	Art. 55 ust. 2, 5 i 6, <u>jak również art. 21 pkt 1 ustawy wprowadzającej</u>	<p>Art. 55. (...) 2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych realizując zadania w zakresie PRS współpracuje z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.</p> <p>5. Do zadań Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w ramach współpracy, o której mowa w ust. 2, należy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zarządzanie informacjami niejawnymi PRS; 2) zarządzanie kluczami kryptograficznymi PRS oraz ich dystrybucja; 3) dokonywanie sprawdzeń podmiotów na potrzeby przyznawania im akredytacji SAB; 4) odzyskiwanie lub niszczenie dokumentacji zawierającej informacje niejawne PRS oraz technologii PRS i sprzętu na potrzeby PRS będących w posiadaniu podmiotów produkujących sprzęt na potrzeby PRS i opracowujących technologie PRS, w tym prowadzących prace badawczo-rozwojowe, w przypadku cofnięcia im akredytacji SAB; 5) przeprowadzanie, w zakresie właściwości Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, kontroli podmiotów mających pozwolenie PRS na produkowanie sprzętu na potrzeby PRS lub opracowywanie technologii PRS, w tym prowadzenie prac badawczo-rozwojowych. 6. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego może upoważnić jednostkę zarządzającą do realizacji zadań, o których mowa w ust. 5 pkt 1–4.

				<p><u>Ustawa wprowadzająca</u></p> <p>Art. 21. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2022 r. poz. 557) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 5 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a) realizowanie zadań, we współpracy z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, związanych z ustanowieniem i funkcjonowaniem systemu zarządzania kluczami kryptograficznymi PRS, w szczególności wykonywanie funkcji organu do spraw dystrybucji produktów kryptograficznych;”;</p>
Art. 6 ust. 6	LIMITED	T	Art. 59	<p>Art. 59. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, we współpracy z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przeprowadza kontrole użytkowników PRS, producentów sprzętu na potrzeby PRS lub technologii PRS oraz podmiotów zaangażowanych w rozwój technologiczny PRS w celu nadzorowania przestrzegania obowiązków nałożonych na mocy ustawy oraz decyzji wydanych na jej podstawie.</p> <p>2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, prowadzone są przez upoważnionych pracowników jednostki zarządzającej na podstawie upoważnienia imiennego do przeprowadzenia kontroli, wydanego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, po okazaniu legitymacji służbowej wydanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz przez pracowników Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie jej właściwości.</p> <p>3. Osoba prowadząca kontrolę ma prawo do:</p> <p>1) swobodnego wstępu na teren, do obiektów i pomieszczeń kontrolowanej jednostki organizacyjnej;</p> <p>2) wglądu do dokumentów, ksiąg oraz innych nośników informacji należących do kontrolowanej jednostki organizacyjnej, dotyczących PRS;</p> <p>3) żądania sporządzenia oraz wydania kopii dokumentów i nośników informacji, o których mowa w pkt 2;</p>

				4) sprawdzania, czy działalność kontrolowanej jednostki organizacyjnej jest wykonywana zgodnie z przepisami dotyczącymi PRS oraz warunkami określonymi w pozwoleniu PRS.
Art. 7 ust. 1	LIMITED	T	Art. 56 ust. 2	Art. 56. (...) 2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych organizuje użytkowników PRS w grupy, kierując się potrzebą efektywnego wykorzystania PRS na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich)		
Art. 5 i 6	<i>Artykuł 5</i> Dostępność podmiotów ADR i postępowań ADR 1. Państwa członkowskie ułatwiają konsumentom dostęp do postępowań ADR i zapewniają możliwość poddania sporów objętych niniejszą dyrektywą i dotyczących przedsiębiorcy mającego siedzibę na ich terytoriach pod rozstrzygnięcie podmiotu ADR, który spełnia wymogi określone w niniejszej dyrektywie. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty ADR: aprowadziły aktualną stronę internetową)umożliwiająca stronom łatwy dostęp do informacji dotyczących postępowań ADR i pozwalającą konsumentom na wniesienie skargi i przekazanie wymaganych dokumentów towarzyszących w formie elektronicznej;	T	Art. 378-380	Art. 378. 1. Spór cywilnoprawny między konsumentem a dostawcą usług komunikacji elektronicznej może być zakończony polubownie w drodze postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich. 2. Postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzi Prezes UKE, który w tym zakresie jest podmiotem uprawnionym do prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. poz. 1823). 3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich. Art. 379. 1. Postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzi się na wniosek konsumenta albo z urzędu, jeżeli wymaga tego ochrona interesu konsumenta. 2. Wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich zawiera co najmniej elementy określone w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym

<p>budostępniały stronom, na ich wniosek,)informacje określone w lit. a) na trwałym nośniku;</p> <p>cw stosownych przypadkach, umożliwiwały)konsumentom wnoszenie skarg w formie nieelektronicznej;</p> <p>dumożliwiały wymianę informacji między)stronami za pomocą środków elektronicznych lub – w stosownych przypadkach – pocztą;</p> <p>eumożliwiały rozpatrzenie zarówno sporów)krajowych, jak i transgranicznych, w tym sporów objętych rozporządzeniem (UE) nr 524/2013; oraz</p> <p>fprzy rozstrzygnięciu sporów objętych niniejszą)dyrektywą podejmowały środki niezbędne do tego, by przetwarzanie danych osobowych było zgodne z zasadami ochrony danych osobowych określonymi w przepisach krajowych w sprawie wdrożenia dyrektywy 95/46/WE w państwie członkowskim, w którym dany podmiot ADR ma siedzibę.</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą wypełnić obowiązek nałożony w ust. 1 poprzez zapewnienie istnienia dodatkowego podmiotu ADR właściwego do rozstrzygnięcia sporów określonych w tym ustępie, do których rozstrzygnięcia żaden istniejący podmiot ADR nie jest właściwy. Państwa członkowskie mogą</p>		<p>rozwiązywaniu sporów konsumenckich, z tym że wnioskodawca może wnosić o przedstawienie stronom propozycji rozwiązania sporu.</p> <p>3. Do wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich dołącza się uzasadnienie żądania strony oraz kopie posiadanych przez wnioskodawcę dokumentów potwierdzających informacje zawarte we wniosku.</p> <p>4. Prezes UKE odmawia rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy jego przedmiot wykracza poza kategorie sporów objęte właściwością Prezesa UKE.</p> <p>5. Prezes UKE może odmówić rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wnioskodawca nie podjął, przed złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, próby kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu, w tym nie wyczerpał drogi postępowania reklamacyjnego; 2) spór jest błahy lub wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich spowoduje uciążliwości dla dostawcy usług komunikacji elektronicznej; 3) przed Prezesem UKE, innym właściwym podmiotem albo sądem toczy się sprawa o to samo roszczenie między tymi samymi stronami albo sprawa taka została już rozpatrzona przez Prezesa UKE, inny właściwy podmiot albo sąd; 4) wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 20 zł; 5) wnioskodawca złożył wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich po upływie roku od dnia, w którym podjął próbę kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu; 6) rozpatrzenie sporu spowodowałoby poważne zakłócenie działania Prezesa UKE. <p>6. W toku postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich Prezes UKE zapoznaje dostawcę usług komunikacji elektronicznej z roszczeniem konsumenta, przedstawia stronom sporu</p>
---	--	--

<p>również wypełnić ten obowiązek, korzystając z podmiotów ADR mających siedzibę w innym państwie członkowskim lub regionalnych, transgranicznych lub ogólnoeuropejskich podmiotów rozstrzygania sporów, w przypadku gdy przedsiębiorcy z różnych państw członkowskich są objęci zakresem działania tego samego podmiotu ADR, bez uszczerbku dla ich odpowiedzialności w zakresie zagwarantowania pełnego zasięgu i dostępu do podmiotów ADR.</p> <p>4. Państwa członkowskie mogą według swego uznania zezwolić podmiotom ADR na utrzymanie w mocy lub wprowadzenie przepisów proceduralnych, które umożliwią im odmowę rozpatrzenia danego sporu ze względu na to, że:</p> <p>akonsument nie podjął próby skontaktowania) się z danym przedsiębiorcą, aby omówić swoją skargę i rozwiązać problem bezpośrednio z przedsiębiorcą;</p> <p>bspór jest błahy lub skarga służy spowodowaniu) uciążliwości dla drugiej strony;</p> <p>cspór jest lub był uprzednio rozpatrywany przez) inny podmiot ADR lub przez sąd;</p> <p>dwartość przedmiotu sporu jest wyższa lub) niższa od pewnego ustalonego z góry progu finansowego;</p>			<p>przepisy prawa mające zastosowanie w sprawie oraz propozycję rozwiązania sporu, wyznaczając stronom postępowania 14-dniowy termin na wyrażenie zgody na przedstawioną propozycję lub na zastosowanie się do niej.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowy tryb prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, 2) sposób wnoszenia wniosków o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, 3) sposób wymiany informacji między stronami postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich – mając na uwadze konieczność zapewnienia łatwego dostępu do postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, sprawnego ich rozwiązywania oraz bezstronnego i niezależnego prowadzenia tego postępowania. <p>Art. 380. 1. Prezes UKE pisemnie upoważnia pracownika UKE do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich na czas określony nie krótszy niż 3 lata. Upoważniony pracownik UKE jest osobą prowadzącą postępowanie w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.</p> <p>2. Prezes UKE upoważnia do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich pracownika UKE , który posiada:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykształcenie wyższe; 2) wiedzę z zakresu wykonywania działalności komunikacji elektronicznej i ochrony praw konsumenta; 3) co najmniej roczne doświadczenie zawodowe związane z rynkiem komunikacji elektronicznej.
--	--	--	---

<p>ekonsument nie poddał sporu pod rozpatrzenie)podmiotu ADR w ustalonym z góry terminie, który nie może być krótszy niż jeden rok od daty złożenia przedsiębiorcy skargi;</p> <p>frozpatrzenie tego typu sporu spowodowałyby)poważne zakłócenie skutecznego działania podmiotu ADR.</p> <p>W przypadku gdy zgodnie ze swoimi przepisami proceduralnymi podmiot ADR nie jest w stanie rozpatrzyć skargi, która została mu przedłożona, podmiot ten w terminie trzech tygodni od otrzymania skargi przedstawia obu stronom uzasadnienie przyczyn niemożności rozpatrzenia danego sporu.</p> <p>Takie przepisy proceduralne nie mogą znacząco utrudniać konsumentom dostępu do postępowań ADR, w tym w przypadku sporów transgranicznych.</p> <p>5. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy podmioty ADR mają możliwość ustalania z góry progów finansowych ograniczających dostęp do postępowań ADR, progi te nie były ustalane na poziomie, który w znaczący sposób ograniczyłby konsumentom dostęp do rozpatrywania skarg przez podmioty ADR.</p> <p>6. W przypadkach, w których zgodnie z przepisami proceduralnymi, o których mowa w ust. 4, podmiot ADR nie jest w stanie rozpatrzyć skargi, która została mu przedłożona, od państwa członkowskiego nie wymaga się</p>			<p>3. Prezes UKE cofa pracownikowi UKE upoważnienie przed upływem okresu, na jaki zostało udzielone, w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none">1) rażącego naruszenia prawa przy wykonywaniu funkcji osoby prowadzącej postępowanie;2) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnione umyślnie przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;3) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań;4) złożenia rezygnacji.
---	--	--	--

<p>zagwarantowania konsumentowi możliwości złożenia skargi do innego podmiotu ADR.</p> <p>7. W przypadkach, w których podmiot ADR zajmujący się sporami w konkretnym sektorze gospodarki jest właściwy do rozpatrywania sporów dotyczących prowadzącego działalność w tym sektorze przedsiębiorcy, który nie jest członkiem organizacji lub zrzeczenia prowadzącego lub finansującego podmiot ADR, uznaje się, że państwo członkowskie wypełniło swój obowiązek wynikający z ust. 1 również w odniesieniu do sporów odnoszących się do tego przedsiębiorcy.</p> <p><i>Artykuł 6</i></p> <p>Wiedza fachowa, niezależność i bezstronność</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by osoby fizyczne odpowiedzialne za ADR posiadały niezbędną wiedzę fachową i były niezależne oraz bezstronne. Zapewnia się to poprzez dopilnowanie, by takie osoby:</p> <p>miały konieczną wiedzę i umiejętności w dziedzinie alternatywnego lub sądowego rozstrzygnięcia sporów konsumenckich, jak również ogólną znajomość prawa;</p> <p>były powoływane na wystarczający czas gwarantujący niezależność ich działania i nie mogły zostać zwolnione z ich obowiązków bez wyraźnej przyczyny;</p>			
--	--	--	--

<p>nie otrzymywały żadnych wytycznych od)którejkolwiek ze stron lub od ich przedstawicieli;</p> <p>dotrzymywały wynagrodzenie niepowiązane z) wynikiem danego postępowania;</p> <p>ebez zbędnej zwłoki ujawniły podmiotowi ADR)wszelkie okoliczności, które mogą wpłynąć lub być postrzegane jako wpływające na ich niezależność lub bezstronność lub powodować konflikt interesów z jedną ze stron sporu, o którego rozstrzygnięcie są proszone. Obowiązek ujawniania takich okoliczności obowiązuje przez cały czas trwania procedury ADR. Nie ma on zastosowania w przypadku, gdy podmiotem ADR jest pojedyncza osoba fizyczna.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by podmioty ADR miały procedury zapewniające, by w przypadku zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust. 1 lit. e):</p> <p>adana osoba fizyczna została zastąpiona inną)osobą fizyczną, której zostanie powierzone prowadzenie postępowania ADR; lub – w przypadku braku takiej możliwości –</p> <p>bdana osoba fizyczna powstrzymała się od)prowadzenia danego postępowania ADR, a podmiot ADR – tam, gdzie jest to możliwe – zaproponował stronom przekazanie sporu innemu podmiotowi ADR właściwemu do</p>			
--	--	--	--

<p>rozpatrzenia tego sporu; lub – w przypadku braku takiej możliwości –</p> <p>cokoliczności zostały ujawnione stronom, a)dana osoba fizyczna została dopuszczona do dalszego prowadzenia danego postępowania ADR tylko wtedy, gdy strony nie wyraziły sprzeciwu po otrzymaniu informacji o zachodzących okolicznościach i o swoim prawie do sprzeciwu.</p> <p>Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla art. 9 ust. 2 lit. a).</p> <p>W przypadku gdy podmiotem ADR jest pojedyncza osoba fizyczna, stosuje się wyłącznie lit. b) i c) akapitu pierwszego niniejszego ustępu.</p> <p>3. Jeżeli państwa członkowskie zezwolą na uznanie postępowań, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a), za postępowania ADR w rozumieniu niniejszej dyrektywy, zapewniają one, by oprócz ogólnych wymogów zawartych w ust. 1 i 5 postępowania te spełniały następujące wymogi szczegółowe:</p> <p>aosoby fizyczne odpowiedzialne za)rozstrzyganie sporów są mianowane przez ciało kolegium złożone z równej liczby przedstawicieli organizacji konsumentów i przedstawicieli przedsiębiorcy lub są członkami tego ciała kolegium; mianowanie następuje po przeprowadzeniu przejrzystego postępowania;</p>			
--	--	--	--

<p>bokres kadencji osób fizycznych) odpowiedzialnych za rozstrzyganie sporów wynosi co najmniej trzy lata, by zagwarantować niezawisłość ich działań;</p> <p>cosoby fizyczne odpowiedzialne za) rozstrzyganie sporów zobowiązują się nie pracować na rzecz przedsiębiorcy, organizacji zawodowej lub stowarzyszenia branżowego, do których należy dany przedsiębiorca, przez okres trzech lat od zakończenia ich funkcji w podmiocie zajmującym się rozstrzyganiem sporów;</p> <p>dpodmiot zajmujący się rozstrzyganiem sporów) nie ma żadnego powiązania hierarchicznego ani funkcjonalnego z przedsiębiorcą, jest wyraźnie oddzielony od podmiotów operacyjnych należących do przedsiębiorcy i dysponuje wystarczającym budżetem, by realizować swe zadania, oddzielnym w stosunku do budżetu ogólnego przedsiębiorcy.</p> <p>4. W przypadku gdy osoby fizyczne odpowiedzialne za ADR są zatrudnione wyłącznie przez stowarzyszenie branżowe lub organizację zawodową, do których należy dany przedsiębiorca, lub też otrzymują wynagrodzenie wyłącznie od nich, państwa członkowskie zapewniają, by oprócz ogólnych wymogów zawartych w ust. 1 i 5 dysponowały one oddzielnym i celowym budżetem</p>			
--	--	--	--

	<p>wystarczającym do wypełniania przez nie swych zadań.</p> <p>Niniejszy ustęp nie dotyczy przypadków, gdy dane osoby fizyczne wchodzi w skład organu kolegiálnego składającego się z równej liczby przedstawicieli danego stowarzyszenia branżowego lub organizacji zawodowej, przez które są zatrudnieni lub od których otrzymują wynagrodzenie, oraz organizacji konsumentów.</p> <p>5. Państwa członkowskie zapewniają, by podmioty ADR, w których osoby fizyczne odpowiedzialne za rozstrzyganie sporów stanowią część organu kolegiálnego, zapewniały w tym organie równą liczbę przedstawicieli interesów konsumentów i przedstawicieli interesów przedsiębiorców.</p> <p>6. Do celów ust. 1 lit. a) państwa członkowskie zachęcają podmioty ADR do prowadzenia szkoleń dla osób fizycznych odpowiadających za ADR. Jeżeli prowadzone są takie szkolenia, właściwe organy, na podstawie informacji otrzymanych zgodnie z art. 19 ust. 3 lit. g), monitorują programy szkoleniowe tworzone przez podmioty ADR.</p>			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE 2012, L 172/10, ze zm.);		
Art. 16 ust. 1	Artykuł 16 Nadzór i egzekwowanie	T	Art. 414 ust. 1 pkt 6	Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności: (...)

	1. Krajowe organy regulacyjne monitorują i nadzorują przestrzeganie niniejszego rozporządzenia na terytorium podlegającym ich właściwości			6) kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 172 z 30.06.2012, str. 10);
Art. 18	Artykuł 18 Sankcje Państwa członkowskie przyjmują przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie działania niezbędne dla zapewnienia ich wdrożenia. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach do dnia 30 czerwca 2013 r. oraz powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach mających wpływ na te przepisy.	T	Art. 439 ust. 1 pkt 92	Art. 439. 1. Kto: (...) 92) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3-5 oraz art. 6a-6f, art. 7, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14 oraz art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii, (...) - podlega karze pieniężnej.
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012		
Art. 4 ust. 1	Artykuł 4 Środki w zakresie przejrzystości w celu zapewnienia dostępu do otwartego internetu	T	Art. 279 ust. 5	Art. 279. (...) 5. W przypadku umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zakresie usługi dostępu do internetu dostawca tej usługi, w ramach informacji przedumownych, doręcza również informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r.

<p>1. Dostawcy usług dostępu do internetu zapewniają, aby każda umowa, która obejmuje usługę dostępu do internetu, zawierała co najmniej następujące elementy:</p> <p>a) informację o tym, w jaki sposób środki zarządcze stosowane przez tego dostawcę mogłyby wpłynąć na jakość usług dostępu do internetu, prywatność użytkowników końcowych i ochronę jego danych osobowych;</p> <p>b) jasne i zrozumiałe wyjaśnienie, w jaki sposób limity ilości danych, prędkość oraz inne parametry jakości usług mogą w praktyce wpłynąć na usługi dostępu do internetu, a w szczególności na korzystanie z treści, aplikacji i usług;</p> <p>c) jasne i zrozumiałe wyjaśnienie, w jaki sposób którekolwiek usługi, o których mowa w art. 3 ust. 5, z których korzysta użytkownik końcowy, mogłyby w praktyce wpłynąć na usługi dostępu do internetu świadczone na rzecz tego użytkownika końcowego;</p> <p>d) jasne i zrozumiałe wyjaśnienie dotyczące minimalnych, zwykle dostępnych, maksymalnych i deklarowanych prędkości pobierania i wysyłania danych w ramach usług dostępu do internetu w przypadku sieci stacjonarnych lub dotyczące szacunkowych</p>		<p>ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012.</p>
--	--	---

	<p>maksymalnych i deklarowanych prędkości pobierania i wysyłania danych w ramach usług dostępu do internetu w przypadku sieci ruchomych oraz tego, w jaki sposób znaczne odstępstwa od odpowiednich deklarowanych prędkości pobierania i wysyłania danych mogłyby wpływać na korzystanie przez użytkowników końcowych z praw określonych w art. 3 ust. 1;</p> <p>jasne i zrozumiałe wyjaśnienie, jakie środki ochrony prawnej przysługują konsumentowi zgodnie z prawem krajowym w przypadku jakichkolwiek stałych lub regularnie powtarzających się rozbieżności pomiędzy faktycznym wykonaniem usługi dostępu do internetu pod względem prędkości lub innych parametrów jakości usługi a wykonaniem opisanym zgodnie z lit. a)–d).</p> <p>Dostawcy usługi dostępu do internetu publikują informacje, o których mowa w akapicie pierwszym.</p>			
<p>Art. 5</p>	<p><i>Artykuł 5</i></p> <p>Nadzór i egzekwowanie wykonywania przepisów</p>	<p>T</p>	<p>Art. 414 ust. 1 pkt 7</p>	<p>Art. 414. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności:</p> <p>(...)</p> <p>7) realizacja obowiązków nałożonych na Prezesa UKE i kontrolowanie realizacji pozostałych obowiązków, wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu</p>

<p>1. Krajowe organy regulacyjne ściśle monitorują i zapewniają zgodność z art. 3 i 4 oraz wspierają dalszą dostępność niedyskryminacyjnego dostępu do internetu z zachowaniem poziomów jakości, które odzwierciedlają postęp techniczny. W związku z tym krajowe organy regulacyjne mogą wprowadzać wymogi dotyczące charakterystyk technicznych, wymogi minimalne dotyczące jakości usług oraz inne odpowiednie i niezbędne środki w odniesieniu do jednego lub większej liczby dostawców łączności elektronicznej dla ludności, w tym dostawców usług dostępu do internetu.</p> <p>Krajowe organy regulacyjne publikują coroczne sprawozdania dotyczące monitorowania i dokonanych ustaleń oraz przedkładają je Komisji i BEREC.</p> <p>2. Na wniosek krajowego organu regulacyjnego dostawcy łączności elektronicznej dla ludności, w tym dostawcy usług dostępu do internetu, udostępniają temu krajowemu organowi regulacyjnemu informacje związane z obowiązkami określonymi w art. 3 i 4, w szczególności informacje dotyczące sposobu zarządzania przepustowością sieci i ruchem, a także uzasadnienie wszelkich stosowanych środków zarządzania ruchem. Dostawcy ci udzielają żądanej informacji w wyznaczonym terminie i</p>		<p>do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012;</p>
---	--	--

	<p>na poziomie szczegółowości wymaganym przez krajowy organ regulacyjny.</p> <p>3. Do dnia 30 sierpnia 2016 r. BEREC – aby przyczynić się do spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia – po konsultacji z zainteresowanymi podmiotami i w ścisłej współpracy z Komisją, wyda wytyczne dotyczące realizacji obowiązków krajowych organów regulacyjnych wynikających z niniejszego artykułu.</p> <p>4. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla zadań powierzonych przez państwa członkowskie krajowym organom regulacyjnym lub innym właściwym organom zgodnie z prawem Unii.</p>			
Art. 6	<p>Artykuł 6</p> <p>Sankcje</p> <p>Państwa członkowskie przyjmują przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia art. 3, 4 i 5 oraz podejmują wszelkie działania niezbędne do zapewnienia ich wdrożenia. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach w terminie do dnia 30 kwietnia 2016 r. oraz niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich późniejszych zmianach, które mają na nie wpływ.</p>	T	Art. 439 ust. 1 pkt 93	<p>Art. 439. 1. Kto:</p> <p>(...)</p> <p>93) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3, art. 4, art. 5 ust. 2 i art. 5a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012,</p> <p>(...)</p> <p>- podlega karze pieniężnej.</p>

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie Komisji (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2)			
Art. 2 ust. 1 i 2	<p>Artykuł 2. Powiadomienie właściwego organu krajowego.</p> <p>1. Dostawca powiadamia właściwy organ krajowy o wszystkich przypadkach naruszenia danych osobowych.</p> <p>2. Dostawca powiadamia właściwy organ krajowy o przypadku naruszenia danych osobowych nie później niż 24 godziny po wykryciu naruszenia danych osobowych, jeśli jest to wykonalne.</p> <p>W powiadomieniu skierowanym do właściwego organu krajowego dostawca zawiera informacje określone w załączniku I.</p>	T	Art. 397 ust. 1	<p>Art. 397. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiadamia Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej “Prezesem UODO”, o naruszeniu danych osobowych w terminie i na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji Europejskiej (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2), zwanym dalej „rozporządzeniem 611/2013”.</p>	
Art. 2 ust. 3	<p>3. Jeśli nie wszystkie informacje określone w załączniku I są dostępne i konieczne jest dalsze badanie przypadku naruszenia danych osobowych, zezwala się dostawcy na wstępne powiadomienie właściwego organu krajowego nie później niż 24 godziny po wykryciu naruszenia danych osobowych. Takie wstępne powiadomienie właściwego organu krajowego zawiera informacje określone w załączniku I sekcja 1. Dostawca przedkłada właściwemu organowi krajowemu drugie powiadomienie najszybciej, jak to możliwe i najpóźniej w ciągu</p>	T	Art. 397 ust. 1	<p>Art. 397. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiadamia Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej “Prezesem UODO”, o naruszeniu danych osobowych w terminie i na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji Europejskiej (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2), zwanym dalej „rozporządzeniem 611/2013”.</p>	

	<p>trzech dni po wstępnym powiadomieniu. Takie drugie powiadomienie zawiera informacje określone w załączniku I sekcja 2 oraz w stosownych przypadkach uaktualnienie wcześniej przekazanych informacji.</p> <p>Jeżeli dostawca, mimo zbadania przypadku, nie jest w stanie przedstawić wszystkich informacji w terminie trzech dni od wstępnego powiadomienia, przedstawia we wspomnianym terminie te informacje, którymi dysponuje, oraz przedkłada właściwemu organowi krajowemu uzasadnienie opóźnienia w przekazaniu pozostałych informacji. Dostawca jak najszybciej przekazuje pozostałe informacje właściwemu organowi krajowemu oraz w stosownych przypadkach jak najszybciej aktualizuje wcześniej przekazane informacje.</p>			
<p>Art. 2 ust. 4</p>	<p>4. Właściwy organ krajowy zapewnia wszystkim dostawcom posiadającym siedzibę w państwie członkowskim, którego to dotyczy, bezpieczne środki elektroniczne służące do powiadamiania o przypadkach naruszenia danych osobowych oraz informacje dotyczące trybu dostępu do tych środków i ich stosowania. W stosownych przypadkach Komisja organizuje spotkania z właściwymi organami krajowymi w celu ułatwienia stosowania niniejszego przepisu.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 397 ust. 3</p>	<p>Art. 397. (...) 3. Prezes UODO zapewnia bezpieczne środki elektroniczne służące do powiadamiania o przypadkach naruszenia danych osobowych, o których mowa w ust. 1, oraz informacje dotyczące trybu dostępu do tych środków i ich stosowania.</p>

Art. 2 ust. 5	<p>5. Jeżeli naruszenie danych osobowych ma wpływ na abonentów lub osoby fizyczne z państw członkowskich innych niż państwo właściwego organu krajowego, który powiadomiono o naruszeniu danych osobowych, organ ten informuje inne zainteresowane organy krajowe.</p> <p>Aby ułatwić stosowanie niniejszego przepisu, Komisja tworzy i utrzymuje wykaz właściwych organów krajowych i odpowiednich punktów kontaktowych.</p>	T	Art. 397 ust. 10	<p>Art. 397. (...) 10. W przypadku gdy naruszenie danych osobowych ma wpływ na abonentów lub użytkowników końcowych będących osobami fizycznymi z innych państw członkowskich, Prezes UODO informuje inne zainteresowane organy z państw członkowskich o tym naruszeniu.</p>
Art. 3	<p>Artykuł 3. Powiadomienie abonenta lub osoby fizycznej.</p> <p>1. Jeśli istnieje prawdopodobieństwo, że naruszenie danych osobowych wywoła niekorzystne skutki dla danych osobowych lub prywatności abonenta lub osoby fizycznej, dostawca, oprócz powiadomienia, o którym mowa w art. 2, powiadamia również o naruszeniu tego abonenta lub tę osobę fizyczną.</p> <p>2. Prawdopodobieństwo, że naruszenie danych osobowych może mieć niekorzystne skutki dla danych osobowych lub prywatności abonenta lub osoby fizycznej, ocenia się, biorąc od uwagę w szczególności następujące okoliczności:</p> <p>a)</p> <p>charakter i treść odnośnych danych osobowych, zwłaszcza jeśli dane te związane są z informacjami finansowymi, szczególnymi kategoriami danych, o których mowa w art. 8 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE, danymi</p>	T	Art. 397 ust. 4-6	<p>Art. 397. (...) 4. W przypadku, gdy naruszenie danych osobowych może mieć niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, dostawca usług telekomunikacyjnych niezwłocznie zawiadamia o takim naruszeniu również tego abonenta lub użytkownika końcowego na zasadach określonych w rozporządzeniu 611/2013, z zastrzeżeniem ust. 7.</p> <p>5. Zgodę, o której mowa w art. 3 ust. 5 rozporządzenia 611/2013, Prezes UODO wydaje w drodze decyzji.</p> <p>6. Przez naruszenie danych osobowych, które może wywrzeć niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, rozumie się takie naruszenie, które w szczególności może skutkować nieuprawnionym posługiwaniem się danymi osobowymi, szkodą majątkową, naruszeniem dóbr osobistych, ujawnieniem tajemnicy bankowej lub innej ustawowo chronionej tajemnicy zawodowej.</p>

dotyczącymi poczty elektronicznej, danymi dotyczącymi lokalizacji, internetowymi plikami rejestru, rejestrami przeszukiwanych stron internetowych i wykazami wykonanych usług telekomunikacyjnych;

b)

prawdopodobne konsekwencje naruszenia danych osobowych dla danego abonenta lub osoby fizycznej, szczególnie jeżeli naruszenie mogłoby skutkować kradzieżą lub sfalszowaniem tożsamości, uszkodzeniem ciała, cierpieniem psychicznym, upokorzeniem lub naruszeniem dobrego imienia; oraz

c)

okoliczności, w jakich doszło do naruszenia danych osobowych, w szczególności to, gdzie skradziono dane oraz kiedy dostawca dowiedział się, że dane są w posiadaniu nieupoważnionej strony trzeciej.

3. Powiadomienie abonenta lub osoby fizycznej następuje bez zbędnej zwłoki po wykryciu naruszenia danych osobowych, jak określono w art. 2 ust. 2 akapit trzeci. Powyższe nie jest zależne od powiadomienia o naruszeniu danych osobowych skierowanego do właściwego organu krajowego, o którym mowa w art. 2.

4. W powiadomieniu skierowanym do abonenta lub osoby fizycznej dostawca zawiera informacje określone w załączniku II. Powiadomienie skierowane do abonenta lub osoby fizycznej sformułowane jest w sposób jasny i łatwo zrozumiały. Dostawca nie

<p>wykorzystuje powiadomienia jako okazji do promowania lub reklamowania nowych lub dodatkowych usług.</p> <p>5. W wyjątkowych okolicznościach, gdy powiadomienie abonenta lub osoby fizycznej może zaszkodzić należytemu zbadaniu przypadku naruszenia danych osobowych, dostawca zezwala się, po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego organu krajowego, na powiadomienie abonenta lub osoby fizycznej w późniejszym terminie, który właściwy organ krajowy uzna za możliwy do celów powiadomienia o naruszeniu danych osobowych zgodnie z niniejszym artykułem.</p> <p>6. Dostawca powiadamia abonenta lub osobę fizyczną o naruszeniu danych osobowych, używając środków komunikacji zapewniających szybkie dotarcie informacji i odpowiednio zabezpieczonych zgodnie z najnowszym stanem wiedzy w tej dziedzinie. Informacja o naruszeniu dotyczy naruszenia i nie jest powiązana z informacjami na inny temat.</p> <p>7. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 3, oraz mimo odpowiednich starań, dostawca związany z końcowym użytkownikiem bezpośrednim stosunkiem umownym nie jest w stanie zidentyfikować wszystkich osób fizycznych, wobec których naruszenie danych osobowych prawdopodobnie ma niekorzystne skutki, dostawca może w tymże terminie powiadomić te osoby poprzez ogłoszenia w</p>			
--	--	--	--

	głównych mediach krajowych lub regionalnych w danych państwach członkowskich. Ogłoszenia te zawierają informacje określone w załączniku II, w razie potrzeby w formie skróconej. W takim przypadku dostawca nadal podejmuje odpowiednie starania, by zidentyfikować te osoby i jak najszybciej przekazać im informacje określone w załączniku II.			
Art. 4 ust. 1 i 2	<p>Artykuł 4. Technologiczne środki ochrony.</p> <p>1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 powiadomienie danego abonenta lub osoby fizycznej o naruszeniu danych osobowych nie jest wymagane, jeżeli dostawca wykazał w sposób wymagany przez właściwy organ krajowy, że wprowadził w życie odpowiednie technologiczne środki ochrony oraz że środki te zostały zastosowane do danych, których dotyczyło naruszenie bezpieczeństwa. Tego rodzaju technologiczne środki ochrony sprawiają, że dane stają się nieczytelne dla każdego, kto nie jest uprawniony do dostępu do nich.</p> <p>2. Dane uznaje się za nieczytelne, jeżeli:</p> <p>a) zostały bezpiecznie zaszyfrowane z użyciem ustandaryzowanego algorytmu, klucz używany do odszyfrowywania tych danych nie został złamany w wyniku naruszenia bezpieczeństwa, oraz został wygenerowany w sposób, który uniemożliwia osobie nieupoważnionej poznanie</p>	T	Art. 397 ust. 7 i 8	<p>Art. 397. (...) 7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 4, nie jest wymagane, jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazał wdrożenie technologicznych środków ochrony, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia 611/2013, które uniemożliwiają odczytanie danych przez osoby nieuprawnione oraz zastosowanie tych środków do danych, których ochrona została naruszona.</p> <p>8. Dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazuje spełnienie warunków, o których mowa w ust. 7, przekazując niezwłocznie Prezesowi UODO odpowiednią dokumentację.</p>

	<p>go za pomocą dostępnych technologicznie środków; lub</p> <p>b) zostały zastąpione wartością klucza haszującego, obliczoną za pomocą standaryzowanej kryptograficznej funkcji haszującej z kluczem tajnym, klucz użyty do haszowania tych danych nie został złamany w wyniku naruszenia bezpieczeństwa, oraz został wygenerowany w sposób, który uniemożliwia osobie nieupoważnionej poznanie go za pomocą dostępnych technologicznie środków.</p>			
--	---	--	--	--

12.10.2022

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
ustawa - Prawo komunikacji elektronicznej			
1.	Art. 2 pkt 1	1) abonent – użytkownika, który jest stroną umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej z dostawcą usług komunikacji elektronicznej;	Konieczność zdefiniowania abonenta wynika z faktu, że Pke reguluje szereg uprawnień i obowiązków abonentów. Pojęcie to występuje w Pt.
2.	Art. 2 pkt 2	2) aparat publiczny – publicznie dostępny telefon, w którym połączenie opłacane jest automatycznie, w szczególności za pomocą monety, żetonu, karty telefonicznej lub karty płatniczej;	Pojęcie aparatu publicznego występuje w przepisach dotyczących regulowania w regulaminie zasad świadczenia usług za pomocą aparatów publicznych, stąd konieczność ich definiowania. Pojęcie występuje w Pt.
3.	Art. 2 pkt 6	6) dostawca usług komunikacji elektronicznej – dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub podmiot świadczący publicznie dostępne usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów;	Pojęcie dostawcy usług komunikacji elektronicznej wprowadzono w związku z koniecznością właściwego wskazania adresatów poszczególnych obowiązków względem abonentów usług komunikacji elektronicznej.
4.	Art. 2 pkt 8	8) dostęp do lokalnej pętli abonenckiej – korzystanie z lokalnej pętli abonenckiej lub lokalnej podpętli abonenckiej pozwalające na pełne wykorzystanie możliwości lokalnej pętli abonenckiej lub wykorzystanie części możliwości lokalnej pętli abonenckiej przy zachowaniu możliwości korzystania z lokalnej pętli abonenckiej przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego;	Definicja wprowadzona w celu doprecyzowania definicji kolokacji, która stanowi obowiązek dostępowy zgodnie z PKE.
5.	Art. 2 pkt 11	11) infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 777, 784 i 2333);	Odesłanie do znaczenia definicji zawartego w Megaustawie.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

6.	Art. 2 pkt 12	12) infrastruktura telekomunikacyjna – fizyczne elementy sieci telekomunikacyjnej wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji, w szczególności urządzenia telekomunikacyjne, linie kablowe, a także powiązane zasoby, z wyjątkiem powiązanych usług, budynków i wejść do budynków;	Definicja na potrzeby wielu przepisów PKE oraz Megaustawy.
7.	Art.2 pkt 14	14) interfejs – układ elektryczny, elektroniczny lub optyczny, z oprogramowaniem albo bez oprogramowania, lub oprogramowanie umożliwiające łączenie, współpracę i wymianę sygnałów o określonej postaci pomiędzy urządzeniami połączonymi za jego pośrednictwem zgodnie z odpowiednią specyfikacją techniczną;	Definicja wprowadzona w związku z definicją interfejsu programistycznego aplikacji.
8.	Art. 2 pkt 22	22) lokalna podpętla abonencka – część lokalnej pętli abonenckiej łączącej zakończenie sieci z pośrednim punktem dystrybucji w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z koncentratorem lub innym urządzeniem dostępu pośredniego do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej;	Definicja wprowadzona w związku z definicjami kolokacji, dostępu do lokalnej pętli abonenckiej i lokalnej pętli abonenckiej.
9.	Art. 2 pkt 24	24) multipleks – zespolony strumień danych cyfrowych, składający się z dwóch lub więcej strumieni utworzonych z danych wchodzących w skład treści programów radiofonicznych lub telewizyjnych oraz z danych dodatkowych, obejmujących w szczególności dane związane z systemem dostępu warunkowego lub usługami powiązanymi;	Pojęcie multipleksu zostało wprowadzone z uwagi na regulowanie w Pke obowiązków operatora multipleksu.
10.	Art. 2 pkt 25	25) nadawca – nadawcę w rozumieniu art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805, z 2021 r. poz. 1676 oraz z 2022 r. poz. 857);	W związku z używaniem w ustawie pojęcia nadawcy należy odwołać się do definicji z ustawy o radiofonii i telewizji.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

11.	Art. 2 pkt 26	26) nadużycie telekomunikacyjne – świadczenie usługi telekomunikacyjnej lub korzystanie z tej usługi lub urządzeń telekomunikacyjnych w sposób niezgodny z ich przeznaczeniem lub przepisami prawa, których celem lub skutkiem jest wyrządzenie szkody przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu lub osiągnięcie nienależnych korzyści;	W związku z decyzją o wprowadzeniu przepisów, których celem jest zwalczanie nadużyć należy wprowadzić definicję nadużycia telekomunikacyjnego.
12.	Art. 2 pkt 27	27) numer alarmowy – numer ustalony w ustawie lub w planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych udostępniany służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy;	Definicja wprowadzona w związku z regulowaniem uprawnień abonentów w zakresie dostępu do numerów alarmowych.
13.	Art. 2 pkt 30	30) odbiornik radiofonii cyfrowej – urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych, zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, a także demultiplekser i dekodery odbieranej usługi oraz antenę lub złącze antenowe;	Konieczność wprowadzenia definicji wynika z regulowania wymagań dla tych odbiorników.
14.	Art. 2 pkt 31	31) odbiornik sygnału telewizyjnego – urządzenie służące do odbioru cyfrowych transmisji telewizyjnych zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, demultiplekser i dekodery odbieranej usługi oraz wyświetlacz obrazu albo niezawierające takiego wyświetlacza obrazu;	Konieczność wprowadzenia definicji wynika z regulowania wymagań dla tych odbiorników.
15.	Art. 2 pkt 32	32) operator multipleksu – podmiot, który: a) uzyskał rezerwację częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej na rozpowszechnianie lub rozprowadzanie programów telewizyjnych lub radiofonicznych w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną w multipleksie oraz b) prowadzi działalność telekomunikacyjną i posiada własną infrastrukturę telekomunikacyjną lub zawarł	Konieczność wprowadzenia tej definicji wynika z regulowania w Pke obowiązków operatora multipleksu.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		umowę o świadczenie usługi transmisji sygnału multipleksu z operatorem sieci nadawczej;	
16.	Art. 2 pkt 33	33) operator sieci nadawczej – przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczącego usługi transmisji sygnałów radiodfuzyjnych drogą rozsiewczą naziemną;	Konieczność wprowadzenia tej definicji wynika z regulowania w Pke obowiązków operatora sieci nadawczej.
17.	Art. 2 pkt 34	34) połączenie – fizyczne lub logiczne połączenie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych pozwalające na przesłanie komunikatów elektronicznych;	W związku z używaniem pojęcia w ustawie konieczne jest jego zdefiniowanie na potrzeby tego aktu prawnego. Połączenie oznacza fizyczne lub logiczne połączenie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych pozwalające na przesłanie przekazów telekomunikacyjnych. Połączenie służy do przesyłania treści rozmów telefonicznych i innych informacji przekazywanych za pomocą sieci telekomunikacyjnych.
18.	Art. 2 pkt 41	41) przyłącze telekomunikacyjne: a) odcinek linii kablowej podziemnej, linii kablowej nadziemnej lub kanalizacji kablowej, zawarty między złączem rozgałęźnym a zakończeniem tych linii lub kanalizacji w obiekcie budowlanym, b) system bezprzewodowy łączący instalację wewnętrzną obiektu budowlanego z węzłem publicznej sieci telekomunikacyjnej – umożliwiające korzystanie w obiekcie budowlanym z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;	Konieczność tej definicji wynika instytucji umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, uregulowanej w art. 293 Pke.
19.	Art. 2 pkt 51	51) ruchoma publiczna sieć telekomunikacyjna – publiczną sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci nie mają stałej lokalizacji;	Konieczność zdefiniowania sieci ruchomej oraz sieci stacjonarnej wynika z odrębnych regulacji dla podmiotów świadczących usługi w tych sieciach.
20.	Art. 2 pkt 54	54) ruchoma sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci nie mają stałej lokalizacji;	Konieczność zdefiniowania sieci ruchomej oraz sieci stacjonarnej wynika z odrębnych regulacji dla podmiotów świadczących usługi w tych sieciach.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

21.	Art. 2 pkt 56	56) samochodowy odbiornik radiofoniczny – odbiornik radiofonii cyfrowej wbudowany do pojazdów kategorii M, o których mowa w pkt 1 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 988 i 1002);	W związku z regulowaniem w ustawie wymagań dla odbiorników samochodowych zasadnym jest ich zdefiniowanie.
22.	Art. 2 pkt 60	60) służba radiokomunikacyjna amatorska – służbę radiokomunikacyjną mającą na celu nawiązywanie wzajemnych łączności, badania techniczne oraz indywidualne szkolenie wykonywane w celach niezarobkowych przez uprawnione osoby wyłącznie dla potrzeb własnych;	Zadania poszczególnych służb radiokomunikacyjnych wynikają zasadniczo z Regulaminu Radiokomunikacyjnego, jednak służba radiokomunikacyjna amatorska ma charakter szczególny, w związku z czym ustawa Pke, tak samo jak Pt, przewiduje w tym zakresie dodatkowe odrębne regulacje. Definicja tej służby wynika z Regulaminu Radiokomunikacyjnego, a jej bardzo istotnym elementem jest wskazanie, że działalność radioamatorska nie może służyć celom zarobkowym.
23.	Art. 2 pkt 61	61) stacjonarna publiczna sieć telekomunikacyjna – publiczną sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci mają stałą lokalizację;	Konieczność zdefiniowania sieci ruchomej oraz sieci stacjonarnej wynika z odrębnych regulacji dla podmiotów świadczących usługi w tych sieciach.
24.	Art. 2 pkt 62	62) stacjonarna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci mają stałą lokalizację;	Konieczność zdefiniowania sieci ruchomej oraz sieci stacjonarnej wynika z odrębnych regulacji dla podmiotów świadczących usługi w tych sieciach.
25.	Art. 2 pkt 63	63) sygnał multipleksu – sygnał radiowy transmitowany z użyciem kanału lub bloku częstotliwościowego w służbie radiodfuzyjnej przenoszący treści zawarte w multipleksie;	Konieczność wprowadzenia tej definicji wynika z regulowania w Pke warunków dostępu do multipleksu.
26.	Art. 2 pkt 65	65) sytuacja szczególnego zagrożenia – sytuację: a) wymagającą współpracy przedsiębiorców komunikacji elektronicznej z organami administracji publicznej i innymi podmiotami wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa,	Konieczność zdefiniowania sytuacji szczególnego zagrożenia wynika z potrzeby wskazania w jakich sytuacjach wymagane jest podjęcie stosownych działań.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>niesienia pomocy, zarządzania kryzysowego, utrzymania porządku publicznego oraz obronności i bezpieczeństwa państwa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej, w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 261 i 583), – w czasie obowiązywania stanów nadzwyczajnych, – w warunkach zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa i w czasie wojny, <p>b) stanowiącą bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej.</p>	
27.	Art. 2 pkt 70	70) telekomunikacja – nadawanie, odbiór lub transmisję informacji, niezależnie od ich rodzaju, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną;	Konieczność zdefiniowania pojęcia w związku z używaniem w ustawie.
28.	Art. 2 pkt 72	72) trwały nośnik – trwały nośnik w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2020 r. poz. 287 oraz z 2021 r. poz. 2105);	W związku z używaniem pojęcia w ustawie konieczne jest odwołanie do definicji z ustawy o prawach konsumenta.
29.	Art. 2 pkt 74	74) urządzenie telekomunikacyjne – urządzenie elektryczne lub elektroniczne przeznaczone do zapewniania telekomunikacji;	Konieczność zdefiniowania urządzenia telekomunikacyjnego wynika z regulowania w Pke zasad używania i udostępniania tych urządzeń.
30.	Art. 2 pkt 75	75) usługa fakultatywnego obciążania rachunku – usługę polegającą na pośredniczeniu przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług lub pośredniczeniu w płatności za te towary lub usługi, której wartość jest uwzględniana na	Konieczność wprowadzenia definicji wynika z regulowania zasad świadczenia tego typu usług.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		rachunku za wykonane usługi komunikacji elektronicznej lub pokrywana ze środków z doładowań;	
31.	Art. 2 pkt 81	81) usługa z dodatkowym świadczeniem – publicznie dostępną usługę telekomunikacyjną wraz z innym świadczeniem, które może być realizowane przez podmiot inny niż dostawca usług telekomunikacyjnych;	Konieczność wprowadzenia definicji wyniku z regulowania zasad świadczenia tego typu usług.
32.	Art. 2 pkt 87	87) użytkownik rządowy wykonujące działalność w zakresie telekomunikacji lub używające urządzeń radiowych: a) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane oraz organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – dla własnych potrzeb, b) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane, organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki na potrzeby Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej, c) jednostki sił zbrojnych państw obcych oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, przebywające czasowo na terytorium	Definicja uwzględnia katalog podmiotów dotychczas wskazywanych w art. 4 Pt. Art. 4 Pt wskazywał, że przepisu dotyczącego wymogu posiadania pozwolenia radiowego, nie stosuje się do wykonywania działalności telekomunikacyjnej oraz używania urządzeń radiowych w przypadku wymienionych w tym przepisie podmiotów publicznych, w zakresie określonej przepisem działalności. Zatem przepis określał pośrednio grupę użytkowników, którzy w określonych okolicznościach są traktowani odmiennie od pozostałych użytkowników widma radiowego. Katalog ten pozostaje aktualny i zawiera m.in. komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, jednostki organizacyjne ABW, CBA, AW.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wiążących Rzeczypospolitą Polską umów międzynarodowych – na czas pobytu,</p> <p>d) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego – dla własnych potrzeb,</p> <p>e) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – dla własnych potrzeb,</p> <p>f) misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej –w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów,</p> <p>g) jednostki organizacyjne Służby Więziennej – dla własnych potrzeb,</p> <p>h) jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej – dla własnych potrzeb;</p>	
33.	Art. 2 pkt 90	90) zasoby orbitalne – pozycje na orbicie geostacjonarnej lub orbity satelitarne, które są lub mogą być wykorzystywane do umieszczenia sztucznych satelitów Ziemi przeznaczonych do zapewniania telekomunikacji.	Definicja wskazująca, że przez zasoby orbitalne należy rozumieć pozycje na orbicie geostacjonarnej lub orbity satelitarne, które są lub mogą być wykorzystywane do umieszczenia sztucznych satelitów Ziemi przeznaczonych do zapewniania telekomunikacji, jest tożsama z definicją zawartą w ustawie Pt (art. 2 pkt 53). Orbita geostacjonarna to orbita okołozemska, zapewniająca krążącemu po niej satelicie zachowanie stałej pozycji nad wybranym punktem równika Ziemi. Orbita geostacjonarna jest orbitą kołową i przebiega na

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			wysokości 35 786 km nad równikiem (42 160 km od środka Ziemi). Orbita satelitarna to z kolei droga, po której porusza się sztuczny satelita. W powyższym zakresie obowiązują regulacje międzynarodowe.
34.	Art. 5 ust. 3	3. Działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, niebędąca działalnością gospodarczą, prowadzona przez jednostkę samorządu terytorialnego na własną rzecz lub przez jednostkę samorządu terytorialnego w imieniu innych jednostek na podstawie zawartego porozumienia, a także formie wyodrębnionej, w szczególności w formie związku jednostek samorządu terytorialnego, stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji, zwanego dalej „rejestrem JST”.	W związku z prowadzeniem przez niektóre jednostki samorządu terytorialnego działalności w zakresie telekomunikacji, niebędącej gospodarczą działalnością telekomunikacyjną, konieczne jest wprowadzenie przepisów związanych z wpisem do odpowiedniego rejestru. W przypadku jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji konieczne będzie złożenie wniosku o wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego zwanego „rejestrem JST”. Jest to rejestr odrębny od rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tego powodu ma osobno wyodrębnione przepisy bez odesłań jak w dotychczasowym art. 13a Pt. Należy przy tym podkreślić, że działalność telekomunikacyjna jednostek samorządowych może być, w zależności od jej charakteru (zakresu działalności), wpisana do rejestru JSR albo do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, względnie do obydwu rejestrów.
35.	Art. 7	Art. 7. 1. Wpis do rejestru JST dokonywany jest na wniosek jednostki samorządu terytorialnego wykonującej działalność w zakresie telekomunikacji, zawierający następujące dane: 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);	W związku z prowadzeniem przez niektóre jednostki samorządu terytorialnego działalności w zakresie telekomunikacji, niebędącej gospodarczą działalnością telekomunikacyjną, konieczne jest wprowadzenie przepisów związanych z wpisem do odpowiedniego rejestru.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>3) identyfikator jednostki samorządu terytorialnego w krajowym rejestrze urzędowym podziału terytorialnego kraju „TERYT”;</p> <p>4) oznaczenie formy prawnej prowadzenia przez wnioskodawcę działalności w zakresie telekomunikacji;</p> <p>5) firmę lub nazwę podmiotu prowadzącego działalność w zakresie telekomunikacji, jeżeli ta działalność jest prowadzona w formie wyodrębnionej;</p> <p>6) opis działalności w zakresie telekomunikacji, której dotyczy wnioski;</p> <p>7) numer i datę podjęcia uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego o rozpoczęciu działalności w zakresie telekomunikacji;</p> <p>8) imię, nazwisko, adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby wyznaczonej do kontaktu z Prezesem UKE;</p> <p>9) obszar, na którym będzie wykonywana działalność w zakresie telekomunikacji;</p> <p>10) planowaną datę rozpoczęcia działalności w zakresie telekomunikacji.</p> <p>2. Wniosek o wpis do rejestru JST zawiera oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentowania jednostki samorządu terytorialnego o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:</p> <p>1) dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą;</p> <p>2) znane są mi warunki wykonywania działalności w zakresie telekomunikacji, której dotyczy wnioski, wynikające z ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy z dnia r. – Prawo komunikacji elektronicznej i podmiot</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		wnioskujący je spełnia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.	
36.	Art. 10	<p>Art. 10. Rejestr JST obejmuje następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kolejny numer wpisu, zwany dalej „numerem z rejestru JST”; 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru JST oraz datę dokonania wpisu; 3) dane, o których mowa w art. 7 ust. 1; 4) datę wykreślenia wpisu z rejestru JST - w przypadku wykreślenia wpisu z rejestru JST. 	W związku z prowadzeniem przez niektóre jednostki samorządu terytorialnego działalności w zakresie telekomunikacji, niebędącej gospodarczą działalnością telekomunikacyjną, konieczne jest wprowadzenie przepisów związanych z wpisem do odpowiedniego rejestru.
37.	Art. 13	<p>Art. 13. 1. Prezes UKE wykreśla z rejestru PT przedsiębiorcę telekomunikacyjnego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego; 2) w przypadku wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności telekomunikacyjnej; 3) po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z tych rejestrów; 4) po uzyskaniu informacji o wydaniu prawomocnego orzeczenia zakazującego przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu prowadzenia działalności gospodarczej objętej wpisem; 5) w przypadku niewypełnienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 20 ust. 1, za 2 kolejne lata; 6) po upływie terminu zakończenia działalności wskazanego we wniosku o wpis przez przedsiębiorcę z państwa członkowskiego albo innego państwa określonego w art. 5 ust. 2. 	Przepisy dotyczące rejestru dla zapewnienia ich funkcjonalności wymagają wprowadzenia regulacji, w tym dotyczących kwestii proceduralnych, niewynikających bezpośrednio z EKŁE.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2. Wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru PT z powodów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4–6, następuje w drodze decyzji.	
38.	Art. 14	Art. 14. Prezes UKE wykreśla podmiot z rejestru JST: 1) na wniosek tego podmiotu; 2) w przypadku zniesienia podmiotu.	W związku z prowadzeniem przez niektóre jednostki samorządu terytorialnego działalności w zakresie telekomunikacji, niebędącej gospodarczą działalnością telekomunikacyjną, konieczne jest wprowadzenie przepisów związanych z wpisem do odpowiedniego rejestru.
39.	Art. 15	Art. 15. 1. Jeżeli podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST zaprzestał wykonywania działalności objętej wpisem, jest obowiązany złożyć do Prezesa UKE wniosek o wykreślenie z rejestru PT albo rejestru JST w terminie 14 dni od dnia zaprzestania wykonywania tej działalności. 2. Wniosek o wykreślenie z rejestru zawiera numer z rejestru PT albo rejestru JST oraz datę zaprzestania wykonywania działalności objętej wpisem. 3. Prezes UKE na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje wykreślenia wpisu w rejestrze PT albo rejestrze JST. 4. Wykreślenie wpisu z rejestru PT albo rejestru JST podmiotu do niego wpisanego nie oznacza usunięcia danych z rejestru PT albo rejestru JST. 5. W przypadku gdy podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST nie podjął wykonywania działalności objętej wpisem i nie zamierza wykonywać jej w przyszłości, przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.	Przepisy dotyczące rejestru dla zapewnienia ich funkcjonalności wymagają wprowadzenia regulacji, w tym dotyczących kwestii proceduralnych, niewynikających bezpośrednio z EKŁE.
40.	Art. 16	Art. 16. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który został wykreślony z rejestru PT na skutek wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności telekomunikacyjnej,	Przepisy dotyczące rejestru dla zapewnienia ich funkcjonalności wymagają wprowadzenia regulacji, w tym dotyczących kwestii proceduralnych, niewynikających bezpośrednio z EKŁE.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>może uzyskać ponowny wpis do rejestru PT nie wcześniej niż po upływie okresu, na jaki została wydana decyzja.</p> <p>2. Nie może uzyskać wpisu do rejestru PT wnioskodawca, który w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku wykonywał działalność telekomunikacyjną będącą działalnością gospodarczą wymagającą dokonania wpisu do rejestru PT bez uzyskania takiego wpisu. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 8 ust. 3 lub art. 13 ust. 1 pkt 5.</p>	
41.	Art. 17	<p>Art. 17. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 6, art. 7, art. 12 i art. 15, składa się w postaci elektronicznej z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego na PUE UKE, i opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.</p> <p>2. Wniosek, o którym mowa w art. 6, art. 7, art. 12 i art. 15, uznaje się za złożony w terminie określonym jako data wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE wnioskodawcy.</p> <p>3. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której udostępniono formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>4. Prezes UKE określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070).</p>	Przepisy dotyczące rejestru dla zapewnienia ich funkcjonalności wymagają wprowadzenia regulacji, w tym dotyczących kwestii proceduralnych, niewynikających bezpośrednio z EKŁE.
42.	Art. 26 ust. 2-8	2. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu stanowiące przychód tego Funduszu środki pobrane z tytułu opłat, o których mowa w art. 24 ust. 1 i art. 25 ust. 1, w wysokości określonej w art. 16a ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z	Konieczność uregulowania kwestii związanych z Funduszem Szerokopasmowym.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, środki pobrane z tytułu opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 21, w wysokości określonej w ust. 3 pkt 1, oraz środki, o których mowa w ust. 4 w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.</p> <p>3. W przypadku pozwolenia radiowego, o którym mowa w art. 138 ust. 1, dotyczącego stacji bazowej, opłata, o której mowa w art. 24 ust. 21, stanowi w:</p> <ol style="list-style-type: none">1) 50% przychód Funduszu;2) 50% dochód gminy, na której terenie położona jest stacja bazowa, której dotyczy pozwolenie. <p>4. W pozostałych przypadkach, nieobjętych ust. 3, opłata, o której mowa w art. 24 ust. 21, stanowi przychód Funduszu.</p> <p>5. Prezes UKE przekazuje na rachunek gminy, o której mowa w ust. 3 pkt 2, środki pochodzące z opłat, o których mowa w art. 24 ust. 21, w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.</p> <p>6. W budżecie państwa tworzy się rezerwę celową do wysokości odpowiadającej kwocie wpływów z opłaty, o której mowa w art. 23 ust. 1, za trzeci i czwarty kwartał roku poprzedniego oraz za pierwszy i drugi kwartał roku bieżącego na realizację przez ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz przez Prezesa UKE zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w art. 23 ust. 1, w tym na wynagrodzenia pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz UKE realizujących te zadania.</p> <p>7. Rezerwa celowa, o której mowa w ust. 6, jest tworzona na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji.</p> <p>8. Podziału rezerwy celowej, o której mowa w ust. 6, dokonuje się na wniosek dysponenta części budżetowej po uzyskaniu akceptacji ministra właściwego do spraw</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		informatyzacji. Przepis art. 154 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r poz. 305, z późn. zm. ¹⁾) stosuje się odpowiednio.	
43.	Art. 29	Art. 29. Podmiot, który złożył wniosek o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych wymagający poniesienia kosztów związanych z rejestracją w Międzynarodowym Związku Telekomunikacyjnym (ITU) sieci wykorzystującej częstotliwości lub zasoby orbitalne objęte wnioskiem ponosi koszty tej procedury w terminie 6 miesięcy od dnia wystawienia faktury przez Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU).	Przepis ma na celu uregulowanie sytuacji, kiedy przydzielenie rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych wiąże się z dodatkowymi kosztami administracyjnymi związanymi z rejestracją w ITU. W takiej sytuacji obowiązany do poniesienia tych kosztów będzie podmiot, który złożył wniosek o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych – czyli podmiot, który uzyska prawo do dysponowania cennymi zasobami dla własnych potrzeb.
44.	Art. 39	Art. 39. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, jest obowiązany posiadać aktualny i uzgodniony oraz wprowadzony do stosowania plan działań w sytuacji szczególnego zagrożenia, zwany dalej „planem”, obejmujący w szczególności: 1) współpracę z innymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, w tym z zagranicznymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi; 2) współpracę z podmiotami: a) wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa oraz niesienia pomocy ludności, b) wykonującymi zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego,	Przepisy niezbędne do sporządzenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego planu działania w sytuacji szczególnego zagrożenia.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 1236, 1535, 1773, 1927, 1981, 2054 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 583, 655 i 1079.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>c) właściwymi w sprawach zarządzania kryzysowego</p> <p>– wskazanymi przez organy określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, zwane dalej „organami uzgadniającymi plan”;</p> <p>3) środki techniczne i organizacyjne zapewniające poufność, integralność, dostępność i autentyczność przetwarzanych danych, a także poziom bezpieczeństwa adekwatny do poziomu zidentyfikowanego ryzyka, minimalizujące w szczególności wpływ, jaki na sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej lub podmioty korzystające z tych sieci lub usług może mieć wystąpienie sytuacji szczególnego zagrożenia z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy technicznej oraz kosztów wprowadzenia tych środków;</p> <p>4) utrzymanie ciągłości dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;</p> <p>5) odtwarzanie dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla podmiotów, o których mowa w pkt 2, będących abonentami tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług;</p> <p>6) techniczne i organizacyjne przygotowanie do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3;</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>7) sposób udostępniania urzędów telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 41 ust. 1, przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych;</p> <p>8) ewidencję i gromadzenie rezerw przeznaczonych na utrzymanie ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i ich odtworzenia w sytuacji szczególnego zagrożenia oraz współpracę z dostawcami sprzętu oraz usług serwisowych i naprawczych.</p> <p>2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządza plan w terminie 12 miesięcy od dnia powstania obowiązku jego sporządzenia.</p> <p>3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządza projekt planu na podstawie danych, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, udostępnionych przez organy uzgadniające plan, obejmujących w szczególności kwestie bezpieczeństwa środowiskowego, a także potrzeby w zakresie świadczenia, utrzymania i odtwarzania usług telekomunikacyjnych oraz dostępu telekomunikacyjnego. Organy uzgadniające plan mogą wskazać inne organy administracji rządowej właściwe do udostępnienia tych danych, w terminie 7 dni od otrzymania wystąpienia. Dane są udostępniane w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia przedsiębiorcy o udostępnienie danych.</p> <p>4. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządzający plan dokonuje uzgodnienia projektu planu z organami uzgadniającymi plan. Organy te uzgadniają projekt planu i przesyłają potwierdzenie jego uzgodnienia w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu planu albo odmawiają uzgodnienia projektu planu, wskazując jednocześnie</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>przyczynę braku uzgodnienia oraz wyznaczając termin jego uzupełnienia i ponownego przesłania do uzgodnienia nie krótszy niż 14 dni. Niezajęcie stanowiska przez organ uzgadniający plan w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu planu jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu planu.</p> <p>5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE projekt planu uzgodniony z organami uzgadniającymi plan. Prezes UKE dokonuje sprawdzenia kompletności planu, a w przypadku stwierdzenia braku kompletności planu określa zakres i termin jego uzupełnienia nie krótszy niż 14 dni.</p> <p>6. Plan zachowuje ważność przez 3 lata od daty jego wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę.</p> <p>7. Plan podlega aktualizacji:</p> <ol style="list-style-type: none">1) przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 6;2) w przypadku wystąpienia okoliczności wpływających na jego zawartość, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 9;3) na wniosek organu uzgadniającego plan lub wskazany przez ten organ inny organ administracji rządowej, w przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 3. <p>8. W przypadku wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia lub po uzyskaniu informacji o jej wystąpieniu od podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przedsiębiorca telekomunikacyjny podejmuje niezwłocznie działania określone w planie.</p> <p>9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółową zawartość planu oraz tryb jego sporządzania, 2) zakres danych udostępnianych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przez organy uzgadniające plan lub przez organy administracji rządowej właściwe do ich udostępnienia, 3) tryb uzgadniania planu, jego uzupełnienia w przypadku braku kompletności oraz wprowadzenia do stosowania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, 4) szczególne okoliczności aktualizacji planu oraz jej tryb, 5) organy uzgadniające plan oraz zakres tych uzgodnień, 6) sposób i zakres przekazywania planu organom uzgadniającym plan, 7) rodzaje działalności telekomunikacyjnej lub rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi sporządzania planu <ul style="list-style-type: none"> – mając na uwadze zakres i rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkość przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i jego znaczenie dla obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego a także potrzebę zapewnienia prawidłowych, kompletnych i aktualnych informacji. 	
45.	Art. 40	<p>Art. 40. 1. Prezes UKE w sytuacji szczególnego zagrożenia może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki dotyczące:</p>	Regulacje nadają Prezesowi uprawnienie do nałożenia w sytuacji szczególnego zagrożenia, na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązku utrzymania świadczenia usług lub dostarczania sieci,

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>1) utrzymania ciągłości dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;</p> <p>2) odtwarzania dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla:</p> <p>a) podmiotów wykonujących zadania w zakresie ratownictwa, niesienia pomocy ludności, a także zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz podmiotów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego,</p> <p>b) operatorów usług kluczowych, o których mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1369, z 2021 r. poz. 2333 i 2445 oraz z 2022 r. poz. 655),</p> <p>c) operatorów infrastruktury krytycznej, o których mowa w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym</p> <p>– w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług;</p> <p>3) ograniczenia zakresu lub obszaru:</p> <p>a) eksploatacji publicznych sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych,</p> <p>b) świadczenia niektórych publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych,</p> <p>c) używania urządzeń radiowych</p>	<p>lub ich odtwarzania, jak również uprawnienie do wprowadzenia ograniczeń w tym zakresie.</p> <p><u>Przewidziano również możliwość czasowego ograniczenia zakresu lub obszaru wykorzystania zasobów częstotliwości radiowych w przypadku ogłoszenia stanu nadzwyczajnego. Ograniczenie wykorzystania częstotliwości przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego mogłoby nastąpić w drodze decyzji.</u></p>
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>– kierując się rozmiarem zagrożenia i potrzebą ograniczenia jego skutków, uwzględniając zasady minimalizowania negatywnych skutków nałożonych obowiązków dla ciągłości lub ograniczenia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i dla działalności gospodarczej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.</p> <p>2. Prezes UKE w przypadku ogłoszenia jednego ze stopni alarmowych CRP, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2234 oraz z 2022 r. poz. 583 i 655), może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 3, kierując się wytyczną, o której mowa w ust. 1.</p> <p>3. Prezes UKE w przypadku wystąpienia trwałych lub cyklicznych zakłóceń urządzenia radiowego wykorzystywanego bezpośrednio na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. c, kierując się wytyczną, o której mowa w ust. 1.</p> <p>4. Prezes UKE, wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1–3, z urzędu lub na uzasadniony wniosek Ministra Obrony Narodowej, Komendanta Głównego Policji, Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendanta Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, komendanta Oddziału Straży Granicznej, Komendanta Głównego Żandarmerii</p>	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>Wojskowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Komendanta Służby Ochrony Państwa. Prezes UKE może ogłosić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu decyzję ustnie, bez uzasadnienia, w całości lub części, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.</p> <p>5. Prezes UKE może, w przypadku wprowadzenia stanu nadzwyczajnego, podwyższenia stanu gotowości obronnej państwa w razie zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa albo wydania postanowienia o dniu, w którym rozpoczyna się czas wojny, albo wystąpienia przez właściwy organ z wnioskiem o wprowadzenie stanu nadzwyczajnego, podwyższenia stanu gotowości obronnej państwa w razie zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa albo wydanie tego postanowienia, w drodze decyzji, na uzasadniony wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 4, na czas określony nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek ograniczenia zakresu lub obszaru wykorzystania zasobów częstotliwości radiowych, kierując się wytyczną, o której mowa w ust. 1, oraz minimalizacją skutków związanych z roszczeniem o odszkodowanie, o którym mowa w ust. 9.</p> <p>6. Decyzję, o której mowa w ust. 5, Prezes UKE wydaje na czas określony, nie dłuższy niż czas trwania sytuacji, o których mowa w ust. 5.</p> <p>7. W przypadku wprowadzenia ograniczenia, o którym mowa w ust. 5, przedsiębiorca telekomunikacyjny nie uiszcza opłaty za prawo dysponowania częstotliwością, o</p>	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>której mowa w art. 24 ust. 1, za okres wprowadzenia ograniczenia.</p> <p>8. Prezes UKE może, na uzasadniony wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 4, zezwolić temu podmiotowi na wykorzystywanie przez czas określony, nie dłuższy niż czas, na który wydana została decyzja, o której mowa w ust. 5, zasobów częstotliwości radiowych, o których mowa w ust. 5.</p> <p>9. Do roszczenia o odszkodowanie z tytułu strat poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wskutek wydania decyzji, o której mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela (Dz. U. poz. 1955).</p> <p>10. Decyzjom, o których mowa w ust. 1–3 oraz 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p>	
46.	Art. 41	<p>Art. 41. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny w sytuacji szczególnego zagrożenia jest obowiązany do nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu lub podmiotowi, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2, biorąc pod uwagę konieczność utrzymania ciągłości wykonywania działalności telekomunikacyjnej przez tego przedsiębiorcę.</p> <p>2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy urządzeń telekomunikacyjnych:</p> <p>1) przewidzianych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego sporządzającego plan, o którym mowa w art. 39 ust. 1, do realizacji działań, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 4 i 5;</p>	<p>Przepisy umożliwiają, w sytuacji szczególnego zagrożenia:</p> <p>1) udostępnianie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych określonym podmiotom lub innym przedsiębiorcom urządzeń telekomunikacyjnych,</p> <p>2) wsparcie przez podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi poprzez udostępnienie podmiotom biorącym udział w akcjach ratowniczych urządzeń radiowych.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>2) wykorzystanych dla zapewnienia telekomunikacji na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p> <p>3. Podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi używające radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych stosowanych w służbach radiokomunikacyjnych są obowiązane, w sytuacji szczególnego zagrożenia do nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej podmiotom koordynującym działania ratownicze, podmiotom właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego, służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy, a także innym podmiotom realizującym zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p> <p>4. Przepis ust. 3 stosuje się podczas przeprowadzania akcji ratowniczej o zasięgu międzynarodowym, co najmniej w zakresie ustalonym w wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych.</p> <p>5. Urządzenia telekomunikacyjne, o których mowa w ust. 1, oraz radiowe urządzenia nadawcze lub nadawczo-odbiorcze, o których mowa w ust. 3, udostępnia się na podstawie pisemnego żądania innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, podmiotu, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2, lub podmiotu, o którym mowa w ust. 3. W sprawach niecierpiących zwłoki, w przypadku, o którym mowa w ust. 3, gdy wydanie żądania na piśmie nie jest możliwe, urządzenie to udostępnia się na podstawie ustnego żądania przedstawiciela tego podmiotu.</p> <p>6. Zwrot urządzenia telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, oraz radiowego urządzenia nadawczego lub</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>nadawczo-odbiorczego, o którym mowa w ust. 3, następuje po ustaniu przyczyny udostępnienia, w terminie i miejscu określonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym odpowiednio z innym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o którym mowa w ust. 1, podmiotem, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2, lub podmiotem, o którym mowa w ust. 3. Z czynności zwrotu sporządza się protokół.</p> <p>7. Jeżeli ze względu na utratę albo zniszczenie urządzenia telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, lub radiowego urządzenia nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, o którym mowa w ust. 3, niemożliwy jest jego zwrot, inny przedsiębiorca telekomunikacyjny, o którym mowa w ust. 1, podmiot, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2, lub podmiot, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie zawiadamia o tym fakcie odpowiednio przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym i sporządza protokół utraty albo zniszczenia urządzenia.</p> <p>8. Do roszczeń o odszkodowanie z tytułu:</p> <p>1) utraty albo zniszczenia urządzenia telekomunikacyjnego udostępnionego podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, oraz radiowego urządzenia nadawczego lub nadawczo-odbiorczego udostępnionego podmiotom, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela;</p> <p>2) utraty albo zniszczenia urządzenia telekomunikacyjnego udostępnionego innemu</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego.</p> <p>9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych, o których mowa w ust. 1, oraz radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, o których mowa w ust. 3, odpowiednio przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, a także tryb i sposób ich zwrotu, mając na uwadze konieczność zachowania zasady minimalizowania negatywnych skutków udostępniania tych urządzeń oraz brak możliwości ich zwrotu ze względu na utratę lub zniszczenie.</p>	
47.	Art. 42	<p>Art. 42. W przypadkach i na zasadach określonych w przepisach odrębnych Minister Obrony Narodowej, Komendant Główny Policji, Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendant Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, komendant wojewódzki Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, komendant Oddziału Straży Granicznej, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, komendant Oddziału Żandarmerii Wojskowej, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Komendant Służby Ochrony Państwa oraz Szef Krajowej Administracji Skarbowej mogą zarządzić o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze.</p>	<p>Przepis informujący, że w przypadkach i na zasadach określonych w przepisach odrębnych określone organy mogą wykorzystywać urządzenia uniemożliwiające telekomunikację (zagłuszające). Uprawnienia tych organów uregulowane są w ustawach kompetencyjnych.</p>
48.	Art. 43-52	<p>Art. 43. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1, jest obowiązany do:</p> <p>1) zapewnienia warunków technicznych i organizacyjnych dostępu i utrwalania, zwanych dalej</p>	<p>Pakiet przepisów regulujących obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych zapewniające wykonywanie przez uprawnione podmioty zadań związanych z bezpieczeństwem państwa, w tym tzw. przechwytywanie danych (lawful interception) np. w</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>„warunkami dostępu i utrwalania”, umożliwiających jednoczesne i wzajemnie niezależne:</p> <p>a) uzyskiwanie przez Policję, Biuro Nadzoru Wewnętrzny, Straż Graniczną, Służbę Ochrony Państwa, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową, Centralne Biuro Antykorupcyjne i Krajową Administrację Skarbową, zwane dalej „uprawnionymi podmiotami”, w sposób określony w ust. 7, dostępu do informacji przesyłanych lub powstałych w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej:</p> <ul style="list-style-type: none">– komunikatów elektronicznych przesyłanych w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, nadawanych lub odbieranych przez użytkownika końcowego lub telekomunikacyjne urządzenie końcowe,– danych abonentów związanych z komunikatami elektronicznymi przesyłanymi w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, obejmujących:<ul style="list-style-type: none">– dane, o których mowa w art. 291 ust. 1,– przydzielony numer, o ile został przydzielony, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej także adres zakończenia sieci,– adres korespondencyjny oraz adres wskazany na potrzeby komunikacji elektronicznej, o ile zostały przez abonenta podane,– danych, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 1 i 3–5, związanych z komunikatami elektronicznymi	<p>trakcie kontroli operacyjnej, oraz obejmujące tzw. retencję danych (data retention).</p>
--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>przesyłanymi w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej,</p> <ul style="list-style-type: none">– danych lokalizacyjnych, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 3, powstających lub transmitowanych w publicznej sieci telekomunikacyjnej innego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej w ramach roamingu krajowego, powstałych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą komunikacji elektronicznej,– danych o lokalizacji, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 4, w sposób zapewniający bieżącą i aktualną lokalizację urządzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na technologię świadczonej usługi, powstałych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą komunikacji elektronicznej, <p>b) uzyskiwanie przez uprawnione podmioty danych, o których mowa w art. 384 i art. 385 ust. 2, związanych ze świadczoną publicznie dostępną usługą komunikacji elektronicznej, wraz z towarzyszącymi jej powiązаныmi usługami,</p> <p>c) utrwalanie przez uprawnione podmioty komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w lit. a i b;</p> <p>2) zapewnienia warunków technicznych do utrwalania i udostępniania, na własny koszt, na rzecz sądu i prokuratora, przez podmiot wskazany w postanowieniu sądu lub prokuratora, komunikatów elektronicznych i danych, o których mowa w pkt 1 lit. a i b.</p> <p>2. Obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1, nie podlegają przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, którzy nie przesyłają komunikatów elektronicznych lub danych, o</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a drugie tiret oraz art. 381 ust. 1 pkt 1 i 3–5, związanych z tymi komunikatami.</p> <p>3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewnia, na własny koszt, warunki dostępu i utrwalania w zakresie wszystkich świadczonych publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, począwszy od dnia rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej, a w przypadku rozpoczęcia świadczenia nowej publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej - od dnia jej uruchomienia.</p> <p>4. Uprawniony podmiot wspólnie z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, w terminie 24 godzin od momentu zgłoszenia przez uprawniony podmiot zapotrzebowania na piśmie w postaci papierowej lub elektronicznej, z uwzględnieniem możliwości technicznych i finansowych przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej oraz wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1, określają sposób realizacji przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b.</p> <p>5. Warunki dostępu i utrwalania mogą być zapewniane za pomocą interfejsów zlokalizowanych w miejscach obejmowanych przez sieć przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, na zasadach określonych i uzgodnionych w umowach zawartych przez uprawnione podmioty z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej.</p> <p>6. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa co najmniej współudział stron w kosztach zastosowania interfejsów oraz procedurę współpracy w przypadku awarii powodującej brak możliwości zapewnienia warunków dostępu i utrwalania za pomocą interfejsu, o którym mowa w ust. 5.</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>7. W przypadku braku uzgodnień w zakresie lokalizacji interfejsu uprawnione podmioty wskazują miejsce lokalizacji pozostające w obrębie publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, umożliwiające techniczną realizację interfejsu, niezbędną ochronę tego miejsca wynikającą z przepisów odrębnych oraz minimalizację nakładów ponoszonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej i uprawnione podmioty.</p> <p>8. Z wyjątkiem ust. 9 zapewnienie warunków dostępu i utrwalania umożliwia uprawnionym podmiotom dostęp do komunikatów elektronicznych powstałych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą komunikacji elektronicznej i do danych bez udziału pracowników przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej.</p> <p>9. Za zgodą uprawnionego podmiotu warunki dostępu i utrwalania mogą być zapewnione przy niezbędnym współdziałaniu upoważnionych pracowników przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej gwarantujących prawidłową realizację czynności w zakresie określonym przez uprawniony podmiot.</p> <p>10. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej będący mikroprzedsiębiorcą albo małym przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24) realizuje obowiązek zapewnienia warunków dostępu i utrwalania proporcjonalnie do skali prowadzonej działalności, osiągniętych przychodów oraz możliwości technicznych, w szczególności z możliwością wykorzystania urządzeń uprawnionego podmiotu lub w sposób, o którym mowa w art. 50 ust. 1.</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>Art. 44. 1. Prezes UKE, na wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uzasadniony obiektywnymi i niezależnymi od tego przedsiębiorcy technicznymi lub organizacyjnymi przyczynami uniemożliwiającymi dalsze wykonywanie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, po uzyskaniu opinii uprawnionych podmiotów, może w całości lub w części, w drodze decyzji, obowiązek ten zawiesić na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.</p> <p>2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia wystąpienia przyczyny uniemożliwiającej dalsze wykonywanie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o której mowa w ust. 1. Do wniosku dołącza się harmonogram osiągnięcia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej pełnej zdolności do wykonywania obowiązku.</p> <p>3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej rozpoczynającego działalność telekomunikacyjną lub rozpoczynającego świadczenie nowej publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej.</p> <p>4. Złożenie wniosku lub zawieszenie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania nie zwalnia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej z obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, w zakresie posiadanych możliwości technicznych, organizacyjnych i finansowych.</p>	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>Art. 45. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest obowiązany, na własny koszt, do:</p> <ol style="list-style-type: none">1) przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania przetwarzanych przez siebie danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie, art. 381 ust. 1 pkt 1 i 3–5 oraz art. 384 i art. 385 ust. 2,2) udostępniania uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, przetwarzanych przez siebie danych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie, art. 381 ust. 1 pkt 1 i 3–5 oraz art. 384 i art. 385 ust. 2 <p>– związanych ze świadczoną publicznie dostępną usługą komunikacji elektronicznej wraz z towarzyszącymi jej powiązаныmi usługami, na zasadach i przy zachowaniu procedur określonych w przepisach odrębnych.</p> <p>2. Udostępnianie przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej danych o lokalizacji urządzenia końcowego, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 4, odbywa się w sposób zapewniający bieżącą i aktualną lokalizację urządzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na technologię świadczonej usługi.</p> <p>3. W przypadku telekomunikacyjnego urządzenia końcowego znajdującego się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, udostępnianie danych, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 4, polega na przekazaniu przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej wszelkich danych otrzymywanych od podmiotu zagranicznego, w</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>szczegółności bieżącego identyfikatora kraju oraz bieżącego identyfikatora sieci.</p> <p>4. Do udostępniania danych o lokalizacji urządzenia końcowego, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 4, z wyjątkiem ust. 3, zobowiązany jest przedsiębiorca, z którym użytkownik końcowy zawarł umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej, w tym o świadczenie usług przedpłaconych.</p> <p>5. W przypadku użytkowników końcowych, którzy zawarli umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej z przedsiębiorcą nieświadczącym usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a korzystają z usługi roamingu świadczonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dane o lokalizacji urządzeń końcowych, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 4, udostępnia przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, z którego sieci korzysta to urządzenie.</p> <p>Art. 46. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) wymagania i sposoby zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, oraz przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz ich udostępniania, z wyłączeniem spraw uregulowanych przepisami wydanymi na podstawie art. 242 ustawy Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534, 1023 i 2447 oraz z 2022 r. poz. 655 i 958) kierując się zakresem i rodzajem świadczonych publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub wielkością publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej oraz osiągnięciem celu przy jak najniższych</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>nakładach finansowych przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej i uprawnionych podmiotów;</p> <p>2) szczegółowe rodzaje przedsiębiorców komunikacji elektronicznej niepodlegających obowiązkowi zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, lub przygotowania technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz ich udostępniania, kierując się rodzajem świadczonych publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla interfejsów, o których mowa w art. 43 ust. 5, umożliwiających zapewnienie warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, oraz przygotowanie technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania danych, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz ich udostępniania, kierując się osiągnięciem celu przy jak najniższych nakładach finansowych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i uprawnionych podmiotów.</p> <p>Art. 47. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 49 ust. 2, jest obowiązany na własny koszt:</p> <p>1) zatrzymywać i przechowywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dane, o których mowa w art. 49 ust. 1, generowane w publicznej sieci telekomunikacyjnej lub przez niego przetwarzane, przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia połączenia lub nieudanej próby połączenia, a</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>z dniem upływu tego okresu dane te niszczyć, z wyjątkiem tych, które zostały zabezpieczone, zgodnie z przepisami odrębnymi;</p> <p>2) udostępniać dane, o których mowa w pkt 1, uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 49 ust. 3, oraz na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych;</p> <p>3) chronić dane, o których mowa w pkt 1, przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, utratą lub zmianą, nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem, zgodnie z przepisami ust. 5, art. 381–400 oraz podejmując środki techniczne i organizacyjne, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 3.</p> <p>2. Obowiązkom, o których mowa w ust. 1, podlegają dane dotyczące połączeń zrealizowanych i nieudanych prób połączeń, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 5.</p> <p>3. Obowiązki, o których mowa w ust. 1, realizowane są w sposób, który nie powoduje ujawniania komunikatu elektronicznego.</p> <p>4. Udostępnianie danych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może nastąpić za pomocą środków komunikacji elektronicznej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.</p> <p>5. W celu ochrony danych, o której mowa w ust. 1 pkt 3, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje właściwe środki techniczne i organizacyjne oraz zapewnia dostęp do tych danych jedynie upoważnionym pracownikom.</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>Art. 48. 1. W przypadku zaprzestania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przejmujący użytkowników tego przedsiębiorcy jest obowiązany przyjąć dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, zatrzymane i przechowywane przez tego przedsiębiorcę, do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony, z uwzględnieniem ust. 2 pkt 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o przyjęciu tych danych informuje Prezesa UKE.</p> <p>2. W przypadku:</p> <p>1) zaprzestania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej i nie przejęcia danych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, przez żadnego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej,</p> <p>2) ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej</p> <p>– przedsiębiorca ten jest obowiązany do przekazania tych danych, do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony Prezesowi UKE, wraz z uzasadnieniem.</p> <p>3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 2, przekazuje dane, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, Prezesowi UKE w terminie do 90 dni od dnia zaprzestania działalności telekomunikacyjnej albo ogłoszenia upadłości, na informatycznym nośniku danych</p>	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>w postaci zapisu w formacie tekstowym lub innym formacie umożliwiającym ich odczyt za pomocą powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania.</p> <p>4. Prezes UKE po upływie 12 miesięcy od dnia przekazania danych, zgodnie z ust. 3, niezwłocznie niszczy te dane. Prezes UKE może udostępniać dane wyłącznie w okresie 12 miesięcy od dnia zatrzymania danych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej.</p> <p>5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przekazywania Prezesowi UKE danych w przypadku, o którym mowa w ust. 2, oraz sposób udostępniania przez Prezesa UKE tych danych podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, w celu zapewnienia realizacji przez te podmioty ich ustawowych zadań oraz mając na uwadze konieczność zapewnienia dostępu tym podmiotom do danych, o których mowa w 47 ust. 1 pkt 1.</p> <p>Art. 49. 1. Obowiązkiem, o którym mowa w art. 47 ust. 1, objęte są dane dotyczące publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej niezbędne do:</p> <p>1) ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego oraz użytkownika końcowego:</p> <ul style="list-style-type: none">a) inicjującego połączenie,b) do którego kierowane jest połączenie; <p>2) określenia:</p> <ul style="list-style-type: none">a) daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania,b) rodzaju połączenia,	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>c) lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego,</p> <p>d) danych jednoznacznie identyfikujących użytkownika w sieci.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz po zasięgnięciu opinii Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został on powołany, określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) szczegółowy wykaz danych, o których mowa w ust. 1,</p> <p>2) rodzaj przedsiębiorców komunikacji elektronicznej niepodlegających obowiązkowi zatrzymywania i przechowywania tych danych</p> <p>– mając na uwadze rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, potrzebę unikania wielokrotnego zatrzymywania i przechowywania tych samych danych, ich efektywnej analizy oraz optymalizację kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej.</p> <p>3. Prezes Rady Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące rodzaju, struktury, sposobu zapisu oraz elektronicznego formatu udostępnianych danych, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie przekazywania tych danych podmiotom, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, w jednolitej formie, pozwalającej na ich efektywną analizę i optymalizację nakładów finansowych na jej przeprowadzenie.</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>Art. 50. 1. Wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1, art. 45 ust. 1, oraz art. 47 ust. 1, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. Dopuszcza się możliwość wspólnego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45 ust. 1 oraz art. 47 ust. 1, przez dwóch lub więcej przedsiębiorców komunikacji elektronicznej.</p> <p>3. Wspólne wykonywanie obowiązków, o którym mowa w ust. 2, może być wykonywane za pomocą tych samych interfejsów.</p> <p>4. Szczegółowe zasady współpracy przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie wspólnego wykonywania obowiązków, o którym mowa w ust. 1 i 2, reguluje umowa zawarta pomiędzy tymi przedsiębiorcami. Powierzenie lub wspólne wykonywanie tych obowiązków nie zwalnia żadnej ze stron z indywidualnej odpowiedzialności za ich wykonywanie.</p> <p>Art. 51. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest obowiązany do wskazania Prezesowi UKE:</p> <p>1) jednostki organizacyjnej lub osoby mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uprawnionej do reprezentowania tego przedsiębiorcy w sprawach związanych z wykonywaniem obowiązków, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45</p>	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>ust. 1 lub art. 47 ust. 1 – niezwłocznie po rozpoczęciu działalności telekomunikacyjnej;</p> <p>2) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, który będzie w jego imieniu wykonywał obowiązki, o których mowa w art. 43 ust. 1, art. 45 ust. 1 lub art. 47 ust. 1 – niezwłocznie po zawarciu umowy, o której mowa w art. 50 ust. 4;</p> <p>3) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, wspólnie z którym będzie wykonywał obowiązki, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, art. 45 ust. 1 lub art. 47 ust. 1 – niezwłocznie po zawarciu umowy, o której mowa w art. 50 ust. 4.</p> <p>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest obowiązany do poinformowania Prezesa UKE o każdorazowej zmianie danych podmiotu albo osoby, o których mowa w ust. 1, oraz umowy, o której mowa w art. 50 ust. 4, niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od zmiany tych danych lub umowy.</p> <p>3. Prezes UKE przekazuje niezwłocznie informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego, a także Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych – jeżeli został powołany.</p> <p>Art. 52. Prezes UKE udostępnia uprawnionym podmiotom informacje o przeniesionych numerach zawarte w bazie danych, o której mowa w art. 321 ust. 1, na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych.</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

49.	Art. 53	<p>Art. 53. Prezes UKE, na uzasadnione żądanie uprawnionego podmiotu, niezwłocznie nakłada na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, w drodze decyzji, obowiązek blokowania, nie później niż w terminie 6 godzin liczonych od otrzymania decyzji, połączeń lub komunikatów elektronicznych przesyłanych w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną, jeżeli mogą one zagrażać obronności, bezpieczeństwu państwa oraz bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu, albo umożliwienia dokonania takiej blokady przez uprawnione podmioty. Prezes UKE może ogłosić przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej decyzję ustnie. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest temu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p>	Przepis uprawniający do żądania przez uprawnione podmioty blokowania połączeń lub komunikatów elektronicznych zagrażających bezpieczeństwu państwa.
50.	Art. 54	<p>Art. 54. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z uwzględnieniem wyłączenia, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, jest obowiązany przekazywać Prezesowi UKE dane dotyczące infrastruktury telekomunikacyjnej posiadanej przez tego przedsiębiorcę, niezbędnej do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p> <p>2. Dane, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE corocznie, w terminie do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.</p> <p>3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje Prezesowi UKE dane w postaci elektronicznej, na informatycznym nośniku danych, w formie dokumentu elektronicznego,</p>	Przepisy dotyczące przekazywaniaart przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej na potrzeby obronne i bezpieczeństwa państwa oraz ich gromadzenia przez Prezesa UKE w dedykowanej bazie danych i udostępnianie MON i MSWiA.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zamieszczonego na stronie BIP UKE.</p> <p>4. Dane, o których mowa w ust. 1, są gromadzone w bazie danych utworzonej i zarządzanej przez Prezesa UKE.</p> <p>5. Prezes UKE udostępnia Ministrowi Obrony Narodowej oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych dane dotyczące infrastruktury telekomunikacyjnej, z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego tych podmiotów lub w postaci elektronicznej, na informatycznym nośniku danych, w postaci zapisu w formacie umożliwiającym ich odczyt za pomocą powszechnie dostępnych urządzeń informatycznych i oprogramowania.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej oraz ministra właściwego do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) szczegółowy zakres przekazywanych danych o infrastrukturze telekomunikacyjnej, o których mowa w ust. 1,</p> <p>2) rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi przekazywania danych – mając na uwadze warunki i sposób przygotowania systemów łączności na potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, wielkość przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i jego znaczenie dla gospodarki i obronności, a także potrzebę uproszczenia i ujednolicenia procesu przekazywania danych.</p>	
51.	Art. 61	Art. 61. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o grupie kapitałowej, rozumie się przez to grupę kapitałową w	Na potrzeby rozdziału I w dziale II w art. 61, tak jak to miało miejsce w Pt w art. 110a, utworzone zostało

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275), przy czym przez przedsiębiorcę rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, a także:</p> <p>1) osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;</p> <p>2) osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu;</p> <p>3) osobę fizyczną, która posiada kontrolę w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nad co najmniej jednym przedsiębiorcą, choćby nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;</p> <p>4) związek przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.</p>	<p>generalne odesłanie do przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275) zwaną dalej „UOKiK”, dotyczące grupy kapitałowej.</p> <p>Podobnie jak w przepisach UOKiK dotyczących kontroli koncentracji definicja przedsiębiorcy obejmie również niektóre inne podmioty (np. osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, związki przedsiębiorców), a w szczególności osoby fizyczne (np. wykonujące zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub posiadające kontrolę nad co najmniej jednym przedsiębiorcą).</p>
52.	Art. 66	<p>Art. 66. Podmiot, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji i restrukturyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 2021 r. poz. 146 oraz z 2022 r. poz. 655), wykonujący zadania z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykorzystuje częstotliwości do wykonywania tych zadań na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości</p>	<p>Projektowana ustawa nie wprowadza nowych rozwiązań w zakresie Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym. Przepis nie wynika z EKŁE, ale powstał w związku z decyzją Komisji 2006/679/WE z 28 marca 2006 r. dotyczącą technicznej specyfikacji dla interoperacyjności odnoszącą się do podsystemu sterowania ruchem kolejowym transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych. Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu. Przepisu art. 104 ust. 3 nie stosuje się.	dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” podmiotem wyznaczonym ustawowo do realizacji zadań w zakresie GSM-R jest spółka akcyjna powołana do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania liniami kolejowymi, działająca pod firmą „PKP Polskie Linie Kolejowe Spółka Akcyjna”. Wydanie rezerwacji częstotliwości dla użytkownika systemu GSM-R następuje po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu. W związku z tym, że dysponent częstotliwości przeznaczonych dla systemu GSM-R jest wyznaczony ustawowo, to przy udzielaniu rezerwacji nie stosuje się procedury przetargowej. Przepis funkcjonował już w ustawie Pt w art. 115 ² .
53.	Art. 67	<p>Art. 67. 1. Prezes UKE, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii, zapewnia odpowiednie częstotliwości do realizacji zadań z zakresu komunikacji głosowej i transmisji danych do zarządzania sieciami przesyłu lub dystrybucji paliw gazowych, płynnych lub energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu:</p> <p>1) zapewnienia tym sieciom bezpieczeństwa, ciągłości działania, usuwania awarii lub monitoringu zdarzeń</p>	Projektowana regulacja ma na celu zapewnienie odpowiednich zasobów częstotliwości dla potrzeb związanych z zarządzaniem sieciami energetycznymi tak jak to ma miejsce już obecnie. Po raz pierwszy została wprowadzona do polskiego systemu prawnego nowelizacją ustawy - Prawo telekomunikacyjne w maju 2018 r. Przepis ust. 1 nakłada na Prezesa UKE obowiązek zapewnienia odpowiednich częstotliwości, w szczególności określając sposób ich wykorzystania do realizacji dwóch wskazanych w przepisie rodzajów wykorzystania, tj. łączności głosowej i transmisji danych. Przepis ust. 2 wyłącza możliwość stosowania procedur selekcyjnych wskazanych w art. 99 ust. 3 nawet w przypadku stwierdzenia ograniczonej zasobów częstotliwości dla realizacji

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>powodujących zagrożenia dla dostaw energii lub jej nośników lub</p> <p>2) zapewnienia odbiorcom ciągłości dostaw energii lub jej nośników.</p> <p>2. Podmioty wskazane przez ministra właściwego do spraw energii wykorzystują częstotliwości do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1, na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii. Przepisu art. 104 ust. 3 nie stosuje się.</p> <p>3. W przypadku udzielenia rezerwacji częstotliwości na rzecz kilku użytkowników, zgodnie z art. 85 ust. 1, kompetencje określone w art. 86 Prezes UKE wykonuje w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii.</p>	<p>wskazanych celów. Zgodnie z przepisem wybór podmiotu lub podmiotów, które powinny otrzymać rezerwację częstotliwości, należy do ministra właściwego do spraw energii, który może wskazać jeden lub większą liczbę podmiotów uprawnionych. Potrzeba utrzymania regulacji, mimo że częstotliwości zostały już faktycznie na te potrzeby przydzielone, wynika min. z konieczności zagwarantowania możliwości odnowienia tej rezerwacji.</p>
54.	Art. 70	<p>Art. 70. Do użytkownika rządowego dysponującego częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego, przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się.</p>	<p>Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

55.	Art. 71	<p>Art. 71. 1. Koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych w zakresach częstotliwości będących w użytkowaniu rządowym, w tym ich rozdziału pomiędzy poszczególnych użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej w uzgodnieniu z zainteresowanym użytkownikiem rządowym.</p> <p>2. Minister Obrony Narodowej może powierzyć realizację zadań, o których mowa w ust. 1, art. 72-79 oraz art. 83 kierownikowi komórki organizacyjnej lub jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, właściwej w sprawach zarządzania częstotliwościami.</p>	<p>Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.</p>
56.	Art. 72	<p>Art. 72. 1. Wykorzystywanie częstotliwości użytkowanych jako rządowe przez użytkowników rządowych wymaga uzyskania przydziału częstotliwości.</p> <p>2. W ramach koordynacji, o której mowa w art. 71 ust. 1, Minister Obrony Narodowej dokonuje, zmienia, czasowo zawiesza lub cofa przydział częstotliwości, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Do przydziału częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, dokonywanego przez Ministra Obrony Narodowej nie stosuje się przepisów art. 128-137.</p>	<p>Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

57.	Art. 73	<p>Art. 73. 1. Przydział częstotliwości użytkowanych jako rządowe, następuje na wniosek użytkownika rządowego składany do Ministra Obrony Narodowej.</p> <p>2. Przydziału częstotliwości dokonuje się dla użytkownika rządowego, który spełnia wymagania określone ustawą oraz jeżeli wnioskowane częstotliwości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) są dostępne; 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz możliwe jest ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem; 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami; 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zakłóceń lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów przydziałami częstotliwości; 5) zostały międzynarodowo uzgodnione przez Prezesa UKE w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną – jeżeli jest to wymagane. 	<p>Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkownika rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.</p>
58.	Art. 74	<p>Art. 74. 1. W przydziale częstotliwości określa się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uprawniony podmiot będący użytkownikiem rządowym, na rzecz którego dokonano przydziału częstotliwości; 2) częstotliwość lub zakres częstotliwości objęty przydziałem częstotliwości; 3) obszar lub lokalizację, w której mogą być wykorzystywane częstotliwości; 4) rodzaj służby radiokomunikacyjnej; 5) okres lub termin, w którym użytkownik rządowy jest uprawniony do wykorzystywania częstotliwości. 	<p>Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkownika rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2. W przydziale częstotliwości można określić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) termin, w jakim użytkownik rządowy jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości; 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zakłóceniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów, przydziałami częstotliwości; 3) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 141, z uwzględnieniem warunków wynikających z umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną. 	<p>kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.</p>
59.	Art. 75	<p>Art. 75. Przydziału częstotliwości dokonuje się na czas określony, nie dłuższy niż 15 lat, biorąc pod uwagę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) charakter zadań wykonywanych przez użytkownika rządowego wnoszącego o przydział częstotliwości; 2) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości. 	<p>Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.</p>
60.	Art. 76	<p>Art. 76. 1. Minister Obrony Narodowej dokonuje przydziału częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez użytkownika rządowego ubiegającego się o przydział częstotliwości lub uzyskania informacji o warunkach przeprowadzonej koordynacji</p>	<p>Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>międzynarodowej przez Prezesa UKE, o której mowa w ust. 3.</p> <p>2. Jeżeli dokonanie przydziału częstotliwości wymaga przeprowadzenia uzgodnień międzynarodowych, Minister Obrony Narodowej informuje wnioskującego użytkownika rządowego o konieczności dokonania takich uzgodnień wstępnie określając ramy przydziału częstotliwości.</p> <p>3. W przypadku zaistnienia okoliczności określonych w ust. 2 wnioskujący użytkownik rządowy zwraca się do Prezesa UKE o dokonanie koordynacji międzynarodowej w ramach wstępnie określonych przez Ministra Obrony Narodowej ram przydziału częstotliwości.</p> <p>4. O warunkach przeprowadzonej koordynacji międzynarodowej Prezes UKE informuje Ministra Obrony Narodowej i użytkownika rządowego.</p> <p>5. Wniosek o dokonanie przydziału częstotliwości dla użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. f, składa się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych.</p>	<p>Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkownika rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.</p>
61.	Art. 77	<p>Art. 77. 1. Dopuszcza się dokonywanie przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników.</p> <p>2. W przypadku dokonywania przydziału częstotliwości na rzecz kilku użytkowników Minister Obrony Narodowej może ustalić w przydziale częstotliwości dodatkowe warunki jego współużytkowania.</p> <p>3. W przypadku zaistnienia kwestii spornych między użytkownikami rządowymi dotyczących planowanego wykorzystania widma częstotliwości radiowych, Minister Obrony Narodowej, na wniosek spornych stron, zobowiązuje użytkowników rządowych do podjęcia negocjacji dotyczących współużytkowania częstotliwości oraz osiągnięcia porozumienia w tej sprawie, określając</p>	<p>Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkownika rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>jednocześnie termin zakończenia tych negocjacji, nie dłuższy niż 30 dni od dnia nałożenia zobowiązania. O zawarciu porozumienia strony informują Ministra Obrony Narodowej.</p> <p>4. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 3, lub braku zawarcia przez strony porozumienia, warunki współużytkowania częstotliwości określa Minister Obrony Narodowej, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości.</p> <p>5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera stanowisko poszczególnych użytkowników w zakresie współużytkowania częstotliwości, z wyszczególnieniem kwestii spornych.</p> <p>6. Strony są obowiązane do przedłożenia Ministrowi Obrony Narodowej, na jego żądanie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania, dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności.</p> <p>7. W przypadku gdy stroną sporu, o którym mowa w ust. 3, jest Minister Obrony Narodowej, stroną inicjującą podjęcie negocjacji i osiągnięcie porozumienia jest Minister Obrony Narodowej. W tym przypadku, w trakcie negocjacji oraz w porozumieniu stron uwzględnia się efektywność wykorzystywania częstotliwości oraz potrzeby częstotliwościowe Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojsk sojusznicznych.</p> <p>8. W przypadku gdy stroną sporu jest Minister Obrony Narodowej, a strony nie osiągną porozumienia, warunki współużytkowania częstotliwości określa na wniosek strony Prezes Rady Ministrów, biorąc pod uwagę względy obronności i bezpieczeństwa państwa, konieczność zachowania porządku publicznego, ochronę zdrowia i</p>	<p>strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.</p>
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		mienia obywateli oraz efektywne wykorzystanie częstotliwości.	
62.	Art. 78	<p>Art. 78. Minister Obrony Narodowej może zmienić, cofnąć lub czasowo zawiesić przydział częstotliwości, w przypadku:</p> <p>1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z przydziałem częstotliwości powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;</p> <p>2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych przydziałem częstotliwości;</p> <p>3) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, zobowiązań sojuszniczych dotyczących gospodarowania częstotliwościami oraz dla zabezpieczenia realizacji zadań obronnych przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojska sojusznicze w warunkach bezpośredniego zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa.</p>	Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.
63.	Art. 79	<p>Art. 79. Minister Obrony Narodowej może odmówić dokonania przydziału częstotliwości w przypadku, gdy:</p> <p>1) nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 73 ust. 2;</p> <p>2) użytkownik rządowy nie ma możliwości wywiązania się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości;</p> <p>3) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 78;</p> <p>4) powodowałyby to naruszenie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;</p> <p>5) dokonanie przydziału częstotliwości uniemożliwiłoby realizację zobowiązań wynikających z wiążących</p>	Ze względu na specyfikę użytkowania częstotliwości dla zastosowań niecywilnych przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do użytkowników rządowych, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego. Jednocześnie ustawa wskazuje, że koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych dokonuje Minister Obrony Narodowej. Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem tym był właśnie Minister Obrony Narodowej, w którego

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, zobowiązań sojuszniczych, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.	strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.
64.	Art. 83	Art. 83. W przypadku częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe Prezes UKE w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej dokonuje rezerwacji częstotliwości na rzecz użytkowników niebędących użytkownikami rządowymi.	Ze względu na posiadane odpowiednie doświadczenie oraz kompetencje proponuje się aby organem odpowiedzialnym za koordynację ze strony użytkowników rządowych był Minister Obrony Narodowej, w którego strukturach funkcjonuje Wojskowe Biuro Zarządzania Częstotliwościami.
65.	Art. 91	Art. 91. 1. W przypadku zwolnienia części pojemności multipleksu objętego rezerwacją udzieloną nadawcy lub nadawcom w celu rozpowszechniania lub rozprowadzania w sposób cyfrowy drogą rozświeczną naziemną programów telewizyjnych na tym multipleksie, Przewodniczący KRRiT przeprowadza postępowanie o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu w sposób cyfrowy, drogą rozświeczną naziemną w tym multipleksie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji. 2. Do dokonania rezerwacji na zwolnioną część multipleksu stosuje się art. 69.	Przepis reguluje sytuację zwolnienia części pojemności multipleksu z powodu rezygnacji użytkownika tej części.
66.	Art. 94	Art. 94. Wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozświeczną naziemną oraz wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania i rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozświeczną naziemną, po udzieleniu koncesji na kolejny okres, składa się nie wcześniej niż na 4 lata przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości określonego w rezerwacji częstotliwości. Wniosek złożony bez zachowania terminu,	Przepis określa termin na złożenie wniosku o rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozświeczną naziemną oraz wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania i rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozświeczną naziemną, w sytuacji kiedy podmiot otrzymał od KRRiT koncesję na kolejny okres. Regulacja ma na

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		o którym mowa w zdaniu pierwszym, Prezes UKE pozostawia bez rozpoznania.	celu zapobieganie przedwczesnemu składaniu wniosków o rezerwację.
67.	Art. 97	<p>Art. 97. 1. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 7, Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, może, w drodze decyzji, zobowiązać podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości do wykorzystywania częstotliwości w sposób zgodny ze zobowiązaniami wskazanymi w rezerwacji częstotliwości, określając:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) harmonogram realizacji pokrycia zasięgiem sieci telekomunikacyjnych, 2) obszary, które mają zostać objęte zasięgiem sieci telekomunikacyjnych lub odsetek mieszkańców, który ma zostać objęty tym zasięgiem <p>- biorąc pod uwagę potrzeby użytkowników końcowych, potrzeby rynku i rozwój techniki telekomunikacyjnej.</p> <p>2. W sprawach decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 i art. 32.</p>	W przypadku kiedy podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań podjętych w ramach postępowania selekcyjnego, a Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, może podjąć działania zmierzające do zapewnienia realizacji przez podmiot tych zobowiązań. W tym celu może w drodze decyzji zobowiązać podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości do wykorzystywania częstotliwości w sposób zgodny z tymi zobowiązaniami, określając harmonogram realizacji pokrycia zasięgiem sieci telekomunikacyjnych oraz obszary, które mają zostać objęte zasięgiem sieci telekomunikacyjnych lub odsetek mieszkańców, który ma zostać objęty tym zasięgiem. Decyzja w tej sprawie podlegać będzie postępowaniu konsultacyjnemu. Podkreślić należy, że przepis dotyczy wyłącznie sytuacji niewywiązywania się z już wcześniej podjętych przez podmiot zobowiązań. Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.
68.	Art. 101	<p>Art. 101. 1. Prezes UKE niezwłocznie doręcza Przewodniczącemu KRRiT ostateczną decyzję o zmianie rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą</p>	Przepis jest tożsamy z przepisem art. 123 ust. 13-14 Pt. Celem dodania ust. 13 i 14 było umożliwienie płynnego przeniesienia nadawców w zakres 470–694 MHz. Do realizacji tego celu niezbędne jest również dokonanie zmian w obowiązujących koncesjach w zakresie pasma 700 MHz. Aby móc wszcząć

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>naziemną, wydaną na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2 lub 9 lub ust. 6.</p> <p>2. W przypadku zmiany częstotliwości dokonywanej na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 9 lub ust. 6 przepisu art. 104 ust. 3 nie stosuje się.</p>	<p>postępowanie w sprawie zmiany koncesji nadawców obecnych w paśmie 700 MHz, niezbędne jest wydanie przez Prezesa UKE decyzji o zmianie rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą naziemną, zawierającej takie dane jak: multipleks, obszar rozpowszechniania oraz parametry sygnalizacyjne – identyfikatory ID. Dopiero na podstawie takiej ostatecznej decyzji Przewodniczący KRRiT może wszcząć postępowanie w sprawie zmiany koncesji, a co za tym idzie – dokonać zmiany koncesji.</p>
69.	Art. 102	<p>Art. 102. Rezerwacja częstotliwości na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych udzielona w celu wykonywania uprawnień wynikających z koncesji, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 2 wygasa w przypadku cofnięcia przez Przewodniczącego KRRiT tej koncesji lub jej wygaśnięcia.</p>	<p>Podmiot rozpowszechniający programy radiofoniczne lub telewizyjne obowiązany jest uzyskać koncesję (zgodnie z ustawą z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji) i rezerwację częstotliwości. Postępowania administracyjne w sprawie udzielenia, zmiany lub cofnięcia koncesji oraz rezerwacji częstotliwości są prowadzone niezależnie. Konieczne jest wskazanie wprost powiązania pomiędzy tymi postępowaniami, zwłaszcza w kwestii kolejności uzyskiwania tych uprawnień, szczególnie w przypadku cofnięcia koncesji na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych i wygaśnięcia rezerwacji. Konieczne jest rozstrzygnięcie, że w takim przypadku wygaśnięcia koncesji wygasa również rezerwacja częstotliwości udzielona w celu wykonania wynikających z koncesji uprawnień.</p> <p>Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

70.	Art. 103	<p>Art. 103. 1. Podmiotowi, któremu cofnięto rezerwację częstotliwości z powodu niewywiązywania się z obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1, 6 lub 9, można udzielić rezerwacji częstotliwości nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu rezerwacji częstotliwości.</p> <p>2. Podmiot, któremu cofnięto rezerwację częstotliwości z powodu niewywiązywania się z obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 5, może uzyskać rezerwację częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu rezerwacji częstotliwości.</p> <p>3. Podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 104 ust. 3, który zrezygnował z uzyskania rezerwacji częstotliwości, może uzyskać rezerwację częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego, w którym został podmiotem wyłonionym.</p> <p>4. Podmiot, który po doręczeniu decyzji o dokonaniu rezerwacji częstotliwości na kolejny okres zrezygnował z rezerwacji częstotliwości zanim decyzja stała się ostateczna, może uzyskać rezerwację obejmującą te częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego na rezerwację obejmującą te częstotliwości nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia wpływu do Prezesa UKE oświadczenia o rezygnacji. Przepisu nie stosuje się, gdy opłata za dokonanie rezerwacji częstotliwości ustalona została na podstawie art. 24 ust. 9 lub rezerwacja została dokonana na okres krótszy niż wskazany we wniosku, z zastrzeżeniem, że okres wskazany we wniosku nie przekraczał maksymalnego okresu rezerwacji częstotliwości określonego w art. 80 ust. 1.</p>	<p>Zaproponowane przepisy mają charakter sankcyjny i nakładają na podmiot, któremu cofnięto rezerwację z powodu niewywiązywania się z obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości lub podmiot wyłoniony, na rzecz którego dokonano rezerwacji po przetargu, aukcji albo konkursie, a który nie uiszczył dodatkowej opłaty za dokonanie rezerwacji lub będąc podmiotem wyłonionym w procedurze selekcyjnej zrezygnował z ubiegania się o rezerwację, zakaz ubiegania się o rezerwację przez określony czas (3 lub 6 lat).</p> <p>Wprowadzane mechanizmy mają nie tylko charakter sankcyjny, ale również prewencyjny, zabezpieczający prawidłowy przebieg bieżącego oraz kolejnych postępowań selekcyjnych. Wskazany w ust. 2, 3 i 4 termin 6 lat będzie odpowiednim środkiem prewencyjnym wobec podmiotów startujących w procedurach selekcyjnych, których zamiarem nie jest uzyskanie rezerwacji częstotliwości, a jedynie prowadzenie działań mających na celu utrudnienie uzyskania stosownej rezerwacji przez konkurentów. Chronione są w ten sposób interesy innych uczestników, jak i Skarbu Państwa.</p> <p>Zaproponowany termin jest adekwatny, biorąc pod uwagę fakt, że procedury selekcyjne (dotyczące najatrakcyjniejszych częstotliwości) przeprowadzane są coraz rzadziej (z uwagi na coraz mniejszą ilość widma radiowego, które może być przekazane do dysponowania). Sześcioletni okres zakazu jest zatem skorelowany z dotychczasową częstotliwością prowadzenia procedur selekcyjnych. Wprowadzenie</p>
-----	----------	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>krótszego okresu mogłoby doprowadzić do sytuacji, że taki nieuczciwy uczestnik procedury selekcyjnej nie poniósłby konsekwencji, a w związku z tym cel wprowadzenia ust. 2, 3 i 4 nie zostałby osiągnięty.</p> <p>Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.</p>
71.	Art. 105	<p>Art. 105. 1. Prezes UKE może, z własnej inicjatywy, ogłosić postępowanie selekcyjne na rezerwację częstotliwości.</p> <p>2. Postępowanie selekcyjne może dotyczyć także zajętych zasobów częstotliwości, w przypadku których termin, w którym staną się one dostępne, będzie znany najpóźniej w dniu ogłoszenia tego postępowania.</p>	<p>Prezes UKE ogłasza postępowanie selekcyjne nie tylko w przypadku, kiedy podmiot złożył wniosek o rezerwację częstotliwości, a brak jest dostatecznych zasobów, ale także może to zrobić z własnej inicjatywy. Zasadniczo postępowanie ogłasza się na częstotliwości dostępne, jednak projektowany przepis pozwala na ogłoszenie selekcji na zajęte zasoby częstotliwości w przypadku których termin, w którym staną się one dostępne, będzie znany najpóźniej w dniu ogłoszenia postępowania selekcyjnego.</p> <p>Wprowadzenie możliwości ogłoszenia procedury selekcyjnej odnośnie do zasobów częstotliwości, które nie są jeszcze dostępne, pozwoli zapewnić efektywne i ciągle wykorzystywanie częstotliwości. Odmienne rozwiązanie skutkowałoby tym, że częstotliwości nie byłyby wykorzystywane nie tylko przez okres przygotowania i prowadzenia procedury selekcyjnej, ale również przez czas, w którym dysponent rezerwacji częstotliwości uzyskuje stosowne pozwolenia radiowe lub wpisy do rejestru urządzeń radiowych, które pozwolą mu na rozpoczęcie wykorzystywania częstotliwości i świadczenie usług. Proponowane rozwiązanie pozwoli zatem dysponentom rezerwacji</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>częstotliwości na wcześniejsze przeprowadzenie prac związanych z planowaniem i budową sieci radiowej, co będzie skutkowało szybszym (po dacie, od której będzie obowiązywała rezerwacja) rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości i świadczenia usług.</p> <p>Regulacje w zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.</p>
72.	Art. 107	<p>Art. 107. W przypadku usług o charakterze ciągłym objętych definicją usługi fakultatywnego obciążania rachunku świadczonych w dniu ogłoszenia ustawy, o której mowa w art. 1, zgoda i autoryzacje, o których mowa w art. 344 ust. 1 lub 2 oraz art. 345 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, nie są wymagane przez okres trwania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej na czas określony z dostawcą usługi komunikacji elektronicznej świadczącym temu abonentowi również usługę fakultatywnego obciążania rachunku, lecz nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia ogłoszenia ustawy.</p> <p>WPKE Art. 62. W przypadku usług powtarzalnych, o których mowa w art. 345 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, świadczonych w dniu ogłoszenia ustawy, o której mowa w art. 1, zgoda i autoryzacje, o których mowa w art. 344 ust. 1 lub 2 oraz art. 345 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, nie są wymagane przez okres trwania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej na czas określony z dostawcą usługi komunikacji elektronicznej świadczącym abonentowi również usługę fakultatywnego obciążania rachunku, lecz nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia ogłoszenia ustawy.</p>	<p>Przepisy mają na celu zapewnienie dotychczasowym użytkownikom usług fakultatywnego obciążania rachunku możliwości nieprzerwanego korzystania z tych usług od chwili ogłoszenia ustawy Pke. Zaproponowany przepis przejściowy pozwoli wyeliminować sytuacje, w których abonent nie potwierdził swojej zgody na świadczone mu już dotychczas usługi, co w konsekwencji obligowałoby dostawcę usług do zaprzestania świadczenia usług fakultatywnego obciążania rachunku, choć abonent nie zgłaszał zastrzeżeń co do sposobu i warunków ich świadczenia.</p> <p>Dostawcy usług komunikacji będą musieli uzyskać zgody na świadczenie usług tylko od tych abonentów, którzy w momencie ogłoszenia Pke nie korzystali w sposób ciągły z usług fakultatywnego obciążania rachunku. Zwolnienie z obowiązku pozyskiwania zgód i autoryzacji będzie obowiązywać tylko przez okres trwania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej z dostawcą, który świadczy abonentowi dodatkowo usługę fakultatywnego obciążania rachunku, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

73.	Art. 111	<p>Art. 111. 1. Prezes UKE może odwołać postępowanie selekcyjne przed upływem terminu wyznaczonego na złożenie ofert, jeżeli taka możliwość została zastrzeżona w treści dokumentacji.</p> <p>2. Informacje o odwołaniu postępowania selekcyjnego wraz ze wskazaniem przyczyn odwołania Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.</p> <p>3. Prezes UKE nie udziela informacji o podmiotach, które złożyły oferty w odwołanym postępowaniu selekcyjnym.</p> <p>4. Oferty złożone w ramach odwołanego postępowania selekcyjnego zwracane są bez otwierania. Zwrot wniesionego wadium następuje w terminie 7 dni od dnia odwołania przetargu albo aukcji.</p>	<p>Uregulowanie uprawniające Prezesa UKE do odwołania postępowania selekcyjnego w terminie wyznaczonym na złożenie ofert, który został określony w ogłoszeniu, jeżeli taka możliwość została zastrzeżona w treści dokumentacji jest uzasadnione potrzebą umożliwienia Prezesowi UKE rezygnacji z przeprowadzenia postępowania, jeżeli jego przeprowadzenie, z powodu zmienionych warunków, byłoby niezasadne. Ust. 4 reguluje kwestie zwrotu dokumentów oraz wadium.</p> <p>Regulacje w tożsamym kształcie funkcjonowały już na gruncie ustawy Pt.</p>
74.	Art. 131	<p>Art. 131. Przydziału częstotliwości dokonuje się na czas określony, nie dłuższy niż 15 lat, biorąc pod uwagę:</p> <p>1) charakter zadań wykonywanych przez podmiot wnioskujący o przydział częstotliwości;</p> <p>2) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości.</p>	<p>Przepis reguluje okres na jaki dokonywany jest przydział częstotliwości cywilno-rządowych. Przydziały nie obejmują częstotliwości zharmonizowanych zatem nie podlegają w tym zakresie regulacji EKŁE.</p>
75.	Art. 132 ust. 3	<p>Art. 132. (...) 3. Wniosek o dokonanie przydziału częstotliwości dla misji dyplomatycznej, urzędu konsularnego, zagranicznej misji specjalnej oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowej, korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mających swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składa się za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych.</p>	<p>Przepis reguluje kwestię składania wniosku o przydział częstotliwości dla misji dyplomatycznych.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

76.	Art. 144	<p>Art. 144. 1. Egzaminów osób ubiegających się o pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, w tym egzaminów poprawkowe, przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE spośród osób posiadających odpowiednią wiedzę, praktyczne doświadczenie w zakresie ocenianych kompetencji, a w przypadku powierzenia egzaminów organizacji radioamatorskiej, komisja powołana spośród osób posiadających odpowiednią wiedzę, praktyczne doświadczenie w zakresie ocenianych kompetencji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 6.</p> <p>2. Prezes UKE może powierzyć przeprowadzanie egzaminów w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, w tym egzaminów poprawkowych, organizacji zrzeszającej radioamatorów, jeżeli organizacja ta:</p> <ol style="list-style-type: none">1) posiada strukturę organizacyjną umożliwiającą organizację egzaminów na terenie każdego z województw;2) daje rękojmię prawidłowo przeprowadzonego egzaminu, w szczególności w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących ochrony danych osobowych;3) posiada doświadczenie w prowadzeniu działalności związanej ze służbą radiokomunikacyjną amatorską adekwatne do rangi przeprowadzanych egzaminów;4) zapewni pomieszczenia i warunki organizacyjne pracy komisji oraz zapewni warunki do przeprowadzenia egzaminu z wiedzy i umiejętności, o którym mowa w ust. 1, w sposób niedyskryminujący osób z niepełnosprawnościami;5) przedstawi koncepcję organizacji egzaminów. <p>3. Powierzenie przeprowadzenia egzaminów, o których mowa w ust. 2, następuje w drodze nieodpłatnej umowy zawierającej co najmniej:</p>	<p>Projektowany przepis zawiera regulacje dotyczące egzaminów osób ubiegających się o pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej. Co do zasady egzaminów takie przeprowadzać będzie komisja powołana przez Prezesa UKE, przy czym Prezes UKE może skorzystać z instytucji powierzenia przeprowadzania egzaminów w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej organizacji zrzeszającej radioamatorów. Zgodnie z projektem organizacja taka będzie musiała spełnić warunki określone w ustawie, a powierzenie nastąpi w drodze nieodpłatnej umowy, której podstawowe elementy określa projektowany akt.</p> <p>Zarówno egzaminów przeprowadzane przez Prezesa UKE, jak i przez organizację radioamatorską są odpłatne.</p>
-----	----------	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<ol style="list-style-type: none">1) możliwość wypowiedzenia jej przez Prezesa UKE w każdym czasie;2) zobowiązanie organizacji, o której mowa w ust. 2, do przedstawienia listy osób, które uzyskały pozytywny wynik egzaminu w terminie 7 dni od dnia jego zakończenia;3) zobowiązanie organizacji, o której mowa w ust. 2, do przedstawienia sprawozdania z wykonania umowy – w terminie do dnia 31 marca za poprzedni rok kalendarzowy;4) listę miejscowości, w których zostaną przeprowadzone, egzaminy oraz częstotliwość egzaminów w tych miejscowościach;5) zobowiązanie do przekazywania Prezesowi UKE oraz publikacji do dnia 15 grudnia harmonogramu przeprowadzania egzaminów na kolejny rok;6) minimalne warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia egzaminacyjne;7) listę kandydatów na egzaminatorów. <p>4. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE harmonogram przeprowadzania egzaminów na kolejny rok w terminie do dnia 31 grudnia.</p> <p>5. Za przeprowadzenie egzaminu w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej zorganizowanego przez Prezesa UKE pobiera się opłatę w wysokości nie wyższej niż 150 zł.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej:</p> <ol style="list-style-type: none">1) szczegółowy zakres pozwoleń,2) wymagania niezbędne do uzyskania pozwolenia i zakres wymogów egzaminacyjnych,3) tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych,	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>4) tryb powoływania komisji egzaminacyjnej, 5) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu, 6) wysokość opłat za wydanie pozwolenia, 7) okres ważności pozwoleń, 8) sposób identyfikacji stacji amatorskiej</p> <p>– biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne, rodzaj pozwolenia, zapewnienie dostępności do wykonywania służby radiokomunikacyjnej amatorskiej, zapewnienie właściwej organizacji i odpowiedniego poziomu merytorycznego egzaminu oraz potrzebę zapewnienia efektywnej i bezstronnej pracy komisji.</p>	
77.	Art. 157	<p>Art. 157. 1. Obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej wymaga posiadania świadectwa operatora urządzeń radiowych lub posiadania dokumentu równoważnego, wydanego przez uprawniony organ zagraniczny.</p> <p>2. Obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej wymaga posiadania pozwolenia radiowego lub w przypadku, o którym mowa w art. 145 ust. 2 pkt 2, dokumentu równoważnego wydanego przez uprawniony organ zagraniczny.</p> <p>3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób wykonujących obowiązki w zakresie zadań komórek organizacyjnych i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych oraz użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. c.</p>	<p>Analogicznie do rozwiązań zawartych w Pt przepis wskazuje, że obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej wymaga posiadania świadectwa operatora urządzeń radiowych lub dokumentu równoważnego, wydanego przez uprawniony organ zagraniczny.</p> <p>Różnicą w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów jest to, że obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej wymaga posiadania pozwolenia radiowego, a nie świadectwa operatora urządzeń radiowych, jak ma to miejsce obecnie.</p> <p>Podobnie jak obecnie obowiązek posiadania świadectwa operatora nie dotyczy osób obsługujących urządzenia radiokomunikacji</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej wykonywanej przez komórki i jednostki organizacyjne podległe MON, a także jednostki sił zbrojnych innych państw oraz jednostki zagranicznych organów państwowych w okresie pobytu na terenie Polski.
78.	Art. 158	<p>Art. 158. 1. Prezes UKE wydaje świadectwo operatora urządzeń radiowych na podstawie pozytywnego wyniku egzaminu z wiedzy i umiejętności osoby ubiegającej się o świadectwo operatora urządzeń radiowych oraz po udokumentowaniu przez nią wymaganej praktyki.</p> <p>2. Prezes UKE wydaje duplikat świadectwa operatora urządzeń radiowych albo dokonuje wymiany świadectwa operatora urządzeń radiowych na wniosek posiadacza tego świadectwa.</p> <p>3. Świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej wydane na podstawie Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wykształcenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, 1978, sporządzonej w Londynie dnia 7 lipca 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. poz. 201, z późn. zm.²⁾) wydaje się na okres 5 lat i podlega ono odnowieniu.</p> <p>4. Wniosek o odnowienie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej składa się Prezesowi UKE, w czasie ważności świadectwa lub nie później niż w ciągu 12 miesięcy od dnia utraty ważności tego świadectwa. Odnowienie świadectwa odbywa się na</p>	<p>Projekt przewiduje, że wydawanie świadectw operatora urządzeń radiowych pozostanie w zakresie kompetencji Prezesa UKE. Organ ten po zdaniu egzaminu przez osobę zainteresowaną i na podstawie udokumentowanej praktyki wydaje jej świadectwo operatora. Należy podkreślić, że przepis ust. 1 określa w sposób wyczerpujący warunki, od których spełnienia uzależnione jest wydanie świadectwa operatora, w postaci zdanego egzaminu i udokumentowanej praktyki, co powoduje, że wydanie świadectwa przez Prezesa UKE nie ma charakteru czynności uznaniowej. Jeżeli bowiem określona osoba spełnia warunki określone przepisami prawa, wówczas Prezes UKE jest zobowiązany do wydania świadectwa na wniosek tej osoby.</p> <p>Egzaminy przeprowadzają komisje powołane przez Prezesa UKE, z wyjątkami określonymi w ust. 3. Kompetencję bowiem do przeprowadzania egzaminów dla osób obsługujących urządzenia radiowe w służbie radiokomunikacji lotniczej powierzono Prezesowi Urzędu Lotnictwa</p>

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej Konwencji zostały ogłoszone w Dz. U. z 1984 r. poz. 202, z 1999 r. poz. 286, z 2013 r. poz. 1092 i 1093, z 2018 r. poz. 1866 i 2088 oraz z 2019 r. poz. 103.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie przepisu ust. 12.</p> <p>5. Egzaminów osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE spośród osób posiadających odpowiednią wiedzę oraz praktyczne doświadczenie w zakresie ocenianych kompetencji. Prezes UKE może powierzyć przeprowadzenie egzaminów Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej lub centralnej komisji egzaminacyjnej działającej przy dyrektorze urzędu żeglugi śródlądowej określonym przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.</p> <p>6. Egzaminów osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej, w tym egzaminów poprawkowe, przeprowadza się jednoetapowo na sesjach egzaminacyjnych.</p> <p>7. Egzaminów osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej przeprowadza komisja egzaminacyjna, o której mowa w art. 99 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970 oraz z 2021 r. poz. 784, 847 i 1898 oraz z 2022 r. poz. 655), w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 6 tej ustawy.</p> <p>8. Osoba ubiegająca się o przystąpienie do egzaminu, o którym mowa w ust. 5, w terminie co najmniej 14 dni przed terminem egzaminu, składa Prezesowi UKE wniosek o wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych lub dokonuje w formie elektronicznej zgłoszenia na egzamin.</p>	<p>Cywilnego, który jest organem regulacyjnym właściwym w sprawach lotnictwa cywilnego. Prezes UKE może również powierzyć przeprowadzenie egzaminów w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej - Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej lub centralnej komisji egzaminacyjnej działającej przy dyrektorze urzędu żeglugi śródlądowej określonym przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.</p> <p>Kluczową zmianą w stosunku do Pt jest zmiana podmiotów odpowiedzialnych za wydanie rozporządzenia w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych, które reguluje m. in. rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych, zakres wymogów egzaminacyjnych, zakres, tryb i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki. Dotychczas ten akt wykonawczy wydawany był przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. W projekcie przewidziano, że za wydanie przedmiotowego aktu odpowiedzialni będą ministrowie właściwi merytorycznie w kwestiach będących przedmiotem rozporządzenia. Taka konstrukcja wynika z zakresu merytorycznego rozporządzenia, które określa m. in. wymogi egzaminacyjne w służbie radiokomunikacji lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej. Kwestie te bowiem pozostają poza właściwością merytoryczną ministra właściwego do spraw informatyzacji. Dotychczasowe doświadczenia ministra właściwego do spraw informatyzacji związane z wydaniem tego aktu wskazują na konieczność przekazania delegacji</p>
--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>9. Osoba ubiegająca się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej składa Prezesowi UKE wniosek o wydanie świadectwa po zdaniu egzaminu, o którym mowa w ust. 7.</p> <p>10. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych, wydanie duplikatu świadectwa lub wymianę świadectwa pobiera się opłaty w wysokości:</p> <ol style="list-style-type: none">1) za przeprowadzenie egzaminu - od 150 zł do 300 zł;2) za wydanie świadectwa - od 20 zł do 35 zł;3) za wydanie duplikatu świadectwa - od 15 do 25 zł;4) za wymianę świadectwa - od 15 zł do 25 zł. <p>11. Świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacji lotniczej wydaje się na czas nieokreślony.</p> <p>12. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej i minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określą, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none">1) rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej,2) warunki wydawania i odnawiania świadectw oraz zakres uprawnień wynikających z tych świadectw,3) zakres wymogów egzaminacyjnych, zakres i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki,4) tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych,	<p>do wydania rozporządzenia w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych właściwym działom administracji, które posiadają odpowiednie pod względem merytorycznym komórki i zasoby kadrowe.</p>
--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>5) tryb powoływania komisji egzaminacyjnej,</p> <p>6) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej oraz jego duplikatu</p> <p>– biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne, przepisy międzynarodowe oraz zapewnienie właściwej organizacji i odpowiedniego poziomu merytorycznego egzaminu oraz potrzebę zapewnienia efektywnej i bezstronnej pracy komisji, a także kierując się zasadą, że opłaty nie powinny stanowić bariery dla osób zainteresowanych obsługą urządzeń radiowych.</p> <p>13. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) rodzaje świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,</p> <p>2) wzór świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,</p> <p>3) wymagania w zakresie szkolenia oraz wymagania egzaminacyjne w zakresie wiedzy i umiejętności osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,</p> <p>4) wymagania w zakresie wieku osób przystępujących do egzaminu na świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej,</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>5) tryb wydawania świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej i duplikatu tego świadectwa oraz wymiany tego świadectwa,</p> <p>6) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu oraz wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, wydanie duplikatu tego świadectwa i wymianę tego świadectwa</p> <p style="padding-left: 20px;">– biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne oraz przepisy międzynarodowe, a także uwzględniając koszty przeprowadzenia egzaminu, wydania świadectwa i duplikatu.</p>	
79.	Art. 161 ust. 2, 4, 6- 8	<p>Art. 161. (...) 2. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli istnieje bezpośrednie zagrożenie naruszenia w krótkim czasie interoperacyjności lub ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w publicznych sieciach telekomunikacyjnych albo naruszenie takie nastąpiło.</p> <p>4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadku cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, o którym mowa w ust. 2, wymagającego pilnego działania Prezesa UKE.</p> <p>6. W sytuacji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE prowadząc postępowanie w sprawie cofnięcia prawa do wykorzystywania zasobów numeracji oraz przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, może:</p> <p>1) pominąć wezwanie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2;</p>	Przepisy te regulują kwestię upadłości przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i adresują ważny problem występujący na rynku dotyczący zagrożenia ciągłości usług świadczonych abonentom w sytuacji upadłości przedsiębiorcy.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>2) pominąć postępowanie konsultacyjne i procedurę przetargową, o której mowa w art. 159 ust. 4;</p> <p>3) przyznać prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, biorąc pod uwagę:</p> <ul style="list-style-type: none">a) możliwości techniczne przyjmowania i kierowania połączeń na numery z przydzielanego bloku numerów,b) liczbę przeniesionych numerów z bloków numerów, dla których Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystywania zasobów numeracji,c) liczbę abonentów w danej strefie numeracyjnej orazd) przydział numeracji w bloku sąsiadującym z przydzielanym blokiem numerów; <p>4) zwolnić przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który otrzymał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, z opłat za numerację, o których mowa w art. 25, na okres nie dłuższy niż 1 rok.</p> <p>7. W przypadku braku wniosków o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w ust. 6 pkt 3.</p> <p>8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który otrzymał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji na warunkach określonych w ust. 6 pkt 3 oraz w ust. 7, informuje abonenta o przejęciu zobowiązań dostawcy usług telekomunikacyjnych, któremu Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, i świadczeniu usług ze wskazaniem terminu końcowego nie krótszego niż</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		miesiąc. Jednocześnie przedsiębiorca ten informuje abonenta o konieczności zawarcia przed upływem tego terminu umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej albo przeniesienia numeru do innego dostawcy usług w celu zachowania ciągłości świadczenia usług.	
80.	Art. 162 ust. 4	Art. 162. (...) 4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia szczegółowe wymagania dotyczące adresowania dla właściwego kierowania połączeń, numeracji punktów sygnalizacyjnych oraz tworzenia i udostępniania znaków identyfikujących abonenta, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.	Przepis zawiera delegację ustawową uprawniającą do uregulowania zasad właściwego kierowania połączeń m.in. w zakresie numerów przeniesionych i alarmowych.
81.	Art. 166	Art. 166. Do przydziału, odmowy przydziału lub cofania przydziału znaków identyfikujących abonenta oraz do ich udostępniania lub odmowy udostępnienia stosuje się odpowiednio przepisy art. 159-162 i art. 164.	Przepis wskazujący, które przepisy należy stosować w odniesieniu do znaków identyfikujących abonenta.
82.	Art. 167	Art. 167. 1. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, może dokonać niezbędnej zmiany numeracji dla określonych obszarów swojej sieci telekomunikacyjnej lub zmiany indywidualnych numerów abonentów tej sieci, w przypadku zmiany przydziału zakresu numeracji albo przebudowy lub rozbudowy eksploatowanej sieci telekomunikacyjnej.	Przepisy dotyczące zmiany numeracji funkcjonują już na gruncie Pt. Zasadne jest regulowanie również w Pke przypadków, kiedy dopuszczalne jest wprowadzanie zmian w numeracji. Jednocześnie z punktu widzenia interesów abonentów istotne jest zachowanie przepisów określających wymogi w zakresie informowania abonentów o zmianach przydzielonych im numerów.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, podaje do publicznej wiadomości planowane zmiany numeracji, dla określonych obszarów sieci telekomunikacyjnej, co najmniej na 90 dni przed terminem wprowadzenia tych zmian.</p> <p>3. Prezes UKE, na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 2, może w drodze decyzji skrócić okres, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>4. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jest obowiązany zawiadomić, na piśmie w postaci papierowej, abonentów, którzy udostępnili adres korespondencyjny, o planowanej zmianie ich indywidualnych numerów oraz o ich nowych numerach, co najmniej na 90 dni przed terminem wprowadzenia zmiany. Abonentom, którzy nie udostępnili adresu korespondencyjnego, ale udostępnili inne dane, o których mowa w art. 284 ust. 2, zawiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej lub na adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej.</p> <p>5. Prezes UKE, na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 4, może w drodze decyzji skrócić okres, o którym mowa w ust. 4.</p> <p>6. Podmiot, który uzyskał, w drodze decyzji, prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jest obowiązany do zapewnienia bezpłatnej, automatycznej informacji słownej o wprowadzonych zmianach numeracji, o których mowa w ust. 1 i 4, dostępnej pod poprzednimi numerami, przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy.</p>	
83.	Art. 168	Art. 168. 1. Dostęp telekomunikacyjny świadczony jest na podstawie umowy zawieranej w formie dokumentowej pod rygorem nieważności, zwanej dalej „umową o dostępie”,	Zasadą jest świadczenie dostępu telekomunikacyjnego na podstawie umowy o dostępie, wyjątkiem jest sytuacja, gdy treść zobowiązania pomiędzy stronami jest określona na

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>lub na podstawie decyzji, o której mowa w art. 183 oraz w art. 187.</p> <p>2. Umowa o dostępie określa warunki dostępu telekomunikacyjnego i związanej z nim współpracy.</p>	<p>podstawie rozstrzygnięcia Prezesa UKE. Przepisy ustawy przewidują dla umowy o dostępie formę dokumentową pod rygorem nieważności. Dotychczas obowiązującą formą dla umowy o dostępie była forma pisemna.</p> <p>Forma dokumentowa jest jedną z form zawierania umów przewidzianą przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1509 i 2459), zwanego dalej również "Kc". Proponowane zmiany wpisują się w prowadzone przez rząd działania zmierzające do cyfryzacji państwa i gospodarki. Wprowadzana forma dokumentowa umożliwia złożenie oświadczenia woli w postaci dokumentu w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej oświadczenie. W myśl art. 773 Kc dokumentem jest nośnik informacji umożliwiający zapoznanie się z jej treścią. W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu pewności obrotu na rynku telekomunikacyjnym oraz obowiązkami przedsiębiorców, dla umowy o dostępie zastrzeżony jest rygor nieważności.</p> <p>Umowa o dostępie określa warunki dostępu i związanej z nim współpracy ustalone w trakcie negocjacji. Negocjacje są trybem zawarcia umowy. Zgodnie z art. 72 § 1 Kc, jeżeli strony prowadzą negocjacje w celu zawarcia oznaczonej umowy, umowa zostaje zawarta, gdy strony dojdą do porozumienia co do wszystkich jej postanowień, które były przedmiotem negocjacji. Należy podkreślić, że poza przedsiębiorcami telekomunikacyjnym, stroną negocjacji mogą być innego rodzaju podmioty – m.in. operatorzy sieci w</p>
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			rozumieniu ustawy o wspieraniu rozwoju, jednostki samorządu terytorialnego, właściciele, użytkownicy wieczyści lub zarządcy.
84.	Art. 171	<p>Art. 171. 1. Umowa, o której mowa w art. 170 ust. 1, zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) umiejscowienia punktów połączenia sieci telekomunikacyjnych; 2) warunków technicznych połączenia sieci telekomunikacyjnych; 3) rozliczeń z tytułu: <ol style="list-style-type: none"> a) zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, b) wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych, c) niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych; 4) sposobów wypełniania wymagań w zakresie: <ol style="list-style-type: none"> a) interoperacyjności usług, b) integralności sieci, c) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnych lub w sytuacjach szczególnych zagrożeń, d) zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej i ochrony danych w sieci, e) kompatybilności elektromagnetycznej; 5) procedur rozstrzygania sporów; 6) postępowania w przypadkach: <ol style="list-style-type: none"> a) zmiany umowy, b) weryfikacji interoperacyjności usług świadczonych w połączonych sieciach telekomunikacyjnych, ze szczególnym 	<p>Projektowany przepis art. 171 ust. 1 zawiera wyczerpujące wyliczenie rodzajów postanowień, które muszą być zawarte w umowie o dostępie w zakresie połączenia sieci. Zgodnie z minimalnymi wymogami, umowa ta powinna zawierać postanowienia dotyczące:</p> <p>umiejscowienia punktów połączenia sieci telekomunikacyjnych;</p> <p>warunków technicznych połączenia sieci telekomunikacyjnych;</p> <p>rozliczeń z tytułu zapewnienia dostępu oraz wzajemnego korzystania z sieci; telekomunikacyjnych oraz niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych;</p> <p>sposobów wypełniania wymagań w zakresie interoperacyjności usług, integralności sieci, postępowania w sytuacjach szczególnych zagrożeń oraz awarii, zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej i ochrony danych w sieci oraz dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej;</p> <p>procedur rozstrzygania sporów;</p> <p>postępowania w przypadkach zmian treści umowy; badań interoperacyjności usług świadczonych w połączonych sieciach telekomunikacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem badań jakości usług</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>uwzględnieniem badań jakości usług telekomunikacyjnych,</p> <p>c) przebudowy połączonych sieci telekomunikacyjnych,</p> <p>d) zmiany oferowanych usług telekomunikacyjnych,</p> <p>e) zmiany przydzielonych zasobów numeracji;</p> <p>7) warunków rozwiązania umowy, dotyczących w szczególności zachowania ciągłości świadczenia usługi powszechnej, jeżeli jest świadczona w łączonych sieciach telekomunikacyjnych, ochrony interesów użytkowników, a także bezpieczeństwa sieci i usług komunikacji elektronicznej;</p> <p>8) rodzajów wzajemnie świadczonych usług telekomunikacyjnych;</p> <p>9) działań podejmowanych w związku z przypadkami nadużycia telekomunikacyjnego.</p> <p>2. W przypadku gdy stroną umowy, o której mowa w art. 170 ust. 1, jest użytkownik rządowy, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, postanowienia umowne mogą obejmować w szczególności postanowienia dotyczące specyficznych potrzeb tego użytkownika rządowego wynikających z przysługujących mu uprawnień, w tym w szczególności dotyczące rozbudowy sieci telekomunikacyjnej w zakresie niezbędnym do przyłączenia tej sieci na wniosek tego użytkownika rządowego.</p>	<p>telekomunikacyjnych; przebudowy połączonych sieci telekomunikacyjnych; zmian oferty usług telekomunikacyjnych oraz zmian numeracji;</p> <p>warunków rozwiązania umowy, dotyczących w szczególności zachowania ciągłości świadczenia usługi powszechnej, jeżeli jest świadczona w łączonych sieciach telekomunikacyjnych, ochrony interesów użytkowników, a także bezpieczeństwa sieci i usług;</p> <p>rodzajów wzajemnie świadczonych usług telekomunikacyjnych;</p> <p>działań podejmowanych w związku z przypadkami nadużycia telekomunikacyjnego.</p> <p>Przepis w podobnym brzmieniu funkcjonował już w Pt (art. 31).</p> <p>Natomiast redakcja art. 171 ust. 2 stanowi przeniesienie dotychczasowej regulacji zawartej w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowych wymagań dla zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego z dnia 21 lipca 2008 r. Ustęp 2 wskazuje, że w umowie o dostępie w zakresie połączenia sieci, której stroną jest użytkownik rządowy, o którym mowa 2 pkt 88 lit. a, b, d, e, g oraz h, może zawierać inne postanowienia, w tym związane z rozbudową sieci zgodnie z potrzebami ww. użytkownika rządowego.</p>
85.	Art. 172	<p>Art. 172. W przypadku wystąpienia szczególnego zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, użytkownik</p>	<p>Przepis zawiera uprawnienie użytkownika rządowego o którym mowa 2 pkt 88 lit. a, b, d, e, g oraz h, do czasowego odłączenia swojej sieci telekomunikacyjnej od publicznej sieci</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>rządowy, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e, g oraz h, może czasowo odłączyć swoją sieć telekomunikacyjną od publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Użytkownik ten niezwłocznie powiadamia właściwego operatora oraz Prezesa UKE o tym odłączeniu. O przywróceniu połączenia użytkownik rządowy informuje właściwego operatora oraz Prezesa UKE.</p>	<p>telekomunikacyjnej, przy zastrzeżeniu, że na użytkownika tym spoczywa obowiązek poinformowania o tym fakcie operatora, do którego sieci został przyłączony oraz Prezesa UKE. Uprawnienie to zostało przeniesione z Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowych wymagań dla zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego z dnia 21 lipca 2008 r.</p>
86.	Art. 173	<p>Art. 173. 1. Zakazane są nadużycia telekomunikacyjne, w szczególności:</p> <p>1) inicjowanie wysyłania lub odbieranie komunikatów elektronicznych lub połączeń głosowych w sieci telekomunikacyjnej z wykorzystaniem urządzeń telekomunikacyjnych lub programów, których celem nie jest skorzystanie z usługi telekomunikacyjnej, lecz ich zarejestrowanie na punkcie połączenia sieci telekomunikacyjnych bądź przez systemy rozliczeniowe (sztuczny ruch);</p> <p>2) nieuprawnione modyfikowanie informacji adresowej w postaci numeru telefonu lub identyfikatora użytkownika wysyłającego komunikat elektroniczny albo wywołującego połączenie głosowe, uniemożliwiające lub istotnie utrudniające ustalenie, przez użytkowników rządowych lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych uczestniczących w dostarczeniu komunikatu elektronicznego albo realizacji połączenia głosowego, numeru telefonu lub identyfikatora, przy użyciu którego nastąpiło ustanowienie przez użytkownika połączenia głosowego albo wysłanie komunikatu elektronicznego (nieuprawniona zmiana informacji adresowej).</p> <p>2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do podejmowania proporcjonalnych działań mających na celu</p>	<p>Przepisy dotyczące zwalczania nadużyć są przepisami nowymi. Dotychczas tematyka ta nie była regulowana, jednak potrzeba jej uregulowania była od jakiegoś czasu zgłaszana przez rynek. Brak regulacji jest niekorzystny zarówno dla przedsiębiorców jak i użytkowników usług, którzy odczuwają skutki nadużyć powodujących zagrożenie bezpieczeństwa sieci i usług.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>zapobieganie nadużyciom telekomunikacyjnym i ich zwalczanie.</p> <p>3. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni mogą przetwarzać i wzajemnie udostępniać informacje, w tym informacje objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej, z wyłączeniem komunikatu elektronicznego oraz danych lokalizacyjnych, niezbędne do identyfikacji, zapobiegania oraz zwalczania nadużyć telekomunikacyjnych.</p> <p>4. Do przetwarzania danych osobowych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych przepisu art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 314/72 z 22.11.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 127/2 z 23.5.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 74,35 z 4.3.2021, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla identyfikacji, zapobiegania oraz zwalczania przestępstw na szkodę przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.</p>	
87.	Art. 175	<p>Art. 175. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki, na jakich jest zapewniany dostęp, o którym mowa:</p> <p>1) w art. 174 ust. 1, przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji, a także podmiot</p>	Projektowany art. 175 ust. 1 stanowi podstawę do określenia przez Prezesa UKE obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminujących i proporcjonalnych warunki, na jakich powinien być zapewniany dostęp, o których mowa w art. 174 lub art. 178 Pke, jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia skutecznej konkurencji oraz interes użytkowników końcowych. Podmioty zobowiązane do zapewnienia dostępu do wskazanych poprzez

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>zobowiązany do zapewnienia dostępu zgodnie z art. 174 ust. 2,</p> <p>2) w art. 178 ust. 1, przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego</p> <p>– jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia skutecznej konkurencji oraz interes użytkowników końcowych.</p> <p>2. Umowy o dostępie, o którym mowa w art. 174 ust. 1 lub w art. 178 ust. 1, są zawierane przez podmioty zobowiązane do zapewnienia takiego dostępu, na warunkach nie gorszych niż określone w decyzji, o której mowa w ust. 1, jeżeli została wydana.</p> <p>3. Prezes UKE może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych lub zapewnienia skutecznej konkurencji.</p> <p>4. Jeżeli właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a pierwszym punktem dystrybucji, służącego inteligentnemu opomiarowaniu, jest operator systemu dystrybucyjnego, decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wydaje się w uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Prezesem URE”. Niezajęcie stanowiska przez Prezesa URE w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu.</p> <p>5. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 4, nie obejmuje finansowych warunków współpracy, w zakresie których Prezes URE przedstawia opinię.</p>	<p>odesłanie zasobów. muszą zawierać umowy na warunkach nie gorszych niż określone w decyzji wydanej przez Prezesa UKE (art. 175 ust. 2). Rzeczone decyzje mogą zostać wydane na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none">– art. 175 ust. 1 i art. 174 ust. 1, gdy adresatem obowiązku ustawowego będzie przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji, a także podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu zgodnie z art. 174 ust. 2 Pke;– art. 175 ust. 1 i art. 178 ust. 1, gdy obowiązek został nałożony na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, a warunki będą odnosić się do rozszerzonego obowiązku dostępowego, o którym mowa w art. 178 Pke. <p>W art. 175 ust. 3 przewidziane są przesłanki do zmiany rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1, przesłankami do zmiany rozstrzygnięcia jest ochrony interesów użytkowników końcowych lub zapewnienia ochrony skutecznej konkurencji, przy czym zgodnie z użytym spójnikiem „lub”, podstawa do zmiany decyzji zachodzi w przypadku spełnienia którejkolwiek z wymienionych przesłanek.</p>
--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

88.	Art. 176	<p>Art. 176. 11. Umowa o dostępie, utrwalona na trwałym nośniku, przekazywana jest Prezesowi UKE, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, przez:</p> <p>1) przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, jeżeli umowa o dostępie związana jest z nałożonym na podstawie art. 211 ust. 1 obowiązkiem regulacyjnym;</p> <p>2) zobowiązanego do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 174 ust. 1, jeżeli jest nim podmiot, o którym mowa w art. 174 ust. 6 pkt 2;</p> <p>3) zobowiązanego do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 178 ust. 1;</p> <p>4) operatora zobowiązanego do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 1.</p> <p>2. Obowiązek przekazania umów o dostępie, o których mowa w ust. 1, dotyczy również zmiany umowy.</p> <p>3. Umowy o dostępie, o których mowa w ust. 1 i 2, z zastrzeżeniem przepisu art. 22, są jawne. Prezes UKE udostępnia je nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom na ich wniospek. Wyłączenie z obowiązku jawności nie może obejmować rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego.</p>	<p>Zgodnie z projektowanym art. 176 ust. 1, treść umowy o dostępie, utrwalonej na trwałym nośniku, przekazuje Prezesowi UKE w terminie 14 dni:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, jeżeli umowa o dostępie związana jest z nałożonym na podstawie art. 211 ust. 1 obowiązkiem regulacyjnym; – zobowiązany do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 174 ust. 1, jeżeli jest nim podmiot, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna, a więc specyficzny przedsiębiorca telekomunikacyjny, dla którego dostęp jest odpłatny; – zobowiązany do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 178 ust. 1; – operator zobowiązany do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 179 ust. 1 pkt 1. <p>W art. 176 ust. 2 jest doprecyzowanie, że obowiązek, o którym mowa w ust. 1 aktualizuje się również w przypadku zmiany umowy.</p> <p>Umowy o dostęp są co do zasady jawne i podlegają, zgodnie z projektowanym art. 176 ust. 3, bezpłatnemu udostępnieniu na wniospek. Projektowany przepis zawiera zastrzeżenie, że wyłączenie jawności nie może obejmować</p>
-----	----------	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			rozliczeń z tytułu dostępu. Podobny przepis funkcjonował już w Pt (art. 33).
89.	Art. 188	Art. 188. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie, decyzje, o których mowa w art. 183 ust. 1 i art. 187, wygasają z mocy prawa w części objętej tą umową.	Skutek prawny zawarcia umowy o dostępie w zakresie rozstrzygniętym decyzją Prezesa UKE został zastrzeżony w projektowanym art. 188. Decyzje Prezesa UKE rozstrzygające spór o dostęp lub decyzje wydawane na podstawie art. 187 Pke wygasają z mocy prawa w części objętej umową. Dotyczy to przypadków, w których zawarcie umowy lub jej zmiana nastąpiły po wydaniu decyzji.
90.	Art. 189	Art. 189. W sprawach dochodzenia roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków wynikających z decyzji o dostępie telekomunikacyjnym, właściwa jest droga postępowania sądowego.	Projektowany art. 189 ma na celu ograniczenie prób dochodzenia ewentualnych roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków wynikających z decyzji o dostępie przed Prezesem UKE. Ze względu na zakres kompetencji Prezesa UKE, każda taka próba jest bezskuteczna.
91.	Art. 191-196	<p>Art. 191. 1. Prezes UKE, w sprawach, o których mowa w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 175 ust. 1, 2) art. 178 ust. 1, 3) art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, 4) art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w przypadku gdy adresatem rozstrzygnięcia jest nadleśniczy Lasów Państwowych <p style="text-align: center;">– może wydać decyzję dotyczącą określonego obszaru i nieokreślonej liczby podmiotów, w szczególności biorąc</p>	<p>Projektowana instytucja decyzji obszarowej, jako aktu stosowania prawa o charakterze generalnym, do wydania której kompetencja została nadana Prezesowi UKE, jest rozwiązaniem nowym w tej gałęzi prawa, niezwykle potrzebnym z perspektywy prowadzenia skutecznej polityki regulacyjnej. Instytucja ta funkcjonuje w wielu krajach europejskich i jest zgodna z EKŁE.</p> <p>Szczegółowe wyjaśnienie regulacji zawarte jest w uzasadnieniu do PKE.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>pod uwagę zasadę niedyskryminacji, zwana dalej „decyzją obszarową”.</p> <p>2. Decyzja obszarowa nie narusza decyzji wydanych na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 1, chyba że Prezes UKE w decyzji obszarowej uchyli te decyzje ze względu na potrzebę ujednoczenia nałożonych obowiązków.</p> <p>3. W przypadku gdy rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 178 ust. 1, jest wydawane w drodze decyzji obszarowej, Prezes UKE określa w tej decyzji kryteria, które musi spełniać przedsiębiorca telekomunikacyjny, aby skorzystać z wyłączenia, o którym mowa w art. 178 ust. 3 pkt 2.</p> <p>4. W przypadku gdy rozstrzygnięcie, o którym mowa w:</p> <p>1) art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, jest wydawane w drodze decyzji obszarowej, Prezes UKE nie jest obowiązany do wezwania operatora sieci do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej na podstawie art. 18 ust. 2 tej ustawy,</p> <p>2) art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w przypadku gdy adresatami rozstrzygnięcia są nadleśniczy Lasów Państwowych, jest wydawane w drodze decyzji obszarowej, Prezes UKE nie jest obowiązany do wezwania na podstawie art. 35a ust. 2 tej ustawy nadleśniczego Lasów Państwowych do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, lub w art. 33 ust. 1 tej ustawy</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>– do określenia obiektywnych, przejrzystych, proporcjonalnych i niedyskryminacyjnych warunków, na jakich powinien być zapewniany dostęp.</p> <p>Art. 192. Do decyzji obszarowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozdziału.</p> <p>Art. 193. 1. Decyzja obszarowa wydawana jest na okres nie dłuższy niż 7 lat.</p> <p>2. Do decyzji obszarowej stosuje się przepis art. 182, z tym że:</p> <ol style="list-style-type: none">1) postanowienie, o którym mowa w art. 182 ust. 1, dotyczące określonego obszaru i nieokreślonej liczby podmiotów, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 194–196 oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, Prezes UKE wydaje z urzędu w terminie 4 lat od wydania ostatecznej decyzji obszarowej;2) rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 182 ust. 3, następuje w drodze decyzji obszarowej. <p>Art. 194. 1. Prezes UKE przed wydaniem decyzji obszarowej udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenie o:</p> <ol style="list-style-type: none">1) przystąpieniu do opracowania projektu decyzji obszarowej, jej zmiany lub uchylecia, wraz z informacją o jej przedmiocie i założeniach;2) sposobie zapoznania się z aktami sprawy oraz o miejscu, w którym są one dostępne do wglądu;	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>3) uprawnieniu do składania stanowisk, w tym o sposobie, miejscu i terminie ich składania.</p> <p>2. Prezes UKE przekazuje obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, do wojewody właściwego ze względu na obszar objęty decyzją obszarową, w celu udostępnienia go przez właściwego wojewodę na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.</p> <p>3. W przypadku gdy obszar decyzji obszarowej przekracza obszar jednego województwa, obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się wszystkim właściwym wojewodom.</p> <p>4. W przypadku gdy termin udostępnienia przez wojewodę obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1, uniemożliwia złożenie stanowisk z zachowaniem terminu na składanie tych stanowisk wyznaczonego przez Prezesa UKE w obwieszczeniu, termin ten ulega wydłużeniu do 30 dni od dnia udostępnienia obwieszczenia przez wojewodę.</p> <p>5. W przypadku gdy wojewoda nie udostępni obwieszczenia lub udostępni obwieszczenie po terminie uprawniającym do składania stanowisk, Prezes UKE ponownie udostępnia obwieszczenie, wskazując nowy termin uprawniający do składania stanowisk.</p> <p>6. Do ponownego udostępnienia obwieszczenia stosuje się przepisy ust. 1–5.</p> <p>Art. 195. 1. Każdy jest uprawniony do składania stanowisk, o których mowa w art. 194 ust. 1 pkt 3, w wyznaczonym przez Prezesa UKE terminie, nie krótszym niż 30 dni.</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE raport ze złożonych w terminie stanowisk, wskazując w szczególności główne uwagi zawarte w stanowiskach.</p> <p>Art. 196. 1. Decyzja obszarowa podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Urzędu Komunikacji Elektronicznej.</p> <p>2. Odwołanie od decyzji obszarowej wnosi się w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja obszarowa została ogłoszona.</p> <p>3. Sąd zarządza połączenie wszystkich oddzielnych spraw toczących się przed nim w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia, jeżeli dotyczą tej samej decyzji obszarowej.</p> <p>4. Wniosek o przywrócenie terminu na złożenie odwołania jest niedopuszczalny.</p>	
92.	Art. 203	<p>Art. 203. W przypadku zmiany zakresu geograficznego lub produktowego danego rynku właściwego, która nie powoduje, że rynek ten obejmuje całkowicie inne usługi niż dotychczas, przepisy art. 201, art. 202 i art. 205 stosuje się odpowiednio.</p>	Przepis przesądza o odpowiednim stosowaniu przepisów art. 201, art. 202 i art. 205 w przypadku zmiany zakresu geograficznego lub produktowego danego rynku właściwego, która nie powoduje, że rynek ten obejmuje całkowicie inne usługi niż dotychczas.
93.	Art. 230 ust.2	<p>Art. 230. (...) 2. Jeżeli powiadomienie o zamiarze migracji z infrastruktury objętej obowiązkami regulacyjnymi dotyczy infrastruktury:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) za pomocą której nie są świadczone usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym, 2) w miejsce której został zapewniony alternatywny sposób zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, tym samym użytkownikom końcowym, z wykorzystaniem 	Przepis ma na celu różnicowanie migrowanej infrastruktury na używaną i nieużywaną, a także na tą która została już zastąpiona sieciami stacjonarnymi NGA. Rozróżnienie ma pozwolić na przyspieszenie procesu wycofywania infrastruktury opartej na miedzi.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>wyłącznie stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej spełniającej wymagania, o których mowa w art. 2 pkt 57 lit. a</p> <p>– przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej przedstawia Prezesowi UKE powiadomienie o zamiarze migracji z tej infrastruktury nie później niż w terminie 3 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji.</p>	
94.	Art. 233-236	<p>Art. 233. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, na którego nałożone zostały obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, może złożyć do Prezesa UKE wniosek o zatwierdzenie propozycji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowych warunków wykonywania obowiązków regulacyjnych wcześniej nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, 2) innych zobowiązań przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, które mogą się przyczynić do skutecznej realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji, rozwoju i wykorzystania infrastruktury telekomunikacyjnej oraz zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług komunikacji elektronicznej <p>– zwanych dalej „szczegółowymi warunkami regulacyjnymi”.</p> <p>Art. 234. Prezes UKE, prowadząc postępowanie w sprawie zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych, może:</p>	<p>Przepisy art..233-236 stanowią razem rozdział 4 pt. Szczegółowe warunki regulacyjne. Przepisy te w bardzo zbliżonym kształcie funkcjonowały już na gruncie uchylanej ustawy Prawo telekomunikacyjne jako art. 43a. Celem tych przepisów jest umożliwienie włączenia zobowiązań przedsiębiorcy uzgodnionych pomiędzy przedsiębiorcą a regulatorem w mechanizm regulacji rynków telekomunikacyjnych. Wszczęcie postępowania w sprawie zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych jest możliwe wyłącznie na wniosek przedsiębiorcy o znaczącej pozycji, na którego nałożono obowiązki regulacyjne. Obowiązki regulacyjne powinny dotyczyć dostępu telekomunikacyjnego.</p> <p>Zadaniem przepisów tego rozdziału nie jest jednak tworzenie procedury alternatywnej względem tej opisanej w rozdziale 5, czy stworzenie podstaw do uchylania obowiązków. Zadaniem przepisów jest uszczegółowienie obowiązków już nałożonych obowiązków.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<ol style="list-style-type: none">1) prowadzić z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej uzgodnienia dotyczące szczegółowych warunków regulacyjnych, w tym zwoływać spotkania robocze przedstawicieli Prezesa UKE i upoważnionych do dokonywania uzgodnień przedstawicieli przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej oraz organizacji społecznych, jeżeli zostały dopuszczone do udziału w postępowaniu na prawach strony;2) wzywać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, we wskazanym terminie, do uzupełnienia propozycji szczegółowych warunków regulacyjnych lub dokonania w nich zmian;3) żądać przedłożenia przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, we wskazanym terminie, wyjaśnień związanych z propozycjami szczegółowych warunków regulacyjnych;4) zasięgać opinii ekspertów lub biegłych w zakresie związanym z propozycjami szczegółowych warunków regulacyjnych. <p>Art. 235. Prezes UKE, w drodze decyzji, zatwierdza albo odmawia zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 233, biorąc pod uwagę cele, o których mowa w art. 407 ust. 2.</p> <p>Art. 236. 1. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 235, może zatwierdzić szczegółowe warunki regulacyjne zawarte we wniosku przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none">1) są zgodne z przepisami prawa;	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2) są zgodne z nałożonymi na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązkami regulacyjnymi;</p> <p>3) odpowiadają potrzebom rynku;</p> <p>4) mogą się przyczynić do skutecznej realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej oraz zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 235, może zastrzec warunki lub terminy.</p>	
95.	Art. 260	<p>Art. 260. 1. Operator multipleksu jest obowiązany do:</p> <p>1) umieszczania oraz rozpowszechniania lub rozprowadzania w multipleksie programów radiofonicznych i telewizyjnych nadawców posiadających koncesję na rozpowszechnianie programów w tym multipleksie;</p> <p>2) zapewnienia dostępu do multipleksu nadawcy, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w tym multipleksie, na warunkach równych i niedyskryminujących;</p> <p>3) zapewnienia nieprzerwanej cyfrowej transmisji sygnału multipleksu, chyba że przerwa nastąpiła z przyczyn technicznych lub nadawca zaprzestał udostępniania programu.</p> <p>2. Warunki uznane zostają za dyskryminujące, jeżeli operator multipleksu oferuje nadawcy tę samą usługę</p>	<p>Przepis ten określa obowiązki operatora multipleksu naziemnej telewizji cyfrowej. Obowiązki te są regulowane również obecnie w Pt. Zgodnie z zaprojektowanym art. 260 operator multipleksu będzie ustawowo obowiązany do umieszczania oraz rozpowszechniania w multipleksie programów radiofonicznych i telewizyjnych wskazanych w koncesji, jako przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania w tym multipleksie, zapewnienia dostępu do multipleksu nadawcy, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w tym multipleksie, na warunkach równych i niedyskryminujących. Ponadto operator multipleksu powinien zapewnić nieprzerwaną</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		dostępu na innych warunkach, niż uprzednio oferował ją innemu nadawcy, oraz gdy po stronie operatora multipleksu nie zachodzą żadne uzasadnione powody do zmiany oferty.	cyfrową transmisję sygnału multipleksu, chyba że przerwa nastąpiła z przyczyn technicznych lub nadawca zaprzestał udostępniania programu.
96.	Art. 261	<p>Art. 261. 1. Operator multipleksu jest obowiązany, na wniosek nadawcy, prowadzić negocjacje o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu w celu zapewnienia nadawcy dostępu do multipleksu. Nadawca, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w danym multipleksie, jest obowiązany prowadzić negocjacje o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, na wniosek operatora tego multipleksu, w celu zapewnienia operatorowi dostępu do programu, który ma być transmitowany w tym multipleksie.</p> <p>2. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, także po ich zakończeniu.</p>	Przepis ten reguluje obowiązek prowadzenia przez operatora negocjacji umowy o dostęp do multipleksu, jeżeli nadawca zawnioskuje o to.
97.	Art. 262	<p>Art. 262. 1. Operator multipleksu i nadawca ustalają warunki dostępu do multipleksu i związanej z tym współpracy w umowie o dostępie do multipleksu, zawartej na piśmie.</p> <p>2. W umowie o dostępie do multipleksu operator multipleksu zobowiązuje się do zapewnienia nadawcy dostępu do multipleksu za wynagrodzeniem oraz poniesienia wydatków z tytułu świadczenia usługi transmisji sygnału multipleksu, a nadawca zobowiązuje się do współdziałania z operatorem multipleksu, w szczególności przez udostępnienie swojego programu telewizyjnego.</p>	Przepis ten wskazuje niezbędne elementy umowy o dostępie do multipleksu.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>3. Umowa o dostępie do multipleksu zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:</p> <ol style="list-style-type: none">1) warunków technicznych dostępu do multipleksu;2) rozliczeń z tytułu zapewnienia dostępu do multipleksu;3) postępowania w przypadku zmiany treści umowy;4) warunków rozwiązania umowy;5) okresu obowiązywania umowy;6) sposobu i wysokości wynagrodzenia operatora multipleksu;7) wykazu dokumentów, jakie strony umowy są obowiązane uzyskać lub dostarczyć w celu realizacji umowy, wraz z podaniem terminów, w jakich powinno to nastąpić.	
98.	Art. 263	<p>Art. 263. 1. Prezes UKE może, na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia tych negocjacji, nie dłuższy niż 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu.</p> <p>2. W przypadku niepodjęcia negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, odmowy udzielenia dostępu do multipleksu lub niezawarcia umowy o dostępie do multipleksu w terminie, o którym mowa w ust. 1, lub niezawarcia umowy w terminie 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie takiej umowy, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy.</p> <p>3. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków</p>	Przepis ten wprowadza uprawnienie dla Prezesa UKE do wskazania terminu zakończenia negocjacji, tak aby uniknąć sytuacji przedłużania się bezowocnych negocjacji.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>współpracy powinien zawierać projekt umowy o dostępie do multipleksu, zawierający stanowiska stron w zakresie określonym w niniejszym dziale, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.</p> <p>4. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania, swoich stanowisk wobec rozbieżności.</p>	
99.	Art. 264	<p>Art. 264. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, rozstrzyga kwestie sporne lub określa warunki współpracy w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie tej decyzji, biorąc pod uwagę następujące kryteria:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) charakter zaistniałych kwestii spornych oraz praktyczną możliwość wdrożenia rozwiązań dotyczących technicznych i ekonomicznych warunków dostępu do multipleksu; 2) obowiązki operatora multipleksu; 3) konieczność zapewnienia: <ol style="list-style-type: none"> a) niedyskryminujących i równych warunków dostępu do multipleksu, b) rozwoju konkurencyjnego rynku usług medialnych. <p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, w zakresie obowiązków i zadań dotyczących zawartości programowej, w tym transmisji obowiązkowej, wydawana jest w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT, z uwzględnieniem pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów.</p> <p>3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje umowę o dostępie do multipleksu w zakresie objętym tą decyzją.</p>	Przepis ten daje Prezesowi UKE uprawnienie do rozstrzygania sporów wynikłych z umowy o dostęp oraz wydawania decyzji zastępującej taką umowę.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		4. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie do multipleksu decyzja, o której mowa w ust. 1, wygasa z mocy prawa w części objętej umową.	
100.	Art. 265	<p>Art. 265. 1. Prezes UKE, na wniosek strony, może, w drodze decyzji, zmienić umowę o dostępie do multipleksu lub decyzję, o której mowa w art. 264 ust. 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia dostępu do multipleksu na warunkach równych i niedyskryminujących. Przepisy art. 262–264 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Do wniosku o zmianę umowy o dostępie do multipleksu, która została przynajmniej raz zmieniona, dołącza się jednolity tekst tej umowy zawierający wszystkie dotychczasowe zmiany.</p> <p>3. Prezes UKE, w decyzji, o której mowa w ust. 1, może zmienić w całości lub w części umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 183 ust. 1 i art. 187, lub zobowiązać strony umowy o dostępie do multipleksu do jej zmiany.</p> <p>4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, w zakresie obowiązków i zadań dotyczących zawartości programowej, w tym transmisji obowiązkowej, wydawana jest w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT, przy uwzględnieniu pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów.</p>	Przepis ten dotyczy uprawnienia do występowania do Prezesa UKE z wnioskiem o zmianę umowy o dostępie do multipleksu.
101.	Art. 266	Art. 266. Przepisy niniejszego działu nie mają zastosowania, jeżeli operatorem multipleksu są nadawcy, którzy uzyskali rezerwację częstotliwości na podstawie art. 85 ust. 1.	Przepis ten ma charakter porządkujący i wskazuje zakres zastosowania przepisów działu V.
102.	Art. 276	Art. 276. Na potrzeby niniejszego działu ilekroć jest mowa o usłudze komunikacji elektronicznej lub usłudze	Przepis o charakterze porządkującym.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		wchodzącej w jej zakres należy przez to rozumieć usługę publicznie dostępną, czyli usługę dostępną dla ogółu użytkowników.	
103.	Art. 278	<p>Art. 278. 1. Świadczenie usług komunikacji elektronicznej odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. Umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawiera się w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej.</p> <p>3. Wymóg formy pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej nie dotyczy umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranej przez dokonanie czynności faktycznych obejmującej w szczególności umowy o świadczenie usług przedpłaconych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej, zwanej dalej „umową o świadczenie usług przedpłaconych”, usług komunikacji głosowej świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług telekomunikacyjnych.</p> <p>4. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej nie może być zawarta z dostawcą usług w gospodarstwie domowym poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta podczas nieumówionej wizyty przedsiębiorcy w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta. Umowa ta zawarta poza lokalem przedsiębiorstwa jest nieważna.</p> <p>5. W przypadku uporczywego naruszania obowiązków dotyczących zawierania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 1–4 oraz w art. 279–289, w szczególności przez wprowadzanie abonenta w błąd na etapie zawierania umowy przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub podmiot</p>	<p>Podstawa świadczenia usług telekomunikacyjnych i forma zawarcia umowy są obecnie regulowane w Pt. Zasadne jest utrzymanie tych przepisów w dostosowanym do nowej ustawy brzmieniu, gdyż stanowią one podstawę regulowania zasad świadczenia usług na rynku komunikacji elektronicznej i uwzględniają specyfikę tego rynku. Dodatkowo przepisy przewidują sankcję za naruszanie przepisów dotyczących zawierania umów oraz wprowadzają sankcję nieważności w przypadku zawierania umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej podczas nieumówionej wizyty w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta. Celem tych przepisów jest zwalczanie nadużyć pojawiających się na etapie zawierania umowy.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>działający w jego imieniu i na jego rzecz, Prezes UKE może, w drodze decyzji:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wydać publiczne ostrzeżenie wskazujące osobę odpowiedzialną za naruszenie prawa oraz charakter tego naruszenia lub2) zakazać temu dostawcy usług wykonywania działalności telekomunikacyjnej na okres do 5 lat. <p>6. Prezes UKE przekazuje do publicznej wiadomości informację w szczególności o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 5, oraz rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) podmiotu, na który została nałożona sankcja, o której mowa w ust. 5.</p> <p>7. Prezes UKE wskazuje w decyzji okres obowiązywania zakazu, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, biorąc pod uwagę czas trwania stwierdzonych naruszeń i nieprawidłowości.</p> <p>8. Zakaz, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, Prezes UKE może nałożyć na kierującego przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym, w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub związku takich przedsiębiorców.</p> <p>9. Informacje, o których mowa w ust. 6, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Prezes UKE udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia.</p> <p>10. Decyzji, o której mowa w ust. 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

104.	Art. 280	<p>Art. 280. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej, innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, przedstawia informacje przedumowne w jasny i zrozumiały sposób w jednym wzorcu umownym albo w dwóch wzorcach, o których mowa w ust. 2. Informacje przedumowne nie mogą być przenoszone do innych wzorców umownych.</p> <p>2. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, może zawrzeć informacje przedumowne określające:</p> <p>1) zakres i warunki świadczenia usługi komunikacji elektronicznej - w regulaminie świadczenia usług komunikacji elektronicznej;</p> <p>2) wszelkie ceny i opłaty za usługę komunikacji elektronicznej - w cenniku</p> <p>- i informacje te nie mogą być przenoszone do innych wzorców umownych.</p> <p>3. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, doręcza nieodpłatnie informacje przedumowne na papierze lub innym trwałym nośniku wybranym przez konsumenta także na każde żądanie konsumenta wyrażone w trakcie obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.</p> <p>4. Dostawca usług, o którym mowa w ust.1, jest obowiązany do przedłożenia informacji przedumownych Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie przez niego określonym.</p>	Przepis wskazuje w ilu wzorcach umownych powinny być zawarte informacje przedumowne oraz w jaki sposób są one doręczane abonentowi. Dodatkowo wskazano podstawę prawną dla Prezesa UKE kontrolowania informacji przedumownych stosowanych przez dostawców usług.
105.	Art. 282	<p>Art. 282. 1. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna,</p>	Określenie minimalnych elementów umowy jest niezbędne z uwagi na walor informacyjny dla abonentów, którzy sięgając do umowy znają swoje uprawnienia i obowiązki.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>zawierana z konsumentem w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none">1) strony umowy;2) dane kontaktowe przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w tym adres poczty elektronicznej, numery telefonów oraz adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, jeśli dostawca korzysta z innego środka komunikacji elektronicznej, za pomocą których abonent może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej;3) numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także adres zakończenia sieci;4) termin przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej lub termin rozpoczęcia świadczenia usług;5) wybrany przez abonenta pakiet taryfowy, jeżeli w informacjach przedumownych były przedstawione różne pakiety taryfowe;6) wskazanie wszystkich elementów składających się na opłatę abonamentową lub inną okresową opłatę, w tym część opłaty stanowiącej cenę za:<ol style="list-style-type: none">a) świadczenie usługi komunikacji elektronicznej,b) zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej,c) promocyjne urządzenie końcowe – jeżeli zostały one uwzględnione w opłacie abonamentowej lub innej okresowej opłacie;7) informację o wysokości odszkodowania w przypadku wypowiedzenia umowy przez abonenta lub z winy abonenta przed upływem okresu, na jaki umowa	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>została zawarta, w zależności od czasu, który pozostał do końca obowiązywania umowy;</p> <p>8) sposoby składania zamówień na dodatkowe pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi;</p> <p>9) okres rozliczeniowy i sposoby dokonywania płatności;</p> <p>10) tryb i warunki dokonywania zmiany umowy;</p> <p>11) ograniczenia w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji;</p> <p>12) ograniczenia w zakresie korzystania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub na jego zlecenie;</p> <p>13) zasady, tryb i terminy składania reklamacji;</p> <p>14) sposoby przekazywania abonentowi informacji o zagrożeniach związanych ze świadczoną usługą, w tym o sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych;</p> <p>15) warunki zwrotu wydanego urządzenia końcowego, w przypadku zakończenia umowy, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu.</p> <p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przedstawione w jasny i zrozumiały sposób zawarte są w jednym dokumencie i nie mogą być przenoszone do innych wzorców umownych.</p> <p>3. Konsument ma prawo dokonania wyboru formy zawarcia umowy spośród form oferowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej. Dostawca ma obowiązek poinformowania konsumenta o przysługującym mu prawie wyboru formy zawarcia umowy przed jej zawarciem.</p>	
106.	Art. 283	<p>Art. 283. 1. W przypadku dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług, o których mowa w art. 282 ust. 1 pkt 8, zamawianych w okresie</p>	Przepis ten reguluje sytuacje zamawiania dodatkowych usług już w czasie trwania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>obowiązywania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, jeżeli skorzystanie z nich nie wpływa na główne cechy usługi oraz wysokość opłaty abonamentowej, informacje o warunkach świadczenia tych dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług mogą być zawarte w odrębnym wzorcu określającym warunki ich świadczenia.</p> <p>2. Skorzystanie z dodatkowych pakietów taryfowych lub dodatkowych opcji usług, nie stanowi zmiany warunków umowy oraz nie wpływa na wysokość odszkodowania, o którym mowa w art. 298 ust. 1.</p>	<p>Stanowi on wyjątek od ogólnej zasady ograniczającej możliwość przenoszenia informacji przedumownych do innych wzorców umowy. Brak tej regulacji wymuszałby przekazywanie informacji o wszelkich możliwych do zamówienia usługach już na etapie zawierania umowy, nawet jeśli abonent nie deklarowałby chęci skorzystania z nich w momencie zawarcia umowy.</p>
107.	Art. 284	<p>Art. 284 1. Umowa o świadczenie usług przedpłaconych zawierana z konsumentem obejmuje informacje, o których mowa w art. 282 ust. 1:</p> <p>1) pkt 3 – które dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia w pakiecie startowym usługi przedpłaconej;</p> <p>2) pkt 2, 4, 5, 8-10, 13 i 14 – które dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów, z pouczeniem o konieczności ich pobrania i utrwalenia w celu zachowania możliwości ich późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci, dla celów dowodowych.</p> <p>2. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i powiadomień może udostępnić dostawcy usług adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.</p>	<p>Zasadnym jest uregulowanie jakie elementy składają się na umowę o świadczenie usług przedpłaconych z uwagi na istotne rozbieżności w zasadach świadczenia usług post paid i pre paid. Różnice między tymi usługami dotyczą nie tylko zakresu informacji składających się na umowę, ale również sposobu przekazywania tych informacji, który ma charakter odformalizowany podobnie jak samo zawarcie umowy.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		3. Dostawca usług komunikacji głosowej niezwłocznie po rozpoczęciu świadczenia usług przedpłaconych informuje konsumenta, przez wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS), o możliwości oraz sposobie skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 325 ust. 1.	
108.	Art. 285	<p>Art. 285. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, z wyłączeniem usług przedpłaconych, jest obowiązany do określenia zakresu i warunków świadczenia usług telekomunikacyjnych w regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz podania tego regulaminu do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej.</p> <p>2. Abonent, o którym mowa w ust. 1, w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i powiadomień może udostępnić dostawcy usług adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub adres elektroniczny innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.</p>	Artykuł ten reguluje zasady świadczenia usług innych niż tradycyjne usługi abonamentowe i usługi przedpłacone np. korzystania z publicznych aparatów telefonicznych. Z uwagi na specyfikę tych usług zasadne jest ich odrębne uregulowanie poprzez wskazanie na konieczność określenia warunków świadczenia usługi w publicznie dostępnym regulaminie, tak aby użytkownik usług mógł się z nim z łatwością zapoznać.
109.	Art. 288	<p>Art. 288. 1. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawierana z użytkownikiem końcowym innym niż wskazany w art. 282 i art. 287 określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) strony umowy; 2) dane kontaktowe przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej; 3) główne cechy świadczonej usługi ze wskazaniem wszystkich elementów składających się na opłatę 	Artykuł ten wskazuje jakie są niezbędne elementy umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranej z użytkownikami niebędącymi konsumentami. Regulacja w tym zakresie jest podstawą funkcjonowania stosunku zobowiązaniowego dostawcy usług i abonenta biznesowego (B2B).

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>abonamentową lub inną okresową opłatę, w tym część opłaty stanowiącej cenę za:</p> <ol style="list-style-type: none">a) świadczenie usługi komunikacji elektronicznej,b) zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej,c) promocyjne urządzenie końcowe – jeżeli zostały one uwzględnione w opłacie abonamentowej lub innej okresowej opłacie;4) dane dotyczące jakości usług, w szczególności minimalne oferowane poziomy jakości usług;5) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi oraz inne powtarzalne lub oparte na zużyciu opłaty;6) numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także adres zakończenia sieci;7) termin przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej lub termin rozpoczęcia świadczenia usług;8) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i wypowiedzenia umowy, w tym:<ol style="list-style-type: none">a) minimalne wykorzystanie usługi lub okres obowiązywania umowy, wymagane do skorzystania z warunków promocyjnych,b) warunki zmiany dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie,</p> <p>c) odszkodowanie należne w momencie wypowiedzenia umowy w trybie art. 298 ust. 1, w tym informacje na temat odblokowania telekomunikacyjnego promocyjnego urządzenia końcowego lub warunki jego zwrotu w przypadku nieskorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 303, ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu;</p> <p>9) pakiet taryfowy, jeżeli na świadczone usługi obowiązują różne pakiety taryfowe;</p> <p>10) okres rozliczeniowy i sposoby dokonywania płatności;</p> <p>11) sposób składania zamówień na pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi;</p> <p>12) tryb i warunki dokonywania zmiany umowy;</p> <p>13) ograniczenia w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji;</p> <p>14) ograniczenia w zakresie korzystania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub na jego zlecenie;</p> <p>15) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji;</p> <p>16) sposoby uzyskania informacji na temat obowiązujących cen i kosztów usług serwisowych;</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>17) warunki korzystania z wydanego urządzenia końcowego, w tym opłaty związane z korzystaniem z tego urządzenia;</p> <p>18) warunki zwrotu wydanego urządzenia końcowego, w przypadku zakończenia obowiązywania umowy , ze wskazaniem strony, która poniesie koszt tego zwrotu;</p> <p>19) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje o:</p> <p>a) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych,</p> <p>b) zasadach umieszczania danych abonenta w spisie abonentów;</p> <p>20) zakres działań podejmowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa sieci lub usług, zagrożeniami takiego naruszenia lub podatnością na wystąpienie naruszenia, które mogą mieć wpływ na usługi świadczone abonentowi oraz sposób informowania abonenta o tych działaniach;</p> <p>21) wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty, w szczególności w przypadku, gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi.</p> <p>2. Do umowy, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 294, art. 297 oraz art. 298 ust. 3, jeżeli warunki umowy ustalane są indywidualnie.</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

110.	Art. 289	<p>Art. 289. W przypadku gdy oświadczenia woli składane są w formie dokumentowej, dostawca usług komunikacji elektronicznej utrwała i doręcza abonentowi treść zaproponowanych i uzgodnionych warunków umowy oraz oświadczenie abonenta o związaniu się tymi warunkami na trwałym nośniku.</p>	<p>Zasadne jest uregulowanie w przepisach obowiązku utrwalania oświadczeń woli abonenta składanych w formie dokumentowej na trwałym nośniku z uwagi na ochronę interesów abonentów i możliwość odtwarzania treści tych oświadczeń w przyszłości, dla celów dowodowych.</p>
111.	Art. 290	<p>Art. 290. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej, który umożliwia zawarcie lub zmianę umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w formie dokumentowej, jest obowiązany, bez względu na formę zawarcia umowy, umożliwić jej rozwiązanie za zgodą obu stron, jak również odstąpienie od niej albo jej wypowiedzenie, w formie dokumentowej, w szczególności przy wykorzystaniu poczty elektronicznej lub innego środka komunikacji elektronicznej wskazanego przez dostawcę usług w umowie.</p> <p>2. W przypadku złożenia przez abonenta oświadczenia o wypowiedzeniu umowy w formie dokumentowej dostawca usług niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 1 dnia roboczego od chwili otrzymania tego oświadczenia, zawiadamia abonenta o jego otrzymaniu przez:</p> <p>1) wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) na numer wskazany przez abonenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu – w przypadku abonenta, który wskazał numer niegeograficzny;</p> <p>2) wykonanie połączenia głosowego na numer wskazany przez abonenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu – w przypadku abonenta, który wskazał numer geograficzny;</p>	<p>Przepis ten wprowadza ważną z punktu widzenia abonenta zasadę, że w przypadku kiedy dostawca usług umożliwia zawarcie umowy w formie dokumentowej powinien również umożliwiać jej rozwiązanie w takiej formie. Regulacja ta ma na celu poprawę sytuacji abonenta będącego słabszą stroną stosunku zobowiązaniowego poprzez umożliwienie mu rozwiązania umowy np. emailem, nie zaś wyłącznie w formie pisemnej, jak często miało to miejsce w praktyce.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>3) wysłanie wiadomości na adres poczty elektronicznej wskazany przez abonenta do kontaktu widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu.</p> <p>3. Obowiązek zawiadomienia w sposób, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, uznaje się za wykonany, jeśli dostawca usług wykonał co najmniej 3 próby połączenia z abonentem.</p> <p>4. Dostawca usług potwierdza abonentowi na trwałym nośniku przyjęcie oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia złożenia tego oświadczenia, wskazując nazwę usługi będącej przedmiotem wypowiedzenia, dzień otrzymania wypowiedzenia i dzień zakończenia świadczenia usługi.</p> <p>5. W przypadku uporczywego naruszania obowiązków, o których mowa w ust. 1–4, lub uniemożliwiania albo utrudniania abonentowi rozwiązania umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej za zgodą obu stron, jak również odstąpienia od niej albo jej wypowiedzenia, w formie dokumentowej przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać temu dostawcy usług zawierania z abonentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w formie dokumentowej.</p> <p>6. Prezes UKE wskazuje w decyzji, o której mowa w ust. 5, okres obowiązywania zakazu, nie dłuższy niż 3 lata, biorąc pod uwagę czas trwania stwierdzonych naruszeń i nieprawidłowości. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p>	
112.	Art. 291	<p>Art. 291. 1. Abonent, z wyłączeniem abonenta korzystającego z usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, abonenta korzystającego z</p>	Przepisy te obecnie funkcjonują na gruncie Pt i zostały wprowadzone ustawą z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych. Z uwagi na ich

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>usługi komunikacji głosowej świadczonej za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług telekomunikacyjnych oraz abonenta usługi przedpłaconej polegającej na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub satelitarną, podaje dostawcy usług telekomunikacyjnych następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none">1) w przypadku abonenta będącego osobą fizyczną:<ol style="list-style-type: none">a) imię (imiona) i nazwisko,b) numer PESEL, jeżeli go posiada, albo nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej – numer paszportu lub karty pobytu;2) w przypadku abonenta niebędącego osobą fizyczną:<ol style="list-style-type: none">a) nazwę,b) numer identyfikacyjny REGON lub NIP lub numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub innym właściwym rejestrze. <p>2. Abonent podaje dane, o których mowa w ust. 1, przy zawieraniu umowy w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych podaje dane, o których mowa w ust. 1, dostawcy usług. Dane mogą być podane również drogą elektroniczną albo w inny sposób określony przez dostawcę tych usług.</p> <p>3. Dostawca usług telekomunikacyjnych rozpoczyna świadczenie tych usług:</p>	<p>cel i znaczenie dla ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego zasadne jest ich powielenie w nowej ustawie. Jednocześnie przepisy te zostały zmodyfikowane w taki sposób aby umożliwić dostawcom usług zdalne zarejestrowanie abonenta poprzez wykorzystanie metod wideoidentyfikacji, podpisu osobistego, podpisu zaufanego oraz za pomocą publicznej aplikacji mobilnej. Rozwiązanie takie pozwoli na rejestrację karty SIM, która jest niezbędnym warunkiem rozpoczęcia świadczenia usług bez konieczności wychodzenia przez abonenta z domu.</p>
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>1) nie wcześniej niż po potwierdzeniu zgodności podanych przez abonenta danych z danymi określonymi w ust. 1:</p> <p>a) pkt 1, zawartymi w dokumencie potwierdzającym tożsamość abonenta będącego osobą fizyczną,</p> <p>b) pkt 2, zawartymi we właściwym rejestrze albo</p> <p>2) po podaniu przez abonenta danych określonych w ust. 1 i potwierdzeniu ich drogą elektroniczną z wykorzystaniem:</p> <p>a) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego, spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej lub krajowej instytucji płatniczej,</p> <p>b) danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego lub certyfikatu podpisu osobistego w rozumieniu art. 12e ust. 1 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2022 r. poz. 671),</p> <p>c) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym dostawcy usług telekomunikacyjnych, jeżeli dane abonenta zostały już zweryfikowane w związku z inną umową,</p> <p>d) środków komunikacji elektronicznej, wykorzystując identyfikację abonenta polegającą na porównaniu jego wizerunku udostępnianego w trakcie procesu identyfikacji, w tym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej, i danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, podanych przez abonenta z wizerunkiem tego abonenta i danymi określonymi w warstwie graficznej dokumentu tożsamości,</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, okazanym przez niego w trakcie procesu identyfikacji, w tym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej,</p> <p>e) danych weryfikowanych za pomocą podpisu zaufanego w rozumieniu art. 3 pkt 14a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,</p> <p>f) danych potwierdzonych za pomocą certyfikatu użytkownika publicznej aplikacji mobilnej, o którym mowa w art. 19e ust. 2a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, jeżeli użytkownik wyraził zgodę na tę formę podania danych.</p> <p>4. Potwierdzenia, o którym mowa w ust. 3, dostawca usług telekomunikacyjnych może dokonać również za pośrednictwem osoby trzeciej działającej w imieniu dostawcy usług telekomunikacyjnych.</p> <p>5. Potwierdzenia danych abonenta weryfikowanych za pomocą podpisu zaufanego, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lit. e, dostawca usług telekomunikacyjnych może dokonywać tylko w celu potwierdzenia danych abonenta.</p> <p>6. W przypadku gdy Prezes UKE uzna, że dostawca usług dokonuje weryfikacji, o której mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d, niezgodnie z ustawą lub bez zachowania należytej staranności, zawiesza, w drodze decyzji, możliwość potwierdzania w ten sposób tożsamości abonenta, wskazując warunki wznowienia weryfikacji. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>7. Przed wznowieniem weryfikacji, o której mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d, dostawca usług telekomunikacyjnych informuje</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		Prezesa UKE o środkach wdrożonych w celu spełnienia warunków wskazanych w decyzji, o której mowa w ust. 6.	
113.	Art. 292 ust. 2-6	<p>Art. 292. (...) 2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej nie może uzależniać zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, od niezawierania z innym dostawcą usług komunikacji elektronicznej umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.</p> <p>3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może uzależnić zawarcie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci, od:</p> <p>1) przedstawienia przez użytkownika końcowego dokumentów potwierdzających możliwość wykonania zobowiązania wobec dostawcy usług wynikającego z umowy;</p> <p>2) pozytywnej oceny wiarygodności płatniczej użytkownika końcowego wynikającej z danych będących w posiadaniu dostawcy usług lub udostępnionych mu przez biuro informacji gospodarczej w trybie określonym w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2057); w przypadku gdy dostawca dokonuje takiej oceny powiadamia o tym użytkownika końcowego;</p>	Warunki dotyczące zawierania umów uregulowane są w tożsamy sposób na gruncie Pt. Przepisy te chronią abonentów przed wprowadzaniem nadmiarowych warunków i wymogów przez dostawcę usług na etapie zawierania umowy.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>3) zawarcia umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, o której mowa w art. 293 ust. 1, o ile realizacja takiego przyłącza jest niezbędna do świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym zapewnienia przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.</p> <p>4. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może odmówić użytkownikowi końcowemu zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej lub zawrzeć umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, na warunkach mniej korzystnych dla użytkownika końcowego w przypadku negatywnej oceny wiarygodności płatniczej tego użytkownika dokonanej na podstawie informacji udostępnionych przez biuro informacji gospodarczej, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w szczególności przez żądanie zabezpieczenia wiarygodności wynikających z tej umowy.</p> <p>5. Do umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranych przez dokonanie czynności faktycznych, o których mowa w art. 278 ust. 3, nie stosuje się przepisów ust. 3 i 4.</p> <p>6. Warunki umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, nie mogą uniemożliwiać lub utrudniać abonentowi korzystania z prawa do zmiany dostawcy usług telekomunikacyjnych.</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

114.	Art. 293 ust. 1 i 3-9	<p>Art. 293. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych może zawrzeć z użytkownikiem końcowym w formie pisemnej, elektronicznej albo dokumentowej umowę obejmującą wyłącznie realizację przyłącza telekomunikacyjnego do publicznej sieci telekomunikacyjnej, o którym mowa w art. 2 pkt 41 lit. a, zwaną dalej „umową o realizację przyłącza telekomunikacyjnego”. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie stanowi umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej. (...)</p> <p>3. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wysokości i sposobu uiszczenia opłaty za realizację przyłącza telekomunikacyjnego;2) technologii realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;3) fizycznego przebiegu przyłącza telekomunikacyjnego w zakresie, w jakim dotyczy nieruchomości będącej własnością lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego;4) terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;5) prawa własności realizowanego przyłącza telekomunikacyjnego, które może być ustanawiane odrębnie dla jego fizycznego przebiegu poza nieruchomością oraz na nieruchomości będącej własnością	Przepisy te regulują funkcjonującą już na gruncie Pt, jak również w praktyce instytucję umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego.
------	-----------------------	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego;</p> <p>6) odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, w szczególności odpowiedzialności dostawcy usług telekomunikacyjnych za niedotrzymanie terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego.</p> <p>4. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie obejmuje zapewnienia telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.</p> <p>5. Do umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 292 ust. 3 pkt 1 i 2 oraz ust. 4 i 6.</p> <p>6. O ile strony umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie postanowią inaczej:</p> <p>1) dostawca usług telekomunikacyjnych odpowiada za uzyskanie wszelkich zgód, uzgodnień, zezwoleń i decyzji wymaganych do realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;</p> <p>2) użytkownik końcowy jest uprawniony do odstąpienia od umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego oraz związanej z nią umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej - w przypadku niedotrzymania przez dostawcę usług telekomunikacyjnych terminu realizacji</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>przyłącza telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 4;</p> <p>3) dostawca usług telekomunikacyjnych zwraca część opłaty przyłączeniowej uiszczonej przez użytkownika końcowego do dnia odstąpienia od umowy, chyba że przyłączy telekomunikacyjne zostało doprowadzone w bezpośrednie sąsiedztwo nieruchomości będącej własnością lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego - w przypadku skorzystania z prawa do odstąpienia od umowy przez użytkownika końcowego.</p> <p>7. Dostawca usług telekomunikacyjnych, który umożliwia zawarcie umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, publikuje na swojej stronie internetowej warunki świadczenia usług w zakresie realizacji przyłącza telekomunikacyjnego, obejmujące co najmniej elementy kształtujące opłatę za realizację przyłącza telekomunikacyjnego, określone w sposób umożliwiający użytkownikowi końcowemu samodzielne obliczenie przybliżonej wartości tej opłaty.</p>	
115.	Art. 298	<p>Art. 298. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych może dochodzić odszkodowania w przypadku, gdy umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, została wypowiedziana przez abonenta lub przez tego dostawcę z winy abonenta, przed upływem okresu, na jaki została zawarta.</p>	<p>Celem tej regulacji jest ograniczenie wysokości odszkodowania jakiego dostawca usług może żądać od abonenta w przypadku odstąpienia przez niego od zawartej umowy, a tym samym eliminowanie sytuacji, w których abonent rezygnując z usług danego dostawcy naraża się na dotkliwe konsekwencje finansowe.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje w przypadku:</p> <p>1) wypowiedzenia przez konsumenta umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej przed rozpoczęciem przyłączenia go do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a w przypadku gdy przyłączenie nie jest wykonywane - przed rozpoczęciem świadczenia usług telekomunikacyjnych, chyba że przedmiotem odszkodowania jest promocyjne urządzenie końcowe;</p> <p>2) przeniesienia numeru w następstwie sytuacji, o której mowa w art. 161 ust. 2.</p> <p>3. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć:</p> <p>1) z tytułu usługi telekomunikacyjnej – połowy sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za tę usługę, wskazanej w art. 282 ust. 1 pkt 6 lit. a lub art. 288 ust. 1 pkt 3 lit. a, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy;</p> <p>2) z tytułu promocyjnego urządzenia końcowego – sumy części opłaty abonamentowej lub innej okresowej opłaty stanowiącej opłatę za to urządzenie, wskazanej w art. 282 ust. 1 pkt 6 lit. c lub art. 288 ust. 1 pkt 3 lit. c, które abonent powinien uiścić do czasu zakończenia obowiązywania umowy.</p>	
116.	Art. 306	Art. 306. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługę dostępu do internetu podający do publicznej	Celem regulacji jest wprowadzenie w Pke obowiązku informowania Prezesa UKE, na jego żądanie, o

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>wiadomości, w szczególności w materiałach informacyjnych lub promocyjnych, lub określający w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej prędkość transmisji danych na żądanie Prezesa UKE informuje go o stosowanej metodzie pomiaru, na podstawie której dokonuje pomiaru wskaźnika tej prędkości.</p> <p>2. Prezes UKE może w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 1, zgłosić w formie decyzji sprzeciw co do stosowanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru, jeżeli nie gwarantuje ona użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi lub nie zapewnia rzetelnego pomiaru. Niezgłoszenie sprzeciwu przez Prezesa UKE w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji uważa się za wyrażenie przez Prezesa UKE zgody na stosowanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru.</p> <p>3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek stosowania określonej metody, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi.</p> <p>4. Prezes UKE jest uprawniony do przeprowadzania badania, czy prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, co do której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, lub określonej w decyzji Prezesa</p>	<p>metodzie pomiaru prędkości usługi dostępu do internetu.</p> <p>Przepisy te pozostają tożsame z regulacjami wynikającymi z ustawy Pt.</p>
--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>UKE, o której mowa w ust. 2 lub 6, nie jest mniejsza niż prędkość transmisji danych, o której mowa w ust. 1.</p> <p>5. Jeżeli w wyniku badania, o którym mowa w ust. 4, Prezes UKE ustalił, że prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, co do której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, lub określonej w decyzji Prezesa UKE, o której mowa w ust. 2 lub 6, jest mniejsza niż prędkość transmisji danych, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE nakłada w drodze decyzji na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczącego usługę dostępu do internetu obowiązek dostosowania tej prędkości transmisji danych do prędkości transmisji danych, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.</p> <p>6. W przypadku nieprzekazania informacji, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek stosowania określonej metody pomiaru, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi.</p>	
117.	Art. 307 ust. 3 i 4	Art. 307. (...) 3. Podmiot oferujący narzędzie porównawcze, na żądanie Prezesa UKE, w terminie wskazanym w żądaniu, nie krótszym niż 7 dni, przekazuje informacje niezbędne do oceny, czy użytkownicy końcowi mają dostęp do narzędzia porównawczego.	Przepis ten daje Prezesowi UKE podstawę żądania informacji, na podstawie których może on ustalić czy użytkownicy mają dostęp do przynajmniej jednego rynkowego narzędzia porównawczego spełniającego określone wymagania. Regulacja ta stanowi ważne uzupełnienie przepisów dotyczących narzędzia porównawczego, gdyż od wyników analiz

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		4. Wyniki analizy, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE nie rzadziej niż co 24 miesiące.	prowadzonych przez Prezesa UKE zależy decyzja w zakresie udostępniania narzędzia przez regulatora.
118.	Art. 309	<p>Art. 309. 1. Jeżeli analiza, o której mowa w art. 307 ust. 1, wykazała, że użytkownicy końcowi nie mają dostępu do narzędzia porównawczego, Prezes UKE zapewnia to narzędzie w systemie teleinformatycznym.</p> <p>2. Dostawca usług, o których mowa w art. 307 ust. 1, który przekazał informacje o cenie i jakości, o których mowa w art. 307 ust. 1, oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu lub usług komunikacji interpersonalnej, do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE aktualizuje te informacje nie później niż w dniu wejścia w życie ich zmiany.</p> <p>3. Dostawca usług, o których mowa w art. 307 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym wyniósł co najmniej dwutysięczną krotność przeciętnego wynagrodzenia i dane dotyczące świadczonych przez niego usług nie są udostępnione w narzędziu porównawczym, przekazuje aktualne i kompletne informacje o cenie i jakości, o których mowa w art. 307 ust. 1, dotyczące wszystkich oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu lub usług komunikacji interpersonalnej do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE, do dnia 31 marca.</p> <p>4. Prezes UKE umożliwia dostawcy usług, o których mowa w art. 307 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczył dwutysięcznej krotności przeciętnego wynagrodzenia, na jego wniosek,</p>	Regulacja ta stanowi uzupełnienie przepisów dotyczących niezależnego narzędzia porównawczego. Przepisy te odnoszą się do sytuacji, gdy stwierdzony zostanie brak rynkowego narzędzia porównawczego spełniającego wymogi ustawowe i narzędzie takie zapewniał będzie Prezes UKE. W celu zapewnienia Prezesowi UKE niezbędnych i aktualnych danych, którymi narzędzie będzie zasilane, wprowadzony został obowiązek przekazywania niezbędnych danych przez dostawców usług.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>wprowadzanie informacji o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 307 ust. 1, dotyczących wszystkich oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu lub usług komunikacji interpersonalnej do narzędzia porównawczego. Wprowadzane dane powinny być aktualne i kompletne.</p> <p>5. Dostawca usług, o których mowa w art. 307 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczył dwutysięcznej krotności przeciętnego wynagrodzenia i informacje dotyczące świadczonych przez niego usług są udostępnione w narzędziu porównawczym, może złożyć wniosek o ich usunięcie z narzędzia porównawczego.</p> <p>6. Informacje o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 307 ust. 1, przekazywane są przy użyciu formularza elektronicznego zamieszczonego na PUE UKE, na piśmie w postaci elektronicznej, opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.</p> <p>7. Informacje o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 307 ust. 1, uznaje się za przekazane w terminie określonym jako dzień wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi przekazującemu te informacje.</p> <p>8. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie strony internetowej PUE UKE, na której udostępniony jest formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 6.</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>9. Prezes UKE określi wzór informacji o cenie i jakości usługi, o których mowa w art. 307 ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.</p> <p>10. Prezes UKE corocznie, w terminie do 31 marca, informuje na stronie podmiotowej BIP UKE o wysokości przychodu dostawcy usług, o którym mowa w ust. 3–5, w kolejnym roku kalendarzowym.</p>	
119.	Art. 311 ust. 4-8	<p>Art. 311. (...) 4. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w swoim dzienniku urzędowym i zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw informatyzacji wykaz stron internetowych i aplikacji mobilnych jednostek sektora finansów publicznych i innych stron internetowych i aplikacji mobilnych, z których korzystanie nie wpływa na wykorzystanie limitu transmisji danych oraz zmiany tego wykazu.</p> <p>5. W wykazie o którym mowa w ust. 4 umieszcza się dane identyfikujące stronę internetową lub aplikację mobilną, w szczególności określając w przypadku strony internetowej nazwę podmiotu nadzorującego funkcjonowanie strony i adres strony, a w przypadku aplikacji mobilnej nazwę podmiotu udostępniającego aplikację i nazwę aplikacji.</p>	<p>Analogiczne przepisy zostały wprowadzone do ustawy Pt przepisami tarczy antykryzysowej 3.0. Przewidują one ważne z punktu widzenia abonentów uprawnienie do korzystania ze stron jednostek sektora finansów publicznych bez uszczuplania pakietu danych internetowych.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>6. Korzystanie przez abonenta ze stron internetowych i aplikacji mobilnych określonych w wykazie, o którym mowa w ust. 4, nie wpływa na wykorzystanie przez abonenta limitu transmisji danych w ramach wybranego przez abonenta pakietu, chyba że abonent przebywa poza granicami kraju i korzysta z tych stron w ramach usług roamingu międzynarodowego.</p> <p>7. Nie stanowi zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w zakresie usług telekomunikacyjnych, stosowanie się przez dostawcę usług telekomunikacyjnych do zmian w wykazie, o którym mowa w ust. 4.</p> <p>8. W przypadku zmian w wykazie, o którym mowa w ust. 4, dostawca usługi, o którym mowa w ust. 1, dostosowuje zasady rozliczania transmisji danych zgodnie z tym wykazem najpóźniej w terminie 5 dni roboczych od dnia ogłoszenia wykazu.</p>	
120.	Art. 315	<p>Art. 315. 1. Prezes UKE zapewnia funkcjonowanie systemu teleinformatycznego służącego do wymiany komunikatów pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu na potrzeby realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 312.</p> <p>2. System, o którym mowa w ust. 1 może być zintegrowany z systemem, o którym mowa w art. 331 ust. 3.</p> <p>3. Prezes UKE zarządza systemem teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, oraz jest uprawniony do przetwarzania zgromadzonych w nim informacji i danych w</p>	Przepis ten określa podstawy do funkcjonowania systemu wymiany informacji między dostawcami usługi dostępu do internetu, który będzie wspomagał realizację uprawnienia abonenta do zachowania ciągłości usługi dostępu do internetu przy zmianie dostawcy usługi.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>celach związanych z zapewnieniem funkcjonalności systemu.</p> <p>4. Prezes UKE udostępnia usługi sieciowe zapewniające dostęp do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając liczbę abonentów obsługiwanych przez dostawców usługi dostępu do internetu.</p> <p>5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób wymiany informacji między operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu zapewniający ciągłość świadczenia usługi dostępu do internetu, biorąc pod uwagę ciągłość działania systemu oraz potrzebę wspierania obsługi zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia powiązanych usług, a także ograniczenia w korzystaniu przez operatorów i dostawców usługi dostępu do internetu z usług sieciowych, o których mowa w ust. 4.</p>	
121.	Art. 316	<p>Art. 316. W przypadku gdy abonent będący stroną umowy, której przedmiotem jest usługa komunikacji głosowej świadczona na numerze niegeograficznym i usługa dostępu do internetu świadczona w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej korzysta jednocześnie z uprawnienia, o którym mowa w art. 312 ust. 1, i uprawnienia, o którym mowa w art. 319 ust. 1, realizacja uprawnień abonenta jest wykonywana na podstawie przepisów art. 319 i art. 320.</p>	Przepis rozstrzyga, które przepisy należy stosować w sytuacji korzystania jednocześnie z uprawnienia do przeniesienia numeru i zachowania ciągłości usługi dostępu do internetu.
122.	Art. 317	<p>Art. 317. Abonent usługi komunikacji głosowej może żądać zmiany przydzielonego numeru, jeżeli wykaże, że korzystanie z przydzielonego numeru jest uciążliwe.</p>	Przepis ten reguluje ważne uprawnienie abonenta dotyczące możliwości zmiany przydzielonego numeru.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

123.	Art. 318	<p>Art. 318. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności abonent będący stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą usługi komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora, wykorzystujący przydzielony numer należący do planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przeniesienia przydzielonego numeru w ramach istniejącej sieci tego samego operatora na obszarze:</p> <p>1) o tym samym wskaźniku obszaru geograficznego - w przypadku numerów geograficznych;</p> <p>2) całego kraju - w przypadku numerów niegeograficznych.</p>	Przepis ten dotyczy uprawnienia abonenta w zakresie przeniesienia numeru w związku ze zmianą miejsca zamieszkania lub wykonywania działalności.
124.	Art. 319 ust. 10	<p>Art. 319. (...) 10. W przypadku, o którym mowa w art. 161 ust. 6 pkt 3 i ust. 7, wymiana informacji w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie przydzielonego numeru odbywa się między Prezesem UKE a dostawcą usługi, któremu przydzielone zostały zasoby numeracji.</p>	Przepisy dotyczące obowiązków dostawców usług w zakresie wymiany informacji o procesach przeniesienia numeru funkcjonują na gruncie Pt. Celem tych regulacji jest zapewnienie sprawności i niezawodności procesów przenoszenia numerów. Przepisy te mają bezpośrednie przełożenie na skuteczność realizacji uprawnień abonentów w zakresie przenoszenia numerów.
125.	Art. 321	<p>Art. 321. 1. Prezes UKE prowadzi bazę danych zawierającą przeniesione numery, o których mowa w art. 319 ust. 1, oraz powiązane z nimi informacje o aktualnym dostawcy usługi komunikacji głosowej. Baza danych jest częścią systemu, o którym mowa w art. 331 ust. 3.</p>	Przepis ten stanowi podstawę funkcjonowania Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej z Centralną Bazą Danych.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej posiadający przydział zasobów numeracji z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 164, jest obowiązany połączyć tę sieć bezpośrednio lub za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej innego operatora z bazą danych, o której mowa w ust. 1. Operator posiadający przydział numeracji z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 164, jest obowiązany dokonywać na bieżąco aktualizacji danych w bazie, o której mowa w ust. 1.</p> <p>3. Prezes UKE, na podstawie danych zawartych w bazie danych, o której mowa w ust. 1, może umożliwić, na stronie podmiotowej BIP UKE, identyfikację dostawcy usługi dla danego numeru publicznej sieci telekomunikacyjnej.</p>	
126.	Art. 322	<p>Art. 322. 1. Abonent usługi komunikacji głosowej będący stroną umowy z dostawcą usług telekomunikacyjnych zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej może wybrać dowolnego dostawcę usługi komunikacji głosowej, którego usługi są dostępne w połączonych sieciach.</p> <p>2. Wyboru dostawcy usługi komunikacji głosowej, o którym mowa w ust. 1, abonent dokonuje przez wybranie podczas inicjowania połączenia ciągu cyfr zawierającego numer dostępu dostawcy usługi albo złożenie w formie pisemnej zlecenia kierowania wskazanymi rodzajami</p>	Przepis ten reguluje uprawnienia abonenckie – realizacja połączeń przez numer dostępu do sieci oraz zlecenie preselekcji.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>połączeń do wybranego dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej.</p> <p>3. W przypadku gdy abonent w celu realizacji danego połączenia nie wybierze dostawcy publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej w sposób wskazany w ust. 2, połączenie jest realizowane przez dostawcę usługi zapewniającego przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku rozpoczynania połączeń w sieci stacjonarnej.</p> <p>4. Z tytułu dokonania wyboru dostawcy usługi komunikacji głosowej, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 298 ust. 1, w stosunku do abonenta.</p>	
127.	Art. 323	<p>Art. 323. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, i operator umożliwiający odbieranie połączeń za pomocą tego numeru, są obowiązani zapewnić możliwości do realizacji uprawnień abonenta, o których mowa w art. 317–320 i art. 322, polegające na stworzeniu odpowiednich warunków technicznych lub zawarciu umowy, o której mowa w art. 164 albo art. 171, a jeżeli możliwości takie istnieją – zapewnić ich realizację.</p> <p>2. Na wniosek dostawcy usług telekomunikacyjnych albo operatora, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może, w drodze decyzji, na czas określony, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 317–320 i art. 322, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części, określając jednocześnie</p>	<p>Artykuł ten dotyczy obowiązków w zakresie tworzenia warunków do realizacji uprawnień abonenckich związanych ze zmianą numeru, przeniesieniem numeru do innej lokalizacji lub do innego dostawcy usług oraz zmianą dostawcy internetu. Na wniosek dostawcy usług lub operatora Prezes UKE zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji uprawnienia. Jednocześnie w związku z wprowadzeniem do Pke narzędzi służących do przeciwdziałania nadużyciom telekomunikacyjnym należy wprowadzić odpowiednie przepisy zawieszające realizację lub ograniczające zakres realizacji uprawnień, o którym mowa w art. 317–320 i art. 322 dostawcom oraz operatorom, którzy uporczywie w sposób wadliwy lub niezgodnie z wolą abonenta realizują proces przeniesienia numeru. Zawieszenie lub ograniczenie</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem.</p> <p>3. Prezes UKE może z urzędu, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 317–320 i art. 322, dostawcy oraz operatorowi, który uporczywie w sposób wadliwy lub niezgodnie z wolą abonenta realizuje proces zmiany lub przeniesienia numeru. Zawieszenie lub ograniczenie realizacji uprawnień nie dotyczy procesów przeniesienia numeru, w których dostawca, któremu zawieszono lub ograniczono zakres realizacji uprawnienia, jest dotychczasowym dostawcą.</p>	<p>uprawnień pozostaje bez wpływu na procesy przeniesienia numeru w których dany dostawca jest dawcą.</p>
128.	Art. 324	<p>Art. 324. 1. W celu realizacji uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319, abonent składa wniosek w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Wyboru formy złożenia wniosku abonent dokonuje spośród form oferowanych przez dostawcę usługi.</p> <p>2. W przypadku realizacji uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 319, gdy wniosek składany jest w formie dokumentowej, nowy dostawca usług utrwała i doręcza abonentowi treść złożonego wniosku na trwałym nośniku.</p> <p>3. Wniosek o realizację uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319, w zależności od uprawnienia zawiera informacje niezbędne dla jego realizacji, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane abonenta; 2) wskazanie żądania abonenta; 3) informacje o wybranym przez abonenta sposobie przekazywania przez dostawcę usług informacji w zakresie obsługi wniosku; 	<p>Przepis reguluje formę składania wniosków służących realizacji uprawnień abonenckich oraz podstawowe elementy takiego wniosku. Dodatkowo w przepisie tym zawarta jest delegacja ustawowa do wydania rozporządzenia określającego sposoby składania i procedowania wniosków o realizację uprawnień abonenckich.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>4) inne informacje, o których mowa w przepisach wydawanych na podstawie ust. 6.</p> <p>4. W przypadku gdy wniosek o realizację uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319, nie zawiera informacji niezbędnych dla jego realizacji, dostawca usług zawiadamia abonenta o konieczności jego niezwłocznego uzupełnienia wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.</p> <p>5. W przypadku odmowy realizacji uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319, dostawca usług zawiadamia abonenta o odmowie wraz z podaniem przyczyny odmowy.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji wymaganych dla wniosków o realizację uprawnień, o których mowa w art. 312 i art. 317–319, oraz tryb procedowania tych wniosków, a także szczegółowe warunki realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 322, uwzględniając dostępność usług telekomunikacyjnych, możliwości techniczne publicznych sieci telekomunikacyjnych, istniejące zasoby numeracji oraz konieczność zapewnienia efektywnej realizacji tych uprawnień.</p>	
129.	Art. 325 ust. 8-13	<p>Art. 325. (...) 8. Dostawcy usługi komunikacji głosowej corocznie, w terminie do dnia 30 kwietnia, przekazują na wyodrębniony rachunek UKE środki z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, o którym mowa w ust. 1, pomniejszone o odprowadzony od nich podatek od towarów i usług.</p>	Przepisy regulują przeznaczenie środków z doładowań, których zwrotu nie zażądał konsument w momencie wygaśnięcia ważności konta lub przeniesienia numeru. Środki te będą stanowić przychód Funduszu Szerokopasmowego. Dodatkowo uregulowano procedurę przekazywania tych środków na rachunek Funduszu.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>9. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 7, środki z doładowań, o których mowa w ust. 8, stanowią przychód Funduszu.</p> <p>10. Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 31 maja, przekazuje na rachunek Funduszu środki z doładowań, o których mowa w ust. 8. Środki z doładowań, w wysokości wskazanej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, dysponent Funduszu przekazuje Narodowemu Funduszowi Zdrowia z przeznaczeniem na finansowanie lub dofinansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia problemowego korzystania z nowych technologii cyfrowych przez dzieci i młodzież. Finansowanie lub dofinansowanie tych świadczeń następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.³⁾).</p> <p>11. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do środków z doładowań, o których mowa w ust. 8, stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziałów 5, 6, 7–9 oraz 13-15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE.</p> <p>12. Do środków z doładowań, o których mowa w ust. 8, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.</p>	
--	--	--

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. w 2021 r. poz. 1292, 1559, 1773, 1834, 1981, 2105, 2120, 2232, 2270, 2427 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 64, 91, 526, 583 i 655.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		13. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić szczegółowy zakres danych, jakie zawiera wniosek o zwrot pozostałych na koncie środków z doładowań, oraz maksymalną wysokość opłaty, o której mowa w ust. 5, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia takich warunków uzyskiwania zwrotu, które nie będą zniechęcać konsumentów do ubiegania się o zwrot tych środków.	
130.	Art. 326	<p>Art. 326. 1. Dostawca usługi komunikacji głosowej świadczonej w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej może udostępniać swojemu abonentowi, po cenie uwzględniającej koszty, aktualny spis swoich abonentów posiadających przydzielone numery, z obszaru strefy numeracyjnej, w której znajduje się zakończenie sieci danego abonenta.</p> <p>2. Dostawca usługi komunikacji głosowej może świadczyć swoim abonentom usługę informacji o numerach telefonicznych, obejmującą co najmniej jego abonentów, z wyłączeniem abonentów korzystających z usług komunikacji głosowej świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług oraz abonentów usług przedpłaconych polegających na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub satelitarną.</p>	EKLE, w przeciwieństwie do dyrektywy o usłudze powszechnej nie nakłada obowiązku udostępniania spisu abonentów. W związku z tym w Pke jest to usługa fakultatywna. Jednocześnie z uwagi na fakt, że takie usługi są jeszcze dostępne na rynku zasadne jest utrzymanie obowiązującej w Pt regulacji, w tym zakresie.
131.	Art. 328	Art. 328. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikom końcowym możliwość wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF).	Artykuł 328 zapewnia użytkownikom usług w publicznych sieci telekomunikacyjnych możliwość wybierania wieloczęstotliwościowego DTMF.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

132.	Art. 329	<p>Art. 329. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są usługi komunikacji głosowej, zapewnia przekazywanie danych i sygnałów w celu ułatwienia oferowania udogodnień prezentacji identyfikacji linii wywołującej i wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF), o których mowa w art. 328 i art. 392 ust. 1, między sieciami operatorów państw członkowskich.</p>	<p>W art. 329 określony zostały obowiązek zapewnienia przez operatorów publicznych sieci telekomunikacyjnych przekazywania danych i sygnałów w celu zapewnienia prezentacji linii wywołującej i wybierania wieloczęstotliwościowego DTMF pomiędzy sieciami państw członkowskich.</p>
133.	Art. 333	<p>Art. 333. 1. Operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uniemożliwienia używania w jego sieci skradzionych albo zgubionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych; 2) przekazywania informacji identyfikujących skradzione lub zgubione telekomunikacyjne urządzenia końcowe innym operatorom ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych, w celu realizacji przez nich czynności, o których mowa w pkt 1. <p>2. Czynności, o których mowa w ust. 1, dokonywane są przez operatora w terminie 1 dnia roboczego od dnia przedstawienia przez abonenta oświadczenia o kradzieży lub o zgubieniu telekomunikacyjnego urządzenia końcowego będącego jego własnością, numeru identyfikacyjnego tego urządzenia i dowodu jego nabycia lub innych danych jednoznacznie identyfikujących właściciela tego urządzenia. W przypadku uzyskania informacji identyfikujących skradzione urządzenia od innego operatora, termin 1 dnia roboczego liczy się od tej daty.</p> <p>3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 zawiera klauzulę o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233</p>	<p>Regulacja jest niezbędna z uwagi na konieczność wyeliminowania negatywnych dla abonenta skutków utraty telekomunikacyjnego urządzenia końcowego.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		§ 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w oświadczeniu są zgodne z prawdą”.	
134.	Art. 335	<p>Art. 335. 1. Świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawartej w sposób określony w art. 278 ust. 3.</p> <p>2. Dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi przekazywanym bezpośrednio abonentom cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.</p> <p>3. Dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany bezpłatnie zapewnić użytkownikowi końcowemu publicznej sieci telekomunikacyjnej, każdorazowo, przed rozpoczęciem naliczania opłaty za połączenie głosowe, informację o cenie za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenie za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, oraz o możliwości nieodpłatnego blokowania połączeń, o którym mowa w art. 337. Jeżeli w trakcie połączenia głosowego zmianie ulegnie wysokość opłaty, dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany poinformować użytkownika końcowego o zmianie wysokości opłaty na 10 sekund przed zmianą jej wysokości.</p> <p>4. W przypadku gdy usługa z dodatkowym świadczeniem świadczona jest w sposób powtarzalny, na podstawie uprzedniego oświadczenia woli abonenta, jej dostawca jest obowiązany:</p>	<p>Artykuł ten reguluje zasady świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem (tzw. premium rate), w szczególności wskazuje obowiązki jakie ciążyą na dostawcy usługi z dodatkowym świadczeniem. Regulacje te, obowiązujące na gruncie Pt, chronią abonentów przed nadużyciami na rynku premium rate.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>1) wraz z informacją, o której mowa w ust. 2, podać informację o zasadzie korzystania z usługi w sposób przejrzysty i czytelny dla abonenta;</p> <p>2) uzyskać zgodę abonenta na świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem bezpośrednio przed rozpoczęciem jej świadczenia;</p> <p>3) umożliwić abonentowi dokonanie skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z usługi w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.</p> <p>5. Podmiot podający do publicznej wiadomości informację o usłudze z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.</p> <p>6. W przypadku gdy informacja o usłudze z dodatkowym świadczeniem, o której mowa w ust. 2, podawana jest do publicznej wiadomości w sposób graficzny:</p> <p>1) tło informacji nie może utrudniać lub uniemożliwiać zapoznania się z ceną za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceną za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie;</p> <p>2) rozmiar czcionki ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być mniejszy niż 60% rozmiaru czcionki numeru tej usługi;</p> <p>3) czas prezentacji ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być krótszy niż czas prezentacji numeru tej usługi.</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

135.	Art. 336	<p>Art. 336. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych bezpłatnie zapewnia abonentowi określenie progu kwotowego dla usług z dodatkowym świadczeniem, dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego.</p> <p>2. Dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany oferować abonentom co najmniej cztery progi kwotowe, które wynoszą 0, 35, 100 i 200 zł.</p> <p>3. W przypadku gdy abonent nie określił progu kwotowego, o którym mowa w ust. 2, próg ten wynosi 35 zł dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku – dla każdego miesiąca kalendarzowego.</p> <p>4. W momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do:</p> <ol style="list-style-type: none">1) natychmiastowego poinformowania abonenta o osiągnięciu progu kwotowego ;2) zablokowania możliwości wykonywania połączeń na numery usług z dodatkowym świadczeniem i odbierania połączeń z takich numerów, chyba że nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta. <p>5. Po osiągnięciu progu kwotowego wykonywanie połączeń na numery usług z dodatkowym świadczeniem i odbieranie połączeń z takich numerów w danym okresie rozliczeniowym, a w przypadku jego braku – w danym miesiącu kalendarzowym, oprócz połączeń, które nie powodują obowiązku zapłaty po stronie abonenta, jest możliwe wyłącznie po określeniu przez abonenta wyższego progu kwotowego do wysokości tego progu.</p> <p>6. W przypadku usług komunikacji głosowej świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych obowiązek, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, uważa się za wykonany, jeżeli dostawca usługi komunikacji głosowej</p>	Regulacje w zakresie możliwości wyboru progu kwotowego, do wysokości którego usługi z dodatkowym świadczeniem mogą być świadczone pozwalają abonentowi kontrolować swoje wydatki i unikać szokująco wysokich rachunków.
------	----------	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		wykonał co najmniej 3 próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od momentu osiągnięcia progu kwotowego.	
136.	Art. 338	Art. 338. W przypadku zrealizowania usługi z dodatkowym świadczeniem z naruszeniem obowiązków, o których mowa w art. 335 ust. 2-4, art. 336 ust. 1-5 oraz art. 337, dostawca usług telekomunikacyjnych nie może żądać od abonenta zapłaty za tę usługę.	Przepis dyscyplinujący dostawców usług do świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem zgodnie z przepisami i wolą abonenta.
137.	Art. 339	Art. 339. 1. Prezes UKE prowadzi jawny rejestr numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, zwany dalej „rejestrem numerów”, w systemie teleinformatycznym i udostępnia go na stronie podmiotowej BIP UKE. 2. Rejestr numerów zawiera informacje, o których mowa w art. 340 ust. 1. 3. Operator, w którego sieci telekomunikacyjnej będzie uruchomiona usługa z dodatkowym świadczeniem umożliwia jej świadczenie wyłącznie, gdy jest ona wpisana do rejestru numerów.	Przepis ten reguluje instytucję rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem. Obowiązek zgłoszenia do rejestru prowadzonego przez Prezesa UKE pozwala na kontrolę przez regulatora działalności prowadzonej przez przedsiębiorców. Uzyskanie wpisu do rejestru jest warunkiem niezbędnym dla prowadzenia działalności polegającej na realizowaniu świadczenia dodatkowego w ramach usług z dodatkowym świadczeniem.
138.	Art. 340	Art. 340. 1. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie w terminie co najmniej 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia tej usługi przekazuje Prezesowi UKE zgłoszenie zawierające informacje o: 1) nazwie (firmie), adresie i siedzibie oraz adresie poczty elektronicznej i numerze telefonu, które umożliwiają szybki i efektywny kontakt; 2) numerze identyfikacji podatkowej (NIP), o ile go posiada; 3) realizowaniu dodatkowego świadczenia w imieniu podmiotów, o których mowa w ust. 3; 4) rodzaju dodatkowego świadczenia, ze wskazaniem, czy jest realizowane w postaci: a) wiadomości SMS,	Przepis ten wskazuje zakres informacji, które powinny być przekazane do rejestru numerów z dodatkowym świadczeniem.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>b) wiadomości MMS, c) połączenia głosowego, d) innej, ze wskazaniem jakiej; 5) przedmiocie dodatkowego świadczenia, ze wskazaniem, czy dotyczy: a) serwisu informacyjno-usługowego, b) edukacji, c) rozrywki, d) działalności charytatywnej, e) treści przeznaczonych dla osób pełnoletnich, f) innych, ze wskazaniem jakich; 6) identyfikatorze usługi z dodatkowym świadczeniem, w przypadku gdy na jednym numerze będzie świadczona więcej niż jedna usługa; 7) numerze wykorzystywanym do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem; 8) nazwie (firmie), adresie i siedzibie operatora, w którego sieci telekomunikacyjnej będzie uruchomiona usługa z dodatkowym świadczeniem; 9) stosowanej jednostce rozliczeniowej, wraz ze wskazaniem, czy usługa jest świadczona w sposób, o którym mowa w art. 335 ust. 4; 10) cenie netto i brutto za jednostkę rozliczeniową usługi z dodatkowym świadczeniem albo za połączenie w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie; 11) terminie rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem przez dostawcę usług telekomunikacyjnych oraz, o ile jest znany, terminie zakończenia jej świadczenia.</p> <p>2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera również podpisane przez osobę uprawnioną do reprezentowania podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w zgłoszeniu do rejestru numerów są zgodne z prawdą.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.</p> <p>3. Jeżeli podmiot realizuje dodatkowe świadczenie w imieniu:</p> <ol style="list-style-type: none">1) organu administracji publicznej,2) organizacji pozarządowej, o której mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, lub innego podmiotu prowadzącego działalność pożytku publicznego, o którym mowa w art. 3 ust. 3 tej ustawy, z przeznaczeniem na cele działalności charytatywnej <p>– zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, może być przekazane Prezesowi UKE w terminie nie krótszym niż 2 dni robocze przed dniem rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem.</p> <p>4. W przypadku zmiany informacji, o których mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none">1) pkt 1 lub 5 – nie później niż w terminie 7 dni od dnia dokonania zmiany,2) pkt 2- 4, 6 lub 7 – w terminie co najmniej 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem na warunkach określonych w zgłoszeniu aktualizacyjnym <p>– podmiot realizujący dodatkowe świadczenie przekazuje Prezesowi UKE zgłoszenie aktualizacyjne zawierające</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>informacje, które uległy zmianie, wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>5. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 i 4, oraz informację, o której mowa w art. 342 ust. 1, składa się na PUE UKE, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.</p> <p>6. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 i 4, oraz informację, o której mowa w art. 342 ust. 1, uznaje się za złożone w terminie określonym jako dzień wysłania dokumentu w urzędowym poświadczeniu odbioru, które jest automatycznie tworzone i udostępniane przez PUE UKE podmiotowi wnoszącemu to zgłoszenie lub informację, o której mowa w art. 342 ust. 1.</p> <p>7. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE wzór dokumentu elektronicznego, o którym mowa w ust. 5.</p> <p>8. Prezes UKE określi wzór zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.</p>	
139.	Art. 341	<p>Art. 341. 1. Jeżeli zgłoszenie, o którym mowa w art. 340 ust. 1 albo 4, nie zawiera wszystkich wymaganych informacji lub oświadczenia, o którym mowa w art. 340 ust. 2, Prezes UKE wzywa podmiot dokonujący tego zgłoszenia do uzupełnienia braków w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania pod rygorem pozostawienia zgłoszenia bez rozpoznania.</p> <p>2. Wskazanie w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 340 ust. 1 albo w ust. 4 pkt 2, terminu rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, krótszego niż termin</p>	Przepis ten reguluje termin i zasady dokonywania wpisu do rejestru numerów z dodatkowym świadczeniem.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>określony odpowiednio w art. 340 ust. 1, 3 i ust. 4 pkt. 2, skutkuje pozostawieniem zgłoszenia bez rozpoznania, o czym Prezes UKE niezwłocznie informuje podmiot realizujący dodatkowe świadczenie.</p> <p>3. Prezes UKE, w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnego zgłoszenia, o którym mowa w art. 340 ust. 1 lub 4, dokonuje wpisu do rejestru numerów lub aktualizacji tego wpisu. W przypadku, o którym mowa w ust. 340 ust. 3, Prezes UKE dokonuje wpisu do rejestru numerów niezwłocznie po otrzymaniu kompletnego zgłoszenia.</p>	
140.	Art. 342	<p>Art. 342. 1. W przypadku, gdy podmiot realizujący dodatkowe świadczenie nie wskazał w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 340 ust. 1 lub ust. 4 informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, podmiot ten w terminie 7 dni od dnia zakończenia świadczenia tej usługi przez dostawcę usług telekomunikacyjnych przekazuje Prezesowi UKE informację o terminie zakończenia jej świadczenia.</p> <p>2. Prezes UKE wykreśla z rejestru numerów informacje dotyczące usługi z dodatkowym świadczeniem w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) upływu terminu zakończenia świadczenia usługi, o którym mowa w art. 340 ust. 1 pkt 11; 2) przekazania przez podmiot realizujący dodatkowe świadczenie informacji, o której mowa w ust. 1; 3) wydania decyzji, o której mowa w art. 343 ust. 1 pkt 1 lub 2. 	Przepis ten reguluje zasady wykreślenia z rejestru.
141.	Art. 343	<p>Art. 343. 1. Prezes UKE może, gdy jest to uzasadnione ochroną użytkowników końcowych przed nadużyciami telekomunikacyjnymi lub innymi</p>	W przepisie tym uregulowana została kwestia ochrony użytkowników końcowych przed nadużyciami z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej poprzez określenie warunków

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>nadużyciami z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej, w drodze decyzji, nakazać:</p> <ol style="list-style-type: none">1) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zablokowanie dostępu do numeru lub usługi oraz nałożyć obowiązek wstrzymania pobierania opłat za połączenia lub usługi zrealizowane po upływie tego terminu;2) podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie zaprzestanie świadczenia usługi;3) usługodawcy w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) usunięcie wszystkich publicznie dostępnych informacji zawartych w systemie teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca, zmierzających do promocji lub reklamy numeru lub usługi z dodatkowym świadczeniem. <p>2. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, Prezes UKE określa termin na zablokowanie dostępu do numeru lub usługi lub zaprzestanie świadczenia usługi nie krótszy niż 6 godzin od momentu doręczenia decyzji.</p> <p>3. Decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, może być ogłoszona ustnie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej lub podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie. Decyzja ogłoszona ustnie doręczana jest stronie na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.</p> <p>4. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>5. Decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dotyczącą usługi z dodatkowym świadczeniem lub numeru wykorzystywanego do świadczenia usługi z dodatkowym</p>	<p>dla zablokowania dostępu do numeru lub usługi, wstrzymania pobierania opłat za połączenia, zaprzestania świadczenia usługi oraz usunięcia informacji promujących numer lub usługę z dodatkowym świadczeniem.</p>
--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>świadczeniem doręcza się także podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie.</p>	
142.	Art. 344 ust. 3-6	<p>3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany oferować abonentom co najmniej cztery progi kwotowe, które wynoszą 0, 35, 70 i 100 złotych. Dostawca ten potwierdza abonentowi na trwałym nośniku wybrany przez abonenta próg kwotowy.</p> <p>4. W przypadku gdy abonent, udzielając zgody, o której mowa w ust. 1, nie określił progu kwotowego, próg ten wynosi 70 złotych dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego.</p> <p>5. W momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) natychmiastowego poinformowania abonenta o tym fakcie; 2) zablokowania możliwości nabycia towarów lub usług z wykorzystaniem usługi fakultatywnego obciążania rachunku. <p>6. Po osiągnięciu progu kwotowego w danym okresie rozliczeniowym, a w przypadku jego braku – w danym miesiącu kalendarzowym, świadczenie usługi fakultatywnego obciążenia rachunku jest możliwe wyłącznie po określeniu przez abonenta wyższego progu kwotowego, do wysokości tego progu.</p> <p>7. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, umożliwia abonentowi skuteczne i natychmiastowe wycofanie zgody na świadczenie usługi fakultatywnego obciążania rachunku w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.</p>	<p>Przepis ten stanowi podstawę ważnego dla abonentów korzystających z usługi fakultatywnego obciążenia rachunku uprawnienia w zakresie ustalenia progu kwotowego dla tego typu usług. Jednocześnie w momencie osiągnięcia progu kwotowego abonent otrzyma informację o tym fakcie, a możliwość dalszego nabycia towarów i usług, które miałyby być objęte usługą fakultatywnego obciążania rachunku zostanie zablokowana.</p> <p>W celu zapewnienia abonentowi informacji o kosztach korzystania z usług nabywanych w drodze direct billinga dostawca usług zamieszcza na fakturze informację o wartości nabytych poszczególnych towarów lub usług. Natomiast w celu umożliwienia identyfikacji podmiotu będącego dostawcą nabywanych towarów i usług np. na potrzeby składania reklamacji, na fakturze ma być również wskazana nazwa lub firma podmiotu, od którego abonent nabył towary lub usługi.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

143.	Art. 345	<p>Art. 345. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zapewnia dla każdego fakultatywnego obciążania rachunku autoryzację usługi przy pomocy co najmniej jednego z elementów uwierzytelniania należącego do kategorii:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wiedza o czymś, o czym wie wyłącznie abonent, 2) posiadanie czegoś, co posiada wyłącznie abonent, 3) cechy charakterystyczne abonenta <p>- chyba że przepisy odrębne przewidują wyższy poziom autoryzacji.</p> <p>2. W przypadku usług fakultatywnego obciążania rachunku świadczonych w sposób powtarzalny autoryzacja może dotyczyć więcej niż jednego fakultatywnego obciążenia rachunku.</p> <p>3. Dostawca usług, o którym mowa w ust. 1, umożliwia abonentowi dokonanie skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z usługi, o której mowa w ust. 2, w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.</p>	Przepis ten reguluje zasady autoryzacji każdej transakcji nabycia usługi rozliczanej w drodze fakultatywnego obciążania rachunku.
144.	Art. 358 ust. 3 Art. 366 ust. 2	<p>Art. 358 (...) 3. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 354, podmioty świadczące publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów, w terminie do dnia 31 marca, przekazują do Prezesa UKE informację o świadczeniu tej usługi w poprzednim roku kalendarzowym.</p> <p>Art. 366. (...) 2. Jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorca wyznaczony realizował obowiązek, o którym mowa w art. 354, Prezes UKE w terminie do dnia 30 czerwca, wszczyna postępowanie konsultacyjne</p>	Przepis wynikające z włączenia podmiotów świadczących publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, po spełnieniu wymogu przychodowego, do kręgu przedsiębiorców zobowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty do poniesionego przez przedsiębiorcę wyznaczonego kosztu netto. W celu zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do rozliczenia dopłaty, wprowadzono przepisy o przekazywaniu Prezesowi UKE przez te podmioty informacji o fakcie świadczenia tej usługi i to wyłącznie w okresie, w którym przedsiębiorca

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		dotyczące listy podmiotów świadczących, w poprzednim roku kalendarzowym, publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, sporządzonej na podstawie informacji od tych podmiotów, przekazanych na podstawie art. 358 ust.3. Do konsultacji stosuje się odpowiednio art. 31 i art. 33.	wyznaczony realizuje obowiązek w zakresie usługi powszechnej, a zatem w tych latach, w którym może powstać obowiązek udziału tych podmiotów w pokryciu dopłaty. Ponadto wprowadzono przepis umożliwiający Prezesowi UKE przeprowadzenie postępowania konsultacyjnego listy podmiotów świadczących, w poprzednim roku kalendarzowym, publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, sporządzonej na podstawie informacji od tych podmiotów, co jest dodatkowym mechanizmem wspierającym, aby lista tych podmiotów była kompletna.
145.	Art. 369	<p>Art. 369. Przedsiębiorca wyznaczony może przerwać albo w istotnym zakresie ograniczyć realizację obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego lub zmienić warunki realizacji tych obowiązków, jeżeli zachodzą uzasadnione okoliczności uniemożliwiające spełnienie wymagań dotyczących:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych, w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnej lub w sytuacjach szczególnego zagrożenia, 2) zachowania ochrony integralności sieci, 3) interoperacyjności usług, 4) zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej lub ochrony danych w sieci, 5) spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej <p>- informując Prezesa UKE o przyczynach, czasie trwania lub przewidywanym terminie, w którym realizacja</p>	Projektowane przepisy regulują sytuację przerwania lub ograniczenia usług wchodzących w skład usługi powszechnej. Wprowadzenie przedmiotowych przepisów ma na celu zagwarantowanie ciągłości świadczenia usług.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		obowiązku będzie przerwana, ograniczona lub zostaną zmienione warunki realizacji tego obowiązku.	
146.	Art. 370	<p>Art. 370. 1. Przedsiębiorca wyznaczony, który z przyczyn nieleżących po jego stronie nie może dalej realizować obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego, informuje Prezesa UKE o zamiarze zaprzestania realizacji tego obowiązku, a także o działaniach prowadzących do zachowania ciągłości jego realizacji.</p> <p>2. Przedsiębiorca wyznaczony nie może zaprzestać realizowania obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego do czasu przejęcia jego realizacji przez innego przedsiębiorcę wyznaczonego.</p>	Projektowane przepisy regulują sytuację zaprzestania świadczenia usług wchodzących w skład usługi powszechnej. Celem tych przepisów jest zapewnienie ciągłości usług dla abonentów.
147.	Art. 371	<p>Art. 371. 1. Do odpowiedzialności przedsiębiorców komunikacji elektronicznej za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi komunikacji elektronicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1509 i 2459), z zastrzeżeniem art. 372 ust. 1 oraz art. 374 ust. 1.</p> <p>2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej świadczący usługi międzynarodowe odpowiada za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie w zakresie i na zasadach ustalonych w wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych.</p>	Przepis ten dotyczy kwestii odpowiedzialności przedsiębiorcy za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi. Odpowiedzialność ta jest uregulowana odrębnie w stosunku do usług wchodzących w skład usługi powszechnej i w stosunku do innych usług. Powyższy przepis pozostaje zbliżony do dotychczasowych regulacji Pt w tym zakresie.
148.	Art. 372	<p>Art. 372. 1. Przedsiębiorca wyznaczony odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi powszechnej jedynie w zakresie określonym ustawą.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi powszechnej było wynikiem</p>	Przepis ten stanowi, że w przypadku usług wchodzących w skład usługi powszechnej do odpowiedzialności przedsiębiorcy zastosowanie mają jedynie zasady wskazane w projektowanej ustawie, z wyłączeniem zasad ogólnych

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>winy umyślnej, rażącego niedbalstwa przedsiębiorcy wyznaczonego lub następstwem czynu niedozwolonego.</p> <p>3. Za każdy dzień przerwy w świadczeniu usługi powszechnej płatnej okresowo, abonentowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 1/15 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich 3 okresów rozliczeniowych, jednak za okres nie dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy.</p> <p>4. Odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli w okresie rozliczeniowym łączny czas przerw był krótszy niż 36 godzin.</p> <p>5. Niezależnie od odszkodowania, za każdy dzień, w którym nastąpiła przerwa w świadczeniu usługi powszechnej płatnej okresowo trwająca dłużej niż 12 godzin, abonentowi przysługuje zwrot 1/30 miesięcznej opłaty abonamentowej.</p> <p>6. Z tytułu niedotrzymania z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zawarcia umowy, o którym mowa w art. 361 i art. 362 ust. 3,2) rozpoczęcia świadczenia usług, określonego w umowie, o której mowa w art. 360 i art. 362 ust. 1 <p>– za każdy dzień przekroczenia terminu przysługuje użytkownikowi końcowemu od przedsiębiorcy wyznaczonego odszkodowanie w wysokości 1/30 określonej w umowie miesięcznej opłaty abonamentowej stosowanej przez tego przedsiębiorcę za świadczenie usługi powszechnej płatnej okresowo.</p> <p>7. Roszczenia dochodzone na podstawie ust. 3–6 przedawniają się z upływem 12 miesięcy od końca okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu usługi powszechnej, albo od dnia, w którym</p>	<p>wynikających z przepisów Kodeksu cywilnego. Tożsama regulacja wynika z Pt.</p> <p>Przepis ten dodatkowo określa zasady wypłaty odszkodowania i jego wysokość w przypadku przerwy w świadczeniu usługi powszechnej. Jest on niezbędny z punktu widzenia zapewnienia prawidłowego funkcjonowania instytucji usługi powszechnej.</p>
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		usługa została nienależycie wykonana lub miała być wykonana.	
149.	Art. 373	<p>Art. 373. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany do rozpatrzenia reklamacji usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku z tytułu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) niedotrzymania z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu zawarcia umowy o świadczenie usługi powszechnej; 2) niedotrzymania z winy dostawcy usług określonego w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej terminu rozpoczęcia świadczenia tych usług; 3) niewykonania lub nienależytego wykonania usługi komunikacji elektronicznej; 4) nieprawidłowego obliczenia należności z tytułu świadczenia usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku. <p>2. Reklamacja może być złożona w terminie 12 miesięcy od końca okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu usługi komunikacji elektronicznej, lub od dnia, w którym usługa została nienależycie wykonana lub miała być wykonana, lub od dnia doręczenia faktury zawierającej nieprawidłowe obliczenie należności z tytułu świadczenia usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku. Reklamację złożoną po upływie tego terminu pozostawia się bez rozpoznania, o czym dostawca usług niezwłocznie powiadamia użytkownika składającego reklamację, zwanego dalej „reklamującym”.</p> <p>3. Reklamację wnosi się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w formie pisemnej; 2) ustnie do protokołu; 	Artykuł ten reguluje uprawnienie abonenta do dochodzenia roszczeń na drodze postępowania reklamacyjnego usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>3) telefonicznie;</p> <p>4) na adres poczty elektronicznej wskazany w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej;</p> <p>5) na adres innego środka komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwia korzystanie z innego środka komunikacji elektronicznej.</p> <p>4. Reklamacja zawiera w szczególności:</p> <p>1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby reklamującego;</p> <p>2) określenie przedmiotu reklamacji oraz reklamowanego okresu;</p> <p>3) przedstawienie okoliczności uzasadniających reklamację;</p> <p>4) przydzielony reklamującemu numer, którego dotyczy reklamacja, numer ewidencyjny nadany reklamującemu przez dostawcę usług lub adres miejsca zakończenia sieci;</p> <p>5) datę złożenia wniosku o zawarcie umowy – w przypadku reklamacji, o której mowa w art. 373 ust. 1 pkt 1;</p> <p>6) datę zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej i określony w niej termin rozpoczęcia świadczenia usługi – w przypadku reklamacji, o której mowa w art. 373 ust. 1 pkt 2;</p> <p>7) wysokość kwoty odszkodowania lub innej należności wynikających z umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej lub z przepisów prawa – w przypadku gdy reklamujący żąda ich wypłaty;</p> <p>8) numer rachunku bankowego, numer rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub adres właściwy do wypłaty odszkodowania lub innej należności</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>albo wniosek o zaliczenie ich na poczet przyszłych płatności – w przypadku, o którym mowa w pkt 7;</p> <p>9) sposób, w jaki ma zostać przekazana odpowiedź na reklamację;</p> <p>10) podpis reklamującego – w przypadku reklamacji złożonej w formie pisemnej.</p> <p>5. Jeżeli dostawca, o którym mowa w ust. 1, nie rozpatrzył reklamacji usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, uważa się, że uznał żądanie określone w reklamacji za uzasadnione. Przez rozpatrzenie reklamacji rozumie się wysłanie przed upływem tego terminu odpowiedzi zawierającej informacje o uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu reklamacji wraz z uzasadnieniem.</p> <p>6. W przypadku uwzględnienia reklamacji usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku opłata, o której mowa w art. 347 ust. 1, podlega zwrotowi.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania reklamacyjnego oraz elementy, jakie powinna zawierać odpowiedź na reklamację usługi komunikacji elektronicznej lub usługi fakultatywnego obciążania rachunku mając na uwadze niezbędną ochronę interesu użytkownika końcowego, maksymalne uproszczenie procedury reklamacyjnej oraz zapewnienie jej przejrzystości.</p>	
150.	Art. 374	<p>Art. 374. 1. Prawo dochodzenia w postępowaniu sądowym lub w postępowaniu w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, o którym mowa w art. 378, roszczeń określonych w ustawie przysługuje</p>	<p>Przepis ten wprowadza obowiązek wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego przez użytkownika końcowego przed dochodzeniem roszczeń na drodze postępowania sądowego lub</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		użytkownikowi końcowemu po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego. 2. Drogę postępowania reklamacyjnego w przypadku, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wyczerpaną, jeżeli reklamacja nie została uwzględniona lub dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zapłacił dochodzonej należności w terminie 30 dni od dnia, w którym reklamacja usługi komunikacji elektronicznej została uwzględniona.	postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzonego przez Prezesa UKE. W celu uniknięcia wątpliwości czy i kiedy użytkownik końcowy może skorzystać z powyższych sposobów dochodzenia roszczeń ustęp 2 precyzuje jak należy rozumieć wyczerpanie drogi postępowania reklamacyjnego.
151.	Art. 376	Art. 376. Bieg przedawnienia roszczeń zawiesza się na okres od dnia wniesienia reklamacji usługi komunikacji elektronicznej do dnia wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego, o którym mowa w art. 374 ust. 2.	Przepis ten dookreśla zasady obliczania terminu przedawnienia roszczeń z zakresu usług komunikacji elektronicznej lub usług fakturowania wskazując warunki w jakich termin ten ulega zawieszeniu, tj. w przypadku wniesienia reklamacji – od dnia jej wniesienia do dnia udzielenia odpowiedzi, w granicach ustawowego terminu rozpatrzenia reklamacji.
152.	Art. 405	Art. 405. 1. W sprawach spornych wynikających z umowy o transmisji sygnału multipleksu rozstrzyga Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek operatora multipleksu lub operatora sieci nadawczej. 2. Prezes UKE może wydać na wniosek jednej ze stron decyzję, w której określa warunki współpracy do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.	Projektowane przepisy regulują procedurę rozstrzygania sporów wynikłych z umowy o transmisji sygnału multipleksu.
153.	Art. 409 ust. 2	Art. 409. (...) 2. Minister właściwy do spraw łączności opiniuje sprawozdanie w zakresie działalności pocztowej i przekazuje opinię ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji w terminie 20 dni od przedstawienia sprawozdania przez Prezesa UKE.	Regulacja nie wynika z EKŁE, jednak jest przeniesiona z ustawy Pt – dotyczy kompetencji Prezesa UKE jako organu regulacyjnego w zakresie rynku pocztowego.
154.	Art. 419 ust. 2, 3 i 5	Art. 419. (...) 2. Jeżeli okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli u osoby fizycznej, w	Projektowana ustawa przewiduje wprowadzenie nowej regulacji dotyczącej, wymagającej podjęcia

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>zakresie, który nie obejmuje prowadzonej przez tę osobę działalności gospodarczej, może być ona podjęta po okazaniu legitymacji służbowej. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli doręcza się kontrolowanej osobie niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia podjęcia kontroli.</p> <p>3. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli osoby fizycznej zawiera w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie podstawy prawnej kontroli; 2) oznaczenie organu kontroli; 3) datę i miejsce wystawienia; 4) imię i nazwisko pracownika UKE uprawnionego do przeprowadzenia kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej; 5) oznaczenie kontrolowanej osoby; 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli; 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli; 8) imię, nazwisko oraz podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska; 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanej osoby. <p>(...)</p> <p>5. Kontrolowana osoba fizyczna może wnieść sprzeciw wobec podjęcia i wykonywania kontroli przez Prezesa UKE z naruszeniem przepisów. Sprzeciw wymaga uzasadnienia. Przepisy art. 59 ust. 3-16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców stosuje się odpowiednio.</p>	<p>niezwłocznych działań, kontroli u osoby fizycznej. W takich sytuacjach bowiem powinno być dopuszczalne rozpoczęcie kontroli jedynie po okazaniu legitymacji służbowej, natomiast upoważnienie do przeprowadzenia kontroli będzie można doręczyć w terminie trzech dni od podjęcia kontroli. Określono również elementy upoważnienia do przeprowadzenia kontroli osoby fizycznej wzorowane na analogicznym katalogu z art. 49 ust. 7 ustawy – Prawo przedsiębiorców. Należy podkreślić, że przepis ten będzie dotyczył kontroli w zakresie, który nie obejmuje prowadzonej przez tę osobę działalności gospodarczej. Przepis został wprowadzony, gdyż istnieje potrzeba szybkiego reagowania UKE w sytuacjach używania przez osoby fizyczne urządzeń powodujących zakłócenia, czy dopuszczania się przez takie osoby oszustw czy nadużyć.</p>
155.	Art. 430	<p>Art. 430. 1. W przypadku stwierdzenia używania urządzenia radiowego bez wymaganego pozwolenia, decyzji, o której mowa w art. 152 lub art. 153, lub wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 147 ust. 1, lub obsługiwania</p>	<p>Projektowane przepisy regulują kwestie używania urządzenia radiowego bez pozwolenia, a także bez określonych decyzji, wpisu do rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia oraz przez</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>tego urządzenia przez osobę nieuprawnioną, Prezes UKE wydaje użytkownikowi urządzenia decyzję zakazującą używania lub obsługiwanego urządzenia radiowego przez osobę nieuprawnioną. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może zawierać rozstrzygnięcie o zabezpieczeniu urządzenia radiowego przed dalszym używaniem lub obsługą albo o przejęciu urządzenia do depozytu.</p> <p>3. Prezes UKE uchyla decyzję w części dotyczącej zabezpieczenia urządzenia radiowego wydaną w związku z:</p> <ol style="list-style-type: none">1) brakiem pozwolenia – z dniem wydania użytkownikowi pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;2) jego obsługą przez osobę nieuprawnioną – niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane świadectwo operatora urządzeń radiowych, a w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej – wymagane pozwolenie;3) brakiem decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153 – z dniem wydania użytkownikowi decyzji, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;4) brakiem wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 147 ust. 1 – z dniem wpisania urządzenia radiowego do rejestru. <p>4. Urządzenie radiowe przyjęte do depozytu z powodu:</p> <ol style="list-style-type: none">1) braku pozwolenia – jest zwracane użytkownikowi po wydaniu mu pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;2) obsługi przez osobę nieuprawnioną – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane	<p>osobę nieuprawnioną. Przepisy będą odnosiły się zatem również do używania urządzeń radiowych bez uzyskania decyzji Prezesa UKE dopuszczającej czasowe używanie urządzenia radiowego w celu zapewnienia przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni lub decyzji zezwalającej na czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów. Regulacje w tym zakresie nie odbiegają od tych zawartych dotychczas w Pt.</p> <p>Projektowane przepisy określą przysługujące Prezesowi UKE kompetencje mające na celu zakazanie bezprawnego używania urządzeń radiowych a także zabezpieczenie urządzeń przed dalszym ich używaniem czy obsługą oraz przyjęcie urządzeń do depozytu.</p> <p>W powyższych kwestiach Prezes UKE wydaje decyzje administracyjne. Decyzje odnoszą się ściśle do wskazanych w przepisie form bezprawnego używania czy obsługiwanego urządzeń, nie dotyczą innych sytuacji, w szczególności naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości, zalegania z opłatami.</p> <p>Prezes UKE, aby podjąć decyzję zakazującą bezprawne używanie urządzeń radiowych musi wykazać, iż faktycznie zaistniał ten bezprawny stan. Może to nastąpić w ramach kontroli lub monitorowania widma.</p>
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>świadczenie operatora urządzeń radiowych, a w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej – wymagane pozwolenie;</p> <p>3) braku decyzji, o której mowa w art. 152 i art. 153 – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po wydaniu decyzji, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;</p> <p>4) braku wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 147 ust. 1 – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po dokonaniu wpisu urządzenia radiowego do rejestru.</p> <p>5. W przypadku gdy nie została spełniona którakolwiek z określonych w ust. 4 przesłanek zwrotu użytkownikowi urządzenia radiowego przyjętego do depozytu, do urządzenia radiowego stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz. U. poz. 208 i 1537 oraz z 2009 r. poz. 157 i 1241).</p> <p>6. W przypadku wydania wymaganego pozwolenia, decyzja, o której mowa w ust. 1, wydana na skutek braku wymaganego pozwolenia wygasa.</p>	
156.	Art. 431	<p>Art. 431. 1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów tej ustawy, Prezes UKE może wydać decyzję o:</p> <p>1) czasowym wstrzymaniu używania urządzenia wytwarzającego szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;</p> <p>2) zmianie sposobu używania urządzenia;</p> <p>3) zastosowaniu środków technicznych prowadzących do eliminacji szkodliwego zakłócenia, na koszt podmiotu, któremu wydano decyzję;</p>	Projektowane przepisy przenoszą treść dotychczas obowiązującego art. 204 i 204a Pt i regulują kwestie wystąpienia lub możliwego wystąpienia szkodliwych zakłóceń pracy urządzenia powodowanych przez inne urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>4) czasowym zajęciu urzędnika w celu przeprowadzenia badań niezbędnych do ustalenia przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń.</p> <p>2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>3. Prezes UKE może uzależnić wydanie czasowo zajętego urzędnika od zgody jego użytkownika na usunięcie, na koszt tego użytkownika, przyczyn powodujących niezgodność urzędnika z zasadniczymi wymaganiami, w szczególności przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń.</p> <p>4. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie używane przez użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, powoduje szkodliwe zakłócenie, Prezes UKE występuje niezwłocznie do właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego o podjęcie działań w celu eliminacji szkodliwego zakłócenia.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, Prezes UKE określa dane charakteryzujące szkodliwe zakłócenie oraz wyznacza termin jego usunięcia, nie dłuższy niż 15 dni.</p> <p>6. Prezes UKE, na wniosek właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, udziela użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, stosownie do posiadanych środków technicznych, niezbędnej pomocy w określeniu źródła oraz sposobu eliminacji szkodliwego zakłócenia powodowanego przez używane przez te podmioty urządzenie.</p> <p>7. Prezes UKE może wystąpić do właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa Centralnego Biura</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		Antykorupcyjnego z wnioskiem o powołanie komisji wspólnej w celu określenia źródła szkodliwego zakłócenia lub sposobu jego eliminacji. 8. Prezes UKE niezwłocznie informuje użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, będącego użytkownikiem urządzenia, którego praca jest szkodliwie zakłócana, o podjętych działaniach i wyznaczonym terminie eliminacji szkodliwego zakłócenia.	
157.	Art. 432	Art. 432. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, może powodować w określonym miejscu szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów tej ustawy, Prezes UKE może podjąć działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich takie zakłócenie może wystąpić, i wydać zalecenia pokontrolne, których wykonanie pozwoli na wyeliminowanie możliwości wystąpienia takiego zakłócenia.	Projektowane przepisy przenoszą treść dotychczas obowiązującego art. 204 i 204a Pt i regulują kwestie wystąpienia lub możliwego wystąpienia szkodliwych zakłóceń pracy urządzenia powodowanych przez inne urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne.
158.	Art. 433	Art. 433. Prezes UKE informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej o działaniach podjętych w przypadkach, o których mowa w art. 431 lub 432.	Projektowane przepisy przenoszą treść dotychczas obowiązującego art. 204 i 204a Pt i regulują kwestie wystąpienia lub możliwego wystąpienia szkodliwych zakłóceń pracy urządzenia powodowanych przez inne urządzenie wytwarzające pole elektromagnetyczne.
159.	Art. 434	Art. 434. 1. Przepisów art. 419–431 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, wykonujących we własnym zakresie zadania określone w przepisach odrębnych. 2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie	Projektowany przepis analogicznie do dotychczas obowiązujących rozwiązań w Pt wyłącza zasadniczo stosowanie przepisów dotyczących kontroli w odniesieniu do użytkowników rządowych, co podyktowane jest specyfiką ich funkcjonowania. Projektowany ust. 2 zawiera upoważnienie do wydania dla wskazanych w nim użytkowników

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, używane przez podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia, spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów tej ustawy, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te podmioty oraz słuszny interes użytkownika urządzenia, którego praca jest zakłócana.</p> <p>3. Prezes UKE, przeprowadzając kontrolę jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, w terminie 7 dni przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, zawiadamia na piśmie kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej o terminie, przedmiocie i zakresie kontroli.</p> <p>4. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli i postępowania pokontrolnego przez Prezesa UKE jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te jednostki oraz słuszny interes użytkowników urzędzeń, których praca jest zakłócana albo może być zakłócana.</p> <p>5. Decyzje, o których mowa w art. 428–431, niezwłocznie po ich wydaniu, doręcza się kierownikowi jednostki kontrolowanej, której decyzje te dotyczą, oraz kierownikowi jednostki nadzoru.</p> <p>6. W przypadku zajęcia urządzenia radiowego pracownik UKE sporządza protokół czasowego zajęcia urządzenia.</p>	<p>rządowych rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie usuwania zakłóceń powodowanych przez urządzenia używane przez tych użytkowników. Ponadto w ust. 4 zawarto upoważnienie do wydania przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji rozporządzenia określającego sposób przeprowadzania postępowania kontrolnego i pokontrolnego przez Prezesa UKE wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej.</p>
160.	Art. 437	<p>Art. 437. 1. W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy lub ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych</p>	<p>Projektowany przepis reguluje kwestie ograniczeń wglądu do akt w sytuacjach, gdy udostępnienie materiału dowodowego grozi ujawnieniem tajemnicy</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>Prezes UKE, w drodze postanowienia, może na uzasadniony wniosek strony ograniczyć pozostałym stronom prawo wglądu do materiału dowodowego, jeżeli udostępnienie tego materiału grozi ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa, lub z urzędu w przypadku innych tajemnic prawnie chronionych.</p> <p>2. Strona może zastrzec informacje, dokumenty lub ich części zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa, przedstawiane Prezesowi UKE.</p> <p>3. Strona wnioskująca ograniczenie, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązana przedłożyć wersję dokumentu niezawierającą informacji objętych ograniczeniem, która zostanie udostępniona stronom.</p> <p>4. W przypadku nieprzedstawienia wersji dokumentu niezawierającej informacji objętych zastrzeżeniem, zastrzeżenie uważa się za nieskuteczne.</p>	<p>przedsiębiorstwa lub innych tajemnic prawnie chronionych. Przepis odnosi się do postępowań, które dotyczą spraw spornych i w których zachodzi potrzeba uniemożliwienia dostępu pozostałym stronom do wszystkich zgromadzonych w postępowaniu materiałów. Regulacja ta uzupełnia ogólne regulacje zawarte w kpa odnoszące się, m.in. do ograniczenia zasady jawności postępowania dla stron w odniesieniu do akt sprawy zawierających informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”, a także do innych akt, które organ administracji publicznej wyłączy ze względu na ważny interes państwowy. Ograniczenie dostępu strony do akt ze względu na potrzebę zapewnienia ochrony pozostałych tajemnic, w tym tajemnicy telekomunikacyjnej czy tajemnic zawodowych odbywać się będzie w oparciu o projektowany przepis.</p> <p>Ograniczenie wglądu do akt będzie następowało na wniosek lub z urzędu, przy czym działanie Prezesa UKE z urzędu dotyczy tajemnic, których obowiązek ochrony wynika z innych przepisów. W przypadku natomiast, złożenia wniosku o ograniczenie, strona wnioskująca powinna również przedłożyć wersję dokumentu niezawierającą informacji objętych ograniczeniem, która zostanie udostępniona stronom. Ograniczenie wglądu do materiały dowodowego następuje w drodze postanowienia.</p> <p>Projektowany przepis umożliwia również zastrzeżenie informacji, dokumentów lub ich części</p>
--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>zawierających tajemnicę przedsiębiorstwa, przedstawianych Prezesowi UKE.</p> <p>Przepis bazuje na treści art. 207 ustawy Pt jednak zawiera modyfikacje w zakresie kwestii zastrzegania informacji. Przepis w przeciwieństwie do regulacji Pt będzie miał zastosowanie nie tylko do postępowań objętych tą ustawą ale również ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.</p>
161.	Art. 438	<p>Art. 438. 1. W postępowaniach prowadzonych w sprawach dotyczących pozwoleń radiowych, rezerwacji częstotliwości oraz czasowego używania urządzenia radiowego w celu zapewnienia przekazu informacji, o którym mowa w art. 152, Prezes UKE może zawiadamiać strony o decyzjach i innych czynnościach poprzez obwieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE, jeżeli strona wystąpiła o takie jej zawiadamianie albo wyraziła na nie zgodę.</p> <p>2. Doręczenie pisma uważa się za dokonane z dniem udostępnienia na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1.</p>	<p>Projektowany przepis reguluje kwestie odstępstwa od przewidzianego w kpa sposobu doręczania decyzji czy informowania o innych czynnościach. W przypadku postępowań prowadzonych w sprawach dotyczących pozwoleń radiowych, rezerwacji częstotliwości oraz czasowego używania urządzenia radiowego w celu zapewnienia przekazu informacji zawiadomienia można dokonać poprzez obwieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE. Dokonywanie obwieszczenia zamiast doręczania stronie decyzji czy innych zawiadomień uzasadnione jest w sytuacjach, gdy niezbędne jest przyspieszenie postępowań, np. w przypadku organizacji dużych imprez masowych, na potrzeby których wydawane są m.in. pozwolenia radiowe, czy decyzje w sprawie czasowego używania urządzenia radiowego.</p> <p>Warunkiem zastosowania takiego trybu zawiadamiania stron jest wystąpienie o to przez stronę albo wyrażenie przez stronę zgody na taki sposób zawiadamiania. W sytuacji gdy warunek ten jest spełniony, domniemywa się, że doręczenie pisma</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			zostało dokonane z dniem opublikowania na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenia. Przepis powtarza treść art. 207a ustawy Pt.
162.	Art. 442 ust. 9 i 10	Art. 442. (...) 9. Kary, o których mowa w art. 441 ust. 1 i 2, stanowią przychód Funduszu. 10. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu środki pochodzące z kar w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.	Konieczność uregulowania kwestii związanych z Funduszem Szerokopasmowym.
Ustawa - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo komunikacji elektronicznej			
163.	Art. 2	Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm. ⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany: 1) w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII w tytule działu IVd wyraz „telekomunikacji” zastępuje się wyrazami „komunikacji elektronicznej”; 2) w art. 479 ⁵⁷ w pkt 2 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”; 3) w art. 479 ⁵⁸ w § 1 wyraz „dwutygodniowym” zastępuje się wyrazem „miesiąca”; 4) w art. 479 ⁶¹ w § 1 i w art. 479 ^{66a} wyraz „telekomunikacji” zastępuje się wyrazami „komunikacji elektronicznej”.	Projekt przewiduje zmianę tytułu działu IVD tytułu VII księgi pierwszej kpc „Postępowanie w sprawach z zakresu telekomunikacji i poczty” na „Postępowanie w sprawach z zakresu regulacji komunikacji elektronicznej i poczty”. Zmiana wynika z poszerzenia zakresu przedmiotowego projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej na szerzej rozumianą niż telekomunikacja - komunikację elektroniczną. Zmiana w art. 479 ⁵⁷ ma charakter dostosowawczy i polega na zastąpieniu odwołania do Pt odwołaniem do Pke. Kolejną proponowaną zmianą jest wydłużenie w art. 479 ⁵⁸ § 1 terminu na wniesienie odwołania od decyzji Prezesa UKE. Obecnie odwołanie wnosi się w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji. Po zmianie odwołanie będzie wnoszone w terminie miesiąca. Proponowany termin jest analogiczny do terminu określonego w przepisach dotyczących postępowania w sprawach

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 1, 366, 480, 807, 830, 974 i 1098.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			odwołań od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zmiana uwzględnia zgłaszane w tym zakresie postulaty rynku i zapewnia odpowiedni czas na sporządzenie odwołań od decyzji, które niejednokrotnie dotyczą skomplikowanej i złożonej materii. Należy podkreślić, że przepis ten na mocy art. 479 ⁶⁶ stosuje się odpowiednio również do zażaleń na postanowienia Prezesa UKE;
164.	Art. 3	<p>Art. 3. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479) w art. 20 dodaje się § 4 w brzmieniu:</p> <p>a) w art. 3a w § 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: <p>„§ 1. W zakresie zobowiązań powstałych w przypadkach określonych w art. 8 i art. 21 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, długów celnych powstałych w przypadkach określonych w art. 77 ust. 1 oraz art. 81 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, podatków wykazanych w zgłoszeniu celnym, składek na ubezpieczenie społeczne, opłat paliwowych oraz opłat dodatkowych, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz.U. z 2020 r. poz. 2268 oraz z 2021 r. poz. 802, 1005, 1595, 2328 i 2427), dopłat, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 2094 oraz z 2021 r. poz. 802 i 815), opłat za gospodarowanie odpadami</p>	<p>Zmiany w art. 3a wynikają z konieczności zapewnienia skutecznej egzekucji należności z tytułu środków z doładowań, do których w poprzednim roku kalendarzowym wygasło uprawnienie konsumenta, które zgodnie z art. 325 dostawcy usługi komunikacji głosowej mają obowiązek przekazać na rachunek UKE. Zmiany są konieczne, ponieważ wysokość tych środków nie wynika wprost ani z przepisów prawa, ani z decyzji czy postanowienia. Wysokość tych środków i ewentualna należność do egzekucji będzie wynikała z informacji składanej przez dostawcę usługi komunikacji głosowej na podstawie art. 20 ust. 1 Pke. Zmiana polega na uzupełnieniu katalogu dokumentów wskazanych w art. 3a (§ 1) o informację określoną w art. 20 ust. 1 Pke. Ponadto uzupełniono też § 2 w art. 3a wskazując, że na tej informacji z art. 20 ust. 1 Pke musi być zawarte pouczenie, że stanowi on podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego. Dodany w art. 20 § 4 umożliwia pełnienie funkcji organu egzekucyjnego w zakresie egzekucji administracyjnej i ma na celu wskazanie jasnej</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>komunalnymi, o których mowa w art. 6h ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2021 r. poz. 888, 1648 i 2151), opłat emisyjnych oraz opłat za korzystanie ze środowiska, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2021 r. poz. 1973, 2127 i 2269), daniny solidarnościowej, o której mowa w rozdziale 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.⁴⁾), opłat, o których mowa w art. 9² ust. 1 oraz w art. 13² ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2021 r. poz. 1119 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 24), opłaty, o której mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz.U. z 2021 r. poz. 1956 i 2469), uznanego przez jednostkę samorządu terytorialnego zwrotu do budżetu państwa całej nienależnej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej, o którym mowa w art. 37a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 1672, 1901 i 1927), a także środków z doładowań, o których mowa w art. 325 ust. 8 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z....poz...), stosuje się również egzekucję administracyjną, jeżeli wynikają one odpowiednio:”</p> <ul style="list-style-type: none"> • w pkt 14 kropkę zastępuję się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu: „15) z informacji, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.” b) w art. 3a w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: 	<p>podstawy prawnej dla organów, innych niż wskazane w nowelizowanej ustawie, do pełnienia funkcji organu egzekucyjnego w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym.</p> <p>Zmiana została wprowadzona na, zgłoszony w trakcie prekonsultacji, wniosek Ministerstwa Finansów w związku z projektowanym art. 408 ust. 3 Pke. Zgodnie z tym przepisem Prezes UKE jest organem egzekucyjnym w zakresie administracyjnej egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym wskazanych w przepisach Pke, ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy - Prawo pocztowe. Zbliżony treścią przepis znajdował się już w art. 190 ust. 9 Pt. Uprawnienia Prezesa UKE zdaniem projektodawcy wynikały również z art. 20 § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Przepis ten wskazuje, że w przypadkach określonych szczególnymi przepisami jako organ egzekucyjny w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym działają także organy powołane do ochrony spokoju, bezpieczeństwa, porządku, zdrowia publicznego lub mienia społecznego. Ustawa Pke (jak i obecnie Pt) wskazuje, że do zakresu działania Prezesa UKE należy wykonywanie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego. Prezes UKE posiadając ww. obowiązki w zakresie bezpieczeństwa był uznawany, na podstawie tego przepisu oraz regulacji zawartej w Pt za organ egzekucyjny w zakresie egzekucji administracyjnej</p>
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>„1) w deklaracji, w zeznaniu, w zgłoszeniu celnym, w deklaracji rozliczeniowej, w informacji o opłacie paliwowej, w wezwaniu do wniesienia opłaty dodatkowej, w informacji o dopłatach, w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w zawiadomieniu o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w rozliczeniu zamknięcia, w informacji o opłacie emisyjnej, w deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej, w wykazie zawierającym informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat, w informacji, o której mowa w art. 9² ust. 17 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w informacji, o której mowa w art. 12g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym, w zbiorczej deklaracji miesięcznej, o której mowa w art. 13² ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w oświadczeniu, o którym mowa w art. 37a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, lub w informacji, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej zostało zamieszczone pouczenie, że stanowią one podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego;”</p> <p>„§ 4. Organem egzekucyjnym w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym może być ponadto inny organ w zakresie określonym odrębnymi ustawami.”.</p>	<p>obowiązków o charakterze niepieniężnym. Ministerstwo Finansów mając zastrzeżenia do takiej interpretacji oraz widząc pewną lukę prawną w przepisach egzekucyjnych uznało za konieczne dodanie projektowanego przepisu, który jasno wskazywałby na możliwość pełnienia przez organy niewymienione w art. 20 nowelizowanej ustawy, funkcji organu egzekucyjnego w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym w zakresie wskazanym w przepisach odrębnych. Analogiczną możliwość przewiduje już art. 19 § 8 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, który wskazuje, że organem egzekucyjnym w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych może być organ inny niż organy wymienione w tym artykule - w zakresie określonym odrębnymi ustawami.</p> <p>Ze względu na powyższe wprowadzono do niniejszej ustawy przedmiotową nowelizację art. 20 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zmiana wiąże się bezpośrednio z zakresem obowiązków i uprawnień Prezesa UKE. Jednocześnie nie jest zasadne ograniczanie dodawanego przepisu jedynie do kompetencji Prezesa UKE. W opinii Ministerstwa Finansów zauważona luka prawna powinna zostać uzupełniona poprzez rozwiązania o charakterze systemowym;</p>
165.	Art. 4	<p>Art. 4. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2019 r. poz. 2204, z 2021 r. poz. 1177 i 1978 oraz z 2022 r. poz. 872)</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		w art. 36 ⁴ w ust. 8 w pkt 26 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 27 w brzmieniu: „27) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	
166.	Art. 5	<p>Art. 5. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376 i 1595 oraz z 2022 r. poz. 32, 655 i 1261) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 20 w pkt 19 wyrazy „art. 39 ust. 7” zastępuje się wyrazami „art. 39 ust. 7g”;</p> <p>2) w art. 39:</p> <p>a) w ust. 1a wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;</p> <p>b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „W szczególnie uzasadnionych przypadkach lokalizowanie w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam, z zastrzeżeniem ust. 3¹, może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej – zezwolenie nie jest wymagane w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 7, lub w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7a lub w art. 22 ust. 2, 2a, 2c.”;</p> <p>c) po ust. 3 dodaje się ust. 3¹–3⁴ w brzmieniu: „3¹. W pasie drogowym mogą być instalowane punkty dostępu bezprzewodowego</p>	<p>Art. 5 pkt 1 Zmiany w art. 20 pkt 19 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. polegają na zmianie błędnego odwołania do art. 39 ust. 7. Zmiana nie ma charakteru zmiany merytorycznej.</p> <p>Art. 5 pkt 2 lit. a-b Zmiany w art. 39 ust. 1a i 3b ustawy z dnia 21 marca 1985 r. polegają na zmianie odwołania z „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907, z późn. zm.)” na „ustawy z dnia ... 2020 r. Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”. Zmiana nie ma charakteru zmiany merytorycznej. Z kolei zmiany w art. 20 pkt 19 mają na celu wyeliminowanie błędnego odwołania do opłat za udostępnianie kanałów technologicznych, które w chwili obecnej uregulowane są w art. 39 ust. 7g. Natomiast zmiany w art. 39 ust. 3 mają na celu wyeliminowanie błędnego odwołania do umów, o których mowa w art. 39 ust. 7. W chwili obecnej umowy te zawarte są art. 39 w ust. 7a ustawy. Z tą zmianą związane jest dodanie decyzji, o których mowa w art. 39 ust. 7. Dodatkowo, w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych pomiędzy regulacjami zawartymi w art. 39 i nowododawanymi przepisami dotyczącymi punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, w zdaniu pierwszym art. 39 ust. 3 przesądzono, że lokalizowanie punktów dostępu bezprzewodowego</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884), zwane dalej „punktami dostępu”, przy czym może to nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej.</p> <p>3². Zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na instalację punktów dostępu wyłącznie, jeżeli ich umieszczenie spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego.</p> <p>3³. Do instalowania w pasie drogowym punktów dostępu nie stosuje się przepisów art. 40 ust. 1 i 3.</p> <p>3⁴. W przypadku gdy umieszczenie w pasie drogowym dotyczy jednocześnie punktów dostępu i innej infrastruktury telekomunikacyjnej, zarządca drogi rozpatruje wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 3¹, łącznie w ramach jednego postępowania administracyjnego i wydaje jedną decyzję administracyjną.”,</p> <p>d) ust. 3aa otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3aa. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 3¹ lub 3⁴, lub gdy decyzja, o której mowa w ust. 3, dotyczy lokalizacji w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej, w decyzji tej określa się dodatkowo, czy w okresie 4 lat od jej wydania jest planowana budowa, przebudowa lub remont odcinka drogi,</p>	<p>o bliskim zasięgu, realizowane jest na podstawie decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹. Wykorzystanie infrastruktury technicznej na cele instalacji punktów dostępu będzie odbywać się na podstawie przepisów Megaustawy. Art. 1 ust. 3 Megaustawy jasno wskazuje, że przepisów art. 17 – art. 26 Megaustawy nie stosuje się do lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej w pasach drogowych dróg publicznych. Tak więc każda nowa infrastruktura techniczna będzie objęta reżimem art. 39 i 40 ustawy o drogach publicznych w obecnym brzmieniu.</p> <p>Lokalizowanie w pasie drogowym punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu</p> <p>Art. 57 EKŁE stanowi, że wdrażanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu powinno się odbywać bez jakichkolwiek zezwoleń indywidualnych za wyjątkiem sytuacji gdy punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu mają być uruchamiane na budynkach lub w miejscach o wartości architektonicznej, historycznej lub przyrodniczej chronionych zgodnie z prawem krajowym lub, w razie konieczności, ze względów bezpieczeństwa publicznego. Projektodawca analizując obowiązujący stan prawny w tym zakresie, wynikający z przepisów ustawy o drogach publicznych uznał, iż najlepszym i najbardziej efektywnym instrumentem prawnym będzie decyzja administracyjna na wzór decyzji lokalizacyjnej, o której mowa w art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych. Rozwiązanie takie jest zgodne z EKŁE, ponieważ wartością chronioną jest „bezpieczeństwo</p>
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>którego dotyczy decyzja, o ile wynika to wprost z uchwały budżetowej jednostki samorządu terytorialnego, wieloletniej prognozy finansowej jednostki samorządu terytorialnego, programu wieloletniego wydanego na podstawie art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, późn. zm.⁵⁾) lub planów, o których mowa w art. 20 pkt 1 lub 2 niniejszej ustawy.”,</p> <p>e) po ust. 3aa dodaje się ust. 3ab w brzmieniu: „3ab. W decyzji, o której mowa w ust. 3¹ i 3⁴, określa się w szczególności sposób, termin, miejsce i warunki umieszczenia w pasie drogowym punktów dostępu.”,</p> <p>f) ust. 3b otrzymuje brzmienie: „3b. W przypadku gdy właściwy organ nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 3 lub 3⁴, w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku, a w odniesieniu do infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz decyzji, o której mowa w ust. 3¹ – w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, organ wyższego stopnia, a w przypadku braku takiego organu – organ nadzorujący, wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki.”,</p>	<p>publiczne”, przejawiające się koniecznością sprawdzenia przez zarządcę drogi, czy w indywidualnym przypadku, umieszczenie takich punktów nie spowodowałoby zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego. Jest to jedyna przesłanka do odmowy wydania zezwolenia na instalację punktów dostępu w pasie drogowym (art. 39 ust. 3² ustawy o drogach publicznych).</p> <p>Zaproponowane uregulowania bazują więc na sprawdzonych rozwiązaniach zawartych w ustawie o drogach publicznych. Tak przyjęty model gwarantuje zarówno zarządcom dróg jak i podmiotom, które będą instalowały punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, zachowanie w większości dotychczasowych mechanizmów funkcjonujących w ustawie o drogach publicznych i zabezpiecza w pełni ich interesy. Ponadto, zmiany w art. 40 ust. 12 pozwolą zarządcom dróg na nałożenie stosownych kar administracyjnych, jeżeli instalacja punktów dostępu będzie odbywać się bez decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹, lub niezgodnie z tą decyzją.</p> <p>Art. 5 pkt 2 lit. c</p> <p>W projektowanym art. 39 ust. 3¹ przesądzono, że instalowanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej. W art. 39 ust. 3² wskazano, że jedyną przesłanką</p>
--	--	--	---

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1236, 1535, 1773, 1927, 1981, 2054 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 1079 i 1283.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>g) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Utrzymanie obiektów i urządzeń, o których mowa w ust. 3 i 3¹, należy do ich posiadaczy.”,</p> <p>h) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Ponowne uruchomienie oraz rekonfiguracja punktów dostępu, w przypadku ich przełożenia przez zarządcę drogi w sytuacjach, o których mowa w ust. 5a, lub w przypadkach uszkodzeń publicznej infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na której są zainstalowane te punkty dostępu, należy do ich posiadaczy, którzy ponoszą koszty ponownego uruchomienia oraz rekonfiguracji punktów dostępu.”,</p> <p>i) ust. 5a otrzymuje brzmienie: „5a. Z zastrzeżeniem art. 32 ust. 3, jeżeli budowa, przebudowa lub remont drogi wymaga przełożenia punktów dostępu lub innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym, koszt tego przełożenia ponosi:</p> <p>1) zarządca drogi – w przypadku przełożenia punktów dostępu gdy nie upłynęły 3 lata, a w przypadku innej infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym gdy nie upłynęły 4 lata, od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, pod warunkiem zachowania dotychczasowych właściwości użytkowych</p>	<p>odmowy wydania zezwolenia jest zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego. Art. 39 ust. 3³ rozstrzyga, że do instalacji punktów dostępu wymagana jest jedynie jedno zezwolenia zarządcy drogi, tj. decyzja, o której mowa w ust. 3¹. Tak więc podmiot, który planuje instalowanie punktów dostępu w pasie drogowym zostaje zwolniony z obowiązku uzyskania decyzji na zajęcie pasa drogowego, o których mowa w art. 40 ust. 1, a także opłat z tym związanych (art. 40 ust. 3 ustawy o drogach publicznych). To rozwiązanie jest w pełni zgodne z art. 57 ust. 5 EKŁE, zgodnie z którym uruchamianie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu nie podlega żadnym opłatom niebędącym opłatami administracyjnymi zgodnie z art. 16 tejże dyrektywy. Opłata za zajęcie pasa drogowego nie mieści się w pojęciu „opłaty administracyjnej” w rozumieniu EKŁE, więc konieczne jest wyłączenie stosowania art. 40 ust. 3 ustawy o drogach publicznych.</p> <p>W przypadku gdy umieszczenie w pasie drogowym dotyczy jednocześnie infrastruktury telekomunikacyjnej i punktów dostępu, zarządca drogi proceduje wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 3¹, łącznie i wydaje jedną decyzję administracyjną, o czym przesądza nowododany art. 39 ust. 3⁴. W praktyce oznacza, że w jednym rozstrzygnięciu, tj. wydaniu zezwolenia w formie decyzji, odniesie się do obu żądań składających się na jedną sprawę administracyjną, w oparciu o relewantne dla tych żądań przepisy (np. różne są przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia). Taki</p>
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>oraz parametrów technicznych infrastruktury telekomunikacyjnej;</p> <p>2) właściciel infrastruktury telekomunikacyjnej – w przypadku gdy:</p> <p>a) upłynęły 4 lata, a w przypadku przełożenia punktów dostępu 3 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴,</p> <p>b) na żądanie właściciela wprowadzono ulepszenia w infrastrukturze telekomunikacyjnej,</p> <p>c) infrastruktura telekomunikacyjna lub punkty dostępu zostały zlokalizowane w pasie drogowym, mimo że zarządca drogi zawarł w decyzji, o której mowa w ust. 3, 3¹ lub 3⁴, informację o planowanej w okresie 4 lat budowie, przebudowie lub remoncie odcinka drogi, którego dotyczy ta decyzja.”,</p> <p>n) po ust. 6c dodaje się ust. 6ca i 6cb w brzmieniu:</p> <p style="padding-left: 20px;">„6ca. Wniosek, o którym mowa w ust. 6c, składa się przy użyciu formularza elektronicznego zamieszczonego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w systemie teleinformatycznym udostępnionym pod adresem „www.gov.pl”, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.</p> <p style="padding-left: 20px;">6cb. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 6ca, w formie dokumentu</p>	<p>obowiązek połączenia różnych żądań (wniosków wywodzonych na podstawie różnych przepisów prawa materialnego) jest rozwiązaniem występującym w systemie prawa. Zarządca, prowadząc indywidualną sprawę, może uznać za zasadne wydanie rozstrzygnięcia uwzględniające jedynie część żądań (np. gdy spełnione są przesłanki do lokalizacji punktów dostępu, ale nie do infrastruktury telekomunikacyjnej –będącej infrastrukturą powiązaną na gruncie tej instytucji – lub odwrotnie). Nakaz połączenia wniosków oznacza, że są one objęte jednym postępowaniem i jednym rozstrzygnięciem jako jedna sprawa administracyjna. Nie oznacza to, że mamy do czynienia z kolizją przepisów i potrzebą stosowania zasad wykładni prawa dla nich przewidzianą. Takie rozwiązanie pozwoli wyeliminować niczym nieuzasadnioną niepewność inwestycyjną po stronie przedsiębiorcy, a także pozwoli ograniczyć koszty związane z wydawaniem decyzji przez zarządcę drogi, ze względu na zmniejszeniu liczby czynności w jednym postępowaniu („łącznym”) w stosunku do sumy czynności, które byłyby wykonywane odrębnie dla każdego z postępowań.</p> <p>Art. 5 pkt 2 lit. d Zmiana w istniejącym art. 39 ust. 3aa i 3b polega na dodaniu odwołania również do decyzji dotyczącej punktów dostępu.</p> <p>Art. 5 pkt 2 lit. e Po ust. 3aa zaproponowano dodanie ust. 3ab, który wskazuje co ma określać decyzja dotycząca punktów</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 oraz z 2022 r. poz. 1087).”,</p> <p>o) ust. 7aa otrzymuje brzmienie: „7aa. W przypadku niezawarcia umowy, o której mowa w ust. 7a, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o udostępnienie kanału technologicznego, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie udostępnienia tego kanału. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie udostępnienia kanału technologicznego w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę w szczególności konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków udostępnienia kanału.”;</p> <p>3) w art. 40 ust. 12 otrzymuje brzmienie: „12. Za zajęcie pasa drogowego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) bez zezwolenia zarządcy drogi lub bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub bez decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴, 2) z przekroczeniem terminu zajęcia określonego w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴, 3) o powierzchni większej niż określona w zezwoleniu zarządcy drogi lub w umowie, 	<p>dostępu, czyli: sposób, termin, miejsce i warunki umieszczenia w pasie drogowym tych punktów dostępu.</p> <p>Art. 5 pkt 2 lit. f Zmiana w art. 39 ust. 3b polega na aktualizacji odesłania do ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz wprowadzeniu odesłania do decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3⁴.</p> <p>Art. 5 pkt 2 lit. g-i Zmiana w ust. 4 reguluje kwestię utrzymania punktów dostępu, natomiast zmiany w ust. 5 regulują kto i kiedy jest obowiązany do przełożenia punktów dostępu jeżeli jest to spowodowane budową, przebudową lub remontem drogi. Dodatkowo nowododawany art. 39 ust. 4a przesądza, że kwestia ponownego uruchomienia i rekonfiguracji punktów dostępu w sytuacji, w sytuacjach o których mowa w ust. 5a lub w przypadkach uszkodzeń publicznej infrastruktury technicznej, o której mowa w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na której zainstalowane są te punkty dostępu, należy do posiadaczy tych punktów i to oni ponoszą koszty ponownego uruchomienia oraz rekonfiguracji. Zmiany w art. 39 ust. 5a polegają na uwzględnieniu w regulacji decyzji dotyczących punktów dostępu.</p> <p>Art. 5 pkt 2 lit. m Wnioski o zwolnienie z obowiązku budowy kanału technologicznego mają być składane w postaci elektronicznej według wzoru określonego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji.</p>
--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a, 2c, lub w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3¹ lub 3⁴ – zarządca drogi wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 10-krotności opłaty ustalonej zgodnie z ust. 4-6.”.</p>	<p>Zgodnie z art. 16a ust. 1 pkt 3 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w przypadku gdy w przepisach prawa został wskazany organ właściwy do określenia wzoru dokumentu, jeżeli przepisy te nie wykluczają przesyłania dokumentów drogą elektroniczną, organ ten, udostępnia na ePUAP lub w innym systemie teleinformatycznym formularz elektroniczny umożliwiający wygenerowanie dokumentu elektronicznego w celu złożenia go za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W związku z tym minister właściwy do spraw informatyzacji, określając wzór zgodnie z art. 16a, będzie zobowiązany jednocześnie do udostępnienia usługi online z dedykowanym formularzem elektronicznym pozwalającym na wniesienie takiego wniosku. Elektronicznie składanie wniosków przyspieszy obieg dokumentów w postępowaniu administracyjnym. Natomiast udostępnienie wzoru wniosku na serwisie gov.pl poprawi jakość składanych wniosków dzięki określeniu podstawowych informacji niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy. Dodatkowo proponowane regulacje mają za cel optymalizację wydatków jednostek samorządu terytorialnego w związku ze zmniejszeniem wpływów do budżetów samorządów związanych z panującą epidemią COVID-19, jak również koniecznością zwiększenia wydatków samorządów w celu zapobiegania oraz usunięcia skutków tej epidemii.</p> <p>Art. 5 pkt 2 lit. n</p>
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>Zmiany w art. 39 ust. 7aa mają charakter porządkowy w związku ze zmianami wprowadzonymi w art. 22 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.</p> <p>Art. 5 pkt 3</p> <p>Zmiana w art. 40 ust 12 mają a celu zdyscyplinowanie podmiotów, które będą wdrażały punkty dostępu, do przestrzegania decyzji. W przypadku gdy punkty dostępu będą wdrażane bez takiej decyzji, lub niezgodnie z jej postanowieniami zarządca drogi będzie mógł w drodze decyzji administracyjnej nałożyć karę pieniężną na taki podmiot;</p>
167.	Art. 6	<p>Art. 6. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882, 2333, 2447 i 2448 oraz z 2022 r. poz. 655 i 1115) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 18c w ust. 1 i 2 po wyrazach „Komendant Główny Policji” dodaje się wyrazy „Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendant Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości”;</p> <p>2) w art. 20c w ust. 1:</p> <p>a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”;</p> <p>b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej</p>	<p>Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 48, art. 52 oraz art. 384. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.</p> <p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>(Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”;</p> <p>3) w art. 20cb w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;</p> <p>2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.</p>	<p>telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.</p>
168.	Art. 7	<p>Art. 7. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1061 i 1115) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 10b w ust. 1:</p> <p>a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”;</p> <p>b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”;</p> <p>2) w art. 10bb w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;</p> <p>2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.</p>	<p>Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 48, art. 52 oraz art. 384. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.</p> <p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.
169.	Art. 8	<p>Art. 8. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 869 i 2490) w art. 14i ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. SWD PSP uzyskuje nieodpłatnie, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 331 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 331 ust. 2 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
170.	Art. 9	<p>Art. 9. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.⁶⁾) w art. 15 w ust. 1q pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) kwota dopłaty, o której mowa w art. 364 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...);</p> <p>2) kwota rocznej opłaty telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 23 ustawy wymienionej w pkt 1.”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. 1927, 2105, 2106, 2269 i 2427 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 830, 872, 1079 i 1265.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

171.	Art. 10	<p>Art. 10. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805, z 2021 r. poz. 1676 oraz z 2022 r. poz. 857) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 4 w pkt 30 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374) zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;</p> <p>2) w art. 26:</p> <p>a) uchyla się ust. 5,</p> <p>b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:</p> <p>„6. Do umów zawieranych przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji, których przedmiotem są usługi rozpowszechniania lub rozprowadzania programów dla odbiorców za granicą w innych językach niż język polski, jak również do usług telekomunikacyjnych niezbędnych dla realizacji rozpowszechniania lub rozprowadzania tych programów – nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.”;</p> <p>c) w ust. 8 wyrazy „art. 115 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 87 ust. 5 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;</p> <p>3) w art. 36 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:</p> <p>„3a. Koncesja może zostać udzielona na okres krótszy niż 10 lat na wniosek podmiotu ubiegającego się o udzielenie koncesji lub w przypadku wystąpienia konieczności wyrównania czasu trwania uprawnień do</p>	<p>Przepis, oprócz zmian legislacyjnych mających na celu dostosowanie odesłań do ustawy Pke przewiduje zmianę merytoryczną w art. 36 ustawy o radiofonii i telewizji. Obecny art. 36 ust. 3 wskazuje, iż koncesja jest udzielana na okres 10 lat. Okres ten w szczególnych sytuacjach powinien być jednak elastyczny, umożliwiający wyrównania czasu trwania uprawnień w różnych rezerwacjach częstotliwości na tym samym multipleksie. Jest to szczególnie istotne w przypadku, gdy zajdzie konieczność uzupełnienia zwolnionego miejsca na multipleksie lub gdy istnieje potrzeba aby terminy ważności koncesji były takie same dla każdej koncesji na danym multipleksie. W związku z tym proponuje się dodanie kolejnego ustępu umożliwiającego w takiej sytuacji, oraz na wniosek podmiotu, wydanie koncesji na czas krótszy niż 10 lat. Jednocześnie należy podkreślić, że organ nie ma tu dowolności w określaniu krótszego czasu na jaki udzielona będzie koncesja. Przepis wprost wskazuje, że w przypadku udzielenia koncesji na okres krótszy niż 10 lat z powodu konieczności wyrównania czasu trwania uprawnień na tym samym multipleksie, datę końcową obowiązywania tej koncesji ustala się zgodnie z datą koncesji najdalej sięgającą w czasie spośród dat końcowych obowiązywania koncesji w ramach tego multipleksu w chwili udzielania tej koncesji.</p> <p>W przypadku udzielenia koncesji na okres krótszy niż 10 lat opłatę za nią określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki udzielana jest koncesja. Jest to regulacja analogiczna do uregulowań dotyczących</p>
------	---------	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>dysponowania częstotliwością na tym samym multipleksie.</p> <p>3b. W przypadku udzielenia koncesji na okres krótszy niż 10 lat z powodu konieczności wyrównania czasu trwania uprawnień na tym samym multipleksie, datę końcową obowiązywania tej koncesji ustala się zgodnie z datą koncesji najdalej sięgającą w czasie spośród dat końcowych obowiązywania koncesji w ramach tego multipleksu w chwili udzielania tej koncesji.”;</p> <p>4) w art. 37:</p> <p>a) w ust. 3 wyrazy „art. 114 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 69 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>b) uchyla się ust. 3a;</p> <p>5) w art. 38a w ust. 5 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>6) w art. 38b w ust. 1 wyrazy „art. 123 ust. 13 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 101 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>7) w art. 40:</p> <p>a) w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>b) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:</p>	<p>opłat za rezerwację częstotliwości w przypadku dokonania rezerwacji na kolejny okres inny niż okres, na który wydano rezerwację będącą podstawą do ustalenia jednorazowej opłaty za rezerwację. Takie rozwiązanie zabezpiecza interesy nadawców, którzy w przypadku wystąpienia konieczności udzielenia koncesji na czas krótszy niż 10 lat lub zawnioskowania o taki okres, nie będą obowiązani do uiszczania pełnej opłaty koncesyjnej, a jedynie kwoty proporcjonalnej do czasu trwania uprawnienia;</p>
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>„11a. W przypadku udzielenia koncesji na okres krótszy niż 10 lat opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki jest udzielana koncesja.”;</p> <p>(...)</p> <p>10) użyty w art. 20 w ust. 1a, w art. 44 ust. 2, w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 2, w ust. 8 w zdaniu pierwszym i w ust. 9 w zdaniu pierwszym, w art. 53b w ust. 1 trzykrotnie, w ust. 2 i w ust. 3 w różnej liczbie i przypadku wyraz „operator” zastępuje się odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazem „podmiot”;</p> <p>11) użyty w art. 44 ust. 7, w ust. 8 w zdaniu drugim i w art. 45 w ust. 3 w pkt 2 i 2a wyraz „operator” zastępuje się użytym w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „podmiot rozprawdający program”.</p>	
172.	Art. 11	<p>Art. 11. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1062 oraz z 2022 r. poz. 655) w art. 6¹ w ust. 4 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Zmiana związana z uchynieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
173.	Art. 12	<p>Art. 12. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 r. poz. 88) w art. 29:</p> <p>1) w ust. 4 w pkt 3 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:</p> <p>„e) punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 2 ust. 1</p>	Art. 57 EKŁE stanowi, że wdrażanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu powinno się odbywać bez jakichkolwiek zezwoleń indywidualnych za wyjątkiem zezwolenia ogólnego, które dotyczy wykorzystywania częstotliwości radiowych. W związku z tym konieczne jest przesądzenie w ustawie Prawo budowlane, że

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>pkt 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884);”;</p> <p>2) w ust. 8 wyrazy „art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 87 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	<p>instalowanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu nie wymaga uzyskania pozwolenia na budowę oraz dokonania zgłoszenia robót budowlanych organowi administracji architektoniczno-budowlanej;</p>
174.	Art. 13	<p>Art. 13. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 459 i 830) w art. 35b w ust. 5 wyrazy „art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „art. 381 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	<p>Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej – dostosowanie odwołania i terminologii.</p>
175.	Art. 14	<p>Art. 14. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 196 oraz z 2022 r. poz. 655) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 2a.1. W celu zapewnienia bezpieczeństwa państwa, mając na uwadze ochronę interesów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz jednostek sił zbrojnych państw obcych przebywających czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, Minister Obrony Narodowej może zarządzić o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze, przez czas niezbędny do wykonywania określonych zadań (lub czynności), z uwzględnieniem konieczności</p>	<p>Wprowadzenie do art. 42 projektu ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej poprawki polegającej na rozszerzeniu listy podmiotów uprawnionych do „zarządzenia o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze” o Ministra Obrony Narodowej zachodzi konieczność wprowadzenia do ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej, zmiany, która określi przypadki i zasady wydania wyżej wymienionego zarządzenia;</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>minimalizacji skutków braku możliwości korzystania z usług telekomunikacyjnych.</p> <p>2. Minister Obrony Narodowej może powierzyć realizację zadania, o którym mowa w ust. 1, kierownikowi komórki organizacyjnej lub jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, właściwej w sprawach zarządzania częstotliwościami.</p> <p>3. O zastosowaniu urządzeń, o których mowa w ust. 1, podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, niezwłocznie informują Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.”.</p>	
176.	Art. 15	<p>Art. 15. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2073 i 2448) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 11w w ust. 1:</p> <p>a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”;</p> <p>b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi””;</p>	<p>Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 48, art. 52 oraz art. 384. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.</p> <p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2) w art. 11y w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugiej ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,</p> <p>2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.</p>	<p>pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.</p>
177.	Art. 16	<p>Art. 16. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534, 1023 i 2447 oraz z 2022 r. poz. 655 i 958) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 218 w § 1 wyrazy „art. 180c i art. 180d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875)” zastępuje się wyrazami „art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;</p> <p>2) w art. 237 w § 5 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.</p>	<p>Zmiana związana z uchyceniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej - zmieniono odwołania do Pt na odwołania do Pke oraz zmieniono odwołania do art. 180c i art. 180d Pt na odwołania do odpowiadających im art. 45, art. 49 Pke.</p>
178.	Art. 17	<p>Art. 17. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899) w art. 4 pkt 18 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„18) łączności publicznej – należy przez to rozumieć sieci telekomunikacyjne oraz powiązane zasoby służące zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	<p>Zmiana związana z uchyceniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

179.	Art. 18	<p>Art. 18. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1893, z późn. zm.⁷⁾) w art. 29 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:</p> <p style="padding-left: 40px;">„11) satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie systemu radionawigacji satelitarnej Galileo.”.</p>	<p>W związku z kompleksowym uregulowaniem zarządzania PRS w przepisach ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, w tym umocowaniem funkcjonującej w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, jednostki zarządzającej w Polsce PRS (Competent PRS Authority – CPA Polska) zasadne jest dodanie „satelitarnej usługi publicznej o regulowanym dostępie systemu radionawigacji satelitarnej Galileo” do katalogu spraw w zakresie działu „sprawy wewnętrzne” w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej;</p>
180.	Art. 19	<p>Art. 19. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, 2127 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 1079 i 1260) w art. 147a w ust. 1b w pkt 2 wyrazy „art. 2 pkt 37 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 61 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	<p>Zmiana związana z uchyceniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.</p>
181.	Art. 20	<p>Art. 20. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach</p>	<p>Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt</p>

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2368 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 350, 807 i 847.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>porządkowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1214 oraz z 2022 r. poz. 655) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 30 w ust. 1:</p> <p style="padding-left: 20px;">a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p style="padding-left: 40px;">„W celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, popełnionych przez osoby, o których mowa w art. 3 ust. 2, albo w celu ratowania życia lub zdrowia ludzkiego bądź wsparcia działań poszukiwawczych lub ratowniczych Żandarmeria Wojskowa może uzyskiwać dane niestanowiące treści odpowiednio, komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, przesyłki pocztowej albo przekazu w ramach usługi świadczonej drogą elektroniczną, określone w:”;</p> <p style="padding-left: 20px;">b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p style="padding-left: 40px;">„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi””;</p> <p>2) w art. 30c w ust. 1:</p> <p style="padding-left: 20px;">a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 3 ust. 2 pkt 1, 3, 4, 5 i 6” zastępuje się wyrazami „art. 3 ust. 2”;</p> <p style="padding-left: 20px;">b) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p style="padding-left: 40px;">„1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,</p>	<p>oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 49 oraz art. 384. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.</p> <p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.	
182.	Art. 21	<p>Art. 21. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2022 r. poz. 557) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 5 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) realizowanie zadań, we współpracy z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, związanych z ustanowieniem i funkcjonowaniem systemu zarządzania kluczami kryptograficznymi PRS, w szczególności wykonywanie funkcji organu do spraw dystrybucji produktów kryptograficznych;”;</p> <p>2) w art. 28 w ust. 1: a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”, b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”.”;</p> <p>3) w art. 28b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,</p>	<p>Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 49 oraz art. 384. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.</p> <p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.	Dodatkowo, uzupełniono art. 5 ust. 1 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu poprzez dodanie pkt 3a dotyczącego zarządzania satelitarną usługą publiczną o regulowanym dostępie PRS, w związku z kompleksowym uregulowaniem w Pke oraz ustawie o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu zagadnień związanych z PRS, w tym działalności jednostki zarządzającej PRS – CPA Polska (Competent PRS Authority). Część zadań CPA powinna być wykonywana we współpracy lub za zgodą krajowej władzy bezpieczeństwa (National Security Authority – NSA) oraz <u>organu ds. dystrybucji produktów kryptograficznych (Crypto Distribution Authority – CDA)</u> . W Polsce funkcję obu organów pełni Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przy czym dotychczas w żadnym akcie prawnym nie wskazano, że ABW jest <u>organem ds. dystrybucji produktów kryptograficznych</u> . W związku z tym, w ustawie z dnia 24 maja 2012 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2020 r. poz. 27.) należało wprowadzić zapis określający współpracę Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w obszarze zarządzania kluczami kryptograficznymi PRS w Polsce, w szczególności pełnienie przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego funkcji <u>organu ds. dystrybucji produktów kryptograficznych</u> .
--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

183.	Art. 22	<p>Art. 22. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 125 w ust. 2 wyrazy „art. 111 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875)” zastępuje się wyrazami „art. 62 ust. 3 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;</p> <p>2) w art. 212 w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „art. 111 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 62 ust. 3 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
184.	Art. 23	<p>Art. 23. W ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1341) w art. 4 w ust. 1 wyrazy „art. 2 pkt 35 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.²⁾)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 59 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
185.	Art. 24	<p>Art. 24. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2:</p> <p style="padding-left: 20px;">a) w pkt 3 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460)” zastępuje się wyrazami „ustawy</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,</p> <p>b) w pkt 4 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>2) uchyla się art. 10;</p> <p>3) w art. 12 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Usługodawca, który świadczy usługi drogą elektroniczną obejmujące transmisję w sieci telekomunikacyjnej danych przekazywanych przez odbiorcę usługi, nie ponosi odpowiedzialności za treść tych danych, jeżeli:”;</p> <p>4) uchyla się art. 24;</p> <p>5) art. 25 otrzymuje brzmienie: „Art. 25. Orzekanie w sprawach o czyny określone w art. 23 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”.</p>	
186.	Art. 26	<p>Art. 25. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2020 r. poz. 358 oraz z 2021 r. poz. 1177) w art. 16 w ust. 1 w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 w brzmieniu: „21) określone w art. 444 ustawy z dnia 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. ...).”.</p>	Celem zmiany ustawy jest uwzględnienie w katalogu przestępstw w stosunku do których przepisy ww. ustawy mają zastosowanie, przestępstw określonych w przepisach 444 oraz 445 ustawy Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

187.	Art. 26	<p>Art. 26. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228, z późn. zm.⁸⁾) w art. 53 w ust. 6 w zdaniu pierwszym wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Zmiana związana z uchyleniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
188.	Art. 27	<p>Art. 27. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.⁹⁾) w art. 116 w ust. 1 po pkt 7h dodaje się pkt 7i w brzmieniu:</p> <p style="padding-left: 40px;">„7i) środki, o których mowa w art. 325 ust. 8 ustawy z dnia...2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Niezbędne jest dokonanie zmian wynikających ze zmiany brzmienia art. 325 ust. 8 Pke.
189.	Art. 28	<p>Art. 28. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 oraz z 2022 r. poz. 1087) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:</p> <p style="padding-left: 40px;">„5. Przepis art. 20ae ustawy stosuje się również do podmiotu, o którym mowa w art. 2 pkt 42 lit. a ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...) w zakresie, o którym mowa w art. 291 ust. 3 pkt 2 lit. e tej ustawy.”;</p>	Wprowadzane zmiany są konsekwencją zmian w procesie weryfikacji abonenta przeprowadzanym przed rozpoczęciem świadczenia usług telekomunikacyjnych. W ustawie Prawo komunikacji elektronicznej dopuszczono możliwość weryfikacji tożsamości abonenta za pomocą danych zawartych w złożonym przez abonenta podpisie zaufanym, z zastrzeżeniem, że podpis ten może być wykorzystany wyłącznie do potwierdzenia tożsamości abonenta. Weryfikacja ta może być dokonana tylko za pomocą

8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 2320, z 2021 r. poz. 1080, 1177, 1598 i 2140 oraz z 2022 r. poz. 655, 807 i 872.

9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1292, 1559, 1773, 1834, 1981, 2105, 2120, 2232, 2270, 2427 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 64, 91, 526, 583, 655, 807, 974 i 1002.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2) w art. 3 w pkt 3 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>3) w art. 20ae po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Skutek, o którym mowa w ust. 1, wywołuje opatrzenie danych podpisem zaufanym również w stosunku do podmiotu, o którym mowa w art. 2 pkt 42 lit. a ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, w zakresie, o którym mowa w art. 291 ust. 3 pkt 2 lit. e tej ustawy, jeżeli obie strony wyrażą na to zgodę.”.</p>	<p>narzędzia określonego w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji na podstawie art. 20d ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Skutkiem tego będzie możliwość korzystania przez wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tego samego narzędzia przygotowanego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji jako kompletnej i zupełnej usługi świadczonej online. Możliwość weryfikacji złożonego podpisu zaufanego przez dostawców usług telekomunikacyjnych jest nieodpłatna. Z przepisów tych nie wynika możliwość udostępnienia wybranym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji części ww. narzędzia w postaci np. interfejsu programistycznego aplikacji lub kodu źródłowego;</p>
190.	Art. 29	<p>Art. 29. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 837) w art. 38 w ust. 5 w pkt 1 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 676 oraz z 2022 r. poz. 501)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	<p>Zmiana związana z uchynieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.</p>
191.	Art. 30	<p>Art. 30. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1671 i 2333) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 18 w ust. 1:</p> <p>a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się</p>	<p>Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”,</p> <p>b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;</p> <p>2) w art. 18b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,</p> <p>2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.</p>	<p>wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 49 oraz art. 384. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.</p> <p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.</p>
192.	Art. 31	<p>Art. 31. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2022 r. poz. 502 i 655) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 31 ust. 11 oraz w art. 32 ust. 2-5 wyrazy „przedsiębiorca telekomunikacyjny” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „przedsiębiorca komunikacji elektronicznej”;</p> <p>2) w art. 32 w ust. 1:</p>	<p>Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 49 oraz art. 384.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego”,</p> <p>b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;</p> <p>3) w art. 32b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,</p> <p>2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.</p>	<p>W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.</p> <p>Ze względu na specyfikę działania służb regulowanych zmienianą ustawą zdecydowano się na rozszerzenie katalogu podmiotowego przedsiębiorców zobowiązanych do udostępniania danych i zapewniających warunki do przeprowadzenia kontroli operacyjnej – na wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej. W związku z czym w art. 31 ust. 11 oraz w art. 32 ust. 2-5 tej ustawy wyrazy „przedsiębiorca telekomunikacyjny” zastąpiono wyrazami „przedsiębiorca komunikacji elektronicznej”.</p> <p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianej ustawie. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny”.</p>
193.	Art. 32	<p>Art. 32. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 2053 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 974) w art. 24d ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. SWD PRM uzyskuje za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 331 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U.</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		poz. ...), informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 331 ust. 2 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”	
194.	Art. 33	<p>Art. 33. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1923 oraz z 2022 r. poz. 91, 655, 764 i 830) w załączniku do ustawy:</p> <p>1) w części I:</p> <p style="padding-left: 20px;">a) w ust. 36 w kolumnie 4 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:</p> <p style="padding-left: 40px;">„4) dokonanie wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych”,</p> <p style="padding-left: 20px;">b) w ust. 53 w kolumnie 4 w pkt 4 wyraz „telekomunikacji” zastępuje się wyrazami „komunikacji elektronicznej”;</p> <p>2) w części III uchyla się ust. 32.</p>	Zmiana o charakterze legislacyjnym w stosunku do obecnych regulacji. Dodatkowo w związku z wprowadzeniem w Pke nowej opłaty za prawo używania urządzenia objętego pozwoleniem radiowym, wprowadzono wyłączenie od pobierania opłaty skarbowej od wydania pozwolenia i jego przedłużenia.
195.	Art. 34	<p>Art. 34. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2388 oraz z 2022 r. poz. 974) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 5:</p> <p style="padding-left: 20px;">a) w pkt 4 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 2 pkt 46 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.²⁾),” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 75 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...),”;</p>	Zmiana pierwsza związana jest z uchynieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej. Zmiana trzecia ma charakter porządkujący.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7) wyposażenia lotniczego objętego przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235) lub następującego wyposażenia lotniczego objętego przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1) i przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu:</p> <p>a) statków powietrznych innych niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związanych z nim silników, śmigieł, części i wyposażenia nieinstalowanego,</p> <p>b) bezzałogowych statków powietrznych, a także związanych z nimi silników, śmigieł, części i wyposażenia</p>	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>nieinstalowanego, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;”;</p> <p>c) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu: „9) wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 747).”;</p> <p>2) w art. 22 i w art. 24 w ust. 1 wyrazy „z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”.</p>	
196.	Art. 35	<p>Art. 35. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 261 i 583) w art. 21a:</p> <p>1) w ust. 3 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia.... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;</p>	Zmiana związana z uchynieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 3, nie obejmuje wysyłania komunikatu użytkownikom końcowym, których karty SIM są zainstalowane i wykorzystywane w urządzeniach używanych wyłącznie do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna.”.</p>	
197.	Art. 36 pkt 1-2 lit. a tiret czwarty	<p>Art. 36. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 1 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) zasady zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego w zakresie nieuregulowanym ustawą z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...);”;</p> <p>2) w art. 2: a) w ust. 1: – w pkt 4 po wyrazach „linię kablową podziemną i nadziemną,” dodaje się wyrazy „punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, przenośne wolnostojące maszty antenowe,”; – pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) infrastruktura techniczna – każdy element infrastruktury lub sieci, który może służyć do umieszczenia w nim lub na nim elementów sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, nie stając się jednocześnie aktywnym elementem tej</p>	<p>Art. 36 pkt 2 lit. a tiret pierwsze Do definicji „infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu” w art. 2 pkt 4, dodaje się dwa desygnaty: „punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu” oraz „przenośne wolnostojące maszty antenowe”.</p> <p>Art. 36 pkt 2 lit. a tiret drugie Definicja infrastruktury technicznej zawartej w art. 2 ust. 1 pkt 6 została rozszerzona o „antenowe konstrukcje wsporcze”. Zmiana ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych związanych z określeniem desygnatów pojęcia infrastruktury technicznej.</p> <p>Art. 36 pkt 2 lit. a tiret trzecie Zmiana definicji „punkt styku” na „miejsce dostępu” w art. 2 ust. 1 pkt 9 jest spowodowana obecną nieprzejrzystością siatki pojęciowej, spowodowaną występowaniem podobnie brzmiących definiendum na gruncie szeroko pojętego prawa telekomunikacyjnego.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>sieci telekomunikacyjnej, taki jak rurociągi, kanalizacja, maszty, kanały, komory, studzienki, szafki, budynki i wejścia do budynków, instalacje antenowe, antenowe konstrukcje wsporcze, wieże i słupy, z wyłączeniem:</p> <p>a) kabli, w tym włókien światłowodowych,</p> <p>b) elementów sieci wykorzystywanych do zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi,</p> <p>c) kanałów technologicznych w rozumieniu art. 4 pkt 15a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376 i 1595 oraz z 2022 r. poz. 32, 655 i 1261);”,</p> <p>– pkt 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„9) miejsce dostępu – miejsce w budynku bądź poza nim, w którym znajduje się lub w którym można umieścić punkt dystrybucji wspólny dla istniejących bądź przyszłych zakończeń sieci w budynku i jednocześnie najbliższy tych zakończeń;”,</p>	
198.	Art. 36 pkt 2 lit. a tiret piąty ustawy	- po pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 11-13 w brzmieniu: (...)	Projektowana definicja wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej jest nową definicją, związaną ze zmianami w art. 30 Megaustawy.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	wprowadzającej PKE w zakresie zmian brzmienia art. 2 ust. 1 pkt 12	13) wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną pomiędzy miejscem dostępu a zakończeniem sieci, a także odcinek kanalizacji kablowej pomiędzy złączem rozgałęźnym poza budynkiem a miejscem dostępu, w przypadku gdy miejsce dostępu znajduje się w budynku.”,	Definicja ta jednoznacznie przesądza, że infrastruktura techniczna pomiędzy miejscem dostępu a zakończeniem sieci w budynku stanowi wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną.
199.	Art. 36 pkt 3-11	<p>3) w art. 3:</p> <p>a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Jednostka samorządu terytorialnego może w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej:</p> <p>1) budować lub eksploatować sieci telekomunikacyjne i powiązane zasoby oraz nabywać prawa do sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów;</p> <p>2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów;</p> <p>3) świadczyć, z wykorzystaniem posiadanych sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów, usługi na rzecz:</p> <p>a) przedsiębiorców telekomunikacyjnych,</p> <p>b) użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,</p>	<p>Art. 36 pkt 3-7, pkt 8 lit. a, pkt 9-10.</p> <p>Ww. zmiany w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych polegają na zastąpieniu dotychczasowych odwołań do Prawa telekomunikacyjnego odwołaniem do Prawa komunikacji elektronicznej. usunięciu odwołań do przepisów uchylonych lub na dostosowaniu siatki pojęciowej uwzględniając definicje zawarte w Pke.</p> <p>Art. 36 pkt 8 lit. b</p> <p>Proponowane zmiany art. 13 ust. 2 Megaustawy są związane z potrzebą dostosowania odesłań do rozdziałów Pke dotyczących konsultacji, zasad ogólnych dostępu telekomunikacyjnego oraz koordynacji dostępu, a także uwypukleniem skutku, jaki niesie ze sobą niezawarcie umowy o dostępie we wskazanym terminie. Z obecnie obowiązujących przepisów wynika, że jednostka samorządu terytorialnego jest zobowiązana zawrzeć umowę o dostępie telekomunikacyjnym w terminie 30 dni od dnia wystąpienia o jej zawarcie. Niedotrzymanie wskazanego terminu skutkuje nabyciem uprawnienia przez obie strony negocjacji do wniesienia wniosku o</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>c) użytkowników końcowych – w zakresie i na warunkach określonych w art. 6 i 7.</p> <p>1a. Działalność polegająca na budowie sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów może być podjęta, jeżeli na danym obszarze:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie istnieją sieci telekomunikacyjne i powiązane zasoby; 2) istniejące sieci telekomunikacyjne i powiązane zasoby nie są dostępne lub nie odpowiadają zapotrzebowaniu jednostki samorządu terytorialnego.”, <p>b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) przy zachowaniu kompatybilności i łączalności z innymi sieciami telekomunikacyjnymi tworzonymi przez podmioty publiczne lub finansowanymi ze środków publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, 1236, 1535, 1773, 1927, 1981, 2054 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 583, 655 i 1283) oraz przy zagwarantowaniu przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, na zasadach równego traktowania, współkorzystania z sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów oraz dostępu do nich;”;</p> <p>4) w art. 5 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p>	<p>rozstrzygnięcie sporu do Prezesa UKE i właśnie ta okoliczność powinna wynikać z redakcji art. 13 ust. 2. Proponowana treść art. 13 ust. 2 pkt 1 Megaustawy nie pozostawia wątpliwości, że jest to przepis odrębny, o którym mowa w art. 162 ust. 2 pkt 2 lit. b Pke.</p> <p>Art. 36 pkt 8 lit. c i d</p> <p>Zmiany w art. 13 ust. 3 i ust. 4 Megaustawy mają na celu uproszczenie przepisów przesadzających, że obowiązki regulacyjne nałożone na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego mają zastosowanie w tym samym zakresie i na tych samych warunkach do elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych dostępem telekomunikacyjnym, nawet gdy zasoby te zostały udostępnione przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ jednostki samorządu terytorialnego, lub ☐ podmiot, który zawarł z jednostką samorządu terytorialnego umowę koncesji w rozumieniu ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi lub umowę o partnerstwie publiczno-prywatnym w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym w zakresie elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych dostępem.
--	--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>5) w art. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) udostępniać przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu sieci telekomunikacyjne oraz powiązane zasoby w zamian za opłaty niższe niż koszt wytworzenia;”;</p> <p>6) art. 10 otrzymuje brzmienie: „Art. 10. Podmiot, który wykorzystał środki publiczne, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, do budowy, przebudowy lub remontu infrastruktury telekomunikacyjnej wykorzystywanej do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub publicznej sieci telekomunikacyjnej, lub nabył prawa do takiej infrastruktury lub sieci oraz powiązanych zasobów, z wyłączeniem użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, jest obowiązany prowadzić ewidencję w sposób umożliwiający odrębne obliczanie kosztów i przychodów, zysków i strat w zakresie budowy oraz nabywania praw do infrastruktury telekomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, a także działalności telekomunikacyjnej.”;</p> <p>7) art. 12 otrzymuje brzmienie: „Art. 12. Operator jest obowiązany prowadzić negocjacje w celu zawarcia umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci na uzasadniony wniosek jednostki samorządu terytorialnego.”;</p> <p>8) w art. 13: a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:</p>	<p>Art. 36 pkt 11 Zmiany w art. 16a ust. 3 Megaustawy polegają na rozszerzeniu katalogu przychodów Funduszu Szerokopasmowego, m.in. o:</p> <ul style="list-style-type: none"> – kary pieniężne, o których mowa w art. 76a ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1369, z 2021 r. poz. 2333, 2445, oraz z 2022 r. poz. 655), – środki za prawo używania urządzenia radiowego objętego pozwoleniem radiowym, – pozostałe na koncie środki z doładowań kont prepaid, o których mowa w art. 325 ust. 6 ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej. <p>Ponadto, w związku z wdrażaniem Funduszu w trudnych realiach pandemicznych, konieczne jest wprowadzenie ustawowych usprawnień w sposobie zarządzania oraz wydatkowania środków Funduszu, aby zapewnić efektywność procesu dystrybucji środków i korzystania ze wsparcia przez beneficjentów Funduszu.</p> <p>W związku z powyższym proponuje się:</p> <p>1) nowelizację katalogu przeznaczeń środków Funduszu, poprzez uzupełnienie go o:</p> <p>a) wspieranie opracowywania dokumentów planistycznych w obszarze rozwoju podaży i popytu na usługi dostępu do szybkiego internetu – aby móc wspierać w szczególności jednostki samorządu</p>
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>„1. Jednostka samorządu terytorialnego jest obowiązana uwzględnić uzasadnione wnioski przedsiębiorców telekomunikacyjnych, użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz innych jednostek samorządu terytorialnego o zapewnienie im dostępu, w tym użytkowania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów.</p> <p>2. Do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego stosuje się przepisy działu I rozdziału 4 oraz działu III rozdziału 1 i 3 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z tym że:</p> <p>1) jednostka samorządu terytorialnego wykonująca działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, jest obowiązana równo traktować przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach;</p> <p>2) wniosek w sprawie wydania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu może złożyć każda ze stron sporu, jeżeli w terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem w sprawie zawarcia umowy o dostępie taka umowa nie została zawarta.</p>	<p>terytorialnego w opracowywaniu dokumentów wyznaczających kierunki ich działań w obszarze umożliwienia swoim mieszkańcom powszechnego i równego dostępu do usług łączności elektronicznej,</p> <p>b) poradnictwo w zakresie rozwoju kompetencji cyfrowych i korzystania z usług telekomunikacyjnych, które mają być udzielane użytkownikom końcowym najbardziej potrzebującym (np. osobom wykluczonym, ubogim, starszym), tak aby mogli oni skorzystać z profesjonalnej pomocy w zakresie niejasności m.in. prawnych, merytorycznych w korzystaniu z nowoczesnych usług cyfrowych; jednocześnie udzielanie porad w zakresie rozwoju kompetencji cyfrowych i korzystania z usług telekomunikacyjnych, ma za zadanie rozwijanie świadomości i wiedzy użytkowników końcowych na temat korzyści płynących z posiadania dostępu do sieci szerokopasmowych,</p> <p>c) dofinansowanie lub finansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia problemowego korzystania z nowych technologii cyfrowych przez dzieci i młodzież,</p> <p>d) działań w obszarze cyfryzacji obszaru edukacji i wychowania przedszkolnego,</p> <p>e) finansowania zadań dysponenta Funduszu oraz jednostek podległych lub nadzorowanych przez dysponenta Funduszu</p>
--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>3. W przypadku uzyskania dostępu telekomunikacyjnego przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego od:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jednostki samorządu terytorialnego lub 2) podmiotu, który zawarł z jednostką samorządu terytorialnego umowę koncesji, w rozumieniu ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, lub umowę o partnerstwie publiczno-prywatnym, w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym, w zakresie elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych dostępem <p>– obowiązki regulacyjne nałożone na tego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego stosuje się, w tym samym zakresie i na tych samych warunkach, do elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów oraz usług i innych elementów objętych tym dostępem.”,</p> <p>b) uchyla się ust. 4;</p> <p>9) w art. 14 wyrazy „prawa telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „prawa komunikacji elektronicznej”;</p> <p>10) w art. 16 w ust. 1 pkt 1–3 otrzymują brzmienie: „1) budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną, sieci telekomunikacyjne i powiązane zasoby oraz nabywać prawa do</p>	<p>w obszarze telekomunikacji oraz związanej z obsługą Funduszu;</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) skreślenie formy udzielania wsparcia w postaci pożyczek oraz uzupełnienie form wsparcia o finansowanie (obok dofinansowania) – ze względu na ograniczony budżet Funduszu oraz funkcjonowanie Funduszu w otoczeniu interwencyjnym państwa, w którym w innych źródłach finansowych oferowane są różnego rodzaju produkty finansowe o charakterze pożyczkowym, wsparcie w postaci pożyczki nie będzie atrakcyjne dla potencjalnych beneficjentów Funduszu; z kolei wprowadzenie formy finansowania ma na celu uniknięcie wątpliwości co do możliwości udzielania ze środków Funduszu wsparcia w wysokości 100% wartości działań, na które udziela się wsparcia; 3) umożliwienie udzielania wsparcia – poza trybem naboru wniosków – także w drodze indywidualnego wezwania potencjalnego beneficjenta do złożenia wniosku – takie rozwiązanie jest stosowane w systemie wydatkowania środków europejskich i znacznie przyspiesza udzielanie wsparcia na potrzeby najpilniejsze. Jednocześnie wprowadzenie tego szczególnego trybu będzie neutralne z punktu widzenia stosowania ogólnych reguł udzielania pomocy publicznej; 4) w zakresie wydatkowania środków Funduszu odwołanie do rygoru wydatkowania środków europejskich określonego w tej ustawie – aby zapewnić dysponentowi Funduszu elastyczność
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>infrastruktury telekomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnych i powiązanych zasobów;</p> <p>2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów;</p> <p>3) świadczyć, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, usługi na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych.”;</p> <p>11) w art. 16a:</p> <p>a) w ust. 3:</p> <p>– pkt 1–3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) wpływy z opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;</p> <p>2) 15% wpływów z opłat za prawo do dysponowania częstotliwością, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1;</p> <p>3) wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 29d ust. 13 art. 29q ustawy oraz art. 439 ust. 1 i 2 i art. 443 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1;”;</p> <p>– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a) wpływy z opłat, o których mowa w art. 26 ust. 3 pkt 1 i ust. 4 ustawy, o której mowa w pkt 1;”;</p>	<p>w kreowaniu warunków udzielania, rozliczania i zwrotu wsparcia ze środków Funduszu, której nie gwarantuje stosowanie przepisów o dotacjach celowych, przedmiotowych i podmiotowych;</p> <p>5) uchylenie przepisu o obowiązkowym rozporządzeniu ministra właściwego do spraw informatyzacji, określającym szczegółowe warunki i tryb udzielania wsparcia – w obliczu ww. propozycji nowelizacji, które wyczerpująca regulują warunki i tryby udzielania wsparcia ze środków Funduszu, takie rozporządzenie staje się bezprzedmiotowe.</p>
--	--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<ul style="list-style-type: none">– w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) środki, o których mowa w art. 325 ust. 8 ustawy, o której mowa w pkt 1.”,b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Środki Funduszu przeznacza się na:<ul style="list-style-type: none">1) działania wspierające rozwój szybkich sieci telekomunikacyjnych przez dofinansowanie lub finansowanie:<ul style="list-style-type: none">a) budowy szybkich sieci telekomunikacyjnych,b) przebudowy sieci szerokopasmowych w celu dostosowania do standardu szybkich sieci szerokopasmowych,c) wykonywania przyłączy telekomunikacyjnych do lokalizacji użytkownika końcowego,d) opracowywania dokumentów planistycznych i analitycznych w obszarze rozwoju sieci szerokopasmowych;2) działania mające na celu pobudzenie popytu użytkowników końcowych na usługi związane z szerokopasmowym dostępem do Internetu przez dofinansowanie lub finansowanie:<ul style="list-style-type: none">a) zakupu usług telekomunikacyjnych,b) zakupu urządzeń multimedialnych,c) organizacji szkoleń rozwijających kompetencje cyfrowe lub udziału w tych szkoleniach,	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>d) poradnictwa w zakresie rozwoju kompetencji cyfrowych i korzystania z usług telekomunikacyjnych;</p> <p>3) koszty utrzymania i uruchomienia systemu, o którym mowa w art. 29j;</p> <p>4) dofinansowanie lub finansowanie funkcjonowania Koordynatora Szerokopasmowego, o którym mowa w art. 29p ust. 1;</p> <p>5) finansowanie lub dofinansowanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie profilaktyki i leczenia problemowego korzystania z nowych technologii cyfrowych przez dzieci i młodzież;</p> <p>6) działania związane z cyfryzacją jednostek wchodzących w skład systemu oświaty;</p> <p>7) finansowanie zadań dysponenta Funduszu oraz jednostek podległych lub nadzorowanych przez dysponenta Funduszu w obszarze telekomunikacji oraz związanych z obsługą Funduszu.”,</p> <p>c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:</p> <p>„5. Wsparcia ze środków Funduszu udziela się w drodze otwartego i niedyskryminacyjnego naboru wniosków o udzielenie wsparcia albo w drodze indywidualnego wezwania do złożenia wniosku o udzielenie wsparcia.</p> <p>6. Warunkiem ubiegania się o wsparcie ze środków Funduszu jest spełnienie wymagań określonych każdorazowo dla danego naboru wniosków o udzielenie wsparcia albo</p>	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>w indywidualnym wezwaniu do złożenia wniosku o udzielenie wsparcia.”,</p> <p>d) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:</p> <p>„8a. Do wsparcia ze środków Funduszu stosuje się odpowiednio przepisy art. 206 ust. 1, ust. 2 pkt 1–4 i 5–8, ust. 3 i 5 oraz art. 207 ust. 1–8, ust. 9 pkt 1 i ust. 10, 11, 12 i 12a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, przy czym:</p> <p>1) przez instytucję zarządzającą, o której mowa w tych przepisach, rozumie się dysponenta Funduszu, a przez instytucję pośredniczącą, o której mowa w tych przepisach, rozumie się instytucję mu podległą lub przez niego nadzorowaną,</p> <p>2) od decyzji, o której mowa w art. 207 ust. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, wydanej w stosunku do beneficjenta Funduszu przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> – dysponenta Funduszu – przysługuje stronie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, – instytucję podległą dysponentowi Funduszu lub przez niego nadzorowaną – przysługuje odwołanie do dysponenta Funduszu.”, <p>f) uchyla się ust. 9;</p> 	
200.	Art. 36 pkt 13-16 lit. b, art. 36 pkt 16 lit. d- 23	<p>13) w art. 18:</p> <p>a) uchyla się ust. 1;</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Po przedstawieniu przez operatora sieci informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obiektywne, przejrzyste,</p>	<p>Art. 36 pkt 13 lit. b i d, pkt 15, pkt 17, pkt 19-21</p> <p>Ww. zmiany w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych polegają na zastąpieniu dotychczasowych odwołań do Prawa</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki, na jakich powinien być zapewniany dostęp do infrastruktury technicznej. Przepis art. 22 ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.”,</p> <p>c) dodaje się ustęp 11 w brzmieniu:</p> <p>„11. Prezes UKE przed przyjęciem rozstrzygnięcia w sprawie, o której mowa w ust. 3, przeprowadza postępowanie konsultacyjne. Stosuje się dział I, rozdział 4, oddział I ustawy z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej.”;</p> <p>14) w art. 19:</p> <p>a) uchyla się ust. 2,</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Wniosek o dostęp do infrastruktury technicznej określa elementy szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną, planowane do realizacji, wraz ze wstępnym harmonogramem ich realizacji.”,</p> <p>c) w ust. 4:</p> <p>– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) umieszczenie elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej w infrastrukturze technicznej objętej wnioskiem nie jest możliwe ze względów technicznych;</p> <p>2) nie ma dostępnej przestrzeni do umieszczenia elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, z uwzględnieniem przyszłego zapotrzebowania operatora sieci na miejsce w infrastrukturze technicznej objętej wnioskiem, co wynika z przedstawionego przez operatora sieci</p>	<p>telekomunikacyjnego odwołaniem do Prawa komunikacji elektronicznej. usunięciu odwołań do przepisów uchylonych lub na dostosowaniu siatki pojęciowej uwzględniając definicje zawarte w Pke.</p> <p>Art. 36 pkt 13 lit. a</p> <p>Uchyla się art. 18 ust. 1 w związku z tym, że regulacja, która ma zastosowanie w przypadku do którego odnosi się ten przepis, została zawarta w art. 148 Pke. Zmiana w tym zakresie dotyczy formy – umowa o dostępie, w tym umowa o dostępie do infrastruktury technicznej, zawierana jest pod rygorem nieważności w formie dokumentowej, a nie na piśmie, jak było to uregulowane dotychczas w uchylanym art. 18 ust. 1 Megaustawy.</p> <p>Art. 36 pkt 14</p> <p>Konieczne jest uchylene art. 19 ust. 2, ze względu, że powieliła ona regulację art. 149 ust. 2 Pke.</p> <p>Art. 36 pkt 15</p> <p>Projektuje się uchylene art. 20 i art. 21, ponieważ w przypadku określonym w tym przepisie zastosowanie mieć będzie art. 162 ust. 4-5 Pke. Natomiast kompetencja przewidziana w art. 21 ust. 3 jest skonsumowana przez inne przepisy, w tym uprawnienia Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej jako organu prowadzącego postępowanie administracyjne, wynikające z ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze</p>
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>harmonogramu planowanej do realizacji inwestycji obejmującej pozostałe miejsca w infrastrukturze technicznej;”,</p> <p>– pkt 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5) zapewnia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu inny, niż określony we wniosku, skuteczny dostęp do sieci i powiązanych zasobów, w szczególności do włókna światłowodowego, który:</p> <p>a) spełnia potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w zakresie zapewnienia szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz infrastruktury telekomunikacyjnej,</p> <p>b) jest oferowany na warunkach niezakłócających uczciwej konkurencji.”;</p> <p>d) w ust. 5 zwrot „na piśmie” wykreśla się,</p> <p>15) uchyla się art. 20-21;</p> <p>16) w art. 22:</p> <p>a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„Art. 22. 1. Do zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej przez operatora sieci stosuje się przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem ustępów kolejnych.</p> <p>2. Prezes UKE, wydając decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu do infrastruktury technicznej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę, aby opłaty z tytułu dostępu umożliwiały zwrot poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kosztów, oraz uwzględniały wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące</p>	<p>zm.), zwanej dalej “Kpa”. Z powyższych względów, proponuje się uchylene ust. 3 jako zbędnego.</p> <p>Art. 36 pkt 16 lit. a</p> <p>Proponowane nowe brzmienie art. 22 w ustępie pierwszym zawiera odwołanie do przepisów związanych z koordynacją dostępu, zawartych w dziale III rozdziału 3 Pke, zastrzegając zmiany wynikające z kolejnych ustępów. W związku z wprowadzeniem na podstawie art. 162 ust. 1 Pke terminu 60 dni na rozpatrzenie wniosku o rozstrzygnięcie sporu, w tym sporu o dostępu do infrastruktury technicznej, przez Prezesa UKE, należy zmienić brzmienie art. 22 ust. 1, który stanowił przepis o charakterze <i>lex specialis</i>. Termin 60 dni na wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej nie ulega więc zmianie w stosunku do obecnego stanu prawnego.</p> <p>Zgodnie z projektowanym art. 22 ust. 2 ustawy, Prezes UKE, wydając decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu do infrastruktury technicznej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę, aby opłaty z tytułu dostępu umożliwiały zwrot poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kosztów, oraz uwzględniały wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz infrastruktury telekomunikacyjnej. Zmiana w stosunku do obecnego brzmienia art. 22 ust. 2 polega przede wszystkim na usunięciu odwołania do celów</p>
--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów.”,</p> <p>b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Operator sieci, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu do infrastruktury technicznej, przedstawia Prezesowi UKE uzasadnienie wysokości opłat z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej, w którym uwzględnia kryteria, o których mowa w ust. 2 lub 3.”,</p> <p>c) uchyla się ust. 5, d) uchyla się ust. 8; e) ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić umowę o dostępie do infrastruktury technicznej lub decyzję, o której mowa w art. 183 ust. 1 ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, dotyczącą infrastruktury technicznej, również w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej.”,</p> <p>17) uchyla się art. 23; 18) art. 24 otrzymuje brzmienie: „Art. 24. Do umowy o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się art. 176 ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez operatora sieci zobowiązanego do zapewnienia dostępu.”;</p> <p>19) uchyla się art. 24a; 20) w art. 25a:</p>	<p>określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa).</p> <p>Art. 36 pkt 16 lit. c</p> <p>Proponuje się uchylenie 22 ust. 5 Megaustawy w związku z projektowanym art. 162 ust. 1 pkt 2 Pke, przewidującym możliwość wydania przez Prezesa UKE decyzji rozstrzygającej spór zmieniającej w całości lub w części umowę o dostępie. Natomiast zgodnie z ogólną regułą wyrażoną w art. 166 Pke, zawarcie umowy o dostępie w przedmiocie określonym wcześniej decyzją, skutkuje wygaśnięciem z mocy prawa decyzji w zakresie objętym umową.</p> <p>Nie ulega również wątpliwości, że w postępowaniu związanym ze zmianą decyzji należy stosować również przepisy art. 22 Megaustawy, w związku z powyższym zasadne wydaje się również uchylenie art. 22 ust. 10 w obecnym brzmieniu.</p> <p>Art. 36 pkt 17</p> <p>Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 23 Megaustawy: „Do decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdziału 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne”, a więc przepisy ustanawiające postępowanie konsultacyjne. Postępowanie konsultacyjne będzie miało zastosowanie, ale na podstawie art. 30 pkt 4 Pke, który przesądza, że Prezes UKE przeprowadza je</p>
--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>a) w ust. 1 po wyrazach „szybką sieć telekomunikacyjną” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną.”,</p> <p>b) w ust. 3 po wyrazach „szybką sieć telekomunikacyjną” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną.”,</p> <p>c) w ust. 7 w zdaniu pierwszym po wyrazach „szybkich sieci telekomunikacyjnych” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną”,</p> <p>d) w ust. 8 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną”;</p> <p>21) w art. 25b w ust. 2 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną”;</p> <p>22) art. 27 otrzymuje brzmienie: „Art. 27. 1. Podmiot, który: 1) wykorzystał środki publiczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych do: a) budowy, przebudowy lub remontu sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, lub b) nabycia praw do sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, 2) nabył prawa do sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, o których mowa w pkt 1 lit. a – zapewnia dostęp telekomunikacyjny do takich sieci lub infrastruktury przedsiębiorcom telekomunikacyjnym.</p>	<p>przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawie spornej o dostęp na podstawie art. 183 ust. 1 Pke. Z powyższych względów art. 23 należy uchylić jako potencjalnie „zdublowaną” regulację.</p> <p>Art. 36 pkt 18</p> <p>W związku z proponowanym wprowadzeniem w art. 155 Pke ogólnej zasady w zakresie obowiązku przekazywania umowy o dostępie, w tym umowy o dostępie do infrastruktury technicznej, oraz kwestii związanej z jawnością umów o dostępie, zmiana w art. 24 Megaustawy polega na odesłaniu do stosowania ww. przepisu.</p> <p>Art. 36 pkt 22</p> <p>Nowelizacja art. 27 Megaustawy w zasadniczym zakresie nie zawiera zmian o charakterze merytorycznym i polega na dostosowaniu jego brzmienia do nowej struktury przepisów o dostępie do infrastruktury technicznej, w związku z czym – dla czytelności - proponuje się nadać nowe brzmienie art. 27 w całości. Merytoryczną zmianą w art. 27 Megaustawy jest odejście od „względności” obowiązku zapewniania dostępu do sieci telekomunikacyjnych, których budowa lub nabycie było finansowane ze środków publicznych. Zgodnie z dotychczasowym art. 27 ust. 1, o istnieniu tego obowiązku <i>de facto</i> rozstrzygały akty (przepisy prawa, decyzje, umowy, itp.), na podstawie których udzielono finansowania publicznego na budowę lub zakup sieci telekomunikacyjnych. Wg projektowanego brzmienia art. 27 ust. 1, obowiązek udzielenia dostępu do sieci telekomunikacyjnych,</p>
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy całości sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej, która została zbudowana, przebudowana, wyremontowana lub w stosunku do której nabyto prawa z wykorzystaniem środków publicznych, także w zakresie, w jakim finansowanie części tej sieci lub infrastruktury nastąpiło ze środków prywatnych.</p> <p>3. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że strony umowy postanowią inaczej.</p> <p>4. Do zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz art. 18 ust. 2–3, 6–8 i 11, art. 19 ust. 1 i 2a oraz art. 24 ustawy, z tym że:</p> <p>1) Prezes UKE wydaje decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu biorąc pod uwagę w szczególności zasady zapewnienia dostępu określone w decyzjach, umowach lub innych aktach, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków publicznych budowy, przebudowy lub remontu sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów, lub nabycia praw do nich a także kierując się koniecznością zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu oraz rozwoju konkurencji;</p> <p>2) Prezes UKE może z urzędu zmienić umowę o dostępie albo decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu wyłącznie w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, zmianą zapotrzebowania na usługi, zmianą sytuacji</p>	<p>„finansowanych” ze środków publicznych, będzie następował z mocy samej Megaustawy. Akty, na podstawie których udzielone zostało wsparcie publiczne, w zakresie, w jakim określają warunki zapewniania dostępu do wspieranej infrastruktury telekomunikacyjnej, będą nadal brane pod uwagę przez Prezesa UKE w postępowaniach rozstrzygających spory o dostęp do tej infrastruktury co więcej, obowiązek dostępu hurtowego dotyczyć będzie także tych elementów (odcinków) sieci zrealizowanej w ramach projektu, które nie były dofinansowane w tym projekcie i zostały sfinansowane w całości ze środków własnych beneficjenta.</p> <p>Jednocześnie projekt zawiera przepis przejściowy, zgodnie z którym ustawy (tj. z mocy prawa) obowiązek udzielania dostępu do infrastruktury wspieranej ze środków publicznych nie będzie dotyczyć infrastruktury, co do której wsparcie publiczne zostało udzielone przed wejściem w życie znowelizowanego art. 27 ust. 1.</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		rynkowej lub potrzebą wykonania obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1. 5. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się do zmiany umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1.”;	
201.	Art. 36 pkt 23	<p>23) w art. 29: a) w ust. 1: - pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) informacje o usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz świadczonych z nimi w pakiecie, w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych;”,</p> <p>– w pkt 2 wyrazy „budynkami umożliwiającymi kolokację” zastępuje się wyrazami „obiettami budowlanymi umożliwiającymi kolokację”,</p> <p>b) w ust. 2: – uchyla się pkt 1, – pkt 1a otrzymuje brzmienie: „1a) jednostki samorządu terytorialnego;”, – część wspólna otrzymuje brzmienie: „- przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu.”,</p> <p>c) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie: „2a. Informacje o:</p>	Zmiany polegają na uporządkowaniu zasad prowadzenia inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych w związku z jej uzupełnieniem o planowane inwestycje w sieci szerokopasmowe oraz w związku z udostępnieniem od 2022 r. nowego systemu teleinformatycznego obsługującego Punkt informacyjny do spraw telekomunikacji, za pomocą którego prowadzona będzie inwentaryzacja.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>1) posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, przebiegu światłowodowych linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz posiadane w postaci elektronicznej informacje o przebiegu innych niż światłowodowe linii kablowych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu - przekazuje się w terminie:</p> <p>a) do dnia 15 września – za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca,</p> <p>b) do dnia 28 lutego – za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia poprzedniego roku;</p> <p>2) obiektach budowlanych umożliwiających kolokację, świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu – przekazuje się corocznie w terminie do dnia 28 lutego według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.</p> <p>2b. Podmioty, o których mowa w ust. 2, które nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, obiektów budowlanych umożliwiających kolokację i nie świadczą usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu ani nie świadczą w pakiecie z nimi usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych przekazują Prezesowi UKE corocznie w terminie do dnia</p>	
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>28 lutego według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku oświadczenie, że nie posiadają infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, obiektów budowlanych umożliwiających kolokację i nie świadczą usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu ani nie świadczą w pakiecie z nimi usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych.”,</p> <p>d) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu: „2c. Informacje, o których mowa w ust. 2 lub oświadczenie, o którym mowa w ust. 2b, przekazuje się za pomocą strony internetowej systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 29b ust. 2.”,</p> <p>e) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do informacji, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepis art. 22 ustawy z dnia ... 2021 r. - Prawo komunikacji elektronicznej.”,</p> <p>f) w ust. 6 po wyrazach „danych z niej pochodzących,” dodaje się wyrazy „za pomocą strony internetowej, o której mowa w art. 29a ust. 2.”,</p> <p>g) ust. 6a otrzymuje brzmienie: „6a. Informacje, o których mowa w ust. 2 Prezes UKE może wykorzystywać w zakresie niezbędnym do wykonywania jego uprawnień i obowiązków określonych w art. 414 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”,</p> <p>h) w ust. 7: – pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p>	
--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>„1) rodzaj infrastruktury oraz informacje o świadczonych usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, informacje o świadczonych w pakiecie z tymi usługami usługach komunikacji głosowej i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych podlegających inwentaryzacji i skalę map, na których dokonuje się inwentaryzacji, o której mowa w ust. 1,</p> <p>2) szczegółową postać elektroniczną oraz elektroniczny format przekazywania danych,”</p> <p>– część wspólna otrzymuje brzmienie:</p> <p>„– kierując się potrzebą zapewnienia szczegółowego, rzetelnego i wiarygodnego zbioru informacji o jakości istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz świadczonych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usług komunikacji głosowej i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych świadczonych w pakiecie z usługami transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu, a także potrzebą usprawnienia i ujednolicenia procesu przekazywania danych.”;</p> <p>24) w art. 29b ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Do informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 4, w zakresie infrastruktury technicznej przedsiębiorców telekomunikacyjnych stosuje się odpowiednio przepis art. 22 ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;</p> <p>25) w art. 29c w ust. 1:</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>a) zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Operator sieci przekazuje Prezesowi UKE w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2, posiadane w postaci elektronicznej informacje, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4, z wyjątkiem informacji objętych wykazem, o którym mowa w art. 29d ust. 6a, w celu ich udostępniania przez punkt informacyjny do spraw telekomunikacji.”,</p> <p>b) w zdaniu drugim wyrazy „do dnia 31 marca” zastępuje się wyrazami „do dnia 28 lutego”;</p> <p>26) w art. 29d:</p> <p>a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Właściwy zarządca drogi przekazuje Prezesowi UKE w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2, posiadane w postaci elektronicznej informacje o kanałach technologicznych zlokalizowanych w pasie drogowym na obszarze jego właściwości, w zakresie, o którym mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4.”,</p> <p>b) w ust. 5:</p> <ul style="list-style-type: none">– uchyla się pkt 2,– pkt 3 otrzymuje brzmienie: <p>„3) art. 29b ust. 1 pkt 4, w zakresie kanałów technologicznych – najpóźniej na 2 miesiące przed dniem złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, o pozwoleniu na budowę albo dniem zgłoszenia przebudowy drogi publicznej.”,</p> <p>c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Na wniosek Prezesa UKE dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa udostępnia Prezesowi UKE, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, wykazy infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>3 lit. k ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, znajdującej się na terenie województw i objęte wojewódzkimi planami zarządzania kryzysowego.”;</p> <p>27) w art. 29e pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) szczegółową postać elektroniczną oraz elektroniczny format przekazywania informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3,4 i 6,”;</p> <p>28) w art. 29f pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) sposób prezentowania informacji gromadzonych w bazie danych, o której mowa w art. 29b ust. 2,”;</p> <p>29) w art. 29h w ust. 1 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie: „4) wynikających z pozwoleń, o których mowa w art. 138 ust. 1 ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;</p> <p>5) pochodzących z rejestru urzędzeń, o którym mowa w art. 147 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 4;”.</p>	
202.	Art. 36 pkt 30-32	<p>30) po art. 29r dodaje się art. 29s w brzmieniu:</p> <p>„Art. 29s. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na podstawie informacji gromadzonych w SIDUSIS, może określić obszary geograficzne, na których nie jest możliwe świadczenie i w ciągu 3 lat nie jest planowane zapewnienie możliwości świadczenia za pomocą publicznych sieci telekomunikacyjnych usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS informacje o określonych przez niego obszarach geograficznych wraz z otwartym zaproszeniem do zgłaszania zamiaru objęcia danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną zapewniającą lub umożliwiającą</p>	<p>Art. 36 pkt 30</p> <p>Przepis dotyczy informacji gromadzonych w SIDUSIS oraz działania ministra właściwego do spraw informatyzacji w tym zakresie.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. a</p> <p>Dotychczasowa regulacja art. 30 Megaustawy, ze względu na posługiwanie się pojęciami: „instalacji telekomunikacyjnej” budynku oraz „punktu styku” zdefiniowanego poprzez odwołanie do pojęcia instalacji telekomunikacyjnej budynku, łączy 3 różne mechanizmy przewidziane w prawie europejskim:</p> <p>dostęp do wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (art. 9 ust. 2-3 Dyrektywy kosztowej),</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>świadczenie usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości co najmniej 100 Mb/s, zawierającym pouczenie o zakresie informacji wymaganych w zgłoszeniu oraz informację o sposobie i terminie wnoszenia zgłoszeń.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w SIDUSIS zgłoszenia otrzymane w terminie określonym w zaproszeniu, z wyjątkiem informacji objętych zastrzeżeniem ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa.”,</p> <p>31) w art. 30:</p> <p>a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp telekomunikacyjny do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na umożliwieniu:</p> <p>1) doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami aż do miejsca dostępu,</p> <p>2) doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami dalej niż do miejsca dostępu, jeżeli elementy tej sieci wraz z powiązаныmi zasobami zostaną umieszczone w istniejącej wewnątrzbudynkowej infrastrukturze technicznej, a jeśli brak jest takiej infrastruktury albo jest ona niedostępna, to wówczas gdy:</p> <p>a) użytkownik końcowy, który nie posiada przyłączenia do szybkiej sieci odpowiadającej jego potrzebom, wyraził zgodę, lub</p> <p>b) przedsiębiorca telekomunikacyjny wykona wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną</p>	<p>dostęp do budynku w celu doprowadzenia swojej sieci w lokalu abonenta, jeśli brak jest dostępnej wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (art. 9 ust. 5 Dyrektywy kosztowej),</p> <p>dostęp do okablowania wewnątrz budynków lub okablowania na odcinku do pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji (art. 12 ust. 3 dyrektywy ramowej – obecnie art. 61 ust. 2 EKLE).</p> <p>Korzystanie ze „zbiorczego” pojęcia instalacji telekomunikacyjnej budynku, które obejmuje zarówno okablowanie w budynku, jak i wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną powoduje liczne problemy.</p> <p>Przede wszystkim prawo wykonania nowej instalacji telekomunikacyjnej budynku zostało uzależnione od dostępności istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku, podczas gdy z art. 9 ust. 5 Dyrektywy kosztowej wynika, że co najwyżej sposób doprowadzenia łączy do abonenta powinien być uzależniony od dostępności wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej (kanalizacji telekomunikacyjnej budynku), a nie od dostępności okablowania. Inny problem to jednoznaczne przesądzenie, czy „szczątkowa” instalacja telekomunikacyjna budynku (np. kabel łatwego dostępu bez zakończeń w lokalach) to już instalacja telekomunikacyjna budynku, czy jednak nie.</p> <p>Z tych względów, aby uporządkować uprawnienia przedsiębiorców telekomunikacyjnych zasadnym jest uporządkowanie siatki pojęciowej i ustalenie prawidłowych zależności pomiędzy różnymi stanami</p>
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>przystosowaną do umieszczenia w niej lub na niej dodatkowych elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów także przez innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych,</p> <p>3) korzystania z miejsca dostępu,</p> <p>4) utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, które stanowią własność tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub z których korzysta na podstawie innego tytułu prawnego,</p> <p>5) umożliwieniu wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku, w zakresie niezbędnym do korzystania z dostępu, o którym mowa w pkt 1–4 i ust. 3 – w zakresie w jakim ma to służyć zapewnieniu telekomunikacji wyłącznie w budynku na tej nieruchomości.</p> <p>1a. Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp, o którym mowa w ust. 1, także wtedy, gdy ma to służyć zapewnieniu telekomunikacji w budynku na sąsiedniej nieruchomości, której właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą jest ten sam podmiot.</p> <p>b) po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu: „1aa. Wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną uważa się za niedostępną w szczególności, gdy:</p> <p>1) jej właściciel nie podjął negocjacji z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w sprawie dostępu do tej infrastruktury;</p> <p>2) jej właściciel odmówił przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do tej infrastruktury;</p>	<p>faktycznymi a uprawnieniami przedsiębiorców. Zasadnym jest przede wszystkim usunięcie z siatki pojęciowej (wykorzystywanej na potrzeby Pke i Megaustawy) pojęcia instalacji telekomunikacyjnej budynku w zakresie dotychczasowego art. 30 ust. 1-5d i korzystanie z pojęć:</p> <p>wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna (jak w Dyrektywie kosztowej) – podzbiór infrastruktury technicznej, która jest podzbiorem powiązanych zasobów,</p> <p>okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji – podzbiór powiązanych zasobów.</p> <p>Usunięcie instalacji telekomunikacyjnej budynku wymaga jednak ponownego określenia definicji punktu dostępu z art. 2 pkt 11 Dyrektywy kosztowej („punkt styku” z Megaustawy, zmienia się na „miejsce dostępu”). Definicja ta ma następujące funkcje:</p> <p>określa do jakiego miejsca przedsiębiorca telekomunikacyjny może bezwarunkowo doprowadzić swoją sieć (art. 9 ust. 1 Dyrektywy kosztowej),</p> <p>określa granicę, od której infrastruktura techniczna jest wewnątrzbudynkową infrastrukturą techniczną (której udostępnianie jest obowiązkiem nie tylko operatora sieci, ale każdego jej posiadacza – art. 9 ust. 2 Dyrektywy kosztowej).</p> <p>określa granicę, od której wykonanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego okablowania w</p>
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>3) oferowane warunki dostępu do tej infrastruktury są dyskryminujące lub ze względu na oferowane zawyżone opłaty za dostęp do tej infrastruktury jej wykorzystanie jest dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego ekonomicznie nieefektywne;</p> <p>4) jej wykorzystanie na potrzeby umieszczenia w niej lub na niej elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami zgodnie z zamierzeniem przedsiębiorcy telekomunikacyjnego jest technicznie niewykonalne.”,</p> <p>c) w ust. 1b wykreśla się zwrot „choćby w budynku istniała lub była wykonywana inna instalacja telekomunikacyjna”, a przecinek poprzedzający zastępuje się kropką,</p> <p>d) w ust. 1c wyrazy „przyłącza telekomunikacyjnego, wykonaniu instalacji telekomunikacyjnej budynku, doprowadzeniu kolejnego kabla telekomunikacyjnego do budynku lub umieszczeniu takiego kabla w istniejącej kanalizacji kablowej” zastępuje się wyrazami „szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami do miejsca dostępu lub dalej niż do miejsca dostępu”,</p> <p>e) w ust. 1e pkt 1-3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) danych kontaktowych właściciela infrastruktury telekomunikacyjnej znajdującej się na nieruchomości;</p> <p>2) podmiotach korzystających z miejsca dostępu;</p> <p>3) innych przedsiębiorcach telekomunikacyjnych korzystających z infrastruktury telekomunikacyjnej znajdującej się na nieruchomości;”</p> <p>f) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Właściciel wewnętrznej infrastruktury technicznej jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy</p>	<p>nowej wewnętrznej infrastruktury technicznej (w tym/lub natynkowo) uzależnione jest m.in. od dostępności istniejącej wewnętrznej infrastruktury technicznej.</p> <p>Zgodnie z definicją punktu dostępu zawartego w Dyrektywie kosztowej, jest to: „punkt fizyczny znajdujący się wewnątrz lub na zewnątrz budynku, dostępny dla przedsiębiorstwa dostarczającego lub upoważnionego do dostarczania publicznych sieci łączności, za pomocą którego to punktu udostępniane jest połączenie z wewnętrzną infrastrukturą techniczną przystosowaną do szybkich łączy.”.</p> <p>Definicja ta spełnia wskazane wyżej funkcje tylko wtedy, gdy faktycznie istnieje wewnętrzna infrastruktura techniczna. Kiedy jej nie ma, powstaje luka i niepewność z nią związana. Dlatego zasadnym jest zdefiniowanie tego punktu w taki sposób, by odnosił się do funkcji, niż do konkretnego stanu infrastruktury.</p> <p>Dzięki definicji miejsca dostępu będzie można wskazać, że:</p> <p>przedsiębiorca może doprowadzić sieć aż do takiego miejsca w budynku (ewentualnie poza nim), w którym będą zbiegać się wszystkie jego przyszłe kable/włókna z danego budynku,</p> <p>przedsiębiorca może bezwarunkowo doprowadzić sieć aż do takiego miejsca w budynku (ewentualnie poza nim), w którym będzie mógł skorzystać z okablowania rozprowadzonego po budynku (przez innego przedsiębiorcę bądź inny podmiot).</p>
--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>telekomunikacyjnemu dostęp do tej infrastruktury na potrzeby umieszczenia w niej lub na niej elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami, jeżeli powielenie takiej infrastruktury byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne. Jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna stanowi części składowe nieruchomości, do zapewnienia dostępu obowiązany jest właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości”,</p> <p>g) ust. 3a otrzymuje brzmienie: „3a. Dostęp, o którym mowa w: 1) ust. 1 jest nieodpłatny, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi: a) koszty doprowadzenia, utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub z których korzysta na podstawie innego tytułu prawnego, w tym przywrócenia stanu poprzedniego nieruchomości, b) koszty, które wystąpiły po stronie zapewniającego dostęp, jeżeli są konieczne, zaistniały bezpośrednio na skutek zapewnienia takiego dostępu i nie są związane ze zwykłą działalnością zapewniającego dostęp, 2) ust. 3 jest: a) z zastrzeżeniem lit. b, odpłatny jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest własnością podmiotu, którego przeważającym przedmiotem działalności jest działalność telekomunikacyjna. Opłaty za ten dostęp powinny umożliwiać zwrot proporcjonalnej części poniesionych</p>	<p>sposób doprowadzenia łącza do abonenta (tj. cała analiza dostępności wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, ewentualny wymóg zgody abonenta) zaczyna się od tego jednego miejsca w budynku.</p> <p>Proponowane zmiany odnoszą się do definicji miejsca dostępu oraz wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej wprowadzonych na gruncie niniejszej nowelizacji. Zgodnie z proponowaną treścią art. 30 ust. 1 Megaustawy, właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest zobowiązany zapewnić dostęp polegający na: umożliwieniu doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami, w tym infrastrukturą techniczną, aż do miejsca dostępu. W stosunku do dotychczasowego uprawnienia związanego z możliwością doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego, należy podkreślić, że „miejsce dostępu”, może znajdować się w obiekcie budowlanym lub poza nim. Użyte pojęcie „powiązanych zasobów” ma swoją legalną definicję w art. 2 Pke, zgodnie z którą na powiązane zasoby składa się również okablowanie pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji, anteny i urządzenia powiązane z siecią telekomunikacyjną lub usługami komunikacji elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, które mogą służyć do tego celu;</p>
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>przez ten podmiot kosztów powstania tej infrastruktury oraz ponoszonych przez ten podmiot kosztów jej utrzymania oraz uwzględniać wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego podmiotu, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, albo</p> <p>b) nieodpłatny jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest własnością podmiotu, dla którego działalność telekomunikacyjna nie jest przeważającym przedmiotem działalności, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi proporcjonalną część kosztów utrzymania tej infrastruktury.”,</p> <p>h) uchyla się ust. 3b,</p> <p>i) ust. 4 otrzymuje brzmienie: 4. Zawarcie umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1 i 3, stanowi czynność zwykłego zarządu.”,</p> <p>j) w ust. 5: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Do dostępu, o którym mowa w ust. 1, 1a i 3, stosuje się przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia ... 2021 r. - Prawo komunikacji elektronicznej, z tym że:” – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) Prezes UKE wydaje decyzję o dostępie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, także wówczas, jeżeli dla istniejących elementów sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów warunki dostępu nie są określone w umowie lub umowa taka wygasła, chyba że przedsiębiorca telekomunikacyjny wykonał je, nie mając tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością na ten cel oraz wbrew woli lub bez wiedzy właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości.”,</p>	<p>umożliwieniu doprowadzenia szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami dalej niż do miejsca dostępu, pod warunkiem, że elementy tej sieci wraz z powiązanymi zasobami zostaną umieszczone w istniejącej wewnątrzbudynkowej infrastrukturze technicznej, a jeśli brak jest takiej dostępnej infrastruktury, to wówczas gdy wynika to z potrzeby użytkownika końcowego nie posiadającego przyłączenia do szybkiej sieci, który wyraził na to zgodę lub gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny wykona wewnątrzbudynkową infrastrukturę techniczną przystosowaną do umieszczenia w niej lub na niej dodatkowych elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów przez innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych,</p> <p>umożliwieniu korzystania z miejsca dostępu;</p> <p>umożliwieniu utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub z których korzysta na podstawie innego tytułu prawnego;</p> <p>umożliwieniu wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku, w zakresie niezbędnym do korzystania z ww. form dostępu.</p> <p>Omówiony obowiązek zapewnienia dostępu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego jest związany z celem, któremu ma służyć, tj. zapewnianiu telekomunikacji, wyłącznie w budynku na tej nieruchomości (art. 30 ust. 1 Megaustawy) oraz – co</p>
--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>– w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:</p> <p>„5) Stronami postępowania w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3 zdanie drugie także o dostępie, o którym mowa w ust. 3, są przedsiębiorca telekomunikacyjny oraz właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, do którego przedsiębiorca telekomunikacyjny wystąpił z wnioskiem o zapewnienie tego dostępu. W razie zmiany zarządcy nieruchomości, ustania zarządu albo utraty przez dotychczasowego zarządcę uprawnienia do zawarcia umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 3, na jego miejsce wstępuje nowy zarządca nieruchomości, a w przypadku jego braku - właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości.”</p> <p>„6) W przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3 zdanie drugie także o dostęp, o którym mowa w ust. 3, a przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o dostępie do Prezesa UKE przepisy pkt 5 oraz art. 30 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735) stosuje się odpowiednio.”</p> <p>k) uchyla się ust. 5b-5c, l) ust. 5e otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5e. Przepisy ust. 1–1f oraz 3–5d stosuje się odpowiednio do każdego, komu przysługuje skuteczne względem właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości lub właściciela wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej prawo</p>	<p>nie było przewidziane w dotychczasowej regulacji, ale jest uzasadnione – gdy ma to służyć zapewnieniu telekomunikacji w budynku na sąsiedniej nieruchomości, której właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą jest ten sam podmiot (art. 30 ust. 1a w brzmieniu nadanym niniejszą nowelizacją).</p> <p>Zgodnie z nowym brzmieniem art. 30 ust. 1a Megaustawy, właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp, o którym mowa w ust. 1, także wtedy, gdy ma to służyć zapewnieniu telekomunikacji w budynku na sąsiedniej nieruchomości, której właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą jest ten sam podmiot. Przepis odnosi się do sytuacji, co do których odmienne poglądy uczestników rynku przekładały się na istotną wątpliwość co do właściwego zastosowania przepisów art. 30 i art. 33 Megaustawy na kanwie poszczególnych stanów faktycznych. Ustęp 1a przesądza o konieczności wystąpienia tzw. podwójnej tożsamości podmiotowej – zarówno po ustroniu uprawnionego (ubiegającego lub korzystającego) do dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, jak również zobowiązanego do zapewnienia dostępu.</p> <p>Nowy art. 30 ust. 1aa reguluje tę samą materię co dotychczasowy art. 30 ust. 1a Megaustawy. Poza oznaczeniem ustępu i zmianą części przepisu, zmiany dotyczą:</p> <p>uspójnieniu redakcji przepisów w zakresie pkt 1-2;</p>
--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>korzystania z miejsca dostępu lub wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej.”,</p> <p>m) uchyla się ust. 5f,</p> <p>n) dodaje się ust. 5g w brzmieniu:</p> <p>„5g. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie może żądać ustanowienia za wynagrodzeniem służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli zachodzą przesłanki zapewnienia temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 1a.”;</p> <p>32) uchyla się art. 31 i 32;</p> <p>33) w art. 33 ust. 1–3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. W przypadkach innych niż określone w art. 30 ust. 1 i 1a właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić operatorom, użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 88 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, polegający na umożliwieniu umieszczenia na nich elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, a także ich eksploatacji i konserwacji, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości.</p> <p>2. Dostęp, o którym mowa w ust. 1 jest odpłatny, chyba że:</p> <p>1) strony umowy o dostępie postanowią inaczej;</p> <p>2) dotyczy umieszczenia, eksploatacji i konserwacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na</p>	<p>uproszczeniu przesłanki, o której mowa w pkt 3, zgodnie z której nowym brzmieniem, wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest niedostępna, jeżeli warunki dostępu do tej infrastruktury są dyskryminujące lub ekonomicznie nieefektywne dla ubiegającego się o dostęp;</p> <p>zmiany przesłanki „technologicznej” na bardziej adekwatną, zgodnie z którą wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest niedostępna, jeżeli wykorzystanie jej na potrzeby umieszczenia w niej lub na niej elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązanymi zasobami, zgodnie z zamierzeniem przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jest technicznie niewykonalne. W tym zakresie należy zauważyć że jest to rozwiązanie uwzględniające dotychczasowe uprawnienie do wykonania instalacji telekomunikacyjnej ze względu na „nieodpowiadanie zapotrzebowaniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego” (art. 30 ust. 1 pkt 3 lit. b Megastawy w dotychczasowym brzmieniu).</p> <p>–</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. b i nast.</p> <p>Ww. zmiany w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych polegają na zastąpieniu dotychczasowych odwołań do Prawa telekomunikacyjnego odwołaniem do Prawa komunikacji elektronicznej. usunięciu odwołań do</p>
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>nieruchomościach, o których mowa w ust. 1, stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 710, 730 i 1214, 1979, 2020, z 2020 r. poz. 284, 400, 462, 695 i 875).</p> <p>3. Termin zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora, użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 88 lit. a, b, d, e oraz h ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, lub jednostkę samorządu terytorialnego wykonującą działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 z wnioskiem o jej zawarcie. Przypisy art. 30 ust 5d stosuje się odpowiednio.”;</p>	<p>przepisów uchylonych lub na dostosowaniu siatki pojęciowej uwzględniając definicje zawarte w Pke.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. f</p> <p>Zmiana w art. 30 ust. 3 Megaustawy jest konsekwencją zmian w zakresie definicji oraz zmian wynikających z proponowanego brzmienia art. 30 ust. 1 Megaustawy.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. g</p> <p>Zgodnie ze zmianami w art. 30 ust. 3a Megaustawy, dostęp, o którym mowa w art. 30 ust. 1 jest nieodpłatny, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi:</p> <ul style="list-style-type: none">☐ koszty doprowadzenia, utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub z których korzysta na podstawie innego tytułu prawnego, w tym przywrócenia stanu poprzedniego nieruchomości,☐ koszty, które wystąpiły po stronie zapewniającego dostęp, jeżeli są konieczne, zaistniały bezpośrednio na skutek zapewnienia takiego dostępu i nie są związane ze zwykłą działalnością zapewniającego dostęp.
--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>Natomiast dostęp, o którym mowa w art. 30 ust. 3 Megaustawy, jest:</p> <ul style="list-style-type: none">☐ odpłatny jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest własnością podmiotu, dla którego działalność telekomunikacyjna nie jest przeważającym przedmiotem działalności. Opłaty za ten dostęp powinny umożliwiać zwrot proporcjonalnej części poniesionych przez ten podmiot kosztów powstania tej infrastruktury oraz ponoszonych przez ten podmiot kosztów jej utrzymania oraz uwzględniać wpływ zapewnienia dostępu na plan biznesowy tego podmiotu, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów, albo☐ nieodpłatny jeżeli wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna jest własnością podmiotu, dla którego działalność telekomunikacyjna nie jest przeważającym przedmiotem działalności, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi proporcjonalną część kosztów utrzymania tej infrastruktury. <p>Art. 36 pkt 31 lit. h oraz i</p> <p>Zmiany polegające na uchyleniu 30 ust. 3b oraz wprowadzeniu nowego brzmienia art. 30 ust. 4 mają służyć uproszczeniu dotychczasowych przepisów w zakresie ponoszenia kosztów przez korzystającego z dostępu, a także utrzymują rozwiązanie przesadzające, że zawarcie umowy o dostępie, o</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, stanowią czynność z zakresu zwykłego zarządu.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. h</p> <p>Uchyła się ust. 3b jako zbędny – koszty dotyczące dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i ust. 3 Megaustawy będą uregulowane w całości w nowym brzmieniu art. 30 ust. 3a.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. i</p> <p>Zmiany polegające na wprowadzeniu nowego brzmienia art. 30 ust. 4 wynikają z:</p> <ul style="list-style-type: none">☐ uregulowania zawartego w art. 168 ust. 2 Pke, zgodnie z którym umowa o dostępie określa warunki dostępu telekomunikacyjnego (w rozumieniu Pke, a więc obejmujące dostęp do nieruchomości, w tym do budynków niezależnie od tego, czy dysponentem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, czy inny podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu) oraz związanej z nim współpracy. Z tego powodu należy usunąć art. 30 ust. 4 zdanie pierwsze Megaustawy;☐ konieczności uspoźnienia brzmienia treści dotychczasowego art. 30 ust. 4 zdanie drugie Megaustawy, przy zachowaniu rozwiązania polegającego na tym, że zawarcie umowy o dostępie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 Megaustawy, stanowi czynność zwykłego zarządu. Ze względu, że obowiązek zapewnienia dostępu do okablowania w budynku znajduje się w Pke zgodnie z projektem tejże ustawy, również w art. 174 ust. 3 Pke znajduje
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>się odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 30 ust. 4 Megaustawy.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. j tiret drugie</p> <p>Natomiast zgodnie z art. 30 ust. 5 pkt 2 Prezes UKE wydaje decyzję o dostępie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, także wówczas, jeżeli dla istniejących elementów szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz powiązanych zasobów warunki dostępu nie są określone w umowie lub umowa taka wygasła, chyba że przedsiębiorca telekomunikacyjny wykonał je, nie mając tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością na ten cel oraz wbrew woli lub bez wiedzy właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. k</p> <p>Przepis art. 30 ust. 5c Megaustawy w dotychczasowym brzmieniu jest zbędny, ponieważ możliwość stosowania art. 49 Kpa, w przypadkach, gdy liczba stron postępowania przekracza 20 – lub innymi słowy, gdy w postępowaniu bierze udział więcej niż 20 stron – wynika wprost z treści art. 49a Kpa, który wszedł w życie 1 czerwca 2017 r.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. l</p> <p>Proponowane zmiany w art. 30 ust. 5e wynikają ze zmian w definicjach oraz propozycji zmian zawartych we wcześniejszych ustępach rzeczonoego artykułu.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. m</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>Art. 30 ust. 5f w obecnym brzmieniu jest zbędny, ponieważ treść art. 30 nie przewiduje już rozróżnienia polegającego na wyłączeniu spod obowiązków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości, „niebędącego przedsiębiorcą telekomunikacyjnym”.</p> <p>Art. 36 pkt 31 lit. n</p> <p>W efekcie zidentyfikowanej przez uczestników rynku, niezgodnej z ratio legis przepisów Megaustawy, praktyk żądania przez dysponentów nieruchomości ustanowienia służebności przesyłu na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, konieczne jest wskazanie <i>expressis verbis</i>, że właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie może żądać ustanowienia za wynagrodzeniem służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli zachodzą przesłanki zapewnienia temu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 1a Megaustawy w brzmieniu nadanym niniejszą nowelizacją.</p> <p>Art. 36 pkt 32</p> <p>Uprawnienia użytkownika końcowego, do których odnosi się art. 31 i 32 Megaustawy, niezależnie od stosunku prawnego łączącego użytkownika końcowego z właścicielem nieruchomości, przysługują na podstawie przepisów odnoszących się</p>
--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>do różnego rodzaju zobowiązań, zawartych w ustawie dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 ze zm.), zwana dalej „Kc”. Tytułem przykładu, zgodnie z art. 684 Kc, <i>„najemca może założyć w najętym lokalu oświetlenie elektryczne, gaz, telefon, radio i inne podobne urządzenia, chyba że sposób ich założenia sprzeciwia się obowiązującym przepisom albo zagraża bezpieczeństwu nieruchomości. Jeżeli do założenia urządzeń potrzebne jest współdziałanie wynajmującego, najemca może domagać się tego współdziałania za zwrotem wynikłych stąd kosztów”</i>. Proponuje się więc uchylene art. 31 i 32 jako zbędnych i powielających uprawnienia wynikające z innych obowiązujących przepisów.</p> <p>Art. 36 pkt 33</p> <p>Zmiany w brzmieniu art. 33 ust. 1 służą zmniejszeniu wątpliwości interpretacyjnych związanych z uprawnieniami i obowiązkami w zakresie dostępu do nieruchomości na podstawie art. 30 ust. 1 (i art. 30 ust. 1a w brzmieniu nadanym niniejszą nowelizacją), a art. 33 Megaustawy. Doprecyzowanie polega na wskazaniu, że obowiązek z art. 33 ust. 1 dotyczy „innych przypadków niż określone w art. 30 ust. 1 i 1a”. Pozostałe zmiany w brzmieniu art. 33 ust. 1 związane są z potrzebą dostosowaniem postanowień do innych zmian, wynikających również z projektu ustawy Pke, która to uchyla ustawę Pt.</p> <p>Nowe brzmienie art. 33 ust. 2 związane jest z przesądzeniem, że umieszczanie, eksploatacja oraz konserwacja punktów dostępu bezprzewodowego o</p>
--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>bliskim zasięgu na nieruchomościach stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, będzie nieodpłatne. Powyższe rozwiązanie wpisuje się w jeden z głównych celów strategicznych Komunikatu Gigabit Society (powielanego także w dokumentach krajowych), a mianowicie zapewnienia do roku 2025 niezakłóconego dostępu do sieci 5G na wszystkich obszarach miejskich i na wszystkich głównych szlakach komunikacyjnych (a więc także kolejowych). W celu stworzenia przyjaznych warunków dla realizacji nowoczesnych sieci telekomunikacyjnych służących zapewnieniu dostępu do usług telekomunikacyjnych na szlakach kolejowych, uzasadnione jest zatem, aby dostęp do nieruchomości, stanowiących obszar kolejowy, w celu umieszczania na nich punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, był nieodpłatny. Beneficjentem takiej regulacji będą nie tylko przedsiębiorcy telekomunikacyjni, ale przede wszystkim pasażerowie korzystający z transportu kolejowego, którzy będą mieli możliwość uzyskania dostępu, w trakcie korzystania z transportu kolejowego, do nowoczesnych usług telekomunikacyjnych realizowanych przy wykorzystaniu punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Możliwość korzystania z nowoczesnych usług telekomunikacyjnych w trakcie korzystania z transportu kolejowego stanowić będzie również niewątpliwą zachętę dla pasażerów do korzystania z tego typu transportu, a zatem jest</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>potencjalnie korzystna także z punktu widzenia przewoźników kolejowych, w tym podmiotów zapewniających dostęp do nieruchomości stanowiących obszar kolejowy. Wskazać należy również, iż tego typu rozwiązania przewidujące pewnego rodzaju „uprzywilejowanie” określonej formy dostępu do nieruchomości czy określonej infrastruktury w związku z uznaniem istotności celu, który będzie realizowany za pomocą tak uzyskanego dostępu już teraz występują w przepisach, zarówno na poziomie krajowym jak i unijnym. Tytułem przykładu wskazać można choćby nieodpłatny dostęp do nieruchomości w celu związanym z zapewnieniem telekomunikacji na danej nieruchomości (przewidziany w art. 30 Megaustawy) czy przewidziany w art. 57 ust. 4 i 5 EKŁE (a znajdujący odzwierciedlenie w projektowanym art. 17a Megaustawy) nieodpłatny dostęp: „do każdej zarządzanej przez krajowe, regionalne lub lokalne organy publiczne infrastruktury technicznej, która nadaje się pod względem technicznym do umieszczenia punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub która jest niezbędna do połączenia takich punktów dostępu z siecią szkieletową”. W tym miejscu warto również podkreślić, iż jak zostało wskazane w SOR „Cyfryzacja i innowacyjność potrzebują odpowiedniej infrastruktury telekomunikacyjnej. Dostęp do szybkiego internetu napędza rozwój społeczno-gospodarczy i jest jedną z podstawowych potrzeb, której zaspokojenie umożliwia społeczeństwu korzystanie z usług i aplikacji</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<p>ułatwiających życie codzienne. Dzięki sieciom szerokopasmowym możliwe jest ograniczenie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, m.in. poprzez nowe modele biznesowe, lepsze zautomatyzowanie produkcji czy dostęp do nowych narzędzi cyfrowych. Coraz bardziej zaawansowane usługi cyfrowe wymagają coraz wyższych przepustowości. Rozwój sieci w tym kierunku jest zatem kołem zamachowym innowacji wzmacniających konkurencyjność gospodarki i poziom życia obywateli. (...) Szerokopasmowy dostęp do internetu, podobnie jak inne techniki informacyjno-komunikacyjne (ICT), stanowi katalizator wzrostu gospodarczego, zarówno w skali globalnej, jak i regionalnej. (...) Podstawowym wymogiem wystąpienia tych efektów jest dostępność nowoczesnej infrastruktury, dlatego rolą państwa w tym zakresie jest tworzenie przyjaznych warunków dla budowy sieci szerokopasmowych (mobilnych i stacjonarnych) oraz interwencja publiczna ze środków krajowych i unijnych maksymalizująca pozytywny wpływ tych sieci na gospodarkę i społeczeństwo.”. Wprowadzenie nieodpłatnego dostępu do nieruchomości stanowiących obszar kolejowy na cele związane z umieszczeniem punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu stanowi właśnie wyraz realizacji roli państwa w zakresie „tworzenia przyjaznych warunków dla budowy sieci szerokopasmowych (mobilnych i stacjonarnych)”.</p> <p>Zmiany w art. 33 ust. 3 wynikają z:</p>
--	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			<ul style="list-style-type: none">☐ uregulowania zawartego w art. 168 ust. 2 Pke, zgodnie z którym umowa o dostępie określa warunki dostępu telekomunikacyjnego (w rozumieniu Pke, a więc obejmujące dostęp do nieruchomości, w tym do budynków niezależnie od tego, czy dysponentem jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, czy inny podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu) oraz związanej z nim współpracy;☐ art. 168 ust. 1 Pke, który dla umowy o dostępie jest przewiduje formę dokumentową pod rygorem nieważności. Projektuje się więc rezygnację z obowiązku zawierania umowy na piśmie, także o dostępie, o którym mowa w art. 33;☐ konieczności uzupełnienia katalogu podmiotów w ślad za art. 33 ust. 1 Megaustawy, z którymi również warunki korzystania z nieruchomości powinny być ustalone w terminie 30 dni od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy w zakresie rzeczowego dostępu.☐ dodaje się zdanie, zgodnie z którym art. 30 ust 5d Megaustawy stosuje się odpowiednio. „Odpowiednie stosowanie” w ocenie projektodawcy oznacza, że przewidziany skutek związania następców prawnych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych umową lub decyzją oraz innych podmiotów władających tą nieruchomością dotyczy umów oraz decyzji w sprawie dostępu, o którym mowa w art. 33 (a nie art. 30 ust. 1 i 3) Megaustawy. <p>Należy podkreślić, że w związku z niezmienioną treścią art. 33 ust. 7 Megaustawy, spór o dostęp o</p>
--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

			dostęp, o którym mowa w art. 33 Megaustawy, będzie rozstrzygany w oparciu o przepisu tego artykułu i odpowiednie stosowanie przepisów, do których odsyła. W tym kontekście regulacja art. 33 Megaustawy ma charakter <i>lex specialis</i> w stosunku do Działu III Rozdziału 3 Pke.
203.	Art. 36 pkt 34 - 40	<p>34) uchyla się art. 35;</p> <p>35) w art. 35a:</p> <p>a) w ust. 1 w części wspólnej skreśla się wyrazy „umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w”;</p> <p>b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. Po przedstawieniu informacji, o której mowa w ust. 1, lub upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, Prezes UKE, kierując się potrzebą zapewnienia skutecznej konkurencji oraz zapewnienia telekomunikacji, może, w drodze decyzji, określić obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki zapewnienia dostępu, o którym mowa w: art. 30 ust. 1, art. 30 ust. 1a, art. 30 ust. 3, lub art. 33 ust. 1.</p> <p>4. Podmioty, o których mowa w ust. 1, wobec których została wydana decyzja w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, 1a i 3 lub w art. 33 ust. 1, są obowiązane do zawierania, w zakresie swojej właściwości, umów o tym dostępie na warunkach nie gorszych niż określone w tej decyzji.”;</p> <p>c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie: „6. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, zamieszczają na swoich stronach internetowych aktualne</p>	<p>Art. 36 pkt 37 lit. a tiret pierwsze, pkt 37 lit. b i lit. c tiret drugie, pkt 38-40</p> <p>Ww. zmiany w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych polegają na zastąpieniu dotychczasowych odwołań do Prawa telekomunikacyjnego odwołaniem do Prawa komunikacji elektronicznej. usunięciu odwołań do przepisów uchylonych lub na dostosowaniu siatki pojęciowej uwzględniając definicje zawarte w Pke.</p> <p>Art. 36 pkt 34</p> <p>Proponuje się uchylenie art. 35 Megaustawy. Infrastruktura techniczna, o której mowa w rzezonym przepisie, jest udostępniana przez operatorów sieci w oparciu o inne przepisy ustawy, a spory o dostęp do tej infrastruktury rozstrzyga Prezes UKE.</p> <p>Art. 36 pkt 35 lit. d</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>warunki zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 oraz w art. 33 ust. 1, uwzględniające warunki określone decyzją, o której mowa w ust. 3.</p> <p>7. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przekazują Prezesowi UKE za pomocą strony internetowej systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. w ust. 2, informacje o adresach swoich stron internetowych w terminie 7 dni od dnia zamieszczenia na nich warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 oraz w art. 33 ust. 1. Informacja jest udostępniana przez punkt informacyjny do spraw telekomunikacji.”,</p> <p>d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:</p> <p>„8. Prezes UKE przed przyjęciem rozstrzygnięcia w sprawie, o której mowa w ust. 3, przeprowadza postępowanie konsultacyjne. Stosuje się dział I, rozdział 4, oddział I ustawy z dnia ... – Prawo komunikacji elektronicznej.”;</p> <p>36) uchyla się art. 36;</p> <p>37) w art. 36a:</p> <p>a) w ust. 2:</p> <p>– w pkt 1 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z powiązаныmi zasobami”,</p> <p>– pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) zaprojektowaniu i wykonaniu przez operatora sieci infrastruktury technicznej, w szczególności kanalizacji kablowej, szafy kablowej, miejsca dostępu lub antenowej konstrukcji wsporczej, uwzględniającej potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego dotyczące realizacji elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami, jeżeli powielenie tej infrastruktury przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego jest</p>	<p>Dodany do art. 35a Megaustawy ust. 8 przesądza, że Prezes UKE przed przyjęciem rozstrzygnięcia w sprawie o której mowa w art. 35a ust. 3 Megaustawy, przeprowadza się postępowanie konsultacyjne zgodnie z regulacją zawartą w Pke. Innymi słowy, jest to „inne rozstrzygnięcie wskazane w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych” w rozumieniu art. 30 pkt 13 Pke.</p> <p>Art. 36 pkt 36</p> <p>Proponuje się usunięcie art. 36 Megaustawy jako przepisu zbędnego i powodującego istotne wątpliwości interpretacyjne w związku z odesłaniem do odpowiedniego stosowania przepisów art. 33 i 34 Megaustawy.</p> <p>Art. 36 pkt 37 lit. a tiret pierwsze i drugie</p> <p>Zmiany w projektowanym nowym brzmieniu art. 36 ust. 2 pkt 1 i 2 Megaustawy wynikają, po pierwsze, z potrzeby doprecyzowania, na czym polega koordynacja robót. Przedmiotem koordynacji może być się tylko wykonanie robót dotyczących szybkiej sieci telekomunikacyjnej, ale zgodnie z proponowanym brzmieniem również powiązanych z zasobów w rozumieniu projektowanego art. 2 pkt 40 Pke. Po drugie, w art. 36a ust. 2 pkt 2 Megaustawy zastąpiono określenie „punkt styku” na „miejsce dostępu” oraz usunięto wyrażenie „uwzględniającej potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego dotyczące realizacji elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej” jako zbyteczne.</p>
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne.”,</p> <p>b) w ust. 3 w pkt 1 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z powiązаныmi zasobami”,</p> <p>c) w ust. 5 w pkt 3: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „3) zaoferuje przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu skuteczny dostęp do elementów swojej sieci, w szczególności do włókna światłowodowego, który:”, – w lit. a po wyrazach „szybkich sieci telekomunikacyjnych” dodaje się wyrazy „wraz z powiązаныmi zasobami”;</p> <p>38) w art. 36b: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do umowy o koordynacji robót budowlanych przepisy art. 183 ust. 1, 2, 4 i 5 ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej oraz art. 19 ust. 1 i 2a oraz art. 24 stosuje się odpowiednio, z tym że decyzje wydaje starosta albo wojewoda.”,</p> <p>b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Do umowy o koordynacji robót budowlanych stosuje się art. 176 ustawy z dnia ... 2021r. – Prawo komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez strony tej umowy.”;</p> <p>39) w art. 36c: a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Przepis art. 183 ust. 4 ustawy z dnia ... 2021 r. – Prawo komunikacji elektronicznej stosuje się odpowiednio.”,</p>	<p>Art. 36 pkt 37 lit. c tiret pierwsze</p> <p>Zmiana w art. 36a ust. 5 pkt 3 Megaustawy jest związana z potrzebą wyjaśnienia, że włókno światłowodowe jest elementem sieci, ale nie jest elementem infrastruktury technicznej, co wynika wprost z definicji tej infrastruktury zawartej w art. 2 pkt 6 Megaustawy.</p> <p>Art. 36 pkt 38 lit. b</p> <p>W związku z proponowanym wprowadzeniem w art. 176 Pke ogólnej zasady w zakresie obowiązku przekazywania umowy o dostępie, zawarte w dotychczasowym brzmieniu art. 36b ust. 3 Megaustawy odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 24 Megaustawy należy zastąpić, poprzez odesłanie bezpośrednio do stosowania się art. 176 Pke, z zastrzeżeniem, że umowa jest przekazywana przez operatora sieci zobowiązanego do zapewnienia dostępu. Odesłanie w kształcie zaproponowanym poprzez brzmienie nowego ust. 3a w art. 36b jest niezbędne do utrzymania dotychczas obowiązującego rozwiązania, ponieważ umowa o koordynacji robót budowlanych nie jest umową o dostępie.</p> <p>Art. 36 pkt 39 lit. a</p> <p>Zmiana nie stanowi zmiany merytorycznej, ponieważ w zakresie wymogów w zakresie wniosku kierowanego do starosty o rozstrzygnięcie sporu o koordynację robót, dotychczasowe odesłanie do odpowiedniego stosowania uchylonego art. 21 ust. 2a Megaustawy zastępuje się odesłaniem do</p>
--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>b) w ust. 5 wyrazy „art. 22 ust. 5-8” zastępuje się wyrazami „art. 22 ust. 6-7a”;</p> <p>40) w art. 36e:</p> <p>a) w ust. 7 po wyrazach „szybkich sieci telekomunikacyjnych” dodaje się wyrazy „wraz z powiązаныmi zasobami”,</p> <p>b) w ust. 8 po wyrazach „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” dodaje się wyrazy „wraz z powiązаныmi zasobami”.</p>	odpowiedniego stosowania art. 183 ust. 4 ustawy Pke.
204.	Art. 37	<p>Art. 37. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 742 oraz z 2022 r. poz. 655) w art. 51 w ust. 1 w zdaniu drugim wyrazy „art. 179 ust. 4a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, 2245 i 2354)” zastępuje się wyrazami „art. 43 ust. 4 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Zmiana związana z uchyleniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
205.	Art. 38	<p>Art. 38. W ustawie z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 649) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2:</p> <p>a) w pkt 1 wyrazy „art. 2 pkt 20a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 24 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,</p> <p>b) w pkt 3 wyrazy „odbiornik cyfrowy, o którym mowa w art. 2 pkt 23a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „odbiornik sygnału telewizyjnego,</p>	Zmiana związana z uchyleniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>o którym mowa w art. 2 pkt 31 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>c) w pkt 5 wyrazy „art. 2 pkt 23c ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 33 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”;</p> <p>d) w pkt 6 wyrazy „art. 2 pkt 38a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 63 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”;</p> <p>2) w art. 6 w ust. 1 wyrazy „art. 132 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;” zastępuje się wyrazami „art. 401 ust. 6 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”;</p> <p>3) w art. 7 w ust. 1 i 2, w art. 8 i w art. 10 w ust. 1 i 2 wyrazy „art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 63 ust. 2 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”;</p> <p>4) w art. 11 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”.</p>	
206.	Art. 39	<p>Art. 39. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1907, 1814 i 2140) w art. 6 w pkt 12:</p> <p>1) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „transakcji płatniczych przeprowadzanych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej,</p>	Zmiana w ustawie o usługach płatniczych polega na dostosowaniu używanego w niej słownictwa (abonent/użytkownik końcowy) tak aby było zgodne z definicjami ustawowymi wynikającymi z Pke.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>dokonywanych obok usług komunikacji elektronicznej na rzecz abonenta, doliczanych do należności za usługi komunikacji elektronicznej.”;</p> <p>2) w części wspólnej wyrazy „usługi telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „usługi komunikacji elektronicznej”.</p>	
207.	Art. 40	<p>Art. 40. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041):</p> <p>1) po rozdziale 10 dodaje się rozdział 10a w brzmieniu: “Rozdział 10a. Organy właściwe w sprawach poczty</p> <p>Art. 120a. 1. Organami właściwymi w sprawach poczty są minister właściwy do spraw łączności i Prezes UKE.</p> <p>2. Organem regulacyjnym w dziedzinie rynku usług pocztowych jest Prezes UKE.</p> <p>Art. 120b. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE, jako organu regulacyjnego w dziedzinie rynku usług pocztowych, należy w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opracowywanie wskazanych przez ministra właściwego do spraw łączności projektów aktów prawnych w zakresie poczty; 2) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami pocztowymi; 3) analiza i ocena funkcjonowania rynku usług pocztowych; 4) wykonywanie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego; 5) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej oraz organami regulacyjnymi 	<p>Zmiana polega na dodaniu Rozdziału 10a. Organy właściwe w sprawach poczty, który powtarza treść dotychczasowej regulacji odnoszącej się do usług pocztowych zawartej dotychczas w poszczególnych ustępach art. 189, art. 192 oraz w art. 192a ustawy Pt. Przeniesienie tej regulacji do ustawy - Prawo pocztowe ma charakter porządkujący.</p> <p>Ponadto dodano ust. 2 w art. 121, który umożliwi stosowanie, do prowadzonych przez Prezesa UKE kontroli oraz zaleceń pokontrolnych, przepisów rozdziału 8 Działu I ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeksu postępowania administracyjnego, tj. przepisów o doręczeniach.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>innych państw członkowskich;</p> <p>6) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynku usług pocztowych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty;</p> <p>7) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług pocztowych, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom operatorów pocztowych i ich związków;</p> <p>8) przedstawianie Komisji Europejskiej informacji z zakresu poczty, w tym:</p> <p>a) o nazwie i adresie operatora wyznaczonego świadczącego usługi powszechne,</p> <p>b) o sposobie udostępniania korzystającym z usług powszechnych szczegółowych i aktualnych informacji dotyczących charakteru oferowanych usług, warunków dostępu, cen i minimalnych wymagań w zakresie czasu przebiegu przesyłek pocztowych,</p> <p>c) o przyjętych dla obrotu krajowego minimalnych wymaganiach dotyczących czasu przebiegu przesyłek pocztowych i przyznanym odstępstwie w tym zakresie,</p> <p>d) o przyznanym odstępstwie od częstotliwości opróżniania nadawczych skrzynek pocztowych i doręczania przesyłek z jednoczesnym przekazaniem tej informacji pocztowym organom regulacyjnym państw członkowskich Unii Europejskiej,</p> <p>e) danych statystycznych o krajowym rynku pocztowym oraz, na żądanie Komisji Europejskiej,</p>	
--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

	<p>informacji o systemie rachunku kosztów stosowanym przez operatora wyznaczonego;</p> <p>9) kontrola obowiązku umieszczania oddawczych skrzynek pocztowych;</p> <p>10) wykonywanie zadań wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/644 z dnia 18 kwietnia 2018 r. w sprawie transgranicznych usług doręczania paczek (Dz.Urz. UE L 112 z 02.05.2018, str. 19).</p> <p>2. Prezes UKE, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, ma prawo wstępu na teren nieruchomości, na których znajdują się oddawcze skrzynki pocztowe.</p> <p>Art. 120c. 1. Prezes UKE, co najmniej raz na 4 lata, przeprowadza badanie społeczne zapotrzebowania na usługi powszechne, obejmujące w szczególności badanie:</p> <p>1) środowiska technologicznego, ekonomicznego i społecznego oraz związanych z tym potrzeb korzystających z usług powszechnych;</p> <p>2) sposobu wypełniania przez operatora wyznaczonego obowiązku zapewnienia dostępności i jakości usług powszechnych.</p> <p>2. Wyniki badania, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw łączności oraz udostępnia na stronie podmiotowej BIP.”;</p> <p>2) w art. 121 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„2. Do kontroli oraz zaleceń pokontrolnych stosuje się przepisy działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeksu postępowania administracyjnego.”.</p>	
--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

208.	Art. 41	<p>Art. 41. W ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2021 r. poz. 268 i 2445) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 w pkt 1, w art. 5 w ust. 1 i 3 w pkt 7, w art. 21 w ust. 1-7 i w art. 29 w ust. 1 i 3 wyrazy „usług telefonicznych” zastępuje się wyrazami „usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów”;</p> <p>2) w art. 2 w pkt 2, w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 w lit. d, w art. 13 w ust. 2 w pkt 2 i w art. 32 w ust. 1 i 2 użyte w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „połączenia telefonicznego” zastępuje się użytymi w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazami „połączenia głosowego”;</p> <p>3) w art. 2 w pkt 4 wyrazy „art. 2 pkt 43 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875)” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 71 ustawy z dnia... Prawo komunikacji elektronicznej (...)”;</p> <p>4) w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) powiązanie zgłoszenia alarmowego z danymi teleadresowymi miejsca zgłoszenia oraz jego pozycją geograficzną, ustalonymi na podstawie danych pochodzących z sieci telekomunikacyjnych oraz o informacji z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeżeli zapewnia ono taką możliwość.”;</p>	<p>Wprowadzono zmiany wynikające z konieczności zapewnienia możliwości wysyłania na numer alarmowy 112 krótkich wiadomości tekstowych. Kierując się stwierdzonymi trudnościami (technicznymi i finansowymi) w dostarczeniu sms do właściwych terytorialnie centrów powiadamiania ratunkowego, zdecydowano o zmianie sposobu kierowania sms. Zmiana ta jest korzystana zarówno dla systemu powiadamiania ratunkowego, jak i dla operatorów telekomunikacyjnych. Pozwoli na wykorzystanie istniejącej infrastruktury (centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego), której odpowiednie modyfikacje i późniejsze utrzymanie będzie mniej kosztowne, niż budowa nowej, odrębnej struktury i – co za tym idzie – przyniesie oszczędności dla budżetu państwa.</p> <p>Powyższa zmiana podyktowana jest koniecznością rozszerzenia wykorzystania centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, nie zawiązując go tylko do pozyskiwania danych lokalizacyjnych z PLI CBD.</p> <p>Z uwagi na szybko zachodzące zmiany w zakresie potrzeb wykorzystania CP SPR, w tym wynikające z prawa UE, delegację do wydania rozporządzenia o CPSPR dotychczas zawartą w Pt przeniesiono do ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego.</p> <p>Wprowadzono również zmiany dostosowujące słownictwo występujące na gruncie ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego do słownictwa stosowanego w Pke.</p>
------	---------	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>5) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 13a. 1. System teleinformatyczny łączy się i wymienia dane z systemami teleinformatycznymi innych podmiotów niż wymienione w art. 13 ust. 1 przez sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego. Centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego może być wykorzystywany również przez System Wspomagania Dowodzenia Policji, System Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej oraz System Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, organizację, funkcjonowanie oraz wymagania techniczne dla centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie sprawnej dystrybucji informacji i danych centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dyspozytoriom medycznym.”;</p> <p>6) w art. 14 w ust. 1 wyrazy „w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.” zastępuje się</p>	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>wyrazami „w art. 331 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 331 ust. 2 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;</p> <p>7) w art. 15 w ust. 1 wyrazy „art. 2 pkt 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 42 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;</p> <p>8) w art. 19 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;” zastępuje się wyrazami „art. 331 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”;</p> <p>9) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji i umożliwiających nawiązywanie połączeń z numerami z tych planów zapewnia:</p> <ol style="list-style-type: none">1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi;2) kierowanie:<ol style="list-style-type: none">a) połączeń głosowych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>głosowych do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy,</p> <p>b) krótkich wiadomości tekstowych (sms) do numeru alarmowego 112 do centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego.”.</p>	
209.	Art. 42	<p>Art. 42. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354 oraz z 2022 r. poz. 91, 583, 830 i 835) w art. 3:</p> <p>1) w pkt 15 wyrazy „art. 2 pkt 35 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576);” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 59 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;</p> <p>2) w pkt 19 wyrazy „art. 2 pkt 46 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 75 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
210.	Art. 43	<p>Art. 43. W ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2020 r. poz. 287 oraz z 2021 r. poz. 2105) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 3 w ust. 1 w pkt 6 wyrazy „zawieranych z dostawcą usług, o którym mowa w art. 2 pkt 27 lit. a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460)” zastępuje się wyrazami „zawieranych z dostawcą</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 2 pkt 42 lit. a ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;</p> <p>2) art. 11 otrzymuje brzmienie: „Art. 11. Bez uszczerbku dla prawa dostawcy usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 2 pkt 42 lit. a ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, do pobierania opłat za połączenia głosowe, jeżeli przedsiębiorca wskazuje numer telefonu przeznaczony do kontaktowania się z nim w sprawie zawartej umowy, opłata dla konsumenta za połączenie z tym numerem nie może być wyższa niż opłata za zwykłe połączenie głosowe, zgodnie z pakietem taryfowym dostawcy usług telekomunikacyjnych, z którego korzysta konsument.”.</p>	
211.	Art. 44	<p>Art. 44. W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 540) w art. 14 w ust. 5 w pkt 4 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
212.	Art. 45	<p>Art. 45. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1588 i 2140 oraz z 2022 r. poz. 655) w art. 235 w ust. 7 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

213.	Art. 46	<p>Art. 46. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 813, 835 i 1079) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 114 w ust. 1:</p> <p>a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”,</p> <p>b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;</p> <p>2) w art. 115 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) dane, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,</p> <p>2) dane, o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.</p>	<p>Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 49 oraz art. 384. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.</p> <p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.</p>
214.	Art. 47	<p>Art. 47. W ustawie z dnia 2 grudnia 2016 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 955) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 15 w ust. 4 wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r.</p>	<p>Zmiana związana z uchynieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>poz. 1954, 2245 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 643 i 730), zwanej dalej „Prawem telekomunikacyjnym”. zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „Prawem komunikacji elektronicznej”. 2) w art. 16 w ust. 5, w art. 17 w ust. 4 oraz w art. 18 w ust. 6 wyrazy „Prawie telekomunikacyjnym” zastępuje się wyrazami „Prawie komunikacji elektronicznej”.</p>	
215.	Art. 48	<p>Art. 48. W ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 989 oraz z 2022 r. poz. 1002) w art. 11 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) związane z uzyskaniem dostępu telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”.</p>	Zmiana związana z uchyceniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
216.	Art. 49	<p>Art. 49. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 575, 1728 i 2333 oraz z 2022 r. poz. 655 i 1115) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 57 w ust. 1: a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przekazu telekomunikacyjnego” zastępuje się wyrazami „komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej”, b) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej</p>	Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na zmianie odesłania do ustawy Pt na odesłania do Pke oraz zmianie odesłań do konkretnych przepisów Pt na odpowiadające im przepisy Pke. Odnosi się to do regulacji dotyczących dostępu uprawnionych podmiotów do danych telekomunikacyjnych wskazanych w art. 180c i art. 180d Pt, uzyskiwania danych z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 Pt oraz uzyskiwania dostępu do danych, o których mowa w art. 161 Pt. Dane te będą na gruncie Pke wskazane odpowiednio w art. 45, art. 49 oraz art. 384. W związku z tym należało zmienić odesłania do tych artykułów.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>(Dz. U. poz. ...), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,”;</p> <p>2) w art. 59 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,</p> <p>2) o których mowa w art. 384 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,”.</p>	<p>Ponadto w związku z dokonaną w Pke zmianą terminologiczną w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów PT, tj. rezygnacją z definiowania i posługiwania się pojęciem „przekaz telekomunikacyjny”, gdyż pojęcie to mieści się w pojęciu „komunikat elektroniczny” - stosowanej zmiany nazewnictwa należało również dokonać w zmienianych ustawach. W tym celu pojęcie „przekaz telekomunikacyjny” zastąpiono pojęciem „komunikat elektroniczny przesyłany w związku ze świadczoną publicznie dostępną usługą telekomunikacyjną”.</p>
217.	Art. 50	<p>Art. 50. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593, 655 i 835) w art. 96 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) przetwarzać informacje, o których mowa w art. 76 ust. 1 pkt 5, objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...).”.</p>	<p>Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.</p>
218.	Art. 51	<p>Art. 51. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24 i 974) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 48 w ust. 11 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:</p> <p>„14) kontrola jest prowadzona na podstawie przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)</p>	<p>Zmiana art. 48 ust. 11 oraz art. 50 ust. 2 ustawy – Prawo przedsiębiorców, polega na wyłączeniu obowiązku zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli oraz wyłączeniu obowiązku wykonywania czynności kontrolnych w obecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej - w przypadku kontroli prowadzonej przez Prezesa UKE na podstawie ustawy Pke.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>w zakresie funkcjonowania infrastruktury telekomunikacyjnej lub korzystania z niej.”;</p> <p>2) w art. 50 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a) kontrola jest prowadzona w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej w zakresie funkcjonowania infrastruktury telekomunikacyjnej lub korzystania z niej;”.</p>	<p>Należy wskazać, że obecne regulacje wynikające z Prawa przedsiębiorców uniemożliwiają przeprowadzenie w określonych wypadkach realnych kontroli i nie uwzględniają w żaden sposób specyfiki rynku telekomunikacyjnego. Dotyczy to w szczególności sytuacji powodowania szkodliwych zakłóceń i prowadzenia działań stanowiących nadużycia telekomunikacyjne, w tym także dokonywania oszustw. W sytuacji spełnienia wymogów określonych w Prawie przedsiębiorców, czyli zawiadomienia z wyprzedzeniem o planowanej kontroli, przedsiębiorca na czas tej kontroli zaprzestaje podejmowania działań niezgodnych z prawem. Należy przy tym zauważyć, że Prawo przedsiębiorców zawiera już obecnie szereg wyłączeń kiedy nie trzeba dokonywać uprzedniego zawiadomienia, np. w przypadku kontrolowania jakości paliw, czy kontroli podejmowanych na podstawie Prawa energetycznego. Żadne z tych wyłączeń nie znajduje jednak zastosowania w sytuacjach kontroli prowadzonych przez UKE. W szczególności nie można skorzystać z wyłączenia dotyczącego przeciwdziałaniu popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, ponieważ nieprzestrzeganie przepisów PT lub PKE nie stanowi przestępstwa ani wykroczenia. Z tego względu wprowadzana zmianę należy uznać za konieczną celem umożliwienia sprawnego przeprowadzania przez Prezesa UKE kontroli, na podstawie ustawy Pke.</p>
--	--	---	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

219.	Art. 52	<p>Art. 52. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470) w art. 12 w ust. 1 pkt 18 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„18) ustawie z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
220.	Art. 53	<p>Art. 53. W ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o powszechnym spisie rolnym w 2020 r. (Dz. U. poz. 1728 oraz z 2020 r. poz. 1486) w art. 10 w ust. 4 wyrazy „art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, 2245 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 643, 730 i 1030)” zastępuje się wyrazami „art. 381 ust. 1 ustawy z dnia...2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej – dostosowanie odesłań.
221.	Art. 54	<p>Art. 54. W ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 1143) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 12:</p> <p>a) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576)” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ...2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”,</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Przekazanie Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego danych, o których mowa w ust. 22 załącznika nr 2 do ustawy, przez dostawców publicznie dostępnych usług</p>	Zmiana związana z uchycieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej – dostosowanie odesłań oraz terminologii.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		<p>komunikacji głosowej nie stanowi naruszenia tajemnicy komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, o której mowa w art. 381 ust. 1 ustawy z dnia ...2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”,</p> <p>c) w załączniku nr 2 w ust. 22:</p> <ul style="list-style-type: none"> – użyte w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „publicznie dostępna usługa telefoniczna” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „publicznie dostępna usługa komunikacji głosowej”, – wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875)” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ...2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”. 	
222.	Art. 55	<p>Art. 55. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1815, z 2020 r. poz. 695 oraz z 2021 r. poz. 2333) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>w art. 1 w pkt 10:</p> <p>w lit. a uchyla się tiret drugie,</p> <p>w lit. b uchyla się tiret pierwsze i trzecie,</p> <p>uchyla się lit. c w zakresie art. 29 ust. 2a;</p> <p>w art. 18 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydaje, na wniosek, o którym mowa w ust. 1, lub z urzędu, decyzję w sprawie obniżenia opłaty, biorąc pod</p>	<p>Zmiany ustawy dostosowują przepisy ustawy z dnia 7 maja 2010 r., które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2022 r., do zmian w zakresie zasad prowadzenia inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych, wynikających z wdrożenia art. 22 EKŁE.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		uwagę koszty wykazane w analizie, o której mowa w ust. 3, oraz kierując się zapewnieniem zrównoważonej konkurencji w zakresie rozpowszechniania lub rozprowadzania programów telewizyjnych.”.	
223.	Art. 56	<p>Art. 56. W ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 655 i 974) w art. 628 w ust. 5 pkt 8 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„8) urządzenia i sieci telekomunikacyjne:</p> <p>a) ujęte w planach działania, o których mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...), przewidziane do użycia na potrzeby jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 2,</p> <p>b) niezbędne do wykonania decyzji nałożonych na przedsiębiorców telekomunikacyjnych przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w trybie określonym w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;”.</p>	Zmiana związana z uchynieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.
224.	Art. 57	<p>Art. 57. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 104 wyrazy „art. 60b ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576 oraz z 2022 r. poz. 501)” zastępuje się wyrazami „art. 291 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia ...</p>	Zmiana związana z uchynieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i uchwaleniem nowej ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 682, 683, 684, 830, 930, 1002 i 1087.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *Prawo komunikacji elektronicznej oraz przepisów wprowadzających Prawo komunikacji elektronicznej*

		2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”.	
225.	Rozdział 3. Przepis uchylający, przepisy epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy	Art. 58-117	Przepisy niezbędne do prawidłowego wprowadzenia w życie regulacji ustawy - Prawo komunikacji elektronicznej.

ROZPORZĄDZENIE
KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI
z dnia

**w sprawie rodzajów podmiotów rozprowadzających programy w sposób cyfrowy drogą
rozsiewczą naziemną w multipleksie**

Na podstawie art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje podmiotów innych niż określone w art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, zwanej dalej „ustawą”, rozprowadzających programy do których stosuje się art. 43 ust. 1 ustawy, jeżeli podmioty te rozprowadzają programy dla zidentyfikowanych, uprawnionych na podstawie umowy z podmiotem rozprowadzającym odbiorców wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i dany rodzaj rozprowadzania służy znacznej liczbie odbiorców do odbioru programów telewizyjnych

§ 2. Ustala się następujące rodzaje podmiotów rozprowadzających programy w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w multipleksie innych niż określone w art. 43 ust. 2 ustawy:

- 1)
- 2)
- 3)

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie

PRZEWODNICZĄCY KRAJOWEJ
RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia zawartego w projektowanym art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 i ...). Rozporządzenie określa listę podmiotów, innych niż określone w art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, zwanej dalej „ustawą” rozprowadzających programy, wobec których to podmiotów stosuje się art. 43 ust. 1 ustawy, jeżeli podmioty te rozprowadzają programy dla zidentyfikowanych, uprawnionych na podstawie umowy z podmiotem rozprowadzającym odbiorców wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i dany rodzaj rozprowadzania służy znacznej liczbie odbiorców do odbioru programów telewizyjnych.

Rozporządzenie powinno, przy określaniu tych podmiotów, uwzględniać interes społeczny w zakresie dostępu do informacji, dóbr kultury i sztuki, upowszechniania sportu, dorobku nauki, edukacji obywatelskiej, potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych, pluralizmu źródeł informacji i różnorodności ogólnodostępnej oferty programowej.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie

Projektowana regulacja nie podlega notyfikacji technicznej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362 oraz z 2019 r. poz. 730).

Projekt nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Wejście w życie rozporządzenia ułatwi przygotowanie inwestycji w sektorze zarówno dużych przedsiębiorstw jak i mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Podmioty objęte rozporządzeniem

Dostawcy audiowizualnych usług medialnych.

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt rozporządzenia nie wywołuje skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wpływy regulacji na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów, które mogą mieć wpływ na rynek pracy.

Wpływy regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Wpływ regulacji na funkcjonowanie przedsiębiorstw, sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów mających wpływ na sytuację i rozwój regionów.

Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Przepisy projektu rozporządzenia nie są sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI
z dnia

**w sprawie listy programów podlegających obowiązkowi rozprowadzania drogą
rozsiewczą naziemną oraz sposób ich umieszczania w układzie programów
w elektronicznym przewodniku po programach**

Na podstawie art. 43 ust. 4 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) listę programów podlegających obowiązkowi rozprowadzania obejmującą co najmniej programy skierowane do odbiorców za granicą oraz innych programów i usług realizujących misję publiczną, oferując, na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, zwanej dalej ustawą, całemu społeczeństwu i poszczególnym jego częściom, zróżnicowane programy i inne usługi w zakresie informacji, publicystyki, kultury, rozrywki, edukacji i sportu, cechujące się pluralizmem, bezstronnością, wyważeniem i niezależnością oraz innowacyjnością, wysoką jakością i integralnością przekazu, określonych w karcie powinności, w tym programów wyspecjalizowanych, innych niż ogólnokrajowe programy ogólnotematyczne I i II, wyspecjalizowane programy informacyjno-publicystyczne oraz programy o tematyce kulturalnoartystycznej,
- 2) sposób umieszczenia programów, w układzie programów w elektronicznym przewodniku po programach.

§ 2. Ustala się następującą listę programów podlegającymi obowiązkowi rozprowadzania, o których mowa w § 1 pkt 1:

- 1)
- 2)
- 3)

§ 3. Programy w układzie programów w elektronicznym przewodniku programów umieszcza się w następujący sposób:

- 1) programy, o których mowa § 1 pkt 1 dostępne drogą rozsyłczą naziemną zajmujące miejsce po numerze 5 umieszcza się:
 - a),
 - b)
- 2) programy

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie

**PRZEWODNICZĄCY KRAJOWEJ
RADY RADIOFONII I TELEWIZJI**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia zawartego w projektowanym art. 43 ust. 4 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 i ...). Projekt określa listę programów podlegających obowiązkowi rozprowadzania obejmującą co najmniej programy skierowane do odbiorców za granicą oraz innych programów i usług realizujących misję publiczną, oferując, na zasadach określonych w ustawie, całemu społeczeństwu i poszczególnym jego częściom, zróżnicowane programy i inne usługi w zakresie informacji, publicystyki, kultury, rozrywki, edukacji i sportu, cechujące się pluralizmem, bezstronnością, wyważeniem i niezależnością oraz innowacyjnością, wysoką jakością i integralnością przekazu, określonych w karcie powinności, w tym programów wyspecjalizowanych, innych niż ogólnokrajowe programy ogólnotematyczne I i II, wyspecjalizowane programy informacyjno-publicystyczne oraz programy o tematyce kulturalnoartystycznej, a także sposób ich umieszczania w układzie programów.

Lista programów podlegających obowiązkowi rozprowadzania oraz sposób umieszczania programów w układzie programów w elektronicznym przewodniku programów została określona w sposób uwzględniający interes społeczny w zakresie dostępu do informacji, dóbr kultury i sztuki, upowszechniania sportu, dorobku nauki, edukacji obywatelskiej, potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych, a także zachowanie pluralizmu źródeł informacji i zwiększenia różnorodności ogólnodostępnej oferty programowej oraz konieczności promowania programów objętych tym obowiązkiem, zapewniając odpowiednie wyeksponowanie i łatwy dostęp odbiorców do tych programów:

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie

Projektowana regulacja nie podlega notyfikacji technicznej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362 oraz z 2019 r. poz. 730).

Projekt nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Wejście w życie rozporządzenia ułatwi przygotowanie inwestycji w sektorze zarówno dużych przedsiębiorstw jak i mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Podmioty objęte rozporządzeniem

Dostawcy audiowizualnych usług medialnych.

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt rozporządzenia nie wywołuje skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wpływy regulacji na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów, które mogą mieć wpływ na rynek pracy.

Wpływy regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Wpływ regulacji na funkcjonowanie przedsiębiorstw, sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów mających wpływ na sytuację i rozwój regionów.

Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Przepisy projektu rozporządzenia nie są sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI
z dnia

**w sprawie określenia właściwego obszaru dla regionalnych programów telewizji
publicznej**

Na podstawie art. 43 ust. 6 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa właściwy obszar dla regionalnych programów telewizyjnych uwzględniając lokalizację terenowych oddziałów spółki Telewizja Polska – Spółka Akcyjna oraz techniczne uwarunkowania rozprowadzania programów.

§ 2. Ustala się następujące właściwe obszary dla regionalnych programów telewizyjnych:

- 1)
- 2)
- 3)

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie

**PRZEWODNICZĄCY KRAJOWEJ
RADY RADIOFONII I TELEWIZJI**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia zawartego w projektowanym art. 43 ust. 6 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 i ...).

Rozporządzenie określa właściwy obszar regionalnego programu, właściwego dla danego obszaru regionalnych programów telewizyjnych uwzględniając lokalizację terenowych oddziałów spółki Telewizja Polska – Spółka Akcyjna oraz techniczne uwarunkowania rozprowadzania programów.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie

Projektowana regulacja nie podlega notyfikacji technicznej.

Projektowana regulacja nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362 oraz z 2019 r. poz. 730).

Projekt nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Wejście w życie rozporządzenia ułatwi przygotowanie inwestycji w sektorze zarówno dużych przedsiębiorstw jak i mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Podmioty objęte rozporządzeniem

Dostawcy audiowizualnych usług medialnych.

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt rozporządzenia nie wywołuje skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wpływy regulacji na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów, które mogą mieć wpływ na rynek pracy.

Wpływy regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Wpływ regulacji na funkcjonowanie przedsiębiorstw, sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów mających wpływ na sytuację i rozwój regionów.

Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Przepisy projektu rozporządzenia nie są sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia

w sprawie centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego oraz punktów centralnych służb

Na podstawie art. 13a ust. 2 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2175) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa organizację, funkcjonowanie oraz wymagania techniczne dla centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu skróty i definicje oznaczają:

1) centra powiadamiania ratunkowego - centra powiadamiania ratunkowego, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2175), zwanej dalej „ustawą”;

2) dane - dane, o których mowa w art. 381 ust. 1 pkt 1 oraz w art. 390 ust. 1 ustawy z dnia ... 2021 r. - Prawo komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „Prawem komunikacji elektronicznej”, dotyczące abonenta będącego konsumentem oraz dane, o których mowa w art. 331 ust. 2 pkt 2 Prawa komunikacji elektronicznej, dotyczące abonenta niebędącego konsumentem;

3) certyfikat - elektroniczne zaświadczenie będące elementem infrastruktury klucza publicznego, służące zapewnieniu poufności przesyłanych danych i informacji oraz bezpieczeństwa procesu uwierzytelniania użytkownika, wydawane przez podmiot odpowiedzialny za tę infrastrukturę;

4) informacje o lokalizacji - określone w art. 330 ust. 1 Prawa komunikacji elektronicznej, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego;

5) jednostki służb - jednostki służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, wymienione w art. 331 ust. 4 pkt 1 Prawa komunikacji elektronicznej;

6) PLI CBD - system, o którym mowa w art. 331 ust. 3 Prawa komunikacji elektronicznej, funkcjonujący w formie systemu teleinformatycznego „Platforma Lokalizacyjno-Informacyjna z Centralną Bazą Danych”;

7) sieć teleinformatyczna na potrzeby obsługi numerów alarmowych - sieć teleinformatyczna, o której mowa w art. 2 pkt 5 ustawy.

§ 3. 1. Centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego, zwany dalej „CP SPR”, zapewnia dystrybucję informacji o lokalizacji i danych udostępnianych przez PLI CBD, w przypadku gdy

właściwe służby nie posiadają własnych punktów centralnych, o których mowa w art. 331 ust. 4 pkt 1 Prawa komunikacji elektronicznej, przez:

1) obsługę przekazania do PLI CBD zapytania o informacje o lokalizacji i dane z systemu teleinformatycznego powiadamiania ratunkowego, wspierającego obsługę zgłoszeń alarmowych i systemów teleinformatycznych jednostek służb;

2) obsługę przekazania z PLI CBD odpowiedzi z informacjami o lokalizacji i danymi do systemu teleinformatycznego powiadamiania ratunkowego, wspierającego obsługę zgłoszeń alarmowych i systemów teleinformatycznych jednostek służb;

3) obsługę przekazania do PLI CBD zapytań centrów powiadamiania ratunkowego i jednostek służb o informacje o lokalizacji i dane oraz odpowiedzi PLI CBD na te zapytania do centrów powiadamiania ratunkowego i jednostek służb, za pomocą protokołu komunikacyjnego sieci WWW (HTTPS) w przypadku awarii systemów, o których mowa w pkt 1, lub ich braku;

4) gromadzenie i przetwarzanie danych o połączeniach, w tym:

a) rejestrację faktu przekazania zapytania o informacje o lokalizacji i dane z centrów powiadamiania ratunkowego i jednostek służb do CP SPR, wraz ze wskazaniem czasu tej rejestracji,

b) rejestrację faktu przekazania zapytania o informacje o lokalizacji i dane z CP SPR do PLI CBD wraz ze wskazaniem czasu tej rejestracji,

c) rejestrację faktu przekazania odpowiedzi z informacjami o lokalizacji i danymi z PLI CBD do CP SPR wraz ze wskazaniem czasu tej rejestracji,

d) rejestrację faktu przekazania odpowiedzi z informacjami o lokalizacji i danymi z CP SPR do centrów powiadamiania ratunkowego i jednostek służb wraz ze wskazaniem czasu tej rejestracji.

2. Dane o połączeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 4, przechowuje się przez 12 miesięcy od ostatniego dnia miesiąca, w którym nastąpiło połączenie.

§ 4. Połączenia między CP SPR a centrami powiadamiania ratunkowego i jednostkami służb są realizowane przez sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych w trybie bezpiecznego połączenia z wykorzystaniem certyfikatów.

§ 5. 1. Podmiot odpowiedzialny za obsługę, administrowanie oraz serwis techniczny sieci teleinformatycznej, o której mowa w § 4, jest odpowiedzialny również za obsługę, administrowanie oraz serwis techniczny CP SPR oraz:

1) zapewnia gromadzenie i przechowywanie danych o połączeniach realizowanych przez CP SPR przez 12 miesięcy od ostatniego dnia miesiąca, w którym nastąpiły te połączenia, w celu zapewnienia kontroli obiegu informacji o lokalizacji i danych, statystyki oraz diagnostyki;

2) informuje użytkowników CP SPR o awariach uniemożliwiających przekazywanie przez CP SPR informacji o lokalizacji i danych oraz uniemożliwiających zapewnienie gromadzenia i przechowywania danych o połączeniach realizowanych przez CP SPR;

3) udostępnia użytkownikom CP SPR, na ich wniosek, dane o połączeniach, o których mowa w pkt 1.

2. Dane o połączeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie zawierają treści przesyłanych informacji o lokalizacji i danych, o których mowa w § 3. Dane o połączeniach obejmują datę przekazania, za pośrednictwem CP SPR, informacji o lokalizacji i danych między systemami teleinformatycznymi.

3. Zapytania i odpowiedzi, o których mowa w § 3, mają formę komunikatów zgodnych ze specyfikacją techniczną ETSI TS 102 164.

§ 6. 1. Lokalizacja CP SPR zapewnia w szczególności kontrolę dostępu, sygnalizację pożarową, klimatyzację, ochronę przepięciową i rezerwowe zasilanie.

2. Lokalizacja CP SPR zapewnia ciągłość działania CP SPR w przypadku braku zasilania w energię elektryczną, pożaru lub przerwania łączności, z uwzględnieniem przepisów w zakresie lokalizacji PLI CBD wydanych na podstawie art. 331 ust. 6 Prawa komunikacji elektronicznej.

3. CP SPR jest wyposażony w rozwiązania architektoniczne i teleinformatyczne, które zapewniają w szczególności:

1) zachowanie ciągłości funkcjonowania CP SPR, w tym podczas prowadzenia prac serwisowych;

2) zabezpieczenie przed nieuprawnionym dostępem do jakiegokolwiek części CP SPR;

3) zabezpieczenie przed możliwymi atakami, również w przypadku ataku przez sieć teleinformatyczną.

§ 7. Do organizacji i funkcjonowania punktów centralnych służb, o których mowa w art. 331 ust. 4 pkt 1 Prawa komunikacji elektronicznej, stosuje się odpowiednio przepisy § 3-6.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...¹⁾.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 grudnia 2015 r. w sprawie centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego oraz punktów centralnych służb (Dz. U. poz. 2356), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 96 pkt 7 lit. b ustawy z dnia ... 2022 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zamieszczonego w art. 13a ust. 2 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego, zwanej dalej „ustawą”, dla ministra właściwego do spraw administracji publicznej (Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji) do określenia, w drodze rozporządzenia, organizacji, funkcjonowania i wymagań technicznych dla centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego oraz punktów centralnych służb, o których mowa w art. 331 ust. 3 pkt 1 z dnia ... 2021 r. - Prawo komunikacji elektronicznej, zwanej dalej „Prawem komunikacji elektronicznej” (tj. Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dysponentów zespołów ratownictwa medycznego). Niniejsze rozporządzenie zastąpi Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych i administracji w sprawie centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego oraz punktów centralnych służb z dnia 29 grudnia 2015 r. Konieczność wydania rozporządzenia wynika z uchylecia ustawy Prawo telekomunikacyjne, zastąpienia jej Prawem komunikacji elektronicznej i przeniesienia delegacji ustawowej z Prawa telekomunikacyjnego do ustawy.

Zgodnie z § 3 rola centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, zwanego dalej „CP SPR”, nie ogranicza się wyłącznie do obsługi zapytań o określone informacje i dane z Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej z Centralną Bazą Danych, lecz również przekazywania: – danych skierowanych z zewnętrznych systemów monitoringu, z których kierowane są zgłoszenia alarmowe, do centrów powiadamiania ratunkowego, – danych związanych z obsługą zgłoszeń alarmowych skierowanych od podmiotów, których numery telefoniczne są obsługiwane w ramach systemu powiadamiania ratunkowego, do centrów powiadamiania ratunkowego, – danych pomiędzy Systemem Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego, a zespołami ratownictwa medycznego, – zbiorów danych przestrzennych centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz związanych z tymi zbiorami usług udostępnianych za pomocą systemu teleinformatycznego Głównego Geodety Kraju.

W § 5 określone zostały szczegółowe zadania podmiotu odpowiedzialnego za obsługę, administrowanie oraz serwis techniczny CP SPR. Obejmują one: – informowanie użytkowników CP SPR o wszelkich awariach uniemożliwiających przekazywanie przez CP SPR informacji i danych czy uniemożliwiających zapewnienie gromadzenia i przechowywania danych o połączeniach realizowanych przez CP SPR, – uzgadnianie z użytkownikami CP SPR szczegółowych zasad realizacji przez CP SPR obsługi przekazywania informacji i danych, w tym w szczególności specyfikacji technicznych przekazywanych informacji i danych, – udostępniania, na wniosek, użytkownikom CP SPR przechowywanych danych o połączeniach realizowanych przez CP SPR, co może być istotne na potrzeby ewentualnych postępowań sądowych. Należy wyraźnie zaznaczyć, że przedmiotowe rozporządzenie nie reguluje kwestii przetwarzania danych osobowych. CP SPR wykorzystywany będzie do przesyłania różnego rodzaju informacji i danych pomiędzy różnymi systemami teleinformatycznymi. Celowo jednak nie wymieniono szczegółowego zakresu tych informacji i danych, pozostawiając te kwestie odrębnym przepisom, w szczególności regulującym funkcjonowanie tych systemów teleinformatycznych (tj. systemu teleinformatycznego wykorzystywanego do wykonywania zadań centrów powiadamiania ratunkowego, Systemu Wspomagania Dowodzenia Policji, Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej, Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego i Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej z Centralną Bazą Danych). Rola CP SPR ogranicza się wyłącznie do

zapewnienia możliwości komunikacji pomiędzy tymi sieciami teleinformatycznymi. Ponadto, jak wskazano w § 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 przedmiotowego projektu rozporządzenia, wykaz połączeń realizowanych przez CP SPR – na potrzeby zapewnienia kontroli obiegu informacji i danych, statystyki i diagnostyki – nie zawierają treści przesyłanych informacji i danych. Dotyczy on wyłącznie daty przekazania pomiędzy systemami teleinformatycznymi, za pośrednictwem CP SPR, informacji i danych.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.). Nie zachodzi również konieczność przedstawienia projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu. Przedmiotowy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego oraz punktów centralnych służb</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 13a ust. 2 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku z uchynieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne i przeniesieniem delegacji ustawowej do ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Planowane jest określenie w drodze rozporządzenia organizacji, funkcjonowania i wymagań technicznych dla centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego oraz punktów centralnych służb, o których mowa w art. 331 ust. 3 pkt 1 ustawy Prawo komunikacji elektronicznej (tj. Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dysponentów zespołów ratownictwa medycznego).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy. Każde państwo stosuje własne rozwiązania.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister właściwy do spraw administracji publicznej – jako organ właściwy do planowania i organizowania systemu powiadamiania ratunkowego na terenie kraju oraz nadzoru i koordynacji jego funkcjonowania (zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego)	1		Sprawne funkcjonowanie systemu powiadamiania ratunkowego.
Wojewodowie – jako organy, które tworzą centra powiadamiania ratunkowego (zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o systemie	16		Sprawne funkcjonowanie systemu powiadamiania ratunkowego na terenie województw.

powiadamiania ratunkowego)			
Podmioty wskazane w upoważnieniu ustawowym (tj. Policja, Państwowa Straż Pożarna i dysponenci zespołów ratownictwa medycznego)	3		Szybkie i sprawne podejmowanie akcji ratowniczych w oparciu o przekazane zgłoszenia alarmowe, w tym informacje i dane uzyskane z Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej z Centralną Bazą Danych (PLI CBD).

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz zostanie przesłany do następujących podmiotów:

Projekt został poddany konsultacjom publicznym, które będą trwały 21 dni i będą dostępne dla wszystkich zainteresowanych osób.

Projekt został skierowany do zaopiniowania przez wojewodów oraz Generalnego Inspektora Ochrony Danych

Osobowych.

W ramach konsultacji publicznych oraz opiniowania – z uwagi, iż przedmiotowy projekt dotyczy dysponentów zespołów

ratownictwa medycznego – projekt otrzymały następujące podmioty:

- 1) Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- 2) Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe
- 3) Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- 4) Mazurska Służba Ratownicza,
- 5) Mazurskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- 6) Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Służb Ratowniczych,
- 7) Krajowy Związek Zawodowy Pracowników Ratownictwa Medycznego,
- 8) Polskie Towarzystwo Medycyny Stanów Nagłych i Katastrof,
- 9) Związek Pracodawców Ratownictwa Medycznego i Transportu Sanitarnego Niepublicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej,
- 10) Związek Pracodawców Ratownictwa Medycznego SP ZOZ,
- 11) Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych,
- 12) Ogólnopolski Związek Zawodowy Ratowników Medycznych,
- 13) Polskie Towarzystwo Pielęgniarstwa Ratunkowego,
- 14) Społeczny Komitet Ratowników Medycznych,
- 15) Polskie Towarzystwo Medycyny Ratunkowej,
- 16) Polska Rada Ratowników Medycznych,
- 17) Konsultant Krajowy w dziedzinie medycyny ratunkowej,
- 18) Polski Związek Niewidomych,
- 19) Instytut Ratownictwa Medycznego,

20)	Stowarzyszenie Dyspozytorów Medycznych w Polsce,												
21)	Business Centre Club,												
22)	Forum Związków Zawodowych,												
23)	Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”,												
24)	Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,												
25)	Konfederacja Lewiatan,												
26)	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,												
27)	Związek Rzemiosła Polskiego,												
28)	Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji,												
29)	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,												
30)	Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,												
31)	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców												
6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
X nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				

Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		